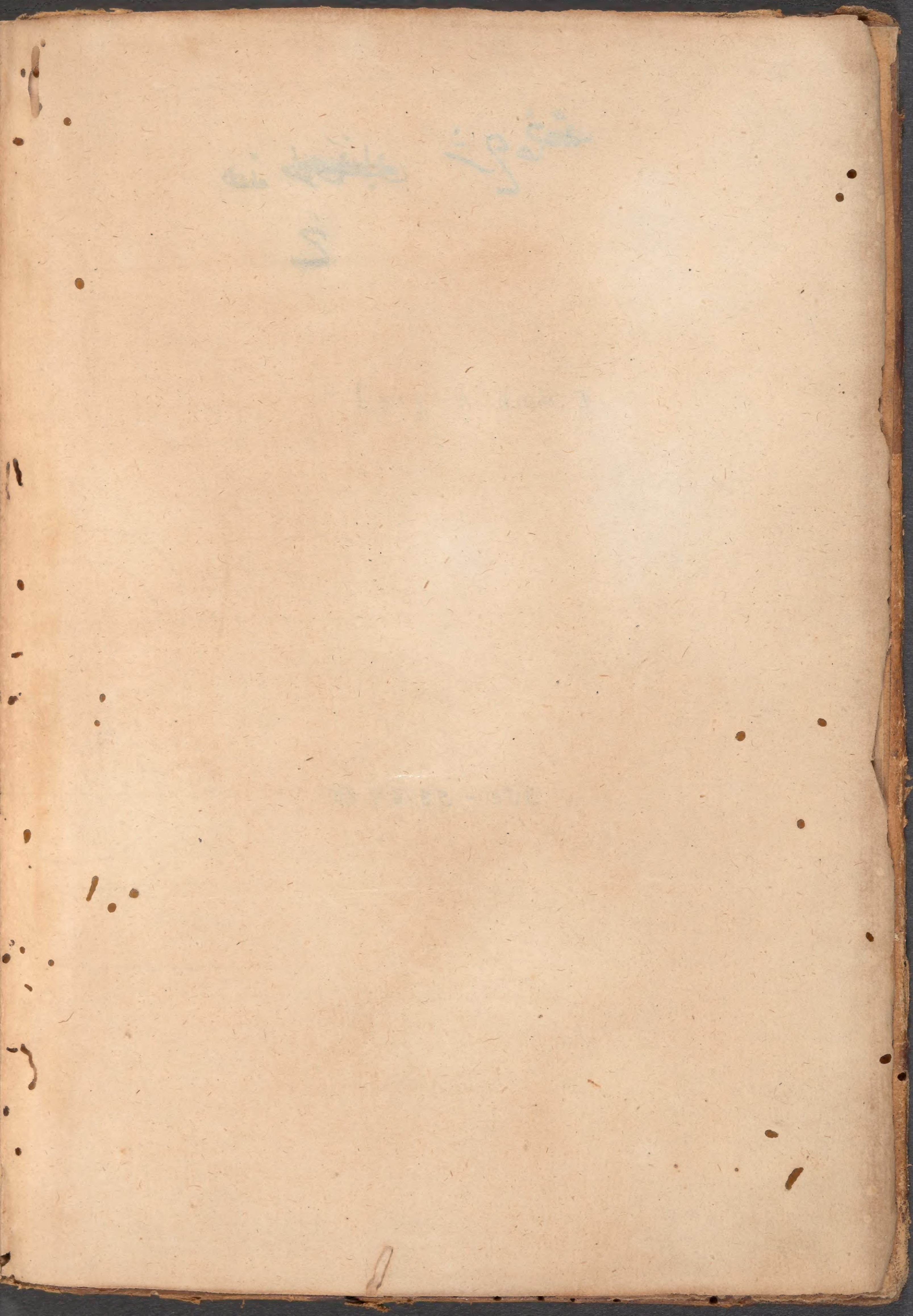

خ

هذه [illegible] شرح حافظ

خ

[Sharḥ Ḥafiz]

بسم الله الرحمن الرحيم

الا یا ایها الساقی ادر کاسا وناولها اکه اول ای ساقی کاسهیی دوراندر والا صوڭره ناول بعض
محلده ایچ معنیسنه واقع اولمشدر اگرچه بو معنی مشهور دکلدر وظاهر درکه ناول جامی ڤك بو
بیتنده ایچ معناسنه در بیت صفای جام می جامی برد زنگ غم از خاطر اذ ما تلق من مهم فخذ ولها
وناولها الا حرف تنبیه در مصراع ثانیه مصروف در یا حرف ندادر ایها ده ها حرف تنبیه درکه انك
معنیسنه احتیاج یوقدر ایکن صفتی ایله کندوسی مابیننه ادخال اولندی اینه عوض اولسون ایچون
اضافتدن طلب اتدوکی نسنه ساقی ای کلمه سنك صفتیدر که مقصود بالندادر ادر باب افعال
دن وناول باب مفاعله دن امر حاضر در کاس اکه دیرلر که ایچنده بقیه اوله کاس مؤنثه
سماعیه در اول سببدن اکه مؤنث ضمیری ارجاع ایلمشدر مراد جام محبت وفیض در ساقیدن
مراد مرشد کاملدر که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها زیرا عشق الهی و وصال امیدیله
عالم ارواحده اول آسان کورندی اما بعد الوصال انك مشکللری ظاهر اولدی بیت عشق اول
نمود او اول بامید وصال تا امید ها هجرانش چنین دشوار کردن بو وجه دخی لطیف در ابتداء سلوکده
سالکه عشق ومحبت آسان کورندی علایق دنیویه رفع اولنمغله اما مراتب قطع اتمکله مشکلات
عشق ظاهر اولدی پس مریده لازمدر که هر دم مرشدندن مستفیض اولوب وصال جانانه
استعداد حاصل ایده بوی نافه کاخر صبا زان طره بگشاید برنافه
امیدیله که عاقبت صبا اول طره دن آچه یعنی اچه دیو طره دن مراد حجاب جمال کبریادر صبادن مراد
فیض فضل الهی در نافه دن مراد جذبهٔ خدادر جذبة من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین نافه دن
مراد نفحهٔ الهیه دخی اولمق روشن در الا ان لله ایام دهرکم نفحات فتعرضوا لها ز جعد زلف مشکینش
چه خون افتاد در دلها انك مشکین زلفنك تو بر جعدندن حواص وعشاقك دللرینه قان بیغی دوشدی
دوشدی مراد بر جذبه و بر نفحه حاصل ایدنجه نه قانلر یوتمشلر و نه زحمتلر و نه مجاهده لر ایلمشلر دیمکدر زلف
دن مراد بو ندر ظلمت کثرتدر که وصال جانانه حجاب و نشاهد جمال تماشاسنه مانعدر نته کم مولانا جامی دیمشدر
بیت ظلمت کون نم عرض باشد ز زلف نقطهٔ ذاتم مراد امد زخال وکاهی اسرار الهیه مراد اولنور

جعددن مراد کوکلک متضاعف اولمسیدر یعنی سالک ماسوی دن کذر ایلمک کرک تا حق ایله اشتغال
میسر اولا نافه بونده رایحه و بوی وامید معناسنه در به می سجاده رنگین کن کرت پیر مغان کوید پیر مغان
دن مراد مرشد کاملدر که مصراع ثانیده اولان سالک سالک لفظی اکا قرینه در میدن مراد بونده
عشق دکلدر که سالک بیخبر نبود ز راه و رسم منزلها زیرا سالک سلوک منزللرینک عادت و راهندن
بیخبر دکلدر سالکدن مراد بونده وصال که منتهی در سالک مبتدی دکلدر که بیخبر نبود کلمه لری اکا قرینه در
مرا در منزل جانان چه امن عیش چون هر دم یا که جانان منزلنده نه امن و نه عیش یعنی اولمز چونکه هر دم زیرا اکر
غفلت ایدوب امن و عیش ایدرم زیرا اولان حاصل ایتدوکی طبقات ویرا تبدن دوشمک لازم کلور جاناندن
مراد حق تعالی حضرتیدر منزلدن مراد سیر معنویده اولان طبقاتدر جرس فریاد میدارد که بربندید
محملها زبان حال ایله جرس زیاده طوتر یعنی زیاده ایدوب دیر که محمللری بغلکوز که بو منزلدن اوته منزل
چوقدر مراد اولان مقامه دخی وصول میسر اولمدی جرسدن مراد مرشد کاملدر زبان حال قیدی
جرسک کندوسنه کوره در شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل لیل مظلم و موج خوف و بو کلیبن هایل
و مخوف بر کرداب شبهاریکدن مراد محبت دنیادر موجدن مراد تقاضای نفسدر کردابدن مراد شوق خانه
در نعوذ بالله در وجایزدر که بو مصراعدن مراد اوه عشق زیاده خطرناکدر و ورطهٔ هلاکدر دیو کن بیان
اوله کجا دانند حال ما سبکباران ساحلها بزم حالمزی نه بیلورلر دریا کنارلرینک سبکبارلری سبکبار
راندن مراد اولیاء الله اولمق روشندر ملایکه اولمقدن که عشق الهی شراب ایله مست اولوب بو حالاتدن واقف ش
اصلا در سبکباراندن مراد اهل سلوکدر ولمین طایفه اولمق ممکندر که الام عشقدن بیخبرلردر همه کارم
ز خود کامی به بدنامی کشید آخر دوکلی عملم بنی خود کاملغمدن بدناملغه چکدی یعنی نفسمه تابع اولمق سببیله
بدنام اولدم نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها آخر قچن نهان مستور قالور اول بر راز که اندن
محفللر دوزه لر مراد مجالسده سویلنن راز مخفی قالمز دیمکدر حضوری گر همی خواهی از او غایب مشو حافظ
اکر بر حضور استر ایسک الله دن غلبه وجد ایله اولمه ای حافظ مراد اکر حق تعالی حضرتنه تقرب طلب ایلر
ایسک دایم انک امرنه اطاعت ایله دیمکدر حافظ منادیدر که حرف ندا حذف اولنمشدر که حضوری بونده
قرب معناسنه اولمق روشندر مشهور اولان معنی درنته که بو کتابده واقع اولنمشدر بیت چو قسمت
ازلی بیحضور ما کردند گر اندکی نه بوفق رضاست خرده مگیر متی ما تلق من تهوی دع الدنیا و اهملها اول زمانده که

سن ملاقی اولمغی مراد ایدینجه سن شعل کمه که ای سوسن دنیایی ترک واهمال ایلیه سن ماتلق ده بو محل ده
ارادت معنی سنی مقدره در زیرا مقدر اعتبار اولنمیه و جمله سؤال وار دلولور که چون دنیانک عدم ترکی
ملاقاته مانع اولمیه پس نیه ترک ایتمک کرک نته که اذا قمتم الی الصلوة ده مقدر در و مصراع ثانی معنی ده
مصراع اوله اوزره متعدیه ظرف زمان و ما زائده در زیرا تا ما سز دخی عمل ایلر تلق اصلنده تلقی
ایدی متی ایله جزم اولندی ما اسم موصول در صله سی تهوی در که باب رابع دن فعل مضارع مفرد مذکر
مخاطب در که محبت معناسنه اولان هوادن مشتق در ضمیر غایب من لفظنه راجع در اضمار قبل الذکر تقبیله
ولد ایضا ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما ای محبوب که حسن اینک شعله سی سزک رخشان یوزکوز
دندر آب روی خوبی از چاه زنخدان شما خوبلغنک آب رویی و لطافتی سزک زنخدانکز چاهندندر دریغ
ای خدا عالم خوبلرک حسنی سنک جمالک پرتوندندر بر اثر دولتی دهد دست این غرض یا رب که همدستان شوند
یا رب بو غرض نجن میسر اولور که مصاحب اولالر یا رب بونده عجب معناسنی دخی ولمق ممکن در خاطر مجموع ما
زلف پریشان شما بزم عشق ایله جمع اولمش خاطرمز سزک پریشان زلفکزدندر زلفدن مراد بونده اسرار الهیه در
بیت حاصل عشق همین بس که اسیر غم او · دل بجائی بنهد میل بجاهی نکند · عزم دیدار تو دارد جان بر لب آمده طلب
اوزره کلمش جانم سنک دیدارک قصدنده طورر جان مضاف در بر لبه که انک صفتیدر برلبغی کندونک مفعول ایله
مضاف ایله واقع اولمق جائز در نته که بود بودالک برستیده واقع اولمش در بیت سپهر برشده پرویزنست چون
بالاکه ریزه اش کسری و تاج پرویزست · باز گردد یا برآید چیست فرمان شما کرومی دونسون یا یوقاروی کلسون
سزک فرمانکز ندر مراد جمیع خصوصده فرمان خدایه تمام اطاعت و انقیاددر دور دار از خاک و خون
دامن چو بر ما بگذری خاک و خوندن دامنکی اراق طوت چونکه بزه اوغرییه سن یعنی چونکه بزم احوالمزی کورمکه
کله سن کاندرین ره کشته بسیارند قربان شما زیرا بو یولده چوق کشته قربان اولمشلر در بسیار بنده اولان
ادات جمع کشته یه مصروفدر مراد جانانه دن ترحم طلبیدر حالنی اظهار ایتمک ایله دل خرابی میکند دلدار را آگه کنید
کوکلی خراب ایتمکه بلق و رسوالق ایلر دلداری بو حالدن آگاه ایلکوز زینهار ای دوستان جان
من و جان شما البته خبر ایلکوز ای دوستلر زیرا انم جانم و سزک جانکز حقیقتده بردر انما المؤمنون
اخوة بیت بنی آدم اعضای یکدیکرند · که در آفرینش زیک کوهرند · کس بدور نرکست طرفی نبست
از عافیت سنک چشمک دورنده کمسه عافیتدن بر امید بغلمدی یعنی که سنک چشمک کوردی عاشق

اولوب عافیتدن جدا دوشدی طرف امید معناسنه در یعنی بو دیوانده واقع اولمشدر بیت
دونها وقتی بر اسود دی تنم • خار مولای لطف لاتنم • مراد بخت ذاته گرفتار اولانه خلاص میسر
اولمدوغن بیاندر به که نفروشند مستوری بمستان شما چونکه بویله در یک که مستورلر سزک عا نفروشند
شقلر وکوزه مستورلق صاتمیه لر زیرا انلر دخی اگر کوره لردی عاشق و مست اولورلردی
بخت خواب آلود ما بیدار خواهد شد مگر بختم خوابناک بختم مگر بیدار اولمق استر یعنی بزم برام طالعمز ایو
اولا کی زانکه زد بر دیده آبی روی رخشان شما اول سببدنکه بختم کوزنه سزک رخشان و منور یوزکز
یوز وکوز برصو سردی یعنی جمالکز مشاهده سی میسر اولدی مراد جمال جانان مشاهده سی سبب اقبال
سعادت اولدوغن بیاندر روی جانانی لطافتده آبه تشبیه ایلمشدر بخت خواب آلود بخت بد معنی سنه
استعمال اولنور با صبا همراه بفرست از رخت گلدسته ای باد صبا ایله رخکدن بر دسته گل گوندر بو که
بویی بشنویم از خاک بستان شما اولکه سزک بستانکز خاکندن بر رایحه استشمام ایده وز یعنی کسه
بو بیتی بو وجهله تقدیر ایدوب معنی ویرر حق بودر که معقولدر با صبا همراه فرست از خاک بستان شما
بو که بویی بشنویم از رخت گلدسته ای یعنی بویله اولوب از رخ گلدسته است تقدیرنده اولور
باد صبا ایله بستانکز خاکندن گوندر اولا که سنک گل دسته سنه بکزر رخکدن بر رایحه استشمام
ایده وز بو ارتکاب قافیه ایچوندر صبادن مراد فضل الهی در که انکله واسطه سیله نفحهٔ رحمانیه
طلب ایدر عمرتان باد و مراد ای ساقیان بزم جم سزلره عمر و مراد اولسون یعنی حق تعالی حضرت
عمریکزی دراز و مرادکزی حاصل ایلسون ای جم بزمنک ساقیلری گرچه جام ما نشد پر می بدوران
شما اگرچه بزم جاممز سزک دورانکزده مملو اولمدی یعنی سزک زمانکزده بزه رعایت اولمدی
مراد علی کل حال اسلام پادشاهنه دعا لازم ایدوکن اشعاردر ای صبا با ساکنان شهر یزد از
ما بگو ای یزد شهرینک ساکنلری انعام و احسانکز حقنی بلمیجک باشی سزک چوگانکز طوپی اولسون
یعنی باشلری گلوب میدانکزده غلطان اولسون بعض نسخه ده حق ناشناسان واقع اولور
گرچه دوریم از بساط قرب همت دور نیست اگرچه قرب بساطندن بعیدوز اما همت بعید
دگلدر یعنی همت و احسانه بعد ضرر ایلمز بنده شاه شماییم و ثناخوان شما سزک شاهکزک بنده
سیوز و سزک ثناخوانکز بو ذکر اولان بیتده خطاب یزد شهرینک ساکنلرینه در بعد ندن روشن اولور

اولور که یزد شهرینک سالکلری نیک بعضی سندن لطف و احسان کورمش اولا اول بعض سببی ایله
جمیع سنه خطاب ایده ذکر کلی اراده جزء طریقیله میکند حافظ دعای بشنو آمینی بکو حافظ بر دعا
ایلر استماع ایله بر آمین دی اول دعا بو مصراعدر روزی ما باد لعل شکرافشان شما یعنی نصیب
اولسون سزک شکرافشان لبکز مراد ظاهر انکله حصول مراددن طلب ایتدوکن اشعاردر بزم بعضیز
اولسون بو هم معنی در ای شهنشاه بلنداختر خدا را همتی ای بلنداختر شهنشاه الله ایچون بر همت
ایله همتیکن تقدیرنده در تا ببوسم همچو گردون خاک ایوان شما تا فلک کبی سزوک ایوانکزک
خاکنی اوپم گردون بو زنده فلک معنی سنه مراد بودر که یزد پادشاهندن ظاهر انکله انعام و احسان طلب
ایلمش اما میسر اولمامش نته که مقطعانده واقع اولمش بو بیتدن روشن و ظاهر در بیت
هر موزم ندید و با سخن صد لطف کرد ۰ شاه یزدم دید و مدحش کفتم و هیچم نداد وله ایضا رباعی
شهور باده براوزد زجام ما ای مرشد کامل عشق الهی نوری ایله بزم قلبمزی روشن ایله مطرب
بکو که کار جهان شد بکام ما ای مطرب ساز چال و ترنم ایله که جهانک ایشی بزم مرادمز ایله اولدی
مراد عشق خدا ایدی مرشدک سایه سنده حاصل اولدی بعض نسخه ده بکو برینه بزن واقع اولور
بنه معنی بودر ما در پیاله عکس رخ یار دیده ایم بزم قلبمزده وجود عشق سببی ایله یارک یوزی
عکسنی کوردک مراد ذات خدانک اثری مشاهده دیکدر ای بیخبر ز لذت شرب مدام ما ای بزم شراب
مداممز لذتندن بیخبر عجب سن شرابمی نوش ایلر صانورسن مراد حالات عشقدن بیخبر اولنلره طعن در
چندان بود کرشمه و ناز سهی قدان اول زمانه دکن اولور سهی قدلرک نازو شیوه سی کاید بجلوه سرو صنوبر
هر خرام ما که بزم صنوبر صالنشلو سرو بز جلوه یه کلیه یعنی ظاهر اسهی قدلردن مراد انبیا و رسل
و سرو صنوبردن مراد حبیب اکرم حضرتی اولمق روشن در که بونک ظهوری ایله انلرک ملتی منسوخ
اولدی بیت نه از لات و عزی براورد کرد ۰ که تورات و انجیل منسوخ کرد ۰ و سرو صنوبردن مراد مرشدی
و محبوب صاحب حسنی اولمق جایزدر که مرشد سایر شیخلردن و محبوب غیری محبوبلردن ترجیح ایده بیت
چو تو کرشمه کنان میرسی ز کوی خوبان ۰ ز شرم روی تو راه کریز میجوینده ۰ هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد
بعشق هرگز اولمز اول کمسه که انک قلبی عشق الهی ایله دیری اولدی ثبتست بر جریده عالم دوام ما یعنی
دفتری اوزره بزم دوامز ثابت و مقرردر ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست خوف ایلرم که بر زیاده

التمیه قیافت کوینان حلال شیخ ز آب حرام ما شیخک حلالیدر بزم حرام ایدر دن یعنی شیخ دقتنده
حلال دیو الدوغی نان بزم شرابمز کبی حرام اولا مراد بعد اولمق ده جایزدر که بو صورتده کتورمش
اولا شیخک ریا ایله اولان طاعتی بزم فسقمزدن بتردر فقه التمیه ای باد اگر بگلشن احباب بگذری ای
باد اگر دوستلر گلشننه اوغرایه سن زنهار عرضه ده بر جانان پیام ما زنهار عرض ایله جانانه قنده بزم
خبرزی خبردن مراد بو بیت در که نام ما ز یاد بعمد چه میبری جانانه دی بزم نامزی قصدله یادکدن نه
ایله سن خود ایده انکه یاد نیاید ز نام ما اول خود گلور که بزم نامزدن یاد کلمیه اولوب کیدز اندن
حکره یاد اولنمز زیرا بو بیتدن حافظک مرادی دوستلره سلام کوندرمکدر قندرمقدر مستی بچشم شاهد
دلبند ما خوشست بزم دلبند شاهدمزک چشمنده مستلک خوش و لطیف در زانرو بسپرده اند بمستی
زمام ما اول سببدن بزم یولارمزی مستلکه تسلیم ایلمشلردر یعنی بزه مستلک اندندر مراد عن قده
اولان استغنا ذات باری ده اولان کمال استغنادن بر اثر ایدوکن بیاندر چشم دن مراد بونده ذاتدر
حافظ ز دیده دانه اشکی همی فشان ای حافظ چشمکدن بر اشک دانه سی صاچ یعنی اغله باشد که مرغ
وصل کند قصد دام ما اولاکه وصل مرغی بزم دامزه قصد ایده مراد حق الحوله اولان گریه وصال جانانه
وسیله اولدوغن بیاندر دریای اخضر فلک و کشتی هلال دریای اخضره شبیه اولان فلک و کشتی
سنه اولان هلال بودخی وجه در فلک دریای اخضری و هلال کشتیسی هستند غرق نعمت حاجی
قوام ما بزم حاجی قوامک نعمتنه غریقلردر حاجی قوام زیاده کریم و صاحب دولت که درکه نام حسن
در خواجه حافظ دخی انک کرم و سخاسی وصفنده حددن زیاده مبالغه ایدر و کندو نکر باعمانده بر
بیت واقع اولمشدر که اول بیتدن حاجی قوامک فهم اولمسی فهم اولنور اول بیت بودر بیت
سرور اهل عمایم شمع بزم انجمن صاحب صاحبقران حاجی قوام الدین حسن وله ایضا ساقیا
برخیز و درده جام را ای ساقی قالق و جام عشقی صون خاک بر سر کن غم ایام را ایام غمنک باشنی
اوزره خاک ایله یعنی غم وجود دیرمه ساغر می بر کفم نه تا ز بر می ساغرینی کفم اوزره قوتا او سمندن بر کشم
این دلق ازرق فام را بو کوک رنکلو دلقی چیقارم مراد بودر که مرشدندن جام عشق طلب ایلر که
زیادن هلاص بعد لا گرچه بدنامیست نزد عاقلان گرچه بو حالت عقلا و اهل ظاهر قتنده بدنام ملقدر
ما نمی خواهیم ننگ و نام را بز اندر کیم ننگ و نام استمز باده درده چندان ازین باده غرور عشق جانی دیر

نوش ایده لم نیچه دگل نفسک بو غروریلیدن المی واضطراب ده اولالم خاک بر سر نفس نافرجام را عاقبت سز
واصلاح سز نفسک باشی اوزره خاک ایله بو معنی که متعذر اولدیغندن کوره دریاد متعذر اولماق اوزره یعنی اعتبار ک
بویله اولور نافرجام نفسک باشی اوزره طپراق اولسون دود آه سینه سوزان من آتشم یانیجی سینه مک اهی توتونی
سوخت این افسردگان خام را عشق الهیدن بی بهره اولان بو خام طوکمشلری یاقدی یعنی انلره دخی سرایت ایتدی
محرم راز دل شیدای خود کس نمی بینم ز خاص و عام را خاص و عامدن کیمسه یی کورمزم
زیرا که اهل سر اولمغه لیاقتلری یوقدر بلکه خاص الخاص استرم بیت سینه خواهم شرحه شرحه از فراق تا بگویم
شرح درد اشتیاق. با دلارامی مرا خاطر خوشست بر دلارام ایله بنم خاطرم خوش شد یعنی اکه عاشق اولمشم
کز دلم یکباره برد آرام را که او دلارام بنم کوکلمدن بر اوغور دل آرامی الدی مصراع هر که دلارام دیدار
دلش کام رفت دلارامدن مراد حق تعالی حضرتی اولمق ... نگرد دیگر بسرو اندر چمن چمنده اولان سرو
هرگز نظر ایلمز هر که دید آن سرو سیم اندام را هر کیمکه اول سیم اندام سروی کوردی مراد جانان ازلک جمالین مشاهده
ایدن اصلا خلقه التفات ایلمز دیمکدر صبر کن حافظ بسختی روز و شب ای حافظ روز و شب بلا و مشقتده صبر ایله
عاقبت روزی بیابی کام را عاقبت برکون مرادکی بولورسن یعنی وصال جانانه ایرشورسن وله ایضا
دل میرود ز دستم صاحبدلان خدا را ای صاحب دل الله حقیچون کوکلم الدن کیدر دردا که راز پنهان خواهد
شد آشکارا دردا که مخفی رازیم آشکار اولیسر در مراد اولیاء اللهدن همت و معاونت طلب ایتدوکن اشعاردر
تا که راز نهان آشکاره اولمیه کشتی شکستگانیم ای باد شرطه برخیز کمیسی اوتوملر یعنی بز اونوروشن درای
موافق یل اسسن کشتیدن مراد قلبدر شرطه دن مراد فیض الهی باشد که باز بینیم آن یار آشنا را اوله که اول
آشنا یاری کره دخی ... ایده وز مراد علم فیض در قلبنه ایرشن انقباض واتک رکدی یعنی مطلوبدر فیض الهی
که انکه سببی ایله عالم بسط ایرشوب طاعت و عبادتده شوق اوزره اولا ده روزه مهر گردون افسانه است و افسون
فلکک اون کونلک مقداری محبتی افسانه و افسوندر یعنی اون کونده صادر اولور که اعتماد ایرامز نیکی بجای یاران
فرصت شمار یارا دوستلره ایلک ایلمکی فرصت صای ای یار زیرا دولت دنیا زیاده سریع الزوالدر حصلا
اعتماده یرامز بیت غرور آتم جهانک دولتنه نجات دونده سلطان اولمادکی در حلقه گل و مل خوش خواند
دوش بلبل گل در شراب مجلسنده بلبل دونکیجه لطیف اوقودی بو مصراعی هاتوا الصبوح و هبوا یا ایها
السکاری صبوح فوت اولدی اویانکز ای سرخوشلر مراد بودر که ای صوفیلر صباح طاعتی فوت اولدی

رفاهیت مع

خوابدن بیدار اولگوز بلبلدن مراد مرشد درکه کلمات الهیه ایله شوق ویرجی در هوا هب بیهب دن امر حاضر دیمه
جمع مذکر در خوابدن اویانگوز معناسنه هات یرنه هات اعتبار اولندوغی تقدیرجه اوزره بو بنده هات تو معناسنه درکه
سکارا که قرینه در هلم شهداءکم ده هلم لفظی هلموا معناسنه اولدوغنه قرینه اولدوغی کبی اکثر دیوانده هات
واقع اولور اولدقت الصبوح فتح حا ایله هاتک مفعولی در بعض کتابده حیوا واقع اولور حا وحکمت ایله و بعض
کتابده هوای هات هدایت ایله لکن خاتمه هو الطیف در سکارا جمع سکراندر سرخوشلر معناسنه صبوح
صباح وقتی ایچلن شرابک اسمی در هات کتورگوز معناسنه در حیوا جمع اولگوز معناسنه در هیوا حاضر اولگوز
معناسنه در آینهٔ سکندر جام میست بنگر آینهٔ سکندرکه مشهوردر اول جام می در نظر ایله یعنی جام می
آینهٔ اسکندر کبی در بلکه اندن ایودر اسکندر گندو جانبنده اولان حالی سنه طلسم ایله بر آینه ایتدردی اسکندریه نک مناره
سی اوزره نصب ایلدی مواقعده بو ترکیب ایله واقع اولمشدر علی منارة الاسکندریه اندن مراد ممالکی ضبط
وحفظ ایدی حافظک مرادی بودرکه حقیقتده آینهٔ جهان نما عشق الهی ایله اولان قلب درکه اگر معقولات واگر محسوسات
درجمیعا اندن گورینور اما آینهٔ اسکندر الچق محسوساتی گوستردی غیره اصلا فائده یوق ایدی تا بر تو عرضه دارد
احوال ملک دارا تا دارانک ملکی احوالنی عرض ایده که نجه خراب و یباب اولمشدر ملک داردن مراد عالم اسرار
اولمق دخی ممکن درکه دارا ذکری اسکندر مناسبتیله اولانته که مهر و مشتری ده اسکندر و دارا مناسبتی ایله
بر بیت واقع اولمشدر بیت درین میدان ناهموار غبرا اسکندر خورد واسب عمر دارا ای صاحب کرامت شکرانه
سلامت ای کرامت صاحبی سلامت شکرانه سنه یعنی سلامت وما ... اولدوغک شکرانه سنه روزی تفقدی
کن درویش بی نوا را قدرتسز درویشی بر گون بر تفقد و تجسس ایله صاحب کرامتدن مراد ولی اولدوغی
اعتبار اوزره در درویش بی نوادن مراد فیض سز صوفی اولور صاحب کرامتدن مراد غنی اولورسه درویش بی
نوادن مراد فیض سز صوفی اولور صاحب کرامتدن مراد غنی اولورسه درویش بی نوادن مراد سیم و زری اولمین
درویش اولور بیت دعاء گوشه نشینان بلا بگرداند چرا بگوشهٔ چشمی بما نمی نگری آسایش دو گیتی تفسیر این
دو حرفست ایکی عالمک آسایشی بو ایکی حرفک تفسیریدر با دوستان مروت با دشمنان مدارا دوستلره
مروت دشمنلره مدارا مراد بو ایکی خصلت ایله ایکی عالمده آسایش و حضور میسر اولور دیمکدر بیت
در نیانه بتناعست که ار مرد بر زاعمی با خصم مدارا کن و با دوست مواسا در کوی نیکنامی ما را گذر ندادند
نیکنام ملق محله سنده بزه گذر ویرمدیلر یونده که مراد تنبیه درکه بدنام اولانده طعن ایتمیه لر زیرا روز ازلده

هر کمسه استعداده کوره نه ویرلدی ایسه عالمده همان اول ظاهر اولور مثنوی ترا آسمان خط بمسجد نوشت مزن طعنه بر دیگران در کنشت ببندای مسلمان بشکرانه دست که زنار منع در میانت نبست نه خود میرود هرکه جویای اوست بعنفش کشانمی برد لطف دوست اما حقیقتده بو حالتده مرادی عشقدر که ملامیه دن اولدوغی اعتبار ایله ایهام لازمدر گر تو نمی پسندی تغییر کن قضارا اگر سن بو که بکمز ایسک حکم الهی یی تغییر ایله بو وجود حالده مراد بودر که عشاقدن بر طائفه واردر که ملامیه دیرلر ظاهرا صوفیه دن بلکه کفردن صانورسن اما مقبول حقدرلر حال بو که آنلر نیکنام ذکر ایدرلر حافظک مرادی بو بیتده بو اعتبار ایله اولان نیکنام لقدر که ظاهرا ملامیه دن غیری عاشقته ویرلمش در بو نکته یی طائفه احوالنی خدادن غیری کمسه بیلمز نته که حدیث قدسیده واقعدر اولیائی تحت قبابی لا یعرفهم غیری انتهی آن تلخ وش که صوفی ام الخبائثش خواند اول آجی کبی کم صوفی آنی ام الخبائث اوقودی یعنی که ام الخبائث دیدی معنی ظاهری مراد می در اما حافظک مرادی عشقدر زیرا دیمامی عشقدر زیرا ایا عشق خدایه تشبیه ایتمک عادتیدر بو معنی اهل دل قتنده زیاده روشندر و صوفیدن مراد عشق الهیدن بی بهره اولانلردر که انلرک قتنده عشق مذموم در علم عشاقدر نه قدر کمسه یی کافر دیو قتل ایتدیلر ام الخبائث ذکرینک مناسبتیله در اشهی لنا و احلی من قبلة العذارا بکر قزلر اوپمکدن بزه لذتلورکه و طتلورکدر زیرا عشق جناب قدسه اشتغاله سببدر و احلی اسم تفضیلدر عذارا جمع عذرادر که بکر قز معناسنه در که هنگام تنگدستی در عیش کوش و مستی قدره تنگلق وقتنده عیش و مستلکه چالش مراد حالت متروده عشقه سعی ایله دیمکدر کاین کیمیای هستی قارون کند گدارا زیرا بو وارلق کیمیاسی گدای قارون ایلر یعنی عشق و مستلک که مراد عشقدر عاشقی جمیع ماسوی دن مستغنی ایلر بو وجه دخی جائزدر عشق دنیایه چالش زیرا وجود کنسی بی جمال ایلر بو وجه اوزره قارون جمال یعنی سنه اولور لزوم طریقیله سرکش مشو که چو شمع از غیرتت بسوزد امر و حکمندن اعراض ایدیجی اولمه که شمع کبی سنی غیرتیدن یاقار دلبر که در کف او موم است سنگ خارا دلبر که بحکم طاقتی انک النده مومدر دلبردن مراد بو بنده خدا اولمق روشندر و مرشددن دخی محبوب اولمق جائزدر خوبان پارسی گو بخشندگان عمرند فارسی تکلم ایدیجی خوبلر حیاته بغشلایجیلردر ساقی بشارتی ده پیران پارسا را ای ساقی صالح پیرلره بر بشارت ویر خوبلردن مراد مللتنکا اولیاسیدر پیرلردن مراد عمرلرنی صلاح ایله گچوروب عشق الهیدن بی بهره اولانلردر حافظ بخود نپوشید این خرقه می آلود حافظ بو می آلود خرقه یی کندو اختیاریله گیمدی خرقه می آلوددن مراد عاشقلر اولوب ملامیون زمره سنده اولمقدر یعنی بخود باختیار خود معنیسنه

معذور

ای شیخ پاکدامن معذور دار ما را ای صالح شیخ بزی معذور طوت که بو خصوص بزم اختیارمزله دکلدر
بیت گرفتمکه خود هستی از عیب پاک تعنت مکن بر من عیبناک وله ایضا رونق عهد شبابست دگر بستانرا جوانلق
زمانینک رونق و لطافتی وار در کرو بستانک که بهار ایرشمشدر بستاندن مراد بونده قلب عاشق درکه نفحات رحمانیه
سببی ایله عالم قبضدن خلاص بولوب ازهار اسرار ایله مزین اولوب معاشنه وشاهدیه وصوله بولمشدر میرسد
مژده گل بلبل خوش الحانرا خوش اوازلی ایله گل قتلیغی ایرشور گلدن مراد معشوق حقیقی در بلبلدن مراد
اکا عاشق اولانلردر ای صبا گر بجوانان چمن باز رسی ای صبا اگر چمن جوانلرینه کروا ایرشه سن چمندن مراد عالم قدسدر
صبادن مراد فیض الهی در جواندن مراد مقبوللاردر که خدمت ما برسان سرو و گل و ریحانرا سرو و گل و ریحانی
بزم خدمتمزی ایرشدر بواد چوه مراد جوانان چمن در زرق بوکه اوجمال بو تفصیل در گر چنین جلوه کند مغبچه باده
فروش باده فروش مغبچه اکر بویله ناز و شیوه ایله جلوه ایلیه مراد مریدک ارشاد و ترتیبنده خوب وجهله دلالت ظهور
بیان ایدر خاکروب در میخانه کنم مژکانرا مژکانمی میخانه قپوسنک سپورکسی ایدم یعنی ارادت کلیه کوستررم ای
که بر مه کشی از عنبر سارا چوکان ای محبوب که ماه اوزره عنبر ساردن چوکان چکرسن یعنی زلفک ایله جمالکی ستر
ایلرسن عنبر ساردن مراد زلفدر که حقه نسبت ظلمت کون مراد درکه معنیسی یوزوکی اورتمیه دمکدر ماهدن
مراد معنی حقیقت اوزره روی محبوبدر مضطرب حال مکردان من سرکردانرا بن سرکردانی جمالکی
ستر اتمک ایله مضطرب حال ایلمه ترسم این قوم که بر دردکشان میخندند قورقرم بو قوم که دردکشلر
اوزره خنده ایدرلر یعنی تمسخر ایدرلر ترسم بوندکیجی الرده غیری تخویف ایچوندر دردکشاندن مراد اولیا
الله در خندیدن دلنا مشتق اولان کلمه در اگلیه استعمال اولنمسکند و معناسنده دربرله استعمال اولنمسه
تمسخر معناسنده در نیته که منطق الطیرک بلبل حکایتنده بو بیتده اکسیله واقع اولشدر بیت درکندر از گل که
گل مرتو بهارا بر تو میخندد نه در تو شرم دارد کاهی بر سز دخی تمسخر معناسنه استعمال اولنور نیته که شاهی نیک
بو بیتنده واقع اولشدر بیت کاه مزبسنبه تخم وفای بوکشتنش خود عمل خنده میزند از کار روکشت ما
در سر کار خرابات کنند ایمانرا خرابات ایشی سوداسنده ایمانلری ضایع ایلیه لر یعنی چوق ورار اولیانه طعن
و تمسخر ایدنلر ایمانسز اولالر یار مردان خدا باش که در کشتی نوح مردان خدایه یار اول زیرا نوح پیغمبرم
کمیسنده هست خاکی که بآبی نخرد طوفانرا بر خاکی وار در که طوفانی بر ابه المز یعنی انک قتنده طوفانک هیچ در
خاکیدن مراد حضرت نوح عم در بو وجه دخی لطیفدر خاکه منسوب برکمسه وار در که اکر اخو ابکر یدکی

خوش آوازلو بلبله صح

طرز اولم

خاکست هر کیمک که عاقبت ایوی یعنی یری بر آوج یعنی هر کیمکه بعد الموت قبره کیرر کوچه حاجت که بر افلاک
کشد ایوانرا دیدی اکه نه حاجت که ایوانی افلاکه اوزره چکه یعنی بلند قصر بنا ایده بعض نسخه ده هر کرا خوابکه
آخر مشتی خاکست واقع اولور یعنی بویله اولور هر کیمک که وارلق آخرنک خوابکهی خاکدر پس مشتی ده اولان یا
ظرفیه ایچون نسخی اولمق جایزدر که یعنی بویله اولور هر کیمک که عاقبت خوابکهی بر اوج تراب ایکنده در بر دار خانه
گردون بدر رونان مطلب فلک خانه سندن حاضره کت دنان طلب ایلمه مراد ملکه محبت اتمه واندن بر نسنه
امید طوتمه دیمکدر گین سیه کاسه باخر بکشد مهمانرا زیرا بو سیه کاسه عاقبت مهمانی دیل سیه کاسه بخیل و خسیس
معنیسنه استعمال اولنور و سیه کاسه بر ملکتک اسمی در که مهمانلری قتل ایلرلر بو سوز بو محلده زیاده
خوب واقع اولمشدر ماه کنعانی من مسند مصر آن تو شد ای ننم کنعانه منسوب ماهم مصر تختی سنکدر
سلکک اولری ماهدن مراد بو بنده کندونک تلمیحدر که عشق الهی ایله پرور مصردن مراد عالم لاهوت در
وقت آنست که بدرود کنی زندان را آنک وقتیدر که زندانه وداع و ترک ایده سن زندانده مراد بو دنیادر
دنیادر در سر زلف ندانم که چه سودا داری بلمم که زلفک اوجنده نه سودا طوترسن و نه استرسن
باز برهم زده گیسوی مشک افشانرا اول مشک افشان گیسوکی کیر و بریشان ایلمشسن حاصلک شاهده سنه
عاشقه حجاب اولمشدر حافظا می خور و رندی کن و خوش باش ولی ای حافظ شراب ایچ و رندلک ایله
خوشنش اول یعنی غم یمه اما دام تزویر مکن چو دگران و الله را غیر بلرکبی قرانی تزویر دامی ایلمه یعنی قرآن
عظیمی دنیانک حصولنه وسیله ایلمه مضمون بیت بودر که شراب ایچمک فسق اتمکدر ولی در قرآن عظیمی
صاتمق کفردر زیرا بو بنده کفر لازم کلور وله ایضا اگر آن ترک شیرازی بدست آرد دل مارا اول شیرازلی محبوب
اگر بزم کوکلمزی اله کتورسه مرادمزی حاصل ایتمکله بخال هندویش بخشم سمرقند و بخارا را آنک سیاه بکنه
بغشلیم سمرقند و بخارایی ترکدن مراد بو بنده مرشددر که آنک حجری فیض و تربیه سندن اوتری دنیا داغ
ترک ایلرم دیو مرشدینه اشتیاقنی نامه عرض ایلر بده ساقی می باقی که در جنت نخواهی یافت ای
ساقی باقی میی ویر زیرا جنتده بولمیه سن کنار آب رکنا باد و گلگشت مصلا را
رکنا باد کنارنی و مصلانک سیرانی خواجه حافظ مرشدینه خطاب ایدوب
ایدر که عشق الهی کلماتنی بو محللرده بزه سویله که بو محللر کبی جنتده بولمز سن زیرا جنتده
طاعت دریافت لازم دکلدر باقی دن مراد عشق الهی در

فغان کین لولیان شوخ وشیرین کار شهرآشوب لولو واو اصلیله قره کوزلی جمع
لولیان وشوخ مطبوع ومقبول قلیقلولره دیرلر وشیرین کار اولدرکه عملی
وحرکاتی لذیذ اولنلره وشهرآشوب شول محبوبدرکه شهره فتنه براغه یعنی
فغان که بوجنس محبوبلر چنان بروند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا ترکان
جمع ترک در خوان اصلده سفره یه دیرلر بوندن نعمت مراددر یعنی الجلین
التدیلر صبری کوکلدن ترکلر یغما نعمتی التدکلری کبی مراد بودرکه محبوب مجازی
حتی بزم حقیقی به محبتمز کامل اولمغه اولدی انکیچون دیر ز عشق ناتمام
ما جمال یار مستغنیست بزم ناقص محبتمزدن یارک جمالی مستغنیدر
برنگ وبوی وخال وخط چه حاجت روی زیبا را نتکیم مثلدر الحلی الاحسله
لنقصه یتمم من حسن اذا کان قصرا واما الجمال اذا کان موفرا الحسنک لم یحتج
الی ان یزدرا حدیث از مطرب ومی کو وراز دهر کمتر جو سوزی مطربدن
ومی دن دی دهر رازنی اکسکرا سته مراد بودرکه سوزی واعظ ومرشددن
وعشق الهیدن سویله اسرار افلاک از جق السته که کس نکشود ونکشاید
بحکمت این معمارا که کمسه اجدی واچمز حکمت ایله بو معمای مراد بودرکه
علم غیرنافعدن بحث تقییع عمر در انکیچون رسول الله عم بیوروشس
اللهم انی اعوذ بک من علم لاینفع من از ان حسن روزافزون که یوسف
داشت دانستم روزافزون وصف ترکیبدر یعنی بن اول هرکون
ارتی حسندن بلدم که یوسفک واردی که عشق از پرده عصمت برون آرد
زلیخارا که عشق عفت پرده سندن طشره کتوره زلیخایی مراد بودرکه
خاصیت عشق ظهور واظهاردر هرکیمک که عشق کامل اوله کشف حجاب ایدر
کمز ورتی فالش ایلمه اگر بید اشود عالم عجب نیست بداند هرکسی که مشغل عشق است
بدم کفتی وخرسندم عفاک الله نکو گفتی بر مزه دیدک یکا قانعم الله عفو
ایلسون سکا ایو دیدک جواب تلخ میزیبد لب لعل شکرخارا شکرخا را

وصف ترکیبدر مضمون مصراع استفهام انکاریدر راجی جواب برانشور می شکر
چینیجی لعل لبه مراد بوندن نصیحتدر که سالک پیر مزنسوزه صبر اتمک
کرک و نصیحتدر که ایودن پیر مزسوزهادر اولمق کرک انکیچون دیر
نصیحت گوش کن جانا که از جان دوستتر دارند نصیحت ایشت ای جان که
جانندن سوکلودور ترلر جوانان سعادتمند پند پیر دانا را سعادتلو
یکتلر عالم پیرک نصیحتنی بوینده تنبیه واردر که پیر اولن خیرگوی کرک
و عالم اولن خیرگوی کرک ایکیسی بر شخصده جمع اولیجق خیرگو یلک
مقرر اولور و تنبیه واردر که پیر عالمک پندن اشتمک بدبختلک نشانیدر
و پند با بنده بولنور بیت بوندن غیری اولمز انکیچون دیر غزل گفتی و در
سفتی بیا و خوش بخوان حافظ غزل دیدک اینجو دلدک کل خوش اوقی
حافظ که بر نظم تو افشاند فلک عقد ثریا را که سنک نظمک اوزره صاچم
فلک اولکرد و کمن صبا بلطف بگو آن غزال رعنا را قطعه بدر
ای صبا لطف ایله دی اول آهوی رعنایه مراد بوددر که ای سحرلرده
اولن توجه قلبیه مناجاتده دی عز حضرت خدایه که سر بکوه بیابان تو
داده ما را که باشمزی طاغه و صحرایه ویردکسن بزم مراد بودر که
سنک ایچون کاری ترک اتمشدر که بونده تنبیه واردر که ابتدای سلوکده
و تبتل الیه تبتیلا موجبنجه هر نسنه دن انقطاع کرک نتکم رسول الله عم
ابتدای حالده و مکه دن چقوب جبل حراده اولوردی در عشق تو بر خاسته ام
از همه کار کینه کار کسی نیست کار دارد شکرفروش که عمرش دراز
باد چرا عمرش دراز باد جملهٔ معترضه در دعادر شکرهاجی که عمریا وزنا
اولسون نیچون تفقدی نکند طوطی شکرخا را بر احوال صورمق اتمز
شکر چینیجی طوطی ایچون شکرفروشدن مراد کلام لذیذ و لذة خرای دیرکه
قادر اولاندر طوطی شکرخادن مراد کلام لذیذ فهمنه و لذة خزایی ذوقنه

بوندن صح

قابل اولنلر بونره تنبیه واردرکه واعظ ومرشد مستعد وقابل استمک کرکدر بکوش تا بکف
اری کلید کنج وجود ٭ که بی طلب نتوان یافت کوهر مقصود ٭ کرچه واجبدر مریده
مرشده طالب اوله مرشده لابدر راغب اوله چو با حبیب نشینی وباده پیمایی
چون حبیب ایله اوتوره سن دخی شراب اوله سن یعنی پیمانیه قویوب ایچه سن
بیاد دار محبان باد پیمارا خاطرده دوت یل اولچی محبلری مراد بودرکه چون
سالک قربت حضرته بوله یادا اولنلری آکمک کرک نتکم رسول الله عم لیلهٔ معراجده
السلام علینا دیدکدنصکره وعلی عباد الله الصالحین دیدی عزو رحسنت اجازت
اجازت مکمرند آدای کل عزو رحسنکا اجازت وبرمدی مکرای کل که پرسشی نکنی
عندلیب شیدارا اسم مصدردر پرسیدن معناسنه شیدا بولنمش دیوانه کبی دلشده
دیرلر معنای مصراع بودرکه بر صورمق ایتمزسن بلبل آشفته یه مراد بودرکه حضرت
کبریاء ذات بونی اقتضا ایدرکه عاشق وطالب نالان وکریان اوله انکچون ادعونی
استجب لکم بیورمشدر بخلق ولطف توان کرد صید اهل نظر خلق ولطف ایله
اهل نظری صید ایتمک اولور به بند ودام نکیرند مرغ دانارا بند ایله دام آغ ایله
دوتمزلر مرغ عالمی مراد اهل نظردن ومرغ داناادن واعظ ومرشددرکه بونلر
سماع قبول وحسن ارادت ایله صید اولنورلر ٭ شیخ حق حسن ارادت خواهد
چون فروشنده که او قیمت کالا طلبد ٭ ندانم از چه سبب بوی آشنایی نیست بلمزم
نه سببدن آشنالق قوقوسی یوقدر سهی قدان سیه چشم ماه سیمارا سرو قدلره
قره کوزلولره آی سیمالولره مراد بودرکه خوب صورت جوانلرک حق ایله آشنالقلری یوق
روی دران کن که تراروی داد ٭ صدر در امید بروبت کشاد ٭ جز این قدر نتوان کفت
درجمال تو عیب بوندن غیری دیمک اولمزسنک جمالکده عیب که رنک مهر و فا نیست روی
زیبارا که محبت وفا رنکی یوقدر بیراشوق یوزک ایچون مراد بودرکه خوب رویلرده
محبت حق ووعد عبودیته توبه یه ووعد شیخه وفا یوقدر بشکر صحبت اصحاب و
آشنایی بخت اصحاب وبخت آشنالغی شکر ایله بیاد دار غریبان دشت وصحرارا

خاطرده دوت بیابان وصحرا غریبلرنی مراد بودر که اصحاب طریقت صحبتنه ارنلر وقربت
حق بختی ایله آشنا اولنلر بو صحبتدن دور وقرب حضرتدن مهجور اولنلری یاد
ایدوب دعاء خیر ایله شاد اتمک کرکدر آسمان نه عجب کر بکفتهٔ حافظ سماع عجب
دکلدر اگر حافظک دیلنمشندن یعنی سویلدکی سوزدن سماع زهره برقص آورد
مسیحارا زهره نک سماعی رقصه کتوره مسیحای زهره که سازندهٔ فلکدر
چون حافظک عشق الهی وشوق حق حقنده اولن کلامندن سماعه کلوب عجب
دکلدر که روح الله بو ذوق رقصه وچرخه کله شوق حقدندر بو قولی کوش
ایله بی نزاع مولوی وش چرخ کیروب اتذو سماع دوش از مسجد سوی
میخانه آمد پیر ما دون کیجه مسجدده میخانه جانبنه کلدی بزم پیرمز مراد بودر که
مسجده عبادتدن ترقی ایدوب اندن علم هویت طرفنه کلدی چیست
یاران طریقت بعد ازین تدبیر ما ندر طریقت یارانی بوندن صکره بزم
تدبیرمز مراد بودر که بزده سعی ایدوب اول عالمه وارمق کرکدر در خرابات
مغان ما نیز هم منزل شویم خرابات مغانده بزده خی قوناقداشی اولالم
بعض نسخه ده در خرابات طریقت ما بهم منزل شویم یعنی خرابات طریقتده
بز پیرمز ایله منزلده اولورق اینچنین رفتست در عهد ازل تقدیر ما بونجلین
کتمش عهد ازلده بزم تقدیرمز مراد بودر که چون پیرمز ایله مشارکتمز واردر
عمل وترقیده دخی موافقتمز کرکدر ما مریدان روی سوی کعبه چون اوریم
چون اولکی چون اماله ایله کیف معناسنه در بز مریدلر یوزی کعبه جانبنه
نیجه کتورهلم چونکه مراد بودر که بز ظاهرده نیجه قلالم روی سوی خانهٔ خمار
دارد پیر ما یوزی خمر صاتجی خانه سی جانبنه دوتر بزم پیرمز مراد کیفیت
عشق ویرن طرفه دیمکدر که اول علم الهی در شیخ کمال خجندی دیمش
عرفان عشق بازان سر کوی یار نکشد بطواف کعبه زین در نروم که عار باشد
چو سری بر آستانش ز سر صفا نهادی بصفا و مروه ای دل دگرت چه کار باشد

وحالتدن ع

عفا

عقل اکر داند دل در بند زلفت چون خوشست عقل اکر بیلیدی که کوکل زلفکک بندنده
نیجه خوشدر عاقلان دیوانه کردند از پی زنجیر ما عاقللر دیوانه اولورلردی بزم
زنجیرمز ایچون زلفکدن و زنجیردن مراد اسرار الهیه و تقییدات حقدر و انلر ایله
مقید اولمق الذ اشیادر • زلف زنجیری اولالدن بویمزده قیدمز • عالمی اطلاقه
دوشرک قلبه بوقدر قیدمز • مرغ دل را صید جمعیت بدام افتاده بود کوکل قوشی
ایچون جمعیت صیدی آغه دوشمش ایدی • زلف بکشادی ز دست ما بشد نخجیر ما
سن زلفک آچرک بزم المزدن کتدی آومز مراد بودر که تقییدات الهیه ایله مقید ایکن
جمعیت قلب بزم صیدمز اولمش ایدی اول قیده اطلاق اولنور جمعیت قلبمز
الدن کیدوب خاطرمز مصالح و مشاغل دنیایه اشتغال ایله پریشان اولدی
روی خوبت آیتی از لطف بر ما کشف کرد سنک خوب یوزک لطفدن بر آیتی
بزم اوزریمزه کشف ایلدی زان سبب جز لطف و خوبی نیست در تفسیر ما
اول سببدن لطف و خوبلقدن غیری دکلدر بزم تفسیرمزده یعنی بزم بیانمز
ایتدوکمز لطفدن و خوبلقدن مراد بودر که شول کمسنه که صفت جماله وذو اللطف
وصفنه مظهر اوله اندن ظهور ایدن لطف و جمال اولور خلاف انک که صفت جلاله
و قهره مظهر اوله • با دل سنکینت آیا هیچ در کیرد شبی سنک طاشه منسوب
کوکلکه عجبا هیچ تاثیر ایدرمی بر کیجه • آتش آه و سوز سینهٔ شبکیر ما بزم اودلو
آهمز و کیجه اویمیان سینه مزک حرارتی مراد دل سنکینکدن صفت قهر جلالدر
و ترک عنایت و ستر جمالدر • اکر از جانب معشوق نباشد میلی کوشش عاشق
بیچاره بجایی نرسد • باد بر زلف تو آمد شد جهان بر من سیاه یل سنک زلفک
اوزره کلدی جهان بکا سیاه اولدی غباره ایرشدی جهان بنم عینمه سیاه
و عیشم تباه اولدی مراد بادن هوای نفسدر چون اول غیب هویت و استتار
الوهیته کلدی روشنای عینم مکدر اولوب عالم الهی بکا سیاه اولدی • نیست
از سودای زلفت بیش ازین توفیر ما بوقدر سنک زلفک سوداسندن

بوندن زیاده بزم وافرلکمز بوندن مراد بودرکه هوا احفاظندن عالم غیب
جانبنده ترقیمز اولیوب بلکه زیاده مزکدورت اولدی تیز آغاز کردون بکذرد
حافظ خموشی بزم اهمز اوق فلکدن بکرای حافظ ساکت اول یعنی ایسم اول
بنی الختمه تاکه آه ایلیم کندومی غایب منزله‌سنه تنزیل ایدوب بویله دیر امّا مراد
روحک نفسنه خطابیدر که دیرای نفس ایسم اول سنک افعالک ضرری غیره دکل
کندی جانکه در الاحضرت حقه سندن شکایت ایدرم آهم اوقی فلکدن بکر معمول
حضرت حق اولور رحم کن برجان خود پرهیز کن از تیر ما رحم قیل کندو جانکه
پرهیز ایله بزم اوقمزدن بلکلکه روحک مرادی وصول الی الله در اما نفسک
احوالی سبب تغیر بعد در لاجرم قهره استحقاق واردر • ایرمغه بنزن انی
سعی اتمه رقیبا • غافل یوریمه بونده صقین آه سحروار • وله ایضا
بملازمان سلطان که رساند این دعا را سلطانک ملازملرینه کم ایرشدرر
بو دعایی ملازملر کندویه مختص اولن خذمتکارلردر که بشکر پادشاهی ز نظر
مران کدارا پادشاهلق شکری ایله نظردن سورمه کدایی دیوان الشعار بحسب
الظاهر حسنادن اولدغی اعتباریله پادشاهدن مراد محبوبدر نصیحت الکادر
ظاهر از کات حسننی ویروب کوزللر • بو نعمت شکرین نیجه قلالر • که خلق
اچنده اشراف انسان بولاردر • اشرفدن اشرف ولالر • اما مراد
پادشاهدن حقیقه • نکسه داد المز جهانده کرچه ظالم شاهدن • پادشاهک
قورقسی اولمق کرک الله دن • سلطنت شکرانه‌سی اولسون تکبر ایله
سائلی محروم ایدوب سورمه صقین درکاهدن • ز رقیب دیو سیرت بخدای
خود بنالم شیطان سیرتلو رقیبدن کندو خدامه ایکلرم مراد رقیبدن
پادشاهه تعرضی اولن عدودر مکرآن شهاب ثاقب مددی کند خدا را
مکر اول شیطانه اتلن نورلو شهاب بر مدد ایده الله ایچون چه قیامتست
جانا که بعاشقان نمودی نه قیامتدر ای جان که عاشقلره کوستردک

رخ همچو ماه تابان قد سرو دلربا را یکاغی یلدرتجی ای کبی کوکل قابجی سرو قدی
مراد بودرکه رخ وقد اثر جمال ایکن بودکلو اضطراب وانفعال ویرر
حضرت جلال اثاری ظهوررایدیجک اضطراب نیجه اولسه کرک • لرزیدم ازقیام
قدرت چون قیامتش • روز قیامت ایره دل ترسنده چون بود • دل عاشقان
بسوزی چو عذاری برفروزی عاشقلرک کوکلن یقرسن چون عذاری یالکلندوره سن
دل وجان فدای رویت بنما عذار مارا دل وجان یوزکه فدا اولسون
کوستر عذاری بزه مراد اولدرکه اکرچه عاشق تجلی یه متحمل اولمز اما بزه
وصلنده هلاک اولمق یکدر فرقتده صاغ اولمقدن • وصلوکه ایرن اولور
دیرلر بنی ایرکوراکا • تشنه غرق اب اولسه یکدر خشک لب صاغ اولمدن •
همه شب درین امیدم که نسیم صبحگاهی دوکلی کیجه بو امیدده یم که صباح
وقتی یلی به پیام آشنایان بنوازد آشنا را آشنالر خبری ایله اوخشیه
آشنایی مراد نسیم صبحگاهدن فیضان الهیدر وآشنالردن ملائکه ور
رحمت وارواح مجرده وصفات افعالدرکه مکوناته متعلق اولورلر مثل خلق
وارادت مژه سیاهت ارکرد بخون ما اشارت سنک قره کرپیکک
اکر اتدیسه بزم قانمزه اشارت مراد مژه دن صفت قهر وقبض واضلالدر
نظری کن ای عزیزم که چگونه کشت مارا بر نظر قیل ای عزیزم که نیجه قتل
ایلدی بزی مراد صورت شکایتده استعطافدر لحذا که جرعه ده لو
بعاشقان سحرخیز الله حیچون که برجرعه ویرسن سحر قالقجی عاشقه
که دعای صبحگاهی اثری کند شمارا که سحر وقتنده اولن دعانک براثری اوله
سزه مراد حضرت حقه کروکندوایله آنده ویره ب فیض سحری طلب ایدوب
مصراع ثانی مضمونی ایله تعلیلدرکه وقت سحر محل اجابت دعوادر
زفریب چشم جادو دل دردمند خون شد چشم جادونک الدمسندن دل دردمند
قان اولدی زفریب وبند بیش وغلط مکن نکارا انکالدمسندن اندیشه ایله

اسم مصدردر فریفتن
معناسنه در

غلط ایلمه ای نگار مراد بوندن بودر که روح انسان نفسه خطاب ایدر که روحک
نفسه کلوسیدر انکچون نگارا دیر یعنی اهل حسنک چشم جادوسندن اندیشه
ایله ای نفس مطلوبه دل دردمند حافظ ز هجر تست بر خون حافظک دردمند کوکلی که
سنک هجرکدن پر خوندر چه شود اگر زمانی برسد بوصل یارا نوله اگر بر زمان
ایرشسه وصله ای یار مراد محبوب حقیقی حضرتنه وصولدر ولا ایضاً صلاح
کار کجا و من خراب کجا یعنی صلاح کار ایله بن خراب اورتالغده بعد مسافه
واردر انکچون دیر ببین تفاوت ره کز کجا ست تا بکجا کتابده بویله یازلور
اما تلفظده تا بکجا اوقنور قافیه صحیح اولسون انکچون بو کلامدن مراد
نفسنده غروری قمع در تتکلم صلحادن بری دیمش احب الصالحین لست
منهم لعل الله یرزقنی الصلاحا چه نسبت است برندی صلاح و تقوی را
نه نسبتی واردر رندلک صلاح و تقوی یه یعنی نسبتی یوقدر سماع وعظ
کجا نغمهٔ رباب کجا نغمه بیدر فارسیسی سرود در ترکیسی ایردر رباب
اقلقدر دوت قیللو طنبوره یه دخی دیرلر دلم ز صومعه بگرفت و خرقهٔ سالوس
کوکلم صومعه دن طوتلدی یعنی اوصنیدی دخی ریا خرقه سندن مراد مجموع
زهد خشک و کسوت ریادن بکرندم دیمکدر و خسرو دهلوی حالنه نظیره
دیمش زدنیامی رود خسرو بیارانش همی کوید دلم بگرفت از غربت تمنای
وطن دارم کجاست دیر مغان شراب ناب کجا مراد قنده در محبت
عشق اولمق محلی و صدق و عشق الهی و اصلاح دیمکدر بشد که یاد خوشش باد
روزگار وصال بشد بر فت معناسنه در فاعلی روزگار وصالدر که یاد
خوشش باد جملهٔ دعائیه در یعنی کیتدی زمان وصال آکلنمسی خوش اولسون
خود آن کرشمه کجا رفت و آن عتاب کجا اول ناز قنده کیتدی و اول عتاب
قنده مراد بودر که اول وصول الی الله حاصل قلمشدم اول حضرتدن جمال و جلال
مشاهده ایدر ایدم اول وصالی ایتو ردم خوشا وقتی که من بودم بذات پاک او
بیت
روزگار
همدم

بعض نسخه ده بو مصراع بویله واقع اولمش که در شود که کرمش کوکلنه نظر وصال یارا بعض نسخه ده بویله واقع اولمش که در شود اگر زمانی برسد بوصال
کوریلور تفاوتی قنده قنده در
سماع و وعظ قنده رباب ایرلری قنده
مجموع تقوی لفظی و بو کلام انداللرنی اولور یعنی وار

همدم • رفیق شادی وغم بود هم لطف وجفا باهم • ز روی دوست دل دشمنان
چه دریابد • دولتک یوزندن دوشمنلرک کوکلی نه دویه • چراغ مرده کجا شمع
افتاب کجا • سونمش چراغ قنده لکن شمع قنده مراد بودر که بر قلب که غافل
اوله قابل اصلاح وصلاح در بر قلب که مست وله قابل صلاح وفلاح دکلدر
چو کحل بینش ما خاک آستان شماست • چون بزم کوزمزک سورمه‌سی سزک ایشکوکز
طپراغیدر کجا رویم بفرما ازین جناب کجا • جناب اول اطرافه دیرلر خطاب حضرت
خدایه یا پیر پیشوایه در • مبین سیب زنخدان که چاه در راهست کورمه الک الملسن
یعنی انی کورب لرزنه که قیو یولده در کجا همی روی ای دل بدین شتاب کجا قنده
کیدرسن ای دل بو ایو مکا ایله قنده مراد حسن دنیایه مائل اولوب ضرردن غافل
اولمق ضرر در خطا در دیمکدر • قرار و صبر ز حافظ طمع مدار ای دوست بعض نسخه‌ده
صبر یرنه خواب واقع اولمش • قرار چیست صبوری کدام وخواب کجا • قرار ندر
صابرلک قنقی در او یقو قنده مراد عاشقده صبر و قرار و ایقو اولمز دیمکدر
قرار بر کف آزادگان نگیرد مال • نه صبر در دل عاشق نه آب در غربال • عجبا للمحب ١
کیف ینام • کل نوم علی المحب حرام • وله ایضا الف قافیه‌سنده خدمت خواجه •
حافظک حکایتنه مبنی حسب حال واقع اولمشدر بعض غزللری دخی احوال
طریقته چندان تعلق اولمیوب اکثر نسخه‌ده بولنمیوب تعمیم فائده ایچون شرح
اولندی بری بو غزللردر که سفره کتمک لازم کلوب معشوق ایله کندوندن اورشنده
اولن احوالی نظم ایتمش • ما بر فتیم و تو دانی و دل غمخور ما • بز کیدرکز سن بلورسن
دخی بزم غم ییجی کوکلمز بلور • بخت بد تا بکجا می‌برد آبشخور ما • بزم بخت
دخی قنده التر بزم صویمز یعنی بو سفرمز بزم بختمزدن واقع اولدی دخی
نه رزق و نصیب محلنه الته • طنزه چقن کشنک ایشنی الله بلور •
کاهی دوشر سفرا الجره ینه بر یکا سفر • ز نثار مژه چون لؤلؤ تو در زرکیرم
کر یک صاحبسندن نسنک زلفک کبی التونمزدوم • قدمی کز تو سلامی برساند بر ما

اما بعض نسخه‌ده بولنور

استغفر الله

بر قدم که سندن سلام ایرشدوره بزم یانمزه یعنی سغرده بر کمسه سندن سلام ایرشدرر سه بن انکا یاغنی کوزم یاشنی جواهری ایجنده دوتم که اشکم کوهری اول قدر دوکم که انکا یاغی انلرکا ایجنده اوله نتکم زلفک زر و زیور ایجنده اولوا انکله ایله مزین و آراسته در بدعا آمده ام هم بدعا دست براز دعایه کلمشدم هم دعایه ال قالدرر وداع زماننده اولن حالی بیان ایدر که وفا با تو قرین باد خدایا ور ما وفاسکا قرین اوله الله بزم یاردم جمز اوله بسرت کر همه عالم بسرم تیغ زنند سنک باشک حقیچون اکر جمله عالم باشمه قلیج اوره لر نتوان برد هوای تو برون از سر ما سنک هواکی بزم باشمزدن چقمق اولمز • اکر هردم زنی صد تیغ بر ما • بریدن از تو نتوانیم قطعا • فلکا واره بهر سو کندم می دانی فلک بنی هر جانبه اواره ایدر بلور میسن رشک می ایدش از صحبت جان پرور ما کونه کلوراکا بزم جان بسلیجی صحبتمزدن یعنی هر نکه بزم ایله مصاحبت ایلسه بزم صحبتمز اکا غذای جان اولور فلک حسد ایدوب بزی اندن دور ایدوب غذای روحدن مهجور ایدر • کامل چوکان و نعد سخن کوهر و زرست • می دان غنیمت ار نتو بخشش میسرست • کر همه خلق جهان بر من و توصیف کنند اکر دو کلی جهان خلقی بکا و سکا ظلم ایده لر بکشد از همه انصاف و ستم داور ما چلبه دو کلی دن عدل اتمکی و ظلمی بزم حاکمز • بکا ظلم ایلین ظالم کبر کرشاه و کرا اولسون • بکون بن اتمزم دعوی سنی الله صالدم بن • باشد که بیاید بسلامت بازم کون اوله که کله سلامتله کرو بکا ای خوش آن روز که آید بسلامی بر ما ای خوش اول کون که کله بر سلامله بزم یانمزه مکر معشوق بوکه کلوب سلام ویرمک عادت اتمش اکا تحسر و تحزن ایدوب کرو آنی تمنی ایدر • در خانه غم بودم یارم بسلام امد • این بیت حزن فی الحال چون دار سلام امد • هر که کوید سغردی و رندا ری حافظ هر کیمکه دیرسه ایراق بو قیدی حافظ

کودر ازی سنزسز نبرد از سر ما دی سنزاوز نلغی بالش التمز یعنی بلش قالدورمز

بزم بلشمزدن ولہ ایضا لطف باشد کر نپوشی از کدا ما روت را کدا ما لغظی

جمع کدا اعتبار ایدوب روت لفظی رویت لغظندن مخفف اولوب معنای

مصراع بو درکه لطف اولور اکر کدالردن اورتمز سک یوزکی دیمک اولور

ما لغظی ایله روت لغظی ترکیب اولنوب ماروت اولورکه اسم ملکدر اولیه

معنی لطف اولور اکر اورتمز سک کدادن ماروتی دیمک اولور تا بکام دل ببیند

دیدهٔ ماروت را ماروت لغظی مغرد اعتبار اولنجق اسم ملکدر اما بونده ما

لغظی ایله روت لغظندن مرکبدر که لغظ رویت لغظندن مخففدر اولیه معنای

مصراع تاکوکل مرادی ایله کوره بزم کوزمز سنک یوزکی دیمک اولور ماروت را

بکلشن کے کرده ایم نسبت کر کرده ایم نسبت ماروت را ما روت همچو

ماروتیم دائم در بلای عشق زار ماروت کبی یوز دائم بلای عشقده زار ز

کاشکی هرکز ندید دیدهٔ ماروت را نولیدی هرکز کورمیدی بزم کوزمز

سنک یوزکی کی شری ماروت درچاه زنخدانت اسیر تحین اولوردی

ماروت سنک الکلوک قیوسنده اسیر تا نکغتی شمهٔ از حسن تو ماروت را

تادیمه ایدی برشمه سنک حسنکدن ماروته بوی کل برخاست کوی ای بیری انزر چمن

کوی بونده دیه سن و صیه سن معناسنه در کل قوقسی قالقدی دیه سن

ای بیری چمنده بلبلان مستند کوی دیدهٔ ماروت را کوی بونده کوینده

معناسنه در بلکه اندن ترخیم اولنان کوی لغظنه یای حکایت ادخال اولنمشدر

ماروت لغظی بونده مغرددر اما ذات ملک مراد دکلدر بلکه صغتی مراد دکه ساحر در

و دیده یه صغتدر معنای مصراع بودرکه بلبلر مستدر و کوینده ساحر کوز

ایچون میکشد جور و جفا مایت ز هجران ای صنم چکر جور و جفا کی ایر لعدن ای

صنم لطف فرما تا ببیند حافظ ما روت را لطف بیورتا کوره بزم حافظمز

سنک یوزکی بو قافیه مطلعک مصرع ثانیسنه نسبت رد مطلع قیلنلندر

بعضلر با نعوض
سر سوداسینا تنعل اولونور
مجازا و نشن اول نعوذ بر جهه معنا
مصراع بو یله اولور دی اوزدی
سوادای اوزنلغی ... ای الخ
یعنی کبیره ... بزم بلشمزدن

انا ادری العقو ... الف ... نا ...
اولور اوبلیه که ... ... نان
... ...

قافیه اول ... مطلع اولان ...
... ...

سوکی ... عالم ...
... ترخیم ...

ومصراع اولنه نسبت ما ایله روت ترکیبی ایله بر ملک اسمی در نتکیم انده ما ایله
روته ترکیبی ایله بر ملک اسمی ایدی **وله ایضا** تا جمالت عاشقان را زد بوصل خود صلا
سنک جمالکك اوردی عاشقلری کندو وصلنه صلا یعنی عاشقلره طمع ویروب
کندوی اظهار ایلیوب اجتناب ایتدی جان ودل افتاده اند از زلف خالت در بلا
جان ودل دوشمشلردر زلف خالکدن بلایه یعنی غیب هویت وعالم غیبدن
بلایه دوشمشلردر الخ جان عاشقان از دست هجرت میکشند ای که عاشقلرك
جانی هجرك الندن چکر که فرقتکدن متألم لر و وصلکدن متعطشلر کس نزیره
در جهان جز تشنگاه کربلا که صوسزلق ایله اولمشلردر لب سن ماهنك
اب عارض هجر ایله حالمز بکمز رشو ماهیه که دوشرابدن جدا ترك من
کر میکند رندی ومستی جان من محبوب من معناسنه در خطاب کندو
جاننه در ترك مستوری وزهدت کرد باید اولا سکا مستورلکی
وزهدی ترك ایلمك کرکاولا صنمه بولکده حجاب اولا بکا مذهب وکیش
کرورم هر نیجه مذهب سنده ایسك مذهبکه **حکایت** اصحاب طریقتدن بری نه
دیرلر سنك مذهبك ندر جواب ویردی مذهبی مذهب الله وقت
عیش وموسم شادی وهنگام شراب مراد بودر که بو تعیدات دنیا
وتعلقات ماسوی ایله مقید اولمدن پنج روز ایام فرصت را غنیمت دان هلا
یعنی فرصت ایامن غنیمت بیلوب عبادته صرف قلکه رسول الله ع م
بیورمشدر نعمتان مغبون فیهما کثیر من الناس الصحة والفراغ
نصیحت همنست جان یوز که عمرت عزیزست ضایع مکردان
حافظا کر پای بوس شاه دست می دهد ای حافظ اکر سکا شاه
ایغن اوپمك ال ویررسه یافتی در هردو عالم رتبت وعز وعلا بولدك
ایکی جهانده مرتبه وعزت و بوجه لك ضمیر ایله مرتبه معناسنه در فتح
عینله یوجه لك معناسنه در مراد سلطان حقیقی حضرتنه قربت هر نه قدر

ایسه

ایسه دخی ایکی جهان سعادتی در ٭ گوییم روزین در و سلطان وقت خویش بکند ٭
بعد سلطانی گدای خویش نمی آید مرا ٭ یاد ایدر رئیسن دلا عالمده سلطان
اولدوغک ٭ قاپوسنده اول شهک بیچاره دربان اولدوغک ومن الباء
گفتم ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب دیدم ای خوبلرک سلطانی رحم
ایت بو غریبه سلطان خوبانندن مراد حضرت حقدر روح غریبدن مراد
روح انسانیدر که عالم الهیدن بونده گلوب حضرت عزت الهیدن
دور اولوب گرو اکا وصول طلب ایدوب رحم و شفقت طلب ایدرسن
بونده تنبیه واردر که ظاهر گوزللره و ظاهری گوزللره محبت ایتموب سلطان
المحابیب حضرتنه ربط قلب ایتمک گرک ٭ ای بیخبران عشق مبازید که عیب است
الانکاری که پس پردهٔ غیب است ٭ دخی تنبیه واردر که انسان کندوی
دنیاده غریب بلوب وطن اصلیسی منزه اولمق گرک نتکم رسول الله ع م
بیوردکی: کن فی الدنیا کانک غریب او عابر سبیل وعد نفسک من اصحاب القبور ٭
چند ازین دار الغرور ساختن دار السرور ٭ چند ازین دار الفراری
ساختن دار القرار ٭ وسالکه تنبیه بودر که هردم مناجات و عرض حاجات
ایتمکدن و طلب اعانتدن خالی اولمیه ٭ خدادن اولمز بسکه گر عنایت ٭ اولور
گمراه جان بولمز هدایت ٭ گفت در دنبال دل ره گم کند مسکین غریب
دنبال ضم دال ایله قویرق وارد معناسنه در گم کند لفظی کاف اولنک
ضمی ایله یتورمک معناسنه در معنای مصراع بودر که دیدی کوکل
اردنده یولی یتوردر مسکین غریب جواب حضرت حقدر که قلوب ملوایه
مائل اولمق گرک رسول علیه السلام بیوردی ان فی الجسد لمضغة اذا صلحت
صلح الجسد کله و اذا فسدت فسد الجسد کله الا و هی القلب و اصحاب
طریقت دیمشلردر عنایت خدا ناگاه ایدولی بر دل آگاه ایدر پس خلاصهٔ
جواب بودر که عنایت حق شرط قلبک جناب کبریایه توجهی در

اکر حریم دل ازغیر دوست سازی پاک صفات وحدت حرف اندوکنی ادراک
کفتمش مکذر زمانی کفت معذورم بدار مکذار نهی درکذشتن
لفظندن دیدم الکاچه برزمان دیدی معذور دوت خانه پروردی
چه تاب اردغم چندین غریب خانه پرورداولدرکه براوکن حاجتی بسلیه
وحرف یاوحدت الچوندر تاب بونده طاقت معناسنه درچندین
بوقدر دیمکدر کثرتدن عبارتدر یعنی براو بسلیچی نه طاقت کتورر بوقدر
غریب غمنه بونده تنبیه واردرکه سالکه مراتب سلوکده بر مرتبه در
دائم مستمر اولر لمعان برق کبی تیزجک کچر خفته بر سنجاب شاهی نازنینی را
چه غم سنجاب شول جانوردرکه درسینی کورکایدرلر ودریسنه
دخی سنجاب دیرلر تنکم بونده اوله در شاهی لفظنده حرف یا مصدریه
در نازنینی لفظنده اولن حرف یا وحدت الچوندر خفتن معنی پادشاهلق
سنجابنده یاتمش واو یمش نازنینه چه غم کر زخار وخاره سازد
بستر و بالین غریب اکر خار وخارادن دوزه دوشکی ویصدغی غریبه
بونده تنبیه واردرکه وسعت عیش وتنعم ایله وصول الی الله
بولنمز پور ادهم تانکردی ترک تخت وفرش نرم شاهی باقی وسلطانی
عقبی را نیافت دخی تنبیه واردرکه اغنیا وارباب تنعم فقرا و
ضعفا حالنی بلمزلر پسر راینذمی داری شب و روز اشمه
علی همم باری وباهوش بخندان مشتغل باشی بعشرت
که می داری فقیرانرا فراموش ای که در زنجیر زلفت جان چندین
آشناست ای حرف ندادر منادی محذوفدرکه محبوبدر بونده
مراد حقیقیدر یعنی ای محبوب حقیقی سنک عنیب هو یتک قیدنده
مقید ومحبوسدر بوقدر کلو جان اشنا خوش فتادان
خال مشکین بر رخ رنکین غریب مراد بودرکه خوش دوشمدر

بیت

اول اسرار غیبیه انواع تجلیات اوزره تجلی ایدجک اول وجه باقی
نه خوش در قلبه اسرار اولسه مکشوف . می نماید عکس می در رنگ
روی مهوشت کور نور شراب عکسی سنک آی کبی یوزک
رنکنده همچو برگ ارغوان بر صفحهٔ نسرین غریب ارغوان یپراغی کبی
اق گل یوزک اوزره غریب مراد شرابدن عشق در رنکدن مراد آیان
اولدیغی و صفحهٔ نسرین دن مراد جمال حق صفاسی و عالم الهی بیاضی
درکه جمال حقک زینتی و عالم الهنک زینتی عشق در یعنی نظری کرچه در
حسن و جمال ای نازنین بس غریب فتاده است ان مور خط کرد رخت
بس باء عربی ایله بوینده نچه وچوق معناسنه در کرد کاف عجمی ایله بوینده چوره
معناسنه در معنای مصراع بودر که زیاده غریب دوشمشدر اول قرنجه
خط یکاغک چوره سنده . گرچه نبود در نگارستان خط مشکین غریب
اگرچه نگارخانهٔ چینیده خط مشکین غریب دکلدر مراد صنع حقی استغراب
واستحسان در که خط اندن چقمز درید ر بنز انک ظاهرنه قریب دریده اولور
ودور ینک هر برنده اولمز یکاغک ولکلا اطرافنده بنز جمله محسناتدن
بس نقاش ازل نگارخانهٔ چینی مناسبنده اولان صورت حسنه ده عجب
خط باریک یازمشدر . گفتم ای شام غریبان طرهٔ شبرنگ تو شبرنگ
بوینده وصف ترکیبی در کیجه رنگلو معناسنه در وطره نک صفتی در معنای
مصراع بودر که دیدم ای دلبر غریبلرک شامی یعنی اخشامی سنک کیجه رنگلو
زلفکدر . در سحرگاهان حذر کن کز بنالد این غریب سحرگاهان جمع
سحرگاه در یعنی سحر وقتلرنده حذر قیل اگر اکلرسه بو غریب بوینده
دخی تنبیه واردر که سحر وقتلری اجابت دعا محلیدر . گفت حافظ آشنایان
در مقام حیرتند . جناب عزتدن خطاب روحانیه در یعنی اول حضرت
دیدی که ای حافظ آشنالر مقام حیرتده درلر دور نبود گر نشیند خسته و غمگین غریب

بونده دیدی زیرا
انجق معناسنه
دخی کلور

بونده دیدی زیرا
مدور وجمع معناسنه
دخی کلور

لفظ کسر صح

مشکین لفظنده و بونک امثالنده
ونظایرنده حرف یا نسبت ایچون
ونون تأکید ایچون
در

متحد و نقض
اولان الرک جمعی
الف نون ایله
اولمق جایزدر

بعید دکلدر اکرا و تره خسته و غصه ایله طوتلش غریب **وله ایضا** مید مد صبح و کله بست
می دمد لفظنده می اداة حالدر و دمد فعل مضارعدر دمیدن لفظندن و دمیدن
افورمک و یل اسمک و اوت بتمک و اچلمق و کوده قبر قبر اولمق و صباح
وقتی و انک غیری بلورمک معنالرینه کلور بونده معنای آخر مراد . در و کله بکسر
کاف عربی و تشدید لام ایله پرده معناسنه در معنای مصراع بودر که شمدی حالده
بلور صبح و پرده باغلدی بولوط الصبوح الصبوح یا اصحاب صباح
شرابی صباح شرابی ای یاران مراد بونلر وقت سحر ایلمک که صفای
قلب و اخلاص ایله عمل ممکن اولا عشق و شوق ایله عمله ترغیبدر میچکد
ژاله بر رخ لاله . چکد فعل مضارعدر چکیدن لفظندن و چکیدن طامق
معناسنه در ژاله چه و قرغی و یغمور ضعیف و یلما اوقورلش قول
معناسنه کلور بونده معنای اول مراددر یعنی شمدیکه حالده طاملر لاله نک یکاغی
اوزره چه . المدام المدام یا احباب . شراب شراب ای دوستلر مراد بیت اولکی
کبی ترغیبدر می وزد از چمن نسیم بهشت . وزد فعل مضارعدر و زیدن لفظندن
اسمک معناسنه در نسیم کوکلک یلنه دیرلر یعنی شمدیکه حالده اسر چمندن جنتک
کوکلک یلی . بس بنوشید دائما می ناب . بس باء عجمی ایله بونده فاء جزائیه
معناسنه در ~~یعنی امدی ایچک دیمکدر~~ بنوشید بونده جمع امر حاضردر ناب
بونده صاف معناسنه در یعنی امدی ایچک دائما صاف شرابی مراد عشق
خالص و اخلاص محض ایله عبادت ایدک دیمکدر . تخت زمرد زدست گل بچمن
زمرد اصلده تشدید را ایله بر کوک جوهردر بونده تخفیف ایله اوقنور وزن
ایچون معنای مصراع بودر که زمرد تخت قوردی گل چمنده . راح چون لعل
آتشین دریاب . راح مرادف خمردر چون بونده مثل معناسنه در آتشین
صفت لعلدر و دریاب امردر یافتن لفظندن ارشمک و الحلمق معناسنه در
معنای مصراع بودر که آتشه منسوب لعل کبی شرابی الکله و دوی . در چنین موسمی

نجب

عجب باشد بونکگی موسمده عجب اولورکه به بند د میکده بشتاب که بغیلیر یعنی قپیه لر میخانه
استعمال ایله مراد میکده دن موضع مناجاتدر • در میخانه بسته اند ذکر میخانه
قپوسنی باغلمشلردر لفظ ذکر دخی معنا سنه در یا مصراع اوله مصروفدر یا
مصرع ثانیه مرهوندر • افتح یا مفتح الابواب افتتاح بونده اچغه سعی
اتمکه دیرلر یعنی اچی ویر قپولری اچی مراد حق تعالیدن رغبت عبادت ویرمک
وانبساط فیض طلب اتمکدر • لعل لب ترا حقوق نمک مرهوندر هست
بر جان سینهای کباب • سنک لعل لبک اچوه طوزحقی واردر کباب سینه لر
جانی اوزره مراد لعل لبدن بطون کلامدر یعنی ان للفقراء بطنا ولبطنه
بطنا ولبطنه بطنا الی سبعة ابطن حسبنجه اتش شوقده سینه لری کباب
اولمش جانلره بطون کلام وطبقات لذت ویرب کالملح فی الطعام اولمشدر
حافظا غم مخور که شاهد بخت • ای حافظ غم یمه که بخت محبوب عاقبت برکشد
ز چهره نقاب • عاقبت چکر یعنی اچر یوزدن نقابی ظاهر یوزدن مراد غم یمه
هر خوستک بر صادقی واردر دیمکدر • اما سلوک اعتباری ایله چهره دن
مراد شول تجلیدرکه سالکک کیفیتنه مطلع اولوب بیخودلک ایله اولمیه
وله ایضا • صبح دولت میدمد کو جام همچون افتاب • لفظ کو کاف عربی ایله
قنی دیمکدر یعنی دولت صبحی شمدیکی حالده بلورر قنی کونش کبی قدح فرصتی
زین به کجا باشد بده جام شراب • بوندن یک بر فرصت قنده اولور
ویر شراب قدحی چون بوندن سابق اولان بیتده وقت شریفده جمعیت
خاطر ایله عبادته ترغیب ایلدی • اولعالک عقبنده واقع اولان فیضان الهی
ظهورنی ذکر ایدوب بو حالده عبادته اقبال کلی قلمغه ترویج ایدر دیس
صبح دولتدن مراد ظهور فیض حضرت حقدر آفتاب کبی جامدن مراد قلبی
تصفیه ایدوب افتاب عالم تاب کبی روشن ایدوب انکله فیضان وافره

معانی

بعض نسخه ده ... واقع اولمش ... نسخه ده بوده واقع اولمش ... ای حافظ ... جام جم

طالب اولمقدر چون حق تعالی طرفندن فتح باب وکشف حجاب ظهوره رایده بوندیک
فرصت قنده اولور لاجرم کیفیت عشق ایله متکیف اولمق کرک خانه بی تشویش و
ساقی یار مطرب بذله کو خانه تشویش سز ساقی سودکم یار مطرب نکته سویلیجی
موسم عشرتست ودور ساغر عهد شباب موسم عیش در قدح دوری وتازه لک
زمانیدر مراد خانه بی تشویش اولمقدن حضرت حق کندوسنی ویردوکی کیفیتدر
مطرب نکته کوی اولدوغی واعظ وشیخ اسرار الهیه سویلدوکیدر لاجرم بوحال
موسم عشرت روحانیه ودور کیفیت الهیه در وتازه لک مانیدر که اوایل سلوک
وفیض ربانی در ازبی تفریح طبع وزیور حسن طرب تفریح فرحلندرمک معناسنه در
زیور زینت معناسنه در طرب شادیلق معناسنه در زیور معطوفدر تفریحه
لفظنه معنای مصراع بودر که طبعی فرحلندرمک ایچون وحسن وشادیلق زینتی
ایچون خوشدر بودترکیب ز دین جام بلعل مذاب خوش اولور ترکیبی التون قدحک
اریمش لعل ایله که شراب در حقیقت نظر التون قدح تن عاشق در عاروذر
ولعل مذابدن مراد کلام حقدر که حد نفسنده جوهر لعل کبی در وسیالدر که لوح
محفوظدن منزل اولوب قالب قلبه داخل اولور وخاصیت قرآن تفریح وتزیین در
شاهد مطرب بدست افشان ومستان پای کوب محبوب وخواننده ال
سلکیجی ومستلر ایاق قاقیجی مراد بوندن سماع حالتی تصویردر وبیانیدر
غمزهٔ ساقی چو چشم می پرستان مست خواب ساقینک غمزه سی می پرستلر
کوزی کبی اویقو مستی بو استغراقدر اولنلر حالنی بیاندر خلوتی خاصست
جای امن ونزهتگاه انس نزهتگاه شنلک یری دیمکدر انس ضم همزه ایله
غمکساری یعنی اوکرا اولمق در معنای مصراع بودر که خلوت خاصدر وامینلک یریدر
واوکرالک شنلک یریدر هرکه این صحبت بیابد یابد او صد فتح باب از خیال لطف
می مشاطهٔ چالاک طبع مشاطه دوزکنجی خاتونه دیرلر چالاک طبع وصف ترکیبی در
وصفت مشاطه در یعنی شرابک لطافتی خیالمزده طبع چالاک مشاطه در دررفیعه

برکل خوش میکند پنهان کلاب کل پیراغی ایچنده خوشکنلر کلاغ شرابدن مراد محبتدر
مشاهدن مراد صنع الهیه در رسول الله تعالی حضرت کنت کنزا مخفیا فاحببت
ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف حسبنجه سودوکی و دیلدوکی مخلوقاتی خلق ایده
لاجرم بو محبت لطافتی ملاحظه سندن صنع حق که اذا اراد الله شیئا ان یقول له
کن فیکون موجبنجه جایکیر در کل پیراغی ایچنده کلابی پنهان وحلول سریانی ایله
حال ایدر تا شدان بهمه مشتری درهای حافظ را کنون تا اولدی مشتری حافظک
الجولرنه سشمدی مراد کلماتی در میرسد هردم بکوش زهره کلبانک رباب ایرشر
هردم زهره قلاغنه رباب آوازی مراد بودر که آلیه یصعد الکلم الطیب والعمل
الصالح یرفعه مقتضاسنجه ایوسوزاول ایره ولها ایضا ز باغ وصل تو
یابد ریاض رضوان آب ریاض جمع روضه در و روضه باغچه در بونده
رضوانه اضافتدن معلوم اولور که مراد جنتدر یعنی سنک وصلک باغندن
بولور رضوان جنتلری صوبی مراد بودر که ای حضرت عزت سنک صفت لطف
وجمالک اثری در جنت وبوندن استفاضه ایدر طراوت ولطافت
ز تاب هجر تو دارد شرار دوزخ تاب سنک هجرک شعله سندن دوتر جهنم
حرارتی مراد بودر که ای حضرت عزت سنک صفت قهر وجلالک اثری در جهنم
وبوندن کسب ایدر سوز حرارت دوزخ نار قهر کدن یاقلمش بر لهب
بحسن عارض وقد تو برده اند پناه سنک عارضک کوزلکنه وقدک التجا ایتدیلر صغنمقی
بهشت وطوبی لهم وحسن مآب جنت دخی مراد بودر که بهشت وطوبی نک
حسن التجاء جمال لایزاله اتدکلر ندندر چو چشم من همه شب جویبار باغ بهشت
بنم کوزم کبی دوکلی کیجه جنت ارماغی خیال نرکس مست تو بیند اندر خواب
سنک مست کوزک خیالنی کورر اویقوده یادوشده نرکس مست و چشم مست
شول سر الهی یه دیرلر که تقصیر سالکک انکا باعث اولور پس مراد اولدر که علی سبیل
ایدر بنم عینمدن نیتکم جویبار جنتدن نشتر ایدر و انک خیالنی خوابده کوررم و عینم

روان اولور جویبار کبی بهار شرح جمال تو داده در هر فصل بهار سنک جمالک
شرحنی ویرمشدر هر فصلده بهشت ذکر جمیل تو کرده در هر باب جنت سنک
ذکر جمیلک ایلمشدر هر بابده مراد بودر که هر حسن و جمال مشاهده اولنور مظهر
جمال حقدر که اندن جمال حضرت حقه انتقال قلنور کویا هر صاحب جمال اول
جمالک زوال شرح ایدر و ذکر جمیلن ایدر بسوخت این دل و جانم بکام اگر نرسد
یاندی بو کوکلم و جانم کوکل مرادنه ایرمدی بکام اگر برسیدی نرنجی خوناب
اگر مرادنه ایریدی دوکمزدی قانلو صو بونده تنبیه واردر که وصلت
حقه ایرمین اغلیوب طالب و لموع کرک بیت اگر بیار رسیدی چرا طرب نکنی
اگر بوی نرسیدی چرا طلب نکنی لب و دهان ترا ای بسا حقوق نمک سنک لبکه
واغزکه ای بچه طوز حقی که هست بر جگر ریش و سینهای کباب که وار در یاره لو
جگراوزره دخی کباب سینه لر اوزره کماذ مبرکه بدور تو عاشقان مستند کمان
التمه که سنک دورکده عاشقلر مستلردر خبر نداری از احوال زاهدان خراب
خبرک یوقدر خراب زاهدلرک احوالندن مراد بودر که سالک و عاشق اولنلر
مست شوق اولورلر زاهد خشک اولنلر دخی جزبه ایله مستغرق اولمشلردر
مرابد ورلبت کند یقین که جوهر لعل بکا سنک لبک دورنره یقین اولدی که
جوهر لعل بدیدی شود از افتاب عالمتاب ظاهر اولور افتاب عالم
تابدن یعنی شویله دیرلر که لعل اصلده بیرنکسز طاشدر قانی بخنده
قورلر افتابه طورب زمانله رنکین لعل اولور بکا بو خبر یقین اولدی که سنک
لعل رنک اولدوغی یوزک کونشک تاثیرندندر مراد بطون کلامک ظهوری و جهک
شو قندندر دیمکدر بعشق روی تو حافظ غریق بحر بلاست سنک یوزک عشقندن
حافظ بلا دکزنه غرق اولمشدر که فوت می شود اینک بیا یکی دریاب
که فوت اولور شمدی که حالده دیک کل بر ارش بو ندن مراد حضرت حقدن
معاونت طلب ایتمکدر بعض نسخه ده مخلص اولان بیت بو بیت واقع اولمشدر

مهل که

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلات

مها که عمر عزیز به بیهوده بگذرد حافظ قومه که عمر باطله کچه ای حافظ بکوش حاصل عمر عزیز را
دریاب بو بیتک مضمونی سیدشریفکا و غلنه سویلدوکی بیتک مضمونیدر رب نصیحت
همینست ای جان پدر که عمر عزیز ست ضایع مکردان وله ایضا بجان خواجه و
حق قدیم و عهد درست حرف باقسم اچوندر یعنی خواجه نک جان حقیچون و حق قدیم
حقیچون و صحیح عهد حقیچون که مونس دم صبحم دعای دولت تست که بنم سحر وقتنک مونسی
سنک دعای دولتکدر کلام سابقده سحرخیزلغه ترغیب در و حالیا کندونک سحرخیزلغنی
بیان ایدر و سحر وقتنده ذکر حق اتروکین ذکر ایدر بو نذن دخی مقصود غیریلر ترغیب در
پس جان خواجه دن مراد جان خواجه کاینات در م وحق قدیمدن مراد روح
انسانی در مقدما حضرت عندیت الهیه ده مربی اولدوغی در و عهد درستدن مراد
الست بربکم ندا اسنده اولان بلی عهد در و دعای دولتدن مراد حضرت حقی اسماء
حسنی ایله ذکر در سرشکم ز طوفان نوح دست ببرد سرشک و اشک ایکیسی بر معنایه در
کوز یاشی دیمکدر دست بردن و دست یافتن غالب اولمقدر و غلبه بولمقدر یعنی
بنم کوزم یاشی که طوفان نوحه غالب اولدی ز لوح سینه نیارست نقش مهر تو
شست نیارست رانک کسری ایله صیغه ماضی در نفی قدرت اچون استعمال اولنور
زمان ماضیده شست لفظی ماضیدر بونده مصدر معناسنه مستعملدر یعنی
سینه لوحندن قادر اولمدی سنک محبتک نقشنی یومغه مراد بودر که طوفان نوح
زمان همان التی آی ایدی بنم طول عمرمده نیجه مصائب و هموم و نیجه معایب و غموم
واقع اولوب طوفان نوح زماننده زیاده کریه لرم اولوب بو یله ذکر
التّه صحیفهٔ قلبمدن لا یزل الحال زایل اولمیوب کالنقش فی الحجر ثابتدر علیت
اشکله تصویر کیتز دن قلبمدن لا یزل الحال نقشا فی الحجر بکن معامله و من دل
شکسته بخر بر معامله ایله بو صنوح کوکلی صاتون الکه با شکستگی ارزد بصد هزار درست
که صنعلیغ ایله ذکر بوزنیک درست مراد بودر که انا عند المنکسرة قلوبهم فحواسیله دلالت ایدر که
حق تعالی کوکلی صنوح اولنلر قتنده در اویله صنوح کوکل الا الموح حضرت حقی بولوح اولور لاجرم

بونکبی کوکل بوزیک بتون اولوب غفلت وغروره اولان کوکلرن بکدر ملامتم بخرابه

مکن که مرشد عشق بنی خرابلق ایله ملامت ایلمه که عشق مرشدی حوالتم بخرابات کرد روز

نخست بنی خرابانه حواله ایلدی اوکدنکه کونده یعنی ازلده مراد بودرکه عمارت عقبی ایله

عمارت دنیا بربرده جمع اولمز بزه عشق مرشدی ویرشد دنیامز خراب اولوب اخرتمز معمور

اولمغه سوق ایلدی بیت عقل گفتا خانمانت باز ویران خانمانت ساخت • گفتم

ای نادان چه ویران این زمان معمور ساخت • بصدق کوش که خورشید زاید از نفست

صدقه دورش که کنش طوغه نفسکدن که از دروغ سیه روی گشت صبح نخست که بلاندن

قره یوزلو اولور اوکدنکه صبح یعنی صبح ایکدر اولکی صبح کاذبدر صکره صبح صادقدر

صبح کاذب اردنجه قره کولوج اولور پس کاذبک یوزی قرلغنه بوددلیلدر وصبح صادقک

نفس اردنجه کونشک طوغر پس سنده صدقه دورش که نفسکدن افتاب معنوی طوغه ایره

بیت کاذبک صوکنده ظلمتدر یوزی کورصادق اولن اویدر اردنجه شمسی صدقله هربار صبح

دلا طمع مبر از لطف بی نهایت دوست مبر لفظی فتح میم ایله وضم با ایله بریرن لفظندن

نهی در یعنی ای کوکل طمع کسمه دوستک نهایتسز لطفندن • چولاف عشق زدی سر بباز چابک

وچست چست جیم عجمی ایله مرادف چابکدر مراد بودرکه کاهی اولافیض طریقت

وکتابت حقیقت اولورسالک اول بابدن اومید کسمک رواکلدر بلکه سعی

وکوشش کرکدرکه من قرع الباب ولج ولج ومن طلب وجد وجد پس عادة الله

بویله درکه اوایل سلوکده سترباب ایدر تا عاشق صادق ایله رعنا وبنازک دل

ممتاز اوله بلمینه عاشقک صدقنی وفا اتمز حبیب کور مینجه خسته نک دردن دوا

اتمز طبیب • شدم ز دست تو شیدای کوه ودشت هنوز اولدم سنک الکدن

طاغ وصحرا دلوسی هنوز نمی کنی بترحم نطاق سلسله سست اتمز سن

مرحمت ایله زنجیرک قوشاغنی یعنی دوکمنی الکشک تاکه بندن خلاص بکا میسر

اولا یا زحتی نیجه ترک ایدوب اولم مشغول غیر زلف زنجیری مسلسل کردن جانمده در

مراد بودرکه حق تعالینی زنجیر محبته بغلشدر بن انکک دیوانسی اولوب طاغ وصحرالری

مصدر در

دولانورم واکر باغمی کلکشنک ایلسه بندن بوشانلور کیزو قولایه قیدر ایدم

ترحم ایلیوب زنجیر کلکشنک ایلمز تا که انک ضبطنده و محبتی قیدنده اولم

بو تقدیرجه ترحم منفیه قیددر نفیه قید دکلدر بعلم آصف اردل بجوییم کویند

آصف سلیمان پیغمبرک وزیرینک اسمیدر که صاحب علم ایدی انوکچون دیر اکر آصفه

منسوب علمه کوکلم اوزرسک دیرلر که خواجه خاتم جم یاوه کرد و بازنجست که خواجه

جم خاتمنی یاوه قلدی کم وار امری مراد بودر که هرکه سبب سلطنتی ضایع ایلدوب

کرواخی طلب ایتمه موکی حقیر اولنلردن طعن ایشتمکه لایق اولور و مراد سلطنتدن

سلطنت آخرتدر انک خاتمی قلب سلیم درکه یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله

بقلب سلیم پس کوز عصیاندن و میل جهاندن فارغ اولاز قلب خاتم سلیماندر

مرغ حافظ از دلبران حفاظ حی حفاظ کسر ایله محافظه و حمایت معناسنه در

معنای مصراع بودر که الحتمه حافظ دلبردن حمایت و عنایت استمه

کناه باغ چه باشد چواین درخت نرست باغک نه کناهی اولور چون بواغاج

یعنی درخت حمایت بتمدی مراد دلبران لفظندن معنای لغویسی در یعنی

کوکل الجیلرکه دنیانک زخارف و نقوشندر بونلردن وفا و حمایت رجا ایتمک

خطادر که دنیاده وفا و بقا اغاجی بتمشدر رغبت دنیا کوزللرندن ای بیتمین وفا

یوق نسنه در آرالسن یوق نسنه هیچ بولنمز وله ایضا رواق منظر چشم من آشیانه تست

رواق بونده چارطاق معناسنه در و بونده اولان اضافت اضافت بیانیه در

آشیان و اشیانه یوه معناسنه در معنای مصرع بودر که بنم چشمم منظری چارطاقی

سنک یواکدر یعنی مکانکدر کرم نما و فرود آکه خانه خانه تست نما نمودن لفظندن

امردر و فرودآ آمدن لفظندن امردر معناسی اشغه کل دیمکدر بیتدن انکه

دافی فرودامدن دیرلر معنای مصراع بودر کرم کوستر اشغه کل که او سنک

اوکدر مراد مشاهده حق و تجلی ایتمکدر بزلف و خال و خط از عارفان ربودی دل

زلف و خال و خط ایله عارفلردن قابدک کوکلی لطیفهای عجب زیردام و دانه تست

عجب لطیفه لر سنک آغک و دانک المنده در مراد غیب هویت و عالم غیب و عالم
برزخ ایله سالک و عارف اولنلری کیمدر که جذب اندک دیمکدر دولت
بوصل گل ای بلبل سحری خوش باد سنک گوگلک گل وصلی ایله ای سحر
بلبلی خوش اولسون که در چمن همه گلبانک عاشقانه لست که چمنده
دو گلی سنک عاشقانه آوازکدر مراد سحرخیز اولوب ذاکر اولنلرک فیض
حقه واصل اولوب وصوله ایله حاصل قلدقلرن بیان ایدر روانلره
استحسان ادر علاج دل ما بلب حوالت کن بزم گوگلمزک ضعیفی علاجی
لبه حواله ایله که آن مفرح یاقوت در خزانه لست که اول مفرح
یاقوت سنک خزینکده در مراد کلام الهی ایله قوت قلب طلب ایتمکدر
به تن مقصرم از دولت ملازمت تن ایله مقصرن سنک ملازمتک
دولتنده و لی خلاصه جان خاک آستانه لست ولی جانک زبده سی
سنک ایشکک طپراغی در مراد معراج جسمانیه استعدادم یوقدر
اما معراج روحانی بنده حاصلدر دیمکدر من آن نیم که دهم نقد دل بهر
شوخی بن اول دکلم که ویرم گوگل نقدن هر شوخه یعنی هر محبوبه در خزانه
بمهر تو و نشانه لست خزینک قپوسی سنک مهرک و سنک علامتک ایله در
مراد بنم قلبمک تعلقی ما سوی یه دکلدر دیمکدر تو خود چه لعبتی ای شهسوار
شیرین کار لعبت اصلده اوین اچون دوزلن نسنه لره دیرلر بونده
لعبت باز دیمکدر یعنی سن نیجه متصرف سن ای چابک و یوگرک آتلو و خوب
کار که توسنی چو فلک رام تازیانه لست توسن لفظی فتح تا ایله
کوده دیمکدر روحی یا وحدت اچوندر معنای مصراع بودر که فلک
کبی بر کوده سنک قمچیکه مطیع در مراد حضرت حقک قدرت کامله سن
بیان ادر چه جای من که بلغزد سپهر شعبده باز نه بنم یرم در که طیر نور
حقه باز فلک ازین حیل که در انبانه بهانه لست حیل کسر حا

بیر خانر

وفیه

وفتح يا ايله جمع حيله در ابنان وابنانه طغرجوح معنالنه در معناى مصرع بودر كه
بو حيله لردن كه سنك بهانك طغرجقذن در مراد مكايد حقى بياندر كه ومكروا الله
والله خير الماكرين حسبنجه مكر حقذن خوف كركدر كه غالب مطلقدر سرود مجلست
اكنون فلك برقص آرد سنك مجلسك ايرى سشمرى فلكى رقصه كتورر كه شعر
حافظ شيرين سخن ترانه نست كه طتلو سوزلو حافظك شعرى سنك ترانكدر
مراد كلام لذيذك وشعر بليغك تاثيرن بياندر كه رسول الله ع م ان من البيان لسحرا
وان من الشعر لحكمة وله ايضا دل سرا پرده محبت اوست كوكل آنك محبتنك
اتچ حوليسيدر ديده آينه دار طلعت اوست كوزيكى انوك يوزينك
آينه داريدر مراد بودر كه محبت حق بنم درون دلمدندر مجرد ذكر لسانمده دكلدر
شعر جمالك في عيني وذكرك في فمي وحبك في قلبي فكيف تغيب من كه سر درنيارم
بدو كون بن باش اندرمزم ايكى جهانه كردنم زير بار منت اوست بويتم
انوك يوكى التنده در مراد بودر كه هر كسه دن مستغنى ايدوب هيچ حاجت اتمم
ممكندر اما حقدن استغنايه امكان يوقدر هر وجهله احتياجم مقرردر خصوصا
اول معشوق حقيقى بن عاشق صادقم بيت حاجتى كسدم قمو كسدن ولى سندن
دكل قنغى عاشق اوركيم معشوقه محتاج اوليه تو وطوبى وما وقامت يار
خطاب عام در عاميه يعنى اى عاشق وليكن سن وطوبى اغاجى بزكه عاشق
بزه يارك قدى يعنى سكا اولكرك فكر هر كس بقدر همت اوست هر كسنه نك
فكرى انوك همتى مقدارى در مراد بودر كه علو الهمة من الايمان موجبنجه عاشقك
همتى وصلت حق تعالى وعامينك همتى وصول جنت وماسوى در نعت
روى تو بايدم نه باغ بهشت چكنم بوستان ديرينه من كه باشم دران حرم كه
صبا لفظ كه صبا مرهوندر پرده دار حريم حرمت اوست بن كم اولم اول
حرم كه صبا ايله انوك عزتى حريمنك پرده دارى در مراد حضرت حق دركاهنك
علوتى وشرف شانن بياندر كه اول حضرتك پرده دارى جبرائيل امين وملائكه

فعلاتن مفاعلن فعلات

فعلاتن مفاعلن

معتربینی اولا بشر عاصیه نه قدر وجیز واردر * کر من آلوده دامنم چه زیان
اکر بن اتکی بولشمش یعنی ملوث ایسم نه زیان همه عالم کواه عصمت اوست
دوکلی عالم انک عصمتی و عفتنک شاهدی در مراد عاصینک عصیانندن
حضرت حقک قدوسیتنه نقصان کلمدوکی بیاندر دور مجنون کذشت و
نوبت مجنونک زمانی کچدی بزم نوبتمزدر یعنی کشمدی زمان بزمدر
هر کسی پنج روز نوبت اوست هر کمسه نک بش کون نوبتی در مراد بو
درکه دنیا دار البقا دکلدر همان عمل و طاعته مبادرت و مسارعت
کرک تاخیر آفت چوقدر بیت بوکن ای خوجه سعی ایت ایله طاعت * دیمشلر در
جوع التأخیر آفت * ملکت عاشقی و کنج طرب عاشقلق مملکتی و شادلق
بوجاغی یعنی بونلر که بنم اچون حاصلدر هر چه دارم زیمن دولت اوست
هر نه وارسه انک دولتی برکتندندر مراد بودر که عاشق اولوب دنیا
قوللوغندن آزاد اولمق بر ملک پادشاهلغی و کوشه فراغتده اوتوروب
دنیا غمندن خلاص بولمق مؤبد شادیلقدر و بونلر عنایت حق اثرلری
درکه بن کدایه نصیب اولدی بیت عجب مفلس کدا ایدی بوکوکلم کشور غمده * بنی
جام عشقیله فرح ملکینه شاه ایتدم * شرار آهله ایتدم بر نیک فغتان *
باشمده شعلهٔ آهی بکا زرشبکلاه ایتدم * سروری باشمه سلطان ایکن
اولدم اکا بنده * کدا ایدم شه اولدم هما نه بنی ترک جاه ایتدم * من و دل کر
فدا شدیم چه شد بن دخی کوکلم اکر فدا اولدق ایسه نه اولدی یعنی نه زمان
اولدی غرض اندرمیان سلامت اوست یعنی غرض اصلی و مقصود کلی
اورتده انوک سلامتی در مراد بودر که نفسی و مرادات قلبی فدا اتمک کرک
تاکه حقوق تعالی و مشاهدهٔ حضرت مولی سلامت قلا * خیالش مباد منظر
چشم انکم خیالتسز اولمسون کوز نظرکاهی زانکه این کوشه خاص خلوت
اوست زیرا بو کوشه زیرا بو کوشه انوک خلوت خاصه در مراد بودر که کوزی غیره

ماست صح

نظردن فارغ قلمق گرك كه خيال حقدن خالی اولميه و هر نه نظر ايدرسه اندە مشاهدهٔ حق
قلمق گرك كه عين عبرت ايچون خلق اولنمشدر • هر گل نو كه شد چمن آرای • هر يكی گلكه
اولدی چمن بزه‌يجی آثر رنگ و بوی صحبت اوست • آنك صحبتی قوقسنك و رنگنك
اثری در مراد بودر كه گل كه رنگ لطيف و بوی طيبی واردر عالم آلهيدن گلمشدر
حضرت حقك صحبت معنويسی اثردركه بويله رنگ خوب و بوی محبوب ايله چمن
بزمگاهنی مزين قلمشدر • فقر ظاهر مبين كه حافظ را • فقر ظاهری گورمه حافظك
سينه گنجينهٔ محبت اوست • مراد بودر كه غنای قلبی اولنه و محبت حق ايله طولنه
فقر ظاهردن غم يوقدر ولە ايضا • سر ارادت ما و آستان حضرت دوست • بزم
ارادتمز باشی و دوست حضرتنك اشگی • كه هرچه بر سر ما ميرود ارادت اوست •
كه هرنه كه بزم باشمز اوزره گلدر يعنی واقع اولور انك ارادتيدر مراد بودر كه بن مريدلك
باشنی يا رضا و تسليم بلشنی آستانهٔ دوستدن قالدرمزم انك قفالسنه رضا
ويرمشم در بونده تنبيه واردر كه مريده ملازمت درگاه حق و تسليم رضا گرك •
نظير دولت نديدم اگرچه از مه و مهر • دوستك نظيرن گورمدم اگرچه آيدن
و گونشدن • نهادم آينها در مقابل رخ • دولت قودم آينه‌لر دوستك رخ
مقابلنده مراد حضرت حقك بر نی يوق ايدوكن بيانندر • نگارا من ترا همتا نديدم •
ندانستم ترا همتا نديدم • صبا ز حال دل تنگ ما چه شرح دهد • صبا بزم طار
گوكلمز حالندن نه شرح ويره • كه چون شكنج ورقهای غنچهٔ تو بر تست • لفظ
شكنج كسر شين و فتح كاف ايله بو نده بوكلم معناسنه‌در • و لفظ تو ايكی يرده اشباع
ايله‌در بونده قات قات معناسنه‌در • مصراع معناسی بودر كه غنچه و رقلرينك
بوكلمی كبی قات قات اوزره‌در مراد بودر كه قلبك عموم و بنارق و اسراری چوقدر
اخ خارجدن نكه بلمك امكانی يوقدر • نه من سبوكش اين دير رند سوزم و بس
سبوكشی وصف تركيبيدر • دستی چكيجی ديمك اولور • رند سوز دخی وصف تركيبدر
رند ياقجی ديمك اولور • بس باء عربيه ايله بونده الجق معناسنه‌در • معنای مصراع بودر كه

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلن

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلات

بن الحق بو رند یاقجی کلیسانک دستی چلیجیسی دکلم بسکلسرا که درین آستانه خاک

سبوست بسا نیچه معنالسنه درسرا الغفظدن الغه الف اطلاق دیرلر اولمسه دخی

معنایه خللا ولمزا اما اولمسی حسن ولطافت ویرر معنای مصراع بودر که نیچه بانغ

بواشکده دستی طبراغیدر مراد دیردن عبادت خانه در و مرادو رند سوزا ولدوغی

شوق وحالت ویرب هلاک ایتدوکیدر سبوکش اولمق شرابه دستی ایله ایچمکدر که

کثرت شرب خمردن مراد کثرت عبادتدر بونده مراد وافر عشق الهی نولتی ایچمکدر

ونیچه لر تارک دنیا اولوب اول خاکدن دستی دوزلوب لا جرم انک باشی دستی طبراغی

اولمشدر بیت دستی ندید عاشق مسکین بکردنی تا روزکار زخاک وجودش

سبو نکرد پس عاشق حق اولوب طالب وصلت اولن اول طلبده اولمق کرک

بیت کرچه نتوان بدوست ره بردن بشرط یاریست درطلب مردن

مکر تو شانه زدی زلف عنبرافشانرا مکر سن طرق اوردک عنبر صاچی زلفه که باد

غالیه ساکشت وخاک عنبر بوست غالیه قالیه مسک دیدوکلری درو سا بونده

ادات تشبیهدر معنای مصراع بودر که یل قالیه مسک کبی اولدی وطبراق

قعولودر مراد بودر که عالم هویتدن نشر فیض ایلدوکدر که هوای نفس

وخاک بدن معطر اولدی نثار روی تو هر برک کل که در چمنست سنک یوزکه

نثارا ولسون هر کل بیراغی که چمنده در فدای قد تو هر سروبن که برلب جویست

سنک قدکه فدا اولسون هر سرو دبی که ارماق کناری اوزره در مراد

هر جمیل جمال الهی ایچون ترک ایتمکدرکه لن تنالوا البر حتی تنفقوا مما تحبون پس

عاشق جمله ماسوای انک ایچون ترک ایتمک کرک زبان ناطقه در وصف شوق

اولالست نفس ناطقه نکدلی انک شوق وصفنده دلسزدر چه جای کلک

بریده زبان وبیهده کوکت نه دلی کسلمش وباطل سویلیجی قلمک یری در

مراد حق تعالی شوق ومحبتی وافر ایدوکی بیان وعشق حالدر مقال ایله

عیان اولمزدیمکدر بیت هرچه کویم عشق را شرح بیان چون بعشق آیم خجل کردم ازان

رخ تو در دلم آمد مراد خواهم یافت ❊ سنک بکا غکر کوکلمه کلدی مراد بولسم کرکدر

چرا که حال نکو در قفای فال نکوست ❊ نیچون که ایو حال فال اکسه سنده در بونده

تنبیه وار در که تفاؤل مشروع و ممدوحدر ❊ نه این زمان دل حافظ در آتش

طلبست ❊ حافظک بو زمانده کوکلی آتش طلبده دکلدر که داغ دار ازل همچو لاله خودروست

که ازل داغ داری در کندو دن بتحی لاله کبی بونده تنبیه وار در که معتبر اولان عشق

الهی ازلی اولاندر ❊ بیت ❊ عشقم ای جان عارضی سومکدکل ❊ داغ دلدر لاله کبی دار حق

ولـه ایضا ❊ آن سیه چرده که شیرینی عالم با اوست ❊ اول قره بنیز که عالم طتلولغی انک

ایله در ❊ چشم میکون لب خندان دل خرم با اوست ❊ شراب رنکلو کوز و کولر

طوطاق و شاد کوکل انک ایله در مراد بو در که هر کمسه که صاحب حسندر مظهر

جمال حقدر دیمکدر اکرچه فایق دکلسه دخی پس هر خوبی مرآت بلوب انده

جمال حقی مشاهده قلوب و آنی مطمح نظر اتمیوب مقصود اصلی حسن حق اولمق

کرک ❊ بیت ❊ اکر در روی مهروی بچشم دل نظر کردم ❊ نکردم جز بدان وجهی که هست آینهٔ

رویت ❊ کرچه شیرین دهنان پادشهانند ولی ❊ اکرچه طتلو اغزلو لر پادشاهلردر

ولی ❊ او سلیمان زمانست که خاتم با اوست ❊ او زمانک سلیمانیدر که یوزک

انک ایله در مراد بونده بیت و قلده بیانی اولنان مرادی تصریحدر پس اکرچه

خوبلر پادشاهلردر اما سلطان خوبان حضرت سبحاندر که خاتم سلیمان

مقتضا ذام فرمان انوکدر که له الخلق و الامر و هو احکم الحاکمین ❊ خال مشکین که

بران عارض کندم کونست ❊ مشکین کبی بک که اول بغدای الکلو عارض اوزره در

سرّ آن دانه که شد رهزن آدم با اوست ❊ آدمک یولن اورن دانه نک سرّی انوک

ایله در مراد بو در که آدم عم خلاف امر الهی بر دانه یه میل ایدوب جنتدن چقدی

پس امر حقه مخالف نیجه نفس و هوایه مائل اولوب جنته نیجه داخل اولور خاله

میل خلافدن خالی دکلدر بلکه خلاف یا تدن بر دانه در ❊ شعر ❊ فضل الذنوب

علی الذنوب درج الجنان و نیل فوز العاید ❊ و نسبت ان الیه خرج آدم منها . . .

فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلات

دلبرم عزم سفر کرد خدارا یاران دلبر عزم سفر ایلدی الله ایچون یاران یعنی یاران
نکا یاری قلوک چلکم با دل مجروح که مرهم با اوست نیلیم مجروح کوکل ایله که مرهم
انک ایله در مراد دلبردن صفت فیض الهیدر وسفردن مراد انک اعراضیدر که مستلزم عدم
ظهور فیضدر که اندن قلب سالک مجروح اولور یا مراد دلبردن شیخ ومرشددر انک
سفرندن مراد مریدک مفارقتیدر یا ظاهرا یا باطنا روی خوبست وکمال و
هنر ودامن پاک چون بویله اوله لاجرم همت پاکان دو عالم با اوست
لابد ایکی جهان پاکلرینک همتی انک ایله در مراد بودر که اطلبوا الخیر عند حسان
الوجوه حسبنجه یوزی کوزل اولوب اهل کمال وفضل وطاعت وارباب
عصمت وعفت اولنلر ایله اولیاء عظام وملائکهٔ کرام همتی قرین اولور
باکه این نکته توان گفت که آن سنگین دل بو نکته کیمه دیمک اولور کا او طاشه
منسوب کوکللو کشت مارا ودم عیسی مریم با اوست قتل ایلدی بزی
حال بو که عیسی مریم نفسی انک ایله در مراد ظهور صفت قهر وجلال در حضرت
خداوند جالدن نعوذ بالله من قهره وجلاله حافظ از معتقدانست گرامی دارش
حافظ معتقدلردندر آنی محترم طوت زانکه بخشایش بس روح مکرم با او
زیرا چوق بزم جان معظم انک ایله در مراد بودر که هر کمکه معتقد واهل تقوی
اولا ان اکرمکم عند الله اتقیکم موجبنجه حضور حضرت الهیه ده معزز ومکرم در
پس انکا تکریم وتعظیم لازمدر ابیت عزت اولدر که حضور حقده اوله سن عزیز
عزته صایمه اخ کیم کیده عزل وموت ایله وله ایضا دارم امید عاطفتی از جناب دوست
عاطفتی وجنابتی لفظلرنده اولان حرف یا تنکیر ایچوندر نکره معناسنه در یعنی
تعیین مراد اولمز پس معنای مصراع بودر که دوسترن میل امیدم دوست جانبندن
کردم جنایتی وامیدم بعفو اوست جنایت ایلدم امیدم انک عفوینه در مراد
بودر که عصیانم وارد ر اما حضرت حقدن میل وعنایت رجا ایدرین که اللهم
انک عفو کریم تحب العفو فاعف عنی حسبنجه عفوا ومرن دانم که بگذرد ز سر جرم

من کم

کفت اصلنده ماضی در بونده مصدر معناسنه در

[illegible]

من کراو. بلورن که کچر بنم کناهم بلغدن کر اول. کرچه پیری و نشست ولیکن فرشته خو کت
اکرچه پیری کبید را اما فرشته اخو در مراد بودر که حضرت حق نعلم مافی انفسکم ویعفوا
عن السیئات حسبی ودخی قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطوا
من رحمة الله ان الله یغفر الذنوب جمیعا مقتضاسنجه کناهدن کچر زیرا اکرچه
قهار ذو الجلال در اما غفار ذو الجمال در. و بونده تنبیه وار درکه اربابِ سلوکک شول
کلامنه که دیمشلردر مرید چون توبه ایده هرکز کناه اشلمین کسه کبیدر درکاه
حقه جرات ایدوب طلب فیض فیضا تمکگرک. قطعه کریما ولانایدر چون عفو عصیان
دونب فضل ایلمک اکرم اشیدر. کناهم کوردی ستر اتدی کرمدن. ایدر احسان
چو حق آهم اشیدر. چندان کریستیم که هرکس که برگذشت اولدکلو اغلدیغی که
هرکسه که کچدی دراشک ما چو دید روان کفت کین چه جوست بزم کوز مزیاشندن
چون اقر کوردی دیدی بو نه ارماقدر مراد اغلمقده کثرت زاری وتضرع وباری
وفرت عبادت وانواع عبودیت در. و هرکسه دن مراد سالک. هرکسه درکه چون
طریقه سالک ونفسانیته مالک اوله عین قلب ایله جنین وما الاشتر وجاری عبارتمز
مشاهده ایده تعجب ایدوب دیر. قطعه چونکه بو بنده ترک ایدوب عصیان ایلمش
کوز یاشنی ارماق. وافراتمش عبادتی حقه لایق اولمز تهی ارماق. سرما چو کوی
در سر کوی تو باختیم. باشلری طوب کبی سنک محلک باشنده اوینرق واقف
نشد کسی که چه کوییست وین چه کوست واقفا ولمدی کمسه که نه محله در و بونه
طوبدر مراد نیچه هوا و هوس و شهوت باشلرنی سنک قربتک جانبنده ومحلتک
ناحیه سنده قطع اتدکسه بلدی مقام وصولمز وانیبوب ترک اتدوکمز ندر زیرا
بونلر محسوس دکلامر عقلی ومعنویدر. بی کفت وکوی زلف تو دلرا همی کشد کفت
وکوی ترکجه سوز و کلچی دیمکدر یعنی سوزسز و کلچیسز زلفک کوکلی چکر مراد
نطق ظاهرسز سنک غیب هویتک قلبی جذب ایدر دیمکدر. با زلف دلکش
تو کرارای کفت وکوست سنک کوکل چکچی زلفک ایله نه سوز کلچی فکری واردر مراد

مراد جذب روحانی اضطراری دردیمکدر بیت لخورده نیست درکوی تو مشتاقان

شیدارا خم زلفت بقلاب محبت می کشد مارا هیچست آن که ببینیم از و نشان

هیچ درا ول اغزکه کورمزاندن نشان مو یست انمیان و ندانم که ان چه

مو یست قیلدرا ول بیلو بلمزم که اول اول نه قیلدر مراد دهاندن تکلمدر که

نطق الٓهی تلفظ ظاهری ایله دکلدر و مراد میاندن ربط و تعلقدر که طالب

ایله مطلوب اورتاسنده اولور امر دقیقدر ادراک اولنمز فکیف که احساس

اولنه عمر بیت تا ز زلف تو بوی شنیده ام بر عمر در یعنی بر خیلی مددر تا سنک

زلفکدن بر قوقو دو یمشم در زان بوی در مشام دل من هنوز بو یست

اول قوقودن بنم کوکلم مشامده هنوز قوقو واردر مراد عمردن ازلدن غیب

هو یتدن اولان هدایت حقدر که حالیا انک حالتی باقیدر دارم عجب ز نقش

خیالت که چون گذشت چون اما آیله در یعنی تعجب ایدرن سنک خیالک نقشن که

نیجه کچدی از دیده ام که نمود نکار رشت و شوست کوزمدن که هردم

انک اشی یومق وارمق در مراد محبوب حقیقی خیالک مروری سلامت ایله

حضوری در حافظ بد ست حال پریشان تو و لی ای حافظ بر مزدر

سنک پریشان حالک اما بر بوی زلف دوست پریشانیست نکوست

دوستک زلفی قوقوسی اوزره پریشانلق ایو در بیت جمعیت دل آدمه خوشدر

اکرچه جان من خاطر پریشان اولمسی یک طرهٔ دلدار ایچون ولہ ایضا

آن شب قدری که کو یند اهل خلوت امشبست اول بر قدر کیجه سی که دیرلر اهل

خلوت بو کیجه در یارب این تاثیر دولت ازکدامین کوکبست عجب بو دولت

تاثیری قنغی یلدزدندر مراد بودر که سالکه قنغی کیجه که فیض و فضل حق غالب

و ظاهر اولا اول کیجه قدردر بیت ای خواجه چه جویی ز شب قدر نشانی هر شب

شب قدرست اگر قدر بدانی تا بگیسوی تو دست ناسزایان کم رسد

تا سنک زلفکه لایق اولمینلرک الی اکسک ارشه هردلی از حلقهٔ در ذکر یارب یاربست

هر بر کوکل بر حلقه دن یا رب یا رب ذکر ایدر یعنی یا رب یا رب ندا ایدوب
صیانت طلب ایدرلر مراد کیسودن طریق طالبدر که حوصله و اول ایکی
قوی اولملوب الحاده دوشمک احتمالی وللردن صیانت دیلمک کبی کیدر بیت
هر که بی باکی کند در راه دوست ره زن مردان بود نامراد اوست کشته
چاه زنخدان توام کز هر طرف سنک الکک قیوسنک مقتول و هلاکیم که هر طرفدن
صد هزارش کردن جان زیر طوق غبغبست الکا یوز بیک جان بوینی تعلق
جنبری التنده در مراد چاه زنخداندن مشکلات اسرار مشاهده در
لاجرم سالک انک بلاکی در که جمع کثیرانده متحیرلردر بیت این راه طریقت
نه بپای عقلست خاک قدم عشق ورای عقلست سری سر فرشته زان
بیخبر ست ای بی عقل چه جای عقلست شهسوار من که مه آیینه دار
روی اوست بنم شهسوارم که آی انک یوزینک آینه داریدر تاج خورشید
بلندش خاک نعل مرکبست یوجه کنشک تاجی انک مرکبنک نعلنک طبراغیدر
مرادش شهسواردن روح اعظم درکه روح انسانی اندن بر نفخه در و مه دن
مراد استفاضه نوره قابل اولان قلب در که اندن انعکاس قبول ایدر
و انک مرکبندن مراد بدن انساندر خورشید که کنشک نوریدر بونک نعلنک
خاکی در که نور شمس خاکه برابر اولور بدن انسانک زیر قدمی در بیت
دانست جور زوال خود ای ماه بر بی فضل زان روی خود بپای تراخاک میکند
عکس خوی بر عارضش بین کافتاب کرم رو لفظ خوی واو رسمی ایله
یای قافیه سنده استعمال اولنور در که بدندن چیقان عرق معناسنه یعنی در
عکس انک عارضی اوزره کور که یوزی ایسی کونش در هوای این عرق تا هست
هر روز لش متبست بو عرقک هوسنده تاکه واردر الکا هر کون لسته در
یعنی محموم کبی تیترر مراد بودر که بدن انسانک جانی روح ایله در انوکیون
روح کند کند نفسکره مطلوب و محبوب اولان منفور و مبغوض اولور روح

انسانی

نفخهٔ رحمانی در لاجرم فی الحقیقه حسن وجان جمالی سبحانی در آفتاب بودکلو نوری و
ظهوری ایله اول مرتبه ده در که اثر جمالدن محروم کیمی در تر زمن نخواهم کرد ترک لعل
یار وجام می بن یارک لعلی جام می ترکنی اتمسم کرکدر زاهدان معذور دار یدم
که اینم مذهبست ای زاهدلر بنی معذور دوتک که بو بنم مذهبمدر مراد لعل یاردن
کلام الهی در وجام میدن مراد عشق حقیقی در پس صفت کلامه مظهر وصف کلام
داخی عاشق مشربم زاهدنه ذوقه ایدک مذهبم بودر بنم انکه ناوک بر دل من زیر
چشمی میزند اول کسکه اوق بنم کوکلم اوزره کوز التندن اورر قوت جان
حافظش در خندهٔ زیر لبست حافظ جانتک غداسی انک لبی التنده اولان خنده در
مراد اوقدن نظر قهر وجلال در وچشمدن مراد صفت بصردر زیر چشم اولدوغی
مخفی قلبه جراحت ایرشدورب متأثر قلدوغیدر وخنده دن مراد جمالدر زیر
لب اولدوغی فتور وخفی اولدوغیدر واول عاشقه غدای روحانیدر بیت
بر نظر قهرلکو کلمی مجروح ایدر خندهٔ لطفله جانمی مشروح ایدر بو بیدی بیت بر غزل
تمام اولدقده صکره تخلص بیتندن اول اولان بیته مناسب بر بیت دیمش
آب حیوانش زمنقار بلاغت میچکد منقار قوتش بو زنی یعنی آب حیاتک بلاغتی
بورنندن طملر زاغ کلک من بنام ایزد چه عالی مشربست لفظ بنام ایزد ایکی لفظدن
مرکبدر بری بنام لفظی بری ایزد لفظی در ترکیب اولنجه الف حذف اولنمشدر
و بنام لفظنده اولان با قسم ایچوندر الله ادی حقیچون دیمک اولور معنای مصراع
بودر که بنم قلمم قرغه سی الله ادی حقیچون نه عالی مشربدر ولها ایضا مطلب
طاعت وپیمانه وصلاح از من مست طلب ته طاعتی وعهدی وصلاحی بن مستدن
که به پیمانه کشی شهره شدم روز الست که قدح چکمکلک ایله مشهور اولدم الست
کوننده اهل ظاهر مطلب خطابنی اهل طاعته حمل ایدرلر ویله نحوای بیت
فسقدن استغراق وتوغل اولورلر اما اول دکلدر بلکه اهل هوی وارباب دنیایه
خطابدر پس معنای بیت بودر که ای اهل هوا وصاحب دنیا بندن طاعت

والطاعت

واطاعت وعهد وموافقت وصلاح امر دنیا وعشرت طلب ایتمکه بن عشق الهی
شرابنی نوش ایتمکله مشهور اولدم ازلده مست بن که اولدم هدایته مظهر
او دمه کسن کایلیم فساد له شر من همان دم که وضو ساختم از چشمۀ عشق بن همان
ساعت که ابد مست اولدم عشق چشمه سندن چار تکبیر زدم یکسره بر هر چه که هست
دورت تکبیر اوردم براو غوردن هر نسنه او زرینه که وار در مراد بودر که هر موجود
اوزره میت نمازنی قلدم یعنی هر موجودی کل شیء هالک الا وجهه حسبنجه میت
بلدم بیت جز خدارا چو مرده دانستم مرده را دل نمی دهد عاقل می بره تا دهمت
اگهی از سر قضا شراب ویرتا سکا خبر دارلق ویره بن سر قضا و قدردن
که بروی که شدم عاشق واز بوی که مست که کیمک یوزنه عاشق اولدم دخی کیمک
قوقوسی اوزره مست اولدم مراد شرابدن غلبات عشق درکه وجود
اعمال ایله اولاکه مستوجب سلامت احوال در وخطاب اهل حال اوله در یعنی بکا
شوق وعشق زیاده لکن ویرتا که قضاء الهی وتقدیر ازلی بنی جمال حقه
عاشق واندن جذبه ایله مست ایلیه اندوکن سکا خبر ویرم کمر کوه کمست کم
از کمر مور اینجا اولکی کمر بیوک طاغدن یولنمش یومری قیا معنا سنه در یا بیوک
طاغدن آشنه اولان کوچک طاغ معناسنه در اکنجی کمر قوشق معناسنه در
لفظ اینجا درکاه حقه ومقام عشقه اشارتدر مراد بودر که اول درکاه کبریاده
قوی اولنلر وچوق عمل قلنلر ضعیف اولنلردن وعصیان قلنلر احقردر
نا امید از در رحمت مشو ای باده پرست رحمت قپوسندن امیدسز اولمه ای
شراب معبود ایدنوب چوق نوش ایدن بجز ان نرگس مستانه که چشمش مرساد
اولمستانه کوزدن غیری که اکا کوز ارسون یعنی دکمسون زیر این طارم
فیروزه کسی خوش ننشست بو پیروزه اوی یعنی کوک رنکلی فلک التنده
بر کمسه خوش اوتورمدی مراد بودر که بو جهانده کمسه خوشلق ایله اوتورمدی
چشم محبوبدن غیری دیمکدر بیت راحتی جنت اسنه دار محنت دنیادر راحت جنت بولنور محنت دنیا ایله

مست نمازنی کویم
تکبیر ایلدم دیو

یومری قیا وطاغ
کمر قوشق اولمغی
کوکنا قرا ایولدی

بیروزه بونقلو طاغ لری معنا سنه کلور

پیروزه کبی معناسنه در

جان فدای دهنت باد که در باغ نظر جان سنک اغزکه فدا اولسون کم نظر باغنده چمن آرای
جهان خوشتر ازین غنچه نبست جهانک چمن بزنجیسی بوندن خوشروق غنچه باغلمدی
مراد بوندن مصنوعدن صانعه انتقال حسن مصنوعدن کمال صانعه استدلالدر
بیت دهن یاره غنچه بکزیمز کم انکا اغزی واردر ردلی یوق مشکل اشلر جهانده بیحددر
حقه نسبت ولیکن مشکل یوق حافظ از دولت عشق تو سلیمانی شد
بوندن مرادی کندو تغیر و بیان ایدر یعنی از وصل تواش هست کنون
باد بدست یعنی سنک وصلکدن انکا النده یل واردر و له زاهد ظاهرپرست
از حال ما آگاه نیست لفظ ظاهرپرست وصف ترکیبیدر هرچه گوید در حق ما
جای هیچ اکراه نیست هر نه دیرسه بزم حقمزده هیچ اکراه یری دکلدر مراد بودر که
اهل ظاهر اهل باطن احوالنه جاهلدر و جاهلی معذور طوتمق لسنن انبیادن
و اداب اولیادندر در طریقت هرچه پیش سالک اید خیر اوست یعنی
سالکا اوکنه هر نه کلور و نه واقع اولورسه طریقتده خیر اودر اکرچه ظاهرا
شر کورنورسه دخی بر صراط مستقیم ای دل کسی گمراه نیست بو بیتک
مضمونی بیت اولی تعلیل کبیدر تا چه بازی رخ نماید بیدقی خواهیم راند
تا نه اویون یوز کوسترسه بر بیدق سورسک کرکدر عرصهٔ شطرنج
رندانرا مجال شاه نیست رندلرک شطرنجی بساطنه شاه مجال یوقدر
مراد بودر که جانب شاه حقیقتدن هر نه بازی و فعل ظاهر اولورسه
تدبیر خرای و صبر جمیل کوسترمک کرک زیرا عارفا اولنلره شاهه مقابله وانک
ایله مجال یوقدر چیست این سقف بلند سادهٔ بسیار نقش نزر بو سقف
بلندک نقشی چوق ساده در زین معما هیچ دانا در جهان آگاه نیست
بو معمادن هیچ عالم جهانده کمسه آگاه دکلدر مراد بودر که سقف بلنددن
فلکدر که ساده کورنور اما نقشی چوقدر بونک سرینه هیچ بر عالم واقف
دکلدر این چه استغناست یارب وین چه قادر حاکمست بو نه استغنادر عجب

وبو نه

وبونه قادر جاکمدر لکین همه زخم نهان است و مجال آه نیست که بو دکلی زخم وار
آه مجالی یوقدر مراد بودرکه جانب معشوق حقیقیدن قلب عاشق صادقه جراحتلر
ایدر اما آه و فریاد ایتدرمز بو بر عجب استغنادر و قدرت علیادر بیت
سینه داغ اورکه دلبر اه قلمز اول بلور شاه مخصوص او لمغین نمغه شاهید راول
شول کوکل کم داغ دردله نشان ایده خدا • نیجه فریاد ایلسون کم خاص واللهیدر اول
صاحب دیوان ماکوئی نمی داند حساب بزم وزیر اعظم کویا حساب آخرت
بلمز کاندرین طغرا نشان حسبة لله نیست که توقیع پادشاهیده حسبة لله
نشانی یوقدر مراد بوندن وزیر اعظم بیندرکه حساب آخرتی بلوب حسبة لله
عمل قلور دولت باقیه بلوب آخرت سعادته مؤبد قله بیت بوکونکی دولته مغرور اولمه
اوکاه فکر ایت یار ح نولور احوال • هر که خواهد کو بیا و هر چه خواهد کو بگو هر کم که
دیلردی کلدی هر نه که دیلردی دی کبر و ناز و حاجب و دربان درین درکاه نیست
کبر دخی ناز دخی قپوجی بودرکاه ده یوقدر مراد درکاه حضره کمال انبساط ور خصت
اولوب رد و سدا اولمدوغن بیاندر هر چه هست از قامت ناسازبی اندام ملت
هر نه کم وار در یعنی عدم موافقت بزم دوزتسز و اندامسز قامتمزدندر ورنه
تشریف تو بر بالای کس کوتاه نیست یوخسه سنک خلعتک کمسنه نک قدنه قصه
دکلدر مراد بزم استعدادمزده نقصان واردر سنک فیضکده قصور یوقدر دیمکدر
بر در میخانه رفتن کار یکرنگان بود میخانه قپوسنه کتمک یک رنک و یک جهت
اولنلرک ایشیدر مراد میخانه دن خانقاه و عالم هودر و یک رنک اولنلردن
مراد صفای قلب اولوب ارباب صدق و اخلاص اولنلردر خود فروشانرا بکوی
می فروشان راه نیست کندویه صاتجیلره شراب صاتجیلر محله سنه یول
یوقدر بوندره تنبیه واردرکه سالک فنا اختیار ایتمک کرکدرکه انکا کیفیت عشق
و حالت ویره لر بیت ای انکه طریق عشق نا پرسی • بایدکه زخولشتن بکلی درکذری
بنده پیر خراباتم که لطفش دائمست یعنی عمارت دنیا استمین پیرک قولیم که لطفی دائمدر

یعنی هر کیم که کلمک دیلردی کلدی و هر نه کیم سویلمک دیلردی سویلدی

حاجب عربیدر و دربان فارسیدر
و حاجب مانع معناسنه در دخی
ناکس معناسنه

که طمع و غرضی یوقدر وکندوده فیض کمال یوکلو . افاضه‌سی دائم و مستمردر ورنه
لطف شیخ و زاهد گاه نیست یوخسه شیخ و زاهد لطفی گاه وار در گاه یوقدر
زیرا بونلرده طمع و غرض واردر و فیضده کمال بولمش دکلدر پس افاضه‌لری
مستمر و دائم دکلدر حافظ ار بصدر ننشیند ز عالی همتست حافظ
اگر صدرا اوزره اوتورمز ایسه عالی همتلکندندر عاشق دردی‌کشی بندِ مال و
جاه نیست شرابک یوسه‌سن چکیجی عاشق مال و منصب قیدنده دکلدر
بیت خوشی خاطری که منصب و جاه از و نگردد خرم دلی که در طلب ملک و مال نیست
در وضع روزگار نظر کن بچشم عقل احوال کس مپرس که جای سؤال نیست
وله ایضا این پیک نامور که رسید از دیار دوست بونامدار پیک که
ایردی دوست دیارندن مراد پیک نامور دن رسول علیه السلامدر و دیار دوستدن
مراد محبوب حقیقی در و دیارندن مراد عالم الهی در آورد حرز جان ز خط
مشکبار دوست کتوردی جان حرزینی دوستک مشکبار خطندن حرز
جاندن مراد قرآندر که مکتوب فی المصاحفدر انکچون خط مشکبار اطلاق
ایلدی بونده تنبیه واردر که سلوک اهلنه اتباع رسول و انک قولنی قبول
لازمدر بیت میان تو و دوست دریای بهست رسیدن بوی بی‌گذشتن
نباشد بدان کشتی از بحر شرع نگه کن که او را شکی نباشد خوش میدهد
نشان جمال و جلال یار خوش و یرر یارک جمال و جلال نشانی که یا ایها
النبی انا ارسلناک شاهدا و مبشرا و نذیرا و داعیا الی الله و سراجا
منیرا حسنجه بشیر و نذیر و داعی الی الله و سراج منیردر تا در طلب
شود دل امیدوار دوست تا طلبده اوله دوستک امیدلوسی دلداده‌مش
بمژده و خجلت همی برم کوکل ویردم اکا مشتلق داخی اوتنورم زین نقد
قلب خویش که کردم کم عیار که کردم نثار دوست بو وزنی اکسوک نقددن
که قلدم دوست هاچوسی بیت یارا چون اکسکلی قلبی ویردم اولدم شرمسار

عیار کسر عین ایله وزن و مقدار معناسنه

قلب

قلب چونکم قلب دره هیچ اکا اولمز اعتبار • شکر خدا که از مدد بخت کارساز شکر الله که
ایش دوزجی بخت مدد ندن بر حسب آرزوست همه کار بار دولت آرزو مقدار نجه در
دوکلی کاری ویوک دوستک مراد بود رکه رسول حقدن خبر بلدم دوستک خبرن
الدق که لا اله الا الله حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی • لاجرم بخت کارساز که
توفیق الهیدر بزی زمرهٔ ذاکریندن قلوب حصار حقه داخلیدن ایلدی
بیت قالب قلبم گیرب حصین حصینه بولدی امن ذکرم وفکرم همیشه چونکم الا الله در
دخی پیغمبردن خبر الدوکه • المرء مع من احب یوم القیمة بیت بوندن اوزکه مژده
اولورمی که دیمشدر رسول • کم کی سوسه محشرده انوکله قوپر اول • سپهر و
دور قمر را چه اختیار • فلک سیری و قمرک دوری اچون نه اختیار • در گردش اند
بر حسب اختیار دوست • دونشده دورلر دوستک اختیاری حسبی اوزره
مراد بودر که حکما سعادت ونحوستی حرکات واوضاع افلاکه وکواکبه وعمری دور قمره
وسائر سیارات دورنه اسناد ایدرلر بونلرکه دور وسیره اختیارلری یوقدر
قضا که تأثیرلری اولا • پس مدور • ومؤثر حضرت حقدر هر کاری بزاندن
بیلورز • از باد فتنه هر دو جهانرا بهم زند • اکر فتنه یلی ایکی جهانی بر بر بینه اوره
ما و چراغ چشم وره انتظار دوست • بز دخی گوز چراغی دوستک انتظاری یولنه
مراد بودر که نکبت دنیا وعقوبت عقبیده و دفع بلا وحصول نعماده نظر وانتظارم
جانب حضرت کبریایه در • کحل الجواهری نمن آرای نسیم صبح کحل الجواهری طبراغندن
که اولدی دوستک اوغراغی مراد نسیم صبحدن فیض سحری در وکحل الجواهردن مراد
انتباه الهیدر جناب قدسدن اولنور دیده رمده دیدهٔ گشاده اولور • مشا
دیدار زیاده اولا • مایم وآستانه یار وسر نیاز • بز دیا دکل اشکید یو حاجت
وتضرع بکلشیدر • تا خواب خوش کرا بود اندر کنار دوست • تا خوش اویقو
که اولا دوست کنارنده مراد بوندن قربت اولانه تحسر درکه وصلت ونداحت
وقربت ومغفرت در خلاف وصل محبوب مجازینک وتقرب شاهی ووفانک • بیت

وصل اولدرکم اولمیه صوکی ندامت یا غضب • تا جوارنده سنی آسوده ایده لطف رب
دشمن بقصد حافظ اکر دم زند چه باک دشمن اکر حافظ قصدینه دم اورزینه غم
منت خدا یرا که نیم شرمسار دوست منت الله که دکلم دوستدن اوتلسی
مراد دشمندن ان الشیطان لکم عدو مبین حسنجه شیطاندر یاخود اعدی عدوک
نفسک التی بین جنبیک موجبنجه نفسدر • هر بر نک قصدی مقرردر منت خدایه که
المعصوم من عصمه الله مقتضاسنجه عصیاندن حفظ اتدوکیچون شرمسار دکلم
وله ایضا مرحبا ای پیک مشتاقان بده پیغام دوست مراد پیک مشتاقاندن
پیغمبردر بوندن سابقا اولان غزلده رسولدن جانب الهیدن ارسال اولنوب
تبلیغ وحی ایتدکن ذکر اتمش ایدی بونده مرسل الیهم اولنلرک حسن قبول کرکی ایدوکنی
ذکر ایدر بیت خدای حضرت ارسالی ایتدی چونکه رسول کرکدر ایده سن دعوتنی
حسن قبول • ومشتاقلردن مراد عاشق حق وسالک طریقت وطالب حقیقت
اولنلردر غیریلر جهان ویررسه انلر جاه ویرمک کرک انکچون دیر تا کنم جان از
سر رغبت فدای نام دوست تا ایدم جانی رغبت وجذبدن دوستک آدینه فدا
واله وشیدا است دائم همچو بلبل در قفس حیران ودیوانه در بلبل کبی قفسده
طوطی طبعم ز عشق شکر وبادام دوست طبعم طوطیسی دوستک شکر وبادام
عشقندن مراد طوطی طبعدن روح انسانیدر که قفس تنده محبوسدر وشکر
بادامدن مراد تلذذ الهیه در لاجرم انک محبتندن حیران ودیوانه اولوب
قفسه مقید ایکن اکا منجذبدر بیت دلم محبت لب لعل وچشم بادامست
بند زلف که فتنه چو مرغ بادامست • زلف اودامست وخالش دانه ان
دام ومن انک زلفنه غدر وبکی اول اغک دانه سیدر وبن بر امید دانه افتاده ام
در دام دوست بر دانه امید ایله دوشمشم دوستک آغنه مراد زلفدن غیب
هویتدر وخالدن مراد عالم غیب ایدوکی بیان اولنمشدر یا خالدن مراد شیخ
جزبه در وزلفدن مراد حب الهیدر • بدام دانه کس مرغ دل نکردی میل ورد

بقید

بصیدتوان زلف وخال شد باعث کز مستی بر نگیرد تا بصبح روز حشر بکش مستلکدن قالدرمز
تا حشر کون صباحنه دک هر که چون من در ازل یک جرعه خورد از جام دوست هر کیکه بنم کبی
ازلده بر جرعه احدی دوست قدحدن مراد بودر که شول کسه که عالم ارواحده مظهر جذب
حق اولدی انوک کیفیتی زایل اولمز تا دوسته واصل اولمنجه بیت مست می بیدار کردد
نیمشب مست تا فی روز محشر بامداد من نکفتم شمهٔ از شرح شوق خود ازان
دیمدم بر شمهٔ کندو شوقم شرحندن انکچون من نمی خواهم نمودن بیش ازین ابرام
دوست کندو مرادم ترکینی طوتدم تا حاصل اولا دوست مرادی بیت بکشا مپرس
ازین ماجرا بپسندیدم انچه او بپسندد مرا کر دهد دستم کشم دیده همچو توتیا اکر کال
وبرر سه چکم کوزه توتیا خاک راهی کان مشرف کشت از اقدام دوست
بر یول طپراغی که اول مشرف اولدی دوست قدملرندن مراد اقدام دن آثار فیوضدر
شویله که انده آثار فیض آلهی مرور اتمش اولا هر نه دکلو خاک کبی فقیر و صغیر دخی بنم
کحل عینم بلکه نور چشم در زانک سببی ایله کوزم کشاده اولور بیت خاک پای یار در کوزیمچو
توتیا ظلمت اجره راهی کورمکلکچون ویرر ضیا حافظ اندر درد او می سوز و بی
درمان بساز ای حافظ انوک دردی اچنده یان درمان سوزلق ایله دوزل
قوشل زانکه درمان ندارد درد بی آرام دوست زیرا درمانی یوقدر دوستک
قرار وسکونسز دردینک مراد بودر که درد آلهی علاجی یوقدر بیزیر اولمز بلکه فی الحقیقه
مرض دکلدر انوکچون دوا اولمز بلکه غیری دردلره دوا اولور بیت دوای درد دل
دوست در دست بحمد الله که ما را هست در دست وله ایضا صبا اکر کذری
افتدت بکشور دوست ای صبا اکر اوغرمقلغک دوشرسه سنک دوست مملکتنه
بیار نفحهٔ از کیسوی معنبر دوست کتور بر قوقو دوستک معنبر کیسوسندن صبادن
مراد بونده دخی توجه سحر یدر کشور دوستدن مراد عالم آلهیدر نفحهٔ کیسودن
مراد غیب هویتدن رایحه در بجان او که بشکرانه جان برافشانم انک جانی حقیچون
شکرانه ایله جان صاچم اکر بسوی من آری پیامی از بر دوست اکر بنم جانبمه کتوره سن

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلن

کشور لفظنک جمعی اهل لغت ممالک و اقلیم ایله تفسیر المشلردر بعض لفظ مرکب در کشت الاورد

كتوره لسن بر خبر دوست قندن مراد جان دوستدن صفت حيادر پيامدن مراد
اوامر ونواهى وكلام الٓهيدر لاجرم انوك اجلسى الچون بزل روح اتمك كرك
نوله عاشق جان ويرلسه اول شكر لبه شكرانه چونكه اول لعل شكر كان جان ويرر
وكر چنانكه دران حضرت نباشد بار اكر شويله كه اول حضرتده سكا اجازت
اولميه يعنى وارمغه قومييه لر قغو كتوردمكه قادر اولميه سن براى ديده بياور
غبارى از در دوست دوستك كوزالچون كتور بر توز دوست قپوسندن
مصراع اول مضمونى حضرته تعبيرده دلالت ايدركه كاهى حجاب كبريا
حاجب اولوب يا قصور استعداد مانع اولوب چوق مشاهده ظاهر اولميوب
مكاشفه باب فتح قلنميوب سالك محجوب اولور اما بو اثر بيدا اولوركه بونك كبى
دركاه عاليه دخول واول حضرته وصول لحظه لايق سز اولمز پس عبادتى زياده
ايدوب كسب كمال استعداد اتمك كركديو غفلتدن انتباه حاصل اولوب
مرض عين زائل اولور لاجرم قپو توزندن مراد بو وجهدن اولان كسب
تيقظ در ولو بونده تنبيه واردركه اهل طاعت اولوب ملازمت دركاه حق
قلن فيض الٓهى حصولندن محروم اولمز قليل وكثير بهرمند اولور بيت
كمكه كلسه خدمته محروم كوندرمز خدا چون ديمشدر لا يضيع الله اجر المحسنين
من كدا و تمناى وصل او هيهات بن كدا وانك وصل تمناسى هيهات مكر بخواب
ببينم خيال منظر دوست مكر دوشده كورم دوستك نظركاهى خيالنى
مصراع اول مضمونى بيت سابق مفهومنى تحقيق ايدركه جناب عزت
حضرت حق غايتده بلند وعالى مقداردر واكا وصول نهايتده دشواردر و
طالب مبتدى بنده قدردركه مابينده اصلا مناسبت وهر كز استعداد وصلت
يوق لاجرم الرؤيا الصادقة جزء من ستة واربعين جزءا من النبوة حسبنجه
مكر مشاهده منامى ميسر اوله و بونده تنبيه واردركه مراتب انبيانك ومنازل
اوليانك اول رؤيادر بيت ديدم چو خواب روى خويش بيزار كردم من از بيدارى

ز حسرت قد بالای تترجیدر سکود کبی قلبم صنوبری بنم لرزانست دل صنوبریم همچو بید
چون صنوبر دوست دوستك چام اغاجی کبی بالا قدنك حسرتندن مراد قددن تجلی
الهی ممتد و طویل و برحال اوزره مستطیل اولمقدر که بو دولت هر کسه میسر
اولمز بیت دیدنت خوبست اگر خود ساعتست پادشاهی گر همه یکدم خوشست اگرچه دوست
بچیزی نمی خرد ما را اگرچه دوست بر نسنه‌یه المز بزی بعالمی نفروشیم موئی از سر دوست
بر عالمه صاتمز بر قیلی دوست باشندن مراد باشندن صفت ارادتدر که
اول متعلق اولمیجق صفت قدرت هیچ بر نسنه‌یی ایجاد ایتمز و بر قیلدن مراد صفت
ارادتدن بر تعلق جزئیدر که آنک تعلقی بزوم مرامز حصولندن و حضرت حق
وصولنده کافی و وافیدر لاجرم بز انی عالمه صاتمز بیت یارکار ارادتیله بولنور
جوهر مراد صاتمز ارادتیله مریدانی عالمه چه باشد ار شود از بند غم دلش آزاد
نوله اگر اولورسه غم بندندن کوکلی ازاد چو هست حافظ مسکین غلام و چاکر
دوست چون حافظ مسکین دوستک غلام و چاکریدر مراد بودر که من جعل الهموم
هما واحدا کفاه الله سائر همومه حسبنجه هرکه حضرت حقه بنده اولور جمله عموم غم
آخرتی قلبنه حق تعالی حضرتی آنک سائر غمومنه کفایت ایدوب غمدن ازاد اولور
بیت بنده‌نك چون فرجی اولور چونکه مولی اوستنه سا که بنده اولدی شاها سروری شاددر
وله ایضا بیا که قصر امل سخت سست بنیادست قصر کوشکدر امل امیددر سخت
قتی در سست کوشکدر بنیاد تملدر معنای مصراع بودر که امید کوشکی
قتی سست تملدر بیار باده که بنیاد عمر بر بادست کتور شرابی که عمر تملی
یل اوزره در مراد بیار دیمکدن طریقته دعوت و حقه ارشاددر شرابدن
مراد عشق الهی در پس طول املدن و رجا ایتمادن و عمره اعتماددن نهیدر
بیت وفا ز عمر و مراد ز جهان و بهره ز مال حضور وقت ز ایام و فرصت از مه و سال
من این خیال کنم تصور فلک کوید زهی تصور باطل زهی خیال محال لاجرم
فانیه اعتماد ایمیوب فرصتی فوت ایلمیوب عبادته کوشش ایدوب جانب بقایه

مائل اولمق کرک بیت صوفی ابن الوقت باشد ای رفیق ما نیست فردا گفتن
از شرط طریق غلام همت آنم که زیر چرخ کبود اول کمسنک همتی قولیم که
کوک فلک التنده ز هرچه رنگ تعلق پذیرد آزادست هر نسنه دن که
تعلق رنکن قبول ایده ازاددر مراد بودر که دنیاده اولنلرکه فانیلردر بونلره تعلق
قیدندن ازاد اولوب یعنی بونلره تعلق حجابست و بی حاصل چو بیوندها بکسیلی
واصل چه گویمت که بمیخانه دوش مست و خراب دیم شکا که میخانه ده مست و
خراب اولدوغم حالده سروش عالم غیبم چه مژدها دادست سروش ملک معناسنه
و بعضلر ملک مخصوص یعنی جبرائیل در دیدیلر عالم غیب ملکی بکا نه مشتلقلر
ویردی مراد میخانه دن موضع عبادت و عالم هویت در و مست و خراب اولمقدن
مراد کیفیت عشق الهیه ایله متکیف اولمقدر و مشتلغی کندوسی بیان ایدوب دیر که
که ای بلند نظر شهباز سدره نشین لفظ بلند نظر و لفظ سدره نشین وصف
ترکیبیدر یعنی ای عالی نظر ایدجی و سدرة المنتهی ده اوتورجی شاهباز نشیمن تو نه
این کنج محنت آبادست نشیمن موضع اقامت دیمکدر و اباد معمور معناسنه
و آفرین معناسنه در و ادات اسم مکاندر معنای مصراع بودر که سنک اقامتک
یری بو محنت چوق دکلدر بونده تنبیه وار در که دنیاده نیت اقامت ایتیوب
اعلای علیین جانبنه توجه ایتمک کرک کسب ثواب و تکمیل نفس ایله بیت من شاهباز
قدسیم از لامکان بپریدم بهر شکار صیدی در قالیب را میدم ترا ز کنگرهٔ
عرش میزنند صفیر صفیر صلغیر سقلوق و قوش اوازی معناسنه در معنای
مصراع بودر که سکا عرش بدنلرندن اوازه اوردلر ندامت که درین دامگه
چه افتادست بلمزن سنی بو داغ یرینه نه دوشدک نصیحتی کنمت
یاد گیر و در عمل آر سکا بر نصیحت ایدرین ازبر ایده سن و دخی عمله کتور
که این حدیث ز پیر طریقتم یادست که بو سوزی پیر طریقتدن ازبر ایدهدر
واول بو در مجوی درستی عهد از جهان سست نهاد استمه عهد درستلکن اهل

احتمل دینه

وبنیه سی گلشنك جهاندن • که این عجوزه عروس هزار دامادست • که بو قری بیك
کوییکی کلنی در بیت جهان که بو قدر ازادی ایلمش داماد اطلاق ویرنی قوزیلدی
عمری اندی هلاك • غم جهان مخور و پند من مبر از یاد • جهان غمی بیمه بنم نصیحتم
خاطردن گیدرمه • که این لطیفه عشقم ز رهروی یادست • که بو عشق لطیفه سنی
بکا بر یوله کیدن خاطرده در • بیت غم ادنیا منه بر کرد قتجان • دلا چندانکه چندانکه ببرد •
رضا بداده بده وز جبین گره بگشا • ویرلمش رضا ویرو آلنندن دوکم چوز یعنی
قاشکی چتوب انقباض کوسترمه • که بر من و تو در اختیار نگشادست • که بزم و سنك
اوزرکه اختیار قپوسی آچلمشدر • بیت از فتنه قلم هیچ دکرکون نشود • وز
خوردن غم بجز جگر خون نشود • گر در همه عمر خویش خونابه خوری یک قطره از آن
چه هست افزون نشود • نشان عهد و وفا نیست در تبسم گل • عهد و وفا نشانی یوقدر
کل تبسمنده • بنال بلبل عاشق که جای فریادست • ایکله ای بلبل عاشق که فریاد یریدر
مراد بودرکه زخارف دنیاج وفادر و کلك خنده سی استهزادر • بیت
نه وفا به دل ویرن اولور پشیمان عاقبت • حسرت و فرقتله ایدر راه و افغان عاقبت
حسد چه می بری ای سست نظم بر حافظ • نه حسد التورسن ای سست نظم حافظ
قبول خاطر و لطف سخن خدا دادست • خاطر قبولنی و سوز لطفنی الله ویرمشدر
بونده تنبیه واردرکه الفاضل محسود • موجبنجه اهل فضل محسود اولور
و اهل کماله لایق اولدرکه کمالی فضل حق بیله وشکر نعمت قلیه • بیت شکر کثیر حقه که
چوق ویردی علم و فضل چندان اکرچه ویرمدی جاه و درم بکا غزل ایله موتله
چون اولور قوت جاه و مال علم و عمل بغاده چوقیل حشم بکا جاهل کوزنه خار و
دشمن کوزینه بیز • انلر هلاك اولورسه حسدن غم بکا • وله ایضا تا سر زلف تو
در دست نسیم افتادست • سودا اولمش کوکل غصه دن ایکی پاره دوشمشدر
مراد زلفدن غیب هویتدر و نسیمدن مراد هوای نفسدر چون غیب هویتکا اوچ هوای
نفسه النه دوشه ملاحده ربا خلطا اولور لاجرم سودای عشق الهی اورمش کوکل غمدن ایکی پاره

[illegible] دل سودا زده از غصه دو نیم افتادست صح

فاعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلن

یعون مریددن توجه و
محبت لازم ایدوکن بیان
ایلدی حالیا اخلاص
و صدقله عبادتلم روح ایدر
م م

اولور گاه اخلاص وگاه ریا ایسمته دوشر بیت اخلاص خالص اولور ایدی ذلوده دایما
بولسه هوای نقدن اول هر زمان خلاص چشم جادوی تو خود عین سواد سحر ست
سنک جادو گوزک خود عین سواد سحر در این قدر هست که این نسخه سقیم افتاد ست
بو قدر وار که بو نسخه سقیم دوشمشدر مراد چشمدن عین در عین لفظنک
بر معناسی ذات شئ در لاجرم محبوب مجازی عینی کانه ذات سواد سحر در که
تأثیر ایدر اما بر کتابک که نسخه سی سقیم یعنی بکلش اوله صحت معنی بولنمیوب
غلط دوشلور پس محبت عین محبوب مجازی غلط انداز در بیت گوز گوزلرد
اید رکر حکیم طبر اقده اول چور زخاک فکر ایله و باک اول اکا گوکل و بر مدن در خم
زلف تو آن خال سیه دانی چیست سنک اول زلفک بو کلمنده اول قره بک بلورمسن ندر
نقطهٔ دوده که در حلقهٔ جیم افتادست مرکب نقطه سی در که حلقهٔ جیمده دوشمشدر
بو بر خیال خوبدر که بو نکا نظیر ابن الحق عبد الواسع نام شاعر دیمشدر بیت
هیچ بوئست زلف تو بر رخ خال مسکین چو نقطهٔ بوئست مراد بوندن تکلم افتاد ست
عبارتندن فهم اولنور بودر که جیم ایچنه نقطه ظلمتکی خال سیاه خم زلفدن
قدرت قلمندن طاملمش مرکب نقطه سی در بر قطره مرکبدر اول خال رخ
دوسته طامش ورق دو بینه قدرت قلمندن زهی صانع که قدرت قلمندن طاملمش
خال مسکین اولور زلف مشکین تو در گلشن فردوس عذار سنک مشکه منسوب
زلفک عذار جنت گلستاننده چیست طاووس که در باغ نعیم افتادست
ندر طاووس که نعیم باغنده دوشمشدر بو بیتده زلف اطلاق وعذاره گلشن
فردوس اطلاق وزلفه کره طاووس اطلاق وعذاره باغ نعیم اطلاق عجب
تشبیه بلیغ واستعارهٔ صنیعدر اما مراد قدرت صانع بیاندر که بوزه بوو جهله
حسن ویرمشدر لکن ادخ مرض ایله رنکی زائل اولوب اول دوکلک زلف در
بیت تاب تبله بوزلور رنکی رخک قبرده اول دوکلن زلفدر دل من از هوس
بوی تو ای مونس جان بنم گوکلم سنک قوقک هوسندن ای جان انیسی

خاک

اولمه

بوراده کاغد دوبارلی غلطلی نقش وصورتلی

چیست طاووسی گولال وجواب وبینده وضرب در بالعذر طاووس صفتلدر

نعیم ونعمت وناز ورا حتللی وعشرت معنالرنده در

فترده دوشمش

[illegible]

خاک راهیست که در پای نسیم افتادست یوا طیر اغیدر که ریح طیبه یا غنه دوشمشدر اولکه
مراد بودر که رایحهٔ جانانی هوسندن خاکا و لموح کرک که اکه واصل اولمق حاصل
من تواضع رفعه الله غبار اولردیغچون تواضع له فرو همیشه یلکه اسر قالدر آنی
یو قرو هچو این تن خاک نتواند برخاست یعنی تو ز قالقدوغی کبی بو بدن خاکه
قادر اولمز قالقمغه از سر کوی تو زان رو که عظیم افتادست سنک محلک
باشندن اول بوزدن که عظیم دوشمشدر مراد بودر که سالک اولان حق جانبنده
محکم دوشوب اندن کتمکه مجال اولمیوب ایرلمق محال اولمق کرک بیت شویله دوشدم
کوی یارمده که اولم خاک اولم روز محشر اولمیجه باشمی قالدرمیم سایهٔ سرو
تو بر قالبم ای عیسی دم سنک سروکی یعنی قدک کولکه سی تنم بدنم اوزره ای عیسی
نفس عکس روحست که بر عظم رمیم افتادست جان عکسدر که چوریمش کموک
اوزره دوشمشدر مراد بودر که فاذا سویته ونفخت فیه من روحی فسبحه حیات
تن نفخهٔ رحمن در لاجرم جان اندن روان در آنکه چو کعبه مقامش نبد از یاد لبت
اولکه انوک کعبه دن غیری مقامی یوق ایدی سنک لبک الکمدن بر در میکده
دیدم که مقیم افتادست میخانه قپوسی اوزره کوردم که مقیم دوشمشدر مراد
بودر که زاهد خشک اولنلر سندن لذت الوب مقام کیفیت روحانیه ده مقیم
اولملردر لیک کیفیتندن لذت المش صوفی یا پس بلوب اسراری کورا
انی مقیم میکده اولمش حافظ سنک غمک ایله ای عزیز جان اتحادیست که در عهد
قدیم افتادست بر بر بلک وار در که عهد قدیمده دوشمشدر مراد عالم ارواحده
الست بربکم کوننده اولان انسی در روح انسانی نفخهٔ رحمانی اولدوغی اتحاددر
ولہ ایضا کل در بر و می بر کف و معشوق بکامست گل یانمده شراب ایاا وزرنده
معشوق مراد ایله سلطان جهانم بچنین وقت غلامست سلطان جهان
بونکگبی وقتده بکا قولدر مراد کلدن حال کشف حجاب و فتح ابواب درو شرابدن
مراد عشق الهی و شوق معنوی و کیفیت روحانیه در و معشوقدن مراد محبوب حقیقیدر

پس شول کمسنکه جننده جناب حقدن فتح باب وکشف اولاد عشق الهی وکیفیت پادشاهی
الذه حاضر اولا وجناب کبریا اکا اجابت دعوات وتحصیل مرادات قلا پادشاه
عالم اکا محتاج اولوب انلر بذن کمال استغنا ایله مستغنی اولور نیتکم شیخ کمال دیر بیت
دولت سلطانان نمی بوسد کمال نیست سلطانرا بدرویشی احتیاج کوشمع میارید
درین جمع که امشب دی شمع کتورمک بو جمعه که بوکیجه در مجلس ما ماه رخ دوست
تمامست بزم مجلسمزده دوستک آی یوزی تمام در مراد بودر که شونلرکه نور
تجلی ایله منور اولالر سایر انوارلره حاجتلری اولمز بیت شب چراغی نیلرم نور جمال
یار ایله شمعه حاجتمی اولور نور تجلی واریکن در مذهب ما باده حلالست ولیکن
بزم مذهبمزده باده حلالدر اما بی روی تو ای سرو کل اندام حرامست سنک یوزک سز
ای سرو کل اندام حرامدر مراد بودر که شراب عشق بزم مذهبمزده حلالدر اکر
عشق الهی اولورسه اما حق یوزنسز یعنی مجازی وشهوانی اولورسه حرامدر
در مجلس ما عطر میارید که جانرا بزم مجلسمزده خوش قوقو کتورمک که جانک
هر دم ز سر زلف تو خوش بوی مشامست هر دم سنک زلفک اوجندن خوش
بوی در دماغ مراد جان مشامی زلف یاردن خوش بوی اولمقدن عالم هویتدن
اثر وعلاقه وجذب وپیوند پیدا اولمقدر بیت هزاران وار اولا خوش بو کرکمز
بکا خوش بولر مشام جان پر اولمشدر چو بوی زلف دلبردن کوشم همه بر قول
نی ونغمه چنکست قولاغم دوکلی قول نی وچنک نغمه سی اوزره در چشم همه
بر لعل تو وکردش جامست کوزم دوکلی سنک لبک و قدح دونمسی اوزره در
مراد نی دن مرشد کامل وچنکدن پیر مکملدر ولبدن مراد کلام حق وجامدن مظهر
عشق اولمقدر ودونمه سندن مراد دوران ایدوب نوبت کزدنه کلدکن
استمکدر لاجرم مرید صادق وطالب عاشق کلام وپند پیره کولش طوتوب
وکلام حکمت وپند موعظت کوزلمکده اولور وغیری نسنه دن ذوق اتمز
از چاشنی قند مکو هیچ وز شکر قند وشکر لذتندن دیمه هیچ زانرو که مراد لب شیرین

شیرین تو کامست

نوکامست اول یوزدن که بکا لنک طالتولبکدن مراد واردر یعنی مرادم حاصل اولور
یامرادم اولدرکه الذاشیا استماع کلام حق درو مناجات مطلقدر یس غیری
لذیذلره میلوم یوقدر تا کنج غمت دردل ویرانه مقیمست تا لنک غمک کنجی
ویرانه کوکلده مقیم در همواره مراکنج خرابات مقامست همیشه بکا خرابات
بوجائی مقامدر مراد بودرکه کنج ویرانه لرده اولور چون کنج الهی هم بودل خرابات
مقام ایدنمشدر بنم مقامم داخی کنج خرابات اولمشدرکه خبرده واردر اولمشدر که
انا عند المنکسرة قلوبهم والمندرسة قبورهم قطعه کنج ویرانه ده اولور مسیم اولورمش
چونکه کنج نوله ویرانه اولسه قلب مستطاب بن خراب ایتدم خرابات مقام تا اولم
غایت خراب اندر خراب از ننک چه کوی که مرا نام زننکست عاردن نه
دیرسن بکا نام عاردندر یعنی عار اهلی اولدوغم اجلدن نام وشهرت بولدم
وزنام چه پرسی که مرا ننک زنامست نامدن نه صوررسن که بکا عار نامدندر
مراد بودرکه دنیای دونه بنده اولمق دناءت دربن اندن عار ایدرین اول
جهتدن نام ونشان وشهرت واعتبار بولدم ونام ونشان بولمق وخلق
اچنده شهرت حاصل قلمق وجود وانانیت دز لاجرم اندن عار ایدرین که
درویش درویشه لایق دکلدر بیت نه مردست ان پرم دان این راه که مغلوب
زن دنیای دون شد نخواهد مرد راه دین شهرت از ان نام اوران اندر کون
شراب خور وحیران ورند ونظرباز وانکس که چوما نیست درین شهر کدامست
اولکه که بن جلین دکلدر بوشهرده قنغیدر یعنی یوقدر مراد شراب خوردن
عشق الهی ایله دائم متکیف اولیجی در وحیراندن مراد تدبیر معاشدن غافل اولیجی در
ورندن مراد اعمالدن قطع نظر ایدیجی در ونظربازدن مراد عین عبرت ایله
نظر ایدیجی در وشهردن مراد سلوک شهری واخلاص دیاریدر بیت عاقل
اولدر شهر مرزده دائما هوش اولا نه زبان اولا ولیکن جمله چشم وکوش اولا
با محتسبم عیب مکوئید که او نیز محتسبه عیبمی دیمکه اودخی بیوسته چو ما در طلب شرب مدامست

متصل برجلین شرب طلبنده در بیت غمخواری جهان جهانست فضل
عقل بس عاقل آن بود که بود مست و در غم آن حافظ منشین بی می و
معشوق زمانی ای حافظ اوتورمه شرابسز و معشوقسز برزمان
که ایام گل و یاسمن و ماه صیامست که گل و یاسمن ایاملری و رمضان آیدر
مرادیمدن عشق الهیدر و معشوقدن مراد محبوب حقیقیدر و ایام
گلدن اوقات مکاشفه در و ایام یاسمندن ازمان بیاض قلب و صفای
خاطردر و ماه صیام خود وقت عبادتدر لاجرم فرصتی فوت ایلمیوب
بونک کبی محلده طاعته اشتغال گرکدر بیت ایام کسبک وار ایکن صرف
ایله اکا قدرک فرصت سنی فوت ایتدن ایله سن فرصتی ولہ ایضا
باغ مرا چه حاجت سرو و صنوبرست بنم باغمک نه حاجتی وار در سرو و
صنوبره شمشاد خانه پرور من از که کمترست بنم اوده بسلنمش
شمشادم کیمدن اکسکدر باغدن مراد عالم مکاشفه در آنک محسنات
باغ ظاهره احتیاجی یوقدر زیرا علو مرتبه و درجات فیض و ترقیات
معنویه که قلب خانه سنده مربی و حاصلدر آنلردن اکسکدر کل بلکه
ارتقدر ای نازنین پسر توچه مذهب گرفته ای نازک و نازلو اوغلان
سن نه مذهبده و تمش سن که خون ما حلال تر از شیر مادرست که بزم قانمز
سکا آناک سودندن حلالترکدر مراد پسردن اخ رایت ربی لیلة المعراج علی
صورة شاب امرد حسبنجه حضرت الهیدر نازنین اولدوغی ذو الجمال
والکبریاء والجلال اولدوغیدر و قانمزدن مراد نفسانیتی قتلدر که بوطیبدر
چون نقش غم ز دور بینی شراب خواه تشخیص کرده ایم مداوا مقررست
تشخیص مرضی ایتمشز در علاجی مقرردر مراد بودر که غم فحق ظاهر اولسه
عبادته و حب الهیه سعی و توغل قیل که حبب الی من دنیاکم ثلث الطیب
والنساء و قرة عینی فی الصلوة مقتضاسنجه هر بار که غم گلدی صلوته مشغول

اولورق

اولدق کوزم و کوکلم سروری مقرر اولدی از آستان پیر مغان سر چرا کشم

بعضی نسخه ده سر کجا برم واقع اولمشدر دولت درین سرست و کشایش

درین درست دولت بو باشده در و فتح بو قپوده در مراد بودر که اهل الله

قپوسندن دور اولمق باعث دولت مؤبد و فتح باب و تقرب حضرت عزتدر

در راه ما شکسته دلی میخرند و بس بزم بو لمزده صنق کوکلی صاتون الورلر

انجق بازار خودفروشی ازان راه دیکرست کندوی صاتلق بازاری اول

بر یولدن درمراد بودر که ارباب طریقتک متاعی انکسار قلب و نیتی در و حضرت حق

بیورر ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم و اموالهم حسبنجه مشتریدر زدی وعده

داد وصلم و در سر شراب داشت دون کیجه بکا وعده وصل ویردی باشنده

شراب وار ایدی امروز تا چه کوید و بازش چه در سرست بکون تا نه دیر کرو انوک

نه در باشنده مراد بودر که محبوب مجازی شراب حسن و لطف و شراب وار ایدی

و غرور و عنف و شراب جوانی و کامرانی و شراب دولت مستلکدن کنایه

دکلدر پس دون وعده وصل ایدی شراب حسن و لطف باشنده ایدی اما

وعده سنه اعتماد یوقدر بکون نه دیه یعنی شاید که انک خلافی سویلیه باشنده

نه شراب وار اوله نه فکر وار اولا نیتکیم بو عاشق دیمش اما محبوب حقیقی

بر صاحب جمال و جمیل الفعال در که ان الله لا یخلف المیعاد مقتضاسنجه

خلاف وعده اتمز یک قصه بیش نیست غم عشق وین عجب بر قصه دن ارتوق

دکلدر عشق غمی بو عجب کز هر کسی که می شنوم نامکررست که هر کسدن که

اشتدم تکرار دکلدر یعنی عشق بر قصه در اما هر کسدن که اشتدم اول اشتمش

کبی حظ ایدرم بکا تکرار کلمز مراد بودر که هر باری که عشق الهی و خبر حب حقیقی

و اخبار حقیقت و احوال آخرت سویلینور اگرچه همان بر حکایتدر اما هر

واعظ و شیخدن و هر مرشد و پیردن که استماع ایدرم همان شمدی اشتمش

کبی ذوق ایدرم که خبرده وارد اولمشدر لن یشبع المؤمن من خیر یسمعه حتی یکون منتهاه الجنة

ترجمه چون غزی خداجی

اولور صکره ندامت غزی

سودی سکل کوزل سویمیه سن الله

شیرازو آب رکن وان باد خوش نسیم شیراز خواه حافظک شهر ینک آدیدر عجب
قنتده ۰ انک اولدن اسمی اصطخر در شهر مدیدر که سلیمان پیغمبر ع م دخی آکا
وارمشدر آب رکن ورکنا باد انده بر نهرک آدیدر نسیم بونده رایحهٔ
طیبه سی اولان دیمکدر بو مصراعک مضمونی مبتدادر عیبش مکن که
خال رخ هفت کشورست آنی عیبلمه که یدی اقلیمک یکاغی بکیدر بو مصراعک مفهومی
خبردر مراد بوندن حب الوطن من الایمان مقتضاسنجه کندو مرزدن واکا
اظهار محبت در وحضور قلب اولان بونده عبادت اولدیدوکنه تنبیه در
فرقست از آب خضر که ظلمات جای اوست فرق وار در آب خضردن یعنی آب
حیاتدن که ظلمات انک یریدر با آب ماکه منبعش الله اکبرست بزم صویمز
ایله که انک چیقدوغی یر الله اکبر دیدوکلری مکاندر ما آب روی فقر وقناعت
نمی بریم بز فقر وقناعت یوزی صوین التمزز یعنی ضایع اتمزز حافظ چه
طرفه شاخ نباتست کلک تو ای حافظ عجب نبات بوداغی در سنک قلمک
کش میوه دلپذیرتر از شهد وشکرست که انک میوه سی زیاده مقبول قلب در بالدن وشکردن
وله ایضا روضهٔ خلد برین خلوت درویشانست روضه بغچه در خلد بونده
جنت در برین یوقاروغی دیمکدر معنای مصرع بودر که یوقاروغی جنت
بغچه سی درویشلرک خلوتی در مایهٔ محتشمی خدمت درویشانست محتشم
اسم مفعول صیغه سی اوزره دریا مصدریه ایله هیبتلنمک واولولنمق در
یعنی اهل هیبت اولمق مایه سی درویشلر خدمتی درکه من خدم خدم کنج عزلت
که طلسمات عجایب دارد فتح کاف ایله خزینه ودفینه معناسنه در یعنی دفینهٔ
عزلت که عجایب طلسملری وار در آکا وصول نافعلر در فتح آن در نظر رحمت
درویشانست اول طلسملرک فتحی درویشلر رحمتی نظرنده در انک پیش
بنهد تاج تکبر خورشید اول انکا وکنده قور تکبر تاجن کنش کبر باست در
حشمت درویشانست برعظمتدرکه درویشلرک هیبتنده در قصر فردوس که

حرافی وظالمان صح

رضوانش بدربانی رفت جنت کوشکی که رضوان انک قپوجیلغنه کیدری منظر ای زجمن نزهت
درویشانست درویشلر شنلکی چمنده بر نظرکاه در آنچه زر میشود از پرتو
ان قلب سیاه اول نسنه که التون اولورا نوک ضیاسندن قره قلب کیمیاییست که
در صحبت درویشانست بر کیمیادرکه درویشلر صحبتنده در از کران تا بکران
لشکر ظلمست ولی کران وکرانه فتح کافه ایله قرآک معناسنه در یعنی بهم عالم
براوجدن براوجه وارنجه ظلم لشکر بدر اما از ازل تا ابد فرصت درویشانست
یعنی اولدن آخره دک درویشلرک فرصتی در دولتی راکه نباشد از آسیب زوال
بر دولت کیم غم اولمیه زوال فتنه سندن بی تکلف بشنو دولت درویشانست
تکلفسز ایشت درویشلر دولتی در خسروان قبلهٔ حاجات جهانند ولی پادشاهلر
قبله حاجتلر بیرلردر لکن سببش بندکی حضرت درویشانست انک سببی درویشلر
حضرتی قوللغی در ای توانکر مفروش این همه نخوت که ترا ای غنی صاحبی قدر
تکبر که سنک سر و زر در کنف همت درویشانست باشک و التونک
درویشلر همتی صغنده در گنج قارون که فرو میرود از قهر هنوز قارون
خزینه سی که اشاغه کیدر قهردن هنوز خوانده باشی که هم از غیرت درویشانست
او قومش سن اولا که درویشلرک غیرتندندر روی مقصود که شاهان بدعا میطلبند
بعضی نسخه بویله واقع اولمش چیر بخت که دل می برد از شاه وکدا مظهرش
آینهٔ طلعت درویشانست انک ظهور یری درویشلر یوزی آینه سیدر
مراد بودرکه مطلوب اولان دولت دولت باقیه در اولدر درویشلر یوزندن
ظاهر اولور من غلام نظر اصف عهدم کورا بن آصف عهدی یعنی زمان
وزیری نظرینک قولیم که اوکا صورت خواجکی و سیرت درویشانست خواجه لک
صورتی و درویشلک طریقی وار در حافظ از آب حیوة ابدی میطلبی ای حافظ
اکر آب حیات ابدی استرسک منبعش خاک دری خلوت درویشانست انوک
چقدوغی یر درویشلر خلوت قپوسنک طپراغیدر بعضی نسخه ده مخلص واقع اولان بوله

اصلده که اوراایدی وزن ایچون همزه حذف اولندی
کاف واوه متصل اولور
آوز با حذف اولندی
م مم

واقع اولمشدر حافظ اینجا بادب باش که سلطان فلک بعضی نسخه‌ده سلطان و ملوک در
همه از بنده که حضرت درویشانست دو کلمه درویشلر حضرتنک قوللغنده در یعنی
سر الهی در ترک دنیا ایدنلرک خدمتن ایدنلره حق تعالی استدکلرن ویرر و انلرک دعاسی تیزلرک
حقنده مستجاب اولور اکثر کندولرک دعاسی کندولر حقنده مستجاب ولکن بلکه مسلط بلا
اولور انوکیچون شیخ کمال خجندی ویرمت بیت گر دولت بشکست دل بر مستی افزون کنم
کمال که بشکست جام مجنون قصد لیلی دیگرست والله اعلم در دیر مغان آمد یارم قدحی در دست
آتش پرست کلیساسنه کلدی یارم قدح الده اولدوغی حالده مست از می و میخواران
از نرگس مستش مست یار شرابدن مست میخوارلر انک نرگس مستندن مست
مراد دیر مغاندن شیخ و مرشد حکمنده اولان خانقاه و موضع عبادتدر روبو
کلام روح انسانی کلامدر و آنک یاری عقلدر که عالم الهیدن بیله کلمشدر روح
موضع عبادته کلدکده عقل و فکر معاشره و ملاحظه کسب دنیاده ایدی اتفاقی
عشق الهی کانتر ایدوب اول دخی شراب عشق الهی نوش ایدوب کندوی سرخوشلغی
ایدوب بقیهٔ بادهٔ عشق نوش اتمک صددنده ایکن فکر ماسوای ایدوب
اوده موافقت ایلیوب متکیف و بقیه نوش اتمکله وزره کلوب میخوارلر قوای
روح حواس بدنیه در انوک ذات مستندن مست اولوب جمله سی بر حال
اوزره اولدیلر بیت در نعل سمند او شکل مه نو پیدا انک آت نعلنده یکی آی
شکلی ظاهر در وز قد بلند او بالای صنوبر پیدا انوک بلند قدندن صنوبر
قامتی آلچق در مراد بوندن عقلک علو مرتبه‌سن بیاندر که بعضی مراتبده
فلکلر کبی در و نفس قدسیه مرتبه‌سنه وارنجق برده بلند طبع و قوی فهم
اولنلرک اندن آلچق در مستغنی اولوب فیضان الهی یه تمام محل اولور
آخر چه گویم هست از خود خبرم چون نیست آخر نه وارد یه بن کندمدن خبرم
یوقدر مراد بوندن روحه عقل موافقت ایدجک روح بحر توحیدده مستغرق
اولوب کندو نفسندن دخی غافل اولدوغنی بیان ایدر از بهر چه گویم نیست با او

بیت

نظر

نظرم چون بهست بندن اوتوری یوق دیم کا نظرم چون واردر شمع دل دمسازان
بنشست چو او برخاست همراز لرک کوکلی چراغی اوتوردی یعنی سوندی چون اول
قالقدی یعنی کتدی مراد بودرکه نور قلب حضرت حقك موافقتی و توفیقی ایله در
چون آندن موافقت اولیه نور قلب منطفی اولور وافغان ز دل یاران
برخاست چو او بنشست دخی افغان یاران کوکلندن قالقدی چون اول اوتوردی
مراد بودرکه چون حضرت حق موافقت و مرافقت ایده عشق و محبت و شوق حالت
زیاده اولور کر غالیه خوش بو شد در کیسوی او پیچید اکر غالیه خوش قوقولو
اولدی انوک زلفنه دولاشدی مراد بودرکه هر نسنه ده که طیب و لطیف واردر
حضرت حقك طریقنه مائل اولور که الجنس الی الجنس یمیل ور وسمه کمان کش
شد در ابروی او پیوست اکر راستق یای چکجی اولدیسه انوک قاشنه اولشدی
مراد بودرکه هر رنك تعلق که واردر حضرت حقك افضالنه راجعدر باز آی که
باز آید عمر شده حافظ کر وکل که کر وکله حافظك کتمش عمری مراد رحمانیت
غالب اولماسیدر چون اول غالب اولا جمیع عمری عبادته صرف اولمش متابه
سنده اولور هر چند که نیاید باز تیری که برفت از شست هر نه دکلوکه کلمز
کرو براوق کتدی شستدن بونده تنبیه واردرکه کیدن عمر کرو کلمك محالدر
پس تضییع عمر قلمیوب قضاء مافات اچون توفیق اخلاص و فضل خاص طلب
قلمق کرک والا صوکره پشیمانلق ولـه خواب آن نرکس فتان تو بی چیزی
نیست خطاب محبوبه در یعنی سنك اول نرکس فتانکك اویقوسی قولاینه دکلدر
احتمالدرکه مکر الهی اوله بکا غفلت ویروب صید اتمك اچون اولا تاب
ان زلف پریشان تو بی چیزی نیست یعنی سنك اول زلف پریشانکك بوکلمسی
قولاینه دکلدر احتمالدرکه بنی اول کمند ایله قید اتمك اچون اولا از لبت شیر روان
بود که من میکفتم لیکن سود اقردی یعنی تازه ایدی که دیدم این شکر کرد نمکدان
تو بی چیزی نیست بو شکر سنك طوزلغك یانده قولاینه دکلدر نمکدان اغزی طوزلغیدر

مراد بودر که ملاحت ایله لذت نفسانیه‌دن سالک ایدوکن ارکذن بیکو اذن
اجتناب قلدم چشمهٔ آب حیاتست دهانت اما لبکن مطلوبدر اما بر لبت
چاه زنخدان تو چیزی نیست لیک اوزره دیمکک معناسی لبکدن ففلیه
وانک اوزرینه سر بیر چاه زنخدانک قولاینه دکلدر کاطمع ایدوب بوکه دوشمک
خطری واردر جان درازی تو بادا که یقین میدانم سکا جاه او زنلغی اوسونکه
یقین بیلورم در کمان ناوک مژکان تو چیزی نیست قاشک یاینده
کریجک اوق قولاینه دکلدر یعنی بنی هلاک اتمک ایچوندر مبتلای بغم و محنت اندوه
وفراق یعنی بوقدر الامه مبتلاسن ای دل این ناله و افغان تو چیزی نیست
زیرا دردا ولان ناله و فریاد ایدر دوش باد از سر زلفش بکلستان بکذشت
دون کیجه یل انوک زلفی اوجندن کلشنه اوغردی ای کل این چاک کریبان تو
چیزی نیست یعنی ای کل بو یقاک یرتمق سنک اول زلف قوقوسی شوقیندندر
درد عشق ارچه دل از خلق نهان میدارد درد عشقی اکرچه کوکل خلقدن کزلر
حافظ این سینهٔ نالان تو چیزی نیست ای حافظ سنک بو الکلیجی سنک
قولاینه دکلدر مراد بودر که عشق که صدق ایله اوله اثرندن ظاهر اولور
بونده تنبیه واردر که اخلاص اولدر که عبادت کیم ایده لر اثارندن ظهور ایده
وله ایضا برو بکار خود ای واعظ این چه فریادست کت ایشکه ای واعظ
بو نه فریاددر که وعظکده رفع صوت ایدرسن مرا فتاد دل از ره ترا چه
افتادست بنم کوکلم یولدن دوشدی مراد بودر که وعظ و نصیحت ایدنلرک و دعوی
کشف و کرامت قلنلرک اکثری اهل قال در صاحب حال دکلدر انلرک قولنه ارباب
حال چندان اعتبار قلمزلر میان او که خدا آفریده است از هیچ انوک بیلی که
حق تعالی هیچدن خلق ایلمشدر دقیقه ایست که هیچ آفریده نگشادست بر
دقیقه در که هیچ مخلوق انی اچممشدر مراد میاندن تعبیراز در که حق تعالی
ایله هر شخصک اورتسنده دراغ کیم حضرت خوالکتم عدمدن اختیار ایدوب

قضا

قضا ایتمشدر آخر نکسنه بلمز کدای کوی تو از هشت خلد مستغنیست سنک محلک دلنجیسی
سکز جنتدن استغنی ایدر اسیر بند تو از هر دو عالم آزادست سنک بندک اسیری یدی جهنمدن
ازاده در مراد بودر که قربت حضرت حق حاصل قلوب طالب مشاهده اولان جنته محتاج
دکلدر قیود الهی ایله مقید اولوب معاصیدن مصون اولان جهنمدن آزاد اولور
اکرچه مستی عشقم خراب کرد ولی اکرچه عشق مستلکی خراب ایلدی بنی اما اسکس
هستی من زان خراب آباد ست بنم وارلغم بنیادی اول خرابدن آباددر
مراد بودر که مست عشق حق اولوب عمارت دنیایه مشغول اولمیوب عقل معاش
معطل اولان دنیاسی جهتندن خراب اولور لکن حیات ابدیه سنک بنیاد
و بنای اخروی بو ویرانلکدن معمور در دلا منال ز بیداد و جور یار که یار
ای کوکل ایکلمه ظلم و جور یاردن که یار ترا نصیب همین کرده است واین
دادست سکا نصیب بونی ایلمشدر و بونی ویرمشدر مراد بودر که ظاهرا
فقر و ذلت و بلا و محنت که کورنور اکر ظلم صورتنده کورنور عطاء الهی و
عطیهٔ ابدیه بودر که جانبه عزت خبری بودر مراد بکام تا نرساند لبش چون نای
مراده اکر ایرشدرمیه بنی انوک لبی نای کبی نصیحت همه عالم بکوشم من بادست
جمله عالم نصیحتی بنم قولاغمه یلدر مراد بودر که اکر وعظ و نصیحت اول جناب کبریادن
لذته باعث اولورسه فیها و نعمت والا نه فائده کلام اولور بر وفسانه مخوان
و فسون مدم حافظ بور افسانه اوقیه و افسون اوفورمه ای حافظ کزین
فسانه و افسون مرا بس یادست که بو افسانه و افسوندن بنم چوق خاطرمده در
مراد بودر که اکر کلامک قوتی عمل ایسه مقبول جناب قدس اولمز که النصیحة سهل
والمشکل قبولها وله ایضا لعل سیراب بخون تشنه لب یار منست صویه قانمش
قانه صوسز لعل بنم یارمک لبیدر بونده اولخبره اشارت واردر که اخبارده
وارد اولمشدر الا طال شوق الابرار الی وانا الیه اشد شوقا ورنه بی دیدن اوداد
جان کار منست والا کوردکدن صکره جان ویرمک بنم ایشمدر مراد بوندن اول

بو لفظی اصلده ابر معناسنه
وسکر معناسنه در ابر کتنکل
صوکنده قالور انوکیچون
صکره معناسنه دیرلر
منه

حديث شريف مضمونن اشارتدر كه من احب لقاء الله احب الله لقاءه كه بو حال حالت
نزعده اولور شول كمسه كه اول چشنده مشاهدهٔ ديدار ايدر نه تره دجان نثار ايدر
شرم ازچشم سيه بادش ومژگان دراز اول كمسنك او تمسى قره كوزدن اوتسون
واژون كركيدك هركه دل ابردن او ديدودر انكار منست هر كمكه انوك كوكل
المه سنى كوردى وبنم انكارمزده در مراد بودر كه شول كمسه كه جمال باكمال حضرت خدايى
عين قلب ايله مشاهده ايده اكا كوكل ويرر زيرا جمالك خاقه سى قلب سليم جذب ايتمكدر
ساربان رخت بدروازهٔ شهر مبركان سركوى اى دوه جى اسباب و متاع شهر
صوقاقنه التمه كه اول محله يلنى شاه راهيست كه سر منزل دلدار منست براولو
يولدر كه بنم دلدارمك منزلى بلنشدر لاجرم متاع واسباب ايله اكى تنك ايتمك اولمز
مراد ساربانرن نفسدركه حاكم تندر ورختدن مراد متاع دنيادر ودروازه دن
مراد طريقتدر اول دروازه يه ترك دنيا ايله سلوك كركدر بندهٔ طالع خويشتم كه درين
قحط وفا كند وطالعمك قولى يزكه بو وفاقزلغنده عشق آن لولىٔ سرمست وفادار منست
اول لولى سرمست عشقى بنم وفادارمدر مراد بوندن جذب حق محمددر كه رسول الله عم
بيورر اذا اراد الله بعبد خيرا زهدهٔ في الدنيا ورغبة في الآخرة وبصيرة بعيوب
نفسه طبلهٔ عطر كل و درج عبير افشانش كل عطرنك طبله سى وانك عبير افشانه
حقه سى فيض يك شمه ز بوى خوش عطار منست بنم عطارمك خوش قوقوسندن
بر شمه فيضدر باغبان همچو نسيم زدر باغ مران اى باغبان يل كبى بنى باغ قپوسندن
سورمه كار كلزار تو از اشك چو كلنار منست سنك كلزارك صوبى بنم كلنار
كبى اشكمندر مراد باغباندن رضوان يا حضرت رحمان در و كلزاردن جنتدر
لاجرم خشيت حق ايچون اغلمق اكا رغبت و باعث رحمتدر شربت قند و كلاب
از لب يارم فرمود قند و كلاب شربتنى يارمك لبندن بيوردى نركس
اوكه طبيب دل بيمار منست انك كوزى كيم بنم خسته كوكلمك طبيبيدر مراد نركسدن
صفت بصر و هدايتدر لاجرم انلردن حاصل اولن اهتدا و طاعت باعث ذوق

ولذندر انکه در طرز غزل نکته بحافظ اموخت اولکسه که غزل طرزنده حافظه نکته اوکرندی
یار شیرین سخن و نادره کفتار منست بنم طتلو سوزلو و غریب سویلشلو
یارمدر مراد حضرت حقک صفت علم کلام ایله تجلی ایدوکیدر والایضا روزکاریست که
سودای بتان دین منست مراد بتلردن معبود حق و انک اسما و صفاتیدر و دین
اطاعت معناسنه در لاجرم بر روزکاردر یعنی سلوکدن مقام تجلیه وارد قدن
صکره بونلرک سودالرنه و مقتضیلرینه مطیع اولمشدر که کاه تجلی ذاته مظهر اولورم
وکاه اسما و صفاتدن برینه مظهر اولورم کاه ضار اسمنه محل ظهور اولور منفعت
کورورم غم این کار نشاط دل غمکین منست بو ایشک غمی بنم غصه لو کوکلمک سرور در
یعنی بو انلا بله تحمل و صبردن اکرچه غم حاصل اولور اما چون مقتضای ذات و اسما
و صفاتدر بونده مظهر اولمق محض سعادتدر دیدن لعل ترا دیدهٔ جان بین باید
سنک لعلک کورمکه جان کورجی کوز کرک این کجا مرتبهٔ چشم جهان بین منست
بو قندن بنم جهان کورجی کوزمک مرتبه سیدر مراد لعلدن اسرار لطیفهٔ الهیه در
انی ظاهر بین کوز کورمز یار من باش که زیب فلک و زینت دهر بکا مقارن
اول که فلکک زیب و زینتی از مه روی تو و چشم چو پروین منست سنک یوزک
آیندن و بنم اولکر کبی اشکمدن در مراد بودر که عالمک خلقته باعث عشق و
معشوق ایله در که هر طالب عاشق و هر مطلوب معشوقدر پس حسن نظام و کمال
انتظام بو ایکیسندندر لاجرم عاشق و معشوق اورته سنده جهت جامعه واردر
بو ایکیسنک اقترانی منا سبدر تا مرا عشق تو تعلیم سخن داخ داد تا بکا سنک
عشقک سویلمک تعلیمنی ویردی خلق را ورد زبان مدحت تحسین منست
خلقک وردلسانی بنم مدح و تحسینمدر مراد کمال ایله اتصافم اثر فضل و فیض
الهیدر دیمکدر فی الحقیقه ممدوح و محبوب اولور دولت فقر خدایا بمن ارزانی دار
فقر دولتن یارب بکا لایق دوت کین کرامت سبب حشمت و تمکین منست
که بو کرامت بنم هیبتمک و قدرتمک و قدرمک سببیدر مراد بودر که عز الدنیا بالمال

وعن الآخرة بالاعمال حسبنجه الفقر الصابر جلساء الله یوم القیمة مقتضاسنجه فقر
سبب عزت آخرتدر واعظ شحنه شناس این عظمت کو مفروش شحنه شلکی
وصف ترکیبدر وصفت واعظدر شحنه بلیجی واعظ دی بو عظمتی صاتمه سن
زانکه منزلکه سلطان دل مسکین منست زیرا سلطان منزلکاه بنم مسکین
کوکلمدر مراد بودر که مراتب معارف الهیه دن درجات مقامات حقیقیه دن
ادنی مرتبه یه قادر اولان تکبرلک اتمک لایق دکلدر که لایسعنی ارضی ولا
سمائی ولکن یسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی الوداع حسبنجه
بنم قلب مسکینم مقر الهی در یارب آن کعبه مقصود تماشاکه کیست یارب
اول مقصود کعبه سی کلمک تماشاکاهیدر که مغیلان طریقش
کل نسرین منست که انک طریق مغیلانی بنم کل نسرینمدر ...
جناب قدسدر انک مشاهده سین استین طر... اتمک کرک بلکه
آنی عین راحت بلمک کرکدر از که ... ذ کری آموخت خیال تو مکر او کریه خیالک
مکری ره نمایش شده این اشک چو خونین منست انک قولاوزی اولمش
بنم بوقنلو اشکمدر مراد بودر که خیالنده کشتی نجه فکر عمیق وعریض ایدر کویا
دریا ایجاد ایدر و ایجاد بحر عمل مشکلدر بونک کبی کار دشوار استادسز
اولمز بو علمه استاد کیا بدر بلکه اشکمه مخصوصدر بو کلامده کندونک کثرت
بکاسنه و اشکی چشمی خونین اولدوغنه تصریح واردر بوکه تنبیه ایدر که
انسان کثرت عصیان ایچون و عاقبت کاری نامعلوم اولدوغیچون نیجه
یل اغلمغه لایقدر حافظا از حشمت پرویز دکر قصه مخوان ای حافظ پرویزک
حشمتندن دخی قصه اوقومه که لبش جرعه کش خسرو شیرین منست
که انک لبی بنم جرعه چکیجی خسرو شیرینمدر مراد لبدن کلام الهیدر الهام ربانیدر
و جرعه دن مراد اسرار طریقت و بقیه ذوق و کیفیتدر و بو عظمت قندداولور که
سلطان السلاطین کلام روحانی ایله اسرار لطیفه اشراب ایده بونک ایچون

بیت کوی یاره
طعن دوشمدن قچن
وارر بحر کعبه وارمز
شوکم خار مغیلاندن
بحر بیت سودم دین
کشی کعبه صفاسن
چکر خار مغیلانک
جفاسن صح

شنخ

مفاعلن فعلاتن مفاعلن فعلاتن

شیخ شبلی دیمش لو علم الملوک ما نحن فیه لضربونا بالسیوف **وله ایضا** منم که گوشهٔ میخانه

خانقاه منست یعنی بن اول کمسه یین که میخانه گوشه سی بنم خانقاهمدر یعنی خانقاه

بکا گوشهٔ میخانه در که شراب عشق الهی انده نوش ایدوب متکیف اولورم دعای پیر مغاه

وِرد صبحگاه منست پیر مغان دعاسی بنم صباح وقت وردمدر مراد بودر که

شیخ و مرشد تلقین ایتدوکی دعا بنم سحر وقتنده وردمدر که من لا وردله لا واردله

در گرم ترانهٔ چنگ صبوح نیست چه باک اگر بکا صبوح چنگ ترانه سی یوق ایسه

نه غم نوای من بسحرگاه عذرخواه منست بنم صدام سحر وقتنده بنم عذرخواهمدر

ترانه دن مراد آیین محبت واظهار مروت ونیازمندلقدر پس مراد بودر که

سحرلرده سوز و شوق و قلندرانه سیم بنم صدا و آهم تقصیرم ایچون عذر

خواهمدر ز پادشاه و گدا فارغم بحمدالله پادشاهدن و گدادن فارغم الحمدلله

گدای خاک در دوست پادشاه منست دوست قپوسی طپراغی گداسی بنم پادشاهمدر

مراد بودر که پادشاهدن مال و منصب استمزن و اکا عرض حاجت ایتمزن لاجرم

اندن فارغم و گدا گبی اظهار فقر ایتمزن پس اندن دخی فارغم اما شول که حضرت

حق بنده گدا اوله رجای بی اندن ایدرین بنم پادشاهم اولدر که آندن فیض

و همت رجا ایدرین غرض ز مسجد و میخانه ام وصال شماست یعنی عبادت

خانهٔ اهل ظاهردن و معبد اهل سلوکدن بنم غرضم وصولکزدر جز این

خیال ندارم خدا گواه منست بوندن غیری خیالم یوقدر حضرت حق کندوسی

والله علی کل شیء شهید حسبنجه شاهد و عالمدر مرا گدای تو بودن ز سلطنت

بهتر بکا سنک گداکک و ملق سلطنتدن یکرکدر که ذلّ جور و جفای تو عزّ و جاه منست

که سنک اذلالک و جور و جفاک بنم عزتم و منصبمدر ازان زمان که برین آستانه نهادم روی

اول زماندن که بو آستانه اوزره قودم یوز فراز مسند خورشید تکیه گاه منست

گنش مسندنک یوقاروسی بنم سوکنجک یرمدر مراد بودر که شول کمسه که آستانهٔ

حضرت حقدن تحسب اظهار ذلیل اولور عندالله عزیز و جلیل اولور ان اکرمکم عندالله اتقیکم در

مکر بتیغ اجل خیمه برکنم ورنه مکر قلیچ ایله اجل بنم چادرم قوپره یوخسه رمیدن از در دولت
نه رسم وراه منست دولت قپوسندن اورکمک بنم عادتم و یولم دکلدر بو بیتده
اشارت واردرکه آستانهٔ حضرت حقده اولمق وخدمت عبادت قلمق دولت
نشانیدر گناه اگرچه نبود اختیار ما حافظ بعض نسخه‌ده ما یرینه من واقع
اولمش مصراع ثانی اولنده اولان لفظنه اول مناسبدر تو در طریق ادب
باش کو گناه منست گناه اگرچه بنم اختیارم دکلدر دیه‌رک نصکره کندوی غایب
منزلنه تنزیل ایدوب یا تجرید طریقی ایله شخص آخر لسانندن سویلیه کندو نفسنه
خطاب ایدوب دیرکه ای حافظ سن ادب طریقنده اول دیه بنم گناهمدر
ولا ایضا شکفته شد گل حمرا و گشت بلبل مست آچلدی قزل گل و اولدی
بلبل مست مراد گل حمرادن معشوق حقیقیدر وانک آچلمسی کثرت فیض وفتح
وکشف جمالی تمسیدر وبلبلدن مراد شیخ و مرشددر ومست اولدوغی شراب
تجلی وکشف آنی بیخود قلدوغی در صلای سرخوشی ای صوفیان باده پرست سرخوشلق
صلاسی یعنی سرخوشلغه کلک ای طالب کیفیت اولان صوفیلر مراد باب فیض مفتوح اولوب
قلب مرشد مشروح اولدوغی زمانده جانب حقه توجه واقبال تحصیل کیفیته اشتغال
ایدک دیمکدر اساس توبه که در محکمی چو سنگ نمود توبه بنیادیکه محکملکده طاش
کبی کورنور ایدی مراد بودرکه قسوة قلب واخرتدن رجوع فهی کالحجارة اولنجه
قسوة موجبنجه طاشدن برک ایدی ببین که جام زجاجی چه طرفه اش شکست
کورکه صرچه قدح اخ نه عجب صدی مراد جام زجاجیدن صافی اولان قلبدر
که انک تأثیر نامی واردر لاجرم سنک دل اولنلرک قساوتی صافی قلب اولنلرک
صحبتی ایله منکسر اولور بیار باده که در بارگاه استغنا کتور شرابی که استغنا
درکاهنده مراد بارگاه استغنادن جناب قدسدرکه والله الغنی وانتم الفقراء
بیورلمشدر چه پاسبان وچه سلطان وچه هشیار وچه مست مراد بودرکه کاه
الهیده فقیر ایله غنی وعاقل غنی یکساندر فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم مقتضاسنجه
ایله

نسب

نسب معتبر دکلدر درین رباط دو در ضرورتست رحیل یو ایکی قپولی کاروانسرایده
ضروری در کوچ رواق طاق معیشت چه سربلند وچه پست معیشتک طاق
وصفه نه یوجه ونه الچق یعنی تفاوت یوقدر مراد بودرکه دنیا دار بقا دکلدر بو تکلف
بنا خرج زائددر وامر لغودر دار بقا دار اخری در بودن فرار انده قرار بنا سنده
اولمق کرک مقام عیش میسر نمی شود بی رنج مراد بودرکه مقام عیش که انس حضوردر
ویا دار جنتدر زحمتسز اولمز که خبرده وارد اولمشدر رجاء الجنة بلا عمل نوع من الحمق
بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست بلی الست بربکم عهدنده بلا ایله بغشلنمشلردر که الولاء
والبلاء توءمان بهست ونیست مرنجان ضمیر وخوش می باش وارایله یوق
ایله انجیمه ضمیری خوش اول که نیست سرانجام هر کمال که هست که بو قلقدر هر کمالک
اخری که واردر مراد بودرکه دنیاده وفا یوقدر انکچون غم چکمک خطادر شکوه آصفی
واسب باد ومنطق طیر آصفلق هیبتی ویل آتی وقوشلر دیلی بباد رفت وازو
خواجه هیچ طرف نبست یله کتدی اندن خواجه یعنی سلیمان هیچ ازجی حصه
باغلدی مراد بودر بیت سابقک مضمونی تحقیقدر زبان کلک تو حافظ
چه شکر آن گوید سنک قلمک دلی حافظ انک شکرین ایده که کفته سخنت می برند
دست بدست که انک سوزنک سویلنمش التورلر الدن اله وله زلف
آشفته وخوی کرده وخندان لب ومست یعنی دلبر که زلفی قریش قورلش اولمش
وترلمش ولب کولجی ومست پیرهن چاک وغزلخوان وصراحی دردست کوملکی یرتق
وغزل اوقیجی وصراحی الده نرگسش عربده جوی ولبش افسوس کنان کوزی
جنکارانچی ولبی لطیفه ایدجی نیم شب دوش ببالین من آمد بنشست نصف
لیلده دون کیجه بنم یصدغمه کلدی اوتوردی سر فرا کوش من آورد بآواز حزین
باشی یوقاری بنم قولاغمه کتوردی یومشق آواز ایله کفت ای عاشق بیچاره من
خوابت هست دیدی ای بنم بیچاره عاشقم اویقوک وار بو محلده علماء بیان تشبیه مرکب
بالمرکب دیدکلری که واردر امور متعدده دن منتزع اولان هیئتی بر امور متعدده دن

چون غزل سابقده کثرة
فیض حقی بیان قلدی
اسیم بو غزلده کثرة وصف
زنانی ایدر
منه

منتزع اولان هیئته تشبیه ایدرلر بوننده جناب قدسک غیب هویتی غیر
متمیز اولوب وهدایت سالکه مجدد ساعی اولوب والکا بسط ورغبت
ایدوب وجلال کبریای کشف ایلیوب وشوق وذوق ویرمک صددنده اولوب
گاه جلال وجمال کوستروب کیجه حال نومده غفلتدن ایقاظ اندوکنک هیئتی که
امور معقوله دن منتزع برامر عقلی درلر بواو ۲ بیتده مذکور اولان محبوبک
اوصافیکه امور محسوسه درانلردن منتزع اولان هیئته تشبیه درکه سالکه
کاهی فیض الهی غالب اولوب اکا تشویق اجون حالات عجیبه فیض اندکده بیان ندر
بس سالک طالب وعاشق صادقه ینبغی اولدرکه اول عشق الهی خمر ایله متکیف اولوب
نومی کندویه حرام ایدوب ومناب قدسیه بر شوق وذوق متوجه اولا نو کیجون دیر
عارفیرا که چنین باده شبگیر دهند بر عارفه که بو تجلین بر شراب شبکیر ویره لر
کافر عشق بود کر نبود باده پرست منکر عشق الهی اولور اکر عشق الهی نوش
ایدوب کیفیت ایله خروش ایدوب احیاء لیل قیلوب اقبال حضرت اتمزسه
برو ای زاهد وبر درد کشان خرده مگیر یوری زاهد درد چکیجلره طعنه اورمه
که نداد ند جز این تحفه بما روز الست که ویرمدیلر بو تحفه دن غیری بزه الست
بربکم کوننده مراد بو درکه عشق ایله طلب حق اتمک عطیه الهیه در عشاق طائفه سنه
ازلده بو ویرلمشدر زاهد خشک کبی پیوست ایله عبادت اتمزلر بلکه بر شوق
وحالت اولورلر آنچه او ریخت به پیمانه ما نوشیدیم اول نسنه که بزم قدحمزه
دوکدی ایچدک مراد قدحدن قلبدر ایچکدن مراد قلبه دوکلن ایله متکیف اولمقدر
اگر از خمر بهشتست واگر از باده مست یعنی اگر محض عبادت اولا یا شوق
وجذبه کلی اولا خنده جام می وزلف گره گیر نگار شراب قدحنک کولمسنی ونگارک
دوکم دوکم زلفی ای بسا توبه که چون توبه حافظ بشکست ای نیجه توبه که حافظ
توبه سی کبی صدی توبه که رجوع در اهل دللر توبه دیو اهل دنیانک آخرتدن
رجوع ایدوب دنیایه اقبالنه دیرلر بونک ضمنه سی دنیایه توجهدن اعراض اندر

اگر از خمر بهشتست اولا
واگر باده مستست اولا

جناب

جناب حقه اقبالنه باعث اولمقدر وجامدن مراد احوال سالکلدر که جناب خدادن فائض اولور
وزلفدن مراد غیب هویتدن اولان تعیدات دریس مراد بودر که ظهور احوال
وفیود غیبت هویت نیجه بنم کبی متوجه دنیای وطالب ماسوای اول حالدن رجوع
اندورب کندو سمتنه توجه اتدرمشدر قوله ایضا زلفش هزار دل بیکی تار ببست
انک زلفی بیک کوکلی قیل تل برسی ایله باغلدی زلفدن مراد غیب هویتدر و هزار
کثرتدن عبارتدر بر تلدن مراد بر جذبه در لاجرم بر ایله نیجه کوکلری باغلمشدر که
الاکرفتار اولمشلردر راه هزار چاره گر از چار سو ببست بیک چاره ایلیجینک یولنی
دورت طرفدن باغلدی مراد نیجه عاقل و مدبری متحیر قلدی دیمکدر تا عاشقان
هرکس ببوی نسیمی دهد جان تا هر بر کسنه نک عاشقلری بر یل قوقوسی ایله ویره لر جان
بکشود نافه و در آرزو ببست اچدی بر نافه یعنی چوزدی زلفی وارزو قپوسنی
باغلدی یعنی قپه دی مراد بودر که غیب هویتدن هر بر عاشقه بر درلو جذبه ارشردی
تا که انک جبری ایله ختم اولالر و آنوک سببی ایله شهواتدن ممنوع اولالر شیدا از آن
از آن شدم که نگارم چو ماه نو اندن دیوانه اولدم که نگارم یکی ای کبی ابرو نمود
وجلوه گری کرد و رو ببست قاش کوستردی و صالنمقلقلر ایلدی و یوزین باغلدی
یعنی یوزاورتدی مراد ابرودن ابتداء سلوکده ظاهر اولان فیض در و جلوه دن
مراد اندن نفکره ظاهر اولان اوضاع لطیفه و حالات عجیبه در یوز اورتمکدن مراد
استتار حالدر لاجرم زمان استتارده عاشقه جنون عارض اولور ساقی بجند رنگ
می اندر پیاله ریخت ساقی نیجه رنک ایله شرابی قدحه دوکدی این نقشها نگر که چه خوش
درکدو بست بو نقشلره باق که نه خوش قباقده باغلدی مراد ساقیدن واعظ وشوق
وشیخ وحالت و پیر ندر و شرابدن مراد کلمهٔ حکمت و عشق الهیدر و پیاله دن
مراد قلب مرشد و طالبدر و رنکدن مراد فنون عبارات و علوم و انواع
طرف سلوکدر و قباقدن مراد قالب طالب و مرید در بونده اولان نقشلردن
طلاب و سالکین ضمایر ظهور ینده اولان علوم و معارف و مراتب و سلوک درجات

وانلرک بونلرده اولان تفاوتی در یارب جه نعره زد صراحی که خون خم یارب
نه نعره اوردی صراحی که کوچک قابدر یعنی شراب با نغمهای قلقلش اندر کلو ببست
انوک قلقل نغمه لری ایله بوغزده باغلندی یعنی منجمد و منعقد اولدی صراحیدن
مراد طالبدر وکوبدن مراد عشق الٓهی و علم حقیقت سویلین واعظ طریقت
و مرشد حقیقتدر و قاندن یعنی شرابدن مراد اول علم و عشقدر و صراحینک
قلقل نغمه سندن مراد علم صوری و معرفت ظاهری طلبنده ساعی اولوب علمده کامل
اولدوغیدر و علم بلا عمل بی نفع اولوب و علم ایله عمل قلمین طریقتدن محروم قالدغی
ایچون مرشد و ناصح لال اولوب نفسی دوتلمد و غنهدن نفسی دوتلور مطرب
چه پرده ساخت که در پردهٔ سماع مطرب نه پرده دوزدی که سماع پرده سنده
براهل وجد و حال در ها و هو ببست اهل وجد و حالاوزره ها وهو قپوسن باغلدی
مراد مطربدن شوق و انس حق ویرن در و انکا استغفار و استغراب اولنان
پرده سندن مراد مشاهدهٔ حق و استغراق افاده ایدن افاضه سیدر لاجرم
من عرف الحق کلّ لسانه حسبنجه اهل حال اولنه نطقه مجال اولمز کفتم که حسن
و چهرهٔ اورا صفت کنم دیدم یعنی کندو نفسمه دیدم که انک حسن و صورتن
وصف ایدم او روی خود نمود و در کفت وکو ببست اول کندو یوزنی
کوستردی سوز و ساز قپوسن بغلدی مراد بودر که قائل و ناصح جمال
الٓهی وصفنه شروع ایدوب مشاهده و استغراقده و شوب لال اولور
حافظ هرانکه عشق تو ورزید و وصل می خواست هر اول کمسنه که سنک عشقک
صنامری دفی وصل استدی احرام طواف کعبهٔ دل بی وضو ببست
کوکل کعبه سی طوافی احرامن ابدستسز باغلدی مراد بودر که وصول الی الله کمال
و نظافت ایله اولمغک شرطی عشقدر وله ایضا خدا چو صورت ابروی دلکشای تو بست
حق تعالی چون سنک کوکل آچجی قاشک صورتن بغلدی یعنی اخلق ایلدی کشاد کار
من اندر کرشمهای تو بست بنم اشمک اچلمسنی سنک نازایله نظرکده ایلدی مراد بودر ن

انسانک روح انسان به خطابدر که حضرت حق که سنک چشم ابرو وگل صورتن ایجاد
ایلدی بنم غنچهٔ تنده عملک فتحنی سنک التفاتکده وعین عنایتکده ایلدی مرا و سرو
چمن را نخاک راه تست اندینی وسرو چمنی بو طبراغنده دکدی زمانه تا قصب
نرکس قبای تو بست زمانه تا سنک نرکس وقباکک قصبنی بغلدی مراد بودر که
نفس روحه دیربن وسرو چمن حرکته قادر دکولدر بن بدن سوز وسن سوز
وسرو جانسن سن که روحسن چشم ویرک واردر انلر ایله کورر و حرکت ایدرسن
زکار ما و دل غنچه بس کره بکشود بزم اشمزدن وغنچه کوکلمدن نچه دوکم
اچدی نسیم گل چو دل اندر پی هوای تو بست گل بلی چون کوکل سنک هواک
ایچون بغلدی مراد نسیم گلدن حضرت حقدن وارد اولان باد عنایتدر
چونکه انوک بلی روحک محبتنه اولا نفسک نچه باغلو ایشنی وغنچه کبی دلتنک اولانک
قلبنی اچدی مرا بند تو دوران چرخ راضی کرد سنک بندکه دوران چرخ بنی راضی
ایلدی ولی چه سود که سررشته در رضای تو بست ولی نه فائده که ایپلک بلکنی
یعنی اختیاری سنک رضاکدن باغلدی مراد بودر که نفس روح قیدنده مقیددر
بوکا رضاسی واردر زیرا بدن الکالت درا اما مطلق العنان اولمیوب
دایما کندو هواسنه کتمکه روح مانعدر اول جهتدن تمام رضا اوزره دکلدر
چو نافه بر دل خونین من کره مفکن نافه کبی بنم قانلو کوکلمه دوکم براقمه چو عهد
با سر زلف کره کشای تو بست چو عهد سنک کره آچجی زلفک ایله بغلدی مراد
بودر که ای روح چون تصرف سنک قبضهٔ قدرتکده در سن بنی قبضهٔ دوکمه
دفع وکشف الهی به مظهر قلمغه سعی ایله تو خود حیات دکر بودی ای زمان وصال
سن خود بر حیوة دخی ایدک ای وصال زمانی خطا نکر که دل امید دو فای تو بست
خطا کی کور که کوکل امیدی سنک وفاکه بغلدی یعنی حیاته وعمره وفا اولور صندی
مراد بودر که زمان وصال ومشاهدهٔ جمال علی الدوام اولمز که مشاهدة الابرار
بین التجلی والاستتار ز جور دست تو گفتم ز شهر خواهم رفت سنک جورک الندن

یعنی بندده

که
دیدم که شهردن کتمک استرن . بخنده کفت که حافظ برو که پای تو بست کوکلک ایله دیدی

حافظ یوریکه ایاغک باغلدی مراد بودر که نفس و روح بدن ایله مقیدلردر اختیار انفکاک

اتملرک الندہ دکلدر کیم مصراع ثانی مضمونی علی وجه اللطیفه بلکه تجنیس طریق ایله درولـه

درین زمانه رفیقی که خالی از خلل است بو زمانده بر یولداش که خللدن خالی در

صراحی می صاف و سفینهٔ غزلست صراحی داخی شراب صافی دخی غزل کیسی در

مصراع اول مفهومنده اشارت واردر که بو زمانه ده رفیق بی خلل بولنمز جریده رو که

کذرکاه عافیت تنکست جریده بونده علایقدن مجرد معناسنه در عافیت راحتلک معناسنه در

یعنی مجرد بونده علایقدن کیت راحتلک او غراغی طاردر بونده تنبیه واردر که حالی

و ملکی اولمیوب علایقدن مجرد اولانک راحتلکی زیاده در بپاله کیر که عمر عزیز بی بدلست

قدح ده و تکه عمر عزیز بی بدلدر یعنی شراب عشق الٰهی نوش ایله و طالب طاعت و عبادت

خروشنه مشغول اول عمری ضایع اتمه که سرمایهٔ بی بدلدر نه من ز بی عملی در جهان ملولم و بس

ملولم غریبی اعتبار اولنجه اوصانجی معناسنه در اما ملالت غصه لنمک معناسنه در بونده

معنای فارسی مناسبدر یعنی یلکز بن عملسزلکدن غصه لو دکولم الخ ملالت علماهم

ز علم بی عملست علمانک ملالتی دخی علم بی عملدندر مراد بوندن عمله ترغیب در و علمای

افراد بالذکر اتدی زیرا بر کسنه نک علمی اولوب عمل اولمق اسباب و آلات اولوب جنکده

قوللنمغه قادر اولمیوب اسیر اولمق کبی عیبدر زجشم عقل درین ره کذار پر آشوب

عقل کوزی ایله بو فتنه و اضطراب چوق اوغرافده جهان و کار جهان بی ثبات و بی

محلست جهان دخی جهان ایشی ثباتسز و محلسزدر مراد ره کذار پر آشوبدن موتدرکه

انده جهان و کار جهان لغو محضدر دلم امید فراوان بوصل روی تو داشت کوکلم وافر

امیدی سنک یوزک وصلنه دوتردی اجل بره زن املست وی اجل عمر یولنده امل رهزنی در

مراد بودر که وصول الی الله اچون عمل اتمک املنده ایدم ولی اجل مانع اولمق املنده در

بکیر طرهٔ مه چهرهٔ و قصه مخوان دوست ای یوزلونک زلفنی و قصه اوقمه یعنی دیمه

که سعد و نحس ز تاثیر زهره و زحلست که سعد زهره نک و نحس زحلک تاثیرندندر

مراد

مراد بودر که غیبت سوء تیدن عروه وثقی دوست که تفرق حضرت حقک قبضه قدرتنده در تأثیر
کواکبدن دکلدر * هیچ دور نخواهند یافت هشیارش * هیچ دورده آیق
بولمیه‌لر کرکا نی * چنین که حافظ ما مست باده ازلست * بو ایله که بزم حافظمز
ازل شرابی مستیدر بونده تنبیه واردر که خواجه حافظک غزللرنده ذکر
ایتدوکی شراب دنیا شرابی دکلدر * ودخی تنبیه واردر که دنیا شرابی
مستی آیلمق اولور مست شراب ازل ابدی مست قلور * ومعنای
سابق غزل لاحق مطالعه سنده مفهوم اولور * وله ایضا * مارا ز خیال تو چه
پروای شرابست * بزه سنک خیالکدن نه شراب پرواسی واردر * خم کو سر خود
کیر که خمخانه خرابست * کو یه دی کندو باشنک طوت یعنی کندو تدبیر کده اول
خمخانه یعنی میخانه خرابدر * مراد بودر که شول کمسنه که انده حب الهی واردر اولا
اول مست ازلی اولور غیری شرابه احتیاجی اولمز پس اول کمسنه میخانه معمور
قلمز * کر خمر بهشتست بریزید که بی دوست * اکر جنت شرابی دخی اولورسه
دوکک که دوستسز * هر شربت عذبم که دهی عین عذابست * هر طتلو
شربت که بکا ویره سز عین عذابدر بونده تنبیه واردر که دوست رضاسز
هر شراب وشربت والوان نعمت مقبول عاشق دکلدر * افسوس که شد دلبر ودر
دیده گریان * حیف که کندی دلبر واغلایجی کوزده * تحریر خیال خط نقش برابست
انک خط خیالی تحریری صو اوزره نقشدر * مراد بودر که دلبر صوری کندو وکندویه
نظر افسوس سحریت معناسنه در مصراع ثانی مضمونی ایله انک عدم ثباتنی
بیان ایدر زیرا کل شیء هالک الا وجهه * در بیدار شو ای دیده که ایمن نتوان بود
اویان ای کوز که ایمن اولمق اولمز * زین سیل دمادم که درین منزل خوابست
بو قات قات سیلدن که بو اویقو منزلنده در * مراد منزل خوابدن دنیادر که محل
غفلتدر * سیلدن بو حوادث واسباب موتدر که چوق زلازم غفلتدن اویانوب
تدبیر زاد آخرت قلمق لازمدر ناکاه اجل کلوب موت ایله اوینمزدن اوکدین که

الناس نيام فاذا ماتوا انتبهوا در معشوق عيان ميكذرت برتو وليكن معشوق
آشكاره يكير سنك اوزركه اما اغيار همي بيند ازان بسته نقابست اغيار كورديكوه
نقاب بغلمشدر مراد بودركه حضرت حق جميع مظاهرده ظاهر وآفتاب عالم تابدن
اظهردر لكن نوردن كندويه نقاب ووجه جميلنه حجاب اتمشدر كه نوري كندويه
ساتردر بوخصوص عاشق صادقدن وطالب لا يعقدن كندويه ستر ايچوندكل
بلكه اغياردن استتار واحتجاب ايچوندر كل بررنج رنكين نوتالطف عرق ريد
كل سنك رنكلو يكاغك اوزره تا عرق لطافتني كوردي آتش رشكا ازغم دل عرق
كلابست كونی آتشندن كوكل غمندن عرق كلابدر مراد بوندن صنع حق استغرابدركه
خاك تيره دن صورت منير خلق ايدر وكل رنك وبوكل رخده روح ايجاد ايدر وكلاره
رخنده عرق پيدا ايدوب كلي اول عرقدن ابه عرق ايلميوب بلكه ريدوب كلاب ايلر
در كنج دماغم مطلب جاي نصيحت بنم دماغم كوشه سنده استه نصيحت يري كين حجره
پراز زمزمه چنك ربابست بوحجره چنك واقلق آوازه سندن طلودر مراد چنكدن
بير طريقتدر وربابدن صاحب وجد وحالتدر وخطاب عقل ومعاشه واهل
دنيايه در راه توجه راهست كه ازغايت تعظيم سنك يولكده نه يولدركه غايت
عظمتدن دریای محیط فلكش عين سرابست دریای محیط فلك عين سرابدر
مراد بوندن عالم الهي نهايتده وسيع ايدوكن بياندر سبزست درودنت
بيانا بكذاريم بيشل درقبو وصحرا اكل ترك تعلم دست ازسرابكه جهان عين
سرابست اني برصوبلشدن يعني شرابدنكه جهان عين سرابدر مراد سبزه دن
تازه لك زمانيدر پس بوزمانده عشق الهي ترك وخدمت پادشاهي ترك اولنيوب
دنيا ترك اولنمق كركر سراب كبي نيست وهست نمادر بزم دل ازروي توصد
شمع برافروخت صحبتده كوكل سنك يوزكدن يوز چراق ياقدي وبن طرفه كه روي
توصدكونه حجابست بو عجبكه سنك يوزك اوزره يوز درلو حجاب واردر مراد
بودركه نور ظاهر في نفسه ومظهر لغيره دربوله ايكن آفتابك يوزنه نقابدر آفتاب

آفتاب

آفتاب حقیقی که حضرت خدادر نور رندن نجه قلبه روشنا حاصل ایکن وجه باقی نور ایله
مستور دربی روی دلارای تو ای شمع دل افروز سنک کوکل بزبجی یوز کسز
ای کوکل نور لندرجی شمع دل رقص کنان بر سر آتش چو کباب ست کوکل رقص
ایدجی در او داو زره کباب کبی مراد بودر که دل که نور تجلیدن مهجور اولا
مضطرب اولور حافظ چه شد ار عاشق ورندست و نظر باز یعنی نولا اکر
عاشق و رند و نظر باز ایسه بس طور عجب لازم ایام شبابست ینجه عجیب طور
یکتلک ایامنه لازمدر مراد رنددن اعمالنه التفات اولمین در نظر باز عین عبرت
ایله نظر ایدندر و شبابدن مراد سالک مبتدی درچون سالک قوی طلب و عالی
همت اولا عاشق صادق و اعمالنه غیر معتمد و عین عبرت ایله ناظر اولور و له ایضا
کنون که بر کف کل جام باده صافست شمدیکه کل الینده شراب صاف قدحی
واردر بصد هزار زبان بلبلش در اوصافست یوز بیک دلیله بلبل انوک
اوصافنده در مراد کلدن معشوق حقیقیدر و جام باده صاف الذه اولمق
عشق بی ریا توفیق ایدوکی در بلبلدن مراد عاشق در چون محبوب ساقی می صاف
اولا عاشق وصاف اولور بخواه دفتر اشعار و راه صحرا کیر آراسته اشعار
دفتری و صحرا یولنی دوت چه وقت مدرسه و بحث کشف کشافست نه وقت
مدرسه و بحث کشف کشافدر مراد دفتر اشعاردن شول کتابلردر که سلوک احوالنی
و عشق الهی ذوقنی بلدره و صحرادن مراد جانب حق و آخرتدر که شهرستان دنیادن
اعراض صوریدر لاجرم چون توفیق الهی رفیق اولا تصرف کتابن استیوب
جانب حقه توجه قلوب علم ظاهره اشتغال و بی عمل قیل و قال ترک اتمک کرکدر
ببر ز خلق و ز عنقا قیاس کار بکیر خلقدن کسل و عنقادن ایش قیاسن دوت
که صیت کوشه نشینان ز قاف تا قافست که کوشه نشینلرک آوازه سی
قافدن قافه در مراد بوندن عزلته ترغیبدر عزلت اچنده عین عزت واللطف
بلنور فقیه مدرسه دی مست بود و فتوی داد ویردوکی فتوی بودر که می حرام

وکه به زمال او قافست که شراب ۶ امور اتا بکدر مال او قافدن مراد بودر که
مال او قافده حق عبد واردر که انک ضرری اشدر زبدر دوصاف تراحکم نیست
خوش در کش بوسیه وصافی یه سنک حکک یوقدر خوش چک یعنی نوش ایله که هرچه
ساقی ما کرد عین الطافست که هر نه که بزم ساقمز ایلدی عین الطاف و محض
احساندر مراد بوندن قضایه رضا و ترغیبدر و جانب الهیدن هر نه صدور ایلسه
خیر مطلوب نوش ایتمکه تردد ایتمه در که خبرده واردر و لمسندر من لم یشکر علی نعمائی
و لم یصبر علی بلائی و لم یرض بقضائی فلیطلب ربا سوائی حدیث مدعیان
و خیال همکاران همان حکایت زردوز و بوریا بافست همان زردوز و حصیر دوقیجی حکایتیدر بونده
لف نشر غیر مرتب واردر مراد بودر که بزمله کارده متحد او لنلر زردوز
کبی آثار بغیه اظهار ایدنلردر و مدعیلر حصیرجی کبی اعمال خسیسه ابراز ایدنلردر
خموش حافظ واین نکتهای چون زر سرخ ساکت اول ای حافظ بو نکته لری
نگاه دار که قلاب شهر صرافست صاقله که شهرک قلابی صرافدر مراد بوندن
بو قزل التون کبی نکته لری دینکه ز و کلماتنده صورت مجازده ذکر ایتدوکی
دقایق طریقتدر و قلاب شهردن مراد کندو شهرنده واعظ و شیخ صورتنده
اولندر یعنی بونلری اندن صاقله که اوبه سرمایه ایدیوب خلقی الدمه سن
ولە ایضا اگر بلطف بخوانی مزید الطافست اگر لطف ایله اوقور سک
یعنی دعوت ایدر سک زیاده لطفلردر و اگر بقهر برانی درون ما صافست
و اگر قهر ایله سوره سن یعنی رد ایده سن بزم ایچمز صافدر مراد حضرت
حق خطابدر و قضایه رضاسن بیان ایدر بنامه و صف تو کردن نه حد امکانست
نامه ایله سنک وصفک ایتمک حد امکانده دکلدر که اگه وصف تو بیرون ز وصف
او صافست نیچون که سنک وصفک طشره در اوصاف حدندن مراد بوندن
دخی حضرت حق خطابدر توصیف حضرتندن عجزنی بیان ایدر بچشم عشق توان دید روی شاهد ما

عشق کوزی ایله کورمکا اولور بزم محبوبمزک یوزنی که نور دیدهٔ خوبان زفاف تا قافست
که خوبلرک کوزی نوری قافدن قافه در مراد بزم محبوبمزدن حضرت حقدر عشق کوزندن مراد
انک محبتی ایله بینا اولان کوزدر وخوبلرک کوزلی دیمکدن مراد خوبلردن بینا اولان
کوز خوبلری کورجک کوزدر لاجرم انک نوری زیاده اولور زدفتر رخ دلدار آیتی
برخوان دلدارک رخی دفترندن بر آیتی اوقی مراد اول آیتدن الله اعلم سورهٔ بقرده
اولان آیتدر که ولله المشرق والمغرب فاینما تولوا فثم وجه الله که آن مقامات کشف
کشافست که اول کشاف کشف مقاماتن بیان دن[بیانی صح] زمراد بیاندن مضمون آیهٔ
کریمه در وکشافدن مراد معنای لغوی حسبنجه اهل کشفدر وانک کشفی ایکا اولان
فیض وفتحدر ومقاماتی هر نسنه ده مشاهدهٔ حق قلدوغی در چو سرو سرکشی
ای یار سنکدل با ما سرو کبی سرکش سن ای طاشکوکل یار بزمله چه چشمهاست
که بر روی تو زاطرافست نه کوزلردر که سنک یوزکه اطرافدن در یعنی نیجه کوزلر
یوزکه ناظرلردر مراد بوندن کندویه قبض واستتار اولدوغندن تحزن وغیریلره
بسط وفیض اولدوغنه تحسردر نیراکه مایهٔ خلد ونزل هما نیست یعنی ایکاکه مایهٔ
خلد ونزل مقاربندر نظری یوقدر ازان مثال که بنم نوان در اعرافست اندن ایکا که
اکر بو ایکا جان یعنی اکر بنم جانم اعرافده ایسه مراد بودر که وصلنده اولان فرقتده
اولانک حالنی بلمز عدوکه منطق حافظ جمع کند در شعر عدوکه حافظ سوزنی
طمع ایدر شرده همان حدیث هما وطریق خطافست همان حکایت هما وقرلانغوچ
یولیدر یعنی اکیسنک اورتسنده تفاوت فاحش وارد زمراد بوندن بودر که بنم
کلام شعر صورتنده ارشاددر لاجرم هما بلند اولدوغی کبی بودخی کلام اعلادر
ودشمن که ایکا نظیره قصد ایدر انک کلامی شعر محضدر پس کلامدن مراد شول
کلام مدحدر که دعوت الی الله اولا ومن احسن قولا الی الله الایه لاجرم کندوی
مدح اتمز ولا ایضا خلوت کزیده را بتماشا چه حاجتست خلوت اختیار اتمش
کمسنک تماشایه نه حاجتی واردر بونده تنبیه واردر که خلوت اختیاری ترک تماشای
ماسوی در زیرا خلوت محل مشاهدهٔ حضرت خدادر چون کوی دوست هست بصحرا چه حاجتست

بیت
هر که در خلوت نشیند
سیر صانع میکند انکم ونه
می درد مصنوع می
سنده جهان
ممن دعا

چون دوست مجلسی وارد رحمرایه نه حاجت وار در جانا بحاجتی که تراهست با خدا
ای جان بر حاجت که سکا وار در حق تعالی یه آخر دمی پرس که ماراچه حاجتست
آخر بردم صورکه بزه نه حاجتدر رای پادشاه حسن خدارا بسوختیم ای حسن پادشاهی
الله اچون یا نرق آخر سؤال کن که کدارا چه حاجتست آخر صورکه کدالکه نه حاجتی
وار در بیت سابق لطف وجهیله خطاب عام در بو صورتا خاصدر بیتن بیتنی اولدرکه
شاه تجسس احوال کدا قله وکا خدمت لازمسن ادا قله ارباب حاجتیم وزبان
سؤال نیست اهل حاجتز وسؤال دل بو قدر در حضرت کریم تمنا چه حاجتست
یعنی کریم حضرتنده تمنایه حاجت بو قدر بیت سابقک مضمونی تحقیق در که پادشاهه
احوال فقرای تفحص لازمدر و جانب آلهی یه تلمیح در محتاج قصه نیست کرت
قصد جان ماست بونده خطاب حضرت ع نه در مراد بو درکه تفصیله احتیاج یوقدر
اکر سکا بزم جانمزه قصد وار ایسه چون رخت از ان تست بیغما چه حاجتست
چون متاع واسباب سنکدر یغمایه نه حاجت وار در جام جهان نماست ضمیر منیر
دوست چونکه بیله در اظهار احتیاج خود اجاچه حاجتست کندو احتیاجکی
اظهار اتمکه انده نه حاجت وار در آن شد که بار منت ملاح بردمی اول کتدی که
کیمی منت یوکن چکر ایدم کوهر چو دست داد بدریا چه حاجتست کوهر چون
ال ویردی یعنی اله کلدی دریایه نه حاجت وار در ای عاشق کدا چو لب روح
بخش یار ای کدا عاشق چو یارک جان بغشیلیجی لبی میداندا وظیفه تقاضا
چه حاجتست بیلور سنک وظیفه کی تقاضایه نه حاجت وار در مراد بو بیتدن
بو درکه مربی طالب عباده نه بجد وساعی اولوب فضل حقدن قسمته راضی
اولوب طلب فیضده متقاضی ولمق کرک بلکه تاخیر فیضانی کندونک
قصور استعدادندن بلمک کرک ای مدعی برو که مرا با تو کار نیست ای مدعی
ای مدعی بوریکم بنم سنکله ایشم یوق در احباب حاضرند باعدا چه حاجتست
احبا حاضرلردر اعدایه نه حاجت وار در بلکه مدعی کاه عدو معناسنه
استعمال اولنور نیتکم بو بیتده کلور حافظ صبر کن که هنر خود عیان شود

ای حافظ

ای حافظ صبر ایله هنر خود آشکاره اولور با مدعی نزاع و محاکا چه حاجتست محاکا
فارسی و محاکاه عربیدر یعنی مدعی ایله نزاع و محاکا ایتلشمک نه حاجت در بو منده
تنبیه وارددر که علم ظاهر اهلی دعوای فضل ایلسه اظهار اثر اتمک کرک عیان اوله و
طریقت اهلنه ادب اولدر که کندوده قالا و لیوب حال ظهور ایده **وله ایضا**
صحن بوستان ذوق بخش و صحبت یاران خوشست صحن بونده میدان معناسنه در
و مبتدادر مضافدر بستانه ذوق بخش وصف ترکیبدر و خبر مبتدادر صحبت دخی
مبتدادر مضافدر یارانه خوشست خبریدر و بو جمله او جملیه معطوفدر معنای مراد
بودر که صحن بوستان ذوق بغشلیجی در و صحبت یاران خوشدر مراد صحن بستاندن
صفهٔ خانقاه در و یاراندن مراد اصحاب طریقتدر وقت گل خوش باد کرزوی
وقت میخوران خوشست گل وقتی خوش اولسون که اندن میخورلرک وقتی خوشدر
مراد گل وقتندن زمان مکاشفه و فتح بابدر و میخورلردن مراد شراب عشق نوش
ایدوب مست الهی اولنلردر از صبا هردم مشام جان ما خوش می شود صبادن
هر وقت بزم جانمز دماغی خوش اولور آری آری طیب انفاس هواداران خوشست
بلی بلی هوادارلرک نفسلری کوکلکی خوشدر مراد صبادن نفحهٔ سبحانی
و فیض ربانیدر که اهل الله دماغندن واصل اولوب اندن دماغ روح معطر اولور
ناکشوده گل نقاب آهنگ رحلت ساز کرد گل نقاب آچدن کوچ قصدن دزدی
ناله کن بلبل که فریاد دلفکاران خوشست ناله ایله ای بلبل کو گل اوکارلرک فریادی
خوشدر مراد بیت مزبورک مضمونندن بودر که کشف و فیض تمام ظاهر اولمدن
کرو قبضه دونجک سالک عاشقه وقت فریاد اولور و بو درون فغان صفای
عاشقاندر دوست را با نالهٔ شبهای بیداران خوشست دولته اویانقلرک
کیجه نالهلری خوشدر مراد مرغ شبخواندن احیای لیل ایدوب تلاوت قرآن قلوب
دعا ایلیندر و حضرت حقه والمستغفرین بالاسحار حسبنجه بو خوشدر از زبان
سوسن آزاده ام آمد بگوش سوسن ازاده نکده لندن کلدی قولاغمه کاندرین دیر کهن
کار سبکباران خوشست

که بواسکی کلیساده یوکه یینی ولانلرک کاری خوشدر مراد فقیر اولنلرک حسن حالنی بیاندر
نیست در بازار عالم خوش دلی ور زانکه هست بو قدر بازار عالمده خوش دللک
واکر وار ایسه شیوهٔ رندی وخوش باشی عیاران خوشست رندلک شیوه سی
وعیارلرک خوش اولمسی خوشدر مراد رندن اعماله التفات واعتمادی اولمین در
وانک شیوه سندن مراد آنک لطف حقه صفای خاطر ایله توجهی در وعیارلردن
مراد اخلاص ایله عمل ایدوب دنیادن از نسنه ایله قناعت ایدوب آخرت عملنه
اشتغال کثیر اولاندر حافظا ترک جهان کفتن طریق خوش دلیست ای حافظ
ترک جهان دیمک خوش دللک یولیدر تا نپنداری که احوال جهانداران خوشست
تا صنمیه سن که جهان دوتنلرک احوالی خوشدر وله ایضا یارب این شمع دلفروز
زکاشانهٔ کیست لفظ دلفروز وصف ترکیبدر وصفت شمع در کاشانه برنجه
معنایه کلور بونده دولتخانه معناسی مناسبدر معنای مصراع بودر که عجب بو
کوکل یاقلندرجی شمع کیمک سعادتخانه سندندر جان ما بسوخت بپرسید که
جانانهٔ کیست بزم جانمز یاقدی صورک کیمک جانانه سیدر مراد شمع دلفروزدن
عقل معاددر که دولتخانهٔ الهیدن کلمشدر کوکل نورلندررو جانی یعنی نفس
انسانی ریاضت ایله یاقر حالیا خانهٔ برانداز دل و دین منست شمدی بنم
کوکلمی و دینمک خانه سن آنجی وخراب ایدجیدر تا هم اغوش که می باشد وهم خانهٔ
کیست تا کیمک همخانه سیدر مراد بودر که عقل معاد کوکل طول امل ایله یاقوب
ونفس دینی دیواندوکه آیینی بوزب خراب ایدر وروح انسانی ایله هم اغوش
وهم حجره در بادهٔ لعل لبش کز لب من دور مباد آنک لعل لبی شرابی بنم
لبمدن اراق اولمسون راح روح که وپیمان ده وپیمانهٔ کیست کیمک روحنک
شرابی وعهد ویرجیسی وکیمک قدحی در مراد بودر که عقل معاد لبنک کلامی که
باده کبی کیفیت ویرر اهل هدایت روحنک شرابی ویار موافق وپیر شراب
قدحدر که مست حق ایدر می دهد هر کسش افسونی و معلوم نشد ویرر
هرکه

[illegible]

هر کسه که اکا افسون و معلوم اولمدیکه دل نازک او مائل افسانه ٔ کیست که انک نازک
کوکلی کیمک افسانسنه مائلدر مراد بودر که هر کسه کیمدر زعمنجه عقل معاده ابتاع دعوالسن
ایدر عجبا اول کیمک دعوالسنه قائل و کیمک هوا ایتنه مائلدر یار بآن شاه وش و ماه
رخ و زهره جبین یار اول پادشاه کبی و آی یکاقلو و زهره آلنلو در یکتای که
و کوهر یکدانه ٔ کیست کیمک لولوی فریدی و کوهر بی نظیریدر مراد بودر که عقل
معاد پادشاه کبی حاکمدر و ماه کبی حسن الوجه در و زهره کبی ظهوری روشندر
و کوهر فرید کبی ذی قیمت و معتبردر دولت صحبت آن شمع سعادت پرتو
اول سعادت نورلو شمعک صحبت دولتی باز پرسید خدا را که به پروانه ٔ کیست
صورک الله ایچون که کیمک پروانه سیدر یعنی کیمک پروانه سی ایله صحبت و مقارنت
ایدر مراد عقل معاد ایله صحبت دولت قنغی روحه میسر اولور و بو سعادت هر
کمسیه نصیب اولمز کفتم آه از دل دیوانه ٔ حافظ بی تو دیدم آه حافظک دلو کوکلندن
سن سز زیر لب خنده زنان کفت که دیوانه ٔ کیست طودوق التنده مخفیجه
کولرک دیدی کیمک دیوانه سیدر مراد بودر که الجنون فنون حسبنجه هر کوکلده
بردرلو جنون اولور که بر لسنه مفتون اولوب اکا مشغول اولوب ما عدا سندن
غافل اولور عاقل مجنون اولدر که باقیه مائل و فانیدن فارغ اوله وله ایضا
اکرچه عرض هنر پیش یار بی ادبیست اکرچه هنر عرض اتمک یار اوکنده بی ادبلکدر
مراد بوندن یار واد کل دیکدر زبان خموش ولیکن دهان پر از عربیست دل و دهن
اما اغزی عربی ایله طلودر مراد بودر که اخلاصله عمل کرک نه قول پری رخ علی پری نهفته
رخ و دیو در کرشمه ٔ حسن پری یوزنی اورتمش و دیو حسن نازنده مراد بوندن
اهل فضل و مقبول حق مستور و مغلوب و فقیر محجوب اما دیو صورت و شیطان سیرت
فروناز ده بسوخت دیده ز حیرت که این چه بو العجبیست یانذی کوز حیرتدن که بو
نه بو العجبلکدر مراد بودر که اهل نظر بو خصوصده سوزان و حیران در سبب مپرس
که چرخ از چه سفله پرور شد سبب صورمه که چرخ نه ندن دنی پرور اولدی که کام بخشی

[illegible]

[illegible]

اورا بهانه نی سببیت که انک مراد ویرمسنه بهانه بی سببکلدر بلکه عادتی اهل فضل
محروم اتمکدر درین چمن کل بی خارکس نمی چیند بوچمنده کول بی خار کیمسنه دوشرمز
چراغ مصطفوی با شرار ابولهبیست مصطفی منسوب اولان چراغ ابولهبه
منسوب اولان شرارلر یعنی دنیادار محنتلر بونده راحت اولمز بلنم چو
نخرم طاق خانقاه ورباط یارم ار به المزن خانقاه وتکیه کمرن مراکه
مصطبه ایوان وپای خم طنبیست بکا که مسافرخانه یعنی میخانه صفه در
وکوب دبی چادرانی درمراد بودرکه خرابات بکا محل مناجات دموضع راحتدرکه
محل ریادکلدرلاجرم شول مکاندن یکدرکه موضع ریا اولا جمال دختر رز نور
چشم ماست مکر او زم چبوغی قزینک جمالی بزم کوزمز نوری درمکرکه در نقاب
زجاجی وپردهٔ عنبیست مگرکه زجاجی نقابده وعنبی پرده ده بلککل حق تعالی
عین انسانی یدی طبقه واوچ رطوبتدن ترکیب ایلدی که بوترتیب اوزره در
طبقهٔ صلبیه وطبقهٔ مشمیه وطبقهٔ شبکیه ورطوبه زجاجیه ورطوبه
جلدیه وطبقهٔ عنکبوتیه ورطوبه بیضیه وطبقهٔ عنبیه وطبقهٔ
قرنیه وطبقهٔ ملتحمه دوای درد خود اکنون ازان مفرح جوی کنذ وردک
دواسن اول مفرحدن استه که صراحی چینی وشیشهٔ حلبیست که چینی
صراحیده وحلبی شیشه ده در بو بیتک مضمونده محتمل القدرین در هزار
عقل وادب داشتم من ای خواجه بنک عقل وادبم وارایدی بنم ای خواجه
کنون که مست وخرابم صلای بی ادبیست شمدیکه مست وخرابم بی ادبلکدر
صلا مراد بودرکه لایؤمن احدکم حتی یقول الناس انه مجنون حسبنجه حضرت
حقی شویله ذکرکرک که لایعقل اولاسن وترک تکلف وتصنع ایده سن کر زایک
نعادلک اولا بیاری که چون حافظ مدامم استظهار کتور شراب که حافظ کبی
مدام بنم ارقه لنم بکریه سحری ونیاز نیم شبیست سحری اغلمغه ونصف لیل
نیازنه درمراد بوندن نصف لیلده نیازه ترغیب وسحرده سوز وکدازه ترغیبدر

ظاهردن اعتبار اولنجق طبقهٔ ملتحمه دن ابتدا اولنور

منه

معنای مجازی مراد اولنجق ... حقیقی مراد اولنجق

بولنور بعض نسخه ده بو بیت شرح اولندی

... خراب ایدر شراب ... چون خراب ایدر ... خراب کلمه لفظی کورکم

خوشتر

وله ایضا خوشتر ز عیش و صحبت باغ و بهار چیست باغ بهار عیش صحبتندن خوشترق
ندر مراد عیش و صحبتدن دوام انس حقدر و باغدن مراد کشف و فتحدر و بهاردن
مراد بسط و انبساطدر لاجرم کشف و عالم بسط و دوام انس حق و صحبت
الٰهیدن خوشترق نه وار د ساقی کجاست گو سبب انتظار چیست ساقی قنده در دیکی
سبب انتظار ندر مراد شوق و ذوق ویرمکسه‌ قیتی فرصت فوت ایتمک کرکدی یمکدر
هر وقت خوش که دست دهد مغتنم شمار هر وقت خوش که ال ویره غنیمت صای
کس را وقوف نیست که انجام کار چیست کمسه‌ نه علم یوقدر که آخر کار ندر مراد
بودر که شاید بو وقتدن صکره مرض و عرض و مانع آخر واقع اولور طاعت
پیوند عمر بسته بمویست هوش دار غمخوار خویش باش غم روزگار چیست عمر انصالی بر قیل ایله باغلنمشدر عقل دوت
یعنی عقل جمع ایت غمخور خویش باش غم روزگار چیست کندو غصه‌کی یی اول
غم روزگار ندر مستور و مست هر دو چو از یک قبیله‌اند مستور اولان کمسه
و مست اولان کمسه اکثیره بر قبیله‌دندر ما دل بعشوه که دهیم اختیار چیست
بز کوکل کیمک شیوه‌سینه ویره‌لوم اختیار و مختار ندر مراد بودر که اهل کسوت
و طریقت اولمین یا زاهد خشک اولان و سالک طریقت اولوب عاشق مشرب
اولان الطرق الی الله تعالی بعدد انفاس الخلایق موجبنجه طالب حق اولمقده
جمله بر قبیله‌دندر بز قنغی کمسنه‌نک مسلکنه سلوک ایده‌لوم مختار ندر دیو استفسار
ایدر راز درون پرده چه داند فلک خموش پرده ایچندکی رازی نه بلور فلک سوکی
ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیست ای مدعی سنک نزاعک پرده دوتن ایله ندر مراد
بودر که بعض آثار و صنایع فلکیه ظهور ایدر آنی حقدن بلمک کرک فلک ایله نزاع ایدوب
اندن شکایت ایتمک دوا دکلدر سهو و خطای بنده گرش نیست اعتبار قولک سهو
و خطاسنه اگر انک اعتباری یوغیسه معنی عفو و رحمت آمرزگار چیست یار الغفرانک
عفو و رحمتی معناسی ندر مراد بودر که عصیان بنده حضرت رحماندر که اولم تذنبوا
انتم لجاء الله بقوم یذنبون فیغفر لهم حسبنجه عاصینک عصیانی حضرت حقک مظهر غفرانیدر

آمرزگار یار الغفرانک نقل من الصحاح

وبوندن مقصود عصیانه ترغیب دکلدر بلکه کثرت ذنوب ایله رحمت حقدن امیدی کسمک
دیمکدر زاهد شراب کوثر وحافظ پیاله خواست زاهد شراب کوثر وحافظ قدح
دیلدی تا درمیانه خواسته کردکار چیست تا اورنده حق تعالی دیلکی ندر مراد
بودرکه هرکسنه نک بر نسنه یه ارادتی واردر اما ارادت الله قنغیسنه متعلق ایسه
اول اولور وله ایضا ماهم این هفته شد از شهر وبچشمم سالیست بنم آییم بو
بو هفته کندی شهردن کوزمه بر ییلدر حال هجران تو چه دانی که چه مشکل حالیست هجران
حالنی سن نه بلورسن نه مشکل حالدر مراد بوندن فرقت محبوب مجازی صورتنده فراق
معشوق حقیقیی بیاندرکه سنة الوصل سِنَة وسَنَة الهجر سَنَة موجبنجه محبوبک
بر هفته فرقتی بر ییل کلور وبر عاشق دیمش که روز در فراقت صد سال می نماید
زینجا قیاس میکن باخود حساب سالی اولیه محبوب حقیقی فرقت مدت مدیده دن
بر وواقع اولمشدر زانکه زمانی کثیر وفراقی عسیردر و مضمون مصراع ثانی بوکلامه
دلالت ایدر که هرکسه بو هجران حالنی بلمز انونچون حضرت مولانا بیوردر بیت بشنو این
نی چون حکایت میکند از جدایها شکایت میکند مردم دیده ز لطف رخ او در رخ او
کوز بکی آنک رخی لطافتندن انک رخنده عکس خود دید وکمان برد که مشکین خالیست
کوز عکسنی کوردی ظن ایلدی که خال مشکین در یعنی رخی آینه کبی مصفادر کوز
بکی اکا نظر ایدجک کندو عکسنی انده کورب شویله ظن ایدر که انده بر خال سیاه
واردر مراد بودرکه حسن ظاهر غلط انداز درحس بصر بو دکلو حدت ایله غلط
فاحش ایدر میچکد شیر هنوز از لب همچون شکرش سُدّ طمع هنوز انک شکر کبی لبندن
گرچه در شیوه گری هر مژه اش قتالیست اگرچه شیوه ایدیجکده هر بر کرپکی
قتل ایدیجیدر مراد بودرکه صاحب حسن ظاهر حداثت سنندن مهلک اولور اکا
ربط قلب ایتمک کندوی ورطهٔ هلاکه اتمقدر ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکة حسبنجه
اندن اجتناب لازمدر ای که انکشت نمای بکرم در همه شهر ای شول کسنه که
مشار الیه بالبنان سن یعنی برمق ایله کوسترلورسن کرم ایلدی و کلی شهرده و که درکار

خواست لفظلری فاعلی زاهد وحافظدر علی سبیل البدل منه

وه که درکار غریبان عجبت اهمالیست واه که غریبلر اشنده سنک عجب اهمالک وارد ر مراد بودر که
کریمک کرمی موقعنده واقع اولمیحق ممدوح ونافع اولمز بعد از نیم بنود شایبهٔ جوهر فرد
بوندن صکره بکا جوهر فرد شبهه سی اولمز که برین نکته دهان تو خوش استدلالیست
که بو نکته او زره سنک اغزک خوش استدلالدر یعنی جوهر فرد که اکا جزء لا یتجزی دیرلر یعنی شول
جزء که اصلا انقسامه قابل اولمیه متکلمون بونی اثبات ایدوب هر جسم بر نیجه جزء لا یتجزی دن
مرکبدر دیرلر حکما بونی انکار ایدرلر وهر جسم آندن مرکب دکلدر بلکه هیولی وصورتدن
مرکبدر دیرلر خواجه حافظ دیر که من بعد بنم جزء لا یتجزی نک وجودنده شکم قالمادی
سنک اغزک جزء لا یتجزادر غایتده صغرندن اصلا انقسامه قابل دکلدر مراد بودر
حسن ظاهری مطمح نظر ایتمیوب لطایف ملاحظه قلوب اندن مسئلهٔ علمیه یه انتقال ایتمک
کرک بلکه حسن سبب تحصیل علم اولمق کرک مژده دادند که بر ما گذری خواهی کرد یعنی
مشتلدیلر که بزم اوزریمزه اوغرسک کرک نیت خیر مکردان که مبارک فالیست نیت خیری
دوندرمه که مبارک فالدر مراد بودر که محبوب حقیقی ان الله لا یخلف المیعاد موجبنجه خلاف
وعده ایتمز اما محبوب مجازی چندان عهده وفا ایتمز اندن وفا اومق خلافه واقع در
کوه اندوه فراقت بچه حیلت بکشد سنک فراقک غصه سی طاغنی نه حیله ایله چکه حافظ
خسته که از ناله تنش چون نالیست حافظ خسته که ناله دن تنی نال کبیدر مراد بوندن
خلق الانسان ضعیفا موجبنجه کندو ضعفنی وبار فراق حضرت عزت بار کران ایدوکنی
بیان ایدر و بونک ضمننده طلب وصلت وتلاقی وارد ر **وله ایضا** اگرچه باده فرح بخش و باد گلبیز ست
فرح بخش وصف ترکیبیدر وصفت باده در و گلبیز دخی وصف ترکیبیدر وصفت باد در
اصلده گلبیج ایدی بیختن لغتندندر که مستقبلنده خازایه قلب اولنور معناسی مفرح
بودر که اگرچه شراب فرح بغشلیجی ویل کلی الیجیدر ویل کلدن مراد بلکل بیرغنه
دوقنوب بیرندن قوپروب پراکنده وپریشان ایتوکیدر یعنی اگرچه شراب مفرح
وکل بیراغی پریشان اولوب عشرت زمانیدر اما ببانگ چنگ مخور می که محتسب تیزست
چنک آوازیله شراب که محتسب حدتلو وغضبناکدر مراد باده دن عشق الهیدر و باددن مراد

چنک قینوق وساز آلتی

عنایت حضرت حقدر وکل برشان اولمق عنایت حقدن فیضان کشف منتشر
وفاش اولمقدر و چنکدن مراد افشای اسرار واعلان اخبار در ومحتسب اهل ظاهر در
یعنی فیضان آلهی فاش وظاهر اولوب و فضل حق غالب اولیجق افشای اسرار
اتمه که اهل ظاهر فهم ایده میوب خلاف شرع الکلوب تعدی ایدرلر صراحی وچنکی
کرت بچنک افتد بر صراحی و بر مصاحب اکرسنکا ایا که دولت بعقل نوش که ایام فتنه
ایلم انکیز ست عقل ایله ایچ که ایام فتنه قو بر تجیدر مراد صراحیدن مقام
وحی یعنی مراد مصاحب سر در لاجرم بو مقامده غیره افشا منهی در
در آستین مرقع پیاله پنهان کن خرقه یکنده قدحی کیزله که همچو چشم صراحی زمانه
خون ریز ست که صراحی کوزی کبی زمانه قان دوکیجی در یعنی اسرار طریقتی
واخبار حقیقتی فاش ایلمه که اهل زمان خوار واهل الله بونلرک قتنده خوردر
ز رنگ باده بشوییم خرقها در اشک شراب رنکندن یو یا یوم خرقه لری کوز یشنده
که موسم ورع وروزگار پرهیز ست که پرهیزکارلق موسمی و پرهیز زمانیدر
مراد توبه وانابت ایدوب وتذکر ذنب ایلیوب اغلیوب کندوی تطهیر اتمک
کرکدر که رسول ع م بیورمشدر لو تعلمون ما اعلم لبکیتم کثیرا واضحکتم قلیلا
وعمر آخره کلوب تمام پرهیز زمانی اولمشدر سپهر بر شده پرویز نیست
خون افشان سپهر فلکدر بر شده یو قروا ولمش یعنی اعلادیمکدر پرویز زن
الکدر خون افشان وصف ترکیبدر وصفت پرویز در معنای مصراع بودر که
فلک اعلا الکدر قان صاچیجی که ریزه اش سر کسری وتاج پرویز ست ریزه اواق
وبرنسنه دن دوکلن قرده در وکسری معرب خسرو در عجم پادشاهنه اطلاق
اولنور مطلقا پرویز هرمز اوغلی خسرو ک لقبیدر معنای مصراع بودر که اندن
دوکلن قرده کسری نک باشی وپرویزک تاجیدر مراد بودر که عمره اعتماد اتمیوب
تدبیر آخرت قلمق کرک فلکه نسبت قو یله دخی ضعیفدر انسان خود نفسنده
ضعیف در مجوعیش خولش از دور واژگون سپهر استمه خولش عشرت فلکک

معکوس

مراد خسرو پرویزدر ...

یعنی حسینی منصوری مراد اولوب وذالنون در زندان اتلدر
یعنی زبان خواهد کنفرز ... عیانی ... عقلدن ... الاعلی
دال کیمون ... حکم انلرک زندانه بوده لاجرم ذوالنون
در زندان شد ... صح

یعنی کسی ... الله ... اسما ...
کلمه ... اسمی ... معنای ...
مراد ... اسمی ...

یعنی مراد ... خسرو ... در ...
... بو ... مراد ...
... استدلال ... خسرو ...
اوردو ... استدلال ...

در ... سه

معکوس دورنده که صاف این سرخم جمله دردآمیزست که بوکوب بلشنک صافیسی
جمله بولنه قدر شعدر عراق وفارس کبرفتی بشعر خوش حافظ عراق ولایتی وفارس
مملکتن طوتدی خوش ایله حافظ بیاکه نوبت بغداد ووقت تبریزست کلا که
نوبت بغداد وتبریز وقتیدر مراد شعر خوشندن حقه ارشاد ایدن در عراق عجم
وفارس دیورشیراز دیارندن مراد اتمشدرکه بوایکی ولایتک قومی قابل ارشاد
اولوب حقی آنمشلردر اما بغداد قومی اکثر شیعه مذهب وتبریز اکثر رافضی اولدوغی
اجلدن انلرک ارشادی زمانی کلدی دیر وله ایضا بنال بلبل اگر بامنت سر یاریست
انکله بلبل اکر بنمله سنک یارلغک باشی وارایسه که ما دو عاشق زاریم کار ما زاریست
که بز ایکمز عاشق زاراشیمز زاریلقدر بونده تنبیه واردرکه عاشقه نیاز صفت لازمه
ومحنه در در آن زمین که نسیمی وزد زطره دوست اول یرده که بریل اسر دوست
طره سندن چه جای دم زدن نافهای تاتاریست نه تاتاری نافه لرک نفس اورحق
یریدر مراد نسیمدن عنایت حق تذکر عبداتدوکیدر وطره غیب هویتدرچون اول
طرفدن برشمه واصل اولا هزار روایح طیبه دن اولادر بیار باده که رنگین کنیم جامه زرق
کتور باده که بوبایم ریا قفتانی که مست جام غروریم ونام هشیاریست که جام
غرور مستی آد هشیارلق در مراد بودرکه مجرد خرقه بوشلغی دکلدر کمال اولدوکه عشق
الهی ایله متکیف اولوب غروردن عریان اولنه خیال زلف تو پختن نه کار خامانست
سنک زلفک خیالنی پشورمک خاملراشی دکلدرکه زیر سلسله رفتن طریق عیاریست
کز نجیر التنده کتمک عیارلق یولیدر مراد بودرکه غیب هویت فکرن اتمک پخته وکامللر
حالیدر وسلسله طریقت التنده مرور رندو عاقل اولانلر طریقدر عاقل ترک ایدوب
فنا یولن راه بارق یوله سالک اولادو عمل انده کفایه اولوب غیریه اولیه لطیفه ایست
نهان که عشق از وخیزد لفظ نهان مؤخر مبتدادر ولطیفه ایست مقدم خبردر یعنی بر
کز لو حالت لطیفه واردرعشق ومحبت اندن قالقر یعنی پیدا اولور که نام ان نه لب لعل
وخط زنکاریست که انک آدی لب لعل وخط زنکاری دکلدر مراد بودرکه عشق الهی صورتا

خلقی م

کمال م

اولدوکه م

دکلدر که حس ظاهری ایله احساس اولنه بلکه امر روحانیه در قوه روحانیه ایله ادراک اولنور

قلندران حقیقت بنیم جو نخرید حقیقت قلندرلری درم ارپه یه المزلر قبای اطلس

آن کس که از هنر عاریست اول کسنه نک اطلس قفتانینی که هنردن عاریدر مراد

بودر که هنر معرفة الله ایله متحلی اولمقدر لباس فاخره اعتبار یوقدر بآستان تو مشکل

توان رسید آری سنک ایشیکوکه ارشمک مشکلدر بلی عروج بر فلک سروری

بدشواریست سرورلک فلکنه چیقمق کوجلک ایله در مراد تقرب بحضرت حق حاصل

قلمق آسانلق ایله اولمز دیمکدر سحر کرشمهٔ وصلش بخواب می دیدم صباح زمانده

انک وصلی نظرن دونشده کوردم زهی مراتب خوابی که به ز بیداریست افرین

بر او یقونک مرتبه لرینه که او یانقلقدن یکدر مراد رؤیای صالحه اولی ایدوکین

بیاندر جفای دوست بغایت رسید ومی ترسم دوست جفاسی غایته ایرشدی و

قورقرن که انتهای جفا ابتدای بیداریست که جفانک غایتی بیدارلغک ابتداسیدر

مراد جفادن انقطاع فیض و اعراض حقدر اول علی وجه الکمال اولق عنج و دلال دکل

بلکه علامت اعراض کلیدر العیاذ بالله تعالی دلش بناله میازار و ختم کن حافظ

کوکلن ناله ایله انجیتمه و ختم ایله حافظ که رستگاری جاوید در کم ازاریست

که ابدی خلاص از انجیتمکده در مراد حضرت حق طلب دنیا اچون ناله ایدوب انجیتمکدن

نهیدر سعادت ابدی قناعتده در والایضا عیب رندان مکن ای زاهد پاکیزه سرشت

رندلری عیب ایلمه ای طبیعتی پاک زاهد که کناه دکری بر تو نخواهند نوشت که غیرک

کناهین سنکا و زروکه یازمسه لرکرکدر مراد بوندن غیرک عیبنه نظردن نهیدر من اکر

نیکم وکر بد تو برو و خود را باش بن اکر ایو ین واکر بیرمزن سن یوری کندکا بحون

اول یعنی کند تدبیر کده اول هرکسی ان درود عاقبت کار که کشت هرکسه که

آخر بیجر آخر کار که اکدی نا امیدم مکن از سابقهٔ لطف ازل بنی نا یوس ایلمه

لطف ازلک رحمت سابقه سندن که خبرده وارد در حق تعالی ازلده قلم قدرت ایله عرشن

اوزرنده یازمشدر انی انا الله سبقت رحمتی علی غضبی تو پس پرده چه دانی که خوبست

وکه زشت

سن بوده

سن بیرده اردنده نه بلورسن کیم کوزلدر کیم چرکندر همه کس طالب یارند چه هشیار چه مست

دوکلکه یارە طالبلردر نه آییق نه مست همه جا خانهٔ عشقست چه مسجد چه کنشت

دوکلی بیر عشق اویدر نه مسجد نه کلیسا مراد بودر که اعتبار مکانه دکل اول مکانده اولان

عبادته در نه من از خلوت تقوی بدر افتادم وبس بن تقوی خلوتنده طشره دوشمم

الحق پدرم نیز بهشت ابد از دست بهشت بابام دخی جنت ابدیی الدن قودی

یعنی آدم ع م عصیان سببی ایله جنتدن چقدی که دیمشلردر اول الناس اول الناسی

سر تسلیم من وخشت در میکده‌ها بنم تسلیم باشم ومیخانه‌لر قپوسی کرپچی یعنی سر تسلیم

اول قپویه قومشم مراد میخانه‌لردن عبادتخانه‌لردر لاجرم کرکدر مریده سر تسلیم وارادتی

اول قپویه قویه مدعی کر نکند فهم سخن کو سر وخشت مدعی اکر سوز فهم اتمزسه

دی باشی وکرپچ مراد بونده مدعیدن دشمندر اکر بزم رمز ایله اولان سوزمز

اکلمز ایسه دی باشکه کرپچ وطاش باغ فردوس لطیفست ولیکن زنهار غافل اولمه

تا غنیمت شمری سایهٔ بید ولب کشت غنیمت صیه سن سکود کولکه سن واکن

کنارن مراد بودر که حالیا عافیتده اولوب سکوت کولکه سنده واکن کنارنده

اولمق غنیمت عظیمه‌در وفضیلت عظمی یه وصوله وسیله‌در بر عمل تکیه مکن زانکه

در ان روز ازل عمله طینمه زیرا اول ازل کوننده تو چه دانی قلم صنع بنامت چه نوشت

سن نه بلورسن قلم صنع سنکا دکه نه یازدی حافظا روز اجل کر بکف آری جامی ای حافظ

اجل کوننده اکر الیه اکتوررسک بر قدح یکسر از کوی خرابات برندت بهشت

بر یکوزدن وبر اوغوردن خرابات محله‌سندن التورلر سنی جنته مراد روز اجلدن

وبر جامدن آخر وقتده کلمهٔ شهادتدر که خبرده وارد اولمشدر من کان آخر کلامه

لا اله الا الله فقد دخل الجنة ومراد کوی خراباتدن محلهٔ دنیادر بهر آخر دمده لا اله

الا الله محمد رسول الله ایله ختم اولا بو خرابات جهاندن روضهٔ جنانه وارر ولە ایضا

کنون که می دمد از بوستان بهشت شمدیکه اسر بوستاندن جنت یلی من وشراب

فرح بخش ویار حور سرشت بن دخی فرح بغشلیجی شراب دخی حور طبیعتلو یارم مراد بودر که

بو بیت دلیل واضحدر که خواجه حافظک مرادی شرابدن ظاهر دکلدر

برفقیر صحرای فراغنده و مکان عزلتده . بهار اولوب فانظر الی آثار رحمة الله کیف یحی الارض
بعد موتها حسبنجه آثار رحمت ظهور ایدوب بوستاندن سرور ویروب وحور طبیعتلو
یار یعنی ایها الشاب لتارک شهوته لاجلی انت عندی بمنزلة ملائکتی موجبنجه بونکبی
یار ایله قرین اولور گدا چرا نزند لاف سلطنت امروز کدا نیچون سلطنت
لافن اورمز بوکن که خیمه سایهٔ ابرست و بزمکه لب کشت که چادر بلوت
کولکه سیدر و صحبت یری اکن کناری در مراد بودر که بر فقیر صحرای فراغنده
و مکان عزلتده طاعت و عبادتده اولا پادشاهلق لافن اورسه لایقدر
چمن حکایت اردبهشت میکوید چمن اورته بهار آیی حکایتن ایلر یعنی لسان
حال ایله انوک قدومن سویلر نه عارفست که نسیه خرید و نقد بهشت
عارف دکلدر اول کمسه که ورسی آلیجی و نقدی قودی مراد بودر که بهار صفای
خاطر زمانی اولیجق کسب و تحصیل جاه ایدوب بعده حضوره ایرمک استیوب
بو زمانی و بو حالی عین مال بیلوب عبادت لشته کرمکه سعی اتمک کرکدر
وفا مجوی ز دشمن که پرتوی ندهد وفا التمه دشمندنکه بر ضیا ویرمز
که شمع صومعه افروز از چراغ کنشت که صومعه افروزلق شمع کلیسا
چراغندن مراد بودر که نفس که اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک حسبنجه
دشمن قویدر اندن وفا اومقه کلیسا چراغی متابه سنده در اندن خانقاه
ضیالسی حاصل اولمز . بمی عمارت دل کن که این جهان خراب شراب ایله
کوکل معمور ایله که بو خراب جهان بران سرست که از خاک ما سازد خشت
اول سودا اوزره درکه بزم طیر اغزدن کرپیج دوزه مراد بودر هلک المسوفون
مقتضاسنجه عجلوا بالصلوة قبل الفوت و عجلوا بالتوبة قبل الموت مفهومنجه
تزجک توبه و طاعت و عشق الهی و عبادتله قلب فضال ذمیمه دن
تطهیر ایدوب خصایل حسنه ایله معمور قلوب یوم لا ینفع مال و لا بنون
الا من اتی الله بقلب سلیم موجبنجه سلامت حاصل ایده سن قدم دریغ مدار

از صفا

از جنازهٔ حافظ قدم دریغ دوتمه حافظ جنازه سنڭن اکرچه غرق کناهست می رود به بهشت

اکرچه غرق کناهدر جنته کیدر مراد بودر انا عند ظن عبدی بی موجبنجه کندوالچون رحمت وجنت رجا ایدوب تفأل ایدر حکایت شویله روایت اولنور که خواجه حافظ وفات ایتدوکی کون بعض عزیزلر حاضر اولمق عزیمتن ایدوب بر غلیظ کمسنه کیتمکدن امتناع ایدوب مکر اول محفرده دیوان حافظ حاضر ایمش اول کمسنه کل دیواننده تفأل قیل دیمشلر اول دخی دیوانی اچیجق بیت مزبور کلمش وله ایضا برو ای زاهد دعوت نکنم سوی بهشت یوری ای زاهد بنی دعوت ایتمه جنت جانبنه که خدا در ازل اهل بهشتم مسرشت که حضرت حق ازلده بنی اهل بهشتدن یوغمدی مراد بودر که الدنیا حرام علی اهل الاخرة والاخرة حرام علی اهل الدنیا وکلاهما حرامان علی اهل الله حسبنجه بنی حق تعالی کند و یه عاشق اولنلردان قلدی طالب بهشت قلمدی لاجرم بکا جنت کرکمز دیدار کرک یک جو از خرمن هستی نتواند بر داشت برار به وارلق خرمنندن قالدوریمز هرکه در راه فنا در ره حق دانه نکشت هرکمکه فنا یولنده طریق حقده دانه اکمدی تو و تسبیح ومصلا و ره زهد وورع سن و تسبیح وسجاده وزهد وپرهیزکارلق یولی من ومیخانه وبار در راه دیر وکنشت من ومیخانه والحق بارد کلیسای نصاری وکلیسای یهودیه مراد بودر که بکا عشق محلی ویار طلبی وملامیه طریقی کرک طریق اخلاص وستر حالدر منعم از می مکن ای صوفی که حکیم صافی که حکیم بنی شرابدن منع ایتمه ای صوفی صافی که خدای حکیم در ازل طینت ما را بمی ناب سرشت ازلده بزم خمیرمزی شراب صافی ایله یوغردی مراد بودر که بنی عشق وشوردن منع ایلمه ای صوفی ساده وعشقدن خالی که حضرت حق بزم جبلتمزده عشق وشور قومشدر صوفی صافی بهشتی نبود هرکه چو من اهل جنت صوفی صافی اولیمز هرکمکه بنم کبی خرقه در میکدها در کرو باده نهشت خرقه میخانه لرده شراب رهننده قومدی مراد بودر که صوفی صافی اهل بهشت اولمز عشق الهی اچون لباس ریایی ترک ایتمین راحت از عیش بهشت ولب حور کش نبود عیش بهشت ولب حوردن راحت اولمز هرکه او دامن دلدار خود از دست بهشت هرکمکه اول کندو دلدارینک الدن قودی مراد بودر که هرکمکه ذیل حقه تشبث ایتمه مراده واصل اولمز

لطف

حافظ لطف حق اربا تو عنايت دارد اى حافظ اكر حقك لطف لكا عنايت دوته يعنى اكر حقك

لطفى لكا عنايتى وار ايسه دوته باش فارغ زغم دوزخ وايمن ز بهشت فارغ اول

جهنم غمندن وامين اول جنتدن مراد بودر كه من نوقش فى حسابه فقد عذب جنتيه

هر كمك حسابنده دقت اولنه خطا ونقصانى ظاهر اولوب معذب اولور لاجرم رحمت

وراحت بولان مسامحه وعنايت حق ايله بولور ولهُ ايضا اى نسيم سحر آرامكه يار كجاست

اى سحر يلى يارك قرارگاهى قنده در منزل آن مه عاشق كش عيار كجاست

عاشق كش وصف تركيبيدر وصفت مه در عيار چابك وپاك معناسنه در وصفت

بعد صفتدر معناى مصراع بودر كه اول عاشق اولدور جى عزيز انك منزلى قنده در

مراد نسيم سحردن فيض سحريدر ويار دن مراد محبوب حقيقيدر اكرچه مكان

ومنزلدن منزه در اما بولنجق محل وارد ر نيتكم موسى ع م ديمش اين اجدك

يا رب خطاب عزت ايرمش انا عند المنكسرة قلوبهم والمندرسة قبورهم

شب تار است وره وادى ايمن در پيش قرنكوكيجه وادى ايمن يولى اوكده

آتش طور كجا موعد ديدار كجاست طور آتش قنده ديدار وعده سى يرى

قنده در موسى ع م خاتونى ايله شعيب پيغمبر ع م ديارنده صلهٔ رحم ايچون

كيدركن قرنكو كيجه ايچنده خاتوننك بورنسى طوتوب ناره احتياج اولوب

طور طرفندن نور الهى ظهور ايدوب موسى ع م آنى نار صانوب اهلنه بونده

دورك ديوب اول جانبه متوجه اولوب انده كليمك كلام رب عزت استدى

نيتكم حق تعالى حكايت ايدر فلما اتيها نودى يا موسى انى انا ربك فاخلع نعليك

انك بالواد المقدس طوى لاجرم مسالكه نسبت بودنيا قرنكو كيجه در وادى

ايمن كه عالم آخرتدر اوكده در ولمعان انوار الهيه وفيضان رب العالمين اول

جانبدن ظاهر اولوب سالك ذاهب اولور اما مقصود اصلى ديدار در هر كه آمد

بجهان نقش خراب دارد هر كمكه كلدى جهانه خرابلق نقشى دوتر يعنى آخر خراب

اولور در خرابات مپرسيد كه هشيار كجاست ميخانه ده صورمك كه ايق قنده در

بلكه هب مست در لاجرم دار فناده اولانلر جمله فانى اولسه كركدر انكس است

اهل اشارت كه بشارت داند انكس است مقدم خبردر اهل اشارت مؤخر مبتدادر

كه بجه

چون ذره لطف عنايت كند

مهرجهان ... كنند ع

عاشق ... اولدوغى

عاشقك نفسى ...

... حقيقتده

عاشق اجادر

... در ... صفا

... ع

ونوحد

وبو جمله مبتدادر بشارت دانه خبردر یعنی اهل اشارت اولکسه درکه بشارت بیلور
نکته‌ها هست پس محرم اسرار کجاست نکته‌لر واردر چوق محرم اسرار قنده دراول
اسراردن بری بودرکه نقص فقردن قچر با وجود که فقر سبکبار اولمغه و قلت حساب
یسیر و اجر کثیر اولمغه علامت در و بری بودرکه اولاد موتندن الحزن بولمزکه
انما اموالکم واولادکم فتنة موجبنجه اولاد فتنه‌در پس موت اولاد نقصان فتنه‌در
و اهل جنت اولمغه باعث درکه من مات له ثلثة صغار وجبت له الجنة بیوردیلر در
اصحاب دیدیلر واثنان یا رسول الله رسول عم دیدی واثنان هر سر موی مرا تو
هزاران کارست بنم هر بر قلم باشنک سنک ایله نیچه بیک ایشی واردر ما کجاییم و
ملامت کر بیکار کجاست بز قنده یوز ملامت ایدجی ایشسز قنده درمراد
هزاراندن کثرت در یعنی تعیین عدد دکلدر لاجرم بن کاره زیاده اولموب
سنک فکر ذکرکده اولوب جمیع اعضام و اجزام سکا متوجه در و ذاکرلر شاکرلر در
مثلا هر قلم موجود اولدوغی اجلدن لسان حال ایله بر شکر کایدر و جوهر یعنی قائم
بذاته اولدوغی اجلدن بر شکر کایدر و جسم اولدغی اجلدن بر شکر کایدر و جسم نامی
اولدوغی اجلدن بر شکر کایدر و محل عرض اولدغی اجلدن بر شکر کایدر و قس
علی هذا پس کار آخرتدن بطال اولوب ذکر حضرت خدا ایمیوب بونک کبی
کار و انارردن غافل اولان ایله بزم اوتمزده تفاوت واردر عقل دیوانه
شد آن سلسلۀ مشکین کو عقل دیوانه اولدی اول مشکین زنجیر قنی دل ما
کوشه کرفت ابروی دلدار کجاست کوکل بزدن کوشه دوتدی دلدار قاشی
قنده در مراد بودرکه عقل که دیوانه اولوب دنیایه عاشق اولدی قید غیب هویته
کرفتار اتمک کرک باده و مطرب و کل جمله مهیاست ولی یعنی جمله اسباب صحبت
حاضردر اما عیش بی یار مهیا نشود یار کجاست عشرت یارسز حاضر اولمز
یار قنده در مراد بودرکه هر نکده که اسباب غنی واقعۀ دنیا اولسه اما قرب حق
حاصل اولماش ایسه حظ آخر اکا میسر اولمز حافظا از باد خزان در چمن دهر مرنج
ای حافظ خزان یلندن زمان چمننده انجنمه فکر معقول بفرما کل بی خار کجاست

فکر معقول بیورد کنسز کل قنده درز مراد بودر که خزانسز بهار اولمز نیتکم
خارسز کل اولمز وغمسز آدم اولمز **وله ایضا** خمی که ابروی شوخ تو در کمان انداخت
اگر یلکی سنک شوخ قاشنک یایه اتدی وبرقدی یعنی یای چکر کبی اگری بقصد خون زار
ناتوان انداخت بن ضعیفک قانی قصدینه اتدی وبرقدی مراد قاشدن وانک اگری اولسنک
سالک درجه سندن سقوطی وانوک موجب رلاجرم چون درجه سندن ساقط اولامرتبه
هلاکه وارر واندن کندو ذلیتی بلوب تدارک قلمق گرک شراب خورده وخوی کرده
چون شدی بچمن شراب ایجمش وترلمش اولدوغک حالده چون کتدک چمنه که آب روی
تو آتش در ارغوان انداخت که سنک یوزک صوی آتشی ارغوانه اتدی وبرقدی
بیک کرشمه که نرکس بخود فروشی کرد بر ناز نظری ایله که نرکس کندوی صتلق ایلدی
فریب چشم تو صد فتنه در جهان انداخت سنک کوزک آلدمسی یوز فتنه جهانه اتدی
وبرقدی ز شرم آنکه بروی تو نسبتش کردند انک حجابندن که سنک یوزکه انی نسبت
ایلدیلر سمن بدست صبا خاک در دهان انداخت سمن صبا الی ایله طپراغی اغزنه
اتدی بنفشه طرهٔ مفتون را گره می زد بنفشه اورلمش زلفه دوکم اورر ایدی
یعنی کندوی تزیین ایدردی صبا حکایت زلف تو در میان انداخت صبا سنک
زلفک حکایتن اورتیه اتدی وبرقدی یعنی انک وصفن ایلدی بو دورت بیتده
تشبیه مرکب بالمرکب واردر نتکم بو فقرده تفصیل اولنمشدر لاجرم مراد جناب
قدسی شوق ویرمک ایله وسالک امرنده جد وسعی اتمک ایله فضای فیضنه توجه معنوی
ایدوکن واول حالتک لطافتی رنکین ولطیف اولنه شوق ویردوکن وعین الله
قلوبی مفتون ومسخر ایدوکن وهر حسن حسنک اکا نسبت شرمسار اولدوغن
وغیب هویت جمیع مشکلاتده اصعب ایدوکن بیان ایدر من از ورع می ومطرب
ندیدمی زین پیش بن پرهیزکارلغدن شراب ومطرب کورمش ایدم بوندن اول
هوای مغبچگانم درین وآن انداخت مغبچه لرک محبتی بنی بوکا واکا آتدی مراد بودرکه
بن تصوفدن اجتناب ایدوب شراب عشق الهی نوش ایتمیوب پند واعظ
وشیخ کوش ایتمیوب بو عالمدن غافل ایدم تازه طالبلری کوروب انلرک شوقی بکا سرایت ایدوب

هم واعظ

اول غزلده که اولی
بود در زلف آشفته خوی
کرده و خندان لب مست
منه

سمن آق چیچکدر
کاه آق کله اطلاق
اولنور منه

هم واعظ وشیخ کلامن استماع وهم شراب عشق ایله سماع ایدرم کنون باب می لعل خرقه
می شویم یعنی شمدی لعل شرابک صوییله خرقه یورز یعنی عشق الهی یه مستغرق اولورز
نصیبهٔ ازل از خود نمی توان انداخت یعنی تقدیر ازل ایله اولان حصهٔ معینهٔ کندودن
اتمق اولمز مراد بودرکه تقدیر الهی رد اولنمز که المقدر کاین جسنجه مقدر اولان البته
اولسه کرکدر نبود رنگ دو عالم که نقش الفت بود ایکی عالم رنکی یوق ایدی که انس نقشن
وار ایدی یعنی الارواح جنود مجندة فما تعارف منها ایتلف وما تناکر منها اختلف موجبنجه
زمانه طرح محبت نه این زمان انداخت زمانه محبت بنیادنی بو زمان برقمدی یعنی حق
تعالی یه محبتم ازلیدر که انک صوینده در ببزم کاه چمن دوش مست بگذشتم چمن
صحبتکاهنه دون کیجه مست اوغردم چو از دهان توام غنچه در گمان انداخت که لسنکا غنچه کرتن
غنچه بنی ظنه برقدی یعنی غنچه نک دهانن تنک کوردم دخی بو تخلیلن دهان تنکوار اولادیو کمانه
دوشوب بو بندن مست اولدم مراد بزم کاه چمندن انس حق طلب اولنان مجلسدر
غنچه دن مراد فتح کلام وکشف فیض یسیر درلاجرم سالک طالب انس ایکن فیض جزئی
ظهوراتنه مست اولور خراب خط عذار توام تعالی الله سنک عذارک خطنک خرابی
بن تعالی الله چه کلک بود که این نقش در لستان انداخت نه قلم ایدی که بو کوکل الیجی نقشی
اتدی وبرقدی مراد بوندن قلم صنع حق تحسین در که عذاریا قوت رنک اوزره خط
خوب بتوردی مکر کشایش حافظ درین خرابی بود مکر حافظک فتح وکشف بو خرابلوغه
ایدی که بخشنش ازلش در می مغان انداخت که اخی ازل عطاسی مغان شرابنه
اتدی مراد بودرکه فیضان الهی وکشف وفضل حق مشارب اختلاف ایله مختلف
اولور مکر حافظک فیض مسلک عشقدن ایمش عطای ازلیدن شوق ویبردی شیخ
ارشادنه دوشردی مرشد یابسی ایله نائل اولمدی جهان بکام من اکنون شود که
دور زمان جهان بنم مرادمجه اولور که دور زمان مرا بندکی اصف زمان انداخت
بنی اصف زمان یعنی وزیر عهدک قوللغنه اتدی شویله حکایت ایدرلرکه خواجه کاه شیراز
پادشاهی وکاه یزد پادشاهی دعوت ایدوب مصاحبت وکسب فضیلت ایدردی پادشاهلرک
وزیرلری اهل فضل مصاحبتن ایدوب وبوندن تلذذ واستفاده ایدرلر ایمش وزیر زمان

حافظی صح
کاه صح

بو منوال اوزره خواجه حافظ ایله مصاحبت ایدرلریمش خواجه حافظ دخی من لم یشکر
الناس لم یشکر الله حسبنجه شکر نعمت قلوب بو مخلصدن ممکره یا زلن بیتِ انوک
حقنده سویلمش ولہ ایضا بکوی میکده هر سالکی که ره دانست میخانه محکه تینه
هر بر سالک که یول بولدی دری دکر زدن اندیشهٔ تبه دانست بر قپیو داخی اوره مغی
باطل فکر بلدی مراد میکده دن مقام مناجات و محلّ تجلیات در لاجرم سالک بونک
یولن بله غیر قپیو قاقمق و غیری قپیویه عرض حاجات اتمک فکر فاسد در بر آستانهٔ میخانه
هر که یافت رهی میخانه ایشکی اوزره هر کمکه بولدی بر یول ز فیض جام می اسرار خانقاه
دانست شراب قدحی فیضدن اسرار خانقاهی بلدی مراد میخانه دن حالیا مزبور اولاندر
و جام میدن مراد عشق الٰهی ایله طولو اولان قلب در پس هر کمکه اول مقام ایشکنه یول
بولدی قلب مرشد فیضندن اسرار خانقاهی بیلور و فضل فیض قلوب زمانه افسر
رندی نداد جز بکس زمان رندلک تاجنی ویرمدی شول کمسه دن غیریه که سرفرازی
عالم درین کله دانست که عالمک سرفرازلکن بو کلاهده بلدی مراد بود رکه فقر و رندی
تاج بر تاج دولتدر که زمانه آنی انک قدرن بلمیه و ویرمز در رای طاعت دیوانگاه زما
معطل دولو طاعتندن غیری بزدن استمه که شیخ مذهب ما عاقلی کنه دانست
که بزم مذهبمزک شیخ عاقللکی کناه بلدی مراد بودر که اصحاب طریقت و ارباب حقیقت
قتنده عاقللق یعنی عقل معاش صاحبی اولمق کناه درکه عقل معاش العقل عقال
المرء حسبنجه آخرتدن عوق ایدر هر انکه راز دو عالم ز خط ساقی خواند هر اول کمسنه که
ایکی عالم رازن ساقی خطندن اوقدی رموز جام جم از نقش خاک ره دانست جام جم
رمزلرن یول طپراغی نقشندن بلدی مراد ساقی دن شوق الٰهی ویرن در انوک خطی
بودر دلم ز نرکس ساقی امان نخواهست بجان کوکلم ساقی کوزندن امان دیلمدی جانه
چرا که شیوهٔ آن ترک دلسیه دانست نیچون که اول قره کوکلو شیوه سن یعنی
عادتن بلدی مراد ساقیدن مرارا مذکور اولندر انوک نرکسی عین عنایت در
انوک شیوه سی قتل نفسدر و سیه دل دیدوکی تعبیر بالنقیضدر یعنی انک روشن
دل لکی بونی اقتضا ایدر که اماتة النفس احیاؤها حسبنجه نفس اولدوره که حیات ویره

پس مرید صادقه لازمدر که تسلیم اولا زدست کوکب طالع سحر کاهان چشم طالع یلدزی
الدزن سحر وقتلرنده بنم کوزم چنان کریست که ناهید دید ومه دانست اویله اغلدی که
زهره کوردی وای بلدی مراد بودر که طالع شوملغندن وعبادتده قصورن ونحوست
سعادت آخرتدن سحرلرده اغلمق کرک که فریاد آسمانه ایره خوشش آن نظر که لب جام وروی ساقی را
خوشدر اول نظر که قدح لبن وساقی یوزنی هلال یکشب وماه چارده دانست بر کیجه لک
هلال وآیوک اون دردی بلدی مراد بوندن عکسدر یعنی خوبدر اول نظر که قدحی کبی هلال
وبدر آیی ساقی یوزی بلوب عشرت عبادتله مراد بودر که بونلردن انلره انتقال قلوب
نظری عین عبرت اوله حدیث حافظ وساغر که می زند پنهان حافظ وساغ سوزنی کم کزلو
اورر یعنی کیم کزلو سویلر چه جای محتسب وشحنه پادشه دانست نه محتسب وصوباشی
نابی پادشاه بلدی مراد بودر که عاشق اولان وشراب محبت نوش قلان اعلان
واظهار ایلمک مستحسندر بلندمرتبه شاهی که نه رواق سپهر بلندمرتبه مبتدادر
ونه رواق فاعل دانست در وخبر مبتدادر مجموع نه رواق سپهر مضمون مصراع ثانیدر
اعنی نمونه ز خم طاق بارکه دانست معنای بیت بودر که بر مرتبه لسی یوجه پادشاهدر که
فلکک طقوز چارطاقی کندوی انک بارکاهی کمری اکریلکندن بر نمونه بلدی معنی مجازیه حمل
اولنورسه کندو پادشاهن علی وجه المبالغه مدحدر که عادتی اوزره مخلص بیتندن
مکره اولان بیتده ذکر ایتمشدر اما مراد معنای حقیقی در حضرت حق بر بلندمرتبه
پادشاهدر که طقوز فلکک انک عظمت وجلال وکبریا وکمال بارکاهنک کمری نمونه سی در
ولە ایضا سینه ام ز آتش دل در غم جانانه بسوخت بنم سینم کوکل آتشنده جانانه
غمده یاندی آتشی بود درین خانه که کاشانه بسوخت بر آتش وار ایدی بو او دکه
اوی یاقدی مصراع ثانی اوله تعلیل کبیدر مراد بودر که حرارت قلب شویله غالبدر که
سینه وانده اولان جمله ماسوایی یانوب محو اولا تنم از واسطه دوری دلبر بکداخت
بدنم دلبرار اقلغی سببله اریدی جانم از آتش مهر رخ جانانه بسوخت جانم جانانه نک
رخی محبتی آتشندن یاندی مراد بودر که تن فرقت دردندن نحیف ولطیف ولمق کرک که
لطافت جهة جامعه اولوب سبب قربت اولا وجانکه ابدن تعلقی دریانمق کرک که
مراد بونده

محو و فانی اوله هرکه زنجیر سر زلف پری روی دید هر کیمکه بر پری یوزلونک زلفی زنجیرن
کوردی دل سودا زده اش بر من دیوانه بسوخت انوک سودا اورمش کوکلی بن
دیوانه یه یاندی مراد بودر که کرفتار اولن بیلور که کرفتار حالنی سوز دل بین که زبس
آتش عشقم دل شمع کوکل حرارتن کور که عشقم آتشنک کثرتندن شمع کوکلی
دوشش بر امن ز سر مهر چو پروانه بسوخت دون کیجه بنم اوزریمه محبتدن
یاندی مراد بودر که سوز و شوق و آتش عشق غالب اولمق سببدن رحمت و شفقت
اولنور آشنایان نه غریبند که دل سوز منست آشنا غریب دکللردر که بکا کوکللری
یانجیدر یعنی آشنالرک بکا کوکلی یانسه عجب دکلدر چون من از خویش برفتم دل
بیکانه بسوخت چون بن کندیمدن کتدم یادک کوکلی یاندی مراد بودر که غلبهٔ حرارت
بویله کیمسه که مبتلا اولان مرحوم خاص و عام اولا خرقهٔ زهد مرا آب خرابات ببرد
بنم زهدم خرقه‌سن میخانه صویی الدی یعنی توبه‌ر لیوب الوب کتدی خانهٔ عقل مرا
آتش خمخانه بسوخت بنم عقلم اوین میخانه آتشی یاقدی مراد زهد خشکک لباسن حب
الهی الی کیدوروب بنی عاشق مشرب ایلدی و عقل معاشی خانه‌سن آتش محبت حق
فانی ایدوب عاشق دیوانه اولدم که عاقل طریقت چون پیاله دل از توبه که کردم
بشکست قدح کبی کوکلم ایتدوکم توبه دن صندی همچو باده جگرم بی می و پیمانه بسوخت
باده اصلا قاینمش شرابه دیرلر یعنی قاینمش شراب کبی جگرم شرابسز
و قدحسز یاندی مراد بودر که توبه قلب منکسر اولور زیرا ترک هوای نفسدر و جگرم
داخی شراب ایله ترطیب اولنور کن آنسز متاثر اولور ماجرا کم کن و باز آکه مرا
مردم چشم ماجرا آلسک ایله کرو کل کیم بنم کوزم بیبکی خرقه از سر بدر آورد
و بشکرانه بسوخت خرقه با شدن چقردی و شکرانه سببی ایله یاقدی حکایت
ایدرلر که خواجه حافظک بر دوستی وار ایمش مابینلرنده بر شکراب واقع اولوب
اول دوست بونلدن منقطع اولوب بعد زمان مکتوب کوندروب مابینده
واقع اولان ماجرایی ذکر ایتمش خواجه حافظ انوک مکتوب و خبرندن زیاده حظ
ایدوب کوزی نورلنمش و زمان سابقده عادت ایمش بر کمسه یه بر فرح واقع اولسه

اهمکی

اسکی لباسی چیقرب آتشه اوررب لباس فاخر کیوب اظهار سرور ایدر یعنی لاجرم اول عادته
بناءً دیرحاجی اکسک قل یعنی مضی ما مضی دیوب نی فراموش ایدوب کرومصاحبته
کل کم خبر کدن کوزم مردمی کمال سرور بولب کهنه لباسنی احراق ایدوب تازه لباس
کیوب مسرور اولمشدر مراد بودرکه چون ازلده دوست حقیقی ایله عقد مودت اولمشدی
اما کثرت عصیان باعث انقطاع اولوب مبتلای بلای اولمش ایدم ترک افسانه بکو
حافظ وحی نوشدی ترک قصه دی یعنی افسانه وحکایتی ترک قل وشراب ایچ بردم
که نخفتیم شب وشمع بافسانه بسوخت که یاتمرق واو یومرق کیجه وشمع افسانه ایله
یاندی یعنی کیجه یاتمرق واو یومرق اما عادت اتمدک قصه وحکایت سویلشدک موم و
چراق اول حال ایله عبث یاندی مراد بودرکه کیجه اویانوق اولیجق لغوسز سویلشمیوب
شراب عشق الهی نوش ایدوب ذکر وعبادته اشتغال کرک ولهُ ایضاً عارف ازپرتوی راز
نهانی دانست عارف شراب ضیاسندن کنز لور ازبلدی کوهر هرکس ازین لعل
توانی دانست هرکسنه‌نک کوهرن بو لعلدن بلمک اولور مراد شرابدن عشق الهی
وسلوک طریقتدر واونک ضیاسی اندن حاصل نور وصفای قلبدر وانوک ایله مکاشفه
وفتح ومشاهدهٔ اسرار حاصل اولور وسالک اولنلرک مشارب مختلفه واستعدادتی
متغایره درکه بعضی درجهٔ توجه ایله چوق ترقی ایدر وبعضی متوسط الحال وبعضی چوق
سعی ایدر فیض قلیل اولور زیرا فیضان الهی بحسب الاستعداددر لاجرم هرکسنک
جوهری بولعل عشقدن معلوم اولور قدر مجموعهٔ کل مرغ سحر داندوبس کل مجموعه‌سنک
قدرنی بلبل بلور الحق که نه هرکو ورقی خواند معانی دانست که هرورق اوقین معانیی
بیلور دکلدر مراد بودرکه کتاب تصوف قدرنی عاشق سالک اولان بیلور الحق
اهل ظاهر وعلم عادت اوقین بلمز عرضه کردم دوجهان بردل کار افتاده عرض ایلدم
ایکی جهانی اپیشه دوشمش وبخر به آتش کوکله بجزآن عشق تو باقی همه فانی دانست
سنک باقی عشقکدن غیری دوکلی فانی بلدی مراد بودرکه محبت امور وکاردانی اولان عشق
الهی غیری کلی فانی کرک سنک وکل راکند ازیمن نظر لعل عقیق طاشی وبالچغی نظر بر کتندن
لعل عقیق ایدر هرکه قدر نفس باد یمانی دانست هرکه باد یمانی نفسنک قدرنی

بلدی مراد بودرکه رسول الله ع م یمن جانبندن ویس القرنی رایحه‌سن طویب انی
لاجد ریح الرحمن من قبل الیمن دیرایدی پس هرکیکه اهل الله رایحه‌سن طویب
و انک قدر رخ بلوب انلرکبی فیض ولاسنک وکل کبی سحنت ظلمانخ اولانی جوهر
کبر نمایه ایدر آن شد اکنون که ز ابنای عوام اندیشیم اول کتدی شمدیکه عوام اوغلنلرندن
غصه لنم محتسب نیز درین عیش نهانی دانست محتسب دخی بو عیش نهانیده
بلدی یعنی مراد بودرکه اخبار رسلوکدن واسرار الهیه دن ذوقم اولوب بو بابده تکلم
ایدوب اما عوام الناس قصور فهملرندن بکا سوء ظن ایده‌لرکه بلکه غلو ایدوب ضرر
یتشدره‌لر دیو وهم ایدر ایدم حالیا محتسب وحاکم بنم بو اخبار و اسرار ده ایدوکمی وصورت
مجازیده سویلدکم اسرار حقیقت ایدوکن بلدی ایله اولیجق عوام ناسدن غم قالمدی
ای که از دفتر عشق آیت عقل اموزی ای شول کسه که عشق دفترندن عقل آیتن اوکرنورکن
ترسم این نکته بتحقیق نتوانی دانست قورقرین بو نکته‌ی تحقیق ایله بلمکه قادر اولمیه‌سن
مراد بودرکه حکما وعقلا علم الهی و الهیاتدن ادلهٔ عقلیه اوکرنوب سلوکه مشاهده
ایله حقی بلمزلر بو درکه تحقیق ایله بلمکه قادر اولمزلر می بیاور که بناز د بگل از باغ جهان
شراب کتورکه کوکرمز کل جهان باغندن هرکه غارت کری باد خزانی دانست هرکیکه
خزان یلنک یغماجیلغنی بلدی مراد شرابدن عشق الهی و عبادتدر عاقل اولان اکا اشتغال
ایدوب عمره اعتماد ایتمزکه تا که باد اجل اسوب باد خزان کل عمری فنایه ویره لطفش
آسایش ما مصلحت وقت ندید ارنوک لطفی بزم راحتلغمزی مصلحت وقت کورمدی یعنی
شمدیکی وقتده راحتلغی بزه مناسب کورمدی ورنه از جانب ما دل نگرانی دانست
یوخسه بزم جانبمزدن کوکل تعلقن بلدی یعنی بزم عاشق ایدوکمز بلدی مراد بودرکه
مقتضای حکمت الهیه بو ایمش که بن شمدی راحت اولمیوب محنت و طاعتده اولوب
زمان قلیلده محنت سببی ایله ابد الاباد راحته واصل اولورز حافظ از گوهر منظوم که
از طبع انگیخت حافظ بو کوهر منظومی که طبعندن قوپردی اثر تربیت آصف
ثانی دانست آصف ثانی تربیتی اثرن بلدی مراد بودرکه اهل فضل اولان کندو فضایلنه
مغرور اولمیوب فضل حقدن واثر غیریدن بلمک کرک دیو بوده تنبیه وارد رکه وزیر اولان

اهل

اهل فضل تربیت و رعایت ایدوب صفای خاطر ویره کندوسی داخی ممدوح لسان قلم
ومذکور افواه امم اولا والایضا حسنت باتفاق ملاحت جهان کرفت بلی حسنک
ملاحت ولطافت اتفاقی ایله جهانی طوتدی آری باتفاق جهان می توان کرفت بلی
اتفاقله جهانی طوتمق اولور مراد بودرکه وتعاونوا علی البر والتقوی حسنجه اهل صلاح اتفاق
ایدوب جهان آخرتی طوترلر وحواسی بدنیه وقوای روحانیه اتفاق ایدجک
دولت دارین طوترلر افشای راز خلوت ما خواست کرد شمع خواست وکرد
لفظلرینک فاعلی شمعدر علی سبیل التنازع یعنی خلوتمز سرینی اچمق دلدی شمع شکر خدا که
سر دلش در زبان کرفت شکر الله که کوکلنک سرینی دلنده دوتدی یعنی حضرت خدا
مراد بودرکه بزکبی پرده خلوتده اتدوکمز عبادتی خلقدن کتم ایدر ایدک شمعدن غرض
کسیه مطلع دکل ایدی واول افشای رازایده دیر ایدی حق تعالی سویلتمدی که اخبار مشایخدن
در لا بد من کتمان الطاعات اذ بها نرجو النجات میخواست کل که دم زند ز رنک و بوی تو
دیلدی کل که نفس اوره یعنی سویلیه سنک رنک و بوکدن وز غیرت صبا نفسش در دهان کرفت
صبا غیرتندن انوک سوزن آغزنده دوتدی یعنی سحر یلنک برودتی اکا اغز اجدرمدی که
کل اچلمدی مراد بودرکه افشای سر یار مضیدر مفشی بلا یه منتهی در زین آتش نهفته که
در سینهٔ منست بو مصراع مبتدادر بو آتشدن که بنم سینمده در خورشید شعلهٔ ایست که
آسمان کرفت بو مصراع خبردر کونش بر شعله در که اسمانده دوتدی مراد بودرکه حدیث
قدسی موجبنجه لا یسعنی ارضی ولا سمائی ولکن یسعنی قلب عبدی المؤمن التقی النقی الوداع
قلب مؤمن متقی عرش اعظمده اعظمدر که مقر الهی ومحل آتش شوق درکه آفتاب
عالمتاب اندن بر شعله در آسوده بر کنار چو پرکار می شدم دکلنمش کنارده پرکار کبی
ایدم دوران چو نقطه عاقبتم در میان کرفت دوران نقطه کبی بنی عاقبت اورته ده
دوتدی مراد بودرکه دنیا دار المحنتدر بونده راحت استمیوب محنته صبر ایدوب
دار آخرتده راحته وصول ایچون سعی اتمک کرک آن روز عشق ساغر می خرمنم بسوخت
اول کون شراب قدحی عشقی خرمنم یاقدی کاتش ز عکس عارض ساقی در آن کرفت
که آتش ساقی یوزی عکسندن اول ساغره دوتدی خواهم شدن بکوی مغان آستین

فشان

بیت: خدایا بمعصیت عمری صرف کردیم ... میلی توحید ن
بکن عنایت عطای رحمت ... بیزیم ع

بیت: افشای سر یار کناه عظیم
منصور اولوب کناه الیله دار اندیلار

بیت: ... نکاه سر ... زیرا ... آفتاب
... افتاب ...

کتمکدر دلیلری مغان مجلسنه یک سکلرک یعنی استعجال ایله زین فتنها که دامن آخر زمان
کرفت بو فتنه لردن که آخر زمان اتکن دوتدی مراد بودر که فتنهٔ نفس وشیطاندن
وفتنهٔ عالمدن و مفسدن و فتنهٔ اختلاط عوامدن مأمن زاویه وکوشهٔ
عزلتدر پس کوشهٔ فراغت اختیار اتمک احسن احوالدر می خور که هر که آخر کار
جهان بدید شراب ایچ که هر کیمکه جهانک آخر کارن کوردی ازغم سبک برآمد وکران کرفت
غمدن ییکل چیقدی واغر رطل دوتدی مراد کیفیت عشق الهی ایله متکیف اولوب
غم جهاندن خلاص اولمقدر بر برک کل بخون شقایق نوشته اند کل یپراغی اوزره
شقایق قانی ایله یازلمشدر کانکس که پخته شد می ارغوان کرفت که اول کسنه که پخته
اولدی ارغوان کبی شراب دوتدی مراد بودر که بو زنکلو برک بقاسی یوقدر پس
عاقل و پخته اولان زخارف دنیایه رغبت ایتمیوب شراب عشق الهی که عبادتدر
انک نوشنه اشتغال ایدر می ده بجام زر که صباح صبوحیان شراب ویر آلتون
قدح ایله که صبوحیلرک صباحی چون پادشاه بتیغ زرافشان جهان کرفت
پادشاه کبی آلتون صاجی قلیج ایله جهان دوتدی مراد آلتون قدحدن قلب
خالصدر لاجرم قلب صافیدن حب الهی لقا اوتمق طلب قلوب سحرخیز اولوب
عبادت اتمک کرک که بونلر دعالری مستجاب اولور جهان کیر اولورلر
حافظ چو آب لطف زنظم تو میچکد ای حافظ چون لطف صویی سنک نظمکدن
طملر حاسد چه کونه نکته تواند بران کرفت حسود نیجه قادر اولور انک اوزرینه
نکته دوتمغه بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش فرصت نکر که فتنه
چو در عالم افتاد فرصتی کور که فتنه چون عالمه دوشدی حافظ بجام می زد و
ازغم کران کرفت حافظ شراب قدحنه دوقندی غمدن کنار دوتدی مراد بودر که
ایام فتنه دفترنده مسجد وخانقاه ده شراب عشق الهی نوشنه مشغول اولوب
یعنی عبادتده اولان امین اولوب غمدن کنارده اولور وله ایضا ساقی بیا که
یار زرخ پرده برکرفت ای ساقی کل برو که یار یکا غمدن پرده کتوردی وقالدردی
کار چراغ خلوتیان باز درکرفت خلوتیلرک چراغی ایشی کرو تیزلندی یعنی یاندی

مراد

مراد ظهور تجلی درکه اول زمانده اهل خلوت اولانلرک چراغ قلبی نورلنور شوق ویرجنک ترغیب عبادت
ایدجک مجلی اولور آن شمع سرگرفته دگر چهره برفروخت اول بالشی دوتلمش یعنی سوینذرلمش
شمع دخی کرو یوزی یالکلندردی وین پیر سال خورده جوانی زسر گرفت بو ییل یمش یعنی جوق
یشمش پیر یکیتلکی باشدن دوتدی یعنی کرو تازه یکیت اولدی مراد بودرکه قلبک نورینه انطفا
کلمش ایدی کرو نورلندی وسالک اولان پیر رغبت عبادت ونشاط طاعت ایله جوان اولوب
تازه لندی آن عشوه داد که تقوی زراه برفت اول شیوه ویردی که عشق وتقوی یولدن کتدی
وآن لطف کرد دوست که دشمن حذر گرفت اول لطف ایلدی دوست که دشمن حذر
دوتدی مراد بودرکه اهل عشق الٓهی شول جذبه صالدیکه زاهد خشک عاشق مشرب اولدی
واهل ظاهر سالک طریقت اولدی ودوست اول قدر اظهار رضیانت ایلدیکه شیطان بزدن
حذر ایدوب اضلالمزدن مأیوس اولدی زنهار از ین عبارت شیرین دلفریب صنعتی بوطلو
وکوکل الدیجی عبادتدن یعنی بو نه حفظ ایدوب نا اهله صرف ایلمه کویی که پسته سخن در شکر گرفت
کانه سنک پستک یعنی اغزک سوزی شکرده دوتدی یعنی شکر ایله قابلدی یعنی اسرار الٓهیه یی زیر شکر بیندر
آنی نا اهلدن ستر قل واکتار ایدوب بی قدر قلمه بارغمی که خاطر ما خسته کرده بود بر عم نوکی که بزم
خاطرمز خسته ایتمش ایدی عیسی دمی خدا بفرستاد و برگرفت بر عیسی نفس کوندردی
حق تعالی که اول غمی کتوردی مراد غمدن غم وصول حقدر و عیسی نفسدن مراد مرشد کاملدر
هر سرو قد که برمه وخور حسن می فروخت هر سرو قد که آیه وکونشه حسن صتر ایدی
چون تو در آمدی پی کاری دگر گرفت چون کیم سن کلدک غیری ایش اردن دوتدی یعنی حسنن
صاتمغی ترک ایتدی مراد بودرکه هر حسن وجمال حسن الٓهی ظهور ایدجک محو اولور زین قصه
هفت گنبد افلاک پر صداست بو قصه عشقدن افلاکک یدی قبه سی صدا ایله طلودر
کوته نظر ببین که سخن مختصر گرفت نظری قصه اولانی کور که سوزی مختصر دوتدی مراد بودرکه
عشق الٓهی وانک بیان اعلی و بلند مرتبه در اما نظری قاصر اولنلر بونی آز و قلیل دوترلر
حافظ تو این دعا زکه اموختی که بخت ای حافظ سن بو دعایی کمدن اوکرندک که بخت تعویذ
کرد شعر ترا وبزر گرفت حمایل و بازبند ایلدی سنک شعرکی والتوندن دوتدی یعنی التون
ظرفا یچنه قودی مراد کلامنک اخبار حقیقت واسرار طریقت ایدوکی بیان واهل بخت ویار اولان

بیت موصلی قرین بیت صنم دوست
هر ز صص عوض ع اوست

بیت گورنکلی ایلدن بر واول ایکان نظم نوری
معناه اگر اولورسه گورنده بیلدی

بعض نسخه ده ... واقع
اولمشدر ...

افی ضرر جان قلدوغن ذکر دن در وله ایضا بلبلی برگ کلی خوش رنگ در منقار
داشت . بر بلبل بر خوش رنگ کل یپراغن بورننده دوتدی واندران برگ
و نوا خوش نالهای زار داشت اول از قدره و نعمتده خوش زارکسنه نالهلری
وار ایدی. کفتمش در عین وصلت ناله و فریاد چیست دیدم اول بلبله عین
وصلتده سن و فریاد ندر کفت ما را جلوهٔ معشوق درین کار داشت
دیدی بزی معشوقک صالنمسی ونازی بوا شده دوتدی مراد بلبلدن سالک عاشقدر
و برگ کلدن مراد وصول الی الله دن حاصل اولان حصه درلاجرم بو عاشق واصل
ایکن نالان کسه نک خوش نالهلرین ایدر ایدی پس سؤال وارد اولدیکه عاشق
واصلده بو ناله و فریاد ندر اول عاشق صوبندن جواب باصواب اولدرکه تعزز
و کبریای حضرت حق عاشقی واصل ایکن دخی نالان ایدر یار اگر ننشست
با ما نیست جای اعتراض یار اگر بزم ایله اوتورمدی ایسه اعتراض یری دکلدر
پادشاه کامران بود از گدایان عار داشت پادشاه کامراندر گدالردن عار
ایتدی مراد بوندن عظمت و کبریای حضرت خدایی بیاندر در نمی گیرد نیاز ناز ما با حسن
دوست اثر اتمز بزم ناز و نیازمز دوست حسننه خرم آن کز نازنینان
بخت برخوردار داشت خرم اول کسه که نازنینلردن نصیبلو بخت دوتدی مراد
بودرکه بزم ناز و نیازمز و اعزازمز اول حضرتدن تاثیره لایق دکلدر مگر حضرت
خدا فضل رحمتندن عنایت ایده خیز تا بر کلک آن نقاش جان افشان کنیم قالق
یوقارو تا که اول نقاشک قلمی اوزره جان صچلوم کین همه نقش عجب در کردش پرکار
داشت که بو دکلو نقوش عجیبه پرکار دوشنده دوتدی یعنی بو دکلو نقوش عجیبه
نقش ایتدی مراد عجایب صنع حقی استحساندر گر مرید راه عشقی فکر بدنامی مکن
اگر عشق یولنک مریدی ایسک بدناملق فکرین قلمه شیخ صنعان خرقه رهن خانهٔ
خمار داشت شیخ خرقهسنی صنعان خرقهٔ خمارخانه ده رهن دوتدی یعنی
بو کاردن عار اتمیوب بدناملق اختیار ایتدی وقت آن شیرین قلندر خوش که
در اطوار سیر اول شیرین قلندرک وقتی خوش که سیر طورلرنده
ذکر تسبیح و ملک در حلقهٔ زنار داشت ذکر تسبیح و ملکی زنار حلقهسندن

دوتدی

دوندی مراد بودر که اهل کسوت صورتنده اولمیوب ملامیه هیئتنده ذاکر صبح اولان
ریادن پاک اولور حیثم حافظ زیربام قصر ان حوری سرشت حافظ کوزی اول حور
طبیعت محبوبک کوشک طامنک التنده شیوهٔ جنات تجری تحتها الانهار داشت
جنات تجری من تحتها الانهار رسمنی دوندی مراد قصردن قبهٔ اولیادر که بودکلو قول
وحواسلی انده مظاهر ومشاهد حضرت حق دردلرکانه مسکن حضرتدر و بو قبه نک التنده
حافظک عینی اغلمق ایله نهر جنتدر بعینه که اندن آب جاری اولور و بونده تنبیه واردر که
حق تعالی ایچون جاری اولان کوز یاشی نهر جنت کبی عزیزدر شریفدر ولە ایضا
دیدی که یار جز سر جور و ستم نداشت دیدی لفظنک مفعولی اندن آشغه مذکور اولان
جمله در آخر بیته دک و نداشت لفظنک فاعلی ضمیر مستتردر راجعدر یاره و مفعولی جز سر
جور و ستم در بشکست عهد و زغم ما هیچ غم نداشت بشکست لفظنک فاعلی یاردر و مفعولی
عهددر و نداشت لفظنک فاعلی دخی ضمیر یاردر مفعولی و زغم ما هیچ غمدر مراد بونده یار دن
نفسدر و خطاب حضرت خدایه در و متکلم اولان روح و عقل حق تعالی حضرتنه خطاب
ایدوب دیر که کوردک یا رب بزه عالم ارواحده یار اولان و بدن مرکبنه بیله سوار اولان
نفس ظالم با شنیدن عذری کار رد و تمردی و عهد قدیمی صدی و بزم غمنزدن غم دوتمدی
یا رب مگیرش ارچه دل چون کبوترم یا رب دوتمه اول یاری اگرچه کبوتر کبی کوکلمی افکندو
کشت و عزت صید حرم نداشت اوچ فعلک فاعلی مستترلردر که راجعدر یاره
وایکی اولکی فعلک مفعولی چون کبوترمدر تنازع طریقیله اوچنجی فعلک مفعولی عزت
صید حرمدر یعنی اول کبوتر کبی کوکلمی دوشردی و قتل ایتدی و صید حرم عزتنی دوتمدی
مراد بودر که یا رب نفسمه عذاب ایتمه اگرچه حرم عزتکده اولان فلکک عزتنی بلمیوب هلاک ایلدی
بر من جفا ز بخت من آمد وگرنه یار بنم اوزرمه جفا بنم بختمدن کلدی یوخسه یار حاشا که
رسم طریق کرم نداشت حاشا که لطف رسمنی و کرم طریقتنی دوتمش اولا مراد
بونده یاردن طریق حضرت خدادر که شاخ عطادر اما نفس شوم ظالمه و بخت بد مسعدیلرر
با این همه هر آنکه نه خوری کشید ازو بود و کلی ایله هر اول کسه که خورلق چکمدی یاردن
هر جا که رفت هیچ کسش محترم نداشت هر یره که کتدی هیچ کسنه انی محترم دوتمدی مراد
بودر که اندن لطف کرم صادر اولمقدر پس هر کیمه بو جمله ایله اول الله دن خورلق چکمیه اکا عبودیت

یعنی اول صورت طبیعت محبوبک قصری کوشکی سایه سنده
حافظک اهل التنده کوشکی یعنی
نهر دولابه اوزره جنات تجری
من تحتها الانهار وصفی
کوستردی ابدی
منه

وعبادت اتمه ولله العزّة ولرسوله وللمؤمنين حسبنجه عزیز ومحترم اولمز ساقی بیار
باده وبا مدّعی بگوای ساقی کتور باده ومدعی یه دی انکار ما مکن که چنین جام جم نداشت
بزه انکار اتمه که بونک کبی قدح جم دوتمدی یعنی جک بونک کبی جامی یوغیدی مراد ساقیدن
مرار معلوم اولاندر وباده دن مراد عشق الهیدر ومدعیدن مراد دشمندر ووقدندن
مراد قلب صافیدر پس دشمنه دیمک کرک که بزه انکار قلمه بونک کبی قدحی جم دوتمشدر
ومالک اولمشدر نه هر راه روکه بحریم درش نبرد هر یول کیدجی که یوی انک قپوسی حریمنه
التمدی مسکین برید وادی ورهٔ در حرم بنداشت مسکین کندی در حرم یعنی بر یه
ایلدیی ویوی حرمه دتمدی یعنی التمدی مراد بو یزدن شول سالکدر سلوک ایدوب
وصول الی الله تحصیل اتمیه حافظ ببر تو کوی سعادت که مدعی ای حافظ ایلت سعادت
طوپنی که مدّعی هیچش هنر نبود وخبر نیز هم نداشت هیچ انک هنری یوق ایدی
وخبردخی دوتمز ایدی یعنی هنردن خبری یوق ایدی مراد بوندن علم وفصاحت
وفضل بلاغت سعادت ایدوکین ذکر و انوچون شکر در ولایتدانی مهر رخت
روز مرا نور نماندست سنک رخک کنشسز بکا نور قالمدی یعنی قالممشدر
وز عمر مرا جز شب دیجور نماندست عمردن بکا قرکو کیجه دن غیری قالمامشدر مراد
بوندن بدن قلندن جانه خطابدر که چون آفتاب روح غارت اولا بدن
کونشک نوری قالمز لاجرم عمردن قرکو کیجه دن غیری قالمز یعنی هر وقت مظلم اولور
پس کیجه بر عبادت کرکدر هنگام وداع تو زبس کریه که کردم سنک وداعک وقتنده
چوق اغلدوغمدن دور از رخ تو چشم مرا نور نماندست سنک رخکدن
اراق بنم کوزمه نور قالمامشدر مراد بوندن دخی بدن طرفندن روحه خطابدر که
سن وداع ایدوب کیدجک بن چوق اغلرن سنک یوزک مفارقتندن که کوزمده نور
قالمدی فی الواقع روح بدندن مفارقت اتدکده کوز کیتمش اولوب بی نور
قالور مراد بوندن عالمک فنا لسن وروحک انتقالن بیاندر میرفت خیال تو
چشم من ومی گفت کیدر ادی سنک خیالک بنم کوزمدن ودیر ایدی هیهات
ازین گوشه که معمور نماندست معقول قول بومضمر اعدر مراد روحک لسان حال ایله

کلامنی

کلامنی حکایتدر که چون کوزدن کیده بو کوزه خراب اولور وصل تو اجل را ز سرم دور همی داشت
سنک وصلک اجلی بنم باشمدن ایراق قالمامشی دور تیر ایدی ازدولت هجر تو کنون دور نماندست
سنک هجرک دولتندن شمدی ایراق قالمشدر فی الواقع مادام که روح بدنه متعلق و متصل
اولا اجل و موت بدندن بعید اولور چون مفارقت قله اجل قریب اولور که مفارقت روح
قران موت مثلا زماندر و بونده تنبیه واردر که هجر دوست موتی آسان ایدر یعنی دوست
هجری موتدن اصعبدر نزدیک شد آن دم که رقیب تو بکوید تعیین اولدی اولدم که
سنک رقیبک دیه دور از در تو آن خسته مهجور نماندست سنک قپوکدن ایراق اول
خستهٔ متروک قالمشدر یعنی اولمشدر من بعد چه سود ار قدمی رنجه کند دوست
من بعد نه فائده اکر قدم رنجه ایدرسه دوست کز جان رمقی در تن رنجور نماندست
رمق بقیهٔ روحه دیرلر یعنی جاندن بربقیه خسته تنده قالمشدر مراد بودر که
چون ایره احبا و اطبا فائده ایتمزدر هجر تو کر چشم مرا آب نماند سنک هجرکده اکر بنم
کوزمده صو قالمیه کو خون جکر ریز که معذور نماندست دی کوزه جکر قانی دوک که
معذور قالمشدر یعنی اکا عذر یوقدر صبر است مرا چارهٔ هجران تو لیکن صبر دربکا
فراقک چاره سی اما چون صبر توان کرد که مقدور نماندست لفظ چون اماله ایله در
یعنی نیجه ایتمک اولور مقدور قالمشدر حافظ ز غم از کریه نپرداخت بخنده حافظ
غمدن اغلمقدن صبر فارغ اولدی کولمکه ماتم زده را داعیهٔ سور نماندست ماتم زدیه
دوکن باعثی و فکری قالمامشدر مراد بودر که موت ملاحظه سی ایله ترک سور ایتمکه
تنبیه در وله ایضا ز کریه مردم چشمم نشسته در خونست اغلمقدن کوزم ببکی قان
اچنده مستغرق در ببین که در طلبت حال مردمان چونست کور که سنک طلبکده
کشیلرک حالی نیجه در مراد بودر که مردم چشم غرق دم اولدوغی دوست طلبی ایچوندر که وصول
طلب ایتسز اولمز بیاد لعل تو چشم مست میکونت سنک لبک یادی ایله شراب کبی
مست کوزکسز ز جام غم می لعل که میخورم خونست غم قدحندن لعل شرابکه ایچرم
قاندر مراد لعلدن بطون کلام واسرار الهیه در و چشم مستدن مراد ظهور
و تجلی ذاتدر پس سالک اسرار الهیه یاد ایدب اما تجلی و لمیک تستر او بجوق

لفظ ان بونده منه اجلیه معناسنه در منه

نسخه هجران شد روز وصل یار هجران یار اشد سکا بی وش اجلکا اسباب مرزمن مهیا شد صح

نسخه بیار غصت ارایم از صبر صبر بیست روا نیست دور واکر مرا نیست صح

اجل صح یعنی اجل قریب اولدی صح

عیش مکدر اولور زمشرق سر کوی آفتاب طلعت تو لنک محلک باشی مشرقدن یوزک
کنشی اکر طلوع کند طالعم همایونست اکر طلوع ایدرسه طالعم مبارکدر مراد سر کویدن
جانب الهیدر و آفتاب طلعتندن مراد تجلی محضدر چون سالکه فیض تجلی حاصل اوله سعادت
طالعدر حکایت لب شیرین حدیث فرهادست حکایت مبتدادر مضافدر لب شیرینه
حدیث خبریدر مضافدر فرهاده یعنی شیرینک لب حکایتی فرهادک سوزیدر که فرهاددن
سوزلر مراد بودر که من احب شیئاً اکثر ذکره حسبنجه عاشقک ذکری لب یاردر
شکنج طره لیلی مقام مجنونست لیلینک صاچی بوکلمی مجنونک مقامیدر مراد بودر که
عاشقک مقامی زلف نگار و غیب هویتدر دلم بجو که قدت همچو سرو دلجویست
کوکلمی ارا که قدک سرو دلجو کبیدر مراد قددن استواء استیلاء الهیدر که ضروری
قلب مجذوب ایدر سخن بگو که کلامت لطیف و موزونست سوز سویله که
کلامک لطیف و موزوندر مراد سوزدن اشارت الهی و فتح باب فیضدر که
محبوب و خوبدر زدور باده بجان راحتی رسان ساقی شراب دورندن جانه
بر راحت ایرشدر ساقی که رنج خاطرم از جور دور گردونست که خاطرمک
مرضی جور کردوندندر مراد باده دن غلبات عشقدر که اول مستولی اولیجق
جور دور زمان فراموش ایدرب راحت ویرر از آن زمانه ز چشمم برفت
رود عزیز رود ارماق معناسنه و ایر معناسنه و سازکرلک معناسنه و عشرت
معناسنه کلور بونده معنای رابع معناسنه مناسبدر کنار رود باغ من
براز رود جیحونست بنم باغ و کنارم جیحون ارماغندن طلودر مراد فراقک
شدتنی بیاندر شعر لقد ذقنا مرارة کل شیء فما شیء امر من الفراق
باختیار که از اختیار بیرونست اختیار اول مصراع اولده مصروفدر
اختیار ثانی قدر معناسنه در یعنی قدرتدن خارجدر مراد کنز و عجزی بیان
و حضرت حقه تسلیمی اظهاردر ز بیخودی طلب یار میکند حافظ بیخودلقدن
یار طلبن ایدر حافظ چو مفلسی که طلبکار گنج قارونست بر مفلس کبی که
کنج قارون طلبکاردر مراد کنز و کنزک حقارتنی و جناب قدسک عظمتنی بیاندر لاجرم

ابنیاء عظام واولیاء کرام طلبکار اولدوغی حضرت درآحاد امته واوسط ناسه
اکا نه لغایت وارد ر ولە ایضا مردم دیده ما جز بر خت ناظر نیست بنم کوزمڭ بکی سنڭ رخکدن
غیری یه ناظر دکلدر مراد مردم دیده عین عبرت ایله نظر ایدوب هر نسنه ده مشاهده
حق ایدر دیوب باشی دونمش کوکلمڭ سنڭ غیرکی ذاکر دکلدر ذاکر بونده ذکر دیلر
ضم دال ایله المغه دیرلر عاشق مفلس اکر قلب ولش کرد نثار عاشق مفلس اکر قلب قلبنی
نثار ایدی ایسه مکنش عیب بر نقد روان قادر نیست ای عیبلمه که کجر نقده
قادر دکلدر مراد عاشق فقیرک حضرت حقه نثار ایدجك نسنه سی یوق ایدکن بیانذر
اشکم احرام طواف حرمت یغ بند د بنم کوزم یاشی سنڭ حرمك طواف ایتلر کرچه از خون
دل ریش دمی طاهر نیست اکرچه یاره لو کوکل قاننده بر دم طاهر دکلدر مراد
آثار واعمالندن تلوث وریا وار ایدوکن بیانذر کل اناء یترشح بما فیه حسبجه
درون صاف ولمعدن ظاهر اولور عافت دست بران سرو بلندت برسد
عافت الی سنڭ سرو بلندکه ایرشور هر کرا در طلبت همت او قاصر نیست
هر کمکه سنڭ طلبکده همتی قاصر دکلدر مراد بودر که علو الهمة من الایمان موجبجه
دخی المرء یطیر بهمته مقتضاسنجه ومن طلب وجد وجد موجبجه عالی همت اولان
اهل ایمان اولور ووصل جانان بلور ومرادی حاصل اولور شعر بقدر الکد
تکتسب المعالی ومن طلب العلی سهر اللیالی ازوان لخش عیسی نرزم بیش
تودم عیسی نك جان بغشلیجغندن نغس او رمزم سنڭ او کلده زانکه در
روح فزای چولبت ماهر نیست زیرا جان ارتورمقده سنڭ لبك کبی ماهر
دکلدر مراد بودر که اعتبار جانه دکلدر بلکه آنك ایله تحصیل مرتبه در من که
در آتش سودای تو اهی نزنم بن که سنڭ سوداك آتشنده براه او رمزم
کی توان کفت که بر داغ دلم صابر نیست نجن دیمك ولور داغه بنم کوکلم صابر دکلدر
مراد کندونك اهل ایدوکن بیانذر وصبر مدحدر بسته دام قفصت یا دچو مرغ وحشی
قوش کبی طائر سدره اکر در طلبت طائر نیست سدره قوشی یعنی جبرائیل اکر سنڭ طلبکده
اوچجی دکل ایسه مراد بوندن طالب حق اولمین مذموم اولوب دعلیه قلنمغه مستحق ایدکن

بیانده‌در و طالبک قدری مطلوبنک مرتبه‌سی حسبنجه ایدوکن ذکر درکه قیمة المرء ما یحسنه
روز اول که سر زلف تو دیدم گفتم اولا کوننده که سنک یاشنی کوردم دیدم که پریشانی
این سلسله را آخر نیست که بوزلفک پریشانلغنه آخر یوقدر مراد روح انسان
الست بربکم کوننده غیب هویتدر تعلق ایدوب و بونک ذاتی و صفاتی وجیبی و مصنوعاتی
نه غایت ایدوکن فهم ایتدوکن بیانده‌در سر پیوند تو تنها نه دل حافظ را نیست
کیمکه اتصال سوداسی یلکز حافظ کوکلنه دکلدر کیست انکشت سر و پیوند تو در خاطر
نیست کیمدر اول که کا اتصال هوسی اوک خاطرنده دکلدر مراد بوندن علم تصوفک
غایتنی بیانده‌در که وصول الی الله در پس بو مطلب هر طالبک مطلوبیدر بلکه همان
مطلوب اولدر ولا ایضا راهیست راه عشق که هیچش کناره نیست بعض نسخه ده
بحریست بحر عشق واقع اولمش والا جز آنکه جان بسپرند چاره نیست اول
یرده جان اسمردن غیری چاره یوقدر ما را بمنع عقل مترسان و می بیار بزی
عقل منعی ایله قورقتمه شراب کتور کان شحنه در ولایت ما هیچ کاره نیست
حرف ها لفظ کاره ده لیاقت و نسبت ایچوندر یعنی اول صوباشی نابهی بزم
ولایتمزده هیچ ایشه لایق دکلدر عقل معاشدر اول عشق الهیدن منع ایدر
طلب دنیایه امر ایدر اما عاشق صادقلر و طالب محققلر ولایتلرنه حکم ایده مز
عقل معاش انده معزولدر هر دم که دل بعشق دهی خوش دمی بود یعنی هر دم که
عشقه کوکل ویره سن اول دم خوش دم ایدکنده شبهه یوقدر در کار خیر حاجت
هیچ استخاره نیست خیر اشده استخاره یه هیچ حاجت یوقدر استخار بر ایشه
شروع ایتمک دیلسه خیرمیدر شرمیدر دیو تفاؤل ایدوب خیر اختیار طلب
ایتمکه دیرلر مراد بودرکه عشق الهی و طلب آخرت خیر محض در انوکچون استخاره
ایتمکه حاجت یوقدر پس خیرلو ایشه شروع دیلیجک توقف و استخاره
لازم دکلدر از چشم خود بپرس که ما را که میکشد ای جان که لفظ اسمدر و لفظ
کشد ضم کاف ایله کشتن لفظندن مضارع در یعنی کشد و کوزکون صورکه بزی کم
اولدرر جانا گناه طالع و جرم ستاره نیست ای جان طالعک کناهی و یلدوزک

جرمی بوقدر مراد چشمدن عین در عین لفظنک بر معناسی ذات شیدر یعنی هو الذی یحیی و یمیت

جسنجه احیا و اماتت حضرت حقدندر بن ذات الله هلا کیم و تاثیر حقدن بیلورم طالع و لادتمه

و کوکبه اسناد قلمز رویش بجشم پاک توان دید چون هلال انوک یوزینی پاک کوز ایله

کورمک اولور هلال کبی هر دیده جای جلوهٔ آن ماه پاره نیست هر کوز اول ماه پاره نک

جلوه سی یری دکلدر مرا دبودر که تجلی جمال حقه نظافت کرکدر فرصت شمر طریقهٔ رندی که

این نشان فرصت صاحب رندلک طریقه سن که بو نشان چون راه گنج بر همه کس آشکاره

نیست دفینه یولی کبی هر کسه یه آشکاره دکلدر مراد رندلکدن اعمالنه ناظر اولیوب

اخلاص ایله عبادت و ترک ریا اتمکدر نکرفت در تو کریهٔ حافظ هیچ روی اثر اتمدی

سکا حافظک اغلمه سی **و لـه ایضا** ساقیا آمدن عید مبارک بادت ای ساقی بیرام کلمسی

مبارک اولسون سکا وان مواعید که کردی مرواد از یادت اول وعده لرکه ایلدک

کیتمسون خاطرکدن مراد ساقیدن مرار معلوم اولانکر شوق و حالت ویرن

مرشددر در شکفتم که درین مدت ایام فراق بحیدهٔ بن که بو ایام فراق مدتنده

بر کرفتی ز حریفان دل و دل میدادت کتوردک شول حریفلردن کوکلک که سکا کوکل

ویردی مراد زمان اعتکافده کندو عبادتنه مشغول اولوب مریدلردن فارغ و

غافل اولدوغینه شکایت ایدر کبی طلب و رغبت اتمکدر بر سان بندکی دختر رز

کو بدر آی خطاب ساقیه در یعنی ارشد را و زم چبوغی قزی قو للغنه یعنی خذمتنه بو

کلام کدی طنتره چوق که دم همت ما کرد ز بند آزادت که بزم همتمز نفسی سنی بنددن

آزاد ایلدی مراد دختر رزدن شرابدر و شرابدن مراد عشق آلهی و شوق و حالتدر

شیخ خلوتده ایکن اولدخی مقید و محبوس ایدی مریدلرک طلب و همتی دمی انی قیده

حبس و بنددن خلاص ایتدی شادیٔ مجلسیان در قدم مقدم تست اهل مجلسک

شادلغی سنک مقدمک قدمنده در جای غم باد هر آن دل که نخواهد شادت

غم یری اولسون اول کوکل که سنی شاد استمز مراد شوق و حالت ظهوری مرید

طالبک سروری ایدوکن بیاندر و آخر استمین غمناک اولمق ایچون دعاء علیه در

فی الواقع مست عشق اولمین کوکل غم دنیا محل اولور شکر ایزد که ازین باد خزان رخنه

نیافت

بیت
بشنو سخنم تو باده کن نوش
تا جملهٔ غم کنی فراموش

نیافت لفظنک فاعلی بوستاندر شکر الله که بو خزان یلندن کرک بولدی یعنی
متفرق اولمدی بوستان سمن وسرو وکل وشمشادت خطاب بونده دخی
دختر رزه در یعنی سنک سمن وسرو وکل وشمشادک بوستانی مراد شیخ خلوتنده
وفراغده اولدوغی مریدلرک اهماله سبب اولمدی دیمکدر چشم بد دور وکزین تفرقه
خوش باز آورد لفظ چشم بد دور وکزین جمله دعائیه در وآورد لفظنک فاعلی طالع
ولکن معطوف اولاندر یعنی بر مذکوره اراغ اولسون که بو پریشانلقدن کرو کتوردی
طالع نامور ودولت مادر زادت دولت طالعه معطوف قدر سنک نامدار طالعک
وانادن بیله طوغن یعنی قدیمی دولتنک مراد حب آلهی تحبهم وتحبتونه حسبیجه قدیم
ونامدار اولوب واهتداء طالب حدیث نبوی موجبنجه ازلی اولدوغی بیانندر
رسول ع م بیورمشکه ان الله تعالی خلق الخلق فی ظلمة ثم رش علیهم من نوره
فمن اصابه ذلک فقد اهتدی ومن اخطاء فقد غوی حافظ از دست مده صحبت
این کشتی نوح ای حافظ الدن قومه وکیدرمه بو نوحک کمیسی صحبتینی ورنه طوفان
حوادث ببرد بنیادت یوخسه حوادث طوفانی التور وکیدرر بنیادکی
مراد نوح کمیسندن شریعتدر نیتکم بو فرده برکره بیان اولندی یاخود
طریقتدر لاجرم شریعت وطریقت اچنده اولان حوادث وفسادات
طوفانندن سلامتده اولور وله ایضا شنیدم سخن خوش که پیر کنعان گفت
اشتمشم خوش سوز که پیر کنعان دیدی یعنی یعقوب ع م دیدی فراق یار نه آن
میکند که بتوان گفت یار فراقی انی اتمز که دیمکه کوج یته مراد فراق یاردن حضرت
حقه دور اولمقدر که عالم آلهیدن روح انسانی حضرت عندیت الهی یه ده ایدی شمدی
دور در عاشق اولان دیوانه وار وپیر الم وزار اولدوغی اول فرقتدندر بیت
یکدم نشد که از غم هجرت زجان ودل سیلابها نیامد وفریادها نرفت حدیث
هول قیامت که گفت واعظ شهر قیامت قورقسی حدیثی که دیدی شهرک واعظی
کنایتست که روزگار هجران گفت بر کنایتدر که هجران کوننده دیدی مراد
بودر که حضرت حقدن مفارقت الم هول قیامتدن اشددر نشان یار سفر کرده

نسخه: عشق تو بو نامی وروزی کس نبوده م
نسخه: بوده م از خود عشق تو بوده بوده م

مصراع اولده مذکور اولان گفت لفظنک مفعولی مصراع ثانیده مذکور اولان
ومصراع ثانیده مذکور اولان گفت لفظنک مفعولی مصدر معناسنده در

ازکه

ازکه برسم باز سغرلیمش یار نشانني کیمدن صوریم کرو که هرچه کفت برید صبا پریشان کفت که هر نه
دیدی ایسه صبا بیکے پریشان دیدی مراد سغراتمش یاردن اخره کیدن یاردرکه فریق في الجنة
وفریق في السعیر جسنجه انک پریشان وخبر بلمک غایتده عسیردر که توجه سحری کاه احسن حال
وکاه خلافی خبر ویرر غم کهن بمی سالخورده دفع کنید اسکی غمی یل یمش یعنی اسکی شراب
ایله دفع ایدک که تخم خوشدلی انست که پیر دهقان کفت کوکل خوشلغنک تخمی بودرکه انکی قوجه
دیدی مراد غم کهندن معاصی قدیمه در وشراب کهنه دن مراد توبه ایله طلب سبق رحمت
ازلی در وانابت ایله اعتماد فضل لم یزلیدر و پیر دهقاندن مراد عمل صالح و بند و نصائح ایدنلر
فغان که ان مه نامهربان دوشمن دوست نامهربان لفظی و دشمن دوست لفظی وصف
ترکیبی در وصفت ان مه در یعنی فغان که اول ای که شفقتسز و دوشمن دوست در
ترک صحبت یاران خود چه اسان کفت کند و یاران صحبتی ترکنی اسان دیدی یعنی یاران صحبتی
ترکنی اسانلق ایله ایلدی مراد اول مه دن نفس در که روح انسانی و قوای بدنیه نک محبوبی در
و معصیته جرات ایدوب بونلره عذاب اتدرمکه اقدام ایدر بی شفقت در و شیطان
دوست دوستور دشمن دوست در و برانلق شهوت سببی ایله روحی و قوالے
ترک ایدر من و مقام رضا بعد ازین و شکر رقیب یعنی بکا من بعد رضا مقامنده
اولمق و رقیب شکرن قلمق کرک که دل بدرد تو خو کرد و ترک فرمان کفت که کوکل
سنک دردکه خو ایلدی و ترک درمان قلدی مراد مخاطبدن حضرت حق در چون قلب درد الهی ایله ملوک
اولا درمان ترک ایده قضایه رضا ویروب مخالف اولاندن شکایت ایلمک کرک کره بباد مزن
کرچه بر مراد وزد یله دوکم و اعتماد قلمه اکرچه مراد اوزره اسرسه دخی که این سخن
بمثل باد با سلیمان کفت که بو سوزی قصه و تمثیل ایله یل سلیمانه دیدی مراد باددن دولت
دنیا و عمر بی وفادر که هر بری بی بقادر بونلره اعتماد قلمق خطادر مزن زچون فوج ادم که
بنده مقبل مزن لفظنک مفعولی دم در بنده مقبل مبتدادر یعنی نیته و نیچون دن نفس
اورمه که مقبل قول قبول کرد بجان هر سخنی که جانان کفت قبول کرد ضمیر مبتدادر بجان لفظی
قبول کرده متعلق در یعنی قبول ایلدی جان ایله هر سوز که جانان دیدی مراد بو درکه حق تعالی به
اعتراض اتمه هر نه بیوردی ایسه جان ایله قبول قل که مقبل حال در بیت بن ننان دکی طور مشم خذمتده قایم خسروا

بیر بر سر یک و دار جانان از غم ان جانم

بمهلتی که سپهرت دهد ز راه مرو بر مهلت سببی ایله که فلک سکا ویره یولدن کتمه ترا که کفت که این
زال ترک دستان کفت سکا دیدی که بو قری ترک مکر و حیله اتدی مراد بودر که مساعده فلکه
مغرور اولمه طریق مستقیمدن چیقمه کرک که مساعده فلک مکر و حیله در که اکا فریفته اولق
بلادتدر بیت مغرور مشو که فلک شعبده باز بازی بنماید که شود با تو کو ساز بسیار و
کسانرا نیز دست نکوچ کشته همه را بعکس خویشتن باز که کفت حافظ از اندیشهٔ تو باز آمد
کیم دیدی حافظ سنک فکرکدن کرو کلدی من این نکفته ام انکه کفت بهتان کفت بن بونی
دیمدم اول کمسه که دیدی بهتان دیدی مراد بودر که عاشق صادق ترک سودای یار اتمز اکا
بونی اسناد بهتان عظیم در نتکم بر عاشق دیمش بیت جز نیست که در ازل مرا در سر بود
کاریست که تا ابد مرا در پیش است وله ایضا صبحدم مرغ چمن با کل نوخاسته کفت
سحر وقتنده بلبل یکی یتمش کله کلدی دیدی نازکم کن که درین باغ بسی چون تو شکفت نازی
اکسک قل که بو باغده نیچه سنک اجلدی کل بخندید که از راست نرنجیم ولی کل کلدیکه دوغرو
دن انجمزوم ولی هیچ عاشق سخن سخت بمعشوق نکفت هیچ عاشق قتی سوزی معشوقه
دیمدی بو کلام فرض و تمثیل طریق ایله در یعنی اکر بلبل و صاحب عقل و اهل نطق اولسه لر
تابین لرنده بونک کبی مکالمه اولور ایدی مراد بودر که عاشق صادق حضرت حقه
اعتراز اتمیوب جمیع حالده عرض نیاز اتمک کرک که ان الله غنی عن العالمین حسبنجه
والله الغنی وانتم الفقراء موجبنجه حضرت خدادن غنی مطلق و بنده محتاج محضدر
مو هر نه ایدرسه اکا روادر محل اعتراز دکلدر بیت همچون هزار عاشق از غم کشم
کز خون اکس الوده نکشت انکشم تا ابد بوی محبت بمشامش نرسید مشام بورنده قوقو
ادراک ایدن یره دیرلر و انده اولان ضمیر هر که لفظنه راجعدر پس بو مصراع مرهونه در یعنی ابدی
محبت قوقوسی مشامنه ارمدی هر که خاک در میخانه برخساره نرفت هر کمکه میخانه قپوسی
طپراغنی یکاق ایله سپورمدی مراد میخانه دن مقام عشق و طلبدر پس هر کمکه محبت الله
ادراک اولناجق یره واروب خدمت و عبادت اتمسه اول ادراکدن محروم اولور بیت
دلا کر تو جو بندهٔ جوهری نجستی طلب کن یکی جوهری کمر بند در خدمت کاملی که از خدمت او
شوی مقبلی اکر مشک خواهی بعطار رو بکن خویشتن را بخانه کرو کر طمع داری از ان جام

مرصع

بنفعلی

مرصع می لعل داری لعظنکبی لعل در و مرصع اکا دیرلرکه انده جواهر برکتمش اولا المریعنی اکر طمعک
قدحدن لعل شرابه در در ویا قوت بنوک مژات باید سفت نوک لفظی فتح نون وسکون واوله
هر کسکن نسخه نک سوری اوجنه دیرلر ومصراع اول مضمونی جزادر یعنی الجوزی ویا قوت کرکک
اوجی ایله دلمک کرک مراد جام مرصعدن قلب مرشد کاملدر که انده جواهر معانی بر کنمشدر ولعل
شرابدن مراد عشق الهیدر وانجودن مراد کوز یاشیدر که قانلو اولا پس قلب مرشددن
عشق الهی استین کوزدن یاش دوکوب قانلر اغلمق کرک کوز یاشی کهربکیدر دلمک کرک
بیت کار نیکو کن اکر مرد نکو می طلبی کر جزا هرچه نکو بر نیکو کار دهد کار اکر نیت ترا در طلب
اجر مبلش فرد بر دوز باندازه کردار دهد در کلستان ارم دوش چو از لطف هوا
جنت کلستاننده دون کیجه چون هوا لطافتندن زلف سنبل بنسیم سحری می اشفت
سنبل زلف سحری یلیه قرشدی مراد کلستان ارمدن عالم مکاشفه در وهوادن مراد حب
الهیدر و زلف سنبلدن مراد غیب هویتدر ونسیم سحری توجه سحرکاهیدر چون حب الهیده
لطافت اولان عالم مکاشفه غیب هویت ایدی توجه قلب سحری ممزج اولا فنای جهانی
مشاهده ایدوب دیر کفتم ای مسند جم جام جهان بینت کو دیدم ای جم بختی لسنک
جام جهان بینک قنی کفت افسوس که ان دولت بیدار بخفت دیدی حیف که اول اویانق
دولت اویدی مراد دولت وسلطنت باقی دکل ایدکن بیان ایدر بیت مغرور
اولمه دولته ای پادشاه دهر فرعون چوق یشادی ولی بولدی ابدوکن سخن
عشق نه آنست که اید بزبان عشق سوزی اول دکلدر که دله کله بیت زبان
عشق نداند ریب نکته شناس که این لغت نه باوضاع تازی وعجمست ساقیا
می ده وکوتاه کن این کفت شنفت ای ساقی شراب ویر قصه ایله بو دلو سوزی
مراد ساقیدن وشرابدن نه ایدوکن مرارا ذکر اولنمشدر خلاصه مراد بودر که
ای واعظ وشیخ ارشاد قولی تقلیل ایدوب ارشاد فعلی ایلیوب تعلیم عمل
قلوب عمال ایتدر بیت بکوی بابه عالم بتفسیر کوی را عامل شوا ولا وهم اعمال ما بکن
چون قول جه عمل ندهد سود مرد را خویشتن کن عبادت وکم کن بما سخن اشک حافظ
خرد وصبر بدریا انداخت حافظک کوزی یاشی عقل وصبری دکیزه اتدی چکند

سوز غم عشق نیارست نهفت نیلسون عشق غمنک حرارتنی قادر اولمدی کزلمکه
مراد عقل وصبری دریایه اتمقدن انلری بتورمکدرکه بو غلبهٔ عشقدن ناشی اولور
وبو حال عشاقه چنده معتبردر بیت چنان کشتم زمشق و خرابم که خاک را نمی دانم زابی
درین خانه نمی یابم کس را تو با عقل بیا باشد بیابی ولا بو بیت همی ایدبنیکی مکر
در اتش عشقش کبابی میکذاری که مردم خولش نخسند که اردبوانکی بی صبر وخوابی
بباطن خوب معموری بغایت بظاهر می نمایی که خرابی وله ایضا دل ودینم شد ودلبر
بملامت برخاست کوکلم ودینم کتدی ودلبر سرزنش قلمغه دوردی کفت با ما منشین
کز تو سلامت برخاست دیدی بزمله اوتورمه که سندن سلامت قالقدی مراد بونون
معنی لغوی اعتباریله طاعت وانقیاددر ودلبردن شیخ درکه طالب صادق شیخنی
محبوب ومطلوب دوتنور خلاصهٔ مراد بودرکه غلبهٔ عشق وحالتدن کوکلم قبضهٔ ارادتدن
چقوب وشیخه اطاعتدن کیدوب شیخ دخی بو حالتدن کورب صورت اردکوستردی
که شنیدی که درین بزم دمی خوش بنشست اولکی که لفظ اسم در وشنیدی خطاب عام در
ومضمون بیت استفهام انکاریدر که نه در آخر صحبت بندامت برخاست کمی
اشتدک که بو صحبتده بردم خوشکن اوتوردی که صحبت اخرنده ندامت ایله قالقمدی
مراد بودرکه کمکه سلوک طریقت ایدوب بزم الهی ده اوتورسه طعن دشمن وعوام
اشیدر شمع اگر زان رخ خندان بزبان لاف زد شمع که اول کولجی یوزدن
دل ایله لاف اوردی ایسه پیش عشاق تو شبها بغرامت برخاست سنک عشاقک
اوکنده اه دکه دوردی یعنی خطاسن بیلوب اعتذار ایچون اوری دردی
مراد بودرکه انوار ضعیف نور الهی هرکز مشابه دکل درلحی مشابهت
خطا در در چمن باد بهاری زکنار گل وسرو چمنده بهار یلی گل وسرو
کنارنده بهواداری ان عارض وقامت برخاست اول عارض وقامت
هواداراغی یعنی محبت ایله قالقدی مراد عشق الهی هریرده محرک ومتحرک اولوب
جوش وخروش ده ایدوکن بیاندر مست اتش عشقشت کانرنی افتاد
جوشش عشقشت کاندرمی فتاد مست بکذشتی واز خلوتیان ملکوت مست چنک

[illegible] ملکوتدن [illegible] مراد [illegible]

دملاکدن

وملائکه دن بتماشای تو آشوب و قیامت برخاست سنک تماشاک ایله فتنه و قیامت
قالقدی مراد مست چکمکدن ظهور رفرط تجلی در وعموم وسعت رحمت الهی در
بیش رفتاری تو با بر نگرفت از خجلت سنک یوریشک اوکنده ایاق قالدرمدی
او تمغدن سرو سرکش که بناز قد و قامت برخاست بالش چکیجی سروکه قد و
قامت نیازی که قالقدی مراد بودر که رفتاردن حضرت حقک آثار و افعالدر که یفعل
الله ما یشاء و یحکم ما یرید قسمنجه هرنه که دیلرلر ایدر خلاف ارباب جاه دولتک و اصحاب
ملک و سلطنتک که تکبر و تعظیملری وار اما تصرف و ایجاده قدرتلری یوقدر و
ایجاده متعلق اولان امورده شرمسار و حیران وگدای فی سرو پای ایله یکسانلردر
بیت سرو آزاد از هوای قامت جان پرورش شد چنان مجنون که جا کرد بزم مرغان بر سرش
لاجرم اهل ملک و مال نخوت و تکبر ایدرلر اما قدرت ایجاد و آثارلری یوقدر بیت ای
مصور دو تلم قدر فی تصویر ایده سن شیوهٔ رفتارنه ایدن نه تدبیر ایده سن حافظ
این خرقه بینداز مگر جان ببری ای حافظ بو خرقه آت که مگر جان قورترسن کاتش
از خرمن سالوس و کرامت برخاست که آتش ریا و کرامت خرمندن قالقدی
مراد ریا صورتن و کرامت دعواسن ترک قل دیمکدرکه تغییر شکل لاجل الاکل مذموم در
و ترک الدین والدنیا من جمع الدنیا موجبنجه عمل آخرت ایله طلب دنیا غایتده شوم در
بیت زاهد اهل ریا دوزخی دیدوکمز اگر اینمز ایسک الله وار اسن کوره سن
وله ایضا روی تو کس ندید و هزارت رقیب هست سنک یوزک کمسه کورمدی
و بیک رقیبک واردر در غنچه هنوز و صدت عندلیب هست غنچه لقده سن هنوز و یوز
بلبلک واردر مراد حضرت حق بس پرده ده مستور ایکن ظهور و تجلی ایتمزدن مخالف
و منازع و عاشق و طالب چوق دیمکدر گر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست
اگر سنک محلکه کلدم ایسه اولدکلو غریب دکلدر چون من درین دیار هزارت غریب هست
منم کبی بو دیارده سنک بیک غریبک واردر مراد غریبدن روح انسانیدر و کوی
یاردن مراد جانب مطلب حقدر و بو دیارده عاشق غریب چوقدر هرچند دورم
از تو که دور از کس مباد بند کلوکه اراغم لندن کمسه اراغ اولمسون لکن امید وصل توام

اوزره غازی لفظنده هره وصورت
اوجون اولور ومصدر مستعار اولور
اولور غیر ایجاده لفظنده مصدر
ظاهردر مص

عن قریب هست

لكن سنك وصلك اميدي عن قريب واردر كه اين الرب الجليل واين العبد الذليل حيثيه
طالب حق اول حضرتدن بعيددر اما غايت تعون فاني قريب اجيب دعوة الداعي
موجبنجه وصول الى الله درلاجرم رفع حجب ايله اكا وصول عن قريب ميسردر
در عشق خانقاه وخرابات فرق نيست عشقدن خانقاه وميخانه فرقي يوقدر
هرجاكه هست پرتو روي حبيب هست هر يره كه واردر حبيب يوزي ضياسي واردر
مراد بودركه حضرت حق تجلي اتمكه موضع مخصوص شرط دكلدر بيت بشنو كرم حق را
غافل مشو اي طالب در دير خرا كويند لبيك همي كوي انجاكه كار صومعه را جلوه مي دهند
اول پرده كه خانقاه اشنه صالنمقلق ديرلر ناقوس دير راهب ونام صليب هست
رهبان كليسا سنك جاكي وخاجي ادي واردر مراد بودركه حق تعالى نك اذلالي
كبي مضل درلاجرم يضل به من يشاء ويهدي به من يشاء مقتضاسنجه صومعه نك
رونقي رنك هدايتي وكليسانك ناقوس واضلال ايله در عاشق كه شد كه يار بحالش
نظر نكرد كم عاشق اولديكه يار انك حالنه نظر اتمدي اي خواجه درد نيست ولكن طبيب هست
اي خوجه دردنو قدر وليكن طبيب واردر مصراع اولده استفهام انكاريدر پس مراد
اولدركه هر كمكه عاشق اولدي يار انك حالنه نظر قلدي لاجرم دردي اولنه طبيب
بولنور بيت اي دل بيار درد وبجو بعد از ان طبيب كانجاكه درد هست يقين دان
طبيب هست فرياد حافظ اين همه اخر بهرزه نيست حافظك بو دكلو فريادي
باطل دكلدر اخر هم قصه غريب وحديث عجيب هست هم غريب قصه وعجيب خبر واردر
مراد بودركه درون وحال دكركون اولان ناچار فرياد ايدر بيت ناله را هر چند
ميخواهم كه پنهان بركشم سينه ميكويم كه من تنك امدم فرياد كن وله ايضا
بدام زلف تو دل مبتلاي خويشتن است سنك زلفك طاغنه كوكل كندو مبتلاسيدر
مراد قلب غيب هويته مقيد وكرفتار اولدوغي در بكش بغمزه كه اينش سزاي خويشتن است
قتل قل غمزا ايله كه بوانك كندو لايقيدر مراد غمزدن صفت قهر وغلبه در يعني غيب
هويته وذات مطلقه تعلق ايدوب اطلاق قصد ايدنك صفت قهر واستيلا
ايله انانيتي ووجودي قتل ومحو اولنمق كرك كه فاني ومجرد اولبجق ذات مطلقه ظهور نه

محل

محل و مظهر اولمغه استعدادی اولور و بو محض لطف حقدر بیت دهن که زنار
ظلمتش نبرود او قابل انوار چراغ آتش نشود کرت ز دست بر آید مراد خاطر ما کو
سنک الکدره کلور سه بزم خاطر مز مرادی بدست ار که چیزی بجای خویشتن است
الکتور که بر یرنده خیردر مراد طالب عاشقدن فیض دریغ ایلمک مقتضای حکمت الهیه
ایدوکن ذکردر بیت بو سروریدن زکات حسنکی منع اتمه کیم مستحقنه ویرلور دوستم
زکات بجانت ای بت شیرین من که همچون شمع سنک جانک حقیچون ای بنم بت شیرینم
شمع کبی شبان تیره مرادم فنای خویشتن است قره کوکیجه لرده مرادم کندو
فنام در مراد بودر که سالک طالب و یا نی اولوب قره کوکیجه لرده عبادت ایدوب
نفسکو ارلغن فانی اتمک کرک بیت چه سود ای شیخ هر ساعت فزون خمس
طاعت چو نتوانی که یک جز از وجود خویشتن کاهی چو رای عشق زدی با تو گفتم
ای بلبل چون عشق فکرن قلدک سکا دیدم ای بلبل مکن که آن گل خودرو
برای خویشتن است اتمه یعنی عشق که اول کندو فکری ایله در مراد بلبلدن
عاشق طالبدر گل خودرودن مراد حضرت حقدر که یقتضی ذات وجوده
جسنجه کندو وجودی کندودن درلاجرم اکا طالب اولوب سالک طریقت اولانه
اکا تسلیم و رضا کرک بمشک چین و چکل نیست چین گل محتاج چین بر مشهور
مملکت ادیدر و بو کلم معناسنه کلور و چکل ترکستان ولایتنده بر کوزل چوق یرک
ادیدر یعنی چین و چکل مملکتلرنده اولان مشکه گل بو کلمی محتاج دکلدر که نافه بند
زبند قبای خویشتن است که انکدنافه لری کندو قفتانی دوکمه سندن مراد بو
درکه حضرت حق بر جمال جمیل صاحبدر که تزیین و توصیفدن مستغنی در مرو
بخانه ارباب بی مروت دهر کیتمه زمانه نک مروتسز اهلنکا اوه که کنج عافیت
اندر سرای خویشتن است که سکا راحتلک بوجاغی کندو سرایکده در قطعه
بدندان رخنه در بولاد کردن بناخن راه در خارا بریدن باتش دان فرو رفتن بگوسار
بپلک دیده آتش پاره چیدن سوق سرنهادن صد شتر بار زمشرق جانب مغرب دویدن

نسبه برحالی اسانتر نماید که بار منت دونان کشیدن بسوخت حافظ و در شرط

عشق و جانبازی باندی حافظ و عشق و جانبازلق شرطنده هنوز بر سر عهد

وفای خویشتن است هنوز کندونک عهد و وفاسی باشی اوزره در مراد بودر که

عاشق صادق معشوقدن نه کلو جفا کورسه اعراض ایتمک گرک بیت غمزه تا چند کنی

رنجه بازار کمال که بعمد تیغ نخواهد ز تو دل رنجانید ولها ایضا حال دل با تو

گفتنم هوس است کوکل حالنی سکا دیمک هوسیدر خبر دل شنفتنم هوس است

کوکل خبرن اشتمک هوسیدر مراد بودر که کوکل بندن کتمش سنده قرار اتمشدر

بندن گتدوکن سکا دیوب سندن انک خبرن اشتمک مرادیدر رباعی گر توانی

ای صبا بگذر شبی در کوی او دولت خواهد ببر از من ببای او چون را بینی انجا کو

حرامت باد وصل من چنین محروم تو پیوسته ممتزانوی او طمع خام ببین که

قصه فاش خام طمع کور که آشکاره قصه از رقیبان نهفتنم هوس است

رقیبلردن گزلمک هوسیدر مراد بودر که عشق الهی ایله اتصافم مشهور اولمش

ایکن عوامدن ستر اتمک قچن اولسه گرکدر رباعی سرشک لاله گون و همچو زعفران

روی زرد من گواه صدق بود این هر دو بینش هر دو درد من چنان

در عاشقی بالا گرفت امروز احوالم که نتواند رسیدن سالها مجنون بگرد من

شب قدری چنین عزیز و شریف هر قدر کیجه سی بو نجلین عزیز شریف با تو تا روز

خفتنم هوس است سنکله تا کوندوزه دک یتمق هوسیدر مراد بونده مشاهده

واقع اولسه صباحه دک استغراقده اولمق طلب درده که دردانه چنین نازک

واه که بو نجلین نازک انجومی در شب تار سفتنم هوس است قرکو کیجه ده دلمک

هوسیدر مراد بودر که وصول الی الله و وصلت الهی درشاهوانه در که حکاک

کامل اولنلر روز روشنده بو نجلین دلمکه قادر اولمزلر عجبدر که بن قرکو کیجه ده دلمک

استرن ای صبا امشبم مدد فرمای صبا بو کیجه بکا مدد بویر که سحرگه شکفتنم هوس است

که سحر وقتنده اچلمق هوسیم در مراد صبادن بونده فیض و فضل حقدر که کمال نشئه سی

سحرگاهی

سحرگاهینک مددی ایله اولور بیت اگر از جانب معشوق نباشد میلی کوشش عاشق بیچاره بجای نرسد ازبرای شرف بنوک مژه شرفدن اوتوری کربک اوجی ایله خاک راه تو رفتنم هوس است سنک یولک طپراغنی سپورمک هوسمدر مراد طریق حضره مژگانی جاروب قلمق کسب شرف دردیمکدر همچو حافظ برغم مدعیان حافظ کبی فیض و فضل دعوی ایدنلر قهرنه شعر رندانه کفتنم هوس است رندانه شعر دیمک هوسمدر مراد شعر رندانه دن تصوف کلماتی صورت مجازیده کتورمکدر نیتکم هر بیتده بیان اولندی بیت عارفانه اصطلاحات خوشت روی پوشیده عباراتی خوشت وله ایضا ای هدهد صبا بسبا می فرستمت نظر قل که قندن قنده کوندردم سنی مراد صبادن بونده نفحات روحانیه درکه جهت مشارق روحانیه دن کلور و سبادن مراد ولایت غیردر که سلیمان عقل حکمنده دکلدر لاجرم بو ایکی قلبمک اورته سنده یول بعید وار در حیفست طایری چو تو در خاکدان غم طایر مبتدادر و انده حرف یا وحدت ایچوندر چو تو صفت طایردر و در خاکدان غم خبردر بو جمله مبتدادر حیفست مقدم خبردر یعنی حیفدر سنک کبی بر قوشک غم چوقلغنده اولمق زینجا بآشیان وفا می فرستمت بورادن وفا یوه سنده اکوندردم سنی مراد خاکدان غم دن دنیادر و آشیان وفادن عالم الهیدر لاجرم نفحات رحمانیه و توجهات روحانیه جانب حقه متوجه کرکدر در راه عشق مرحلهٔ قرب و بعد نیست عشق یولنده قرب و بعد قوناغی یوقدر می بینمت عیان و دعا می فرستمت کوردم سنی آشکارا و دعا کوندردم سکا خطاب بونده محبوب حقیقی یه درکه عین قلبی ایله مشاهددر و مراتب معنوی یه ایله بعیددر پس فی نفس الامر قرب و بعد یوقدر هر صبح و شام قافلهٔ از دعای خیر هر صبح واخشم دعای خیردن بر قافله در صحبت شمال و صبا می فرستمت شمال و صبا یللری مصاحبت و معارنتده کوندردم سکا خطاب بونده دخی معشوق حقیقی

یه درکه

وخبرده وارد اولمشدر بر جماعت ملایکه دن صباح نمازنده و وجماعت ملایکه دن
اخشم نمازنده نازل اولورلر صباح نمازنده بر ملایکه دن نازل اولجق
کیجه ایله اولان جماعت ملایکه صعود ایدوب عبادت وعبادی حضرت حقه
عرض ایدرلر لاجرم عباد عباد هر صباح وشام دعاء خیردن بر قافله حضرت
حقه کوندردلر ای غایب از نظر که شدی همنشین دل ای نظردن غایب اولان که
کوکل مصاحبی اولدک می کویمت دعا وثنا می فرستمت سکا دعا دیرم مواجهه
وثنا کوندردم سکا مراد بودر که محبوب حقیقی عین عیان حسدن غایب در
اما قلب ایله مصاحبت در پس داعی حاضره دعا ایدرکی دعا ایدوب وغایبه
سلام کوندررکبی ثنا ارسال ایدر تا لشکر غمت نکند ملک دل خراب تا سنک غمک
لشکری یاتیمه کوکل ملکنی خراب جان عزیز خود بنوا می فرستمت کندو عزیز جانمی
فدا وجهی ایله کوندردم سکا مراد بودر که قلبه غموم عارض اولوب فکر حقدن
محجوب وخراب قلمعدن بزلر روح اولی وا سان در تا مطربان ز قول منت
آگهی دهند تا مطربلر بنم قولمدن سکا خبردارلق ویره لر قول غزل بساز ونوا
می فرستمت قول وغزل دوزن ایله ومقام ایله کوندردم سکا بونده
دخی خطاب معشوق حقیقی یه در مراد مطربدن خوننده وکوینده در
عرض مناجات نظم ایله بیان اتدوکن ذکر در که مجالسده بنم غزللرم اوقنوب
درکاهکه عرض حاجاتم بو وجهله اولسون اچوندر پس نظم مذموم دکلدر
بیت پیشه وپس هر دو وصف کبریا پس شوا امیر و پیش انبیا ساقی
بیا که هاتف غیبم بمژده کفت ای ساقی کل که هاتف غیب بکا مژده ایله
دیدی با درد صبر کن که دوا می فرستمت درده صبر قل که دوا کوندردم
سکا مراد صبره ترغیب در قطعه دلا در بند محنت صبر میکن مکر بیرون نهی
جان از مهالک جهان پیوسته بر یک حال نبود لعل الله یحدث بعد ذلک
در روی خود تفرج صنع خدا بکن بوکندو یوزکده الله صنعی تفرج قل

کاینه هدا

که آینهٔ خدانمامی فرستمت که الله کوستریجی آینه کوندوره یم کامراد بونده جانب

حقدن عبده خطابدرکه صورت انسان برآینه درکه بونده حضرت حق

مشاهده اولنور صنایع عجیبه سن مطالعه ایتمک ایله حافظ سرود مجلس ما ذکر خیرست

ای حافظ بزم مجلسمز کادی سنک ذکر خیرکدر تعجیل کن که اسب وقبامی فرستمت استعجال

قلکه آت وقفتان کوندوره یم کامراد بوندن جانب الهدی خواجه خطاب روحانی

بیانیدرکه شوقکه عباقی واشتیاقم حضور حضرت حقه عرض اولنور وذکر باطن

چوق قلنور اولا طال شوق الابرار الی تعالی وانا اشد شوقا الیهم منهم حسبجه حضرت

حقدن اکا دخی شوق غالب اولور پس براق وحله ایله دعوت اولنور علی وجه الاستعجال

وارموباز اوسفری تعجیل قلمق کرک ای غایب ازنظر بخدامی سپارمت ای نظردن

غایب اولان کسه الله اصمرلرم سنی جانم بسوختی وبدل دوست دارمت جانمی

یاقدک کوکل ایله دوست دوتیرن سنی مراد مخاطبدن شیخ مرشددرکه مرید صادق

عاشق نظردن غایب اولمش اما مریدلکا دعا ایدرکه واکرچه اول بوغ فرقت ایله

یا ریاضت یاقمش اما صادق وعاشق اولان مریدانی سوی دیرتا دامن

کفن نکشم زیرپای خاک تا کفن بجکیم اتکی طپراق آیاغی التنه یعنی تا که اولمیم انی سنک

اتکلدن دوتم یعنی حکم پس طالب صادق بویله کرک که دیه محراب ابروان بنما تاسحر

کهی قاشلر محرابن کوستر تاسحر وقتنده دست دعا برآدم وودرکردن آرمت

دعا الن قالدرم سنی بوینه کیوردم مراد شیخدن خ انجلاء عراض جمال وطالبدن

توجه اقبال اولوب ما بینده کمال اتصال اولمغه ارشاددرکه بابدم شدن ستوی

هاروت جانبنه صدکونه جادوئی بکنم تابیارمت یوزدرلو جاذولق ایدم تاکتورم

سنی مراد بودرکه چون مریدکی مراده وصولنه وسطه مرشددر هر نه سحر وافسون

میسر ایسه انکله شیخی تحصیل وانکله توسل کرک بارم ازکرم برخود تابسوزدل

اجازت ویر بکا کرمدن کندو یانکه تا کوکل حرارتی ایله دریایت دم بدم کهراز دیده

بارمت ایاغنکه دمبدم کوهری کوزدن یاغدرم کامراد فرقتدن کوکلنده آتش

بودعا کلن که دوست دارمت بدارمت

بارو قاش ابن

شدن بونده رفتن

بار بونده کارب

کوزنده آب وار ایدوکن بیان ایدر صدجوی آب بسته ام زدیده درکنار یوزصو
ارماغن باغلمشم کوزدن کنارده هربوی تخم مهرکه دردل بکارمت محبت تخمی
قعولسنه یعنی انک ارجاسنه که کوکلده اکم سکا بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش
میکریم و مرادم ازین اشک سیل بار اغلرن و مرادم بوسیل باغردی کوزیاشندن
تخم محبتست که دردل بکارمت محبت تخمی درکه کوکلده اکر سکا خونم بریخت
وزغم هجرم خلاص داد قانم دوکدی و هجر غمندن خلاصی ویردی منت پذیر غمزه
خنجر کذارمت سنک خنجر اودکله غمزه ککمنن قبول ایدجین خواهم که پیش
میر برمت ای بی وفا طبیب دیلرن سنک اوکلده اولم ای وفاسز طبیب
بیمار باز پرس که در انتظار منت خسته کرو صور که سنک انتظار
دکوده یی
بیت دیدن روی حبیبم مطلب جان منست بیتی و مردم بهانا عید قربان
منست حافظا شراب و شاهد و رندی نه وضع تست ای حافظ شراب
و شاهد و رندلک سنک وضعک دکلدر فی الجمله می کنی و فرو می کذارمت فی الجمله
ایدرسن بن سنی اشغه الودن مراد عشق و حب محبوب حقیقی و اخلاص علی وجه
الکمال اولمق دکه کسنک کاری دکلدر دیمک در و له ایضا یارب سببی ساز که یارم بسلامت
یارب بر سبب دوزویر بهانه قل که یارم سلامت ایله باز اید و برهاندم از چنک
ملامت کروکله و بنی قورتره ملامت پنجه سندن اصح نسخه ده بو غزل
غزل سابقده واقع اولدوغی اقتضا ایدر که مراد یاردن شیخ و مرشد در که
انون دور اوللرن کندوسی اداب طریقتی رعایت ایدر عیوب خلقدن طعن
و ملامت ایشدوب پنجهٔ ملامته کرفتار اولمشدر اخر سزکه بوندن خلاص
ایده لاجرم انک اشتیاقنده دیر خاک رهٔ ان یار سفر کرده بیارید اول سفر
ایلمش یارک یولی طپراغن کتورک تا چشم جهان بین کنمش جای اقامت
تا جهان کورجی کوزی ایدم انک اقامتی یری یعنی خاک رهن کوزمده متمکن
قلم تا که توتیای روشنالکی طالب النور اولا فریاد که از شش جهتم راه ببستند

فریادکه جهات ستەدن بنم بولم بغلدیلر ان خال وخط وزلف ورخ وعارضی وقامت
بوالتی نسنه لاجرم شیخ ومرشد کرکه بو ستلر ردایدوب بکا فتح راه ایدوب
جانب حقه ارشاد قله امروزکه در دست توام مرحمتی کن بکون که سنک الکده یم
مرحمت قیل فرداکه شوم خاک چه سود اشک ندامت یارن طپرق اولم نه فایده
پشیمانلق کوزیشی مراد مخاطبدن نفس اماره در ای انکه بتقریر وبیان دم زنی
از عشق ای که تقریر وبیان ایله نفس دراو ردسن عشقدن ما با تو اند
ریم سخن وخبر سلامت لفظ خیر وسلامت جملهٔ دعاییه درباو لفظ
مقدر در یعنی بزم سنکله سوزمز یوقدر خیر سلامت اولسون مراد بودر که
عشق جمال کرک قال ایله اولمز شول مدعی که ان لفظ ایله سویلر انکله مقال
ایلمک اولمز درویشی مکن ناله از شمشیر احبا خطاب در یعنی ای درویش
ناله ایله احبا قلیجدن کین طایفه از کشته ستانند غرامت که بو طایفه
یعنی احبا مقتوللردن الورلر قان بهای مراد بودر که احباء طریقت
شمشیر ریاضت ایله درویش سالکک نفسنی قتل ایدرلر امانتها
احیاذ حسنجه حیات ابدیه دیرلر لاجرم جالدوقان بها المغه مستحق
اولورلر در خرقه زن آتش که خم ابروی ساقی خرقه یه اود اور یعنی
خرقه یاق که ساقینک قاشی بو کلمی برمی شکند کوشهٔ محراب امامت
خرقه یعنی امامت محراب کوشه سنی مراد بودر که ای خرقه پوش اولوب کوشهٔ
محرابده عبادت قلوب زاهد خشک اولان خرقه یاقوب عشق ایله اول که
ساقی شراب باقی صورت ریا افنا ایدر طریق اخلاص ارشادی ایله
ریادن خلاص ایلر بیت بربسته بودشکل ریا قلب قلب من بشکست
ساقی همات اورا بیک قدح حاشا که زمن از جور وجفای تو بنالم
حاشا که بن سنک جور وجفا کردن اکلیم بیدار لطیفان همه لطفست و
کرامت لطیفلرک ظلمی دخی کلی لطف وکرامت در خطاب حضرت حقه

یا مرشد طریقه در که اول نظر لطف تا فی یه نظر کرامت در بیت
هر نه کیم خقدن کلور یا اهل حق ای کوکل ظلم ظن ائمه انی لطف و
کرامت در یقین کوته نکند بحث سر زلف تو حافظ قصه قلمز
سنک زلفک او جی بحث حافظ پیوسته شد این سلسله روز قیامت
متصل اولمشدر بوز نجیر یوم قیامته دک مراد سر زلفدن سلسله طریقه در که
لا یزال امتی ظاهرین علی الحق حتی یاتی امر الله حدیث شریفنک شرحنده دیمشلر در
مراد بو امتدن اصحاب طریقه در که بونلرک سلسله و ارشادی قیام قیامته دک
باقی اولسه کرکدر و له ایضا زان یار دلنوازم شکریست با شکایت
اول کوکل اوخشیجی یاردن شکرم وار در شکایت ایله کر نکته دان عشق
خوش این حکایت اگر عشق نکته دانی ایسک ایشت بو حکایتی مراد یاردن
معشوق مجاز یدر دلنوازا ولدوغی جهتدن شکر اولنور ما خذمتی تضییع
عمر در که اندن اجر و ثواب اولمز اول جهتدن شکایت اولنور انوکچون دیر
بی مزد بود و منت هر خدمتی که کردم ثواب سزایدی و منتسز هر بر خدمت که
اتدم یارب مباد کس را مخدوم بی عنایت یارب اولمسون کسه یه عنایتسز
مخدوم رندان تشنه لب را جامی نمی دهد کس خوشسز رندلره بر قدح ویرمز کسه
کوی ولی شناسان رفتند ازین ولایت کویا ولی بلنلر کتدیلر بو ولایتدن
مراد بوندن اهل فیض و فضل اولانلرک قدری بلنمیوب رعایت قلنمدقلرندن
شکایتدر در زلف چون کمندش ای دل مپیچ کانجا اول کمند کبی زلفنه
ای کوکل دولاشمه که انده یعنی اول زلفده سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت
باشلر کسلمش کورورسن کناه سز مراد کسلمش باشدن بونده ظاهر
یوزندن زلف قللرینک باشلری کسلدکیدر معنی یوزنده مراد اکا کرفتار
اولان باشی کسلمش کبی عمل آخرته قادر اولمزد یمکدر بیت از زهد بهتر ممت
سیری بایدای حکیم تا از خدنگ غمزه خوبان خدر کنی چشمت بغمزه مارا
خون

خون خوردومی پسندی کوزک غمزه ایله بزم قانمز اجدی وسن بکندک وقبول قلدک
جانا روا نباشد خونریز را حمایت ای جان روا اولمز قان دوکجی یه حمایت مراد بوندن
ولا ترکنوا الی الذین ظلموا موجبنجه ظالمه میلدن منع در بیت ظالمه میل ایلمک
منهی دررمیل ای عمو حق تعالی سورهٔ هودده بیوردی لا ترکنوا در این شب
سیاهم کم کشت راه مقصود بو قرکوکیجه ده یاوی قلدی مقصودم یولی از کوشهٔ
برون ای کوکب هدایت برکوشه دن دوغ ای هدایت یلدزی مراد شب سیاهدن
دنیادر و مقصوددن مراد حق تعالی در لاجرم هدایت نوری اولمینجه راه مقصود
اولمز بیت دانی کال چون دست از تیره روزکاری سر برزد آفتابی از مشرق
عنایت از هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود هر طرفدن که کتدم نفرتم وغمم دن غیری
زنهار ازین بیابان وین راه بی نهایت صقین بو بیاباندن بو نهایت سز
یولدن مراد طریق حقدر که اکا نهایت یوقدر نیتکم دیر این راه را نهایت صورت
نمی توان بست بویله نهایت صورتی باغلنمق اولمز کش صد هزار منزل بیشست
در بدایت که انک یوز بیک منزل زیاده در ابتداسنده بو معنی یوقروده کچمشدر
عشقت رسد بفریاد کر خود بسان حافظ یعنی عشق ایرشور سنک فریادکه غیری
دکل اکرچه حافظ کبی قرآن از بر خوانی ور چارده روایت قرا ءلسیندن اوقورسک
اون دورت روایتده مراد بودر که درد الهی درمانی و زمان مضایقه ده فریاد
رس نهان عشق در تکریر قافیه ایله ایکی بیت واقع اولمش بری بودر ای آفتاب
خوبان میجوشد اندرونم ای خوبلر کونشی طشی بنم ایچون یک ساعتم بکنجان در سایهٔ
عنایت هر ساعت بن صغدر و متمکن قل عنایت کولکه سنده و بری بودر هرچند
بردیم رویی ازتو بر نتابیم هرنه قلوکه یتوردک بنم صویم و عرضم سندن یوز دوندرمزم
جور از حبیب خوشتر کز مدعی حمایت حبیبدن جور خوشتر قدر مدعیدن حفظدن
وله ایضا مدامم مست میدارد نسیم جعد کیسویت مدام بنی مست دوتر سنک کیسوکک
قورجغی نسیمی خرابم میکند هردم فریب چشم جادویت خراب بنی هردم سنک جادو

کوزکک الدمه سی مراد محبوب مجازیدن شکر شکایت در و غزل سابق کبی بیت

خرابت کند شاهد خانه کن مده * دل بجز حق لشنو این سخن پس * از چندین شکیبایی

سبی یارب توان دیدن * بودکلو صبرلولقدن هکره بر کیجه عجب کورمک اولوری که شمع

دیده افروزیم در محراب ابرویت * که کوز شمعن یقه وز سنک قاشک محرابنده

محبوب مجازیده روشنایی دیده حصول مقرر دکل ایدوکن بیان در * سواد لوح

بینش را عزیز از بهر این دارم * نظر لوحنک قره سنی یعنی کوز ببکی انوکیچون عزیز

دوتررم که جانرا نسخه باشد ز نقش خال هندویت * که جانه مثال اولور سنک هندو

بکک نقشندن * تو کر خواهی که جاودان جهان یکسر بیارایی * سن اکر استرایسک که ابدی

جهان بر اوغردن بزه یه سن * صبا را کو که بردارد زمانی برقع از رویت * صبایه دی که

قالدوره بر مان برقعی یوزکدن بو بنده خطا محبوب حقیقی یه در و مراد صبادن

فیض و فضل سحری در اول نقابدن مراد کبریایی رفع آید جک جهانی جان مزین

اولور * اکر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی * اکر فنا رسمی و عادتی عالمدن

قالدرمق استر سک * بیفشان تا فرو ریزد هزاران زهر مویت * زلفک اشعه

دو کله یعنی قیددن قورتله نیجه بیک جان هر فلکدن بو بنده دخی خطاب معشوق

حقیقی یه در مراد ظاهردر * من و صبا مسکین دو سرکردان بیحاصل *

بن دخی صبا یلی مسکین ایکی سرکردان بیحاصل * من از افسون چشمت مست و

آواز بوی کیسویت * بن کوزک افسونندن مست اول کیسوک قوقوسندن

مست مراد چشمدن عین در و عین لفظنک بر معناسی ذات شی در لاجرم

بن ذات الله تسخیرنک مستی اولوب و سرکردانم بیت کاربان بوی زلف

یاره او غرایم دیو * داغلره دوشمش صبا یلر و امیلر کبی * زهی همت که

حافظ راست کز دنیا و از عقبی * زهی همت حافظک در که دنیادن و عقبی دن

نیاید هیچ در چشمش بجز خاک سر کویت * هیچ کلمز انک کوزنه سنک مملک طپراغندن غیری

مراد بودر که عاشق عالی همت ما زاغ البصر و ما طغی حسبنجه دوستدن غیریه نظر ایتمیوب

ترک

ترک دنیا و عقبی اتمک کرک بیت علاج درد پرسیدم طبیب عشق را دوزی
ز فکر عقبی و سودای دین داد پرهیزم ولها ایضا المنة لله که در میکده
بازست منت الله که میخانه قپوسی اچقدر زان روکه مرا بر دراو روی نیازست
اولیوزدن که بکا قپوسنه نیازی واردر مراد میکده دن مقام طلبدر
و معابد و مساجددن لاجرم هرکیمی نیاز یوزکتور سکدر و رد یوقدر
خمخانه همه در جوشش و خروشند ز مستی کوپلر دوکلی جوشش و خروشده درلر مستلکدن
وان می که در انجاست حقیقت نه مجازست واول شراب که انده در حقیقت در مجاز
دکلدر مراد کوپدن شیخ و مرشد و اهل حال اولاندر که جوشش و خروشده و شوق و
حالنده درلر از وی همه مستی و خروشست و تکبر کوپدن دوکلی مستلکدر و خروش وعظمت در
وز ما همه بیچارکی عجز و نیازست بزدن بیچارکلکدر و عجز و تضرع در مراد بودر که
مرشد اهل حالدن صادر اولان مستی حق کریه و زاری و ظهور عظمت باریدر
و بزدن تنزل و تسلیم و تذلل و عرض حاجتدر که مرتبه ادب بودر رازی که بر
خلق نکفتیم و نکوییم بر سری که خلق قتنده دیمدک و دیمزز دوستله دیرز که
اول دوست رازه محرم در شرح شکن زلف خم اندر خم جانان جانانک بوکلم
بوکلم اچنده زلفی قورمی شرحنی کو نه نتوان کرد که آن قصه درازست
قصه اتمک اولمز که اول قصه اوزندر مراد بودر که مراتب غیب هویت اجمالدن
تفصیل اتمک کرک که بیانه محتاج و بسط کلام اقتضا ایدر معامدر بار دل
مجنون خم طره لیلی مجنونک کوکلی یوکی لیلنوک طره سنی بوکلمی رخساره محمود
کف پای ایازست محمودک یکاغی ایازک ایاغی التیدر مراد مصراع اولدن
بودر که عاشقنک بار خاطری یعنی غمی معشوق حقیقی حضرتنک غیب هویتی کرکدر بیت
انکو غم یار دوست داند ای دانی توکه هیچ غم نداند و مراد مصراع ثانیدن
بودر که عاشق معشوقه کمال تفرع و تذلل کرکدر بیت دلکم نکند نیازمندی
سرمایه عاشقی نیازست تا دیده بردوخته ام دیده چو بازار همه عالم دکشیم کوز

دوكلى عالمدن • تا ديدهٔ من بر رخ زيباى تو بازست تا بنم كوزم سنك يرا شق
يوزكه اچلمشدر مراد ظاهردركه دوست يوزنه كوزاچوب طالب ديدار اولنى
جميع ماسوى اللهدن كوز يومق كرك در • كعبهٔ كوى تويه هرانكس كه درآيد
سنك محلك كعبهسنه كيمسه كه كله از قبلهٔ ابروى تو در عين نمازست سنك قاشنك
قبلهسندن عين نمازده در مراد بودركه هركمكه مسجده كور انتظار الصلوة
من الصلوة موجبنجه عين نمازده در هركمكه جانب الهى يه توجهده در فكرى و
ذكرى حق تعالى عبادتى اولوب عين نمازده در • اى مجلسيان سوز دل حافظ
مسكين • اى اهل مجلس حافظ مسكينك كوكلى حرارتنى از شمع بپرسيد كه در
سوز وكدازست • مومدن صوردك كرو حرارتده وار يمكده در مراد بودركه
اهل درد اولان بيلور اهل دردك حالنى • بيت • شمع الحاهست هر شب از دل پر
سوز من • كوشهٔ بنشيد وكريد بس بر روز من • وله ايضا • حاصل كاركه كون
ومكان واين همه نيست • كون ومكان دزكاه ودكاننك حاصلى بو دكلى بوقدر
باده پيش آركه اسباب جهان اين همه نيست • شرابى اوكه كتوركه اسباب جهان
بو دكلى يوقدر مراد بودركه كارخانه دكاندن حاصل اولان بى بقادر
بيت • همه دانيد جهانرا نبود هيچ وفا مهر او در دل خود از چه نشانيد شما •
واسباب جهان آخر به بيله كيتمز • بيت • توانكرى بمالست نزد اهل كمال
كه مال تا لب كورست بعد از ان اعمال • لاجرم عشق الهى اله كتورمك كرك كه
والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخير املا مقتضاسنجه باقى ونافع
اولان دلدر • از دل وجان شرف صحبت جانان غرض است • دل وجاندن صحبت
جانان شرفى در غرض در • همه اينست وكرنه دل وجان اين همه نيست
دوكلى اولدر يوخسه دل وجان بو دكلى يوقدر مراد بودركه انسانده
قلب دراكى وروح پاك كه واردر وصلت وصحبت حق شرفنى تحصيل
اتمك غرضيچوندر وجمله اولدركه مقصود اصلى در وسيله وواسطه منزلهسنده در

كاركر بودرده كاركاه لفظندن مخففدر در
دركاه دوكاه معنالرينه در امّا كاركر
لفظلر اصلى اولور كى نقاش لفظلرى در
بوندن اولكى اولدر اولوم
شناسب دكلدر

عزيمه
دولت

دولت آنست که بی خون دل آید بکنار دولت اولدر که کوکلقان سز
یعنی اساناقلوچ ایلی کناره کله ورنه با سعی عمل باغ جهان این همه نیست
یوخسه عمل سعی ایله باغ جهان بو دوکلی بو قدر مراد بوددر که سعادت
اولمکسنک که کوشش عمل سز فضل حقه مظهر و زحمت ایله اولان
جمال جانان کرکز باغ جنان دکل پنج روزی که درین مرحله مهلت داری
بیش کونلک که بو قونا قده مهلتک واردر خوش بیاسا زمانی که
زمانی که زمان این همه نیست خوش دکلمی بر زمان که زمان بو دوکلی
بو قدر مراد بوددر که دنیا دار القرار دکلدر بونده مدة قلیله که متمکن سن
دنیا غمنه و تحصیل مال و جاه ایچون تعب چکمه از زمانده استراحت
فراغ دنیا ایله عمل آخرته مشغول اول بیت غم و شادی جهان را نبود
هیچ بقا بهتر آنست که من خاطر خود خوش دارم بر لب بحر فنا منتظریم
ای ساقی فنا دکزی کنارنده منتظر در ای ساقی فرصتی دان که
ز لب تا بدهان این همه نیست بر فرصت بیل که لبدن دهانه دک
بو دوکلی بو قدر مراد بحر فنادن دنیادر که بونک کنارنده محو و فانی
اولمق صددنده یوز پس ای ساقی شرابی باقی فرصتی فوت
ایتمه لبدن اغزه وارنجه دک بقایه اعتماد یوقدر بیت خلیفه زادهٔ
حق بصورت و معنی به پنج روزهٔ فانی چرا شدی مغرور از آهنگ
کن اندیشه و چون کل خوش باش پرده یرتلقدن اندیشه ایتمه
کل کبی خوش اول زانکه تمکین جهان کذران این همه نیست زیرا
کچیجی جهانک قدرت و مکان بکا ویرمسی بو دوکلی دکلدر بو قدر
مراد بوددر که جهان بکا قدرت و عزت و مکان و دولت ویردی
سلوک طریقت ایدرسم پردهٔ عزتم یرتلور و بو فکر ایدوب

یرتلوب اچلمقدن قاچه کلکی یرتلوب اچلوب خوش حال اول جهاندن فارغ

خط باره وصولنه قانع اولمسون بیت از چشم خود ان جان وجهان را

گذارانید تا خوش گذرانیم جهان گذرانرا زاهدا ایمن مشو از بازی

غیرت زنهار ای زاهد ایمن اولمه غیرت اوینندن صیقین که ره

از صومعه تا دیر مغان این همه نیست که یول صومعه دن کلیسای

مغانه دک یعنی بعد مسافه بو دکلی یوقدر مراد بودر که زاهد نه

مغرور اولمق ومکر حقدن غافل وامین اولمق کرک که الامن

من الله تعالی کفر حبیبی امن خطادر هم عبادت ایدوب هم خوف

اتمک کرک دردمندی من سوخته زار ونزار بن بیچاره زار و

ضعیفک دردمندلکی یعنی آشکاره در ظاهردر حاجت تقریر و

بیان این همه نیست ظاهرا تقریر بیان حاجتی بودکلدر

یوقدر زاید در بیت بگذر مکه صالعندن ای مه بد مهر بارکون یوزک

سودکم روشن دکلمی کون کبی نام حافظ رقم ننگ پذیرفت ولی

حافظک نام شهرتی عار رقمنی قبول اتدی اما پیش رندان رقم

سود وزیان این همه نیست رندلرا وکنده اصح وزیان رقمی بو

دوکلی یوقدر بیت رندی عاری بود از عاریت عاربران فخر

رندان بوده از ترک همه عار جهان رباعیا چه لطف بود که ناگاه

رشحه قلمت نه لطف ایدی که ناگاه سنک قلمک نمی حقوق خدمت

ما عرضه کرد کرمت بزم خدمتمز حقه بزی عرض ایلدی سنک کرمکه

شویله حکایت ایدرلر که خواجه حافظک بر عالی جناب کسیه انتساب اولوب

دعای دولته اشتغال اولوب اول کسه براخر یردن ارسال ایدب

خوجه حافظ سلام یازمش بودخی انک جوابنده بو غزلی دیمش

مگر

مكر اولكه بونى فراموش ايتمش انوكيچون رشحهٔ قلمك بزم حقوق خدمتمز
كرمكه عرض ايدوب اكدر مشد رد ير پس مراد بونده ارباب دولته
نصيحتدر كه مست دولت اولوب احبابى فراموش ايتمك خصلت
قبيحه در بنوك خامه رقم كرده سلام مرا قلم اوجى ايله يازمش سن
سلام بكا كه كارخانهٔ دوران مباد بى رقمت كه دوران كارخانه
سى رقمك سزا ولمسون مراد بودر كه بونزن مكتوب ايله اولانه يندر كه
سلام وكلام ايدنه دعاء خير اتمك كرك بيت زهى كلام تو اسايش
سكينهٔ روح زهى كلام مفتاح كنجهاى فتوح منم كه داد ز طوفان
غم خلاص مرا مفا وضات كريم تو چون سفينه نوح نكويم ازمن
مسكين بسهو كردى ياد ديمزين كه بن مسكيندن سهوى ياد ايلدك
كه در حساب خرد سهو نيست در قلمت كه عقل حسابنده سهو يوقدر
قلمكده مراد بوندن دخى مكتوب ايله اولان نصحدر كه مكتوب ارسال
ايدنه نسبت ايتيوب كرم اسناد ايلك كرك مرا ذليل مكردان بشكران
توفيق بنى ذليل اتمه اول توفيق شكرى ايله كه داشت سرمد عزيز
ومحترمت كه دوتدى دولت سرمدى عزيز محترم مراد بوندن
عزيز ومحترم اولانه يندر كه يار قديمى واخ دين فراموش اتمك كرك
بياكه با سر زلفت قرار خواهم بست كل كه سنك زلفك اوجى ايله
قرار باغلسم كرك كه كر سرم برود برندارم از قدمت كه اكر باشم
كيدرسه دخى قالدرميم باشى از قدمت اياغكدن مراد بوندن نعمتدر
اولكمسه يه كه بر صاحب نعمتك احسانن كورن انك خدمتنده قايم كرك
بيت هركرا بر سماط بنشستى لازم آمد نخدمتش برخاست
زحال ما دلت آكه شود مكر وقتى برزم حالمزدن سنك كوكلك خبردار اولور
اما بر وقتده كه لاله بردمد از خاك كشتكان غمت كه لاله بته سنك غمك مقتوللرى

طبيراغندن مراد بوندن نعمده اولان تخندن اولانك حالنى بلمدوكنى بياندر بيت
خبراز چاكهاى سينهٔ من نيست خوبانرا • ازين غم چاك مى سازم من بيدل كريبانرا •
صبا از زلف تو با هر كلى حديثى راند • صبا سنك زلفكدن هر بر كله بر سوز سويلدى
رقيب كى ره غماز داد در حرمت • رقيب قچن يول ويردى غمازه سنك حرمكه مراد
رقيب وعدودن شكايتدر كه غمازه مانع اولمزلر بيت داد از دست رقيب ديو سيرت
اى پرى • كو بدان را رهبر ست و نيكوانرا مانع است • ترا ز حال دل خستكان چه غم كه
مدام • سنكا خسته لر حالندن نه غم كه دائم • همى دهند شراب خضر ز جام جمت •
ويرر ز آب حياتى سنكا جام جمدن مراد بوندن غنى اولان فقير و مريض اولانك
حالنى بلمدوكنى بياندر بيت ترا كه هست ز ساعد و ساقن پر سيم چه دانى حال
كسى را كه نيست حبه و نيم • دلم مقيم در تست حرمتش ميدار • بنم كوكلم سنك
قپك مقيمى در محترم دوت انى • بحكم آنكه خدا داشتست فى الم اللمت
اول حكم ايله الله دوتدى المستر مراد بوندن محتاج اليه اولان محتاج اولانك
حاجتن روا اتمك شكر نعمت ايدوكن بياندر بيت حاجتن ايله روا محتاج اولانك
سر و را غير محتاج اولمدوغكك ويرب شكرانه سنى • مكن كه هست تو خوش
مىروى بيش داز پوكى بريد دسن خوشش تيز كيدرسن عقلك دوست مكن كه
كرد بر آيد ز شه ره عدمت • تيز رو لكا تمه كه توز قالقر سكا عدم شاه
راهندن مراد بوندن ارباب دولته نصيحتدر كه غرور آتنه سوار اولوب
قتى سورمك كرك ناكاه سلطان يولندن توز قالقر يعنى حوادث بلا و موت
ظهور ايدر را ولا بيت بيش داد عنان كشيده روزكار • بر مركب چوبين
ز جهان جوامى رفت • هميشه وقت تو اى عيسى صبا خوش باد • دائما اى
صبا عيسى سن سنك وقتك خوش اولسون • كه جان حافظ دلخسته زنده
شد بدمت • دلخسته حافظك جانى درلدى سنك نفسك ايله مراد عيسى صبادن
كندويه دوست خبرن كتورندركه انك كلامى بوكا تازه جان ويردى

وله ايضا

ثمره لفظ شاه واه لفظنده
كفتندر اولو اول معنا سنكر
خلق اكا سلطان ديرلر

عيسى لفظنده صبا لفظنه
اضافتى اضافت مشبه به
الى المشبه در

که آینهٔ خدانمای فرستمت که الله کوسترجی آینه کوندردم کا مراد بونده
وله ایضا ای شاهد قدس کی کشد بند نقابت ای قدس محبوب کم اچرسنک
نقابک بندنی یعنی یچکی وی مرغ بهشتی که دهد دانه و آبت ای جنته منسوب
قوشسی کم ویرر دانه کی و صویکی مراد بوندن دورا ولان مریدکو یار طاعتک
واهل قدس وجنتک فرقی اجون نوحه و فریاده ارشاد درا نوکیجون دیر
خوابم بشد از دیده درین فکر جگر سوز اویقوم کتدی کوزدن بو جگر یاقجی
فکرده کاغوشش که شود منزل و ماوی که خوابت که کیمک قوجاغی اولدی اویقوک
منزلی و ماوی کاهی بعض نسخه ده بو بیتدن بدل بو بیت واقع اولمشدر
رفتی ز کنار من دلخسته بناگاه کتدک بن دلخسته نک کنارندن وقت سز
تا جای که شد منزل و آسایش و خوابت کیمک یری اولدی منزلک و استراحتک
واویقوک مراد بوندن مرید شیخ نظرندن کمال بولمدین کتمک مذموم ایدوکنه
اشارتدر هر ناله و فریاد که کردم نشنیدی یعنی ناله و فریادم سکا ایرشدی
پیداست نگارا که بلندست جنابت ظاهردر ای نگار که یوجه در جنابک
مراد بوندن عالی جناب اولان مرید شیخک بندنی اصغا تمدوکنه طعن در
و دنکیر اولوب دردمندک فریادک اشتمیه استهزادر بیت توانگری که شدت
سوی عجب و نخوت و ناز خوشست فقر که دارد هزار سوز و گداز درویشی که
نمی پرسی و ترسم که نباشد درویش صورمزسن قورقرن که اولیه اندیشه
آمرزش ویر وای ثوابت یارلغنمی فکری و ثواب اوملمق مذموم
شوم ایدوکنه تنبیه در و مفتاح الجنة حب المساکین موجبنجه درویشلرک
محبتی و رعایتی ممدوح و مثبتین دراکا اشارتدر ای قصر دل افروز که
منزلگه انسی ای کوکل نورلندرجی کوشک که انس و موانست منزلکاهی سن
یارب مکناد آفت ایام خرابت یارب المسلمین آفت ایامسنی خراب
مراد قصردن خانگاه و منزل عبادتدر اکرچه ظاهر اهل دنیا قصرینه دعادر

امامقصود معدمهٔ داربقا در قطعه ماقفر وچار طاق درین عرصهٔ فنا
چون عاد وچون ثمود مغرلس نمی کنیم جز قفر عشق درین خلود چون نوح
وچون خلیل موسی نمی کنیم دو رست سراب درین بادیه عُشش دارا اوزر
صو دیک باشی بو صحراده عقل دوت تا غول بیابان ادمی اولدرمیه کس
نغر بیده بسرابت تا بیابان ادمی الدرمیه کس غول سراب ایله مراد بونلنه
طالب حقه بند در که اب حیات معنوی باشن بعید در عقلک باشکه جمع ایدوب
مرشد کامل بولوب اکا اتباع اتمک کرک کندوی ادم کبی کوسترب واب اولمیان اب
کوسترن شیخ ناقصه اقتدا اتمک کرک تیری که زدی بر دلم از غمزه خطا رفت
براوف که اوردک بنم کوکلمه غمزه دن خطا کتدی یعنی خطا ایدی یاردست
دوقندی تا باز چه اندیشه کند رای صوابست تاکر وینه فکر وتدبیر ایده
رای صوابک مراد بودر که مرید عالی جناب ولسه شیخی رنجیده خاطر ایدر
خطاسن بلمز تا در ره پیری بچه آیین روی ای دل تا پیرلک یولنده نه قانونله
کیدرسن ای دل باری بغلط صرف شد ایام شبابت حیفا که غلط ایله خرج اولدی
یکتلک ایامی مراد بودر که پیرلک زمانده کمال اصلاح واخلاصی اوزرنه اولمغه
اشارتدر راه دل عشاق زدان چشم خماری عاشقلر کوکل یولن اوردی
اول خمار کوز پیداست ازین شیوه که مست شرابت ظاهر در بو شیوه دنکه
مست ایدجی در شراب مراد چشم دن عین وعین لفظنک بر معناسی ذات شی در
وبونده ذات حق مراد در چون ذات حق تجلی ایده عاشقلر مست اولوب غیری
طریقه کیده مزلر که کیفیت الهیه ایله متکیف اولوب قالورلر حافظ نه غلامیست که
از خواجه کریزد حافظ اول قول دکلدر که افندیدن قچه لطفی کن وباز اکه
خرابم زعتابت بر لطف قیل کرو کلکه خراب عتابکدن مراد بودر که شیخ
ومرشد کندوی غلام وخدمتکار بلمک کرک که انوکیچون مشایخ یازدقلری
مکاتبده کندو عنوانلرینی خادم الفقرا دیو یازرلر وتنبیه وارد رکه مرید وطالب

غول بیابان ادمیدر بیابانده کورنور که ایله اولانلری ادمدن صنورلر اوکا دوزوشوب یولدن چقوب هلاک اولورلر و سراب اسمی کون [illegible] صحراده صو کبی کورنور وقاوردقده بر شی دکلدر [illegible] بیانی اولنمشدر من

باری حق تعالی معناسنه طوروراولات [illegible] حکم اولورلر بونده ظاهر در من

پیرلکدن شیخلره وارثلر دوحی مراد اولنسه جایزدر من

شراب مست اطلاق بطریق المبالغه درر وصل عدلکی عاد ل معناسنه عذاب الهی [illegible] معناسنه من

نعود

نقد رعاه جناب ایسه دخی شیخه کلمک کرک نعم الامیر علی باب الفقیر بئس الفقیر علی باب الامیر
حسنجه امیر فقیره کلمک ممدوحدر ولہ ایضا آن ترک پری چهره که دوش از بر ما رفت
اول پری یوزلو کوزل که دون کیجه بزم قاتمزدن کتدی آیا چه خطا دید که از راه
خطا رفت عجبا نه خطا کوردیکه خطا یولندن کتدی یعنی کتدوکی یول خطا یولیدر
طریق ثواب دکلدر مراد ترک پری چهره دن نفسدر که روحک محبوبی در
و کیجه دن مراد جهان مظلم در دون کیجه کتدوکی سابق هوایه و ما سوایه مایل
اولدوغی در و روحی وانکله فتوحی ترک ایتدوکی خطادر لاجرم مصاحبت
روحدن و خدمت حقدن خطا کورمیوب خطا یولندن ما سوایه کتمشدر
تا رفت مرا از نظر آن چشم جهان بین تا کتدی بنم نظرمدن اول جهان کورجی کوز
کس واقف ما نیست که از چشم چها رفت کمسه بزم واقفمز دکلدر که کوزدن
نلر کتدی مراد اول چشم دن نفسدر که جهان کورجی در درجانان کورجی دکلدر
لاجرم اول کدجک کمسه واقف دکلدر که روح عیننده نلر کتدی که کیجه مشاهده لر
فوت اولدی و بو جهتدن یاشلر دوکدی بر شمع نرفت از گذر آتش دل دوش
شمع اوزره کیتمدی کوکل آتشی کچمه سندن دون کیجه یعنی کوکلم اودی شمعی
یقار ایدی اما اول حالت شمعه اولمدی که آن دود که از سوز جگر بر سر ما رفت
اول توتن که جگر چارتندن بزم باشمز اوزره کتدی مراد بودر که روح نورکن
اه ایدر جگر چارتندن تا توتنی بلنشه چیقار انوکیچون که نفس موافقت ایتمیوب
دوست یولنده مرافقت ایلمز دور از رخ دمبدم از چشمه چشم انوک
یکاغندن اراق دمبدم کوزم چشمه سندن سیلاب سرشک آمد و طوفان بلا
رفت کوز یاشی سیلاب کلدی طوفان بلا کتدی مراد روح نفسک منازعتندن
و دوستک فرقتندن چوقلوق اغلیوب زیاده متالم اولدوغی بیاندر
از پای فتادیم چو آمد غم هجران ایاقدن دوشدک چون فرقت غمی کلدی
در درد بماندیم چو از دست دوا رفت درده قالدق چو الدن دوا کتدی

مراد روح نفس هجرانندن و دوست فراقندن اياقدن دوشوب يعنى
منزل المقدن قالوب دردنى درمانده قالدوغن بياندر بيت درد مه
درمان بولنمز بن قتى درمانده يين • عرق خونم چرت فرقتله بلمم قنده يين •
دلكعت وصالش بدعا باز توان يافت • كوكل ديدى انوك وصالن
دعا ايله كرو بولمق اولور عمريست كه عمرم همه در كار دعا رفت • بر عمردر
يعنى مدت مديده دركه عمرم دعاده اولوب موافقت نفس و وصل دوست
استدوكن بياندر • احرام چه بنديم چوان قبله نه الجاست • احرام نيجه بغليم
چون اول قبله انده دكلدر • در سعى چه كوشم از مروه صفا رفت • سعى ده
نه دورشلم چون مروه دن صفا كتدى مراد بودن بودركه النفس هى الصنم
الاكبر حسبنجه نفس روحك معبوديدر اول بيله اولنجق احرام سلوك و وصول
الى الله باغلنمق مشكل در و مراتب سلوك و منازل و وصوله سعى عسير
و مقصودك حصول بعيددر • دى كفت طبيب از سر حسرت مراديد دون
دى طبيب حسرتا و جندن چون بنى كوردى • هيهات كه رنج تو ز قانون شفا
رفت • حيفا كه سنك مرضك شفا و قانوندن كتدى مراد بوندن تشخك تحسر ايدركه
مادام نفس روح ملسوا به متعلقدر و صول الى الله حصول كتاب تصوف
حكمنه مخالفدر و قابل علاج دكلدر • بيت • درديست مرا در دل شوريده كه
ان را ساكن نتوان كرد بدرمان ارسطو • اى دوست بپرسيدن حافظ قدمى نه
اى دوست حافظى صور معه برايا قوز • زان پيش كه كويند كه از دار فنا رفت •
اندن اوكردى كه ديه لر دار فنادن كتدى مراد بودركه مادام روح بونده در
و دار فناده در چون نفس مرافقت ايده وصول الى الله ميسر و تدبير دار
بقا محلدر • بيت • تدبير خود امروز كن اى خواجه كه فردا • هرچند كه فرياد كنى سود ندارد
وله ايضا • جز آستان توام در جهان پناهى نيست • سنك ايشكدن غيرى بكا
جهانده بر صغنجق يوقدر • سر مرا بجز اين در حواله كاهى نيست • بنم باشمه بوقپودن

غیری بر حواله یری یوقدر مراد بوندن ظاهردر که متوکل اولانک عتبهٔ حقدن
وانوک قپوسندن غیری پناهی وحواله کاهی یوقدر بیت ندارم هیچ کس را
پناهی چو فرمودهٔ ففروا الی الله عدو چو تیغ کشد زند من سپر بندازم
دوشمن چون قلیج چکه بن قلقانی اترم یعنی جنکه واو رمغه مباشرت
اتمزم که تیغ ما بجز از ناله واهی نیست که بزم قلیجم ناله واهدن غیری کلایت
یوقدر ودکل در مراد بودر که سلاح الضعفاء الشکایة موجبنجه بنم کبی فقیر
وضعیفک جنکی البت ظاهر ایله دکلدر درکاه حقه ناله وآه ایله در زراه
کوی خرابات بر نتابم روی میخانه محله سنی یولندن یوز دوندرمزم
کزین بهم بجهان هیچ روی ورسم راهی نیست که بوندن یک بکا جهانده هیچ
یوز وبر یول یوقدر مراد کوی خراباتدن عشق الهی وکیفیت ذوق وشوق
تحصیل اولنان مقام در مسجد وخانقاه ومجلس وعظ وذکر کبی لاجرم طالب
حق اولنه بوندن یک وجه وطریق یوقدر بیت پیر غم اولان کوکلمی مسرور ایلر میکده
نیجه سی یوز دوندرم جان بن اول درکاه دن زمان کر فکند آتش بخرمن عمر
زمانه اکر برغه آتش بنم عمرم خرمنه بکو بسوز که برمن ببرک کاهی نیست
دی یاق که بنم اوز رمده برجهان پیراغی یوقدر مراد بوندن فقیر اولان
غم جهاندن امین ایدوکن بیان در بیت اکر عالم بسوزد ز آتش فتنه درین
دوران مرا غم نیست زیرا فلک من یک برک کاهی نیست غلام نرکس جماش
آن سهی قدم اول شکارن کوزلیجی دوغری قامتلونک کوزنک قولی ین
که از شراب غرورش بکس نکاهی نیست که انوک شراب غروردن کمسیه
نظری یوقدر مراد سهی قددن شول طریقده مستقیم اولوب وسارعوا
الی مغفرة من ربکم حسبنجه مغفرت وثواب شکارن کوزلین اهل نظردر که
شراب عشق الهی دن مغرور ومستغرق اولوب کمسیه نظری یوقدر
لاجرم بونک کبی کسنک قولی اولمغه لایق درچنین که از همه سو دام راه می بینم

بویله که هر طرفدن یول اغن کورردم بجز حمایت زلفش مرا پناهی نیست انک زلفی
صغنمسندن غیری بکا صغنمق یوقدر مراد بودرکه بو جهانده هر طرفدن طریق حقه
مانع اولور بندلر وار ایدی چوقدر المعصوم من عصمه الله مقتضاسنجه حضرت حقک
غیب هویتندن غیری صغنمق یوقدر عنان کشیده روای پادشاه کشور حسن
اویانی چکمش کیت ای حسن ولایتی پادشاهی که نیست هر سر و راهی وافر خواهی نیست
یول بلشی یوقدر که انک اوزرنده بر شکایتجی یوقدر مراد بودرکه پادشاه ظاهره
بندر که استعجال ایله کتمیوب تظلم ایدنی بالذات استماع ایتمک کرک یا شیخ و مرشده
تنبیه درکه نفس ظالمه دن ظلم کورمش متشکی چوقدر تانی ایله بونلرک ظلمنی دفع
ایدوب ظالمدن تخلصه چاره ایده مباش در پی آزار و هر چه خواهی کن ایجتمک
اردنجه اولمه نه استرسک قیل که در شریعت ما غیر ازین کناهی نیست که بزم
شریعتمزده بوندن غیری بر کناه یوقدر مراد بودرکه اهل طریقت مذهبنده
ادم اینجتمک جرم عظیم در بیت کافر ابیشه کیر و اتشی اندر کعبه زن ساکن
میخانه باش و مردم آزاری مکن عقاب جور کشاد ست بال در همه شهر
جور عقابی قنادی اچمشدر دوکلی شهرده کمان کوشه نشین یا بی و تیراه نیست
اوقی یوقدر مراد بودرکه شهرده ظالم وار بر کوشه نشین صالح کمسنه
قدی کمان و تیر آهی یوق که ظالم هلاک ایده لکن ظالمه دیمک کرک خزانه دل
حافظ بزلف خال مده حافظک کوکلی خزینه سن زلف و خاله ویرمه که کارهای
چنین حد همه سیاهی نیست که بونک کبی اشلر هر بر سیاهک حدی دکلدر
یعنی هر بر بری قره قول خزینه دارلغه لایق دکلدر مراد بوندن مرشد کامله تنبیه درکه
هر مریدکه ناقص اولا اکا خلافت و تصرف قلوب تفویض ایتمک وجه و مناسب
دکلدر حفظ سره قادر اولماین پیرشمز کاوله شیخ حقه سر بسته اچن
خازنه شاه اولیمز وله ایضا ساقی بیار باده که ماه صیام رفت ای ساقی
شراب کتور اوروج ایی کتدی درده قدح که موسم ناموس و نام رفت

ویرحد ح که غیرت ونام وناموسی کتدی مراد بونلردن ساقیا آمدن عید مبارک
بادت دیدکی محلده ذکر اولنان درکه شیخ ومرشد رمضانده خلوتده واعتکافده
اولوب کانه نام وناموس ایچون خلوتده عبادته توغل ایدوب مرید ومحبی اولانلرک
ارشادندن فارغ اولمشدر حالیا اندن ارشاد وشوق وتحصیل ذوق
طلب ایدرکه دیر وقت عزیز رفت بیا تا قضا کنیم عزیز وقت کتدی کل تا قضا
ایده لم عمری که بی حضور صراحی وجام رفت بر عمر که صراحی وجام حضورسز کتدی
مراد صراحی دن مقام وجامدن احوالدر ومراده نظر وقت عزیز لفظنده
معنی اضافت ملاحظه اولنور یعنی عزیزک وقتی کتدی لاجرم انک وقتی
کیدک مریدلرک زمانی کلوب انلرک تحصیل احوال مقام قضا اولنمق
اولور در تاب توبه چند توان سوخت همچو عود توبه حرارتنده نیجه یه دک یانمق
اولور عود کبی می ده که عمر در سر سودای خام رفت شراب ویر که عمر سودای خام
باشنده کتدی مراد توبه دن عوامک طریقتدن اعراض ودنیایه اقبالیدر لاجرم
معنی بودر که عوام کبی نیجه یه دک طریقتدن اعراض ودنیایه اقبال حرارتنده یانمق
اولور که بو بر سودای خامدر عشق الهی وهر که اقبال حق ایدوب ماسوایی
بالکلیه فراموش ایده لوم انوکیچون دیر مستم کن آنچنان که ندانم ز بیخودی
اویله مست قل بلمیم نیجه دلعتدن درعرصهٔ خیال که آمد کدام رفت خیال میدانینه
کیم کلدی قنغی کتدی مراد طلب استغراقدر بر بوی آنکه جرعهٔ جامست بما رسد
اول قتوا اوزره یعنی اول امیده که سنک قدحک بقیه سی بزه ارشه در مصطبهٔ
دعا تو هر صبح وشام رفت غریب خانده سنک دعاک هر صباح واخشام کتدی یعنی
واقع اولدی مراد مخاطبدن شیخدر حقکا ای شیخ که عشق الهی ارشمش
ومستحق اولمش ایدک اندن بقیه بزه دخی ارشمک ایچون خانقاهده هر صبح
وشام دعا که اشتغال ایده ایدک دلرا که مرده بود حیاتی بجان رسید کوکل
ایچون که میت ایدی بر حیات جانه ارشدی تا بوی از نسیم تو اش در مشام رفت

برقعوسنک نسیمکدن بو دننه کندی مراد بوندن شیخ فیضدن برشمه مشام قلبه واصل
اولوب تازه جان بلکه حیات جاودان بولدوغن بیان در زاهد غرور داشت سلامت
نبرد راه زاهدک غروری وارایدی سلامت التمدی یول زند نیاز رند از ره
نیاز بدار السلام رفت رند نیاز نیازه اشارتدر مردودی ابلیس لعین
از غرور باد مقبول ابو البشر امد بس از نیاز نقد دلی که بود مرا صرف باده شد
برکو کل نقدی که وار ایدی بنم شرابه صرف اولدی قلب سیاه بود از ان در حرام رفت
قلب سیاه ایدی انونکیچون حرامه کندی مراد بودر که عشق الهی اهل دنیا ایله
حرامدر بنم قلبم اکا مصروف اولدی اول کیمیادر قلبی خالص در دیکر مکو نصیحت
حافظ که ره نیافت دمی دیمه حافظ نصیحتی یول بولمدی دیوکم کشته زبانه
شیرین بکام رفت کم کشته در یعنی براز مشکمسه درکه طتلو شرابه
طماعنه کتمش اولا اکا یول بولمدی دیو نصیحت اتمه مراد بودر که شول ضال اولان
کمسنه که عشق الهی انک مذاقنه کتدی مدی دیرسنکه انی هدایت بولمدی دیو
ارشاد قلمه سرم چون زلف او سودا کرفتست باشم انک زلفی
کبی سوداده ومتشدر مراد بودر که کیمک قلبنه که غم حق کله سودای عشق الهی
انک بکشنه کلور لبش چون اتشش اب حیاتست انکا اتش کبی
لب اب حیاتدر زاتش اتش بر ماکرفتست انک صویندن براتش
بزده نیشدو تمشدر ایدی همای همتم عمر یست کز جان بنم همتم هماسی
بر عمر در یعنی بر مدتدر که جاندن سوای ان فدی بالاکرفتست اول فدی
اعلا هواسین دو تمشدر مراد بودر که علو الهمة من الایمان حسنی اول
حضرت والا به وصوله همت کرک هوای وصل قدش میکند دل درویش
اکر یا به او نیست منش عالیست شدم عاشقی ببالای بلندش
عاشق اولدم انک بوجه قدنه که کار عاشقان بالاکرفتست که عاشقلرک
کاری بوجه دو تمشدر یعنی ترقی اتمشدر مراد بودر که المرء یطیر بهمته

موصی

موجبنجه عاشق وطالب اولان ترقی وارتفاعده اولور چو ما در سایهٔ الطاف

دوییم بزانک لطفلری کولکه سنده بوزچواواز سایهٔ ما وی کرفتست

نیچون اول کولکهٔ بزدن کرودو تمشدر مراد نیچون اول کولکهٔ بزدن کرودوشر

یعنی کرودو تمشدر دریغ اتمز دیمکدر نسیم صبح عنبر بوست امروز صبا ملی

عنبر قوقولودر بوکون مکر یارم ره صحرا کرفتست مکر یارم صحرا یولنی دوتمشدر

مراد فضل سحری بوکون غالب اولدی مکر فیض عام وکرم نام اولمشدر دیمکدر

دریای دو چشمم کوهر اشکی ایکی کوزم دکزدن یاشی کوهری در لولوی لالا

کرفتست جهان لولوی نظرده دوتمشدر یعنی جهانی مثل الجوایله مزین

اتمشدر مراد بودر که کوز یاشی عالم الهی زینتی در واکا بوزه لولوی لالا

رغبتی در اشکمی سایل دیو سورمه چتوکون سرو را بر نمدر هر بری

شهدانه چون دریتیم حدیث حافظ ای سرو صنوبر بو حافظک سوزی ای سرو

چام اغجی چو وصف قد او بالا کرفتست انک قامتی وصفی کبی ترقی دوتمشدر

مراد بودر که کلامک علوی حد مولونک علوی اعتبار ایله چون حافظ انک قدینی

وصف ایدر بنی سبحان ربی الاعلی دیوب علوی ذکر ایدر الحلبی بونک

سوزی ترفع اتمشدر چون قلم لوحده وصف رخک ایلرکوزلم نه عجب

کون کبی مشهور اولورسه غزلم مبرو خویش میروی کاندر

سرا پا میرمت بنم بکم خویش کدر کسن با شدن ایاغه اولورم سکا و

هلاککم ترک من خویش می خرامی بیش بالا میرمت بنم محبوبم خویش

صالنورسن قدکا اوکنده مراد جریان قضایه رضا و برب هر نه واقع

اولورسه اندن محبوب ملکدر کفته بودی که بمیری پیشم این تعجیل چیست

دیمش ایدک که اولورسه بنم اوکومده تعجیل ندر خویش تقاضا میکنی

پیش تقاضا میرمت خویش تقاضا ایدرسن تقا اوکنده نفس تقاضادن

اوکدن اولورم سکا مراد کل نفس ذایقة الموت حسبنجه موتدن نا خبردر ده

لاجرم ارادتك صونمه متعلق ایمش چونكه موتك مرادكدر استعجال ایدوب عزرائل كلمزدن
اقدم مشاورت ایتمك استرن مقصود موتوا قبل ان تموتوا موجبنجه اختیار ایله
اولمكدر عاشق مهجور و مخمورم بت ساقی كجاست عاشق درون و مخمورن
ساقی دلبر قنده در كو خرامان شو كه پیش قد رعنا میرمت دی صالن كه
قدی رعنا اوكنده اولورم سكا مراد شیخ مرشدك اختیاری درویشی مقتضاسنجه
افنای نفس ایتمكدر آنكه عمری رفت تا بیمارم از هجران او اولكه بر عمر كندی خسته بنی انك
هجرانندن كو نگاهی كن كه پیش نرگس شهلا میرمت دی بر نظر قل كه چشم شهلا اوكنده اولورم
سكا مراد عین شیخدن نظر طلبیدر یا عین الله ناظرة الینا حكمنجه عین الهی نظری
ایله تسلیم اولمقدر گفته لعل لبم هم درد بخش هم دوا دیمشسن بنم لعل لبم
هم درد بغشلر هم دوا گاه پیش درد و گه پیش مداوا میرمت گاه دردا اوكنده
اولورم سكا مراد كلامك بعضی وعید و بعضی وعد اولوب گاه رهبتدن و گاه
رغبتدن هلاك اولدوغی بیاندر بیت چون عكس آلوده جان ای صاف كی رسی
سیمرغ را در كوه قاف ای غم مخور چون تائب پیش او صد فتوحت پیش آید
بی خلاف خوش خرامان مرو چشم بد از روی تو دور خوش صالنه كیدرسن بیرم كوز
سنك یوزكدن ایراق دارم اندر سر خیال آنكه در پا میرمت باشمده اول خیال
واردر كه سنك ایاغكده اولم مراد شیخه خطابدر كه خدمت شیخدن ختم اولمق دلكدر
گرچه جای حافظ اندر خلوت وصل تو نیست اگرچه حافظك یری سنك خلوتكده دكلدر
ای همای همه جای تو خوش پیش همه جا میرمت ای محبوب دوكلی سنك یری خوش
دوكلی یرك اوكنده اولورم سكا مراد شیخه خطابدر كه خلوته اربعین چكمگه قادر دكلم
اما سنك همتك هر یرده واصل اولور سنك هر یرده هلاككم بیت
گفت شیخی چون جهان پاینده نیست هر كه دل بندد درو دل زنده نیست
وله ایضا مرقی شو كه آتش سودای تو در جان ماست بر مدت اولدی
سنك سوداك آتشی بزم جانمزده در زان تمنا كه دائم در دل ویران ماست

اول تمنالرده که دائم بزم ویران کوکلمزده در مراد بودر که دلده وصول الی الله رجاسنی
ایله جانده آتش سودا ولور چشمهٔ مهر رخش در سینهٔ نالان ماست انک یکانی
کونشنک چشمه سی بزم ایکلیجی سینه مزده در مراد بودر که طاغی طاشی قانا جنده افتاب
تابندن لعل اولور بزم مردم چشمزدخی لعل اولوق اسبابی مهیا اولمشدر و لعل خونده
خوناب جگره استغراق کرک نته کیم دیر آب حیوان قطرهٔ زان لعل هم چون شکرش آب حیوان
بر قطره در اول شکر کبی لعلدن قرص خورشید عکسی از روی ان مه تابان ماست کونش چورکی
بر عکسدر بزم اول مه تابانم یوزندن مراد بودر که آب حیات بر قطره در کلام الهی دن
زیرا اول کلام حیات اشباحه سبب اولور و قرص خرشید بودکلو چشمهٔ عظمی سی ایله
و نور محض اولماسی ایله وجه باقینک عکسی در تا نفخت فیه من روحی شنیدم شد یقین
یعنی تاکید که فاذا سویته ونفخت فیه آیتن اشتدم یقین اولدم بر من این معنی که
ما از ان وی و او ران ماست بکا بو معنی که بزانوک و اول بزمدر مراد بودر که حق تعالی
ملائکه یه دیدی یعنی بن ادمی تمام ایدم والکا روحمدن اوفورم بس بو بزنده اکلنور
روح انسانی نفخهٔ رحمن ایمش اولمیه بو معنی معلوم اولدیکه بزانوک و اول بزم در
هر دلی را اطلاعی نیست بر اسرار عشق هر بر کوکلک اطلاعی یوقدر اسرار عشقه
محروم این سر معنی راز علوی جان ماست بو معنی دار سرک محرمی علوی جانمزدر
مراد بودر که اسرار الهی یه وقوف قلب فارغ و جان علوی کرک زیرا سفلیات مشغول
اولان بو سردن خبردار اولیمز ای مذکر شرح دین خاموش بلکش نیجه سویلرسن
ای واعظ دین شرحنی ساکت اول دین ما در هر دو عالم صحبت جانان ماست بزم
دینمز ایکی عالمده جانانمز مصاحبتی در مراد بودر که طریقت اهلنک دینی ترک دنیا
و ترک عقبی ایدوب صحبت مولی اختیار ائمکدر دنیاده طاعت و مناجات ایله اخرتده
مشاهدهٔ جمال ذات ایله حافظا تا روز اخر شکر این نعمت کذار ای حافظ آخر کونه دک
بو نعمت شکرن ادا قیل کان صنم از روز اول مونس و مهمان ماست که اول صنم
اول کوندنه بزم مونس مهمانمزدر مراد صنمدن معبود حقیقیدر اولکه جان و دلده

مونس و مهمان اوله بوندن اعظم نعمت ولمز لاجرم خیال انوکیچون اخر عمره دک لازمدر
وله ایضا خیال روی تو در طریق همره ماست سنک یوزک خیالی همرولده بزم
یولداشمزدر نسیم بوی تو پیوندجان اکه ماست سنک قوقوک نسیمی بزم جان
اکامزکه اتصالی ختم وجه الله حسبنجه وجه حق تعالی خیالی بزم رفیقمزدر وحضرت
حق طرفندن قوقوطیمق سبب اتصالمزدر بیت برتو اولان زاهدا اول پرتو در برزه
بغلایون زنجیر زلفا ندن اول بود ربزه برغم مدعیان که منع عشق کنند شول
مدعیلر رغمنه که عشق تعشق ایدنلر جمال چهرهٔ تو حجت موجه ماست سنک یوزک
حسنی بزم موجه حجتمز معتبردر اما کل شئ هالک الا وجهه موجبنجه وجه الله محبتدن
منع ایدنلر منعلری مندفعدر وجه باقی بزم حجتمزدر ببین که چاه زنخدان تو چه میگوید
نظر قیل که سنک چاه زنخدانک نه دیرلر هزار یوسف مصری فتاده در چه ماست بیک
یوسف مصری بزم قیومزده دوشمشدر مراد بودرکه جمال جمیل الهی لر وجهله اجملدر
که غایتده احسن واملح اولانلر انوک هلاک و مبتلا سیدر اگر بزلف دراز تو
دست ما نرسد سنک زلفکه بزم الزایرمزایسه کناه بخت پریشان دوست
کوته خاست بختمزک وقصه المزک کناه در مراد غیب هویته اطلاعمز اولمق
بزم قصور استعدادمزدندر دیمکدر بجانب در خلوت سرای خاص بگو خلوت
سرای خاص قیوسن قیوجی سنه دی فلان زکوشهٔ نشنان خاک درکه ماست
بزم درکاهمزک طپراغنک کوشه نشین لرندن در بو بیت مرهوندر لعبورت
از نظر ما اکرچه محجوبست صورتده بزم نظرمزدن اکرچه ممنوعدر همیشه در نظر
خاطر مرفه ماست دایم بزم خاطرمزک نظرنده در مراد بودرکه سالک که مدت مدیدن
درکاه حقده ملازمتده اولا حضرت فتاح فتح باب و رفع حجاب اتمک اچون
تضرع ایدوب ملک رحمت و فرشتهٔ موکله امرن طلب اتمک کرکدر که انوکیچون
اگر سائلی حافظ دری زند بگشای اگر دلنجلک ایله حافظ قیو قترلسه آچ
سالهاست مشتاق روی چون مه ماست نیچه یللردرکه بزم ای کبی یوزمزه

مثنا قدر بكو لفظنك مفعولى اندن منكره واقع اولان مصراع ثانى و بو ايكى بيت مفمونيدر ولـه ايضا اكر زدست زلف مشكنت خطابى رفت اكر زلف مشكينك الندن بر خطا كتدى ايسه كتدى يعنى مامضى مامضى حسبنجه اولان اولدى كيدن كتدى ور زهندوى شما برماجفاى رفت رفت اكر سزك هندو كوزدن بزه بر جفا كتدى ايسه كتدى مراد زلف مشكدن يا غيب هويت يا عين وحدت در اندن روايح طيبه مشام ارواحه وصول بولور و انوك خطاسى بزه استعداد كامل دكل ايكن فيض وحصولى در وهندودن مراد ظلمت سزدر و انوك خطاسى فيضك وكشفك ظهورى و انجلا دنه فنا سيد برق عشق از خرمن پشمينه پوش سوخت سوخت عشق پشمينه‌نك اكر بر يوك كيجنك خرمنن يا قدى ايسه ياقدى جور شاه كامران كر بر كداى رفت رفت مراد سورجى شاهك جورى اكر بر كدا اوزره كتدى ايسه كتدى مراد بودر كه غلبۀ عشق صوفينك وارلغن افنا ايدر رضا ويرملك كرك زيرا عشق بر پادشاه كامراندر و صوفى بر كداى ناتواندر پس حكم قضا و تصرف انوكدر و اندن عين الم ايرميجه عالم وصل اولمز بعضى نسخده خرمن يرنه خرقه واقع اولمشدر مراد اندن خرقۀ ريا اولمق كرك اكرچه ظاهرا جوردر اما فى الحقيقه والسطاء اكر مدر اكر دلى از غمزۀ دلدار بارى برد برد اكر بر كوكل غمزۀ دلداردن بر يوك كتوردى ايسه كتوردى درميان جان و جانان ماجرا مى رفت رفت جان جانان اورته سندن بر ماجرا كتدى ايسه كتدى مراد بودر كه اندن دلداردن قهر صورى نعمت معنوى در نته كم على رضى الله عنه ديمش سبحان من اشتدت نقمته لاعدائه فى سعت رحمته وسبحان من اتسعت رحمته لاوليائه فى شدت نقمته از سخن چينان ملالتها بد بد بد و بى طعن ايد يجيلردن ملالتلر ظاهر اولوردى كر ميان همنشينان ناسزاى رفت رفت اكر مصاحبلر اورته سنده لايق اولميان كتدى ايسه كتدى مراد بودر كه طفان و غماز اولانلرك عادتى طعن ملامتدر اولعجب ياران اورته سنده ناسزا واقع اولمقدر

رفت لفظنك فاعلى عشقى و عشق لفظنك ... اولور
... لفظنك ... فاعلى ... دكل
... اولور

اكادر نی تحمل کرکدر در طریقت رنجش می بیاد طریقده خاطر انجنمك ولمز شراب کدور
هر کدورت را که ببینی چون صفای رخت رفت هر کدورتی کوردکن چون صفای
خاطر درکندی ایسه یعنی واقع اولدی اول کدورت کندی مراد بودرکه خاطرده رنجیدهلك
واقع اولسه عشق الهی ایله ائمککرکدر ای کوکل محکم وثابت قدم اول کربلای بوددر
کر جفای رفت اکر بلا ایدی واکر بر خطا کندی ایسه کندی مرادبودرکه عشق
بازاولان جفاکش واهل صبر کرك ملال وخطا باق اولمیوب تحمل کرك کندکدن قلان
ایدی دیرلرکه ایدی نجشن نسخه استعمال اولنور وکتمش نسخه ده کتدی دیرلر بیت
کر دربلا فتادهٔ ای دل مشو ملول چندین بلا گذشته واین نیز بگذرد بیت حافظ
کومکن واعظ رفت از خانقاه حافظك عیبنی دیی اتمه ای واعظ که کندی خانقاهدن
دیو پای ازادان بند انداز بجای رفت ازاده لرك ایاغی بغلمزلر اکر بر یر
یره کندی ایسه کندی مرادبودرکه ازاده بر قید ایله مقید اولمیوب مطلق العنان
وهر یرده طالب جانان اولور بیت چراغ عالم علوی فسرا هر روزنی ایدر
تو اندر صومعه دیدی ومادر کنج میخانه وله ایضا هر آن بخته نظر کز بی سعادت رفت
هر اول مبارك نظر اولان که سعادت اردنجه کندی بکنج میکده خانهٔ ارادت رفت
میخانه بوجاغنه وارادت اوینه کندی مرادبودرکه مبارك نظرلو اولان طالب
سعادت اولا خانقاه طرفنه ومریدلك اوینه کیدر بیت توکه ما مردم کوته نظر
درجاه کنعانی بمصرا یاکه خوش بی جمال یوسف رعنا بر طلبنم شبی کشف کرد
سالك راه برپاردم طلوبطان طلوا ایله کشف ایلدی سالك راه اولان رموز
غیبکه درعالم شهادت رفت غیب رموزلرن که شهادتده کندی یعنی واقع اولدی
مرادبودرکه کثرت عبادت کیفیت عشق الهی زیاده اولان صاحب کشف
اولور اسرار غیب عالم مشاهده ده کشاف اولور بیا چه معرفت از من بشنو
در سخنم کل ومعرفتی بندن ایشت که بهم سوزمده زفیض روح قدس
نکته استفادت رفت روح قدس جبرائل فیضندن نکته استفادهسی واقع اولدی

مراد بودرکه ان روح القدس ننفث فی روعی لن یموت نفس حتی تستوفی رزقها حسبجه
والهام الولی کوحی النبی موجبنجه کلامده جبرائیل عم فیضندن استفاده اولنمش نکته
وار در مجوز طالع مولود من بخز رندی است بنم طالع مولودمدن رندلکدن
غیری که این معامله با کوکب ولادت رفت بو رندلک معامله‌سی ولادت یلدزی
ایله واقع اولدی بو بیتک معناسی شرحنه تفصیل بودرکه کیجه و کوندز یکرمی دورت
ساعت در هر ساعت کواکب سبعهٔ سیاره‌دن برینه متعلقدر هر مولودکه
بر ساعتده طوغا اول ساعتک کوکبی که اکا کوکب ولادت دیرلر مقتضاسنجه اول
حال ظهور ایدر مثلا بر ساعتک کوکبی زهره یلدزی اولسه اول ساعتده طوغن
ولد عشق اهلی و عشرت صاحب ذوق و حالت و مایل ساز و صحبت و رند ظریف
طبیعت اولور و بر ساعتک کوکب مشتری یلدزی اولسه اول ساعتده طوغن
ولد اهل صلاح و صاحب فلاح و مایل زهد و تقوی و قابل فیض و هدی اولور
پس اوظاهر بو زندن بودرکیم بنم کوکب ولادتم رندلک یعنی فسق و صحبت
اقتضا ایدر لاجرم طالع مولود کتابنده بو نجق بودرکه زبا مداد بدست
من ذکر امدهٔ صباحدن غیرک الی ایله و بر غیرک واسطه‌سی ایله جیقه‌جلدک وظیفهٔ
می دوش مکر زیادت رفت دون کیجه شراب وظیفه‌سی مکر خاطردن
کتدی مراد بودرکه ورد سالک وقتنده ادا اولنمیوب فوت اولسه نماز قضا ایدرک
کیبی وقت اخرده قضا اولنجق کبی لاجرم ورد شبانه فوت اولنجق صباحدن انی قضا
اتمک کرک مکر بمعجزه کوشو طبیعت عیسی دم مکر معجزه دوراشه عیسی نفس
چراکه کار من خسته از عبادت رفت نیچون که بن عبادتدن کتدی یعنی اول دایردن
کتدی کلوب کورمک علاج دعلیح و درمان جدایی ایتمک کرک هزار شکر که حافظ
از کنج میکده دوش بیک شکر که حافظ میخانه بوجاغنده دون کیجه بکنج زاویه
طاعت و عبادت رفت طاعت و عبادتک نکته‌سی بوجاغنه کتدی
مراد تنبه دن ضلالتدن هدایته کلان شکر وافر ایتمک کرک والسلام ...

[illegible]

شربتی از لب لعلش بچشیدیم وبرفت بر شربت انک لعل لبندن طاتمدق کندی
روی همچو مه پیکر او سیر ندیدیم وبرفت انوکای کبی یوزنی دو بنجه کورمدک کندی
مراد بوندن شول مسافر کلن واعظ درکه انک وعظ ونصیحتندن منتفع اولنمدن
ومشاهده سی ایله مشرف وافر قلنمدن کیده مرید طالب اولانلرک فرقتندن
تحزن ایده انوکیچون دیر کوی از صحبت ماینک تنک امده بود کانه بزم صحبت
مصاحبتمزده محکم طارلغه کلمش ایدی بار بست دیکرویش نرسیدیم برفت
یوک باغلدی انک توزنه ایرشمدک کندی مراد بوندن علی الغفلة وعلی وجه
الاستعجال کتدوکن بیاندر بس که ما فاتحه وحرز یمانی خوانده ایم
بز بنجه فاتحه وحمایل یمنی اوقیدق وزبیش سورهٔ اخلاص دمیدم وبرفت
اردنجه سورهٔ اخلاص اوقوردق کتدی مراد بوندن تنبیه درا کا که مرید وطالب
وعاشق ومحب وشیخ ومطلوب ودوست ومحبوب عقبنجه فاتحه ودعا اوقیوب
اوفورمک کرک عشق که از کوی ارادت نروم شیوه ایدرایدی ارادت
محله سندن کتمزم یعنی مریدلر محله سندن کتمزم ومریدلری ترک ایتمزم دیدی
آخر که چنین عشوه خریدیم وبرفت کوردی آخر که انوک کبی شیوه الدق والداندق
کتدی مراد بودرکه اول کتمزم دیدی بزدخی الستغاثه ده احال ایدک اول
عدم رغبت فهم ایدوب هجرت ایتدی کفت از خود برم هرکه وصالم طلبد
دیدی که کندودن کسرم هروصالم طلب ایدر ما بامیدوی ازخویشتن بریدیم
وبرفت بز انوک امیدی ایله کندومزدن کسلدک کتدک مراد بودرکه وصلت یار
وهکل شیخ نفسانیدن کسلمک کرک بز تحصیل استعداد ایلدک طلب فیض
ایدجک وقتده کتدی کویا مبالشرتره تقصیرا تمدق دیر نشد چمان درچمن
وحسن ولطافت لیکن لفظ چمان مبالغه ایله اسم فاعلدر چمیدن لفظندن
یعنی مبالغه ایله صالنجی اولدی حسن ولطافت چمننده اما درکلستان وصالش
بچمیدیم وبرفت انک وصال کلستاننده صالنمدق کتدی مراد بودرکه اوشیخ

بحال

کمال بولمش و تقرب قربت حاصل قلمش و تکمیل مرتبه سنه وارمش انوک مراتبنه
بز فیض تحصیل ایده مدک کتدی همچو حافظ همه شب ناله و زاری کردیم حافظ کبی دوکلی
کیجه ناله و زارلق قلدق که ای دریغا بو صالشی بز لسیدیم و برفت که ای حیف
انک وصالنه وایرمدک کتدی مراد بوندن تنبیه درکه اهل صلاح و ارباب فلاح
فرقتی و عدمی وصلیچون و حضرت حق فراق ایچون فریاد و زاری اتمک لازم درکه
مصیبت عظمی بودر بیت اوردصد هزار غم افتراق تو کانش مرده کشته
بودی پیش از فراق تو ولا یضا دردا که یار در غم دردم بماند و رفت
دردده ندا ایدوب زیاده ضجرت کوسترب دیردردا و دریغا که بنی درد
غمنده قودی وکتدی مارا چو دود بر سر آتش نشاند و رفت بزی توتون کبی
اودکی اوزره دکدی وکتدی مراد بوندن غزل سابق کبی شیخ و مرشد فراق
ایچون تحزندر مخمور باده طرب انکیز عشق را عشقک شنلک قوپرجی شرابنک
مخمورنه جامی نداد و زهر وکدایی چشاند و رفت بر قدح ویرمدی کدالق زهرنی
طتدردی وکتدی مراد بودرکه عشق الهی که مفرح درسالک مندی که انوک
مخموردر شیخ طریق فقردن که نعز انسانه زهر کبی تلخ کلور بر باره طتدروب
عشق الهی قدحنی ایچور میوب خماربیمار لکندن یچور میوب کندو کندودن
شکایتدر چون صید اوشدم من مجروح خسته را چون انوک صیدی اولدم
بن مجروح خسته در بحر غم بماند و جنت براند و برفت غم دکزنده قودی
و برک سوردی وکتدی مراد مرید اولدم اما اول بنی بحر حیرتده قویوب رفیق
مقارنی کتدی دیو حکایتدر کفتیم مکر بحیله بقیدش درآورم دیدم کندومه
مکر و حیله ایله قیده کتورم انی از من رمید تو سن بختم را ماند و رفت
بندن اورکدی و بختم کوده سن اورکدی وکتدی مراد اوادت کوسترب
شیخ اولمق استدم اما بکا شکارم اولمیوب نفرت ایدوب بختک آتنی
بیر یندن قالدروب اورکوب کیدب دردم دبر شوردی خون دلم چو دردی می جای تنها بماند و رفت

کوکلمک قالح چون کوکلده طار بولدی کلکون ز راه دیده بصحرا دواند و رفت
کلی رنکلی انی صحرا ایلدردی وکتدی مراد بو درکه مرید خدمتی قبول اولنمسه کندویه
اوبا ولدرکه آستانه یه یوزسورس حضرت شیخه سلام ایرشدرس کیده
کل در حجاب بودرکه مرغ سحر کهی کل حجابده ایدی بلبل آمد بباغ حافظ و فریاد
خواند و رفت کلدی حافظک باغنه فریاد اوقدی وکتدی مراد بوندن معنی کلدن
کشف در و بلبلدن مراد عقل معاد دررکه طالب کشف و فیضدن و باغ
حافظدن قلبیدر چون کلدی کشفی مستور بولدی فریاد و فغان قلدی
وکتدی **وله ایضا** کس نیست که افتاده آن زلف دوتا نیست
کمسه یوقدرکه اول ایکی قات زلفه دوشمش دکلدر مراد زلفدن غیب
هویتدر دوتا اولدوغی فهم ایتمش مشکل اولدوغیدرکه اسانلغله احلمز
لاجرم هرکمسه بکا طالبدرکه هیچ کمسه یوقدرکه خفی استمیه اما اکا مانع
چوقدر مراد بودرکه هرکمسه که بر طریقه سلوک ایدوب حقه طالب اولور
اکا وصوله چون مانع بولنور لاجرم بر مرشده حاجت واردرکه برات حق
اوله انوکیچون دیر روی تو مکر آینهٔ انوار الهیست سنک یوزک مکر آینه نور
الهی در خطاب مرشده در حقا که چنین است درین روی ریا نیست
فی الواقع بویله در بو سوزده یوز سویلمک ریا ایله دیمک دکلدر مراد
بودرکه مرشد طریقت و شیخ حقیقت مشاهده سیدرکه نور الهی آینه
درکه نور حق انوک یوزندن کورنوب ظاهر اولور در هردم توبه ز روی
تو زهی روی زاهد بکا توبه ویرر سنک یوزکدن زهی یوز هیچش ز خدا شرم
وز روی تو حیا نیست هیچ انک الله دن اوتنمسی و سنک یوزکدن حیاسی
یوقدر مراد بودرکه زاهد خشک کندو رای ایله عبادت ایدر بکا دخی نیلرسن
دیو توبه ویروب نصیحت ایدر و وصول الی الله مرشدسز اولمدوغن بلمز
الله دن اوتنمز و مرشدک وجه وجهندن استحیا ایتمز ای شمع سحر کریه بجالی من تو

بلادن مراغ بو قدر
آنوکیلن دردن کلرنکست کرواری زبلانیست کیکلر اولوغوا وادرکه

وفور

خودکن ای شمع سحرده بنم حالمه کندو وصالک اغلمه که این سوز نهانی نه تراست
بما نیست برکرز لو حرارت سکا یوق ایسه بزه یوق دکلدر مراد ابو دکه شمعک
ظاهری حرارتی وار نهانی یوقدر انوکیچون اغلمق الله شهید وکفی الله شهیدا
الله شاهددر وکافی در شاهد در اولمق یونندن کین کریه کم ازرفرلتی
خون شهدا نیست که بواغلمق شهیدلرک قانندن وکلمکدن اکسک دکلدر نرکس
طلبد شیوهٔ چشم تو زهی چشم نرکس سنک کوزک استر زهی کوز مسکین
چرولش در سر و در دیده حیا نیست مسکین نرکسک عقلی یوق باشنده
واو تیمق یوق کوزنده مراد بودرکه طریقتده نرکس کبی بی بصر اولان شیخ
بصیر شیوه سین تصرفین استر بو کندونک عقلسز لغندندر لاجرم بی عقل بصر
اولان ترک ادب عاقل و بصیر اولان مرشددر استعدادی مقدارنجه فیض طلب
ایلمکدر می رشد وکفتم صنما عهد بجای آر دون کیجه دیدی دیدم ای صنم عهدی
یرینه کتور کفتا غلطی خواجه درین عهد وفا نیست دی غلط منسوب سن
یا غلطده سن که بو زمانده وفا یوقدر بو بونده مراد مرشد ایله اولان معاهده
ایله وانک جوابنی تذکردر چون چشم تو دل می برد از گوشه نشینان چون
سنک کوزک کوکل الور کوشه نشینلر دنبال تو بودن گنه از جانب ما نیست
سنک اردنجه اولمق کناهی بزم جانبمزدن دکلدر مراد بودرکه نظر شیخ چون کوشه
نشین اولان صوفیلرک کوکلن الور ضروری انک جربه سی ایله انک اردنجه
کتدیلر کندیلر بونلره کناه عد اولنمز بازای که بی روی تو ای شمع دلفروز
کرو کل سنک یوزکسز ای کوکل یورلندرجی شمع در بزم حریفان اثر نور صفا نیست
مصاحبلر صحبتنده نور و صفا اثر اولمز کر پیر مغان مرشد من شد چه تفاوت
اکر پیر مغان بنم مرشدم اولدی ایسه تفاوت وار بو قدر زیرا در هیچ سری
نیست که سری ز خدا نیست هیچ بر باش یوقدر هر سرده الله دن
بر راز یوقدر یعنی هر سرده اللهدن بر سر واردر مراد بونده پیر مغاندن

اکثر نسخه‌ده [illegible] واقع
اولمشدر

شول شیخدرکه انده حرارت اوله علم و فیض یوق ایسه دخی لاجرم انوک ایله
شیخ فاضل اورته سنده تفاوت یوقدر زیرا هرسرده سر حق وار در
کفتی بر خورشید که من چشمهٔ نورم دیمش کوندش قتنده بن چشمهٔ دانند
بزرکان که سزاوار سها نیست بیلورلرکه اولولرکه سها لایق دکلدر
مراد بودرکه نور الٰهی یه نسبت شمس سها دیدکلری کوجک یلدز قدر دکلدر
بیمار غریبان اثر ذکر جمیل است غریبلره تیمار ذکر جمیل اثریدر جانا مکر
این قاعده در شهر شما نیست ای دلبر مکر سزک شهرکوزده یوقدر
مراد غریبلره احسان و التفات اولمدوغندن شکایتدر بیت لم یبق فی الدنیا کریم
یرتجی منه النوال و لا ملیح یعشق عاشق چه کند کر نخورد تیر ملامت عاشق نیلسون
ییمیوب ملامت اوقنی با هیچ دلاور سپر تیر قضا نیست هیچ بهادر ایله تیر قضا
قضا قلقانی یوقدر مراد بودرکه حق تعالی نک قضاسی تیری النه اثر ایدرانی منع و
دفع ایدر قلقان یوقدر در صومعهٔ زاهد و در خلوت عابد زاهدک صومعه سنده
و عابدک خلوتنده جز ابروی کوشهٔ ابروی تو محراب دعا نیست سنک قاشک
کوشه سنده غیری محراب دعا یوقدر مراد ابرودن رمز الٰهی بروزخی در لاجرم
زاهد خشک اولان صومعه سنده و صوفی عاشق خلوتخانه سنده انی محراب دعا
ایدینوب اکا متوجه لردر ای چنگ فرو برده بخون دل حافظ ای پنجه سن طالدرمش
کمه حافظک یورک قاننه فکرت مکر از غیرت قران خدا نیست فکرک الله تعالی
قرانی غیرتندن یوقدر مراد بودرکه حافظک قلبی محل قرآندر انوک قاننه پنجه
طالبدرال اورن قران غیرتندن غافل اولمق کرک وله ایضا روشن از
پرتو رویت نظری نیست که نیست سنک یوزک پرتوندن روشن بر نظر
یوقدرکه یوقدر منت خاک درت بر بصری نیست که نیست سنک قپوک طپرغی
منتی بر بصر اوزره یوقدرکه یوقدر یعنی بر بصر یوقدرکه سنک قپوک طپرغی منتی
انوک اوزرنه که اولمیه مراد بودر حضرت حق هر نظره نور و هر عینه کحل و جلا

و یردکنک

ویردوکنک شکرن اتمک ارشاد ایدر ناظر روی تو صاحب نظرانند آری یوزک سنک
ناظرلری اولانلر صاحب نظرلردر بلی سر گیسوی تو در هیچ سری نیست که نیست سنک
زلفک سوداسی هیچ بر باشنده یوقدرکه یوقدر یعنی هیچ بر باش یوقدرکه سنک
زلفک سوداسی انده اوله مراد بودرکه ذات حقه ناظر و طالب اولان اهل اولنلردر
حقی باطلدن فرق ایدرلر اما هرکس سنک غیب هویتک سوداسنده در لکن بعضی
مخفی و بعضی مصرح اشک من کرز غمت سرخ برآید چه عجب بنم کوزم یاشی
خجل ح
اگر سنک غمکدن قزل چیقرسه نه عجب از کرده خود پرده دری نیست که نیست
کندو عملندن بر شرمسار بر پرده یرتجی یوقدرکه یوقدر یعنی هرکسه که پرده‌سن
یرتوب جمله احوالی منکشف اوله کندو عملندن شرمنده دکل نقصانی معتردر
پس کوزم یاشنک حمرتی دخی اول خجالتدندر اظهار تحزن ایدر وجوبالده عموم
واردر رحمدن حرمان یوقدر دیو تسلیه قلب ایدر آب چشم که بر و منت خاک
درتست کوزم یاشی که انکا وزرنده سنک قپوک طپراغی منتی واردر زیر صد
منت او خاک دری نیست که نیست انوک یوز منتی التنده اوله مراد بودرکه هر دیده
گریان که حضرت حق قپوسندن آکا کحل حاصل اولا هر قپویه محتاج اولور تا بدامن
ننشیند زنسیمت کردی تا انکا انکنه قونمیه یلدن بر توز سیل خیز از نظرم رهگذری
نیست که نیست قالمجی بر سیل بنم نظرمدن بر یول اوغراغی یوقدر یعنی بر یول اوغراغی
یوقدرکه انده قالمق اوله مراد بودرکه ستر عصیانم و تسکین طغیانم ایچون
اغلرن تا که درگاه حقه اندن غبار ایرمیه نازکانرا سفر عشق حرامست حرام که بهر گام
دران ره خطری نیست که نیست نازکلره عشق سفری حرام در حرام کراول یولده بر
خطر یوقدرکه یوقدر یعنی بر آدم یوقدرکه انده بر خطر اوله مراد بودرکه سفر عشق الهی
ایرن جفاکش اولوب زحمت ریاضت اختیار ایمک کرک تا دم از شام سر زلف تو
هرجا نزنند تا سنک زلفک و چنک شامندن هر یرده نفس اورمیه یعنی اندن سوز
سویلمیه با صبا گفت و شنیدم سحری نیست که نیست صبا ایله دیمم و اشتمم

صبا ایله دیمیم واشتمیم وسوزم وسازم اولیه مراد بودرکه هرکمک اسرار هویدادن
هر پرده یعنی اهل نااهل اوکنده رازاجه انوک ایله بحث وجدل ایدوب نهی ایدرم
مصلحت نیست که از پرده برون افتد راز حکمت دکلدرکه پرده دن طشره
چقه راز ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست یوخسه رندلر مجلسنده
بر خبر یوقدرکه بوقدرشر یعنی اخبار مراتب ولایتی واسرار غیب هویتی بیلورلر
انلرک مجلسنده بونلر معلومدرلکن افشای راز مذمومدر انوکیچون سویلمزلر
من ازین طالع شوریده برنجم ورنه بن بو شوریده طالعمدن انجنرم یوخسه
بهره مند از سر کویت دکری نیست که نیست نصیبلو سنک محلک باشندن برغیری
یوقدرکه سنک درکاهکدن نصیبلو اولیه مراد بودرکه حضرت حق مجیب الدعوات در
هرکمکه درکاهنه کله محروم کوندرمز بنم حاجتم روا اولمدیغی طالعمک شامتندن
استعدادک قصورندندر از حیای لب شیرین تو ای چشمهٔ نوش سنک
طتلو دوداغک حجابلتندن ای طتلو چشمه غرق آب عرق اکنون شکری نیست
که نیست صویه وتره غرق شمدی بر شکر یوقدرکه صویه وتره غرق اولیه مراد
لب شیریندن کلام الهی درکه معدن لذاتدن صادر ونازل اولمشدر هر کلام
لذیذ وبلیغ انک حجابندن غرق آب وبحر خجالته مستغرقدر نه من دلشده
از دست تو خونین جکرم یالکز بن عاشق سنک الکدن جکری قانلو دکلم کز غم
عشق تو پر خون جکری نیست که نیست بر جکر یوقدرکه سنک عشقکک غمندن پر خون
اولیه مراد بودرکه هرکمکه یار عاشقدرکا دل داده وصادقدر جکری پر خون
واکنده ونفس مرده جان زنده اولمق کرکدرکه شیر در بادیهٔ عشق تو روباه شود
ارسلان سنک عشقکک صحراسنده دلکو اوله از این راه که در وی خطری نیست که نیست
اه بو یولده که انده بر خطر یوقدرکه یعنی بونده اولیه مراد بونیدن طریق عشق
خطرناک ایدوکن بیاندرکه بونده نیجه شیر ژیانلر روباه ناتوان اولور ازین
وجود این قدرم نام ونشان هست که نیست بنم وجودمدن بوقدر نام ونشان

وارد

وارد ر لکن از ضعف انده در انجا اثری نیست که نیست لکن ضعفدن انده
بر اثر بو قدر اولیه مراد بوندن عبادت جهتندن ضعفی زیاده کمالده اولوب
طاعتده نقصاندن حکایتدر غیر ازین نکته که حافظ تو ناخشنود ست بو
نکته دن غیری که حافظ سندن ناخشنود دکلدر در سراپای وجودت هنری
نیست که نیست باش ایاغه سنک وجودکدن بر هنر یوقدر که یوقدر یعنی بر
هنرسز یوقدر سنده اولیه مراد بوندن نفسنه خطابدر که کمالاتک چوقدر
اما روحنه موافق دکلسن اول جهتدن سندن بنم رضام یوقدر دیر
وله ایضا نظر پیر مغان موجب عیش طرب است پیر مغان نظری عیش طربک موجبیدر روضهٔ
میکده را آب وهوای عجبست میخانه باغچه سنک عجب آب وهواسی واردر
مراد پیر مغاندن نیجه کره معلوم اولان شوق وحرارت اولان مرشددر لاجرم
انک نظری عیش وعبادت فرح آخرت موجبیدر ومیخانه دن مراد خانقاه و
عبادت خانه در که اندن کیفیت عبادت حاصل اولور لاجرم اول باغچه نک
عجب آب وهواسی واردر که روحانی صفاویرر مراد بار کرم در قدام او اولیست
اهل کرمک باشی انک قدمنده اولمق اولی در غیر ازین شرح وبیان جرت وترک
ادبست بوندن غیری شرح وبیان جرتدر وترک ادبدر مراد کرمدن ایلک
صاحبی اولانلردر لاجرم انلرک بلکه شیخ بر حالت قدمنده اولمق اولیدر که مراتب
معنویه ودرجات اخرویه تحصیل ایده لر بوندن غیری شرح وبیان یعنی شیخک
مراتب ومقامنده وکیفیت وحالاتنده درجه سن سویلمک حدمزدن تجاوزدر.
قصهٔ جنت واوازهٔ بیت المعمور جنت قصه سی وبیت المعمور اوازه سی
شرح از جلوهٔ خمخانهٔ بیت العنب است اوزم اوی کوبخانه سنک جلوه سی
شرحیدر مراد بودر که بیت العنبکه دنیادر بونده نیجه درلو لذات واردر که انده
اولانلرک حرکات غریبه سی اولور خاطر عاطر ما باده لعلی طلبد بزم خوش قوقولو
خاطرمز لعله منسوب یعنی لعل رنک شرابا استر حمسکه انلر طلب نعره وجذبه دهبست

خسیس کوبش طلبنده والتون چگمکده درمراد بودرکه بزم خاطرمز حضرت حق جانبندن قعودوبر کیفیت عشق الهی دیلرامااهل دنیا سیم و زر دیلر بیت کرچه شادی که سیم و زرداری زود بنود که جمله بکذاری درازل بر سر هر کس قلمی رفت حموتی ازلده هر کسه نک بلکشی او زره بر قلم کتمشدر ساکت اول کعبه و بتکده وجنت و دوزخ سبب است کعبه و بتخانه وجنت وجهنم سبب ظاهردر مراد بوندن موثر حقیقی تقدیر ازلی در باقی اسباب سبب صوریلردر دیمکدر به کنج بی مار میسر شود قصه مخوان دفینه بلاسز میسر اولمز قصه او قنمیه دولت مصطفوی را طلب بولهبست مصطفی یه منسوب دولته ابولهب طلبی واردر یعنی رسول الله صلی الله علیه وسلم دولتنه ابولهب طالب ومزاحم درمراد بودرکه هر نیکک بر بد ضدی و ندی بولنور بیت جور دشمن چه کند کر نکشد طالب دوست کنج مار و گل خار و غم و شادی بهمند کوهر پاک بود جوهر حشمت لیکن کوهر اصلی پاک جوهر و ماده عظمت اولور بعمل کوش که حشمت نه باصل و نسب است عمله دورش که عظمت اولور لکن فاذا نفخ فی الصور فلا انساب بینهم خسبنجه آخرتده اصل و نسب اعتباری یوقدر اعتبار عمل و طاعته در دل حافظ بهین رای بتوفیق خدای حافظک کوکلی بو فکر ایله الله تعالی توفیق ایله جاودان سعی کنان روز و شب اندر طلبست ابدی سعی ایدیجی کیجه و کوندز طلب ایچنده در مراد بوندن طلبده علی الدوام سعیه ترغیب در بیت بکوش تا بکف آری کلید کنج وجود که بی طلب نتوان یافت کوهر مقصود ولد ایضا خم زلف تو دام کفر و دین است سنک زلفک بو کلمی کفر و دین اغی در زکارستان تو یک شمه اینست سنک زلفک کارخانه کدن بر شمه بودر مراد خم زلفدن طبیعه و الستار رغبت بو بیدرکه انده اهل اسلام کرفتار در صنع الهیدن بر شمه بودر بیت کفر دین در طریق او بپویان وحده لا شریک له کویان لبانت معجز عیسی است لکن سنک لبلرک معجز عیسی درامّا حدیث طره است حبل المتین است سنک صاچک محکم ایپ در

مراد کلام الٰهی احیای قلب ایتدکن وغیب هویت لجّنی محکم ایپ کبی طویل وثابت ایلدکن
بیان در بدان چشم سیه صد آفرین باد اول قره کوزه یوز آفرین اولسون
که در عاشق کشی سحر آفرین است که عاشق دلبنجیلکده سحر ایردی در مراد
عین الٰهی صاحب تأثیر اولوب نیجه عاشقلری هلاک ایتدوکی بیان در عجب علمیست
علم هیأت عشق عجب علمدر هیأت عشق علمی که چرخ هشتمش هفتم زمین است
که سکزنجی فلک ثامن اکا یدنجی یر در مراد مرتبۂ عشقک علویتی بیان درکه فلک
ثامن اکا نسبت یدنجی یر کبی الجقدر تو پنداری که بدکو رفت وجان برد لسن جمهور کم
یرمز سویلیجی اولدی وجان قورتردی حسابش با کرام الکاتبین است انک حسابنی
کرام الکاتبین ایله مراد بوندن انی بیان درکه یرمزلر موت ایله اخلاص بولمزلر
اندکلری عمللر وان علیکم لحافظین کراما کاتبین یعلمون ما تفعلون موجبنجه کراما
کاتبین دفترنده مکتوب در یوم جزا وحساب اولنور که ز چشم شوخ تو جان
چون توان برد سنک شوخ کوزکدن نیجه جان قورترمق اولور که دائم با کمان
اندر کمین است که دائم یای ایله پوسوده در مراد عین الله ناظرة الینا
حسنی نفر حقدن اختفا ممکن دکل ایدوکن وموتدن خلاصه چاره یوق ایدکین
بیاندر مشو حافظ ز کید زلفش ایمن اولمه حافظ انک زلفی مکرندن امین
که دل برد وکنون در بند دین است که کوکل الدی شمدی دین قیدنده در
مراد بوندن مکر الٰهیدن امین اولمغه تنبیه در ولا یأمن مکر الله الا القوم الخاسرین
بعض نسخه ده مخلص بویله واقع اولمشدر ز جام می نوشید حافظ عشق قدحدن
شراب ایچدی حافظ رندی ومستی از بنست مدام انک رندلکی ومستلکی بونزدر
وبعض نسخه ده بویله واقع اولمش نجاذ می کشش چو حافظ نازنین ای دل
جان ایله چک حافظ الکی نازنی ای کوکل که نازنینان نازنین است که نازنینلر
نازی نازنین در نسی کوزلک نازی کوزلدر شعر یصل القلب غنجک یوخاک
کل ما یفعل الملیح ملیح ولا ایضا روزه یکسو شد وعید آمد ودلها برخاست

شراب میخانه دن جوشه کلدی اورج بر جانبه اولدی وبیرام کلدی وکوکللر قالقدی
زمیخانه بجوش آمد و می باید بر خاست شراب میخانه دن جوشه کلدی کرک دروبلک
مراد بوندن سابق ساقیا آمدن عید مبارک بادت دیدکلرندن وساقی بیار
باده که ماه صیام رفت دیدوکنده مراد اولنن کبی درکه رمضانده مشایخ
وزهاد خلوت واعتکافده اولوب مرید عاشق وسالک صادق محجوب و
مهجور وارشاد وشوق دورایدی چون صوم بر طرف اولدی کوکللر
قالقوب قوبوب وشراب عشق الهی خانقاه دن جوشه کلوب اول شرابی
ایچجک زمان اولدی نوبت زهد فروشان کران بکذشت زهد صاتیجی جانی
ثقیللر نوبتی کچدی وقت شادی وطرب کردن رندان برخاست رندلرک
شادلنغی وشنلکی وقتی دوردی مراد بودرکه زاهد خشک اولوب خلعه زهد صاتوب
کندونی خلوت نشین وعابد کوسترنلرک قدری کچوب مخلص اولنلرک شوق وذوق
ایله وعبادت زمانی ایریشجک زمانی کلدی دیمکدر چه ملامت رسد آنرا که چو ما
باده خورد طعن ایرشورا اکا که بزجلین شراب ایچر این نه عیبست و نه
این خیر و نه خطاست بو عیب دکلدر ردی خیرلک دکلدر وخطا دکلدر مراد بودرکه
شراب عشق الهی نوش ایدوب اول کیفیت ایله متکیف اولانه نه طعن
ایرشور که عیب و جهل و خطا دکلدر باده نوشی که درو هیچ ریایی نبود شراب
ایچ که انده هیچ بر ریا اولمیه بهتر از زهد فروشی که درو روی ریاست بکیزکدر
اول زهد صاتیجی دن که انده یوز ریا اوله مراد مرایی فاسقدن اشددرکه
دیمکدر مرایی هر نه دکلو ریا ایله عمل کوستررسه اول دکلو کمسه معبود ایدینور
وانکه او عالم سر مست برین حال کواست اول که عالم سرد ربو حاله شاهددر
مراد کندونک اخلاص بیان در فرض ایزد بکذاریم و بکس بد نکنیم اللهک فرضنی
ادا ایدر و کمسه یه بیر مز اتمز و انچه کویند روا نیست نکویم رواست
انی که دیرلر جائز دکلدر جائزدر دیمز مراد کندونک حسن حالنی بیان در

چه شو

چه شود کر من و تو هردو بهم باده خوریم نه اوله اکر بن و سن ایکمز شراب ایچوز
باده از خون رزانست نه از خون شماست شراب اوزم چبقلری قانندن در
سزک قانکزدن دکلدر مراد شراب حق عبد دکلدر حق عبد حرمت ده بونذن
اشد درکه دیمکدر و فی الحقیقه مرادی عشق الهی کسنک حقی دکلدر دیمکدر این نه
عیبست کزین عیب خلل خواهد یافت بو اول عیب دکلدرکه بوندن خلل بولنق
اولادر بود عیب چه شد مردم بی عیب کجاست اکرچه عیب ایسه نولدی عیب سز
کشی قنده در مراد شراب عشق نوش ایدوب کار دنیایی فراموش اتمک عیب
ایسه خلل و ضرر کلور عیب دکلدر و اکر اویله عیب ایسه دخی معذوردر و نموکرک
عیب سز آدم اولمز حافظ از چون و چرا بکذر و می نوش دمی ای حافظ نته و
نیچون دن کچ و شراب ایچ بر دم نزد حکمش چه مجال سخن چون و چراست
انک حکمی قتنده نه نته و نیچون سوزی مجال وار در مراد لا یسال عما یفعل
حسنجه حضرت حقه اعتراضه مجال یوقدر پس قضایه رضا ویروب سکوت
کرکدر دیمکدر ولها ایضا دلم ملال کرفته از جهان و هرچه دروست کو کلم
ملال دوتدی یعنی بکرندی جهاندن و هر نه که انده در درون خاطر من کس نه الا دوست
بنم خاطرم ایچون کمسه صغمز الا دوست مراد کندونک ما سوی الله دن اعراض و قلبنده
حقدن غیری اولمدوغن بیان درکه بو حال عاشق صادق حالیدر اکر وصلت بما
رسد بوی اکر سنک وصلک کلشندن بزه ایر شور رسه بر قعود دلم چو غنچه نکنجد
ز شادی اندر پوست کوکلم غنچه کبی صغمز شادیلقدن دی یه مراد بود رکه غایتلک
کمال فرحی و صل دوستدن در نیس لکیلا تاسوا علی ما فاتکم و لا تفرحوا
بما آتاکم موجبنجه مال و جاهدن شاد اولمق کرک زیرا انلرنی بقادر حصول
حنتره انلرک افتراقن ملاحظه اتمک کرک نصیحت من دیوانه در طریقت عشق
بن دیوانه نک نصیحتی عشق طریقنده همان حکایتی دیوانکی و سنکو و سبوست
همان دلو و طاش و سبو حکایتی در مراد بود رکه دیوانه طاش ایله دستی نیجه

عیب من منکر و با عیب را طعنه مزن هم موجود بد انکه در عیب من هم عیب است

[illegible]

صرسه بن دیوانه دخی نصیحتی مشوبله صیو. حرام ایدر بکو بزاهد خلوت نشین که محبت مکن
دیمه زاهد خلوت نشینه عیبلمه یعنی بزی ازانکه کوشه محراب ماخم ابروست انوکچون که
بزم محرابمز کوشه سی قاشی بوکلمی درمراد بزم توجهمز وجه جمیلنه در ظهور خفی نه
وبزدن مخفی دردیمکدر میان کعبه وبتخانه هیچ فرقی نیست کعبه وبتخانه اورته سنده
هیچ بر فرق یوقدر بهر طرف که نظر میکنی برابر وست هر طرفه که نظر ایدرسن
دوست مقابله‌در مراد بودر که هر بر ده که عبادت وتوجه ایتسک فاینما تولوا
فثم وجه الله حسبنجه حق تعالی مقابله سیدر قلندری نه بر بیشت وموی با ابرو
قلندرلک صقل وقیل وقاش ایله دکلدر حساب راه قلندر بدانکه موی بموعت
قلندر یولنک حسابن بیلکه قیل بقیل مراد بودر که قلندرلک همان قیل ترک
ایتمک دکلدر بلکه بر بر جمله ما سوای ترک ایتمکدر نتکم دیر کذشتن از سر مود قلندری
سهلست قیل باشندن کچمک قلندرلکده اساندر چو حافظ انکه سر بکذرد
قلندر اوست حافظ کبی اولکه باشندن کچر قلندر اولدر مراد بودر که عالم
ما سوا الله در جمله‌دن برکنده وجودکدر حقیقی اولدر که ازن کچه بیت
می زنی لاف وبکوی سرکذشت پهلوان آنست که اواز سرکذشت
وله ایضا حدیث سرو مکو بیدپیش قامت دوست سرو سوزن
سویلمک دوست قامتی اوکنده که سرو بلندی سرو سهی ز قامت اوست
که سرو سهینک سرو بلندلکی انک قامتندندر مراد بودر که علو مرتبه
الهیه یه نسبت اعلا اولنلرک خالقی علوی پستدر لاجرم انک مقابله سنده
بونلری ذکر لغودر چون جمیع عالی اولنلرک خالقی اولدر ومخلوقک خالقنه
نسبتی واردر کم مقابله سنده مذکور اوله خیال قامت سروش نمیکنم
زان رو اکا سرو قامتی خیالن اتمزم اول یوزدن که سرو اکرچه بلندست
وقامتش خود درو لیک بیچه‌در انک قامتی کندودن بنجم در مراد حضرت حق که
واجب الوجود ویقتضی ذاته وجوده موجبنجه وجودی غیری‌دن دکل ایدکی بیابدر

خیال

خیال قامت سرو کشش مقیم دیدهٔ ماست انک سرو قامتی خیالی بزم کوزمزده
مقیم در ازانکه سرو سهی را قامت برلب جوست انوکیچون که سرو سهی
قامتی ارماق کنارده مراد بودرکه علو الهمة من الایمان خسبنجه هرکه عالی
همت اولور کریه و زاری ایله مقام بلند باری استیه رب اعلی انک عینه
تجلی ایدر صبا از زلف و خط و خال او حدیثی چند صبا انک زلف و خط خالندن
برنیچه سوز بمشک کفت ازانست کین خوشبو نهت مشکه دیدی انوکیچون
بو بخلاین خوش قوقولودر مراد هرکه اولحضرتدن استشمام ایده خوش بو اولور
دیمکدر فراز منبرش خطبیست لکن کسب بدر منبرک بو قر وسنده بر خط وار درّ اما
کمسه بلمز نداند انکه هلالست یا خم ابروست بلمز اول هلال میدر یوخسه قاشی
بو کلمی میدر مراد وضع حقک غرابتن بیان درکه بدر منیر کبی یوزی او زره یا بدر
منیرک یوزی او زره خط واردرکه کمسه اول خطی محقق بلمز هلال میدر یوخسه قاش
میدر هزار جان کرامی فدای انکه تنش بیک جان مکرم اول کمسه نک فداسی اولسون
که بدنی فتاده در خم چوکان زلف او چون کوست دوشمش اولا انک زلفی
چوکانی بو کلمنده طوب کبی مراد بودر که هرکه تننی غیب هویت وارادت حضرت
حقه اوکنده طوب کبی فلاکه چوکان ارادت نیجه دوقنورسه مطاوعت ایدوب اوکنجه
کیده بیک بیک جان مکرم اکا فدا اولسون بیت کوی انکه رامت دوی نقصان بود
بیش چوکان کشاو غلطان بود تو از دهانش طلب کام دل اکر جویی سن اغزندن
استه کوکل مرادن اکر استرسک چو حافظ از پی چشمش مروکه ع بده جوست
حافظ کبی کوزی اردنجه کتمه که جنک استیجی یعنی جنک ایدیجی در اکا مراد کلام الله دن
فهم مراد استاندر غیر الله فهمی و ادراک ذات مشکل در دیمکدر انوکیچون رسول الله
بیوردر تفکروا فی الاء الله ولا تتفکروا فی ذات الله بیت افتابک یوزنی کورمک
افتابک یوز رخ هر بیرده کورمک سهلدر ذاتنی کورمک دلرسک کوز قماشور
هم دونار وله ایضا سخن شناس نهٔ دلبرا خطا اینجاست سوز اکلر

حدیثی چند لفظی مرجوع اولان بیتلر کفت
لفظنده و کیفت لفظنک فاعلی صبادر
منه

سخن کسی لفظی
مرجوع ندر
منه

دکلسن ای دلبر خطا بونده در چو بشنوی سخن اهل دل مکو که خطاست چون الشنوده سن
اهل دل سوزنه دیمه که خطا در مراد اهل دلدن اصحاب طریقت درکه بونلر اصطلاح
مبنی و بطریق المجاز سوز سویلرلر غافل و بی فهم اولانلر انی خطایه حمل ایدرلر
کندو خطالرن بلمزلر خوجه حافظ انلره لطف وجهی ایله بو بیتده بیندایلر
اصطلاحات عارفان در بیت تا بیابی تو ذوق از هر باب سرم بدنیا
وعقبی فرو نمی اید باشم دنیایه و اخرته اشغه کلمز یعنی دنیا و اخرته باکشس
اندرمز تبارک الله ازین فتنها که در سر ماست افرین بو فتنه لره که بنم
باشمده در محبت الهی و عشق حق بنم باشمده در ~~مراد بودرکه~~ یس
مطلب و مطلوبم حضرت حقدر انلن یا اعدایه تنزل درانی اتمزم در اندرون
من خسته دل ندانم کیست بن خسته دلک اچنده نه وار بلمزن که من خموشم
واو در فغان و در غوغاست که بن ساکن اول افغان و غوغاده در
مراد درونمده عشق الهی و شوق شامی واردرکه اول متصل ذکر قلب ایدوب
تکلم دنیا زده دردیمکدر دلم ز پرده برون شد کجایی ای مطرب کوکلم پرده
دن اچقدی قنده سن ای مطرب بنال هاکه ازین پرده کار ما بنواست
ایکله تزجک که بو پرده دن بزم الشیمز نوا ایله در مراد مطربدن فیض الهی
ایرشوب شوق ویرن درجون جنون عشق غالب اولوب قلب پرده سی یرتوب
جمعه انتظام احوال مطرب طریقه کلاملا اولور مرا بکار جهان هرکز التفات
نبود بنم جهان اشنه هرکز التفاتم یوق ایدی رخ تو در نظر من چنین خوشش
اراست سنک یکاغک بنم نظرمده بویله انی خوش تزیین اندن مراد بودن
جهانک کارینه التفات اتمزم اما بونده مشاهده رخ نودنکر اولدوغی اجون
انک کارینی بکا مزین قلدی که الدنیا مزرعة الاخرة حسبنجه و تحصیل ثواب
و وصول الی الله انکایله اولدوغی اجلدن اکا اشتغال و اعتبار اتدم نخفته ام
ز خیالی که من بزم شبها با تمدم بر خیالدن که بشودم کیجه لر خماری دی نشه دارم

مراد بودرکیم

سشرابخانه

شرابخانه نجاست دون کنجه نکه خمارم وارد رشراب اوی قنده درمراد بودرکه
عالم الهی ده ظلمت کتم عدمده ایدم انده شراب عشق الهی نوش ایدوب بوجهانه
کلدم اول دون کیجه که شراب خماری بنده درحالیا دفع خمار الچون شرب شراب
عشق کرکدر اول شراب قنده بولنور دیو خیال بشوربکیجه لراویمزم
بیت دفع خمار الچون بکا لازم در در شراب اول قنغی خانقاه اچنده کلور دستم بنم
جبین که صومعه آلوده شد زخون دلم بویله که خانقاه ملوث اولدی بنم کوکلم قانندن
کر بباده بشوییدحق بدست شماست اکر شراب ایله یورسکز حق سزک
الکزده درمراد بودرکه خانقاه ده قان اغلیوب انی ملوث ایلیوب تطهیره
حاجت اولوب مطهر استرم اکر اهل خانقاه شراب عشق الهی ایله پاک ایدرلرسه
حق انلرک النده در ازان بدیر مغانم عزیز می دارد انوکیچون دیر مغان ده
عزیز دوترلر که آتشی نمیرد همیشه دردل ماست که براودکه سوینمز همیشه
بزم کوکلمزده درمراد دیر مغان دن خانقاه در که حرارت بیریدر انکه
اتش سوزان انده عزیز و محترم در چه ساز بود که بنواخت دوش
این مطرب نه ساز ایدی که خوب چالدی دون کیجه بو مطرب که مطرب که رفت
عمر وزها غم هنوز سوداست که کندی پرسو دادر مراد بودرکه عالم الهی ده
صنعت کلامم سمع جانه الست بربکم نداسن اشتدی حالیا پراولدم و دماغم
اول اوازه دن پرسو دادر لبیک سودا نداسی ایله پرنوادر ندای عشق تو
دوشم درانردون دادند سنک عشقنک نداسن دون کیجه بنم الچمه ویردی فضای
سینهٔ حافظ هنوز پرزصداست حافظک سینه سی میدانی هنوز پر در
صدادن مراد بوندن بیت سابقده اولان کبی در بعض نسخده مخلص بیتی
بویله واقع اولمش ازان زمان که حافظ رسید صوت حبیب اول زماندن که
حافظه ارشدی حبیب صوتی فضای سینه زشوقم هنوز پرصداست سینم میدانی
شوقدن هنوز صدادن طلودر مراد مزکورده بوبیتک دلالتی اظهردر حرف القاف

درد ما را نیست درمان الغیاث بزم دردمزه یوق درمان مدد
هجر ما را نیست پایان الغیاث بزم هجرنز یوقدر نهایت مراد بوندن
درد الهی قابل علاج طبیب دکل ایدکن شکایت و کستاد فراق نهایت
بولمدوغن حکایت در بیت الیوزه دوت یکن جانان المدن الغیاث
باکه کون کوسترمین فتان المدن الغیاث دین و دل بردند قصد جان کنند
دین و کوکلم الدیلر جان قصدن ایدرلر الغیاث ازجور خوبان الغیاث
مدد محبوبلرک جورندن مدد مراد بوندن محبوب مجازی تسخیر قلب ایدوب
دینه خلل ویروب جانه عذاب آخرته کرفتار ایدوب هلاک ابدی یه موئدی
اولدوغندن استغاثه در و بو طائفه دن اجتنابه ارشاد در بیت
هرکه در پیش بتان سجده کند در خلوت لاف ایمان زند لش در سر بازاره بود
در بهای بوسه جان طلب بر بوسه بهاسنده بر جان طلب میکنند این
دلستانان الغیاث ایدرلر بوکوکل الیجلر مدد مراد بوندن بوسه
معرضه فساده و جانه عذاب اولدوغندن شکایت در از لب لعل تو
دلرا هست بوسه التماس جان تمنای دکر دارد علی هذا القیاس
خون ما خوردند این کافر دلان بزم قانمز اچدیلر بو کافر قلبلر ای
مسلمانان چه درمان الغیاث ای مسلمانلر نه درمان مدد بوندن
مرادانلرک قان مال الوب باعث فساد اولدقلرندن استمداد
در بیت اباد نشود دل که خراب سران شد روی پسران افت
صاحب نظران شد وشیخ سعدی درمان بیان اتمشدر بو بیتده
بیت خرابت کند شاهد خانه کن برو خانه اباد کردان بزن وکافر دل
اولنلردن خلاص درمانی دنیاده استیوب عمل آخر اشتغال کرک والا
قیامتده دلبر خدمتنده ایمدیمک جواب مقبول اولمز بیت در قیامت
اکر حاصل دنیا پرسند کویم ان روز که در خدمت جانان بودیم

داد مسكينان بده اى روز وصل مسكينلر دادنى ويراى وصل كونى
از شب يلدان هجران الغياث هجرانكا وزن كيجه سندن مراد هموم هجراندن
كيجه لر اوزن كلدوكندن شكايت ايدوب وصلت الهى طلب قلمقدر شعر
ان الليالى والايام كثر نطوى وتذهب بينهن الاعياد فنصا ذهن مع الهموم طويلة
وطوالهن مع السرور قصار هر زمانم درد ديكر مى رسد هر زمانده بر درد
دخى اير شور زين حريف دل وجان الغياث بو كرو جانسز مصاحبدن مراد
مراد نفس بدكاردن شكايت دركه قلب راك وجان وادراكى يوق هر دم
بر درلو بلا اندن عقله ايرشور بيت نديدم نفس را چون محرم نيك هر دم بو
اور دارم شكايت همچو حافظ روز وشب بيخود شتن حافظ كبى كيجه وكوندز
بيخود كشته ام سوزان كريان الغياث اولمشم يانجى واغلايجى مرد
مراد عقل نفسه يا نوب اغليوب فراق دوستدن منفعل اولدوغن حكايت ايدر
حرف الجيم سزدكه از همه خوبان دلبران ستانى باج لايقدر كه جميع دلبردن
الهسن باج كه بر سر همه خوبان كشورى چون تاج كه مملكتك خوبلرى باشنه
اوزره سن تاج كبى مراد علو حضرت حق بيان در دو چشم مست تو آشوب
جمله تركستان سنك ايكى مست كوزك جمله تركستانك فتنه سيدر زچين
زلف تو ماچين وهند داده خراج سنك زلفك بو كلمنه ماچين وهند ويرمشدر
خراج مراد چشم مستدن عين ذات در وبر چشم مستدن صفت مراد در وان اثنه
كنت كنزا مخفيا فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف حسبنجه تركستان عالمى
خلق ايدوب هر بر شخص بر هوا ايله مفتوندر قلدوغن بيان در وچين زلفدن
مراد غيب هويتك تقاضاى استتارى دركه واستتار واسرار انتها مستحر
ومسلم در بياض روى تو روشن تر آمد از رخ روز سنك يوزك بياض
روشن كندر كون يكا غدن سواد زلف تو تاريكتر ز ظلمت داج سنك
زلفك سوادلسى قركور قدر قركو كيجه ظلمتندن مراد تجلى جمال الهى ظهورى

اظهر من الشمس ایدوکی و غیب هویت اخفی من کل خفی ایدوکی بیاندر
از ین مرض بحقیقت شفا کجا یابم بو مرضدہ حقیقتده شفا قنده در
بولم که از تو درد دل من نمی رسد بعلاج که سندن بنم کوکلم دردی
ارشمز علاجه مراد مرض الهی یه طبیب ظاهر دوا ایده میوب
رب شفا اینمیه شفا بولندوغن بیان در دهان تنگ تو داده
باب خضر حیات سنک طاداغک ویرمشدر آب حیاته حیات
لب چو قند تو برد از نبات مصر رواج سنک قند کبی لبک کیدر مشدر
نبات مصردن رعبتی مراد کلام حق لعفظکن ایله اب حیات
خلق ایدوب یاکا صفت وخاصۀ حیات ویرکن بیان کعتار حق
الذ او لا نذن الذ ایدوکن بیاندر و احتمال دکه خطاب رسول الله م
حضرتنه اوله چرا همی شکنی جان من بسنک دلی بخون هر سن بنم جانم لنکلکدن
دل ضعیف که هست زنازک چو زجاج قلب ضعیف که اول نازکلکدن
صرچه کبیدر مراد صفت جلال قهر ظهوری قلب ضعیفی کسر ایتدوکی
حکایت وطلب رأفتدر چه کونه سته بموی میان و بکشاد تیغ له
باغشلمشدر بر قیل ایله بیله و اچلمشدر تن چو فیل و سروی بسان کنبد
عاج فیل کبی تن داوچه که فیل سکوکندن قبه کبیدر مراد غرابت صنع
حقی بیاندر بعضی نسخه بو بیت واقع اولمشدر خط تو خضر دهان تو
اب حیوانست هنکلک خضرا غزک اب حیواندر قد تو سرو میان تو موی
بر چو عاج قدک سرو و بیلک قیل و سینک فیل سکوکی کبی بعض بیاندر
فتاده بر سر حافظ هوای چو با تو شهی دو شمشدر حافظک باشنه
سنک کبی شاهک هواسی کینه بنده خاک در تو بودی کاج اکسکلی سنک
قپوک طپراغی قولی اولیدی اولیدی کاشکی مراد بوندن حضرت حقک علو شانی
نهایتده ایدوکی کند وسی انک محبتی اولوب طلبنده اولدوغی استغراب ایدوب

کلذوحقارتن یاد ایدوب واول درکاه عالی قبوسی طپراغنک قولی اولمغی تمنی در

حرف الحاء اکر بمذهب توخون عاشقست مباح اکر سنک مذهبکده عاشق قانی حلال ایسه صلاح مابهم انست کان تراست صلاح بزه ایو اولدرکه سکا ایو اوله مراد بوندن ارادة الله کلذونکه مرادی اولوب قضایه رضای کلی اتدکن ذکر در شعر الامر منک یا سوال و فی املی اشهی الی من الدنیا ما فیها

سواد موی توبمنجود جاعل الظلمات سنک قیلک قره لغن کوستردی خالق ظلمات بیاض روی تو بکشود فالق الاصباح سنک یوزک اغن اجدی صبح یاری مراد حضرت حق وجعل الظلمات والنور حسبنی فالق الاصباح وجعل اللیل سکنا موجبنی خالق سواد و بیاض ایدوکن بیان درلاجرم سواد زلف و بیاض وجه انک جمله اثارندندر ز دیده ام شده یک چشمه درکنار روان کوز مدن اولمشدر بر چشمه کنارنده روان که اکثنا نکندر میان او ملاح که یوزکا ایده مزانکا ورتشنده بلکه یوزکا اولور مراد مشاهده حق ایله بحر وحدت کنارنده اولدوغن بیان درکه ملاح غافل اندن یوزکه قادر دکلدر لاجرم مشاهده حضرت بحر بصر ده بصیر و سفینده دکلدر لب چو آب حیوة تواست قوت روح سنک لب حیات کبی لبک در قوة جان وجود خاک ما را ز وست لذت راح بزم خاکم منسوب وجود مزه اندندر شراب لذة مراد کلام الهی ابحیات کبی ممد حیات اولوب قوة روح وقوة تن ایدوکن واهل ذوق اولنلرا بزن شراب لذتن الدوغن بیاندر زچنک زلف کمندت کسی نجات نیافت سنک کمند زلفک الجه سندن برکسه خلاص بولمدی نه از کمانچه ابروی تیر چشم نجاح قاشن یا لحوغزندن وکوزا قندن دخی نجات بولمدی مراد حضرت حقک قبضهٔ قدرتندن و صفت قهرندن خلاص و قراره امکان یوقدر دیمکدر صلاح توبه و تقوی زمانجو هرنز بعض نسخده صلاح و تقوا و توبه مجوی بیچ واقع اولمش ز رندو عاشق و مجنون کسی نجست فلاح

فلاح رند و عاشق و دیوانه دن کم استمدی ظفر و صلاح مراد ملامیه دن
اولوب تقیدات صوریه ایله مقید اولمین صلاح صوری و توبه و زهد
ظاهری ایله موصوف و معروف اولمیوب اهل حال اولان کسه اندن بونلری
رجا ایتمدوکن بیان ایدر رند از لعل لبت بوسه بصد تلبیس ویرمدی
لعل لبک بر بوسه یوز تلبیس ایله نیافت کام دلم زو بصد هزار
الحاح بولمدی کوکلم مراد اندن یوز بیک ابرام ایله کلام الهیدن فیض
قابل تلبیس کثیر ایله اولمدوغن بیان و علمسز کمسه ابرام ایله اندن
بولمدوغن ذکر ایدر پیاله چیست که با یاد تو کشتم مدام قدح ندرکه سنک
یادک ایله چکوزم مدام و نحن نشرب شربا کذلک لا اقداح بزایچرز
شرابی الجلیل قدحلری مراد عشق الهی یه توغل و اشتغالی بیان ایدر
و بی پیر والک کوشرب یالکز شراب ایچمک ذکر قدحلرن بیله ایچرن دیو
مبالغه ایدر دعای جان تو ورد زبان حافظ باد سنک جانک دعاسی
حافظک ورد زبانی اولسون مدام تا که بود متصل مسا و صباح
دائم اولسون تا که اوله متصل اخشام و صباح مراد بوندن عقلک
نفس خطابیدرکه دیر سنک جانکک دعاسی ای نفس حافظک وردک زبان
اولسون و مسا و صباح ذکرنده اشارت واردرکه ورد صباحده و اخشامده
لازمدرکه طرفی نهاردر و مدام ذکرنده اشارت واردرکه ورده مداومت
کرکدر لاجرم وردلازمدرکه من لا وردله ولا واردله اما ورده مباشرت
ایتدکدن صکره ترکا ایتمک کرک و الآمردود اولورکه صاحب الورد ملعون و
جان ذکرنده اشارت واردرکه ترقی و تحصیل مراتب جانکدر بن منفعت
ورد جانه راجعدر ولـه ایضا ببین هلال محرم بخواه ساغر راح کورمحرم
هلالن ایسته شراب قدحن که ماه امن و امانست و سال صلح و صلاح ییلی در
مراد بودرکه ییلده دورت ای شهر حرم درکه بری فرد یعنی یالکزدرکه رجب در بر

داوجی

واوجی سرد یعنی متصل درکه ذی القعده وذی الحجه ومحرم دربو درت ای الله تعالی
قتنده حرمتلو درکه بو ایلرده طاعت کثیر الصواب در وقتال بو ایلرده حرام ایدی
وجاهلیت اهل دخی بو ایلرده حرمت ایدرلر ایدی ومحرم محرم وخایفلر بو ایلرده
امین اولورلر ایدی ومحرمه محرم دیدکلری انده قتال حرام اولدیغی اچون در و
محرم ییل باشی در چون محرم هلالی کوردم هلال که ساغر شبیه در بس ساغره
اشارت ایدوب فهم ایدوب ساغر عشق الهی استمک کرک چون ماه امن سال و
هلاح در طاعته شروع ایدوب تمام ییلی صلاح اوزره کچورمکه سعی اتمک
کرک نزاع بر سر دنیای دون کدا نکند دنیای دنی باشی اوزره نزاعی کدا
اتمز بپادشه ببرای نور دیده کوی فلاح پادشاهه ایلت ای کوزم نوری ظفر
طوبینی مراد بو درکه فقیر اولان دنیادن بر ایله قناعت ایدر اکا نیچون
جنک اتمز پادشاه در انکا اچون جنک ایدن عزیز دار زمان وصال را
کاندم عزیز دوت زمان وصال که اول وقت مقابل شب قدر ست
وروز استفتاح شب قدر وروز فتح کبی شریفدر انی عزیز ومحترم
دوتمق کرکدر بیار باده که روزلش بخیر خواد بود شراب کتور که کونی خیر
ایله اولسه کرکدر هر آنکه جام صبوحی نهد چراغ صباح هر اول کمسه که صبوحی
قدحنی قور صباح چراغی یعنی صباح چراغی یرینه جام صبوحی قوینی کمسنک
کونی خیرله اولور مراد بو درکه سحر دن طاعته شروع ایدنک یوجی
خیر ومبارک اولورلا جرم سن دخی سحر دن اکا سعی ایت کدام طاعت
شایسته ایدا زمن مست قنغی طاعت لایق کلور بن مستدن که
بانک شام ندانم ز فالق الاصباح که اخشام اذانینی بلمزم صباح اذانندن
مراد اولدرکه کمکه مست دنیا ولانوغل ما عدا قلمه اول وقت سحرک شرفنی بلمز
انده طاعته شروع قلمز دلا تو غافل از کار خویش می ترسم ای کوکل
سن غافلسن کنده و عملکدن قورقرن که کسی در نکشاید چو کم کنی مفتاح

صبوحی صباح وقتنده ایچیلن شرابه [illegible]

کیمسه‌یه قپو اچیه چون ضایع ایده‌لر مفتاحی مراد بودرکه شمدیکه حیاتده‌سن وقت
مفتاحی الکده در عمله سعی قیل که قودقدن اجل ایرب وقت مفتاحی الکدن کیده سکا
کیمسه فتح باب ایتمیه بسوی صبح جو حافظ بس بروز آور صباح قنتوسی ایله حافظ
کبی کیجه کوندوزه کتور شکفته کلی نخت ز شعلهٔ مصباح که اجله نختنک کلی
چراق شعله‌سندن مراد بودرکه صبح سعادته ارشمک رجاسیله احیاء لیلی
قیل که فیض سحری ایرشوب کل نور و حرارت شمدی اچلدوغی کبی سنک نختنک کلی شعلهٔ
مصباحدن اچله بیت بسوی صبح وحالت کمال دلشده را حدیث زلف رخ نیست
ور دشام و صبح حرف الهاء دل من در هوای روی فرخ کوکلم فرخ یوزی هواسنده
بشد آشفته همچون موی فرخ قرشمش اولور فرخک قیلی کبی مراد فرخدن یعنی
حقیقته نظر اسم شخص مخصوص دکلدر بلکه وصفدر مبارک معناسنه که مراد
رسول عم در زیرا مبارک اوصاف انبیادن در نیتکم عیسی عم دیمش
وجعلنی مبارکا اینما کنت بس بنم کوکلمده روی مبارک هواسی اولدوغیچون
انک زلفی کبی آشفته در و احتمالدر که فرخ لفظی مبارک معناسنه اولوب
صفت روی وموی اولا بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست انک هندو زلفندن
غیری هیچ کیمسه یوقدر که برخوردار شدا واز روی فرخ که میوه‌سی اولان
فرخ یوزندن مراد زلف بشرنک روی مبارک قربنی اولوبدندن منتفع
اولدوغندن لجستر و تجزن در انکیچون سیاه نیک نختست انک دائم بعضی
نسخه سیاه مقبل اند اوکه دائم واقع اولمش بود همراه و هم زانوی فرخ
اولور فرخک یولداشی دیزبه‌دیزی مراد زلف معظمک سعادتن بیان رمت
واللیل تار موی ز موی محمدست والشمس والضحی نه جو روی محمدست
شود چون بید لرزان سرو بستان اولور سکود کبی دترجی بوستان سروی
اکر بیند قدد دلجوی فرخ اکر کوره فرخک کوکل الجی قامتن مراد قددن علو
درجه درلاجرم سرو بستان انک درجهٔ عالیه‌سن کورمک میسر اولسه سکود کبی

حکایت
بر پادشاه

حکایت بر پادشاه سوار اولوب بر یسیر ایدرکن سروکورب دیمش سرو ور باغ میک
پای چکند یانده بر شاعر وار ایمش علی الفور دیمش در رکاب تو ر و دکر بود دلش پای دکر
بده ساقی شراب ارغوان ویر ساقی شراب ارغوانی بیاد نرکس جادوی فرخ فرخک
جادو کوزی یادنه مراد واعظ و شیخه خطابدر که بزه شراب سرخ یعنی عشق خونینی
صون عین ذات رسول الله یادنه و انک ذکر ایله که انک شانی تسخیر و اعجازدر
بیت ان شاه ابطحی که شهان چون کدای اوست تعظیم مروه و عرفات از صفای
اوست دوتا شد قامتم همچون کمانی ایکی قات اولدی قامتم یای کبی زغم پیوسته
چون ابروی فرخ غمدن متصل فرخ قاشی کبی مراد غم هجراندن اغنادر بیت
یا رسول مقامک جنت علیا اولور انده وار مزسم بو زک کورمزسم احوال نه اولور
نسیم مشک تاتاری خجل کرد مشک تاتاری نسیمین شرمسار ایلدی شمیم زلف عنبر
بوی فرخ فرخک عنبر قوقولو زلفنک قوقوسی مراد طیب طیبی مدحدر بیت
تولد طیبی طیبا ولنسه چون ابو الطیب در اول دار هجرای رقی قبری دخی شهر طیب در اول
اکر میل دل هر کس بجاییست اکر هر کسنک کوکلنک میلی بر یره ایسه بود میل دل من
سوی فرخ اولور بنم کوکلمک میلی فرخ جانبنه مراد حرم حریم حرمتنه میلی بیاندر
بیت کی بود یا رب که رو در یثرب بطحا کنم که بمکه منزل که ادر مدینه جا کنم
غلام خاطرانم که باشد انک خاطرینک قولی که اولا چوحافظ چاکر و هندو فرخ
حافظ کبی فرخک قولی و هندوسی مراد بودر که مدینهٔ منوره ده تربهٔ مطهره نک
و مسجد شریفک تربه داری و قیمی و سایر خدام رومی و حبشی و هندو و طواشی
لکلر دکر خاطری بخیر مجاور اولمشلر طول عمرلرن انده خدمته صرف ایدوب خاطری
سایر مصالحه میلدن و خدمت الکا بردن قطع اتمشلردر انلرک حالنی و خاطرنی
التحسان ایدوب بو بیدیر نتکم مولانا جامی دیر غزل حبیب عربی مدنی قرشی
که بود درد غمش مایهٔ شادی و خوشی فهم رازش نکنم او عربی من عجمی لاف
مهرش چه زنم او قرشی من حبشی ذره وارم بهوا داری او رقص کنان

تا شود او شهرهٔ افاق بجو خورشید وشی کرچه صد مرحله دورست زپیش نظرم
وجهه فی نظری کل غداة وعشی ضعف باده عشقش زمن مست مپرس
ذوق این می نشناسی بخدا تا نچشی مصلحت نیست مرا سیری ازان اب حیات
ضاعف الله به کل زمان عطشی حرف الدال عدد ۲۶ ، ۱
دیدی ای دل که غم عشق دکر بار چه کرد کوردکمی ای کوکل عشق غمی بر کره دخی نه ایلدی
چون بشد دلبر و با یار وفادار چه کرد نیجه کتدی دلبر و یار وفاداره نه ایلدی مراد بو نزدن
اونکه قلبه عشق الهی غمندن نفس دن شکایتی در و دلبردن مراد معنای لغوسی در
پس رو ح قلبه دیر نفس که کوکل الجی در هوایه ملسوایه کیدوب بنکه یار وفادارن
کوردکمی بکا نه ایلدی اه ازان نرگس جادو که چه بازی انکیخت اه اول جادو
کوزدن نه اوین قرشد ردی واه بو مستدن که این کشی یه نه ایلدی مراد
نرگس جادودن نفسک شهواتیت ایله نظری در که النظر سهم مسموم من
سهام ابلیس حسبجه مشتهیات نظرا ایله عجبا اوین قرشد ردکه روحی عملدن
منع اید رو روح این وعاقل ایکن اول نفس که مست شراب شهوت در
بونک عقل وصحوه اختلال ویرر اشک من رنک شفق یافت زبی مهری یار بنم کوزم
یاشی شفق رنکن بولدی یارک شفقت سزلکندن طالع بی شفقت بین که
درین کار چه کرد شفقت سز طالعی کور که بو ایشده نه ایلدی مراد بودر که
نفسک شفقت سزلکندن قان اغلرن طالع ساعده اتمدوکی اجلدن
بو حالده بن بیت راه بی همراه اولمزد ولته طالع اکرک همرهم بو قدر بو بولده
طالعم هم بخش در برقی از منزل لیلی بدرخشید سحر برشمشک لیلی منزلندن
یلابدی صباح وه که با خرمن مجنون دلفکار چه کرد واه که کوکل اوکار مجنونک
خرمنه نه ایلدی مراد معشوق حقیقی سمتندن ظهور ایدن اتش شوق خرمن
عاشق افنا اید ردیمکدر قطعه بادعمت از هستی من کرد برآورد یکباره مرا
شوق تو بی نام ونشان کرد کفتم که کنم عشق تو پوشیده ولیکن مجنون وش

واه ازان نرگس مستش که مردم بستان رحم کرد ح

اوبیں که چه شهور جهان کرد. ساقیا باده بیاور که نگارنده غیب ای ساقی شراب
کتور که غیب نقاشی نیست معلوم که در پردۀ اسرار چه کرد معلوم دکلدر پردۀ اسرار ده
نه ایلدی مراد واعظ و شیخدن شراب عشق طلب ایدر روانی تعزیر ایدر اکرچه
نقش موافقه دکل وطالع مساعد دکلدر اما صانع عالم پرده اسرارده نه ایلدی
معلوم دکلدر احتمالدر که سعید تعزیر ایتمش اولا بو نلرک عدم موافقتی ضرر ایتمیوب
خیر و سعادت ظهور ایده آنکه بر نقش زد این دائرۀ مینائی اول کمسه که
نقش اوزره اوردی یعنی منقش قلدی بو کوک رنکلو دائره کس نداند که
در کردش پرکار چه کرد کمسه بلمدی که پرکار دوننده نه ایلدی مراد حق تعالی
حضرتنک تقدیرینه کمسه واقف دکلدر دیمکدر فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت
عشق فکری غم آتشن حافظک کوکلنه اوردی و یاقدی یار دیرینه به بیند که با یار چه کرد
اسکی یاری کورکه یاره نه ایلدی مراد یار دیرینه دن رب قدیم و عشق ازلیدر که
عالم ارواحده قرین جان اولمشدر بیت بندۀ بنلک وارایدی چوق آتش ایله یار
وارلغم یاقدی یوغ ایدی کورین وار اولسون اول ولد ایضا سحر بلبل حکایت با
صبا کرد صباح بلبلی صبایه حکایت ایلدی که عشق روی کل با ما چها کرد که کل
یوزینک عشقی بزه نلر ایلدی مراد عاشق مجازی معشوق مجازیدن شکایت حکایت
ایدوکی روایت در و ایدکلرین بیان ایدوب دیر از آن رنگ رخم خون در دل انداخت
اول رنک رخدن بنم کوکلمه قان ایتدی درین گلشن بخام مبتلا کرد بو کلشنده بنی
دکنه مبتلا ایلدی پس معشوق مجازیدن صادر اولان جفا و ضرر در اندن اعراض
و محبوب حقیقی یه اقباله و تعلق کرکدر بیت اکر بلبل نه دانستی که کل بوی از کجا دارد
رها کردی کلستانرا طلب کردی کل اندامی غلام همت آن نازنینم اول نازنینک
همتی قولی یم که او با عشقان خورده و فاکرد که اول کندو عاشقلرینه وفا ایلدی
مراد اول نازنین و فادار دن معشوق حقیقیدر که کاری عشاقه و فادر موت
دخی اولور شعر صورت الموت زحمة الابدان وهی للروح راحة الاخوان ظاهر الموت موصل العشاق

وعلى العكس مهلك الفساق• خوشش باد ان نسیم صبحگاهی خوش اولسون صباح
وقتنک یلی که درد شب نشینان رادوا کرد که یعنی گیجه اویو‌رنلرک دردینه دوا ایلدی
مراد احیاء لیل ایدنلره فیض سحری اولدوغیدر• من از بیگانگان دیگر ننالم
بن یادلردن دخی اینکلمزم که بامن هرچه کرد ان آشنا کرد که باکه هرنه اتدن ایسه
اول آشنا ایلدی مراد صورتی دوستلرک نیه حقیقت لکن بیاندر بیت چون عداوت
ز آشنا باشد• عاقلان باکس مکن پیوند• گر از سلطان طمع کردم خطا بود
اکر سلطاندن طمع اتدم ایسه خطا ایدی ور از دلبر وفا جستم جفا کرد اکر دلبردن
وفا استدم ایسه جفا ایلدی مراد پادشاه ظاهردن نسنه اتمک خطادر
و دلبر فانیدن وفا اومق هوادر شعر فلاتیابا بغیر بابکم ارجع• ویای جود
غیر جودک اطمع• بهر سو بلبل مسکین در افغان هر جانبده مسکین بلبل افغانده
تنعم از میان باد صبا کرد تنعمی اورتدن باد صبا اتدی واندک تنعم بیان ایدوب
دیر نقاب گل کشید از زلف سنبل گل نقابنی چکدی سنبل زلفدن یعنی یوزی
کلنه سنبل زلفی نقاب ایدی انی اچدی گره بند قبا غنچه واکرد غنچه قفتاننک دوکمه‌لرین
اچدی مراد بودر که اکثریا عاشق طالب محروم اولوب نامحرم مغتنم اولوردیمکدر
بیت بلبل ز شوق نعره زنان در حریم باغ• گل هر زمان بمجلس نامحرم دیگر•
بشارت بر بکوی می فروشان مشتلق ایلت شراب صتانلر محلّه سنه
که حافظ توبه از زهد ریا کرد که حافظ زهد ریادن توبه ایلدی مراد شراب
صتانلر محلّه سندن مقامات عشاق وابنیهٔ اصحاب اخلاص وحالات در
بیت ریا بیله ایدرکن طاعتی بن• بحمد الله که اول اخلاصه دوندی• وفا از خواجگان
ملک با من ملک خواجه‌لرندن وفا بکا کمال دولت ودین بوالوفا کرد•
دولت ودین کمال ابو الوفا ایلدی مراد بوندن هر وزیر وهر اهل کرم اولمدوغن
واهل فضل محروم قالمدوغن بیان در بیت کمان مبر که اگر ضایع تو بگذاری•
که ضایع بگذارد مسبب الاسباب• بروی من در احسان اگر تو در بندی•

خود حافظ علا دینه در کوزه
تا اثر کرن فصلاره بر حووه
سر 2 الدر
مز

درلی

ولہ ایضا بلبلی خون جگر خورد وگلی حاصل کرد
دری دگر بگشاید مفتح الابواب
بر بلبل جگر قانن یدی و بر گل حاصل ایلدی باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد
غیرت یلی یوز دکن ایله انی پریشان ایلدی مراد بلبلدن خوجه حافظ
کنذو سیدرو گلدن مراد اوغلیدرکه انی بلا و محنت ایله حاصل ایلدی وفات
ایدوب انک مرثیه سن سویلیر بیت فرزند و یار چونکه بمیر عاقبت
ای دوست دل مبند بجز حی لا یموت طوطی را بخیال شکری دل خوش بود
بر طوطینک بر شکر خیالی ایله کوکلی خوش ایدی ناگهش سیل فنا نقش امل باطل
کرد ناگاه فنا سیلی رجا صورتنی بوزدی مراد طوطیدن کر و خوجه حافظ
کنذو سیدرو شکردن مراد اوغلیدر اندن منفعت رجا ایدرکن اجل سیلی
اول رجا صورتن بوزدی دیو تحزن ایدر بیت ناگهان بانگ در سرای فتاد
که فلان را محل وعده رسید قرة العین من ان میوهٔ دل یادش باد بنم کوزم
روشنلکی اول کوکل میوه سی اکلمسی اولسون که خود آسان بشد کار مرا مشکل کرد
که کندا آسان کندی و بنم ایشمی مشکل ایلدی مراد فرقت قرارندن مکدر اولدغی
بیاندر ساربان بار من افتاد خدا را مددی ای دوه جی بنم یوکم دوشدی
الله ایچون بر مدد که امید کرم همره این محمل کرد که کرم امیدی بنی بو محمل یولداشی
ایلدی مراد ساربانون رئیس طریقت در یوک دوشمکدن مراد مصیبت
واقع اولمقدر واندن اعانت طلب اتمکدن مراد نصیحت و تسلیت استمکدر
شعر لو کانت الدنیا تدوم لواحد لکان رسول الله فیها مخلدا • وما احد یبقی من
الموت سالما • فان المنایا قد اصابت محمدا • رباعی کار و بار عالم ای جان
محنت و غم بوده است حسرت و بر حسرت و ماتم بماتم بوده است • رخت از دار فنا
سوی بقا خواهد کشید خضر اگر الیاس یا خود نوح و آدم بوده است • روی خاکی
و نم چشم مرا خوار مدار بنم خاکه منسوب یوزمی و کوزمی غنی خوار دوتمه چرخ فیروزه
طرب خانه ازین کهگل کرد پیروزه فلک شنلکاونی بو صمنلو بالچقدن ایلدی مراد

بکمزی صاد و وشراب رنکا ولوب کوز یاشی ایله ترکیب اولندوغی مدحدر که
موجب سرور در نیتکم صمانلو بالجق ایله ظاهراوی بنیا اولنور بوکا هلک ایله دخی
فرح خانهٔ معنوی یاپلور که هرکریه نکا اخری خنده در آه فریاد که از چشم حسود
مه و چرخ بعض نسخهده مه و چرخ یرنه کر بین واقع اولمشدر در لحد ماه کمان
ابروی من منزل کرد قبرده بنم یای قاشلو آیم منزل ایلدی مراد اوغلنک قبرده
مدفون اولدوغی ذکردر بنزوی شاه رخ و فوت شد امکان حافظ شاه رخ
فوت اولدی امکان حافظ چکنم بازی ایام مرا غافل کرد نیلیم ایام اوینی بنی غافل
ایلدی مراد بوددکه تیز چک اولندریدک که ولد حاصل اولوب بر ایکی اولا بری کیدرسه
بری قالا سب الجه باشد مستحب تعجیل او زود باش وهیچ تاخیرش مکن وله ایضا
بیاکه ترک فلک خوان روزه غارت کرد کل که فلکک ترکی اوروج سفره سن یغما ایلدی
هلال عید بدور قدح اشارت کرد بیرام هلالی قدح دورنه اشارت ایلدی
مراد ترک فلکدن کنذو سید رشبه به الی المشبه اعتباری ایله یا ماه رمضاندر که
خون سفره لیلا قلیلا یغما اندوب کیدر رو هلال نصف دایره کبی در پس لفظ
اشارت ایله تمام دور قدحه اشارت ایدر لاجرم رمضانده هر سالک منزوا خلوتده
ایدی چون عید کلدی هلال دایره یه اشارت ایلدی کل امدی مستجمع اولوب
حلقهٔ ذکر و صفاده اوللم رمضان کیدب عید کلب هوایه مائل اولمیلم انوکیچون دیر
ثواب روزه و حج قبول آنکس برد او روج و حج مقبول ثوابن اول کسنه
الدی که خاک میکدهٔ عشق را زیارت کرد عشق میخانه سی طپراغنی زیارت
ایلدی مراد میخانهٔ عشقدن خانقاه و سایر مواضع عباداتدر پس عید کلدکدن
صکره اولکی کبی عباداتده بلکه دخی شوق و حالتده اولملی کرک بعض نسخهده
مطلع بویله واقع اولمش باب روشن می عارفی طهارت کرد سرا ایکر روشن
صوبی ایله بر عارفی طهارت ایلدی علی الصباح که میخانه را زیارت کرد صباحدن که
میخانهٔ زیارت ایلدی و بیت ثانی بو واقع اولمش همان که ساغر زرین خور نهان کردید

که کنسنک آلتون قدحی کبی لنذی هلال عید بدور قدح اشارت کرد مراد نه ایدوکی تقریر
سابقده ظاهر در مقام اصلی ما کوشهٔ خرابات بزم مقام اصلمز کوشهٔ خراباتدر
خدایش خیر دهاد آنکه این عمارت کرد اله ویرسون خیر اولکیسه که بونی عمارت ایلدی
مراد خراباتدن دنیادر انوک کوشه سی عبادتخانه لردر بو بزم مقام اصلیمز
درکه اهل طاعتز الله خیر ویرسون عبادتخانهٔ معمور ایدنه خوش نماز و نیاز
کسی که از سر درد نه خوش در نماز و نیاز اول کسنک که درد باشندن باب دیده
وخون جگر طهارت کرد کوز صویی و جگر قانی ایله طهارت ایلدی مراد بوندن
کوزی یاشلو بغری باشلو اهل اخلاصدر اولانک حد حدر بروی یار نظر کن ز دیده
منت دار یار یوزینه نظر قل وکوزدن منت دوت یعنی بنم کوزم سکا منت دار
نعمت ایدرسه ای قبول قل که کار دیده همه از سر بصارت کرد که کاری کوزدکی
بصارت اوجندن ایلدی مراد بودر که بنم بوکوزم یاره تعلق اتدکی تمام بصارت
وبصیرتدندر سنترخی یار یوزندن کوز بکجک تحسین ایدوب اندن منت
قبول ایدرسک وجهی وار در بهای بادهٔ خون بهای بادهٔ خون لعل جست
جوهر عقل لعل که شرابک بهاسی ندر جوهر عقل بیا که سود کسی برد که کین تجارت
کرد کل که فائدهٔ اول کسنه الدیکه بو تجارتی ایلدی مراد لعل کبی شرابدن عشق
الهیدر بونک بهاسی عقل جوهریدر اول کسه که عقل معاش ویرب عشق الهیی
اله فائده ایدر فغان که نرکس فغان که نرکس جماش شیخ شهر امروز
فریاد که شهر شیخنک اوغلین شکار کوزلیجی کوزی نظر بدردکستان
از سر حقارت کرد بوسه چلیجلره نظری حقارت اوجندن ایلدی مراد شیخ
شکار باز رنده مخلصه حقارت ایله نظر اتدکدن شکایت در اگر امام جماعت
طلب کند امروز اکر امام جماعت طلب ایدرسه بکون خبر دهد که صوفی بمی قصارت
کرد خبر ویرکه صوفی شراب ایله قصارلق ایلدی مراد صوفی عشق الهی ایله جامه
شویلق ایدوب پاک اولوب جامه اقمدا اتمک قابل اولدی دیمکدر حدیث عشق

زحافظ شنونه از واعظ عشق حدیثی حافظدن استٔ واعظدن دکل اکرچه
صنعت بسیار در عبادت کرد اکرچه چوق صنعتی عبادتده ایلدی مراد عشق
الهی واحوال سلوک حدیثی علم ظاهر اهلی بلمز اکرچه عبارات و اصطلاحاته
قادر در دیمکدر وله ایضا چو باد عزم سر کوی یار خواهم کرد یل کبی یار
محلّه سنه عزم ایلسم کرکدر نفس ببوی خوشش مشکبار خواهم کرد نفسی
انک قوقوسی ایله مشک باغدرجی ایلسم کرکدر مراد جانب الهی یه توجه کل
ایدب وصفای قلب ایله طاعت قلوب اولحضرتدن فیض وفضل تحصیل
ایلیوب نفس طیب ایله روایح طیبه نثار ایدوب یعنی ارشاد ناس ایدرم
دیمکدر بهر آب روی که اندوختم ز دانش و دین بهر یوز صوینی که قزندم علمدن
ودیندن نثار خاک ره ان نگار خواهم کرد اول نگارک یولی طپراغی نه نثار
ایلسم کرکدر مراد بودرکه علم ودیندن که وقار حاصل اتمش ایدم سالک طریقت
اولوب اول وقار وکبریای انوک یولنه نثار ایدرم یعنی درویشلکی اعتبار
اولمق اختیار ایلسم کرکدر بهرزه بی می ومعشوق عمر می گذرد شراب ومعشوقسز
باطل عمر کچر بطالتم بس از امروز خواهم کرد بطالتم یتر بکوندن ایش ایلسم کرکدر
مراد عشق الهی سز ومعشوق حقیقی سز عمر باطل وضایع کچمکدر یتر بطاللق
اتدم شمدن کرو عشق الهی وصحبت حقه اشتغال ایدرم صبا کجاست که این
جان خون کرفته چو گل صبا قنده در بو گل کبی قان دتمش جانی فدای نکهت
کیسوی یار خواهم کرد یارک زلفی قوقوسنه فدا ایلسم کرکدر مراد بودرکه صباکه
فیض سحر یدر اول که جانب حقدن رایحهٔ طیبه کتوره تا اکا جانم فدا
اتسم یعنی اول قوقو ایله ریاضته اشتغال ایدوب تسلیم روح ایلیوب ختم
اولسم چو شمع صبحدمم شد ز مهر او روشن کرد شد لفظنک فاعلی روشن در
لفظ ز مهر اکا متعلقدر دیو بو جمله خبر صبحدمم در معنای مصراع بودرکه شمع کبی صباح
وقتی بکا اکا محبتدن روشن اولدی که عمر در سر این کار و بار خواهم کرد بو مصراع

اکا تعلیلدر یعنی زیرا که عمری بو محبت کاروبارنده ایلمشم کرکدر مراد بوردر که عمری
عمری انک محبتنه صرف اتمک قصوری قلبه جلا و صفا ویرر بیا د چشم تو خود را خراب خواهم
کرد ساخت سنک کوزک یادنه کندمی خراب اتسم کرک بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد
عهد قدیم بناسنی محکم ایلمشم کرکدر مراد چشمدن عین در عین لفظنک بر معناسی ذات
شئ در پس ذات الله الچون کندمی خراب ایدرم دیمکدر زیرا وجود مانعدر بیت
در میان من و محبوب ما ست حجاب • وقت انست که این پرده بیکسو فکنم •
و مراد عهد قدیمدن الست بربکم ندا سندن بلی عهدیدر لاجرم لاجرم اول عهد
قدیم بناسن محکم و قایم ایدوب خدمتنده مقیم و دائما اولمق کرک شعر
اصبحت فی محبتکم کنت قائما • فی الصبح والمسا وعونا دائما • ما زالت فی الدعاء بالاخلاص
ضارعا • لو کنت فی الصلوة ولو کنت صایما • نفاق و زرق رندی و عشق اختیار
خواهم کرد رندلک و عشق طریقین اختیار ایلمشم کرکدر مراد رندی دیدکندن ضد
ریا یعنی اخلاصدر و عشق دیدکندن ضد نفاق صدق ایماندر اولمیه لف و نشر
مشوش اولور بیت کمال حال دل و زلف تو خوش و بد کفت • که لف و نشر مشوش
درین مقام خوشست • وله ایضا کنون که در چمن امد کل از عدم بوجود دشمدی که
چمنده کلدی عدمدن وجوده بنفشه در قدم او نهاد سر بسجود بنفشه انک قدمنده
قودی باشن سجوده اکثر بنفشه کل فدائی دینده بر تو یاشنی سجده یه وارمش
کبی اکر بدر مراد بوندن بهاردر که اول معمور ایدوکن ذکر ایدوب اخری خراب ایدوکن
ذکردر بنوش جام صبوحی بناله دف و چنک ایچ شراب صباح شرابنی دف و
چنک ایله بنوش غبغب ساقی بنغمه نی و عود اوپ ساقینک سمعنی نی و عود
نغمه سی ایله مراد جام صبوحدن سحر وقتنده اولان احوالدر و دفدن مراد
طلب معشوقدر و چنکدن مراد مراقبه در و غبغبدن ساقی اوپمکدن مراد
کلام واعظ و شیخی استحسان در خبر معشوق و اییں محبت ایله بدو رکل
منشین بی شراب و شاهد و چنک کل دورنده اوتورمه شرابسز

ومحبوبسز وچنکسز که هجودور بقا هفته بود معدود که بقادوری کبی بر هفته ده
معدود اولور یعنی کل زمانی ممتد اولمز مراد دورکلدن انکشاف ومکاشفه
زمانی در اول وقتی ضایع ایتمیوب عشق ومشاهده معشوق ومراقبه ایله اولمق
کرکدر که زمان کشف ممتد اولمز شد از بروج ریاحین چو آسمان روشن اولدی
چچکلر بر جلر یدن فلک کبی روشن بو مصراع مضمونی مقدم خبردر زمین باختر
میمون وطالع مسعود بر مبارک یلدز مسعود طالع ایله بو مصراع مضمونی
مؤخر مبتدادر مراد ظاهرده نظر حسن بهاری مدحدر وباطنه نظر وجود انسان
زمین معمور اولدوغن بیاندر بباغ تازه کن آیین کیش زردشتی زردشت
واردشتی وزردشتی ابراهیم علیه السلام ملتندن بر امامک اسمیدر یعنی باغده
تازه قل اول امامک مذهبی ایین کنون که لاله برافروخت آتش نمرود شمدیکه
لاله یالکلندردی نمرود اودنی مراد ظاهر یوزندن باغده لاله حمرانکی
آتش کوستردوکن بیاندر وباطن یوزندن قلبه آتش شوق دوشوب
یا نار کونی برداً وسلاماً علی ابراهیم موجبنجه کلستان ومجلس صفا اولدوغن
بیاندردی فاتبعوا ملة ابراهیم حنیفاً فحسبنجه تجدید ملت حنیفیه اتمکدر
زدست شاهد نازک عذار عیسی دم یوزی نازک وعیسی نفس محبوب الندن
شراب نوش ور ها کن حدیث عاد وثمود شراب ایچ وترک قل قوم هود
صالح خبرین مراد حسن الوجه وعیسی نفس اولان واعظ ونصیحت یدندن عشق
الهی نوش ایدوب وامم سابقه قصه سن فراموش ایدوب مهمات دینه
اشتغال ارشاددر جهان چو خلد برین شد بدور سوسن وکل جهان خلد
اعلی کبی اولدی سوسن وکل دورنده ولی چه سود که دروی نه ممکنست خلود
ولی نه فایده که انده ممکن دکلدر مؤبد اولمق مراد ظاهر یوزندن جهان
بهارایامندن جنت مثال اولدوغن بیان وفناسن ذکردر وتحقیق یوزندن
وجود انسانی حال مکاشفه ده مزین اولوب اما اول حالک بقاسی اولمیوب دار الخلود

اخرت

احرزت ایدوکنه تنبیه در چو گل سوار شود بر هوا سلیمان وار گل سوار اولا هوا
اوزره سلیمان کبی سحر که مرغ درآید بنغمهٔ داود صباح که قوش کله داود نغمه‌سنه
بو مصراع اول مضموننک ظرفیدر و بو بیت مرهوندر نخواه جام لبالب بیاد آصف
دهر استه طلوقدحی آصف زمان یادنه وزیر ملک سلیمان عماد الدین محمود سلیمان
ملکنک وزیری عماد الدین محمود بو مصراعک مضمونی آصف دهره عطف بیاندر
مراد اول وزیرک زماننده مرغ سحر خیزک صداسی قلبنه کشف ویروب فیض
روحانی هوای نفسانی اوزره سوار و غالب اولدقده نوش بادهٔ عشقه
استغراق قل دیمکدر بیار باده که حافظ مدامش استظهار کتور شرابی که
حافظک مدام قلنمسی بفضل رحمت غفار بود و خواهد بود غفارک رحمتی
فضلنه ایدی و اکا اولکر کدر مراد عشق الهی یه توغل ایدوب اما اوکند و عملنه اعتماد
قلمیوب حضرت غفارک فضل رحمتنه اعتماد ایدوکن بیان در **وله ایضا**
صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد صوفی اغ قوردی حقه باشن اچدی بنیاد
مکر با فلک حقه باز کرد مکر بنیادنی فلک حقه باز ایله ایلدی مراد بودر که صوفی که
اهل ریا اوله حقه باز کبی خلقی الدمق ایچون دام تزویر قویب حقه اغزن اچوب
مکر و حیله ایدب و مکرده ترقی ایلیوب فلکه حقه بازلقده و ادم الدمقده
ماهر درانی بیله الدمغه قصد ایتشدر پس مصراع ثانی مضمونی مرائی صوفینک
مکر و قصدنده و حیله‌ده مبالغه‌سی ایچون در و فلک اکا غالب اولجغن بیان
اتسه کر کدر اکا توطئه ایچوندر انوکیچون دیر بازی چرخ بشکندش بیضه
در کلاه بشکندش ضمیری صوفیه راجعدر یعنی فلک اونی یومرده صر
صوفینک تقیه‌سنده زیرا که عرض شعبده یا اهل راز کرد زیرا حقه بازلق
عرضنی اهل رازه ایلدی یعنی اهل راز اولنلره حقه بازلق کوستروب انلری
الدمق استدی مراد بودر که حقه بازلر خلقی کولدرمک ایچون بر شخص
الت هنکامه ایلیوب کل سنک کلاهکده یمرده صقلیه‌ین دیوب یمردهٔ

انک بلشنده جیوب انک بالشنی ویوزنی ملوث ایدوب رسوای ایدرلر لاجرم
فلکا وبنی دخی مرائی صوفی کبی شویله رسوای ایدب اهل رازه حقه بازلق ایدر
الدمغه قصد ایتدی چون ساقی بیا که شاهد رعنای صوفیان ای ساقی کل که
صوفیلرک رعناسی اچون دیکر جلوه امد واغاز نازکرد بینه جولانه ویوز
کوسترمکه کلدی وناز باشلدی مراد بودر که معشوق حقیقی تجلی اتمکه شروع
ایلدی ای شوق وحالت ویرجی کل که تمام موقع در این مطرب از کجاست که
راه عراق ساخت بو مطرب قنده ندر که دوزدی واهنک بازکشت براه حجاز کرد
رجوع قصدینی حجاز یولنه ایلدی مراد مطربدن اول مرشد ناصحدر که حکایت و
مجاز صورتنده بنده شروع ایدوب ابتداسی هزل هواکوزنه اما انتهاسی
حقیقت وهدی اولور حقه ارشاد اولانیکم خواجه حافظ بویله در پس
این مطرب دیوب کندوسن مراد اتمک جایزدر و حضرت مولانا بیورمشدر
بیت بیت من بیت نیست اقلیمست هزل من هزل نیست تعلیمست
ای دل بیا که تا بپناه خدا رویم ای کوکل کل که تا الله صغنه کیده لم زانچه آستین
کوته و دست دراز کرد اندن که یکین قصه والنی اوزون ایلدی مراد بودر که
شول صوفی صورت که قصه یکلو قفتان کیوب خرقه پوش اولور اما بونی
جلب دنیا اچون قیلور اندن الله حضرتنه صغنمق کرک دست کوتاه باید
از دنیا آستین چه دراز کوتاه صنعت مکن هر انکه محنت نه راست باخت
مقنع در باقلمه هر اول کسه که محبتی راست اوینمدی عشقش بروی دل
در معنی فراز کرد ~~عشقش بروی دل~~ عشق انک کوکل یوزنه معنی قپوسن
قبادی مراد بودر که شول کسه که انده حب الهی صحیح وحقیقت اولمیه انوک
قلبی مواجهه سنه معنی قپوسی اچلمز فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید
یارن که حقیقت صدری ظاهر اولا شرمنده رهروی که عمل بر مجاز کرد
شرمسار در اول هر سالک که عمل ایدنلردن عقبی ده شرمسار اولورلر

ای کبک

ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست ای خوش صالنجی کلک قنده کیدرسن طور یعنی
کیتمه غره مشو که گربه عابد نماز کرد لفظ عابد صنعت کربه در یعنی مغرور اولمه
عابد کدی نماز قلدی دیو که الکیلوب قالقدو عن نماز صابوب لدنمه مراد سالک
خوش رفتاره بندر که هر نماز قلور کسه شیخ و مرشد صانمه بیت هر که تو بینی
نه همه مرد منند بیر لش کاو وخری دمند حافظا مکن ملامت رندان که در ازلی
ای حافظ رندلری ملامت اتمه که ازلده ما را خدا از زهد و ریای نیاز کرد بزی
حق تعالی زهد ریادن مستغنی ایلدی مراد رندلردن مرادا معلوم اولان
عمل اخلاص قلان وصورت ملامیه دداولانلردر که حضرت حقا نلری
زهد ریادن عاری قلمشدر بیت بعین عجب و تعظیم نظر بخلق مکن که دوستان ن
خدا ممکن اند در او باشی وله ایضا سالها دل طلب جام جم از ما میکرد
نیجه یللر کوکل جام جم طلبن ایدر و آنچه خود داشت ز بیگانه تمنا میکرد
اول نسنه که کندو کندو وار یادلردن تمنا ایدر مراد جامدن مراتب
سلوکده مال دیو تعبیر اولان صفای قلب در وجمدن مراد حضرت خدادر
کوهری کز صدف کون و مکان بیرون بود بر کوهر که کون و مکان صدفندن
طشره ایدی طلب از کم شده کان لب دریا میکرد کنار رنده ازمشلردن
طلب ایدر مراد کوهردن یا ذکر اولان جام جمدر انی دریای حقیقت کنارنده
ازمشلردن طلب ایدر یا کوهر مذکوردن مراد حضرت حقدر لا یسعنی
ارضی ولا سمائی ولکن یسعنی قلب المؤمن التقی النقی الوداع حسبنجه
یره وکوکه صغمز قلب مؤمنه انی بحر وحدت کنارنده ازمشلردن یعنی
مرشد ناقصلردن طلب ایدر با وجود که قلب صافی انکه محلی در بیدلی را
که خدا در همه جا با وی بود بر عاشق که خدا هر یرده انکا ایله بیله ایدی
او نمی دیدش و از دور خدا را میکرد اول کورمزایدی خدایی وار قدن
خدایه ایدر ایدی مراد بودر که وهو معکم اینما کنتم موجبنجه وحدیث قدسی بو

جبنجه كندو ايله بيله اولانى كورمز وكيجون اراق اولان كمسيه حاجز كبى رفع
صوت ايدوب خدايا ديران همه شعبده عقل كه ميكرد اينجا اول دوكلى حقه بازلق
كه عقل ايدر بونده ساحرى بيش عصا ويد بيضا ميكرد ساحرلكى
عصا ويد بيضا اوكنده ايدر مراد عقل معاشكدر دنياده ايتدكلرى
حقه بازلقلرى شول ساحرك سحرى كبيدر كه موسى عم عصا ويد
بيضاسى اوكنده در ومرادى اولان كمسنك عقلى ايله اختراع ايتدوكى
اكاذيبدر حق كرآه اوليايه نسبت بويله در شكل خويش بر پير مغان
فتنه التذيلر دون كيجه بردم دوش كندو شكلى پير مغان فتنه التذيلر
دون كيجه كو بتايد نظر حل معما ميكرد كه اول پير مغان تقويت نظرى ايله
حل معما ايدر پير مغاندن مراد مرارا معلوم اولان شيخ اهل ذوق و
حالتدر بو بيت مرهوندر ديدمش خرم وخوش دل قدح باده بدست
كوردم اول پير مغانى شاد وكوكلى خوش شراب قدحى الده واندر ان
آينهٔ صدكونه تماشا ميكرد اول اينه ده يوز درلو تماشا ايدر مراد شراب
قدحدن قلبدر كه محل عشق الهيدر كه انى بقضيه تمثيل انده تجليات اسما و
صفاتى مشاهده ايدر ديمكدر كفتم اين جام جهان بين بتوكى داد حكيم
ديدم بو جهان كوسترجى قدحى سكا قچن ويردى حكيم كفت ان روز كه اين
كنبد مينا ميكرد ديدى اول كونده كه صرحه قبهٔ ايدر ادى مراد جون جام جهان
بيندن قلب صافيدر وحكيم دن حضرت حقدر لاجرم بو صافى قلبى عالم
ارواحده ويرب روحده صفاى قلب تقدير ايتمشدر ديمكدر كفت ان يار
كزو كشت سردار بلند ديدى اول يار كه اندن اولدى باشى بلند جرمش
ان بودكه اسرار هويدا ميكرد كناهى اول ايدى كه اسرارى آشكار ايدردى
مراد اول ياردن منصوردر رودار باشى اندن بلند اولدى كه انك كبى اهل حال
انده اولنذى كناهى اسرار حقى افشا ايدوب انا الحق ديركى ايدى فيض روح القدس

اربازمدد فرماید روح القدس فیض اکرمدد بیوره دیکران هم بکنند انچه مسیحا
میکرد یعنی بیرهم ایدرلر انی که مسیحا یعنی عیسی ع م ایدر ایدی مراد الهی ایله
جبرائل جانبندن هر کیمه کیم فیض واصل اولا عیسی کبی موتی احیا ایدر دیمکدر
کفتمش سلسلهٔ زلف بتان از پی چیست دیدم اول پیر مغانه بیلرک زلفی
زنجیری نه ایچوندر کفت حافظ کلهٔ از دل شیدا میکرد دیدی پیر مغان ای حافظ
دلو چوق متنفی بربن بغلیه دیر یس معلوم اولدی که سلسلهٔ زلف دلو
بغلمق ایچوندر مراد شکایت ایلر یعنی بغلانحق اسما و صفات الهیه درو
زلفدن مراد هر بر بندن واقع اولان تجلی و ظهوردر سلسله دن تعلق
ایدوب بغلیدر که هر بر اسم و هر بر صفت بر قلب مجنونی منظر ایدوب
انده ظهور ایدر که بری رحمن اسمنه و بری کریم اسمنه و بری صفت هدایته
و بری صفت ضلالته مظهر اولور و علی هذا القیاس وله ایضا دوستان
دختر رز توبه ز مستوری کرد ای دوستلر اوزم چیوغی قیزی مستورلقدن توبه
ایلدی شد سوی محتسب و کار بدستوری کرد کتدی محتسب جانبنه وایشی اجازتله
ایلدی یعنی محتسبدن اجازت اولوب بو ایشی ایلدی مراد دختر رزدن شعرا
اصطلاحنده شرابدر و شرابدن مراد اهل تصوف قتنده عشق الهیدر که
حق تعالی ایله عباد عشاق اورته سنده محقق اولور و دوستلردن مراد سالک
اولان عاشقلردر مستورلقدن مراد توبه اتمکدن مراد ستر و احتجابدن رجوع
ایلیوب عشاقه ظهور و تجلی قصد اتدوکیدر و محتسبدن صفت ارادتدر چون
عشق الهی جذبهٔ شاهی صفت ارادت دستوری ایله ظهور ایدوب جانب عشاقه
کله بذل فیض ایدر آمد از پرده بمجلس عرق پاک کنید کلدی اول دختر رز پرده دن
مجلسه ترقی سکک که راحت اولوب نطقه مجال اولا تا بکوید بحریفان که چرا
دوری کرد تا دیه یارانه نیچون اراقلق ایلدی مراد بودر که سزده استعداد
یا بکا اجازت یوق ایدی دیو وجهین بیان ایدر جای انست که در عقد وصالش کیرند

انک محلی درکه اول دختر رزی عقد و صالده دوته لر یعنی انکله وصل عقدن ایدهلر
دختر مست چنین کین همه مستوری کرد بویله مست قز که بود وکلی مستورلق ایلدی
مراد بودر که عشق که نسبتدر عاشق ومعشوقه وارد اوره سنده که عاشق معشوقه
نیجه طالب ایسه معشوق دخی اویله در غایتی عاشقک طلبی نیاز ایله و معشوقک
طلبی ناز ایله در لاجرم عشق الهی عاشق ایله حق تعالی اوره سنده مست و
متکیف در بویله ایکن غایت نازدن بودکلو مستورلق ایتمشدر چون مست
یعنی متکیف و اهل شوق اولوب کلدی اکا محکم تعلق ایتمک کرک مژدکانی بده ای
دل که دگر مطرب عشق مشتلق ویر ای کوکل که ینه عشق مطربی راه مستانه زد و
چارهٔ مخموری کرد مستانه یولن اوردی مخمورلق چاره سن ایلدی مراد مطرب
عشقدن مرا معلوم اولان شوق ویرجی و فیض ایرشدرجی در مستانه دن
مراد مست اولیوب مست کبی قلنا ندر انوک یولن اورمق اکا یول ویرمکدر
و مخمورلقدن مراد حیرت و بیخودلقدر چون مرشد معنوی شوق کلمهٔ حیرتدن
خلاص ایدر شوق و ذوق ویرر ** عاشق اید و سرمست و خرامان می کفت
حاضر وقت نشوان ملعامی اید شادشو از نغمهٔ من نشنیدی زین کفت
کز سوی یمن بوی خدا می اید ** چه شکفت از کل طبع زنسیمش بشکفت نه عجب
اکر طبع کلی انک یلندن اچلدی ایسه مرغ شب خوان طرب از برک کل سوری کرد
مرغ شبخوان کیجه اوقیجی قوش یعنی کیجه اوتجی قوش دیمکدر که مراد بلبل در
و بو فاعل کرد در و طرب مفعولی در و از برک اکا متعلق در و سوری بر مراد
اولمق مناسبدر معنای مصراع بودر که بلبل شنلکی قزل کل یپراغی اچلیجون ایتدی
مراد بودر که مشام عاشقه معشوق حقیقی نسیمی یعنی انک خوش قوقوسی
ایرشه کل کبی طبع کشاده اولوب بلبل کبی شاد اولور ** چون رسد بوی
خوش روشن شود چون چشم دل ** بوی یوسف سود دارد دیدهٔ یعقوب را
از بهشت آب که رنکش بصد آتش نرود یدی صو ایله دکل انک رنکی یوز آتش ایله کتمز

الم

انچه با خرقهٔ صوفی می انکوری میکرد اول نسنه‌که صوفینک خرقه سنه شراب انکور ایلدی
مراد خرقه‌دن بونده صلاحیت ظاهردر انک رنکی که روحک انوک ایله اتصافی درلازم
شراب که عشق الهی در انک اثری صلاح در انک رنکی که روحک انوک ایله متصف اولمشدر
یدی دکر ایله بونسنه کتمز بلکه بو زاتش ایله محو اولور حافظ افتادکی از دست مده
زانکه حسود ای حافظ افتاده لکی و تواضعی الدن قومه زیرا که حسود عرض و مال و
دل و دین در سر مغروری کرد عرض و مال و قلبی و دینی مغرورلق او حندن ایلدی
یعنی الکا صرف اتدی مراد بوندن تواضعی مدح و تکبری ذم در وله ایضا
سر جام جم انکه نظر توانی کرد جام جم سرینه اول وقت نظر ایده بیلورسن که خاک
میکده کحل بصر توانی کرد میخانه طپراغی کوز سورمه سی ایده بیلهسن مراد سر
جام جمدن وجود انسانی ده صفای قلبدر که انک ایله مشاهدهٔ عالم اولور نیتکم
جام جمدن جهان نما ایدی و میخانه دن مراد خانقاه و موضع عبادات در چون انک
طپراغن دیدهٔ کحل ایدهسن بو عالمک فناسن و قدر ضررندن زیاده سن زاید
ایدوکن عین الیقین ایله مشاهده ایدرسن مباش می و مطرب که زیر طاق سپهر
اولمه شرابسز و مطربسز که فلک کمری و چارطاق التنده باین ترانه غم
از دل بدر توانی کرد بو ترانه ایله غمی کوکلدن چقری بیلورسن مراد عشق الهی
و مرشد حق منزه دردیمکدر کل مراد تو انکه نقاب بکشاید سنک مرادک کلی اول
وقت نقاب اچر که خدمتش چو نسیم سحر توانی کرد که انک خدمتنی سحر یلی کبی ایده بیلهسن
مراد کل مراددن جناب الهی در و اول رفع حجب اول وقت ایدر که سحرخیز اولوب
عبادت ایدهسن بعزم مرحلهٔ عشق پیش نه قدمی عشق قوناغی عزمی ایله اوکه
قو قدمی که سودها کنی از این سفر توانی کرد که فایده‌لر ایده سن اکر بو سفری ایده
بیلورسک مراد قدم عبارتله سوی قریه درکه تقدم درکه مرنج حقیقی بو سفرده در
بیا که چارهٔ ذوق و حضور و نظم امور کل که ذوق و حضور و نظم امور چاره و
درمان بفیض بخشش اهل نظر توانی کرد اهل نظر عطالری فیض ایله ایده سن

مراد فراغ بال وانتظام احوال ومالنی ملال عطای اهل حال برله حاصل اولوردیمکدر
جمال یار ندارد نقاب پرده ولی یارک جمالنک بوقدر پرده نقابی ولی غبارره
نشان تا نظر توانی کرد یول توزن ساکن قل تا نظر ایده بیله سن مراد بودر که
یار جمالنک حجابی ونقابی بوقدر مانع اولان غبار راه درانی تسکین قل
تاکه حجاب مانع گیدب جمال یاره مشاهده ایده سن توکز سرای طبیعت
نمیروی بیرون بنکری روی سن که طبیعت سراینده چقمزسن کجا بکوی
حقیقت گذر توانی کرد حقیقت محله سنه قنده اوغرابیلورسن مراد بودر که
برکمسه اودن چقمسه وسالک راه اولمسه مقصوده واصل اولمزسن که طبیعت و
عادتی ترک ایتمیه سن سالک راه اولوب کتمیه محله ومنزل حقیقته کذر ایده مزسن
گدای در میخانه طرفه اکسیرست میخانه قپوسی گداالغی عجب کیمیادر گر این عمل
بکنی خاک زر توانی کرد اگر بو عملی ایدرسک طپراغی التون ایده بیلورسن
مراد بونده میخانه دن عالم هویت در هر کمکه اول درگاهه وارب
گدالق ایده بیلورسه مراد کیمیاسعادته مالک اولور دلا ز نور ریاضت
گر آگهی یابی ای کوکل اگر ریاضت نورندن خبردار اولورسن چو شمع
خنده زنان ترک سر توانی کرد شمع کبی کولرک باشن ترک ایده بیلورسن
مراد بودر که ریاضت نورندن بولان ریاضتده بذل روح ایدر ورغبتله
ولی تا تولب معشوق وجام میگردی ولیسن تا معشوق لبن وشراب
قدحن دونه سن طمع مدار که کاری دگر توانی کرد طمع دوتمه که بر ایشن
دخی ایده بیله سن مراد بودر که تنعم وحظ نفسانیه توغل ایدن ریاضت
وعمل روحانی اشتغالن ایده مز گر این نصیحت شاهانه بشنوی
حافظ اگر بو پادشاهانه نصیحتی اشیده سن یعنی قبول ایده سن
حافظ بشاه راه طریقت گذر توانی کرد طریقتک اولو یولنه اوغرابیلورسن
مراد بودر که هوای نفس ترک اتمین طریقته سالک اولمز بیت عشق بازی

بچیست

چیست سر در کوی جانان باختن • با سر اندر کوی دلبر عشق نتوان باختن •
وله ایضا بعد ازین دست من و دامن آن سرو بلند بو بیتدن چکره الدیم
وانکه اول سرو بلندک که ببالای جهان از بن بیخ بر کند که صانع قدایله بنی
دیبدن وکوکدن قازدی مراد بالادن استواء استیلای الهیدر چون تجلی
وجولان معشوق عاشق طالب اوزره غالب و جالب اولا عاشق مضطر
اولوب دلداره محکم تشبث ایدر حاجت مطرب و می نیست تو برقع بکشای
مطربه و شرابه حاجت یوقدر سن برقع آچ که برقص آوردم آتش رویت
چو سپند که بنی رقصه کتوره سنک یوزک آتشی یوزرلک کبی مراد بودر که تجلی
جمال اولجق عاشقه بر وجد و حالت اولوب سماع ایدر هیچ بخت روی ننمود
آینهٔ چهرهٔ بخت هیچ بر یوز اولمز بخت یوزی آینه‌سی مکر آن روی که مالیده
بر آن سم سمند ملکر اول یوز که سوره بر اولات طرناغنه مراد بودر که
اول یوز که طریق حقه یوز سوره بخت یوزنک آینه‌سی اولور که انده بخت
وسعادت کورنور که انوک کبی یوز حقنده وارد اولمشدر کفتم اسرار غمت
هرچه بود کومی بکشش دیدم سنک غمک اسرارنی هر نه اولور سه دی اولسون
صبر ازین بیش ندارم چه کنم تاکی و چند بوندن زیاده صبرم یوقدر نیلیه یین
تا قچنه و نیجه یه دک مراد عاشقک صبر و قرار کشف اسرار اتسه معذوردر
دیمکدر مکش آن آهوی مشکین مرا ای صیاد چکمه بن آهوی مشکینی ای اوجی
شرم از آن چشم سیه دارد و مبندش بکمند اول قاره کوزدن اوتان انی کمنده
بغلمه مراد آهوی مشکیندن محبوب ظاهردر و صیاددن مراد شیخ صوریدر جمع مرید
اتمکه سعی سائیدر انکا خطاب ایدوب دیر که محبوبی مرید ایدنمکه سعی ایدوب
انی شکار ایلیوب دوتمق دعوته یدب اولوب کتمکه انک چشم سیاهی فتنه در
سنی مفتون و مریدلری مفتون ایدر لاجرم انی بونی کمنده چکمه من خاکی که
از این در نتوانم برخاست بن خاکه منسوب افتاده بو قپودن قالمقه قادر کلم

از کجا بوسه زنم بر لب آن قصر بلند قندن اوپم اول یوجه کوشک کنارنی مراد کندونک
حقارتی و حضرت حقک علوی بیان در که این الرب الجلیل و این العبد الذلیل
چون غزلهای بنز دلکش حافظ بشنود چون حافظک بنز دلکش غزللرن اشیده
گر کمالش بود شعر نگوید بخجند اگر خجندک کمالی اولور شعر دیمز ایدی خجندن مراد
کندو شعرن کمال خجندی شعرندن ترجیح در که انک اشعاری خیالات و بو کلامی
لسان الغیب کلماتی در و غزلها دیدی زیرا کمال خجندی غزلده ماهر در قطعه
دو کمالند در جهان مشهور یکی از اصفهان دگر ز خجند این یکی در غزل عدیم المثل
وان دگر در قصیده بی مانند فی المثل در میان این دو کمال نیست فرق مگر بموئی
چند بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمش باز مستان دلا از ان گیسوی
مشکین حافظ المه کو کلا اولمشکه منسوب زلفدن ای حافظ زانکه دیوانه همان
به که بود اند ربند زیرا دلو همان بکدر که اولا بنده مراد قلب غیب هویت مقید
گرک تاکه بهوایه و ملسوایه گیتمیه دیمکدر بعض نسخه ده بویله واقع اولمش
جز بزلف تو ندارد دل حافظ میلی سنک زلفکدن غیریه بو قدر حافظ
کوکلنک میلی آه ازین دل که بصد بند نمی گیرد بند اه اول کوکلدن که یوز بندله
بند دوتمز وله ایضا دست در حلقهٔ آن زلف دوتا نتوان کرد ای اول ایکی
قات زلف حلقه سنه ال اتمک اولمز یعنی الکا اور دوتمق و اکا تعلق اتمک اولمز
تکیه بر عهد تو و باد صبا نتوان کرد سنک عهدکه و باد صبایه اعتماد اتمک اولمز
مراد محبوب مجازی و دنیا و ماسوادر لاجرم انک زلفنه ال اورمق دنیا و
اهل فنا عهدنه اعتماد اتمک اولمز نتکم علی رضی الله عنه دیمش عهود هن و ریح
الصبا سواء الخ سعیست من اندر طلبت نمایم اول نه سعی در که بن سنک
طلبکده کوسترورم این قدر روا که تغیر قضا هست که تقدیر قضا نتوان کرد
بو قدر روا تغیر قضا اتمک اولمز یعنی ماسوی طلبنده سعی باطلدر اما تقدیر الهی
بویله اولیجق تغیره مجال یوقدر دامن دوست بصد خون دل افتاد بدست

دوستک ایکی یوز قاینلدوشری اله بفسوس که کند خصم رها نتوان کرد کند لفظنک
فاعلی خصم درو مفعولی فسوس درو بونده با سببیت ایچوندر ویا با وحدت
ایچوندر ومصراع اول مضمونی مبتدا ومصراع ثانی مضمونی خبردر یعنی خصمک فسوس
ایدی یعنی مسخره لغی دوستک سببی ایله الدن صالی ویرمک اولمز دوست اتکندن
مراد بودرکه ریاضت وعبادت ایلیه که حضرت حقه تشبث وتعلق حاصل اولور
اهل دنیاکه خصم اهل الله درانک طعن امیز کلامی ایله ترک تعلق اتمک اولمز عارضش را
بمثل ماه فلک نتوان کفت انوک عارضنه تمثیل ایله فلک آیی دیمک اولمز نسبت
یار بهر نی سرو یا نتوان کرد یارک نسبتی وتشبیهنی هر بلکش سرهوا یا قسزه
یا هر فقیره اتمک اولمز مراد بودرکه لا شبه شی حسبنجه حضرت حق هیچ بر نسنه یه
تشبیه دکلدر انی غیره تشبیه اتمک اولمز سرو بالای من آنکه که در اید بسماع بنم سرو
قدم اول وقت که سماعه کله چه محل جامه جانرا که قبا نتوان کرد محل جان
قفتانن که چاک اتمک ولیه مراد بودرکه حضرت حق علو درجه سی ایله که تجلی
ایده جامهٔ جانی چاک اتمک اولور بیت خانقاه ایچنده اتسک استین افشان
سماع • قالیه بر خرقه اهلینک کریبانی درست من چه کویم که ترا نازکی طبع لطیف
بن نه دیم که سکا طبع لطیف نازکلکی تا بحدیست که آهسته دعا نتوان کرد
نا بر حدده درکه ارقین ارقین دعا اتمک اولمز یعنی سن شویله نازک طبع سن که الکلکل
دعا اتسلر انون بیله انجنورسن مراد بودرکه ذکر ودعا آشکاره اولیجق انده شائبه
ریا واردر حضرت حقه مقبول دکلدر انوکیچون ذکر خفی محمودر نظر پاک تواند رخ
جانان دیدن نظر پاک قادر اولور جانانک رخن کورمکه که در آیینهٔ نظر جز بصفا
نتوان کرد که آیینه یه نظری صفادن غیری ایله اتمکه قادر اولمز غیرتم کشت که محبوب
جهانی لیکن بنی غیرت دپه لدی که سن محبوب جهانسن یعنی جمله خلق سنی سورلر
اولیله هر کسه بنم رقیبمدر بو جهتدن بنی غیرت هلاک اتدی لیکن روز و شب عربده با
خلق خدا نتوان کرد کیجه وکوندز الله تعالی مخلوقاتی ایله جنک اتمک اولمز یعنی هر مخلوق

محبت

بنم رقيبمدر دردي بو جنك اتمك اولمز مراد مخاطبدن حضرت حقدر كه خلق در مشكل عشق
نه در حوصلهٔ دانش ماست عشق مشكلي بزم علممز حوصله سنده دكلدر يعني مشكل
عشقي حل و بيان اتمكه بزم علممز حوصله سي متحمل دكلدر حل اين نكته بدين فكر خطا نتوان
كرد بو نكته نك حلني بو فكر خطا ايله اتمك اولمز مراد مسئلهٔ عشق غامضه ايدوكن بياندر
بجز ابروي تو محراب دل حافظ نيست سنك قاشكدن غيري حافظك كوكل محرابي
بو قدر طاعت غير تو در مذهب ما نتوان كرد سنك غيرك طاعتي بزم مذهبمزده
اولمز مراد بو دركه عشاق مخلص مذهبي بودر كه عملده اصلا ريا و غيره ارادت
اولمیوب مجرد الله تعالی اچون اولا **ولە ايضا** دل از من برد روي از من نهان كرد
كوكلي بندن الدي يوزنی بندن کزلدي خدايا كه اين بازي توان كرد الله اچون كيجه بو
اوینی اتمك اولور مراد ارباب فنا و اصحاب دنيانی وفا ايدوكن بياندر
سحر تنهايم در قصد جان بود يالكزلق بنم جانم قصد نده ايدي خيالش
لطفهاي بي كران كرد انك خيالي كنارسز يعني نهايتسز لطفلر ايدي
مراد بودر كه انسان حقدن خالي اولمق موت روحانيدر چون خيالي همراه اولا
لطفه نهايت اولور كه حيات ابديه بولنور چرا چون لاله خونين دل نباشم
نيچون لاله كبي قانه غرق منسوب كوكللو اولميم كه با ما نرگس او سر كران كرد
بزه انك نرگسي باش اغرلغن ايلدي يعني التفات ايلمدي مراد بودر كه
عين الهي سالك عاشقه التفات اتميوب فيضا و لحوق قلب خونين اولور
صبا كر چاره داري وقت وقتست اي صبا اكر چاره بيلورسك وقت وقتدر
كه درد اشتياق قصد جان كرد كه اشتياق دردي بنم جانمه قصد ايلدي مراد
فيض سحري و بسط الهي طلبيدر بدان سان سوخت چون شمع كه بر من
انجلين يا قوي شمع كبي كه بنم اوزرمه صراحي كريه و بر بط فغان كرد
صراحي اغلدي قپوز افغان ايلدي مراد صراحيدن مقام و قپوزدن رفيق
مشفق در بكجا كويم كه با اين درد جان سوز قنده ديم كه بو جان ياقجي درد ايله

طبیبم قصد جان ناتوان کرد طبیبم جان قصدن ایلدی مراد نسنز انقباضدن
کمسیه شکایت ممکن دکل ایدکن حکایتدر میان مهربانان کی توان کفت
مشفقلر اورته سنده نجه دیمک اولور که یار ما چنین کفت و چنان کرد که بزم
یارمز بویله دیدی و بویله ایلدی عدو با جان حافظ آن نکردی دوشمن حافظک
جاننه انی ایتمز ایدی که تیر چشم آن ابرو کمان کرد که اول یای قاشلونک کوزی اوقی
ایتدی مراد حضرت معشوق مجازی یا افنای معشوق حقیقی تاثیر عدودن اشدّدر
دیمکدر **ولہ ایضا** یا یاد آنکه زما وقت سفر یاد نکرد الکلسون اولکه سفر
وقتنده بزی اکمدی بوداعی دل غمدیده ما شاد نکرد بر وداع ایله بزم غم کورمش
کوکلمز شاد ایلمدی بلکه کیم ظاهر نظم بونی کوسترر که بر شخص صاحب حسن
شهردن کیدوب توجه وداع ایتمش اولیه اما مراد کندونک مقتدا و شیخی اولان
حسن معنوی صاحبی سفره کیتمش اولا زیرا مشایخک عادتی ترد علی الغفله سفره
کیتمک وارد ر و شیخ مریدک محبوب مثابه سنده انک فراقنده تحزن ایدوب
و شاعر اولان مرید نظم ایله اظهار حزن ایدر آن جوان بخت که میزد رقم خیر
قبول اول بختی یکیت که خیر مقبول خطنی اور رایدی یعنی یاز رایدی بندهٔ پیر
ندانم زچه آزاد نکرد توجه قولی بلمزم ندن آزاد ایتمدی بلکه کیم مرشد پیره
بلکه مرشد جوانه بخت و بخت جوانه اطلاق اولنور نیتکم مولانا دیمشدر **بیت**
کرده ام بخت جوان را نام پیر کو ز حق پیرست نه از ایام پیر کاغدین جامه
بخونابه بشویم که فلک کاغددن قفتانی قانلو صو ایله یویاین که فلک
رهنمونیم بپای علم داد نکرد بکا یول کوستر ملکی عدل سنجاغی ایاغنه ایلمدی
مراد علم عدلدن رسول الله در علیه السلام پس احتمالدر که اول سفره
کیدن نجه کیتمش اولا یا خوذ الشیخ فی قومه کالنبی فی امته حسبنجه شیخ آخریره
کیدوب بوندن دور اولوب و اکا ایرشمک میسر اولمیوب بویله دیر اولا
دل امید صدای که نکرد رسد کوکل بر صدا امیدی ایله سکا ایرشه نالها کرد درین

نالەلر ایلدی بو طاغدە کە فرهاد ایلمدی یعنی سکا هجرا ایرشدرم دیو کوکل فرهاددن
زیادە فریاد ایلدی حکایت مشایخدن بری حجە کیدرکسۀ تتبیع اجون اشترینە
سوار اولوب شهر کنارینە وارب سایر یاران وداع ایدب رجوع قلوب شیخ
بر ایکی قدم بیلە کیدرکن شوق طواف کعبە و ذوق زیارت رسول اللّٰه غالب
اولوب کویا استر براق اولوب کندوسی پر اشتیاق اولوب کتمش بیت
جمال کعبەیە مشتاق کوکلم قرار اتمز ایکی کون براراده دکزدن کیدنە ارشمک اجون
کیجە کوندزکبی کتدم مرادە شاید ار بیک صبا از تنبا موزد کار الکر یادر اکر صبا
یلی سندن ایش اوکرنە زانکە چالاکتر ازین حرکت باد نکرد زیرا بو حرکتدن چابکرک
حرکتی یلی اتمدی یعنی یلدن سن چابک و چالاک ایمش سن یل سندن چابکلک
اوکرنسە لایعدر سایە تا باز کرفتی زچمن مرغ سحر کولکەیە تاکرود و تدک
بە چمندن بلبل آشیان در شکن طرهٔ شمشاد نکرد شمشادک صاچی بوکلمنده
یووه اتمدی یعنی سن چمندن کولکەنی قالدرمینجە بلبل شمشادده یووه اتمدی
مراد بودرکە سن مرشد کامل ایدک و ظلک ظل هما کبی مسعود ایدی بلبل کبی
عاشقلر سندن دور اولوب دون اولان مرشدلرە اسنجا اتدیلر کلک مشاطهٔ صنعش
نکشد نقش مراد اولکە نکه صنع الٰهی مشاطەسنک قلمی مراد نقشنی چکمز
هرکە اقرار بدین حسن خداداد نکرد هرکمکە بو حسن خداداده اقرار ایلمدی یعنی شول
کمسەکە سنک حق تعالی ویردکی حسنکە اقرار قلمیە صنع الٰهی مشاطەسنک قلمی
انک مرادی نقشنی یازمز مراد بودرکە مرادی حاصل اولمز مطربا پردە بکردان
و بزن راه عراق ای مطرب پردەدندر واور عراق یولن کە بدین راه شد و
یار زما یاد نکرد کە بو یولە کتدی یار بزی آکمدی مراد عراقعبدرکە راه حجاز اولمغە
اقرب دور غزلیات عراقیست سرود حافظ عراقی غزللریدر حافظک ایری
یعنی ایرلدوغی کە شنید این دلسوز کە فریاد نکرد کیم اشتدی بو کوکل یاقجی
یولی کە فریاد ایلمدی عراق شعراء صوفیەدن عاشق مشرب کمسە ایدی حدحدائق سنده

تکمیل

تکمیل علوم ظاهره ایدوب دیار هندده شیخ بهاء الدین زکریا خدمتنده تکمیل طریقت
ایلمیوب شیخ فخر الدین العراقی دیمکله معروف اولوب کلمات و اشعارنده سوزش
عشق غالب ایدی انک اشعارندندر بیت ساز طرب عشق چه دانی که چه سازست
کز زخمه او نه فلک اندر تک و تازست ولە ایضا دلبر برفت و دلشدگان را
خبر نکرد دلبر کیتدی کوکل کیتمشلره خبر ایلمدی یاد حریف شهر و رفیق سفر نکرد شهر یارینی
و سفر یولداشنی اکمدی مراد غزل سابقده اولان کبی یا بخت من طریق محبت فروگذاشت
یا بنم بختم محبت طریقنی اشغه قودی و مغلوب قلدی یا او شاه طریقت گذر نکرد یا دلبر
طریقتک سلطان یولنه اوغرمدی من ایستاده ام که کنم جان فدا چون شمع من طور مشم
که جانی فدا ایدم شمع کبی او خود گذر بما چو نسیم سحر نکرد اول بزه سحر یلی کبی اوغرمدی
مراد انک یولنده بذل روح اتمکدر ایدی اول مرافقت موافقت اتمدی دیمکدر نتکیم
غزل سابقده بوکا قریب معنی ذکر اولنمشدر گفتم مگر بگریه دلش مهربان کنم دیدم
انک کوکلنی اغلمق ایله شفقتلو ایلیم در سنگ خاره قطرهٔ باران اثر نکرد بیرک
طاشده یغمور قطره سی اثر ایلمدی مراد قسوهٔ قلبی اولاندن شکایتدر مرغ دل
ار چه بال و پر از غم شکسته شد کوکل قوشینک اگرچه قنادی و قویرغی غمدن
صنمش ایدی سودای دام عاشقی از سر بدر نکرد عاشقلق داغی سوداسنی
باشدن چقرمدی شعر انت انسی و همتی و سروری قد ابی القلب ان یحب سواکا
هر کسی که دید روی تو بوسید چشم من هر کمسه که کوردی سنک یوزکی اوبدی بنم
کوزمی کاری که کرد دیدهٔ ما بی نظر نکرد برایش که ایلدی بزم کوزمز نظرسز ایلمدی
مراد بودر که هر کمسه که عین الیقین ایله مشاهدهٔ رب العالمین ایدر عاشق حق
اولانک عینن اوپوب تحسین ایدر که غایتده خوب و نهایتده محبوب سومش
کلک زبان کشیده حافظ در انجمن دلی چکلمش قلمی حافظک دیر نکنده باکس
نگفت راز تو تا ترک سر نکرد کمسه دیمدی سنک رازک تا ترک سر ایلمدیسه
مرادکتم سر ممدوح اولوب انوکیون ترک سر اتمک کرک ایدوکنه رمزدر ولە ایضا

روی بر رهش نهادم و بر من گذر نکرد یوز یولا اوزره قودم بن اوزره اوغرامدی
صد لطف چشم داشتم و یک نظر نکرد یوز لطف کوزدوتدم بر نظر ایلمدی غزلسا بقده
نظمره واکام مراد ده موافقدر یارب تو آن جوان دلاور نگاه دار یارب سن
اول بهادر جوانی صقله که زینراه گوشه نشینان حذر نکرد که گوشه نشینلرک آهی
اوقندن حذر ایلمدی مراد بوندن احتمال واردر که شول مرید تازه اولا که نقض
عهد ارباب طریقت ایده و بو طایفه یه نقض ایلیه سیل سرشک ما ز دلش کین بدر نبرد
بزم گوزمز یاشی سیلی انک گوکلندن انتقامی چیقارمدی بر سنگ خاره قطره باران
نکرد معنای مصراع مذکور و مراد بیان اولنمشدر میخواستم که میرمش اندر
قدم چو شمع دیلدم اولدم انک قدمنده شمع کبی او خود بما گذر اجانا کدام سنگدل
وست مذهبست ای جان قنغی طاش گوکلو و ضعیف مذهبدر که زپیش
زخم تیر تو خواب سپر نکرد که او سنک اوق زخمی اوکنده کندوی قلقان ایلمدی آن
شوخ دیده بین که سر از خواب نکرد اول یوزسوزی و گستاخی گور که
باشن اویقودن قالدرمدی مراد بو ایکی بیتده سخت دل و بی شرم اولانی
قدحدر حافظ حدیث نغز تو از بس دلکش است ای حافظ سنک پاک سوزک
چوق دلکش اولدغی اجلدن نشنید کس که از سر رغبت ز بر نکرد اشتمدی
کمسه که رغبت باشندن یو قرو ایلمدی و خاطرده دوتمدی مراد کندو کلامنک
مدح و کلام پاکی خاطر نشان اتمکه ترغیبدر وله ایضا واعظان کین جلوه در
محراب و منبر میکنند واعظلر که بو نازه و شیوه محراب و منبرده ایدرلر
چون بخلوت میروند آن کار دیگر میکنند چون تنهایه کیدرلر اول غیر ایشی ایدرلر
مراد بودر که واعظلر مجلس وعظلرنده تقوی صورتن گوسترلر اما تنهایه
واربحق فالستعلر عملن ایدرلر مشکل دارم ز دانشمند مجلس باز پرس
بر مشکلم واردر دانشمندن صور توبه فرمایان چرا خود توبه کمتر میکنند
توبه بویرجلر نیچون کندولر توبه اکسک ایدرلر مراد بودر که بر مشکلم واردر

مجلسلرده وعظ ایدن دانشمندن سؤال قیل اول مشکل بودر توبه ایدک دیو
امر ایدنلر نیچون کندولر توبه اتمزلر اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسکم
خطابندن غافللردر گویا باورنمی دارند روز داوری گویا انمزلر
حکمت حکومت کوننه کین همه قلب ودغل در کار داور میکنند که بو دکلی قلبی
وحیلهیی حاکم اشنده ایدرلر مراد بودر که کانه یوم قیامتده تصدیق اتمزلر که
حق تعالی علمنده بو یله قلبلق وحیله ایدرلر یا رب این نو دولتانرا با خر خود
شان نشان یا رب بو نو دولت اولنلری کندو خرلری ایله نصب ایله کین همه
ناز از غلام ترک واستر میکنند که بو دکلی نازی ترک قولی وقاتر اجلی ایچوندر
ایدرلر مراد بودر که یکی دولته ایرنلر ترک قولی استخدام ایدوب وقاتره
سوار اولدقلری ایچون عجب تکبر ایدرلر مرکب ایله باغلنمغه مستعجللر در
بر در میخانهٔ عشق ای ملک تسبیح گوی عشق میخانه سی او زره ای ملک تسبیح
دی کاندر انجا طینت ادم مخمر میکنند که اول یرده آدمک خلقتی مادهسنی یوغرورلر
مراد میخانهٔ عشقدن عالم الهیدر که خمرت طینة ادم بیدی اربعین صباحا
حسنجه ادمک خلقتی بالجمعن انده یوغرلر ملائکه اولدرکاهده تسبیح اتمکدر که
حسن بی پایان او چندانکه عاشق میکنند انکه اخری حسن اولدقلو که
عاشق اولدر در زمرهٔ دیگر بعشق از غیب سر بر میکنند بر جماعت دخی عشق
ایله غیبدن باش قالدورورلر مراد بو ندن سؤال بعض روایتده واردر
اولان در که خلقت ادمدن اول گون ملائکه دن بر جماعت نور رحمتدن یاتوب
هلاک اولوب بر جماعت دخی مخلوق اولور ایدی خلقت ادمدن صکره اول
حال زایل اولوب خدمتده باقی قالدیلر بندهٔ پیر خراباتم که درویشان او
میخانه پیرینک قولی یم که انک درویشلری گنج را از بی نیازی خاک بر سر میکنند
خزینه نک استغنادن باشنه طپرق ایدرلر مراد عالم الهی شیخی اولوب دنیای
بالکلیه تارک اولانک قولی یم که انک مریدلری شیخلری طریقنه سالک اولوب خزینهٔ غیبه

[illegible]

مالك اولوب مال كيزك باشنه طپراق دوكوب غناى قلب ايله مستغنيلردر اى كداى
خانقه برجه كه در دير مغان اى خانقاه دلبجسى صحره كه دير مغانده ميدهند آبى و
دلها توانكر ميكنند برصو وير رلر وكوكللرى غنى ايدرلر مراد بوندن خانقاه ده
فقرا اچون ساكن اولانه بند دركه بو حالدن قال القوب اخلاص اهلى مقامنه كلوب
شوق وذوق تحصيل ايدوب شراب عشق نوش ايدوب غناى قلب حاصل
اتمكه ارشاد در خانه خالى كن زمن تا منزل جانان شود اوى خالى قل بندن
تا منزل جانان اولا كين هوسنان دل وجان جاى ديكر ميكنند كه هوسلر
دل وجان غيرى يرده ايدرلر مراد اوى خالى قلمقدن دل جان فكر ما سواده
اولمقدر اما صوفى صورت اولوب هوا وهوس اهلى اولنلرك دل وجانى پريشاندر
انوكيچون وجودلرى منزل جانان دكلدر صبحدم از عرش مى آيد صفرى عقل كفت
صباح وقتنده عرشدن براواز كلدى عقل ديدى قدسيان كويى كه شعر حافظ
از بر ميكنند قدسيلر كويا حافظ شعرنى ازبرلر مراد بوندن حال مكاشفه ده
واقع اولان سماع يا عالم رؤياده واقع اولان استماع در وبعض اشعار
مقبول حضرت كردكار اولوب ملائكه طبق انوار ايله نازل اولدقلرى رؤياده
واقع اولان مشاهده اولنمشدر نيتكم شيخ سعدى نك اشعارندن بيت
برك درختان سبز در نظر هوشيار ٭ هر ورقش دفتريست معرفت كردكار ٭ پس خوجه
حافظ ذكر ايتدكنك وقوعى مستبعد دكلدر وله ايضا دانى كه چنك وعوده
تقرير ميكنند پنهان خوريد باده كه تعزير ميكنند چنك وعود نه تقرير ايدرلر پنهان خوريد باده كه تعزير ميكنند
كزلو ايچك شرابى كه كزلو اچمزسكز تعزير ايدرلر مراد چنكدن شيخ مراقب در
وعوددن مراد واعظ صاحب حال در مصراع اولده اولان ميكنند لفظنك
فاعلى ضمير چنك وعود دركه باده دن مراد كلمات عشق حق واسرار الهيه
واخبار طريقتدر ومصراع ثانيده اولان ميكنند لفظنك فاعلى ضمير مستتر دركه
حكم مذكورده اولان مقدره راجع يعنى ناس وعوام سالك خام نبنكم كندوسى

[illegible]

بو بيت

بو بیت ایله بیان مراده اشارتدر گویند رمز عشق مگویید و مشنوید دیرلر که عشق
رمزنی دیمکز و اشتمکز مشکل حکایتیست که تقریر میکنند مشکل حکایتدر که تقریر
ایدرلر ناموس عشق و رونق عشاق می برند عشقک عرضنی و ناموسنی و عاشقلرک
رونقنی الترلر عیب جوان و سرزنش پیر میکنند جوانی عیبلرلر و پیری باشنه
قاقرلر بو بیت مضمونی دخی معقول قول چنگ و عوددر یعنی انلر دیرلر که عوام الناس
و مریدان پیر هوسناک ناموس عشق و رونق عشاقی ییتوررلر و عاشق
جوانی عیبلرلر و عاشق پیری باشنه قاقرلر لاجرم اسرار عشقی و اخبار حقیقتی
کتم ایتمک گرکدر قولا ما از برون در شده مغرور صد فریب بز قپودن طشره یوز
الدامه مغرور تا خود درون پرده چه تدبیر میکنند تا پرده اچنده انلر نه تدبیر
ایدرلر مراد بودر که جمهور عوامدن و مریدان خامدن نیچه کسه لر مشایخ
و اهل دللر نظرلرنه کلوب عرض اخلاص و ارادت ایدرلر اما بونلردن استماع
ایتدکلری طریقتی و اسرار حقیقتی و اخبار عشقی و اثار صدق فهم ایتمیوب
بلکه معنی مرادی غیر مراددن فرق ایتمیوب انلرک لفظندن معنی باطل مراد ایدنوب
بونک معناسی بودر که بوکز و خطادر دیوب گزدولر مثلا منکرلر ایله جمع اولوب
پرده اچنده و خلوت یرده فکر مکر ایدوب تدبیر ضرر ایدرلر تشویش و فت
پیر مغان میدهند باز باز لفظی لفظا مؤخر و معنی مقدمدر میدهند لفظنک فاعلی
مصراع اخیر اولیدر این سالکان نگر که چه با پیر میکنند میکنند لفظنک فاعلی
ضمیر مستتردر که این سالکان لفظنه راجعدر یعنی پیر مغانک و مرشد پیر سوزک
و فتنه کرو تشویش و پیرلر بو سالکلر نظر قیل نه ایلرلر پیره مراد سالک خام
اولانلر شیخه طعن و تشویر ایله بلکه تشهیر و تکفیر له و فتنه تشویش ویروب
پیر طریقتی بیحضور ایدرلر عجب بوکه پادشاهلر اهل خبره به حواله قلملرینه یعنی مشایخ
کلماتنک صواب و خطالرنی مشایخه و اهل تصوفه حواله ایلیوب انلردن استفسار
ایتمیوب اهل ظاهره تفویض ایلیوب انلرده نحن نحکم بالظاهر دیو خطا ایله حکم ایدرلر

صد آب رو بعیم نظر می توان خرید یوز یوز صوینی یارم نظر ایله المق اولور
خوبان درین معامله تقصیر میکنند می توان خرید لفظنک فاعلی خوبانه در محبوبلر
بو معامله ده تقصیر و اهمال ایدرلر مراد خوباندن اسما و صفات حضرت
خدادر که قصد ایدرجک یوز کلسه بر نظر ایله عاشق شوریده اتمکه قادردر
قومی بجد و جهد نهادند وصل دوست بر قوم جد و جهده قودیلر دوست
وصلنی یعنی سعی ایله وصل دوست میسر اولور دیر قومی دیکر حواله بتقدیر میکنند
بر قوم دخی تقدیره حواله ایدرلر یعنی وصل دوست سعی ایله اولمز تقدیره
وار ایسه اولور دیرلر مراد طلاب حق ایکی فرقه ایدکن بیان در فرقه دومی
اولیدر فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات عمر محصل کلام اعتماد اتمه عمر ثباتنه
کین کارخانه ایست که تغییر میکنند که بو بر کارخانه در تغییر ایدرلر مراد بودر که
العالم متغیر حسنجه بونده بقا و ثبات یوقدر اکا اعتماد خطادر پس طلب
آخرتده تاخیر و تقصیر جائز دکلدر چو قلب تیره هیچ نشد حاصل و هنوز بولانق
قلبدن غیری هیچ حاصل اولمدی و هنوز باطل در ین خیال که اکسیر میکنند
باطن خیالده که اکسیر ایدرلر مراد بودر که طلب دنیاده اولانلر قساوت قلبدن
غیری نسنه حاصل اتمزلر اما باطنلری بو خیال فاسدده در که اکسیر و کیمیا
ایدرلر می خور که شیخ و حافظ و قاضی و محتسب شراب ایچ که شیخ و حافظ
و قاضی و صوباشی چون نیک بنکری همه تزویر میکنند چون ایو کوره سن
دوکلی تزویر ایدرلر مراد عشق الهی و عمل بالاخلاص کرک اوکا نجه نظر ایدرسک
بیلورسن که شیخ ریا و تزویر و حافظ شعرنده صنعت و نصیحت تصنعی
ایله تزویر و ریا و قاضی حکم شرعی کندوده اجرا اتمیوب غیریده تنفیذ ایله
ریا و تزویر و محتسب کندو نفسن حبس اتمیوب غیری ضبط و سیاست
اتمکه ایله تزویر و ریا ایدرکه دیمشلردر ما من عمل الا و فیه شائبة من الریا
و له ایضا آنان که خاک را بنظر کیمیا کنند انلر که طپراغی نظر ایله کیمیا ایدر

یعنی

یعنی التون ایدرلر ایا بود که گوشهٔ چشمی بما کنند عجبا اولامی که بر گوز اوجی بزه
ایده لر مراد انلردن صاحب دللردر که نظرلرینده تاثیر واردر دردم نهفته به
طبیبان مدعی دردم کزلو یکدر کذاب اولان یا خصم اولان طبیبلردن بکه
که از خزانهٔ غیبش دوا کنند اولا که خزانهٔ غیبدن اولدرده دوا ایده لر مراد دردن
درد الهی در و مدعی طبیبلردن مراد واهل دعوی ولاف شیخ درد انلردن اخفا
اتمک یکدر امیددرکه خزانهٔ غیب الٰهیدن دوا ایده لر حال درد خود هرگز نگوید باجیر
سخت بی دردی بود نالیدن از در حبیب چو حسن عاقبت نه برندی و زاهد نیست
چون عاقبت گوزلکی رندلک ایله و زاهدلکده کلدران به که کار خود بعنایت
رها کنند اول یکدر که کندو ایشنی غایته ترک ایده لر مراد بودر که حسن خاتمه
ایله اولورمعلوم دکلدر عمل ظاهره اعتماد یوقدر لاجرم حضرت حقه تفویض
و تسلیم کرکدر معشوق چون نقاب ز رخ بر نمی کشد معشوق نقابی یوزدن
قالدرمز هر کس حکایتی بتصور چرا کنند هر کسه که حکایتی تصور ایله نیچون ایدرلر
مراد بودر که چون حضرت حق پردهٔ جمالنی رفع اتمز کندوی عیان کوسترمز
هر کسه که کندو ملاحظه سی ایله سوز سویلمک روادکلدر بیت چون ندارند
غیر حق را بکو با مدعی بحث علمی بکذاران والله اعلم بالصواب که سنک
ازین حدیث بنالد عجب مدار اگر طاش بو سوزدن ایکلر سه تعجبله صاحب
دلان حکایت دل خوش ادا کنند صاحب دللر کوکللر حکایتنی خوش ادا
ایدرلر مراد بودر که درد دل بر عجب دردر که بونک احوالی بیان اولنسه
طاش ایکلمک جائزدر بی معرفت مباش که در من یزید عشق معرفتسز
اولمه عشقک بیع من یزیدنده اهل نظر معامله با آشنا کنند اهل نظر اولنلر
معاملهٔ آشنا ایله ایدرلر مراد معرفتدن اهل الله و اصحاب نظر اولانلر ایله
آشنالق اتمکدر که انلر فیض آشنایه ایدرلر و خبرده وارد اولمشدر اکثروا المعارف
عن الفقرا فان لهم دولة یوم القیمة حال درون پرده بسی فتنه می رود

حالیا فتنه اچنده چوق فتنه واقع اولور تا آن زمان که پرده برافتد چها کنند
تا اول زمانکه پرده یوقروده دوشه یعنی قالقه نلر ایدهلر مراد بودر که نستر
واستتارده بو قدر فتنه وشورش اولور تجلی افعال وصفات وذات اولیجق
نلر ایدرلر که هر برنک مقتضیاتی ظهور ایدر می خور که صد گناه ز اغیار در حجاب
شرابانچ که بو زگناه اغیاردن حجابده اوله بهتر از طاعتی که بروی وریا کنند
یکرکدر شول طاعتدن که روی ریا ایله ایدهلر مراد بودر که بوندن مذمت ریادر
زیرا الشرک خفی در پیراهنی که اید از بوی یوسفم بر کوکلک که اندن کلور یوسفم
قوقوسی ترسم برادران غیورش قبا کنند قورقرن صوک قردشلر یرتهلر
مراد پیراهندن بدندر و یوسفدن روحدر و قردشلردن نفس وانک
قواسیدر لاجرم بر بدن که طاعت وعبادت ایده واندن رایحهٔ روح
کله شرف واردر که قوای نفسانی پاک ومعصیت ایله ناپاک ایدهلر
بکذر بکوی میکده تا زمرهٔ حضور ریخ میخانه محله سنه تا حضور جماعتی
اوقات خود زبهر تو صرف دعا کنند وقتلرن سنک اچون دعایه صرف ایدهلر
مراد میکدهدن صومعهدر یعنی خانقاه الله اوغره تا که جماعت سکا حضور
دعا ایدهلر پس مواضع عباده مرور موجب دعا وجالب ثنادر پنهان
ز حاسدان بخورم خوان که منعمان حسودلردن کزلو ییرم نعمتی که غنیلر
خیر نهان بسی ز برای خدا کنند کزلو خیری چوق الله اچون ایدرلر مراد فضل
الهی وفیض وکرامتلر اچلر دیلمک جایز دکلدر دیمکدر وخرده اخفا اولی
ایدوکنه تنبیهدر حافظ دوام وصل میسر نمی شود ای حافظ دوام وصل
میسر اولمز شاهان کم التفات بحال گدا کنند شاهلر گدا حالنه از
التفات ایدرلر مرا تجلی ومشاهده علی الدوام اولمدوغن بیاندر که
مشاهدة الابرار بین التجلی والاستار ولە ایضا شاهد اگر دلبری زینسان
کنند محبوبلر اکر دلبرلکی بو مثلدن ایدهلر زاهدان را رخنه در ایمان کنند

زاهدلرک

زاهدلرک ایماننده کدک ایده لر مراد محبوبلردن اسماء الهیه و صفات الهیه در انلرک
دلبرلکی ایدوب هر بری کوکل الوب و مظهر طلب ایده لر زاهد خشک اولنلر هر بری
انلره مظهر اولیمیوب اسما و صفات هر برنده ظهور ایتمیوب نیجه نقصان اوکدک
بولنور هر کجا کین شاخ نرکس بشکفد هر برده که بو نرکس بوداغی اچله
کلرخانش دیده نرکدان کنند کلرخلر اکا کوزی نرکس کبی ایدرلر مراد شاخ
نرکسدن شعبه و اثر ظهور ذات درکلرخلردن مراد حسن الوجه و پاک اولنلر در
لاجرم پاک اولنلر غیلرن انک مشاهده کاهی ایدرلر یار رماجون ساز د
اغاز سماع بزم یار مزجون سماعه اغاز ایده قدسیان بر عرش دست
افشان کنند قدسیلر عرش اوزره ال سلکرلر مراد بودرکه چوق چوق
اظهار تجلی و اعطای شوق ایده ملائکه مقربین عرشده رقص ایده لر رو
نماید افتاب دولت یوز کوستر رسکرد ولتک کونشی یوز کوسترسکا
دولت کونشی کرچو محبت اینه رخشان کنند اکر صبح کبی یلابیجی آینه ایده لر
مراد تصفیت قلب میسر اولورسه مرآت جمال حضرت حق اولورسن دیمکدر
عاشقانرا بر سر خود حکم نیست عاشقلرک کندو باشنه حکمی یوقدر هرچه فرمان
تو باشد آن کنند هر نه که سنک امرک اولور انی ایدرلر مراد امر الهی به اطاعت و
تسلیم و رضا عاشق صادق حالی دردیمکدر بیت یاران بود که صبر کند بر جفای یار
ترک رضای خویش کند بر رضای یار کر بر وجود عاشق صادق نهند تیغ بیند
خطای خویش و نبیند خطای یار مردم چشمم بخون اغشته شد بنم بوزم ببکی
قانه اغلمقدن اولدی در کجا این ظلم بر انسان کنند قنده بو ظلمی انسانه ایدرلر
بکلکه کوز ببکنه عجملر مردم چشم عربلر انسان العین دیرلر بر انسانه بیس
ظاهر یوزندن مراد بودرکه انسان العین بنم عینمدر قانه غرق قلنمق بر ظلم درکه
بر انسانه اولمامشدر و باطن یوزندن مراد بودرکه مردم چشم مریده مرد کامل
و مرشد مکمل در لاجرم اول انسان العین بلکه عین الانساندر اکا طعن ایدوب

فانه الاستغراق كبى معصيته مستغرق در ديمكدر هذا بهتان عظيم حسبنجه ظلم عظيمدر
اى جوان سرو قد كوى بزن اى سرو قد يكت طوپ اور بيش از ان كز قامتت
چوكان كنند اندن اوكدين كه سنك قامتكدن چوكان ايده لر مراد يكت ايكن عبادت
قل پير اولوب قامتك چوكان اولمزدن اول ديمكدر بيت دركودك عمل كن مكوكه من جوانم
فردا كه پير باشى كوى كه نا توانم بيش چشم كمتر ست از قطره بنم كوزم اوكنده
الكسكدر بر قطره دن ان حكايتها كه از طوفان كنند اول حكايتلر كه طوفاندن
ايدرلر مراد بودر كه بن مشاهده بحر الهيده استغراقده بن طوفان نوح عينمه بر قطره
قدركلمز عيد رخسار تو كو تا عاشقان سنك رخسارك بيرامى قنى كه عاشقلر
در وفايت جان خود قربان كنند سنك وفاكده كندو جاننى قربان ايدرلر مراد
افضل الهى ظهور بذل روح اليتين ايدوكن بياندر اصل كل و صلست لكن اهل راز
اصل كل وكلدر اما اهل راز عيش خوش دربوته هجران كنند خوش عيش
هجران بوته سندن ايدرلر مراد بودر كه دوست هجرى دوست ملاحظه سى ايله
موجبدر و قدر بيت جو راز تو مرا وفاست اى دوست جون از تو بود صفات
اى دوست سر مكش حافظ زاه نيم شب باش حكمه حافظ نصف الليل
آهندن كنز بى ان مشكلت اسان كنند كه اندن او توزى يا اندن هكره سنك
مشكلك اسان ايدرلر مراد اه شبكيرك فيض سحرى وار ايكن بياندر بيت
اكرچه بنيم شب اه واقع شد سحر بروى نكارم واقع شد وله ايضا
كفتم كيم دهان ولبت كامران كنند ديدم تجن بن سنك اغزك و طوداغك مراد
سوراكجى ايدرلر كفتا بچشم هرچه تو كويى چنان كنند ددى كوزم اوزره هر نه
كه سن ديرسن اويله ايدرلر مراد دهاندن صفت تكلم ولبدن نفس كلام در
و چشم عين در و عين لفظنك بر معناسى ذات شى در معنى مراد بودر كه
بن حضرت حق خطابنده ديدم سنك صفت تكلمنك و نفس صلاتك بن تجن مرانى
ايدرلر اول حضرتدن خطاب روحانى بوا اولرى كه والله لا يخلف الميعاد حسبنجه

لفظ كفتا و كفتنا الف زائده ايله اولمغين سوال جوابنده استعمال اولنور منه

ذمت ذاتنه دین کبی لازم الاداقلمشدر هرکه بذن ظهور تکلم و کلام دیلر انده صفت
کلام ایله تجلی ایدم که امنیت کردیا و اصحت غ بیا دین کبی اندن فیض کلام و فضل
تمام ظهور ایده کفتم خراج مصر طلب میکنند لعبت دیدم خراج مصر طلب ایدرلیک
کفتا درین معامله کمتر زیان کنند دیدم بو معامله ده اکسکرک زیان ایدرلر
یعنی زیان اتمزلر کلام الله و علم الٓهی عوضی خراج مصر اولسه بهاسی در دیمکدر
بیت غم مخور از فقر چون علم درو نیست نیست قیمت هر مسئله شد درم سی هزار
کفتم بنقطهٔ دهنت خود که برد راه دیدم اغزک نقطه سنه کم التزی یول کفت این
حکایتیست با نکته دان کنند دیدی بو بر حکایتدر که نکته بیلنه ایدرلر مراد بودر که
مسئله صفت کلام غامضه در که حنابله کلام حق صوت و حرف درکه ذات الله
ایله قایم در دیرلر بو قول کلام فاسددر و معتزله کلام حق صوت و حرفدر اما
ذات الله ایله قایم دکلدر حق تعالی غیرده خلق ایدرلر لوح محفوظ کبی و جبرائل کبی
و نبی کبی دیرلر اشاعره بو کلامه انکار اتمزلر لکن صفت کلام بودر دیمزلر صفت
کلام انلرک قتنده بر معنادر که ذات الله ایله قایم درکه اندن الفاظ و عبارات
ایله تعبیر اولنور پس که مراد اندن صفت تکلم در انی نکته دان اولینه دیمزلر زیرا
انی هرکس فهم اتمز کفتم صنم پرست مشو با صمد نشین دیدم صنم پرست اولمه
صمد نشین ایله کفتا بکوی عشق همین و همان کنند دیدیکه عشق محله سنده
بونی ایدرلر مراد صنمدن مال دنیادر نیتکم و اجنبنی و بنی ان نعبد الاصنام
ایتنک تفسیرنده بعض اهل تفسیر بو یله دیمشلردر و صمد نشین مراد اهل
تصوفدر نیتکم رسول الله ع م بیورمشدر من اراد ان یجلس مع الله
فلیجلس مع التصوف پس فاله مایل اولمه اهل تصوف مقارنتی ایله دینلکسیه
جواب بودر که عشق محله سنده هم بونی ایدرلر یعنی اهل تصوف ایله مصاحبت
ایدرلر یعنی فاله میل ایدرلر چرا نه صرف ایچون رسول الله ع م بیورمشدر نعم الحال
الصالح فی ید الرجل الصالح بیت عاشق اولدر یارنه جانن و مالن بذل ایده

جان تنها بزلر خود یارنه اولوربنی اختیار گفتم هوای میکده غم می برد زدل
دیدم میخانه هواسی غم گیدررکوکلدن گفتا خوش آن کسان که دلی شادمان کنند
دیدی خوش شدراول کسلرکه کوکلی فرح ایدرلر میخانه دن خانقاه وموضع عشق درکه
انده غم دنیا اولمز وانده اولنلر کلنلک کوکلن شاد ایدوب ذاتنی سروری ایدرلر
گفتم شراب خرقه نه آیین مذهبست دیدم شراب خرقه آیین مذهب دکلدر گفت این
عمل بمذهب پیر مغان کنند دیدی بو عمل پیر مغان مذهبنده ایدرلر مراد شرابدن
عشق الهیدر وخرقه دن لباس صوفیدر بو ایکنک جمعی شیخ اهل حال آیینیدر
بیت خرقه پوشی و باده نوش اولمق دیدم مذهب دکل دیدی جمعی بونلرک پیر مغانک دینیدر
گفتم زلعل نوش لبان پیررا چه سود دیدم طاتلو طودقلولرک لعلندن نه فایده
گفتا ببوسهٔ شکرینش جوان کنند دیدی شکره منسوب بوسه ایله یکیت ایدرلر
مراد نوش لبان دن واعظ وشیخ ومرشد طریقت وملقن توبه وانابتدر
پس پیره توبه اتدرب بوسهٔ شیرین ایله التائب من الذنب کمن لا ذنب له
موجبنجه جوان بی کناه ایدرلر گفتم که خواجه کی بسر حجله می رود دیدم خوجه نجین
کردک خانه بلشنه کیدر گفتا سحرکه مشتری و مه قران کنند دیدی سحرکه مشتری
وماه قران ایده لر مراد سؤالدن خواجه خلوته کیرمکه نه وقت مناسب ایدکن
استفساردر وجواب اولدرکه نجین قمر مشتری ایله مقارن قلسه علم نجوم
حکمنجه ایودر علما وقضاة کورمک ومطالبات شرعیه لاجرم اول وقت خلوت
صحیحنجه خوبدر گفتم دعاء دولت تو ورد حافظ است دیدم سنک دعاء دولتک
حافظک وردیدر گفت این دعا ملائکه هفت آسمان کنند دیدی بو دعایی
یدی کوک ملکلری ایدرلر مراد بودرکه بنم وردم ذکر الله در جانب قدسدن
جواب بودرکه یسبحون بحمد ربهم وهم لا یفترون حسبنجه سبع سموات ملکلری
ایدرلر **وله ایضا** غلام نرگس مست تو تاجدارانند سنک مست کوزلرک
قولی پادشاهلردر خراب بادهٔ لعل تو هوشیارانند سنک لعل شرابک خرابی

ایتلردر مراد مخاطبدن حضرت حقدر لاجرم انک محبتی ایله موصوف اولان ذاتنک قولی
پادشاهلردر گذار کن چو صبا بر بنفشه زار و ببین او غزه صبا کبی بنفشه لکه و گوز
کار ز تطاول زلفت چه سوگوارانند که سنک زلفک تعدیسندن ماتملولردر مراد
غیب هویت صعوبتدن کبود پوش و گردن افکنده لر چوقدر دیمکدر ترا صیاد
مرا آب دیده شد غماز سکا صیاد و بکا کوز یاشی اولدی غماز و گرنه عاشق
و معشوق رازدارانند یوخسه عاشق و معشوق رازدرو تحلردر مراد مخاطبدن
حضرت حقدرکه انک آثاری و فیضان و سالک عاشقک دیده گریان عشق و راز
نهانی افشا ایدرلر نه من بر آن گل عارض غزل سرایم و بس یالکزین اول گل
عارضه غزل ارلمزم الحق که عندلیب تواز هر طرف هزارانند که سنک بلبلک هر طرفدن
بیکلردر مراد و آنلرک کثرتن بیاندر ز زیر زلف دوتا چون گذر کنی بنکر ایکی قات
زلفک التندن چون گچه سن نظر قل که از یمین و یسارت چه بیقرارانند که صاغکدن
و صولکدن نه بیقرارلردر یعنی چوقدر مراد غیب هویت عشاقک کثرتن ذکردر
نصیب ماست بهشت ای خداشناس برو بزم نصیبمز درجنت ای خدا بیلن
گشتی یوری که مستحق کرامت گناهکارانند که کرامته مستحق اولنلر گناه
کارلردر صفت مغفرت مظهرلری عاصیلردر دیمکدر برو بمیکده و چهره ارغوانی
کن یوری میخانه یه یوزی ارغوانی قل مرو بصومعه کانجا سیاه کارانند
وارمه صومعه یه که انده قره ایشلولردر مراد میخانه دن موضع عبادت و شوق
و حالت کسب اولنان مقام درکه انده وارنلرک یوزلری آق و براق اولور
و صومعه دن مراد مدرسه درکه انده کاغد قره لرلر اندن نهی دن مراد علم دن
مقصود عملدر تسوید اوراق دکلدر دیمکدر تو دستگیر شو ای پیک خجسته که من
سن دستگیر اول ای ایزی مبارک که بن پیاده میروم و همرهان سوارانند
یایه کیدرم و یولداشلر آتلولردر مراد پیک خجسته دن شیخ کامل و مرشد
طریقتدر لاجرم انکا کندونک ضعف حالندن و سایر سالکلرک قوه و کمالندن شکایت

وحکایت وطلب اعانت ایدر خلاص حافظ ازان زلف تابدار مبادحافظک خلاصی
اول زلف تابداردن اولمسون که بستگان کمند تو رستکارانند که سنک
کمندکه باغلنمشلر مراد غیب هویته مقید اولمغی طلب درکه انده باغلو اولانلر قیود
ماسوادن قورتلمشلر در بعض نسخده مخلص بیتی بو واقع اولمش زنقش
چهرهٔ حافظ همی تواند دیدن حافظک یوزی نقشندن کورمک اولمز که ساکنان
در دوست خاکسارانند که دوست قپوسی ساکنلری طپراغه قرشمشلر در
مراد عاشق صادق که باب دوست معتکفی در یوزی تراب رنک اولودیمکدر
وله ایضا سمن بویان غبار غم چو بنشینند بنشانند سمن قوقولر چون
اوتورالرغم توزن تسکین ایدرلر پری رویان قرار از دل چو بستیزد بستانند
پری یوزلولر کوکل قرارن الورلر مراد سمن بویلردن اسما و صفات درکه
تجلی انلردن روایح قلبده ساکن اولا تسکین غم ایدرلر و پری رویلردن
مراد تجلیات الهیه وجذبات رحمانیه درکه انلردن هجوم واقدام اولیجق کوکلدن
قراری الورعاشق طلبنی قرار ایدر بعنبر اکی جعاد لها چو بربندند بربندد
جعاتر کیسی ایله کوکللری چون باغلیلر کندولر بند اوزره درلر ز زلف
عنبرین جانها چو بکشایند فرو ریزند زلف عنبریندن جانلری چون اچلر اچلودلر
مراد قید غیر یده اولان کندوسی مقید اولوب عالم اطلاقه دوشمش مطلق
العنان اولدوغن بیان در بعمری یکنفس با ما چو بنشینند بر خیزند
بر عمر ده بر نفس بر مله چون اوتوره لر قلقرلر یعنی چوق مصاحبت اتمزلر
نهال شوق در خاطر چو بر خیزد بنشانند شوق فدانن خاطرده دیکرلر
چوق قالقرلر یعنی کتدیلر مراد تجلیات الهیه مستمر اولمیوب انکچون شوق
غالب اولدوغن بیان در ز چشمم لعل رمانی چو میخندند می بارند کوزمدن
کدرلر لعل رمانی یاغدرلر زروی ام از پنهانی چو می بینند میخوانند یوزمدن
چون کوره لر ساز نهانی اوقورلر مراد جانب الهیدن خنده و مساعده غالب

اولیجق

شوق غلبه سندن غیمدن دموع لعل رنک سالک اولور و یوزمدن اسرار
الهی یه ظاهر اولور دیمکدر رسم شکگون کوشه گیران چو دریابند در یابند
ایکی لفظ ابله و فتح دال ایله اولنجق اوکسی اکلمق و ایکنجیسی بولمق معناسنه اولور
معنای مصراع بویله دیمک اولور که کوشه گیرلرک کوز یاشن چوق اکلیه لر بولورلر
یا بونک عکسی اولور رخ مهر از سحرخیزان نکردانند اگر دانند کون یوزی
سحرقالقیجیلردن دوندرمزلر اگر بیله لر مراد کوشه نشینلری و سحرخیزلرک
مرحمتدر دوای درد عاشق را کسی چون سهل پندارد عاشقک دردی
دواسن برکسنه نجه آسان صنسز ز فکر آنان که در تدبیر درمانند درمانند
فکردن انلر که درمان تدبیرنده درلر عاجز قالورلر مراد درد عاشقک
درمانی اصعب ایدکن بیان در چون منصوران مراد انکه بر دار بردارند
منصورلر کبی انلر که بر دارلردر مرادی قالدررلر یعنی الورلر که با این
در اگر دربند درمانند درمانند لفظ بند سکون دال ایله درمعنی بودر که
بو دردیله بنده درمانلردر دلر مراد درد الهی بندنده قلنلر درده درمان
اولانلر دردیمکدر در ان حضرت چو مشتاقان نیاز آرند ناز آرند اول حضرته
چون مشتاقلر نیاز کتوره لر ناز کتوررلر دربوین درگاه حافظ را چو میخوانند
میرانند بو درکاه ده حافظی چون اوقیه لر سوررلر مراد کندونک نحوست
طالعندن و کمال قربت تحصیل اتمدکندن شکایتدر وله ایضا
شراب بی غش و ساقی خوش دو دام رهند چرکسر شراب و خوب ساقی
بونک ایکی آغ و درلر که زیرکان جهان از کمندشان نرهند که جهانک زیرکلری
بونلرک کمندندن قورتلمزلر مراد بودر که عشق الهی که صافی و بی ریا اولا و عظ
و شیخ که خوب و خوشدل ا اولا زکی اولانلری دوتوب سالک طریقت ایدرلر
یا شراب صافی و ساقی محبوب سلوکه مانع در دیمکدر من ازچه عاشقم و
رند و مست و نامه سیاه بن اگرچه عاشقن و رند و مست و نامه سیاهن

هزار شکر که یاران شهر بی کنه‌اند بیک شکر که شهر یارانه کناهسزلردر مراد کندنیک
قصور و نقصاننه اعتراف ایدوب سایر سالکلرک عصمتن ذکر اتمکدر یا سایر
یاران وجه بو کجلین دردیو تعریض ایدوب لطیفه طریقی ایله تعبیردر قدم منه
بخرابات جز بشرط ادب ایق قومه خراباته ادب شرطندن غیری ایله که ساکنان
درش محرمان پادشهند انک قپوسی ساکنلری پادشاه محرملریدر مراد
خراباتدن خانقاه و کوشهٔ عبادت و فراغتدر که انده عبادت دنیا بوقدر
لاجرم انده کلن ادب ایله کلمک کرک درویشلر مصاحبت جفا دررلرکه انسی
انوکله اتمشلر در جفا نه شیوهٔ درویش است و راه روی جفا درویشلک
و راه رولک شیوه سی دکلدر بیار باده که این سالکان نه مرد رهند کتور
شرابی که بو سالکلر یولاری دکللردر مراد بودر که درویش و سالک اولان
کمسه جفا اتمک کرک انلرکه جافی درانلره شراب صافی یعنی عشق الهی اجوب
اصلاح اتمک کرک مکن که کوکبهٔ دلبری شکسته شود اتمه که دلبرلک عظمتی
و کثرتی صنمش اولور چو بندکان بکریزند و چاکران بجهند چون قوللر
قجه‌لر و خدمتکارلر صچریه‌لر مراد بودرکه شیخ و مقتدی سالک طالبی رفق ایله
دوتمق کرک ور یا فتنده عنف و تغلیظ اتمک کرک تحمل ایمیوب فرار اتمیه
مبین حقیر کدایان عشق راکین قوم حقیر کورمه عشق کدالرن که بو قوم
شاهان بی کمر و خسروان بی کلهند قوشاقسز شاهلر و کلاهسز خسرولر
مراد سالک طریقت و طالب حقیقت اولانلر الملوک تحت الحمار حسبنجه قوشاقسز
و تاجسز پادشاهلردر بهوش باش که هنکام باد استغنا عقل ایله
اول که استغنا یلی وقتنده هزار خرمن طاعت بنیم جو ننهند بیک طاعت
خرمننی یارم اربه یه قومزلر مراد بودرکه کثرت عبادته مغرور اولمق کرک
زیرا جناب کبریا اظهار استغنا ایدجک جوقلق طاعت یارم اربه قدرجه
قومز و اول مقدار اعتبار اولنمز غلام همت دردی کشان یکرنکم نه زان بوکسن

جلر

جکر یکرنک همتی قولینن نه آن کروه که ازرق رداو دل سیه‌هند اول جماعت
دکل که کوک ردا و قره کوکللودر مراد مرارت ریاضته صبر ایدن اهل طاعتک
همتی قولینن که انلر زمانه صوفیلری کبی تغییر لباس ایدوب قلبی سیاه دللر دریمکدر
جناب عشق بلندست همتی حافظ عشق جنابنه یوجه‌لردر برهمت حافظ
که عاشقان ره بیهمتان بخود ندهند که عاشقلر دون همتلر کندولره یول
ویرمزلر مراد بودر که علو الهمة من الایمان جسیمه طاعته عالیه کرک زیره
عشاقه ملاقات وطوق میسر اولابیت عالمی کشت ایلیوب ای اولیای استین
اولیادن اولمینلر اولیایی بولیمز **وله ایضا** چه مستیست ندانم که ره بما
آورد نه مستلکدر بلمزم که بزه یول کتوردی که بود ساقی واین باده از کجا آورد
کم ایدی ساقی بو شرابی قندن کتوردی مراد واقع اولان جذبهٔ الهیهٔ ذکرو
باعث اولان مرشدی استفساردر چه راه میزند این مطرب مقام شناس
نه یول اورر بو مقام شناس مطرب که درمیان غزل قول آشنا آورد
که غزل اورتاسنده آشنا قولن کتوردی مراد مطربدن شوق ویرب فیض
اوشردن در بوندن مراد شوق مجازده مجاز صورتنده کلام حقیقتده فحواسنی
ابراز ایدوب مجازده اولنلرک یولن اورب حقیقته دعوت ایدنی تحسیندر
صبا بخوش خبری هدهد سلیمانست صبا خوش خبرلک ایله هدهد سلیماندر
که مژدهٔ طرب از گلشن سبا آورد که شنلک مژده‌سن سبا گلشنندن کتوردی
مراد فیض سحری عالم الهی وگلشن. قضا حقندن ایراد ایدکی فیضان استحسانیدر
تو نیز باده بچنگ آر و ره صحرا گیر سن دخی شرابی اله آل صحرا یولن دوت که مرغ نغمه
سرا ساز خوش نوا آورد که ایر ییرلیجی قوش نوا ساز کتوردی مراد واعظ ومرشد
عالم الهیدن معارف حقیقت سویلیجک سالک طالب فی عشق الهی نوش
اتمک ایچون صحرای فراغته توجه اتمک کرک ز رسیدن گل ونسرین بخیر وخوبی باد
کلک ونسرین یتشدکی کوزللک خیر ایله اولسون بنفشه شاد وخوش آمد سمن صفا آورد

لفظ نغمه مراد اوصاف [illegible] در وصف نغمه‌کی
نغمه‌نی نوازاولوب وصف نغمه‌کی در
صفت سازندر [illegible]
مقام [illegible]
اولدیغی [illegible]

بنفشه شاد وکوزل کلدی سمن صفا کتوردی مراد کلدن کشف دردن نسریندن قلب
بیاض در وبنفشه دن کیجه وسمن دن کوندز درلاجرم جون کیجه خوب وکوندز
صفا امیز اولوب دفع وفتح ونسیمیدن ظاهر اولا مبارک باد اکجون دعا لازم در
بیت غنیمتست صفای زمان ولطف جبیب چو دست میدهد اینها دعا بباید کرد
دلا چو غنچه شکایت زکار بسته مکن ای کوکل غنچه کبی باغلنمش ایشدن شکایت
اتمه که باد صبح نسیم کره کشا اورد که صباح یلی دوکم اچی خوش قوقولو یل کتوردی
مراد فیض سحری حلال مشکلات اولوب فتح باب قلد وغن بیان در بیت
بوی بهار می دمد این با نسیم صبح باد بهشت می گذرد با پیام دوست علاج ضعف
دل ما کرشمهٔ ساقیست برآر قلبمزک ضعفنک علاجی ساقینک کوز اوجی ایله
نظر ایدر براسرکه طبیب امد ودوا اورد قالدر بانشه که طبیب کلدی دوا کتوردی
مراد ساقیدن مرادا معلوم اولان شوق وذوق ویرندر اولکه مریدلره
التفات ایدر انلره قوت قلب کلوب مجاهده اقدام باعث اولور مرید پیر مغانم
ز من مرنج ای شیخ پیر مغانک مریدی یم بندن اکلنمه ای شیخ چرا که وعده تو کردی
واو بجا آورد نیجونکه وعده ایلدک اول یرنه کتوردی مراد پیر مغاندن سابقا معلوم
اولان حرارت ویرن درویشدن مراد صورت شیخدرکه بن سنی حضرت
حقه واصل ایدرین دیو وعده ایدر اما اول وعدی پیر مغان یرنه کتورر بتنگ
چشمی این ترک لشکری نازم اول عسکری محبوبک کچ جندن قوانوردم که جمله برمن
درویش یک قبا اورد که بن بر قفتانلو درویشه جمله کتوردی مراد ترک لشکردن
صفت هدایت وجذبهٔ عنایت درو انک جلب عبادته وجذبهٔ عصاته رغبتی
نهایتدرکه بن لباس طاعتدن عریان اولوب همان جامهٔ ایمان لابسی اولان فقیره
دخی قصد ایدر فلک غلامی حافظ اکنون بطوع کند فلک حافظک قوللغی کمشتری اختیار
ایله ایدر که التجا بدر دولت شما اورد که صیغمغی سزک در دولتکزه کتوردی
دولتدن مراد درکاه حقدر هرکمکه اول بابه التجا ایده فلک اکا خدمت ایدر و الرضا

حسبنا

لفظ مصسب فتحها اوقونور مسكون اوقونمز ابلدیکی
معنا سی کمر و تغیر در ملاحظه
دوا تح ها ل ده اولدی
معناسی اولنمز مسبب

حسب حال ننوشتن وشد ایامی چند بربیان حال یازمدک برنیچه ایام اولدی قرمی
کوکه فرستم بتو پیغامی چند بر محرم قنی که کوندرم سکا برنیچه خبر مراد بوندن بریار
دور اولوب مکتوب کوندرمدکندن بحضور اولوب ابندن شکایت ایدرمکر اول کمسه
سالک طریقت ایمش انی شیخ حضورینه دعوته مقدمه بسط ایدوب دیر ما بدان مقصد
اعلی نتوانیم رسید بز اول مقصد اعلایه ارشمکه قادر اولمز مکر پیش نهند وشد ایای
لطف شما کامی چند مکر سزک لطفکز ایله وقویه برقج ادیم مراد بوندن رندان دعوتنه در
نتکم بر عارف بریادک دعوتنده دیمش قطعه

چو می از خم سبو رفت وگل انداخت نقاب
شراب چون کوپدن دستی یه کتدی وکل نقابدن رفع حجاب ایتدی
فرصت عیش نکهدار و بزن جامی چند فرصت عیش صقله یعنی فوت ایلمه و اوبرقج قدح
دوقی مراد میدن عشق الهی در خمدن مراد شیخ در وسبودن مراد مرید در وکل
رفع نقاب اتمکدن مراد کشف فیض در لاجرم اول کمسیه بو ذوق فرصتی فوت اولسون
کل سنده بر مقدار ذوق فیض قل دیر قند امیخته با گل نه علاج دل ماست کل ایله قرشمش
شکر یعنی کلبشکر بزم کلمزک علاجی دکلدر بوسه چند برامیز بدشنامی چند برقچ
قرشدر برقج سوکمک ایله مرادسکا ملاقات ایدجک شیخ تعلیم عمل ریاضات
ایلیوب کاه لذت صحبت کاه ضجرت ریاضت دواء قلب مریض اولور دیمکدر
زاهد از حلقهٔ رندان بسلامت بگذار ای زاهد رندلر حلقه سندن سلامت ایله
کچ تا خرابات نکند صحبت بدنامی چند تا سنی خراب ایتمیه برقج بدنام صحبتی مراد
مخاطبدن اولان زاهددن زاهد خشکدر که عاشق مشرب وملامیه مذهبنده
اولانلر ایله صحبت ایدجک الصحبة موثرة حسبنجه انلرک اخلاقی سرایت ایدوب صورت
ونام زهد بوزلور عیب می جمله بگفتی هنرش نیز بگوی شرابک عیبنی جمله دیدک
هنرن دخی دی نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند نفی حکمت اتمه برقاج علمک خاطری
ایچون مراد بودر که عشق حق دم ایدرسن که ترک مرادات وموجب اختلال مزاج وبالث

فقر واحتیاج درویشلرن دخی ذکر قلکه موجب اصلاح نفس ودفع قساوت دروباعث
وصول حق وتصفیهٔ فؤاد در که انوکیچون دیر ای گدایان خرابات خدا یار شماست
ای میخانه فقیرلری الله سزک یار کزدر چشم انعام مدار بدز انعامی چند انعام واحسان
کوزدن دوتمک یعنی کرم رجا اتمک بر بیخ دورکت ایا قلوچیواندن مراد خانقاهده اولان
فقرایه بیدر که چون قرب حق حاصل اتمش سز در اغنیای عوام که انعام مثابه
سنده درلر انلردن انعام رجا ایدر پیر میخانه چه خوش گفت بدردی کشی
میخانه پیری نه خوش دیدی کندو بوسه چکنه که مگو حال دل سوخته با خامی چند
که دیمش کوکل حالن بربیخ خامه مراد پیر میخانه‌دن شیخ خانقاه در بوسه چکیجیدن
مراد ریاضت چکن سالک در اکا خوب بیدی بودر که محزون حالن خاملره دیمکی
کرک حافظ از شوق رخ مهر فروز تو بسوخت حافظ سنک کونش یوزلندرجی
رخک شوقندن یاندی کامکارا نظری کن بسوی ناکامی چند ای مراد ایشلو بر
نظر قل بر بیخ نامراد جانبنه مراد مخاطبدن یا معشوق حقیقی در یا مرشد طریقت
وله ایضا دمی باغم بسر بردن جهان یکسر نمی ارزد بر نفس غم ایله باشه
التمک بر اوغردن جهان دکمز مراد بو درکه مال وملکه مالک اولمق غم. اولمز غم ایله
گچورمکه کتورمکه جهانه دکمز بیت دلا فراغت ورندی ربا شاهی به دمی فراغت
خاطر زهرچه خواهی به بمی فروش دلق خود کزین بهتر نمی ارزد شرابه صات
کندو خرقه‌کی که بوندن یکرک دکمز مراد بوندن خرقه‌دن وجود لباسی در
لاجرم انی عشق الهی به صاتوب آخرت تحصیل اتمک کرک که انکا بوندن یک
بها اولمز دیار یار مردم را مقید میکند ورنه یار دیاری کشی مقید ایدر یوخسه
چه جای فارسی کین محنت جهان یکسر نمی ارزد نه یری که بو محنت کتوردی
جهان دکمز مراد بودر که حب الوطن من الایمان حسبنجه دیار یار مرزه محبت ایدب
ترک دیار ایده مرز والا بو محنت که عجم دیارنده چکرز نه بودیار کتوردی
دنیا دکمز بگوی می فروشانش بجامی بر نمی گیرند شراب صاتیجیلر محله‌سنده بر قدحه

دونمز

دوتمزلر یعنی سجادهٔ شراب صاتنلر محله سنده بر قدحه المزلر اول قدر قیمته دوتمزلر
زهی سجادهٔ تقوی که یک ساغر نمی ارزد افرین سجادهٔ زهده که بر مدح دکمز
مراد تعلیم عشق الهی ایدنلر زهد خشک و ریاضته بر عشق صدقه المزلر دیمک در رقیبم
سرزنشها کرد کزین باب بر تاب رقیب بکا باشه قاقمقلرن ایلدی که قپودن
یوز دوندر یعنی رقیب بکا یار قپوسندن یوز دوندر دیو تونبخلر ایلدی چه افتاد
واین سر مارا که خاک در نمی ارزد نه دوشدی بو بزم باشمزده که قپو طپراغی دکمز
مراد رقیبدن اهل دنیا وارباب هوادر که سالک طریقت اولوب بارحقده اولانه
طعن ایدرلر اندن منع ایلیوب اول باده شرابدن ولمغه مانع اولورلر بشوی این
دلق دل تنکی که در بازار یکبر بکی بو کل طارلغی خرقه لسن که بکر بلق بازارده
مرقعهای کوناکون می احمر نمی ارزد درلودرلو خرقه لر قزل شراب دکمز مراد بوندن
اهل دنیایه بندر که کیدکلری فاخر لباسلر کوکل طارلغی خرقه سی درکه انی کینلرک
کوکلی طار اولور غم دنیا ایله لاجرم انی پاک ایدب کیدر مک کرکه که صفای قلب
اولان بازارده درلودرلو لباسلر بر صفای عشق الهی یه دکمز که انک غمی چوقدر
بونکا اول قدر یوقدر بس اسان می نمود اول غم دریا ببوی سود نیجه اسان
کورندی اول غم ذکر غمی اصی قتوسی یعنی اول رجا ایله چو وا دیدم این طوفان
بصد کوهر نمی ارزد چون کر و کوردک بو طوفاندن یوز کوهر دکمز مراد غم جان چوق
مال دکمز دیمکدر شکوه تاج سلطانی که جان در ودر حیثیت سلطانلق
هیبتی که جان قورقسی انده کزلودر کلاه دلکشت اما بترک سر نمی ارزد کوکل چکیجی
کلاه در اما باش ترکنه دکمز مراد تاج سلطنته کوکل مائل اولور اما بلمش کتمک
خوفنه دکمز دیمکدر ترا آن به که روی خود ز مشتاقان بپوشانی سکا اول
یکدر که کندی یوزک مشتاقلردن اورته لسن که شاه جهان یکسر بغم لشکر
نمی ارزد که کوتوری جهان شاهلق لشکر غمنه دکمز مراد بوندن شیخ اولانه
بندر که مرید و محب و مشتاق و عاشق تکثیرنده اولمیوب انلردن عزلت

وخلوت اختیار اتمك اولیدر كه غم احبا و اتباع ریلستندن زیاده بلا واردر
چو حافظ در قناعت كوش واز دنیای دون بكذر حافظ كبی قناعته دورش
و دنیای دوندن كچ كه یك جو منت دونان بصد من نمی ارزد كه برابر به دونلر
منتی بعنی اربه قدر دونلرك منتن چكمك یوز بطمن التون دكمز مراد فقر ایله
قناعت اختیار اتمك اولیدر مال كثیر اچون منت قلیل چكمكدن دیمكدر
دولت دنیای چوق كوردم ولیكن كوردم فقر غ لذه اهل قناعت راحتی
والایضا دلم جز مهر مهرویان طریقی بر نمی گیرد بنم كوكلم مهرلر مهرندن
غیری بر طریق اختیار اتمز زهر در میدهم پندش ولیكن در نمی گیرد هر بابدن
نصیحت ویردم ولیكن اثر اتمز مراد مهرو لردن اسما و صفاتدر كه قلب طالب
الكا محب اولوبدر اندن غیری طریق دوتمز وان اعراض اتمك نصیحتی اكا اثر اتمز بیت
ان خیالاتی كه دام اولیاست عكس مهرویان بوستان خداست بیا ای
ساقی بیاور باده رنگین كلای كل یكاقلو ساقی كتور شراب رنكینی
كه نقش در خیال ما ازین خوشتر نمی گیرد كه بر نقش بزم خیالمزده بوندن خوشترق
دوتمز مراد ساقیدن سابقا معلوم اولاندر وشراب رنكیندن مراد معارف
كوناكون و اصناف فنوندر كه طالبك خیالنده بوندن نسنه قرار اتمز بعض
نسخده بو بیت واقع اولمش خدارا ای نصیحت كو حدیث از خط ساقی كو
اله اچون ای نصیحت ایدجی ساقی خطندن سوز سویله كه نقش در خیال ما
ازین خوشتر نمی گیرد مراد بوندن واعظ و ناصحدن ذوق و شوق و عشق جوق
ویرر كلام طلب اتدكن اعلام در صراحی می كشم پنهان و مردم دفتر انكارند
صراحی چكرن كزلو وخلق دفتر صانور دبر عجب كر آتش این زرق در دفتر
نمی گیرد عجب در بوریا اوندن دفترده دوتمز سه مراد دفتردن نامه در طومار
دورلتجك صراحی بوینه بكزر هر كیم صراحی بوینی اورتوبسا ای طومار نامه
كوسترب بو وجهله نوش باده ایدب بو تخلیق ریا ایده ریاسی اوادی دفتر اعمالی

یعنی سن بجیدر من این دلق ملمع را بخواهم سوختن روزی بن بو آلاجه خرقهٔ یا قسم
کرک بر کون که پیر می فروشانش بجامی نمی کیرد که شراب صاتیجیلرک پیری انی بر
قدحه دوتمز مراد خرقهٔ ریادر پیر عشاق مخلص بر جوش و شوقه المز پس لباس
ریا یاتمقدن نه بر مزد یمکدر نصیحت گوی رندان را که با حکم خدا جنگست رندلره
نصیحت ایدیجی که حکم خدا ایله جنکی واردر دلش بس تنک می بینم مکر ساغر نمی کیرد انک
کوکلنی طار کوررم مکر قدح دوتمز مراد بودر که عشق الهیدن خبردار اولمیان
واعظ سالکک عاشق مشربه بند ایدوب ملامیه و صفا عشقدن نهی ایدر مکر انک
تنک دل اولوب غلظت ایتدکی عشق مشربدن نوش ایتمدکی ایچوندر ازان
روی پرستانرا صفاها با می لعلست اول یوزدن می پرستلرک صفالری
شراب لعل ایله در که غیر از راستی نقشی درین جوهر نمی کیرد که دوغرولقدن
غیری بر نقش بو جوهرده دوتمز مراد عشق الهی ایله عاشق اولانلر مخلص و
صادق اولورلر دیمکدر میان گریه می خندم که چون شمع اندرین مجلس
اغلمق اورته سنده گولرن که شمع کبی بو مجلسده زبان آتشینم هست
لکن در نمی کیرد اودلو دلم وار اما اثر اتمز مراد بودر که اودلو اولوب اثر
اتمدوکندن تعجب ایدوب گولرن که بو بر امر غریبدر بسر و چشمی بدین خوبی که
کوی چشم از بر دوز با شمع کوز که بو خوبلق ایله دردیرسن که کوزی دیک
برو کین واعظ بیهوده مرادد سر نمی کیرد یوری که بو باطل وعظ بنم باشمدن
دوتمز مراد بودر که جمال حق که فوق الحد در اندن نهی ایچون وعظ نصح باطلدر
بنده باطل بنم باشمدن دوتر و اثر ایدرد کل در سخن در احتیاج ما و استغنای
معشوقست سوز بزم احتیاجمزده و معشوقک استغنا سنده در چه سود
افسونگری ای دل چو در دلبر نمی کیرد نه فائده افسونله افسون ایدیجیلک ای
دل چون دلبرده اثر ایلمز مراد بودر که والله الغنی وانتم الفقراء حسبنجه حضرت
حق غنی مطلق و بنده محتاج محضدر لاجرم انکا افسون و مکر اثر اتمز هدف واقلا

گرگ در چه خویش صید دلم کردی بنازم چشم مست را نه خویش کوکلی صید ایلدک تحسین

ایدرین مست کوزکه کسی مرغان وحشی را ازین بهتر نمی گیرد که کمسه وحشی

قوشلر بوندن یکرک دوتمز مراد چشم دن عین در وعین لفظنک بر معناسی ذات

شی در مست اولدوغی محب اولوب صفت حب ایله متصف اولدوغی در لاجرم

جذبهٔ ذات قلوب وحشیه صید ایدک محل استحساندر خدا را رحمی ای منعم که

درویش سر کویت ایتدا اچون بر رحم ای غنی که سنک محلک باشی درویش

دری دیگر نمی داند رهی دیگر نمی گیرد بر قپو داخی بلمز بر یول دخی دتمز مراد

منعم آخرته خطاب واندن طلب فیض در من از پیر مغان دیدم کرامتهای

مردانه بن پیر مغاندن کوردم مردانه کرامتلر که آیین ریای را بجامی بر می

گیرد که ریایه منسوب رسم وعادتی بر قدحه دوتمز مراد پیر مغاندن سابقا

معلوم اولان مرشد صاحب جرا رندر لاجرم اول عادت ریائی بر شوق

وجوشه دوتمز من این آیینه را روزی بدست آرم سکندر وار بن بو

آیینهٔ بر کون اله گتورم اسکندر کبی مگر آن خضری ساقی مرا ساغر نمی گیرد

مگر اول خضر ایزلو ساقی بنی قدحه دوتمه مراد بودر که بنی اول خضر قدم ساقی

بر قدح شراب عشقه دوتوب بولشر ایتدو ور رسه تصفیهٔ قلب قلوب

وقلب صاف آیینهٔ اسکندر کبی جهان نما اولوب فنای عالمی مشاهده ایدوب

عالم بقایه توجه ایدرم باین شعر تر شیرین ز شاهنشه عجب دارم

بو شعر تر شیرین سببی ایله اولو پادشاهدن عجب دوترم که سر تا پای حافظ را

چرا در زر نمی گیرد که حافظی باشدن ایاغه بنجون التونده دوتمزلر یعنی نیچون

التونه مستغرق قلمز مراد بودر که معارف الهیه سویلینی و بودکلو عوارف شرح

وبیان ایلینی سلطان السلاطین یزدن غریق رحمت اتمز وله ایضا

بتی دارم که گرد گل ز سنبل سایبان دارد بر بتم وار در که گل اطرافنده

سنبل دن سایبانی وار در قدینک آیین سرو ناز و لعلش لطف جان دارد

قدنک سرو ناز عادتی و لعلنک جان لطافتی وار دیمراد بجسب الظاهر مدحی در
غبار خط بپوشانید خورشید رخش یارب خط غباری او رندیی یگاغی کنتشی
یارب حیات جاودانش ده که حسن جاودان دارد ابدی حیات ویر
الکاکه ابدی حسنی وار دیمراد بوندن الکا تنبیه در که سیرتی خوب اولا تعلق
کرک حسن صورت دخی اولور سه نور علی نور اولور اما مجرد حسن صورته تعشق
غالب بودر که شهوانی اولور ز چشمش جان نشاید برد کز هر سو که می بینم
کوزندن جان قورترمق اولمز که هر طرفدن کورورم کمین از کوشه کرده ست
و تیر اندر کمان دارد کوشه دن پصو ایلمشدر و کمانند اوق وار دیمراد
بوندن محبوب مجازیدر اجتناب عسیر ایدوکن بیان در خدارا دادمن
بستان از وای شحنه مجلس ایله ایچون بنم دادم آل اندن ای مجلس شحنه سی
که می با دیگران خورده ست و سر با من کران دارد که شرابی غیر ایله ایچمش
بکا اغرباشلیلق دوتر مراد بوندن محبوب مجازیدن شکایتدر چو عاشق
می شدم گفتم که بردم گوهر مقصود چون عاشق اولدم دیدم که گوهر مقصودی
الدم ندانستم که این دریا چه موج بی کران دارد بلمدم بو دکیزی که موجی
وار مراد بودر که المجاز قنطرة الحقیقة موجبنجه عشق مجازی ایله عاشق اولنجق
محبوب حقیقی که گوهر مقصوددر انی بولدم صاندم خبرم یوق بو خود دریای
بی پایان ایمش تیزجک وصول میسر اولمز ایمش پس لایق بودر که وصول
تیزجک میسر اولمیجق طلبده تکاسل ایتمک کرک ز خوف هجرم ایمن کن اگر امید
آن داری هجر خوفندن امین قیل اگر اول امید که از چشم بد اندیشان خدایت
در امان دارد که یرمز خناتلرک کوزندن الله سنی امانده دوته ز سرو قد
دلجویت مکن محروم چشمم را سنک گوکل الستیجی سرو قدکدن محروم قلمه
گوزمی بدین سرچشمه آتش بنشان خوشش آب روان دارد بو سر
چشمه دن دیکرانی که خوشش آب روان وار دیمراد سرو قدک کوزمدن خالی

اولمسون که دیو علو تجلی دوامنی طلب درکه قبول افتراق شان عاشقه لایق دکل
بغترا کار همی بندی خدا را زود صیدم کن اکر ترکی یه باغلر سک ایمه الجون ترجک
ننی صید قیل که افتهاست درخیر و طالب را زیان دارد افتلر واردر تاخیرده
طالبه زیانی واردر مراد قید حب الهی یه مقیدا ولمغی علی وجه الاستعجال طلب در
زیرا اکا مقید اولمیجق مشاغل دنیایه مشغول اولوب صید حق اولمقدن محروم اولمق
وهمی واردر چو در رویت بخند دکل مشو مغرور ای بلبل چون بوزکه کوله کل
مغرور اولمه ای بلبل که کل اعتمادی نیست اکر حسن جهان دارد که کل بر اعتماد
یوقدر اکر حسن جهان وار ایسه خی مراد فانی یه اعتماددن نهی در بیفشان
جرعهٔ بر خاک و حال اهل شوکت پرس طپراق او زره بر جرعه صاچ واهل شوکت
حالنی صور که از جمشید و کیخسرو فراوان داستان دارد که جمشیددن و کیخسرودن
وافر حکایت واردر مراد بودر که اکر طپراغک عقل و نطقی اولایدی بیچش
پادشاهلرک کندو نکا و زدیده نلر ایتدکلرن واخذ زیر زمینه نیجه کیتدکلرن
بیان ایدر ایدی چو دام طره افشاند ز کرد خاطر عشاق چو طرهٔ اغی سلکه
عشاق خاطری توزندن یعنی خاطر عشاقه تسلیه ایدب شاد ایده بغماز صبا
کوید که راز ما نهان دارد صبا غماز نه دیرکه بزم سرمز صاقلیه مراد بودرکه
چون غیب هویت خاطر عشاقه تجلی ایدب تسلی ویرفیض سحریه اصمرلرکه
افشاء سرایتمیه و عشاق انک سببی ایله کعنت و کوی ایتمیه چه افتادست
در این ره که سلطان معنی را نه دو شدی بعنی یولده که معنی سلطانی بدین
درکاه می بینم که سر بر استان دارد بو درکاه ده کوردم باشی ایشک
او زره دوتر امراد درکاه حقک عظمتنی بیان در که سلطان صورت
دکل سلطان معنی اول استانه باش قومش در بیت درحریم ملکوتش
بنود جای نشست پادشاهان جهان را بجز از صف نعال چه عذر بخت خود
کویم که ان عیار شهر اشوب کند و بختمک نیجه عذر ن دیم که اول شهره فتنه براغجی عیار

بتلخی گشت حافظ را و شکر او در دهان دارد اجیلق ایله قتل ایلدی حافظی
حال بو که اغزنده شکر وار مراد بختک تلخ و سستنی بیاندر که مرشد ورتد منان
بو کا فیض ایتمز **ولد ایضا** دلی غیب نمایست جام جم دارد کو کل که غیب کوستریجی در
جام جمی در زخاتمی که دمی کم شود چه غم دارد بر یوز کدن که بر دم مده ضایع اولور خاتم
سببی ایله دکل در که خاتم ضایع اولدوغندن اکا غم کله نخط و خال لدایان مده خزینه دل
کدا لز خط و خاله ویرمه کو کل خزینه سن بدست شاه وشی ده که محترم دارد بر
شاه کبینک الله ویر که محترم دوته مراد مرشد ناقصه ارادتدن نهی در که لاجرم
خزینه قلبی بر شاه کبی قدرت نامه سی اولانه ویرمک کرک که عزیز و محترم دوتوب
تربیت و تکمیل قیله وصیت میکند خسرو که یاران دل نکهدار بدلداری دهند
دلرا که او دلبر انکه دارد نه هر درخت تحمل کند جفای خزان هر اغاج تحمل ایتمز خزان
جفاسنه غلام همت سروم که این قدم دارد سروک همتی قولیم که تحمل قدمی واردر
مراد ثابت قدم اولوب جفایه صبر قلوب تلون ایتمین کسنه مدحدر دلم که
لاف تجرد زدی کنون صد شغل کو کلم تجرد لافی اور رایدی شمدی یوز شغل
ببوی زلف تو با باد صبحدم دارد سنک زلفک قوقوسی ایله صبح یلی ایله واردر مراد
قلب غیب هویت رجاسی ایله فیض سحری ایله معتد اولوب بوندن انی تحصیله
مشغول اولدوغن بیان در رسید موسم ان کز چو نرکس مست ادشدی اول
موسم که شنلکدن مست نرکس کبی نهد بپای قدح هر که شش درم دارد
قور قدح ایاغنه هر کمک که التی اقچه سی واردر مراد بودر که بهار اولدی
بذل مال و کسب حال زمانی کلدی و نرکس اهل دوم زرین قدح دیدکلری
در که التی اقچه بیراغی واردر که قدح دبینه قومشدر پس طالب مالنی عشق
الهی یه صرف ایتمک کرک مراد دل زکه جویم نیست دلداری کو کل مرادن کیمدن
استه یین که یو قدر بر دلداری که جلوهٔ نظر و شیوهٔ کرم دارد که نظر جلوه سن
و کرم شیوه سن دوته مراد اهل دنیانک نیکی و فالغی بشکایتدر ز دل بهای حی اکنون

چو کل دریغ مدار

التونی شراب بها سندن لشمدی کل کبی دریغ دوتمه که عقل کل بحدث غیب
متهم دارد که عقل کل سنی یوز غیب ایله متهم دوتر مراد بودر که کل اچنده
اولان حار وجه نسنه التون کبی در که کل یبراغی نثار ایدر اما انی امساک
ایلرسن دخی انجلین التونکی شراب عشق الهیدن دریغ ایدرسک عقل کل سنی
غیب ایله متهم ایدر زسر غیب کس اکاه نیست قصه مخوان سر غیبدن
کمسه خبردار دکلدر قصه او قیمه کدام محرم دل ره درین حرم دارد
قنغی کوکل محرمی یول بو حرمه دوتر مراد علم سر غیبدر دعوا سن ایدوب قصه
کبی بسط کلام ایدنی نهی در که فلا یظهر علی غیبه احدا الا من ارتضی من رسول
موجبنجه محرم دل اولان بو حرمه یول بولمز یعنی و سیکه سز داخل اولمز کرامات
انبیا که مغیبات واقع اولور ملایکه دن تلقی ایله وقوع بولور • زجیب خرقه
حافظ چه طرف بتوان بست حافظ خرقه سی یقه سندن نه کنار دوخته بغلو اولور
که ما صمد طلبیدیم او صنم دارد که بز صمد طلب ایتدک اول خرقه نک صنمی در مراد
بودر که ریا ایله خرقه پوشش اولمق و تزیین خرقه قلمق انی اتمک صنم اتمکدر
ولە ایضا هر انکه جانب اهل خدا نکه دارد هر اول کمسه که اهل الله جانبنی صقلر
خداش در همه حال از بلا نکه دارد الله انی ظاهر حالده بلادن صقلر مراد ظاهر درکه
اهل الله رعایتن ایدن حق تعالی حمایتنده اولور کرت هواست که دلدار نکسلد
پیمان اکر سنک هوا کرایسه که محبوب قرمیه عهدی نکاه دار سر رشته تا نکه دارد
صقله ایبلک اوجنی تا صقلیه مراد بودر که طالب و مطلوب اورتاسنده معاهده
واتصال واردر پس اوفوا بعهدی اوف بعهدکم موجبنجه عاشق جانبندن ایبلک
صقلنمق کرک معشوق دخی صقلیه حدیث دوست نکویم مکر بحضرت دوست یعنی
دوست خبرن دیمزن دوست حضرتندن غیره که آشنا سخن آشنا نکه دارد
نکه نداشت دل ما و جای رنجش نیست ز دست بنده چه خیزد خدا نکه دارد
قولک الندن نه قالقر الله صقلیه مراد بودر که مرشددن هیانت قلب طلب ایلدم

بو کلامدن کرامات انبیانک انکاری لازم ...

اظهار

اظهار عجز ایدوب الله تعالی یه صیقله یوب دعا ایلدی وخبرده وارد اولمشدر که لا یملک
القلب الا الله ۰ سر وزر ودل وجانم فدای آن محبوب ۰ باشم والتونم وجانم اول
محبوبه فدا اولسون که حق صحبت ومهر ووفا نکه دارد ۰ که حق محبتی ومحبتی وفایی
صیقله مراد بودر که بونک کبی محبوب حقیقیدر لاجرم مال وتن وجان اکا فدا
قلنمغه مستحقدر ۰ صبا در آن سر زلف اکر دل مرا بینی ۰ ای صبا اول سر زلفده
اکر بنم کوکلمی کورهسن ۰ ز روی لطف بکویش که جا نکه دارد ۰ لطف یوزندن دی که
یری صیقله مراد فیض سحری یه غیب هویتده اولان قلبه ایزه ثابت اولدیغی وصیت
اتمکه امردر ۰ دلا معاش چنان کن که کر بلغزد پای ۰ ای کوکل اویله معاش قل که
اکر آیاغک طیرنورلسه ۰ فرشته ات بدو دست دعا نکه دارد ۰ فرشته سنی دعا
الی ایله قالدوره لر مبادا رارن و بلان خواجه را نکه دارد ۰ جنکجیلر و بهادرلر افندی
صنکک که همچو جان کرامی شما نکه دارد ۰ که جان مکرم کبی سزی صیقله مراد بودر که
یا ایها الذین امنوا ان تنصروا الله ینصرکم حسبنجه حقه واولیاسنه نصرت ایدک که
حق تعالی سزه نصرت وصیانت ایده ۰ غبار راه گذارت کجاست تا حافظ ۰ سنک یولک اوغراغی
توزی قنده در تا حافظ بیادکار نسیم صبا نکه دارد ۰ نسیم صبا یادکارلغی
ایچون صیقله مراد راه گذاردن طریق حقدر که اکا سلوک ایدنلر حضرت حقه
واصل اولور وانک غبارندن مراد عبادات حقیقه در ونسیم صبادن مراد
صباح جناب حقدن کلن ملائکه در که عبادک عباداتنی بیلوب بارکاه حقه
عرض ایدر ۰ وله ایضا
شاهد آن نیست که مویی ومیانی دارد ۰ محبوب اول
دکلدر که قیللی وبیللی اولا ۰ بنده طلعت آن باش که آنی دارد ۰ انک تنک قولی اول
که آنی اولا آن شول جاذبه حسندر که قلبی جذب وجلب ایدر مراد بودر که مرشد
اودکلو تاج وطیلسان وخرقه ورداسی اولا اول مرشدک جمالنه قول اول که
کوردکک قلبک اکا مائل اولا نیته کم دیمشلردر من لم ینفعک لحظه لم ینفعک لفظه
شیوه حور وپری خوب ولطیفست ولی ۰ حورینک وجنک شیوه سی خوب ولطیفدر ولی

خوبی انست ولطافت که فلانی دارد خوبلق و لطافت اولدر که فلانک واردر
مراد بودر که حسن صورت اگرچه خوبدر اما شهواتدن خالی دکلدر خلاف
حسن سیرتک که هرگز انده شهوانیت یوقدر بیت خانقاه در چون بزه
میخانه ای دل خوبدر دوش ایاغنه الن الشخ محبوبدر چشمه چشم مرا
ای گل خندان دریاب بنم گوزم چشمه سن ای گل گشاده اکله که بامید تو
خوش آب روانی دارد که سنک امیدک ایله خوش آب روانی واردر مراد گوزدن
تجلی وکشف و فضل حق وظهورن طلبدر خم ابروی تو در صنعت تیراندازی
سنک قاشنک بو کلمی تیراندازلک صنعتنده بستند از دست هرانکس که
کمانی دارد الورالذن هر اولکسنک که یایی واردر مراد ابرودن رمز
الهی در پس هر نکته اهل رمز و دقت دردموز حق انکدقایق انکاردن الوب
چراغ ایدر بیت گوشه گیران کرده در محرابها هیچو چشم مستی از ابروی تو
دل نشان شد سخنم تا تو قبولش کردی بنم سوزم کوکلده دکلور ثابت
اولدی تا که سن انی قبول ایلدک آری آری سخن عشق نشانی دارد بلی بلی
عشق سوزینک نشانی واردر مراد بودر که هرنکه حرارت وسوزی واردر
سوزنک تاثیری اولور دوزه عشق نشد بیقین محرم راز عشق بولنده
اولدی کمسه یقین ایله محرم راز هرکس بر حسب فهم گمانی دارد هر کمسه نک
فهمی مقداری ظنی واردر مراد بودر که غیب هویت کمسنک یقینا معلومی دکلدر
نیتکم دیمشلردر ستر الذات لایعرفه الا هو وهو مصون عن الاغیار ومکنون
عن العقول والابصار تعالی شانه وعظم سلطانه با خرابات نشینان
ز کرامات ملاف خراباتده اوتورنلر ایله کراماتدن لاف اورمه هر سخن وقتی
و هر نکته مکانی دارد هر سوزک وقتی و هر نکته نک مکانی واردر مراد خرابات نشینلر
دن زخارف دنیایی ترک ایدوب فقر و خرابلق اختیار ایدوب فضل فیض حق
ایلیوب کرامات طفیلی اولانلردر لاجرم انلره دعوی کرامات لاف اتمک سوزی

وقتی

وقتنز ومحلسنز سویلمک در مرغ زیرک نبود در چمنش پرده سرای مرغ زیرک
اول بهار چمننده پرده اولان ارلایجی اولمز انی مصراع ثانی بیان ایدر هر بهاری که
ز دنبال خزانی دارد هر بر بهار که اردندن بر خزانی وار در مراد مرغ زیرکدن
مرد عارفدر که فانی یه مغرور اولیوب انوکیچون سرور اولمز کوی خوبی که
برد از تو که خورشید انجا خوبلق طوپن کم الور سندن که کونش انونده نه سوارست
که در دست عنانی دارد بر سوار دکلور النده اویانی وار در مراد حضرت حقک
کمالی وجمالی بیان درکه شمس تابان اولدرکا بهده یطلق العنان اولیوب
قبضهٔ قدرتنده در بویدر که حضرت حق بیورر والشمس تجری لمستقر لها ذلک
تقدیر العزیز العلیم مدعی کو لغز ونکته بحافظ مفروش مدعی یه دی حافظه لغز
ونکته صاتمه کلک ما نیز زبانی وبیانی دارد بزم قلممز دخی وبیانی وار در مراد
بونده مدعیدن لاف وفضل اوروب لغز ومعما ونکته ودقیقه بلورن دیمکدر
بونک جوابی لسان قلم ایله اظهار اثردر بیت ان اثارنا تدل علینا فانظر
وبعدنا الی الاثار لاجرم لاف سان در هنر اظهار اثر قلمکدر وله ایضا
از دیده خون دل همه بر روی ما رود کوزدن کوکل قانی دو کلی بزم یوزمز اوزره
کیدر بر روی ما ز دیده نه بینی چها رود بزم یوزمز اوزره کوزدن کورمزمیسن
نلر کیدر بلکه لفظ از دیده ده حرف از ولفظ دیده ده حرف زمن اجلیه
معناسنه اولمق جایزدر ومن ابتدائیه معناسنه اولمق جایزدر پس مراد
بودر که کوز میلی قلبه سبب اولوب کوز اجلیچون کوکل قانی روان اولور که
خبرده وارد اولمشدر من لم یملک عینه لم یملک قلبه واول یوزکه باشده ایکی
کوز بر سر چشمه ده ایکی کوزدر بیت بو چشم چشمه سارینک عجب خوبنی اقریلشی
مکر وار ایه اول عینک کوکل طاغنده در بلشی ما در درون سینه هوای نهفته
بر سینه الجنده بر هوا ها قلمشز بر باد اگر رود دل ما زان هوا رود نیه کیدرسه
بزم کوکل اول هوادن کیدر مراد هوانک مضرتن بیان در که افمن اتخذ الهه هواه

مراد شیخ اوزنا نسرده اولان نفس عاشق
مشرب ذره اولان نفس عشقی درانذرکدن
ومعشوقه اوده ذره اولان
بابا صورنده تعبیر ایدر
صح

شولکم هوا اسن اله اتخاذ ایده هلاک ایدی بولور العیاذ بالله بر خاک راه
یار نهادیم روی خویش یارک یولی طپراغی اوزره قودق کندو یوزمز
بر روی ما روا است اکر آشنا رود بزم یوزمز اوزره کرک رواد اکر
آشنا کیده مراد بونده طریق یارده تواضع کرک ایدوکن تعلیم درکه طریق
ابوبکر صدیق درکه رسول علیه السلام بیورمش من اراد ان ینظر
الی میت یمشی علی الارض فلینظر الی ابن ابی قحافه سیلست آب دیده بر و هر که بکذرد
سیل درکوز یاشی انکر اوزرنه هر کمکه اوغریه کر خود دلش زسنک بود همه
زجا رود اکر کوکل طاشدن ایسه دخی هم یرندن کیدر یعنی یورک یرندن
قوپر خوفدن یا سیل قوی اولدوغیچون انی یرندن قوپر مراد بودرکه بر خطر
اوزره یوزکه خوفدن سیل وار اقمغه و یورکلر قوپمغه بلکه اول سیلده
طاشی یوالنمغه لابدر ما را بآب دیده شب و روز ماجرا است بزم کوزمز
صوی ایله کیجه و کوندز ماجرا واردر اول ماجرایی بیان ایدوب دیر زان
ره کذر که سر کویش چرا رود اول یول اوغراغندن که یارک محله سی
باشندن در نیچون کیدر مراد بوندن جناب حق کمال تنزیه در و حال
عاشقه لایق اولدرکه حضرت معشوق هر نسنه دن صیانت در
خورشید خاوری کند از رشک جامه چاک مشرقده کونش ایدر کوندن
قفتانی چاک کر ماه مهر پرور من در قبا رود اکر بنم بسلیجی آیم قفتانه
کیده یعنی قفتان بنم محبوبمی ایچنه الدوغدن کون کونیلوب قفتانی
چاک ایدر مراد ماه مهر پروردن حضرت حقدر انک قبایه کیتمسی حجاب
کبریا ایله ستر قادر کنشک طلوعنی جامه سن چاک اتمکله تشبیه ایدوب
دیر که حجاب کبریا جناب حقی ستر اتدکن کونیلوب کون جامه سن چاک
ایدوب عیان اولور دو بونک ایله بیت سابق مضمونی تحقیق ایدر
حافظ بکوی میکده دایم بصدق دل حافظ میخانه محله سنده دایم صدق

قلب ایله چون صوفیان صومعه دراز صفا رود صومعه دار صوفیلرکبی صفا
وله ایضا
دن کیدر مراد عبادت خانه یه صدق واخلاص ایله کندکی بیاندر
چو دست در سر زلفش زنم بتاب رود چون الی زلفی باشنه اوردم
انجنمکه کیدر یعنی انجنور ور اشتی طلبم باسر عتاب رود اکر صلح ایدم
عتاب باشنه کیدر مراد شیخ ایله اولان احوالی حکایتدر که تحن غنیمت
هویته ال اورسه اندن سوال اتسم انجنور که تفکروا فی الاء الله ولا
تتفکروا فی ذات الله دن سؤال منهی ایدوکن اعلام ایدر وچون نفس
ایله صلح اتمک استسم عتاب ایدر که اعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک
موجبنجه انکله صلح جائز دکل ایدوکن ذکر ایدر چو ماه نو ره بیچاره کان
نظاره یکی ای کبی بیچاره ناظرلرک یولن بومصراع مرهوندر زند بکوشهٔ
ابرو ودر نقاب رود اوررکوا ابرو ایله ونقابه کیدر کزلنور مراد شیخ
هلال وش کورنور ناظرلرک کوکلن الوب خلوته کیدوب مستتر اولور
دیمکدر شب شراب خرابم کند به بیداری شراب کیجه سی بنی خراب ایدر
اویانقلق ایله یعنی اویمم که بزده راحت اولاوز وکر بروز حکایت کنم
بخواب رود اکر کوندز حکایت ایدم اویقویه کیدر مراد بودر که شیخ
عبادت کیجه سی احیای لیل ایدوب بنی دخی احیا ایله بی جواب خراب ایدر
وکوندز واقع حکایت ایلسم اشتمیوب اویقویه وارد کبی قلنوب التفات
اتمز که بعض مشایخک عادتیدر مرید واقعه سن اشتمزلنور دیلر مرید واقعه
سویلرکن اویوره اوردلر تا که مرید رؤیا یه مغرور اولوب شغولدن قالمیه
طریق عشق پر از شور و فتنه است ای دل عشق یولی شور و فتنه دن
طلودر ای کوکل بیفتد انکه درین راه باشتاب رود دوشر اول کسه
که بو عشق یولنده استعجال ایله کیدر مراد بودر که طریقند عبادت
کثیره ومواضع الحاد واضلال شیطان واردر لاجرم التانی من الرحمان

بونده اولان ... صفالر ...
... کلمک صفا ...
... در

والعجلة من الشيطان حسنجه تانی وتامل ایدوب معاسی مصالحه دن
فرق اتمک کرک درحباب راجو رود باد نخوت اندر سر حبابک چون
کیده تکبرلی بلشنه کلاه داریش انور شراب رود انک کلاه دارلغی
شراب بلشنده کیدر مراد بودر که هرکمکه حباب کبی ایچی علوم وطاعاتدن
وفیض وحالاتدن خالی ایکن تکبر ایدوب واعظ وشیخ اولدم دیوب
حددن تجاوز ایده انک شیخ وتاجدارلغی بلکه سری سرتی عشق
الهی صورتنده جاهلانه شریعتدن وطریقتدن خارج سوزدن
کیدر دلا چو پیر شدی حسن ونازکی مفروش ای کوکل چو پیر اولدک
کوزللک ونازکلک صاتمه که این معامله در عالم شباب رود بو معامله
یکتلک عالمنده کیدر یعنی واقع اولور مراد بیرلره تزیین وظرفت
بیرشمز دیمکدر بیت الهی بهنگام پیری مرا تمنای نقش جوانان مده
سواد نامهٔ موی سیاه چون طی شد قره قیل نامه سنک سوادی
چون دور لدی یعنی قیل اغرمق زمانی کلدی بیاض کم نشود کر صد
انتخاب رود اق اکسک اولمز اکر یوز انتخاب کیدرسه مراد بودر که
صقل اغرمق زمانی کلیجک اغرن قیلی نقدر یولوب صقلر سکاق قیلی
اکسک اولمز کدایی در جانان بسلطنت مفروش جانان قپوسی
کدالغن سلطنته صاتمه کس ز سایهٔ این در بافتاب رود
کشی بو قپو کولکه سندن کنشه کیدر مراد بودر که باب حقدن کدا اولنی
اول باب کسایهٔ سعادتندن اوج رفعت تا فلک راجو که محل شمس در
مرتفع اولور ارتفاع معنوی ایله مرا بعهد شکن خواندی وهمی ترسم بکاعهد
بجی اوقیدک وقورقدن که با تو روز قیامت همین خطاب رود سکا قیامت
کوننده بو خطاب کیده مراد بودر که نیچه کمسه لر بو دنیاده بربرنه عهدی صیدک
وعهده وفا اتمدک دیو طعن ایدرلر انی اکمزلر که کندولر الذین ینقضون عهد الله

حباب دنمراد حباب شراب در
یعنی عشق الهی اوزره سکر
ایدن خلطه صوابدن
فرق اتمز
منه

من بعد

من بعد میثاقه حسبنجه عهد حق صنمشلردر اول خوف واردر که قیامتده انلره
بو وجهله خطاب وعتاب اوله حجاب راه تو حافظ از میان برخیز بو لحجابی کسنسن
اورته دن قالدر حافظ خوشا آنکس که درین راه بی حجاب رود خوشدر اول
کمسه که بو یولده حجاب کیدر مراد بودر که نفس و وجود حجاب سلوک طریقت ومانع
وصول حقیقتدر لاجرم خوشدر اول کمسه که نفسانیت وانانیت کچه که اکا
وصول میسر اولور **وله ایضا** مسلمانان مرا وقتی دلی بود مسلمانلر بنم
بر وقتده بر کوکلم وار ایدی که با وی کفتمی کر مشکلی بود که اکا دیر ایدم
اگر بر مشکلم اولسه بونده تنبیه واردر که کشی یه بر مشکل واقع اولسه
استفت قلبک موجبنجه قلبه مراجعت اتمک کرک دلی همدرد بود و یار مصلحت
بینی هم دردکوکل ایدی و مصلحت کورجی که استظهار هر اهل دلی بود که بر
اهل دلک یاردم طلب ایدجکی ایدی من اشفته را در هر بلایی تن دیوانه یه هر
بر بلاده رفیق کاردان قابلی بود ایش بیلجی رفیق قابل ایدی بگردابی
که می افتادم از چشم بر کردابه دوشر ایدم کوزدن بتدبیرش امید ساحلی
بود اول کوکل تدبیری ایله بر ساحل امیدی وار ایدی زمن ضایع شد اندر کوی
جانان بندن ضایع اولدی جانان محله سنده چه دامن کیر یارب منزلی بود نه اتک
دوتجی و عوق ایدجی عجب منزل ایدی سرشکم در طلب درها چکانید کوزیاشی
طلبده انجولر طمزردی ولی وصل او بیحاصلی بود ولی انک وصلنده بیحاصل
ایدی مراد بو شعردن شمول کلامی تحقیقدر که ارباب تصوف بیورمشلردر
صوفینک سرمایه سی قلبیدر انی ضایع اتمک کرک و ضایع اولورسه
بولمغه سعی اتمک کرک هنر بی عیب حرمان نیست لکن هنر محروملق عیبسز
اولمز اما زمن محروم ترک سائلی بود بندن محروملرک قنده بر سائلی واردر
مراد بودر که هنرک عیبی بودر که اهل هنر محروم اولورلر پس هنر حرمان عیبسز
دکلدر اما بن اهل عیری هنرلردن زیاده محرومن بر ین مست پریشان رحمت ایلد

بو مست پریشانه رحمت کتورک یعنی اسرکک که روزی کاردانی کاملی بود
برکون برایشن بیلجی کامل ایدی مرا تا عشق تعلیم سخن کرد یکا تا عشق
سوز تعلیم ایلدی حدیثم نکتهٔ هر محفلی بود بنم سوزم هر محفلک نکته سی ایدی
یعنی عشق الهی بکا سوز تعلیم ایدلدن برو حدیثم هر محفلک نکته سی اولمشدر
که محفل و مجلسلرده بنم سوزم نکتهٔ دقیقه اولمشدر مکو دیکر که حافظ نکته
دانست دیمه که دخی حافظ نکته داندر که ما دیدیم محکم جاهلی بود که
بز کوردک محکم جاهل ایدی بونده تنبیه وارد که اهل کمال کندو نفسلرندن
تکبری دفع ایچون تنزل ایدوب بویله دیرلر لاجرم هنر اولدر که کشی کندن
کورمیه بیت چو چشم آن به که در غاری نشینی دو عالم بینی و خود را نه بینی
وله ایضا یارم چو قدح بدست کیرد یارم چون اله قدح دوته بازار
بتان شکسته کیرد بتلرک بازاری صنمق دوتر مراد یاردن شیخ در چون وعظ
و نصیحت قدحن دوتوب رفض شهوات و ترک ماسوی بیندن ایده محبوبلرک
و اصنام اموال دنیانک بازارنه انکسار و کساد کلور در بحر فتاده ام چو
ماهی فناد کزنه دوشمشم بالق کبی تا یار مرا بشست کیرد تا یار بنی اغه دوته
مراد بحر فنایه دوشنلری شیخ و مرشد آغه دوتوب صید اتدکلرن بیان ایدر
هر کس که بدید چشم تو کفت هر کسه که کوردی سنک کوزک دیدی کو محتسبی که
مست کیرد قنی بر محتسب که مست دوته مراد چشم معشوق مست ایدوکن بیاندر
لاجرم انی دوتمق کرک فساد اتمیه بیت چشم مستش بسته دیدم کفتم ای جانان
خفته کفت مردم می کشد از بهر آنش بسته ام در پایش افتاده ام
بزاری ایاغنه دوشمشم زاریلق ایله باشد که مرا بدست کیرد اولا که بنی اله
دوته یا الم دوته مراد بودر که ایاغه دوشنلره دستکیر اولورلر بندخی افتاده لک
اختیار اتدم تا اله الله و الم دوتلر خرم دل آنکه همچو حافظ خرم انکم قلبی که حافظ
کبی مستی زمی الست کیرد مستلکی الست شرابندن دوته مراد بودر که

شولکم

شو لکم الست بربکم نداسندن مست اولاغم وخندان اولور بیت مستی
اولان اولور مخمور غم مست شاد اولورکا ولمست الست ولە ایضا
در هر هوا که خبر برق اندر طلب نباشد هر هواده کمکه شمشکدن غیری طلب
الجنده اولمیه کر خرمن سوزد چندان عجب نباشد اکر خرمن یترسه برق اول دکلو
عجب اولمیه مراد هوادن مطلب یاردن ویاردن وبرقدن عشق در پس
حقدن غیری هر کیم وارایسه طلبنده اولمیه عشق انک خرمنی یاقرسه عجب اولمیه
مرغی که باغ دلش الفتش حاصل بر قوش که کوکل غمی ایله انکا الفتی حاصل
اوله برشاخسار عمرش برک طرب نباشد انک عمری بوداغی او زره شنلک
یبراغی اولمز مراد مرغدن عاشقدر چون انک غمی ایله انسی اولانده شنلک اولمز
بلکه اول شنلک استمز بیت هرکو همه عمرش سودای کلی دارد داند که چرا بلبل همراه
غمی دارد در کارخانهٔ عشق از کفر ناکزیرست کارخانهٔ عشق کفردن چاره یوقدر
یعنی ضروری در آتش کرا بسوزد کر بولهب نباشد اتش کیمی یاقر اکر بولهب
اولمیه مراد کارخانهٔ عشقدن عالم صنع الهی در انده کفردخی لازمدر زیرا صفت
قهر وجلاله مظهر کرکدر پس ابولهب وانک امثالی کفار اولمسه صفت قهر وجلال
قنده ظهور ایدردی در کیش جان فروشان فضل وادب نیاید جان صاتیجیلر
مذهبنده فضل وادب کرکمز اینجا نسب نکنجد انجا حسب نباشد بونده
نسب صغمز انده حسب اولمز مراد بودرکه عشاق مذهبنده فضل وعلم کثیر کرکمز
وبونده کیشی زاده لکی ومفاخر اصلی معتبر دکلدر در محفلی که خورشید اندر شمار
ذره است بر محفلده که کنش ذره عدادنده واول مرتبه ده اولا خود را
بزرک دیدن شرط ادب نباشد کندوی بیوک کورمک ادب شرطی اولمز
مراد مجلس الهیده وحضور حقده کندوی اولو بلمک ترک ادب دیمکدر می خور که
عمر سرمد کرد در جهان نتوان یافت شراب اچ که عمر ابدی اکرچه بونده بولنق
اولورسه جز بادهٔ بهشتی هیچش سبب نباشد جنت شرابندن غیری اکا سبب اولمز

مراد بودر كه عمر ابدى ايستين شراب عشق الهى ايچمك كرك بادهٔ بهشتى اولدر يعنى
عبادته اشتغال كرك حيات ابديه يه سبب اولور حافظ وصال جانان با چون
تو نتوان دستى اى حافظ جانانه وصالى سنك كبى برالى طاره يعنى فقيره روزى
شود كه با ان پيوند شب نباشد بر كون اولور كه اول كونك كيجه اتصال اوليه
مراد بودر كه جانانه وصال بو جهانده اولمز اولور كه انك كوننه كيجه متصل اولمز
وله ايضا ساقى از باده ازين دست بجام اندازد ساقى اكر شرابى بو الدن
قدحه دوكه عارفانرا همه در شرب مدام اندازد عارفلرى دوكلى شرب مدامه
اتر مراد بودر كه واعظ و شيخ اكر الهى شرابى جام بدن كلابه بالذات انه دوكلى
عارف و صوفيلر و عاشق و صادقلر شرب مدامه و نوش دايمه دوشر و چنين
زير خم زلف نهد دانهٔ خال اكر بو نجلين زلفك بوكلى التنه قويه خال دانه سنى اى بسا
مرغ خرد را كه بدام اندازد نيجه عاقل قوشنى اغه اتر مراد بودر كه غيب هويتدن
اشغه سر حقى سويليه نيجه عاقلى قيده صيد ايدوب معتقد حق ايلر
اى خوش حالت ان مست كه در پاى حريف نه خوش اول مستك حالتى كه يارك
اياغنه سر و دستار ندكه كدام اندازد باشى و دلبندى بلميه قنغيسنى اتر مراد
بودر كه مست حق اولان اويله كرك كه باشى و مالى فدا اتمكده شويله اولاكه
بدن يرندن تقديم اتمكده تردد اتميه كيف ما اتفق هر برن بذل اتمك جايز اولعب
مبارزه ايده زاهد خام طمع برسر انكار بماند خام طمع زاهد انكار بلشى اوزره
قالدى پخته كردد چو نظر بر مى خام اندازد پخته اولور نظرى چون شراب خامه
اتر مراد بودر كه زاهد خشك كه خام طمعدر كه عشق الهى يه وصول رجا ايدر
اكر عشق الهى يه نظر ايليه پخته اولوب مرادى از زمانده حاصل اولور ايدى
روز در كسب هنر كوش كه مى خوردن روز كوندز هنر كسبنه دوش كه
كوندز شراب ايچمك دل چون آينه در زنك ظلام اندازد آينه كبى كوكلى
قركولق بلسنه اتر مراد بودر كه كوندز تحصيل علم قل كه اندن بطالت ساده اولان

قل ظلمت جهله براغور آن زمان وقت می صبح فروغست که شب اول زمان صبح
نورلو شراب وقتی در که کیجه کرد خرکاه افق پردهٔ شام اندازد افق خرکاهی طرافنه
اخشم پرده سن اتر یعنی اخشم اولوب قرکولق بوریه مراد بودر که کیجه عالم
اغیاردن خالی اولوب نوش بادهٔ عشق ایدوب یار له خلوت صحبت زنباغ در
باده با محتسب شهر ننوشی زنهار شرابی شهر محتسبی ایله ایچمه زنهار نخورد
باده ات و سنک بجام اندازد ایچر شرابکی و قدحه طاش اتر مراد بودر که
عشق الهی اضدادنی و طریقت اسرارنی اهل ظاهر ایله سویلشمه کیم استماع
معارف ایدوب بعده سکا ضرر ایدر حافظ سر زکله کوشهٔ خورشید برار
ای حافظ باشی کننک کلاهی کوشه سنه قالدر بخت ار قرعه بران ماه تمام اندازد
بختک اکر قرعهٔ اول تمام آیه اتر مراد بودر که اکر بختک مساعده ایدوب کالدوکافله
وله ایضا
وصول میسر اولور سه سرافراز اولوب کمال رفعت بولورسن مژده ای دل که
دکر باد صبا باز امد قتلق ای کوکل که بردخی باد صبا کرو کلدی هدهد
خوش خبر از شهر سبا باز امد خوش خبر هدهد سبا شهرندن کرو کلدی
مراد جانب الهیدن فیض سحری و الهام ملکی کلدوکندن استبشار در برکش
ای مرغ سحر نغمهٔ داودی باز چک ای بلبل داودی ایر له کیرو که سلیمان
کل از طرف هوا باز امد که کل سلیمان هوا کنارندن کرو کلدی مراد کشف کرامات ایچون
اظهار سرور قلدیمکدر لاله بوی می نوشین تشنید از دم صبح لاله طاتلو شراب قوقوسن
انشق صبح نفسندن داغ دل بود بامید دوا باز امد کوکل دغلو ایدی دوا امیدی
ایله کرو کلدی مراد عشق رایحه سنک استشمام قلب مکدره علاج اولدوغن
بیان در عارفی کو که کند فهم زبان سوسن بر عارفی سوسن دلن اکلیه
تا بپرسد که چرا رفت و چرا باز آمد تا صوره که نیچون کتدی و نیچون کیرو کیدر روحیانه
متعلق اولیجق کلور نیتکم حق تعالی بیورمشدر و کنتم امواتا فاحیاکم ثم یمیتکم
ثم یحییکم ثم الیه ترجعون چشم من از پی آن قافله بس آب کشید بنم کوزم اول قافله

اردى نيچه صوچكدى يعنى اغلدى تا بكوش دلم آواز درا باز آمد تا كوكلم قولاغنه
چاكاوازى كلدى مراد بودركه كمكه طريقنه سالك اولنلرك اردنجه كيدوب طالب وراغب
اولسه اونلردن الكا صدا ايرشور اخر بونلره ايرشور مردمى كرد وكرم بخت خدا
داده من ادملق ايتدى دخى كرم بنم الله ويرمش بختم كان بت سنكدل از بهر
خدا باز آمد كه اول طاش كوكللو صنم الله اچون كرو كلدى مراد بت سنكدلدن شيخ
ومرشددركه نفسنه غلظت ايدر حق تعالى حضرتنك بكا عنايتى دركه اول الله اچون
كلدى بكا ارشاد ايدر كرچه ما عهد شكستيم وكنه حافظ كرد اكرچه بز عهد صدق
وكناهى حافظ ايلدى لطف وبين بصلح از در ما باز آمد انك لطفنى كوركه صلح ايله
بزم قپومزدن كرو كلدى مراد عهد صدق ودخى كناه ايلين نفس حافظدر ولطف
ايدوب صلح طريقى ايله كلن شيخ ومرشددر **وله ايضا** كل بى رخ يار خوش نباشد
كل يارنكا غيرى خوش اولمزى باده بهار خوش نباشد شراب سز بهار
خوش اولمز مراد كلدن كشف دروبهاردن مراد عالم بسطدر لاجرم كشف
تجلى ذات سز وبسط عالمى عشق الهى سز خوش دكلدر طرف چمن
وهواى بوستان چمن جانبى وبوستان هواسى بى لاله عذار خوش
نباشد لاله عذار سز خوش اولمز مراد عالم بسط وانبساط مشاهده
جمال سز خوش دكلدر ديمكدر با يار شكر لب وكل اندام شكر دوداقلو
وكل بدنلو يار ايله بى بوس وكنار خوش نباشد اوپب وقوچمنز سز
خوش دكلدر مراد وصول الى الله قبول كيفيت ودام مراقبه سز
خوش دكلدر ديمكدر رقصيدن سرو وحالت كل سروك رقص ايتمسى
وكلك حالتى بى صوت هزار خوش نباشد بلبل آوازى سز خوش اولمز
مراد وجد وسماع وكشف وارتفاع كوينده وخونده سز خوش دكلدر
ديمكدر هر نقش كه دست عقل بندد هر نقش كه عقل الى بغلر جز نقش
نكار خوش نباشد نكار نقشى سز خوش اولمز مراد بودركه عقل تصور ايدركى

امورکه احسن و اطیبی تصور یاردر باغ کل و مل خوشست لیکن باغ کل و
شراب خوشدر اما بی صحبت یار خوش نباشد یار صحبتسز خوش اولمز
مراد مشاهدهٔ حقسز و مصاحبت سز اهل تقوی فسز عشرتدن حظ اولنمز
دیمکدر جان نقد محقریست حافظ جان حقیر نقد درای حافظ از بهر نثار
خوش نباشد صاحبی ایچون خوش اولمز مراد جان نقد محقر اولدوغی در
مراد بودر که مشقت ایله تحصیل اولنمش کلدر و دیعت حقدر استیجک الور
انی نثار قلمق هیچ نسنه بذل اتمک دکلدر **ولایضا** دوش اکهی ز یار سفر
کرده داد باد دونکیجه سفر ایلمش یاردن خبردارلق ویردی یل من نیز دل
بباد دهم هرچه باد باد بنده خی کوکل بیله ویرورم هرنه اولورسه اولسون
مراد حاضر اولمیندن یاردن فیض و فضل و خبر خیر ایرشوب انوکیچون جان و
دل فدا اتمک استدکن بیان در کارم بدان رسید که همراز خود کنم ایشم اکا
ارشدیکه کندومه همراز ایدم هر شام برق و هر بامداد باد هر اخشم یلدیریجی
شمشکی و هر صباح یلی مراد بودر که بنده هم اتش عشق وار هم هوای
یار وار لاجرم حالم اول مرتبه یه ایرشدی که کیجه اتش قلبم برق لامع اولوب
صباح بکشمده هوا باد کبی ظاهر اولادر چنین طرهٔ تو دل حافظ من
سنک طرک بو کلمنده بنم مضطرب کوکلم هرکز تکلفت مسکن مالوف یاد باد
هرکز دیمدی مسکن مانوسی کلسون مراد قلم غیبه یتیه توجه ایدوب مسکن
مالوفی فراموش قلدی دیمکدر امروز قدر پند عزیزان شناختم بکون عزیزلرک
نصیحتی قدرنی بلدم یارب روان ناصح ما از تو شاد باد یارب بزم ناصحمزک
جانی سندن شاد اولسون مراد بودر که نازکده و زمان غفلتده نصیحت
قدری بلمز اما مرور زمان ایله عقل کامل اولوب و مصائب ایله غفلت زائل
اولوب ناصحک پندنک قدری معلوم اولوب نصیحت ایدن عزیزلره دعای خیر قلنور
دلخون شدم بیاد تو هرگه که در چمن بو رکم قان اولدی سنک یادکه هر وقت چمن

بند قبای غنچهٔ گل می گشاد باد گل غنچه سنک دوکه سنی اچدی یل مراد نسیم کورب
جانب جعدن کشف یا دایدب جکری خون اولدوغن بیان در طرف کلاه شاهنت
آمد بخاطرم سنک شاهلغک کلاهی اوجی کلدی خاطرمه انجاکه تاج بر سر نرکس نهاد باد
اول یرده که تاجی نرکس باشن اوزره قودی یل مراد بوددر که اهل بصر و صاحب عبرت
اولانلر هر یرده که عظمت وجلال ولطف وجمال کورسلر حضرت حقک جلال و
جمالنی یاد ایدوب اکا انتقال ایدرلر از دست رفته بود وجود ضعیف من الدن
کتمش ایدی بنم ضعیف وجودم صبحم ببوی زلف تو جان باز داد باد صباح بکا
سنک زلفک قوقوسی سببی ایله کیرو جان ویردی یل مراد غیب بوی یدن کشف سحری
قوقو ویرمک حیات جدید بولدوغن بیان در حافظ نهاد نیک تو کامت بر اورد
حافظ سنک ایو طبیعتک مرادک حاصل ایدر جانها فدای مردم نیکو نهاد باد جانلر
ایو طبیعتلو کشنک فداسی اولسون مراد خوش طبع اولنلر کامیاب اولدوغن
بیان وخوش طبع اولانلره دعا ایله در ولـه ایضا خسروا گوی فلک در خم چوگان
تو باد ای پادشا فلک طوپی سنک چوگان بوکلمنده اولسون ساحت کون ومکان
عرصهٔ میدان تو باد کون ومکان میدانی سنک میدانک عرصه‌سی اولسون ظاهر نظم
انی کوستررکه خطاب ظاهر پادشاهه اولا اما اهل تحقیق قتنده خطاب پادشاه
حقیقی یه در وظاهره نظر کلام انشا وحقیقته نظر خبردر همه آفاق گرفت وهمه
اطراف گشاد جمیع آفاقی دوتدی وجمیع اطرافی اجدی صیت خلق تو که پیوسته
نگهبان تو باد سنک خلقکک آوازی که متصل سنک بکجک اولسون بونده دخی
ظاهر انشا وحقیقته اخبار در زلف خاتون ظفر شیفتهٔ پرچم تست ظفر خاتوننک
زلفی سنک پرچمک حیران عشق در دیدهٔ فتح ابد عاشق جولان تو باد فتح ابدک کوزی
سنک جولانکک کوزی اولسون مراد غیب هوبتا ناردن بر عکس مغلوب غالب در
وحرکات الهیه‌نک عاشقی درعین فتح دیمکدر ای که انشاء عطارد صفت شوکت
تست ای خسرو که عطاردک انشاسی سنک شوکتک صفتی در یعنی عطارد سنک شوکتک

وصفنی

ساحت مطلق میدان دیرلو
یعنی سرای صورتی
میدان ...

عاشق نسخه

وهمغنی انشا ایدر عقل کل چاکر طغرا کش دیوان تو باد عقل کل سنک دیوانک
نشانجی سنک قوللری اولسون مراد بودر که کاتب فلکدر عظمت حق وصفت
انشا ایدر و عقل کل اول دیوان خانه نک موقعنک بنده سیدر طره جلوه
طوبی قد چون سرو تو شد طوبی جلوه سنک عبشی و انک سببی سنک سرو قدک
اولدی عزت خلد برین ساحت ایوان تو باد خلد برین عزتی سنک ایوانک
میدانی اولسون مراد بودر که طوبی مراتب عالیه کلکسنی اولسون عضوب در
وخلد برین ایوانک میدانک عبوری در • نه بتنها حیوانات و نباتات جماد یا لکز
حیوانات و نباتات و جماد دکل • هرچه در عالم امر ست بفرمان تو باد
هر نسنه که عالم امرده در سنک فرمانک ایله اولسون مراد یالکز موالید ثلث
مامور حق دکل جمله عالم امرده اولانلر مطیع فرماندر دیمکدر حافظ خسته
باخلاص ثناخوان تو شد حافظ خسته اخلاص ایله سنک ثناخوانک ~~لطفعلیه~~
اولدی لطف عام تو شفابخش ثناخوان تو باد سنک لطف عامکه سنک
ثناخوانک شفا بغشلیجی اولسون مراد حامد مخلص دردنه شافی حضرت
حق ایدوکن ذکر ایدوب رجاء شفا ایدر کوکلم دیلمز دردنه درمان طبیبی
شافی جواب اطبایه ده الله حکیم در **وله ایضا** ساقی حدیث سرو وگل ولاله
می رود ای ساقی سرو وگل ولاله سوزی واقع اولور این بحث با ثلاثه
غساله میرود بو بحث ثلاثه غساله ایله کیدر یعنی دوه طبنی اوچ قدح شرابله
کیدر یا اکا کیدر که نهایتی الکا ایرشور مراد بوندن بودر که سرو وگل ولاله مونی
اجل ایرشوب غساله اوچ کره یومق ایله محو اولور تحقیق بوزندن مراد بودر که
ای عشق الهی ویرن درجه عالیه وکشف ووداع عشق کلامی یعنی بو دعوی استغراق
کیفیت خمر حق ایله زایل اولور می خور که نو عروس چمن حد حسن یافت شراب
اچ که چمنک یکی کلنی حسن ونهایتنی بولدی کار این زمان ز صنعت دلاله میرود
کار بو زمانده نیکه وحناط وصنعتدن کیدر مراد فیض وجذبه حق کاله ایردی

عقل شفاعی [illegible] اطلاق قرآن عظیم ناطقدر
ای طبیب معنا اسم [illegible] کلیم [illegible]
کلمسنا اولدردر و کلام [illegible]
معنا اسم در

عشق الهی نوش ایتمك زمانی اولدیسه مرشده حاجت قالمدی دیمکدر شکر شکن شوند
همه طوطیان هند شکر صحیح اولورلردو کلی هند طوطیلری زین قند پارسی که به بنگاله
میرود بو فارسی قندکه بنگاله شهرینه وارر کند وکلام مدح درکه قندفارسیدر
چوهند دیارنده بنگاله شهرنه واره انده هوا اولور قنده کرمین طوطیلر دخی
شکر صحیح یعنی خلوته کرمین عوام دخی بو شکری یجی یعنی بوندن منفع اولور
طی مکان بین و زمان در سلوك شعر طی مکان وطی زمان کورکه شعر طریق سلوکده
وبو اسلوبده کین طفل یکشبه ره یکساله میرود که بر کیجه لك طفل بر یللق یول
کیدر مراد بودرکه بر کیجه فکر ایدوب سویلدوکم شعرانه کنز تحت العرش
مفاتح الشعراء حسبنجه مسافۀ بعید قطع ایدر لاجرم طی مکان ایدر واقرب طرق
الی الله عشاق در بس شعر بنهج روح قلوب تزجك واصول باعث اولور طی
زمان دخی ایدر آن چشم جادوانۀ عابد فریب بین اول عابد الدیجی جادوانه
کوزی کور کش کاروان سحر ز دنباله میرود که سحر کاروانلك اردندن کیدر
مراد بودرکه کلمات عشاق واشعار اشواق کویا کاروان سحردر اما عین
معشوق سحری اکا غالبدر خوی کرده می خرامد وبر عارض سمن معشوق
تر لمش صالنور وسمنك عارضی او زره از رشك روی او عرق ژاله میرود
انك یوزی کونیشندن ژاله تری کیدر یعنی تراقر مراد بودرکه غرابت صنع حقی
بیان در باد بهار میرود از کلستان شاه بهار یلی ایر شاه کلستانندن
ز ژاله باده در قدح لاله میرود ژاله دن شراب لاله قدحنه کیدر مراد بوندن
دخی غرابت صنع حقی بیاندر از ره مرو بعشوۀ دنیی که این عجوز دنیا شیوه سی
ایلکه بو قری مکاره می نشیند ومحتاله میرود مکاره او تورر حیله ایدجی کیدر
مراد دنیا عجوزه سنك مکاره ومحتاله ایدکن بیان در بیت واریکن عالمده ای دل
محنت تاج غم کیمه زر بعنت جهانی افسر دنیای قو حافظ ز شوق مجلس سلطان
غیاث الدین ای حافظ سلطان غیاث الدین مجلس شوقندن خاموش مشوکه

کار تو از ناله میرود ساکت اولمه سنک ایشک ناله دن کیدر مراد غیاث الدین دن
دینه معاونت ایدن رجل صالحدر که سلطان آخرت در انک مجلسندن ناله مؤثردر
اندن فیضه سبب در بیت تو دستگیر خلق جهانرا درین جهان با خدای در دو جهان
دستگیر تو ولا ایضا بر آنم که گر ز دست بر آید انک باشی اوزره یم که
اگر الدن کلورسه و نصیب اولورسه دست بکاری زنم که غصه سر آید الی بر ایشه
اورم که غصه یا شه کله یعنی نهایت بوله مراد ترک دنیا ایدوب طلب اخرت ایدرم دیمکدر
زیرا اماد امکه آدم طلب دنیاده در غصه نهایت بولمز منظر دل نیست جای صحبت اغیار
بو مصرع مبتدا و خبردر یعنی کوکل نظرگاهی اغیار صحبتی یری دکلدر دیو چو بیرون
او و فرشته در آید شیطان چون چقه فرشته کیرر مراد قلبی ما سوادن خالی قلمق کرکه
محل یار اولا دیمکدر صحبت حکام ظلمت شب یلداست بو دخی مبتدا و خبردر یعنی حاکملر
مصاحبتی شب یلدا ظلمتی در نور ز خورشید خواه بو که بر آید نوری کنشدن استه
اولا که ضوئنه حاصل اوله مراد ترک دنیا ایدنلر ایله مصاحبت قل اولا که نورانیت
و صفا حاصل اولا که بر در ارباب بی مروت دنیی دنیانک مروتسز اهلنک قپوسی
اوزره چند نشینی که خواجه کی بدر آید نیجه اوتورورسن که خوجه نه وقت چقه دیو مراد
بودر که چقه جق اهل منصب قپوسندن نه وقت چقه دیو اوتورمق تضییع عمردر ترک
گدای مکن که گنج بیابی دلنجیلکی ترک قل که گنج بولاسن از نظر ره روی که در گذار آید
بر سالکک نظرندن که اوغرا قده کله مراد بودر که ترک طلب دنیا مسالک طریقت
اولان نظرنده اولیجق گنج ع البته گنج قناعت و غنای قلب بولنور صالح و طالح
متاع خویش نمودند صالح و فاسق کندو متاعن کوستردلر تا که قبول افتد
در نظر آید تا کم قبول دوشه نظره کله مراد صالح متاعی مقبول اولور دیمکدر
تا قبول منیت حقه منوط دردیمکدر بلبل عاشق عمر خواه که آخر ای بلبل عاشق سن
عمر استه که اخر باغ شود سبز و سرخ گل بر آید باغ یاشل و قزل اولور
گل چیقر مراد معرا اولان صبرله مراده ایرر دیمکدر غفلت حافظ درین سراچه عجب نیست

بيد

حافظك غفلتى بوجرده عجب دكل در هركه بميخانه رفت بيخبر ايد هركگه ميخانه يه بيخبر چيقر
مراد بودركه دنيا غفلتى و مستلكى يردر **وله ايضا** جمالت آفتاب هر نظر باد
سنك جمالك هر نظر كنشى اولسون زخوبى روى خوبت خوبتر باد خوبلقدن خوبراك
اولسون مراد بودركه جمالكدن هر عينى تحصيل نور قلوب منور اولسون و وجه جميلك
حسن آخره نسبتدن تنزيه قلنوب كمسنه انى جماله نسبت ايتسون همائى
زلف شاهين شهپرت را شاه بر وشهر قنادجلكى ديمكدر يعنى سنك شاهين
شاهپر زلفك هماسنك دل شاهان عالم زير بر باد عالم پادشاهلرنك
قلبى قنادى التنده اولسون مراد قلوب سلاطين صيانت نحيت سويده اولرن
ديمكدر كسى كو بسته زلفت نباشد بركسه كه سنك زلفكه باغشلنمش اوليه
چو زلفت درهم و زير و زبر باد زلفك كبى قريشق قورلشق اولسون مراد بودركه
هركه غيب سويكه معتقد اوليه هميشه غرق در خون جگر باد دايما جگر قانه غرق
اولسون خطاب حضرت حقه در ظاهر در بتا چون غمزه ات ناوك كشايد
اى صنم چون سنك غمزك اوق اچه يعنى اته دل مجروح من بيشش سپر باد
بنم مجروح كوكلم انكا اوكنده قلقان اولسون مراد بودركه الولاء والبلاء توامان
فسبحه و اشد الناس بلاء الانبياء ثم الاولياء ثم الامثل فالامثل موجبنجه مظهر
بلا اولان عاشقدر و طوق بلا دليل تقرب و موجب قربت در چو لعل شكرينت
بوسه بخشد چون شكر كبى لعلك بوسه عطا ايده مذاق جان من زو پر شكر باد
بنم جانم مذاق اندن طلو شكر اولسون مراد كلام الهيدن تلذذ طلبى در مرا
از تست هردم تازه عشقى بكا سندن در هردم بر عشق تازه ترا هر ساعتى
حسن دكر باد سكا هر بر ساعتده بر حسن دخى اولسون مراد هردم جمالكه مظهر
اولايم ديمكدر زلحان مشتاف روى تست حافظ جانله سنك يوزك مشتاقيدر
حافظ ترا بر حال مشتاقان نظر باد سكا مشتاقلر حالنه نظر اولسون خطاب
حضرت حقه در و مراد ظاهر در **بيت** ترا با عشقان دايم باد زجان خستكان خود خبر باد

وله ايضا

وله ایضا

حسن تو همیشه در فزون باد سنك حسنك دایما ارتمقده اولسون رویت همه ساله
لاله کون باد یوزکده وکلی یترلاله کبی اولسون مراد حضرت حقه خطاب ایدوب اندن
جمال وکمال ظاهر اولوب جاله نور مظهر اولمق تجلی در اندر سر من خیال عشقت
بنم باشمده سنك عشقنك خیالی هر روز که هست در فزون باد هرکون که واردر
ارتمقده اولسون مراد زیاد عشق الهی طلبی در قد همه دلبران عالمک
دوکلی دلبرلری قدی در خدمت قامت نکون باد سنك قامتك خدمتنده باشی
اشغه یعنی الکلوب خدمت ایدر اولسون مراد علو درجهٔ الهیه راکع وساجد
اولسون دیمکدر هر سرو که در چمن برابد هر سرو که چمنده قالقوب بیتش الف
قدت چون نون باد سنك الف قدك اوکنده نون کبی اولسون مراد رفیع
الشان سکا عابد وخاضع اولسون دیمکدر چشمی که نه فتنهٔ تو باشد بر کوزکه
سنك مفتونك اولمیه از کوهر اشك غرق خون باد کوز یاشی کوهرندن قانه غرق اولسون
سکا نکران اولمین دیده قان اغلسون دیمکدر چشم تو زهر دلربای سنك کوزك
کوکل قاپمق اچوندر در کردن سحر ذوفنون باد سحر ایلمکده ذوفنون
اولسون مراد ذات الله دن طرف مختلفه ایله جذب قلوب تجلی در هر جا که
دلیست در غم تو هر یرده که بر کوکل وار سنك غمکده بی صبر و قرار بی سکون
باد صبرسز و قرارسز و سکونسز اولمسون مراد هر قلبك حقه عاشق اولمسون
طلب در هر کس که بدل نباشدش درد هر کمسه که کوکلنده اولمیه درد از حلقهٔ وصل
تو برون باد سنك وصلك حلقه سندن طشره اولسون مراد بو درکه درد هجرک
چکمین دوای وصله واصل اولمز لعل توکه هست جان حافظ سنك لعلك که حافظك
جانیدر دور از لب هر خسیس دون باد هر خسیس دونك لبندن اراغ اولسون
مراد بودر که کلام الهی اهل دل جانی هر نا اهل لبندن اراغ اولسون ادزانی در

وله ایضا تنت بناز طبیبان نیازمند مباد سنك تنك طبیبلر نازینه
محتاج اولمسون وجود نازکت ازردهٔ گزند مباد سنك نازك وجودك ضرردن

انجمش اولمسون مراد بوندن بر وجودکە نافع اولان کسنک صحتی اچون دعادر بیت
جان شیرین سن چو جهان خلقنک درست ایدر صحیح صحتکە هرکشی دعا سلامت همه آفاق
در سلامت تست ذوقلی آفاقک سلامتی سنک سلامتکدە در در هیچ عارضە شخص
تو دردمند مباد هیچ بر عارضە ایلە سنک شخصک دردلو اولمسون بیت باغ جهاندە
چو کل خندان دررخک هیچ عارضیلە عارضک کلمسون فنا جمال صورت و معنی
زامن صحت تست صورت و معنی سنک صحتک امنندندر کە ظاهرت دژم و باطنت
نثرند مباد کە ظاهرک بوداندلمش و باطنک غصەلو اولمسون بیت صورت جمال
معنی چو رسنده در حق ظاهرک کشادە ایدە باطنک صفا درین چمن چو دراید
خزان بیغمای بو چمنده چون کرە خزان یغماجیلق ایلە رهش بسرو سهی قامت
بلند مباد اول خزانک یولی بلند قامت سرو سهی یە اولمسون بیت ایرمز خزان
سروە چو هر دم بهاردر سرسبز اولا قامت سروکدە سرو را در آن بساطکە
حسن تو جلوە آغازد اول دوشکدە کە سنک حسنک جلوەیە باشلیە مجال طعنە
بین و ناپسند مباد بر مزکور یلک و بکنمیجک طعنە مجالی اولیە مراد جمیع کائنک
بی عیب اولادیمکدر هرانکە روی چو ماهت بچشم بد بیند هر اولکسە کە سنک آی کبی
یوزکی بر مزکوز ایلە کورر در آتش تو جز جشم او کسبند مباد سنک آتشکدە انک
جسمندن بخیری اوزدلک اولمسون یعنی یوزدکک اچون آتش اوزرە یوزرک وضع
ایدوب یاقرلر انک یرنە جسمی یانسون شفا زگفتە شکرفشان حافظ جوی
شفای حافظک شکر صاچجی سوزندن استە کە حاجتت بعلاج کلاب
و قند مباد کە سنک حاجتک کلابی قند علاجنە اولمسون بیت امراحە در در کلام
حق ایلە دعا و علاج یندم لە بلە دعا کرا اولسە دوا روا ولە ایضا انکس کە
بدست جام دارد او کسکە کە النده جام واردر سلطان جم مدام دارد جم
سلطانلغی انکا مدام واردر مراد جامدن قلب صافیدر کیمکە کە اول اولا جام جم
کبی مشاهدۀ عالم انکا علی الدوام حاصل اولوب جم سلطانلغنە مدام مالک اولور

ای که خضر حیات از و یافت هر صو که خضر حیاتی اندن بولدی در میکده جو که جام دارد
میخانه ده استه که جامک وار در مراد میخانه دن خانقاه در بونده جامدن مراد شیخ
صافی و عمل کافی در لاجرم حیات ابدی سبب اولور سررشتهٔ جان بجام بگذار جان
ایلکی باشن جامه قو کین رشته از و نظام دارد که بو ایلک اندن نظام دوتر مراد
کر و جامدن شیخ صافی در لاجرم رشتهٔ جانی اکا تسلیم ایدوب تعلقی اندن قطع
ایلمک گرک که اندن نظام و انتظام حاصل اوله ما و می و زاهدان و تقوی بزد خی شراب
و زاهدلر دخی تقوی تا یار سر کدام دارد تا یار قنغیسنک باشن دوتر یعنی مییه می
مائل اولور یو قسه تقوایه می مایل اولور مراد میدن عشق الهی در و تقوادن مراد
زاهد خشک در اما حضور حقده قنغیسی حسن قبول بولور معلوم دگلدر برون ز لب
تو ساقیا نیست سنک لبکدن خارج ای ساقی یوقدر در دور کسی که بجام دارد
دورده بر کسه که مراد دوته مراد دهان و اعظ و شیخدن غیری تحصیل مراد ایدر
یوقدر دیمکدر نرگس همه شیوه های مستی نرگس دو کلی مستلک
شیوه لرن از چشم خوش تو دام دارد سنک خوش گوزکدن بورج
دوتر یعنی قرض اولور مراد هر عین سکران ذات اللهدن کسب کیفیت
ایدر دیمکدر ذکر رخ و زلف تو دلم را سنک رخک و زلفک ذکری
کونکلمه دردیست که صبح و شام دارد بر درددر که صبح و اخشام
دوتر مراد بودر که صباح دردم هو الظاهر و اخشم هو الباطن در
یا ایکیسی معا ایکی وقتده دردم دردیمکدر بر سینهٔ ریش دردمندان
دردمندلرک یاره لو سینه سی اوزره لعلت نمک تمام دارد لعلکک
تمام دوزی وار در مراد دردلو سینه ده شوق و ذوق کلام الهیدندر
دیمکدر چاه زنخ چو حافظ ای جان اگر چه تورنده حافظ کبی ای جان
حسن تو دو صد غلام دارد سنک حسنکک ایکی یوز قولی وار در
مراد زنخ چاهدن تجلی محض در که محیط در لاجرم انک گرفتاری چوقدر

ولايضا كسى كه حسن خط دوست در نظر دارد برگسه كه دوستدن
خط حسننى نظر دوتر محققست كه او حاصل بصر دارد محققدر كه اول
بصر حاصلنى دوتر مراد بودر كه نتيجه حاصل بصر جمال خط دوسته نظردر چو خامهٔ
خط بر سر فرمان او طاعت قلم كبى انك امرى خطى اوزره طاعتى باشنى نهاده
ايلم مكر او تيغ بر دارد قومشز مكر اول قليچ ايله قالدوره مراد حضرت
حقك امرنه طاعت وانقياددن بيا اندر كس بوصل تو چون شمع يافت
پروانه بر كسه سنك وصلكه تذكره وحجت وواسطه بولور شمع كبى كه زير
تيغ تو هر دم سر دگر دارد كه سنك قليچك التنده بر باشى دخى واردر
مراد بودر كه شمعك باشى كسلدكه التندن بر باشى ظاهر اولور سونيز
عاشق دخى بويله اولمجق كه متحمل بلا وعنا اولا ونفس هوالرى نك وسود الرنك
هر برى كسلدكه روحانيت باشى ظاهر اولا وصله تمسك ووسيله اولور
بپاى بوس تو دست كسى رسيد كه اول سنك اياغك اوپمكه بر كسنك الى
ايرر كه او چو استانه برين در همينه سر دارد اشيك كبى بو قپو اوزره
همیشه باش دوتر قويه شرف قودغى اچون شرف پاى بوس بولمشدر
هر كمكه يار خفره استانه كبى قويه شربت حاصل ايدر بزد رقيب تو روزى
بسينه ام تيرى اوردى سنك رقيبك بر كون سينه مه براوق زبس كه
تير غمت سينه بى سپر دارد اندن صكره كه سنك غمك اوقى سينهٔ قلقانسز
دوتر مراد غم عشق بنى عريان قلدى انكا اچون دشمن بكا ظفر بولدى ديمكدر
ز زهد خشك ملولم بيار بادهٔ ناب زهد خشكدن ملولم كتور صافى شراب
كه بوى باده دماغم مدام تر دارد كه شراب قوقوسى دماغمى مدام تر دوتر
مراد بودر كه زهدكه بى عشقدر اولا اندن ملولم واردر عشق كتور كه رطب
الدماغ اولم و بوى خوب بولم بيت خوشتر از دوران عشق ايام نيست
با مراد عاشقانرا شام نيست زباده هيچت اگر نيست اين نه بس كه ترا

شرابدن هیچ سکا اگر یوق ایسه بو بیتمزمی که سنی دمی ز وسوسهٔ عقل بیخبر دارد
بردم عقل وسوسه سندن بیخبر دوتر مراد بودر که عاشق وسالکا ولانه عشق
وسلوکدن هیچ فیض اولمزسه بو یتمزمی که عقل معاش وسوسه سندن فارغ
ایدر کسی که از در تقوی قدم بیرون نهاد بر کسه که تقوی قپوسندن ایاغی طشره
قومدی بعزم میکده اکنون سر سفر دارد میخانه عزمی ایله شمدی سفر باشن
دوتر یعنی انک تدبیرنده در مراد بودر که زاهد خشک اولان عاشق مشرب اولمق
تدارکنده در دل شکستهٔ حافظ بخاک خواهد برد حافظک صنق کوکلی طپراغ
التنه کیرک در چولاله داغ هوائی که بر جگر دارد لاله کبی بر محبت داغی که جگرنده
واردر مراد بودر که عاشق صادق اولدر که وفاتنه دک عشق اندن کتمیه
وله ایضا انکه از سنبل او غالیه تابی دارد اول کسه که انک سنبلندن
قلبه مسک حرارتی واردر باز با دلشدگان ناز و عتاب دارد کرو کلمه
کوکلی کتمشلره یعنی عاشقلره نازی و عتابی واردر مراد بودر که حضرت
حق که انک غیب هویته هر رایحهٔ طیبه معشوق در عشاقه انک تعززی
و حجاب کبریاسی و عتاب فعلسی واردر از سر کشتهٔ خود می گذر همچون
باد کندو بلسندن معتولی باشندن جبریل کبی چه توان کرد که عمریست
و شتابی دارد نه ایلمک اولور که عمرده و استعجال واردر مراد بودر که
تجلیات الهیه عاشق هلاکدن تیز تیز مرور ایدر که عمر کبی مستعجل و سریع
الانقضا در دیمکدر اب حیوان اگر اینست که دارد لب یار اب حیوان
اگر اول آب که لب یاردوتر روشنست این که خضر بهره سرابی دارد
روشن بودر که خضرک نصیبی سراب در مراد بودر که اب حیات
کلام الهی ایسه که حیات ابدیه یه سببدر خضرک ظلماتی ده نصیبی اولان
روشن در که سراب در زیرا حیات ابدیه یه سبب دکلدر ماه خورشید
غایش زبس پردهٔ زلف انک کون کورنجای زلف پرده سی اردندن

آفتابست که در پیش سحابی دارد کنش درکه اوکنده سحابی واردر
مراد بودرکه ذات الله وجمال الهی غیب هویت اردنده بولنداردنده کون
کبی در چشم من کرد بهرکوشه روان سیل سرشک بنم کوزم ایلدی هرکوشه ده
روان کوزیاشی سیلن تا سهی سرو ترا تازه بآبی دارد سنک طوغری
سروک بر صوایله تازه دوتر مراد اغلمق علو درجنک طراوتنه سببدر
دیمکدر غمزهٔ شوخ تو خونم بخطا می ریزد سنک شوخ غمزک قانمی خطا
ایله دوکر فرصتش باد که خوش فکر صوابی دارد فرصتی اولسون که
خوش فکر صوابی واردر مراد صفت جلال نفسانیتی هلاک ایدوکی وبنی
اصلاح قلدوغی کندویه لازم دکل ایکن خطا کبیدر اما فکر صواب درکه
نفس مقتوله اولمق خیر وصواب در دیمکدر چشم مخمور تو دارد زدلم قصد جکر
سنک مخمور کوزلک واردر بنم کوکلمده جکر قصدی ترک مست مکر میل کباب دارد
مست ترک در مکر کبابه میلی واردر مراد استیلاء الهی قلبک زبده سن
کندویه جذب اتمک استدکن بیان در جان بیمار مرا نیست زروی تو سوال
بنم خسته جانمه یوقدر سنک یوزکدن سؤال ای خوش آن خسته که ز دوست
جوابی دارد ای خوش اول خسته که دوستدن جوابی واردر مراد بودرکه
قلب مریض طلب جمال اتمکه لایق دکلدر سلامت اول قلب مریضه که فضل فیض
الهی واقع اولا کی کند سوی دل خستهٔ حافظ نظری تحسین ایدر حافظک
خسته کوکلی جانبنه بر نظر چشم مستت که بهرکوشه خرابی دارد سنک مست
کوزک که هرکوشه ده بر خرابی واردر مراد نظر عین عنایت حقه لایق
چوق بکا اندن نصیب بعید در دیو تحزن وتحسردر وله ایضا
دوش از جناب آصف پیک بشارت آمد دون کیجه آصف جانبندن بیک مژده
کلدی کز حضرت سلیمان عشرت اشارت آمد سلیمان حضرتندن عشرته
اشارت کلدی یعنی خبر بیک ایدی مراد حضرت سلیمان دن حضرت حقدر که

جمله عالم در

جمله عالمدر واصفدن مراد جبرائیل عم درکه پادشاه ایله خلق اورته‌سنده واسطه‌در
و بیک و بیک بشارتیدر مراد الهام ملکی درکه قلب معرفته واقع اولور وعشرتدن
مراد صحبت اصحاب تصوفدر واکا اشارت توفیق الهی درانوکچون شیخ مرشده
خطاب ایدوب دیر خاک وجود ما را از آب باده گل کن بزم وجود مز طپراغنی
شراب صویندن بالچق قل ویران سرای دل را گاه عمارت آمد کوکل ویران
سراینک عمارتی وقتی کلدی مراد عشق الهی ایله بزم وجودمز تخمیر قیلکه قلب خراب
معمور اولجق زمان کلدی دیمکدر عیبم بپوشش زنهار ای خرقهٔ می آلود عیبمی اورت
زنهار ای شراب بولشمش خرقه کآن یار پاک دامن بهر زیارت آمد
که اول پاک اتکلو یار زیارته کلدی مراد خرقهٔ می آلوددن شول مرقع درکه
عشق الهی ایله ملمع اولا لاجرم توبه قلوب عشق وصدق ایله اول خرقهٔ کیوب
بومیوب معاصی مستور اولوب حضرت رب قدوسی تجلی قلمغه لیاقت اولور
این شرح بی نهایت کز حسن یار گفتند بو شرح بی نهایتکه حسن
یاردن دیدیلر حرفیست از هزاران کاندر عبادت آمد بر حرفدر بیکلردن
که عبارته کلدی مراد جمال حق زاید الوصفدر اندن شرح بی نهایت نیجه
بیکلردن بر حرفدر دیمکدر امروز جای هر کس پیدا شود ز خوبان
بکون هر کسنک یری ظاهر اولور خوبلردن کان ماه مجلس افروز
اندر صدارت آمد که اول مجلس افروزدن صدارته کلدی یعنی مجلس صدرنده
جلوس ایتمکه کلدی مراد ماه مجلس افروزدن شیخ درکه اول صدرنشین صفهٔ
خانقاه در لاجرم خوبلرکه سالک طریقت اولانلردر اول مجلسده هر برینک مقامی
معلوم اولور یا مجلس معنویده هر برینک درجه‌سی ظاهر اولور دیمکدر بر تخت
جم که تابش معراج آفتابست جم تختی اوزره که اول جمک تاجی کونش معراجی در
یعنی آفتابه اکا ادمسی علو درجه‌سی در همت نگر که موری با این حقارت آمد

همتی کورکه برقرنجه بو حقارت ایله کلدی مراد تخت جم دن سلطان اخرت اولانلر واهل
اولدغی درجهٔ عالیه درقرنجه کبی ضعیف اولانلر دخی المرء یطیر بهمة حسبنجه همت ایله
اول مقام اعلایه واصل اولورلر از چشم شوخش ای دل ایمان خود نکه دار
انک شوخ کوزندن ای کوکل ایمانکی صقله کان جادوی کمانکش از بهر غارتست
امدکه اول یای چکیجی جادو یغما اچون کلدی مراد چشم شوخدن شیطان مکر اتمک
اچون کوستردکی صورت وزخارف وزینت در لاجرم ایمانی انوک شرندن
صاقلمق کرک آلودهٔ تو حافظا فیض زشاه درخواه ملوثسن ای حافظ
شاه دن فیض استه کاه عنصر سماخت بهر طهارت آمد اول سخا ذاتی تطهیر
اچون کلدی مراد معاصی تلوثندن پاک اولمغی حضرت حقدن طلب قلمغه ارشاد در
دریاست مجلس شاه دریاب ونیک دریاب دریا در شاه مجلسی انی اکله
وایو انجو بول هان ای زیان کشیده کاه تجارت آمد غافل اولمه ای زیان
چکمش کمسه که تجارت وقتی کلدی مراد بو در که شول که عمرنی تلف اتمش اولا
زیان چکمشدر چونکه من اراد ان یجلس مع الله فلیجلس مع اهل التصوف
موجبنجه سلطان حقیقی یه که مانند بحر در انره نفایس جواهر اعمالدن الوب
تحصیل مال اخرت قلمق کرک بیت کفتم بجنبد وصلت کفتا برو ج دادن زدوش
بره ولا خوش وقت تجارت آمد **وله ایضا** بر برید باد صبا دوشم اکهی آورد
باد صبا بیکی دون کیجه بکا خبردارلق کتوردی یعنی خبر کتوردی و دیدی که روز
محنت وغم رو بکوتهی آورد کر محنت وغم کونی یوزی قصه لغه کتوردی یعنی قصلمغه
توجه اتدی مراد صبادن جناب الهیدن وارد اولان عون در که نصرت بالصبا
واهلکت عاد بالدبور حسبنجه قلب عبده واصل اولوب هوا جنس شیطان و نفس
رد ایدوب سلامت دین بشارت ایدر بمطربان صبوحی دهیم جامهٔ چاک
صباح شرابی مطربلره نه ویره لم یرتق قفتانی باین نوید که باد سحر کهی آورد
بو مژده سببی ایله که سحر وقتی یله کتوردی مراد مطربلردن فیض ایرشورب

شوق ويرنلردر وجامهٔ چاكدن مراد بدن دركه خار معاصی ايله يرتلمشدر انی فيض
سحری مژده سسی ايله غنچهٔ مرشده و واعظه معطی شوق تسليم ايدوب اصلاح
اندرمك كرك بيا بيا كه تو حور بهشت را رضوان كل كل كه سن جنت حوره سی خازن
جنت باين جهان زبرای دل رهی اورد بو جهانه بر قولك كوكل ايچون كتوردی مراد
مخاطبدن اهل الله و مرشد راه دركه اصل آدم انلردر جنتدن چقوب بو جهانه ارشاد
عبد طالب ايچون كلمشدر نسيم زلف تو شد خضر راهم اندر عشق سنك زلفك يلی
بنم يولم خضری اولدی عشقده زهی رفيق كه نختم بهمراهی اورد زهی يولداش كه
بختم يولداشلغه كتوردی مراد نسيم زلفدن غيب سويدن ايرن رايحه و جاذبه در
لاجرم سالكه اول طريقا اولور عشق الهیدن كه سعادتدر كه اول همراه اولا بيت
طريق حق چو خطرناك و من درد تر سناك اكر رفيق طريقم هدايت چه باك
بعض نسخه ده بو بيت واقع اولمش همی رويم بشيراز عنايت دراست عنايتی
ايله زهی بندركه نختم بهمرهی اورد زهی مژده كه بختم يولداشلغه كتوردی مراد بودركه
حب الوطن من الايمان موجبنجه وطن اصل و شيراز حقيقی كه عالم الهیدر عنايت
حق ايله اكا كيدرم ديوشاد اولور بيت شهرها كه مردم شماردند هر همه
روستايند و شيراز شهر چه نالها كه رسيد از دلم بخرگه ماه نه ناله لر ارشدی
بندن ای خرگاهنه چون ياد عارض آن ماه خرگهی اورد چون خرگاهنه عارضی يادن
كتوردی يعنی چون خرگاهه اول محبوب پادشاهی دل اكدی ناله لری خرگاهی ماهه
چقدی مراد ذكر بنم ناله لرمه كوكه چقدی ديمكدر بحير خاطر ما كوش كين كلاه نمد برزم خادم
صنعن صار مغدور كه بو نمد كلاه بسا شكست كه بر افسر شهی اورد نيچه صنعی
بر شاهك تاجنه كتوردی مراد بودركه اكر چه نمددن كلاهم وار بر فقيرم اما غافل
اولمه كه انكسار خاطرم پادشاه تاجن صربس خاطرم صنعن صار مغه سعی قيل بيت
صفق درويشك آهندن سحرگاه كه اكا برده قوماشدر الله رسانيد رايت
منصور بر فلك حافظ ارشددی نصرت بولمش شجاعی فلكه حافظ چو التجا بجاب.

شهنشه اورد چو صغنمغ بر پادشاهلر پادشاهی درکاهنه کیوردی مراد بودر که
چون حق تعالی حضرتنه التجا و اتکا اتدی فتح معنوی سنجاغنی فلکه چقردی **بیت**
چو عیدان شهنشاهی بزن نوبت که خویش شاهی رسانی رایت منصور خود
تا ماهی از ماهی **وله ایضا** انکه رخسار ترا رنک کل و نسرین داد اول کسه که سنک
رخسار که کل و نسرین رنکن ویردی صبر و آرام تواند بمن مسکین داد صبر
و قراری قادر در بن مسکینه ویرمکه مراد بودر که محبوبلره حسن صورت ویرن
صانع عالم قادر در که بن مسکینه صبر و سکون ویره ما زاغ البصر و ماطغی حسنجه
انلره میل ایتمیم **بیت** حسن و جمال دان که وجه کوزلره در خلن ابتزم که اهل دله دل
کوزلره در حفظ ایلسه مکر که خدا قلبی لطف ایله بو وجهله که کوز نظری هرکوزلره در
انکه کیسوی ترا رسم تطاول آموخت او لکسه که سنک کیسوکه ظلم و تعدی عادتن
اوکرتدی هم تواند کرمش داد من غمکین داد هم قادر در انکه کرمی بن غمکینک عدلن
ویره مراد انک ظلمندن بنی قورتره اکا کرفتار اولیم دیمکدر من بهمان روز فرهاد
طمع بریدم بن بهمان اول کون فرهاددن امیدم کسدم که عنان دل شیدا بلب
شیرین داد که دلو کوکل اویانن شیرینه ویردی مراد بودر که محبوب مجازی
لبنه عنان قلبی ویرن هلاک اولور نیتکم بر دل داده و عاشق افتاده دیمش
رباعی زری کوی تو زنبود ره ماکویم کس را در اینه بلا نکه ما کردیم مارا
خویش بود خویش سینه ما کردیم کس را کنهی نیست کنه ما کردیم کنج زر کر نبود
کنج قناعت باقیست خزینهٔ التون یوق ایسه قناعت بوجاغی باقیدر
انکه آن داد بشاهان بکدایان این داد اول کسه که انی یعنی کنج زر و یردی
شاهلره کدالره بونی یعنی قناعت بوجاغن **رباعی** مهلبی ایلیشه بر کلاجی
فقیرکده غذاسی بولماجی آج اولانه نغایس در بولاجی آلتو کیجون دیمش
اولده بولم اجی خویش عروسیست جهان از ره صورت لیکن خویش کلبند
جهان صورت بولنزد لیکن هرکه پیوسته بدو عمر خودش کابین داد

هرکه

هر کمکه اولا شدی اکا یعنی جهانه کمنز و عمرنی اکا قالک ویردی بیت دنیا زن ابر ست
جوان می جوید عمر رشن نه بهر مهار جوان عاقل بعد از ین دست من سر و ولب جوی
بوندن صکره ال ینم وانکا رماق کنارنده سرونک خاصه اکنون که صبا مژده فروز
دین داد خصوصا شمدیکه صبا الک یا زمژده سن ویردی مراد بودرکه بهار
ویا زده عارف و عابد کرک درکه صو کنارنده سرو دینده عبادته اولا درکه
غصهٔ دوران دل حافظ خون شد دوران غصه سی ایلنده حافظک کوکلی قان
اولدی از فراق رخت ای خواجه قوام الدین داد سنک رخک فراقندن ای خواجه
قوام الدین داد و فریاد **وله ایضا** اکر روم زپیش فتنها بر انکیزد اکر کیدم
اردنجه فتنه لر قوپر ور از طلب بنشینم بکینه بر خیزد اکر طلبدن اوتورم انتقام
قالقر مراد بوندن دنیادرکه اردنجه اولور طالب اولیجق فتنه لر قوپرر لر که طالبن
مفتون و مغبون ایلر اکر طلبندن فراغت اولنسه مساعده ایتمیوب انتقامه
دورر و کر بره کذری یکدم از هواداری اکر بر اوغراقده بردم هوادارلقدن
چو کرد در پیش افتم چو باد بکریزد چون توز کبی اردینه دوشم یل کبی قچر مراد
بوندن کرو دنیادرکه طالب اولاندن هاربر و ورد غبار کبی اوکنجه قچر
و رکنم طمع نیم بوسه صد افسوس اکر یا ردم بوسه طمع ایدم یوز مسخره لغه
الملق رحقهٔ دهنش چون شکر فرو بریزد اغزی حقه سندن شکر کبی دوکلور
مراد بوندن دنیا اهل دنیا و محبوب مجازی درکه بونلر حال صورتده مساعده
سخریه در لاجرم عاقل انلرک طلبندن فارغ اولور بیت بکنج فقر زدنیا
کسی که قانع شد غنی زملک سلیمان و کنج قارون شد فراز و شیب و بیابان
عشق دام بلاست عشق بیابانک یوقش و اینش بلا اغیدر کجاست شیر
ولی کز بلا پرهیز د قنده در بهادرلک بلادن پرهیز ایتمز مراد عشق الهی راهنک
صعوبتن بیان درکه اکا پهلوان کرک ساکلا و لا من ان فریب که در غمزهٔ تو
می بینم بن او لادم که سنک غمزه کوردم بس اب روی که با خاک ره در امیزد

بنجه یوز یول طبراغی ایله قرشور مراد محبوب مجازیه فریفته اولانك یوزی صوتی
دوکلن بیاندر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش چوکو بیتش که چراپاکسان
بر امیزی چون اکادیم نیجون نکسلر ایله قریشورسن چنان کنذکه سرشکم نجون
بیامیزد اویله ایدرلر که کوزم یاشی قان ایله قارشور نوع خواه وصبوری
که چرخ شعبده باز سن عمر استه وصبرلق استه که حقه باز فلك هزار بازی
ازین طرفه ات بر انگیزد بیك اوین بوندن دخی طرفه رك قویر مراد بودر که
معمر اولان فلکدن نیجه شد اید وحیل کورر صبر بلوب صبر اتمك کرك بر استانه
تسلیم سر بنه حافظ تسلیم استانه سنه باش قوای حافظ که کر ستیزد
کنی روزکار ستیزد که اکر عناد ایدرسك روزکار دخی عناد ایدر مراد
قضایه رضا وبلای جهانه صبره ارشاددر بیت تو در افکن خویش بنوازو
خواه ماتم باش وخواهی سور بکش وله ایضا جان بی جمال جانان میل
جهان ندارد جانك جانان جمالسز میل یوقدر وانکه این ندارد حقا که آن ندارد
اول کسه که جمال جانان یوقدر بیت سن سز حرکات اتسم صنما که حیاتم وار
جان میتنه حقا جسم کفن اولمشدر مراد بودر که جان جمال جانان اسنر جهانه
نظری مرات حق اولدوغیچون درکه هر بر مصنوعاتده جمال حق مشاهده
ایدر اکر جهان مرایای حق اولمسه جانك کاملی اولمز ایدی اول کسه نك جانانی وکا
نظری اولمه حقا بودر که انك جانی یوقدر که انك جان دیدوکی نفس در با هیچکس
نشانی زان دلستان ندیدم هیچ کسه ایله بر نشان اول دلستاندن کورمدم
یا من خبر ندارم یا او نشان ندارد یا بنم خبرم یوقدر یا انك نشانی یوقدر
مراد دلستان حقیقی در که انکدن اندن نشان کورمز بیت نشانی داده اند
اهل خرابات که التوحید اسقاط الاضافات سر منزل قناعت نتوان زدست
دادن قناعت سر منزلندن قوموق اولمز ای ساربان فروکش کین ره کران ندارد
ای دوه جی چوکر که بو یولك قراکی یوقدر مراد بودر که طلب دنیا نهایت بولمز قناعت

قونغن

قونغندن قومق اولمز بيت قناعت توانگر كند مرد را خبر كن حريص جهان گرد را
هر شبنمی درین ره صد گون آتش حديث هر شبنمی بو يولده يوز اود دكزيدر
دردا كه اين معما شرح بيان ندارد دردا كه بو معمانك شرح و بياني يوقدر
مراد طريق حقك صعوبتن بياندر كه گاه اولور هر بر جزئی نسنه مانع قوی و سد
محكم اولور كه اندن گچمك اود دكزندن گچمك قدر صعب اولور ذوق چنان ندارد بی دوست
زندگانی اولدكلو ذوقی يوقدر دوستسز ديرلگك بی دوست زندگانی ذوق چنان
ندارد بو بيت مكرردر قسم ندر كه تاكيد افاده ايدر مراد ظاهردر ای دل
ای دل طريق رندی ز محتسب بياموز ای گوگل رندلك طريقن محتسبدن اوگرن
مستست و در حق او كس اين گمان ندارد مستدر و انك حقنده كمسنك
بو گمانی يوقدر مراد بودر كه كشی مست عشق اولدوغن كتم اتمك گركدر كه ريا اولميه
گر خود رقيب شمعست اسرار ازو بپوشان اگر رقيب شمع ايسه دخی اسراری اندن
اورت كان شوخ سر بريده بند زبان ندارد كه اول باشی كسلمش شوخك دلی باغی
يوقدر يعنی اسرار صاقلر دكلدر مراد بوندن اسراری اغياردن كتمه تنبيه در
زيرا اغيار رسن اسرار ايدر دكلدر بر نه دكلو اهل روسن اولورسه دخی
آنرا كه خود استاد گر بنگری بتحقيق انی استاد اوقوك اگر نظر ايدرسك تحقيق ايله
صنعتگرست لكن شعر روان ندارد صنعت اشلیجیدر لیكن شعر روانی
يوقدر مراد بودر كه اول كمسنه كه عالم و فاضلدر و اول كسيه كه انسان كامل ديرسن
اگر علی اوجه التحقيق نظر ايدرين ايدرسك بيلورسن كه عالمده مهارتی و زهدده
بصارتی واردر اما اصطلاحات تصوف و رموز طريقتی بلمز چنگ خميده قامت
می خواندت بعشرت قامتی بوكلمش چنگ سنی عشرته اوقور بشنو كه پند
پيران هيچت زيان ندارد ايشت يعنی قبول قل كه پيرلرك نصيحتی هيچ سكا
زيانی يوقدر مراد چنگ خميده قامتدن شيخ مراقبدر او سنی عشرت حقه
دعوت ايدر قبول اتمك گركدر بيت پير چنگ ايدر صدا دير بار ايله نوش ايله جام

ای کوکل دوتکم هردم مده پیرک بندنی احول کنج قارون کایامی داد دیرباد احوال
کنج قارون که اول کنج قارونی ایام یله ویردی باغنچه باز کویید تا زر نهان ندارد
اول احوال غنچه یه دک تا التونی صاقلیه مراد غنچه دن تنکدل اولوب امساک مال
ایدنلردر اکا احوال کنج قارون دیمک کرکه امساک مالا تمیوب وجوه خیره بذل ایده
کس در جهان ندارد یک بنده همچو حافظ کمسنک بوقدر جهانده بر قول حافظ کبی
زیرا که چون توشاهی کس در جهان ندارد زیرکه سنجلین برشاه کمسنک جهانده
یوقدر مراد بودر که برشاه اعظم قولی اولمشدر حافظ که انجلین افندی اختیار
اتمش قولی هیچ کمسنک یوقدر **وله ایضا** روشن طلعت تو ماه ندارد سنک
یوزک روشنلکی ایکی یوقدر بیش تو گل رونق گیاه ندارد سنک اوکلکده
کلک اوت رونقی یوقدر مراد مخاطبدن محبوب ذلیدر گوشهٔ ابروی تست
منزل جانم سنک قاشنک گوشه سیدر بنم جانم منزل خوشتر ازین گوشه پادشاه
ندارد بوندن یکرک گوشه پادشاهک یوقدر مراد گوشهٔ ابرون رمز الهی
اولان محلدر فی الواقع پادشاه ظاهر کاندن یکرک گوشه سی یوقدر تا چه کند
با رخ تو دود دل من مانه اید رسک رخکه بنم کوکلم توتنی یعنی انی متغیر
و متکدر ایدر آینه دانی که تاب آه ندارد آینه نک بیلورسن که آه طاقتی
یوقدر مراد مخاطبدن صاحب ملک و مال و مالک حسن ظاهردر که آه مظلوم
انده مؤثر وانی متغیر در زمن تنها کشتم تطاول زلفت بن یالکز چکلمزم
زلفک تعدیسن کیست که او داغ این سیاه ندارد کیمدر اول که اول
قره داغی یوقدر مراد بودر که بوزلفدن اهل ملک و دولتک طول املی و بدطولی یسی
درکه هر کسه یه اندن بر داغ ایرر دیدم ام ان چشم دلسیه که تو داری کوردم
اول قره کوکللو کوزکه سنک وار در جانب هیچ آشنا نگاه دارد هیچ آشنا جانبنه
نظری یوقدر مراد مخاطبدن دخی ارباب ظلم دل و اصحاب مکر و حیله درکه آشنایه
عین عنایتلری یوقدر رطل گرانم ده ای مرید خرابات طلوقدحی ویر بکا

ای

ای مریدی خرابات شادی شیخی که خانقاه ندارد بر شیخ شادیلغی اچون که خانقاهک
بو قدر مراد مرید خراباتدن طالب فنا و تارک دنیا اولان دراندن بر کلی ذوق و
سرور و شوق ویررکه شیخ خانقاهده اولمز خون خور و خاموش نشین کان
دل نازکی قان اچ و ساکن اوتورکه اول نازک کوکل طاقت فریاد دادخواه ندارد
شکایتجی فریاده طاقتی یوقدر مراد بودر که سالک نقدر جفا کورسه قان یودوب
صبر و تحمل ایدوب حضرت حقه شکایت ایتمک کرککه اول حضرته سالکک شکایتی خوش
کلمز شوخی نرگس نگر که پیش تو بشکفت نرگسک کستاخلغی کورکه اوکلده اچلدی
چشم دریده ادب نگاه دارد کوز یرتلمش یوزی اچلمش ادب صاقلمز مراد کستاخ
اولانلر حضور حقده سوء ادب ایتسلر بعید اولمز دیمکدر کل عارضنکه اولسه
معارض عیب اولمز کیم یوزی اچلمشده حیا و ادب اولمز کو برو راستین بخوان
سیاه شوی دی یوزی ویکی قره قان ایله یو هر که در آن آستان راه ندارد
هر کیمکه اول آستانه یولی یوقدر مراد بودر که شول کمسه که عتبهٔ الهیه یه
الکایول اولمیه قان اغلیوب انی یکی ایله سیلوب قانه بویامغه لایقدر حافظ
اگر سجدهٔ شکر کرد مکن عیب حافظ اگر سنک سجده کی ایتدی ایسه عیبلمه
کافر عشق ای صنم گناه ندارد مراد بودر که حافظ اگرانجق سکا سجده ایدوب
غیره التفات ایتمز ایسه عجبلمه که عشقنه ساتر اولوب عملنی اخلاص ایله ایدن کمسنک
کناهی یوقدر یعنی عبادت حقه مستغرق و بحر حب الهی یه غرق اولوب کناهدن
مصون و محفوظدر وله ایضا سالها دفتر ما در گرو صهبا بود نیجه ییللر
بزم دفترمز شرابه رهنده ایده رونق میکده از درس دعای ما بود میخانه
رونق بزم دعامز درسندن ایدی مراد بودر که سالک ابتداء حالده وتبتل
الیه تبتیلا حسبنجه مطالعهٔ کتاب قلمیوب کتابنی عشق الهی یه رهن و محبوس
قلوب عبادته ایتمک کرک و میخانه دن مراد موضع عبادت و خانقاه درکه
کیفیت عشق الهی انده تحصیل اولنور لاجرم رونق علم ظاهر درسی ایله اولیوب

دعا درسی ایله اولمق کرک نیکی پیر مغان بین که چو ما بد مستان پیر مغانک
ایولکن کور که چون مرید مستلر هرچه کردم بچشم زیبا بود هر نه اندک ایسه
انک کرمی کوزنه زیبا ایدی مراد پیر مغاندن شاب ابقا معلوم اولان شیخ
ومرشددر ومرید مستلردن مراد شول مریدلردر که ابتداء حالده ادنی
کیفیت ایله متغیر اولوب ورقص وتقنیع ایدوب کندولر صاحب حالت کوسترلر
شیخ کامل کرمندن بونلرک افعالی مقبول دوتر باوجود که بعض فعللری ترک
ایدوبدر دفتر دانش ما جمله شوید بمی بزم علمز دفترن یوک جمله شراب ایله
که فلک دیدم درکین من دانا بود که فلکی کوردم بن عالمک انتقامنده ایدی
مراد بودر که شول علوم که انلرکله عمل قلنمیه انلره علوم رسمیه دیرلر
وشول علم که دینه متعلق اولمیه انده علوم حکمیه دیرلر اللهم انی اعوذ بک
من علم لا ینفع حسبنجه انوک کبی علملری عشق الهی ایله محو اتمک کرک
انک صاحبی هلاک ومهلک اولور دل کاز بهر سو و ولا نی می کرد کوکل
برکار کبی هر یکا بر دوران ایدر واندران دایره سرکشته پابرجا بود
اول دایره ده سرکشته وایاغی بر یرده ایدی مراد بودر که زمان سلوکده
بویله ایدم لاجرم سالک عبادتده بر یرده مقیم متحرک کرک برکار ونک
اسباب کبی ثابت القدم کرک اشجار اصلها ثابت وفرعها فی السماء کبی
مطرب از درد محبت عملی می برداشت مطرب محبت دردندن بر عمل داخت
قلدی معنی بر مقام بیان ایتده بر کلام ایرلدی که حکیمان جهانرا مژه خون
بالا بود که جهان حکیملرینک کرپکی قانه بوزجی ایدی مراد شیخ واعظ
بر موعظه سویلدی که حکیملر کندولر علماء رسمیه دن وعلما سوءدن اولدقلری
ایچون قان اغلایلر دیمکدر می شکفتم ز طرب زانکه چو کل بر لب جوی
اجیلیر دم شکفتدن کل کبی زیرا ارماق کناری اوزره بر سرم سایهٔ ان
سرو سهی بالا بود باشم اوزره اول سرو راستک کولکه سی ایدی

مراد

مراد ارماقدن جهان درکه از بتان آن طلب از حسن شناسی ای دل بتلردن
السته اکر حسن بیلورسک ای کوکل کین کس کفت که در علم نظر بینا بود که بونی
برکسه دیدی که علم نظرده کورجی ایدی مراد بتلردن اسماء الله دن اسماء صفات
الله در واندن مرا جذبه در لاجرم سالکلر انلردن بونی طلب اتمک کرک بو کلامی
برعین الیقین علمنه ناظر دیدی که جذبة من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین
پیر کلرنک من اندر حق ازرق پوشان بنم کل رنکلو پیرم کوک کینلر قتنده رخصت
خبث نداد ار نه حکایتها بود خبایث اجازتن ویرمدی یوخسه حکایتلر واردی مراد
بودرکه کلرنک ولطیف اولان شیخم کوک پشل لباس کین صوفیلر حقنده خبایث
سویلمک اجازتن ویرمدی یوخسه حکایتلر وار ایدی که ازرق پوشلرک افعال
قبیحه سن بیلورم قلب اندوده حافظ بر او خرج نشد حافظک یالدزلنمش
قلبی انک قتنده خرج اولدی که معامله بهمه عیب نهان دانا بود که معامله
جمله کزلو عیبنه عالم ایدی مراد بودرکه حق تعالی جمله عیوبه عالم انک حضورنده
نغز قلب یکمز پس اعمالده کمال اخلاص کرک که حضورنده مقبول اوله وله ایضا
خوشا دلی که مدام از پی نظر نرود خوشدر بر کوکل که دایم نظار دلنجه کتمیه مراد
بودرکه نظر ظاهرین دردد جارف ونقوشه مرتبعه اولیجی در اما شول کوکل
خوشدرکه ظاهره ناظر اولان نظره دایم تابع اولمیه بهر درش که بخوانند بیخبر
نرود هر بوله که اوقورلر بیخبر کتمیه مراد بودرکه طریق حق وضلالت چوقدر پس
شول کوکل خوشدرکه طریق هدایتی بیلوب اکا سالک اوله طمع در ان لب شیرین
نکردنم اولیست طمع اول لب شیرینه اتمم اولی در ولی چکونه مکس از پی
شکر نرود ولیکن نیجه سنه مکس شکر ایدنجه اردنجه کتمیه مراد بودرکه نفسک شهواته
میل اتمه‌مسی اولی در ولیکن مکس کبی جبلی لذاته وشهواته میل اوزره در اکا جمع
ایدم نواز مکارم خلاق عالم دکری سن بر غیر عالمک اخلاق کریمه سندن سن وفا
وعهد من از خاطرت مکر نرود بنم وفا عهدم خاطرکدن کتمیه مراد مخاطبدن شیخ

شیخ ومرشددرکه اندن نفس حمایت ومعاصیدن زجر طلب ایدب وفا وعهد عقد
توبه یی تذکر ایدر سواد دیدهٔ غم دیدم بااشک مشو بنم غم کورمش قره کوزم سن
کوز یاشی ایله یومه که نقش خیال تو هرکز از نظر نرود که سنک خالک نقشن
بنم نظرمدن کتمیه مراد بودرکه بنی چوق اغلتمه تا کوزم یاشی کوزم قره سن
محو ایتمیه که اول سنک خالک نقشی در نظرمدن کتمیه که خال حکمت محض
حعد رقایم انک نقش مشاهده ایده سن سیاه نامه تر از خود کس
نمی بینم کنذمدن نامه سی قره دق بر کمسه کورمز چگونه چون قلم زود دل
بسر نرود نیچه سنه کوکلمک تو تنی قلم کبی باشه کتمیه مراد بودرکه کثنی العصیان
اولان چوق اندوست کنذ وحالنه اصنمق کرک دلا مباش چنین هرزه کرد
وهرجای ای کوکل اولمه بونجلین باطل دونجی وهرجای که هیچ کار زیشت بدین
هنر نرود هیچ ایش سنک اوکلان بو هنر ایله کتمز مراد بودرکه بطال وکذا
عمرک ضایع اتمکل هیچ فایده سی یوقدر لغودر بتاج هدهدم از دهمبرکه
باز سپید هدهد تاجی ایله بنی یولدن چقرمه که اق طوغان زکبر درپی هر
مختصر نرود تعظیمدن سر مختصر ادلجه کتمز مراد بودرکه تاج دولت دنیا
ایله باز قیمتدار یعنی تارک دنیای مراد بودرکه مطالب دیدار کردکار
دنیا وما سوی حقدن میل اتمز دیمکدر ز من چو باد صبا بوی خود دریغ مدار
بندن باد صبا کبی کنذو قوقک دریغ دوتمه چرا که بی سر زلف تو ام بسر نرود
نیچون که سنک زلفک باشنسز بنم باشمه قتو کتمز مراد بوی حق اولدرکه
غیب هویتدن ظهور ایده دیمکدر بپوش دامن عفوی بزلت من مست طریق
اوزره که آب روی شریعت بدین قدر نرود که شریعتک یوزی صوی
بومقدار ایله کتمز مراد ستر عصیان وعفو دلت منافی شریعت دکلدر
اندن شرعه نقصان کلمز دیمکدر من کدا هوس سرو قامتی دارم بن
کدا بر سرو قامتی هوس ده دوترن که دست در کمرش جز بسیم و زر نرود

كه انك قوشاغنه كومش والتوندن غیری كمر مراد بودركه مجازی وحالنه مال كرك
محبوب حقیقی وصولنه اعمال كرك بیار باده اول بدست حافظ ده كتور شراب
اول حافظ الینه وبر بشرط آنكه ز مجلس سخن بدر نرود اول شرط ایله كه سوز
مجلسدن طشره كیتمیه مراد اسرار حقیقتی ومعارض طریقتی حافظ سویله اما بو
راز مجلس اهلندن غیریه فاش اولمسون كه منكرلر انكار ایدوب هزر ایدرلر
وله ایضا كداخت جان كه شود كار دل تمام نشد اریدی جان كه كوكل
ایشی تمام اولا واولمدی بسوختیم درین آرزوی خام نشد یانذق بو آرزوی
خامده واولمدی مراد قلبی تصفیه ونفی خواطر ایدوب ومرات اللهی ومظهر
حق قلمغه سعی ایتدك اولمدی دیو كند وحالندن شكایت در فغان كه در طلب
گنج نامهٔ مقصود فغان كه گنج نامهٔ مقصود طلبنده شدم خراب جهان زغم
گنج تمام نشد خراب جهان اولدم اما گنج تمام واولمدی مراد بودركه گنج خرابه ده اولودن
خراب وییاب اولدم اما گنج بنده اولمدی دیمكدر بلا به كفت شبی میر مجلس
تو شوم لاغ ایله دیدی بر گیجه سنك میر مجلسك اولورم شدم برغبت خویشش
كمین غلام ونشد اولدم كند ورغبتی ایله الجق قول واولمدی مراد بودركه فیضان
الهی مساعده كبی كوستروب حاكم وضابط اولمق اشعار ایدوب بندن كمال
انقیاد ظهور ایلیوب اما اولمدی دیو سكوی ظن حالنه تحزن ایدر دریغ و
درد كه در جست وجوی نقد حضور رحیف دركه نقد حضور جست وجو بنده
بسی شدم بگدایی بر كرام ونشد كندم دلنمكه كرملر یاننه واولمدی مراد مشایخ
كرام حضرتنه مال حضور طلبی اچون چوق كتدم اما اول مطلوبم اولان حاصل
اولمدی روا ست در بر اگر میطپد كبوتر دل رواد راكر سینه ده طلابیه
كوكل كوكرجینی كه دید در ره خود پیچ وتاب دام ونشد كوردی كند ویولنده
اغ دولاشمسنی وكتمزی مراد بودركه طریق حقده دل چوق مانع كوردی
زایل اولمدی پس قلب انوكیچون مضطرب اولسه لایق در پیام داد كه خواهم نشست

با رندان

خبر ویردی که رندلر ایله اوترسم کرک بشد برندی و دردی کشیم نام و ننشد کتدی
رندلک و بوسه چکیجیلک ایله نام یعنی مشهور اولدم واولمدی یعنی بزمله او ترمدی
مراد بو در که مخلصلر و اهل عشق ایله مصاحبت و معارنت وعده ایلمش بزم
ادمز مخلص و اهل عشق ایله مصاحبت و معارنت وعده شوق اولمق ایله مشهور
اولدی اما اول بزم ایله مصاحب اولمدی پس بزده بونام وار لکن حقیقت
اخلاص یوق ایمش دران هوس نمتی ببوسم ان لب لعل اول هوسده که
مستلک ایله اویم لعل لبی چه خون که در دلم افتاده همچو جام و نشد نه قان
کوکله دوشدی قدح کبی واولمدی مراد ذوق کلام الهی ایچون قان یوتدم
اما اول مراده وصول اولمدی دیمکدر بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم عشق
محله سنه قومه یول دلیلسز قدم که من بخویش نمودم صد اهتمام نشد که بن یوز
اهتمام کوستردم واولمدی مراد شیخ و مرشدسز وصول الی الله حاصل اولمز
دیمکدر هزار حیله برانگیخت حافظ از سر فکر هزار حیله قرشدردی حافظ
فکر باشندن بران هوس که شود ان حریف رام و نشود اول هوسله اوزره که
یار مطیع اولا واولمدی مراد حیله و فکر ایمش تسخیر و تقرب حق اولمز
اخلاص ایله عمل صالح کرک دیمکدر وله ایضا چشمان زسر بیرون نخواهد شد
بنم قره کوزلوم محبتی باشمدن چقمسه کرکدر قضای اسمانست این و دیکر کون
نخواهد شد قضای اسماندر بو بردرلو دخی اولمسه کرکدر مراد عشق تقدیر
الهی ایله در تخلف اتمز دیمکدر رقیب سنی لومکده والله بنم هیچ اختیارم یوق
بکم بالله الجنه قضای اسماندر بو رقیب از رها فرمود و جای انش نگذاشت
رقیب انجنملر بیوردی و صلح یرنه قومدی مکر اه سحر خیزان سوی کردون
نخواهد شد مکر سحر خیز اولانلرک اهی فلک جانبنه کتمسه کرکدر مراد سحر خیزلر
اهنک تاثیری واردر رقیب هلاک اتسه کرکدر دیمکدر بیت ایر منه بزن انی سیع
اتمه رقیبا غافل یورمه بونده صقن اه سحر واز مراد و زار لکاری نظر دیزی نغمودنز

بکا ازل کوننده بر ایش رندلکدن غیری بیورمدی هران قسمت که رفت انجا
ازان افزون نخواهد شد هر اول قسمت که واقع اولدی انده زیاده اولمسه کرکدر
مراد اخلاص عطیه‌سیدر دیمکدر رسول عم دیمش قال الله تعالی الاخلاص
سر من اسراری استودعته قلب من احببته من عبادی شراب لعل وجای
امن ویار مهربان ساقی لعل شراب وامن یری وشفقتلو یار ساقی
دلا که به شود کارت اکر اکنون نخواهد شد ای کوکل قاچن اولور ایشک
اکر شیمدی اولمزسه مراد بودر که عشق الهی و فراغ خاطر و مرشد مشفق وامنی
حسن عمل و انتظام حال میسر اولور بو زمانده اولمز غیر وقتده اولمز لاجرم
فرصتی فوت ایتمک اولمز نصیحت کم کن ومارا بفریاد دف و نی بخش
نصیحتی اکسک قیل و بزی دف و نی فریادینه باغشله که کار ما ازین توجیه بی قانون
نخواهد شد که بزم ایشمز بو توجیهدن قانونسز اولمسه کرکدر مراد
دفدن طالب معشوق و نیدن مرشد کاملدر لاجرم بزم عملمز بونلر
ایله متسق و منتظم اولور مجال من همین باشد که پنهان عشق او ورزم
بنم مجالم همان بو اولور که کزلو عشقن کسب ایدم کنار و بوس و آغوشش
چه گویم چون نخواهد شد انک وصلن و اوپمکن و قوجمغن نه دیم چون اولمسه
کرکدر مراد معشوق حقیقیدن حظ روحانی اولور جسمانی اولمز دیمکدر
مشوی ای خریده نقش غم ز لوح سینهٔ حافظ یومه ای کوز غم نقشنی
حافظک سینه‌سی لوحندن که زخم تیغ دلدار است رنگ خون نخواهد شد
که دلدارک تیغی زخمی درقان رنکی اولمسه کرکدر مراد حزن الهی قلبدن
کتمک کرکدر دیمکدر بیت حزن حق اولماسه قلب اولور خراب بیتمز یقیلور خانه
اوم اولمسه وله ایضا در ازل پرتو حسنت ز تجلی دم زد ازلده سنک
حسنک ضیاسی تجلیدن دم اوردی عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد
عشق پیدا اولدی و اودی جمیع عالمه اوردی مراد بوندن شول خبرده

انکله برشی وارد اولاندر که کان الله ولم یکن معه شیٔ یعنی ابده وارایدی
یوق ایدی تجلی ذاته ذاتنه تجلی ایلدی یعنی حق تعالی ابنه یه نظر ایدرکبی کندو
ذاتنی مشاهده ایدوب بر کمالات کثیر ایله متصف کوردی که جمیع اجرام
علویات واجسام سفلیات واشباح وارواح وعنصریات ومجردات
وجواهر واعراض ونباتات ومعد نیات وحیوانات وبونلرک انواعی
واوصافی وافرادن وجمله صنایع عجیبه ونقوش غریبه خلق اتمکه قادردر
پس کنت کنزا مخفیا فاحبت ان اعرف فخلقت الخلق لا اعرف حسبنجه
عالمی خلق ایدوب عشق ظهور ایلدی جلوهٔ کرد رخت دید ملک عشق نداشت
بر جلوه ایلدی یکاغک کوردی فرشته نک عشقی یوق عین آتش شد
ازین غیرت وبرادم زد عین آتش اولدی بو غیرتدن وادمه اوردی
مراد بودر که استعداد عمل وسامل عشق کامل یوق ایدی غیرت جمال
عین آتش اولوب کندو ادمه اوردی ادمی مظهر عشق قلدی عقل میخواست
کزان شعله چراغ افروزد عقل دیلدی که اول شعله دن چراق نورلندره
برق غیرت بدرخشید وجهان برهم زد غیرت شمشکی یلدردی جهان
بربرینه اوردی مراد بودر عقول حکما استدیلر که نور الهی دن
فیض اولوب اتباع انبیاسز مستفیض اولالر غیرت الهی یه برقی
ظاهر اولوب جهانی بربرینه اوردی بونلری حیرتده قویب بالذات
مستفیض اولمدیلر مدعی خواست که اید تماشاکه راز مدعی دیلدی که کلمه
راز تماشاکاهنه دست غیب امد وبر سینهٔ محترم زد غیبلی کلدی
نامحرم سینه سنه اوردی مراد بودر که مرشدسز لاف سلوک ودعوای
وصول ایدن دیلدی که راز تماشاکاهنه وارب اسرار الهی یه مطلع اولادست
غیب اول محرم سینه سنی اوروب کایول ویرمه دیکران قرعهٔ همت همه بر
عیش زدند غیرلر همتی قرعه سن دوکلی عیشه اوردیلر دل غم دیده ما بود که

هم بر غم زد

همم بر غم زد بزم غم کورمش کوکلم قرعهٔ دخی غمه اوردی مراد غیریلیر عیش
وعشرت استدیلیر بزم کوکلم غم ومحنت استدی دیمکدر جان علوی هوس
چاه زنخدان نبود اشت جان علوی سنک چاه زنخدانک هوسن دوتر ایدی
دست در حلقهٔ ان زلف خم اندر خم زد ال اول بوکلم بوکلم ایچنده اولان
زلفه اوردی مراد جان علوی مشاهدهٔ اسرار اتمک استیوب غیب هویته
ال اوردی دیمکدر حافظان روز طرب نامهٔ عشق تو نوشت حافظ اول
کون سنک عشقنک طرب نامه سن یزدی که قلم بر اسباب دل خرم زد که قلمی
دل خرم اسبابی اوزره اوردی یعنی قلم ایله انلری چلدی مراد بودر که
طرب نامهٔ عشق الهی یازلمش اسباب شادی بوزلمیجق ولہ ایضا
یاد باد انکه نهانت نظری با ما بود اکلسون اول که سنک کزلو نظرک بزه ایدی
رقم مهر تو در چهرهٔ ما پیدا بود سنک محبتک رقمی بزم یوزمزده ظاهر ایدی
مراد مخاطبدن شیخ در که مریدی خلوته قور وکزلوجه اکا نظر تربیتی اولور
عشق ومحبت اثری که بکز صارلغی در مریدک وجهنده ظاهر اولور نیتکم
بر مرید دیمش بیت دید زدیده سوی من ونهان ز رقیب چشم بر دوار
که نهان نظرش با ما بود یاد باد انکه چو چشمت بعتابم می کشت اکلسون
اول کسه که سنک کوزک بنی عتاب ایله قتل ایدردی معجز عیسویت در
لب شکر خار بود سنک عیسی یه منسوب اولان معجزک شکر ییجی طوداقده
ایدی مراد عین عنایتک عصیانم اچون عتاب ایدوب نفسمی قتل ایدر ایدک
احیای موتی ایلمک معنی میت کوکلر دیر کورمک لطایف حکم وطریق معارف
وسویلین طوداغکده ایکن دیر بیت یاد باد انکه همی کشت مرا عین عتاب
دل غمدیدهٔ ما را ز لبت احیا بود یاد باد انکه صبوحی زده در مجلس انس
اکلسون اول که صبوحی اورمش ایدی مجلس انسده جز من ویار
نبودیم خدا با ما بود بن ویار ایدک الله بزمله ایدی مراد سحر د قتلرنده

عبادتنده اولوب نفس ایله انس حاصل اولوب بن و نفسم ایدک حضرت حق بزم ایله
ایدی دیمکدر یاد باد آنکه مه من چو کله بر بستی اکلسون اولکه بنم ایم کلاه
باغلنور ایدی دررکابش مه نو بیک جهان پیما بود انکا اوزنکوسندن
یکی ای کبی جهان دورجی بیک ایدی مراد بنم ماهمدن روح نورانی درکه
چون صوفیانه تاج کیوب عتاب عبادتده اولوب درجات قطع ایدوب
فلک اول قمر در اندن تجارت ایدب کیده ماه نو انک رکابنده بیک مثابه سنده
اولور دیمکدر یاد باد آنکه خرابات نشین بودم و مست اکلسون اولکه
خرابات نشین ایدم دخی مست ایدم و آنکه در مسجدم امروز کمست آنجا بود
اولکه مسجدده بکون بکا اکسکدر انده ایدی مراد بو درکه خانقاه و خلوت کزین
و مست الهی ایدم مسجدکه معبد اهل ظاهر در انده کشف و فیض اکسکدر
انده حاضر و حاصل ایدی یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی اکلسون
اولکه قدح یاقوت چون کولر ایدی درمیان من و لعل تو حکایتها بود
بنم ایله سنک لعلک اورته سنده حکایتلر وار ایدی مراد یاقوت قدحدن
قلب در چون اکا فتح و فیض اولور ایدی بنم ایله سنک کلامک اورته سنده
اسرار ظهور ایدر ایدی دیمکدر بیت نه معنی قران همین مظهرست
فاوحی الی عبده مضمرست یاد باد آنکه رخت شمع طرب می افروخت
اکلسون اولکه سنک رخک سنک شمعک نورلنذردی این دل
سوخته پروانه نا پروا بود بو یانمش کوکل پروانه سی پروا ایلدی
مراد شیخه خطابدر که دیر سنک وجهک مشاهده ایتدکجه بکا سرور کلور
پروانه کبی بی پروا اولور ایدی بیت شمع مجلس اولسه وجهک دل اکا جان ترک
ایدر جانی پروانه کبی ترک ایدنه پروانه یاد باد آنکه درین مجلس تمکین و ادب
اکلسون اولکه بو وقار ادب مجلسنده انکه او خنده مستانه زدی صهبا بود
اولکه مستانه کولر ایدی شراب ایدی مراد مجلس اصحاب طریقتده متکیف

سرو راولان عشق الهی دردیمکدر یاد باد انکه باصلاح شمامی تند راست
اکلسون اول که سزک اصلاحکز ایله اولور ایدی راست نظم هرکوهر ناسفته که
حافظ را بود هر دلنمه مثل کوهر که حافظک ایدی مراد جواهر طریقت وحقیقت که
سویلر ایدم اصلاحی شیخ حضرتی ایدردی دیوا کاخطاب ایدر بیت شاعرک
شعری پخته اولمق اچون پیر مصلح کرک که ایده اصلاح ولە ایضا
باشدای دل که در میکده‌ها بکشایند مرهو بندر کره از کار فرو بستهٔ ما بکشایند
دوکمی بزم باغلمش ایشمزدن اچه‌لر مراد خانقاه ومراتب طریقت قپوسی که
مسدود در مفتوح اولا ومعقد اولان عملمز مکشوف اولا دیمکدر اکر
از بهر دل زاهد خودبین بستند اکر خودبین زاهد اچون باغلدیلر ایسه
قپوبی دل قوی دار که از بهر خدا بکشایند کوکل قوی دوت که الله اچون
اچرلر مراد بودر که زاهد خشک که خودبین در عشق اهلنه بیعت اتمز وطریقه
سلوک قلمز انوکیچون فتح باب اولمز اما طالب اولانه الله اچون اچرلر
بصفای دل رندان صبوحی زدکان صبوحی اورمش رندلری صفاسی
ایله بس در بسته بمفتاح دعا بکشایند نیجه باغلنمش قپومی دعا
مفتاحی سببی ایله اچرلر مراد دعاء سحرخیزان باعث فتح ابواب اولور
دیمکدر نامهٔ تعزیت دختر رز بنویسید اوزم جبوغی قزینک یعنی شرابک
غزانامه‌سن یازک یعنی اول اولمکا اچون غزانامه مبارک باد نیفان همه
خون از مژها بکشایند تا مصاحبلر دوکلی قانی کرپکلردن اچدیلر
مراد عشق الهی مرده اولوب انی احیا ایدرمکسنه اولمیجق مصاحب وطالب
اولانلر قان اغلمق کرکدر دیمکدر کیسوی چنک ببرید بمرک می ناب چنکک
صاچنی کسک شراب صافی موتی ایله تا همه مغبچکان زلف دوتا بکشایند
تا دوکلی مغبچه‌لر زلف دوتایی اچه‌لر مراد چنکدن پیر زاهددر که اهل سلوک
اولمیه وکیسوی اکا اولان تعلقدر وانک مصاحبتی ایله شراب صافی که عشق الهیدر

مراد اولنور و مغبچه‌لردن مراد هم شیخ و مرشددر پس زاهد غیرساکدن قطع
علاقه ایدجک هم شیخ و واردات غیبیه ظهور ایدر بیت دلبران گر گره از
زلف دوتا بگشایند عقدها از دل سرگشتهٔ ما بگشایند در میخانه ببستند
خدا مپسند میخانه قپوسن باغلدیلر یاربی قبول اتمه ور واگورمه
که در خانهٔ تزویر و ریا بگشایند تزویر و ریا اوی قپوسن اچدیلر
مراد مشایخ شوق و ذوق قپوسن قپایوب رجاخانه‌سی قپوسن
اچدیلر بونی رواگورمه دیمکدر حافظ این خرقه که داری تو ببینی فردا
ای حافظ بو خرقه که سنک واردر یارن گورسن که چه تازه و زیرش
بجفا بگشایند که نیجه زناری انکا التندن اولان ریالرک هر بری بر زنار
درکه فردای قیامت که یوم تبلی السرائر درظاهر اولسه گرکدر ولهُ ایضا
خوشست خلوت اگر یار یار من باشد خوش شد رخلوت اگر یار بنم یارم اولور
نه من بسوزم و او شمع انجمن باشد اول دکل که بن یانم اول شمع
مجمع شمعی اولا مراد بودر که خوش در خلوت اگر یار بنم یارم اولور
نه من بسوزم و او شمع انجمن باشد اول دکل که بن یانم اول شمع مجمع شمعی
اولا مراد بودر که خوش در خلوت اگر حضرت ایله انسیم اولورسه بویله دکل که
بن یانم خلوتده انک فیض مجمع یارانه اولا که گاه گاه انک اوزن بر و دست
اهرمن باشد که گاه گاه انکا اوزرنه اهرمن الی اوله مراد دولت دنیای
هیچه المزن گاه گاه نااهللر حکمنده اولوردیمکدر بیت روا مدار خدایا که
در زمان سرور ملک نهفته و فرصت با اهرمن باشد روا مدار خدایا
که در حریم وصال روا دوتمه یاری که وصال حریمنده رقیب محرم و حرمان
نصیب من باشد رقیب محرم اولا و محروملق بنم نصیبم اولا مراد غیرلیر
فیض وصال اولوب کندویه حرمان اولمقدن خوف اولا ایدب حضرت
حقه مناجاتدر همای گوی مغکن سایهٔ شرف هرگز همایه دیر برقه شرف گوکلکی

کوکلکس هرگز

هرکز دران دیارکه طوطی کم از زغن باشد اول دیارهکه طوطی دولنکجدن
الکسک اولا مراد اهل کمال رعایت اولنمدغی دیاری مذمت والکا دعاء علیه در هوای
کوی نواز سرنمی رود مارا سنک محلک هواسی بزم باشمزدن کتمز غریب را
دل سرکشته با وطن بکشد غریبک حیران کوکلی وطنه اولور مراد بودرکه
محبت عالم اللهی باشمزدن کتمز زیرا وطن اصلیمزدر لاجرم حب الوطن من
الایمان موجبنجه اکا میلمز مقرردر بیت ز دنیا میرود خسرو بیار اتش
همی کوید دلم بکرفت از غربت تمنای وطن دارم بیان شوق چه حاجت که
حال اتش دل شوق بیانته نه حاجت که کوکل اودینک حالن توان شناخت
ز سوزی که در سخن باشد بلکه اولور بردار یزن که سوزده اولور
مراد کشی کندو شوقن بیان اتمکه حاجت یوقدر زیرا کلامندن حرارتی
معلوم اولور بیت عشق اتشی سینهٔ سوزانده کزلدم کونزدخان
اهم اوجندن بلندی اه بسان سوسن اکرده زبان شود حافظ
سوسن کبی اکر اون دللو اولا حافظ چو غنچه پیش تو مهر بردهن بکشد
غنچه کبی سنکا وکلده انک اغزنده مهر اولور مراد بودرکه اکرچه فصیح اولان
چوق کلماته قادر اولور اما من دق الحق کل لسانه حسبنجه حضور وظهور
حقده لال اولور بیت پیش یارم چنان شود ابکم که نتانم جواب کفتارش
من وله ایضا من وانکار شراب این چه حکایت باشد بن انکار شراب
بو نه حکایت اولور غالبا ازین قدرم عقل وکفایت بکشد غالبا بو قدر
بکا عقل وکفایت ولور مراد بن وعشق اللهی انکاری قاچن اولسه کرکدر غالبا
بو قدر عقل واردر اکم وارد رخیری بیلورم من که شبها ره تقوی زده ام
با دف چنک بن که کیجه بر تقوی یولن اورمشم دف وچنک ایله ناکهان سر
بره ارم چه حکایت باشد ناکهان یوله کتورردم نه حکایت اولور مراد بوندن
دف وچنکدن شوق ایله طالب ومطلوب درلاجرم بن کیجه لرده زهد خشک یولن

طلب بیر شوق ایله اوررم ناگاه طریقیدن بلکش چقرب ظهور ایدر رسم امر غیبدر
تا بغایت ره میخانه نمی دانستم غایته دک میخانه یولن بلمز ایدک ورنه مستوری ما
تا بچه غایت باشد یوخسه بزم مستورلکمز نه غایته دک میخانه یولن بلمز ایدک
بزم اندن محجوب اولمز بو مرتبه ده اولمز ایدی دیمکدر زاهد ار راه برندی
برد معذور بیت زاهد اگر بولی رندلکه النمز سه معذور در عشق کاریست که
موقوف هدایت باشد سلوک عشق بر ایشدر که هدایته موقوف اولور
مراد زاهد خشک سلوک ایده مزسه عجب دگلدر که عشق الهی هدایتسز
اولمز دیمکدر بنده پیر مغانم که ز جهلم برهاند پیر مغانک قولی بن که بنی
جهلدن قورترد ی پیر ما هرچه کند عین ولایت باشد بزم پیرمز هرنه ایدرسه
عین ولایت اولور مراد شیخ کامل بنی جهل طریقیدن قورترب بلکه من
عمل بما علم ورثه الله تعالی علم ما لم یعلم فحنجه جهل جبلیدن قورترب اظهار
کرامت ایدر دیمکدر زاهد عجب و نماز و من و مستی و نیاز یعنی زاهدک
مقابله سی بن انک عجبنک مقابلی بنم مستلکم انک نمازی مقابلی بنم نیازم
تا ترا خود ز میان با که عنایت باشد سکا اورتدن کیمه عنایت اولور
مراد مستی و نیاز خود پرستی وهستیدن اولیدر دیمکدر دوش ازین
فکر بخفتم که حکیمی می گفت دون گیجه بو فکردن اویمدم که بر عاقل دیر ایدی
حافظ ار مست بود جای شکایت باشد حافظ اگر مست اولورسه شکایت
یری اولور مراد بودر که عقلا وقتا عشق الهی و سلوک طریقیدن غافللردر
انلره مست حق سالک طریقت اولانلردن شکایت اولور بلکه تقدیر اللهدن
شکایت اولور بیت روم در کشم و تدبیر بتقدیر گذار هرچه گوی همگی
عین شکایت باشد ولا ایضا ترسم که اشک در غم ما پرده در شود
قورقرن کوز یاشی بزم غممزده پرده یرتجی اولا مراد سرشک افشاء
راز قلدوغندن قورقرن دیمکدر بیت ترسم غم حبیب باشکم بدر شود

ایلن

این خانهٔ دلم زغمش با اثر شود • این راز سر بمهر بعالم سمر شود بو باش
مهر لو راز عالمه حکایت اولا مراد بو درکه سرّ مهمو د اهلندن مستور
اولمق لازم دکلدر و انده خطر بو قدر ضرر عالمه فاش اولوب اهل بلمکده در
کویند سنک لعل شود در مقام صبر دیرلر طاشی لعل اولور صبر مقامنده
اری شود در ولیک بخون جکر شود بلی اولور ولی جکر قانی ایله اولور
مراد مشغنه کمال حاصل اولمز و عالمی مرد کامل اولمز دیمکدر در تنکنای
حیرتم از نخوت رقیب حیرت طار لغندن رقیبک تکبرندن یا رب مباد انکه
کدا معتبر شود یا رب اولمسون اول که کدا معتبر اولا مراد بودر که
دخی کسه حاکم اولمق بلیهٔ عظیمدر العیاذ بالله این سرکشی که در سر
سرو بلند تست بو سرکشلک که سنک سرو بلندکده در یعنی قامت
بلندک سرکشیدر کی با تو دست کوتهٔ ما در کمر شود بخن بزم قصه المز سنک
قوشاغکده اولور مراد علو درجهٔ الهیهٔ بیان و اکا وصولک صعوبتی
ذکر در از هر کنار بتیر دعا کرده ام روان هر کنار دن دعا اوقن روان
ایدم باشد کزان میانه یکی کار کر شود اولا او رتهدن بری مؤثر اولا
این قصر سلطنت که تو اش ماه منظری بو سلطنت کوشکی که سن انک
منظری یعنی پنجره سی انی سن سرها بر آستانهٔ او خاک در شود باشلر
انک ایشکنده قپو طپراغی اولور مراد بوندن جناب رسول الله عم خطاب
یا شیخ الاسلامه خطابدر و اول درکاه قصر سلطنت عظمت و کبریای
حضرتحقدر که باشلر اول درکاه بابنک خاکیدر از کیمیا مهر تو شد
روی من چو زر سنک محبتک کیمیاسندن اولدی بنم یوزم التون کبی
ادی بیمن لطف شما خاک زر شود بلی سزک لطفکز برکتنده طپراغی
التون اولور مراد عشق الهی ایله بکزی صارو اولان زر کبی عزیز اولدیغی
بیاندر بیت یخه اکسیر سعادت وهم عشقو که کم خاک ایکن صورتنی قلدی سرور سرور بنکدر

بس نکته غیر حسن بباید که تا کسی نیجه نکته حسندن غیر کرکدر تا بر کسه
مقبول طبع مردم صاحب نظر شود صاحب نظر کشنک طبعی مقبول اولا
مرد وحسن الخلق اولان حسن الخلق وحسن القول وحسن الفعل وحسن
الحال اولمق کرکدر ایدوکن بیان در خواهم شدن بمیکده گریان وداد خواه
دیلرن میخانه یه کیمک اغلایجی وشکایتجی اولدوغم حالده کز دست غم خلاص
من آنجا بکر شود که غم الذن خلاصم انده اولور مراد بودرکه خانقاه
وغم دنیادن خلاص بر یدر بلکه انده وارن غم اخرتدن دخی خلاص اولور
بیت ای طالب راحت اگر از غم بگریزی ٭ جز گوشهٔ میخانه ترا مملکتی نیست
ای جان حدیث ما بر دلدار باز گو ای جان بزم سوزمز دلدار قتنده کرو سویله
لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود لیکن اویله دیمه صبایه خبر اولا مراد
اسرار ونیاز حضرت حقه عرض ایدر اما افشای راز ایدنلردن کتم ایتمک
کرکدر ایدوکن بیان در روزی اگر غمی رسدت تنگدل مباش برگون اگر
بر غم ایرسه سکا تنگدل اولمه روی شکر کن مباد که از بد بتر شود
یوزی شکر قل که اولمه یه که یرمزدن یرمز اولا مراد بودرکه هر بلا که واقع
اولور اندن اصعب اولانی فکر ایدوب اکا شکر ایتمک کرک یا غم دنیا ایچون
شکر ایتمک کرک که دافع بلای اخرتدر ای دل صبور باش و مخور غم که
عاقبت ای دل صبر ایدیجی اول و غم یمه که عاقبت این شام صبح گردد
واین شب سحر شود بو اخشام صباح اولور بو کیجه سحر اولور مراد
بعد عسر یسری حسبنجه هر ترحک بر فرحی اولوردیمکدر حافظ چو نافهٔ
سر زلفش بدست تست ای حافظ چو زلف باشی نافه سی سنک الکده در
دم در کش ار نه باد صبا را خبر شود ساکت اول یوخسه باد صبایه خبر اولور
مراد بودرکه غیب هویتدن خبر سن اکلسویلکه منشی راز اولان واقف
اولور بعض نسخه ده مخلص بیتی بو واقع اولمش حافظ سر از لحد بدر ارد بپای بوس

حافظ

حافظ بلبل قبردن چقرا باقی اویمکه کرخاک او بپای شمابی کسبز شود اکرانک
طپراغنی ایله سنزک ایاغکزه قلقان سز یعنی پرده سز اولا مراد موت سنک
محبتنک و وصول و صحبتنک بندن زایل اولمز دیمکدر بیت نقدرا و یمش ایسم
دورم ایاغکا او یمکه سیر ایدرکن سرورا بصسک قدم سین اوستنه
ولہ ایضا روز هجران و شب فرقت یار اخر شد هجران کونی و فرقت
یار کیجه سی اخر اولدی زدم این فال کذشت اختر و کار اخر شد
بو فال اوردم یعنی تفألا بو کلامی دیدم یلدز کچدی یعنی نحوست یلدزنک
دوری کچدی و ایش اخر اولدی مراد تفأل مبارک ایدکن بیان در
و هجرک اخری وصل ایدکن ذکردر ان همه ناز و تنعم که خزان می فرمود
اول دو کلی ناز تنعمی که خزان بیوردی یعنی ایدرایدی عاقبت در قدم باد
بهار اخر شد عاقبت بهار یلی قدمندن اخر اولدی مراد قدوم یسر لطیف
عسر شدیدی کیدردی دیمکدر صبح امیدکه بد معتکف پردهٔ غیب امید صباحی که
غیب پرده سنده معتکف ایدی کو برون ای که کار شب تار اخر شد دی طره
جیق که قرکو کیجه اخر اولدی مراد مطلعده کی کبی در شکر ایزد که باقبال کله
کوشهٔ کل شکر الله که کلک کلاهی کوشه سی دولتنده نخوت باد دی و
شوکت خاک اخر شد کوز یلنک تکبری و دیکن شوکتی اخر اولدی مراد بیت
ثابنده کی کبی در ان پریشان شبهای دراز و غم دل اول اوزون کیجه پریشا نلغی
و کوکل غمی همه در سایهٔ کیسوی نکار اخر شد دو کلی نکار کیسوسی کولکه سی
اخر اولدی مراد ظلمات نفس و غیب هویت ایله زایل اولدی دیمکدر بعض نسخه
بو بیت واقع اولمش کرچه اشفتکی کار من از زلف دوست اکرچه بنم
ایشم قرشقلغی انک زلفندندر حل این عقده هم از روی نکار اخر شد
بو دوکمک چوزمسی هم نکار یوزندن اخر اولدی مراد غیب هویت در حیرتم
تجلی جمال ایله زایل اولدی دیمکدر بعد ازین بر در میخانه روم با دف چنک

بوندن صکره میخانه قپوسنه کیدرم دف وچنک ایله قصهٔ وغصه که در دولت یار اخر شد غصه قصه سی که یار دولتنده اخر اولدی مراد صومعه یه شوق طلب ویر متوجه ایله وارد رو نکدن عنایت حق ایله غم دنیا منقطع اوللدی دیمکدر بعض نسخه ده بو بیت واقع باورم نیست زبد عهدی ایام هنوز اینمزم ایامک بد عهدی لکدن وهنوز قصهٔ هجر که در وصلت یار اخر شد قصهٔ هجر که یار وصلتنده اخر اولدی مراد مصراع ثانی مضموننه اینمزم زیرا زمانه بد عهد در لاجرم مساعدهٔ زمانه اعتماد اتمک کرک دیمکدر ساقیا لطف نمودی قدحت پرمی باد ای ساقی لطف کوستردک قدحک طلو شراب اولسون که بتدبیر تو تشویش خمار اخر شد که سنک تدبیرک ایله تشویش خماری اخر اولدی مراد شوق ویرن کسنک کلامی ایله تکاسل اندوکن بیان ایدر واکا کثرت علم وقلبی مال اولمق ایله دعا ایدر در شمار ارچه نیاورد کسی حافظ را اکرچه کسه حافظی صاغنشه کتوردی یعنی ادم یرنه صایمدی شکر کین محنت بیرون زشمار اخر شد شکر که بوعددن طشره محنت اخر اولدی مراد فقیر لی اعتبار اولانلرک محنتی دخی تمام اولوب سعادته ایررلر دیمکدر
ولـه ایضاً می شمردم شب هجران ترا روز بروز شکر لله که غم هجر وشمار اخر شد
کرچه بر واعظ شهر این سخن اسان نشود اکرچه شهر واعظنه بو سوز اسان اولمز یعنی کوچ کلور تا ریا ورزد وسالوس مسلمان نشود تا ریا وسالوس کسب ایدر یعنی ریا ایلر مسلمان اولمز مراد اهل ریا کامل اسلام ایله مسلمان دکل در که ریاکشرک خفی در دیمکدر رحتی راحت ارمیطلبی ترک ریاکن زنهار که چنین نقد دغل خرج باسان نشود رندی اموز وکرم زرنه چندان هنرست رندلک اوکرن وکرم قل اول دکلو هنر دکل در حیوانی که ننوشد می وانسان نشود بر حیوان که شراب ایچمیه وانسان اولمیه مراد رندلکدن خلاص در یعنی اخلاص اوکرن وکرم قل که شول حیوان که

عشق

عشق الهی بلمیه حیوان دویادر انسان دکلدر اسم اعظم بکند کار خود ای دل خوش باش
اسم اعظم ایدر کندو اشنی ای کوکل خوش اول که بتلبیس وحیل دیو مسلمان نشود
که تزویر وحیله لر ایله دیو مسلمان اولمز مراد اسم الله ذکرینه مشغول اولان عزیز اولور
اهل تلبیس اولان شریف اولمزدیمکدر کوهر پاک ببایدکه شود قابل فیض کوهر پاک
کرکدر که قابل فیض اولا ورنه سنک وکل لؤلؤ ومرجان نشود یوخسه هر طاش
وبالچق لؤلؤ ومرجان اولمز مراد فیض الهی استعداده کوره اولور دیمکدر عشق می
ورزم وامید که علم شریف وامید اشلرن که بو علم شریف چون هنر معاصی
دکر موجب حرمان نشود غیر هنرلرکبی موجب حرمان اولمز مراد عشق الهی وامید
کرم موجب حرمان اولمزکه ان الله لا یضیع اجر المحسنین حسبنجه عشاق عباد نوعی
ضایع اولمزدیمکدر دوش می گفت که فردا بدهم کام دلت دون کیجه دیر
ایدی که یارن ویرم کوکلک مرادن سببی ساز خدایا که پشیمان نشود
بر سبب قیل یارنی که پشیمان اولمیه مراد وعده مساعدهٔ نفس ذکری
وانک نیجزه طلبدر حسن خلقی ز خدا می طلبم خوی ترا حسن خلقی الله دن
دیلرن سنک خویکا چون تا دکر خاطر ما از تو پریشان نشود تا دخی
بزم خاطرمز سندن پریشان اولمیه مراد نفسک قلبه مساعده سن
عبادتده موافقتده طلبدر ذره را تا نبود همت عالی حافظ ذره نک
تا اولمیه عالی همتی ای حافظ طالب چشمهٔ خورشید درخشان نشود
یلدریجی کونش چشمه سنه طالب اولمز مراد طلب جناب قدسه
علو الهمة من الایمان موجبنجه همت کرکدر فی المرء یطیر بهمته موجبنجه
سعی کرکدر که مطلوب حاصل اولا دیمکدر وله ایضا گفتم غم تو
دارم گفتا غمت سر اید دیدم سنک غمکدن ترم دیدی غمک باشه کله
معنی تمام اولا کیده گفتم که ماه من شو گفتا اکر بر اید دیدم که بنم ایم
اول دیدی اکر راست کلور که مراد محبوب صوری غمی باشه کلور فائده اولمز

وماه اولوب نور وبرسن معتبر دکلدر دیمکدر کفتم زمهربانان رسم وفا بیاموز
دیدم که شفقتلولردن رسم وفا اوکرن کفتا زماه رویان این کار کمتر اید
ددی ای یوزلولردن بوایش اکسک کلور مراد ماه رویلردن مهربان
اولمزدیمکدر کفتم که بر خیالت راه نظر ببندم که سنک خیالکا اوزره
نظر یولن بغلرن کفتاکه شبرو دست این از راه دیکر اید دیدی که
شبرو بوغیر یولدن کلور مراد بودر که عشق طریق نظیره منحصر دکلدر
طریق اخردن دخی کلور کفتم که بوی زلفت کمراه عالمم کرد دیدم که
سنک زلفک قوقوسی بنی کمراه عالم ایلدی کفتا اکر بدانی هم اوره
رهبر اید دیدی اکر بیلورسک اولدم سکا قولاغز کلدی مراد المجازه قنطرة
الحقیقه حسنجه مجاز حقیقه دلیل دردیمکدر یا خود غیب هویت دن بر
قوقو ظاهر اولوب اول قوقو طالب عاشقه راه ایدوب بعده وصول
سبب اولور دیمکدر کفتم خوشا هوایی کز باغ دوست خیزد دیدم که
خوشدر بر هوا که دوست باغندن قالقر کفتا خنک نسیمی کز کوی
دلبر اید دیدی مبارکدر بو یل دلبر محله سندن دیمکدر کفتم نوش
لعلت ما را با رزو کشت دیدم لعلک بالی بزی ارزو ایله طوردی
کفتا تو بندکی کن کو بنده پرور اید ددی سن قوللق قل اول بنده بسلیجی
کلدی مراد مکالمهٔ حق ومکاشفهٔ الهی ومشاهدهٔ روحانیه طلبن
عرض در واول حضرتدن جواب بیانی درکه وصول الی الله عبادت ایله
اولور کفتم دل رحیمت کی عزم صلح دارد دیدم که سنک رحیم کوکلک قچن
صلح عزمن ایدر کفتا بکس مکو این تا وقت ان در اید دیدی کمسه یه دیمه
بونی تا انک وقتی کلنجه مراد بودر که عنایت خدا ناکاه ایدولی بر دل اکاه
اید حسنجه فضل حق ناکاه کلور انک وقتنی الله بیلور سن همان حاضر
اول کفتم زمان عشرت دیدی که چون بر امد دیدم زمان عشرت کوردکه

نیجه تمام اولدی گفتا خموش حافظ کین غصه هم سر آمد دیدی هوس حافظ که
بو غصه داخی باشه گلدی مراد غمک دخی انتهاسی واردر دیمکدر ولە ایضا
هر کرا با خط سبزت سر سودا باشد هر کیمک که سنک خط سبزک ایله سودا
باشی واردر پای ازین دائرۀ بیرون ننهد تا باشد ایاغی بو دائره دن طشره
قومز تا که اولور مراد خط سبزدن علم در منهومان لا یشبعان منهوم
بالمال منهوم بالعلم موجبنجه علمه طالب و حریصی اولان مادام که واردر اندن
قومی طشره قومز یعنی انک طلبنده ترک ایتمز من که از خاک لحد نعره زنان برخیزم
بن قبر طپراغندن طورجق ولدوغم حالده قالقم داغ سودای توام سر سویدا
باشد سنک سوداک داغی سر سویدا اولور بلکل کیم قلب بر لحم صنوبریدر
انک اچنده بر قان قطره سی واردر اکا سودای قلب دیرلر و بر قوه
ادراکانه قونمشدر پس مراد بودر که حب الله حبۀ قلبنده سر مکتوم در
موت ایله داخی زایل اولمز حشرده دخی انده ثابتدر بیت صنعتی ایتمز
فراموش اویقویه وارمغله مرد موت ایله بن عشقکی نیچون فراموش ایلیم
تا کی ای گوهر یکدانه روا میداری تا نیجه دک ای گوهر یکدانه روا دوتر سن
کر خیال تو مرا بدیده چو دریا باشد که سنک خیالکدن گوزم دکز کبی اولا مراد
گوهر یکدانه دن فرد واحد اولان حضرت خدادر اندن وصلت استیوب اغلمقدن
خلاص رجا ایدر بعض نسخه ده بو بیت واقع اولمش تو خود ای گوهر یکدانه
کجا اخر سن خود ای گوهر یکدانه قنده سن اخر کز غم دیده مردم همه دریا باشد
که سنک غمکدن خلق گوزی دوکلی دریا اولا بیت سابعده کبیدر ظل
ممدود خم زلف توام بر سر باد سنک زلفک بو کلمی ظل ممدود ایدی بنم
باشم اوزره اولسون کاندران سایه قرار دل شیدا باشد که اول
کولکه دن دلو کوکل قراری اولور مراد غیب هویت تحتنده اولمق طلبی درکه
قرار و سکون قلب انده اولور از بن هر مژه ام آب روانیست بیا

هر كر يك دم بنده اب روان در كل اكر بميل لب جوى و تماشا باشد اكر ايرماق
كنارى تماشا ميل وارسه مراد كثرت بكا مبالغه در چون دل من دمى از پرده
برون و درآى بنم كوكلم كبى پردهٔ غفلتدن چيق خلوت عبادته كير كه دكر بار
ملاقات نه بيدا باشد كه بردخى ملاقات بيدا اولمز مراد مخاطبدن نفسدر
اكا در كه كوكلم كبى غفلت پرده سندن چيق عبادته كير كه كسب ثواب و عمل
طاعت ايچون بردخى ملاقات ميسر اولمز شمدى فرصتى فوت ايلمه چشمت
از ناز بحافظ نكند ميل ارى سنك كوزك نازدن حافظه ميل ايتمز بلى
سركرانى صفت نركس شهلا باشد بلكه باشى اغرلغى نركس شهلا صفتى
اولور مراد چشمدن عين و عين ذات شئ معناسنه در يس
عظمت و كبريا ذات الله حقير تنكدر ديمكدر چو افتاب مى از مشرق پياله
برايد چون شراب كونشى قدح مشرقندن طوغه زباغ عارض ساقى
هزار لاله برايد ساقينك عارضى باغندن هزار لاله چقه مراد مشرق پياله دن
قلب شيخ مرشد و افتابدن مراد عشق الهى در چون الهى انك قلبندن
طلوع ايدب ظاهر اولا انك عارضى باغنده و وجه جميلنده اثار نورطراوت
ظهور ايدر نسيم در سر كل بشكند كلالهٔ سنبل يل كلى باشنده صرسنبل
دسته سن چو در ميان چمن بوى ان كلاله برايد چون چمن اورته سنده
اول زلف قعوسن مجلس عشقده ظهور ايدجك هواى عاشق مكاشفه
اوزره سنبل باغن تار و مار ايدر ديمكدر بوى زلفك ايرجك عالمه
اى يوزى كل ايرق اوت كور نور انكوزينه هر سنبل زكر دخوان نكون
فلك طمع مداردلا فلكك باشى اشغه سفره سى كنارندن طمع ايتمه اى
كوكل كه بى ملالت و صد غصه يك نواله برايد كه ملالت سز و يوز غصه سز
بر لقمه حاصل اولا مراد طلب رزق قليل فلكدن غم كثير سز اولمز ديمكدر
شكايت غم هجران نه ان حكايت حاليست غم هجران شكايتى اول حكايت حال

وله ايضا

دکلدرکه بشمهٔ ز بیانش بصد رساله براید که برشمه انک بیاننده یوز
رساله ایله حاصل اولا مراد فرقت تفصیل تطویل السترد یمکدر کرت
چو نوح نبی خبر هست بر طوفان اکر سنک نوح نبی کبی خبرک وارسه
سلمنک طوفانه بلا بکردد وکام هزار ساله براید بلادوتر وبیک یللق مراد حاصل
اولور مراد بلایه صابر اولان بلایی دافع ومراده واصل اولوردیمکدر بسعی خود
نتوان برد کوهر مقصود کنید سعیک ایله اولمق اولمز مقصود کوهرنی خیال بودکه
این بی حواله برآید خیال ایدی که بو ایش حواله سز حاصل اولا مراد بودرکه حضرت حق
احسانه حواله سز واول حضرتدن عنایتسز کوهر مقصود حاصل اولور
دیمک خیال باطلدر نسیم لطف تو کر بکذرد بتربت حافظ سنک لطفک
یلی اکر اوغرسه حافظ قبرینه ز خاک کالبدش صد هزار ناله براید انک قلبی طپراغندن
یوز بیک ناله چیق مراد حضرت حقه خطابدرکه احتیاج مماتدن صکره حیاتمدن ایسه‌در
بیت غزیلردن مدد اولمسه اولوردنیاده موت اولورخوت ولیجق اول مدد الله مدد
وله ایضا سروچمان من چرا میل چمن نمی کند بنم زیاده صانیجی سروم نیچون
میل چمن اتمز همدم کل نمی شود یاد سمن نمی کند کلله مصاحب اولمز سنی اکمز
مراد سروچماندن علو همتی دریا محبوب مجازیدر چمندن مراد معرفة الله دکلدن
مراد مکاشفه در سمن دن مراد بیاض قلب وصفای خاطردر تا دل هرزه کرد من
رفت بچین زلف تو بنم باطل ولاابخی قلبم تا که کندی سنک زلفک بوکلمنه از هوس سفر
کنون با وطن نمیکند سفر هوسندن کشمدی وطنی اکمز مراد بودرکه شمدیه دک
باطل کران کوکلم چون نجیب سوبته کیدوب سیر الی الله وسیر فی الله قلدی اول
سفرک هوسندن وطن دنیای یاد اتمز دل بامید وصل تو همدم جان نمیکند
کوکل سنک وصلک امیدی ایله جانه مصاحب اولمز جان بهوای کوی خدمت
تن نمیکند جان سنک محلک هواسی ایله تن خدمتن ایلمز مراد قلب وصول الی الله
رجاسندن ترک جان ایدوب اکا متوجه در وجان سنک درکاهک محبتندن تن خدمتی

ترک ایتمشدر دیمکدر پیش کمان ابروت لابه همی کنم ولی سنک قاشنک کمانی اوکنده تضرع

ایدرم ولی کوش کشیده است ازان کوش بمن نمیکند کوش چکمشدر یعنی عزلت

اختیار ایتمشدر قولاغی بکا ایلمز مراد بودرکه زمرالهی مسر در قول ایله اکا وصول

بولنمز عمل وحاصل تحصیل قلمینجه اولمز دیکلهٔ زطره اش کردیم از سر فسوس

دون بر شکایت انک زلفندن ایتدم لطیفه بکشمزن دیدیکه بو اکر قره قولاغی

بکا ایتمز مراد بودرکه اسرار غیب بکا ظهور ایتمز دیدم جواب الهی علی وجه التلطیف

بو اولدیکه اسراره اطلاع عمل کثیر سز اولمز مجرد قول ایله حاصل اولمز

موانع تا نکردانی زخود دور دون خانهٔ دل تابدت نور چون زنسیم می شود

زلف بنفشه پرشکن چون یلدن اولور بنفشه زلفی طلوع بو کلم وه که دلم

چه باد ان عهد شکن نمیکند واه که کوکلم بنه اول عهد صبحی یادن ایلمز مراد بودرکه

ظاهر بنفشه یه نظر ظهوره سبب در یعنی دایم ومستمر دکلدر مشاهدة الابرار بین

التجلی والاستار لاجرم قلب سلیم ظاهردن مشاهده انتقال قلوب مجاهده ایتمک

کرکدر ایدی ساقی سیم ساق من کر همه درد می دهد بنم ساقی سیم ساقم اکر دردی ویرر

بوسه ویرسه کیست که تن چو جام می جمله دهن نمیکند کیمدرکه تنی جام کبی جمله اغز ایلمز

مراد واعظ ومرشددرکه ساقی وقدح سیم کبی مبارک ونافعدر اکرچه درد الچون

وهر وقت ریاضت دخی بیوررسه طالب اولان اکا تمام راغب اولوب کرک دیمکدر

نکهت سای شد صبا دامن پاکت از چه رو خوش قوقولو طیب مرکب ایچی اولدی

صبانک پاک دامنک نه یوزدن خاک بنفشه را ازان مشک ختن نمیکند بنفشه

طپراغنی اندن مشکن ختن ایلمز مراد تجلیات الهیه غالب اولوب هر برذره مشهود

حق ظاهر اولوب هر بر پرده سالکک دامنی عیوب معاصیدن پاک اولوب هر بر پرده

اثار تجلی اظهار ایتمک لیاقتی اولدوغنی بیان ایدر بعض نسخهده بو بیت واقع اولمش

باهمه عطر دامنت ایدم از صبا عجب دکل سنک دامنک خوش قوقوسی ایله بکا صبادن

عجب دکلدر کز گذر تو خاک را مشک ختن نمیکند سنک اوغرکدن طپراغی مشک ختن ایلمز

مراد بودر که جون فیض و تجلی غالب اولا سالک و عامی یکسان اولمق جایز اولور
اولمق عجب دردیمکدر دست کش جفا مکن کاب دخم ز فیض تو جفا اولیجق سون
اتمه که بنم بکاغم هوی سنک فیضکدن بی مدد سرشک من در عدن نمیکند بنم کوزم یاشی
مددسز عدن ایلمز مراد فیض و استتاری اکسک اتمه تا که شوق ایله سرتبت و اصلاح
حاصل اوله دیمکدر کشتهٔ غمزهٔ تو شد حافظ ناشنده پند سنک غمزک معتولی اولدی
نصیحت اشتمز حافظ بتیغ سزاست هر کراد ردسخن نمیکند قلیجه لایقدر هر
کمسیه که سوز دردن ایلمز انک قیدنده اولمز مراد بودر که پند مرشد قبول اتمین
مظهر قهر اولور محل فیض اولمز **وله ایضا** دل ما بدور رویش ز چمن فراغ دارد
بزم کوکلمز انک یوزی دورنده چمندن فراغ واردر که چو سرو پای بندست و چو لاله
داغ دارد که سرو کبی ایاغی باغلودر و لاله کبی داغی واردر مراد وجه الله متعلق
اولان قلب صاحبنی بر یرده ساکن و فارغ ایدردیمکدر سر ما فرو نیاید بکمان
ابروی کس بزم باشمز اتمز کمسنک قاشی یاینه که درون کوشه گیران از جهان
فراغ دارد کوشه د و تنلر الحینک جهاندن فراغی واردر مراد عزلت اختیار ایدن
جهانه میل ایلمز دیمکدر ز بنفشه تاب دارم که ز زلف او زند دم بنفشه دن حرارتم
واردر که انک زلفندن نفس اوردر تو سیاه کم بها بین که چه در دماغ دارد
سن اکسک بهالو سیاهی کور که دماغنده نه واردر مراد سیاه روان اولان
حدنی بلمیوب کندونی صاحب حالت مطلع غیب هویت بلمک خطا دردیمکدر شب تیره
و بیابان بکجا توان رسیدن قرکوکیجه و بیابان قنده ارشمک اولور مکر ان که
عکس رویش بر هم چراغ دارد مکر انک یوزی عکسی یولمه چراق دوته مراد
ظلمت نفسانیت و بیابان دنیاده مقصد وصول اولمز مکر هدایت الله رهبر
اولا دیمکدر من و شمع صبحگاهی سزا او ار بجود بکریم بن شمع سحر کاهی
لایقدر که کندوز فراغله وز که سوختیم و از ما بت ما فراغ دارد که بنزق
و بزدن بتمزک فراغی واردر مراد بودر که النفس هی الصنم الاکبر حسبنجه نفسک

معشوقه و معبوده در بزه موافقت ایتموب فراغده اولدوغندن اغلمق بزه
لایقدر بچمن خرام و بنگر بر تخت گل که لاله بچمنه صالن و نظر قل گل تختی قنده که
لاله بندیم شاه ماند که بکف ایاغ دارد شاه مصاحبنه بکزر که کفنده قدحی
واردر مراد لالهٔ ندیم شاه اکرچه قدح دوترلر اما اخر خزان اصل خرابلردر اندن
غیرت الموق کرکدر دیمکدر رسد زدم چو ابر بهمن که بدین چمن بگریم لایقدر که اوده
قیش ایی سمای کبی بو چمنده اغلیم طرب آشیان بلبل بنگر که زاغ دارد
بلبلک شنلک یوه سن کور که زاغ دوتر مراد رقیبدن اهل و لانلر صدیق
و اهل اولنلرک یرن الدوغیچون اغلملو دردیمکدر بغروغ چهره خالت
ره دل زنند بهر شب بوزی نوی ایله سنک خالک کوکل یولن اوررلر
بر کیجه چه دلاور است دزدی که بشب چراغ دارد نه بهادردر بر خرسزک
کیجه چراغی واردر مراد حسن ظاهر بر کیجه کبی مستور و قنده طریق
قلبه آشکاره اورب انی الدغن استغراب درز سر درس عشق
دارد دل مستمند حافظ عشق درسی سوداسی واردر حافظک
غصه لو کوکلنده که نه خاطر تماشا نه هوای باغ دارد که تماشا خاطری و باغ
هوسی یوقدر مراد طالب علم و صاحب درد و عزلت و خلوت اختیار ایتمک
کرک که مراده واصل اولادیمکدر **وله ایضا** شراب و عیش نهان چیست کار
بی بنیاد شراب دخی کزلو عیش ندر بنیادسز اشدر زدیم
بر صف رندان و هرچه بادا باد اوردق رندلر صفنه هر نه اولورسه
اولسون مراد عشق الهی و تصدیق طریق صرح سلوک تمکین تمل سنز
ایشدر زدیم بر سالک و مخلصلر صفنه دوقندق انلردن اولدق
هرنه اولورسه اولسون گره ز دل بگشا و ز سپهر یاد مکن
کوکلدن دوکمی چوز و فلکدن یاد ایتمه که فکر هیچ مهندس چنین گره
نگشاد که هیچ مهندس فکری بونک کبی دوکم اچدی مراد فلکدن مساعده یوقدر

بو قدّو بو خاطرکده عقده اولمشدر اول عقدهٔ حل ایت فلک موثر حقیقی دکلدر
انی مهندس و فلسفی حل ایدممش دردیمکدر ز انقلاب زمانه طمع مدارکه
چرخ زمانه انقلابندن طمع دوتمه که چرخ ازین فسانه هزاران هزار دارد یاد
بو افسانه‌دن نیجه بیکلر بیک یاد نره‌در مراد کلالی زمانه سعادت دنیا طرفنه
میل کوستردکندن طمعه دوتمه که جمله مکاید دهردن بری اولدر الکا الدنمه اخرة
توجه ایتمکه اولدیمکدر قدح بشرط ادب کیرزانکه ترکیبش قدح ادب شرطی
ایله دوت زیراکه انک ترکیبی زکاسهٔ سر جمشید و بهمنست و قباد جمشیدک
و بهمنک و قبادک باشی جناغندندر مراد پادشاهلرک باشی طپراغی اولوب
اول طپراقدن قدح دوزلمشدر دنیاده پادشاه و کدا خاکا و لمقده یکساندر
دیمکدر کاه رحلت نیست شاهانرا بجز دست تهی پس درین معنی کدا همچون قباد
قیصرست که اکه هست که کاووس و کی کجا رفتند کم اکاهدر که کاووس و کی
قنده کتدیلر که واقفست که چون رفت تخت جم بر باد کم واقفدر که نیجه کیتدی
و تخت جم یله مراد بودر که دنیا دار البقا دکلدر والا پادشاهلر مال و عسکر
قوتی ایله چاره بولورلر ایدی ز حسرت رخ شیرین هنوز می بینم شرین یکاغی حسرتندن
هنوز کورورم که لاله میدمد از خون دیدهٔ فرهاد لاله بتر فرهادک کوزی قاننددن
مراد بودر که اهل نظر اولان لالهٔ حمرایی قان اغلینلرک کوزی یاشندن بویانمش
بیلوب انک رنکنه الدنمق کرکدر بیا بیا که زمانی زمی خراب شویم کل کل بر زمان
شرابدن خراب اولالم مکر رسیم بکنجی درین خراب اباد اولا که ایر شاوز بر کنجه
بو خراب آباد ده مراد بودر که کنج و دفینه و یرانه لرده اولورلا جرم عشق ایله فقیر
و خراب اولالم اولاکم کنج قرینه و مال وصلته واصل اولاوز مکر که لاله بدانست بی
وفایی دهر مکر که لاله بلدی دهرک بی وفالکنی که تا براد و شد جام می کف ننهاد
که تا طوغدی و کتدی شراب قدحن الدن قومدی مراد بودر که جهانک بی وفالکنی
بیلمز اطلبوا العلم من المهد الی اللحد حسبنجه عشق الهی قدحن وکاه صفای قلبی ترک ایتمز

بيت ماکیان منقار برده زیر کوه وفر بد قهقهه بر کوه وصحرا الشیوه کبک تر ست

نمی دهد اجازت مرا بسیر سفر اجازت ویرمزلر بکا سفر سیرنه نسیم خاک مصلی
وآب رکنا باد مصلی طپراغی یلی رکنا باد صویی مراد حب الوطن من الایمان
موجبنجه شیراز دیارن ترک ایتمز اویله وطن اهلی که آخر تدانی ترک ایتمک اولمز دیگر
رسید درد وغم عشقش بعاشق انجه رسید ایرشدی انک عشقی غمندن عاشقه
اول که ایرشدی که زخم چشم زخم حوادث بعاشقان مرسان که حوادث زخمی کوزی
عاشقلره ایرسون مراد عاشق صادق عشق حقده باغ اولسون دیو دعا ایله در
قدح مگیر چو حافظ مگر بناله چنگ قدح دوتمه حافظ کبی مگر ناله چنگ ایله
که بسته اند برابریشم طرب دل شاد باغلمشلر در شنلک ابریشمی اوزره شاد
کوکلی مراد عشق الهی دوتمه سلوک طریقت اتمه مگر شیخ مراقبه ایلمک ایله که شیخ
مرشد لازم در دیمکدر وله ایضا در ازل هر کو بفیض دولت ارزانی بود
ازلده هر کمکه او دولت فیضنه لایق اولا تا ابد جام مرادش همدم جامی بود
تا ابد انک مراد قدحی مصاحب روحانی اولور مراد بودر که الکه السعید سعید
فی بطن امه حسبنجه سعادت ازلیه تقدیر اولنمش اولا وجذبه من جذبات الرحمن
توازی عمل الثقلین موجبنجه فیض الهی زحمت ریاضت سز واصل اولا وابدی
مراد وصول جانبنه مقارن اولور من همان ساعت که ازمی خواستم شد توبه کار
بن همان اول ساعتده که شرابدن توبه کار اولمق دیلدم کفتم این شاخ
ارد هد باری پشیمانی بود دیدم بو بوداق یعنی توبه اگر بر کره ویرارسه
پشیمانلق اولور مراد بودر که اول وقت که آخرت امرندن رجوع وکار دنیایه
درحال دیلدم همان اول وقتده بلدم که بو براق میوه سی پشیمانلق اولسه
گر گرد ر خود گرفتم کافکنم سجاده چون سوسن بدوش دولتم برالمش
سجاده ء سوسن کبی اوموزه همچو گل بر خرقه رنگ می مسلمانی بود گل کبی خرقه
اوزره شراب رنگی مسلمانلق اولورمی مراد بودر مصراع ثانی مضمونن

الستهام

استفهام انکاریدرکه اوموزنده سجاده و خرقه سنده تلوث حرام اولان کسه
تعریض در بی چراغ جام در خلوت نمی یارم نشست قدح چراغسز خلوتده اوتره
قادر دکلن زانکه کنج اهل دل باید که نورانی بود زیرا اهل دل بوجاغی کرکدرکه
نورانی اولا مراد بودرکه خلوت نشین اولان عشق الهی ایله کرککه نورانی اولا
کرچه بی سامان نماید کار ما سهلش مبین کاندرین کشور کدایی رشک سلطانی بود
بو مملکتده کدالق پادشاهلق کونیسی اولور مراد بودرکه ترک تحصیل صفا اهل
ظاهره یونسز کورنور اما بونلر ولایتدرکه پادشاهلر بوکه کونی انلر لایقدر
بیت تاج صوفی تاج سرور کند و سلطان بقا اولک ایله زایل اولمز دولتی پاینده در
دی عزیز کفت حافظ می خورد پنهان شراب دون بر عزیز دیدی حافظ کزلو شراب
ایچر ای عزیز من نه عیب آن به که پنهانی بود ای بنم عزیزم عیب کزلو اولمق عیب
دکلدر مراد بودرکه بر عزیز حافظ سلوکی عوامدن اخفا ایدر دیدی بن دیدم
ای عزیز عوام قتنده سلوک و تصوف عیبدر عیب کزلو اولمق کرکدر وله ایضا
اکر نه باده غم زیاد ما ببرد شراب کوکل بزم خاطرمزدن کیدرمیدن نهیب
حادثه بنیاد جان ما ببرد حادثه هیبتی بزم جانمز بنیادن کیدررادی مراد
عشق الهی به توغل غم جهان تیره توغل فراموش ایدردی والا هیبت
حوادث جهان نکبات والام زمان بزی هلاک ایدررایدی دیمکدر
باده داد جو مرا ساقی مست کشتم که از من من شد اکر عقل بسته فروکشد
لنکر اکر عقل سستلک ایله اشغه چکمیدی دموری چکونه کشتی ازین ورطه بلا
ببرد نیجه سنه کمی بو بلا کرد ابندن کیدررایدی مراد بودرکه عقل معاد شراب
عشق حق سستلک ایله وقار و سکون ویرر بعض نسخده بو بیت واقع
اولمش خلوت ما را فروغ از عکس شمع و باده باد بزم خلوتمزه نور
شمع و شراب عکسندن اولسون وقت کل مستوری مستان زنادانی
بودکل و قتنده مست لرک مستورلکی جاهلقدن اولور مراد خلوتده نور قلب

وعشق کرککه وقت مکاشفه ده مکیف اولمق جهلدر دیمکدر مجلس انس و بهار
وبحث اندر میان مجلس انس و بهار اولا و بحث عشق اورته ده اولا
جام می از جانان کران جانی ببرد جانانه دن جام شراب المق ثقیل الروح
وغلیظ اولمقدر اولور مراد انس حق و فتح فیض اولوب عشق الهی
بخشنده ایکن حضرت حقدن فیض و فضل اولمق علامت غلظت وادباردر
همت عالی طلب جام مرصع کو مباش همت عالی استه مرصع قدح قوا اولسون
رندرا اب عنب یاقوت رمانی بود رندره اوزم صوبی یاقوت رمانی
اولور مراد علو الهمة من الایمان حسنجه شیخ و مرشددن و حضرت حقدن
همت عالیه و درجهٔ سامیه استه اسباب و متاع و مال اولسون که فقیره
شراب عشق یاقوت رمانی و متاع و مال دردیمکدر نیکنامی خواهی ای دل
با بدان صحبت مراد ایو ادلولق استرسن ای کوکل بیرمزلر ایله صحبت دوتمه
بد پسندی جان من برهان نادانی بود بیرمز بکنمکلی بنم جانم جاهللق دلیلی
اولور مراد ایولره مقارنته ترغیب و بیرمزلر صحبتندن ترهیبدر اگرچه بی سامان
نماید کار ما سهلش مبین اگرچه بونسز کورینیر بزم بوندن و برصدری
وجود انسان کسی گرداب عصیاندن حب جهاندن خلاص اولمیوب اننده هلاک
اولور ایدی فغان که با همه کس غایبانه باخت فلک فریاد بر کسه ایله غایبانه اوینزی
فلک کس نبود که دستی ازین دعا ببرد کمسه اولمدی که بوالی بومکاردن الله
یعنی غالب اولا مراد زمانه ایله مخاصمه ایمیوب حضرت حقه اعتصام و عمل
آخرته اقدام اتمک گرکدیمکدر مکن ستیزه دلا با سپهر شعبده باز
مغرست چون مردن بسوی حق کن ساز دل ضعیفم ازان میکشد
بطرف چمن ضعیف اولدم کوکلم انوکیچون چکر چمن طرفنه که جان زمرگ
به بیماری صبا برد که جان اولمکدن صبا خسته لکی ایله یعنی اهسته اسمسی
ایله الترر یعنی خلاص ایدر مراد چمندن نسیم سلوکدر یعنی ضعیف کوکلم سلوک طریقنه

مائل اولور که آهسته آهسته فیض الهی ایله قلبی موت حقیقی که نسیان موت
و عذاب آخرتدر اندن قورتلور گذار بر ظلماتست خضر راه کو او غم ظلماتده در
بر بول خضر قنی مبادا که آتش محرومی آب ما ببرد اولیه که محروملق اودی بزم صویمز
اله یعنی گیدر ب ضایع ایده مراد بودر که آب حیات ظلمات اچنده اولور
بو جهتدن آب حیات حقیقی که موت آخرتدر عذاب مؤیدن قورتر ظلمات
ریاضت اچنده در خضر کبی بر قولاغز گرک که بزی اکا الته تا که اندن محروم
اولمق حرارتی بزی نشو نمادن ضایع ایتمیه طبیب عشق منم باده که این معجون
طبیب عشق بنم شراب ایچ که بو معجون فراغت آرد و اندیشهٔ خطا ببرد
فراغت گتورر خطالی فکری گیدرر مراد عشق الهی سبب فراغت خاطر
و دافع فکر فاسددر دیمکدر بیت این شراب عاشق همه مراد تراست نامراد
اثر درین قدح رنگی نیست بسوخت حافظ و کس حال او بیار نگفت یاندی
یاندی حافظ و کمسه انک حالنی یاره دیمدی مگر نسیم بپیامی خدا برا ببرد مگر
یل بر خبری ایله ایچون یا اللهم الله مراد کند ونك وسیله سز وصول اولیوب
واسطه استدوکن بیان درحت دیاد کارمن ای دوست گر نگهداری
یکی دو نکته نگفتم من از سر یاری بگیر دامن پیروز دست مگذارش
بهوش باش فرصت ز دست نگذاری علم ایضا مرا بر ندی و عشق
آن فضول عیب کند بکاتلک و عشق ایله اول فضول عیب ایدر که اعتراض بر
اسرار اهل غیب کند اهل غیب اسرارنه اعتراض ایدر مراد بودر که اخلاص
عبادت و عشق و محبت ایله اسرار الهیه واقف اولنور و اهل ظاهر علمندن
غیری علم اهل غیب حاصل اولنور لاجرم سلوک طریقت و خلاص و محبت خبر محققدر
بونی تعییب شول کمسه ایدر که اهل غیب اسرارنه اعتراض و انکاری اولا
کمال صدق صدق و محبت ببین نه نقص گناه کمال صدق و محبتی گور نقصان
گناهی گورمه که هر که بی هنر افتد نظر بعیب کند که هر کمسه هنرسز واقع اولا

وار دور
نظری عیبه ایدر مراد بودر که انسانده ایکی حال اولور بری کمال صدق و محبت
نقصان فساد و معصیت اهل کمال نظر اولوب بی هنر عیبه بصر اولور بیت
رخصت نقصان چو ماه تمامست کجا بود نقصان زراه لطف اکر بنکرد بسوی
کمال جنان بنزد ره اسلام غمزهٔ ساقیٔ اویله اوردی اسلام یولنی ساقی غمزه سی
که اجتناب ز صهبا مکر صُهَیب کند شرابدن اجتنابی مکر صهیب ایده صهیب رضی الله عنه
رسول عم حضرتنک اصحابندن امیراخورلق خدمتن ایدر صحابی زاهد درکه
حضرت عمر رضی الله عنه انک حقنده نعم العبد صُهَیبٌ لو لم یخف الله لم یعصه زعطر
حور بهشت آن زمان برآید بوی جنت حوری طنبدن اول وقت چیقه که
خاک میکدهٔ ما عبیر وجیب کند که بزم میخانه مز طپراغن عبیر ایده مراد عبادت
خانهٔ مرحد رکه انک خاکن عبیر جیب حورا ولمغه لایقدر کلید کنج سعادت قبول
اهل دلست کنج سعادت مفتاحی اهل دلک قبولی در مباد کس که درین نکته
شک و ریب کند اولیه که کمسه بو نکته شک و ریب ایده مراد اهل دلک مقبولی
اولمق مورث سعادت ایدکن بیان ندر شبان وادی ایمن کهی رسد بمراد
وادی ایمن چوبانی بر وقت ایرر مراده که چند سال بجان خدمت شعیب کند
که نیچه یل جان ایله شعیب خدمتن ایدسه مراده ایردی وادی ایمن چوبانندن موسی عم
در نیچه یل شعیب خدمتن ایدوب مراده واصل اولدی بیت موسی آن دم شد
کلیم الله بطور سال چندی کشت چوبان شعیب لاجرم سالکه فی خدمت شیخ
ایتمینجه کمال بولمز و مراده ایرمز زدیده خون بچکاند فسانهٔ حافظ کوزدن
قان طاملدر حافظک قصه سی چو یاد وقت شباب و زمان شیب کند
چو یکیتلک وقتنی و پیرلک زماننی یاد ایدر مراد عمر ضایع بحدو کن ذکر ایدوب
قان اغلنسه لایقدر دیمکدر رباعی در چو آن عمر من ضایع کشت کس چو
من هرکز زیان می کند شد کواه مرک هر موی سپید همچنان طبع جوانی میکند
ولہ ایضا طایر دولت اکر باز کذاری بکند دولت قوشی اکر کرواوغ مغلوق ایده

یار باز

یار بازاید و با وصل قراری بکند یار کر وکله وصل ایله قرار ایده مراد منقطع اولان
تجلی دعوت ایدوب بنده تمکین حاصل اولادیمکدر دیده را دستکه در کهر کرچه نماند
کوزه در د کهر قدرتی اکرچه قالمدی بخورد خون و تدبیر نثاری بکند قان ییه
و تدبیر نثار ایده مراد فرقتدن اغلمقدن کوز یاشی توکمشدر اما زحمت چکوب
تدبیر نثار ایتمک کبرک در دیمکدر کس نیارد بر او بردم زند ار قصهٔ من کسه
قادر اولمز انک قتنده نفس اورمغه بنم قصمدن مکرش باد صبا کوش کذاری بکند
مکر اکا باد صبا قولاغنه اوغر معلق ایده مراد کثرت عصیاندن عرض حضرته
عرض اولنا جق حالم یوقدر مکر و المستغفرین بالاسحار موجبنجه استغفار سحری
عرض حال ایده دیمکدر داده ام باز نظر بتذروی پرواز و یرمشم نظر طوغانن
بر سکلن اوچنه باز خواند مکرش نقش و شکاری بکند خواند لفظنک فاعلی
نعشدر و نقشدن مراد بغتره در و ضمیر باز نظره راجعدر و بکند لفظنده
مستتر اولان ضمیر باز نظره راجع یا تذروی پروازه راجعدر معنای
بیت بودر که نظر طوغانمی بر سکلن کبی تیز اوچانه و یردم تا که تعلیم شکار
ایده که اتی بغتره یه اوقیه و بر شکار ایده اول باز نظر یا تذوری پرواز
مراد بودر که نظرم بازنی بر سریع الطیران اولان شیخه تسلیم ایتدم
تا مکاشفه ایله انی دعوت ایده شکار قفل الله ایده دوش کفتم بکند
لعل لبش چارهٔ من هاتف غیب ندا و یردی که بلی ایدر مراد بودر که متحیر
اولانلرک چاره سن کلام الهی ایدر بیت ایشدوب قرانی بر صوفی بایلمش
اه ایدوب بنه قران اوقنسلر عقلی کلمش بلکه شهر خالیست ز عشاق
بود کز طرفی شهر خالی در عشاقدن اولا که بر طرفدن مردی از غیب برون
اید و کاری بکند بر ار غیبدن طشره چقه یعنی ظاهر اولا و ایش ایده مراد مرشد
کاملک یا مریدی لیک نایاب لغندن شکایت و یر مرید صاحب درد کظهورت
رجا در کو کریم که فیض کرمش غمزدهٔ بر کریمی که انک کریمی فیضندن بر غم

اورمش کیسه جرعهٔ در کشند و دفع خماری بکنند بر جرعه چکه و دفع خمار ایده مراد بودرکه
قنی بر کریم که صاحب فیض اولا تا که اندن بر ظرف یقنده تکاسل واقع اولمش کیسه فضل
ایرب شوق حاصل ایده یا وفا یا خبر وصل تو یا مرگ رقیب یا وفا یا سنک
وصلک خبری یا رقیب اولمش بازی چرخ مکر زین دو سه کاری بکند
چرخ اوینی مکر بو ایکی اوجدن بر ایش ایده مراد بودر که یا بر اهل کرم فیضندن
وفا حضرت غیندن وصل وعطا یا هلاک نفس وهوا اولا که مقصودی حاصل اوله
حافظ از در که او کر بروی هم روزی ای حافظ اکر درکاهندن اکر کتمز سک
هم بر کون کذری بر سرت از کوشه کناری بکند براو تورمغی سنک
بالکلاوزره قراک بوجاغندن ایدر مراد درکاه حقه ملازمت ایدن فیض
فضلندن محروم قالمز دیمکدر رباعی کفتا که چو دست کرد در کردن من دیدی
تو بسا چیز زغم خوردن من رفت ان همه خونابهٔ وجان کندن تو امد همه
لطف بنده بردارون من ولها ایضا خوش امد کل وزان خوشتر نباشد
لفظ ان مصراع ثانی مضمونینه اشارتدر یعنی خوش کلدی وخوشدر کل
واندن خوش اولمزکه در دستت بجز ساغر نباشد که الکدن قدحدن غیری
اولمیه مراد بودر که خوش کلدی وخوشدر کشف وفیضدن خوش اولمز
که الکده قلب صافی اولاکه کشف وفیض حق ایله مالامال اولا غنیمت دان
ومی خور در کلستان غنیمت بیل وشراب ایچ کلستانده که کل تا
هفتهٔ دیکر نباشد که کل تا بر هفته یه دک دخی اولمز مراد کشف وفیض
غنیمت بیلور عشق الهی نوش قل که کشف حال باقی اولمز دیمکدر زمان
خوش دل دریاب ودریاب خوشدلک زماننده دوی اوفوی بول
که دایم در صدف کوهر نباشد که دایم صدفده کوهر اولمز مراد صفای خاطر
وقتنی ضایع اتمه لؤلوی فیضی الکه دایم صفای فیض اولمز دیمکدر عجب
راهیست راه عشق کانجا عجب یولدر عشق یولی که انده کس سر برکند

کش کسر نباشد بر کسه بلش قالدررکه انک باشی اولمیه مراد بودرکه باشی
وباشنده عقلی اولان طریق عشقدن بلش چکمز که سعادت آخرت بو یولده در
شوی اوراق اگر هم درس مای بوا اوراق اگر بزمله همدرس ایسک که علم عشق
در دفتر نباشد که عشق علمی دفترده اولمز مراد سالکا اوایل حالده علم تو علمی ترک
ایدوب علمه سعی کرک وصول الی الله مجرد علم ایله اولمز امدی اگر بزم ایله همدرس
ایسک یعنی سالک طریقت و طاقت و طالب وصول حق ایسک علمی ترک ایدوب
عمله صرف قل دیمکدر زمن بنوش و دل بسته زیور بندن ایشت کوکلی
بر محبوبه باغله که حسنش بسته زیور نباشد که انک حسنی زینته باغلو اولمیه
مراد مجازی محبوبه و زخارف دنیایه کوکل باغلمه که بونلرک حسنی بالذات دکلدر
کوکل محبوب حقیقی یه باغله که زینته محتاج دکلدر دیمکدر بیا ای شیخ در خم خانه ما
کل ای شیخ بزم میخانه مزه شرابی خور که در کوثر نباشد بر شراب اچ که کوثرده
اولمز مراد بودر که ای پیر عشق خانه مزه کل ذوق حب الهی نوش ایت که او شراب
شریف کوثرده بولنمز ایا پیر لعل کرده جام زرین ای پیر لعل ایلمش کسه التون
قدحی ببخشا بر کسی کش زر نباشد عطا قل بر کسه التون اولمیه مراد ای قلب
خالص عشق الهی لعل ایله پر ایدن صاحب مال قلبنده اخلاص اولمیان فقیر
طالب سالکه عطا قل دیمکدر شراب بی خماری بخش یارب خمار سز شراب
ویر یارب که با او هیچ درد سر نباشد که انک هیچ بلش اغرسی اولمیه
مراد عشق حقیقی طلبی در که انده بلش اغرسی اولمز بنا میزد بت سیمین تنم بهمت
الله ادی حیفچون بر سیمین تن بتم وار در که در بتخانه آزر نباشد که آزر بتخانه سنده
اولمز مراد النفس من بصم الاکبر حسبنجه بر بتن بت نازنین در که کندویی بر
وجهله معبود ایتمش در که انک کبی بت آزر بتخانه سنده بولنمز دیمکدر من
از جان بنده سلطان اویسم بن جاندن سلطان اویس قولی ین اگرچه یادش
از چاکر نباشد اگرچه اکا قولن اکمز اولمز مراد خواجه حافظک عادتی اوزره

غزل ارسال ایتدوکی بزرکواره عرض حسب حال در بتاج عالم ارایش که خورشید
انک عالم بزیجی تاجی حقیقتون که کنش چنین زبنده افسر نباشد بو تخلیق تاج
بر تشخیص اولمز مراد سلطان اولسک جمالنی مدحدر که تاج بوکا برشید وعی کبی
کنشه بر تشبیه کس کیرد خطا بر نظم حافظ بر کسه خطا دوتر حافظک نظمنه که هیچش
لطف در کوهر نباشد که هیچ لطافته انک کوهرنده اولمیه مراد بودرکه لطفی
طبعی اولان بو نظمه خطا دوتمز بلکه صواب ایدوکن بیلور که مجازی صورتنده
حقیقت بیان اولنور اصطلاحات اختیار انمشدرکه اهل حال اولمین اول
اصطلاحاتی بلمیوب خطایه نسبت ایدر بیت اصطلاحاتیست مرا بدال را
زو خبر نبود جز اهل حال را ابوالبقا معاشران زحریف شبانه یاد آرید
عشرت ایدیجیه که مصاحبیم انک حقوق بندکی مخلصانه یاد آرید وانک مخلصانه
قوللق حقلرن الکه مراد کیجه نصیحت و تربیت ایدن مرشدیدر وانک مخلصانه
ایتدوکی خدمتک حقلرن اونتمک دیمکدر بیت سوز سینه بنالید بکنفس چون می
زسوز چنک وچغان چغانه یاد آرید چو در میان مراد او رند دست امید
چون مراد بلنه کتوره سز امید الینی زعهد صحبت ما در میانه یاد آرید بزم
صحبتمز عهدنی اورتده الکه مراد بودرکه واصل اولدقده بزم صحبتمز عهدن اونتمک
دیمکدر چو عکس باده کند جلوه بر رخ ساقی چون شراب عکسی ساقی یوزنده جلوه
ایده یعنی ساقینک یوزنده شراب حمرتنک عکسی دوشه ززهد من سرود ترانه
یاد آرید بنم زهدمدن ایرو ترانه ایله الکه مراد بودرکه واعظک وشیخک
یوزنه عشق الهی شوقندن رنک ولطافت دوشجک زهد خشک ذوق
وحالت ایله ایده سز دیمکدر نمی خورند زمانی غم وفاداران بیزلر بر زمان
وفادارلرن غمن زنی وفای دور زمان یاد آرید دور زمانه بی وفالغی
الکه مراد اهل زماندن معاشرلره شکایتدر سمند دولت اکرچند سرکشت
ولی دولت اکرنیچه که سرکشدر ولی زهمرهان بستر تازیانه یاد آرید یولداشلردن

یمزلر الکه مراد بزم فرقه مرادد ع

قاجی

قاجی اوجی ایله الکک مراد بودر که ای دولت اتنه سوار و کامکار اولانلرک اگرچه
اتکز سرکش در اما هرکوی یورلیوب کاهل اولنلرک هرکوی لرنی قاجی اوجی ایله قرب
ایدوب یوزلمک سعی ایدک بوجه مرحمت ای ساکنان صدر جلال مرحمت یوزی ایله
ای صدر جلال ساکنلری ز روی حافظ و دین استانه یاد ارید حافظک یوزندن
دیو ایشتک الکک مراد بودر که ای صدر جلال حق ساکنی اولنلر او صدر جلال
استانه سنه حافظ یوز سوردر بو خصوص مرحمت یوزندن یاد ایدک
بيت
بجرمن کم رحم داشت استانهٔ دوست زحرمن من وان استانه یاد ارید
وله ايضا
مژده ای دل که مسیحا نفسی می اید مشتلق ای کوکل که بر عیسی دم
کلور که زانفاس خوشش بوی کسی می اید انک خوش نفسلرندن برکسه قنوسی کلور
مراد اهل الله دن بری کلوب انک نفسلرندن بوی حق تعالی کلیجک مژده ایتمک در
از غم هجر مکن ناله و فریاد که دوش هجر غمندن ناله و فریاد ایتمه که دون کیجه زده ام
فالی و فریادرسی می اید بر فال اوردم فریادارسی کلور مراد بودر که وصول
الی الله حاصل اولمدوغندن کوکل ناله و فریاد ایدی روح اکا ناله و فریاد ایتمه که
بر مرشد طریقت و دلیل حقیقت یدر دیو مژده ایدر ز اتش وادی ایمن
نه منم خرم و بس وادی ایمن اتشندن همان شاد بن دکلم الحق موسی انجا
بامید قبسی می اید موسی انده بر شعلهٔ اتش امیدیله کلور مراد بودر که وادی
ایمن که حاجت الهی در موسی ظاهرده اودکور شاد اولوب لعلی اتیکم
بقبس دیوب کلمش ایدی نارصاندوغی نور الهی ایمش انی انا ربک ندا سن
ایشدوب کلیم الله اولمش ایدی بوقیاس اوزره اول درکاهه کلن شاد
اولور کیدر هیچکس نیست که درکوی بو ش کاری نیست هیچ کمسه یوقدر که
محلّه انک ایشی اولمیه هرکس انجا بطریق هوسی می اید هر کمسه انده بر هوس
طریق ایله کلور مراد جانب الهی یه کلور بر مقصود الچون کلدوکن بیان در
کس نداست که منزلکه دلدار کجاست کمسه بلمدی که دلدار منزلکاهی قنده در

این قدر هست که بانگ جرسی می آید بوقدر وار در که هر جایک اوازی کلور مراد
بودر که حضرت حق منزلیدن منزه در پس انک ایچون منزلکاه ایلمز همان روح
اول طرفدن بر صدا اثری ظاهر اولور جرعهٔ ده که میخانهٔ ارباب کرم بر جرعه
ویر کیم اهل کرم میخانه سنه هر حریفی زبی ملتمسی می اید هر بری بر امید ایچون کلور
مراد شیخ خانقاه و مرشد راه اولانده همت طلبیدر دوست را اگر
سر بپرسیدن بیمار غمت دوست دوسته اگر غم خسته سنی صورمق وارسه
کو بران خویش که هنوزش نفسی می ایدی خویش سورکه هنوز خستهٔ غمدن نفس
کلور یعنی هنوز وفات ایتمش مراد بودرکه ان الله یقبل توبة عبده مالم یغرغر
حسنجه مادام که مرض موتده غرغره مرتبه سنه یعنی جانی حلقومه کلمیه توبه سی مقبول
اولور بو قیاس اوزره وصول الی الله حاصل اولور خبر بلبل این باغ بپرسید که من
بو باغ بلبلی خبرن صورک که بن ناله می شنوم کز قفسی می اید بر ناله ایشدرن که
بر قفسدن کلور مراد روح انسانی بلبل باغ قرب الهیدر انک ناله سی
قفسدن مسموع اولور یار دارد اسرار ده حافظ یاران یارک حافظی
الحتمک سودکلسی وار در یاران شاهبازی بشکار مگس می اید بر شاهبازی
بر سکک شکارنه کلور مراد بودرکه اذا احب الله عبدا ابتلاه حسنجه حق تعالی
بر قولنی سوسه انی مبتلا ایدوب ماسوانی فراموش اتدورب کندو ذکرنه و فکرنه
مشغول ایدر **وله ایضا** رسید مژده که امد بهار و سبزه دمید ارشدک
مشتلق که بهار کلدی و سبزه بلوردی وظیفه گر برسد مصرفش گلست و نبید
وظیفه اگر ایرر سه انک خرجی اولنجق یری دکلدر مراد بودرکه فیض فضل الهی
اولنجق مالی و عمری مکاشفه یه و شراب الهی یه صرف ایتمکدر که صفیر مرغ بر اید
بط شراب کجاست قوش اوازی کلدی شراب کلندری قنده در فغان
فتاد به بلبل نقاب گل که کشید فغان دوشدی بلبله نقابن چکدی مراد بودرکه
روح قلبه الهام عشق کتوردی که معدن عشق اولان اهل حالقنی دیو وکوکه فریاد

دولتدی مکاشفه کیمه میسر اولدی دیو من این مرقع رنگین چو گل بخواهم سوخت
بن بو گل کبی رنگین خرقه‌یی یاقمق استرن که پیر باده فروشش بجرعه‌ای نخرید
که شراب صافی پیرانی برجرعه‌یه المدی مراد بودر که مزین خرقه که لبس ریادر
عشق الهی صافی شیخ عاشق مشربانی ازجق عشقه المدی پس انی یاقمق
کرک ز روی ساقی مهوش گلی بچین امروز ای ساقی کبی یوزیندن برگل
دکشر بکون که گرد عارضش ببستان خط بنفشه دمید که بستان یوزی قرا
کنده بنفشه خط بلوردی مراد محل تجلیات اولان واعظ و شیخک یوزیندن برفیض
ال که عالم مشاهده اطرافنده خطور معانی ظاهر اولدی بکوی عشق منه بی دلیل
راه قدم عشق محله سنه قومه یول دلیلسز ایاق که گم شد انکه درین ره برهبری
نرسید که ازدی اولکه بو یولده قولاغز ایرشمدی مراد بودر که سالک طریقت
اولانه شیخ و مربی لازمدر نیتکم علی رضی الله عنه بیورر لولا المربی ما عرفت
ربی ز میوه‌های بهشتی چه ذوق دریابد جنته منسوب یمشلردن ذوق و بزر
کسی که سیب زنخدان شاهدی نکزید برکمسه که محبک الکی المه سن امرودی
مراد بودر که ذوق میوهٔ جنت دویمز برمرتبهٔ مشاهده دن لذت المین دیمکدر
چنان کرشمهٔ ساقی دلم زدست ببرد اویله ساقینک نازی و کوز اوجی ایله
نظری کوکلی الدی الدن که باکسی دیگرم نیست برگ گفت و شنید که برکمسه
ایله دخی بو قدر دیمکدر مراد بودر که واعظ و شیخک نظری بنم کوکلم شویله
الدی که غیری کمسنک مصاحبتی پرواسی قالمدی عجایب ره عشق ای رفیق بسیارست
که عشق یولنک عجایبی یولداشی چوقدر زپیش آهوی این دشت شیر نر رمید
بو صحرانک آهوسی اوکندن ارکک ارسلان اورکدی یعنی قاچمغه قادر اولدی مراد
بودر که ضعفا اولان گاه اولور مظهر فیض اولوب قوتیدن اقوا اولور مکن
زغصه شکایت که طریق طلب غصه دن شکایت اتمه که طلب یولنده براحتی
نرسید انکه زحمتی نکشید بر راحته ایرمدی اول کیمسه که زحمت چکمدی خدا ایرامدی ای بلبل راه

حرم

ابه الچون برمردای حرم بول قولاغزی که نیست باده عشق را کرانه بدید که بوقدر
عشق محرالسنه فیراک ظاهر مراد وصول الی الله قولاغمز سزا اولمزدیمکدر شراب نوش
کن وجام زر حافظ بخش شراب ایچ والتون قدحی حافظه ویر که پادشه بکرم
جرم صوفیان بخشید که پادشاه کرمندن صوفیلر کناهن باغشلدی مراد
مخاطبدن مرشیده دلیل دربعنی عشق الهی نوش ایدرو بصفای حال وتقویه
قلبی صوفیلره ویرکه التائب من الذنب کمن لاذنب له موجبنجه انلرک کناهی مغفورن
درفیضان وفضله محل اولمشلردر بعض نسخده مخلص بودر کلی بچید زبستان
ارد وحسن او حافظ بر کل دیرمدی انکه حسنی بستانندن حافظ مکر نسیم
مروت دربن چمن نوزید مکر مروت یلی بو چمنده اسمدی مراد بودر که حافظ
الهی دن حظ دار اولمدی مکر انک وجودنه جذبه الهی ارشمدی بعض نسخده
بودر بهار میکذرد ادکسترا درباب بهار کچر ای عدل دوشیجی که رفت
موسم و حافظ هنوز می نخشید که موسم کچدی حافظ هنوز شراب طاتمدی
مراد بودر که عالم بسط کچر ای شیخ عادل فوت فرصت ایتمه حافظک زمان شبابی
ووقت نوش شرابی کچدی اول هنوز شراب ایچدی لاجرم اکا عشق الهی
ایچرور وبسط غفلتدن کچر ولە ایضا کرمی فروش حاجت رندان رواکند
اکر شراب صاتجی رندلرک حاجتن روا ایده ایزد کنه ببخشد ودفع بلا کند
ابه کناه باغشلر ودفع بلا ایدر مراد شراب صاتجیدن غزل سابقده
ذکر اولاندر ورندلردن مراد صوفیان مخلصلردر لاجرم مرشد انلرک
حاجتن روا ایدجک حق تعالی مغفرت ایدوب دفع بلا ایدر بیت بجام عدل بده
باده تا کدا ای ساقی عدل قدحی ایله ویر شراب تا فقیر غیرت نیاورد که
جهان پربلا کند غیرت کتورمیه که جهان پربلا در مراد فقیره فضل وعنایتی
اکسک ایتمک کرک والا انکا هی ودعاسی جهانی بلا ایله پر ایدر دیمکدر
مطرب بساز عود که کس بی اجل نمرد ای مطرب عود دوز که کمسنه اجلسز اولمدی

هر گونه این ترانه سراید خطا کند هرکمکه بو ترانه‌یی ایرلر خطا ایدر مراد بودر
هرکمکه کلامنده اجلسز اولمزدیمه فاذا جاء اجلهم لا یستاخرون ساعة ولا
یستقدمون ایتنه انکار ایتمش اولور که بو خطادر گر رنج پیش آید وگر راحت
ای حکیم اگر زحمت اولکه کلور اگر راحت ای عاقل بیست مکن بغیر که اینها خدا کند
غیره اسناد ایتمه که بونلری الله ایدر مراد خیر وشرک ونفع وضررک خالقی حق تعالی در
و هر امرک قضا وقدری ایله در در بمکدر درکارخانه که ره عقل وفضل نیست
بو کارخانه ده که عقل وفضل یولی یوقدر کاو هم ضعیف رای فضول چرا کند
ضعیف رای هم فضوللق را این نیچون یوقدر وهم انک اسرارینه وقوفی نیچون
نه دن وفضوللق ایدر دیمکدر حقا کزین غمان برسد مژده امید حقا که بو غملردن
ایرشور امید مژده‌سی گر سالک بعهد امانت وفا کند اگر سالک امانت
عهدینه وفا ایدرسه مراد بودر که انا عرضنا الامانة علی السموات والارض
والجبال فابین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان حسبنجه هرکمکه
امانت عهدینه وفا ایدرسه عموم آخرتدن امین اولا بالعل دوست یا می صافی
دوا کند یا دوست بنی یا شراب صافی دوا ایدر مراد بودر که بزده که درد
عشق دنیا وبلای تکاسل عبادت واردر بونلره کلام آلهی یا محبت الله خالص
علاج ایدر جان رفت در سر می و حافظ بعشق سوخت جان کندی سر
سوداسنده و حافظ عشق ایله یاندی بر عیسی دمی کجاست که ما کند بر عیسی نفس
قنی که بزی دیرکره مراد بودر که جانده سودای عشق وار قلب حافظ بو عشق ایله
هلاک اولمشدر کامل اولیدی بزی احیا قلیدی وله ایضا نقد ها را بود
آیا که عیاری گیرند نقدلرا اولامی عجبا که وزنن الالر و محکه چالالر تا همه صومعه
داران پی کاری گیرند تا که صومعه دارلر برایشلردن دوته‌لر مراد بودر که
نقد خالص و صوفی مخلص کچنلرک وزنی التوب محکه چالنسه بعض‌لری ظاهر اولوب
صوفلغی ترک ایده و بعوام کبی غیری ایش دوتلر ایدی مصلحت دیدمن اینست که یاران همه کار

بنم مصلحت کورمم اولدرکه یاران دوکلی ایشی بگذارند وخم طره یاری گیرند قوییه لر
بر یار طره سن دوته لر مراد بودرکه دوستلره ارشادمز بویله کرک ترک اعمال دنیا
ایدوب عمل غیب هویت ایدوب وطاعت حضرت ربوبیت ایده لر خویش گرفتند
حریفان سر زلف ساقی خویش دوته لر مصاحبلر ساقینک زلفی اوجنی گر فلک شان
بگذارد که قراری گیرند اگر فلک انلری قورسه که برقرار دوته لر مراد بودرکه صوفیلق
اختیار ایدن یاران سلسلهٔ طریقت شیخ خویش دوته لر اگر فلک وجهان وجب
دنیا واوطان ثابت وبرقرار اولمغه قورسه یا فلک یا زمان مهلت ویروب
اجلدن امان اولورسه که بر مدت قرار دوته لر زاغ چون شرم ندارد که نهند
پا بر گل قرغه چون اوتنمز که ایاق قور گل اوزره یعنی زلف سیاه روی یاره
ایاق قور بلبلان نزاسزد ار دامن خاری گیرند بلبلره لایق درکه بر دکن
اتکن دوته لر یعنی عاشقلرکه چون گل یوزنه الی ایرمز گرکدرکه دامن اغیاره
یاپشه لر مراد بودرکه دنی دلبر غیرت بولیجق عشاق مؤدبلر حقارت وزحمت
اختیار ایدرلر قوت بازوی پرهیز نخوبان مغرولش پرهیز قوت بازوسن
خوبلره صانمه که درین خیل حصاری بسواری گیرد که بو جماعتده بر حصار بر سوار
ایله دوته لر مراد بودرکه مصاحبت ایدوب قوت بازوی تقوی ایله بن بونلردن
خلاص بولورن دیمه که بونلرک بری بر حصاری وبر شهری فتح ایدوب اهلنی فساد
واضلال ایدرلر لاجرم اولی بونلره مقارن اولیوب مصاحبت اتممک گرکدر
یارب این بچهٔ ترکان چه دلیرند بخون یارب بو فرزند سپاهیان نه بهادرلردر قانه
که بتیر مژه هر لحظه شکاری گیرند که کرپک اوقی ایله هر لحظه بر شکار دوترلر مراد
سپاهی زاده لرک ادم هلاک اتمکده پهلوانلقلرن بیاندر نعوذ بالله من شرهم
رقص بر شعر خوش وناله نی خوش باشد رقص شعر خوش وناله نای اوزره خوش اولور
خاصه رقصی که دروی دست نگاری گیرند خصوصا بر رقص که انده بر نگارک الن دوترلر
مراد بودرکه صوفیلرک الهی سورلردی بو شعر اوقدقلری وصدای خوب ایله سماع ایدرلرنده

رقص ایتدکلری وحلقهٔ ذکر دیو محبوب الله الدقلری خوبدر که خط انسانی ده
اهل حال اولان بو کاری ایتمز حافظ ابنای زمانه را غم مسکنان نیست ای حافظ
ابنای زمانه ده مسکینلر غمی یوقدر زین میان کر بتوان به که کناری کیرند بوادن
اکر کوچ بترسه یکا اولدر که کنار دوته لر مراد بودر که ابنای زمانه بی مروتلردر
انلر ایله واهالی جهان ایله مصاحبتک دنیوی نفعی اولمق کرک چونکه ابنای زمان بی
مروتلردر انلرک ایله مصاحبت ایدوب عمری تضییع ایلمیوب کنار اختیار ایتمک
کرکدر جیفهٔ دنیایه میلم یوق غم کرکلین ایلدم قاف قناعتده یرم عنقا کبی
ولا ایضا دیدم بخواب خوشش که بدستم پیاله بود کوردم خوشش اویقوده که
الده قدح وار ایدی تعبیر رفت وکار بدولت حواله بود تعبیر واقع اولدی که
ایشم دولته حواله ایدی مراد بودر که دوشده الده قدح کورمک زحمتسز
شراب عشق الهی حاصل اولمقدر اویله بونک تعبیری جذبة من جذبة الرحمن
توازی عمل الثقلین موجبنجه فیض الهی مشقتسز اولمقدر چهل سال
رنج وغصه کشیدیم وعاقبت قرق ییل زحمت وغصه چکدک وعاقبت
تدبیران بدست شراب دوساله بود انک تدبیری ایکی ییللق شراب
الده ایمش مراد بودر که وصول الی الله حب دنیا وطلب عقبی ایله اولمز بلکه
بو ایکیدن بدل حب الله کرک ایمش ان نافهٔ مراد که می خواستم زبخت
اول مراد نافه سن که استر ایدم بختدن درچین زلف بت مشکین کلاله بود
اول مشکین بتک زلفی بو کلمنده ایمش مراد بودر که معبود حقیقی که حق در
انک غیب هویتی مراتبنی مراد قوقوسی بولنور از دست برده بود خمار غم سحری
الدن الدی غم خماری سحر دولت مساعده امد وبی در پیاله بود
مساعده دولت کلدی وشراب قدحده ایدی مراد غم تکاسلی بنم اختیارم
الدن الوب معطل قالمش ایدی سحر وقتنده دولت مساعده ایدوب عشق
الهی قلبمده واقع بولنوب رغبت عبادت حاصل اولدی خون دو ولیکه نشکا نیست
بخودم جابی

روزی ما ز خوان کرم این نواله بود بزم رزقمز کرم سفره سنده بو لقمه ایدی
مراد بودر که قضای ازلیده بزه قسمت مقدر ایمش پس شکایت ایتموب قضایه
رضا ویرمشدور در آستان میکده خون میخورم مدام میخانه اشکنده قان
ایچرم مدام روز نخست چونکه همینم حواله بود اول کوننده چونکه بکا همان بو حواله
ایدی مراد بودر که مقام طلبنده مشقتدن جکره جکرن که بکا تقدیر الهی
بویله ایمش نالانان و داد خون بمیخانه می روم ایکلیجی و شکایتجی اولدوغم حالده
میخانه یه کیدرم کانجا کشاد کار من از یک پیاله بود که انده بنم ایشمک فتحی
بر قدحدن ایدی مراد نفس شیطاندن نالان و تظلم اولوب خانقاهه کیدرم که
انده بکا فیض و کشف و رحمت و صفای قلبدن دکمکدر هر کو نکهت مهر
و رخوبی کلی نچید هر کیم اکدی محبت و خوبدن یا خوبلقدن بر کل دوشورمدی
در رهگذار باد نگهبان لاله بود یل اوغراغنده لاله بکجیسی ایدی مراد بودر که
هر کمکه محبت تخمن اکمیه و بر محبوبدن یعنی اهل حالکرک برندن بر فیض احسن حالده
حظ اولیه بو جهان که بر یل اوغراغی محل زوال و فنادر اول کسه بونده بوستان
اوته نچید بر طرف گلشنم گذر افتاد وقت صبح گلشن کنارنه اوغرام واقع
اولدی صباح وقتنده آن دم که کار مرغ چمن آه و ناله بود اول وقتده که
چمن قوشنک ایشی آه و ناله ایدی مراد گلشندن جناب قدسدر و بلبلدن
مراد سحرخیز اولوب مناجات ایدنلردر که اول وقت اجابت حاجاتدر و قیدر
آتش فکند در دل حافظ نسیم باغ اود براقدی حافظک کوکلنه باغ یلی
زان داغ سر بمهر که بر جان لاله بود اول بکشی مهرلو داغدن که لاله جانی
اوزره ایدی مراد آتشدن حرارت عشقدر و نسیم باغدن مراد عنایتدر
و لالهدن مراد قلبنده درد الهی اولانلر و بکشی مهرلو داغدن مراد عشق
مکتوم و درد مستوردر که آتش اندن ناشی اولور و بعض نسخهده مخلص بیتی
بویله واقع اولمش گل بر چ برده کفته حافظ همی نوشت دفتر گل کلامی یازر ایدی

شعری که

شعری که نکتهٔ از صد رساله بود بر شعر که کل نکته سی یوز رساله دن یک ایدی مراد
کندو کلامن مدح درکه یوز رساله تقسوفرن یکدر که اسرار حقیقت مکتوم ومنظوم
ذکر اولنمشدر لاجرم اهل کشف بونی دفتره یازمغه لایقدر و بعض نسخهده مخلص
بیتی بویله واقع اولمش دیدیم شعر دلکش حافظ بمدح شاه کوزل حافظک
کوکل چکیجی شعری شاه مدحنده هر بیت از آن سفینه به از صد رساله بود هر
بیت اول تحریکیدن یوز رساله دن یک ایدی مراد شاه دن شاه حقیقیدر و سفینه
دن مراد آنا مثل شریعتی کتنل سفینه نوح حسبنجه شریعتدر لاجرم هر بیت
اول شریعتدن یوز رساله دن یکدر ان شاه شیر حمله که خورشید تیز رو اول
ارسلان حمله لو شاه تیز یوریجی کونش پیشش بر روز معرکه کمتر غزا بود
انک اوکنده جنک یری کوننده بر کیک بوزاغوسندن اکسکر ایدی مراد روز
قیامتده جمع الشمس والقمر موجبنجه ضعیف و مغلوب اولدوکن بیاندر ولهٔ ایضا
نه هر که چهره برافروخت دلبری داند هر یوزلو یالکلندن دلبرلک بیلور دکلدر
نه هر که اینه سازد سکندری داند بر اینه دزن اسکندرلک بیلور دکلدر
مراد بودر که هر صورتی تزیین ایدن شیخ محبوب اولمز و هر نفسنه قلب ایدن شیخ
حاکم اولمز نیتکم دیرْ هر که طرف کله کج نهاد و تنده نشست و هر کلاهی اوجنی اکری
قویب ضرب و توارن کلاه داری و ایین سروری داند کلاه دارلق و سرورلک
ایینن بیلور دکلدر مراد مطلع مضمونندن ظاهر اولاندر هزار نکتهٔ بار یک تر
زموی اینجاست بیک قلدن اینجه نکته واردر بونده نه هر که سر تراشد قلندری داند
هر باشن تراش ایدن قلندرلک بیلور دکلدر مراد بوندن دخی سابق کبی ظاهردر
وفا و عهد نکو باشد ار بیاموزی وفا و عهد ایودر اکر اوکرنورسک وکرنه
هر که تو بینی ستمگری داند یوخسه هر کمکه سن کورورسن ظالملق بیلور مراد
بودر که وفا و عهد بلنلر تحقیق و مستور اولانلردر زیرا اهل ظاهر اولانلر
ظلم نفسه بیلورلر بس وفا عهدی اصحاب اخلاصدن تعلیم ایمکگرکدر مدار نقطهٔ بینش ز خال

ينست مرا

نظر نقطه سنک تعلم ایمک مرجعی سنک بلکدن بلکه بو قدر که گوهر یکدانه جوهری داند
که گوهر یکدانه انک قدرن جوهری بیلور مراد سنک خالک گوهر یکدانه وضیع وعزیز بدر روبن
جوهری بن انک قدرین بیلورین دیمکدر لاجرم قدر متاع اصل بیلور انا اهل بلمز
تو بندگی چو گدایان بشرط مزد مکن سن قوللغی دلنجیلر کبی ثواب ایچون قلمه که دوست
خود روش بنده پروری داند که دوست خود قول بسلمک عادتن بیلور
عمل الله ایمک کرک حق تعالی خود ان الله لا یضیع اجر المحسنین موجبنجه بنده ورلک
واحسان گوسترمک بیلور دیمکدر دراب دیدهٔ خود غرقه ام چه چاره کنم کندو
گوزم صوینده غرقم نه چاره ایدم که در محیط نه هرکس شناوری داند که بحر محیطده
هرکسه یوزمجلک بیلور دکلدر مراد بودر که سیر فی الله بحر بی پایان درانده
یوزمکده عاجزم اولدوغی ایچون گوز یاشنده غرقم غلام همت آن رند عاقبت سوزم
اول عاقبت یاقجی رندک همتی قولیم که در گدا صفتی کیمیاگری داند که گدا صفتلولر
کیمیاگرلک بیلور مراد بودر که شول مخلص که زحمت اختیار ایدر راحتی محو ایدر گدا
صفت مغیر سیرت درا ما قلبی نجاسی ذهب خالص ایدر انک همتی قولیم که همت اعلایه در
دنیایه دیمکدر بباختم دل دیوانه وندانستم اوینادم یعنی اولدردم دلو گوکلی
وبلمدم که آدمی بچهٔ شیوه پری داند که آدم یاورسی پری شیوه سن بیلور
مراد حسن ظاهره گوکلی الدردم آدمی زاده پری عقلن قپوب دمی دیوانه قلدوغن
بلمدم دیمکدر یعنی عقلی اولان حسن وجمال خالقه گوکل ویرمک کرک بعد چهره هر
آنکس که شاه خوبانست قد وصورت ایله هر اول کمسه که گوزللر شاهیدر
جهان بگیرد اگر دادگستری داند جهانی دوتر اگر عدل دوشمک بلورسه
مراد بودر که اهل ظاهردن وباطندن عدل گوسترر اولان جهانگیر اولور نظم
دلکشن حافظ کسی شود آگاه حافظک گوکلی چکیجی نظمندن بر کمسه اولور خبردار
که لطف نکته وسر سخن دری داند که لطافتن وسوزک سرن بیلور مراد بودر که
اهل راز ونکته شناس واهل کلام صاحب کمال اولن بیلور حافظک کلامنی اما سخن شناس

اولمیوب نا اهل اولان بردهٔ انکارده قالور ولایضا بحسن وخلق ووفا کسی بیار نمی‌رسد

حسن وخلق و وفا ایله کسه بزم یار رمزه ایرمز افضل البشر ترادرین سخن انکار

کار ما نرسد سکا بو سوزده بزم کار رمزه انکار ایرمز مراد بودر که بزم یار رمزدن

رسول الله د ع م انا املح من یوسف حسنجه و انک لعلی خلق عظیم موجبنجه و

صادق الوعد الامین مقتضاسنجه کمسه اکا ایرمز افضل البشر ایدکی منصوصدر

بو سوزده منکره انکاره مجال یوقدر بحق صحبت دیرینی که هیچ محرم راز اسکی صحبت

چیتیجون که هیچ محرم راز بیار یکجهت حق کذار ما نرسد بزم یکجهت حق ادا ایدجی

یار رمزه ایرمز مراد صحبت دیرینه دن لیلهٔ معراجده یا عالم ارواحده اولان مصاحبتدر

و یکجهت اولدوغی ما زاغ البصر وما طغی حسبنجه حضرت حقه توجهندن زایل اولمدوغیدر

وحق کذار اولدوغی عبادتده طول قیام ایدب مبارک قدمی تورم ایدوب الم اکن

عبداً شکوراً دیدوکیدر لاجرم هیچ محرم راز بو مقامه ایرمز ایرممشدر بیت

الا ای احمد مرسل رئیس زمرهٔ کل • شود هر مشکل از تو حل توی بیس توی طاها •

زهر کامل که بیش امد کملات تو بیش امد • مثال کاملان با تو مثال بیشه در عنقا •

اکرچه حسن فروشان بجلوه امده اند اکرچه حسن فروشان بجلوه آمده اند

کسی بحسن ملاحت بیار ما نرسد

کمسنه حسن ملاحتده بزم یار رمزه ایرمز مراد جمیع انبیا صاحب حسنلردر اما بزم

رسولمز احسن و املح دردیمکدر هزار نقد ببازار کاینات آرند نقد کاینات

بازاره کتوررلر یکی سکهٔ صاحب عیار ما نرسد بریسی بر سکه ده بزم صاحب

عیار رمزه ایرمز مراد سایر انبیانک شرعی منسوخ اولدی انک شرعی منسوخ

اولمزدیمکدر هزار نقش برآید ز کلک صنع یکی بیک نقش حاصل اولور قلم صنعدن

برسی بدل بذیری نقش نکار ما نرسد بزم نکار رمز نقشنک کوکل قبول اتمسنه

لفظاً کمی بوندر

ایرمز مراد بودر که وکذلک جعلناکم امة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس

ویکون الرسول علیکم شهیدا موجبنجه صاحب ولایت عامه اولمق صنعتی بر نقش

معنویدر که قلوب بونی قبول ایدر دلا خبث حسودان مرنج و ایمن باش

ای کوکل حسودلر خبثندن انجمه وامین اول که بد بخاطر امیدوار ما نرسد
که بیرمز بزم امیدلو خاطرمزه ایرمز مراد بوندن اولا یکن فی قلبک حرج مما قالوا
حسبنجه عقلک قلبه نصیحتی درکه طعن وخبث حساد سببی ایله متغیر اولمیوب تقوی‌نی ترک
ایلیوب رجانی قطع اتمک کرک دریغ قافلهٔ عمر انچنان رفتند دریغ عمر قافله‌سی
انجلین کتدیلر که گردشان بهوای دیار ما نرسد انلرک توزی بزم دیارمز
هواسنه ایرمز مراد بوندن تلف اولان عمر ایچون تاسف ایدوب بقیهٔ عمری
اسرافدن نهی وحسن عمله ترغیب درنیتکم دیر چنان بری که اگر خاک ره شوی کس را
انجلین دیرلکله اگر یول طپراغی اولاسن کیمسه غبار خاطری از رهگذار ما نرسد
خاطر توزی بزم اوغراغمزدن ایرمیه مراد بودرکه کیمسه رنجیده اولاجق
فعل ایلمیه‌سن بسوخت حافظ وترسم که شرح قصهٔ او یاندی حافظ وقورقرن
انک قصه‌سنک شرحی بسمع پادشه کامکار ما نرسد بزم غالب پادشاهمز
سمعنه ایرمیه مراد قبول درنیتکم سمع الله لمن حمده اویله در وله ایضا
نفس باد صبا مشک‌فشان خواهد شد صبا یلنک نفسی مشک صاچجی اولسه کرک
عالم پیر دکرباره جوان خواهد شد پیر عالم برکز دخی یکت اولسه کرک مراد
صبادن نفحات رحمانیه یاخود صولت هوای روح در ومشک‌فشان اولدوغی
روایح طیبه فیض صاچدیغی در وعالم پیر ماضی در جوان اولدوغی معاصیدن
توبه قلوب تازه جوان کبی کناهدن پاک اولدوغیدر ارغوان جام عقیقی
بسمن خواهد داد ارغوان عقیقی قدحی سمنه ویرسه کرک در چشم نرکس
بشقایق نگران خواهد شد نرکس کوزی شقایقه ناظر اولسه کرکدر مراد
ارغواندن درونی نورانی وظاهر حمرهٔ عشق ایله ملون اولان مرشددر
وعقیقی قدح حمرت شوق در وسمندن مراد صافی دل وقابل فیض اولاندر
وچشم نرکسدن مراد عین انساندر وشقایقدن مراد حمرت شوقی وقدح
قلبی اولوب محل شراب الهی اولمغه قابل اولان سالکدر این نظم که کشید از غم هجران بلبل

بو ظلمکه چکدی هجران غمندن بلبل تا سرا بردۀ گل نعره زنان خواهد شد کوکلک اچ
حولیسنه دک نعره اورجی کتسه کرکدر مراد بلبلدن عاشق و طالبدر و کلدن
مراد اهل کشف اولان شیخدر لاجرم سالک طالب هجر یاردن ظلم کورب تظلماً شیخک
خلوتنه کرسه کرکدر کرز مسجد بخرابات شدم خرده مگیر اکر مسجددن میخانه یه
کتدم ایسه طعنه ایلمه مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد وعظ مجلسی
اوزندر و زمان اولسه کرکدر مراد مسجددن اهل ظاهر عبادتخانه سیدر
و مجلس وعظدن مراد علم ظاهرک عبادت اولمسیدر و خراباتدن مراد عشق
و سلوک اهل مقاهدر لاجرم ظاهردن سلوکه کلدک طعن ایلمه که علم ظاهر و
زهد خشک ایله وصول الی الله بعیددر زمان اشتر ای دل از عشرت امروز بفردا فکنی
ای کوکل اکر بو کون عشرتدن یارنه قورسک مایۀ نقد بقارا که ضمان خواهد شد
بقا نقد سرمایه سنه کیم کفیل اولور مراد عیش عبادتی و صحبت طاعتی یارنه
تاخیر اتمه صحبت بقایه کمسه کفیل اولمز احتمالدرکه تیزجک وفات ایده سن
عملسز کیده سن دیمکدر ماه شعبان قدح از دست منه کین خورشید نهان
ایندن قدح الدن قوکه بو کنش یعنی قدح از نظر تا شب عید رمضان خواهد شد
نظردن رمضان بیرام کیجه سنه دک کتسه کرکدر یعنی رمضان کلدکدن صکره بیرام
کیجه سنه دک بولنمسه کرکدر مراد بود که شعبان ایندن شیخک ارشادی ایله شراب عشق
نوش عبادتنده کوشش قل والا رمضان کلیجک شیخ خلوتنده اولوب ارشاد
ایدوب معطل اولسه کرکدر کل عزیزست غنیمت شمریدش صحبت کل عزیزدر
غنیمت صایک صحبتنی که بباغ امد ازین راه و ازان خواهد شد که باغه کلدی
بو یولدن و اندن کتسه کرکدر مراد اصحاب کشف و شیخ صاحب مکاشفه عزیز
و انک مصاحبتی غنیمت بلک که باغ عالم الهی یولندن کلدی کر و اندن کتسه کرکدر
دیمکدر مطربا مجلس انس است و غزلخوان و سرود ای مطرب انس مجلس در
غزل اوقی و ایرلا چند کویی که چنین رفت و چنان خواهد شد نیچه دیرسن بویله واقع او

لدی

واویله اولسه کرکدر مراد بودرکه ای واعظ عشقه ترغیب ایدوب ذوق ویر
وعالمکی او ایلن وامم سابقه احوالن وعالمک اواخرن قصه سن قو حافظ از
بهر تو آمد سوی اقلیم وجود حافظ سنک اچون کلدی وجود اقلیمنه قدمی نه بود اکنش
که روان خواهد شد بر قدم قوانک و داعنه که روان اولسه کرکدر مراد بودرکه
حافظک عالمه کلمدن مرادی اهل الله مصاحبتیدر اهل اللهدن مرادی بودرکه
جهاندن کتدکی زمانده اهل الله وداعی ایله کیده بونده ترغیب واردر که محتضر
اولان قتنده صلحا حاضر اولمق کرک که حسن خاتمه وایمان ایله ختم اولمق علامتیدر
وله ایضا کلک مشکین تو روزی که زما یاد کند سنک مشکین قلمک
برکون که بزدن یاد ایده یعنی بزی اکه ببرد اجر دو صد بنده که آزاد کند التراکی یوز
قولکه ثوابن آزاد ایده مراد مکتوب تطییب قلب اتمک ثواب ایدکن بیان در قاصد
حضرت سلمی که سلامت باد سلمی حضرتنک ایلچیکه سلامت اولا چه شود گر بسلامی
دل ما شاد کند نوله اکر بر سلام ایله بزم کوکلمز شاد ایده معشوق طرفندن
قلب محزون تفریح ایدوکن بیان ایدر **قطعه** سلام علیکم داٸما شایعا
کاول حرف من حروف سلام وقد کان الفا بوصالکم کاوسط حرف من حروف سلام
وقد حاق صدری ضیقه لبعدکم کآخر حرف من حروف سلام یارب اندر دل
خسرو شیرین انداز یارب اول طتلو خسروک کوکلنه براق که برحمت گذری
بر سر فرهاد کند که رحمت ایله اوغرمغی فرهادک باشی اوزره ایده مراد محبوب و مطلوب
اولان عاشق وطالب اوزرنه بطریق المرحمت کلمک اچون دعادر حالیا عشوه
چشم تو ز بنیادم برد حالیا سنک کوزک شیوه سی بنی بنیاددن الدی تا دگر باره
حکیمانه چه بنیاد کند تا بر کز دخی حکیمانه بنم اصلاحم و تربیتمده نه بنیاد ایدر
دیمکدر **[illegible]** شیخ باید که بداند مرض طبع و مزاج تا بو قیتش بمریدان بکند نیک علاج
گوهر پاک تو از مدحت ما مستغنیست سنک پاک کوهرک بزم مدحمزدن مستغنیدر
دست مشاطه چه با حسن خداداد کند دون کنجی ایله ویرمش حسنه نه ایلر مراد

ممدوحنك مرحمتدن مستغنی ایدکن بیاندر امتحان کن که بسی گنج مرادت بدهد
تجربه ایله که نیجه مرادک گنجن ویرر خرابی چو منی لطف تو آباد کند اگر بنم بر خرابی
سنک لطفنک معمور ایده مراد احسان ایده وانته یضاعف من یشاء حسنه
اعواض کثیره اولدوغن بیاندر شاه را به بود از طاعت صد ساله و زهد شاهه
یکدر یوز یللق طاعت و زهددن قدر یک ساعت عمری که در و داد کند بر ساعت
عمری که انده عدل ایده مراد عدل ساعة خیر من عبادة سنین عاما حسبنه فضیلت
عدل بیاندر و ذکر صد مبالغه اچوندر ره نبردیم بمطلوب خود اندر شیراز یول التمدک
کندو مطلوبمزه شیرازده خرم ان روز که حافظ ره بغداد کند شاد اول کون که
حافظ بغداد یولن ایده یعنی انکا کیده مراد بو درکه مطلوب و وصول الی الله در چونکه
اول وطنمزده میسر اولدی غربته کیدوب بغداده توجه اتمک کرک که برج اولیادر
ولہ ایضا بوی خوش تو هر که زباد صبا شنید سنک خوش قوقک هر کیم
باد صبادن اشتدی مراد نفحات ربانیه عالم ارواحده آشنا اولدوغمز خبر
الهی کتوردی دیمکدر اینش روا نبود دل حق گذار من بولایق دکل ایدی بنم
بنم حق ایراد ایدجی کوکلم کز غمکسار خود سخن ناسزا شنید کندو مصاحبندن
لایق اولمیان سوز اشتدی مراد قلب نفسدن کلام اضلال و افساد اشتدکندن
شکایتدر ای شاه حسن چشم بحال گدا فکن ای حسن شاهی کوزی گدا حالنه
براق کیمن گوش بس حکایت شاه گدا شنید بو قولاق نیجه حکایت شاه گدا
اشتدی مراد عین عنایت طلبیدر ما می بیانگ چنگ نه امروز می خوریم بز شراب
چنک آوازی ایله بکون ایچدک بس دور شد که گنبد چرخ این صدا شنید نیجه
اور ولدی که چرخ قبه سی بو صدای اشتدی مراد بیر مراقب کلام ایله عشق الهی
نوش اتمک عادت قدیمه ایدکن بیان در ما باده زیر خرقه نه امروزی کشیم
بز شرابی خرقه التنده بکون چکمزز صد بار پیر میکده این ماجرا شنید یوز کره
میخانه پیری بو ماجرایی اشتدی مراد دستور عشق الهی و طاعت شاهی اندکمز شیخ خانقه

معلوم دردیمکدر سر خدا که عارف سالک بکس نکفت سر حقی که عارف سالک
کمسه یه دیمدی در حیرتم که باده فروش از کجا شنید حیرتده یم که شراب صباحی
قندن اشیدی مراد عارفدن عشق و جذبه ایله طیار اولاندر بو حالت زاهده
اولمز که سیاددر که شیخ خانقاه ندن بوندن خبردار اولمش که عاشق ارشاد
ایدر بونده حیرتده یم دی شرح سوز عشق بشنیدم ز بانکی در حریم
کر قصه عشق از کجا شنید محروم اکر شدم ز سر کوی او چه شد محروم اکر کتدم
ایسه انک محله سندن بلشندن نه اولدی از کلشن زمانه که بوی وفا شنید
زمانه کلشندن کم وفا قوقوسن اشتدی مراد یعنی عجب دیمکدر اهل دنیا و
اصحاب ظاهرنی وفا ایدکن بیان ایدر یارب کجاست محرم رازی که یکزمان
یارب قنده در بر محرم راز که بر زمان دل شرح آن دهد که چه کفت و چها شنید
کوکل انک شرحن دیه که نه دیدی نه اشتدی مراد طالب یوق که اسرار
طریقتی و اخبار حقیقتی و مصاحبتی الهی یه اکا بیان ایدم دیمکدر ساقی
بیا که عشق ندا میکند بلند ای ساقی کل که عشق بلند ندا ایدر کان کس که
کفت قصهٔ ما هم ز ما شنید اول کمسه که سویلدی بزم قصه مزی هم بزدن
اشتدی مراد عشقدن شوق قدر یعنی معشوق حقیقی اعلام ایدوب وما ینطق
عن الهوی ان هو الا وحی یوحی موجبنجه بزم خبرمز سویلین بزدن ایشدر سویلر خوش
میکنم بباده مشکین مشام جان خوش ایدرین مشکین شراب ایله جان مشامنی
کز دلق صومعه بوی ریا شنید که صومعه خرقه پوشندن ریا قوقوسن اشتدی
مراد اصحاب ریادن مشام جانمه ریا قوقوسی کلدی اندن دماغم مکدر اولدی
عشق الهی و حب طیب ایله معطر اتمک استرن دیمکدر پند حکیم عین صوابست
و محض خیر حکیمک نصیحتی عین صوابدر و محض خیر فرخنده بخت آنکه بسمع رضا
شنید مبارک اولکمسه نیک بختی که سمع رضا ایله اشتدی مراد نصیحتی غافلک
سمع قبول ایله اشتمک انک موجبنجه ایش اتمکه ترغیب در هر شام ماجرای من دل اشمال کفه

هرافشام

هر اخشام بنم کوکلم ماجرا سن باد قبله دیدی هر صبح کفت وکوی من و او جه شنید
هر صباح بنم کوکلم کفت وکوینی صبا اشتدی مراد بودر که هر اخشم قبله طرفندن
کلن هوای دین بنم کوندر تضییع عمر اتدوکم و قلب فکر فاسد قلدوغنی لسان حال الله
سویلر و بکا ندامت کلوب سحر خیز اولوب جان و دل ایله استغفار رمزی باد
سحر استماع ایدر حافظا وظیفهٔ تو دعا کفتنست و بس ای حافظ سنک وظیفه‌ک
و خدمتک دعادیمکدر انجق در بند آن مباش که نشنید یا شنید اول قیدده
اولمه که اشتدی یا اشتدی مراد بودر که عبدک خدمتی عبادتدر انی ادا اتمک
کرک قبول و عدم قبول قیدنده اولمق کرک خستگانرا چو طلب باشد و قوه نبود
حسته لره چون طلب اوله قوت اولیه کر تو افسوس کنی شرط نبوت نبود
اکر سن حیف ایدر سک شرط مروت اولمز مراد شیخه نصیحتدر که طالبلره اصلاح
و تربیه حیف و تقصیر اتمک کرک ما جفا از تو نبینم و تو هرکز نکنی بز جفای
سزدن کورمز و سن هرکز اتمز سز ان چه مذهب پیران طریقت نبود
اول نسنه که طریقت پیرلر مذهبنده اولمز مراد شیخی تقصیر و جفادن تنزیهدر
چون طهارت نبود کعبه و بتخانه یکیست چون پاکلک اولیه کعبه و بتخانه بردر
نبود خیر در ان خانه که عصمت نبود خیر اولمز اول اوده که عصمت اولیه مراد
قلبی تطهیر اتمکه ارشاددر تا با فسوس نکند جادوی چشم تو مدد تا افسوس
ایله اتمیه سنک جادو کوزک مدد نور در سوختن چشم محبت نبود نور شمع
محبت یاقنده اولمز مراد عین عنایت شیخ تسخیر طلب اتمکی طلب در که
اندن نظر اولنمق شمع محبت یاقن مریده نور اولمز بعض نسخه ده بولندی
خیره ان چشم اتش بنهد کریهٔ عشق طو نمدر اول کوزکه صو ویرمیه
عشق اغلمسی تیره ان دل که در و شمع محبت نبود بولانقدر اول کوکل که
عشق شمع محبت اولمیه مراد عشق ایله اغلمغه و کوکلده شوق و محبت اولمغه
ترغیب در حسن تو کرد ز سر رشتهٔ خود با خبرم سنک حسنک ایلدی کندو ایلیکم

باشنده خبردار ان مباداکه مدد کار دولت نبود اول اولمسون که دولت مدد
کارلغی اولمیه مراد سنک خنک بکا ایلیک باشنی بلدردی الذن جوزمکه وعمله
شروع اتدم بو دولت مدد کارلغی درلاجرم علشنک دلیل عشق در بعض نسخه ده
بولنذی دولت از مرغ همایون طلب وسایهٔ او دولتی مبارک قوشدن
طلب قل وانک کولکه سندن زانکه با زاغ و زغن شهپر دولت نبود زیرا
قرغه وددولنکج ایله دولت شهپر اولمز مراد هماکبی همایون ظل اولان مرشد
کامل طلبنه ترغیب در کر مدد خواستم از پیر مغان عیب مکن اکر مدد دلسته دم
ایسه پیر مغاندن عیبلمه شیخ فرمود که در صومعه همت نبود شیخ نبود دیکه
صومعه ده همت اولمز مراد بودرکه عشق وشوق اهلی اولان شیخدن مدد
طلب اتدم زیرا اسیر بکا دیدی لقمهٔ وقفا اچون خانقاه ده اولانده همت اولمز
حافظا علم ادب ورزکه در مجلس شاه ای حافظ علم وادب کسب قل که مجلس شاهده
هر کرا نیست ادب لایق صحبت نبود هرکمکه ادب اولمیه لایق صحبت اولمز مراد
بودرکه سلطان مجازی ادب ظاهر استر زیرا باطندن غافلدر سلطان
حقیقی هم ادب ظاهر هم ادب باطن استر انکچون خدمت الملوک نصف السلوک
دیمشلر پس خواجه حافظک علم دیدکی ادب باطندن نظر وادب دیدکی
ادب ظاهردر . همای اوج سعادت بدام ما افتد سعادت
اوجنک هماسی بزم آغمزه دوشر اکر ترا کذری بر مقام ما افتد اکر سکا اوغرمق
بزم مقاممزه دوشرسه مراد بودرکه بزه تجلی الهی واقع اولورسه همای بلند
پرواز و سلطنت ممتاز بزم صیدمز اولور چه کم شود ز شوای مه که بر
منت کذر افتد که تا بروز نم از رویت افتاب در افتد حباب وار براندازم
ز نشاط کلاه حباب کبی اتم شنلکدن کلاهی اکر ز روی تو عکسی بجام ما افتد
اکر سنک یوزکدن بر عکس بزم قدحمزه دوشرسه مراد بودرکه بزم قدحمزدن
قلمزدر اکا تجلی جمال اولورسه شادلقدن تغیه بی اتمق اولوردیمکدر

شبی کر ماه مراد از افق طلوع کند بر کیجه که مرادایی افقدن طلوع ایده بودکه بر تو نوری
ببام ما افتد اولا که بر نور ضیاسی بزم طامنزه دوشه مراد تجلی کندویه واقع اولق
رجاسی در ببارگاه تو چون باد را نبات شد سنک بارکاهک چون یله اولمز
کی اتفاق مجال ما سلام ما افتد تجن بزم سلامزه مجال اتفاق دوشه مراد حضرت
عزتک کبریایسن وکندونک سلامتن اول درکاهه عدم لیاقتن بیان در بعض
نسخه ده بولندی ملوک را چون خاک بوسی این در نیست پادشاهلر چون
بو قپو طپراغن اوپمک یولی یوقدر کی التفات مجال سلام ما افتد تجن بزم
سلامزه مجال التفات دوشه مراد سابقده اولان بیت کبی در
چون نجان فدای لبت شد خیال می بستم چون جان لبکه فدا اولدی
خیال بغلدم که قطرهٔ ز زلالش بکام ما افتد که بر قطره انک زلالندن بزم
طماغمزه دوشه مراد بودر که روح کلام حقده محو و مستغرق اولجق خیال
اتمک اولور که بر قطره انک اب خوشکوارندن طماغه دوشه خلاصهٔ مراد
بودر که چون صفت کلام تجلی ایده و روح سالک انده مستغرق اولا
انک اغزندن معارف الهیه ظهور ایدوب عامی ایکن عالم اولور خیال زلف
تو گفتا که جان وسیله مساز سنک زلفک خیالی دیدی جانی واسطه قلمه کزین
شکار فراوان بدام ما افتد که بو شکاردن وافر بزم آغزمزه دوشه
مراد بودر که غیب هویت خیال جان ویرمکی بکا وصوله وسیله اتمه که جان شکارندن
وافر بزم اغزه وارد در دیر بنا امیدی از این در مرو بزن فال امید سزلک
ایله بو قپودن کتمه و فال اول بودکه قرعهٔ دولت بنام ما افتد اولا که دولت
قرعه سی بزم آدمزه دوشه مراد بودر که باب حقدن رجایی قطع ایدوب
عبادته سعی اتمکده اولمق کرک اولا که بری سبب قربت اولا ز خاک کوی تو
هر که دم زند حافظ سنک محلک طپراغندن هر وقت که نفس اورر حافظ
نسیم گلشن جان در مشام ما افتد جان گلشنی یلی بزم بورنمزه دوشه

مراد بودر که طرف حقدن کلام سویلیندکه مشام جانمز ایدن رایحه ادراک ایدر
دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند دون کیجه سحر وقتنده غصه دن
بکا نجات ویردیلر واندران ظلمت شب آب حیاتم دادند اول کیجه ظلمتندن
بکا آب حیات ویردیلر مراد بودر که دون کیجه بکا فیض الهی وفضل تجلی واقع
اولوب وصول الی الله میسر اولامی دیو بو غصه ده ایدم اول غصه دن
نجات ویردیلرکه وآب حیات حقیقی اولدر که غراب بوندن خلاصه باعث
اولا لاجرم بکا شراب فیض الجودن حیات ابدیه ویردیلر بیخود از شعشعهٔ
پرتو ذاتم کردند یعنی ضیاء نور ذات ملا بمسندن بیخود ایتدیلر باده
از جام تجلی صفاتم دادند شرابی بکا تجلی صفاتدن ویردیلر مراد تجلی
افعالدن ترقی ایدوب تجلی صفاتدن متکیف اولوب تجلی ذات لمعاتندن
بیخود اولدوغن بیاندر چه مبارک سحری بود وچه فرخنده شبی نه مبارک
سحری ایدی ونه فرح وقت ایدی آن شب قدر که این تازه براتم دادند
اول قدر کیجه سی که بکا بو تازه برات ویردیلر مراد اول کیجه نی وسحر
وقتنی مدحدر که اول کیجه قدر ایمش که انک سحرنده بکا برات فیض وفضل
ویردیلر هاتف آن روز بمن مژدهٔ این دولت داد هاتف اول کون بکا
بو دولت مژده سن ویردی که بآن جور وجفا صبر وثباتم دادند که اول
جور وجفایه صبر وقرار ویردیلرکه بکا مراد بودر که مجاهده وخلاف نفسه
صابر اولدم اول کون بکا هاتف مژده ایتدیکه دولت فیض وتجلی سکا
میسر اولسه کرکدر لاجرم هرکیمکه جفای مجاهده یه صابر اوله الذین جاهدوا
فینا لنهدینهم سبلنا حسبنجه اکا بو تجلین فیض اولور بعد ازین روی
من آینهٔ وصف جمال بوندن صکره بنم یوزم وصف جمال آینه سی یعنی
من بعد آینهٔ صفاته نظر ایدوب ایندن یوزم دوندرمزن که در آنجا
خبر از جلوهٔ ذاتم دادند که اول پرده بکا جلوهٔ ذاتدن خبر ویردیلر مراد بودر که

تجلی

تجلی صفاتدن صکره تجلی ذات اولور لاجرم اکا مداومت ایدن بوکا وصول بولور
من اکر کام روا کشتم وخوش دل چه عجب بن اکر مراده لایق اولدم وکوکلی خوش
اولدم ایسه نه عجب مستحق بودم اینها بزکاتم دادند مستحق ایدم بونلری
بکا ذکات ویردیلر مراد تحصیل استحقاق ایتمک کرک که فیضنه محل اولوب
فضل فیض ظهور رایده دیمکدر این همه شهد وشکر کز سخنم می ریزد بو دکلی
بال وشکر که بنم سوزمدن دوکلر اجر صبریست کزان شاخ نباتم دادند
صبر اجریدر که اول نبات بداغندن ویردیلر مراد نبات بداغندن
حق تعالی طرفندن اولان شعبهٔ فضل لاجرم من اخلص لله اربعین صباحا
ظهر ینابیع الحکمة من قلبه علی لسانه موجبنجه انک کلامندن شهد وشکر
دوکلر من همان روز بدیدم که ظفر خواهم یافت بن هم اول کون
کوردم که ظفر بولسم کرک که برافسوس عدو صبر وثباتم دادند که دشمنک
حقینه بکا صبر وثبات ویردیلر مراد عدودن ان الشیطان لکم عدو مبین
حسبنجه شیطاندر واعدی عدوک نفسک التی بین جنبیک مقتضاسنجه
نفسدر هرکمه بونلرک حیف ومکرینه صبر ایده غالب ومظفر اولور همت حافظ
وانفاس سحرخیزان بود حافظک وسحرخیزلرک همتی ایدی بعض نسخه ده
بویله واقع اولمش همت پیرمغان ونفس رندان بود پیرمغانک
همتی ورندلرک نفسی ایدی که زبند غم ایام نجاتم دادند که ایام غمی
بندن نجات ویردیلر مراد همت ونفسک تاثیرن بیاندر بعض نسخه ده
مخلص بیتی بویله واقع اولمش حافظ اندم که ببند سر زلف تو فتاد
حافظ اولدم که سنک زلفک اوجی بندینه دوشدی کفت از بند غم وغصه نجاتم دادند
دیدی غم وغصه بندن بکا نجات ویردیلر مراد بودرکه من جعل الهموم هما واحدا
کفی الله سایر همومه حسبنجه هرکمه غیب هویت قیدنه دوشه سایر هموملردن نجات بولور
کوهر مخزن اسرار همانست که بود که مخزن اسرارک کوهری همان درکه ایدی

یعنی کماکان ثابت مقرردر حقه مهر بدان مهر بیانست که بود حقه مهری اول مهر نشان ایله‌در
که ایدر مراد مخزن اسراردن قلبدر که کوهردن مراد انده اولان معنا اولنور که
الست بربکم نداسی جوابنده دیلن بلی‌در وقبول بار امانتدر وحضرت حق ایله اولان
میثاق ومعاهده‌در ومهر کسر میم ایله محبتدر که حقه‌یه تشبیه اتمشلردر ومهر ضم
میم ایله معروفدر مراد اندن استعداد مزبوره‌در که اولان تقدیر الهی‌در رعاشقان
زمرهٔ ارباب امانت باشند لفظ عاشقان مبتدادر وانک مابعدی خبردر یعنی
عاشقلر اصحاب امانت زمره‌سی دررلر لاجرم چشم کهربار رهمانست که بود لابد
چشم کهربار رهماندر که ایدی مراد امانتدن حق تعالی حضرتنک سورهٔ احزابنده
انا عرضنا الامانة علی السموات والارض والجبال ایتنده ذکر اندوکیدر ارباب
تصوف بو امانتدن عشق مراد ایدرلر لاجرم عشق امانتن عاشقلر قبول اتمشلردر
وعشقه کریه وزاری لازمدر انکچون کوزم کهربا ردر دبر از صبا پرس که
مارا همه شب با دم صبح صبادن صور که بن دوکل کیجه دم صبح ایله بوی زلف تو همان
همدم جانست که بود که سنک زلفک مقوسی همان مصاحب جاندر که ایدی مراد
صبادن بونده توجه قلبی‌در وخطاب حضرت حقه‌در یعنی بنم قلبم توجهندن صور که
جانمک مصاحبی وانیسی غیب هویتک وملاحظهٔ حضرتکدر طالب لعل وگوهر نیست
ولیکن خورشید لعل وخورشید کهر طالبی یوقدر لکن کنش همچنان در عمل
معدن وکانست که بود انجلین معدن وکان عملنده‌در که ایدی یعنی معدن وکانده
حدوث جواهر تاثیر شمسدن اولور اول عمل کماکان ثابت برقراردر مراد بودر که طالب
لعل اسرار طریقت وجوهر اخبار حقیقت یوقدر والا مرشد ومربی کماکان عمل تربیتنده‌در
مکو اصحاب دل رفتند وشهر عشق شد خالی جهان پر شمس تبریزست مردی کو چو مولانا
رنگ خون دل مارا که نهان داری بزم کوکلمز قانی رنکنی که کزلو دوترسن همچنان
در لب لعل تو عیانست که بود که انجلین سنک لب لعلکده عیاندر که ایدی مراد لب
لعلدن بطون کلامدر بزم عشقمز طبقات ومراتبی اکرچه اخفا ایدب خلعه افشا

ایمزلسن اما ان للقران بطنا ولبطنه الی سبعة ابطن جسنجه بطون کلامکدن عیاندرکه
یحبهم ویحبونه دلالت ایدر که عشق ازلی عاشقی مجذوب و بی اختیار ایدر و بونک
متفاوت واردر کشتهٔ غمزهٔ خود را بزیارت می ای کند وغمزک مقتولی زیارتنه کل
زانکه بیچاره همان دل نکرانست که بود زیرا بیچاره نک کوکلی ناظر و متعلق در مراد
مقتول غمزه دن صعب فیض واستارک هلاکی اولاندر اکا کر بسط و تجلی قلمه که
کماکان تعلق و انتظارده در دیمکدر زلف هندوی توکفتم که دکر ره نزند
سنک هندورلغکه دیر ایدم که دخی یولا اورمز سالها رفت بدان سیرت شانست که بود
نیجه یللر در کتدی که اول سیرت وشاندرکه ایدی مراد بو درکه غیب هویت که هندو
کبی خفی در روح کبی روشن دکلدر بونک خفاسی مانع اولوب کسنک یولن
اورمیوب کوکلن الماز یعنی کسه اکا کوکل ویروب مبتلا اولمز دیر ایدم نیجه یللر کچدی
اول کماکان کنه فضلتی و حالی اوزره در که متصل جذب و قلب قلوب ایدر
حافظا باز نما قصهٔ خونابهٔ چشم ای حافظ کرو کوستر کوزک قانلو صوکی
قصه سن که درین چشمهٔ همان اب روانست که بود که بو چشمه ده همان
آب رواندر که ایدی مراد بو درکه عاشق و طالب عرض حال ایدوب اغلمق
مطلوب معشوقدر لاجرم انی ترک ایلمه وله ایضا درخت دوستی
بنشان که کام دل ببار ارد دوستلق اغاجن دیککه کوکل مرادن کتوردر
نهال دشمنی برکن که رنج بیشمار ارد دوشمنلک فدانن چرکه صاحبنه سر
مرض کتوردر مراد منطوقدن ظاهر در بو مطلع معما در شجاع جبر طریق استخراجی
اولدرکه درختدن مراد شجر در و کامدن مراد مراد در انکدل رادر که اسم
حرف در بوندن مسمی مراد در که وبار لغظی معمایه نظر باریدن دن در چون
شجر لغظندن حرف راکیده شج قالور دشمن عداوت در انک نهالی اندن
مشتق اولاندر عدو در اول بود اقلری جمع اولوب اعدا اولور ورنج زا
در و اعدا لغظندن رنجی را شمار دسزا اولوب کیده اع قالوب مجموع شجاع اولور

چو مهمان خراباتی بعزت باش با رندان چو میخانه قونغی لسن غزتده اول
رندلر ایله که درد سر کشی جانان کرت مستی خمار ارد که بلکش اغرسی چکرسن
ای جان مستلک خمار کتورر مراد خراباتدن خانقاه درو رندلردن مراد
صوفیان مخلصدر و مستلکدن مراد عشق الهی ایله متکیف اولمقدر
و خماراندن کلنوب دنیایه اشتغالدر لاجرم خانقاهده مخلص صوفیلر
ایله اولان ان اکرمکم عند الله اتقیکم حسنجه عزتده اولورا و اول مستلکدن که کیفیت
عشقدر تکاسل ایدوب اعراض قلوب مصالح و مکاسب دنیایه مشغول اولان
باشی اغرسن چکر   کوش حالی و بانک غلغلش درد سرست هر که تا نع شد
بخشک و تر شه بحر و بر است شب صحبت غنیمت دان که بعد از روزگاری ما
صحبت کیجه سن غنیمت بیل که بزم زمانمزدن صکره بسی کردش کند کردون
بسی لیل و نهار ارد بیجه دونک ایدر فلک نیجه کیجه و کوندز کتورر مراد بودر که
عبادت کیجه سن غنیمت بیلوب عبادتی ترک و فرض فوت ایتمه و الا سن فوت
اولورسن نیجه و قتلر بولنور اما سن انده بولنمزسن عماری دار لیلی را که
مهد ماه در حکمست لیلینک محفه سن دونک که ای بشکی حکمنده در خدایا
در دل انداز تش که بر مجنون گذار ارد یاربی انک کوکلنه براق که مجنونه اوغرق
کتوره مراد معشوق عاشقه ملاقات اندرمکه قادر اولاندن کرم طلبی در
ای که بیاری یار را نزدیک دد را یابه یابه قرب شه دادن چو رسم کشور ست
بهار عمر خواه ای دل و کرنه این چمن هر سال عمر بهاردن السته ای کوکل بوفصل
بو چمن هر بیل چو نسرین صد کل رعنا و چون بلبل هزار ارد نسرین کبی یوز
کل رعنا و بلبل کبی بیک کتورر مراد بودر که باغ عمرک بهاری رنکلارنهاری
و اثاری و اعمال صالحات و قرب یاردر انک تحصیل اظهارنه سعی قل و الا
بهار روزکار انواع کل و هزار بی کسب و اختیار اظهار ایدر خدایا چون
دل ریشم قراری بست با زلفت اعه الجون چون یار نه کوکلم بر قرار باغلدی

سنک

زلفک
سنک کوکلک ایله بغز ما لعل نوشین راکه حالش با قرار ارد بیور طتلو لعلو که
انک حالنی قراره کتور مراد مخاطبدن شیخ و مرشددر و زلفدن مراد انک سلسلهٔ
طریقتی در و لعل نوشیندن مراد کلام لذیذدر و حالنی قراره کتورمک
تمکین و یرمکدر زکار افتاده ای دل که صد من بار غم داری ایشدن دوشب
معطل اولدرسن ای کوکل که یوز بطمن غم یوکک وار در بر و یک جرعه می در کشتی
که در حالت بکار ارد یوری بر جرعه شراب چک که فی الحال سنی ایشه کتوره
مراد بو در که مشاغل دنیا و هموم ما سوی قلبه مستولی اولوب عملدن
معطل قلمشدر بر پاره عشق الهی نوش ایدب عموم ما سوای فراموش
ایتسه فی الحال و علی الفور عمله کلور اکری درین باغ از خدا خواهد دکر
پیرانه سر حافظ بو باغده الله دن دیلر داخی بر لکو قتنده حافظ نشیند
بر لب جوی و سروی در کنار ارد او توره بر ارماق کنارنده و بر سروی
کناره کتور مراد بو باغدن دنیا و ارماق کنار صفای خاطر اولان مقامدر
و سرودن علو درجه مراتب سلوکدن بو مرتبهٔ عالیه در حلاصهٔ کلام
و مرام بو در حافظک بر لکا یا منده الله دن دیلر که بر مقام صفاده او توروب
عبادت حق ایله بر مرتبهٔ رفیعه تحصیل ایده انکه عمر خود تلف کرد اوست
مفلس عاقبت انکه با طاعت بمیرد مالش از لشه اکثر ست
در نظر بازی من بی بصران حیرانند بزم کوزل کورمزده نظر سزلر حیران در لر
من چنینم که نمودم دکر ایشان دانند بن بویله یم که کوستردم غیرلسنی انلر بیلورلر
مراد بو در که بنم جمالم نظرم ان الله جمیل یحب الجمال حسبنجه دخی العالم مرایا الحق
موجبنجه در اوله نظر تخلقوا باخلاق الله ایله عمل ایدرم ثانی یه نظر جمال حق مشاهده
ایدوب دیرم هم جمیلست و هم جمال ان خداوند ذو الجلال و الجمال تو اکر
هم جمال حق بینی در جمیل جمال حق بینی چشم بنیند ز افرینش جز افرینند عاقلان
نقطهٔ پرکار وجود ندولی عاقلر وجود پرکارنک نقطه سی در لر ولی عشق داند که

عشق بیلورکه بو دایرهٔ وجودک نقطه وعین العقل و زبده و کربنی دردلر اما عشق
الهی دن وعلم عالم بقادن غافللردر اهل عشق اولان بیلورکه انلر دایرهٔ عشق
حقده سراسمه واحمقلردر لاف عشق وکله ازیار زهی کذب و دروغ عشق
لاف ویاردن شکایت زهی یلان عشق بازان چنین مستحق هجرانند بو جلین
عشق بازلر هجرانه مستحقلردر مراد بودرکه بن حضرت حقک عاشقینیدن قضاسنه
راضی اولمق کرک والا اول حضرتدن مهجور اولمغه مستحق اولور عهدمی بالب
شیرین دهنان بست خدا بنم عهدمی طتلو اغزلولر لبنه باغلدی الله تعالی
ما همه بنده واین قوم خداوندانند بز دوکلی قوللرز بو قوم یعنی شیرین دهنلر
افندیلردر شیرین دهنلردن مراد کلام الهی سویلینلردر و لبدن مراد انلرک نفایس
معارفیدر بس من علمنی حرفا فقد صیرنی عبدا موجبنجه انلر افندیلر بز قوللرز بیت
من بیفتم درغلط بازنده ام زانکه دانم دائما من بنده ام مکر چشم سیاه تو
بیاموزد کار مکر سنک قره کوزک بکا ایش اوکرده ورنه مستوری ومستی همه کس
نتوانند بوخ مستورلغه ومستلکه دوکلی کسه قادردکلدر مراد چشمدن عین در
وعین بونده ذات شی معناسنه در وسیاه اولدوغی خفا واستتاردن
عبارتدر لاجرم ذات الله هر مظاهرده ظاهردر واوزی حد نفسنده مستتردر
پس انده هم ظهور وهم خفا که وارد رامدی مستورلق ایله مستلک که ضدان
کبی دراندن سعیم اتمک کرکدر جلوه کاه رخ او دیدهٔ من تنها نیست انکه رخنک
جلوه کاهی یالکز بنم کوزم دکلدر ماه خورشید همین اینه می کردانند ای وکون
شویله اینه یه دوترلر مراد هر مظهر حق ومرات مطلق در دیمکدر یعنی
وان بلاشک که خلاق فرد همه چیز را مظهر خویش کرد یکی را بنور جمال نواخت یکی
بنار جلال کداخت بهشت از قبیل جمال امده جهنم ز قهر وجلال امده کر شوند
از اندیشهٔ ما مغبچکان اکر خبردار اولالر بزم فکرمزدن اتش پرست اوغلنجقلری
بعد ازین خرقهٔ صوفی بکرو ستانند بوندن صکره صوفی خرقه سن رهن اتمزلر

مراد

مراد مغبچه‌لردن تازه مقام ارشاده قدم بصمش شیخ اولمش جوانلردر وبزم

فکرمز وصول الی الله در تعبیر شکل لاجل الاکل دکلدر وخرقه‌دن مراد بدن صوفیدر

رهن الموق جلوته قویب چله چکدرمکدر لاجرم شیخ اولمش جوانلر طالب قابللری بیلوب

بولیجق صورت صوفیلرن خلوته قویب اربعین چکدرمزلر بعض نسخه‌ده بو بیت

واقع اولمش مفلسانیم وهوای می ومطرب داریم مفلس لرز شراب وسازنده

هوسمز دوترز آه اگر خرقه پشمین بگرو نستانند اه اگر یوک خرقه رهن المیلر

مراد بودر که علم وعمل فقیرلر بیوز شراب عشق وشیخ ومرشد مجتبی واربزده

اما مقبول خدمته بدن ضعیفدن تمیز یوقدر وآی بزه اگرانی قبول ایتیوب

خلوته قویمیوب تربیت ایتزلرسه گر بنزهت که ارواح بردبوی تو باد اگر

رواح شنلک یرنه الته سنک قعقوک ییل ملک وحور ودل وجان نثار افشانند

ملک وحور دل وجانی ساچه‌لر مراد مخاطبدن حضرت حقدر اگر حضرت حقدن فیضان

ونسیم عالم ارواحه بر شمیم التسه ملک وحور بذل ونثار ایدرلر ایدی وصف

رخسار خورشید زخفاش میرس کنش یکا نی وصفن یرسه‌دن صورمه

که درین آینه صاحب نظران حیرانند که بوآینه‌ده نظر صاحبلری حیران دررلر

مراد خورشیددن افتاب حقیقی ور رخساردن مراد جمال جمیلدر خفاشدن

مراد اول حضرتدن محجوب ولاندر اول آینهٔ رخسارده صاحب نظر اولانلر

حیران اولیجق محجوب ممنوع اولنلر قچن خبردار اولورلر زاهد ز رندی حافظ

نکند فهم مراد زاهد حافظک رندلکدن مراد فهم اولمز دیو بکریز دازان قوم که

قران خوانند شیطان قچراول قومدن که قران اوقورلر مراد زاهددن رغبت

اتمدرلر لاجرم وکانوا فیه من الزاهدین موجبنجه حضرت حقدن عرض اولان خلاصدن

مراد وصول حق ایدوکن فهم قلمز واهل حقدن فرار ایدر ولا ایضا دوش دیدم که

ملایک در میخانه زدند دون گیجه گوردم ملکلر میخانه قپوسن اوردلر گل ادم بسرشتند

وبپیمانه زدند ادمک بلچغن یوغرلر اولچکه اوردیلر مراد دون گیجه‌دن زمان ظلمت

ادمک بلجغن بوغزلرا ولجکه اوردیلر عدم درکه بکونکی حباب وجودن مقدم ار

ومیخانه دن مراد شوق وکیفیت تحصیل قلنان مقامدرکه بونده مراد جناب

الهی در واول درکاهک قپوسن قاقمق ادم خلقتنک حکمتندن سوال درکه

دیدیلر اتجعل فیها من یفسد فیها ویسفک الدماء وادمک بالچغی یوغرمق جمع تراب

وتخمیره مباشر وحاضر اولمقدر واولچکه اورمق قیاس وتخمین اتمکدن

کنایت درکه ادم خلق اولنمزدن اول ارضده جن واردی انلر چوق فساد

ایدرلردی ادمی اکه قیاس ایلیوب بو وجهله حکمتندن سؤال اتدیلر ساکنان

حرم ستر عفاف ملکوت شرح منک ساکنلری ملکیت کزلنجیلری با

پیر بیرکارلری بامن راه نشین باده مستانه زدند بن طپراقده اوتوریجی

ایله مستانه شراب اوردیلر مراد ملائکه وانس عبادتده مشارکلردر دیمکدر

اسمان بار امانت نتوانست کشید کو امانت یوکن چکمکه قادر اولمدی قرعه

کاربنام من دیوانه زدند ایش قرعه سن بن دیوانه ادنه اوردیلر مراد سابقا

ذکر اولنان سوره احزاب ایتنک مفهومیدرکه وبعده ایتانه کان ظلوما جهولا در

بوکه نظر دیوانه دیو تعبیر ایلدی شکر ایزد که میان من او صلح افتاد انک شکر اچون

که بنم ایله انکا ورته سنه صلح دوشدی حوریان رقص کنان ساغر شکرانه زدند

حوریلر رقص ایدرک مدح شکرانه اوردیلر مراد ادم علیه السلام فتلقی آدم

من ربه کلمات فتاب علیه حسنجه توبه سن حضرت حق قبول ایلیوب حوریلر

شکر اتدوکن ذکر درما بصد خرمن پندار زره چون نبرویم بز یوز صاغ خرمن ایله

یولدن نیجه کتمیلم چون راه ادم بیزار بیک دانه زدند چون اوپانق ادمک

بردانه ایله یولن اوردیلر مراد بودرکه ادم علیه السلام بودکلو تیقظ ایله

ولا تقربا هذه الشجرة ایتنده صاتوب یولی اورلدی بزم نیجه خلاف حوح

صاتیلر مز واردر نیجه یولدن چقلمیلم دیوب کندونک وامثالنک حالن حکایت

وشکایت جنک هفتاد دو ملت همه را عذر بنه پذیرش ایکی ملتنک جمله سنک

عذرینی

عذرینی قو یعنی عذرینی قویوب قبول قل چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند
چون حقیقتی کورمدیلر افسانه یولن اوردیلر مراد هر فرقه طالب حقدر اما حقیقتی بلمیوب
کمان ایله مذهب اتخاذ ایتمشلردر دیمکدر آتش آن نیست که بر شعله او خنده
خنده شمع آتش اول دکلدر که انک شعله سی اوزرینه کله شمع آتش اینست
که در خرمن پروانه زدند آتش اولدر که پروانه خرمننه اوردیلر مراد بودر که
عشق اول دکلدر که اندن فرح حاصل اوله بلکه عشق اولدر که عاشقی محو و
فانی ایدوب یعنی وجود شربتی افنا ایلیوب حجاب رفع ایدوب معشوق
حقیقی یه وصوله وسیله اوله نقطه عشق دل گوشه نشینان خون کرد
عشق نقطه سی گوشه نشینلر کوکلنی قان ایلدی همچو آن خال که بر عارض
جانانه زدند اول بک کبی کم جانانه عارضی اوزرینه اوردیلر مراد بودر که
جانانه عارضندن اولان خال عشقک جگرن خون ایدرکه بر نقطه دخی
گوشه نشینلر کبی کوکلنی شویله ایدر بیت اسرار طریقت نشود حل بسوال
نه نیز بیافتن منصب مال تا دیده و دل خون نکنی پنجه سال از قال بوده
ننماید ترت بحال کس چو حافظ نکشید از رخ اندیشه نقاب تکمه
حافظ کبی کیمسه یعنی احمدی فکر یوزندن نقابی تا سر زلف عروسان
سخن شانه زدند تا سوز کلنلرنک زلفی بکلنمه طراق اوردیلر مراد
بودر که معارف حقایق و دقایق عوارف سویلینلرک سوز کلنلرنک زلفی
طریوب تزیین ایتدیلر تکمه حافظ کبی فکر سوزنک یچه سن احمدی بو فقیرک
شرحندن ظاهردر که بو سوز حقیقت و مجاز دروغ دکلدر وله ایضا
یاری اندر کس نمی بینیم یاران را چه شد یارلق نکه ده کورمزز یارانه
نولدی دوستی کی آخر امد دوستداران را چه شد دوستلق قچن آخر
اولدی سویلیجلره نولدی مراد یارلقدن معاونت و دوستلردن محبت
اولمدوغندن شکایت در آب حیوان تیره کون شد خضر فرخ پی کجاست

اب حیات بولانوق کبی اولدی مبارک خضر قنده در کل بکشت از رنک خود باد بهانرا

چه شد کلدن وندی کنذو رنکندن بهارلرینه نولدی مراد عشق الهی واحوال

سلوک مبدل کبی اولدی مرشد مبارک قدمی قنی وکشف متغیر اولدی ترتیب

وارشاد نولدی دیمکدر کس نمی بیند که یاری داشت حق دوستی کمسه

کورمزکه بر یاردوستلق حقن دوتر حق شناسانرا چه حال اوفتاد یارانرا

چه شد حق بیلنلره نه حال دوشدی مراد مطلعده کبی در کوی توفیق وکرامت

درمیان افکنده اند توفیق وکرامت طوبنی اورتیه اتمشلردر کس بمیدان

در نمی اید سوارانرا چه شد کمسه میدانه کلمز انلر اتلولره نولدی مراد

توفیق الهی واکرام شاهی ثابت ومقرردر اما طالبلر میدانه کلمزلر دیو

شکایت وحکایت در بیت عشق جولان میکند هر لحظه در میدان حسن

کس نمیداندش نمی اید سوارانرا چه شد صد هزاران کل شکفت وبانک

مرغی بر نخاست نیچه یوز بیک اچلدی وبر قوشک اوازی قالمادی

عندلیبانرا چه پیش امد هزارانرا چه شد بلبلر اوکنه نه کلدی هزارلره

نولدی مراد مکاشفات کثیره وفیوض متکاثره واردر اما ارشادلر یدر

زهره سازد خوش نمی سازد مکر عود دلش بسوخت زهره خوش

دوزن دوزمز مکر عود ینندی کس ندارد ذوق مستی می کسانرا

چه شد کمسنک یوق مستلک ذوقی شراب خورانلره نولدی

مراد واعظ اهل شوق وطالب بیرذوق یوق دیمکدر درشهر یاران

بود وخاک مهربانان این دیار شهریارلر روا رایدی وشفقتلولر طبراغی

بودیارده مهربانی کی سرامد شهریارانرا چه شد شفقتلولک تحقیق

تمام اولدی شهریارلره نولدی مراد امرا وسلاطین ومشفقان

دینی ترک عدل کرم اتلر اتدکلرندن شکایت در لعلی از کان مروت

کانندن حاصل اولمدی نیچه بیللردر تابش خورشید وسعی باد وبارانرا چه شد

کنش

بر نسخه‌ده لعلی مست بر لعل مروت صح

کنش یلدرمسنه ویل ویغمور یغمسنه نولدی مراد بر مرد کامل حاصل اولمز
مرتبلرک تربیه‌سنه نولدی دیمکدر بیت نیست در فیاض بخل وکم نکشته
طالبان یا رب ان تکمیل کر طالب مدارانرا چه شد حافظ اسرار الهی کس نمیداند خموش
ای حافظ اسرار الهی کیمسه بلمز ساکت اول از که می پرسی که دور روزگارانرا
چه شد کیمدن صورر سن که روزگارلر دورنه نولدی مراد بودر که اراده الله
عالمک بویله اولمسنه متعلق اولمقدر بو بنده اسرار الهیه واردر اما بوخ بلور
کیمسه یوقدر بوندن سوالی قو وله ایضا راهی بزن که اهی بر سازان توان زد
بر یول اورکه بر اهی دوزنه اورز یعنی اکا موافق اورمق اولا شعر بخون که
با ان رطل گران توان زد شعر اوقی که انک ایله اغر طلویه اورمق اولا مراد
مخاطبدن مطربدر ومطربدن مراد واعظ ومرشددر یعنی بر طریقه دوقن که
براه وسوز حرارتی اکا موافق اتمک اولا وبر علم ومعرفت سویله که انک سببی
ایله عشق الهیدن شرب کثیره میسر اولا بر آستان جانان کر سر توان
نهادن اکر جانان اشکی اوزره باش قوحق ممکن اولا کل بانک سربلندی
بر آسمان توان زد سربلندلک آوازنی آسمانه اورمق اولور مراد جانان استانه
سندن عبادت خانه در سرکم اول استانیه باش قویه بن سربلند اولدم
دیو کلبانک ایدوب کلبانکین آسمانه چیقره بیلیر در اهل نظر دو عالم در یک
نظر بباز ند اهل نظر ایکی عالمی بر نظردن اوینرلر عشقست داد اول بر نقد
جان توان زد عشق دردخی اول دادی جان نقدی اوزره اورمق اولور مراد
بودر که اهل نظر ایکی عالمی بر نظرده اوینرلر نقد جانه اورمق اولور جام می مغانه هم
با مغان توان زد مغانه شراب قدحن هم مغان ایله اورمق اولور مراد بودر که
تصوف رسمنده عشق بازلق اولمز عاشقانه شراب قدحن اهل عشق وحرارت
ایله نوش اتمک کرک برعزم کامران فالی بزن که چه دانی کامرانلق عزمی اوزره
بر فال اور نه بیلور سن ممکن که کوی فرصت دران میان توان زد ممکن در که

فرصت طوپنی اول اورته ده اورمق اولامراد بودرکه مراده هرنرمک اچون فال
اورموغ دن یعنی عمل صالح قلمقدن خالی اولمیه‌سن نه بیلورسن محتمل درکه
بو بر عمل فرصت موضعنده واقع اولوب محل اضطرابه دوشه بیت گاه اولورکیم
از عبادت موضعنده چوغ اولور گاه اولورکیم چوق عبادت ازکهندن یوغ اولور
درویش را نباشد برگ سرای سلطان درویشه اولمز سرای پادشاه قوبق
وپیراغی مائیم کهنه خرقه که اکا اتش اورمق اولور مراد بودرکه درویشه
لایق امیر وسلطان مصاحبی دکلدرکه نعم الامیر علی باب الفقیر بئس الفقیر علی
باب الامیر حسبنجه امیر وسلطان سراینه وریوب درویشانه مناسب فقرا
ایله اختلاط اتمک کرک اخبار اختیار راه درویشان گرفتی صوفیان خوشتر
ان باشد که درویشان بود اصحاب تو عشق شباب ورندی مجموعه مرادست
عشق یکتلک ورندلک مجموعهٔ مراد در باشد که گوی دولت درین زمان توان زد
اولاکه دولت طوپن بو زمانده اورمق اولا مراد بودرکه عشق جوانلق واخلاص
عبادت جمع اولیجق سعادت طوپن اورلوب معقده ارشلور سلامت زلف
تو وین عجب نیست سلامت قاطع طریق اولدی سنک زلفک وبو عجب دکلدر
چون راه زن تو بکشد صد کاروان توان زد چون قاطع طریق اولمین بوز کاروان
اورمق اولور مخاطبدن مراد حضرت حق درلاجرم انک غیب هویتی وعشق ذات
حقیقی سلامت یولنی اوردکا مبتلا اولنی اهل ملالت اولور وعجب دکلدر زیرا
حضرت خدا والله غالب علی امره موجبنجه طریق دنیا وهوایه کتمکه قومیوب سبیل
هدایه دوندرر بیت کسی راکه عشقش زند راه او درآید بره کشته همراه او
از دوست در حجابم ساقی تلطفی کن دوستدن حجابده یم یعنی حجاب بکا
مانع اولمشدر ای ساقی بر لطف قل بلکه بوسهٔ چند بران دهان توان زد
اولاکه بر نچه بوسه اول دهانه اورمق اولور یعنی اغزندن مرنج کره او بمک
میسر اولا مراد بودرکه حضرت حقدن محجوب اولوب کلامندن متلذذ اولمدم

ای واعظ شیخ بر لطف بتعلیم وکرم تفهیم قل اولاکه کلام الهیدن تلذذ ذوق ایدم
بر جو بیار چشم کر سایه افکند دوست بنم کوزم ارماغ اوزره کرکولکه براغورسه
دوست بر خاک رهکذار شراب رغوان توان زد انک یولی اوغراغی طبراغی اوزره
آب روان اورمق اولور مراد عینه اثر تجلی واقع اولورسه بولنیزه کبریا لن
اولن عشاقلردن اولورن بعض نسخه ده بولندی با عقل فهم دانش
داد سخن توان زد عقل فهم علم ایله سوز علدلن ویرمک چون جمع شد
معلفی کوی بیان توان زد چون جمع اولدی معارف بیان طوبن اورمق اولور
مراد بودرکه واعظ نصیحت یا اظهار بلاغت اتمکه فهم کرک که بونلراکه اسباب
در قد خمیدهٔ ما سهلت نماید اما بزم بوکلش قدمز سهل کورنز سکا اما
بر چشم دشمنانت تیر از کمان توان زد سنک دشمنلرک کوزنه یایدن
اوق اورمق اولور مراد مخاطبدن روحدر متکلم اولان عشقیدر یعنی روحه
دیر بونک قامتی منحنی اولدوغی سهل کورنز بونک کبی پیر خمیده قامتدن
ندکلو طاعت کلور درسن اما بوندن غافل اولمه که کمان اولان قامت
سنک دشمنلرکه تیر خلاف اوربا عما ایدر سر ما درین تخیل بر آستان
توان زد بو باشلری بو تخیلده برلره اورمق اولور مراد بودرکه آستانکه
باشن قوینه اکر وصالک فتح باب ایدرسه نیچه باشلری بو خیالده آستانکه اورمق
اولور روادر حافظ بحق قران از ورق شنید باز ای حافظ قران حق الحق الحق
ندیا وسحردن کروکل یعنی رجوع قل باشد که کوی عیش درین بیان زد
اولاکه عیش طوبن اورمق اولا مراد ریا و مکر معتید دکلدر زمانیزه ایدرسه
اخلاص ایدر دیمک در خبرده وارد اولمشدر الناس کلهم هلک الا المخلصون
والمخلصون علی خطر عظیم وله ایضا مرا می دکر باره از دست بود بنی شراب
برکره دخی الدن الدردی بمن باز نمودی دست برد بکاکرو کوستردی
شراب غلبه مراد بودرکه سابقا بنی عشق بی اختیار قلمش ایدی کروحی

اوراق ۵۲۲

اختیار ایدوب غلبه قلدی هزار آفرین بر می سرخ باد هزار آفرین قزل شرابه
اولسون که از روی من رنگ زرد ببرد که بنم یوزمدن صارولق رنکنی کیدردی
مراد شرابدن عشق الهیدر که آتش کبی سرخ رنکدر و صاف در و رنک
معصیتدن اولان خوف حالتیدر عشق ریا حق محوادر بنازیم دستی که انکور
چید کونلم براله که ازوم دردی مریزاد پای که در هم فشرد دو کلمسون بر ایاق که
صندی مراد اوزندن عشق الهینک اصل اولان کتاب منزلدر که بایدی سفره
کرام بررة حسنه ملایک اللری لوح محفوظ ده برمثلدر در واقع صیقتن
یعنی زبده سن استخراج ایدن بنی آدم حضرتدرکه انلرک اعضاسی تحت
الارض چوریوب دوکلمز مرا از قضا عشق شد سرنوشت بنم قضادن عشق
اولدی باشم یازوسی قضای نوشته نشاید سترد یازلمش قضای قزیلمق
اولمز مراد بودر که تقدیر ازلیده بکا عشق الهی مقدر اولمش لاجرم تقدیر تغییر
اولمز ای خوشیار چونکه سرمست بگذری عیبش مکن که بر سر مردم قضا رود
مزن دم زحکمت که در وقت مرگ حکمتدن دم اورمه که موت وقتنده ارسطو بعد
جان چون بیچاره کرد ارسطو جان ویرر بیچاره کبی مراد بودر که حکمت هنر حرفه
و فلسفهٔ زنادقه و علوم غیر دینیه جهلدر که بونلره عالم اولن جاهل ایله یکساندر
بیت جنکدر کفته الله رسول الله زن که اینجا قرآن خبر نیست نباشد سود کش
بروزاهد اخرده بر ما مکیر یوری ای زاهد بزه خرده وطعن ووتمه که کار خدای نه کاریست
خرد که عمل الهی کوچک ایش دکلدر مراد حضرت حقه لایق عمل صعب ایکن بیا بذره
چنان زند کافی مکن واعظا اویله درلک قلمه ای واعظ که چو زن مرده بکاشی
نکو یند مرد که چون میت وکلسن اولدیلر دیمه مراد بودر که عالم علمی ایله عامل کرک
تا انک معرفتنه موت دیمیه لر بلکه اطلاق علی الحسن دیلر شود مست وحدت
زجام الست مست اولور وحدت قدح الستدن هر آنکه چو حافظ می صاف خورد
هر کمکه حافظ کبی شراب صافی اچی مراد بودر که هر کمکه انده عشق الهی غالبدر اوکو

عمل

عمل اخلاص ایله اولا الست بربکم کلام اکا جام اولوب شراب وحدت حق اکا مدام
اولوب اول شرابدن کندوسی مست مستدام اولور یعنی مست وحدت ان
بودکو لا بکوید غیرا باز بان دل نکوید غیر الا الله او ولە ایضا کی شعر تر انکیزد
خاطر که حزین باشد تجن شعر تر قوپر خاطر که غمکین اولا یک نکته ازین معنی کفتیم
همین باشد بر نکته بو معنیده دیدم الحق اوله مراد علم وعمل حسن ولطیف
اولمغه سرور صفا کرکاید وکن بیان ایدر از لعل تو کر یابم انکشتری زنهار
سنک لعلکدن اکر بولم امان یوزک صد ملک سلیمانم در زیر کمین باشد یوز سلیمان
بکا یوزک قاشی التنده اولور مراد لعلدن کلام الهی در امان یوزکدن مراد
ایت وعد در لاجرم اکر بن مثلا للذین احسن الحسنی وزیاده ایتنده مندرج
اولمرکه حسن جنت وزیادلقاء حق در یوز یوز سلیمان ملکی بنم حکممده اولور
غمناک نباید بود از طعن حسود ای دل غمکین اولمق اولمز حسود طعنندن
ای کوکل شاید که چو وا بینی تو در ین باشد یرر د محل در که اچوق کوره سن
سنک خیرک بونده اوله مراد بودر که اکر طعن حسود سنده اولان
عیبکی دلرسه عیبکه تنبه واصلاحکه باعث اولور واکر افترا ایسه
سکا ثواب اولور سر کو نکند فهم زین کلک خیال انکیز هر کمکه فهم ایتمیه
بو خیالی قو بر قاعده دن نقتشش نخرم از خود صورت کر چین باشد انک
نقتشی المزم اکر نقاش چین دخی اولورسه مراد فهم کلام ایتمیی مذمت در
جام می وخون دل هر یک بکسی دادند شراب قدحی و کوکل قانی هر برین
بر کمسه ویردیلر در دایرهٔ قسمت اوضاع چنین باشد قسمت دایره سنده
اوضاع بویله اولور مراد بودر که تقدیر ازلیده کیمنه عشرت کیمنه محنت ویرلور
سری حضرت حقه معلوم در در کار کلاب وکل حکم ازلی این بود کلاب وکل
کارنده حکم ازل بوایدی کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد
که اول محبوب بازاری وبو پرده نشین اوله مراد بودر که ازلده بر کمسه
اهل بازار وبر کمسه صوفی خلوت اولمق اولور ان نیست که حافظ را رندی
بشد از خاطر اول بوقدر که حافظک رندلکی کیده خاطردن کان سابقه پیشین

[illegible]

اول اولدیکی مشیت سابقه صوکرغی کونه دک اولور مراد بودرکه رندلکدن
اخلاصدر لاجرم الاخلاص سرّ من اسراری اودعته فی قلب من اردت خیره
موجبنجه حق تعالی حضرتنک مشیت سابقه سی مقتضاسنجه در اخرعمره دک کتسه کرکدر
وله ایضا ان یارکزو خانه ما جای پری بود اول یارکه اندن بزم اوم پریدر
ایدی سری تا قدمش چون پری ازغیب پری بود باشدن ایاغه دک پری کبی غیبدن
پری ایدی مراد یاردن روح انسانیدرکه جن کبی شخص نهانیدر و بزم خانه مزدن
بدن درو روح اندن باشدن ایاغه دک غیبدن پاکدر منظور خردمندمن ان
ماه نظر اورا بنم عقللو منظورم که اولایکه اکا با حسن ادب شیوهٔ صاحب
نظری بود حسن ادب ایله صاحب نظرلق شیوه سی ایدی مراد اول منظور یعنی
محبوبدن اول روحدرکه عقللودرکه عقلا اکا قرین درو ماه کبی حسن در
و ادبی واردرکه صاحب عقل و لاندن حیا عقلی منفک اولمز و صاحب نظرلق
دعوی واردر یعنی اخربین و اهل تمیزدر دل کفت فروکشی کنم این شهر بوینش
کوکل دیدی قونزن و اقامت ایدرین بوشهرده انک قعوسی بیچاره ندانست
باری سفری بود بیچاره بلمدی که یاری اهل سفر ایدی مراد بودرکه کوکلدرکه
شهرستان جهانده مقیم اولوب روح روحی ایله راحت اولا بیچاره بلمزکه
یاری سفری در اقامت اهلی دکلدر از جنگ منش اختر بدمهر بدر کرد بنم
لحیمدن انی شتر یلدزی چیردی اری چکنم دو دولت دور قمری بود بلی
بیلیین دور قمردن دولتی ایدی مراد بودرکه دور قمرده باذن الله عمر طویل
اولمز پس جان قبضه بدندن چیقر کوکل مرادن بولمز تنها نه راز دل من پرده
برافتاد یالکز بنم کوکلم رازندن پرده دوشدی تا بود ملک شیوهٔ او پرده
دری بود تا فلک واردر انک شیوه سی پرده یرتجیلق در مراد بودرکه چون عادت
فلک پرده یرتوب رازا جمعتدر عاقل و لانه لایق اولدرکه پرده دارنده فعل
قبیح اتمیه تاکه پرده اچلوب رسوای اولمیه بیت کیست صادق و مخلص که شرمکین نشود
اکر دریده شود پرده سرفاش خوش بود لب اب و کل و سبزه و لکن خوش
ایدی صو کناری و کل و سبزه و لکن افسوس که کنج روان رهکذار بود حیف که

حیف که اول اقچی خزینه یولی ایدی مراد بودر که جهانده عشرت کاهلر خوشدر اما دوجکر
قراری یوقدر بعت در رهکذارش دیدم فی الحال روان باشد فریاد ز عمری که بهمین
رهکذری بود اوقات خوش آن بود که با دوست بسر رفت خوش وقتلر اولدی
ایدی که دوست ایله تمام اولدی باقی همه بی حاصل و بی خبری بود باغ اوقات
دوکلی بی حاصللق و بی خبرلکدر خود را بکشد بلبل ازین رشک که کل را کندوی
اولدور بلبل کونیدن که کلک با باد صبا وقت سحر جلوه کری بود باد صبا ایله
سحر وقتنده صالنمسی ایدی مراد بودر که عاشق چوقدر انکچون غبطه ایله مستحق در
عذری بنه ای که تو درویشی و اورا عذری قبول قل ای کوکل سن درویشسن
اکا در مملکت حسن سر تاجداری بود حسن مملکتنده تاجدارلق بکلشی ایدی هر کنج
سعادت که خداداری بحافظ سعادت خزینه سن الله ویری حافظه از یمن
دعای شب و ورد سحری بود کیجه دعاسی و سحر وردی برکتنده ایدی مراد بودر که
دعای لیل و ورد سحری باعث سعادت ایدوکن بیان در [illegible] بجت
از دهان دوست نشانم نمیدهد دوست اغزندن بکا نشان و برمز دولت
خبر ز راز نهانم نمیدهد دولت راز نهاندن بکا خبر و برمز مراد دهاندن سر نهاندن در
بهر تقدیر مصراع ثانی مضمونی انی بیاندر در ددا و بهمسر تا که درین پرده راه
نیست بعض نسخه بویله واقع اولمش مردم ز اشتیاق درین پرده راه نیست
یا هست پرده دار نشانم نمیدهد مراد بودر که جناب قدسه یول یوقدر
یا یول وار در اما پرده دار نشان و برمز و ارشاد قلمز از بهر بوسه ز لبش
جان همی سپرم لبندن بر بوسه ایچون جان و بررن اینم نمی ستاند و انم نمیدهد
بوسه المز بندن انی و برمز مراد صفت کلامی و الهامی و سر نهانی صاتون المق
استرن بنمله معامله المز معلوم اولدیکه بطریق البیع اولمز ایمش بطریق التفضل
والفضل اولور ایمش زلفش کشید باد صبا چرخ سفله بین انک زلفنی چکدی
انک زلفنی چکدی باد صبا کورجی فلک کا نجا مجال باد و زانم نمیدهد اول یره بنم
السریله مجال و برمز مراد باد صبادن توجه سحرید و باد زاندن مراد تمکین
بولمش حب هوا در یعنی وغیرلرک توجهنه غیب هویته وصول اولور بنم و حصه

قصور اولدو یعنی چون بکا وصول واطلاع مساعده سی یوقدر چندانکه بر کنار

چو پرکار می دوم اول دکلو که کنارده پرکار کبی کیدرن دوران چو نقطهٔ ده

بمیانم نمیدهد عبور زمان نقطه کبی اورته یول ویرمز مراد بودرکه جناب

قدسك اطرافی طولنورین اما نقطه کبی اورته ورمغه زمان بکا مانع اولور

شکر بصبر دست دهد عاقبت ولی شکر صبر ایله ال ویرر عاقبت اما بو عهدی زمان

زمانم نمیدهد زمانک بد عهدلکی بکا مهل ویرمز مراد بودرکه تلذذ الهی طول زمان

ایله میسر اولور ایدی اما اجل قریب ولب مده مدیده اولمغه مانع اولور کفتم روم

بخواب بینم جمال دوست دیدم اویقویه وارین دوست جمالن کورین حافظ

زاه ناله امانم نمیدهد حافظ اه وناله دن مهلت ویرمز مراد بودرکه نفس مکر ایدوب

اویقویه وارین دوشمده جمال حقی کوره یم دیوب استراحت طلب ایدر

اما عقل اکا اه فریاددن اویقویه مهل ویرمز وله ایضا سحرم دولت بیدار

ببالین امد سحر بکا اویانق دولت یصدو غنه کلدی کفت برخیز که ان خسرو

شیرین امد دیدی بو قرو طورکه اول طتلو خسرو کلدی مراد سحرو قتنده منبه واقع اولوب

نزول رحمتدن خبر و حانی ویردوکن بیاندر شعر اذا کثر المنام فهو ول فان العمر

ینقصه المنام قدحی سرکش خوش تماشا بخرام برقدح جک سرخوش تماشایه چالی

تا به بینی که نکارت بچه ایین امد تا کوره سن که نکارک ندرسم ایله کلدی مراد بودرکه

ایرکن اویانوب استغفار طاعته مشغول اولوب ان الله ینزل کل لیلة الی السماء

الدنیا موجبنجه نزول رحمتی مشاهده قل دیمکدر مژدکانی بده ای خلوتی نافه کشای

مشتلق ویر ای نافه اچیجی خلوتکی که ز صحرای ختن اهو مشکین امد که ختن

صحراسندن مشکلو اهو کلدی مراد خلوتده اولوب استشمام رایحه الجون

سعی ایدنه نفحات ربانیه و روایح طیبه عالم الهیدن کلدوکن مژدکانه و شکرانه

طلبی درکریه وابی سرخ سوختکان باز اورد اغلمق یانمشلر یوزنه هو

کتوردی ناله فریاد رسی عاشق مسکین امد ناله عاشق مسکینه مدد الجی

کلدی مراد اغلمقدن یانمشلرکا اتش سو ییذرب وناله مزمد ایرکورب

منعفت

منفعت بيتشدر دكن ذكر در ساقيا مى بده وغم مخور از دشمن ودوست
اى ساقى شراب وير غم يمه دوشمن ودوستدن كه بكام دل ماان بشد
واين امد كه بزم كوكلمز مراد نيجه اولدى يعنى دشمن كندى وبو معنى دوست
كلدى مراد فيضان الهى غالب اولمق سببدن عشق طلب ايدركه اول زمانده
دشمن كه هواى نفس وشيطان كيدر وفضل حق كلور مرغ دل باز هوادار كما
ابرويست كوكل قوشى بر باى قاشلونك هوادار طوغاندر اى كبوتر نكران
باش كه شاهين امد اى كوكل كوكرجين ناظر اول كه شاهين كلدى مراد
كمان ابرودن رمز الهى در چون قلب رمز الهى ادراك ايده باز يلقده پرواز
اولور كبوتر معنوى مراتب طريقتدن بريدر انى شكار ايدر در هوا چند
معلق زنى وجلوه كنى هواده نيجه معلق اورب جلوه اوده سن كه كمين صيد
رهش هم دل وهم دين امد كه انك بولنك الجق صيدى هم دين وهم دل كلور
مراد مخاطبدن مرتبهٔ طريقت ودرجهٔ مرتبه دروا اول غايتده بلند مرتبت در
اما رمز الهى ادراك ايدن قلب عالى همت دركه انك طريقتنك كمينه صيدى هم قلب
مريد هم دين وشريعت در رسم بدعهد ايام چو ديد ابر بهار ايامك بد عهدلكى
عادتن كوردى چون بهار ايردى كريه اتش بر سمن وسنبل ونسرين امد
انك اغلمسى سمن وسنبل ونسرين اوزره كلدى مراد بودركه لا تنظر الى الدنيا
وانظر الى اخرها حسنيجه دنيا اولنه نظر ايدن مغرور غافل اولور اخرينه نظر ايدن
انك فناسن ياد ايدب كريه قلور چون صبا كفته حافظ شنيد از بلبل چون صبا
حافظك كلامن اشتدى بلبلدن عنبر افشان بتماشاى رياحين امد عنبر صاچرق
ريحان تماشاسنه كلدى مراد صبادن نفحات ربانيه در بلبلدن معارف
الهيه سويلين در و رياحين دن تازه ظهور ايدب روايح طيبه تحصيل ايدن
سالكلر در چون مرد عارف كلام حافظدن معانى حقيقيه سالكلرن رغبت
استغناده ظاهر اولا نفحات ربانيه روايح طيبه صاچوق حال ايله بونلره كلور

بانزن ۵۹

لاجرم حافظك كلامى بو حاله باعث اولور **وله ايضا** در نمازم خم ابروى تو باد
ياد آمد قاشك بو كلمى بنم خاطرمه كلدى حالتى رفت كه محراب بفرياد آمد
بر حالت واقع اولدى كه محراب فريا ده كلدى مراد نمازدن مناجاتدر وخم ابرودن
شعب مرموزاتدر چون حاجى يه بو حالت ظاهر اولا نعره صادر اولور پس محرابدن
انكا انعكاسى پيدا اولور كه اكا صدا دلر از من اكنون طمع صبر و دل و هوش
مدار بندن كشيدى صبر و عقل و قلب طمع دوتمه كان تحمل كه تو ديدى همه
بر باد آمد اول تحمل كه سن كوردك ذو كلى يله كلدى مراد مرموزات الهيه
ظاهر اولبجق بى اختيار نعره وزارى ظهوره ايدر ديمكدر باده صافى شد
و مرغان چمن مست شوند شراب صافى اولدى چمن قوشلرى مست اولديلر
موسم عاشق وكار به بنيا د آمد عاشقلق موسمى و ايش بنيادى كلدى
مراد عشق الهى اخلاص ايله اولوب صوفيان مجلس انس متكيف اولديلر
لاجرم شوق طلب وقتى اولوب عمل انتظام بولدى ديمكدر بوى به بود در
او ضاع جهان مى شنوم ايو اولق قوقوسن جهان اوضاعندن اشيدرم
شادى آوردى وكل و باد صبا شاد آمد شادلق كتوردى كل وصبا يلى
شادى كلدى مراد كشف وفيض سرور كتورب نفحات ربانيه فرح
ايله كلمك جهان وجود ايو اولق علامتى در ديمكدر اى عروس هنر از بخت
شكايت منماى اى هنر كلنى بختدن شكايت كوسترمه حجلهٔ حسن بيار
اى كه داماد آمد حسن كردك خانه سن تزيين قل كه كويكو كلدى مراد
هنردن عمل صالح لاجرم بكا تجلى ارمدى ديو بخت مخالفدن شكايت ايتمه
خلوت خانه و حجستهٔ عبادتى صدق و اخلاص ايله تزيين قل كه داماد تجلى و فيض
ارشدى دلفريبان نباتى همه زيور بستند نباتدن اولان كوكل
الديجيلر دوكلى زينت باغلديلر دلبر ماست كه با حسن خداداد آمد بزم
دلبرمز در كه خدا ويردكى حسن ايله كلدى مراد بودر كه نباتات و ساير مواليدك

دنیا و ماسوانك زخارف نقوشی زینت عارض وبهجهٔ باقی ایله در اماجنت
وعقبی وذات مولی حسن ذاتی ایله مزینلردر زیرا رند درخشان که تعلق
دارند یوک النده واغاجلرك متعلقلری واردر انکچون اکریلیردر ای خوشا
سروکه ازبار غم ازاد امد ای خوشدل سروکه غم یوکندن ازاد اولدیلر انکچون
مستقیم در مراد مال وجاهه دنیا متاعنه متعلق اولنلر بارکران النده
دردلر معوجلردر وتعلق دنیادن مجرد اولنلر سبك بار دراست رفتار
دردلر دیمکدر مطرب ازگفتهٔ حافظ غزلی مست بخوان اوقی ای مطرب حافظك کلامندن
بر غزل مست اوقی تابگویم که زعهدی طربم یاد امد تا دیم که شنك زمانی خاطرمه
کلدی مراد بودرکه ای واعظ بنم کلامم که ترك ودلالت ایدر متکیف اولوب
انی بیان قل تا مستمع اولان دیه که عالم ار واحده اولان شادلق زمانی یاد
وله ایضا
اتدم معاشران گره اززلف یار بازکنید مصاحبلر یارزلفندن
دوگمی چوزدك شبی خوش است بدین قصه اش درازکنید بر خوش گیجه در بو قصه
ایله انی اوزادك مراد مصاحبلردن صوفیلردر وزلف یاردن مراد غیب هویتدر
انون بحث بر خوش گیجه درخوبدر اول بحث ایله انی تطویل بغایت مطلوبدر
حضور مجلس انس است ودوستان جمعند مجلس انس حضوریدر ودوستلر
جمع در بردان بکا بخوانید ودر فراز کنید وان یکاد الذین کفروا لیزلقونك
بابصارهم لما سمعوا الذکر ویقولون انه لمجنون وما هو الا ذکر للعالمین اوقوك و
قپوبی قپاك مراد بودرکه مجلس انس اولوب دوستلر جمع اولیجق کوز دکمك کرك
خوف واردر بو سورهٔ نون اخرنده اولان ایت که کوز دکمك اچون مجربدر بونی
اوقیوب قپوبی قپاك میان عاشق معشوق رازبسیارست عاشق ومعشوق
اورته سنده راز چوقدر چو یار ناز نماید شما نیاز کنید چو یار نازکوستره
سز نیاز ایدك مراد بودرکه عاشق ومعشوق مصاحبته هر برنه لایق اولان
صفت ایله کرکه معشوقه ناز عاشقه نیاز صفت لازمدر رباب وچنگ بناك

اقلق وچنك بوجه اوازايله ديرلر كه بهوش بهوش به بيغام اهل راز كنيد
كه عقل قولاغنى اهل راز خبرينه ايدك مراد بودركه ربابدن جوان عاشق وچنكدن
مراد سخن در بونلره اواز بلند ايله پند ايدب ديرلركه اهل رازك خبرن عقل
قولاغى ايله استماع ايدوب قبول ايدك هر انكس كه درين خانه نيست زنده بعشق
برو كه بو اوده عشق ايله زنده دكلدر بر و چو مرده بفتواى من نماز كنيد انك
اوزرنه ميت كبى فتوام ايله نماز ايدك مراد بودركه زنده اولوركه عشق الهى
ايله زنده اوله اولكه عاشق دكلدر ميت مثابه سنده در بنم فتوام بودركه
انوك اوزرنه ميت تمام قلنه يعنى ميت اعتبار اولنه تحت موعظهٔ پير مجلس
اين حرفست پير مجلسك اول وعظ بو حرفدركه ز مصاحب ناجنس احتراز كنيد
كه ناجنس مصاحبدن احتراز ايدك مراد منطوقدن ظاهردر نجان دوست كه
غم پرده بر شما ندرد دوست جانى چيچون كه غم سزك اوزريكزه پرده يرتمز
كر اعتماد بر الطاف كارساز كنيد كر اعتمادى ايشدوزچينك لطفلرينه
ايده مراد بودركه هركه حضرت حقك الطافنه اعتماد ايده فقر وغم انك پرده عرضنى
يرتوب دليل قلمز بيت در مراد چو بر سينه شد ز جانب خلق رخ نياز بدرگاه بى نياز كنيد
وكر طلب كند انعامى از شما حافظ اكر بر انعام طلب ايدرسه سزدن حافظ
حوالتش بلب يار دلنواز كنيد كوكل اوخشيجى يارلبنه حواله ايدك وله ايضا
بيرانه سرم عشق جوانى بر افتاد پيرلك وقتنده بر جوان عشقى باشمه دوشدى وان
راز كه در دل بنهفتم بدر افتاد اول راز كه كوكلده كزلر ايدم طشره دوشدى
مراد جوانى لفظنده اولان حرف يا مصدريه در يعنى پيرلك زماننده يكتلك عشقى
باشمه كلدى كه جوان كبى عشق حقه مبتلا اولدم كز نو صوفيانه حالم انكاره اولوب
سالك طريقت اولدم از راه نظر مرغ دلم كشت هواكير نظر يولندن كوكلم قوشى
هوا دوتجى يعنى هوايى اولدى اى ديده نگه كن بدام كه در افتاد اى كوز نظر
قل كه كمكا اغنه دوشدك مراد بودركه كوز كوردركه كوكل سودر لاجرم عين عبرت ايله

نظر اتمک کرک که کوکل خانه‌سی محبت قلدی بو قسمه فانیدن باقی یه انتقال ایدوب
محبتی اکا کوره ایتدی درداکه ازان آهوی مشکین سیه چشم دردا که اول آهوی
مشکین سیاه چشمدن چون نافه بس خون دلم در جکر افتاد نافه کبی نیجه کوکل
قانی جکره دوشدی مراد حسن ظاهردن بلا و محنت چکدوکن بیان در
از رهگذری خاک سر کوی شما بود سزک محله کوز یکشی طپراغی و غباغندن
ایدی هر نافه که در دست نسیم سحر افتاد هر نافه که نسیم سحر الینه دوشدی مراد
مخاطبدن حضرت عزیزدرلا جرم هر رایحهٔ طیبه که فیضان سحری ایله وارا اولور
اول جناب طیبندندر مژکان تو با تشنیع جهان گیر بر آورد سنک کر بکلرک
تا جهانی دو تیغ قلیچ قالدردی بس کشته دل زنده که بر یکدیگر افتاد
نیجه قلبی زنده مقتول بر بری اوزره دوشدی مراد مژکاندن صفت قهر در
چون اول ظهور ایدوب نفس هلاک ایده نیجه نفس مرده قلبی زنده اول جناب
جالیه عاشق افتاده اولور این باده که پرورده که خمار خرابات بو شرابی کیم
تربیت ایتدی که خرابات خماری از بهشتی چنین پیخبر افتاد جنته منسوب قتو
دن اول بو بله بیخبر دوشدی مراد باده‌دن عشق الهی در و خرابدن مراد
مراد عشق نوشنه محل اولان موضع عبادتدر و بو باده کیفیتی استغراب
ایدوب دیر که بونی کم تربیت ایلدی بونک بایعی و شاربی بوی بهشتیدن بیخبر
دوشوب مست دیدار حق اولدی گر جان بدهد سنگ سیه لعل نگردد اگر جان
ویررسه قره طاش لعل اولمز با طینت اصلی چه کند بدگهر افتاد طینت اصلی
ایله نیلسون بدگهر دوشدی مراد استعدادی اولمیان قبول فیض ایتمز دیمکدر
پس تجربه کردیم درین دیر مکافات نجه تجربه ایتدک بو عوض و جزا کلیساسنده
یعنی دنیاده با دردکشان هر در افتاد بر افتاد دردکشان ایله هرکیم که دوشدی
یو قرو دوشدی مراد بودر که هرکیم که عشق الهی نوش ایدن فقرا و اهل ریاضت
ایله مصاحبت دوشدی اعلی و اکرم دوشدی حافظ سر زلف بتان دست کشش بود

حافظ که بتلرک سر زلفی انکالن چکیجی ایدی پس طرفه حریفیست کش اکنون بسر افتاد
پس عجب حریفدر که اول شمدی بلشه دوشدی مراد بتلردن اسما و صفاتدن
انلرک سر زلفی انلرک تعلقیدر لاجرم حافظ اعمی کبی ایدی تعلق اسماء الله
و صفات الله انکا عمالن دوتر کبی یاد کسی ایدی بو یله ایکن باشی او زره
یقلوب دوشر بو بلا امر غریب و لندوسی حریف عجب در بیت چو نابینا
رود تنها بیفتد گر افتد با عصا کس ان عجب است وله ایضا گر من از باغ
تو یک میوه بچینم چه شود اگر بن سنک باغکدن بر میوه دکسم ور رسم نه اولور
پیش پای بچراغ تو به بینم چه شود ایاق او کنی سنک چراغک ایله کوردیسم نه اولور
مراد باغ حقدن میوهٔ فیض و چراغ هدایت مهتدی اولمق طلبیدر یا رب اندر
کنف سایهٔ ان سرو بلند اول سرو بلندک کولکه سی پرده سنده گر من سوخته
یکدم بنشینم چه شود اگر بن یانمش بر دم اوتورسم نه اولور مراد علو درجه یه
وصول و حرارت ریاضتدن بر دم حضور طلبیدر آخرای خاتم جمشید همایون
آثار آخرای مبارک اثر خاتم جمشید گر فتد عکس تو بر نقش نگینم چه شود
اگر دوشه سنک عکسک بنم یوزکم قاشی او زرینه نه اولور مراد خاتم جمشیددن
ولکن رسول الله و خاتم النبیین حسبنجه رسول الله صلی الله علیه وسلم در انک
عکسنک قلبنده اولان نقش او زره دوشمه سن طلب ایدرکه سبب صفای
قلب بیت تو دار معتقد اقصی تو داری قرب او ادنی که دردیم و تو صافی همه صافند
تو اصفی زاهد شهر چو ملک و شحنه گزید شهر زاهدی پادشاه و صوباشی نایبی
تحسین اختیار اتدی من اگر مهر نگاری بگزینم چه شود بن اگر بر نگار محبتی
اختیار ایدرسم نه اولور مراد زاهد خشک سلطان و حاکم ظاهر تحسین
اختیار اتدی بن محبوب حقیقی و سلطان اصلی محبتی اختیار نه اولور دیمکدر
عقلم از خانه برون رفت اگر می اینست عقلم اودن طشره کیتدی اگر شراب
او کزندن کوردم یعنی قبل الوقوع بلدم که دیمز اوی نیجه اولور یعنی ظاهر

شریعت دائره‌سندن اوته طریقت و حقیقته سالک و واصل اولورن
صرف شعر کرانمایه بمعشوقه دمی خرج اولدی اغ بهالو عمر معشوقه‌یه ویمه
تا از انم چه به پیش آید از نیم چه شود تا اندن یعنی معشوقه‌دن او که نه کلور
وشرا بدن نه اولور مراد معشوقه‌دن نفس در وشرابدن عشق حقدر
لاجرم بر مقدار عمر ثمین نفس هوا لسنه و بر مقدار عشق الهی یه خرج اولدی کوره‌لم
اندن نه واقع اولور بوندن نه حاصل اولور حاصل کلام اولدر که نفسه اتباعدن
حاصل اولن ندامت و محنت در بیت مرا کویند سعد از عشق او حاصل چها دارى
ملامتهای کوناکون جراحتهای بی مرهم خواجه دانست که من عاشقم و هیچ نگفت
خواجه بلدیکه بن عاشقم هیچ دیمدی یعنی نسنه دیمدی حافظ ار نیز بداند که
چنینم چه شود حافظ اکر بیلور سه بویله بنی بن نه اولور مراد بوندن دوشره
کورب حضرت خواجه اندن سوال ایتمش که بنی سورمسن اولعزیز ایتمش
یا رسول الله بنی معذور ردوت حبی حق قلبی مالا امالی تمشدر خوجه کاینات
نسنه دیمش پس قلبک حب الهی ایله مالی ایدوکن بلیجک نه اولور بیت
ای سروری بو رموزی غیب کشف قلبکه عالم الغیب اکلمش الهام بو کسبی دکل
وله ایضا دلا بسوز که سوز تو کارها بکند ای کوکل یانکه سنک یانمه اشلر ایدر
نیاز نیم شبی دفع صد بلا بکند نصف اللیلده نیازی یوز بلا دفع ایدر مراد منظوقه
کلامدن ظاهردر عتاب یار پری چهره عاشقانه بکش بری یوزلو یارک عتابنی
عاشقانه چک که یک کرشمه تلافی صد جفا بکند بر ناز ایله نظر یوز جفا تدارکن
وعوض ایدر مراد یار پر چهره‌دن خلوت نشین خلقه یوز کوسترمین مرشددر
اکر اول اصلاح نفسک اچون ای دل عتاب ایدرسه عنایتی عاشقانه چک که
بر عین عنایتی یوز جفا و عتابه عوض ایدر تا ملکوتش حجاب بردارند
ملکدن ملکوته دک حجابی قالدردیلر هر انکه خدمت جام جهان نما بکند
هر اول کمسه که جام جهان نما خدمتن ایدر مراد جام جهان نمادن قلب صافیدر

پس هرگه تصفیهٔ قلب ایچون خدمت ایده اهل کشفا ولور طبیب عشق مسیحا
دمست و مشفق لیک عشق طبیبی عیسی دمیدر و مشفقدر لکن چو در تو
درد نه بیند کرا دوا بکند چون سنده دردکورمز کیمه دوا ایدر مراد بودرکه مرشد عیسی
نفس و شافی مرض و شفیق در اما سنده مرض یوق کیمه دوا ایلسون تو با خدای
خود انداز کار دل خویش دارس کند و خدا که حالا ایشی و کوکل خوش دوت که
رحم اکر نکند مدعی خدا بکند اکر دشمن رحم اتمز سه الله ایدر بیت فضل رزق ایله
حوایج بزه الله اشیدر ناله مزد شمن الشمز سه ده الله اشیدر ز بخت
خفته ملولم بود که بیداری اویومش بختدن ملولم اولا که براو یا نن بو وقت
فاتحهٔ صبح یک دعا بکند صبح ابتداسی وقتنده بر دعا ایده مراد بو ایکی بیتده منطوق
کلامدن ظاهردر سوخت حافظ و بویی ز زلف یار نبرد مکر دلالت این
دولتش صبا بکند مکر اکا بو دولت دلالتی صبا ایده مراد بودر که حافظ ریاضت
ایله یاندی غیب هویته براثر التمدی و بولمدی مکر بو دولته نفحهٔ ربانیه دلالت ایدر
وله ایضا صوفی ار باده باندازه خورد نوشش باد صوفی اکر شرابی اندازه ایله
ایچرسه اکا نوش اولسون ورنه اندیشهٔ این کار فراموشش باد یوخسه بو ایش
قلدی اکا فراموش اولسون مراد بودر که صوفی که طریق حقه سلوک ایدب عشق الهی
نوش ایتمک استر اکا لازمدر که انک اندازه سن رعایت ایده که اولا خلوت خلقدن
عزلت کرک و صیام یوم و قیام لیل کرک و کثرت کلام و طعام ترک ایدب جمیع
قلب ایلیوب و متصل ذکر قلمق کرک بیت سمت و جوع و سهر و عزلت و ذکر و بدوام
ناتمامان جهان را بکند کار تمام مطالعهٔ کتابی و فکر ماسوای ترک ایلیوب نفی خواطر
قلمغه و عملن اخلاص ایله اتمکه سعی و جد ایلمک کرک جرعهٔ می از دست تواند دادن
اول کسه که بر جرعه شراب الدن ویره بلور دست با شاهد مقصود در آغوشش باد
ال مقصود محبوبن قوجنده اولسون مراد بودر که شول سالک که کمال بولوب
یعنی ارشاد دایره سنه وارب بقیه دن غیر بلره حقه ویرمکه قادر اولا انکر الی

مقصوده واصل اولمقدن خالی اولمسون پس کامل و مکمل اولمنه الی صونموب
دست توبه سن دوتمق اولمز پیر ما کفت خطا بر قلم صنع نرفت بیزم پیرمز
دیدی خطا قلم صنع اوزره کتمدی معنی قلم صنع دن خطا واقع اولمدی افرین
بر نظر پاک باشی خطا پوشش باد افرین انک خطا اورتجی پاک نظرینه اولسون
بو بیتک ایکی مصراعی اورته سنده منافات کورنور اما مراد بیان اولنجق منافات
یوق ایدکی ظاهر اولور پس مراد بودر که وجود خیر محض در شر مطلق یوقدر
پس هر نسنه بر کسنه یه نظر خیر و بر کسنه یه نظر شردر بر خیر جانبنه نظر
ایدب شر جانبنی ستر اتمش زیرا نظر پاک کماله ناظر اولور عیبه نظر قلمز
و نظر پاک ایله توصیف عیب بین اولا نظردن احتراز در شاه ترکان سخن
مدعیان می شنود سیاهیلر پادشاهی دوشمنلر سوزن اشیدر شرمی از
مظلمهٔ خون سیاوشش باد اوتانمقلق اکا سیاوشک قانی ظلمندن اولسون
مراد بودر که پادشاه دوشمنلر سوزن دکلیوب ناحق اولدرکی ادمک قانی
ظلمندن اوتنمق کرک بیت امروز بجود هرچه خواهی بکن فردا بتو نیز هرچه خواهد کنند
چشم از اینه داران خط و خالش کشت کوزم انک خط و خالنک اینه دارلرندن
اولدی لبم از بوسه ربایان بر دوشش باد طوداغم انک کوکسنک و اوموزینک
بوسه قاپیجیلرندن اولسون مراد خطدن عالم مشاهده و خالدن عالم تجرد
و سینه دن مراد صفت علم و اموزدن مراد صفت کبریادر یعنی کوزم انک
تجلیلرن مشاهده ایدر اغزم دخی صفت علم و کبریاسی بیاننده اولسون
رباعی من نه خواهم که علم تو کویم صفت کبریای نه جویم مخزن علم خود سوزانی
هم بود کبریات بازویم کرچه از کبر سخن با من درویش نکفت اکرچه کبردن
بن درویشه سوز سویلمدی جان فدای شکر بن بستهٔ خاموشش باد جان انک
ساکت شکر فستقنه فدا اولسون مراد لبستهٔ خاموشدن حضرت حقک
مکملکی در مخلوق فهم و تصور ایتدوکنه مغایر که احاد امتدن بر فرده انی

سماع مستردکلدر نرکس مست نوازش کن و مردم دارش انکاو خونجی
وادم دوبجی مست کوزی خون عاشق بقدح کر بخورد نوشش باد عاشق
قاننی اکر مدح ایله اجرسه اکا نوش اولسون مراد نرکسدن بهر در مست
اولدوغی معصیت کورب کاه ستر و عفو اتدوکیدر نوازش کن دیدکی بکا
نظردر و کاه زجر و قهر اتدوکیدر مردم دیدار دیدکی اکا نظردر لاجرم نفس
سالکی عشق و ریاضت ایله هلاک ایدرسه کمال رضا کرک نوشش باد
دیدوکندن مراد بودر بغلام تو مشهور جهان شد حافظ سنک قوللغک ایله
مشهور جهان اولدی حافظ حلقهٔ بندکی زلف تو در کوشش باد سنک زلفک
قوللغی حلقه سی قولاغنده اولسون مراد غیب هویت تعلقی ایدن منفک
اولمسون دیمکدر ولە ایضا بکوی میکده یارب سحر چه مشعله بود میخانه
محله سنده سحر عجب نه غوغا ایدی که جوش شاهدی و ساقی و شمع و مشعله بود
که محبوب و ساقی جوشی و شمع و مشعله ایدی مراد میکده دن و ساقیدن
مراد معلوم اولاندر و شاهددن مراد محبوب حقیقیدر وانک جوشی تجلی و ظهوریدر
و ساقینک جوشی بکیدر و شمع و مشعله دن مراد انوار حدیث عشق که از
حرف و صوت مستغنیست بناله دف و نی در خروش و غلغله بود دف و نی
ناله سی ایله خروش و غلغله ده ایدی مراد دفدن طالب و نایدن مرشددر
یعنی عشق حالدر قال استمز لکن طالب و شیخ کلامی ایله ظهورده ایدی مباحثی که
دران حلقهٔ جنون می رفت بر مباحث که اول جنون عشق حلقه سنده واقع اولور
ورای مدرسه و قیل قال و مسئله بود مدرسه و قیل و قال و مسئله دن اوته
ایدی مراد بودر که اول شریعت اندن صکره طریقتدر لاجرم مباحث شریعتدن
اوته در دل از کرشمهٔ ساقی بشکر بود ولی بختمک عدم مساعده سندن ازاجق
شکایت وار ایدی مراد بودر که ناصح و مرشدک عین عنایتندن کوکل شاکر ایدی
کندونک نقصان استعدادندن بر پاره کوکل ساقینک نظر نازندن شکرده ایدی اما

زمانه مساعد

زنا مساعدی بختم اندکی که بود بختمک متشکی ایدی قیاس کردم وان چشم شوخ
شعبده باز قیاس ایلدم واول شوخ حقه بازکوز هزار ساحر چون سامریش
بله بود بیک ساحر کبی ساحر اکادوز اقده ایدی مراد بودر که محبوب مجازی ساحره
هر بری بیله کرفتار ایدر اندن اجتناب زیاده لازمدر که انک عین بنجه لری مغلو
اتمشدر بکفتمش بلبم بوسه حوالت کن بخنده کفت بامن کی این معامله بود
کوکلک ایله دیدیکجن سنک بنم ایله بو معامله لکی بباندر وحضرت حق مکالمه سی ایسه
اول حضرتک عظمت وکبریاسی بیانی در زاخترم نظر سعد در رهست که دوش
بنم یلدز نظر سعد بولده درکه دون کیجه میان ماه ورخ یارمن مقابله بود ای ایله
بنم یارمک رخی اوره سنده مقابله ایدی مراد ماهدن مرشد ویاردن روحدر
چون مقابله سعد با سعد اولا دلیل سعادتدر پس قلبه نظر اولمغه
علامتدر دهان یار که درمان درد حافظ داشت یارک اغزی که حافظک
دردی درمانن دوتر فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود فریاد که مروت
وقتنده نه طار حوصله ایدی مراد یاردن شمدی بیان اولنان روحدر
یا نفس در حافظک دردنک درمانی که توبه وذکردر انک اغزنده در امامروت
وکرم زماننده قتی طارلق وحست ایدر **وله ایضا** یکدوجام دی سحر که اتفاق
افتاده بود بر ایکی قدح بلکادون سحر وقتنده اتفاق دوشمش ایدی وز لب
ساقی شرابم درمذاق افتاده بود ساقینک لبندن شراب بنم مذاقمه دوشمش
ایدی مراد بودرکه صفت بصرکه کاه عاقی وکاه جافی دران ستر قصدلم بلدم
رموز الهی یه بوندن استتار ممکن دکل ایدوکن اعلام ایدب عجزم ظاهر اولدی
ای معبر مژده فرماکه دوشم افتاب ای معبر برشتلق بیورکه دون کیجه بکا کنشش
درشکر خواب صبوحی هم وثاق افتاده بود صباح شرابنک اویقوسنده
هم خانه دوشمش ایدی مراد بودرکه دون کیجه وقتنده عشق الهی کیفیتی ایله
طاتلو اویقویه وارب دوشمده کنش بنمله هم حجره کوردم لاجرم ای معبر نورت

رؤیا

خوبدر تعبیرین بیورتنکم احمد پاشا دیمش ای معبر وصل جانان ایله تعبیر ایله کل
دوشده کوردم کیم قمر له اقترانم وار ایمش در مقامات طریقت هر کجا کردیم سیر
طریقت مقاماتنده سیر ایلدکم ایسه عاقبت را با نظربازی فراق افتاده بود
راحتلک نظربازلق ایله افتراق دوشمش ایدی مراد بوددر که مقامات طریقتده مشاهده
مز بو یله اولمش در که عشق الهی عاقبت جسمانی بر یرده جمع اولمز ساقیا جام دمادم
ده که در سیر طریقت ای ساقی هر دم قدح و بر که طریق سیرنده هر که عاشق وش نباید
در نفاق افتاده بود هر کیم عاشق کبی کلمدی نفاقه دوشمش ایدی مراد بوددر که
ای واعظ و شیخ علی التوالی تعلیم عشق قل که عاشق کبی اولمیان سلوکده نفاقه
دوشر حافظ آن ساعت که این نظم پریشان می نوشت حافظ اول
ساعتده که بو نظم پریشانی یازار ایدی طایر فکرش بدام اشتیاق افتاده
بود انک فکر قوشی اشتیاق اغنه دوشمش ایدی مراد بوددر که بو غزلده
احوال عشق ~~اغنه دوشمش ایدی مراد بوددر که~~ واشتیاق واخبار
درد و فراق سویلدم زیرا اول وقتده بکا بونلر حسب حال ایدی ولها ایضا
اکر آن طایر قدسی ز درم باز آید اول قدسه منسوب قوشی قپومدن
کرو کله عمر بکذشته به پیرانه سرم باز آید کچمش عمر پیرلک وقتنده بکا
کرو کله مراد بر جبرائل صفت عزیز و بر نفس قدسیه مرتبه سن بولمش
اهل تمیز شهردن کتمش انک قدومن رجا ایدب قدمندن حیات تازه
بولنغی بیاندر دارم امید باین اشک چو باران که دکر امید دوتربو
یغمور کبی کوز یاشی ایله که کرو برق دولت که برفت از نظرم باز آید
دولت شمشکی که نظرمدن کتدی کرو کله مراد اغلمق سببی ایله اول برق
دولت اولان عمر عزیزک کرو کلمسی رجا اتدوکی بیاندر آنکه تا ج
سرمن خاک کف پاش بود اول کمسه که بنم باشم تاجی انک ایاغی
طپراغی ایدی از خدا می طلبم تا سرم باز آید اللهدن دیلرم تا باشمه کرو کله

مراد

مراد بودر که اول عزیزک خاک پایه کندونک باشی تاجی ایدوکنی بیان ایدرکه
کیروکله و اول خاک پای تاج سزا اولمسن طلب ایدر کیر نثار قدم یار کرامی
نکنم اکر یار مکرم خدمتنه نثار ایتمیم جوهر جان بچه کار دوکرم باز آید جوهری
دخی نه ایشه کیروکله مراد بودر که یار مکرم ایچون جان فدا قلمه دواد رخواهم
اندر عقبش رفت بیان راعزیز آنک اردنجه کیتمک استرن عزیز یاران ایله
شخصم از باز نیاید خبرم باز آید شخصم اکر کیرو کلمز سه کیروکلو در مراد اعلم
وارشد اردنجه عزیز یاران ایله کیتمک آداب طریقتدن ایدوکنه اشارتدر
مانعش غلغل چنگست وشکر خواب صبوح اول عزیزک مانعی چنک غلغلی و
صباح شرابنک طاتلو اویقوسی ورنه کر شنود آه سحرم باز آید یوخسه اشده
ایدی بنم آه سحرم کیروکلور ایدی مراد بودر که صوت پرو استغراق عشق آنک سماعنه
مانع اولمشدر والا آهم استماع ایله کیروکلور ایدی کوس نو دولتی از بام
سعادت بزنم یکی دولتلولک کوسنی سعادت طامندن اورم کر به بینم که
مه نوسفرم باز آید اکر کورم بوکه بنم یکی سفر ایدن آیم کیروکله مراد قدوم اهل
اهل سعادت دلیل دولت ایدکن بیلوب بونکیچون شکر و شادمانی قلمغه دلالتدر
ارمندرج شاه چو ماهم حافظ ای کبی شاه یوزنک ارزومندیین ای حافظ همتی
تا بسلامت ز درم باز آید بر همت قل تا سلامت ایله قپومدن کیروکله مراد بودر که
مراده وصول و یار مقبول ایچون استمداد و طلب همت کرکدر وله ایضا
ستاره بدرخشید و ماه مجلس شد بر یلدز یلدردی و مجلس ای اولدی دل رمیده
ما را رفیق و مونس شد بردم اورکش کوکلمز بولداشی و انیسی اولدی مراد اول
یلدزدن رسول الله صلی الله علیه وسلم درکه کزرع اخرج شطاه فازره فاستغلظ
فاستوی علی سوقه حسبجه قوتلنوب مجلس دین ماهی اولوب حقدن اورکمش
قلبه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة حسبجه یار غمکسار اولدی نگارمن که بمکتب
نرفت و خط ننوشت بنم نگارم که مکتبه کتمدی و خط یازمدی بغمزه مسئله آموز صد
مدرس شد غمزه ایله یوز مدرسه مسئله اوکردجی اولدی مراد بنم نگارمدن رسول الله درکه

مکتبه وارمدی وخط یازمدی که نبی امی ایدی اما هو الذی بعث فی الامیین رسولا
منهم یتلوا علیهم ایاته ویزکیهم ویعلمهم الکتاب والحکمة وان کانوا من قبل لفی
ضلال مبین واخرین منهم لما یلحقوا بهم موجبنجه امیلره تعلیم ایتدک بالذات اولدوغی
کبی حکما وعلمایه و یوم قیامته دک کلیجک علمایه ولیبلغ الشاهد الغایب اشارتی ایله
تعلیم قلدی طرب سرای محبت کنون شود معمور محبتک شنلک اوی شمدی معمور اولورکه
طاق ابروی یارمنش مهندس شود که بنم یارمک قاشی کبری الکا مهندسی اولدی
مراد بودرکه طرب خانهٔ محبت دن دین درکه اکا داخل اولاغه بدن امین دوبنم
یارمون مراد رسول الله در انک طاق ابروسی انک رموزیدر که الشریعة اقوالی
والطریقة افعالی والحقیقة احوالی دیمک ایله واوتیت جوامع الکلم مقتضاسنجه
دین خانه سن انکا اشارتی مهندس اولوب معمور قلمشدر کرشمهٔ تو شرابی بعاشقان
بپیمود سنک نازک عاشقلره شرابا ولچدی که علم بی خبر افتاد وعقل بی حس شد
که علم بی خبر دوشدی وعقل بی حس اولدی مراد بودرکه رسول الله صلی الله علیه وسلم
حضرت علم ظاهر تعلیم ایتدی علمایه نتکیم بغمزه مسئله اموز صد مدرس شد دیدکی
اکا دلالت ایدر و اول حضرت بو تجلیلن علم شریعت وطریقت تعلیم ایتدی عشاق
حضرت خدایه که علم ظاهر اهلی انون عقل کاملی اندن غافل در لب از تر شح می پاک
کن از بهر خدا طوداغی شراب ترلکندن وسر نسندن پاک قل یعنی اغزک
بسم الله ایچون که خاطرم بهزاران کنه مونس شد خاطرم بیچه بیک کنا هه
وسوسه ایدجی اولدی مراد مخاطبدن رسول الله حضرتنک خلیفه سی اولان
واعظ عالم ومرشد طریقتدر یعنی سعت رحمتی وحب شفقتی چوق سوزکه
نغسمه کرم اعتماد ایله معصیته اقدام قویمسون بصدر میکده ام می فشاند
اکنون دوست میخانه صدر نده بغفا ایلدی شمدی بنی دوست کدای شهر
بکه کن میر مجلس شد شهر فقیرین کور که میر مجلس اولدی مراد بودرکه بر فقیر
حقه سلوک ایدوب درکاه حقه ملازمت قلوب خانقاه ومقام ارشاده

صدر نشین مجلس اولوب عامی ایکن عالم و عاص ایکن محترم اولور بیوی او دل بیمار
عاشقان چو صبا انک قفوسی ایله عاشقلرک کوکلی کبی فدای عارضش نسرین و چشم نرکس شد
نسرین عارضنه و نرکس کوزنه فدا اولدی مراد بودر که عاشقلرک کوکلی حسن ظاهره
مایل و مالک اولدوغی دوست قفوسنه یعنی حضرت حقک اثر جمالی اولدوغی درت
قنغی دل کیم اولا ولور بر حسن جان و یرب حسن حق در سودکی اما که بلمز سودکن
خیال آب خضر بست و جام کیخسرو خضر صوی و کیخسرو قدحی خیالن باغلدی بجرعه نوشی
سلطان ابو الفوارس شد بوشد لفظنک فاعلی خیاله راجعدر یعنی اول خیال اتلولر
بابلسی سلطانک جرعه سن ایچمک ایله اولدی مراد بودر که شول آب حقوه کدا و سالک
راه هدا اولان که آب حیات حقیقی که سعادت اخری در و پادشاه اعظم جامی که
قلب صافیدر بونلره طالبدر و بونلری سلطان الانبیا جرعه نوشلک ایله بولدی
وانلر بوکا انوک ایله حاصل اولدی چو زد عزیز وجود شعر من آری التون
کبی عزیز الوجود در بنم شعرم بلی قبول دولتیان کیمیای این مس شد دولته
منسوب اولانلرک قبولی بو بزی کیمیاسی اولدی لفظ قبول مبتدادر مضاف در
دولتیان لفظنه و شد لفظنک فاعلی کیمیایه راجع ضمیر در و کیمیا مضاف در
این مس لفظنه جمله خبر مبتدادر مراد بودر که بنم شعرم حد نفسنده بقر ایدی دولت
اخرنه منسوب اولانلرک قبول بو بقره کیمیا اولوب بونی التون کبی عزیز ایلدی
ز راه میکده یاران عنان بگیر دکنید میخانه یولندن یاران اویاندو تدردک
چرا که حافظ ازین رفت و مفلس شد نیچون که حافظ بو یولدن کیتدی مفلس اولدی
مراد بودر که خانقاهه و موضع عبادته توجه ایدن دنیای ترک ایدب فقر اختیار
اتمک کرک بنجلین و الا انک یولنده عنان عزیمتی دوندرمک کرک بدان که
وله ایضا این عمل بد روان چالاکست تو با زبین جهانی کجا توانی کرد
ان کیست کز روی کرم با من دمی یاری کند اول کمدر که کرم یوزندن بکا بر دم یارلوح
ایده بر جای بدکاری چو من یکدم نکوکاری کند بنجلین کار بد رکارلق یرنه بر دم ایو

ایشلوکلک ایدە مراد بیتدن نه ایدوکن کندو بیان ایدب دیر اول بیانک چنک ونی
ارد بول پیغام وی اول چنک ونی اوازی ایله کتوره کوکلمه انک خبرین وانکه بیک
پیمانه می با من وفاداری کنه اندن صکره بر قدح شراب ایله بکا وفادارلق ایدە
مراد بودر که پیر مراقب وشیخ مخاطب اوازی ایله بنم کوکلمه دوست خبرین کتورب
اندن صکره بر قدح شراب ایچورب یعنی طریقت دن وعشق حقدن طاتدورب
شویله وفادارلق ایدە دلبر که جان فرسود از وکار دلم نکشود دلبر که جان ازلدی
اندن کوکلمک ایشی اچلمدی اندن نومید نتوان بود از و باشد که دلداری کند
مایوس اولمق اولمز اندن اولاکه دلدارلک ایدە مراد دلبردن حقیقت فیض درکه اندن
جان سالک ازلوردی اما قلبنی دفع اچون علله رغیب فتو پیر لاجرم اندن امید کسمک
اولمز مرجود درکه فیض وفضل ایدە کفتم کره نکشوده ام زان طره بامن بوده ام
دیدم دوکم اچامشم اول طره دن تاکه بن وارا اولدم کفتا منش فرموده ام تا با تو
طراری کند دیدی اکا بن بیورمشم تا سکا یان کسیجلک ایدە ایدە مراد بودر که
غیب هویت دن حل عقده ایدە مدکدن غرض حضرت ایلدم جواب الهام بو اولدیکه
بنم ارادتم بوکا متعلق اولدی که اکا کمسه یه اطلاع ویرلمیه و قطع قدرت قلنه
پشمینه پوش وتندخوار عشق نشنیدست بو یوک خرقه کیجی صرب خولو عشقدن
دونمش درقفو از مستیش رمزی بکو تا بوک هشیاری کند قستلکدن اکا بر
اشارت دی تا ایقلغی ترک ایدە مراد بودرکه شول صوفی که زاهد خشک در عشق
الهی دن قعود وبمشتد را اکا عشق حقدن بر رمز دیمک کرک تا مست حق عشقه
مستغرق اولا چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان بنجلین فقیر
بی نشان مشکل اولور بر یار انجلین سلطان کجا عیش نهان با رند بازاری
کند پادشاه قتنده عیش مخفی انده رند بازی ایله مراد کندونک حقارتنی و
حضرت حقک عظمتی بیاندر زان طرۀ پرچین وخم سهلست اکر بینم ستم
اول قبورم وبو کلم طره دن اسا ندر اکر ظلم کورم از بند زنجیرش چه غم هر کس که عیاری کند

زنجیر

زنجیر بنزندن نه غم هرکه عیارلق ایده مراد بودرکه عیارلق اختیار ایدن زنجیر بندندن
قجدوغی کبی غیب هویت طالعی اولان دخی انک جفا و صعوبتی چکر شد لشکر غم بی عدد از بخت
می خواهم مدد غم لشکری اولدی بی عدد بختدن دیلرن مدد تا فخر دین عبد الصمد بلسنه که غمخواری کند
تا فخر الدین عبد الصمد اولا که غم یجیک ایده مراد بودرکه کندو زماننک بزرکواریندن استمداد
وطلب اعانت درنا چشم پرشوخ او بسیار طراری کند انک سحرلو و تسخیرلو کوز ایله
حافظ اکا قصد ایده ایلمه که آه طره شبرنک او بسیار مکاری کند که انک کیجه رنکلو طره سی
چوق مکارلق ایدر مراد بودرکه عین که ذات الله در والله خیر الماکرین حسبنجه انک مکر قوی
وچوق قدر لاجرم غیب هویته اطلاع یوقدرکه چوق مکر ایده ولە ایضا هر انکو خاطر مجموع
ویار نازنین دارد اولکه خاطر مجموع ویار نازنینی وارد رسعادت همدم او
کشت ودولت همنشین دارد سعادت انک مصاحبی اولدی ودولت قرینی در
مراد بودرکه شول کسه که قلبی شاغل دنیایه مستغرق اولمیه و بر صالحه مقارن
اوله سعادت ودولت دنیا و اخرت انک قرینی در حریم عشق را درکه بسی بالاتر از عقلست
عشق حریمنک درکاهی عقلدن چوق یوجه رکدر کس آن آستان بوسد که جان در آستین دارد
برکسه اول ایشکی اوپر که جانی یکنده اولا مراد بودرکه عشق الهی درکاه عقلدن اعلی در اول
حضرته وصول شول کسه میسر اولورکه جانن نثار و بذل اتمکه اولا دهان تنک شیرینش مکر مهر
سلیمانست انک طتلو طار اغزی مکر مهر سلیمانور که نقش خاتم لعلش جهان زیر نکین دارد
که انک لعل خاتمی نقشنک جهان فان التنزه در مراد دهانندن صفت کلام در تنک
اولمش صفت مخلوقاته مشابهتدن مقدس اولدوغیدر و شیرین اولدوغی خیر
محض اولدوغیدر و خاتم لعلنک نقش لفظ کن درکه اذا اراد شیئا ان یقول له کن
فیکون موجبنجه جهان انک التنزه در لب لعل و خط مشکین چو آنش هست و اینش
نیست یعنی ظاهر محبوبک لب لعل و خط مشکین دن بری وار ایسه بری یوقدر
نیازم دلبر خود را که حسنش این و آن دارد کو نین کندو دلبرمه که حسننه اول و بو
وارمز مراد محبوب حقیقی حضرت جمیع کمالات جامع ایدوکی ذکر در چو بر روی زمین بلشی

توانای غنیمت دان

چو بر یوزی اوزره قادرلغی غنیمت بیل که دوران ناتوانها بسی زیر زمین دارد
که دورانک نیجه ضعیفلکی یر التنده واردر مراد قوی و قادر اولانلره بیندر که بونی
غنیمت بیلوب عدل و عطا اتمک کرک نیجه قوی و قادر اولان ضعیف ایله یر التنده در
سندخی اویله اولسک کرکدر نخودی منکرای منعم ضعیفان نحیفانرا خورلق ایله نظر
اتمه ای مالدار ضعیفلره وارقلره که صدر مجلس عزت فقیر ره نشین دارد که عزت
مجلسنک صدری یولده اوتورن فقیر کور مراد منطوقدن ظاهردر بلاکردن جان و
تن دعا مستنداست جان و تن بلاکس دو نوزجی دردمندلرک دعاسی در
که بیند خیر ازان خرمن که ننک از خوشه چین دارد کم خیر کورر اول خرمندن که
باشق دوشوریجیدن عار ایده مراد فقیردن عار ایدن غنیدن خیر اولمز
دیمکدر صبا از عشق من رمزی بکو با آن شه خوبان ای بنم عشقمدن بر رمزی
اول خوبلر شاهنه که صد جمشید کیخسرو غلام کمترین دارد که یوز جمشید و کیخسرو
الکسکرک قولی واردر مراد صبادن بو یرده توجه سحری در و اول سلطان خوبان
حق تعالی در که نیجه کمینه و کمترین قوللری پادشاهلردر و کر کوید نمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس
اکر ویرسه استمزم حافظکبی مفلس عاشق بکو ییدش که سلطان کدای همنشین دارد
دیکل اکا که بر پادشاه بر کدای همنشین دوتردیرسه اکا جواب ویرک که پادشاه اعظم
فقیر همدم ایدر وله ایضا ای بستهٔ تو خنده زده بر حدیث قند ای دلبر سنک خنده
اورمش در شکر سوزنه مشتاقم از برای خدا یک بخند مشتاقن الله ایچون
بر طاتلو کل مرادی مخاطبدن واعظ و شیخ در که اغزی شکره خنده ایدر و اکا سهالک
مشتاقدر جایی که یار من بشکر خنده دم زند بر یرده که بنم یارم شکر خنده ایله
سویلیه ای بسته کیستی تو خدارا الجود نخند ای فستق سن کیمسن الله ایچون
کلمه و که کولمه مراد واعظ و شیخ کلمهٔ حکمت سویلیجک ظاهری معمور اولوب باطن
اولمینلر سویلمک کندوی رسوا ایتمکدر طوبی ز قامت تو نیارد که دم زند طوبی
سنک قامتکدن قادر دکلدر که نفس اوره زین قصه بگذرم که سخن میشود بلند

بو قصه‌دن بکلم که سوز بلند اولور مراد بودر که مقامات الهیه و درجات معنویه
مراتب ظاهره‌دن بلنددر و بو بحث و بیان غامض و دقایق کلدکه سوز عالی و عبر اولور
کر لطیفه می نمای و کر طعنه زنی اکر لطیفه کوسترەسن و کر طعنه اورسن ما نیم معتقد
مرو خود پسند بز کولوز خود پسند کمسنک معتقد مراد طعان اولان کمسنه‌یه بندر که
معتقد اولمغه لایق دکلدر زا شغلکی حال من اکاه کی شود بنم حالم اشغله کلدن نجون
اکاه اولور انراکه دل نکشت کرفتار این کمند اولکمسنکه کوکل اولیه بو کمند کرفتاری
مراد بر مرضه مبتلا اولمیان اول مرض مریضک حالنی بلمز نه بمکدر خواهی که برنخیزدت از
دیده رود رود ویلرسنک که سنک کوزکدن قانلیه قان آرماغ دل در وفای صحبت
رود کسان مبند کوکل کسه یرک کوزل اوغلانی وفاسنه باغلمه مراد حسن ظاهره مبتلا
اولان عبث قان اغلردیمکدر بازار شوق کرم شدان سرو قد کجاست شوق بازاری
کرم اولدی سرو قد قنده در تا جان خود بر آتش رویش کنم سعد تا کند تا جانمی
انک یوزی اودنه یوزرلک ایدم مراد شمع رخندن واعظ و شیخ بازار شوق کرم اولدی
انک جمالنی استیوب یا نمق مناسب کورنور حافظ چو ترک غمزهٔ خوبان نمی کنی
ای حافظ سن محبوبلر غمزه‌سن ترک ایلمزسن دانی کجاست جای تو خوارزم یا خجند
بیلور سن قنده در سنک یرک خوارزم در یا خجند در مراد ترکاندن طریقندن
محبوبلر یدر غمزه‌دن مراد انلرک رمز و اشارتلریدر لاجرم بوکا طالب اولان
بو قنغی شهرده بولنور سه اطلبوا العلم ولو کان بالصین حسبنجه انده وارمق کرک
وله ایضا دست از طلب ندارم تا کام من براید الی طلبدن دتمزم تا بنم مرادم
حاصل اولا تا تن رسد بجانان یا جان زتن براید یا تن جانانه ایرشه یا جان
تندن چقه مراد طلب مجدا ولماق کرک ایدوکن بیاندر هر دم چو بی وفایان نتوان کرفت
یاری هر دم بی وفالر کبی یار دوتمق اولمز ما نیم و خاک کویش تا جان تن براید بز
انک محله‌سی طپراغی در تا جان تندن چقه مراد من قرع الباب ولج ولج موجبنجه درکاه
حق ملازمتن کسمزم دیمکدر جان بر لبت و حسرت در دل که از دهانش جان لب اوزره در

حسرت کوکلده درکه انکا اغزندن نکرفته هیچ کامی جان ازبدن براید دوتمشدر جان هیچ
برمراد بولندن چتر مراد مقصده وصول بولنمز نسز موتدن و فوتدن خوف وشکایتدر
بیت من که هرشب تا سحر جستم کربیانم چوشمع درچنین غم تاسحرکه زنده کی مانم چوشمع
ازحسرت دهانش اید تنک جانم انکا اغزی حسرتندن طارلغه کلور جانم خود کام تنک دستان
کی ز ان دهنی براید انی طار اولانلر مرادی قچن اول اغزدن حاصل اولور مراد بودرکه
نعم المال الصالح فی ید الرجل الصالح حسبنجه مال ایله تحصیل مرام اخرت اولور فقیر اولانلر
عبادت مالیه میسر اولمز دیمکدر بکشای برتربت من بعد از وفات بنکر اچ بنم قبرم
بن اولدکدن صکره نظرقل کز اتش درونم دود از کفن براید ایچمک اودندن توتون
کفندن چقر مراد بودرکه عشق الهی بنده شویله ثابتدرکه وفاتدن صکره اثری
ظاهر اولمق جایزدر برخیز تا چمن را از قامت قیامت طور تا چمنه دک سنک قامتکدن
وقیامکدن هم سرو درآید هم نارون برباید هم سرو یته کلور هم نارون کلور
مراد چمندن معرفة الله مقامیدر چون برکسه اکا کله اندن فواید واثار ظهور ایدر
بربوی انکه درباغ باید کلی چو دویت اول قنقو یه یعنی اول دجایه که باغده برکل بولا
یوز کبی اید نسیم هردم کرده چمن براید کلور بیل هردم چمن اطرافنه جیقه کلور مراد
هوادار اولان عاشق معرفة الله یرلری کزب جمال حقدن اثر استر دیمکدر بنمای
دوکه خلقی واله شود وحیران کوستر یوزکی که برخلقی حیران اوللر بکشای لب که فریاد
از مرد زن براید اچ طوداغنکه فریاد اردن وعورتدن قالقه مراد تجلی جمال
طلبیدرکه موجب حیرتدر وصفت کلام ظهوریدرکه مورث فریاد عقلی ونفسیدر
هریک شکست زلفت پنجاه شب دارد زلفنکک هر بوکلمنک اللی عقلی کتمشی واردر
چون این دل شکسته باان شکن براید نیجه نسنه بو صوکوکلی اول شکسته بوقرو کلور
یعنی غالب اولور مراد غیب هویتک صعوبتنی بیاندر کویند ذکر خیرش در خیلی
عشق بازان ذکر خیرن دیرلر عشق بازجماعتنده هرجاکه نام حافظ درانجمن
براید هریرده که حافظک ادی درنکده یوقرو کله یعنی یاد اولنه مراد خیر ایله مذکور

اولدوغنک شکرین قلمقدر **وله ايضا** بوی مسک از ختن باد صبا می آید مسک قفوسی
باد صبا ختندن کلور این چه باد ستکرو بوی شما می آید بو نه یلدرکه اندن سزک
قفوکز کلور مراد باد صبادن نفحات ربانیه در که جانب الهیدن بوی کتوررو خطاب
حضرت خدایه در نکهت مسک ختن می دمد از جیب نسیم مسک ختن قفوسی یلودر
یلی یعنه سندن کاروانی مکر ملک خطا می آید بر کاروان مکر خطا ملکندن کلور
مراد سابقده کی در بر ندارم دل از و تا نرود جان ز تنم کوکل اندن قالدرمزم
یعنی انک محبتن ترک اتمزم بیش تیر غمش ای دل سپر سینه مساز انک غمی اوقی
اوکنده ای کوکل قلقانی سنه دن دوزمه دیده را بندر که پیکان ز هوا می آید کوزی
باغلکه دمرن هوادن کلور مراد حضرت عیسی بیاندرکه لم یملک عینه لم یملک قلبه
جسنجه کوزی ضبط ایلمک کرک در النظر سهم مسموم من سهام ابلیس موجبنجه
ضرر ایرمیه عشق ابروی تو پیوسته مرا می آید سنک قاشک محبتی متصل بکا ایرشور
پادشاهست که پادشش ز کدا می آید بر پادشاه در که کدادن اکا الکوق کلور
مراد لجهم وتحبونه مقتضاسنجه اول عشق حضرت حق طرفندن اولور دیمکدر که
کمال کرمندن پادشاه حقیقی عبد فقیری یاد ایدر بس که ز اشک منت پای فرو رفت
بکل نیچه بنم کوزم یاشندن اباق بالچغه باتدی مردم چشم مرا از تو حیا می آید بنم کوزم
ببکنک سندن حیاسی کلور مراد بو در که آنکی کوزم ببکی سندن او تندوغی اچون
کوزم یاشندن اباغی یره باتدی یعنی او تندوغندن یره کچدی حافظ از باده مپرهیز
که کل باز بباغ ای حافظ شرابدن پرهیز قلمه که کل کرو باغه از پی عیش بصد برک
نوا می آید عیش اچون یوز برک نوا ایله کلور مراد بو در که عشق حقدن پرهیز قلمه که
باغ عبادت خانه یه کشف و فیض یوز فضل و رحمت ایله کلور **وله ايضا**
روز وصل دوستداران یاد باد سویلیجیلرک وصل کونی الکلسون مراد
مفارقت واقع اولان احبا اچون تحسر و تحزن ایدر یاد باد ان روزکاران
یاد باد ان روزکاران یاد باد الکلسون اول روزکارلر الکلسون کاملم از تلخی...

بنم دماغم غم اچیلغنه زهر اولدی بانک نوش باده خوران یاد باد شراب ایچنلرک
طاتلو آوازی اکلسون مراد اول اجاد ن عشق الهی الهی ایله متکیف اولوب
نعره اورن صوفیان پرشوق ایدوکن بیایندر کرچه یاران فارغند از یاد من
اکرچه یاران فارغلردر بنی اکمقدن از من ایشانرا هزاران یاد باد بندن
انلره نیجه بیک اکمق اولسون مراد کندونک صدق محبتنی بیاندر مبتلا کشتم درین
بند بلا مبتلا اولدم بو بلا بندنده کوشش آن حق کزاران یاد باد اول حق کزارلرک
سعی اولسون مراد بودر که انلرک حضورنده بنی بلادن تخلصه سعی ایدرلر ایدی
شمدی دور اولوب بلایه کرفتار اولدم کرچه رود ست در چشم مدام اکر بوز
ارماق وار در کوزمده مدام زنده رود و باغ کاران یاد باد اصفهان ارماغی
باغ قرانلر اکلسون مراد یاران اصفهاندن دور اولدوغن ذکردر نیک در تدبیر
غم بیچاره ایم ایو غم تدبیرنده بیچاره یوز چاره ان غمکساران یاد باد اول مصاحبلرک
چاره سی اکلسون مراد منظوقدن ظاهردر راز حافظ بعد ازین ناکفته اند
حافظک رازی بوندن صکره دینلمش قالدی ای دریغ ان رازداران یاد باد
ای دریغ اول رازدوتنلر اکلسون مراد بودر که اسرار الهیه صقلر کیمسه یوق شمدن
کرو حافظک رازی کیمسه دینلمک یکرد ولایه جهان برابروی عید هلال کشید جهان
بیرام قاشی اوزره هلالدن دکستی چکدی هلال عید برابروی یار باید دید بیرام
هلالن یار ابروسندن کورمک کرک مراد هلالدن رموز الهیه در لاجرم هلال عیدی
اونک ساد سی رموز الهیه ده کورمک کرک که شکسته کشت چو پشت هلال قامت
من صندی هلال ارقه سی کبی بنم قامتم کمان دو ابروی یارم چو وسمه باز کشید
یارمک بای قاشی چوق دکستی چکدی مراد رموز الهیه نک سری و خفاسی بنم
قدم لام ایلدی دیکر دمیوش روی که خواند شود رخط تفرج خلق اورتمه یوزی
وو احسنتده اولمه خلق تفرجده که خواند خط تو بر روی وان یکان دمید مکه اوقدی
سنک خطک یوزک او زره وان یکاد الذین لزوا لیزلقونک بابصارهم ایتن اوقوردی

مرادمخاطبدن مرشددر که خلوت اختیار اتمشدر اکا خطاب ایدب دیرکه ستر اتمه الله
خلقدن که سنک جمال و کمالک کورنلر کوز دکمک ایچون اوقنان ایتی اوقیوب اوفورلر
مگر نسیم تنت صبح در چمن بگذشت مگر سنک تنک نسیمی صباح چمننه اوغردی که تو
گل ببوی تو بر تن چو صبح جامه درید که سنک قوقوک سببی ایله تنی اوزره قفتانن چاک
ایتدی مراد نسیم محبت گلستانه ایرشوب گل ایتوکیچون یعنه سن چاک ایتدی دیمکدر
بیت بو بیت شنیده گل مگر از باد صبحدم همچون سروری جامهٔ خود چاک می کند
نبود چنگ و رباب و گل و نبید که بود چنگ وا قلق و شراب یوق ایدی گل وجودمن
اغشتهٔ گلاب و نبید بنم وجودم بالجمله گلابه و شرابه اصلنمش مراد طبیعتمده
عشق و سوز ازلده تخمیر اولنمش ایدی دیمکدر بیا که با تو بگویم غم ملامت دل
که بسکه دیم گو گل ملامتی غمنی چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید نیچون که سنسز
بو قدر دیمک و اشتمک مجالم مراد سنک وصلک هواسی اکر جان اولورسه دخی مشتریم
که جنس خوب مصر سپهر چه دید خرید که خوب جنس یعنی قماش مصر اولان نه کوردالور
مراد طالب وصل و وصول بذل روح اتمک روادر دیمکدر مرنزاب سرشکم که بی تو
دور از تو دو مکه کوزم یاشی سنسز سندن ایراغ اولسون چون باد می شد و در
کاک راه غلطید یل کبی کیدب طپراغه یوالندوغن بیان ایدر بو یله اولمق
سندن ایراغ اولسون دیو مخاطبی شیخ طریقته دعا ایدر چو ماه روی تو
در شام زلف می دیدم چون سنک یوزک آیین زلفا خشمنده کوردم شبم بروی
تو روشن چو روز می گردید گیجم سنک یوزک ایله کون کبی روشن اولدی
مراد غیب هویت ملاحظه سنده تجلی جمال اولدوغی گیجه بکا کوندز کبی روشن
گلور دیمکدر بلب رسید مرا جان و بر نیامد کام اغزمه ایردی جانم حاصل
اولمدی مرادم بسر رسید امیدم طلب بسر نرسید امید توکندی طلب توکنمدی
مراد حصول مراد زمانی ممتد اولدوغندن شکایتدر نه شوق زلف تو
حافظ نوشت حرفی چند سنک زلفک شوقندن حافظ بر قاچ حرف یازدی

بخوان ز نظمش در کوش کن چو مروارید اوقی انک نظمندن و قولا قده قل الجو
کبی مراد مخاطبدن شیخ طریقت در انک زلفی سلسلهٔ سلوک در لاجرم انک
نظمی اوقیوب قولا قلرده الجو کبی قلمغه لایقدر وله ایضا سحر چو خسرو خاور
در علم بر کوهساران زد بحسن چون مشرق پادشاهی سنجاغی طاغلر اوزره
اوردی بدست مرحمت یارم در امیدواران زد مرحمت الی ایله یارم امیدوارلر
قپوسن اوردی مراد صباح وقتنده اجابت دعوات و مرحمت قاضی الحاجات
اولدوغن بیان ایدر چو پیش صبح روشن شد که حال مهر کردون چیست
چون صبح اوکنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلک کنشنک حالی نه در
بر آمد خندهٔ خوش بر غرور کامکاران زد خوش کلمک ظاهر اولدی کامکارلر غرورنه
اوردی مراد بودر که صباحک ظهوری کویا خنده در کامکار اولنلرک غرورنه که
بنجون شمسک زوال و غروردن فنایه انتقال ایتمزلر نگارم دوش در مجلس
بزم رقص چون برخاست نگارم دون کیجه مجلسده رقص قلدی ایله قالقدی
کره بکشاد و از کیسو بر دلهای یاران زد دوکم اچدی زلفدن و یاران کوکلنه
اوردی مراد نگاردن صفت فیضدر چون اول ظهور ایده غیب هویت قیدی
یارانک کوکلنه دوقنور من از رنگ صلاح اندم بخون دل بشستم دست بی صلاح
رنکندن اولدم یورک قانی ایله ال یودم که چشم باده پیمایش صلا بر هوشیاران زد
که انک شراب اولیجی کوزی صلای ایتلره اوردی مراد صلاحدن مصالح دنیایه
صلاحدر چون ذات الله که عشق اولیجی یعنی تجلی شوق ایدیجی اولا سالک مصالح
دنیایه قایلمزن یورک قانی ایله ال یویوب ایتلر مست حق اولورلر کدام آهن
دلش آموخت این آیین عیاری قنغی دمور کوکلو اوکرندی اکا بو عیارلق
رسمن که اول چون بر دن آمد ره شب زنده داران زد که اول چوق طشره چقدی
احیاء لیل ایلینلرک یولن اوردی مراد آهن دلدن صفت قهردر اوکرتمکدن مراد
انک تجلی سیدر اول تجلی ذاتدن صادر اولوب احیاء لیل ایدنلرک یولن اوردوغیدر

صلاح مصالح دنیادن منع ایدوب جمله وارلرین کیدوب حکمنده ایدرکه مسخر قهر وارادت
اولور خیالک شهسواری نخت وحال شد دل مسکین شهسوارلق خیالن بشوردی
شمدی کندی مسکین کوکل خداو نوانکه دارش که برقلب سواران زد یارب صقله
انی که اتلولر قلبنه یعنی الاینکاورته سنه اوردی مراد بودرکه مسکین کوکلم شهسوار لق
خیالن بغلیوب یعنی طریقته سلوک ایدوب هواجس نفس ووسواس شیطان
عسکرنه دوقندی یارب سن انی صقلا مکرجزوردن ازان ساعت که جام جم
بدست او مشرف شد اول ساعتدن که جم قدحی انک الی ایله مشرف زمانه ساغر
شادی بیادکساران زد زمانه شاذیلق قدحن خمر اولانلر یادنه اوردی
مراد بودرکه قلب عشق الهی نوشنه شروع ایدجک زمان صوفیلر یادنه قدح قدحنه
اوقندی که اخواندن بری زیاده اولدوغی شادمانی در دراب و رنک رخسارش
چه خون خوردیم وجان دادیم انک رخسار رنکاب رنکندن نه قان اجدک وجان
ویردک چونقشش دست داد اول رقم برجان سپاران زد چون انک نقش
ال ویردی اول رقمی جان اصمر لنلره اوردی یعنی اولانلره وصول قلدی مراد
بودرکه والذین جاهدوا فینا لنهدینهم سبلنا حسبنجه جهاد ومجاهده زیاده اولوب
بذل روح ایدنلره فضل حق زیاده اولور منش باخرقه پشمین کجا اندر کمند آرم
بن انی یوک خرقه ایله نیجه کمنده کتوررم زره موی که مژکانش ره کذاران زد بر
زره ایله انی قیللو که انک مژکانی خنجر چکیجیلرک یولن اوردی مراد بودرکه بن ضعیف
حال ایله انی صید قلم که انک صفت جلالی اقویولن اورمش دردیمکدر نظر بر قرعهٔ
توفیق ویمن ودولت شاه هست نظر توفیق قرعه سندن وشاه دولتی برکتنه در
که حافظ فال ازین دفتر بنام نحتیاران زد که حافظ فال بو دفتردن بختیارلر
ادنه اوردی سابقا بیان اولمشدر که خواجه حافظک عادتیدر که بعض غزللرنده
مخلصدن صکره بر ایکی بیت ایله بر صاحب وجودی ذکر ایدر شهنشاه مظفر شجاع
ملک ودین منصور لفظ شجاع بهادر معناسنه درکندونک ممدوحی اولان شاه شجاع

مراد اولمغی دخی ایهام ایدر جود بی دریغش خنده برابر بهاران زد که انک دریغسز کورلمک
اوردی سخاسی شویله کثیردر که بهارلرک کثیر المطر سحابنه بونک سخاسی قلیل دردیو کولر
ز شمشیر زرافشانش طغرای روز بدر خورشید انک التون صاچیجی قلیجدن طغرا اول
کون یلدردی که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زد که کنش یلدیزیجی کبی
بیکلره اوردی دوام عمر ملک او بخواه از لطف حق ای دل انک ملک عمرنک دوامنی استه
لطف حقدن ای کوکل که چرخ این سکهٔ دولت روزکارلر دورنه اوردی یعنی انک
ملکنک دوام عمری روزکارلر دورنه اوردی یعنی سکهٔ دولت در ولہ ایضا
داد کرانرک فلک جرعهٔ کش پیاله باد ای عدل ایدی سکا فلک قدحی جرعه سن ایچیجی اولسون
دشمن دل سیاه تو غرقهٔ خون چو لاله باد سنک کوکلی قره دشمنک لاله کبی
قانه غرق اولسون مراد پادشاهی مدح واکا دعادر یا ظاهر پادشاهی
مراد اخرت پادشاهی در در دروهٔ کاخ رفعتت راست ز فرط ارتفاع سنک
رفعتنک قصرنک دپه سی اچون زیاده ارتفاعدن راه روان و هم را راه هزار
ساله باد و هم یولجیلرنه بیک یللق یول اولسون مراد اول پادشاهک کمال علوّن
و رفعتن اسمکدر زلف سیاه بر رخت چشم و چراغ عالمست سنک یرخم اولان
زلف سیاهک چشم چراغ عالمدر جان ز نسیم دولتش در شکن کلاله باد جان
انک دولتی نسیمندن زلف بوکلمنده اولسون مراد انک کنف حمایتندن اولمغی
طلبدر رای مه چرخ معدلت نور جمال عالمی ای چرخ عدل او ای نور جمال عالم سن
بادهٔ صاف و دایمت در قدح و پیاله باد صافی شراب دایما سنک قدحکده
اولسون مراد عشق صاف قلبنده اولسون دیمکدر چونکه تو ای مدحت زهره
شود ترانه ساز چون سنک مدحک نواسی که ایله زهره ترانه ویریجی اولا
حاسدت از سماع آن همدم آه و ناله باد سنک حاسدک انک سماعندن
آه و ناله مصاحبی اولسون مراد پادشاهه دعا، له حسوده دعا، علیه در
نه طبق سپهر دان قرصهٔ سیم و زر که هست فلکک طقوز طبقی و اول کتمش و التون

بر در ونکاران زد صح

چورککه واردر از آب خوان حشمت کهترین نواله بادشنک عظمتنک صغره سی
کنارندن اسانرک لقمه اولمسون مراد طعوز فلکی طعوز طبقه یه تشبیه
وقمری کشی چورکه وشمسی التون چورکه تشبیه در وبونلره سنک صغرلغک
کمتر نواله سی اولسون دیو دعادر دختر فکر بکرمن همدم مدحت نوشد
بنم فکرم قزی سنک مدحک مصاحب اولدی مهر چنان عروس رامم بکفت حواله
بادا نجلین کلین مهری سنک الکه حواله اولسون مراد فکردن بکر قزه تشبیه
واکا مهر معجل پادشاه الندن اولمق استدعادر حافظ تو درین غزل حجت
بندکی براد سنک حافظک بوغزلده قوللق حجتن ویردی لطف عبید بپرورت
شاهد این قباله بادسنک قوللر بسلیه لطفک بو حجه شاهد اولسون مراد
بودرکه چونکه قول بسلمک لطفنک عادتی در بن قوللکه دخی لطفک بسلیو
قوللک ایدی لطفک شاهد در حجت اولسون **وله ایضا** کفتم که خطا کردی
وتدبیر نه این بود دیدم که خطا ایلدک تدبیر بودکل ایدی کفتا چه توان
کرد که چنین تقدیر بود دیدی نیلمک کرک تقدیر بوبجلین ایدی مراد بسلمکلن
روح انسان یا عقل معادر ومخاطبدن مراد نفس اماره ایوایمدک دیجک
روح یا عقل اکا اعتراض ایدوب افعال قبیحه اتمک خطا ایدی ایواتمدک دیجک
اول جواب ویرب تقدیر بویله ایدی دیر کندونک صرف اختیار ومباشرت اسباب
وکسب سیئات اتدوکن انکز لاجرم اکا دیمک کرک **قطعه** یا غادیا فی غفلة ورائحا
الی متی تستحسن القبایحا وکم الی کم لاتخاف موقعا یستنطق الله به الجوارحا
کفتم که بسی خط خطا بر تو کشیدند دیدم که نیجه خط سنک اوزرکه چکدیلر یعنی
یازدیلر کفتا همه آن بود که بر لوح جبین بود دیدی که هم اندن ایدی که الن
لوحندن ایدی مراد متکلمدن کرو روح یا عقلدر مخاطبدن نفس مزبوردرکه
اکا نیجه کناهلرک یازلدی دیجک بودخی النمده یازلمش ایدی دیر بس اکا دیمک کرک
قطعه یا عجبا منک وانت مبصر کیف تجنب الطریق الواضحا کیف یکون حین یقرا فی غد صحیفه قد حوت الفضایحا

کفتم که قرین بدت افکند بدین روز دیدم که یرمز بولدا شک بر قدری کسنی بوکونه
کفتا که مرا بخت قرین بود دیدی که بجاکه بر یرمز بختم ایدی مراد بودر که روح نفس
ویا عقل مذکوره شیطان بئس القرین در اولسنی بو یرمز کونه فعل دوشردی دیجک
اول جواب ویردیکه یرمز بخت و تقدیر قبیح بکا اذن قرین ایدیلر لاجرم معصیتی کندویه
وشیطانه اسناد ایدب توبه وانابت ایتمز خسرانده قالمغی اختیار ایدر پس اکا دیمک کر
شعر وکیف ترجی ان یکون خاسرا * یوم بعوز من یکون رابحا * کفتم زمن ای ماه چرا
مهر بریدی دیدی ای آی بندن نیچون محبتی کسدک کفتا که فلک با من بدمهر کین بود
دیدی که فلک بنی شفقتسز کین ایله ایدی مراد بودر که النفس هی الصنم الاکبر حسنجه
نفس معشوقهٔ روحدر اکا ای ماه نیچون بندن محبتی کسوب موافقت طاعت
اتمدک دیجک اول جواب ویروب فلکک بکا انتقامی وار ایدی دیو کندونک روحه
عدم موافقتی یاد ایتمز کفتم که بسی جام طرب خوردی ازین بیش دیدم که نیجه
شنلک قدحن ایچدک بوندن اوکدین کفتا که شفا در قدح باز پسین بود دیدی که
شفا صکره غی قدحده ایدی مراد بودر که روح یا عقل نفسه بندایدوب شهوات
ارتکاب ایتدک و بو قدر تلذذات ذوق ایتدک من بعد فراغت و انابت قل دیجک
دخی ارزو و مرام وار در انی کورمینجه تمام فراغت کلمز دیو جواب ویرر کفتم که
توی عمر چرا باز برفتی دیدم که سنسن عمر نیچون کروکتدک کفتا که فلانی چلکنم
عمر همین بود دیدی که ای فلان نیلیین عمر همین ایدی یعنی الحق ایمش مراد خاطبدن
کرو نفس در منزلهٔ عمرده کندوسیدر که اکا نیچون کتدک دیجک همان مدت عمر
بو دکلو ایمش دیمکدن غیری جوابی یوقدر چون حال بودر که عبادتده مبادرت
اتمک کرک بیت ما اقبلت اوجه اللذات سافرة * فرادبرت باللوی ایامنا الاول
کفتم بو وقت سفرت بو چنین درود دیدم که سنک سفرک وقتی بویله تیز دکل
ایدی یعنی بویله تیز کتمک وقتی دکل ایدی کفتا که مکر مصلحت وقت درین بود
دیدی که مکر وقتی بونده ایدی یعنی تیز جک کتمک خیرونا فع ایدی اولا مراد بودر که نیجه کسه

وار در

وار در عمری چوق اولدیجه معصیتی چوق ایدر انک کبی کسنه یه تیز جک موت
وقت مصلحت وخیر ومنفعت اولور سعادت اول کمسنه یه که عمری طویل اولوب
عملی حسن اولا که خبرده وارد اولمشدر طوبی لمن طال عمره وحسن عمله انجلکه بو
غزل دیوان حافظده ودیوان سلمانده بعینه بولنور اما دیوان سلمانده
مخلص بیتی بولنمیوب بعض نسخه‌ده دخی مخلص بولنمیوب بعض نسخه‌لرنده
بولندی که بودر گفتم که ز حافظ نچه موجب شده دور دیدم که حافظک نه سبب
ایله بعید اولدک گفتا که همه وقت مراد اعیه این بود دیدی جمیع وقتده بکا اقتضا
بوایدی مراد بودر که روح انسانی امعان نظر اولنسه بو معنی ظاهر اولور که نفسک
دایما اقتضاسی بودر که روح انسانی وعقل معاددن دور اولوب فساد و
عذابه قریب اولا نعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سیئات اعمالنا

حرف الراء

الا ای طوطی گویای اسرار اگاه اول ای اسرارک طوطی گویاسی
مبادا خالیت شکر ز منقار خالی اولمسون شکر منقارکدن مراد مخاطبات نفس
ناطقه در که اسرار الهیه سویلر اولا اکا دعا ایدوب دیر که فیض لذیذ سنک دهانکدن
خالی اولمسون سرت سبز و دلت خوش باد جاوید باشک تازه و یشل و دلک
خوش اولسون ایدی که خوش نقشی نمودی از خط یار که خوش بر نقش گوستردی
یار خطندن مراد نقش ناطقه یه واسرار تکلم ایدن دعا ایله درواکا دعا ایتدوکی
تعلیل صورت مجازده والفاظ وجهی ایله سویلدکی ایله سخن بسر بسته گفتی
با حریفان سوزی بلشی اورتلو دیدک مصاحبلره خدا ازین معما پرده بردار
ایله الچون بو معمادن پرده قالدر مصراع اول بیتا ولکه مصراع ثانی سن
بیاندر ومصراع ثانی ایله کشف مراد استدعادر ولله الحمد که بو فقیرک
لسان قلمی ایله بو معمادن پرده مکشوف اولدی وبو دکلدر الا فضل حقدر
وان الفضل بید الله یؤتیه من یشاء والله علی کل شیء ذو الفضل العظیم
بر دی ما زن از ساغر گلابی بزم بو زمزه اورقدحدن بر گلاب که خواب آلوده ایم اى بخت وبیدار

اویقویه بولشمشز ای اویانق بخت مراد بخت بیداردن اویقولق بختی میسر
اولان کشیدر یعنی غفلتدن بیدارلق بختی نصیب اولان کمسه بزم بوزمره
عشق الهیدن برکلاب اورب یعنی معارفمزه نسوبلیوب او یاندرمغه
سعی قل یا رب از فضل ببخش تو گناه همه را وعدهٔ سنت الله لطیف بعباده
چه ره بود این که زود در پرده مطرب نه بولدی که اوردی بپرده مطرب که می
رقصند باهم مست وهشیار که رقص اودرلر بری بری ایله مست وایوق مراد
مطربدن خبر وار ایدوب شوق ویرنلر اول پرده یعنی بربند قلدی که مست
وهشیار یکسان ولی اختیار اولوب رقص اتدیلر ازین افیون ساقی
درمی افکند بو افیون که ساقی شرابه براقدی حریفانرا سر ماند نه دستار
مصاحبلرک نه باشی قالور ونه دلبندی مراد بودرکه صوفیانه مجلس وسماعنه
محفل دلبندلری یره اوردقلری کبی باشلرن دخی یره اوردلر سکندر را
نمی بخشند آبی سکندره بغشلمزلر بر صو بزور و زر میسر نیست این کار
قوت والتون ایله میسر دکلدر بر ایش مراد بودرکه آب حیوان معنوی که
فیض فضل الهی در دردیش اهل محنته ویریلور پادشاه صاحب شوکته ویرلمز
من کان یرید حرث الدنیا نؤته منها وماله فی الاخرة من نصیب حسبنجه طالب دنیا
صاحب عقبی اولمز خرد هر چند نقد کاینات است عقل هر نه دکلو که نقد کاینات در
چه سنجد پیش عشق کیمیا کار نه وزنی وار در کیمیا شیبی عشقا وکنده مراد عقل
معاشدن عشق حقیقی اولی واعلا ایدوکن بیان ندر بیا و حال اهل درد
شنو کل اهل درد حالنی ایشت بلفظ اندک ومعنی بسیار از آجق لفظ چوق
معنی ایله مراد بودرکه اوتت جوامع الکلم حسبنجه لفظ قلیل ومعنی کثیر خاصهٔ
رسول مختار و امت اخبار در خصوصا اهل درد اولانده بو خصوصده شمار در
بت چینی عدوی دین باشد صنم چینی بزم دینمزده دشمنی اولدی دل اندر دام
وبهرحید عذار کوکلاغده وسکاز نکی الیجی مراد دنیانک زخارف ونقوشدن دشمنی

ایدکن بیان ایتدی و قلب اکا کرفتار و نفس دنیای مکاره و غداره ایدوکن ذکر در
بت حسنی عدوی دین مارا صنم حسن دین دشمنی در بزه خداوندا دل و دینم
نکه دار یا رب کوکلمی و دینمی صاقله مراد حسن ظاهر فنا دایدکن ذکر و حضرت حقدن
طلب حفظ در بمستوران مکو اسرار مستی مستورلره دیمه مست لک اسرارن
حدیث جان مپرس از نقش دیوار جان خبرن صوره دیوار نقشندن مراد بودرکه
محجوب اولمز مستلک اسرارن سویلمک دیوار نقشندن جان خبرن صورمق کبی
بی وجه و غیر مناسبدر بیمن رایت منصور شاهی برکنده علم شد حافظ اندر نظم
اشعار سنجاق اولدی حافظ نظم اشعارده مراد التفات عالی علو انا دمه
باعث اولدی دیمکدر خداوندی بجای بندگان کرد افندیلکی قوللر حقنده ایلدی
خداوندا از آفاتش نکه دار یا رب آنی آفاتدن صقله مراد آنی علا درکه
ولہ ایضا شول افندی که قوللر حقنده افندیلک ایده افندی حفظ اتمکه مستحق اولور
کر بود عمر بمیخانه رسم بار دکر بجز از خدمت رندان نکنم کار دکر رندلر خدمتندن
غیری ایش اتمیم دخی مراد میخانه دن خانقاه در و رندلردن مراد اخلاص
ایله عبادت ایدنلردر وطریق ما خدمتست موجبنجه انلره خدمت مورث
وصلت در خرم آن روز که با دیدهٔ کریان بروم خرم اول کون که اغلیوز ایله
کیدم تا زنم آب در میکده یکبار دکر تا اورم میخانه قپوسی صوین بر کره دخی
مراد خانقاه قپوسنه وارب اغلق هوا رزو سبدر معرفت نیست درین
قوم خدا یا سببی معرفت یوقدر بو قومده یا رب سبب یعنی بر بهانه قل
که بر آدم جوهر خود را بخریدار دکر که الته کند و جوهرین بر مشتری یه دخی مراد
اهل معرفت اولیوب قدر بلمین کمسه دن شکایت در یار اکر رفت و حق صحبت دیرین
نشناخت یار اکر کتدی و صحبت قدیم حقن اکلدی ایسه حاشه لله روم من ز پی یار دکر
حاشه لله کیدم بن یار آرد نجه دخی مراد کندو نک حق شناخلقن بیاندر کر مساعدم
شود دایرهٔ چرخ کبود اکر بکا مساعد اولورسه کوک چرخی دایره سی هم بدست

[illegible]

انی الکتورم کرو بر غیری بر کار ایله مراد یار صادق و شیخ موافق حضور رندن
دور اولدوغندن بحضور اولوب کرو اکا وصول طلبدر عافیت می طلبند
خاطرم از بکذارد عافیت است خاطرم اکر قورلرسه غمزهٔ شوخش و آن
طرهٔ طرار دکر انک شوخ غمزه سن و اول طرهٔ طرار دخی مراد غمزه دن و
طره مانع حضور و عافیت ایدوکن بیان ایدر راز سر بستهٔ ما بین که بدستان
کفتند بزم بلکش او رتلو سوزمزی کورکه قصه ایله دیدیلر هر زمان با دف و
نی در سر بازار دکر هر زمان دف و نی ایله سر بازار بلشنده دخی مراد اهل
ساز و سرود سویلدکلری اقوال العشق درد یمکدر هر دم از درد بنالم که
فلک هر ساعت هردم دردن اکلرن فلک هر ساعت کندم قصد دل ریش
بازار دکر ایدرم بنم یارلوکوکلمه قصد برالجمک ایله دخی مراد جور فلکدن شکایتدر
باز کویم نه درین واقعه حافظ تنها ست کرودیم بو واقعه ده حافظ یالکز
دکلدر غرقه کشت و درین واقعه بسیار دکر غرق اولمشلردر بو واقعه ده
چوقلر دخی مراد الامه چوق کمسه مبتلا ایدوکن ذکر ایدوب تسلیت در
یوسف کم کشته باز آید بکنعان غم مخور یاوی قلمش یوسف کرو کلور غم
کنعانه غم یمه کلبهٔ احزان شود روزی کلستان غم مخور غصه لر حجره سی بر کون
کلستان اولور غم یمه مراد بعد عسر یسری حسبنجه هر بر غمک بر فرجی وار
ایدوکن بیان در نیتکم دیر ای دل غمدیده حالت به شود دل بد مکن ای
غم کورمش کوکل حالک ایو اولور بوزکی بر مز اتمه ای سر شوریده باز آید
بسامان غم مخور ای قریشمش بلکش کرو کلور سن ایو حاله غم یمه مراد
کنذویه تسلی ویرمکدر کر بهار عمر باشد باز بر تخت چمن اکر عمر بهاری
اولور سه کرو چمن تختی اوزره چتر کل بر سر کشی ای مرغ شب خوان
غم مخور کل سایبانن باشه چکرسن ای کیجه اوتیجی قوشی غم یمه مراد مرغ شب
خوانندن بلبل قلبدر که شب خیزه و مستغفر در اکا وصول مطلوب ایله بشارتدر

مان

هان مشو نومید اگر واقف نه‌ ز اسرار غیب نومید اولمه اگر واقف دکل ایسک
اسرار غیبدن باشد اندر پرده بازیهای پنهان غم مخور اولور که پرده ده گیزلو
اوینلر غم یمه مراد کاهی غم والم واسطهٔ وصول حق و خیر اولور پردهٔ غیبدن نیجه
گیزلو اوینلر واردر غم یمه دیو بند در دور گردون روزی بر مرادی ما نگشت
دور فلک اگر بر ایکی کون بزم مرادمزجه دونمدی ایسه دایما یکسان نماند حال
دوران غم مخور دایما بر مثال اوزره قالمز دوران حالی غم یمه مراد منطوقندن
ظاهردر در بیابان گر ز شوق کعبه خواهی زد قدم بیابانده اگر کعبه شوقندن
اورمق استرسک قدم سرزنشها گر کند خار مغیلان غم مخور باشه قاقملر
اگر ایلرسه مغیلان دکنی غم یمه مراد کعبه استین بریه ده خار مغیلان باتمه
دوقنمه و غیریدن اختیار اتمک گرک دیمکدر لاجرم بر مطلوبه چون زحمت
چکمک لازمدر ای دل از سیل فنا بنیاد هستی بر کند ای کوکل اگر فنا سیل
وارلق بنیادن قوپررسه چون ترا نوح هست کشتیبان ز طوفان غم مخور
چون سکا نوح در گمیجی طوفاندن غم یمه مراد موت ایرشوب غرق طوفان آخرت
اولورسک چون طوفاندن غم یمه چونکه شفیع رسول الله صلی الله علیه وسلم در غم یمه
دیمکدر حال ما در فرقت جانان و ابرام رقیب بزم حالمز جانان فرقتندن
و رقیب ابرامندن جمله می داند خدای حال گردان غم مخور جمله بیلور حال دوندرجی
الله غم یمه مراد هجردن و مکر نفسدن شکایت ایدوب حضرت حقه اعتماد اتدکن
ذکر در گرچه راه بس خطرناکست و مقصد بس بعید اگرچه یول زیاده خطرلودر
و مقصد زیاده ایراقدر هیچ راهی نیست که آنرا نیست پایان غم مخور
هیچ بر یول یوقدر که اکا پایان اولیه مراد طریق حقک صعوبتی و وصول
حقک بعدن بیاندر و آخرت و وصول دخی اولدوغن ذکر در حافظا در کنج
فقر خلوت شبهای تار ای حافظ فقر بوجاغنده و قره گیجه لرده تا بود وردت
دعا و درس قرآن غم مخور تا اولاسنک وردک دعا و درس قرآن غم یمه

مراد بودر که کنج فقر محل حیرت وفقره کوکیجه‌لر زمان وحشت در اما ورد ودعا

ودرس قران اولان بونلردن غم یمه بو قدر وله ایضا روی بنما ووجود

خودم از یاد ببر یوزکوستر وکلدوکی وجودم خاطردن کیدر خرمن سوخته

کانرا همه کو باد ببر یا نشلرک خرمنی یله دوکلی کیدر مراد بودرکه چون تجلی جمال

اولا طالب عاشق بیخود اولور جمله وارن یله ویرب فانی محض اولور بو حال

اکا احسن در ما چو دایم دین ودل بطوفان بلا بزویردک کوکل کوزی بلا طوفاننه

کو یکسیل غم وخانهٔ بنیاد ببر دی ای غم سیل خانهٔ بنیاددن کیدر مراد فنای سبب

بقاء السهو دار اکا ارشاد در دولت پیر مغان باد که باقی سهلست پیر مغان

دولتی اولسون باقی که اسانندر دکری کو بردونام من از یاد ببر غمزه دی وبنم

ادم خاطردن کیدر مراد بودرکه مرشد صاحب حالک دولت باقی اولسون که باقی

یعنی انزن غیری مهم ولازم دکلدر زلف چون عنبر خامش که ببوید هیهات

انک عنبر خام کبی زلفنی کم قوقر هیهات ای دل خام طمع این سخن از یاد ببر

ای خام طمع کوکل بوسوزی خاطردن کیدر مراد غیب هویت استشمام متعذر

ایدکن بیان در دوش میگفت بمژکان سیاهت بکشم دون کیجه دیدی سنی

مژه کرکیله اولدررم یا رب از خاطرش اندیشهٔ بیداد ببر یا رب انک خاطرندن

ظلم فکرن کیدر مراد نفسک کیجه وسوسه ایدب حسن ظاهر ایله هلاک اخروی یه

قصد ایدکن حکایت وحضرت حقه استعاذه در سینه کو شعلهٔ اتشکدهٔ پارس

بکش سینه دن ای پارس اقلیمی اتش خانه‌سی شعله‌سن چک یعنی بوت دیره.

کواب رخ دجلهٔ بغداد ببر کوزه دی بغداد دجله‌سی یوزی صوین کیدر مراد

بودرکه سینهٔ عاشق اتش کش وعینی سهل ریزکرکر سعی نابرده درین

راه بجای نرسی سعی ایمزسز بو یولدن بر یره ایرمزسن فردا کرمی طلبی

طاعت استاد ببر ثواب اکرا ایسترسک استاده اطاعت الت مراد

عمل صالح ایسز وصول الی الله میسر اولور ومرشده اتباعسز ثواب طریقت

حاصل

حاصل اولمز دیمکدر روزم کم نغنی وعدهٔ دیدار بده وفانم کوننده
بر نفس وعده دیدار ویر وانکهم تا بلحد فارغ وازاد ببر اندن صکره بنی تا خره
فارغ وازاد ایلت مراد بودرکه تتنزل الملایکة لا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا
بالجنة التی کنتم توعدون موجبنجه اکا کیم حالت نزعده بشارت اولا موتدن فارغ
البال وقیدن ازاد اولان مرغ کبی بی پروا کیدر حافظ اندیشه کن از نازکی
خاطر یار ای حافظ فکر قل یارک خاطر نازکلکن بروازدرکهت این ناله وفریاد
ببر یوری انک درکاهندن ناله وفریادی کیدر مراد بودرکه ذکر جهری واعلان
حالت شایبهٔ ریادن خالی دکلدر ریا حضرت حقه هرکز مقبول اولوردکلدر
لاجرم ریادن اجتناب واخلاص خاص لازم در ربیت صوفیان نعرهٔ شبهای نوکر
بهر خدا خاصهٔ از بهر خدا ناله وفریاد ببر وله ایضا ای خرم از فروغ رخت لاله زار عمر
ای محبوب شادی ومعمور درسنک رخک نوروزندن عمر لاله زاری بازاکه رخت
بی کل رویت بهار عمر کبر وکل که دوکلدی سنک یوزک کلسز عمر بهاری مراد بودرکه
عمر باغچه سنک طراوتی تجلی جمال الهی ایله در اول اولمیجق عمر خزان خراب اولور
اندیشه ز محیط فنا نیست هر کرا محیط فنادن غصه یوقدر که هرکه بر نقطه
دهان تو باشد مدار عمر سنک اغزک نقطه سی اوزره اولا عمر دوری مراد
دهانندن کلام الهی در لاجرم کیمک که عمری کلام حق ایله دور ایدوب کچه محیط
فنادن ودایرهٔ موتدن اکا غم یوقدر کم عمر ثواب اخرت ایله تمام اولور از دیده
کر سرشک چو باران چکد رواست کوزدن اکر یاغمور کبی چکرسه روا در
کاندر غمت چو برق بشد روزکار عمر که سنک غمکده دوشمنک کبی کیتدی
عمر روزکاری مراد بودرکه سرعت مرور عمر الچون واقراغلمق وجه درنی عمر زنده
ام من واین بس عجب مدار عمر سز دری بن وبو بنی چوق عجب دوتمه روز
فراق راکه نهد در شمار عمر فراق کونی کم قور عمر حاغشندن مراد بودرکه
بن دایم فراقده ین فراق کونی عمردن محسوب دکلدر اویله عمر سز زنده ین دیدکم

عجب دکلدر از هر طرف ز خیل حوادث کمین کهست هر طرفدن حوادث عسکرندن
بوسی کاهدر زان رو عنان کشیده دواند سوار عمر اول یوزدن چکش یلدرر
عمر اتلوسی مراد بودر که حوادث شهوات مغنیات چوقدر عمر اتنه سوار اولان
عاقل اتنک بلشنی چکرک کیده مواضع دلالت و مهلکات و مهالک سیئاتدن
اجتناب ایتمک کرک این یک دو دم که صحبت دیدار ممکنست بو برایکی دم که
صحبت دیداری ممکن در دریاب کار ما که نه پیداست کار عمر دی بزم ایشمزکه
ظاهر دکلدر عمر ایشی مراد بودر که شمدیکه برایکی نفس وقت و زمان حاله مالکسن
بونده تحصیل مشاهده و صحبت دیداره قادرسن غافل اولمه عجلوا بالصلوة
قبل الفوت و عجلوا بالتوبة قبل الموت موجبنجه عمل عملدن غافل اولمه که عمل
و بقاء عمر معلوم نسنه دکلدر تاکی من صبوح شکر خواب بامداد یعنی دک
صباح شراب و صباحک طاتلو اویقوسی بیدار کرد مان که کذشت اختیار عمر
اویانق اول بیل که کچدی عمر اختیاری مراد بودر که نیجه یه دک عیش و عشرتده
و خواب غفلتده اولورعلدن فارغ و غافلسن غفلتدن اویان که عمر بقا
اختیار ایله دیمکدر **بیت** کشای از خواب غفلت چشم تا من بگویمت هوش تو گویم خبرها
دی در گذار بود و نظر سوی ما نکرد دون کچمکده ایدی و بزم جانمزدن نظر ایتمدی
بیچاره دل هیچ ندید از گذار عمر بیچاره کوکل که هیچ کورمدی عمر کچمه سن مراد قلبک
غفلتن بیاندر که عمر کچدوکن کورمز آخرت تدبیرن کورملمز حافظ سخن
بگوی که در صفحهٔ جهان ای حافظ سوز سویله که جهان صفحه سنده این نقش
ماند از قلمت یادگار عمر بو نقش قالدی سنک قلمکدن عمر یادکاری مراد بو
درکه عقل صحیفهٔ جهانده اثر قومق کرک اهل کلام و نظم اولان قلم ایله رقم
ایده و سبب یادکار عالم قلمق کرک **وله ایضا** صبا ز منزل جانان گذر دریغ مدار
ای صبا جانان منزلندن اوغرمغی دریغ ایتمه و زو بعاشق مسکین خبر
دریغ مدار اندن عاشق مسکینه خبری دریغ دوتمه مراد صبادن بونده

توجه

بونده توجه شیخ دراندن التمسدعا ایدرکه جناب قدسه توجهی اکسک اتمیوب سالک
طالبلر اندن خبری دریغ دوتمه شکر انکه شکفتی بکام دل ای گل اول شکره که اچلدک
کوکل مرادی ایله ای گل نسیم وصل ز مرغ سحر دریغ مدار وصل یلین بلبلدن دریغ
دوتمه مرادکلدن صاحب کشف ذکا درکه اول نعمت شکرانه سیدر که اهل کشف
وصاحب فیض اولدک کوکلک مرادنجه سحر خیز اولان سالک طالبدن وصول الی الله
قفوسن دریغ دوتمه کنون که چشمهٔ قندست لعل نوشینت سخن بگو که شکر
چشمه سیدر سنک طاتلو لبک سخن بگو و ز طوطی شکر دریغ مدار سوز سویله
طوطیدن شکر دریغ دوتمه مراد شیخ صاحب معرفتدن کلمهٔ حکمت طلبی در ز
حریف عشق تو بودم چو ماه نو بودی سنک عشقنک مصاحبی ایدم چون نکی ای ایدک
کنون که ماه تمامی نظر دریغ مدار شمدی که تمام ای سن نظری دریغ دوتمه
مراد ابتدا حالکدن سکا محبت ایدم انتهاء کمالکدن بندن نظری دریغ دوتمه دیمکدر
جهان وهرچه درو هست سهل ومختصر ست جهان وهر نه که انده وار در سهل
ومختصر در ز اهل معرفت این مختصر دریغ مدار اهل معرفتدن بو مختصری دریغ
دوتمه مراد بودر که قل متاع الدنیا قلیل حسنجه دنیا وانده هر نه که وار در
شئ قلیل در انی اهل علم ومعرفتدن دریغ دوتمه دیمکدر مکارم تو بآفاق
می برد شاعر سنک مکرمتکی افاقه الترشاعر از وظیفهٔ زاد سفر دریغ مدار
اندن سفر ازغن وظیفه سن دریغ دوتمه مراد شاعر وعالم افاق عالم سیر
ایدوب اهل کرمک مکارم الطافن اطراف عالمه التر لاجرم شاعر وعالمی احسان ایله
غانی ایدوب کوندرمک کرک عالمی ذکر وکرم ایله مالی ایده چو ذکر خیر طلب می کنی سخن اینست
چون ذکر خیر استرسن سوز بودر که در بهای سخن سیم وزر دریغ مدار
که سوز بهاسنده کمش والتون دریغ دوتمه مراد بودر که چون که ذکر بالخیر
اولنمق استرسن اهل نظم ونثر صاحب بلاغت واهل اولانلردن درهم ودیناری
دریغ اتمه که انلر سنک مداحک اولانلر غبار غم برود حال به شود حافظ غم تو ازی کیدر

حال ایو اولور ای حافظ تو آب دیده ازین رهگذار دریغ مدار سن گوز صوین
بو یولدن دریغ دوتمه مراد اغلمق موجب فرحدر دیمکدر
دیگر ز شاخ سرو سهی بلبل صبور دخی سرو سهی بوداغندن جرایدجی بلبل
گلبانگ زد که چشم بد از روی گل بدور گلبانگ اوردی که بیرمز گوز گلک یوزندن
اراغ اولسون مراد سرو سهی بداغندن علو مرتبه دن برشعبه در و بلبل صبوردن
مراد سالک صبور چون مرتبهٔ اعلی دن برشعبه واصل اولا شیخنه دعا ایدر و
اندن مدد رجا ایدر ای گل بشکرانه که تو ئی پادشاه حسن ای گل انک
شکرینه که سنسن حسن پادشاهی با بلبلان عاشق بی دل مکن غرور
یورکسز عاشق بلبلره اغرور مراد بودر که ای شیخ صاحب کشف سالک
عاشقلره مرحمت ایدسا رشاد طریقت قل از دست غیبت تو شکایت نمی کنم
سنک غیبتک الندن شکایت اتمزم تا نیست غیبتی برهد لذتی حضور تا بر غیبت
اولمیه لذت و بیرمز حضور مراد بودر که اجتناب احتجاب واستتار اولمیجق تجلی
جمال لذتی ظاهر اولمز زاهد اگر بحور و قصور ست امید وار زاهد اگر حور و
قصور امید وار ایسه مارا شرابخانه قصور ست و یار حور بزه شرابخانه
قصور و یار در مراد بودر که زاهد زهد یا بس ایله یارن حور و قصور
امید ایدر بزکه سالک عاشقز حجرهٔ خانقاه قصور و محبوب حقیقی حور صافیدر
می خور بیانگ جنگ و مخور غصه و ذکس شراب ایچ چنگ اوازی ایله و غم یمه
بر کمسه دیرسه سکا شراب ایچه دی اول غفوردر مراد بودر که پیر مراقبت
و شیخ سخنی کلام واحوال واسرار طریقت اخباری ایله عشق الهی نوش
ایدوب رموز طریقت کلماتی ایله خروش قل اگر بر کمسه دیرسه سکا اسرار طریقت
افشا ایدنه اهل خطا بهر اعداد درهمزرا ایدلر جواب و بیر که حضرت حق غفوردر
وساتردر بنی ستر و حفظ ایدر لکر دیگر انا بعیش طرب خرمند و شاد
اگر غیریلر عشرت و شنلک ایله خرم شاد ایسه لر مارا غم نگار بود مایهٔ سرور

بزه یار و نکار غمی درمایهٔ فرح و سرور مراد منظوقدن ظاهردر حافظ
شکایت از غم هجران نمی کنی ای حافظ غم هجراندن شکایت ایدرسن در هجر وصلی
بلمزدی و در ظلمتست نور هجرده وصل اولور و ظلمتده در نور مراد بو درکه هجر
چکن وصله ایرر لاجرم صابر اولان مراد بولور وله ایضا دلا چندم بریزی خون
زدیده شرم دار آخر ای کوکل نیچه دوکرسن بنم قانم کوزدن اوتن آخر ای کوکل تو نیز
ای دیدهٔ خوابی کن مراد دل برار آخر سن دخی ای کوز برای کوکل مراد حاصل قل
آخر مراد قلب عتاب در کوزه چوق آغلدوغی ایچون و کوزه عتاب درار و یوخیو ب
قلبک مرادن ویردوکیچون منم یارب که جانان را از لعلش بوسه می چینم
بنم یارب که جانانک لعلندن دوشوم دعای صبحدم دیدی که چون آمد بکار آخر
صباح وقتی دعا سن کوردکی نیچه کلدی ایشه آخر مراد دعای سحر کاهی اجابة
قریب اولوب کلام المهدین سرّه واقعا اولدوغن بیاندر مراد دنیا و عقبی
بمن بخشید روی تخت دنیا و عقبی مرادن بکا باغشلدی تخت یوزی بکوتیم
قول چنک آمد بدستم زلف یار آخر قولاغمه چنک قولی و الومه زلف یار کلدی آخر
مراد دنیادن شیخ مراقب کلامی قولاغمه کلدی و مراد عقبی دن غیب هویت
الی ایرسد کید رچو باد از خرمن دونان ربودی خوشهٔ چندین یلکبی خسیس
خرمنن قاپمق بر خوشهٔ نیچه یه دک ز همت توشهٔ بردار و خود تخمی بکار
آخر همتدن بر ازق قالدر و کندونک بر تخم اک آخر مراد بو درکه مشایخ دون
مجمعوندن و شیوخ ناقص مجلسندن مغرفهٔ جرعه و فیض قلیل قاپمق ترک
ایدوب همت ایله تحصیل فیض و فضل ایلیوب تخم طاعات اکوب حاصل کرامات
قالدرمغه سعی قل نکارستان چین دانم نخواهد شد سرایت لیک نکارستان
چینی بیلورم سنک سرایک اولمیه جکن اما بنوک کلک مشک آمیز نقشی نکار آخر
مشک قادر شد رحی قلم اوجی ایله بر نقشی تصویر قل آخر مراد بو درکه نکارستان
چینه قادر دکلسک بالکلیه ترک ایلمک اولمز قادر اولدوغک قدر عمله سعی قل

نکارستان نقشی معنی [illegible] قادر اولمسدن [illegible]
عالمده سنک کلام [illegible]
قادر دکلسک [illegible]

دلا در ملک شب خیزی کرانده انده نکیر بیزی ای کوکل کیجه قالقمق ملکندن اکر
غصه دن تجزسک یعنی زحمتدن قاچرسک اوینجق اختیار ایدرسک دم صحبت
بشارتها بیاروزان دیار راحت صبح نفسی کا بشارتلر کتورر اول دیاردن اخر
مراد شب خیز اولانلره جانب الهیدن بشارت فیض وفضل کلور دیمکدر بیت چون ماه
زانو زدمی چون لعل پیش او ورد ای کبی بربت دیز چکدی لعل کبی شرابی اوکه
کتوردی تو کوی تا بیم حافظ زساقی شرم دار اخر سن دیرسن تا بنین ای حافظ
ساقیدن اوتان اخر مراد ماه کبی بتدن مقتدا و متبوع و صاحب نور اولان
مرشد و شیخ در که دیز چکوب لعل کبی لطایف و معانی اوکه کتوردن اندلر
تائب و راجعن و کسانی حالمه متوجهین دیمک ولی اولان شیخ و مرشد دن
اوتنمقدر **وله ایضا** ساقیا مایه شراب بیار ای ساقی بشراب مایه سن
کتور یکدو ساغر شراب ناب بیار براکی قدح شراب فحا کتور مراد شیخ
و مرشد دن شراب اخرت مایه سن استمکدر براکی نوبت ریادن صاف عبادت
ایکمک در داروی درد عشق یعنی می مرض عشق دواسی معنی شراب کوشت
درمان شیخ و شاب بیار که اولدر که پیر و جوان درمانی کتور مراد مرض
قلبه و پیر سرمایه علاج و عبادت مولی دیمکدر افتابست وماه وباده
جام کونزر وایدر و شرابدر و قدحدر در میان مه افتاب بیار ای اورته
سنده کون کتور مراد افتاب دن آیه نور السموات والارض موجبنجه
حقیقتدر و ماه دن مراد نور القمر مستفاد من الشمس موجبنجه رسول الله
علیه السلام در که اول حضرتدن لاجرم نبی یه اتباع اجنده مطلب و مقصد الله
کرکدر دیمکدر عقل سرکشتی تمام عقل تمام باتش چکملک ایدر قید شاز زلف
چون طناب بیار انک قیدنی جادر ای کبی زلفدن کتور مراد عقل معاش
عیب هویته معقید قل دیمکدر بزن این اتش مرا ابی اور بنم بوادومه بر صو
یعنی ان اتش جواب بیار یعنی اول کبی اودی کتور مراد بو بنم اودمدن شهواتور

انی عشق الهی ایله سویندرمک کرک اکرچه آتش سوزناکدر اما ایب کبی غیری آتش
افنا ایدر کل اکر رفت کو بشادی رو کل اکر کتدی ایسه دی شادیلق ایلت باده ناب
چون کلاب بیار صافی شرابی کلاب کبی کتور مراد کولدن کشف حالدر که باقیدر کلدر
و باده ناب اخلاص عبادتدر که کلاب کبی زبده طاعتدر غلغله بلبل ازنماند چه غم
بلبل غلغلی اکر قلمدی ایسه نه غم غلغل شیشه شراب بیار شراب شیشه سی
غلغلنی کتور مراد غلغل بلبلدن کوینده و خواننده سرودیدر اول اولمزایسه
غم دکل غلغل شیشه شرابدن مراد ترغیب طاعت شیخدر انی کتورمک کرکه
نافع اولن اولور غم دوران نخور که رفت بباد دوران غمین یمه که کتدی
نغمه بربط و رباب بیار قپوز و اقلق سرودن کتور مراد بودر که جهان
فانیدر که انک غمین یمک نادمیدر لاجرم غم آخرت سویلیوب دوست طلبی
ایچون ناله ایدنلرک نغمه سن کوش اتمک کرک وصل او جز بخواب نتوان دید
انک وصلن اویقودن غیری ده کورمک اولماز داروی کوست بهر خواب بیار
بردواکه اویقو ایچون در کتور مراد وصل دوست قندن ایسه اکا طلب ارشاد
و اسبابنه مباشرت ترغیبدر کرچه مستم سه چار جام دکر اکرچه مستم
اوچ دورت قدح دخی تا بکلی شوم خراب بیار بالکلیه خراب اولم کتور
یک دو رطل کران بحافظ ده برایکی اغر رطل یعنی طلو قدح حافظه ویر
کر صوابست و کر عذاب بیار اکر صوابدر کتور مراد بوایکی بیتدن عشق
الهیه یه و ریاضت شدیده یه دلالتدر **وله ایضا** سرو بالا بلندش رفتار
لفظ سرو مخاطب و ما بعدی اکا صفتدر دلبر نازنین کل رخسار
لفظ دلبر مخاطبدر و ما بعدی صفتدر لاجرم اول مخاطبه دیر دل ما
برده بعیاری بزم کو کلمز الدک عیارلق ایله از برای خدا نکاهش دار
الله ایچون انی صقله مراد مخاطبدن شیخ مرشددر که علو مرتبه صاحبی
و خوب یوزیلو و کوکل الیجی و عزیز و حسن الوجه در چون سالک طالب

قلبنی المدی اندن رجا ایدرکه تربیت وحفظ ایده‌وب امراض قلبیه‌دن محفظ
دوته ما نبریدم دو چشم جادو بیت تا کوردم سنک ایکی جادو کوزک دردلمن
نماند صبر وقرار بنم کوکلمده قالمدی صبر وقرار مراد سنک ایکی نسنه‌نک کوکلمک
ایکی نسنه‌کسن الدی دیمکدر اما فی الحقیقه عین ذات برجاذبه وعین
صفات برجاذبه اولوب بنی مجذوب قلدی دیمکدر سنبل زلف اکر بر بیناخ
زلف سنبلن اکرچه صبا چه‌سن نبود مشک را دکر مقدار اولمز مشکه دخی مقدار
مراد غیب هویت رایحه‌سن ظهور ایدوجک سایر روایح طیبه‌یه قدر واعتبار قلمزدر
بیع وفا نه مکن دکر بیشه وفاسزلغ ایتمه دخی صنعت بو وفاکوش ای بت عیار
وفایه دورکش ای بت عیار مراد بونده مخاطبدن زلفدر چون استشمام رایحه
ایتدی وسلوک طریقت قلدی نقض عهد ایلمک روا دکلدر کاه کاهم ببوسه بنواز
کاه کاه بنی بر بوسه ایله اوخشه تا که کردی عمر برخوردار تا که کردی عمر برخوردار
تا اوله‌سن عمردن برخوردار مراد لغردن ذوق عبادت وحلاوت طاعت
طلبیدرکه بوسه ایله ولیجق لغر عمردن فایده الور حافظ دردمند جرانست
خسته حافظ چرا اندر بنده نیست نی زر ودینار سنک قولک در التونسز و
فلورسز مراد مخاطبدن معشوق حقیقیدرکه حافظ دردمندک انوک قولیدر
نمی بسز ابست غیر حقک قوللری اسباب ملک ایله اولور حق تعالی قولی اولنلر
اولور خلقی ایله حرف الرا وله ایضا منم که دیده بدیدار دوست کردم باز
بنم که کوزی دوست دیدارنه اچدم دیدارن کوردم چه شکر کویمت ای کارساز
بنده نواز نه شکر دیم سکا ای اش دوزیجی قول اوخشیجی مراد دوستدن
شیخ ومرشددر چون انی کورمک میسر اولدی انوکیچون حضرت حقه شکر وافر
ایتمک روادر نیازمند بلا رخ از غبار مشو بلا محتاجنه دی یوزی توزن یومه
که کیمیای مرادست خاک کوی نیاز که مراد کیمیاسیدر احتیاج محله‌سنک طپراغی
مراد بودرکه احتیاج ودعادلردی حصول مراد واجابته کا حاضردر بس من رزق

له دعاء لم يحرم من الاجابة حسبنجه احتياج ودعاى ترك اتمك اولمز بيك دو قطره كه
ايثار كردى اى ديده براكى قطره سببى ايله كه ويردك ودوكدك اى كوزم بساز كه بر رخ
دولت كنى كرشمه وناز نيجه دولت يوزاوزره ايدرسن نظر شيوه وناز مراد بودركه
كوزك براكى قطره دوكمش دولت وسعادت يوزينه نظره سبب اولود طهارت
ار نه بخون جكر كند عاشق طهارتى اكر جكر قانى ايله اتمز ايسه عاشق بقول مفتى عشقش
درست نيست نماز مفتى عشق قول ايله درست دكل در نماز مراد بودركه
عاشقك طهارت و وضوى جكر قانى ايله اولمز ايسه نماز ونيازى اهل عشق قتنده
مقبول اولمز زمشكلات طريقت عنان متاب اى دل مشكلات طريقتنده
عنان دوندرمه اى كوكل كه مرد راه نينديشد از نشيب وفراز كه يول ارى
تشويشلينمز انيشدن ويوقشدن بودركه بر طريقه سلوك ايدن انكشدايدن
اختيار اتمك كرك من نسيم سخن چين چه طرف بر بندم بن قوليجى نسيمدن نه
كوشه باغليم واحت اولم چو سرو راست درين باغ نيست محرم راز طوغرو
سرو كبى بو باغده بو قدر محرم راز مراد هواسى اولنلره كشف راز انمبوب مستقيم
اولانلرى همراز ايد نمكه ارشاد ودر بهيچ در نروم بعد ازين زحضرت دوست
هيچ قپويه كتمزن بو يندن صكره دوست حضرتنده چه كعبه يافته ايم زبت پرستى باز
چون كعبه بولدم بته طپمقدن رجوع ايدرم مراد بودركه چون دركاه حق ملازمتيه
معتاد اولدم غيرى قپويه وارمزم واجتنبنى وبنى ان نعبد الاصنام موجبنجه حقيقت
كعبه سن بولدم اهل دنيا خانه سنه وانلرك بتخانه سنه وارمزم انلرى معبود ايدنمزم
شبى چنين سحرى كه زبخت خواسته ام بو بجليين بر كيجه ده سحر وقتنده بختدن
ديلدم كه تو شرح سرانجام خود كنم اغاز كه سكا كندو سرانجامم شرحنه
باشلييم مراد بودركه شو كيجه كه فناء دنيا و بقاء عقبى فكر ايدرم تا كيجه اولنجه
وصباح اولنجق كور موت وظلمت قبرى وفرداى قيامت تذكر ايدم نيم
اخر كارم نيجه اولسه كركانى سويليرم غزل سراى ناهيد صرفه بر د زهره نكه غزل

ایرلمسی بیر زیاده اتمز دران مقام که حافظ برآورد آواز اول مقامده که حافظ
قالدوره آواز مراد بودرکم زهره که سازنده فلک سازنده نک غزل شهوانه تحریک
ایلمکدر و آواز حافظ معارف الهیه سویلمکدر لاجرم انک بونکا اوزرینه هر کنز
مزیتی بو قدر انوکیچون بو غزلک نظیره سنده دیر ولها ایضا هزار شکر که دیدم بکام
خویشت باز بیک شکر که کوردم کندو مرادجه سنی کرو ز روی صدق و صفا گشته
با دلم دمساز صدق و صفا یوزندن کوکلم ایله مصاحب اولمش مراد مخاطبدن
نفس در و متکلمدن مراد یا عقل معاددر یا روحدر چون نفس قلبه صدق و صفا
یوزندن مصاحب و هوا دار اوله عقل روحه بیک شکر محلدر روندگان طریقت
ره بلا سپرند طریقت سالکلری بلا یولن بهرلر رفیق عشق چه غم دارد نشیب و فراز
عشق یولداشینک نه غمی واردر انیشدن و یوقشدن مراد غزل سابقده بیان اولنان
کبی در غرض کرشمه حسنست ورنه حاجت نیست غرض حسن نازیدر یوخسه حاجت
یوقدر جمال دولت محمود را بحسن ایاز محمودک دولتی جمالنه ایاز حسننک مراد بودرکه
حسن معشوق عاشقک عشقی تزیین و جمالنه محتاج دکلدر اما عاشقک عشقی معشوقک
حسننک کرشمه و تجلیسنی ظهور ایدر اگرچه حسن تو از عشق غیر مستغنیست
اگرچه سنک حسنک غیرک عشقندن مستغنیدر من آن نیم که ازین عشقبازی آیم باز
بن اول دکلم که بو عشق بازلقدن رجوع ایدم مراد بودرکه حسنکی عشق عاشق
تزیین ایتمکه محتاج دکلدر اما بن اکه عاشق اولمامغه قادر دکلم حضرت حق
جمله عالمدن غنی و عشق غیریدن مستغنی در اما ای اختیار و پروانه وار آتش
عشقه دوشوب محو فانی اولوب لدورتی کیدوب نور راخ اولور یا این سبیلکه
مجلس بنور رست بدوست بو شکره که مجلس منور در دوست ایله کرت چو شمع
جفای رسد بسوز و بساز اگر سکا شمع کبی جفا ایرر سه یان و موافق اول
مراد بودرکه مقام مشاهده ده اولان یتمق و فنا اختیار قلمق کرک بنیم بوسه
دعای بخور اهل دل یارم بوسه ایله دعا الابر اهل دلدن که کید غنیمت از جان دو جسم

دارد باز

دارد باز که دشمن مکرش سنک جانکدن وجسمکدن کرودوتر یعنی منع ایدر مراد
مخاطبدن نفس ومتکلمدن عقلدر ویارم بوسه دن توبه درکه طاعات نوافله
مقارن اولوب تمام دکلدر لاجرم نفس توبه ایدب اهل طریقت دعکس الحق مکر شیطاندن
جانی جسمی منع ایدر ملامتی که بروی من امداز غم تو بر ملامت که بتم توزمه کلدی
سنک غمکدن زاشک برس حکایت که من نسیم غاز کوز یاشندن صور حکایتی که بن غازدکلم
مرادبودرکه عاشق اولدرکه کاتم سراولان عشق وجمعنده اشکدن ظاهر اولا دربن
مقام مجازی بجز پیاله مکیر بو مجازی مقامده قدحدن غیری دوتمه دربن سراچهٔ بازیچه
بغیر عشق مباز بو اوینجق اوجکرنده عشقدن غیری اوینمه مراد بودرکه دنیاکه مقام
حقیقی دکلدر بونده عشق الهی وعمل اخرتدن غیری عمل تضییع عمردر و دنیا انما
الحیوة الدنیا لعب ولهو موجبنجه اویون وجکرندر بونده عاقبت حمیده سن اولور
اوینمق کرک فکند زمزمهٔ عشق درحجاز وعراق اتدی وبراقدی عشق اوازین حجاز و
عراقه نوای بانک غزلهای حافظ شیراز حافظک غزللری صوتنک نواسی
ولہ مرادکندو شعری عشق الهی افشا ایدوکن بیاندر نیکم بو فقیرک سرحندن عیاندر
خبردرکاسهٔ زراب طربناک انداز باغ اوزره قالق التون چناغه شنلکو صوآت
بیشترزانکه شود کاسه برخاک انداز اندن اوکدن که اولا بکش چنغی طپراغه اتلمش
مراد التون چنغدن فلکدرکه اعضاءِ رأسنکه شریفیدرکه التون کبی عزیزدر
واب طربناکدن مراد عشق الهیدرکه غم دنیای فراموش اتدرر لاجرم بکش
چناغی دوشمزدن اول اکاسعی اتمک کرککه تضییع عمر فراوان عظیم دار
عاقبت منزل ما وادی خاموشانست عاقبت بزم منزلمز ساکنلر ادره سی
حالیا غلغله درکنبد افلاک انداز حالیا غوغا وصدای فلکلر قبه سنه ات مراد
بودرای حب وصدای شهر غوغای فلکلره جقرن کمسه عاقبت بزم مکان وقوناغمز
مقابر اولسه کرکدر اکا محل خاموشی دیرلر چشم الوده نظر از رخ جانان دورست
کوزکه بولاشق نظرلو اولا جانانن یوزندن بعیددر بررخ او نظر از اینهٔ پاک انداز

انکه رخی اوزره نظر آیینهٔ پاکدن ات مراد بوددرکه شمول عین که ملوث شهواتدن
و میل ماسویدن پاک اوله مشاهدهٔ جمال حقه لایق اولور بسر سبز تو ای سروکه
چون خاک شوم سنک یاشل باشک حقیچون ای سروکه چون طپراق اولم نازاز
سر بنه سایه برین خاک انداز نازی باشدن قوکولکه بو طپراق اوزره ات
مراد مخاطبدن بونده طراوت ولطافت وعلو درجه سی و رفعتی اولاندر
اذکروا موتاکم بالخیر موجبنجه دعاء خیر و زیارت قبر رجا ایدر دل ما راکه زمار زلف
تو بخت بزم کوکلمزی که سنک زلفک اوجی یلانندن مجروح اولدی از لب خود
بشفا خانهٔ تریاک انداز کند ولبکدن تریاک شفا خانه سنه ات مراد غیب
هو یدن مجروح اولان کلام فیض ایله شفا ارزان قلدیمکدر ملک این مزرعه
دانی که ثباتی نکند بو مزرعه نک ملکنی بیلورسن که ثبات اتمز آتشی از جگر
جام در املاک انداز براتش قدحی جگر ندن که شراب در املاکه ات مراد مزرعه دن
الدنیا مزرعة الاخرة موجبنجه دنیادر لاجرم بونک ملکی ثبات و قرار اتمز غسل
در اشک زدم کاهل طریقت کویند غسل کوز یاشندن اوردم که اهل طریقت
دیرلر پاک شو اول وبس دیده بر بران پاک انداز پاک اول اول اندن صکره
کوزی اول پاک اوزره ات مراد پاک اولان مشاهدهٔ جمال حقه لایق اولوردیمکدر
یارب آن زاهد خود بین که بجز عیب ندید یارب اول کندن کوزجی زاهدک
عیبدن غیری کورمدی دود آهش در آینهٔ ادراک انداز آه توتنن انک
ادراکی اینه سنه ات که تا آینه ادراک طوبت عیب کورمزاولا چون کل از نکهت
او جامه قبا کن حافظ کل کبی انک خوشی قوقوسندن قفتانن قبا قل وان قبا
در ره آن قامت چالاک انداز اول قبای اول چابک قامت یولنه ات مراد
جامه دن بدندرکه جانه قباسی مثابه سنده در ونی قبا اتمک ریاضت ایله
چاک اتمک یا حجاب کوسترفی رفع اتمک در و قامت چالاکدن مراد علو درجه در
لاجرم تحصیل مرتبهٔ علیهٔ الهی ایله بدنی انک سببنده بذل اتمک کرکدر وله ایضا

دلم ربوده لولی وشیست شور انگیز بنم کوکلم بر قره جی کبی فتنه قرشدر جنک قیلمش
در خلاف وعده و قتال وضع و رنک امیز وعده یه خلاف ایدجی قتال وضعلو وحیله کار
مراد بونلردن نفس اماره درکه بودکلو اوصاف قبیحه ایله متصف در و قلبک متعلقدر
فدای پیرهن چاک ماه رویان باد ای یوزلولرک بیردم پیرتق کوکلنه فدا اولسون
هزار جامهٔ تقوی وخرقهٔ پرهیز بیک تقوی قفتانی و پرهیز خرقه سی مراد آی
یوزلولردن نورانیت حاصل ایدن فقرادرکه لباسلری کهنه در انلره فدا اولسون
صورتنی اراسته ایدن متقی واهل پرهیز کبی کمسه لرک لباسی تزیین وریاسی در
فرشتهٔ عشق نداند که ای ساقی فرشتهٔ عشق بلمز که ندر ای ساقی بخواه جام و
گلابی بخاک آدم ریز آسته قدحی وکلابی آدم طپراغنه دوک مراد بودر که ملائکه ده
عشقه استعداد یوقدر اگرچه عبادت چوقدر نیتکم خوجه عطار دیمش بیت
عشق چون خاصیت انسان بود • که ملک عاشق شود انسان شود • لاجرم عشق
الهی قدحی الوب انون رائحهٔ طیبه بدن طپراغنه دوکوب عشق الهی ایله عبادتده
اولمق کرک فقیر وخسته بدرگاهت آمدم جانا فقیر وخسته درکاهه کلدم ای جان
که جز ولای توام نیست هیچ دستاویز که سنک محبتکدن غیری بنم یوقدر هیچ
ارمغانم مراد بودر که حضرت باریه تحفهٔ فقران الحق محبتم وارد اعلام آن
کلماتم که آتش فروزد او کلمک قولی بن که او دیکلمندر زنار سوز زده بود در تحقیق
باتش تیز صوق صو اورمز سوزا بی اوده مراد بودر که آتش شوق یالکلنده
سوزا اولدکلرکه اولا نجه شوق سویندره بس اولمسه ایله مصاحبت اتمک کرککه
حرارت وشوق ویره انکلا ایله اختلاط اتمک کرک اولان شوق وحرارت افنا ایده
بیا که هاتف میخانه دوش با من گفت کل که میخانه هاتفی بکا دون کیجه دیدی که در
مقام رضا باش وز قضا مگریز که رضا مقامنده اول رضادن قچمه مراد
خانقاه وعبادت خانه هاتفی بکا قضایه رضا ویر بونده دیرکه دیمکسه در
مباش غره ببازوی خود که در عیبست مغرور اولمه که کنزو قوتکه غیبده در

هزار تعبیه با پادشاه حکم انگیز بیگ غلط حکم قو پرجی پادشاه ایله مراد بودرکه قوت علمه
مغرور اولمق منهی در زیرا حکم ازلی وضع سلطانی نم بزلی نیجه ایدکی معلوم دکلدر
پیاله برکفنم بند تا سحر که خشر قدحی کفنم باغله تا حشر سحری وفتنه بمی نه دل ببرم
هول روز رستاخیز شراب ایله کوکلدن کیدر قیامت کونی قورقوسن مراد بودرکه
کفنم دعاء قدح باغله که خاصه سی هول قیامتدن امین قلمقدر میان عاشق و معشوق
هیچ حایل نیست بعض نسخه ده بو مصراع واقع اولمش بتاب پرده نزارد دلکش ما
تو خود حجاب خودی حافظ از میان برخیز سن خود کندو حجابک سن دخی او ر تدن
قالق مراد بودرکه جانب حضرت کندو ایله عاشق اورتاسنده مانع و حجاب بو قدر
همان عاشقک بنلکی فایده در اول رفع اولیجق وصول و حصول بولور **وله ایضا**
بیا و کشتی ما در شط شراب انداز کل بزم کمزی شراب ارماغنه ات غریو
ولوله در جان شیخ و شاب انداز فریاد و غلغله پیر و جوان جاننه ات مراد خاطبدن
شیخ در اکا دیرکه بز که شرع کمسه یوز بزم شرعه علمز طریقت ارماغنه ات تاکه عقل
و جاننه فریاد عشق و غلغله شوق واقع اولا مرا بکشتی باد دور افکن ای ساقی بنی
شراب کمیسنه براق ای ساقی که گفته اند نکویی کن و در آب انداز که دیمشلر در
ایلوک ایله صویه ات مراد بودرکه بنی عشق الهی کمیسنه براق و بحر وحدته صالکه
متابه اولاسن ز کوی میکده برگشته ام ز راه خطا میخانه محله سندن دونمشم
خطا یولندن مراد بودرکه زکرم باره صواب انداز بنی کرم و کرمدن صواب یولنه
ات مراد بودرکه خانقاه طریقت محله سندن رجوع ایدب خطا ایلدم بنی طریق
صوابه ات یعنی سالک طریقت قل بیار از آن می گلرنگ مشکبو جامی کتور اول
گلرنگ مشک قوقولو شرابدن برقدح شراب شرار رشک و حسد در دل گلاب
انداز کونی و حسد گلابک جننه ات مراد بودرکه عشق الهی نوش ایدوب
غم دنیای فراموش ایدوب خوش حالی و طیب بالی و لانکه حالنه ارباب دنیا
و اهل عشق و هوانک غبطه حسدی اولوب اچلرینه او د دوشه اگرچه مستم و خرابم لطف کن
اگر مست

اکرچه مست خرابم سنده بر لطف قل نظر بر بن دل سرکشته خراب انداز
نظری بو حیران و خراب کوکله ات مراد مرشددن عین عنایت طلب در
نیم شب اکرت افتاب می باید نصف اللیلده اکر سکا کونش کرک ایسه
زروی دختر کلچهره کان نقاب انداز کل یوزلو یلدز یوزندن التون
نقاب ات مراد کل یوزلو یلدزدن کوزدر که یلدز یوزندن کل کبی نازکدر
والتون نقابدن مراد کوز قباغدر که التون کبی صارودر لاجرم هرکمکه نصف
لیلده نور افتاب حقیقی استرسه کوزندن قباق پرده سن قالدرمق
کرک نوم ممدوح دکلدر مهل که روز وفاتم بخاک بسپارند قومه که وفاتم
کوننده طپراغنه تسلیم ایده لر مرا بمیکده بر در خم شراب انداز بنی میخانه یه
الت شراب کوپنه ات مراد عبادت خانه قربنده صاحب حالت اولنلر
مقبره سنده وقف ایله دیمکدر رسول الله علیه السلام بیورمش ما من احد
من اصحابی یموت بارض الا یکون جابذا ونورا لهم یوم القیمه بوکا بناء در
صلحا جوارنده دفن طلب اتدکلری زجور چرخ چو حافظ بجان رسید دلت
بچرخ جورندن چونکه ای حافظ جانه ارشدی کوکلک بسوی دیو محن ناوک شهاب
انداز محنتلر شیطان جانبنه شهاب اوقن ات مراد جور چرخ شکایتندن
زمانه مقتضاسنجه معاصی و بدعته ابتلادر و الی شهابا اوقی ایله هلاک اتمک
علم و ورع ایله عامل اولوب اتی اق اتمکدر نیتکم رسول الله علیه السلام بیوردر
فان فقیها واحدا متورعا اشد علی الشیطان من الف عابد حرف السین
ای صبا بکذری بر ساحل رود ارس ای صبا اکر اوغرر سک ارس ارماغی کنارنه
بوسه زن بر خاک ان وادی و مشکین کن نفس اوپ اول درنک طپراغن مشکلو
ایله نفسی مراد توجه سحری یه در که جانب الهی یه ایررسه ایذن کیفیت طیبه
تحصیل ایده منزل سلمی که بادش هردم از ما صد سلام منزل سلمی اولسون

اکا هردم بردن یوز سلام. بر صدای ساربان بین و بانگ جرس دوه جیلر صدا
سندن و چاکاوازندن طلوکوردسن سلمی اسم معشوقه در مراد بونده
معشوق حقیقیدر دوه جیلردن مراد هادی سبیل هدی و جرسدن مراد
سالکلرن هوا و هادی در محل جانان بوس انکه هزاری عرصه ده محمل جانانی
اوپ اندن صکره زارلق ایله عرض قل کز فراقت نسوختیم ای مهربان فریاد رس
که سنک فراقکدن ای شفقتلو مددا ایرکور مراد رب حمددن طلب مدد در من که
قول ناصحان را خواندمی قول رباب بن که ناصحلرک قولنده قول رباب او قودم
کوشمال دیدم از هجران که اینم پند بس بر قولاق بورماق کوردم هجراندن
بو بکا نصیحت یتر مراد بودر که ناصحلرک کلامی باکه اواز ساز کبی هوا کلور
ایدی فرقت بکا کوشمال اولوب پند کافی اولدی عشرت بشبگیر کن بی ترس
کاندر شهر عشق کیجه او یانقلق عشرت قل قورقوسزکه عشق شهرنده شب
روانرا اشنایها هست با میر عسس کیجه کزنلرک اشنالغی وار در عسس
بکی ایله مراد احیای لیل ایدب چوق لیلده عبادت ایدن بی خوف اولوب
ریادن امین و این رب العالمین اولدوغن بیاندر پادشاهی کار بازی
نیست ای دل سر بباز پاهی لق اوین ایشی دکلدر ای کوکل باشک اوینه
ورنه کوی عشق نتوان زد بچوکان هوس یوخسه عشق طوبن اورمق
اولمز هوس چوکان ایله مراد بودر که سلطنت الهی یه پایه بلند در اکا خدمت
امر سهل دکلدر انکیچون باشک اوینمق کرکدر لاجرم عشق طریق اوینمق هوا و
هوس ایله اولمز دل برغبت می سپارد جان بدست چشم یار کوکل رغبت
ایله ویرر جانی یار کوزی الینه کرچه هشیاران نداوند اخود بکس کرچه ایقلر
ویرد یلر کند و اختیارلرن کمسه مراد بودر که عاشق اولمینلر اختیارلرن کمسه
الینه ویرمز اما عاشق اولان جانینی رغبت ایله عین ذات حقه ویرر طوطیان
در شکرستان کامرانی می کنند طوطیلر شکرلکده مراد سویلکلک ایدرلر
از تحیر دست بر سر می زند مسکین مگس تحیردن الی باشه اور مسکین سیکک

مراد علوم معارفه و وصول مراتبه مالک اولان حفظ و صفا ده اما جاهل و عامی

اولنلر حیرتده و تحیرتده دردمندلرده جاشنی بلک بو لسنده او چردی کر چکم

لبلرک قندینی صوردم اکر سن قاشرمکس نام حافظ کر بر اید بر زبان

کلک دوست حافظک ادی کلورسه دوست قلمی الله از جانب حضرت شاهم بس است

این ملتمس بنم شاهم حضرتی جنابندن بتر بو مطلوب مراد بودر که لو جده قلم

ایله اکر حافظک نامی مکتوب ایسه اکا بو سعادت یتر والله اعلم دلا رفیق سفر

بخت نیک خواهت بس ای کوکل سفر بولداشی دیلککی استجی بخت یتر نسیم روضهٔ

شیراز باغچه سی یلی سکا یولک ییکی یتر مراد بودر که خوجه حافظ کندی شهری

اولان شیرازدن سفر ایدوب اخر شهره کیدوب اول شهردن دلکیر اولوب

حب الوطن من الایمان حسنجه کیرو شیرازه کتمکه عزم ایدوب کندو قلبنه خطاب

ایدوب بو مطلعی دیمش دکر ز منزل جانان سفر مکن درویش بر دفی جانان

منزلندن سفر اتمه درویش که سیر معنوی و کنج خانقاهت بس که معنوی

سیرک و خانقاهک بو جاغی یتر مراد بو نده سالک طریقت اولانه یندوار در

محل عبادت منزل جانان حقیقیدر اندن سفر اتمیوب خانقاه بوجاغنده

ساکن اولوب معنی یوزندن سیر اتمک یتر هوای مسکن مالوف و عهد یار قدیم

انسی دونلمش مسکن محبتی و یار قدیمی عهدی زره روان سفر کرده عذر خواهد

بس سفر اتمش سالکلردن سنک دیلجی یتر مراد بودر که سالک سیاح اولانلر

نیجون بر مله سفر اتمز سن دیرلرسه حب وطن اصل و عهد یار قدیم سفره مانع

اولدی بهانه و عذر یتر مصطبه بنشین و ساغر می نوش مسافر خانه صدر نده

او تور و شراب قدحن اچ که این قدر جهان کسب مال و جاهت بس

که بو مقدار جهاندن مال و منصب کسب سکا یتر مراد بودر که صدر خانقاهده عبادت

منصبده و ساغر شراب یعنی قلب که محل عشق الهی در مال و سرمایه یتر و کر کمین

بکشا بد عدو بکشور دل بسوا جرسه دوشمن کوکل مملکتنه حرم درکه پیر مغان

[illegible]

پنا بس

پیر مغانک درکاهنک حریمی سکا صیغنق یتر مراد بودر که اکر ان الشیطان لکم عدو مبین
حسبنجه دخی عدوی عدووک نفسک الی بین جنبیک موجبنجه و نفس هجوم و غلو ایدرسه
شیخ صاحب حالت درکاهی و انک خانقاهی پناهی یتر زیادنی مطلب کار بر خود
آسان کن زیادلک طلب ایمه که بر ایشی کندوکه آسان قل که شیشهٔ می لعل بتی چو
ماهست بس که بر لعل شراب شیشه سی و ای کبی بر بت سکا یتر مراد بودر که مشایخدن
چوق کمسه التجا وار اورادن چوقلق الما قلبه حیرت ویرر و عمله صعوبت ویرر لازم
بر اسم اعظم و بر شیخ مکرم کافیدر فلک زمردم نادان دهد زمام مراد فلک جاهل
کشیه ویرر مراد یولارن تو اهل فضل و دانشی همین گناهت بس سن اهل
فضل و اهل علم سن همین گناهک یتر مراد اهل کمالدن مراد اولدوغی ذکر در
هیچ درد دگر نیست حاجت حافظ هیچ عذری درده یوقدر سنک حاجتک ای حافظ
دعای نیم شب و درس صبحگاهت بس نصف لیل دعاسی و صباح وقتی
درسک یتر مراد اوراد کثیره لازم دکل وقت شریفده قلیل و دائم اخلاصه مقارن
اولان یتر دیمکدر وله ایضا گلعذاری ز گلستان جهان ما را بس بر گل یوزلو
جهان گلستاننده یتر زین چمن سایهٔ سرو روان ما را بس بو چمندن اول
یورر سروک کولکه یتر مراد بو گلعذاردن شول مرشددر که انک یوزندن کشف
اولا و جهان گلستاننده مراد عا[illegible]شغله در و بو چمن مکاشفه دن اول یورر
سروک یعنی درجهٔ عالیه سی اولان ادمک ظل حمایت عنایتی بزه یتر که تعلیم اخلاص
ایدوب بزی صیانت ایدر من و هم صحبتی اهل ریا دوم باد بن و اهل ریا صحبتک
بندن اراق اولسون از گرانان جهان رطل گران ما را بس جهان ثقیللرندن
براغ طلو بزه یتر مراد ثقیللردن ریاضت ثقیل امرا بدنلردن ریاضت کلیه
بزه یتر که سبب وصول حق اولور قصر فردوس بپاداش عمل می بخشند فردوس
کوشکنی عمل عوض ایله بغشلرلر ماکه رندیم گدا دیر مغان ما را بس بز گدا یوز
دیر مغان بزه یتر مراد بودر که عمل اخلاصله وارده وز و عمله اعتماد اتمزز و حضرت حقه

عرض استغناد ده یوز بزه مخلص اهل فسوق اولانلر عبادت خانه‌لسی بتر بر نشین
بر لب جوی گذر عمر ببین او بو ربراق کناری اوزره و عمر گچش گور این اشارت
ز جهان گذران مارا بس بو اشارت گچیجی جهاندن بزه بتر فرات اب بنجه سریع
الجریان ایسه عمرده بویله در اهل اشارت فهم ایدر دیمکدر العارف یکفیه الاشارة
والذی فهم له البشارة نقد بازار جهان بنگر وازار جهان جهان بازارنگ نقدن
وجهانگ انجمه‌سن گور گر شمارا نه بس این سود و زیان مارا بس اگر بزه
بولاشه و زیان بتمز ایسه بزه بتر مراد بودر که جهان بازارنگ نقدی واریسه
زار و رحمتی دخی وار در بز انگ نقدین زحمتنه دونوب فراغت اتدک یار با ماست
چه حاجت که زیاده طلبیم یار بزمله در نه حاجت درکه زیاده طلب ایده‌وز
دولت صحبت این مونس جان مارا بس بو جان مونسنگ صحبتی دولتی
بزه بتر مراد بودر که شول کمسه که انس حق حاصل ایده انگه دخی نسنه‌یه
حاجتی اولمز از در خود خدا یا بهشتم مفرست کند و قپودن یارقی بهی
جنته گوندرمه که سر کوی تو ز کون و مکان مارا بس که سنگ محلک بلشی کون
مکاندن بزه یکدر بتر مراد قرب حق حاصل ایدن غیری نسنه استمد و کن بیاندر
حافظ از مشرب قسمت گله نا انصافیست ای حافظ قسمت مشربندن
شکایت انصافسزلقدر طبع چون اب غزلهای روان مارا بس صوکبی
طبع روان غزللری بزه بتر مراد بودر که غیرلره منصب و مال ویرلوری ایسه بزه
لطف طبع و کلام حسن ویرلدی بو شکر طلبوب شکایت قلمق انصافسزلقدر
حرف الشین اگر رفیق شفیق درست پیمان بکش اگر شفقت ایدجی بولداش
ایشک عهد درست اول حریف حجره و گرمابه و گلستان بکش حجره و حمام و
گلستان مصاحبی اول مراد فیقدن الرفیق ثم الطریق حسبنجه مرشددر
الکا خطاب ایدب دیر اگر شفقت ایدجی بولداشی ایسک صحیح العهد اول هر مکانده
مصاحب اولوب مفارقت قلمه که انلرکا تمام سلوکی حضور حضرتگ ایله در شکنج
زلف پریشان بدست باد مده زلف پریشانک بوکلمنی یلالنه ویرمه مکو که خاطر
عشاق گو پریشان بکش دیمه که عاشقلرک یعنی مریدمحبوبلرک خاطری پریشان اول

مراد بودر که غیب هویت مراتب طبقاتن افشان اتمه که عاشقلرک یعنی مرید
محبوبلرک خاطر پریشانی اولوب بسرانی نهان اتمک اولی در کر تشنه سوست
که با خضر همنشین بلنش اکر سنک هواک وارسه که خضر ایله مصاحب اولاسن
نهان زچشم سکندر چو آب حیوان باش اسکندرکو زندن آب حیوان کبی
کزلو اول مراد بودر که ای شیخ اکر قربت خضر اولمق استرسک آب حیوان
اسکندردن کزلو اولدوغی کبی سن دخی پادشاهمدن کزلو اول رموز
عشق نوازی نه کاری هر مرغیست رموز مبتدادر مضاف قدر عشق لفظنه
کار هر مرغیست خبر مبتدادر یعنی عشق نغمه لندرمک رمزلری هر قوشک اشی
اشی دکلدر بیا و نو گل این بلبل غزلخوان باش گل نو بلبل غزلخوانک یکی
گل اول مراد بودر که بن عشق نغمه لندرمک رموزنه قادرین گل بنم گلم اول که
عشق نغمه لری رموزن سویلیم طریق خدمت و آیین بندگی کردن مرهونندر
خدایرا تو رها کن بما و سلطان باش معنای بیت بودر که الله خدمت اتمک
طریقن و قوللق ایلمک رسمن قو بزه سلطان اول مراد بودر که کثرت مشاهده
و عبادتی بز مریدلره ایده لوم سن بزه حاکم و سلطان اول دکر بصید حرم تیغ مکش
زنهار بر دخی حرم صیدنه قلیج چکمه زنهار و زانچه با دل من کرده پشیمان باش
واندن که بنم کوکلمه ایتمشسن و پشیمان اول مراد بودر که مریدکه حرم الهی
صیدیدر انکا اسم قوی حواله اتمه که هلاک ایدرسن و اند لکل فعلندن دخی
نادم اول تو شمع انجمنی یک زبان و یکدل باش سن مجمع شمعی سن بر دللو
و بر کوکللو اول خیال کوشش پروانه ببین و خندان باش پروانه لک دوزشنه
سن و خیالنی کور خندان اول مراد بودر که ای شیخ سن مریدلر مجمعک شمعی سن
پروانه کبی نولنلرک آتش ریاضته اتلمسن کورسه لاهوی الله بک اقوا اما
خیر من ان یکون لک حمر النعم حسبنه اخی انا ابای بکم ولو سقط مو حسبنه شاد اول

تمال

کمال دلبری وحسن در نظربازیست کمال مبتدادر مضافدر دلبری لفظنه
وحسن معطوفدر اکا نظربازیست خبردر وشیوهٔ نظر از نادران دوران
بلکش یعنی کوکل الموق وحسن کمال نظربازلقده در نظرشیوه‌سی ایله
زمان نادرلرندن اول مراد بودر که قلب مریدالموق وحسن طریقت کمالی
کوزل کوزلکده امدی ای شیخ نظرشیوه‌سی ایله یعنی مریدلری کوزل کوزلک
ایله نادر زمان اولنلردن اول خوش حافظ واز جور یار ناله مکن ساکت
اول ای حافظ وجور یاردن الکلمه تراکه گفت که در روی خوب حیران باش
سکا کیم دیدی که کوزل یوزنه حیران اول مراد بودر که عشق اختیار ایدوب
جور یار چکمک کرک وطالب حق اولان ریاضت وعبادت ایدوب شیخ ارشادی
ایله شدایدی قبول اتمک کرک ولە ایضا باغبانا کر پنج روزی صحبت گل بایدش
باغبان اکر بش کونلک گل صحبتی کرک ایسه برجفای خار هجران صبر بلبل بایدش
هجران دکنی جفاسنه صبر بلبل کرک اکا مرید اودر که هر طالب دنیا وعاشق مطلوب
زمان قلیلده انتفاع تمتع ایچون عاشق کبی مشقت شدیده چکمک کرک باوجودکه
فارغ در ای دل از زبند زلفش پریشان منال ای کوکل انک زلفی بندنده
پریشانلقدن ایکلمه مرغ زیرک چون بدام افتد تحمل بایدش زیرک قوش
چون اغه دوشه تحمل کرک اکا مراد بودر که بر قیده مبتلا ومقید اولوب
پریشان اولدم دیو ایکلمکدن ضجرت اتمک کرک والا قیدادلوب خلاص مشکل
اولور هرکه روی یاسمین وجعد سنبل بایدش بونجلین هرکه یاسمین
یوزی سنبل قورجغی کرکدر یعنی بونلره متعلقدر اکا اول جمال جمیله وزلف جان
اسایه عشق ومحبت حرام اولسون لاجرم غیب هویت وجمال جمیل حضرت محبت
اولان ما سوایه وزخارف دنیایه اتمک کرک رند عالم سوز را با مصلحت بینی چه کار

عالم باقی رندک مصلحت کوریجیلک ایله نه ایشی وار کار ملکست انکه تدبیر و
تامل بایدش ملک ایشی دراول که تدبیر و فکر کرک اکا مراد بودر که فقیر و تخلصک
تدبیر ایله کاری واول فکر ایله انکساری بوقدر اما صاحب ملک اولانک تدبیر و تاملی
وهر امر ده حکم چو قدر تکیه بر تقوی و دانش در طریقت کافر نیست تقوایه
و علمه و طریقته اعتماد کفر در راه رو کر صد هنر دارد توکل بایدش سالکک اکر یوز
هنری داخی وار ایسه توکل کرک اکا مراد بودر که حضرت حقدن غیریه اعتماد
حضرتانی تشریک در تشریک غیر مع الحق کفر در لاجرم اهل طریقت هر ندکلو
عملی کثیر اولسه اعتماد و توکلی حضرت حقه ایدر ناز ها زان نرکس ترکانه اش
باید کشید مر هوندرا این دل شود یده تا ان جعد کاکل بایدش کشید لفظنک
فاعلی این دیک شوریده در معنی بیت بودر که نا زلری انک ترکانه نرکسندن
چکمک کرک بو دلو کوکل تا اول قور حق پر چم کبی کرکا ایسه اکا مراد بودر که
ذات الله دن ناز و تعزز چکمک کرک شول کوکل که غیب هویت دقدح دور رند
واثر فیض حضرت استر ساقیا کردش ساغر تعلل تا بکی ای ساقی قدح دور رنده
تعلل نیجه یه دک دور چون عاشقان افتد تسلسل بایدش دور تعلل چون
عاشقلره دوشه تسلسل کرک مراد بودر که ای شیخ عشق الهی نوش ایدر کلره
بهانه نیجه یه دک چون نوبت عاشقلره و طالب صادقلره ایره علی الدوام
شرب مدام اولمق کرک کیست حافظ تا ننوشد باده بی اواز رود کیمدر
حافظ تا ننوشد باده ایچمیه شرابی فیل او ازنسز عاشق مسکین چندین
تحمل بایدش عاشق مسکینه نیچون بو دکلو تحمل کرک مراد بودر که عاشق مسکین و فقیره
تمکین تحمل و تزیین استمز ره **وله ایضا** کنار اب و پای بید و طبع شعر و یاری خوش
صو کنارنده و سکود دبی و شعر طبیعتی و بر خوش یار معاشر دلبر شیرین و ساقی کلعذاری
خوش مصاحب بر دلبر شیرین و ساقی بر خوش کلعذار خوشدر مراد بودر که صفای
قلب اسباب صو کنارنده سکود کولکه سی درو علی طبیعی درو خوش یار در

وکوکل الوب کندو به مایل قیلن شیمرن دلبر در جذبه الهیه درووق ویرن
بر صاحب کشف یا بر وجهدن کشف حاصل اولان کمسه در بو بیت مرسوندر
الا ای طالع دولت که قدر وقت میدانی اکاه اول که ای دولت طالعی که وقت
قدرنی بیله سن گوار بادت این عشرت کنزواری روزکاری خوش سیلیجی
اولسون سکا بو عشرت که بر خوش روزکارک واردر مراد بودر که طالعی اولنه
خطاب ایدوب دیر سکا بو جمعیت طالع و وقت شریف حاصل اولیجق بونک
قدرنی بیلوب تضییع قلیوب عبادت صرف ایده سن بعده دعاء له ایدر
لاجرم عاقل اولدر که تعطیل وقت و تضییع عمر ایتمیه که صوکی ندامت در
هرانکس راکه بر خاطر ز عشق دلبری باریست هر کسنک که خاطری اوزره
بر دلبر عشقدن بر یوک واردر سپندی گو در آتش نه کردار کار و باری
خوش یوزرلکدی آتشه قوکه سنک بر خوش کارو بارک واردر مراد بودر که
یوزرلک اوتنی یا یوزرکوزدن ضرر اولمق ایچون توتسی ایدرلر شونک کوکلنده
دکبر یوکی واردر توتسی کوزدکمک ایچون یوزرلک یاقمق کرک در فکر بکرمی بندم
طبع کلینه زینتی بکر فکردن با علم بود کز نقش ایام بدست افتد نگاری خوش اولا که
ایام نقشندن الومه دوشه بر خوش نگار مراد عروس طبعدن کلام نفیسدر انک
زینتی بکر فکر اولمق کرک که زمانه ایله کلام مرغوب و نظم محبوب اله کله والحاصل زحمت
چکمینجه کمال کلام حاصل اولمز بیت هرکیم کمال استسه چکمک کرکدر الم خیر الانام چکدی
حق ایچون بلای تام حق استین بریدر اگر چکسه چوق بلا زحمت کرک کماله حاصل کلام
شب صحبت غنیمت دان داد خوش دلبستان صحبت کیجه سنی غنیمت بل و خوش
دلک دادنی ال که مهتاب دلفروز است و طرف جویبار خوش که کوکل نورلندرجی آی
ایدکدر و بر خوش ایرماق کناریدر مراد بودر که صفای خاطر حاصل اولدوغی وقتی

غنیمت بیلوب انک کیجه ده خوشدللک مقتضاسی اوزره اولوب می درکاسه چشمت
ساقی را بنام بیزد برکوزی چناغنده درساقینک ایله ادی حقیچون که مستی
میکند با عقل ومی ارد خماری خویش که مستلک ایدر عقل ایله وکتورر بر خویش
خمار مراد بودر که شیخ نظری عقل کیفیت ویرر که دنیای فراموش ایدر ودررو بر
خویش خمار ویرر که امر دنیاده بیمار اولور زخواب نرکس مست تو سرکردان
برخاست بغفلت عمر شد حافظ بیا با ما بمیخانه غفلت ایله عمر کیتدی ای حافظ
کل بزمله میخانیه که شنکولان خوش باشت بیاموزند کار خویش که سنک خویش
اولیجق شنکولر کاوبرنه لر بر خویش ایش مراد میخانه دن خانقاه ومعبد درو
شنکولان خوشن بلشدن مراد قوای نفسانیه در لاجرم انلر خویش عمل اوکرتمک
ایچون عبادتخانیه التوب غفلت ایله اولمک کرک وله ایضا یاربان نو کل خندان
که سپردی بمنش باز اول بکی خندان کل که اصمرلدک یعنی تسلیم ایتدک بکا انی
می سپارم بتو از چشم حسود چمنش اصمرلرن سکا چمن حسودی کوزندن انی
مراد او لکل خنداندن نفس انسانیدر که ایش فرح دنیا در غم آخرت دکلدر
وحسود چمندن مراد ابلیسدر که حسود جنت اولوب آدمی اندن اخراج اتمشدر
لاجرم نفس حضرت حقه اصمرلمق کرک شیطاندن حفظ ایچون بلکه جمیع اموروه
تسلیم واعتماد اول حضرته کرک کرچه از کوی وفا کشت بصد مرحله دور اکرچه وفا
محله سندن یوز قوناق اراق اولدی دور باد آفت دور قمر از جان وتنش اراق
اولسون دور قمر افتی انک جان وتندندن مراد مصراع اول مضموندن نفس حالنی
بیان ایدر که وفا تمکن غایت بعیده در ومصراع ثانی مضمونی دعادر که نفسک
ضلالتی زیاده اولمیوب جان وتنه ضرر وعذاب کلمک کرک طلب ایدر بسر منزل
سلمی زسرای باد صبا اگر معشوق سرمنزلنه ایررسک ای صبا بنی چشم دارم
که سلامی برسانی بمنش کوزدوترم که یعنی امید ایدرم که بر سلام ایرشدورسن

بنڭ

بندن اکا مراد توجه سحری حضرت عزته و مناجات و عرض حاجات اتمسن طلبدر باادب
نافه‌گشایی کن ازان زلف سیاه ادب ایله نافه اچ اول زلف سیاهدن جای دلهای
عزیزست بهم برمزن ای عزیز کوکلر یریدر بربریله اورمه مراد بودر که غیب
هویت قلوب اولیا توجه و تمکن ایتدوکی مقام در انک اسرار اخبارن اهل طریقت
دیدکلری نک خلافنه احمق کرک کودلم حق وفای خط وخالت دارد دی کوکلمک حق
وفاسی سنک خط وخالکه واردر محترم کارداران طره عنبرشکنش محترم دوست
اول عنبر بوکلمی طره ده انی مراد بودر که روح انسانی توجه سحری یه خطابدر که
معشوق حقیقی حضرتنه عرض ایدرسن که اگرچه نفس عهده وفا اتمز اما قلبک حق
وفاسی واردر سنک شریعتک خطنه و طریقتک رمزنه لاجرم انی عز حضرتده
عزیز و محترم دوتمق کرکسن در مقامی که بیاد لب او می نوشند بر مقامده که
انک لب یادینه شراب ایچرلر سفله آن مست که باشد خبر از خویشتنش دخی
در اوزمست که کندو کلمدن خبر اوله مراد بودر که عشق الهی نوشن ایدنه
بیخود اولور ماسوای بلکه کندو بیله فراموش اتمزسه دخی در عالی همت دکلدر
عرض و مال از در میخانه نشاید اندوخت عرض و مال میخانه قپوسندن قزنمق
اولمز هرکه این آب خورد رخت بدریا فکنش هرکیم بر صوایچر متاعی دکزه
آنسن مراد بودر که خانقاهه وارن طلب عرض و وقار و شیخوخت و اعتبار
استمیوب و تحصیل مال قصد ایلمیوب طالب حق اولمق کرک عشق الهی نوشن
ایدن وحب حق اختیار ایدن عرض و ناموس و مال و متاعی محو و افنا اتمک
کرک هرکه ترسد ز ملال انده عشقش نه حلال هرکه قورقرسه ملالدن عشق غصه‌سی
اکا حلال دکلدر سر ما و قدمش یا لب ما و دهنش بزم بلنمز انک ایاغی یا بزم
لبمز و انک اغزی مراد بودر که عشق اختیار ایدن نفع و ضرر هرنه واقع اولورسه
انی قبول اتمک کرک و حقارت و عزت و فرقت و وصلت اکا یکسان اولمق کرک

شعر حافظ همه بیت الغزل معرفتست حافظک شعری دوکلی معرفت سوزی بیتی در
آفرین بر نفس دلکش ولطف سخنش آفرین انک کوکل چکیجی نغمه و سوزنک
لطافتنه مراد منطوقندن ظاهردر وانصاف بودر که خواجه حافظک جمله شعری
معرفت دربو امر غریبدر که صورت مجازده بوده کلو لطایف درج ایلمشدر
پیران طریقت اسرار حقیقت فهم ایدرلر اگرچه جوانلر شرب شرابه ترغیب کمان
ایدرلر ایدی لکن بو فقیرک شرحنده معلوم ایدنورلر که مراد مجاز دکلدر حقیقتدر
وصلاح ارشاد و نصیحتدر ولا ایضا چو جام لعل تو نوشم کجا بماند هوشش
چون سنک لعل قدحن انجم قنده قلور عقل چو چشم مست تو بینم مراد رادکوشش
چون سنک مست کوزک کورم بکا کیم قولق دوتر مراد جام لعلدن طوداقدر
وقدح ایچم مراد ذکر محل ارادهٔ حال اعتبار ایله کلام دربس روح انسانی
نفس ظلمانیه دیر بن سنک سوزک ایشیدیجک قنده قالور عقل یعنی عقلم که
مجنون کبی افعال قبیحه ایدرم وچون سنک شهوات ناظر اولان کوزکه کیدرم
قولاق دوتمزم که بندن کلام خیر صادر اولمز یا کلام کمسه ده تاثیر اولمز منم غلام
تو درزانکه ازمن ازادی بن سنک قولکم اگر بندن ازاد ایسک مرا بکوزه فروش
شراب خانه فروش بن میخانه بردائی صاتجی سنه صات مراد میخانه دن
خانقاه در والکا بردق صاتن انک جوالحن صاتن درواکا قول اولوب خدمت
ایدن وکیل خرجیدر لاجرم روح یا عقل نفسه دیر سکا قول اولوب انه قوللوغنه
دلالت ایدرم اگر بندن ازاد و فارغ ایسک بن خانقاه خدمتنه نصب قیل
یعنی ای نفس خانقاه حجره سنده ساکن اولوب عبادته وریاضته موافقت
ومساعت ایده مز ایسک باری خانقاه خدمتنه مساعده و موافقت قیل
سبوی انکه زمیخانه کوزه یابم اول قنو ایله که میخانه دن برداق بولم ردم سبوی
خراباتیان کشتم بر دوش کیدرم خراباتیلرک دستی سن چکرم اوموز ایله
مراد بودر که اول رجا ایله که خانقاه دن بر صوفی حصه سن بولم اهل خانقاهک
دستی سن اموزم ایله چکرم زیرا مشایخ اتفاق اتمشلردر که خادم خانقاه اولانه

صوفی مرتاض قدر فیض اولور شیخ شهاب الدین دیمش بر صوفی بر وقتده صوفیلر خلوتده
ریاضت ایدرلر بر صوفی خادم خانقاه اولوب بونلرک حوایج مهماتن و خدماتن
کدررایدی بکا مشاهده و مکاشفه‌دن بشویله ظاهر اولدی که خانقاهده اولان
صوفیلرک جمله‌سنه نه‌کلو فیض اولدی ایسه اول خادم خانقاهه جمله‌سی قدر
اولدی و کوزه تعبیرنده بدن انسان مراد ایدوکنه اشارت وار در بلکه کوزه
اصلده بدن انسان ایدوکنه تنبیه در زشوق تو لعل سقای کوی میخوران
سنک لعلک شوقندن میخورلر محله‌سی سقاسی بدیده آب زنده‌ٔ آستان باده
فروش کوزی ایله صو اورلر شراب صاتجی ایشکنه مراب مخاطبدن معشوق
حقیقیدر چون خواجه حافظ خادم خانقاه احوالن بیان قلدی ایسه صفای
حالن ذکر ایدر که صوفیلرک بری سقالق ایدب یارانه الکا سقاده دریر
پس میخورلردن مراد عشق الهی نوش ایدن صوفیلر در و باده فروش شیخ در
لاجرم سقای خانقاه لعل الهی و کلام سائی شوقندن صوفیلره ویرور ب
آستانه شیخ کوزیلش سپیر مرا بکو که خاموش باش و دم در کش بکا که ساکت
اول نفس چک که در چمن نتوان کفت مرغ را که خموش که چمنده دیمک اولمز
قوتی که ساکت اول مراد بودر که مجلس انس و محل وعظ اولیجق نفس ناطقه
طوطی کویا و بلبل پرنوا کبی تکلمه تیز نه کلور پس اول وقتده سکوت ایله امر
بلبل ساکت اول دیمکدر و هیچ عاشق پر بلا سکوته قادر اولورمی چکونه
با همه درد بلا شوم خاموش اکر نشان تو خواهم کدام صبر و قرار اکر سنک
نشانک استیم بکا قنغی صبر و قرار و کر حدیث تو کویم کدام طاقت و هوش
واکر سنک سوزک سویلیم بکا قنغی طاقت و عقل مراد بودر که معشوق حقیقی
نشانن استیوب اول جانبه متوجه اولیجق صبر و قرار قالمیوب اول جانبه انجذاب
کلی ایدب نه صبر و قرار اولورم و اکر انک کلامن سویلرسم طاقت و عقلم قالمز
که باده آتش تیزست و پختگان در جوشش که شراب او دور پخته‌لر قاینمغده در

مراد بودر که عوام الناسدن اولان مبتدی سالکلره ریاضت شدیده تکلیف
ایدرلر لخته لر المزلر زیرا عشق الهی و مجاهده قویه اینی اودر رنجه اولانلر قایمغده
درانلرک اتشه حاجتی یوقدر لاجرم کامل و مبتدی یکسان دکلدر نسیم روضهٔ
جنت بذوقان نرسد جنت باغچه سی بلی اول ذوقه ایرمز که یار نوشش کند
باده و نوکوی نوشش که یار شراب ایچه وسن دیه سن ایچ مراد بودر که
نسیم روضهٔ جنت خطی خط جسمانی در و یار شراب ایچه سن نفس عشق الهی نوش
عقل اکا نوشش قل دیه سن خط روحانی خط جسمانیدن اولی در لاجرم نسیم
روضهٔ جنت خطندن نفس عبادته مشغول اولوب عقل اکا ترغیب قیلدوکی اول
اعلادر نداز دند که حافظ خموش باش ببوش نداا ودرلر که حافظ ساکت
اول که مراد خلعت سلطان عشقدن لبس فقردر لاجرم بکا دیرلر فقردن
شکایت ایتمیوب ساکت اولوب لباس فقری لابس اول امیر المؤمنین علی
کرم الله وجهه دیمش دلیلکر ان الفقر خیر من الغنی الغنا قلیل المال خیر من الکثیر
لقایل لخلو فاعصی الله للغنی ولم ترخلو فاعصی الله للفقیر وخبرده وارد اولمشدر
الشریعة اقوالی والطریقة افعالی والحقیقة احوالی والمعرفة رأس مالی
والعقل اصل دینی والحب اساسی والشوق مرکبی والخوف رفیقی والعلم سلاحی
والحلم صاحبی والتوکل بردائی والقناعة کنزی والصدق منزلی و
الیقین ماوائی والفقر فخری وبه افتخر علی سائر الانبیاء والمرسلین
یوقدر نیست کس را رکند سر زلف تو خلاص یوقدر کمسه سنک زلفک اوجی
بکندندن خلاص میکش عاشق و مسکین نترس ز قصاص اولدررسن عاشق
مسکین قورقمه سن قصاصدن مراد مخاطبدن نفس درکه هر کمسه که انک
قیدینه مبتلادر و اول عذاب اخرتدن بی پروادر عاشق سوخته دل تا به بیابان
فنا کو کل یا نمش عاشق فنا تا فنا بیابانده نرود و در حرم جان نشود خاص
الخاص کعبه جان حرمنه اولمز خاص الخاص مراد عاشق سوخته دلدن سالک
طالبدر اول که فنا فی الله قفاسنده نفس شرندن امین اولوب روح حرمنه

واصل

واصل اولمیه مقبول حضرت اولمز ناوک غمزۀ تو دست ببرد از رستم
سنک غمزک اوقی الذی رستمدن یعنی اکا غالب اولدی حاجب ابروی
برده کرو از وقاص سنک قاشک مانعی و بوانی اوکدن الدی یعنی سعد
بن وقاصدن که اوق اتمقده پهلوان ایدی مراد مخاطبدن نفسدر
و اول بر وجه ایله غالبدرکه مشجع و پهلوانلر انک مغلوبدرلر
بهواداری او شمع صفت از سر صدق انک هوادارلغی ایله شمع کبی
شوق بلشندن کوردم ایثار تن جوشش ز روی خلاص ایلدم ایثار کندو
تنمی اخلاص یوزندن مراد اخلاص ایله عبادتده و ریاضتده تنمی افنا اتمکی
اختیار اتدم دیمکدر تا بسوزی تو نیابی ز غم عشق خلاص تا یانمیه بولمزسن
عشق غمندن خلاص مراد بودر که تا ریاضت ایله نفسک شوق ایله افنا
اتمیه سن حب الهی غمندن خلاص اولمیوب وصول الی الله اتمزسن چونکر دیم
همیشه بهوایت رقاص که تو زکبی یوز دایم سنک هواک ایله رقص اوردجی
مراد مخاطبدن بونده محبوب حقیقیدر و اتش انک اشتیاق ذات جمیله
عشاق تو زکبی رقاص قمرغه کبی مولوی وار دوّار ایدر زر خالص کند
از چند بود همچو اصاص خالص التونی ایدرلر نه کلوقلای ایسه دخی مراد
عشق الهی نک خاصه سی بیاندر که اخلاق ذمیمه اخلاق حمیده یه تبدیل ایدر
و قلیل القدر اولانی عزیز المقدار ایلر قیمت در کرانمایه چه داند عوام
اغر بهالو انجونک قیمتنی نه بیلور عوام حافظا کوهر یکدانه مده جز بخواص ای
حافظ کوهر یکدانه ویرمه خواصدن غیریه خواصه تخصیص اتمک کبرکی ایدی ذکردر
ولهٔ ایضا از رقیبت دلم نیافت خلاص سنک رقیبکدن کوکلم بولمدی خلاص

مثل الغاص لايحب الغاص قصه خوان قصه خواني سومز مثل مراد بودركه
اهل دنياكه رقيب دنيادر وعدوى اهل هدادر انلرك كلام حب ومكسوى در
وانلرك اهل الله ايله ايتدكلرى غوغادركه بونلرك كلامنده تفحص خطادر
محتسب خم شكست وبنده سرش محتسب كوپى اوقدى بنده باشنى
السن بالسن والجروح قصاص مراد محتسبدن اهل ظاهردر وكوپدن
مراد شيخ كاملدر لاجرم هركيم اهل ظاهردن شيخ طريقت تفرسا رشدده بن
الكاجز اسن ايتمك روادر زيرا ان النفس بالنفس والعين بالعين والانف بالانف
والاذن بالاذن والسن بالسن والجروح قصاص قول خدادر همچو عيسى
جام ماكه مدام عيسى كبى در شراب قدحى كه دايم مرده را زنده ميكند
بخواهش اول در كوزه خواهش ايله مراد جام ميدن قلب كاملدركه عشق الهى
ايله مالدر لاجرم قلوب ميته احيا ايتمك اندن حالى در مشترى همچو زهره
شود رقاص مشترى زهره كبى رقاص ولدى مراد مطربدن شوقدر شيخ واعظادر
ومشتريدن مراد علم ظاهر اهلدركه علم نجومده مبيندركه مشتريه علمايه
منسوبدر وزهره دن مراد اهل ذوق وطرب دركه علم نجومده مبيندركه
زهره يه اهل عشرت وسازه منسوبدر لاجرم كندو مطربنه واعظ شيخه
خطاب ايدب ديركه بر وجهله وعظ ونصيحت وتعليم طريقت قلكه علم ظاهر صوفى
صاحب شوق كبى وجد وسماعه كلمشلردر فضلت از عشق باد نه از عقل
فضلك عشقدن اولسون عقلدن دكل تاكه خالص شوى چون زر خالص
تاكه خالص اولاسن كزيده التون كبى مراد عالم اهل فضل بندركه فضل وكمال
وغيريدن تفضل ايتمك عقل كامل وعلم شامل ايله اولمسون بلكه عشق الهى ايله
اولسونكه ايكى جهتى جامع اولوب كزيده دن كزيده اولاسن حافظ ازدو جهـ
ان دست

حافظ کوکلدن دوستک یوزی مصحفندن خواند الحمد وسورهٔ اخلاص اوقدی
فاتحه وسورهٔ اخلاص مراد کوکلدن اوقعدن یا از برا وقمق یا صدق ایله
اوقمق درجه جیبی مصحفه تشبیه ایدرلر بیت ای یوزی مصحف جمالک پارجی علکلری سنک
زلفکی واللیل ولعلک سورهٔ کوثر نور امابونده مراد تجلی جمال اولیجق فاتحه و
اخلاص اوقدوغنی ذکر در حرف الفاء حسن وجمال تو جهان جمله گرفته طول وعرض
سنک حسنک وجمالک جهانی جمله دوتدی اوزینه واینیه شمس فلک خجل شده از رخ
خوب ماه ارض فلک کونشی خجل اولمشدر برایک خوب یوزندن مراد مخاطبدن
رسول الله علیه السلام در دیدن حسن وخوبت بر همه خلق واجبست
سنک حسنک وخوبلغک کورمک جمیع خلقا اوزره واجبدر رویت بلکه بر
جمله ملائکه است فرض سنک یوزک کورمک بلکه جمله ملکلرا اوزره فرض در
مراد بودرکه شول ذات شریف که حضرت حق انی حبیب اختیار ایده
جمله جهان خلقی واهل اسمان انی کورمک استمک لازم در از رخ تست
مقتبس خور ز چهارم اسمان سنک یوزکدن شعله الیجی در کنش دردنجی
فلکدن هیچو زمین همقیمتین مانده بز بربار فرض یدنجی یرکبی قلمشدر
فرض یوکی التنده مراد بودرکه لولاک لما خلقت الافلاک حسبنجه فلک رابع
شمسک نوری سنک یوزکدن النمش دین درکه سنا اولمسک فلک اولمزجان که
فدای او نشد مرده جاودان بماند جان که انک فداسی اولمدی ایدی میت
قالمادی تن که اسیر او نشد لایق اوست قطع و برص تن که انک اسیری
ء م اولمشدر انک لایق در کسلمک واکسمک مراد بودرکه شول جان که رسول الله
حضرتنه فدا اولیه لغزو ضلالتده قالور وکافر وضال میت مثابه سنده در
قصهٔ عشق حافظا باد رسانذلش بعرض قصهٔ عشق ای حافظ یل ارسوردر

مراد بودکه رسول الله علیه السلام حضرتنه دنیاده وصول میسر دکلدر تا
یا فقیر اولان قبری قربنه وارمق عسیردر اما عرض عشق شوق مشتملدر
که رسول الله علیه السلام بیورمشدر من صلی علی بقبری سمعته ومن
صلی نائیا ابلغته یعنی برکسه بکا صلوات ویرسه قربده بن انی اشیدرم
وبرکسه بکا صلوات ویرسه بعید ایکن بکا یتشدورلر حرف الطاء
کرد عذار یار من تا بنوشت دور خط عذار اطرافنه بنم یارم تا یازدی
خط دورنی یا بنم یارمک عذاری اطرافنه تا یازدی دور خط ماه فلک
ز روی او راست فتاده در غلط فلک آیی انک یوزندن راست کتمشدر
غلط یعنی فلک انک عذارنی اطرافنده خط ایله کورجک کندو یی صانور
ناله دایره سنده ایچنده از هوس لبش از آب حیات خوشترست
انک آب هوسندن که آب حیاتدن خوشترکدر کشته روان دیده ام
چشمهٔ آب همچو شط اولمشدر روان کوزمدن صو چشمه سی شط کبی مراد
کلام الهی اچون اغلدوغی ذکردر که هوات میدهد کرد مثال جان ودل
که سنک هواک ویررم توزکبی جان وکوکل کاه باد میکشم اتش عشق تو
چو بط کاه صویه چکر سنک عشقکا ودی قازکبی مرادکاه حجتکه قورجان
ودل خال سیاه او بران عارض سیم رنک یعنی انک قره بکنی اول کومش
رنکلو عارضی اوزره کور راست بمشک ماندان رخ ماه نقط راست
مشکه بکزر که اول ای یکاغی اوزره بر نقطه یعنی انک قره بکی اق یوزنده
ای کبی یوزنده مشک نقطه یه بکزر مراد بوندن دخی غرابت صنع حقی بیاندر
زلف کشاده کرده خوی چون بچمن در آمدی زلفک اچلمش وترلمش
چون چمنه کردک شد رخ کل چو ارغوان مشک وکلاب شد سقط کل یوزی

ارغوان اولدی یعنی قیزردی ومشک وگلاب سقط اولدی غیب هویتدن رفع
حجاب ایدوب واستعجال فیض ایلیوب مجمع مکاشفه یه دخول ایدوب
اهل کشفی شرمسار وروایح طیبه صاحبی اولنلری کار قلدوغن بیاندر
لاجرم جمال غیرلیری بی مجال ایدر گر بغلام خود شهنشاه قبول می کند اگر بنی
کندو قوللوغنه شاه قبول ایدرسه تا بمبارکی دهد بنده گیشی خط تا مبارکلکله
ویره قول انک قوللغنه خط یعنی تمسک مراد عبودیت ایله مقبول اولمغه طالب
وراغب اولدوغن بیاندر اب حیات حافظ گشت ز نظم تو خجل اب حیات
ای حافظ اولدی سنک نظمکدن خجل کسن بهوای عشق او شعر نگفتا زین غلط
کمسه انک عشق هواسنده شعر دیمدی بو اسلوبدن مراد کندو شعرنی مدحدر رغ الواقع
بو اسلوب اوزره کمسه شعر سویلمشدر که صورت مجازیه بوده کلو حقایق
طریقت ودقایق حقیقت کمسه دن واقع اولمامشدر واب حیات بو نظمدن
خجل اولسه جائزدر که اول حیات دنیا فانیه یه درباعث وبو حیات عقبای باقیه
موروثدر حرف الظاء ز چشم بد رخ خوب ترا خدا حافظ هر مز کوردن سنک
خوب یوزنی الله صقلیجی که گر دجله نگوید بجای ما حافظ که ایلدی جمله ایولکی بزم ایچون
ای حافظ مراد مرشد طریقت دعادر که انک کاری ایولک اتمکدر که جناب عزتدن
فیض وفضل باعثدر دنیاده وآخرتده بیا که نوبت صلحست دشمنی بگذار
گل که صلح نوبتیدر دشمنلکی ترک قل که با تو نیست مرا جنگ وماجرا حافظ
سنک ایله بکا بو قدر جنگ وماجرا حافظ مراد محبوب حقیقی طرفندن کلامدر
اگرچه خون دلت خورد لعل من بستان اگرچه سنک گوکلک قانینی الجدی بنم
لعل الجان من زلبم بوسه خون بها حافظ بنم جانم جیججون لبمدن بوسه قان بها
ای حافظ مراد بونزن دخی محبوب حقیقی طرفندن کلامدر تو از کجا وامید وصال
او ز کجا سن قندن وانک وصالی امید قندن بدامنش نرسد دست هر گدا حافظ

انک اتکنه ایرمز هرکدا الی ای حافظ مراد حضرت حقک عظمتی وجلالتی وعبدک
حقارت وحالنی ذکردرکه مشایخ دیمشلر این الرب الجلیل واین العبد
الذلیل اما عجیبدرکه بوقدر کمال استغنای ایله بنده کناه کارینه ترک ملوک
امر ایدوب کنذ وجنابه دعوت ووعد قربت ایدر بزلف خط بتان دل
مبند وجان دیگر بنلرک زلف وخطنه کوکل وجان باغلمه دخی اگر بحتی ازین
بند داین بلا حافظ اگر قورتلورسک بو بندن ای حافظ که شعر تست فرح بخش
وجان فزا حافظ که سنک شعرک درشاذ یلق بغشلیجی وجان ارتورجی ای حافظ
تو دلق شعبده بر وز اهد سن حقه باز لق خرقه سن گیمشسن یوری زاهد
زد ردد رد تو نوشنده بیا حافظ درد بوسه سندن ایچمشسن کل ای
حافظ بکار من کنان دم یکی دعا حافظ بنم ایشمه ایره سن اول دم بر دعا
ای حافظ حرف العین قسم بحشمت جاه وجلال شاه شجاع اندم
شاه شجاعک عزت جلالی نک عظمتنه ذرکه نیست باکسم از بهر مال وجاه
نزاعی که مال ومنصب اوتوری کمسه ایله بنم نزاعم یوقدر بیار ای بعاشقان
نظری کن بشکر این نعمت بو نعمت شکرینه عاشقاره بر نظر ایله که من
غلام مطیع تو پادشاه مطاع که بن غلام مطیعم سن پادشاه مطاعسن
سن فیضنه تشنه ازاما نمی کنم دلیری نمی دهیم صداع جرات اتمز زبانشس
اعمز بشراب خانکیم می مغانه بیار خانه ده حاصل اولمش شرابم چوق
یا که مغلر شرابکتوری مغانه دن مراد مرشدک تربیه سیله حاصل
اولان فیض ومعتقد شراب خانه کی ده مراد کندو سببیله ظهور بولان
شوق وحالت در حریف باده رسید ای رفیق توبه وداع باد حریفی ایرشدی
ای توبه حریفی وداع احریف دن مراد باده رفیق دن مراد توبه در اضافت
بیانیه طریقیله خدا را بهم شست وشوی خرقه کنید الله ایچون بنم خرقه می شراب ایله
یو یب اریدکور که من نمی کنشنوم بوی خیر ازین اوضاع زیرا بن بو اوضاعدن

خر

خیر رایحه سنی استمزم مراد ریا ایله اولان طاعت و ریاضت وصال جانانه وسیله اولمز دیمکدر

ببین که رقص کنان میرود بناله چنگ کورکه چنک ناله سیله رقص ایدرک کسی که رخصه

نفرمودی استماع سماع مشغول کمسه که مخفا سماعک استماعنه اجازت ویرمز ایدی

مراد سماعه رضاسی اولمیین کمسه‌دی بر مرشیده مرید اولوب رقص و سماع الردیمکدر

هنر نمی خرد ایام وغیر ازنیم نیست زمانه یعنی زمانه‌ده اولنلر که هنر صاحبی المز و بنم بوندن غیری

نیم بو قدر کجا روم بتجارت بدین کساد متاع بو کاسد و بی اعتبار متاعله بنده تجارتنه کرام

متاعک دتغدیرنده دربیاره‌یی که چو خورشید مشعل افروز دشراب کتورکه آفتاب کبی مشتعل

مشعله لندوره رسد بکلبهٔ درویش نیز فیض شعاع درویشک حجره سنه دخی شعاع فیض

ایرشه صراحی و حریفی خوشم زدنیا بس برصراحی و برخوش مصاحب دنیادن بانکه قیرکه غیر

ازین همه اسباب تفرقت و صداع زیرا بوندن غیری جمعی پراکنده لک اسباب و باشن آغریسی

درصراحی دن مراد عشق الهی و حریف دن مراد مرشددر ز زهد زاهد و طامات او ملول

شدم زاهدک زهدندن و انک طاماتندن ملول اولدم بساز رود و غزل خوان بدین اسعد و

سماع آلت کلدی حاضر ایله و غزل اوقو بوسه و دله سماع ایله جبین و چهرهٔ حافظ خدا جد

ملکنا د حافظک الیغ ویوزنه خدا جدا ایلمسون زخاک بارکه کبریای شاه شجاع شاه شجاعک

کبریاسی بارکاهنک خاکندن وله ایضا بامدادان که زخلوتکه کاخ ابداع علی الصباح

که حادث قصرک کوشه سندن مراد فلکدر شمع خاور فکند بر همه اطراف شعاع شرق یعنی شمعی

جمیع اطرافه شعاع براغه مراد آفتابک طلوعیله عالم منور اوله دیمکدر برکشد آینه از جیب

افق چرخ و دران فلک افق قوینندن اینه‌یی چقاره واول آینه ده روی گیتی بنماید

ازان انواع جهانک یوزی نیجه بیک نوعله کورینه آینه دن مراد آفتابدرکه انک سببیله

بعد الطلوع جهانده نه وار ایسه ظاهر اولور زیرا شب کلمک ایله جمیع اشیایه ظلمات احاطه

ایلر در زربادای طربخانهٔ جمشید فلک فلک جمشیدنک طربخانه سی زاویه لرندن

ارغنون ساز کند زهرهٔ باهنک سماع سماع قصدنه زهره ارغنون دوزه جمشید فلکدن

مراد آفتاب اولمق روشن در فلک اولمقدن چنک در غلغله ایدکه کجا شد منکر چنک غلغله سی

کله که منکر عشق قنده کتدی جام در قهقه ایدکه کی شد مناع جام قهقه یه کله که مناع عشق
تنده کتدی جنک دن مراد مرشد در جام دن مراد دل پیر مشغله وضع دوران بنکر صاغر
عشرت برکیر دورانک وضع و اسلوبنی کور و عشرت ساغرینی طوت که بهر حالتی نیست بهین
اوضاع زیرا هر بر حالتده اوضاعک ایوسی بودر که مراد عشق الهی یه سعی در طرهٔ شاهد
دینی همه بندست و فریب دنیا شاهدنک طره سی دوکلی بنده و فریب در عارفان بر سر این
رشته نکو بند نزاع عارفلر بو خصوصده نزاع اتمزلر مراد دنیانک جمیع مناصب و زخارفی
بند و فریب و کمرایدوکن بیاندر در عمر خضر و طلب از شمع جهان میطلبی بادشاه عمر طلب
ایله اکر جهان خلقنه شمع لو برکزیده ر مظهر لطف ازل روشنی چشم امل لطف ازلک مظهری
چشم املک روشنلکی جامع علم و عمل جان جهان شاه شجاع علم و عملک جامع جهانک
جانی شاه شجاع مراد بادشاه شجاعی مدحدر **وله ایضا** در وفای عشق تو مشهور
خوبانم چو شمع سنک عشقک وفاسنده خوبلرک مشهوریم شمع کبی شب نشین کوی سربازان
وریدانم چو شمع سربازلر و رندلر محله سنک شب نشینی ام شمع کبی هیچ شب خوابم نمی اید
بچشم غم پرست نهم غم پرست چشمم هیچ شب خواب کلمز بس که در بیماری هجر تو کریانم چو
شمع زیاده که سنک فراقک خسته لکمده شمع کبی کریانم مراد فراق یاده موءلم ایدوکن بیاندر
بوهم وجه در بنم عمر پر سست چشمم کیجه هیچ خواب کلمز خطاب خدایه در رشته عمرم بمقراض
غمت ببریده اند عمرم رشته سی سنک غمک مقراضیله کسلمش اولدی همچنان در آتش عشق
تو صدانم چو شمع همچنان سنک عشقک آتشنده و شمع کبی خندانم همچنان بونده هنوز معناسنه در
در شب هجران مرا پروانه وصل و ست فراق کیجه سنده بانکه بر وصل پروانه سی کوندر
ورنه بی روی جهان را بسوزم یوخسه سنک یوزک سز جهان خلقنی یاندرم پروانه
بونده اتزکره و جبرجی معناسنه در بو بیت لرده خطاب خدایه در کر کمیت اشک
کلکونم نبودی کرم رو اکر اشک کلکونم کمیتی سرعتله یوریجی اولمیدی کی شدی
روشن بکیتی راز پنهانم چو شمع بنم پنهان رازم شمع کبی عالمه نیجه روشن اولوردی
کمیت طوری اتکه یله سی و قویروغی سیاه اولا مصرع در که بکری یوقدر در میان

آب و آتش همچنان سرگرم تست آب و آتش ایچنده همچنان سنک سرگرمکدر

این دل زار نزار سکبارم چو شمع بو بنم اشک یاغدرجی لاغر ضعیف کوکلم شمع کبی سر

گرتست سنک جوار تلو و صادق عاشقلدر کوه صبرم نرم شد چون موم در دست

غمت صبرم طاغی یعنی کوه بکز صبرم سنک غمک الندده موم کبی نرم اولدی تا در آب

و آتش غمت کذرانم چو شمع تاکه سنک عشقک آب و آتش نه دن شمع کبی ایریجیم با

جمال عالم آرای تو روز من شب است سنک عالم زینت ایدجی جمالک سزبنم روز شبدر

با کمال عشق تو در عین نقصانم چو شمع سنک عشقک کمالیله شمع کبی عین نقصانده ایم

مراد کمال عشق وجود فانینک نقصانی اقتضا اندوکی اشعار در سرفرازم کن شبی

از وصل خود کردنکش ای کرونکش برکیجه سکندو وصلکدن عالی قدر ایله تا منور

گردد از دیدارت ایوانم چو شمع تا سنک دیدارکدن ایوانم شمع کبی منور و روشن

اوله خطاب خدایه در کردنکش جبار معناسنه در بیت در منزل ما چو مه نیاید خود

طالع آن کجاست ما را همچو شمعم یک نفس با قیست با دیدار تو سنک دیده اکر شمع

چو مه نیاکبی بر نفسم باقی در چهره نماد لبرآ تا جان برافشانم چو شمع ای دلبر یوزکی

کوستر تا شمع کبی جانم نثار ایدم خطاب خدایه در آتش عشق تو حافظ عجب در سرگرفت

سنک آتشی عاشقک عجب دیه سن جقدی آتش دل کی باب دیده بنشانیم چو شمع

کوکل آتشنی کوز یاشیله مجبن سوندردم مراد آتش عشقی کوز یاشیله سوندرمک ممکن

ایدکن اشعار در حرف الغین سحر بوی گلستان همی شدم در باغ سحر وقتی گلستان

سیرنی امیدیله باغه کتدم که تا چو بلبل بی دل کنم علاج دماغم که تا عشق بلبل کبی دماغمه

علاج ایدم بچهره گل سوری نگاه میکردم گل سوری نک یوزنه نظر ایلدم که بود در شب

تاری بروشنی چو چراغ لیل مظلم ده روشن چراغ کبی ایدی چنان بحسن و جوانی خویشتن

مغرور گل سوری کندینک حسن و جوانلغنه انجلین مغرور ایدی که داشت از دل بلبل هزار گونه

فراغ که بلبلک کوکلندن درلو فراغ و استغنا طوتردی گشت ده نرگس رعنا و دیده

از حیرت رعنا نرگس حیرتدن اکی کوزنی اچش نهاده لاله ز سودا بجان و صد داغ لاله

دل

لاله سودا آن جان و دلنه یوز داغ قویمش زبان کشید چو تیغی پسر زنش سوسن سوسن
طعنه بر تیغ کبی زبان چکمش دهان کشاده شقایق چو مردم ایغاغ چوق سویلیکه کبی شقایق
آغزنی آچمش ایغاغ فتح همزه ایله چوق سویلیکه و کسر همزه ایله غماز معناسنه در مراد خلق عالم عشق
قطاعندن دور اولوب عمرلرنی غفلتله کچوردکلرن اشعاردر گهی چو باده پرستان صراحی اندر دست
شقایق باده پرستلر کبی کاهی صراحی النده گهی چو ساقی مستان بکف گرفته ایاغ کاهی مستلرک
ساقیسی کبی النده ایاغ طوتمش نشاط عیش و جوانی چو گل غنیمت دان نشاط و عیش و جوانلغی
گل کبی غنیمت بل که حافظا نبود بر رسول غیر بلاغ ای حافظ رسول اوزره بلاغدن غیری لوازم یعنی
رسوله لازم اولان خبر ارشد رمکدر بیت گر نیاید بگوش رغبت کس بر رسولان پیام
باشد و بس رسول خبرجی حرف الغا طالع اگر مدد دهد دامنش آورم بکف طالع اگر
معاونت ایده انک دامنی اله کتوررم گر بکشم زهی طرب ور بکشد زهی شرف اگر جانانک دامنی
حکم یعنی اله واصل اولم زهی شوق و سرور ولر بنی قتل ایده زهی عزت و شرف مراد جانانه طلب
درهرنه وجهله میسر اولورسه بیت نه روزی به بی یار کی جان و هی طرفه کرم کس نبست
این دل پر امید من بو بنم پر امید کوکلم کمسه دن امیدنی بغلمدی کرم کورمدی گرچه سخن همی برد
قصه من بهر طرف اگرچه سوزم بنم قصه و احوالمی هر طرفه الدر یعنی فاش ایلر چند نیاز
پرورم مهربان سنکدل نجمع بلرک بختنی نیچه بر نازله بسلیم یاد نمیکنند این پسران
ناخلف بو ناخلف پسرلر پدری یاد ایلمزلر مراد ابنای زمانه نصیحت پذیر اولمادقلرن اشعاردر
ناخلف یاراماز فرزند معناسنه در از خم ابروی تو ام هیچ گشایشی نشده سنک ابروک خمندن
باکه هیچ بر گشایش اولمدی وه که درین خیال کج عمر عزیز شد تلف واه که بو اکری خیالده
یعنی حصولی عسیر فکرده عمر عزیز تلف اولدی مراد عیب هویتدن متمتع اولمدوغی اشعاردر
ابروی دوست کی شود دستکش من ضعیف دوستک ابروسی قچن بن ضعیفک دست
کشی اولور یعنی اگه قچن الم ایرشور و انی چکمکه نیچه قادر اولورم کس نزد دست از این کمان
تیر مراد بر هدف کمسه بو کماندن مراد تیرنی هدفه اورمشدر مراد غیب موتیکر حقیقتنه کمسه
واصل اولمدی دیمکدر من بخیال زاهدی گوشه نشین و طرفه انک و بن زاهدلک فکریله گوشه نشین

جان به که در پای جانان دهی هیچ

نشنیم وعجب اولکه مغنیچه ز هر طرف میزندم بچنگ و دف یعنی مغنیچه هر طرفدن چنک ودف ایله
بنم یولمی اورر مراد بر عاشق کند وسنی ترغیب ایده وکی اشعار در بیخبرند زاهدان نقش
بخوان ولا تقل زاهدلر اسرار عشقدن بیخبرلردر نقش اوقو دیله مست ریاست محتسب باده
بده ولا تخف محتسب ریایه فست در شراب ویر وخوف ایتمه مراد علما وزهاد اسرار عشقدن
بیخبر ایدکلری بیاندر نقش بخواندن مراد هم سوزی ظاهری اوزره قومیم مراد نه ایدکینی فاش
ایلمه صوفی شهر بین که چون لقمهٔ شبهه میخورد شهرک صوفی سنی کورکه شبهه لقمه سنی یعنی شبهه
لو لقمه یی ییجه بیر اصلا پرهیز ایلمز پاردمش دراز باد این حیوان خوش علف اول علفی خوش
حیوانک قوسقنی اوزون اولسون مراد شبهه دن پرهیز اولمیوب کمه حیوانه مشابه سنده
ایدوکی اشعار در پاردمش دراز باد حیوانیت والمی زیاده اولسون معناسنه در
حافظ اگر قدم زنی در ره خاندان عشق ای حافظ اگر عشق خاندانی یولنه قدم اورسه
بدرقهٔ رهت شود همت شحنهٔ نجف نجف حاکمنک همتی سنک یولکه قولاغوز اولور شحنه
نجف دن مراد حضرت علی کرم الله وجهه نک سلسله نک اکثری انکا ایرشور مراد صدقله سلوک ایده
حضرت علینک روح شریفندن معاونت ایرشور دیمکدر اصبحت زائرا لک یا شحنة النجف
بهر نثار مرقد تو نقد جان بکف **حرف القاف** مقام امن و می بیغش و رفیق شفیق
مقام امن و صافی شراب و شفیق رفیق گرت مدام میسر شود زهی توفیق اگر بو حال
سکا دایم میسر اولورسه زهی توفیق مقام امن دن مراد وسوسهٔ شیطاندن خوف
اولمیه دیمکدر می بیغش دن مراد عشق در رفیق شفیق دن مراد مرشد در جهان و کار
وکار جهان جمله هیچ در هیچ است جهان و جهانک ایشی جمله هیچ الکنده هیچدر هزار بار من
این نکته کرده ام تحقیق بنکره بن بو نکته یی تحقیق ایتمشم زیرا بو غزلک کلنجیه بونک
کبی کلمات کچمشدر بماندی رود و فرصت شمر غنیمت وقت برماندی کتدی وقتی غنیمتنی وفرصتنی
صاییکه در کمنیکه عمر بدر ماطلعان طریقیله زیرا عمر کمنیکا هندن یول کسیجیلر وار در مراد
فرصتی فوت ایتمکه تنبیه در **بیت** مکن عمر ضایع بافسوس وحیف که فرصت عزیز ست والو
سیف دریغ و درد که تا این زمان ندانستم دریغ و درد که بو زمانه دکن بلمدم که کیمیا
یا

سعادتا رفیق بود رفیق که سعادت کیمیاسی رفیق ایدی بیا که توبه ز لعل نگار و خنده
جام کلا که نگارک لبندن و جامک خنده سندن توبه تصوریست که عقلش هیچ کند نه
تصدیق بر تصور در که عقل آنی تصدیق ایلمز لبدن مراد کلام الهی در خندهٔ جامدن مراد
جامک شرابله اولمسی در روانندن مراد عشق الهی در نگاردن مراد باری تعالی در ملاحتی که ترا
درچه زنخدانست شود لاملاحت که سنک زنخدانک چاهنده در بکنهٔ ان نرسد صد هزار فکر عمیق
یوز بیک دقیق و عمیق فکر انک کنهنه ایرشمز مراد حقیقت ذاته تعمق میسر دکل ایدوکنه بیاندر
کجاست اهل دلی تا کند دلالت خیر بر اهل دل قنده در که خیره دلالت ایده که ما بدوست بردیم
ره بهیچ طریقا زیرا بز هیچ بر طریقا دوسته یول ایلتمدک اهل دلدن مراد مرشد در
دوستدن مراد باری تعالی در اگرچه موی میانت بچون منی نرسد اگرچه سنک موی کبی اینجه میانک
بر بنجلینه ایرشمز خوشست خاطرم از فکر این خیال دقیق بو دقیق خیالک فکرندن خاطرم
خوش شدر موی میاندن مراد غوامض اسرار و سر غیب الغیبدر اگر برنگ عقیقت اشک من
چه عجب اگر بنم گوزم یاشی عقیق رنگندن ایسه عجب که مهر خاتم چشم منست چو عقیق زیرا
بنم چشم خاتمنک مهری عقیقا کبیدر یعنی چشمم پر خوندر بعض نسخه ده مصراع ثانی بویله واقع
در اولمشدر که مهر خاتم چشم لبیست همچو عقیق زیرا بنم چشم خاتمنک مهر عقیق کبی قرمزی بر لب
مراد کلام الهی نک شوقندن قان اغلدوغن بیاندر بخنده گفت که حافظ غلام طبع توام
خنده ایله ایتدی که ای حافظ سنک طبعکک غلامیم ببین که تا بچه حدم همی کند تحمیق گور که
بنی تا نه حدده و نه مرتبه ده تحمیق ایلر گفت لفظنک فاعلی مرشد در **ولـه ایضا** زبان خامه
ندارد سر بیان فراق قلمک دلی فراق بیانینک هوسنی طوتماز یعنی بیانه قادر دکلدر وگرنه شرح
دهم با تو داستان فراق یوخسه سکا فراق داستانینک شرحنی ویررم یعنی ویردم مراد
آلام فراق قابل تعبیر و بیان دکل ایدوکن بیاندر رفیق خیل خیالیم و همرکاب شکیب خیال
عسکرینک رفیقی ایرز و صبرله همرکابز قرین آتش هجران و هم قران فراق هجران آتشنه قرینز
و فراقله همقران دریغ مدت عمرم که بر امید وصال حیف عمرم زمانینه که وصال امیدیله اوزره
بو هم وجه در دریغ عمرم زمان باشه کلمدی سری که بر سر کردون تعجبی سودم شول

ایدوکه

باشیکه محله فلکک باشی اوزره سورردم مراد زیاده عالی قدر اولمش ایدم دیمکدر بر آستان
نهادم بر آستان وفاق زراستلر حقیچون فراق استانه اوزره قودم مراد عالم بسط ومشاهده دن
عالم قبضه ایرشدی وکن بیاندر گونه بازکنم بال در هوای وصال وصال هوالنده نیجه قناد
آچم یعنی پروانه ایدم که ریخت مرغ دلم پر در آشیان فراق که کوکلوم مرغی فراق یواسنده
قنادین دوکدی مراد وصاله استعداد قالمدوغی اشعاردر چه گونه دعوی وصلت بجان که
شد ست جانله سنک وصلک دعوسنی نیجه ایدم که اولمشدر زدلم وکیل قضا و تنم ضمان فراق
کوکلوم قضایه وکیل و جسمم فراقه ضامن مراد بونلر کندونک اوزرنه مستولی اولدوغی اشعاردر
زشوق یار دلم شد کباب ودور از یار یارک شوقندن کوکلوم کباب اولدی ویاردن
ایراق مدام خون جگر میخوردم زخوان فراق فراق سفره سنده دایم جگر قانینی یرم بیت
لبالبست زخون جگر پیاله ما دم نخست چنین شد مگر حواله ما کنون چه چاره که در
بحر غم بگرداب شمدی نه چاره که غم دریاسنده بر گردابه دوشدی فتاد زورق صبرم
زباد بان فراق صبرم زورقی فراق بادبانندن مراد فراق سببیله صبره مجالم قالمدی دیمکدر
فتادک معناسی مصراعه قید اولندی بسی نماند که کشتی عمر غرقه شود چوق قالمدی که
عمر کشتیسی غرق اوله زموج شوق تو در بحر بیکران فراق سنک شوقک موجندن
فراقک کنار ایسز دریاسنده مراد کثرت شوق مهلک ایدوکن بیاندر فلک چو دید سرم را
اسیر چنبر عشق فلک چونکه بنم باشمی عشق چنبرنه اسیر کوردی ببست گردن صبرم بریسمان
فراق فراق ایپیله صبرم بوینینی بغلدی فراق و هجر که آورد در جهان یارب فراق و هجری
عجب جهانه کیم کتوردی که روی هجر سیه باد وخانمان فراق که هجرک یوزی و فراقک
خانمانی سیله اولسون بپای شوق گر این ره بسر شدی حافظ اگر بو یول شوق ایاغله
نهایت بولیدی ای حافظ بدست هجر ندادی کسی عنان فراق برکسه فراقک عنانن
هجرک الینه ویرمزدی وله ایضا کسی مباد چو من خسته مبتلای فراق بن خسته کبی
برکسنه مبتلا اولمسون که عمر من همه بگذشت در بلای فراق که بنم عمروم دوکلی فراق بلاسنده
گچدی اگر بدست من افتد فراق را بکشم اگر بنم الیمه دوشه فراقی دلیمه زهر دودیده دهم

بازه خونبهای فراق کوهر ایکی کوزمدن فراقک خوننه بهاسنی ویریم غریب وعاشقا وبیدل فقیر

وسرکردان غریب وعاشق وبیدلم فقیر وحیرانم کشیده محنت ایام وداغهای فراق ایام محنتنی

وفراق داغلرینی چکمشم بکجا روم چکنم حال دل کرا کویم قنده کیدم نیجه ایدم کوکلمک حالینی کیمه دیم که داد

من بستاند دهد سزای فراق که بنم دادمی آله فراقه لایقنی یعنی جزاسنی ویره بعض نسخه ده سزا یرینه

جزا واقع اولمشدر مراد وصال جانانه وسیله اولور بر مرشد طلب اتمسی در زفراق او بفراق تو مبتلا

سازم فراق سنک فراقکه مبتلا ایدم چنانکه خون بکانم زدیدهای فراق انجلین که فراقک کوزلرندن

قان طاملدیم من ازکجا و فراق ازکجا و غم زکجا بن قنده لو فراق قنده لو غم قنده لو یعنی بونلر بنم باشمه بلا اولدیلر

مکر برادم مرا مادر از برای فراق وارایسه مادرم بنی فراق ایچون طوغردی بداغ عشق چو حافظ از آن

ازین جهت شب وروز خلق داغندن حافظ کبی بو سبب دن شب وروز بوهم وجه درعشق

داغیله چو بلبلان سحری زنم نوای فراق سحر بلبللری کبی فراق نواسنی اوردم مراد فراق شب

وروز فریاد وفغان ایلر دیمکدر حرف الکاف ای دل ریش مرا با لب تو حق نمک ای کسکه

بنم مجروح کوکلومک سنک لبک ایله نمک حقی وار در حق نکه دار که من میروم الله معک یا نیمزده اولان حقی

حفظ ایله که بن کیدرم الله سنکله اولسون خطاب مرشده در تویی آن کوهر پاکیزه که در عالم قدس

سن سن اول پاکیزه ذات که عالم قدسده ذکر خیر تو بود حاصل تسبیح ملک ملکک تسبیحی حاصل

سنک ذکر خیرکدر خطاب ینه مرشده در مراد الذین یحملون العرش ومن حوله یسبحون بحمد ربهم

ویؤمنون به ویستغفرون للذین امنوا تسبیحی ملایکه نک مؤمنلر حقنده اولان استغفار ودعاسی

بیاندر خصوصا اشرف ایچون که بونده مرشد مراد در در خلوص منت شکی بجربه که بنم خلوص محمده

اکر سنک برنجک وارایسه تجربه ایله کس عیار زر خالص نشناسد چو محک صافی النوع کناییه

کم محک کبی آکلمز وتمیز روشن ایلمز کفته بودی که شوم مست ودو بوسه بدهم دیمش ایدک

که مست اولم و سکا ایکی بوسه ویرم وعده از حد شد و ما نه دو دیدیم ونه یک وعده حدن

تجاوز ایلدی وبزنه ایکی ونه بر کوردک مراد مرشدک علیاته منتقد کند وسنه فیض وعده سنه تاخیر واقع

اولدوغن بیاندر بکشا پسته خندان و شکر ریزی کن خنده ایدجی دهانک آج وشکر ریزلک و شکر

کفتار لک ایله یعنی سوز ایله خلق ازد دهن خویش من از نکه خلق کیند و دهانکدن شکرانم

شند

خطاب مرشده در چرخ برهم زنم ار غیر مرادم گردد چرخی یقارم اکر مرادم عکسنه دونه من که
انم که زبونی کشم از چرخ فلک بن اول دکلمکه چرخ فلکدن زبونلق چکم مراد حصول مرامده
فلکه اعتبار ایتمیوب خدایه توکل ایتدوکن اشعار در چون بر حافظ خویشش نگذاری باری چونکه
کند و حافظی قتنه اوغرامز سن باری ای رقیب از بر او یک دو قدم دورتر ک ای رقیب انک قتندن
برآکی قدم اراق رجکل رقیب دن مراد عامی دیکه مرشد ایله بنده اولان مصاحبتنه مانع در **وله**
ایضا اگر شراب خوری جرعهٔ فشان بر خاک اکر شراب ایچر ایسک خاک اوزره بر جرعه صاچ ازدن
گناه که نفع رسد بغیر چه باک اول کناهدن که غیره بر نفع ایرشه نه باک مرادان الحسنات یذهبن السیئات
حسینجه یکشی و نوش ایدر ایسک باری الله ایچون محتاجلره رعایت ایله دیمکدر برو بهر چه
تو داری بخور دریغ مخور یوری هر نیه که مالکسن یه و حیف یمه که بی دریغ زند روزگار تیغ
هلاک زیرا زمانه هلاک تیغنی دریغ و ترحم ایدر بخاک پای تو ای سرو ناز پرور من سنک خاک
پایک حقیچون ای بنم نازله بسلنمش سروم که روز واقعه پا وا مگیرم از سر خاک که موت کونی بنم قبرمدن
ایاغک کیرو طوتمه یعنی مزارمه کل پا وا مگیر از سر خاکم تقدیرنده در مگیر نهی حاضر در و اکا متصل اولان
میم ضمیر منعولدر ضمیر فاعل دکلدر خطاب مرشده در چه دوزخی چه بهشتی چه آدمی چه ملک جهنملو
نه جنتلو نه آدمی نه ملک نه بمذهب همه کفر طریقت است امساک جمیع سنک مذهبنده طریقت
کفر یدر یعنی کفر متابه سنده مراد خست و امساک زیاده قبیح ایدکن اشعار در مهندس فلکی راه
دیر ششجهتی باری تعه جهات سته منسوب اولان یولنی مهندس مراد باری تعه در دیردن
مراد عالم در چنان ببست که ره نیست زیر دام مغاک اکلین بغلدی که قبر طوزاغی التنده
یول یوقدر یعنی اجلدن خلاص میسر دکلدر مغاک چقور که بونده مراد قبردر فریب دختر
رز طرفه میزند ره عقل دختر رزک فریبی عقل یولنی عجب اورر دختر رز شراب معنا سنه
در که بونده عشق الهی مراددر مباد تا بقیامت خراب طارم تاک آصمه چارطاغی قیامته دکین
خراب اولمسون براه میکده حافظ خوش از جهان رفتی میخانه یولنده ای حافظ جهاندن
لطیف کتدک دعای اهل دلت باد مونس دل پاک اهل دلک دعاسی سنک پاک دلکه مونس اولسون
مراد عشق الهی ایله وفات ایدکن و عشق الهی سببیله اهل دلک دعاسنه استحقاقی اولدیغن اشعار در

متحقق

وله ایضا هزار دشمنم ار میکنند قصد هلاک بیک دشمن اگر بنم هلاکمه قصد ایده لر گر تو دوستی
از دشمنان ندارم باک اگر سن بکا دوست ایسک دشمنلردن خوف طوتمزم خطاب خدایه در مرا امید
وصال تو زنده میدارد یعنی وصالکه امیدی بنی دیری طوتیار وگرنه هر دمم از هجر تست بیم هلاک
یعنی سنک هجرکدن مردم بکا هلاک خوفی وار در نفس اگر از باد نشنوم بو یت نفس اگر باددن
سنک رایحکی التستیم یعنی استشمام اتمیم زمان زمان کنم از غم چو گل گریبان چاک زمان زمان غمدن
گل کبی گریبانمی چاک ایدرم خطاب خدایه در بوی دن مراد نفحهٔ رحمانیه در باددن مراد فضل الهی در
رود بخواب دو چشم از خیال تو هیهات سنک خیالکدن ایکی چشم اویورمی هیهات یعنی اویومز
بود صبور دل اندر فراق تو حاشاک گوکل سنک فراقکده صبور اولورمی حاشا یعنی اولماز اگر
تو زخم زنی به که دیگری مرهم اگر سن زخم اوره سک یک که بر غیرسی مرهم اوره وگر تو زخم زنی به که
دیگری مرهم زهر دهی به که دیگری تریاک وگر سن زهر ویره سن یک که بر غیرسی تریاک ویره بو نوع
واقع اولان خطاب خدایه در بضرب سیفک قتلی حیاتنا ابدا سنک سیفک ضربیله بنم قتلم بزه حیاته
ابدی در لان روحی قد طاب ان یکون فداک زیرا کتیقیق بنم روحم کتیقیق لطیف اولدی که سکا فدا
اولا مراد تیغ بختیقله تعبیسی هلاک اتمک ابدی حیاته سبب اولور دیمکدر عنان مپیچ که گر میزنی بشمیرم
عنان چویرمه یعنی بندن اعراض ایلمه زیرا اگر بنی تیغ له اوره سک سپر کنم سر و دست ندارم از
فتراک بارشته سپر ایدرم وسنک فتراکدن ال چکمزم مراد هیچ بر وجهله درگاه خدادن دور و جدا
اولمغه رضا گوسترمدوکن بیاندر ترا چنانکه توی هر نظر کجا بیند سن انجلین که سنسن هر نظر قنده
کورر بقدر بینش خود هر کسی کند ادراک هر برکسه کندونک بینش قدر ادرک ایلر ادراک ایلر مراد
ذات باری یا کنه حقیقتیله ادراک میسر اولماد وغن بیاندر بیت نه ادراک در کنه ذاتش رسد
نه فکرت بغور صفاتش رسد بچشم خلق عزیز جهان شود حافظ خلقک چشمنده حافظ اول زمان
عزیز اولور که بر در تو نهد روی مسکنت بر خاک که سنک قپوک اوزره مسکنت و تواضع یوزینی
خاکه اوزره قویه خطاب خدایه در حرف اللام اگر بکوی تو باشد مرا مجال وصول اگر سنک محله که
بکا وصول مجالی اولا رسد بدولت وصل تو کار من باصول سنک وصالک دولتنده بنم ایشم اصوله
ایرشور مراد رب خدا جمیع مرادک حصولنه سبب اولور دیمکدر خطاب خدایه در قرار برده ز من

ان دو سنبل رعنا اول ایکی رعنا سنبل بندن قراری التمشدر فراغ برده زمن آن دو نرگس مکحول
اول ایکی سرمه لنمش نرگس بندن فراغی التمش در مراد غیب هویت واسرار الهیه وتاثیرات وذات
وصفاتنی صبر و بی آرام ایلدیلر دیمکدر دو سنبل دن مراد بحسب الظاهر ایکی زلف در وایکی
نرگس دن مراد ایکی چشم در چو دل ز جوهر مهر تو صیقلی دارد چون کوکل سنك محبتنك جوهرندن
بر صیقلی طوته بود ز زنك حوادث هر اینه مصقول حوادث پاسنده البته مصقول اولور مراد
عشق الهی اولان قلب ده محبت ما سوی اولمز دیمکدر من شکسته بد حال زندگی یابم بن بو حال شکسته
حیات بولورم در ان نفس که بتیغ غمت شوم مقتول اول نفس ده که سنك غمك تیغیله مقتول اولم
خطا خدایه در چه جرم کرده ام ای جان و دل بحضرت توای جان و دل سنك حضورکده نا گناه ایلدم که
طاعت من بی دل نمی شود مقبول که بن عاشقك طاعتی مقبول اولمز مراد طاعت وعبادتنی هرکز حق تعالی
حضرتنه لایق کورمدکن بیان ایدر چو بر در تو من بی نوای بی زر و زور چونکه سنك قپوك اوزره
بن زرسز و زورسز بی نوا هیچ باب ندارم ره خروج و دخول هیچ بر وجهله خروج و دخول
یولنی طوتمازم یعنی چونکه سنك قپکده قریم یوقدر کجا روم چکنم چون زیم چون چه چاره کنم
قنده کیدم نیلیم نیجه دیریلم نه چاره ایدم که گشته ام ز غم وجور روزگار ملول که روزگارك غم
وجورندن ملول اولمشم خراب تر ز دل من غم تو جای نیافت سنك غمك بنم قلبمدن خرابرك یر
بولمادی که ساخت در دل تنگم قرارگاه نزول که بنم تنك قلبمده نزول قرارگاهنی دوزدی یعنی
آنده نزول ایدب قرار ایلدی مراد عشق الهی دل خرابده قرار اتدوکن بیان ایدر دلا عشقا
بساز و خموش شو حافظا عشق دردیله کچین و خاموش اول ای حافظ رموز عشق مکن
در فاش پیش اهل عقول اهل عقول قتنده رمزلرنی فاش ایلمه بو عالده اولان خطابه تاری تعبیر

وله ایضا بعهد گل شدم از توبه شراب خجل گل زماننده شراب توبه سنده خجل اولدم که کس
مباد ز کردار ناصواب خجل که کمسه نامعقول فعلدن خجل اولمسون مراد مکا شتغه زماننده
عشق و طاعتدن فراغت اتمك سبب خجالت اتدوکن بیان ایدر صلاح من همه دام رهست و من
ز بن بحث بنم صلاحم دو کلی دام راه در و بن بو بحث دن نیم ز شاهد و ساقی بهیچ باب خجل
شاهد و ساقی دن هیچ بر وجهله خجل دکلم شاهدن مراد خدا و ساقی دن مراد مرشد در حاصل معنی

بودر که ظاهرا منکر عشقکه کورینورم اما حقیقتده جان و دلدن طالبم زچونکه رفت شب
دوش از سراچهٔ چشم دونکیجه چشم سراچه سنده که کتدی یعنی اول جریان ایدن قاندن
شدیم در نظر بستران خواب خجل خواب شب روانک نظرنده خجل اولدوق مراد کثرت بکادن
خواب کورمدوکن اشعار در شب روانده مراد جوبدر بعض نسخه ده سراچه دریچه واقع
اولمشدر تو خوب روی تری ز آفتاب و شکر خدا که سن آفتابدن خوب رویاراکسن وخدایه
شکر اولسون که نیستم ز تو در روی آفتاب خجل که سنک آفتابکی یوزنده خجل دکلم زیرا سن
آفتابدن خوبترک درکه لقد خلقنا الانسان فی احسن تقویم بوکه شاهددر خطا مرشده در
بود که یار نپرسد گنه ز خلق کریم اولاکه یار کریم و لطیف خلقتدن کناهنی صورمیه که از سؤال
ملولیم و از جواب خجل زیرا سؤالدن ملول و جوابدن خجلز مراد خدای کریمک کرم بی پایانندن
رجا ایلرکه بی سؤال و بی جواب کناهنی عفو ایده دیمکدر یاردن مراد باری تعالی در زرج از
جناب تو جایی دگر نیافته ام سنک جنابکدن اعراض ایدوب بر غیری یره توجه اتمشم
نیم بیاری توفیق ازین جناب خجل توفیق الهی ایله یعنی توفیق معاونیله بو جنابدن خجل دکلم
مراد جمیع خصوصده توجهی خدایه اولدوغن بیاندر چرا ز زیر لب جام زهر خنده رندیچون
جامک لبی آلتنده زهر خنده اوررد اگر نه از لب لعل تو شد شراب خجل اگر شراب سنک قرمزی
لبکدن خجل اولمدیسه زهرخنده اضطراب و غضب وقتنده اولان خنده یه دیرلر بو استعمال در
خطاب خدایه در روا است نرگس مست ار فکند سر در پیش روادر مست نرگس اگر چشمنی اوکنه براقدی
که شد ز شیوهٔ آن چشم پر عتاب خجل زیرا اول زیاده عتابلو چشمک شیوه سندن خجل
اولدی چشمدن مراد ذات باری در عتاب ذکر قهاریت و جباریتدن کنایتدر نقاب ظلمت
ازان بست آب خضر که گشت آب حیات اول سببدن ظلمتده پنهان اولدی ز طبع حافظ
و این شعر همچو آب خجل زیرا حافظک طبعندن و بو آب کبی لطیف شعردن خجل اولدی که
گشت لفظنک معناسی مصراع ثانیه قید اولندی سهولت معنی ایچون ازان نهفته زرج
خویش در حجاب صدف اول سببدن گنده دیو زن صدف پرده سنده تیرانمش دیر که شد
ز لولوی نظم در خوشاب خجل نازک و لطیف دیرانیم لولو یه بکزر نظمدن خجل اولدی مراد

کند ونک رنکین شعر دریار بلطیف دروں ترجیح اندوکن اشعار در ولہ ایضا ای رحت

چون خلد ولعلت سلسبیل ای جانان که سنکر ریکه جنت ولبک سلسبیل کبید رسلسبیلت کرد

جان ودل سبیل سبیل سکا جان ودلنی سبیل ایلمشدر سلسبیل جنت بکاری در خطاب خدایه در

سبز پوشان خطت در کرد لب سنک خطکک سبز پوشلری لبک چوره سنده همچو مور انندکر

وسلسبیل سلسبیلک اطرافنده اولان مورلر کبی در خطردن مراد جناب کبریا در سبز پوشان

خطک وصفی در مراد جناب کبریایه فنا وتغیر عارض اولمدوغن اشعار در زیرا سبز ذکری

طراوت ولطافتدن کنایت در مراد صنعت کلام در خطاب خدایه در سبز پوشاندن مراد ملائکه

اولمق احتمال خفی در زیرا سبز پوشان بو معنایه کوره خطکک غیری اولمق کرکدر بعض نسخه ده

مردان پرنه خوران واقع اولور یارب این آتش که در جان منست یاد بو آتش که بنم جانمده

سرد کن زانسان که کردی بر خلیل سرد ایله انکه کبی دن که حضرت ابراهیم او زره ایلدک آتش دن

مراد بو نده هوا وهوس اولمق روشن در من نمی یارم مجال این دو ستان بس مجالیه قادر دکلم ای دوستلر

زانکه دارد او جمالی بس جمیل زیرا او زیاده جمیل بر جمال طوتر مراد تجلی ذاته طاقت کتور مدوکن

بیان در جمال بونده چهره معناسنه در پای ما لنکست ومنزل بس بعید برنک ایاغمز لنک در ومنزل زیاده

اوزاق در دست ما کوتاه وخرما بر نخیل بزم المرقصه در ونخرما اغاج او زره مراد جناب قدس

زیاده بعید وسلوکه تمام قدرت یوق وفیض الهی نک حصولی زیاده صعوبت او زره وبزده

اکه استعداد یوق دیمکدر ناوک چشم تو در هر کوشه سنک چشمک ناوکی هر بر کوشه ده ناوکدان مراد

مژکاندر همچو من افتاده دارد صد قتیل بنم افتاده کبی یوز مقتول طوتر مراد غیب هو یتک

کثرت شهدا سی اشعار در حافظ از سرپنجه عشق نکار حافظ نکارک عشقی سرپنجه سندن همچو مور

افتاده شد در پای پیل فیلک ایاغی التنه دوشمش مور کبی اولدی نکاردن مراد خدا در شاه عالم را

بقا و عز وناز شاه عالم بقا وعز وناز اولسون باد هر چیزی که خواهد زین قبیل و هر نسنه که بو قبیل

دن وبونک کبی دن استر باد لفظنک معناسی مصراع اوله قید اولندی قبیل بلوک معناسنه در ولہ ایضا

رهروان را عشق بس باشند دلیل سالکلره عشق الهی دلیل بترا ب چشم اندر رهش کردم سبیل کوزم

یاشنی انک یولنده سبیل ایلدم موج اشک ما کی ارد در حساب بزم کوز یاشنک موجلری حسابه

کتورر

انکه کشتی راند بر خون قتیل آن دل که مقتول لکه قانی اوزره کشتی سوردی مراد حق تعه حضرتنک کمال استغناسنی
بیاندر قصه نوحه اشارتدر طریقیله اختیاری نیست بند نامه من بنم بدنامه ملغیم اختیاری کلدر ضلتی
فی العشق من یهدی السبیل عشق ده بنی ضلال اندی یادی سبیل اولان خدا مراد جمیع افعال د
واحوالده تصرف وحکم خدانک دستنده رتنده اولدیغن بیاندر ضلّ بوننده اضل معناسنه دیه ایله
تقدیر انکه طریقی اوزره آتش عشق تابان بر خود مزن خوبلرک عشقی آتشنی کندوکه اوزره یا براتش
خوش کندکن چون خلیل یا حضرت ابراهیم کبی یا آتش اوزره خوش کندرایله مراد عشقی اختیار ایدر
ایسک ریاضت شقتنی قبول ایله دیمکدر تباندن مراد درخشنده لرلق روشن در یا نبه بر خود که
مقصد کم کنی یا مغرور بل که مقصدی بتو رسن یا منه یا اندرین ره بی دلیل یا بو یوله دلیلسز کتمه مراد
الدلیل ثم السبیل حسنجه طریق عشقه مرشدسز سلوک اتمه دیمکدر یار سوم پیلبا یان یادیکر یا فیل
بانلرک عادتلری حفظ ایله یا مرد هندوستان یا یادیل یا فیل یادیله یعنی فیل طلبنه هندوستان
کتمه مراد هارسنه نک لوازمنی کورمینجه اول نسنه یه شروع ایله دیمکدر بی می ومطرب بنزد وسم کنوان
می ومطرب بنزبنی فردوسه دعوت اتمه زاحتی فی الراح للاخ السلسبیل بنم راحم شرابنده در سلسبیل
دکلدر مراد عشق الهی یی جنتدن ترجیح ایدر دکن اشعاردر زیرا جنت عاشق دیدار تشریفدن
دور اولمازلر یا مکش برچهره نیل عاشقی یا یوزک اوزره عاشق نیلنی چکمه یعنی عاشق اولمه
یا زد بر جامه تقوی به نیل یا تقوی جامه سنی نیله یا تور مصراع اولده اولان نیل چوت معناسنه در
مصراع ثانیده اولان نیل دخی چوبت معناسنه در ولمق روشن در مصرده اولان نهر مراد اولنمغه
مراد عشق الهی یی قبول ایدنه ملامتدن خلاص میسر دکل ایدوکن بیاندر بعض نسخده مکش
یرنه بکش واقع اولمشدر اما اول محله اولی در حافظا کر معنی داری بیا ذری حافظ اکر معنی
طور ایسک کتعز اورنه دعوی نیست غیر از قال وقیل یوخسه دعوی قال وقیلدن غیری دکلدر
اعتبار خود خاله در قیل وقاله دکلدر **وله ایضا** خوش خبر بادی ای نسیم شمال خوش خبرلو باد
ای نسیم شمال که بما می رسد زمان وصال که بزه وصال زمانی ایرشور مراد نفحه رحمانیه یه مدحدر که
سبب وصالدر نسیم شمالدن مراد فضل الهی در یا برید الحمی حماک الله ای قوری نک بیکی الله
سنی حفظ ایلسون مرحبا مرحبا تعال تعال مرحبا مرحباکا کل جمی قوری معناسنه در که بوننده جنا

قوش

قدسی مراد در بریده بیک معناسنه در که بونده نفحۂ رحمانیه مراد در عربک عادتیدر که محبوبه سنک
حرمنه قوریه تشبیه ایلرننه کم گلستانک بو عربی بیتی بو که دلالت ایلر بیت ما من ذکر الحمی بمسمعی
لو سمعت ورق الحمی صاحب معنی ما سلمی ومن بذی سلم سلمی نک ذی سلمده اولانک حالی نه در
این جیراننا وکیف الحال بزم قوکشیلریمز قنده درو انلرک حالی نیجه در مراد معشوق حقیقی در
ودار بقایه رحلت ایدن مث قدلنا استغفار در ننه که بو بیت ادا شود در عرصه بزمگاه حالی
ماند بزمگاه عرصه سی حالی قالدی از حریفان ورطل مالامال عاشقلردن وطلو قدح دن
مراد عشاق وعشقدن ظاهر اعالم حالی قالدی وعن اشعار در عفت الدار بعد عافیة دار حزوی
ومحوا اولدی معمور اولدقدن صکره فاسئلوا حالها عن الاطلال ذلک حالنی طللردن سؤال ایله
که دار مؤنث سماعی در آنک ایچون مؤنث ضمیرنی ارجاع ایتمشدر اطلال جمع طلل در که خراب
اولمش بنانک اثریدر سایه افکند حالیا شب هجر فراق کیجه سی شمدی ظاهر اولدی تا چه بازند
روان خیال خیال شب رو لری عجب نه ظهوره کتورر لر مراد فراقده وصال امیدلندر وکن بیا
قصة العشق لا انفصام لها عشق قصه سنه انقطاع وانتها یوقدر قصمت ههنا لسان مقال
لسان مقال بونده منقطع ولال اولدی مراد احوال عشق لسان مقال ایله عیان وبیان اولنمز
دیکلدر بیت چون حل نمیشود سخن مشکلات در رخیرتم که فائده قیل وقال چیست ترکیبو
کس نمی نگرد بزم دلبر که نه جانبنه نظر والتفات ایلمز اه از این کبریا وجاه وجلال اه بو کبریا
وبو جاه وجلالدن مراد حق تعالی نک عظمت وجلالنی بیاندر ترکیدن مراد مرشد وحی اولمق جایزدر
فی کمال الجمال نلت منی حسن کمالنده آرزو لرکه ایرشدک یعنی زیاده خوب اولدک حرف له
عینک عینیه کمال الله تعالی حضرت سنده لک عینینی دفع ایلسون زیرا کمال چشم بددن ضررا ایرشور
بو معنی دن قطع نظر کمال برید چشم کسنک نامی در در لر حافظا عشق وصابری تا چند ای
حافظ عشق وصابرلک نیجه دک ناله عاشقان خوش است بنال عاشقلرک ناله سی خوش ناله ایله
وله ایضا ای برده دلم را تو بدین شکل وشمایل ای کوکلمی بو شکل وشمایل ایله الدن کیمسه پروای
کس نیست جهانرا بتو مائل جهان خلقی سکا مائل سکا که فکری یوقدر مراد خدای تعالی نک کمال
واستغناسنی بیاندر شکل وشمایل ذکری محبوبه تشبیه مناسبتیله در والا خدای تعالی شکل وصورتدن منزه

وعالی دن شمائل اختلاف معناسنه در لکن کاهی قیافت معناسنه استعمال اولنور آه گشتم از دل وکه تیر
تو ای جان ای جانه گاه دل درد آه وگاه سنک تیرکی چیکارم پیش تو چه گویم که جها میکشم از دل بجز
جا سنک حضور کرده نه دیم که دلدن نلر چکرم خطا. خدایه در بیت میکشد پیکان ز دل آه از
جگر شاهی از دست نوانیها میکشد . وصف لب لعل تو چه گویم بر قیبان سنک قرمزی لبک وصفنی
رقیبلره نه دیم نیکو بنود معنی رنگین بر جاهل جاهل قتنده رنگین و دقیق معنی ایراد اولنماز مراد دعوی
اسرار عشقدن سویلمک معقول دکل ایدوکن بیان ایدر هر روز چو حسنت زدگر روز فزون است چونکه
هر کون سنک حسنک غیر کوندن زیاده در مه رانشوان کرد بروی تو مقابل ماهی سنک یوزکه مقابل
ایلمک اولماز خطا خدایه در روز بروز حق تعالی نک حسنی نک زیاده اولمسی مصنوعات جدیده اعتباریله در
بوهم وجه در سنک یوزکله دل بروی وجان رهمت غم چه فرستی کو کلمی الدک وسکا جانی ویردم
غمی نه کوندرسن چو نیک غم نیستم چه حاجت بحاصل چونکه زیاده غمناکم محاصله نه احتیاج زیرا
اولکی غم کافی در تکرار غمه اصلا احتیاج یوقدر تحاصل حاصل ایدیجی معناسنه اسم فاعلدر شعرا اکثر
درلر که تحصیل حال وغیر نسنه الجیون کوندرره لر حافظ چو تو پا در حرم عشق نهادی ای حافظا
چونکه سن عشق حرمنه قدم قودک در دامن او دست زن واز همه بگسل انک دامنه ال اور
وجمیعی سنده کس مراد قل الله ثم ذرهم سنچه عاشقه حق تعالی دن غیریه محبت وتعلق ایتمک تعول
دکل ایدوکن بیان ایدر ولـه ایضا سحر چشم تو ای لعبت خجسته خصال سنک چشمک سحری ای حقیچون
ای خلقلری مقبول محبوب بر مز خط تو ای آیت همایون فال سنک خطک رمزی حقیچون ای
مبارک فال لو آیت خطاب خدایه در سحر چشم دن مراد تأثیرات ذات درکه اصلا خطا صادر اولمز در
خجسته خصال درکه جمیع خلقلری لطیف وخوب در اول سبب دن حضرت رسول بیوردی صلعم
تخلقوا باخلاق الله رمز خط دن مراد جناب کبریایه منسوب اولان رموز واسرار در لعبت دن
مراد محبوب در شعرانک اصطلاح واستعمالی ایله که لغت معناسی متروکدر صنم محبوب معناسنه استعمال اعتباریک
اولنور لغت معناسی ترک اولندوغی کبی نته که حضرت جامی حبیب اکرم حضرتنک نعتنده ایتمشدر
بیت روحی فداک ای صنم ابطحی لقب . آشوب ترک وشور عجم فتنهٔ عرب . بنوش لعل تو ای
آب زندگانی منا سنک لذیذ لبک حقیچون ای بنم آب حیاتم برنک وبوی تو ای نوبهار حسن وجمال

سنک رنک و بویکه حقیچون ای حسن وجمال نوبهاری بیت دن مراد کلام حقه وآثارنه قسم در
نته که قران عظیم واقع اولمشدر واللیل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لیج و بوکه مانند چوق وار دار
حقیقتده کندسنه تسلیم ایلر بنذر داه تو یعنی که سایبان امید سنک غباری حقیچون یعنی که او امیدی
بیابانده رنجال پای تو یعنی که رشک آب زلال سنک خاک پایک حقیچون یعنی که او آب زلال رشکی در
مراد راه حقده چکدوکی زحمتی رحمت عد اندوکن بیان ایدر بجلوه های تو چون شیوه های رنکین
کبک کبک رفتارنده اولان شیوه لرکبی اولان جلوه لر حقیچون بغمزه های تو چون عشوه های چشم
غزال غزالک چشمنده اولان عشوه لرکبی اولان غمزه لر حقیچون مراد تجلیات الهیه یه و رموز ربانیه یه
قسم در بطیب خلق تو نفحهٔ شمامهٔ صبح سنک لطیف خلقک و صبح شمامه سنک لطیف رایحه سی حقیچون
ببوی زلف تو و نکهت نسیم شمال سنک زلفک رایحه سی و نسیم شمالک رایحه سی حقیچون مراد اخلاق الهیه یه
قسم در که شمامهٔ صبح نفحه سیدر و اسرار الهیه رایحه سنه قسم در که نفحهٔ رحمانیه در صبحی شمامه یه
تشبیه ایلمشدر بلیغ در باره عقیق که خاراست مهر خاتم چشم اول عقیق حقیچون که بزم کوزمز
خاتمک مهریدر بان گهر که شماراست در درج مقال اول گهر حقیچون که سزک مقال درجنکده دری
دربان صحیفهٔ عارض که گشت گلشن عقل اول عارضک صحیفه سی حقیچون که عقل گلشنی اولدی
بان حدیقه نیست که شد نعم خیال اول چشم حدیقه سی حقیچون که خیال نعمی اولدی مرادن هدایات
الهیه یه قسم در و جمیع قسم لر بو بیت ایچوندر که در رضای تو حافظا گر التفات کنی که سنک رضاک یولنده
اولان حافظه اگر التفات ایده سن بعمر باز نماند چه جای مال و منال عمر کرو قلمز یعنی عمرنی سنک یولکده
فدا ایلر و سنک ایچون اولور نه مال و نه منال ایدر مراد خدادن عین عنایتیله التفاتی طلب ایتمکدر

وله ایضا دارای جهان نصرت دین خسرو کامل جهانک حاکمی دینک ناصری کامل خسرو یحیی ابن
ابن مظفر ملک عالم عادل مظفر اوغلی یحیی که عادل عالم ملکدر وجه کلمه یحیی نک صفتی اولمق اوزره نصب در
مظفرک صفتی اولمقدن نصرت بونده ناصر معناسنه در مصدر بمعنی فاعل اولمق اعتباریله مبالغه
رجل عدل کبی که عادل معناسنه در ای درگه اسلام پناه تو گشاده ای پادشاه که سنک اسلامی
حفظ ایدیجی درگاهک رحمتی بر روی جهان روزنهٔ جان و دل جهان یوزینه جان پنجره سنی و گوکل
قپوسنی مراد پادشاهک خلقه ایتدوکی کرم و عدلنی بیاندر تعظیم تو بر جان و خرد واجب و لازم

نکوه

جان وخرد کن ومکان اوزره فایض وشامل در روز ازل از کلک تو یک قطره سیاهی روز
ازلده قلمکدن بر قطره مرکب بر روی مه افتاد که شد حل مسائل ماهک یوزی اوزره دوشیده
حل ایدجی اولدی حل بونده مصدر بمعنی فاعل در بو سوزیله پادشاه ظل خدا اولدوغی اعتباریله
اولمق جایزدر که کویا انک قلمندن دوشدی و ادعائی اولمق جایزدر مبالغه طریقیله یک قطره
سیاهی دن مراد ماهک یوزنده اولان سواد درکه شبک روزدن فرق اولنمسنه سبب اولمشدر خورشید
چو ان خال سیه دید بدل گفت افتاب چونکه اول سیاه خالی کوردی کوکلنه یعنی کندوسنه ایتدی
ای کاج که من بودی آن هندوی مقبل ای کاشکی اول سعادتلو بنده بن اولیدم هندوی مقبلدن
مراد ماه درکه افتاب اکه رشک ایلر مراد ماه درکه افتاب اکه رشک ایلر مراد پادشاهک قدر رفیعی
بیاندرکه خورشیدده اکه بنده اولمغه جان ویریر بو سوزده مبالغه اوزره درت شاها فلک از
بزم تو در رقص وسماعست ای پادشاه فلک سنک بزمکدن رقص وسماعده در دست طرب ازدامن
این زمزمه مکسل بو زمزمه نک دامنندن شوق الیله اوزمه یعنی بو حالی ترک اتمه مراد فلکک اکه
اولان مساعده سنی بیاندر می نوش وجهان بخش که از زلف کمندت شراب ایچ وجهان وسیم وزر
بخشله زیرا سنک کمند کبی زلفکدن شد گردن بدخواه گرفتار سلاسل دشمنلک گردنی زنجیر کره گرفتار
اولدی دور زمانکی یکسره بر نهج عدلست فلکه منسوب اولان دور بالکلیه عدل طریقی اوزره در خوش
باش که ظالم نبرد راه بمنزل خوش اول که ظالم منزله یول التمز مراد پادشاهی تسلیه در حافظ قلم شاه
جهان مقسم رزقست ای حافظ شاه جهانک قلمی مقسم رزق در از بهر معیشت مکن اندیشه باطل
معیشتدن اوتری باطل فکر ایلمه وغم یمه مقسم سنک کبی بنده ایم مکاندر وله ایضا شممت
روح وداد وشمت برق وصال ابن محبت روحنی قوقلدم ووصال برقنی کوردم بیا که بوی ترا
میرم ای نسیم شمال کل که سنک رایحه که جان ویریم ای شمال یلی روح بونده خوشبویلقنه معناسنه در
وداد محبت نسیم شمالدن مراد فضل الهی در بوی شمالدن مراد نفحهٔ رحمانیه درکه وصال جانانه وسیله در
شممت فعل ماضی نفس متکلم وحده در باب ثالثدن که عرب شام البرق دیرلر یعنی برق سحاب جانبنه
نظر اتسه که نه طرفه یغمور یاغدر اکا بونده مطلقا نظر معناسنه در احادیا بجمال الحبیب قف
وانز ای حبیبک دوه لرنی ایرله سوریجی کسه توقف ایله وقون که نیست صبر جمیلم ز اشتیاق جمال

که جمالک اشتیاقندن بکا که صبر جمیل یوقدر بعنی وجه دن بنم صبرم یوقدر دوه یی ایرله سورن ساربانه
دیرلر حادی یاده اولان همزه حرف ندا در منادی اتوب ایچوندر حادی انکله منصوبدر نکره اولدوغندن
جمالک سن جمیله حمل در بیت حادی که بهر ناقه سلمی حدی کند * باید ز شرح فرقت ما ابتدا کند نکات
شب هجران زود کذار ای دل فراق کیجه سنک شکایتنی ترک ایله ای کوکل بشکر آنکه برافکند پرده روز وصال
اوراشکر آینه که وصال کونی ظاهر اولدی چو یار بر سر صلحست و عذر میخواهد چونکه یار صلح هوسی اوزره در
و عذر دل توان کذشت ز جور رقیب در همه حال دوکلی حالده رقیبک جورندن تحمل ممکندر زیبا که
پرده کلریز هفت کانه چشم کل که چشم هفت کانه سنک کلریز پرده سنی کشیده ایدم تحریر کارکاه
خیال کارکاهنک تحریرنه حکمتی کانه بونده نوع معناسنه در کلریز ذکری قان اغلمقدن کنایت
در هفت کانه ایله عین انسانده اولان یدی طبقه یه اشارتدر ایلر بعض نسخه ده هفت خانه واقع
اولمشدر معنی ده اکیسنک معناسی بردر مراد جانانک قدومنه منتظر و مترقب ایدوکن اشعاردر
بجز خیال دهان تو نیست در دل تنگ تنک دلده سنک دهانک خیالنده غیری یوقدر که کس مباد
چو من در پی خیال محال که کمسه بنجلین محال خیال طلبنده اولمسون ملال مصلحتی نمایم از جانان
جاناندن مصلحته منسوب ملال کوسترم که کس نگفت نماید ز جان خویش ملال زیرا کمسه وجدنه
کند و جاننده ملال کوسترمز مراد خلقی تغلیط ایچون جاناندن ملال اظهار اتدوکن بیاندر
جاناندن مراد باری تعالی در بیت سنگی که زدی بر سر ما بی جهتی نیست * لیلی بتکلف سکند کاسهٔ
مجنون * قتیل عشق تو شد حافظ غریب ولی غریب حافظ سنک عشقنک مقتولی اولدی اما بخاک ما
کذری کن که خون ماست حلال بزم قبرمزه بر ملوا ایله که سکا بزم قانمز حلال اولسون مراد جانانک
جمالی تجلیسی خونبها طلب اتدوکن بیاندر و له ایضا هر نکته که کفتم در وصف آن شمایل اول شمایل
یعنی اول شمایل صاحبی محبوبک وصفنده هر بر نکته که ایتدم هر کو شنید کفت لله دره قایل هر اول
کمسه که اشتدی قائلک اجر و عوضی الله ایچوندر دیدی مراد الله تعالی دن غیری انک عوضنه اتمکه
قادر اولمز بو سوز زیاده مدح محلنده استعمال اولنور و هر شیده استعمال جائزدر لله دره فارسی
کبی بیت هر که درهای نظم جامی دید * کفت لله دره ناظمها * در فتح دال و تشدید را ایله سوت معناسنه در
عرب اندن نفع کثیر حاصل اتدوکندن اوتری اجر و عوض معناسنه استعمال ایتدی شمایل اخلاق

که

معناسنه درکه مغردی شمائل در مراد اوصاف الهیه ده واقع اولان کلمی مدح در شمائل دن مراد بنده
صاحب لغظنک حذفیله باری تعه در تقدیری بویله در در وصف ان شمایل گفتم که کی بنجشی برجان
ناتوانم ایتدم که بنم ضعیف جانمه قچن ترحم ایلرسن گفت ان زمان که نبود جان درمیانه حائل جانان
ایتدی اول زمان که جان اورتاده حایل ومانع اولمیه مراد عاشقه قرب جانان وجودی افنا
ایتدکدن صکره حاصل اولدوغن بیاندر خطاب خدایه در تحصیل عشق ورندی اسان نمودی
اول عشق ورندلک تحصیلی اول اسان کورندی جانم بسوخت اخر در کسب این فضایل بو فضیلتلر
کسبنده آخر جانم یاندی مراد عشق الهینک وطاعت وعبادتده اخلاصک حصولی زیاده صعب
ومشکل ایدوکن اشعاردر حلاج بر سر دار این نکته خوش سرایید حلاج دار اغاجی اوزره
بو نکته یی لطیف ایرلدی یعنی بویله دیدی از شافعی نپرسید امثال این مسایل بو مسئلنک امثالنی
شافعی دن صورمکز مراد اهل شریعت ارباب طریقت احوالنی واصحاب حقیقت اسرارینی فهم ایتمزلر
دیمکدر حلاج شافعی مذهبدر اول سببدن از شافعی نپرسید دیدی دل داده ام بیار شوخی
کشی نگاری بر محبوبه کوکل ویرمشم بر شوخ بر نازک بر نگاردر مرضیة السجایا محموده الخصائل
عادتلری مرضیه خصلتلری محموده سجایا جمع سجیه در عادت معناسنه در خصال جمع خصلت درکه
خوی معناسنه در [illegible] یاردن مراد باری تعه درکه خلق اولان اخلاق حمیده نک اخلاقندن بر شمه در
در شوخ وکش ونگار ذکری زیاده حسن ولطافت دن کنایه در کش کاف فارسیله نازک معناسنه در
در عین گوشه گیری بودم چو چشم مست که شه کیرلک عیننده سنک ابروکه مائل اولدم مراد اول
غیب هویت دن غافل ایدم اما شمدی طالب اولدم دیمکدر چشم دن مراد ذات درست
ذکری صنعت استغنادن کنایت در عین چشمه نسبت خوب واقع اولمشدر راز آب دیده صدره
طوفان نوح دیدم گوزم یاشندن یوز کره نوح طوفانی کوردم از لوح سینه نقشت هرگز
نگشت زایل سینه لوحنده سنک نقشک هرکز زایل اولمدی خطاب خدایه درکه کثرت بکا ایله قلبنده
آنک خیالی گتمدوکنی بیاندر دردا که در برخود بادم بند او دلبر دردا که دلبر کندو قتنه باکه
اجازت ویرمدی چندانکه از جوانب انگیختم وسایل اول قدر که جوانبدن وسیله لر پیدا ایلدم
مراد عنایت باری سنز وصال میسر اولمدوغن اشعاری در ای دولت دست حافظ نغو بذ چشم

زحمت ای دوست حافظک ای ضررلو چشمک حیا حمائلی در یا رب که بینم انرا در گردنت حمائل
عجب که اک سنک بو بنکده حمائل کوررم مراد عقلک روحه خطابیدر که آک نفس اماره تک شرندن
خلاص اتمک استر حرف المیم اگر بر خیزد از دستم که با دلدار بنشینم اگر میسر اولورسه که دلدار ایله اوتورم
ز جام وصل می نوشم ز باغ عیش گل چینم وصل جامندن شراب نوش ایدم عیش باغندن گل دیرم مراد
وصول الی الله ایله حصول فیض طلبیدر شراب تلخ صوفی سوز بنیادم بخواهد برد صوفی سوز
آجی شراب بنم بنیادمی خراب اتسه گرکدر لبم بر لب نه ای ساقی و بستان جان شیرینم لبکی لبم اوزره
قو ای ساقی و جان شیرینمی آل مراد عشق الهی سلوک و ریاضت مهلک ایدوکن بیاندر که کلام الهی ایله
انک صعوبت و شدتندن خلاص طلب ایلیر مگر دیوانه خواهم شد که از عشق تو شب تا روز مگر دیوانه
اولیسرم سنک عشقکده کیجه کوندوزه دک سخن با ماه میگویم پری در خواب می بینم ماه سوز
سویلرم دوشده پری کوررم مراد خلاف عادت اولان نسنه لری کورمک علامت جنون ایدوکن بیاندر
لبت شکر بمستان داد و چشمت می بمیخواران سنک لبک مستاره شکر و سنک چشمک میخوارلره شراب آوردی
منم کز غایت حرمان نه با آنم نه با اینم بنم که زیاده محروملقدن نه انکله یم نه بونکله ایم مستاندان مراد
منتهی عاشقلردر که کلام ربانیدن منتفع اولمشلردر میخوارلردن مراد مبتدی عاشقلردر که تأثیراتندن
متمتع لردر شب رحلت هم از بستر روم تا قصر حور العین رحلت کیجه سی هم دوشکمدن جنته گیدرم
اگر در وقت جان دادن تو باشی شمع بالینم اگر جان ورمک وقتنده شمع بالینم سن اولاسن خطاب
خدایه در مراد اگر حالت نزعده تجلی جمال مشاهده سی اولاجق و علا تیز جنته داخل اولورم
دیمکدر چو جوهر خاکی که باد آورد فیضی برد از انعامت چون جوهر بر خاکی که باد کتوردی
سنک انعامکدن بر فیض الدی ز حال بنده یاد آور که خدمتکار دیرینم بنده نک حالندن یاد
ایله که قدیم خدمتکارکم خطا. مرشنده در شعر کو نقش نظمی ز دلکش دلپذیر آمد هر کلم که او بر نظم
نقشی اوردی انک کلامی مقبول کلدی تذرو طرفه من گیرم که چالاک است شاهینم عجب و لطیف
شکلی بن طوترم زیرا بنم شاهینم چابکدر مراد هر شاعرک شعری مقبول اولمیوب کندونک مقبول
اولدوغن بیاندر شاهیندن مراد طبعی در تذرودن مراد لطیف لفظ و معنی در اگر باور نمی
داری رو از صورتگر چین پرس اگر بو سوزه اعتقاد اتمز ایسک یوری چین نقاشندن سؤال ایله که

چین

مانی
که ماننی سخن میخواهد ز نوک کلکت شکنیم که نیم شکستین قلممک او جندن سخن اسمرمراد کند و شعرن

مدحدر صباح الخیر زد بلبل کجایی ساقیا برخیز بلبل صباح الخیر اوردی دای ساقی قنده سن قالق

که غوغا میکند در سر خروش چنگ دوشینم که دوشکی گیجه کی چنگک خروشی بنم باشمده غوغا ایلر جنگک

دوشینک خروشندن مراد الست بربکم صدا سید رصاتی دن مراد مرشد در که اندن فیض طلب ایلر

رموز عشق و سرمستی ز من بشنو نه از حافظ عشق و سستلک رمزلری بندن اشت حافظدن اشتمه

که با جام و قدح هر شب ندیم ماه و پروینم زیرا جام و قدحله گیجه ماه و پروینک مصاحبی ام

مراد عشق الهیله احیای لیل ایدنلر رموز عشقه اطلاع بولورلر دیکدر وفاداری و حق گویی نه کار

هر کسی باشد وفاداریق و حق گولک هر بر کسه نک ایشی دکلدر غلام آصف دوران جلال الحق والدین
نیم
جلال الحق والدین اولان زمانه وزیرنک غلامیم مراد وزیری مدحدر **وله ایضا** بکذار تا ز شارع

میخانه بگذریم قومیخانه نک طریقندن کذر ایلیم کز بهر جرعه همه محتاج این دریم زیرا بو جرعه دن

اوتری بو قپویه محتاجز مراد خلقک مرشده زیاده احتیاجن بیاندر روز نخست چون دم رندی

زدیم و عشق روز ازلده چونکه رندلک و عشق دمنی اوردق شرط آن بود که جز ره این شیوه نسپریم

لایق اولور که بو شیوه یولنده غیریه کتمیه لم مراد الست بربکم چونکه عهدی قبول ایتدک وفا ایتمکه

سعی ایدلم دیکدر جایی که تخت و مسند جم میرود بباد شول یرده که حضرت سلیمانک تخت و مسندی

باد ایله کیدر و فنا بولور گر غم خوریم خوش نبود که غم یمه و ز خوش اولمازیکه شراب

ایچلم جای دن مراد دنیادر شرابدن مراد عشق و طاعتدر تا بو که دست در کمر او توان زدن

تا اوله که انک کمرینه ال اورمق ممکن اوله در خون دل نشسته چو یاقوت احمریم یاقوت احمر کبی خون دله

غرق اولمشز مراد وصال جانان ایچون چشمزدن خوناب روان ایدوب بلاو مشقته رضا ویرمشزدر عکدر

واعظ مکن نصیحت شوریدگان که ما واعظ عشق الهی ایله دیوانه اولمشلره نصیحت ایلمه زیرا بز

با خاک کوی دوست بفردوس ننگریم دوستک محله سی حالیکه فردوسه التفات ایتمزز مراد جناب قدسی

بهشت دن ترجیح ایتدوکن اشعاردر چون صوفیان بحالت و رقصند مقتدا چونکه صوفیلر حالت و رقصده

مقتدالردر ما نیز هم بشعبده دستی بر آوریم بز دخی هم حقه بازلقله رقصه مباشرت ایدلم مراد صوفیلرک

ریا ایله اولان رقص و حالتن بیاندر شعبده حقه بازلقدر از جرعهٔ تو خاک زمین قدر لعل یافت سنک

جر ایمکده یرک خاکی لعل قدر نه بولدی بیچاره ماکه پیش تو از خاک کمتریم بیچاره بز که سنک قتکده
خاکدن کمتر ز خطا ام شده در مراد خاک کبی حقیر اولان مریدسنک فیضنک ایله قبول اولدی اما بز
سندن بر حالت ایرشمدی دیمکدر ز آن بیشتر که عمر گرانمایه بگذرد آندن اوکدن دک که زیاده
قیمتلو و اغربهالو عمر گچه بگذار تا مقابل روی تو بگذریم قو تا سنک یوزک مقابلنده گچه لم خطا ام
شده در که حالت نزعده انک جمالی مشاهده سیله مغتنم اولمق استر حافظ چو ره بکنگره
کاخ وصال نیست ای حافظا چونکه وصل قصرنک کنکره سنه یول یوق قدر بر خاک آستانه این در سر
بریم بو آستانه نک خاکیله عمری باشه ایلیدیم مراد وصال باری تعالی ولزمه باری طاعت و عبادتدن
اعراض ایتمیلم دیمکدر ومنها الم یأن للاحباب ان یترحموا وقت اولدی دوستلره که ترحم
ایلیه لر والناقضین العهد ان یتندموا ناقض عهد اولانلره وقت اولدی که پشیمان اوله لر الم یأن
فعل جحد در ان یان دن که رمی یرمی وزن اوزره در ناقص ولهمزه الف در وآن یلده اولان همزه
استفهام انکاری ایچوندر ان یترحموا ایدی ان ناصبه ایله نون ساقط اولمشدر ناقض بوزیجی
معناسنه در ان یتندموا ایدی بوندن دخی نون ساقط اولمشدر الم یاتهم انباء من بات بعدهم
آیا بز شول کسنک خبری کلدی می که انلردن صکره کیجه لدی مراد اوکندلردن جدا اولانک خبرلری استماع
ایتمدیلر دیمکدر الم یأت فعل جحد در بات فعل ماضیدر بابها کی اولدن وفی صدره نار الاسی تضرم
حال بو که انک سینه سنده غصه و تأسف آتشی بالکلیه قافیه ایچون میم اشباع ایله اوقنمق کرکدر
تضرم فعل مضارع مفرد مؤنث غایبه در فاعلی کندی مستتر هی در که ناره راجعدر نار مؤنث
سماعیدر الاسی غصه و تأسف معناسنه در فیالیت قومی یعلمون ما جری نولیدی بنم قوم
بکم احوالی بیلیدی علی مرج منهم فیجفوا ویرحموا انلردن رجا ایدیجی اوزره ملایم اولورلردی و رحم
ایدرلردی فان یجفون وان یرحمون تقدیرنده در که لیت نک جوابی در ان ناصبه تقدیرنده
اولنوب نون حذف اولندی اتی موسم الخیر وذا احضرت الربع نوروز زمانی کلدی و دخی بر
سبز اولدی فما للغواني الغيد لا تترنم نه اولدی ترنم ایدیجی خوب ولطیف زنلره که ترنم ایلمزلر
غوانی جمع غانیه در غنادن که ایر ایچی عورت معناسنه در غید ملایم ولطیف زنه جمع ربوه
دیرکه دیه معناسنه در که حکی الدمع ما الجوانح اضمرت کوزم یاشی حکایت و فاش ایلدی شول

نسنه یه که جوانحم ستر ایلیوی جانخ ایکو کمو کی جمیع جوانح در فیا عجبا من صامت یتکلم ای نه عجب
درکه بر جان سز سویلر بونده میم اشباع ایله اوقنمق کرکدر مراد کوزیاشی عشقنی فاش ایتدوکیدر
استغرابدر اضرت افعال بابندن مفرد مونث غایبه در تشهو ربها الاوطار تقضی من الصبا بو آیلر
بر آیلردرکه اول آیلرده عشق و تازه لکدن حاجتلر قضا اولنور بهارده اولان بانع معناسنه اولمق
روشن دردرغ تا ثنا عیش الربیع محرم حال بوکه بزم حالمزده ربیع و بهار عیش حرام قلنمشدر مراد
کندوسنه بو یله شریف ایامده فیض و کشف اولمادوغندن اظهار تحزن و تحسردر ربیعه نسبت
محرم لفظی خوب واقع اولمشدر ربنی عمنا جود علینا بجرعة ای بزم عمزاد علری بزه بر جرعه احسان
ایله کزد و للفضل اسباب بها بیعتم حال بوکه افضل ایچون اسباب واردرکه اول اسباب ایله علامتلنور
مراد علامت فضل و بزرکی جود و کرم ایدوکن بیاندر جد امر حاضر جمع مذکر حاضر درموزدی
جد دراصلنده یابنین عمنا ایدی اضافتله نون حذف اولنور حرف ندا تقدیر اولندی بوغزلده
عرب شعراسی سمتنه سلوک اتمشدر آیا من علا کل سلاطین لسطوة ای سلاطینک جمیعسی اوزره
قهر و قوت بولندن حالی اولان کمسه ترحم جز الکلمة فالخیر مغتنم ترحم ایله که الله تعالی طلب در
علی فعل ماضیدر ترحم امر حاضر در مغنم مصدر میمیدر غنیمت معناسنه جز افعل ماضی درکه بو تمیع
دعاده واقع اولمشدر لکل من الخلان ذکر دمنته دوستلر دنا هر بریسی ایچون ازق و حصول
مراد واردر یعنی عیشلردر مرادلری حاصل اولمشدر ردلی لفظ المسکین فقر و مغرم حال بوکه
مسکین حافظ ایچون نثر و زبان وارد مراد ارباب طریقتک هر بریسی دایم فیض الهیله مستفیض
اولوب و کندوسی اولمادوغندن شکایتدر بو غزلک هر مصراعی ثانیسنده که واو واقع اولمش
اولا میم اشباع ایله اوقنمق کرک بو غزلی میم قافیه سند کتوردی کثرة ابیتنه بناء **وله ایضا**
بعزم توبه سحر کفتم استخاره کنم سحر وقتی توبه قصدنه استخاره ایلیم دیدم بهار توبه شکن میرسد
چه چاره کنم توبه شکن بهار ایرشور نه چاره ایدم مراد عشق و ریاضت دن فراغت اتمکه نیت
اتمش ایکن کرو رجوع اتدوکن اشعار در سخن درست بکویم نمی توانم دید سوزک راستنی
دیرم کورمکه قادر دکلم که می خورند حریفان و من نظاره کنم که حریفلر شراب ایچه لر و بن نظر
ایدم مراد یاران طریقت عشق و ریاضته کوشش ایدرلر و بن بکا را اولام قادر دکلم دیمکدر

بدور لاله دماغ مرا علاج کنید لاله دورنده بنم دماغمه علاج ایلکوز گر از میانهٔ بزم طرب کناره
کنم اگر طرب بزمی اورتاسنده کناره ایدم مراد بو یله لطیف زمانده عشق و طاعته کوشش ایتمین
مجنون ایدوکن اشعار در بتخت گل بنشانم بتی چو سلطانه بر محبوب گل تختنه بر سلطان کبی اوتوردم
ز سنبل و سمنش ساز طوق و یاره کنم سنبل و سمندن اکه طوق و بیلازک زینتی ایدم بت دن مراد
مرشد در که عالم ملکا شغه ده انکله اسرار عشق دن مصاحبت ایدوکن اشعار در ز روی دوست
مرا چون گل مراد شکفت دوستک یوزندن چونکه بنم مرادم گلی آچلدی حواله سر دشمن سنبل
خاره کنم دشمنک باشنی سنک خاره یه حواله ایدرم یعنی باشنی قتی طاشله اورسون مراد باکه و
وصال جانان میسر اولسون دشمن مهرینه قادر ایسه ایلسون دیمکدر گدای میکده ام لیک
وقت مستی بین میخانه گدا ایسم لیکن مستلک وقتنی کور که ناز بر فلک و حکم بر ستاره کنم که فلکه ناز
و ستاره یه حکم ایلرم مراد عشق ده اولان علو قدرنه بیاندر مرا که نیست ره و رسم لقمه پرهیزی باکه
لقمه پرهیز لیک راه و رسمی یوقدر چرا مذمت رند شرابخواره کنم شرابنوشی ایدیجی رندی
نیچون مذمت ایدم مراد اهل حکم صلاح لازم ایدوکن بیاندر بیت چرا دامن آلوده را
خدرنم چو در حضور شناسم که تر دامنم چو غنچه با لب خندان بیاد مجلس شاه غنچه کبی خندان
لبله شاه مجلسی یادینه پیاله کرم و از شوق جامه پاره کنم شراب نوش ایدرم و شوقمدن جامه
یرتارم بو بنده اکی احتمال وار بری بو که مراد پادشاه ظاهر اولا که اکه اشتیاق و محبت عرض
ایده بری بو که مجلس شاهدن مراد جناب قدس اولا که مراد اکه وصول بولمقدن اوتری عشقه سعی
ایدوب وجودی افنا ایدم دیمک اولا بو وجه اوزره جامه دن مراد وجودی اولور گر ز لعل
لب یار بوسه رسدم اگر یارک قرمزی لبندن بانکه بر بوسه ایرشه جوان شوم ز سر و زندکی
دوباره کنم باشدن یعنی تکرار جوان اولورم و اکی کره دیرلک ایلرم مراد عدادن بر جذبه مرده
دلی احیا اتدوکن اشعار در ز باده خوردن پنهان ملول شد حافظ حافظ مخفی شراب ایچمکدن
ملول اولدی بیانگ بربط و نی رازش آشکاره کنم بربط و نی آوازیله آنک رازنی آشکار ایدم
مراد عشق و ریاضتی نهان اتدوکندن مضطرب اولدوغنه بیاندر وله ایضا بیا تا گل برافشانیم
و می در ساغر اندازیم گل تا گل صاچلم و ساغری شراب ایله بر ایدوب نوش ایدلم فلک را سقف

شکافیم و طرحی نو دراندازیم فلکک سقفنی یاره‌لم و بر یکی تمل براغالم مراد عشق الهیله احوال فلکدن خلاص
میسر ایدوکن اشعاردر اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد اگر غم لشکر تدارک ایده که عاشقلک
قاننی دوکه من و ساقی بهم تازیم و بنیادش براندازیم بن و ساقی بله چاپالم یعنی مقابل اولالم و آنک بنیادی
خراب ایده‌لم شراب ارغوانی را گلاب اندر قدح ریزیم قرمزی شرابک قدحنه گلاب دوکه‌لم نسیم عطرگردان را شکر
در مجمر اندازیم عطر ده‌نده‌ره‌ی نسیمک مجمرنه شکر آتالم مراد عشق اولان قلبه آتش کشفد و شعور نفحات
رحمانیه‌یه لذت طاعت خلط ایدوب سلوکی تمام ایده‌لم دیمکدر شکر عودک رایحه‌سنی لطیف ایلدیکنه که عود
ملبسدن بو حال ظاهردر چو در دستت رودی خوش بگو مطرب سرودی خوش چونکه الکده بر لطیف
سازوار در ای مطرب اکه مناسب بر خوش ترنم ایله که دست افشان غزل خوانیم و پاکوبان سر اندازیم
که ال سلکرک غزل اوقیالم و ایاق اورارق قالغیه‌لم مراد عشق الهیدن برنسنه سویله که انک شوقنه رقص
و سماع ایده‌لم دیمکدر خطاب مرشده‌در صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز ای صبا بزم
وجودمزک خاکنی اول عالی درگاهه آت بود کان شاه خوبان را نظر بر منظر اندازیم اوله که اول خوب
لر شاهنک یوزینه بر نظر ایده‌لم عالی جناب بونده درگاه عالی معناسنه‌در یعنی محبوب مراد کلدر
بلکه محبوبک مکانی مراددر منظر بونده روی معناسنه اولمق اوجه‌دن چار طاق معناسنه اولمقدن
مراد فضل الهی سببیله مشاهدهٔ جمال جانان طلبیدر یکی از عقل می لافد یکی طامات می بافد بری عقلدن
لاف اورر بری اصطلاحات شطح سویلر اول مدعی شیملردر بیا کین داوریها را به پیش داور
اندازیم کل بو خصومت و دعویلری حاکمه عرض ایده‌لم مراد اکیسی بله نا معقول ایدوکن بیان ایده‌لر بلکه
معقول اولان عشق و طاعته سعی‌ده دعوی کبر سز بهشت عدن اگر خواهی بیا با ما بمیخانه اگر عدن جنتی
استرایسک بزمله میخانه‌یه کل که در سخن دانی و خوش خوانی نمی ورزند در شیراز سخن دانلغه و خوش خوانلغه
حزی شیرازده چالشمزلر و اعتبار ایتمزلر بیا حافظ که تا خود را بملکی دیگر اندازیم کل ای حافظ که تا کندو
بر غیری ملکه آتالم **وله ایضا** بارها گفته‌ام و بار دگر میگویم نیجه کره دیمشم و گرو دیرم که من دلشده
این ره نه بخود می پویم که بن عاشق بو یوله بن کندو اختیارمله بلمزم **بیت** نه خود میرود و دوبار که
چوگان پای اوست بنفشه گستان می برد لطف دوست در پس آینه طوطی صفتم داشته‌اند
آنچه استاد ازل گفت بگو میگویم آینه اردنده اولسنه که استاد ازلی دیدی دیرم یعنی

طوطی کبی طوتمشلر در استاد صوطی آینه نك اوکنده قویوب کندوسنی آینه آردنده پنهان اولوب
طوطیه سوز تعلیم ایلر طوطی سویلنی آینه ده اولان عکسی ظن ایدوب سویلر بو بیت زیاده مشکلدر
بو بیت مصراع مصراع شرح اولنمدیکی بو اسلوب ایله انسان اولدوغندن استاد ازلدن مراد
باری تعالیدر حاصل معنی بودر که سوزلرم واردات آلهیه در که اول جانبك تعلیمی ایله ظهور بولمشدر
تقدیری بویله در در پس آینه اکه استاد ازل گفت بگو میگویم صوطی صفتم داشته اند من
اگر خارم وگر گل چمن آرایی هست بن اگر خارم وگر گلم بر چمن آرای وار در ازان دست که
می پرورم می رویم که انك کبی دانکه بنی تربیه ایلر بترم حاصل اولورم چمن آرای دن مراد باری
تعالیدر که جمیع موجودات آنك تربیه سیله نشو نما بولور دوستان عیب من بیدل حیران مکنید
ای دوستلر بن حیران عاشقی تعیب ایلمکز گوهری دارم وصاحب نظری میجویم بر گوهرم
واردر و بر صاحب نظر استرم مراد تحصیل عشق الهیدر مستطلب یدوکی در گرچه با دلق
ملمع می گلگون عیبست اگرچه دلق ملمع ایله قرمزی شراب عیبدر مکنم عیب کزو رنگ ریا میشویم
بنی تعیب ایلمه زیرا اول دلق دن ریا رنگنی یودرم مراد عشقه سعی ایتمسی در ریانك ازالهسیچون
و طرافتله اشعار ایلر که شراب ایچمك ریادن یکدر گریه و خنده عشاق ز جایی دگرست
گریه و خنده سی بر غیری یردن در یعنی خلقك گریه وخنده سی کبی دکلدر می سرایم بشب و وقت
سحر می مویم ایله ایرلارم و سحر وقتی مویه ایلرم مویه آزار گریه اتمکه در لر مراد شب ده
طاعت و سحرده استغفار اتدوکن بیان ایدر بیت عاصیان از گناه توبه کنند عارفان
از عبادت استغفار حافظم گفت که خاك میخانه مبوی حافظا باکه دیدی که میخانه قپوسنی
خاکنی قوقلمه گوریکن عیب که من مسك ختن می بویم حافظ دی بنی تعیب ایلمه زیرا بن مسك
ختن قوقلرم مراد عشق لطافت و اعتبارده مسك ختنه تشبیه اتدوکن اشعار ایدر وله ایضا
بمژگان سیه کردی هزاران رخنه در دینم سیاه مژگانك ایله بنم دینمه هزاران رخنه ایلدک
بیا کز چشم بیمارت هزاران در بر چینم گل سنك بیمار چشمکدن هزاران درد و یرم یعنی
سنك زحمت لرکه صبر ایدوب مقابله سنده هزاران خدمت و دعا ایلرم زیرا بنی گوزکدن
خلاصی ایلدك در یعنی مرشد در خطاب ایلر الا ای همنشین دل که یارانت برفت از یاد اکاه اول

ای کوکلمک مصاحبی که سنک یارانک خاطرکیدن کتدی مرا زوکی مباد آن دم که بی یاد تو بنشینیم
یا که نصیب اولمسون اول دم که سنک یادک سز اوتورم خطا بر شده در جهان پیرست و بی بنیاد
نبیاد ازین فرهادکش فریاد جهان پیر وبنیاد سز در بو فرهادکش دن فریاد فرهادکش مجموع معنا
سنه درکه ازافسوس و نیرنکتر ملمول از جان تیر بیم که انکه افسون وحیله سندن جان تیر نمدن
ملولم مراد الام دنیایه بی نها ایدوکن بیاندر جهان فانی و باقی فدای شاهد و ساقی فانی و باقی جهان
شاهد و ساقی یه فدا اولسون که سلطان عالم را طفیل راه می بینیم زیرا عالمک سلطانلغنی عشقک طفیلی کو دردم
طفیل او یورندی و تابع معناسنه در اگر بر جای من غیری گزیند دوست حاکم اوست اگر دولت بنم یر مه
بر غیری سنی اختیار ایده حاکم اودر حرامم باد اگر من جان بجای دوست بگزینم دوست یا که حرام اولسون
یعنی نصیب اولمسون اگر من جانمی دوست یرینه اختیار ایتدم مصراع ثانی دن مراد جانانه دن مقبول
رک ایدوکن بیاندر بو هم وجه در جان یعنی حیات یا که حرام اولسون تاب آتش دوری نشدم غرق
غرق چون کل واقع آتشنک حرارتندن کل کبی عرقه غرق اولدم بیار ای باد شبکیری نسیم آن عرق
جنیم ای سحر یلی اول عرقی ازاله ایدجدن یا که بر رایحه کتور مراد مقبل الهیدن نفحه رحمانیه طلب ایتمه سیدر
عرق جنیدن مراد بو نده جاناندر عرق جنینی الا وصف ترکیبیدر عرق دریجی یعنی عرق ازاله ایدجی
و حرارت کتورجی معناسنه در معناسنه هم بو وجه در ای باد سحر یا که جانانه دن عرق و حرارت کتورجی
بر نسیم کتور بو وجه اوزره تقدیری بو یله اولور بیار ای باد شبکیری مرا از جانان نسیمی جنینی آن
دن مراد جانان دو عرق جبین نسیمک صفتی اولور حدیث آرزومندی که درین نامه ثبت افتاد به
اشتیاق سوزی که بو نامه ده واقع اولدی همانا بی غلط باشد که حافظ داد تلقینم ایله وفا ایله که
غلطسز و شکسز یا که حافظ تلقین ویردی مراد حافظده اشتیاق مقرر ایدی کن بیاندر بعض نسخه ده
بو نسخه واقع اولمشدر همانا بو نده ایله فرض ایله دیمکدر که معناسنه جایزدر **وله ایضا** بغیر از آنکه
بشد دین و دانش از دستم اندن غیری که دین و علم الدن کتدی بیا بگو که ز عشقت چه طرف بربستم
کل دیمکه سنک عشقکدن نه نفع قلیل حاصل ایلدم مراد مرتبه حقیقته وصول بعد لدو غمن و مراتب عشقک
نهایتی یوق ایدوکن اشعاردر زیرا صوفیون اصطلاحنده دین و دل الدن کتمک زیاده قرب
دن کنایتدر اگرچه خرمن عمرم غم تو داد بباد اگرچه سنک غمک بنم عمرم خرمنی یله وردی بهاکل

پای عزیزت که عهد نشکستم سنک عزیز خاک پاک حقیچونکه عهدی صمدم خطاب مرشده در چو ذره
گرچه حقیرم ببین بدولت عشق اگرچه ذره کبی حقیرم عشق دولتنده کور که درهوای تو رشته چون
مهر بپیوستم که سنک رخک بخشنده آفتابه نیجه وصول بولدم مراد عشق الهی زیاده علو قدره سبب اولور
دیمکدر بسیار باده که عمریست تا مرا از سر من شراب کتور زیرا چوق زماندر امن ایلیه بکنج عافیت از پی
عیش نشستم عیشدن اوتری عافیت و حضور بوجاغنده اوتوردم اگر زدم هشیاری ای
نصیحت کوی سخن بپاک میفکن چرا که من نشستم سوزک ضایع ایلمیه نیچون زیرا بن مستم مراد شراب عشقله
مست اولمش عاشقه نصیحت تأثیر ایلمز دیمکدر چه کونه سر زخجالت برآورم بر دوست دوستقنده
خجالتدن نیجه باش قالدرم که خدمتی بسزا بر نیاید از دستم که دوستنه لایق الدن بر خدمت کلمدی
دوستدن مراد خدادر مراد طاعتدن اولان قصورینه اعترافدر که اول حقه بو کونه طاعت و
عبادتدر قطعه این آستان عجز و مسکینیست به از طاعت و خودنشستن بینیست از ین نوع طاعت
نیاید بکار برو عذر تقصیر خدمت بیار بسوخت حافظ و آن یار دلنواز نکفت حافظ یاندی
واول دلنواز یار ویمدی که مرهمی بفرستم چو خاطرش خستم که برمرهم کوندریم چونکه انک خاطرنی
مجروح ایتدم مراد حق تعالینک کمال استغناسنی بیاندر وله ایضا بازای ساقیا که هواه خواه خدمتم
کرو کل ای ساقی که سنک خدمتنک محبی ام مشتاق بندکی و دعاکوی دولتم قول الغلکه مشتاق و دولتکه
دعاکوییم زانجا که فیض جام سعادت فروغ تست انکیچیدن که سنک سعادت سعکه لو جامنک فیضی در
بیرون شدی نمای زظلمت حیرتم حیرت ظلماتندن خلاصه باکه دلیل اول خطاب مرشده درکه
اندن فیض جذبه طلب ایلر واوکی حیرتدن خلاص اولمق ایچون که اهل سلوکدن بیکده بری او
وادیدن خلاص بولمز هرچند غرق بحر کناهم زصد جهت بعد زجهتدن بن بندکلو که کناه بحرینه غرقم
تا آشنای عشق شدم ز اهل رحمتم تا که عشقه آشنا اولدم اهل رحمتدنم بو جهتدن که عشقله مراد
ان الحسنات یذهبن السیئات والتائب من الذنب کمن لا ذنب له حسنیجه رحمته لایق اولورم دیمکدر
عیبم مکن برندی و بدنامی ای فقیه ای زندلک و بدنام لقلهمی تعییب ایلمه کیم بود سرنوشت
ز دیوان قسمتم زیرا قسمت دیوانندن بانکه سرنوشت و نصیب بو اولدی معنای ظاهری او زره
فسقندن اوتری کسیه ذم و طعن جایز دکل ایدی کم بیاندر معنای تصوفیسی اوزره مراد ملامیه

زمره سنده اولدیغمه باکه طعن ایرا بو باکه بخشش الهی درکه روز ازلده ویریلمشدر نمی دیده که عاشقی
نه بکسبست واختیار شراب ویرکه عاشقلق کسب واختیار ایله دکلدر کیم موهبت رسید زیرا
فطرتم زیرا بو بخشش باکه خلقت میراثندن ایرشدی من که ز وطن سفر نکزیدم بعمر خویش بجه که
کنده عمرومده حضرمده سفر اختیار ایلمدم درعشق دیدن تو هوا خواه غربتم سنی کورمک عشقنده
غربت آرزوسنی ایدیجیم خطا. خدایه در دورم بصورت از ندر دولت سرای تو صورتا سنک دولت
سرایک قپوسندن دورم لیکن بجان ودل ز مقیمان حضرتم لیکن جان ودل ایله حضرتک مقیملرندنم
خطاب. خدایه در دریا وکوه در ره ومن خسته وضعیف یولده دریا وکوه وار در وبن خسته
وضعیفم ای خضر پی خجسته مدد ده بهمتم ای مبارک ایزلو خضر همتله باکه مدد ویر مرادمه ایرشدینه
سلوکده همت ومعاونت طلبی در کردم زنار ز طره مشکین آن نکار اکر اول نکارک مشکین طره
سعیلیه سن شکری کن ای صبا زمکافات غیرتم بنم غیرتمک مکافاتندن ای صبا بر شکر ایله مراد اندر
بختع خانش ایدینه تهدید در طره مشکین دن مراد اسرار الهیه در در ابروی تو تیر نظرها
بکوشش اندن شانسنک ابرو کده نظر تیرینی عمل قوللنه دکن آورده وکشیده دموقوف زحشم کنورم
وچکمشم وفرصت کوزلرم مراد عیب هویته وقرب الهی یه تمام استعداد حاصل اندم دیمکدر
حافظ ابیتش روی تو خواهد سپرد جان حافظ جانینی سنک یوزک اوکنده تسلیم ایتمک استر
در این خیالم از بده هد عمر مهلتم بو فکر وخیالده ایم اکر عمر باکه مهلت وزمان ویره خطاب. خدایه در
وله ایضا بشری اذ السلامة حلت بذی سلم بشارتا اولسون زیرا ذی سلمه سلامت طول ونزول
ایلدی لله حمد معترف غایة النعم الله ایچون ندر نعمتلرک غایتنه معترف اولانک حمدی مراد بو
خصوصه اولیچون حق تعالی حضرتنه بی حد حمد ایلرم دیمکدر پادشاهک بر عدوسی نقض عهد ایدوب
پادشاهله محاربه ایتمش عون خدا ایله پادشاه انی هلاک ایتمش خواجه حافظ بو غزلی اول زمانده
دیمش سلم اسم شجر در ذی سلم اول شجر اولودغی موضعک اسمیدر که مکه ایله مدینه اورتاسنده در
پادشاهک سعادتخانه سی ذی سلمه تشبیه ایتمشدر آن خوش خبر کجاست که این فتح مژده داد
اول خوش خبرلو قنده در که بو فتح مژده سنی ویردی یعنی بو بشارت خبرینی کتوردی بو وجه هم
جایزدر اول خوش خبرلو قنده در که بو مژده نک فتحنی ویردی یعنی اول آشکاره ایلدی وجه

اوله کوره فتح مضاف اولماز تا جان فتاندش چو زر و سیم در قدم تا جانم زر و سیم اکرچه
کبی انک قدمنه نثار ایدم مراد پادشاهه کمال محبت اظهار ایدر پیمان شکن هر آینه کرد دشکسته
حال عهدی صحیح البته شکسته حال اولور ان العهود عند ملیک النهی ذمم تحقیق عهدلر عقللر
پادشاهی یعنی خالق عقول قتنده امانتلر و محفوظلردر ملیک پادشاه معناسنه در نهی جمع
نهیه در که عقل معناسنه در مراد اوفوا بالعهد ان العهد کان مسئولا حسبنجه عهد شکن البته
بر بلایه کرفتار اولور دیمکدر از بازکشت شاه چه خوش طرفه نقش بست پادشاهک رجوعندن
نه لطیف عجیب نقش بغلدی یعنی نه خوب واقع اولدی آهنک خصم او سر پرده عدم انک دشمنک
قصدی عدم سراپرده سنه یعنی دشمنی هلاک اولدی می جست از سحاب امل رحمتی ولی امید بجا نبرد
بر ترحم استدی اما جز دیده اش معطا معانیه برون نداد و نم انک چشمندن غیری احکار ده طاشره
نم ویرمدی مراد پشیمانلقدن اکر فائده پیدا اولمدی هماناکه اغلمق نصیب اولدی دیمکدر
دو نیل نم فتاد سپهرش بطنز کفت نم نیلنه دوشدی فلک اکا طعنله ایتدی الان قد ندمت
وما ینفع الندم شمدی تحقیق پشیمان اولدک اما پشیمانلق فائده ویرمز پادشاهک دشمنی
بو خصوصده وعونه تنبیه انشا ایدر ساقیا بیاکه دور کلست و زمان عیش ای ساقی کل که کل
دوری و عیش زمانیدر پیش آر جام و هیچ مخور غم ز بیش و کم جامی او کله کتور و بیش
وکمدن هیچ غم ییمه بیش چوق کم آز بشنو زجام باده که این زال نو عروس باده جان شد
انستکه بو یکی کلین اولمش قری بسیار کشت شوهر چون کیقباد و جم کیقباد و جم کبی چوق
زوجنی و بلدی ای دل تو ملک جم مطلب جام می بخواه ای دل سن جم ملکنی طلب ایلمه
شراب جامن طلب ایله کین بود قول بلبل بستان سرای جم جم بستان سرای بلبلنک سوزی
بو ایدی مراد عشق الهی سلطنتدن مقبول ایدکن بیان ندر حافظ بکنج میکده دارد
قرارکاه حافظ میخانه بوجاغنده قرارکاه طوتر کالطیر فی الحدیقة واللیث فی الاجم باغچه ده
مرغ کبی و قمش لغنده ارسلان کبی حدیقه باغچه اجم بفتحتین واجم بضمتین جمع اجمه در که
قصب معناسنه در قصب قمش اما اول ادلی در قافیه دن او تری وله ایضا تو ای
سرو روان با کل و کلشن چه کنم سنسز ای سرو روان کل و کلشنله نیلیم زلف سنبل چه کشم عارض

سوسن چکنم سنبلک زلفنی نه چکیم سوسنک عارضنی نیلیم مراد صانعک جمالی شاهدینه سنه معنوم
نظرک معطل ولمدوغندن بیاندر بو سوز صاحب نظره کوره در آه کز طعنه بدخواه ندیدم رویت
آه که دشمنک طعنه سندن سنک یوزکی کورمدم نیست چون آینه ام روی ز آهن چیکنم یوزم
آینه کبی آهندن دکلدر نیلیم مراد نفس و شیطان شاهده جماله مانع اولدقلرین بیان ایدر
برو ای ناصح و بر دردکشان خرده مکیر یوری ای ناصح دردکشلره اوزره عیب و نقصان طوتم
کارفرمای قدر میکند این من چکنم بونی قدر ایشلتنی بیوریجی ایلیر بن نیلیم کارفرمای قدردن مراد خدای
تعالیدر مراد جمیع خصوصده حکم و ارادات خدانکدر وکن اشعار ربو سوز ترکیب معناسنه کوره در
توجه دردکشاندن مراد ملامیه زمره سنده اولان عشاقدر بیت نه من از سر حکمت بدر می برم
که حکمت چنین می رود بر سرم برق غیرت چو چنین میجهد از مکمن غیب نه غیرت برقی غیب مکمن
کاهندن چونکه بو یله ظاهر اولور تو بفرما که من سوخته خرمن چکنم سن بیور که بن خرمنی یانمش نیلیم مراد
قضایه رضا و غیری چاره یوق دیمکدر شاه ترکان چو پسندید و بچاهم انداخت شاه ترکان چو نکه
بکندی و بنی چاهه آتدی یعنی حبس ایلدی دستگیر ار نشود لطف تهمتن چکنم اگر رستمک لطفی باکه دستگیر
اولمیه نیلیم شاه ترکاندن مراد افراسیاب در تهمتندن مراد رستم درکه افراسیاب بیژن نام بر پهلوانی
بر قیوده حبس ایدوب آغزینه بر بیوک طاش قودی عاقبت رستم زال وارد اندن خلاص ایلدی
خواجه حافظ کندوسنی اول کبیه تشبیه ایدوب و نفسنی افراسیابه و مرشدینی رستمه تشبیه اتمشدر
مددی گر بچراغی نکند آتش طور طور آتشی اگر بر چراغه مدد و معاونت ایلمیه چاره تیره شب
وادی ایمن چکنم وادی ایمنک قره کوکجه سنده نه چاره ایلیم مراد نور الهی اگر دلیل اولمیه حضرت
قدسه وصول میسر اولمز دیمکدر حافظا خلد برین خانه موروث منست ای حافظ عالی جنت
بنم پدرمدن میراث قالمشدر اندرین منزل ویرانه نشیمن چکنم بو ویرانه منزلده مکان نیلیم
مراد خلقی جنته ترغیب در ولـه ایضا بنیم گر کند دستش نگیرم اگر بنی تیغله دیلیه انک النی
طوتمزم دگر بیرم زند منت پذیرم و گر باکه تیر اوره منت قبول ایدرم مراد جمیع خصوصده
حق تعالی حضرتندن کلنه جان و دلدن رضاسن بیاندر کمان ابروی ما را گو بزن تیر بزم کمان
ابرو محبوبمزه دی تیر اورسون که پیش دست و بازوش بمیرم که آنک دست و بازوسی

چکنم

اوکنده اولیم مراد دینه خدا در محبوبه تشبیه طریقیله غم گیتی گر از پایم در آید جهانکه غمی اگر بنی
زبون ایده بجز ساغر که باشد دستگیرم ساغردن غیری با که کم دستگیر اولور مراد غم دنیادر
خلاص عشق الهی دن غیریله میسر اولمز دیمکدر برآی آفتاب صبح امید طلوع ایله ای امید
صبحنک آفتابی که در دست شب هجران اسیرم که فراق شبنک النده اسیرم مراد جناب قدسدن
فیض و جذبه طلبیدر فراقدان خلاص بولمق ایچون بفریادم رس ای پیر خرابات ای مرشد
بنم فریادمه ایرش بودخی وجه درای مرشد با که فریاد ارس بیکجرعه جوانم کن که پیرم برجذبه
ایله بنی جوان ایله که پیرم مراد عشق الهی حصولنده مرشددن فیض و جذبه طلب اتمیدر قوت
و شوق زیاده اولمق ایچون بگیسوی تو خوردم دوش سوگند دون گیجه سنک گیسوکه اند
ایچدم که از پای تو هرگز سر نگیرم هرگز سنک ایاغکدن باشمی قالدرمایم گیسودن مراد امور
الهیه درکه اکه قسم ایتمش درکه خدانک طاعتندن جدا اولمیه بسوز این خرقه تقوی تو حافظ
سن بو تقوی خرقه سنی یاق ای حافظ که گر آتش شوم در وی نگیرم که فرضا اگر آتش اولم
اکه تأثیر اتمزم و یاپشمزم خرقه تقوی صوفیون اصطلاحنده وجود و کبر و دعوی دن
کنایتدر حاصل یعنی مادامکه برکمسه ده بونلر اولا او کمسه عشق الهیدن محروم اولور دیمکدر
ولِه ایضا تو همچو صبحی و من شمع خلوت سحرم سن صبح گبی سن و بن سحر خلوتنک شمعی گبی ام بو همچو در
بن سحر خلوتنک شمعیم اما وجه اول روشن در تبسمی کن و جان بین که چون همی سپرم بر تبسم ایله و گور که
نیجه جان تسلیم ایدرم بو هم وجه در جانمی نیجه تسلیم ایدرم زیرا صبح ظاهر اولسه شمعی سوندیرر مراد
مشاهده جمال الله تسلیم روح طلبیدر چنین که در دل من داغ زلف سرکش تست بویله که
بنم کوکلمده سنک سرکش زلفنک طاغی در بنفشه زار شود تربتم چو درگذرم چونکه اولورم
بنم مزارم بنفشه لک اولور مراد بعد الموت اسرار الهیه قلبندن زائل و محو اولمز دیمکدر
بر آستان امید تو گشاده ام در چشم سنک امیدک آستانه اوزره چشم قپوسنی اچمشم که بکی
نظر بکنی خود فکندی از نظرم که بر نظر ایده سن بنی خود نظردن براقدک مراد عالم غیبدنک
امداد ندن شکایتدر خطاب خدایه در چشم بونده امید معناسنه در همکند چه شکر گویمت ای خیل
غم عفاک الله ای غم عسکری نکا نه شکر دیم یعنی سنک احسانکک شکرنی نیجه ادا ایدیم

که روزی بکسی آخر نمی رودی زسرم که آخر بر کسک الکی کوی نیم باشمدن کترسن بواهم وجه در رنیم یایمدن
کترسن مراد غم جانانه نعمت مثابه سنده طوتوب تشکرانه ذکر اشعار در غلام مردم چشمم که با سیاه
دلی کورزم بیلنک غلامیم که سیاه دل الکی ایله هزار قطره بباره چه درد دل شمرم هزار قطره یا غدر چونکه
کوکل دردی صیم سیاه دل بی رحم معناسنه درکه چشم بیک مناسبتیله غایت خوب واقع اولمشدر مردم
بو نده بیک معناسنه در نظر بتا ما جلوه میکند لیکن بنم دلبرم هر نظره جلوه وتجلی ایلر اما کسی این کرشمه
نبیند که من همی نگرم کمسه بو کرشمه و نازی کورمز که بن کورورم جانانک جمالی مشاهده لنده کند ونک
صاحب نظرلکنی مدح در بیت دن مراد محبت ومحبوب دن مراد خدادر تشبیه اعتبار یله بونلک کبیلر اهل طریقتک
واهل حقیقتک استعمال واصطلاحیدر بوسعدن خود مشهور در لا مشاحة فی الوضع ولا مضایقة فی الاستعمال
صرف ونحوده قاعده یه مخالف بر نسنه اولسه تاویل ایلرلر بونلر خود مقبول لاندر کاه در بونلرک علمای
نیچون مقبول اولمیه مولانا جامی نفحات انسده شیخ ابوسعید مهنه دن بر بیت نقل ایدوب شرح اتمشدر
اول بیت بودر **بیت** چشم اگر نیست وابرو این وناز وشیوه این اگر ذات باری بوایسه وصفت حجاب
بوایسه دگر و استغنا بوایسه الوداع ای زهد وتقوی الفراق ای عقل ودین الوداع ای زهد
وتقوی الفراق ای عقل ودین که بونلرک بریسی وصاله وسیله اولمز لطف الهی اولمزسه نتاکه حافظ اگر
بگذری چو باد نسیم باد نسیم کبی اگر حافظک مرادنه اوغرایه سن زشوق در دل آن تنگنا کفن بدرم
شوقدن اول طارک ایچنده کفنم یرتارم خطاب خدایه درکه اندن رضای قلیل طلب ایلر بو بیتده
صنعت التفات واردر غیبتدن تکلمه **وله ایضا** تا سایه مبارکت افتاد بر سرم تاکه سنک مبارک
سایک بنم باشم اوزره دوشدی دولت غلام من شد واقبال چاکرم دولت بنم غلامم وسعادت بنم
چاکرم اولدی مراد عشق الهی سبیله زیاده عالی قدر اولدوغن بیاندر شد سالها که از سرم رفته
بود بخت بیللر اولدی که دولت بنم باشمدن کتمش ایدی در دولت وصال تو باز آمد از درم سنک
دی وصالک دولتنده قپودن کرو کلدی بیدار در زمانه ندیدی کسی مرا بنی زمانه ده برکسه بیدار کورمز
در خواب اگر خیال تو گشتی مصورم خوابده اگر سنک خیالک بانکه مصور ومیسر اولیدی مراد اگر خوابده
جمالکی کوریدم ایدی خوابدن بری اولوردم دریکدم من عمر در غم تو بپایان برم ولی بی عمری
سنک غمکده پایانه ایلردم اما باد رمکن که بی تو زمانی بسر برم اعتقاد ایله که سن سز بر زمانی باشه

واقع

ال

الدم مراد دایم مراقبه وقت هده ده اولدوغن بیاندر درد مرا طبیب نداند دوا که من طبیب
بنم دردمه دوا ایلمز یعنی علاج انمکه قادر اولمز زیرا بو هم وجه در بنم دردمک دواسنی بی دوست
خسته خاطرم و با دوست خوشترم دوست سز خسته خاطرم و دوستله خوشترم دوستدن مراد
خدادر که انک عاشقنه علاجی ینه کندوسی ایلر اولنده بو محله ذکر مراد باری تعالی حضرتی اولمق
روشن در کفتی بیار رخت اقامت بکوی من بنم کویمه اقامت اسبابنی کتور دیمه یعنی کویمده مقیم اول
دیدک من خود بجان نوکه ازین کوی نکذرم بن خود سنک بقاک حقیچون که بو محله کترم بونده
مقیم اولورم هر کس غلام شاهی و مملوک اصفیست هر کیمسه شاهک غلامی و بر وزیرک مملوکیدر
حافظ کمینه بنده سلطان کشورم ای حافظ بن کشور سلطانینک کمینه بنده سی ام سلطاندن مراد
پادشاه اولمق زیاده روشن در ولہ ایضا جوزا سحر نهاد حمایل برابرم جوزا سحر وقتی برابرمه حمایل
قودی یعنی غلام شاهم و سوکند میخورم یعنی شاهک غلامیم واند ایچرم شاهدن مراد کند و پادشاهی
اولمق روشن در جوزا بر برج آسمیدر صاحب حمایل در و اکی جد در بری برینه متصل ساقیا بیا که
از مدد بخت کارساز ای ساقی کل که موافق و مساعد بختک مدد و معاونندن کامی که خواستم
ز خدا شد میسرم شول مرادی که خدادن استدم باکه میسر اولدی ساقیدن مراد مرشد در
جامی بده که باز بشادی روی شاه پر جام دیر زیرا شاهک یوزی شادلیغی شوقنه کیرو پیرانه
سر هوای جوانیست در سرم پیرلک وقتی باشمده جوانلق هوسی وار در راهم مزن بوصف
زلال خضر که من اب حیاتی وصفیله بنم یولمی اورمه یعنی الدامه بنی زیرا بن از جام شاه جرعه کش
حوض کوثرم شاهک جامندن کوثر حوضنک جرعه کشی ام مراد پادشاهی مدحدر شاها من
ار بعرش رسانم سریر فضل ای شاه اکر بن فضل تختنی عرشه ایرشدیررم مملوک این جنابم و مسکین
این درم بو جنابک مملوکی و بو بابک مسکینی ام من جرعه نوش بزم تو بودم هزار سال پیکر
بن سنک بزمک جرعه نوشی اولمغی ترک ایدر دکلم طبع خوکرم بنم معتاد طبعم صوادر یعنی
زمانه قدعندلر احسان کوردکی یری قچن ترک ایلر مراد پادشاهدن هرکز فراغت اتمزم دیمکدر
ور باورت نمیشود از بنده این حدیث اکر بنده دن بو حدیث سکا باور اولمزسه یعنی اکر
بنده نک بو سوزینه اعتماد و اعتقاد اتمزایسک از کفته کمال دلیلی بیاورم کمال اصفهانینک

سوزندن بر دلیل کتوره‌یم اول سوز بود رگه بر کنم دل از تو بردارم از تو مهر اگر سندن کوکلم قوبریم

وکر سندن محبتی رفع ایدم آن مهر بر که افکنم آن دل کجا برم اول محبتی کیمک اوزرینه برانغم اول کوکلی

قنده ایلدم یعنی سندن ایوکیم وار درکه اکا محبت ایدم عهد الست من همه با مهر شاه بود بنم الست

عهدم ده کوکلم شاهک محبتیله اولدی وز شاه آه عمر بدین عهد بکذرم و عمر شاه را هندن بو عهد

ومحبتله کچرم منصور بن محمد غازیست حرز من محمد غازی اوعلی منصور در بنم حمایلم و زین خجسته

نام بر اعدا مظفرم و بو مبارک نام دن اعدا اوزره مظفرم بو بیت دن زیاده روشندر که بو

قصیده‌یی منصور نام پادشاهک نامنه دیمشدر منصورله مظفر ذکرنده لطافت وار در کردون

چو کرد نظم ثریا نظیر شاهک نامنه ایلدی مراد ثریایه آنکا ایچون دزدی دیمکدر من نظم در چو انکم

ازکه کترم بن کیچون در نظم ایتمیم کیمدن کترم شاهین صفت چو لقمه خبیدم ز درت شاه شاهین

کبی چون شاهک الندن لقمه طاتدم کی باند التفات بصید کبوترم کبوتر صید نه قچن بنم التفاتم اولور

ای شاه شیرگیر چه کم کرد دار شود ای ارسلان زبون ایدجی نه ناقصل دلور در سایه تو ملک

واغت میسرم سنک سایکده اکر باکه واغت ملکی میسر اولا ارشود کی معناسی مصراع ثانیه

قید اولندی بال و پری ندارم واین طرفه ترکه نیست بر بال و بر طوئز و بو عجب رکلیمیدر

غیر از هوای منزل سیمرغ در سرم باشمده سیمرغک منزلی آرزو سنده غیری مراد ظاهری بی

وسیله پادشاهه قرب طلبیدر شعرم یمن مدح تو صد ملک دل کشاد بنم شعرم سنک مدحک

یمنیله یوز کوکل ملکنی آچدی مراد ملوبک مقبولی اولدی دیمکدر کوی اکه تیغ است زبان

سخن ورم کویا که بنم سخن دیرلکمن کوی زبانم سنک تیغکدر مراد منصور پادشاهک مدحی ضمنده

کند وشعرنی مدحدر بر کلشنی اکر بکذشتم چو باد صبح باد صبح کبی اکر بر کلشنه اوغرادم نه عشق

سرو بود و نه میل صنوبرم اکه باعث باکه نه سرو محبتی هو و نه صنوبر میلی اولدی بوی تو می

شنیدم و بر یاد روی تو سنک بو یکی اشتدم و سنک یوزک شوقنه دادند ساقیان طرب

یک دو ساغرم طرب ساقیلری باکه براکی ساغر ویردیلر کلشنه کتمکه سبب بو اولدی معنای باطنی

اوزره مراد مصنوعه صانعک مشاهده شوقنه اولدوغن بیان در ساقیان طرب دن مراد طرب

کنده وسیدرستی یا به یک دو عتب وضع بنده نیست براکی وزم صو بیله بستلک بنده نک وضع

بنام شاه ملک چو نکر ثریا م

وعادته دکلدر من سالخورده پیر خرابات پرورم بن یاشلو پیر خرابات پرورم بو وجهه
جایزدر بن یاشلو خرابات پرور پیرم یعنی میخانه ده پیر اولمشم وجه ثانیه کوره پیر مضاف اولور
خرابات پرور میخانه ده بسلنمش معناسنه در نازپرور وسایه پرور کبی اگرچه بسلنجی معناسنه دخی
گلمکده مراد مسلک عشق الهی دن ایدوکن اشعار در با سپر اختر و فلکم داوری بسیست
اختر و فلکک سپریله بنم چوق دعوی و خصومتم وار در انصاف شاه باد درین قصه داورم
بو قصه ده شاهک عدلی بنم حاکم اولسون ظرافتله پادشاهدن احسان طلبیدر فلکدن شکایت
وسیله سیله شکر خدا که باز درین اوج بارگاه خدایه شکر که کرو بو بارگاه اوستنده طاوس
عرش می شنوند صیت شهپرم حضرت جبرائیل بنم شهپرمک صداسنی ایشیدرلر شهپر جلالکه قنا دک
ایرلری در لیکن مطلقا قناد معناسنه دخی استعمال اولنور مراد عشق الهی سبیله علو قدره وصول
بولدوغنی بیاندر شبل اسد بصید دلم حمله کرد من ارسلان بوریسی بنم کوکلم صیدینه حمله ایلدی
وبن گر لاغرم وگرنه شکار غضنفرم اویوز لاغرم یوخسه غضنفرک شکاریم غضنفر ارکک ارسلان
مراد فیض وطاعتده قصورم سبیله بو طبقه ده قالمشم والا تجلی ذاته واصل اولوردم
دیمکدر گر بونده اویعنی معناسنه در شرط ایچون اولان ان معناسنه دکلدر نام ز کارخانه
عشاق محو باد عشاق کارخانه سندن نامم محو اولسون که جز محبت تو بود شغل دیگرم اگر
سنک محبتکدن غیری بنم بر غیری شغلم اولا بنما یمن که منکر حسن رخ تو کیست گوستر باکه سنک
حسن رخکه منکر کیمدر تا دیده اش بگزلک غیرت بر آورم تا انک گوزنی غیرت گزلکی ایله چقارم
گزلک صو یباجاق وقلم تراش وکوچک بچاق بر من فتاد سایه خورشید سلطنت سلطنت
افتابنک سایه سی بنم اوزریمه دوشدی الکنون فراغتست ز خورشید خاورم شمدی شرق
افتابندن باکه فراغت واستغنا وار در مقصود ازین معامله بازار نیز نیست بو معامله دن
مقصود بازاری دخی دکلدر نه جلوه می فروشم ونه عشوه می خرم نه جلوه صاتارم ونه
عشوه صاتون آلورم یعنی مراد کندومی مدح ایلمک وسنی الدتمق دکلدر بلکه اظهار محبت
وعبودیتدر ای عاشقان روی تو از ذره بیشتر ای پادشاه که سنک یوزنک عاشقلری
ذره دن زیاده کی در کی رسم بوصل تو کز ذره کمترم بن سنک وصلکه ایرورسه کم

ذره دن کمدر خطا باشاه اولمق اوزره شرح اولندی باری تعالی یه دخی اولمق ممکندر حافظ

ز جان محب رسولست و آل او حافظ جاندن رسولک و انک آلنک محبی در حقا بر ین گواست خدا اند

داورم حقا بونک اوزره شاهدر بنم حاکم خداوندم که مراد خدادر حقا قسم و ثبوت معناسنه در

بیت سعدیا اگر عاشق کنی و جوانی عشق محمد بسست و آل محمد وله ایضا چرا نه در پی عزم دیار

خود باشم نیچون کنده دیارمه کتمک قیدنده اولیم چرا نه خاک سر کوی یار خود باشم نیچون کنده

دیارمک سر کوینک خاکی اولیم مراد نیچون قرب الهینک حصولنه سعی ایتمزم دیمکدر غم غریبی و محنت

چو بر نمی تابم غربت و محنت غمنه نیچون که طاقت کتورمزم بشهر خود روم و شهر یار خود باشم کنده

شهرمه کدهم و کنده و باشمه پادشاه اولم ز بنده کان خداوندکار خود باشم کنده و خداوندمک

بنده لرندن اولم مراد وصول الی الله حاصل ایده و حرم خاص محرملرندن اولم دیمکدر چو کار عمر نه

پیدا است باری آن اولی چونکه عمرک کار و حالی ظاهر دکلدر باری اول اولی در که روز واقعه

پیش نگار خود باشم که موت کوننده محبوبک وکنده اولم مراد جناب قدسه متوجه ایکن موت

طلبیده همیشه پیشه من عاشقی و رندی بود دایما بنم عادت و صنعتم عاشقلق و رندلک

ایدی دگر بکوشم و مشغول کار خود باشم کره سعی ایدیم وکنده ایشمه مشغول اولم ز دست

بخت کران خواب و کار بی سامان محکم ایویجی بختک و صلاح سز ایشک الندن اکرم بود که گله ز الم

دار خود باشم اگر بنم بر شکایتم اولاکنده رازدار اولم کیمسه یه سری فاش ایتمیم مراد هر کیمسه اصلاح

حالنده شکایت ایتمک نامعقول ایدوکن اشعار در مگر که لطف ازل رهنمون شود حافظ مگر که

لطف ازل رهنمای اوله ای حافظ و گرنه تا با بد سر مشار خود باشم یوخسه ابدی کنده

سر مشارم اولورم مراد لطف الهی معین اولمیه خجالت مقرر ایدوکن بیان ایدر وله ایضا

صلاح از ما چه میجویی که مستان را صلا گفتیم بزدن نه صلاح استرسن که مستلره صلا دیدک یعنی

انلرله اختلاط و مصاحبتی اختیار ایلدک بدور نرگس مست سلامت را دعا گفتیم سنک مست

چشمک دورنده سلامته دعا دیدک یعنی سلامتی وداع ایتدک در میخانه ام بکشا که هیچ از خانقه

مکشود باکه میخانه قپوسنی آچ زیرا خانقه دن باکه هیچ فتح باب اولمدی مراد زهد و تقوی دن

قرب الهی حاصل اولمدو غندن اوتری عشق الهی اختیار ایتدوکن اشعار در گرت باور بود در

سخن اینست که ما گفتیم اگر سکا اعتقاد اوله وکر اولمیه سوز بودرکه بز دیدک مراد کنده سوزی
تصدیق در سامعه نشئه ترغیب ایچون من از چشم تو ای ساقی خراب افتاده ام لیکن ای ساقی
بن سنک چشمکدن خراب دوشمشم لیکن بلایی کز حبیب آید هزارش مرحبا گفتیم شول بلاکه حبیبدن
کلور اکه بیک مرحبا دیدک ساقیدن مراد حق تعالی اولمق جایزدرکه چشمدن مراد ذات اولور
و مرشد اولمق جایزدرکه مرشددن ایرشن ریاضت و مجاهده نک رحمتنه رضا کوستردکیدر
اشعار ایده ساقی و حبیبدن مراد حق تعالی اولدقده صنعت التفات وار در خطابدن غیبته
قدت گفتیم که شمشاد ست بس خجلت ببار آورد ایتدمکه سنک قدک شمشاددر اول سوز چوق
خجلت بار کتوردی یعنی انکله باکه زیاده خجلت حاصل اولدی بار درختده حاصل اولان
نسنه درکه کرکیه نسوره کرک یمسون میوه یمشی حاصل اولاندرکه این نسبت چرا کردیم و
وین بهتان چرا گفتیم بو نسبتی نیچون ایلدک و بو بهتانی نیچون دیدک خطا خدایه دیر مراد
لیس کمثله شیء حسنجه حق تعالی یه بر شیئه تشبیه اتدوکندن زیاده خجالت لازم کلدوکن بیان ندر
بیت چو شمشاد قدت در گلشن آمد * خلل در کار سرو و سوسن آمد * اگر بر من نبخشی ای
پشیمان خوری آخر اگر باکه ترحم ایتمیه سن عاقبت پشیمانلق یرسن بخاطر دار این معنی که در
خدمت بجا گفتیم خاطرکده طوت و بو معنی یه حضورکده قنده دیدک خطا مرشده در جگر
چو نافه ام خون گشت وکم زینم نمی بایست جگرم نافه کبی خون اولدی و باکه بوندن اکسک
کرکمزدی جزای انکه با زلفش سخن از چین خطا گفتیم انکچون بلیکه انک زلفنه چین دن خطا
سوز دیدک مراد اسرار الهیه یه چین خطا تشبیه ایلمک حجالتندن جیکرم خون اولدی
دیمکدر بیت چین زلفکدشکه بکزندم خطاسن بلمدم کی پریشان سویلدم بو سوزی آسن
بلمدم * تو آتش گشتی ای حافظ ولی با یار در نگرفت سن آتش اولدک ای حافظ اما یاره
تاثیر اتمدی ز بد عهدی گل گویی حکایت با صبا گفتیم گلک وفاسزلغندن گویا صبایه حکایت
دیدک مراد جانانک وفاسزلغندن متاثر اولدوغن بیان ایدر وله ایضا چل سال رفت
و بیش که این لاف میزنم قرق ییل و دخی زیاده کیدی که بو لافی اورم کز ساکنان دیر مغان
کمترین منم دیر مغانک ساکنلرندن ادنا بنم مراد کندونک سلوکنده اولان قصورینه اعتراف در

هرگز بیمن عاطفت پیر می فروش می فروش پیرک ترحمی قصدیله هرگز ساغر تهی نشد زمی صاف
روشنم روشن صافی می دن ساغرم تهی اولمدی مراد مرشدک لطف و ترحمی سببیله فیض
دمعتقدن خالی اولمادوغن بیان ایدر از انجا که عشق و دولت رندان پاکباز عشقک غرتندن و پاکباز
عاشقلرک دولتندن پیوسته صدر میکدها بود مسکنم دایم میخانه لر صدری بنم مسکنم اولدی
مرادی ایم معتقده ترقیده اولدوغن اشعار ایدر بو هم وجه در رندلرک عشق و دولتنک غرتندن
در نشان من بد ردکشی ظن بد مبر دردکشلک سببیله بنم حقمده بر از ظن ایتمه کالوده گشت
خرقه ولی پاک دامنم زیرا خرقم آلوده اولدی ولی پاک دامنم یعنی اگرچه عصیان و فسق ایله
ظاهرا اولدی اما اعتقادم پاک و لطیفدر شهباز دست پادشهم یارب از چه شد بن پادشاه
شهبازیم عجب نه دن اولدی که زیاد برده اند هوای نشیمنم که مکانمک محبتنی یاد دن الندیلر
مراد عالم ارواحده اولان مکان اصلیسنی یاددرکه محبت ماسوی الله ایله اونتدردلر اولمغه سبب
اولمشدر حیف است بلبلی چو من اکنون چنین قفس حیفدر بنم کبی بر بلبل بو قفسین قفسده با این
لسان عذب که خاموش چو سوسنم بو شیرین لسان ایله که سوسن کبی خاموشم آب و هوای فارس
عجب سفله پرور است فارس آب و هوای عجب سفله پرورددرکه هیچ کیمه ازین خاک بر نمی
قنی بر رفیق که بو مملکتدن خیمه یه قوپرم یعنی شیرازدن کیدم مراد شیرازک خلقیدر درکه کیمسنه
اعتبار و التفات ایتمزلر حافظ بزیر خرقه قدح تا بکی کشد حافظ نیجه دکن خرقه التنده قدح
چکر یعنی نهان شراب نوش ایلر در بزم خواجه پرده زکارش برافکنم خواجه نک بزمنده انک
ایشندن پرده یی رفع ایدم یعنی فاش ایدیم خواجه دن مراد وزیردرکه ظاهرا فسقه کندونک شغلی
آنکه فاش و اعلام ایلیم آن خواجه خجسته که در من یزید فضل ازل ابا مبارک خواجه فضل بزار ستائند
شد منت هواست او طوق گردنم انک احسانلری منتی گردنمه طوق اولدی مراد وزیرک کثرت
احسانینی بیان ایدرکندوسی انک تمام مغلوبی اولمشدر و له ایضا حاشا که من بموسم گل ترک
می کنم حاشا که گل زماننده بن شرابی ترک ایدم من لاف عقل می زنم این کار کی کنم بن عقل
لافنی اوررم بو ایشی نیجه ایلرم مراد لطیف زمانده عشقه سعی ایتدکین بیان ایدر مطرب کجاست
تا همه محصول زهد و علم مطرب قنده درکه تا جمله زهد و علم محصولنی درکار بانگ بربط و آوازنی
کنم

قپوز صداسی و نی آوازی ایشنده فدا و ترک ایدم مراد حصول عشق ایچون مرشد
طلب اتمسی در از قال و قیل مدرسه حالی دلم گرفت مدرسه‌نک قال و قیلندن شمدی کوکلم
منقبض اولدی یک چند نیز خدمت معشوق و می کنم بر نیچه زمان دخی معشوق و می خدمتنی
ایدم معشوقدن مراد خدا و میدن مراد عشقدر مراد قرب خدایه وسیله اولمز علمدن یکرک ندم بر
زمان بونده وانلت ایدب خدا و عشق ایچون تسلیم ایلیم دیمکدر کی بود در زمانه وفا جام
می بیار زمانه ده قچن وفا اولدی شراب جامنی کتور تا من حکایت جم و کاوس وکی کنم تا جم
و کاوس وکی حکایتن ایدم مراد زمانه‌نک وفاسزلغون بونلرله اثبات ایده‌یم کم بیاندر
بیت زین سلطنت که حاصل من شد زکنج فقر کی میل تاج و دولت کاوس وکی کنم؛ از نامه
سیاه نترسیم که روز حشر سیاه نامه‌دن یعنی کثرت ذنوبدن خوف اتمزم زیرا قیامت کون
با فیض لطف او صد ازین نامه طی کنم اول اللهک لطفی فیضی ایله بونک کبی نامه‌یی طی ایلرم
ترکیب معناسی بویله‌در بو نامه‌دن یوزن طی ایلرم بیت همی شرم دارم ز لطف کریم که خوانم کنه
بیش عفوش عظیم کو پیک صبح تا گلهای شب فراق قنی صبح پیکی تا فراق کیجه‌سنک شکایتلرن بار خجسته
طالع و فرخنده پی کنم اول طالعی مبارکه وایزی یعنی روشن فرخنده‌یه بیان ایلیم مراد عالم قبضدن
ظهور بولان آلامدن مرشده شکایت ایلرم دیمکدر این جان عاریت که بحافظ سپرد دوست
بو عاریت جان که دوست حافظه تسلیم ایلدی روزی رخش ببینم و تسلیم وی کنم بر کون انک یوزن
کورم و اکا تسلیم ایدم مراد مشاهدهٔ جمال جانان از ایله تسلیم روح طلب اتمسیدر
بو حالتی بو تغیره دوستدن مراد باری تعالیدر وله ایضا حجاب چهرهٔ جان میشود غبار تنم
غبار تنم جان یوزینه پرده اولور خوشا دمی که ازین چهره پرده بر فکنم نه خوش اولادمکه
بو یوزدن پرده‌یی رفع ایدم مراد موت و فنا طلبیدر که سبب وصال در چنین قفس نه سزای
چو من خوش الحانیست بو کلبین بر خوش الحانه لایق دکلدر روم بکلشن رضوان که باغ
چمنم جنت گلشنینه کیدرم زیرا اول چمنک مرغیم مراد الدنیا سجن المؤمن دنیادن خلاص وصول
بهشته وسیله اولور دیمکدر قفسدن مراد تنی اولمق جایزدر عیان نشد که چرا آمدم کجا بودم
عیان اولمدی که بو عالمه نیچون کلدم و قنده ایدم دریغ و درد که زکار خویشتن دریغ و درد که

کندوکشیمدن غافلم مراد بودرکه وما خلقت الجن والانس الا لیعبدون حسبنجه عالمه کلمکدن مراد عشق
وطاعته قرب الهی تحصیل اتمک ایدی اندن غافلدر یوغیسه تحسر اظهار ایلر بوندن مراد تعریض اولمق
چنه احتمالی در چه کونه طوف کنم در فضای عالم قدس عالم قدس صحراسنده نیجه طوف وجولان ایدم
چو در سراچه ترکیب تخته بند تنم چونکه ترکیب سراچه سنده وش تخته بندی ایم مراد طبیعت مرتبه سنده
جدا اولمینجه جناب قدسه اشنالق پیدا اولمز دیمکدر بیت تعلق حجابست وبی حاصلی چو پیوندها
بکسلی واصل شوی مرا که منظر حور است مسکن وماوی بنم که مسکن ومقام حور قصری در که مراد جنت در چرا
بکوی خراباتیان بود وطنم خراباتیلر محله سنده نیچون باکه وطن اولا بوهم وجه در بنم وطنم خراباتیلر محله سنده
نیچون اولا کوی خراباتیاندن مراد دنیا واهلی در اکر ز خون دلم بوی مشک می آید اکر خون دلم
دن مشک رایحه سی کلسه عجب مدار که همدرد آهوی ختنم عجب طوتمه زیرا ختن آهوسیله هم دردم
مراد عاشق الهی سیله مشکین نفس اولور دیمکدر طراز پیرهن زرکشم مبین چو شمع بنم شمع کبی التون
تللو پیرهنمک تماشاسنه بقمه که سوزهاست نهانی درون پیرهنم زیرا پیراهنم الچنده نهانی حرارتلر
وسوزلر واردر مراد عشق الهی ظاهری بر حالت دکل ایدوکن بیان ایدر بیا وهستی حافظ ز پیش او بردار
کل حافظک وجودینی انک اوکنده رفع ایله که با وجود تو کس نشنود ز من که منم که سنک وجود کله بندن
انیتمیه که بنم خطاب خدایه در که تجلی جماله مظهر اولمغله کندونک محو وفناسن طلب ایلر که وصال جانانه
پایه اعلی در وله ایضا کر دست دهد خاک کف پای نکارم اکر نکارمک کف پای نک خاکی باکه
میسر اولسه بر لوح بصر نقش نکاری بنکارم بصر لوحی اوزره او نکارک التکنی نقش ایدرم مراد مرشده وصول
بولم هرکز اندن جدا اولمیم دیمکدر پروانه او کر رسدم در طلب جان اکر انک پروانه سی جان
طلب اتمکه باکه ایرشه چو شمع همان دم بدمی بسپارم شمع کبی فوری بر نفسده جانمی تسلیم ایدرم مراد
امر خدایه اظهار طاعت وانقیاددر رجان وذال دن پروانه بونده خبرجی معناسنه در ضمیر
غایب خدایه راجعدر شمعه نسبت پروانه خوب واقع اولمشدر کر قلب دلم را ننهند دوستان عیاری
اکر قلب کبی کلمه دوستان بر عیار قومیه یعنی اعتبار اتمیه معنای ترکیبیسی بویله در دلم قلبه که
دلنی قلبه تشبیه اتمشدر زر من نقد روان در رهش از دیده شمارم بن خشیمدن انک یولنده
نقد روان صیارم یعنی کریه ایلرم مراد کریه بنده عند الله مقبول ایدوکن بیان ایدر قلبه نسبت

روان دله نسبت قلب خوب واقع اولمش در دعیار و نقد هم تمام پرنده در دامن فشانا ازمن
خاکی که پس از مرگ بنم حقیر دن اعراض ایله زیرا موئمدن صکره زین در نتواند که برد باد غبارم
بادقادر اولمز که بو قیودن بنم غبارمی ایلده مراد هرگز عشق الهی کنده وسندن جدا اولمادوغمی بیان ایدر
بربوی کنار تو شدم غرق وامیدست سنک کنار که ایرشمک امیدیله کوزم یاشنه غرق اولدم وامید در
از موج سرشکم که رساند بکنارم کوزم یاشنک موجندن که بنی کنار که ایرشدره مراد گریه وصال
وقرب الهیه سبب اولدوغین بیان ایدر کنار قرب و در اغوش معناسنه در که بونده قرب مراد در زلفین
سیاه تو بدلداری عشاق ستدکای سیاه زلفک عشاقکه دلدارلغنه داوند قراری و بپروند قرارم
برقرار ویردیلر و بنم قرارمی ایلتدیلر مراد اسرار الهیه یه توغل ایدوکندن کندوسنه ایرشن تحیری
بیان ایدر خطاب صبایه در امروز مکش سر ز وفای من و اندیشه بوکن باکه وفا ایتمکدن باش چکمه و فکر
وخوف ایله زان شب که زنم من بدعا برارم اول کیجه دن که بن غمدن دعایه ال قلدرم ای باد از آن باد
نسیمی عنبر آرای باد اول باده دن باکه بر رایحه کتور رکه آن بوی شفا می دهد از ریح خمارم زیرا اول
بوی خمار رنجیندن باکه برشفا ویرر باده دن مراد فضل الهی در بوی دن مراد نفحه رحمانیه در که
عالم قبضدن خلاص اولمغه سببدر با وصف سر زلف تو می شود سخن من سنک سر زلفک وصفیله
اولدی بنم سوزم پیوسته ز ان همنفس مشک تتارم اول سبب دن دایم تتار مسکیله همنفسم
مراد وصف جذبه سیله تشکیل نفس اولدوغین اشعار در حافظ لب لعلش چو مرا جان عزیز ست
ای حافظ انک قرمزی لبی چونکه بنم عزیز جانم در عمری بود آن لحظه که جان را بلب آرم بر عمر اولور
اول لحظه که جانی لبه کتورم جاندن مراد لب درکه مصراع اولدن ظاهر در لب دن مراد کلام
الهیدر که حیات بخشیدر وله ایضا حالیا مصلحت وقت در آن می بینم شمدیکی لازم ومهم اولان
مصلحتی کورورم که کشم رخت بمیخانه وخوش بنشینم که اسبابمی میخانه یه چکم و آسوده وخوش
اوتورورم مراد مرشد قتنده عشق و ریاضته سعی ایتمکله غم دنیادن خلاص طلبیدر جز صراحی و کتابم
نبود یار و ندیم صراحی و کتابدن غیری باکه یار و ندیم اولمیه تا حریفان دغا را زجهان کم بینم تا مغول
وحرمزاده حریفلری جهاندن کم کورم یعنی کورمیم واصلا مصاحبت ایتمیم کم بزنه کم اولمق جایزدر
کاف فارسینک ضمه سیله که معنی بویله اولور تا دغا حریفلری جهاندن کم ونیست کورم و معدوم شابه

مراد تحصیل عشقیچون بر رشد اله کتوره عوام دان اجتناب ایدم دیمکدر جام می گیرم واز اهل ریا دور
شوم عشقه سعی ایدم واهل ریادن دور اولام یعنی از خلق جهان پاک دلی بگزینم یعنی جهان خلقندن
پاک دللک اختیار ایدم بو وجه ایهام جایزدر یعنی جهان خلقندن بر پاک دللک اختیار ایدم بس که در
خرقهٔ آلوده زدم لاف صلاح آلوده خرقه ده زیاده که صلاح لافنی اوردم شرمسار از رخ ساقی و
می رنگینم ساقی یوزندن و رنکین شرابدن شرمسارم مراد منکر عشق ایکن طالب عشق اولدوغمدن استغفاردر
سر بازادگی از خلق برآرم چون سرو سرو کبی آزاده لک ایله خلقدن باش چقارهیم یعنی آزاده لک
سببیله عالی قدر اولم گر دهد دست که دامن ز جهان برچینم اگر میسر اولورسه که جهاندن فراغت ایدم
مراد عزلت وقناعت آزاده لکه سبب ایدوکن بیان ایدر بر دلم گرد ستمهاست خدایا مپسند قلبم اوزره
ظلم اغیاری وار در رای خدا بکنمه روا کورمه که مکدر شود آیینهٔ مهرآیینم که بنم کامحبت عادتلو قلبم
مکدر اوله آیینه دن مراد قلبیدر مهر بونده محبت وآفتاب معناسنه ممکن در که معنی بویله
اوله بنم آفتاب کبی روشن قلبم مکدر اولا آیین اسلوب وعادتدر وتوره سینهٔ تنگ من وبار غم
او مهیهات بنم طار سینم وانک غمی یوکی هیهات یعنی اکه تحمل ایلمز مرد این بار گران نیست دل مسکینم
بنم مسکین کوکلم بو کران یوکک اری دکلدر یعنی چکنده کلمز اردن مراد باری تعهدر من اگر
رند خراباتم وگر حافظ شهر بن اگر میخانه نک لوندی ایم وگر شهرک حافظی ایم این متاعم که همی
بینی وکمتر زینم متاعم بودر که کوررسن وبوندن کمتر مراد قصورنه اعترافدر تواضع طریقی
اوزره بندهٔ آصف عهدم دلم از رده مکن آصف زمانه نک بنده سی ایم کوکلمی رنجیده طوتمه
که اگر دم زنم از چرخ بخواهد کینم که اگر فلکدن شکایت ایدم فلک انتقام ایلر مراد وزیری مدحدر
وله ایضا خیز تا خرقهٔ صوفی بخرابات بریم قالق صوفینک خرقه سنی میخانه یه ایلدم دلق وطامات
ببازار خرافات بریم دلق وطاماتی خرافات بازارنه ایلدم طامات قواعد ورسوم خرافات بت بازاری
معناسنه استعمال اولنور خرفه بنده برکسه نک اسمی ایدی که آنی جن قاپوب بر زمان بله اولدی
نامعقول سوزلر سویلمکه باشلدی اول سببدن نامعقول سوزلری اکه نسبت ایدوب خرافات دیدیلر
صکره بت بازاری معناسنه استعمال اتدیلر مذکور بیتدن مراد عشقده دلق وطامات لاشئ
ایدوکن بیان ایدر گوش بستیم وز افسانهٔ واعظ رستیم قولغمزی بغلدق وواعظک افسانه سندن

طورتلدق چند چون بیخبران ننگ وخرافات بریم بنجه بر بیخبرلر کبی ننک وخرافات ایلدلم خرافات بوبنده
نامعقول سوزلر معناسنه در تا همه خلوتیان جام صبوحی گیرند تا جمیع خلوتیلر جام صبوحی توتش
ایلیه لر چنگی صبحی بدر پیر مناجات بریم صبحی ننوب اولان چنگی مناجات پیرنک قپوسنه ایلدلم مراد
مرشد قپوسنده مناجات وطاعت ایدلم دیمکدر سوی رندان قلندر بره آورد سفر قلندرلر جانبنه
سفر ارمغانیله یعنی ارمغان دیو دلق پشمینه وسجاده طامات بریم پشمینه دلقی وطاماتی سجاده سنی ایلدلم
مراد بونلری ترک ایدوب برمرشده وارالم دیمکدر ره آورد یول ارمغانی سفره مضاف اولمغله همان
ارمغان معناسنه اولور ور نهد در ره ما خار ملامت زاهد اگر زاهد بزم یولمزه ملامت
خاری قویه یعنی بزه طعن وملامت ایتسه از گلستانش بزندان مکافات بریم گلستانندن انا مکافات
زندانه ایلدلم یعنی اکه جزاسنی ایدلم شرممان باد زپشمینه آلوده خویش بزلره کندو آلوده خرقه
مزدن شرم اولسون گر باین فضل وعمل نام کرامات بریم اگر بو فضل وعمل ایله کرامات نامنی ایلدوز مراد عشق الهی
حاصل ایتمدین دعوی عشق ایتمک خجالت ایدوکن بیاندر ما که بزلر معناسنه در قدر وقت ار نشناسد دل
وکاری نکند کوکل اگر وقتک قدرنی بلمیه وبرایش ایلمیه بس خجالتا که ازین حاصل اوقات بریم که بو
اوقات حاصلندن چوق خجالت ایلدرز مراد عمل وعبادتده تکاسل وتهاون سبب خجالت بلکه موجب
عتاب وعقاب ایدوکن اشعاردر فتنه می بارد ازین سقف مقرنس برخیز بو مقرنس سقفدن
فتنه یاغر قالق تا بمیخانه پناه از همه آفات بریم تا جمیع آفتلردن میخانه یه پناه ایلدلم میخانه
دن مراد مرشدک آستانه سیدر مقرنس اویه الیش در بیابان هوا گم شدن آخر تا چند آخر تا نیجه دکمی
هوا بیابانده گم وضایع اولمق ره بپرسیم مگر پی بمهمات بریم یول صوره لم مگر که مهماته ایز ایلدلم
یعنی واصل اولالم مراد عشق وریاضته سعی ایدوب هوا وهوسدن فراغت اتمکه تنبیه در زبا تو آن
عهد که در وادی ایمن بستیم اول عهد یکه سنکله وادی ایمنده بغلدق همچو موسی ارنی گوی
بمیقات بریم موسی پیغامبر کبی ارنی دیجی اولدوغمز حالده اول عهدی میقاته ایلدرز مراد الست
بزیکمده اولان عهدی یرینه گتوردوکن اشعاردر خطا خدایه در گه عرش ناموس تو از کنگره
عرش زنیم سنک ناموسنک کوسنی عرش بدننده اوره لم علم عشق تو بربام سموات بریم سنک
عشقک علمنی سماوات طامی اوزره ایلدلم مراد عشق الهینک حقنی ادا ایدلم دیمکدر علم سنجق معنا سنه در

خطاب خدایه در خاک کوی تو بصحرای قیامت فردا سنک کویکک خاکنی یارین قیامت صحراسنده همه بروق

سر از بهر مباهات برم جمله باشمز اوزره تفاخردن اوتری ایلد زر مراد دنیاده عشق الهی یولنده

اندکاری تواضع قیامتده غرور رفعته سبب اولدوغن اشعار در حافظ آب رخ خود بر در هر سفله

مریز ای حافظ کند ویه ذکر صوینی هر سفله نک قپوسی اوزره دوکمه حاجت آن به که بر قاضی حاجات بریم

اولی بوکه حاجتی قاضی حاجاته قتنه ایلدیم قطعه بندار زان در که هرکز نیست که محروم کردد براو رده سی

محالست اکر سر برین در نهی که باز آیدت دست حاجت تهی وله ایضا خیز تا از در میخانه کشادی

طلبیم قالق تا میخانه قپوسنده برکشاد و بر فتح باب طلب ایدهلم در ره دوست نشینیم و مرادی طلبیم

دوستک یولنده اوتوره لم و بر مراد طلب ایدهلم مراد عشق و طاعته سعی سبیله وصول الی الله طلب

ایدهلم دیمکدر زاد راه حرم وصل نداریم مکر وصل حرمی طریقنک آزیغنی طوتمازز مکر بکدایی ز در میکده

زادی طلبیم کدالغه میخانه قپوسندن بر ازق طلب ایدهلم دیمکدر اشک آلوده ما کرچه روانست ولی

بزم خونله آلوده اولمش اشکمز اکرچه اواننده اما بر رسالت سوی او پاک طلبیم انک جانبنه رسالته

بر پاک نهاد طلب ایدهلم پاک نهاددن مراد قلبیدر مراد محبت سرکرینه نک فایده سی اولمدوغن بیاندر

لذت داغ غمت بر دل ما باد حرام سنک غمک داغنک لذتی بزم کوکلمز اوزره حرام اولسون اکر از جور غم

عشق تو دادی طلبیم اکر سنک عشق غمناکک جور ندن بر داد طلب ایده وز خطا خدایه درکه اندن کلن

بلا ولا و رحمتدر نقطه خال تو بر لوح بصر نتوان زد سنک نقطه بکز رخالکی بصر لوحی اوزره نقش

اتمک ممکن دکلدر مکر از مردمک دیده مدادی طلبیم مکر کوزه بکندن بر مرکب طلب ایدهلم مرادی هده

جمال جانان بو چشمله میسر اولمدوغن بیاندر خالدن مراد نقطه ذاتدر بوسه از لب شیرین تو دل

خواست بجان سنک شیرین لبکدن دل و جانه عوض بر بوسه استدی بشکر خنده لبت کفت مزادی

طلبیم شکر خنده ایله سنک لبک ایتدی دخی زیاده طلب ایدرز مراد جذبه الهیه جاندن بلکه هزاران

جاندن یک ایدوکن بیاندر بوسه دن مراد بونده جذبه در مراد زیاده معناسنه مصدر میمیدر

تا بو در نسخه عطری دل سودا زده را تا سودا الوکوکله نسخه عطری اوله یعنی اولنسوا ایچوندر از خط

غالیه سای تو سودای طلبیم سنک غالیه ایله لعوخطکدن بر سودا طلب ایدرز مراد عالم قبض تحیر دلی

دلان دله قرب الهی دوا ایدوکن اشعار در نسخه عطری کلاب و مسک و زعفرانله یازیلن نسخه دیرلر که تاثیری

ابا

زیاده در چون غمت را نتوان یافت مگر در دل شاد چونکه سنک غمکی شاد کوکلدن غیریده بولمق
ممکن دکلدر ما بامید غمت خاطر شادی طلبیم بز سنک غمک امیدیله برشاد خاطر طلب ایدرز زیرا قسوه
قلبیله عشق الهی جمع اولمدوغچون اشعار در زبر در مدرسه تا چند نشینی حافظ نیچه یه دک مدرسه قپوسی اوزره
اوتورورسن ای حافظ خیز تا از در میخانه کشادی طلبیم قالق تا میخانه قپوسندن برکشاد طلب ایدرم
بوکه صنعت رد العجز علی الصدر درلر او قرب الهی علم ظاهر له حاصل اولمیوب عشقله حاصل اولدوغچون بیاندر
وله ایضا خیال روی تو چون بگذرد بگلشن چشم سنک یوزک خیالی چونکه چشم گلشننه اوغرایه دل
از پی نظر آید بسوی روزن چشم دل نظردن اوتری چشم روزنی جانبنه کلور مراد دل خیال جانانندن
سندن اوتری انتظارده ایدوکن بیاندر بیا که لعل و گهر در نثار مقدم تو کل که سنک مقدمک نثارنه
لعل و گهر ز گنج خانه دل میکشم بمخزن چشم کوکل کنج خزانه سندن چشم مخزننه چکرم مراد شوق الهی سبیله
اشک و خون نثار ایتدوکن بیاندر که حق تعالی حضرتنک قتنده لعل و گهردن مقبولدر سزای
تکیه گهت منظری نمی بینم سنک تکیه گاهک و قرارگاهک لایق بر منظر کورمزم منم ز عالم و این گوشه
معین چشم عالمدن بنم و چشمک بو معین گوشه سی یعنی عالمده همان بو که مالکم حاصلی یعنی سکا لایق اولان
چشممدر منظر بونده قصه مختصر در نخست روز که دیدم رخ تو دل میگفت اول کون که سنک رخکی
کوردم کوکلم ایتدی اگر رسد خللی خون من بگردن چشم اگر بکا بر خلل ایرشه بنم قانم چشمک بوینینه
زیرا اول سبب اولمشدر مراد عین قلبه عما و عذاب ایتدوکن بیاندر اگر عمر تلفه نظر ایتمیه سی سرشکسار دائم
خراب داشت سحر وقت چراغ ایدجی کوزم یاشی بنی خراب ایلمک هوسنی طوتدی ایدی اگر نه خون
جگر میگرفت دامن چشم اگر چون جگر چشمک دامنی طوتمیدی مراد کثرت بکادن چشمه برخون اولوب
منجمد اولدوغنی بیاندر داشتی بونده داشتی تقدیرنده اولمق روشندر ببوی مژده وصل
تا سحر شب روشن سنک وصالک بشارتی امیدیله دون کیجه سحره دک شاه باد نهادم چراغ روشن
چشم چشمک روشن چراغنی باد یوله قودم مراد نفحه رحمانیه دن وصال مژده سنی طلبدر انتظار تعجیله
بر اضطراب کسی رحم کن که نیمه شب شعرکه اضطرابنه ترحم ایله نصف لیلده برخ روانه کند خون
دل ز روزن چشم روزنندن یوزنه قان روان ایده خطاب خدایه در مراد نیم شبده عشق الهی
حصولندن قان اغلین ترحمه لایق ایدوکن بیاندر بگر دمی که دل از درد مند حافظ را کرم و لطف حقیقی که

خانه

حافظك دردمند كوكلنه مژن بنا دكلدر ور مردم افكن چشم چشمك مردم افكن دلدوز ناوكى ايله
اورمه مراد خدانك صفت قهرندن قلبي ايچون ترحم طلبيدر لطف وكرمنه قسم ويرمك طريقيله مردم
دلدوز وناوك چشم تشبيه اعتباريله در وله ايضا خرم آن روز كزين منزل ويران بردم رخت وسعادت
او كون كه بو ويران منزلدن كدم راحت جان طلبم وز پى جانان بروم جان راحتنى طلب ايدم وجانانك
اردندن كدم مراد دنياى ترك ايدب طاعته وعشقه سعى ايدم ديمكدر كرچه دانم كه بجاى نبرد راه غريب
اكرچه بيلورم كه غريب بر يره يول التمز بو وجه دخى جايزدر يعنى بر يره التمز. الغريب كالاعمى ولو كان
بصيرا من ببوى خوش آن زلف پريشان بروم بن اول پريشان زلفك لطيف رايحه سيله كيدرم
مراد نفحۀ ازلى وجذبۀ لم يزلى معاونتيله سلوك ايدوكن بياندر چون صبا با دل بيمار وتن بى طاقت
صبا كبى بيمار دل وطاقتسز تنله بهوادارى ان سرو خرامان بروم اول سرو خرامانك محبتيله كيدرم
مراد قصور فيضيله ذات بارى شوقنه سلوك ايدوكن بياندر دلم از وحشت زندان سكندر بكرفت
اسكندرك زندانى وحشتندن كوكلم منقبض اولدى رخت بربندم وتا ملك سليمان بروم اسبابمى
باغليم سليمان ملكنه دك كيده يم مراد دنياى ترك ايدب جناب قدسه آشنا تا الله حصولنه سعى ايدم
ديمكدر بيتك معناى ظاهرى اوزره زندان سكندردن مراد اصفهاندر ملك سليماندن مراد ملك
فارسدر كه بونده شيراز مراددر كويا اصفهاندن منقبض اولمشدر تازيان را غم حال كرانباران
نيست چابكلره وچابكلره چونكه كرانبارلر حالنك غمى يوقدر پارسايان مددى تا خوش واسان
بروم اى پارسالر مدد ايلكوز تا خوش واسان كيدم سرورى افندى تازيان تازى نك
جمعيدر ديمشدر وتازى اسب معناسنه در ديمشدر ليكن محله ملايم دكلدر بلكه تازى نك جمعيدر كه
اصلى تازدر چابك معناسنه در وآخرنده اولان يا نسبت ايچوندر تاز صورت امر حاضردر مصدر
دركه تاختن معناسنه دركه يا نسبتله بطريق اللزوم چابكچى معناسنه اولور كه جمعى تازيان در
تاختن دن صفت مشبهه تازان دردر ره او چو قلم كر بسرم بايد رفت انك يولنده اكر بكه قلم
كبى باشمله كتمك لازم كله با دل زخم كش وديدۀ كريان بروم زخملو كوكل وكريان كوزله كيدم مراد
راه معشوقده جميع مشقته اظهار رضادر نذر كردم كه كر اين غم بسر آيد روزى نذر ايلدم كه اكر
بو غم بر كون نهايت بوله تا در ميكده شادان وغزلخوان بروم ميخانه قپوسنه دك شادان وغزلخوان

کدم مراد عشق و ریاضته سعی اتمکه شوق و سرور اظهاری در بهوا داری او ذره صفت رقص کنان
انکله بیله ذره کبی رقص ایدرک تا لب چشمهٔ خورشید درخشان بروم خورشید درخشان چشمه سنک کنارنه
دک کدم اودن مراد باری تعالی در ور چو حافظ نبرم ره ز بیابان بیرون اکر حافظ کبی بیابانده
طاشره یول التمیم همره کوکعبهٔ آصف دوران بروم زمانه وزیرنک تجلیاتی یانبجه کدرم مراد خواجه نک
وزیردن معاونت و راحت طلب ایتدوکن مراد بیاندر ولهُ ایضا در خرابات مغان نور خدا می بینم
مغل میخانه سنده خدا نورنی کورورم این عجب بین که چه نوری ز کجا می بینم بو عجب کورکه نه عجب بر نوری
قنده کورورم مراد مرشدلرک آستانه سنده عشق الهی نورنی کوردوکن اشعاردر کیست دردی کش
این میکده یارب که درش بو میخانه دردی کشی عجب کیمدر که انک قپوسی قبلهٔ حاجت و محراب دعا
می بینم حاجت قبله سی و دعا محرابی کورورم مراد مرشدک مدحیدر که نیجه به مرشد اولشدر منصب
عاشقی و رندی و شاهد بازی عاشقلق و رندلک و محبوب دوستلق منصبنی همه از تربیت لطف شما
می بینم جمله سزک لطفکز بر بسندن کورورم خطاب شده در شاهد بازلقدن مراد حق تعالی دن غیری یه محبت
ایتمدوکیدر جلوه بر من مفروش ای ملک الحاج که تو ای امیر الحاج بکا جلوه و کبر صاتمه زیرا سن
خانه می بینی و من خانه خدا می بینم سن خانه کورورسن و بن صاحب خانه کورورم که مراد باری تعالی در
بیت حاجی بر کعبهٔ ما طالب دیدار او خانه همی جوید و ما صاحب خانه کس ندیدست ز مشک
ختن و نافهٔ چین حس شکندن و چین نافه سندن اکمه کورمشدر آنچه من هر سحر از باد صبا می بینم
اول نسنه که بن هر سحر باد صبادن کورورم مراد فضل الهیدن بر نفحه شکندن اطیب ایدوکن بیاننده
صبادن مراد فضل الهیدرکه سحر وقتی تا قه نفحه ایرشور نیست در دایره یک نقطه وحدت کم و بیش
وجود دایره سنده وحدت نقطه سندن غیری قلیل وکثیر یوقدر یعنی موجود جهان نقطهٔ وحدتدر
که من این مسئلهٔ بی چون و چرا می بینم که بن بو مسئلهٔ چون و چراسز کورورم یعنی بو سوزه بوبله ایدوکنه
اصلا شکیوقدر مراد حقیقتده خدادن غیری اولمادوغن اشعاردر بیت لا اری فی الوجود الا هو
محو شد نقش عمرو نام سوی خواهم از زلف بتان نافه کشایی کردن زلفندن نافه کشالق
اتمک استرم فکر دور است همانا که خطا می بینم او زاق فکر در بلکه خطا کورورم بتاندن مراد اسما و صفات در
و زلفدن مراد اندن ظاهر اولان اسرار و آثار در نافه کشایی کردندن مراد انلری کندوسی ایچون حاصل ایلمک

سوز دل اشک روان آه سحر نالهٔ شب کوکل حرارتی آقجی کوز یاشی سحر آهی کیجه ناله‌سی این همه مرتبه از لطف
خدای بینم بو دوکلی مرتبه‌یی خدانک لطفندن کورورم بونلر مقبوللردر زیرا وصاله وسیله اولورلر
هر دم از روی تو نقشی زندم راه خیال هر دم سنک یوزکدن بر نقش بنم خیالمک یولنی اورر با که گویم
که درین پرده چها می‌بینم کیمه دیم که بو پرده‌ده نلر کورورم مراد جناب قدسدن تجلیات واقع اولور
و هر تجلی فنایا ایچون اولان فکر و خیالی معطل ایدر کس اشعار دوستان عیب نظربازی حافظ
کمنید ای دوستلر حافظک نظربازلغنی تعیب ایلمکز زانکه او را ز محبان شما می‌بینم زیرا آنی
سزک محبلرکزدن کورورم نظربازلقدن مراد عاشقلردر وله ایضا دوستان وقت گل آن به که بعشرت
کوشیم ای دوستلر گل وقتی اولدیکه عشرته سعی ایده‌لم سخن پیر مغانست بجان بنیوشیم بو سوز
پیر مغانک سوزیدر جان ایله استماع ایده‌لم مراد سالکلری عشق و ریاضته تحریص و ترغیبدر نیست در کس
کرم و وقت طرب میگذرد کمسه‌ده کرم وجود یوقدر و طرب و نشاط وقتی کچر چاره آنست که سجاده
بمی بفروشیم چاره اولدرکه سجاده‌یی شرابه صاتالم مراد فرصتی فوت اتمکه تنبیه در که هر نه وجهله
میسر اولورسه سعی و کوششدن خالی اولمق کرکدر خوش هوائیست فرح بخش خدایا بفرست
فرح بخش بر لطیف هوادر ای خدا کوندر نازنینیکه بر رویش می گلگون نوشیم بر نازنین که
آنک یوزی شعشعه‌سی قرمزی شراب نوش ایده‌لم مراد تحصیل عشق ایچون مرشد طلبیدر ارغنون
ساز فلک رهزن اهل هنرست ارغنون سازلو فلک اهل هنرک یولن اورریجی در چون ازین غصه
ننالیم و چرا نخروشیم بو غصه‌دن نیچه ناله اتمیلم و نیچون خروش ایلمیلم فلکک ارغنون سازی بو وجه اوزره
زهرک فاصل ارغنونی اولورسه ساز فلکه مضاف اولور ارغنون چالیجی معناسنه در ارغنون دوزیجی
معناسنه دخی کلور گل بجوش آمد و از می نزدیمش آبی گل جوشه کلدی و شرابدن آکا آب اورمدق
یعنی گل تمام آچلدی و شراب نوش ایلمدک لاجرم ز آتش حرمان و هوس میجوشیم اول سببدن حرمان
و هوس آتشندن قینارز مراد لطیف وقتده عشق و ریاضته سعی اتمدوکنه تحسر اظهار ایدر
میکشیم از قدح لاله شرابی موهوم لاله قدحندن شراب موهوم نوش ایلرز چشم بد دور که بی
مطرب و می همه مدهوشیم یراق کوز اراق اولسون که مطرب و می سز مدهوشز مراد لطافت طبع
و صفوت خاطر سببیله صنع خدانی تماشا ایده‌سندن مستز دیمکدر حافظ این حال عجب با که توان گفت که ما

ای حافظ بو عجب حالیکیمه دیمک ممکندر که بز بلبلانیم در موسم گل خاموشیم بلبللر که گلدن مانده
خاموشیز مراد عالم کشف و شهوده ده اسرار عشقی فاش اتمیوب خاموش اولدوغمز بیاندر
بو ایهام وجهده در اسرار عشقی فاش اتمکه اجازت اولمدوغن بیان اولا بو ایهام احتمال درقابل خطا اولمدوغندن
اسرار عشقی بیان اتمکدن سکوت امتثال ولا وله ایضا دوش بسیل اشک ره خواب میزدم نک
خطک یادینه آب اوزره بر نقش اوردم مراد جناب کبریا نشو قنده ظاهر اولان کثرت بکا ایله خوابی
دفع اتدم دیمکدر بیت رخ اینجا مظهر حسن خدا است مراد از خط جناب کبریاییست ابروی
یار در نظر و خرقه سوخته یارک ابروسی نظرمده و خرقه یانمش جامی بیاد گوشهٔ محراب میزدم آ
گوشه سی یادینه بر جام اوردم مراد غیب هویت مرتبهٔ حقیقته وصول بولمغه کندیمی سبب اولدوغی
بیاندر روی نگار در نظرم جلوه می نمود نگارک یوزی نظرمده جلوه گوستردی و از دور بوسه
بر رخ مهتاب میزدم واراقدن مهتابک یوزینه بوسه اوردم مراد والله معکم اینما کنتم حسنجه
خدا ایله دین غیره توجه و رغبت ایدردم دیمکدر بو وجهدن غیری بو معنی هم لطیفدر جانان
عرض جمال اتدی اشک بسبیله غیریدن فراغت ایدردم بو معنی بو محله زیاده ملایمدر زیرا بو
میزدم بونده وداعدن کنایت وجه اول سروری افندینک مختاریدر رحمه الله چشمم بروی
ساقی و گوشم بقول چنگ چشمم ساقینک یوزینده و قولغم چنگک سوزینده فالی بچشم و گوش درین
باب میزدم بو بابده چشم و گوشله فال اوردم مراد جان و دلدن مرشده طالب و سوزینه
راغب اولدوغمدن حسن خاتمه و وصال جانان توقع اتدوکم بیاندر نقش خیال روی تو تا
وقت صبحدم صباحه دکین سنک یوزک خیالنک نقشنی بر کارگاه دیدهٔ بی خواب میزدم خو
سز چشمیمک کارگاهی اوزره اوردم مراد جمال جانانی وقت هده سنک خیالیله صباحه دکین
خواب گورمزدم دیمکدر خطا خدایه در ساقی بصوت این غزلم کاسه میگرفت ساقی بو غزل
صوتیله باکه کاسه طوتدی یعنی صوندی میگفتم این سرود و می ناب میزدم بو سرودی
ایتدم و صافی شراب نوش ایلدم ساقیدن مراد مرشد و می نابدن مراد عشق الهیدر مرغ
فکرم کز شاخ سخن بجستی هر فکر مرغی که سوز بوداغنک اوستندن قالقدی بازش ز طرهٔ تو
مضراب میزدم گرداننک سنک طره کدن مضراب ایله اوردم مراد اسرار الهیه فکریله فکرنی محبت ماسوی

دون گیجه اشک سیل ایله خوابک یولنی اوردم
نقشی بیاد خط تو بر آب میزدم سنک خط

نكرندن حفظ ایدوكن بیاندر خوش بود وقت حافظ و فال فرخش بخت نیك حافظك وقتی خوش و لطیف
اولدی و انك فالنی ابو طالعله برنام عمر و دولت احباب میزدم احبابك عمر و دولتلك نامی اوزره
اوردم مراد احبا بندن معاونت طلب اتدوكن بیاندر ولـه ایضا دوش سودای رخش گفتم ز سر
بیرون کنم دون کیجه ایتدم انك رخی سوداسنی ترك ایتدم گفت کو زنجیر تا تدبیر این مجنون کنم
ایتدی زنجیر قنی بو مجنونك تدبیرن ایلیم مراد عشق الهی یی ترك ایدن مجنون ایدوكن بیاندر رخش ده
اولان ضمیر غایب خدایه راجعدر قامتش را سرو گفتم سر کشید از من نیاز زانك قامتنه سرو دیدم
نازله بندن اعراض ایلدی دوستان از راستی میرنجد نگارم چون کنم ای دوستلر بنم نگارم راستی
سوزدن انجنور نیجه ایدیم نگاردن مراد مرشددر که مدحدن اعراض ایلینه غرور کلمسون ایچون نکته نا
سنجیده گفتم دلبرا معذور دار وزن و فکر اولنماش نکته دیدم ای دلبر معذور طوت عشوهٔ فرمای
تا من طبع را موزون کنم بر عشوه بیور و بر لطف ایله تا بن طبعمی موزون ایدم مراد مرشددر زرد
رویی میکشم زان طبع نازك بی گناه اول نازك طبعدن گناهسز خوف و خجلت چکرم ساقیا جامی
بده تا چهره را گلگون کنم ای ساقی بر جام ویر تا یوزمی قرمزی ایدم مراد نفس مغلوب اولمق
ایچون مرشددن فیض طلب ایتمکدر زرد رویی خوف و خجلت معناسنه در ای نسیم منزل سلمی خدارا
تا بكی ای سلمی منزلنك نسیمی الله ایچون نیجه دکن ربع را بر هم زنم اطلال را جیحون کنم منزلی بری
برینه اورم طللریی جیحون ایدم مراد فراق جانا ندن نیجه بر پریشان و کریان اولم ای فضل الهی
با که بر مدد ایله دیکدر زمن که ره بردم بگنج حسن بی پایان دولت بنه که دوستك پایانسز حسنی
کنجنه واصل اولدم صد گدای همچو خود را بعد ازین قارون کنم شمدنصکره یوز کندم کبی گدایی
قارون ایدیم دوستدن مراد کندوسی مرشداولدوغی غیریلره ارشاد ایتمك قصد اتدوكن شعر در
ای نه صاحب قران از بنده حافظ یاد کن ای صاحب قران شاه حافظ قولکدن یاد ایله تا دعای
دولت آن حسن روز افزون کنم تا او کوندن کونه زیاده اولیجی حسنك دولتنه دعا ایدم مراد پادشاه
روشن در ولـه ایضا دیده دریا کنم و صبر بصحرا فکنم کوزمی دریا ایدرم و صبرومی صحرایه براغورم
واندرین کار دل خویش بدریا فکنم و بو ایشده کندو کوکلمی دریایه براغورم مراد عشق الهی ده
اولان گریه سببیله دریای حقیقته وصول طلبیدر از دل تنگ گنهکار بر آرم آهی گناهلو طار

كوكا

کوکلومدن براه کتوریم کاتش اندر کنه آدم وحوا فکنم که آدم وحوانک آتش براغم معنای ظاهریدن
قطع نظر آدمدن مراد عقل وحوادن مراد نفس اولمق جایزدر مراد توبه و ندامتله بونلری کناهدن
پاک ایلیم دیمکدر خورده ام تیر فلک باده بده تا سرمست فلک تیر زنم شتم شراب دیر تا مست وبی باک
عقده در بند کمر ترکش جوزا فکنم جوزانک ترکشی کمربندنه عقده براغم یعنی تیر آتمغه مانع اولیم مراد
عشق الهی ایله کندوسندن حوادث فلکی دفعنی طلبدر جرعه جام برین تخت روان افشانم یعنی بو تخت
روان اوزره جامک جرعه سنی صاچم غلغل چنک برین کنبد مینا فکنم چنک غلغلنی بو مینا رنکی قبه اوزره
براغم تخت رواندن مراد دنیادر روان ذکری عدم بقا اعتباریله کنبد میناد ن مراد فلکدر مراد عشق الهی
سببیله علو قدر طلبیدر بیت شراب عاشقی تا خورد شاه بهشت جرعه بر چرخ برین ریخت مایه
خوشدلی آنجاست که دلدار آنجاست خوش دللک سرور سرمایه سی انده در که دلدار انده در میکنم
جهد که خود را مکر آنجا فکنم جهد ایدم اوله که کندومی انده براغم مراد رضا و قرب خدا سرمایه سرور
وحضور ایدوکن بیاندر بکشا بند قبا ای مه خورشید کلاه ای خورشید کلاه ماه قبالی بندکی چوز تا چو
زلفت سر سودا زده در پا فکنم تا سنک زلفک کبی سودایه باشمی آیاغکه براغم خطاب مرشده در که آنی
محبوب منزله سنه تنزیل ایتمشدر زلف اولدر که باشدن ایاغه جرهش اولا نته که انیس العشاق ده مصرحدر
اولسبیدندر که اکثر محلده زلف ویای جمع ایلرلر حافظا تکیه بر ایام چو سهو است و خطا ای حافظ
ایام اوزره اعتماد اتمک چونکه سهو وخطادر پس چرا عشرت امروز بفردا فکنم ایلیه یوکنک عشرتنی
نیچون یارنه براغم مراد طاعت و عبادته و عشق و ریاضته اصلا تغافل و تکاسل معقول دکل
ایدوکن اشعاردر وله ایضا دوش بیماری چشم تو ببرد از دستم دوش کیجه سنک چشمک بیماری
بنی الدن التدی یعنی بی طاقت وخراب ایلدی لیکن از لطف لبت صورت جان می بستم لیکن سنک
لبک لطفندن جان صورتنی بغلدم وطاقت وقدرت بولدم مراد تأثیرات ذات وجودمی محو وفنا رتبه سنه
التمش ایدی لیکن کلام ربانی کرو بکا حیات ویردی دیمکدر چشمدن مراد ذات ولبدن مراد کلام
ربانیدر عشق من با خط مشکین تو امروزی نیست سنک سیاه خطکه بنم عشق ومحبتم هما بوکونلک
یعنی بوکوندن دکلدر دیرکاهست کزین جام هلالی مستم چوق وقتدر یعنی زمان مدیددر که بو جام
هلالیدن مستم جام هلالیدن مراد خط مشکین درکه اندن مراد قرب الهی وجناب کبریادر که

المخلصون على خطر عظیم رمزی اوزره زهر هلاهل ایله پر اولمش جامدر زیرا قطب ایکن حقا نعم حضرتنک
ارادتنه بغیته مخالف خاطره برنسنه کلسه اول متعامدن دوشر زهر هلاهل بر نوع زهرک اسمیدر که زیاده
قتالدر سروری افندی رحمه الله جام هلاهل یرنه جام هلالی اختیار ایلمشدر لیکن جمیع نسخه ده هلاهل
واقع اولمشدر از ثبات خودم این نکته خوش آمد که بجور کند وتبا تمدن بو نکته باکه خوش کلدی که
جورله در سر کوی تو از پای طلب ننشستم سنک سر کویکده طلب ایاغمدن اوتورمدم مراد جور وجفادن
متألم اولمیوب عشق الهی حرکه طلبندن فراغت ایتمدم دیمکدر عافیت چشم مدار از من میخانه نشین بن
میخانه نشین دن عافیت امید طوتمه که دم از خدمت رندان زده ام تا هستم زیرا مادامکه وارم
عشاق خدمتندن دم اورمشم مراد مادامکه صیانده ایم عشق وعشاقک خدمتنی ترک ایتمزم دیمکدر عشق
وریاضتده اولمق عافیت دکلدر قطعه اگر مرد عشقی کم خویش گیر وگرنه ره عافیت پیش گیر صحبت عافیت
گرچه خوش افتاد ای دل جانب عشق عزیزست فرو مگذارش گذر ره عشق از آن سوی فنا صد خطر
عشق یولنده اول فنا جانبنده یوز خطر واردر تا نگویی که چو عمرم بسر آمد رستم صاقین دیمیه سن که
چون عمرم باشه کلدی قورتلدم مراد موتدن صکره جنته داخل اولنجه دک چوق خطر وار ایدوکی بیان ایدر
بعد ازینم چه غم از ناوک ولد و حسود شمدن صکره حسودک ولد و ناوکندن باکه نه غم چون محبوب
کمان ابروی خود پیوستم چونکه کندو ممک کمان ابرو محبوبله واصل اولدم مراد چونکه وصول الی الله
حاصل اولدی باکه شیطانک اغواسندن نه غم دیمکدر بوسه بر درج عقیق تو حلالست مرا سنک
دهانکک ویمک باکه حلالدر که بافسوس وجفا عهد وفا نشکستم که طعن وتشنیع وجفا ایله وفا عهدمی
صی دم مراد کلام ربانک اسرار وغوامضنه مطلع اولمغه استحقاقم واردر دیمکدر بعضی نسخه ده
که بافسوس عدو عهد وفا نشکستم در ضمنی لشکریم غارت دل کرد وبرفت بر عسکری محبوب بنم
کوکلمی یغما ایلیوب کتدی آه اگر عاطفت شاه نگیرد دستم آه اگر شاهک ترحمی بنم الیمی طوتمیه یعنی
معاونت اتمیه رتبت دانش حافظ بفلک بر شده بود حافظک علمی مرتبه سی فلکدن عالی اولمشدی
کرد غمخواری شمشاد بلندت پستم سنک بلند قامتک محبتی بنی پست وحقیر ایلیدی مراد عشق الهیله
کبر وانانیت جمع اولمز دیمکدر خطا خدایه درشمشاددن مراد قامت واندن مراد ذاتدر والله اعلم
دردم از یار است و درمان نیز هم دردو درمانم دخی هم یاردندر دل فدای او شد و جان نیز هم

دل و جان دخی هم اکه فدا اولدی یاردن مراد خدای تعالی در این که میگویند آن بهتر ز حسن بوده
که در لب آن حسن فن بیگکدر یار ما این دارد و آن نیز هم بزم یار رمز بوده وانه دخی هم طور آن
اول لطافت و ملاحت و جاذبه معناسنه در که آنی بلمزکم اولا این شانه اسماء اشارت ایتدیلر که مراد
حسن در آن شانه اسما و اشارت ایتدیلر که مراد آندر که مصراع اولده مذکوردر و زیاده خوب واقع
اولمشدر یاردن مراد باری تعالی در که ذو الجلال و ذو الکمال در بیت جانان اودر که میل ایده
آنی کوره جانه اسباب حسنی خوب اولا اما بشرط آن ۔ هر دو عالم یک فروغ روی اوست هر ایکی
عالم اول اللهک ذاتنک بر شعله سیدر گفتمت پیدا و پنهان نیز هم سکا آشکار ادیدم و پنهان
دخی هم دیرم مراد ایکی عالم بلکه اون سکز بک تجلیات الهیه دن بر تجلی نک اثری ایدوکن بیان ایدر
داستان در پرده میگویم ولی عشق داستانی مستور سویلرم اما گفته خواهد شد بدستان نیز هم
آشکاره دخی هم سویلنه کرکدر دستان حکایت و قصه معناسنه در که بونده آشکاره مراد مرا
اسرار عشقه هر نه قدر پنهان ایسه لر عاقبت بعضیسی آشکاره اولور دیمکدر خون ما آن نرگس
مستانه ریخت بزم خونمزی اول مستانه چشم دوکدی و آن سر زلف پریشان نیز هم و اول پریشان
زلفک ایچی هم دخی مراد وجود فانی سنک فنا پذیر اولمسی تأثیر ذاتدن و اسرار الهیه ایدوکن بیان ایدر
اعتمادی نیست بر کار جهان جهانک کارینه اصلا اعتماد یوقدر بلکه بر گردون گردان نیز هم بلکه دوار
ایدیجی فلکک و زره دخی هم اعتماد یوقدر زیرا جمیعسی فانیدر و بر حال اوزره دکلدر یاد باد آنکه او
بقصد خون ما اکلسون اولکه او بزم قانمز خونمز قصدینه عهد را بشکست و پیمان نیز هم عهدینی صدق
و پیماننی دخی هم مراد نفس اماره در چون به سر آمد دولت شبهای وصل چونکه وصال کیجه لرینک دولتی
نهایت بولدی بگذرد ایام هجران نیز هم هم فراق ایامی دخی کچر نقش حالش خون چشم یار یا آنک
حالینک نقشنی نیجه کیدوم چشمیمک قانی آشکار را ریخت پنهان نیز هم آشکار ادوکدی پنهان دخی
هم دوکدی مراد اثر ذاتنک ظهوری مراد آیا که قان اغلاتدک دیمکدر عاشق از قاضی نترسد می
بیار عاشق قاضیدن خوف ایلمز شراب کتور بلکه از یرلیغ سلطان نیز هم بلکه سلطانک یرلیغندن
دخی هم خوف ایتمز مراد عاشق کمسه نک خوفندن عشقی ترک ایتمز دیمکدر یرغو بونده یاسق
معناسنه در محتسب داند که حافظ عاشق است محتسب بلور که حافظ عاشقدر آصف ملک سلیمان نیز هم

دخی

سلیمان ملکنک وزیری هم بلور ملک سلیماندن مراد بونده شیرازدر ولە ایضا در نهانخانهٔ عشرت صنمی
خوش دارم عشرت نهانخانه سنده بر لطیف دلبر طوترم کز سر زلف و رخش نعل در آتش دارم که انک
سر زلف و رخندن آتشده نعل طوترم مراد دلنده عشق الهینک وجودنی بیاندر حرارت و شوق و زیاده
محبت حاصل اولسون ایچون نعله بعض نسنه یازوب آتشه قورلر سر زلفی نعله و رخنی آتشه تشبیه ایتمشدر سر زلفی
حلقه کبی و رخی آتش کبی قرمزی اولمقده تشبیه محسوس بالمحسوس طریقی اوزره عاشق و رندم و میخواره باوا
بلند عاشق و رندم و آشکاره شراب نوش ایدیجیم وین همه منصب ازان حور پری وش دارم و بو دکلی
منصبی او پری وش خوردن طوترم مراد بو حالاتکندو سنه لطف خدادن اید وکن بیاندر حور پری وش دن
مراد خدادر تشبیه طریقیله کر تو زین دست مرا بی سر و سامان داری اگر سن بنی بو نکبی دن عمل سر و عشیار
سز طوتەسن که سنک قتکده حوار و حقیر اولم من بادکت زلف تشوش دارم بن سحاهیله سنک زلفکی پریشان
طوترم مراد عشاقه اهانت ایدنه اهانت مقرر اید وکن بیاندر زیرا عشاق اگرچه صورتا حقیرلر در اما حقیقتا آ
الدعوه لردر کر بکاشانهٔ رندان قدمی خواهی زد اگر رندلر کاشانه سنه کلمک استرایسک نقل شعر شکرین
و می بیغش دارم شکر کبی لذیذ شعر بوزی و صافی شراب طوترم شراب دن مراد عشق در مراد ظرافتله
مرشدی حجره سنه دعوت در بیت کر قدم رنجه کند دوست بکاشانهٔ ما در شک فردوس شود از قدمش
خانهٔ ما ور چنین چهره کشاید خط زنگاری دوست اگر دوستک زنگاری خطی بو بیله یوزکوستره یعنی
انک او تازه تجلی بو جمله خوب و زیبا تبه من رخ زرد بخونابه منقش دارم بن صاری یکاغمی خونابه
ایله منقش طوترم یعنی قانلو یاش اغلرم مراد محبوب حقیقی نک وجه احسنله تجلی سی عاشقه قان اغلدر دیمکدر
ناوک غمزه بیار و زره زلف که من ناوکه بکزر غمزه یی و زره بکزر زلفی کتور زیرا بن جنکها با دل کرد
بلاکش دارم بلاکش کوکلمله جنکلر طوترم مراد محبت ماسوی تیغیله مجروح اولمش کوکلمی طالب
عشق ایتمک ایچون رمز ربانی و سر رحمانی طلب ایدرم دیمکدر حافظا چون غم و شادی جهان بکذرد
ای حافظ چونکه جهانک غم و سروری کچمک اوزره در بهتر انست که من خاطر خود را خوش دارم یکک
اولدر که بن کندو خاطرمی خوش طوتم ولە ایضا دیدار شد میسر و بوس و کنار هم دیدار میسر
اولدی و بوس و کنار هم از بخت شکر دارم و از روزکار هم طالعدن شکر طوترم و زمانه دن هم
مراد قرب الهی وقت هده جمال حاصل اولدوغندن اظهار شکر در زاهد برو که طالع اکر طالعست یوری ای

زاهدکه طالع اکر بنم طالعم ایسه جامم بدست باشد و زلف نکار یعنی بنم المده جام اولوب و نکارک
زلفی هم ماعیب کس بر ندی و مستی نمی کنیم زندلک و مستلکله بزکسه یی تعییب اتمیز زلعل تبان خوشست
و می خوشکوار یعنی محبوبلرک لبی خوشدر و حضم اولیجی شراب هم تبان دن مراد مرشدلردر رای دل بشارت
ده محتسب نماند ای دل بشارتکه بر بشارت دیریم محتسب قالمدی آزمی بر بشارتدر وبت میکسار یعنی شرابد
بر دوشراب نوش ایدجی محبوبلر دن هم مراد ریاضت و عشق و مرشدک کثرتی بیاندر آن شد که
چشم بدنکران بود ازکمین او کتدی که برادر کوز یوسیدلا نظر ایدجی ایدی خصم از میان برفت
وسرشک از کنار یعنی خصم اورتادن کتدی وکوز یاشی کناردن هم مراد متاع عشق منعدم اولدی و غمدن
مسرت احبابه دیدر خاطر بدست نوقه دادن نه زیرکیست خاطری غم و پراکنده لکه النه ویرمک
زیرکلک دکلدر مجموعه بخواه و صراحی بیار یعنی بر مجموعه استه و هم صراحی کتور مراد دنیایه اشتغالدن تاش الغمه
سبب ایده وکین بیاندر خاکیان عشق فتاده جرعه لبش انکه لبی جرعه سنی عشق خاکیلری
اوزره صاچ تا خاک لعل کون شود و مشکبار یعنی تا خاک لعل کون و هم مشک با غمدن جی اوله مراد
خاکی صوار اولان عشق و طاعت سببیله لعل و مشک لطافت و قدرین بوله دیمکدر چونکه کائنات
جمله ببوی تو زنده اند چونکه جمله کائنات سنک بویکله دیریلردر ای آفتاب سایه زما وامدار یعنی
ای آفتاب سایه کی هم بزدن دریغ طوتمه آفتابدن مراد باری تعالی در که ذرات کائنات انک نوریله
ظهور بولمشلردر چون آب روی لاله وکل فیض حسن تست چونکه لاله وکلکه لطافتی سنک حسنک
فیض و تریدر ای ابر لطف برمن خاکی ببار یعنی ای لطیف سحاب بن خاکی اوزره دخی یاغدر ابر لطف
دن مراد باری تعالی حضرتیدر اهل نظر اسیر تو شد از خدا بترس اهل نظر سنک اسیرک اولدی الله دن
خوف ایله و انصاف ایله اصف جم اقتدار یعنی بو قدرتلو و زیرک انصاف ایله هم خوف ایله خطاب
بو نده محبوبه دریوندن صکره ذکر اولنان ابیات اصفک مدحنده در برهان ملک و دین که زدست
وزارتش ملک و دینک معین و برهانی درکه انک وزارتی الندن ایام کان یمین شد و دریا یسار یعنی
ایام معدن قدرتلو اولدی و دریا غنالو یعنی و زیرک دمانده خلق قدرتلو و غنی اولدیلر مراد
وزیری تعلیم مدحدر برهاندن دلیل عقلدر که وزیری بوکه تشبیه اتمشدر عالمک نظام و صلاحنه سبب
اولدوغندن او تری یمین بونده قدرت ویسار غنا معناسنه در بر یاد رای انور او آسمان صبح

اسمانکه انوار راینک شوق ویادی او زره صباحده جان میکند فدا وکواکب نثار هم جانی فدا
وکواکب هم نثار ایلر کوکبک نثار اولمسی صباح وقتی ناپیدا اولمسی در گوی زمین ربوده چوکان
عدل قست برطویه سنک عدلک چوکانی نک قاپلمش در روین برکشیده گنبد نیل حصار هم وبو بلند
چویت رنک لو حصارک قبه سی هم مراد آسمان وزمین سنک حلمکده درد یوه زیرک عدل ومدحنده
مبالغه ایلر عزم سبک عنان تو در گروش آورد سنک سبک عنان تو در گروش آورد سنک سبک عنان
عزمک گردش وحرکته کتورر این پایدار مرکز وعالی مدار هم بو ثابت وپایدار مرکزی وهم بو عالی
ودائره مداری مرکز پایدار زمین در عالی مدار آسمان در عنان وزکین مراد وزیری شوکت وعظمتله
مدحدر تا از نتیجه فلک وطور دور او ستاد امکه فلکک وانک دورکه طورنک نتیجه سندن در یعنی
سبب در تبدیل سال وماه وخزان وبهار هم سال وماهک تبدیلی وخزان وبهارک هم یعنی قیامته دکین
قد خالی مباد کاخ جلالت زسروران سنک جلالک قصرکی سرورلردن خالی اولمسون وز ساقیان سرو
کلعذار هم وکل یکا قلو وسرو بو یلو ساقیلردن دخی خالی اولمسون حافظ که در ثنای تو چندین
کهر فشاند حافظ که سنک دن بو قدر کوهر نثار ایلدی بیش کفت بود خجل وسر فشاره هم سنک کفنک
تسنده خجل وهم سرفشار اولور مراد نظر افتله وزیردن احسان طلب اتدوکن اشعار در خجل بو بنده
متحیر معنا سنه در وله ایضا روزکاری شد که در میخانه خدمت می کنم بر روزکار اولدیکه میخانه
ده خدمت ایلرم در لباس فقر کار اهل دولت میکنم فقر لباسندن اهل دولت ایشنی ایلرم مراد صوفیه
مژده عشق الهیه سی ایدوکن اشعار در واعظا بوی حق نشنید بشنو این سخن بزم واعظ ز
حق رایحه سنی دویمدی بو سوزی استماع ایله در حضورش نیز میکویم نه غیبت میکنم انک حضورنده
دخی دیرم غیبت ایلمزم تاکی اندر دام وصل آرم تذروی خوش خرام بر خوش خرام ککلکی نجیب
تحجین وصل دامنه کتورم یعنی بو امید ایله در کمینم وانتظار وقت فرصت میکنم کمینده ایم وفرصت
وقتنه قائلنرم مراد وصال الهی حصولی ایچون بر رشد کمر بیدی اولمغله خلوت وعزلت اختیار
اتمشم دیمکدر چون صبا افتان وخیزان میروم تاکوی دوست صبا کبی افتان وخیزان دوست
محله سنه دکین کیدرم وز رفیقان ره استمداد همت میکنیم یول رفیقلرندن همت طلب ایلرم زلف دلبر
دام راه وغمزه اش تیر بلاست دلبر زلفی دام راه وانک غمزه سی بلا تیری در یاد دارای دل که چند

بز

نیست نصیحت میکنم خاطر کده طوت ای کوکلم که سکا بو قدر نصیحت ایلرم دلبردن مراد محبوب مجازیدر که
اکه محبت اتمک عین ضرردر خاک کویت زحمت ما بر نتابد بیش ازین سنک کو یکک خاکی بزم
زحمتمزه بوندن زیاده طاقت کتورمز وتحمل ایلمز لطفها کردی بتا تخفیف زحمت میکنم لطفلر ایلدک
ای محبوب زحمتمزی تخفیف ایدلم مراد محبوبدن فراغت اتمکه تنبیه در و احتمالدر که مرشددن حرکت
کورنجه بویله دیمش اوله دیده بدبین بپوشان ای کریم عیب پوش ای عیب ستر ایدجی کریم عیب کورجی
نک چشمنی اورت زین دلیریها که من در کنج خلوت میکنم بو ادب سزلکلردن که بن خلوت بوجاغنده
ایلرم مراد ستار العیوبدن تنها سنده واقع اولان خطالری ایچون عفو طلبیدر عیب بینک چشمنی ستر
اتمک طریقیله بو بیتدن مراد عیب بین اولان کمسه در بیت پس پرده بیند عملهای بد اهو پرده
پوشد بالای خود خاطرش للّه که حسابم و زخرم پاک نیست خاطرش للّه که قیامت کونینک حسابندن پاکم
پاک وخوف یوقدر یعنی قیامت وحسابه تمام اعتقادم واردر فارغ ز دامنیزم امروز عشرت میکنم یار انکه
غالبی اوررم بو کون عشرت ذوق ایدرم مراد بودر که گناه فسق و فجور ایلرسم حق تعالینک کرم و عفوینه
اعتماد ایلرم اعتقادمک فسادندن ایلمزم آز یمین عرش آمین میکند روح الامین عرشک صاغی
جانبندن حضرت جبرائیل امین ایلر یعنی دیر چون دعای پادشاه ملک وملت میکنم چونکه ملک
وملت پادشاهنه دعا ایدرم بو سوز صحیحدر پادشاه عادل اولورسه زیرا ملکلر مؤمنلر ایچون استغفار
ایدرلر خسروا امید اوج جاه دارم زین قبیل ای پادشاه منصب اعلا امیدینه طوترم بو سببدن
التماس آستان بوسی حضرت میکنم حضرتک آستانینی اوپمک تمناسین ایلرم یعنی سنک آستانکی اوپمکه
منصب اعلیدر مراد ظرافتله پادشاهدن مصاحبت و تقرب بلکه احسان طلبیدر حافظم در محفلی دردی
کشم در مجلسی بر محفلده حافظم بر مجلسده شراب نوش ایدیجیم بنکر این شوخی که چون با خلق
صنعت میکنم بو شوخلقی کور که خلقه نیجه ظرافت ایلرم مراد شریعت و حقیقت جانبنی رعایت ایلرم
دیمکدر و حافظه تعریض وتملق احتمالدر بو وجه اوزره شوخی ادبسزلک معناسنه اولور وله ایضا
ز دست کوته خود زیر بارم کند و قصه الدن یوک التنده ایم یعنی اضطراب والمده ایم که از بالا
بلندان شرمسارم زیرا بالا بلندلردن شرمسارم مراد سلوکده اولان قصورینه اعترافدر بالا بلندلردن
مراد طریقتک عالی مقاملریدر مکر ز نجیر موی کیردم دست مکر بر زنجیر مویلی بتم الم طوته و کرنه سر بشیدای برآرم

بو خصوصده دیوانه اولورم مراد غیب هویته و اسرار الهیه یه وصول بولمش بر مرشد استرم که طریقت
مشکلاتنی بندن دفع ایده دیمکدر ز چشم من بپرس اوضاع گردون فلکک احوال و اوضاعنی بنم
چشممدن صور که شب تا روز اختر می شمارم زیرا کیجه صباحه دکین یلدز صایارم یعنی اویومزم مراد
عشق و ریاضت و طاعتله احیای لیل ایدنلر اوضاع فلکی و احوال عالمی بیلورلر دیمکدر بدین شکرانه
می بوسم لب جام بو شکرانه یه اوپرم جامک لبنی که کرد آگه ز راز دور کارم که زمانک راز و حقیقتندن
بنی آگاه ایلدی مراد عشق و ریاضت سبب کشف رموز ایدوکن بیاندر من از بازوی خود دارم بسی شکر
بن کندو بازومدن چوق شکر طوتارم که زور مردم آزاری ندارم که هر دم ازاریق زوری طوتمزم
بو مصراع ثانی کلستاندر اگر گفتم دعای می فروشان اگر می فروشلره دعا دیدمسه چه باشد حق
نعمت می گذارم نه اولور یعنی نه ضرر ونه تفاوت ایدر نعمت حقنی ادا ایلرم مراد مرشدلره دعا اتدوکمه
اشعاردر که انلردن مستفیض اولمشدر تو از خاکم نخواهی بر گرفتن سن اگر بنی خاکدن رفع ایتمسه‌ک
بجای اشک اگر گوهر ببارم اشک یرینه اگر گوهر یاغدرسم خطاب نفسه اولمق روشندر زیرا ادا
اصلا ترحم و انصاف قومشدر ز ملمن غیبیم بخونخواری درین دشتست بو صحراده بنی خون خوارلق
ایله تعیب ایلمکه کار آهوزاهی تتارم زیرا تتار آهوسنه اشبو اوکردیکم مراد ریاضت و مشغله
خونین دل اولمقده آهوی تتاردن زیاده ایم دیمکدر سری دارم چو حافظ مست لیکن
حافظ کبی مست بر سر طوتارم اما بلطف آن سری امیدوارم اول بر سرک لطفنه امیدلویم سر تاج اولو
معناسنه درکه بوستانک بو بیتنده واقعدر **بیت** سر آمد بتائید ملک از سران نهادند سر بر خطش
سروران **وله ایضا** در خرابات مغان گر گذر افتد بازم اگر فعل خراباته کرو باکه گذر واقع اوله
حاصل خرقه و سجاده روان در بازم خرقه و سجاده حاصلنی فوری او نیایم یعنی ترک ایدیم مراد عشق
الهی حصولی ایچون زهد و تقوی دن فراغت ایلرم دیمکدر حلقه توبه چو زهاد گر امروز زنم با
زاهدلر کبی اگر بوکون توبه حلقه سنی اورسم خازن میکده فردا نکند در بازم میخانه‌نک خازنی
یارن باکه قپو آچمز مراد بودرکه مراده زاهدلر کبی منکر عشق اولمزم زیرا بو حالله مرشد عالم بنی
قبول ایلمز ور چو پروانه دهد دست فراغ بالی اگر باکه پروانه کبی فراغ بال و حضور قلب میسر اوله پروا
کبی جز براه عارض شمعی نبود پروازم اول شمع کبی روشن و منور عارضک غیری او زره باکه پرواز

اولمز بال بونده قلب معناسنه در رضاد معناسنه ایهامی سبب در مراد اکر وداعدن مراد اولامیوب
حقیقینک جمالی مشاهده سنده غیریه طالب اولمزم دیمکدر چو پروانه مصراع ثانیه مصروف اولمق
روشن در همچو چنکم بکنار ار و بده کام دلم چنک کبی بنی کناره کتور و کوکلم مرادینی ویر یا چو نی یک
نفسی از لب خود بنوازم یا نی کبی بنی بر نفس کند و لبکدن اوخشه مرادم شدندن قرب و فیض
طلبیدر صحبت حور نخواهم که بود عین قصور حورک مصاحبتنی استمزم زیرا عین قصور اولور
با خیال تو اگر با دکری پردازم سنک خیالک ایله اکر بر غیری ایله مصاحبت ایدرم یعنی سنک خیالک میسر
ایکن کمسه ایله اختلاط و مصاحبتم بو قدر عین قصور اولان باده کری پردازم درکه غوره دخی
انده داخل در خطا خدایه در مراد بودر که جمال صانعی قویوب جمال مصنوعه میل اتمک ذنبی
افتابدن ترجیح ایلمکدر بیت من و فکر توجه بینم بجمال دکران هم خیالی تو مرا به ز وصال دکران
ماجرای دل خون کشته نکویم با کس خون اولمش کوکلک حالنی کمسه یه دیمزم زانکه جز تیغ غمت نیست
کسی دمسازم زیرا سنک غمک تیغندن غیری بالکه مصاحب و همنفس کمسه یوق در خطا خدایه در
سر سودای تو در سینه بماندی پنهان سنک سوداک سری سینه ده پنهان قالوردی اکر چشم
تر دامن اکر فاش نکردی رازم تر دامن چشم اکر بنم رازمی فاش اتمیدی تر دامن سفله
و فاسق معناسنه استعمال اولنور رازنی فاش اتدوکی ایچون چشمی سفله یه تشبیه اتمشدر
و بو تشبیه چشم کریانه غایت تر لطیف واقع اولمشدر تر دامن سفله معناسنه بوستانک بو بیتندن
ظاهردر بیت برامد خروش از هوادار چیست که تر دامنان را بود عهد سست مرغ سان
از قفس خاک هوای شستم خاک قفسندن مرغ کبی هوایه اولدم بهوای که مکر صید کند شهبازم
شعل ارزو ایله که مکر شهبازنی صید ایده مراد وصال جانان ازل امیدیله وجود و انانیتی
ترک اتدوکن اشعار در شهبازدن مراد عشق الهیدر که وسیله وصال در اول سببدن دجالر
قید اولندی شهبازدن مراد مرشد اولمق احتمالی در کر بهر موی کا سر کی بر تن حافظ باشد اکر حافظک
جسمنده اولان موی قدر باشی اولا همچو زلفت همه را در قدمت اندازم سنک زلفک کبی جمیعی
سنی سنک قدمکه نثار ایلرم خطا خدایه در که زلف و قدمدن و بونک کبیلردن علاوه و مزیده در
بونک کبی سوزلر محبوبه تشبیه اولنمق اعتبار یله در و بو تشبیه حقیقتده تشبیه دکلدر وله ایضا

زلف بر باد مده تا ندهی بر بادم زلفکی باده ویرمه تا بنی باده ویرمیه سن ناز بنیاد مکن تا
نکنی بنیادم نازه شروع ایلمه تا بنیادمی خراب اتمیه سن روحک نفسه خطابیدر بند طریقیله
ای نفس هوا پرست اولمه و طول امل فکرن ایلمه که بنی درکاه خدادن دور ایلیه سن زلفنی باده ویرمک
طول املدن کنایتدر نازه بنیاد ایلمک طاعت حقه سعی اتمکدن کنایتدر رخ بر افروز که
فارغ کنی از برگ گلم یوزوکی نورلندر عبادتله که بنی گلک میل و محبتندن فارغ ایده سن قد
بر افراز که از سرو کنی آزادم عشق الهی ایله قدر عالی حاصل ایله که بنی سرودن آزاد ایده سن
خطاب نینه نفسه در مراد عشق و طاعته چالش که بنی مصنوعاتک محبتندن خلاص ایده سن دیمکدر
برکی بونده میل و محبت معناسنه در سرو نیت ازاد خوب واقع اولمشدر شهره شهر مشو تا ننهم
سر در کوه شهرک مشهوری اولمه تا طاغه باش قومیم ناز شیرین منما تا نکنی فرهادم شیرین نازن
کوسترمه تا بنی فرهاد اتمیه سن مراد الشهرة آفة حسبنجه شهرت ضرردر زیرا خلقه کثرت اختلاطدن
عجب و ریا حاصل اولور که روحه اندن ضرر واردر ینه روح طرفندن نفسه خطابدر می مخور
با دگران تا نخورم خون جگر غیرلرله شراب ایچمه تا جگر قانینی ییمیم نخورم الجحیم معناسنه دخی جائزدر
یاد قومم مکن تا نروی از یادم قومعی یاد ایلمه تا یادمدن کتمیه سن مراد نفس غیرلری یاد ایدیجک
محبت اللهدن دور اولور دیمکدر ینه روحک خطابیدر نفسه زلف را حلقه مکن تا نکنی در بندم
زلفکی حلقه ایلمه تا بنی بندده ایلمیه سن چهره را آب مده تا ندهی بر بادم یوزکی تزیین ایلمه تا
بنی ملوه ویرمیه سن مراد روح نفسی حیله دریادن منع اتدوکندر یار بیگانه مشو تا ببری
از خویشم بیگانه یه یار اولمه بنی کندوکدن قطع و دور اتمیه سن غم اغیار مخور تا نکنی ناشادم
اغیارک غمنی یمه تا بنی غمکین اتمیه سن خطاب نفسه در اغیاردن مراد شیاطین و حقدن غیری اولنلق
ممکندر شمع هر جمع مشو ورنه بسوزی ما را هر جمعک شمعی اولمه یوخسه بزی یقارسن سر مکش
تا نکشد سر بفلک فریادم باش چکمه تا بنم فریادم فلکه باش چکمه خطاب ینه نفسه در مراد خدانک
امرندن اعراض اتمه تا اهم فلکه ایرشمیه دیمکدر رحم کن بر من مسکین و بفریادم رس بن مسکینه
رحم ایله و فریاده ایرش تا بخاک در آصف نرسد فریادم تا بنم فریادم وزیرک قپوسی خاکنه ایرشمیه
ینه روحک نفسدن شکایتیدر مراد وزیری مدحدر چون فلک جور مکن تا نکشی حافظ را غلک

کبی جور ایلمه تا حافظی بیلمیه سن رام شو تا به عهد طالع فرخ دادم رام اول تا مبارک طالع باکه داد دیده

مراد نفسک طاعته انقیادی روحک عز و سعادتنه سبب ایدوکن بیاندر والیضا صنما

با غم عشق تو چه تدبیر کنم ای صنم سنک عشقک غمنده نه تدبیر ایدیم تا بکی در غم تو ناله شبگیر کنم عجب

تنبیه دکن سنک غمکده ناله شبگیر ایدیم ناله شبگیر بونده صباح دکن اولان ناله معناسنه در خطاب

خدایه در دل دیوانه از آن شد که پذیرد درمان دیوانه دل مرتبه دن کتدی که درمان قبول

ایده یعنی علاجه قابل اولجق مرتبه دن کچدی مگرش هم ز سر زلف تو زنجیر کنم مگر هم سنک زلفکدن

اکه زنجیر ایدیم خطاب خدایه در مراد محبت ماسوی ایله خراب و یباب اولمش دله اسرار الهیه دن

درمان اولمدوغن بیاندر با سر زلف تو مجموع پریشانی دل سنک سر زلفک ایله اولان قلبک

مجموع پریشانلغنی کو بجای که سراسر همه تقریر کنم قنی بر یجای که جمیعنی باشدن باشه تقریر ایدیم مراد

اسرار الهیه دل عاشقی محبت ماسوی دن خلاص ایتدوکن اشعاردر بو وجهده دخی لطیفدر

قلبمک مجموع پریشانلغنی قنی بر یجا که جمیعنی باشدن باشه سنک سر زلفکه تقریر ایدیم خدایه ضم اطلاقی که

محبوبه معناسنه اطلاقی استعمال اولنور حافظک بو بیتندن ظاهردر بیت حافظا تا روز آخر

شکر این نعمت کذار کان صنم گر زر و زر اول مونس و دهان ماست وحبیب اکرم حضرتلریدن

مولانا جامی بو بیتنده کتورمشدر بیت روحی فداک ای صنم ابطحی لقب اشتوت ترک و شور

عجم فتنه عرب آنچه در مدت هجر تو کشیدم هیهات اولنسنه یی که سنک فراقک زمانده چکدم

هیهات در یکی نامه محالست که تحریر کنم محالدر که بر نامه ده تحریر ایدیم مراد عالم قبضده کوردکی بی

نهایت المنی بیاندر آن زمان کارزوی دیدن جانم باشد اول زمان که با که جان کورمک آرزوسی

اولا در نظر نقش رخ خوب تو تصویر کنم سنک خوب رخک نقشنی نظرمده تصویر ایدیم مراد محبوب

حقیقینک خیالنک تصویری روحه حیات ایدوکن بیاندر گر بدانم که وصال تو بدین دست

دهد اگر بیلم که سنک وصالک بو نکار ایله میسر اولور دین و دنیا همه در بازم و توفیر کنم دین و دنیایی

دو کلی انک ایچون فدا ایدیم و توفیر ایدیم یعنی بو خصوصده واقع فائده حاصل ایدیم مراد وصال الهی یی

طلب در جمیع نسنه دن فراغت ایتمکله بیت کفر کافر را و دین دیندار را ذره درد دل عطار را

دور شو از برم ای واعظ و افسانه مگوی واعظ بنم قتمدن ارتق اول و عبث سوزلر سویلمه من نه آنم

من نه آنم که دگر گوش بتزویر کنم بن اول دکلم که کرو تزویره استماع ایدم بو بنده وا غظدن مراد
مناع عشق الهی اولان دریست امیدی صلاحی زف د حافظ حافظلکدندن بر صلاح امیدی
یوقدر چونکه تقدیر چنین است چه تدبیر کنم چونکه تقدیر الهی بویله در نه تدبیر ایدیم مراد تقدیر الهی
تغیر اولنماز دیمکدر بو سوز فصیح ایکان ایچون بعض نسخه ده نیست امید خلاصی ز غمش ای
حافظ واقع اولمش در گر دست رسد در سر زلفین تو بازم اگر سنک اکی زلفکا او چنبره
گرو بنم الم ایرشه چون گوی چه سرها که بچوکان تو بازم طوپ کبی سنک چوکانکه نه باشلر اوینایم یعنی
فدا ایدم سر زلفیندن مراد اسرار الهیه وغیب هویت در خطاب خدایه در زلف تو مرا عمر درازست ولی
نیست سنک زلفکا بنم درازعمر مدد را مایوقدر در دست سر موی از ین عمر درازم بو عمر درازدن المده
برقل اوجی پروانه راحت ای شمع که امشب بر راحت تمکنی پروای شمع زیرا بو کیجه از آتش دل پیش تو چو
شمع گدازم سنک قتکده کوکل آتشندن شمع کبی اریرم خطاب خدایه در که آفتابه تشبیه ایتدکلری کبی شمعه
دخی تشبیه ایدرلر آن دم که بیک خنده دهم جان چو صراحی اول دم که بر خنده ایله صراحی کبی جان ویرم مستان
تو خواهم که گذارند نمازم استرمکه هم نمازی سنک عاشقلرک ادا ایدلر خطاب خدایه در مستاندن
مراد چشم اولمق جایز در که عین الله ناظرة الینا حسبنجه خدادن نظر رحمت طلب ایده چون نیست نماز من
آلوده نمازی چونکه بن آلوده نک نمازی بر نماز دکلدر بو هم معنی در چونکه بن آلوده نک نمازی نمازه
منسوب دکلدر بو وجه اوزره نمازی ده یا نسبت ایچون اولور نمازی مقبول ویا پاک معناسنه اولور
در میکده زان کم نشود سوز و گدازم میخانه ده اول سببدن سوز و گدازم اکسلمز مراد سلوکده اولان
قصورینه اعتراف ایدر واول قصوردن اوتری الم و اضطراب ده وریاضت و کوشش ده اولدوغن اشعار در
بعض نسخه ده مصراع اول بویله واقع اولمش در چون نیست وجود من آلوده نمازی چونکه بنم
عصیان ایله آلوده اولمش وجودی پاک دکلدر نمازی پاک معناسنه استعمال در در مسجد و میخانه خیالت
اگر آید مسجد و میخانه ده اگر سنک خیالک کله محراب وکمانچه زند ابروی تو سازم سنک اکی ابروکدن
محراب وکمانچه میخانه یه کوره در مراد مرتبه شریعت ده و مرتبه حقیقت ده توجهی خدایه ایدوکن
بیان ایدر گر خلوت ما را تو شبی از رخ بفروزی اگر بر کیجه بزم خلوتمزی رخکدن روشن ایده سن چون صبح
در آفاق جهان سر بفرازم صبح کبی جهانک اطرافنده باش بیوجلدرم یعنی عالمده مشهور ورفیع القدر

اولورم مراد تجلی جماله مظهر دوسرشتم قسمتوا ناتی اولوب قدر عالی یه وصول بولورم دیمکدر محمود بوده
عاقبت کار درین راه بو یولده اتشیمکا عاقبتی محمود اولور کز سر برود در سر سوکا ای ایازم اکر باشیم
ایازک سوداسی هوسنده کیده عشق الهی ایله وفات ایدن کمسه سعادت بولور دیمکدر محمود ایاز ذکرنده
لطافت واردر حافظ غم دل با که بگویم که درین دور ای حافظ کوکل غمینی کیمه دیم که بو دورده جز
جام نشاید که بود محرم رازم جامدن غیر لایق دکلدر که بنم رازمه محرم اوله جامدن مراد بوندهٔ مرشد
در **وله ایضا** سالها پیروی مذهب رندان کردم نیچه یللر عشاق مذهبنه تبعیت ایلدم تا
بفتوی خرد حرص بزندان کردم تا عقل فتوی سیله حرصی زندانه ایلدم مراد حرص صدن اولیاء الهک
مصاحبتله میسر اولور دیمکدر من بسر منزل عنقا نه بخود بردم راه بن عنقانک سر منزلنه کندو ملمه یعنی
کندو سعیمله یول التدم قطع این مرحله با مرغ سلیمان کردم بو مرحله یی مرغ سلیمان له قطع و طی ایلدم
مراد جناب قدسه وصول مرشدله میسر اولدوغین بیان ایدر نقش مستوری نه بدست من و تست قتو
لک و مستلک نقشی سنک و بنم الده دکلدر انچه سلطان ازل گفت بکن آن کردم اول نسنه یی که سلطان
ازل ایله دیدی انی ایلدم دارم از لطف ازل جنت فردوس طمع لطف ازلدن فردوس جنتی
امید طوترم گرچه دربانی میخانه فراوان کردم اکر میخانه نک قپوجی لغنی چوق ایلدم یعنی فسق و طاعته
خانقاهده چوق سعی ایلدم مراد عمل و طاعته اعتماد اتمیوب جنتی لطف حقدن امید طوتدوغین
اشعار ایدر این که پیرانه سرم در کلبهٔ احزان کردم شول صبر که اجری در که کلبهٔ احزانده ایلدم
مراد سالوکده عشق الهی زحمتلرنه صبر جمیلم اولدوغندن وصال جانانه وصول بولوب جمالنی مشاهده
ایلدم دیمکدر یوسفدن مراد باری تعالی و رشدا ولمق جانز در سایه بر دل ریشم فکن ای گنج مراد
ای مراد گنجی کوکلم اوزره بر سایه براق که من این خانه سودای تو ویران کردم زیرا بن بو خانه یی
سنک سوداکله ویران ایلدم خطا. خدایه در توبه کردم که نبوسم لب ساقی و کنون توبه ایلدم که ساقی
نک لبنی اوپمیم و شمدی ایسکرم لبا که چرا کوش بنادان کردم اضطراب و پشیمانلغمدن لبمی صررم که نیچون
نادانک سوزنه استماع اتدم مراد منکر عشق ایکن طالب عشق اولدوغین اشعار در از خلاف آمد عادت
بطلب کام که من عادت خلافی کلمکدن طلب ایله مرادی زیرا بن کسب جمعیت ازان زلف پریشان
کردم اول پریشان زلفدن جمعیت کسب ایلدیم مراد ترک العادة عبادة حسنجه طبیعت مرتبه سندن کذار

کذر ایمدی سعادت ابدیه حاصل اولمز دیمکدر بیت سعادت خواهی از عادت گذر کن که ترک عادت است
اصل سعادت صبح خیزی و سلامت طلبی چون حافظ صبح خیزلغی و سلامت طلب ایدجی لکی حافظ
گبی هرچه کردم همه از دولت قران کردم هرنه که ایلدم جمیعی سنی قران عظیم دولتندن ایلدم صبح خیزلغی و سلامت
طلب ایدر ایسک حافظ گبی بو وجه اوزره مصراع ثانی بیان اولوب طلبی فعل مضارع اولور گر بدیوان
غزل الشنیم چه عجب اگر غزل دیوانده صدرنشین اسم نه عجب سالها بندگی صاحب دیوان کردم
نیجه ییللر صاحب دیوانه قوللق ایلدم صاحب دیواندن مراد وزیر اعظم اولمق روشن در وله ایضا
سرم خوشست و ببانگ بلند میگویم با نسیم خوش دروبلند آوازله ایدرم که من نسیم حیات از پیاله
میجویم که بن حیاتی ایچه سنی عشقندن استرم زیرا عشق الهی سبب حیاتدر عبوس زهد بوجه خمار ننشیند
زهد عبوسی خمارک یوزنه اوتورمز مرید خرقهٔ دردی کشان خوشخویم لطیف خو یعنی عاشقلرک
خرقه سنک مریدی ام یعنی عشاق طائفه سنه محبت ایلدم مراد اهل عشق دائم بشاشت و سرورده و اهل
عشق زهد عبوس و پژمرده اولور دیمکدر گرم نه پیر مغان در بروی بگشاید اگر مرشد کامل بنم یوزمه
فتح باب ایمیه کدام در بزنم چاره از کجا جویم قنغی قپویی دقم چاره قنغیدن استیم مراد وصال جانان
ازل مرشدک ارشادیله حاصل اولور دیمکدر مکن در این چمنم سرزنش بخودرویی بو چمنده
باکه خودرو لفظ طعن ایلمه جمیع دل مراد بو عالم در چنانکه پرورشم میدهند میرویم ابلیس که باکه
پرورش ویررلر اشرم مراد جمیع عالملر هر باسی رب العالمین ایدوکن اشعار در میدهند کفاعل باری
تعالی در صیغهٔ جمع تعظیم ایچوندر تو خانقاه و خرابات در میانه مبین سن اورتاده خانقاه و میخانه
بقمه خدا گواست که هر جا که هست با اویم خدا شاهد در که هر یرکه وارد رانکله ام اودن مراد باری
تعالی حضرتیدر غبار راه طلب کیمیای بهروزیست طالب یولینک غباری سعادت کیمیاسیدر غلام
دولت این خاک عنبرین بویم بو عنبر ایچلو خاکک دولتنک غلامیم مرادمن طلب شیئا و جد وجد
حدیثنجه حصول مراده وسیله اولور دیمکدر زشوق نرگس مست بلند بالائی بر بلند قامت محبوبک
مست چشمی شوقندن چو لاله با قدح افتاده بر لب جویم لاله گبی قدحله ایرماق کنارنده دوشمشم مراد
وصال یاری ایچون بر مرشد واسطه سیله عشق و توحیده سعی ایلرم دیمکدر شدم فسانه بسرگشتگی
و گیسوی دوست جنونلر و سرگشته لک ایله مشهور اولدم و دوستک گیسوی کشید در خم چوگان خویش چو

نه گویم

بنی طوب کبی کند و چوکانی خمنه چکلدیکم مراد عقل و معاشله عشق الهی جمع اولمدوغن بیان ایدر و چوکان
مراد کیسودر بیت کسی را درین بزم ساغر دهند که دارو بهوشش دو دهند بیار می که بفتوی
حافظ از دل پاک شراب کنور که حافظ فتوی سیله پاک دلدن غبار زرق بفیض قدح فروشویم ریادن غبار
قدحک فیضیله یویم مراد عشق الهی ایله ریادن خلاص میسر اید وکن بیان ایدر فیض قدحدن مراد قدحدر
وله ایضا صوفی بیا که خرقه سالوس برکشیم ای صوفی کل که ریا خرقه سنی چقاره لم و بین نقش زرق را خط
بطلان بکشیم بو ریا نقشنک یا بنتی و زرقه خط بطلان خطنی چکلم بندر و فتوح صومعه در وجه می نهیم صومعه
نک نذر و فتوحنی شراب خرچینه قویلم دلق ریا با به خرابات در کشیم ریا دلقنی خراباته ابنه چکلم مراد آ
عشقله تن خرقه سنی ریا لوثندن پاک ایدلم دیمکدر بیرون جهیم سرخوش و از بزم مدعی سرخوش طاشره
چقالم و مدعینک بزمندن غارت کنیم باده و شاهد بدر کشیم شرابی یغما ایدلم و محبوبی طاشره چکلم مراد
عشق الهیدن بهره اولنلری اسرار عشقدن و محبت خدا الافندن فراغت ایدرلم دیمکدر سر خدا که در
تتق غیب منزویست خدانک سری که غیب پرده سنده مستوردر مستانه اش نقاب ز رخساره برکشیم
مستانک یوزندن نقابی رفع ایدلم مراد عشق الهی ایله اسراره اطلاع میسر اید وکن بیان ایدر تتق بوند
پرده معناسنه در چنانکه معناسنه دخی کلور کاری کنیم ورنه خجالت برآورد بر عمل ایدلم یوخسه خجالت
کتورر روزی که رخت جان بجهانی دکر کشیم شول کون که جان رختنی بر غیری جهانه چکرز یعنی قیامتده
بیت بشر قیامت مرونک دست که وجهی ندارد بجز شکست فردا اگر نه روضهٔ رضوان
بما دهند یاران اگر جنت باغچه سنی بزه ویرمیه لر غلمان ز غرفه حور ز جنت بدر کشیم غلمانی غرفه دن حوری
جنتدن طاشره چکرز یعنی چقارر ز غرفه بونده چار طاق معناسنه در بعض محلده دخی پنجره معناسنه
کلور کو عشوهٔ ز ابروی او تا چو ماه نو انک ابروسندن قنی بر عشوه و اشارت که تا ماه نو کبی
کوی سپهر در خم چوکان زر کشیم فلکک طوبنی التون چوکانک خمنه چکلم مراد قرب الهی ایله تصرف عالم میسر
اید وکن بیان ایدر حافظ نه حد ماست چنین لافها زدن ای حافظ بویله لافلر اورمق بزم حدمز دکلدر
پای از گلیم خویش چرا بیشتر کشیم نیچون ایاغمزی کندو کلیممزدن زیاده چکلم وله ایضا عمر بست
تا من در طلب هر روز کاری میزنم برعمر در که بن طلب ده هر کون بر آدیم اوررم وسعی و کوشش
ایلرم دست شفاعت هر زمان در نیکنامی میزنم هر زمان بر ایکی نامه شفاعت اللی اوررم مراد

مراد مدت مدیده درکه مرشده طلب ایلردیمکدر با ماه مهر افروز خود تا بگذارم روز خود کنند و مبتلو ما اسز
کندوکونمی یکجوره میم دامی براهی می نهم مرغی بدامی میزنم بریوله بر طوزاق قورم بر دامه بر مرغ اورررم
یعنی قورم مراد قرب الهی حصولی ایچون بر طریقله عشقه سعی ایلرم دیمکدر تا بوکه باهم الهی زان سایه سر
دسیهی تا اولکه اول سرو سهی نک سایه سنده اکلامق بولام کلبانگ عشق از هر طرف بر خوش خرامی میزا
هر طرفدن بر خوش خرام اوزره عشق کلبانکلری اورررم مراد خدادن خبردار اولمقدن اوتری برزنند
صورتا اولالله اسرار عشقدن مصاحب ایلرم دیمکدر سرو سهیدن مراد باری تعالی در خوش خرامدن مراد
مرشددر ز دانم سر آرد غصه را رنگین برآرد قصه را ایلورم غصه یه باشه کتورر قصه یی رنگین یوقاری
کتورر یعنی لطیف مشهور ایلر این آه خون افشان که من هر صبح و شامی میزنم بر خون افشان آه که بنام هر صبح
و هر براخشام اورررم یعنی آه و سوز غمدن خلاصه وتمام نیک یله اشتهاره سبب اولور آه زنگ کو کلچهر کوشش
وفا وجود گو اورنگ قنی کلچهره قنی وفا و مهر نقش قنی حالی من اندر عاشقی داو تمامی میزنم شمدی بن عاشقلقده
تمام لق داودر اورررم داو دعوی وبخت معناسنه درکه اورنگ بر عاشقلک کلچهره بر معشوقه نک اسمی در مهر
وفادخی انلقلیین درنته که داو لفظی اکه قرینه در هر چند کان رام دلی دانم که بخشدم کاه دل هر نه دکلوکه اول
آرام دل ایلورم که کو کلمک مراد نه بنقش نقش خیالی هیکشم فال دوامی میزنم بر خیال نقشنی چکرم بر دوام
فالنی اورررم مراد استمراردر حق تعالنک لطفنی امید طوتدوغمن بیابیدر تا انکه از خود غایبم می چون حافظا
تائبم باخصوصکه کندومدن غائبم و حافظ کبی شرابدن تائبم در مجلس روحانیان که کاه جامی میزنم و حاصلی روحانیلر
مجلسنده کاه کاه بر جام اورررم مراد عشقی عواهدن ستر ایدوب و عاشقلق ایتدن مصاحبت اتدوکن
بیاندر ولهُ ایضاً روز عیدست ومن امروز در آن تدبیرم روز عیددر و بن بو کون او تدبیرده ایم
که دهم حاصل سی روزه وساغر گیرم که او ز کونلک حاصلی ویرم و ساغر طوتم مراد صومنه اعتماد ایتمیوب
عشق و ریاضته سعی اتدوکن بیاندر دو سه روز که ز دورم زمی و ساقی و جام ایکی اوچ کون در شراب
و ساقی و جامدن دورم بس خجالت که پدید آید از این تقصیرم چوق خجالت بو تقصیردن باکه ظاهر اولور
مراد عشق و مرشددن و انک فیضندن بر قاچ کون دور اولدیغمدن اوتری اظهار تحسر در من بخلوت
ننشینم پس از این و زعمل بن شمدن صکره خلوتده اوتورمزم فرضا اگر زاهد صومعه بر پای نهد زنجیرم
صومعه نک زاهدی ایاغمه زنجیر قویه مراد ریادن حددن زیاده اعراض اتدوکن اشعار در بند پراینه

دهد واعظ شهرم لیکن شهرک واعظی باکه پیرانه نصیحت ویرور لیکن من نه آنم که تو بند کسی بپذیرم
بن اول دکلم که کرو بر کمسه نک پندینی قبول ایدیم مراد عشق ترک ایتدیرنده اولان پندی قبول اتمزم دیمکدر
آنکه بر خاک در میکده جان داد رگی ست اول کمسه که میخانه قپوسنک خاکی اوزره جان ویردی قنده در تا
تا هم بر قدمش این سر و نشینم میرم تا بو سری انک قدمنه قویم و انک اوکنده اولم مراد راه معتقده ترک
سر ایدنه تحسین در میکشم باده و سجاده تقوی بر دوشش شراب نوش ایدرم و تقوی سجاده سی اوموز مده
وای اگر خلق شوند آگه ازین تزویرم وای اگر خلق بنم بو تزویرمدن آگه اولالر بو سوزی انکره تعریض ایدر
خلق گوییند که حافظ سخن پیر بنیوش خلق دیرلر که ای حافظ پیرک سوزینی استماع ایله سالخورده
می امروزه از صید پریرم برانسانی شراب بوکون باکه بو زیبردن یکدر دیمیدن مراد عشق الهی درکه
ایکی عالمدن مقبولدر بیت ذره درد از همه آفاق به نشئه عشق از همه عشاق به وله ایضا عقبازی
وجوانی و شراب مدام انس مجلس و موافق مصاحب و دایم شراب نوشلک ساقی شکر دهان و مطرب شیرین
سخن شکر دهان و مطرب شیرین سخن شکر دهان ساقی و شیرین سخن مطرب همنشین نیک کرداو ندیم
نیکنام ایو فعللو جلیس و نیک نام مصاحب مراد مرشد و طالب در باده در لطف و پاکی رشک آب زندگی
لطافت و پاکلکده آب حیاتک رشکی یعنی اندن یک بر شراب که مراد معتقدر دلبری در حسن و خوبی غیرت
ماه تمام حسن و خوبلقده ماه تمامک غیرتی یعنی بدر اولمش اندن خوب دلبر بزمگاهی دلنشان چون
قصر فردوس برین بوکسک فردوس قصری کبی دلنشان و جات مجلس بر بزم یری گلشنی پر آتش چون روضه
دار السلام بر گلشن که انک اطرافی جنت باغچه سی کبی صف نشینان نیکخواه و پیشکاران ادب صفدا و توریکیلر نیک
خواه و صدر صاحبلری ادب و وقار له دوستداران صاحب اسرار و حریفان دوستکارم دوستلر صاحب
اسرار و مصاحبلر دوستکام و موافق باده گلرنک تلخ تیز خوش خوار سبک یعنی منهضم کسکن آجی و ...ری
شراب نقلش از لعل نگار و نقلش از یاقوت جام اول باده نک چرزی نگارک لبنده و نگارک نقلی یعنی سوزی
جامک یاقوتندن یعنی میدن که بونده عشق الهی مراد در نگاردن مراد مرشد در بو وجه دخی جایزدر باده
تعلیم مرشدک لبنده و مرشدک تعلیمی دن که مراد کلمات معتقدر بو وجه اوزره اکیسی بیله نقل در ضمنونله
غمزه ساقی بیغمای خرد آمیخته تیغ ساقینک غمزه سی عقل یغماسنه تیغ چکمش زلف جانان از برای صید دل
گسترده دام جانانک زلفی کوکل صیدی ایچون طوزاق دوشمش زلف جاناندن مراد اسرار الهیه درکه

اول بزمده سویلنن نکته دانه بذله گو چون حافظ شیرین سخن شیرین سوزلو حافظ کبی لطیفه
سویلیجی بر نکته دان بخشش آموزی جان افروز چون حاجی قوام حاجی قوام کبی جهانک مشهوری خلقه
بخشش و احسان تعلیم ایدیجی بر کمسه مراد خواجه حافظ و حاجی قوامدر اول مجلسده حاضر ایدی دیکن بیانیدر
اشعار در زهی که این صحبت نخواهد خوش شدی بر روی تباه هر کم که بو صحبتی استمز خوش دلک انک اوزرینه
خراب و باطل در یعنی انکه این عشرت نخواهد زندکی بر روی حرام و اول کسه که بو عشرتی استمز حیاتی
انک اوزرینه حرام در خوشدلک انک اوزرینه تباه اولسون و حیات انک اوزرینه حرام اولسون معناسنه
دخی جایزدر زیرا بادلعطفک تعدد اعتبار اولنمسی جایزدر خواجه حافظ بر بزمی وصف ایدر که انده
شیخلر وصنعه فیلواردر ایمش و اسرار الهیه دن داخی مصاحبت واقع اولمش و کندوسی و حاجی قوام صاحب
دعوت اولمش انده حاضر ایمش وله ایضا عمریست تا براه غمش رو نهاده ایم بر عمردر که انک غمی یولنه
یوزیموزی قویمشز روی و ریای خلق بیکسو نهاده ایم خلقک روزی و ریاسنی ترک اتمشز که خلقک التفاتی
و اعتبارینه ملتفت دکلز ناموس چندساله اجداد نیکنام نیک نام اجدادک نیچه ییللق عرض و ناموسنی
در ره جام و ساقی مهرو نهاده ایم جام کده ماهرو ساقی نک یولنه قومشز مراد عشق و محبت ایچون
جمیع عزت و اعتباردن فراغت اتدوکن بیاندر بعض نسخه ده بیت مذکورک مصراع اولی بویله در
طاق و رواق مدرسه و قال و قیل فضل مدرسه نک طاق و رواقنی و فضلک قیل و قالنی نهاده ایم
بار جهان بر دل ضعیف ضعیف کوکله اوزره جهان یوکن قومشز دین کار روبار رسته بیکسو نهاده
ده ایم بعده انشیراح جهانک احوالنی ترک اتمشز کار روبار دیدکی احوال معناسنه در ما ملک عافیت
نه بلشکر گرفته ایم بز عافیت و فراغت ملکنی عسکر ایله طوتمشز ما تخت سلطنت نه بیازو نهاده ایم
بر سلطنت تختنی بازویه قومشز بلکه خدایه حواله اتمشز بیت سعادت نه بخشش داورست
نه در پنجه و بازوی زور آورست هم جان بدان نرکس جادو سپرده ایم هم جانی اول الکی ساحر
چشمه تسلیم اتمشز هم دل بدان دو سنبل هندو نهاده ایم هم دلی اول الکی سایه زلفه قومشز دو نرکسدن
مراد بصر و صفت ازدستادر دو سنبل هندودن مراد اسرار الهیه و غیب و هویت در بو تاویلدن
قطع نظر بو سوزلر مجموعه تشبیه اولنمق اعتبار ایله در ما پیش چشم یار چه بازی کنند که کار یارک
چشمی سحری عجب نه اویون اویده بیاد بر کرشمه جادو نهاده ایم که اتک بنیادنی جادونک کرشمه سی اوزره

نوفتمز مراد تأثیرات ذاتیه عنان اختیار تسلیم ایتمشز دیمکدر که کارک معناسی مصراع ثانیه قید اولنمشدر
کونته امید چو نظاره کان ماه ماه نو نظر ایدجیلر کبی امید کوشه سنده چشم طالب دران خم ابروی نهاده ایم
طلب چشمنی اول ابرونک خمنه قومشز مراد غیب هویت و رمز الهی اطلاعنه امید طمع ترز دیمکدر تا از نرگسش
سر سود آیا از ملال انک چشمی ناز سرسودای باشی ملالدن ایچون بنفشه بو سر زانو نهاده ایم بنفشه کبی دیز
باشنی اوزره قومشز مراد تجلی جمالنه ماتم زده لر کبی غمناک اولدیغمزی بیاندر حافظ بنفشه کوشنکه ما عقل
عقل و هوش ای حافظ نجیه چالش ایدر ابز عقل و هوش نعده از بهر یار سلسله گیسو نهاده ایم زنجیر
گیسو یاردن اوتری قومشز یعنی عقل و هوشی ترک ایدوب بو صفتلو یار اختیار ایتمشز مراد غیب
هویت و اسرار الهیه حصولی ایچون عقل معاشی ترک ایتدوکن بیاندر بعض نسخه ده مخلص بیتی بو یله واقع
اولمشدر کفتی که حافظا دل سرگشته ات کجاست ایتدوک که سنک سرگشته دلکای حافظ قنده در
در حلقهای آن خم گیسو نهاده ایم اول گیسو خمنک حلقه لرنده قومشز وله ایضا عاشق روی جوانی خوش
نو خاسته ایم نو رسیده لطیف بر جوانک یوزینه عاشقم و زخدا شادی این غم بدعا خواسته ایم
وخدادن بو غمک سرورینی دعا ایله استمشم مراد مرشدک چکدوکی ریاضتلردن متألم اولدیغمی اشعاردر
در عاشق و رندی و نظر بازی و میگویم فاش عاشق و رند و نظر بازم و اشکاره دیرم تا بدانی که
بچندین هنر آراسته ایم تا بیلسن که بو قدر هنرلر ایله بزنمشم مراد اظهار هنر غیب دکل ایدوکن بیاندر شرمم
از خرقه آلوده خود می آید باکه کند و آلوده خرقه دن شرم کلور که بر و پاره بصد شعبده پیراسته ایم
زیرا پای انک اوزره یوز حقه بازلق ایله زینت ایتمشم بو سوز ریالره تعریض اولمق روسنده در خوش
بسوز از غمش ای شمع که اینک من نیز از غمنده خوش یان ای شمع که بو کیجه بن دخی اهم بویدم کار در بسته
دبر خواسته ایم بو اشته کم بغلمش قوفالتمم در چنین حیرتم از دست بشد صرفه کار بو حیرتلکده الیمدن
صرفه سی الیمدن کتدی در غم افزوده ام آنچه از دل و جان کاسته ام غمدن زیاده ایتمشم اول نسنه که
دل و جاندن اکسلتمشم مراد عشق الهی ایله مرتبه حیرته وصول بولوب امور دنیویه دن معطل قالدیغمن بیاندر
صرفه زیاده قیلاسنه درکه بونده تصرف و سهولت مراد در همچو حافظ بخرابات روم جامه قبا حافظ کبی
میخانیه قفتانم رقعا کدرم بو که در بر شد ان دلبر نو خاسته ایم اول که اول نو خاسته دلبری سینه سنه
چکر یعنی وجود کبری ترک ایدوب برمرشده وارد عشق و ریاضته سعی ایلر وصال جانان ازل حقیقی

امیدیله زیرا طالب عشق و وصال اولنه وجود و ناموسدن فراغت اتمک لازمدر وله ایضا غم زمانه
که هیچش کران نمی بینم زمانه نک غمی که هیچ انک کناره کورمزم دواش جز می چون ارغوان نمی بینم انک درمانی
ارغوان کبی میدن غیر کورمزم بترک خدمت پیر مغان نخواهم گفت مرشدک خدمتنی ترک اتمیسرم چراکه
مصلحت خود در آن نمی بینم نیچون زیرا کندو مصلحتم اندهدر یعنی انک خدمتنی ترک کندوه کورمزم مراد مرشد
جان و دلدن ارادت کتوردوکن بیاندر درین خمار ز جرعهٔ کسم نمی بخشد بو خمارده برکمسنه بکا برجرعه
بغشلمز ببین که اهل دلی در جهان نمی بینم کور که جهانده بر اهل دل کورمزم ز آفتاب قدح ارتفاع عیش
بگیر قدح آفتابندن عیشک ارتفاعنی حاصل ایله چراکه طالع وقت اینچنان نمی بینم نیچون زیرا وقتک طالعی
انجلین کورمزم نشان اهل دلی علامتی با خود دار اهل اللهک نشاننی علامتلرینی کندوکله طوت یعنی
فراموش ایلمه که در شمایل شهر این نشان نمی بینم که شهر شمایللرنده بو نشانی کورمزم نشان موی میانش که
دل دروبستم انکه موی کبی میانک نشانی که انکه کوکل بغلدم ز من مپرس که خود در میان نمی بینم بندن صورمه
زیرا کندومی اورتاده کورمزم مراد ذات بارینک حقیقتنده حیرتمدر دکل ایدوکن بیاندر بدین دو
دیدهٔ گریان من هزار افسوس بو بنم اکی گریان چشمم هزار حیف و دریغ که با دو آینه رویش عیان نمی
بینم که اکی آینه ایله انک یوزنی عیان کورمزم دو آینه دن مراد اکی چشمدر مراد هرشیده جمال جانان
مشاهده اتمکه قادر اولمدقدن اظهار تحسردر قد تو تا بشد از جویبار دیدهٔ من بسنگ قدک تا که بنم
چشمم جویبارندن کتدی بجای سرو جز آب روان نمی بینم سرو یرینه آب رواندن غیری کورمزم مراد
کریه سی کلی جمال فوتی ایچون ایدوکن اشعاردر من و سفینهٔ حافظ که جز درین دریا بن و حافظک دیوانی
یعنی اهان بو یاکه کافیدر زیرا بو دریادن غیری ده بضاعت سخن دانان نمی بینم کوکل اسلی ایدجی و سردر
دیرجی سوز تمانشندن کورمزم دریادن مراد کندونک دیواندر کندو کتی دکلده مراد کندو اشعاریدر
سدحد سفینه دن مراد کندونک دیواندر که اشعارنکین متاعیله پردر وله ایضا فاش میگویم و از گفتهٔ
خود دلشادم آشکاره دیرم و کندو سوزمدن دلشادم بندهٔ عشقم و از هر دو جهان
آزادم عشقک بنده سی ام و هر اکی جهاندن آزاد و فارغم بیت گفت و گوی عقل در خاطر فرو نایدمرا
بندهٔ سلطان عشقم تا چه فرمایدمرا مراد طالب دیدار ایدوکن بیاندر طایر گلشن قدسم چه دهم
شرح وان گلشن قدسک طایریم فراق شرحینه ویرم یعنی نیجه بیان ایدیم که درین دامگه حادثه

چون افتادم كه بو عالمه نيچه دوشدم مراد ارواحده اولان حالنی یاد ایدر تأسف طریقیله دیمکه حادثه دن مراد
بو عالمدر من ملك بودم و فردوس برين جايم بعنی بن ملك ايدم و بلند فردوس بنم يرم ايدی آدم آورد
درين دير خراب آبادم بو خراب آباد ديره بنی آدم كتوردی مراد عالم ارواحده ايكن ملك كبی ايدم كه
عصيانله آلوده دكل ايدم بشريت بنی بو مرتبه يه ايرشدردی ديمكدر اگرچه معنای ظاهری آدم عم سبب
اولدی ديمكدر سايه طوبی و دلجويی حور و لب حوض طوبی نك سايه سی و حورك لطافت و حوض بلنغ و حوض
كوثر كناری بهوای سر كوی تو برفت از يادم سنك سر كويك محبتيله خاطرمدن كتدی خطاب خدايه در
كوكب بخت مرا هيچ منجم نشناخت بنم بختم كوكبنی هيچ منجم بلمدی يا رب از مادر گيتی بچه طالع زادم يا رب
جهان آنه سندن نه عجب طالعله طوغدم مراد امور دنيويه يه طالعك تمام ساعده سی اولمدوغندن شكايت
در ونشكايت اولنمق جايزدر كه معنی بويله اوله مظهر عشق اولدوغمدن منجم بن طالعمك حقيقتنی ادراك
ايتمكه قادر اولمدی كه بويله عجيب و لطيف و مقبول طالعم وار ادرچه استفهامدر تعجب ايچون تا شدم حلقه
بكوش در ميخانه عشق تاكه عشق ميخانه سی قپوسنك حلقه بكوشی اولدم هر دم آيد غمی از نو بمبارك بادم
هر دم يكی دن بر غم بانكه مبارك باده كلور مراد المخلصون في خطر عظيم حسنجه الهی ده اولان كثرت غمويه
بيان ايدر بيت شراب عاشقی تا نوش كردم با سايش نخوردم ديگر آيا بعضلر بو بيتك معناسنده
بو وجهی تجويز ايلديلر كه عاشق اولدم هر دم يكی دن بر غم بانكه مبارك باده كلور يعنی عمر بندن جدا اولور
بو معنی محله ملايم دكلدر غمدن مراد مكر غم دنيا اوله كه معنی ممكن اوله ميخورد خون دلم مردمك چشم سزاست كه مردم
مبكه كوكلمك قانی يير ولايق دريغی چشم دل خونی راوندرد بو حالت باكه سزادر كه چرا دل بجگر گوشه
مردم دادم كه خلقك جگر كوشه نه نيچون كوكل ويردم و عاشق اولدم مراد عشق مجازی نك الم و اضطرابنی بيان ايدر كه
خضر محض درست در لوح دلم حز الف قامت دوست كه عطم اوجندن دوستك الف كبی مستقيم قامتندن غيری
بيو قند چكنم حرف دگر ياد نداد استادم نيلييم استاد بكا غيری حرف تعليم ايده و بار ابرلمدی مراد توحيد
حقيقی سرّ اظهار ادر دوست دن مراد احد و استاددن مراد مرشد در پاك كن چهره حافظ بسر زلف ز اشك شك
زلفك او جيله حافظك چهره سندن كوز ياشنی پاك ايله ورنه اين سيل دما دم ببرد بنيادم بو خصه بو دمبدم
جريان ايدن سيل بنی حراب ايلر مراد اسرار الهيه فتاهره سنی طلب در گريه دن خلاص ايچون وله ايضا
فتوى كه پير مغان دارم و قولست قديم رشدك فتوى سنی طوترم و قديم بر سوزدر كه حرامست مى آنجا كه

نه یارست ندیم که شراب اول پرده حرام در که یار مصاحب اولمیه مراد خدادن غیریه عشق حرام ایدوکن
بیاندر یار بونده محبوبه معناسنه در که مراد باری تعالیدر چاک خواهم زدن این دلق ریائی چکنم بونده یا
ایله اولان دلقی پرتمق و کدرمک استرم نیلیم روح را صحبت ناجنس عذابیست الیم ناجنسک مصاحبتی
روحه عذاب الیمدر که مراد عشق الهینک حصولنه ریا قوی مانع ایدوکن بیاندر تا مگر جرعه فشاند لب
جانان بر من تا مگر جانانک لبی بنم اوزریمه جرعه صاچه یعنی صاچه دیو سالها شد که منم بر در میخانه مقیم
نیچه ییللردر تا میخانه قاپوسی اوزره مقیم اولمشم مراد کلام ربانیدن بر چاشنی حصولی ایچون عشق و ریاضته
سعی ایتدوکن اشعاردر بو هم وجه دریللردر که میخانه نک قپوسنده مقیم اولمشم مگرش خدمت دیرین
من از یاد برفت مگر بنم قدیم خدمتم انک یادندن گتدی ای نسیم سحری یاد دهش عهد قدیم ای سحره منسوب
اولان نسیم عهد قدیمی اکه اکدیر مراد مرشد جانبندن تاخیر فیض واقع اولدوغن بیاندر بعد صد سال
اگر بوی تو بر خاک رسد یوز ییلدن صکره اگر سنک بویک بنم مزاریمه ایریشه سر بر آرد ز گلم رقص کنان عظم
رمیم چوریمش استخوانم رقص ایدرک قبردن باش قالدرر خطاب خدایه در دلبر از ما بصد امید ستد اول دل
دلبر کوکلمزی بزدن اول ایده نه امیدله الدی ظاهرا عهد فراموش نکند خلق کریم ظاهر خلق کریم یعنی خلقا کریم
صاحبی که مراد خدادر عهدی فراموش ایلمز دیمکدر غنچه گو تنگدل از کار فروبسته مباش غنچه یه دیکل تنگدل
اولمش ده تنگ دل و محصور اولمه کز دم صبح مدد یابی و انفاس نسیم زیرا صبحک نفسندن و نسیمک نفسلرندن مدد
بولورسن مراد عالم قبضده اولانلره تسلیه در که عاقبت عالم بسطه وصول بولورسن دیو فکر بهبود خود
ای دل ز دری دیگر کن ای دل کندو صحتک فکرینی بر غیری قاپودن ایله درد عاشق نشود به بمداوای حکیم
عاشقک دردی حکیمک علاجیله ایو اولمز بیت طبیب از ما عاشقان بر تافت گو بیا که هیچ امید بهبودی
نماندست. گوهر معرفت اندوز که با خود ببری معرفت گوهرینی کسب و حاصل ایله که کندوکله ایلدرسن که
نصیب دگرانست نصاب زر و سیم زیرا زر و سیم نصابی غیرلرک نصیبیدر زیرا آخرته بله التمزسن
مراد یوم لا ینفع مال ولا بنون الا من اتی الله بقلب سلیم حسبنجه علمی مرتبه یه وصول بولمغه عمل و معرفت
کرکدر مال کرکمز دیمکدر دام سختست مگر یار شود لطف خدا دام شیطان صعب و مشکلدر مگر خدانک
لطفی یار اوله ورنه آدم نبرد صرفه ز شیطان رجیم یوخسه آدم شیطان رجیمدن زیاده التمز یعنی انکدن
مگر اندن خلاص بولمز بیت که با نفس و شیطان برآید بزور نه هر دیلکان نیاید رموز حافظ ار سیم

وزر بست چه بند شاکر باشی ای حافظ اکر سنک سیم و زرک یوق ایسه نه اولدی شاکر اول چه به از دولت
لطف سخن و طبع سلیم لطافت سخن و طبع سلیم دولتندن یکنه در وله ایضا کرچه ما بندکان پادشهیم
اکرچه بز پادشاه بنده لری ایز پادشاهان ملک صبحکهیم صباح وقتی مملکتنک پادشاهلری ایز مراد
بالاسحار هم یستغفرون حسبنجه عاشقه سحرخیز ایدوکن بیان ایدر کنج در آستین و کیسه تهی آستینمزده کنج
وکیسه مز بوشدر جام کیتی نما و خاک رهیم معنیده کیتی نمای جام و ظاهرده خاک ره ز مراد اولیای کتم
قبابی لا یعرفهم غیری حسبنجه اولیاء الله صورتا توده عزیزان و مقبولان درکاه ایدوکن اشعار ایدر
هوشیار غرور و مست حضوریم غرورک هوشیاری و حضورک مستی ایز یعنی غروردن پاک و قرب الهیله سنز بحر
توحید و غرقه گنهیم توحید بحری ایز و کناه غریقی ز توحید اولمسی موحد حقیقی اولدقلری در کناه غریقی
اولمسی طاعتلری کناه مثابه سنده طوتدقلری در بعض نسخه ده هوشیار حضور و مست غرور واقع اولمش
در که معنی اکه کوره اولور شاهد بخت چون کرشمه کند بخت محبوبی چونکه کرشمه ایده ماششا اینه رخ
چو مهیم یعنی آینه کبی یوزنک آینه سی ایز مراد عشق سببیله جمال جانان عشاق شاهده اندوکنی بیان ایدر
شاه بیدار بخت را هر شب بیدار و نیک بخت شاهک هر کیجه ما نکهبان افسر و کلهیم افسر و کلاهی نک
حافظی بز مراد تصرف عالم اولیاء الله النده ایدوکن بیان ایدر کو غنیمت شمار همت ما که دی بزم دعا
و همتمزی غنیمت صایسونکه تو در خواب و ما بدیده کهیم زیرا سن خوابده سن و بز کوز بکنده ایز که حفظ
ایلرز شاه منصور واقفست که ما شاه منصور واقفدر که بز روی همت بهر کجا که نهیم همت یوزنی
هر قنده که قورز دشمنان را ز خون کفن سازیم دشمنلره خوندن کفن دوزرز یعنی هلاک ایدوب
قانلرینه غرق ایلرز دوستان را قبای فتح دهیم دوستلره فتح قفتانی ویررز مراد اولیانک قدرت و تقوی
بیان ایدر رنگ تزویر پیش ما نبود بزم قتمزده تزویر و ریانک اولمز شیر سرخیم و افعی سیهیم قزل ارسلانز
و قره ییلان مراد بزده تزویر و ریا و حیله اولمز دیمکدر وام حافظ بکو که بازدهند دیکه حافظک بورجنی کرده ایدر
لر کرده اعتراف و ما کوهیم اعتراف ایلمشسن و بز شاهدز مراد دعا الکریم دین حسبنجه ظرافتله پادشاهدن
احسان طلبیدر وله ایضا آنکه پامال جفا کرده چو خاک راهم ایدمسه که بنی خاک ره کبی جفا ایله پامال ایدر
ایلدی خاک می بوسم و عذر قدمش میخواهم آنک خاک اوپرم و آنک عذر قدمنی دیلرم مراد مرشدلرک جمیع جفاسنه
تحمل ایلرمن نه ام که بکیرم از تو بنالم حاشا بن اول دکلم که جورک سببیله سندن ناله ایدم حاشا جاکر معتقد و بنده دولتم

دولت خواهم بخت خدمتکار و دولت خواه بنده‌ام مراد مرشده در بسته در خم گیسوی تو امید دراز
سنک کیسوک کمنده دراز امیده بغلطم آن مباد که کند دست امل کوتاهم اول اولمسونکه جل الی بنم دراز امیدمی
قصه ایده ذره خاکم و در کوی تو ام وقت خوشست بر ذره خاکم و سنک کویکده وقتم خوش در ترسم
ای دوست که ناکاه بنی باد سنک کویکده نه ایلیه ایلده مراد هوا اسبیله جناب قدسدن جد الفخر فنا ظهاک در
بیت من آن ذره ام در هوای تو بیست · وجود و عدم زاحتقارم یکیست · صفت صومعه عالم قدسم
لیکن عالم قدس صومعه سنک صومعه سی ام لیکن جان دیر مغانست حوالتگاهم شمدی قرار ایدجکیم
مغان دیری در مغاندن مراد خانقاه درکاه اولور که عالم لاهوت مراد اولنور پیر میخانه سحر جام جهان
بینم داد مرشد کامل سحر وقتنا که جام جهان بین ویردی و اندر آن آینه از حسن تو کرد آگاهم و اول
آینه ده سنک حسنکدن بنی آگاه ایلدی خطاب خدایه در مراد مرشدی سحر وقت فیض مشغله قلبینه آینه یه
مثال ایدوب آنده جمال جانانه مشاهده ایدوکن بیان در با من خاک نشین خیز و سوی میکده آی قالق
خاک نشین ایله میخانه جانبنه کل تا بینی که دران حلقه چه صاحب جاهم تا کوره سن که اول حلقه ده نه صاحب
جاهم دران حلقه دن مراد زمره عشاق در مست بگذشتی و از حافظ اندیشه نبودت مستکیدکده حافظدن
سکا غم اولدی یعنی اصلا مقید اولمدک آه اگر دامن حسن تو بگیرد آهم آه اگر بنم آهم سنک حسنک دامنی طوتر
خطاب مرشده در که عشق الهی ایله مست و مستغنی در خوش خوشم آمد که سحر خسرو خاور میگفت باکه خوش کلدی که
سحر وقتنده آفتاب بویله ایدردی مغالطه سنه دخی جایز در با همه پادشاهی بنده توران شاهم دوکلی
پادشاهلقله توران شاهک غلامیم مراد پادشاهی مدحدر وله ایضا گرچه از آتش دل چون خم می در جوشم اگرچه
کوکل آتشندن شراب کوپی کبی جوش ایدم جوش ایلرم مغالطه سنه دخی جایز در که جوشم فعل مضارع نفس متکلم
وحده اولور در لفظی زاید اولور مهر بر لب زده خون میخورم و خاموشم لبم اوزره مهر اوروب قان
یرم و خاموشم مراد آلام عشقه تحمل ایدوب سکوت ایدوکن بیان در قصد جان است طمع در لب جانان کردن
جانانک لبنه طمع ایلمک قصد جان ایتمکدر و هلاکنه قصد ایتمکدر تو مرا بین که درین کار بجان میکوشم سن بنی
کور که بو ایشده جانله چالشرم مراد کلام ربانی‌نک حصولی ایچون وجودک افناسنه راضی اولدیغنی اشعاردر
من کی آزاد شوم از غم دل چون هر دم بن دل غمندن نجه آزاد اولورم چون هر دم هندوی زلف بتی حلقه
کند در کوشم بر محبوب سیاه زلفی قولغمه حلقه ایلر مراد عشق مجازی ده غمدن خلاص میسر دکل ایدوکن بیان در

بت دن مراد اسم خدا اولمق ممکندر زیرا صوفیه نک اصطلاحنده تبادن مراد اسما صفتدر که مظهر ذاتدر
و بت دن مراد مرشد اولمق جایزدر زخرقه پوشی منا از غایت دینداری نیست بنم خرقه پوشلغم تمام دکل
دار العیوبی دکلدر پرده بر سر صد عیب نهان می پوشم یوز نسته عیبک باشنه اورتر بر پرده اورترم
مراد غرور دفع ایچون کندوسنی بو حال ایله اظهار ایدر ایله تعریض دلمق احتمالی در من که خواهم که
ننوشم بجز از راوق خم بن استرم که شراب دن غیری نوش ایتمیم چکنم گر سخن پیر مغان ننوشم نه ایدم اگر مرشد
سوزنی قبول ایتمیم یعنی قبول ایدرم زیرا که تمام احتیاجم واردر راوق صافی ایدرکی خم شرابدر که بو نعه عشق
الهی مراد در عوام تحریف ایدر راوق دیر خانش لله که بنم معتقد طاعت دوست خانش لله که خدانک طاعتنه
معتقد دکلم یعنی معتقدم این قدر هست که گه گه قدحی نوشم بو قدر وار که کاه کاه بر قدح نوش ایلرم
مراد روز حشره اعتقادی اولوب عملنه غرور ایتمکدر وکن بیاندر هست امیدم که علی رغم عدو روز جزا
امیدم واردر که دشمنک یعنی شیطانک کورلکنه قیامت کونی فیض عفوش ننهد بار گنه بر دوشم انک عفوی
فیضی گناه یوکنی اموزم اوزره قومیه یعنی خدادن عفو امید طوترم پدرم روضه جنت بدو گندم بجز
بدرم که مراد ادم عم در جنت باغچه سنی ایکی بغدایه صاتدی ناخلف باشم اگر من بجوی نفروشم ناخلف
اولورم اگر بنی بر جوه صاتیم بخلف فرزند بد گرا زین دست زند مطرب مجلس ره عشق اگر مجلسک مطربی
عشق پرده سنی بو نک کبی چاله شعر حافظ بر دو قت سماع از هوش برد حافظ شعری سماع وقتنی بنی الدن
ایلدر یعنی بیهوش ایلر مراد شعرینی مدح ایتمکدر وسنی غایب منزله سنه تنزیل ایتمکله ولـه ایضـاً گر من از سرزنش
مدعیان اندیشم اگر بن مدعی لرک طعنندن خوف ایدم شیوه اندیّ ومستی نرود از پیشم رندلک و مستلک
شیوه سی بنم تقدمن کتمز مراد عدانک طعنی ایله عشق الهی یی ترک ایتمزم دیمکدر زهد رندان نوآموخته راهی بدر
نوآموخته رندلرک زهدی کویه منسوب ایتمزم دیمکدر زهد رندان نوآموخته راهی بدهست بر یوه
من که بدنام جهانم چه صلاح اندیشم بن که جهانک بدنامییم نه صلاح فکر ایدم مراد بو درکه عشقه هنوز
سلوک ایتمش کمسه عشقدن واغت ایتمکله اساندر اما بن که راه عشقده سالک منتهییم اصلا ترک ایتمزم
شاه شوریده سران بی سامان را بن عقلسزی دیوانه لرک پادشاهی اوله یم زانکه در کم خردی از همه عالم
بیشم زیرا که نقصان عقلده جمیع عالمده زیاده ایم مراد محبت ماسوی یی ترک ایتمده چست و چالاک ایدوکی
بیاندر زیرا هر نه قدر که عشق الهی سببیله عقل معاشی جانبی نقصان بوله جناب قدسیه آشنالغی اکثر زیاده اولور

بر جبین نقش کن از خون دل من خالی الکا اوزره بنم خون دلمدن بر خال نقش ایله تا که کم عاذ در زر بان

ایدن کمسه قربانک قاننده ن الننه بولا شد و رزتا بدانندکه قربان تو کافر کیشم تا بلیه لرکی سن کافر

نعللونک قربانی ام خطاب محبوبه اولمق روشن شد در و رشد ده اولمق احتمال دار که کافر کیش اولمسی ریاضت

و مجاهده اصلا ترحم و شفقت اتمدوکیندن اوتری او لا اعتقادی تمام و بکذر بهر حدا بنم صلاحم بر اعتقاد

کوستر واحوالمی الله ایچون تجسس ایله و کیح تاندانا که درین خرقه چه نادر ویشم تا بلیه سن که بو خرقه ده

نه نادرویشم یعنی درویش اولدوغمی اکلیه سن مراد جو آتش عجوبه طعنه در بیت هر که راجامه پارسا

بینی پارسا دان و نیک مرد انکار و رندانکه در نهاد رشی چیست محتسب را درون خانه چه کار شعر

خوشبار من ای باد بر چار کو ان ای باد بنم خوشبار شعری یار قتنده اقچه که زتر کان سیه بر رک جان زده

نیشتم که اولی یار سیاه مژکاننده بنم جانم طمری اوزره نیشتر اوردی مراد مرشد نه حالنه بیاندر و فقرا

وسیله سیله ذامن از رشحه خون دل من دریام جبین بنم خون دلک رشحه سندن دامنکی صاقن که اثر در

تو رسد چون بو زاتشی رنیشم زیرا اثری سکا ایرشور چونکه بنم جراحتم یعنی مجروح کوکلم طرحیله سن مراد دل

اولنلری رنجیده خاطر ایدیه نصیحت و تهدید بیت تا تواند درون کس مخراش کاندرین راه خارها

باشد من اگر رندم اگر شیخ چه کارم باکس بن اگر رندم اگر شیخم بنم کمسه ایله نه ایشم وار حافظا راز خود

و عارف وقت خویشتم کندو رازینک حافظی ام و کندو وقتمک عارفی ام مرادکمسه نک نیکده بدنه مقید اولمیوب

کندو حالنه مشغول اولدوغمی اشعار در بیت کسی نزد من اندر جهان عاقلست که مشغول خود و زجهان

غافلست ولایضا گر ازین منزل غربت بسوی خانه روم اگر بو غربت منزلندن خانه جانبنه کدم

دگر آنجا که روم عاقل و فرزانه روم اگر اروایه کدم عاقل و فرزانه کدم زین سفر گر بسلامت بوطن باز رسم

بو سفرده سلامتله اگر کرو وطنمه ایرشم نذر کردم که هم از راه بمیخانه روم نذر ایلدم که هم بو یولدن یعنی

خانم وار مدن خانقاهه کدم بنده که حبیب اکرم حضرتنک عادت شریفی ایدی که سفردن کلدوکده مسجده

وارو نماز اتدا ایدوب اصحابیله مصاحبت ایدب و اندن صکره کندو ایکی شریف و لطیف سعادتخانه سنه

کدردی تا بکویم که چه کشفم شد ازین سیر و سلوک تا دیم که بو سیر و سلوکدن با که نه کشف اولدی

بدر میکده با بربط و پیمانه روم میخانه قپوسنه قپوز و قدحله کدم مراد دیار غربتده حاصل اولان

کشف و حالی بیان ایچوندر خانقاهه کدرم دیکلدر آشنایان ره عشق گرم خون بخورند طریقت عشقک

اشارتی اگر بنم قائم ایچه لر ناکسم گر شکایت بر بیگانه روم ناکسم اگر شکایت بیگانه یه ایله بیگانه نک قتنده شکایت
کدم بعد ازین دست من و زلف چو زنجیر نگار بوندن صکره بنم الم و نگارک زنجیر کبی زلفی چند چند از پی
کام دل دیوانه روم پنجه پیچه بر دیوانه گوکلمک مرادی ارد نجه کدم یعنی اکه تابع اولم نگاردن مراد خدا
و زلفدن مراد اسرار الهیه در گر ببینم خم ابروی چو محرابش باز اگر گوراندمی اب کبی ابروسنک بوکلمی بوزم
سجده شکر کنم وز پی شکرانه روم سجده شکر ایدم و شکرانه ارد نجه کدم مراد غیب هویت حصولی ایچون اظهار
ایدوکی بیاندر خرم ان دم که چو حافظ بتولای وزیر خرم و سرور اول دم که حافظ کبی وزیرک محبتی ایله
سرخوش از میکده با دوست بکاشانه روم دوست ایله میخانه دن خانه سرخوش کدم مراد وزیرک عنا تیله
عشق الهی یه پاک انکار اولمسون طلب درد دستدن مراد مرشد و میکده دن مراد خانقاه در
وله ایضا گرچه افتاد ز زلفش گرهی در کارم اگرچه انک زلفندن بنم ایشم بر عقده دوشدی لکن همچنان
چشم گشاد از کرمش میدارم هنوز انک کرمندن کشاد امیدی طوترم زلفدن مراد بونده ظلمت کوندن اولق
روشن دره مراد اگرچه سلوکه متعدد ظلمتلی کوندن یاکه بر حجاب و بر صعوبت واقع اولدی لیکن خدانک
کرمندن انک مندفع اولمسنی طلب ایدرم دیکلدر بطرب حمل مکن سرخی رویم که چو جام یوزمک حمرتنی ذوق
و سروره حمل ایلمه زیرا جام کبی خون دل عکس برون میدهد از رخسارم خون دلم رخسارمدن عکسینی
ظاهر شده دیر پرده مطربم از دست برون خواهد برد مطربک پرده بندن الدن طاشره الویر در
یعنی طاقت و هوشمی الیر اه اگر زانکه درین پرده نباشد بارم اه اگر اندن که بو پرده ده باکه یول
واجازت اولمیه پرده اولدن مراد بونده اهل ساز قتنده اولان پرده دن مراد بودر که مرشدک سعی زنده
حاصل اولمه جبر و اختیار الدن گته کیدر بو حال ایله کرو وصول الی الله میسر اولمیه حالم نیچه اولور
پاسبان حرم دل شده ام شب همه شب کیجه لر دل حرمنک پاسبانی اولمشم تا درین خانه جز اندیشه
او نگذارم تا بو خانه ده انک فکرندن غیری قومیم مراد محبت ماسوی دن تخلیه و پاک اتمک ایچون اولان قلبنی
اقدام و اهتمامنه اشعار در دیده بخت بافسانه او شد در خواب بخت گوزی انک افسانه سیله اویودی
کو نسیمی ز عنایت که کند بیدارم قنی عنایتدن بر نسیم که بنی بیدار ایده مراد کلمات الهیه یه مشغول اولوب
فیض و قربدن محروم اولدوغندن اوتری اندن خلاص ایچون حق تعالی حضرتندن عنایت طلب ایدوکدر
بیاندر من ان شاعر ساحرم که بافسون سخن اول ساحر شاعر بنم که سوز افسونیله از نی کلک همه قند و شکر می بارم

مسو

قلمم قندندن دوکلی قند و شکر یاغدررم مراد کند و نک رنکین و شیرین اشعاریدر بصد امید نهادیم در
بادیه پای طور امیدله بو بیابانه ایاق قودق ای دلیل دل کم کشته فرو مکذارم ای عالم اولمش کوکلک دلیلی
بنی ترک ایلمه مراد سلوک عشقده مرشددن همت طلبیدر چون نفس در رکذر باد نمی یارم دید چونکه
بن انی باد کذرکاهنده کی پرده کورمکه قادر اولمازم حسدمدن باکه کویم که بکوید سخنی با یارم کیمه دیم که بندن
یاره بر سوز دیه و بنم حالمی عرض ایده مراد سر عشقی کتمانه تمام سعی ایلردی یکدر یاردن مراد خدادر دوستی
میکفت که حافظ همه روی است و ریا ر دون کیجه ایدی که حافظ دوکلی روی و ریادر بجز از خاک درش باکه
بنود زنکارم دی انک قبوسی خاکندن غیری کیمکله ایشم وار ایم درش ده اولان ضمیر غایب خدایه راجعدر
خطاب مرشده درکه تعبیر بالنقیض اعتباریله رای دیمشدر بعض نسخه ده رخش واقع اولور خطاب طریقیله کو مرشد
مراد اولور وله ایضا من دوستدار روی خوش و موی دلکشم بن لطیف روییک و دلکش مویک
عاشقی ام مدهوش چشم مست و می صاف بیغشم مست چشمک و غش سز صاف شرابک طالبه و مدهوشیم یعنی
مرشدده عشق و ریاضته طالبم کفتی ز سر عهد ازل یک سخن بکوی دیدک که عهد ازل سرندن بر سوز دی انکه
بکویمت که دو پیمانه درکشم اول وقت دیرم سکا که اکی پیمانه چکم مراد شراب عشقله مست اولمینجه اسراردن سوز
سویلمک میسر دکل ایدوکن بیاندر در عاشقی کزیر نباشد از سوز و ساز عاشقلقده سوز و سازدن چاره
دن اولمز یعنی البته یانمق و صبر اتمک لازم در استاده ام چو شمع مترسان ز آتشم شمع کبی یانمغه دورمشم آتشدن
قورقتمه هر کیمکه کزیر اختیار اتمش ورکه کیرکس معناسنه در اول یعنی دن قرار اتمک لازم در من آدم بهشتیم
اما درین سفر بن بهشته منسوب آدمم اما بو سفرده که مراد بو عالم ناسوتدر حالی اسیر عشق جوانان مهوشم
شمدی مهوش جوانلرک عشقنه اسیرم جواناندن مراد اولیاء الله در بخت ار مدد دهد که کشم رخت
سوی دوست بخت اکر مدد ویرسه که اسباب دوست جانبنه چکم کیسوی حور کیرد فشاند ز مغفرتم حورلرک
کیسوسی بنم مغفرتمدن غباری سالکر مراد الکر فضل الهی باکه یمین اوله جنته وصول بولوب حور خدمتکار
اولور دریکدر شیراز معدن لب لعلست و کان حسن شیراز قرمزی لبک معدنی و حسنک کانیدر من جوهری ی
مفلسم ازان رو مشوشم بن مفلس جوهری کبی اولسببدن مشوشم مراد شیرازده مرشد کثرتی و طالبک
قلتنی بیاندر از بس که چشم مست درین شهر دیده ام زیاده که بو شهرده مست چشم کورمشم یعنی
کوردکمدن حقا که می نمی خورم اکنون و سر خوشم الله حقیچون که شمدی شراب ایچمزم و سر خوشم مراد کثرت

عتابی بیابندر معنای ظاهری اوزره کثرتده بیابانی بیابندر شهریست پر کرشمهٔ خوبان ز شش جهت آلتی
طرفدن خوبلرک کرشمه‌سیله پر بر شهردر چیزیم نیست ورنه خریدار هر ششم بر نسنم یوقدر یوخسه هر
ششنه مشتریم مراد مرشدلرک کثرت ارشادلری و کندونک فیضندن زیاده قصورلری بیاندر معنای
ظاهری بودر که سیم و زر یوقدر یوخسه خوبلرک جمیعسنه طالب اولوردم حافظ عروس طبع مرا جلوه
آرزوست ای حافظ بنم طبعم عروسنه جلوه آرزودر آیینه ندارم ازان آه میکشم برآیینه یه مالک
دکلم اول سببدن آه چکرم مراد طالب معرفت یوق که معرفتم اظهار ایدم وله ایضا ما برآریم شبی
دست و دعایی بکنیم یعنی بر کیجه ال قالدرلم و بر دعا ایدلم غم هجران ترا چاره طلب ایلدل بیمار شد از
دست رفیقان مددی جسته دل الدن کیتدی ای رفیقلر بر مدد ایلیکوز تا طبیبش بسر آریم و دو
آیی بکنیم تا انکا باشنه طبیب کتوره‌لم و بر علاج ایدلم مراد نفسی اصلاح ایچون مرشد طلبیدر آنکه
بی جرم برنجید و بتیغم زد و رفت او کیمسه که جرمسز بانکا اینجندی و بنی تیغله اوردی و کیتدی بازش
آرید خدارا که صفایی بکنیم الله ایچون انی کرو کتورکوز تا بر صفا و صلح ایده‌لم مراد بر دوست اولمق
روشن در بر نجید اینجندی معناسنه دخی ممکندر تیغله اورمق زیاده جفادن کنایه‌در مدد از خاطر
رندان طلب ای دل ورنه ای دل مددی اولیاء اللهک خاطرندن طلب ایله یوخسه کار صعبت
مبادا که خطایی بکنیم ایش یعنی راه عشقک سلوکی صعب و مشکل اولمغله که بر خطا ایده‌وز در ره عشق
کر و سینهٔ ما تبکده بود نفس یعلنده که او انفسدن بزم سینه‌مز تبخانه اولدی بود بونده ایدی معناسنه
دخی جایزدر تیرهی بکشاییم و غزایی بکنیم بر آه تیری آتلم و بر غزا ایده‌لم مراد نفسک سعی و اقدام ایده لم
دیمکدر خشک شد بیخ طرب راه خرابات کجاست شوق کوکی خشک اولدی میخانه‌نک یولی قنده‌در در
تا دران آب و هوا نشو و نمایی بکنیم تا او آب و هواده بر نشو و نما ایده‌لم مراد سایر عبادت بر حالت
و ذوق حاصل اولمدی عشقدن عشقه مباشرت ایتدوکم بیاندر سایهٔ طایر کم حوصله کاری نکند حوصله
سز قوشک سایه‌سی بر ایش ایلمز طلب سایهٔ میمون همایی بکنیم بر مبارک همانک سایه‌سنی طلب ایده‌لم بو اهم
وجه در بر همانک مبارک سایه‌سنی طلب ایده‌لم بو وجه اوزره میمون همایه صفت اولور مراد ارشاده
قادر بر شیخ طلب ایده‌لم دیمکدر کم حوصله بی حوصله معناسنه درکه سفله و بی مروت معناسنه استعمال
اولنور بونده اول مراددر دلم از پرده بشد حافظ خوشلهجه کجاست دلم پرده‌دن کیتدی یعنی صبر

تعداد

وقوارم قلمدی لطیف سوزلو حافظ قنده در تا بنوا دو غزلش ساز و نوایی بکنیم تا انکه غزلی ایله بر ساز و نوا
ایدهلم مراد کلمات عشقله جوش و خروش ایدهلم دیمکدر ولـه ایضا حاز یاران چشم یاری داشتیم بر
نادرلوردن معاونت امیدی طوتدوق خود غلط بود آنچه ما پنداشتیم خود غلط و خطا اولدی اکا که بز صاندق
تا درخت دوستی کی بر دهد عجب دوستلق درختی نه میوه ویرر حالیا رفتیم و تخمی کاشتیم شمدی کیتدک
و بر تخم اکدک مراد دوستلردن وفا کورمش ایکن کندوسنی دوستلغنی ترک اتمدوکن بیان ایدر نکتها
رفت و شکایت کس نکرد نکته‌لر واقع اولدی کمسه شکایت ایلمدی جانب حرمت فرو نگذاشتیم حرمت جانبنی
ترک اتمدک مراد بر دوستلگنده وسی نک مابیننده واقع اولان خصومت و شکایه بیان ایدر نکتها بونده
طعن و دخل معناسنه در گفت و گو آیین درویشان نبود گفت و گو درویشلرک عادتی دکل ایدی
یعنی درویشلره لایق و معقول دکلدر ورنه با تو ماجراها داشتیم بوخصه سنکله ماجرالر طوتردق
شیوه چشمت فریب جنگ داشت سنک چشمک فریب جنگ شیوه‌سنی طوتدی یعنی جنگه قصد ایلدی
ما ندانستیم و صلح انگاشتیم بز بلمدک و صلح ایلدک خطاب دوسته اولمق روشن در گلبن حسنت نه
خود شد دلفریب سنک حسنک گلبنی کندوسی یعنی کندودن دلفریب و تعبیر اولمدی ما دام همت
بر او بگماشتیم بز انکه اوزنده همت دمنی حواله ایلدک دوسته خطاب ایدوب ایدر سنی عزته ایرشمکه
بزم دعامز سبب اولمشدر گفت خود دادی بما دل حافظا ایتدی ای حافظ بزه کندو اختیارکله
کوکل ویردک و محبت ایلدک ما محصل بر کسی نگماشتیم بر کمسه اوزره محصل حواله ایلمدوک که جبرا
تحصیل ایده محصل شعرا کمسه درکه انی تحصیل ایچون کندورلر ولـه ایضا مرحبا طایر فرخ پی فرخنده
پیام مرحبا ای مبارک ایزلو فرخنده خبرلو طایر که مراد قاصددر خیر مقدم چه خبر یار کجا راه کدام
کلمکک خیر اولسون نه خبر یار قنده یول قنده یوار قنغی دریار بونده محبوب معناسنه درکه مراد
مرشدی یا بریار رهادیرج درکه قافله ایله در یا رب این قافله را لطف ازل بدرقه باد یا رب
یعنی خدادن استرم که بو قافله یه لطف ازل قولاغوز و حافظ اولسون که از و خصم که بدام آمد
و معشوقه بکام که دشمن اندن یعنی او قافله سببیله طوزاغه کلدی و معشوقه مراده کلدی یعنی
دشمن کرفتار اولوب معشوقه مراده ایرشدی معشوقه دن مراد مرشدی یا بر یار رهادیرج در معشوقه
اولانها تأنیث ایچون دکلدر ماجرای من و معشوق مرا پایان نیست بنم و بنم معشوقمک ماجراسنه

پایان یوقدر زهر چه آغازه ندارد و نپذیرد انجام هر نسنه که امید طوتمز انتها قبول ایلمز یعنی هر نسنه نک
ابتداسی یوقدر انتهاسی یوقدر معشوقه دن مراد خدادر زلف دلدار چو زنار همی فرماید دلدارک
زلفی چونکه زنار بیوره بروای خواجه که شد بر تن ما خرقه حرام یوری ای کشی که بزم تنمز اوزره خرقه حرام
اولدی مراد صورة ملامیه یی قبول ایتدوکن بیاندر و عقد زنار دن مراد خدمت اولمق جایزدر نته که
کلشن رازده واقع اولمشدر بیت نظر کردم بدیدم اصل هر کار نشان خدمت آمد عقد زنار بیان در
بند چون مراد الاهر دی در آدر زمره او نو یعهدی برخش علم و چوکان عبادت زمیدان در ربا کوی
سعادت ترا از بهر این کار آفریدند اگر چه خلق بسیار آفریدند مرغ روحم که همی زد ز سر سدره صفیر
یعنی روحم مرغی که سدره باشندن صفلق اوردی یعنی مکانی اوایدی عاقبت دانه خالت فکندش
در دام عاقبت سنک دانه یه بکزر خالک آنی طوزاغه براقدی مراد تجلی ذات سببیله عالم ارواحدن
بو کون وفد عالمنه کلدوکن اشعار در خطاب خدایه در سدره دن مراد سدرة المنتهی در حضرت
جبرائیل مقامی در دام دن مراد بو عالم و بشریت و جسد اولمق ممکندر گل ز حد برد تنعم ز کرم رخ بنمای
گل ناز و تنعمی حددن الندی یعنی زیاده کبر و ناز ایلدی کرمکدن یوزکی کوستر تا خجل اولا سروی نازد
و صنوبر خدا را بخرام سرو ناز و تنعم ایلد صنوبر ولایق دکلدر الله ایچون صالن و جلوه ایله تا
سرو خجل اوله خلعت زنده در که محبوبه منزله سنه تنزیل ایتمشدر چشم چون بیمار بر از خواب نه در خور باشد
یعنی فان اعلی چشم خلوب لایق دکلدر یعنی خواب کلمز من له یعتل داء دن کیف ینام نجه اویور شول کمسنه که
مشتد و ممتد مرض انی هلاک ایلر مراد عشق الهی ایله خلوت جمع اولمز دیمکدر در خور لایق داء در و دنف
متحتین ایله مرض ملازم معناسنه در که بونده تجرید وارد در که دنف حالی ملازم و ممتد و مشتد معناسنه
در الذنف المرض الملازم که تذکیر و تانیث و تثنیه و جمع برابر در دنف نونک کسری اله ثقیل معناسنه تانیث
و تثنیه و جمع قلنور تو ترحم نکنی بر من مسکین گفتم سن بن مسکینه ترحم ایلمز سن دیدم بعض نسخه ده گفتم
پر نه دانم واقع اولور بلورم معناسنه ذاکر دعوی عهد انت و تلک الایام سکا بنم دعوام بود روا نشسته
مسن بو ایام که بعدن بو دعوای نک صحیح ظاهر اولور مراد روحک نغمه خطاب در که سن باک احلاترحم
اتمز سن دیو و بو سوز راست در و خطاب مرشده اولمق جایز در که مرشدک کمال استغناسنی اشعار ایچون
بویله دیه حافظ از میل بابروی تو دارد شاید حافظ اگر سنک ابروکه میل طوته لایق در جای در گوشه

محراب کنند اهل ملام کلام الله هلی محراب کوشه سنده یرایلر ابرو خم ابرودن مراد غیب هویت و رمز احدیت
درکه قاب قوسین مرتبه سنده برشمه در وله ایضا ما بی غمان مست دل از دست داده ایم بز شراب
غمخانه مست اولمش غمسزلر کوکلی الدن ویرمشوز هم از عشق و همنفس جام باده ایم بز شراب عشق الهی نک
همرازی و جام باده نک همنفسی ایز. بر ما بسی کمان ملامت کشیده اند بزم اوزره چوق ملامت
یایی چکلمشلر تا کار خود ز ابروی جانان کشاده ایم تا که کندو ایشمزی جانانک ابروسندن آچمشز
مراد بودر که عشق الهی سببیله غیب هویت و قرب الهی دن بهره مند اولوب اسرار سلوکمزی کیمسه یه علوم
بزه طعن ایلرلر ای گل تو دوش جام صبوحی کشیده ای گل سن جام صبوحی بو دون کیجه چکمشسن ما آن
شقایقیم که با داغ زاده ایم بز او شقایقیز. داغله طوغمشز مراد عهد الستده اولان عشقه بیاندر
پیر مغان ز توبه ما گر ملول شد پیر مغان اگر بزم توبه مزدن ملول اولدیسه گو باده صاف کن که بعذر
ایستاده ایم پیر مغانه دی شرابی صاف ایله سون عذره دورمشز مراد عشق و ریاضته رجوع ایتمکدر خوب
مرشددن صفای خاطر طلبدر کار از تو میرود مددی ای دلیل راه کار رو مراد سندن حاصل اولور ای
طریق عشقک دلیلی بر مدد ایله انصاف میدهیم که از راه فتاده ایم انصاف ویرر زکه یولدن دوشمشز
مراد قصورنه اعتراف طریقیله مرشددن مدد طلبیدر چون لاله می مبین و قدح در میان کار
کار عشق اورتاسنده انکار الاله کبی شراب و قدحه نعم ذوق و شوق ده در دیو قلبکی مشغول
ایتمه گتوریه سه این داغ بین که بر دل پرخون نهاده ایم بو داغی کور که بر خون کوکل اوزره قومشز مراد
عشق الهی دردن بر حالت ایدوکن بیاندر گفتی که حافظا این همه رنگ و خیال چیست دیدک که ای حافظ
بو دو کلی رنک و خیال نه در نقش غلط مخوان که همان لوح ساده ایم غلط نقش اوقومه زیرا بز همان ساده لوح
نحو بزده حیله و ریا یوقدر مراد اشعارمزده اولان خیالات و لطائف دن و نکات و معارفدن بزی
حیله و خدعه صاحبی ظن اتمه دیمکدر طعن ایدنلره جوابدر وله ایضا مژه بر دل زنوک غمزه تیرم
غمزه اوجندن بنم کوکلمه تیر اوره که پیش چشم بیمارت بمیرم که سنک بیمار چشمک اوکنده اولام مراد
مرشدک قهر ایله اولان نظرنه کندو سندن لطفله دفع در نصاب حسن در حد کمالست سنک نصاب حسن
کماله در زکاتم ده که مسکین و فقیرم با که زکات ویرکه مسکین و فقیرم مراد مرشددن فیض و همت
طلبیدرکه نصاب وصله واصل دمی ان مرغم که هر شام و سحرگاه بن اول مرغم که هر شام و هر سحر وقتی

زبام عرش می آید صفیرم عرش طامندن باکه صفیر کلور مراد کندوسنه الهام ربانی ایریشدوکی

بیانیدر بو بهم وجه دربن اولدر که هر شام وسحر وقتی بنم صفیرم وصدام عرش طامندن کلور قدح

پر کن که من در دولت عشق قدحی پر ایله زیرا بن عشقک دولتنده جوانبخت جهانم کرچه پیرم جهانک جوانبختی ام

اکرچه پیرم مراد عشق الهی ایله حیات ابد حاصل ایدوب وصال جانان دولتنه وصول بولدوغین اشعاردر

چنان پر شد فضای سینه از دوست سینم صحراسی دوستدن اول حد ایله پر اولدی که فکر خویش کم شد ز

ضمیرم که ضمیرمده کندو فکرم کم اولدی یعنی کندومی فراموش ایلدم مراد قلبنده عشق الهیدن غیری

اولمدوغین بیاندر نته که حضرت بایزید بسطامی بیورمشدر لیس فی جبتی سوی الله یعنی قلبمده عشق خدا

دن غیری یوقدر مبادا جز حساب مطرب ومی مطرب ومی حسابندن غیری اولمسون اکر حرفی کشد

کلک دبیرم اکر بنم کاتبمک قلمی بر حرف چکه یعنی زیاده دبیردن مراد کرام الکاتبین در در آن غوغا که کس کس

نپرسد اول غوغاده که مراد روز قیامتدر کمسه بر کمسه یه صورمز من از پیر مغان منت پذیرم بن مرشددن

منت قبول ایلرم بو بهم وجه درمنت قبول ایدیجیم بو وجه اوزره منت پذیر وصف ترکیبی اولور مراد

قیامتده مرشدندن شفاعت رجا اتدوکن بیاندر چو طفلان تا کی ای زاهد فریبی ای زاهد طفللر

کبی بنی قچنه دکن الدارسن بسیب بوستان وشهد وشیرم بوستان سیبی ایله وشهد وشیر ایله قراری کردم بامی

فروشان می فروشان ایله بر قرار ایلمشم که روز غم بجز ساغر نگیرم که غم کوننده ساغردن غیری طوتمیم

ساغردن مراد عشقدر خوش آن دم که استغنای مستی نه خوش اولدم که مستلک استغناسی فراغت بخشد

از شاه و وزیرم شاه و وزیردن باکه فراغت بغشلیه مراد عشق الهی ایله استغراق مرتبه‌سنده وصول

طلبیدر من آن که بر کرفتم دل ز حافظ بن اول وقت حافظدن فراغت ایلدم که ساقی کشت یار نازنینم که ساقی

بنم یار نازنینم اولدی یار نازنین لابد لازم اولان یاردرکه اندن مفارقت ممکن اولمیه کزیر انک عکسیدر

بیت تو یی که درد وغمت یار ناکزیر منست جفا وهر چه رسد از تو دلپذیرست فراوان کنجها در سینه

دارم سینه‌مده وافر کنجلر طوتارم اکرچه مدعی بیند حقیرم اکر مدعی بنی حقیر کورور مراد معارف واسراره

مالک ایدوکن بیاندر وله ایضا من ترک عشقبازی وساغر نمیکنم بن عاشقلغی وساغری ترک ایتمزم

صد بار توبه کردم ودیگر نمیکنم یوز کره توبه ایلدم وارتق توبه ایلمزم مراد عشق و ریاضتدن نیجه

کره فراغت ایدوب عاقبت ثابت قدم اولدوغن بیاندر باغ بهشت وسایه طوبی وقصر حور چنك

چنتك باغنه وطوناتك سايه سنی وحورك قصرينه باخاك كوی دوست برابر نميكنم دوست محله سنك خاكيله
برابر ايلمزم زيرا جميعسی جنابه قدسه نسبت لاشیء در تلقين درس اهل نظر يك اشارتست اهل نظرك درس تلقينی
بر اشارتدر گفتم كنايتی ومكرر نميكنم بر كنايت ديدم ومكرر ايلمزم مراد بيت سابق ايله جنابه قدسه ترغيب
وتحريص ايتدوكيدر بيت اگر در سرای سعادت كس است . زگفتار سعديش حرفی بس است . شيخم بطيره گفت
برو ترك عشق كن شيخ تشنيع ياكه غضب ايله يوری عشقی ترك ايله ديدی محتاج جنگ نيست برادر نميكنم جنگ وخصومته
احتياج يوقدر ای برادر ترك ايلمزم اين تقويم تمام كه باشند شاهدان شهر بو تقوی ياكه كافيدر شهرك
محبوبلريله بوهم دجه در شهرك محبوبلرينه ناز وكرشمه بر سر منبر نميكنم منبر اوزره ناز وكرشمه ايلمزم مراد واعظلره
طعنه‌در هرگز نميشود ز سر خود خبرم هرگز ياكه كندو باشمدن خبرم اولمز تا در ميان ميكده سر بر نميكنم
تا داخل ميخانه‌ده اورتا سنده باشن قالدرمينجه مراد مرشددن عشق الهی تحصيل ايتمينجه كندو وجودمدن خبردار
اولمزم ديمكدر ناصح بطنز گفت حرامست می مخور ناصح طعنيله ياكه ايتدی شراب حرامدر ايچمه گفتم بچشم گوش
بهر خر نميكنم ايتدم بچشم يعنی برسر وچشم كه هر خرك سوزنی استماع ايتمم ناصحی خره تشبيه ايتدی صوفی ابا محض
اولان عشق الهيدن منع ايتدوكندن اوتری بويله ديدی قسمی گوش اورتا سنده واو عاطفه يوقدر روادر
دينه گوش طوتمم پير مغان حكايت معقول ميكند مرشد كامل معقول حكايت ايدركه عشق سوزنی سويلر
معذورم ار حديث تو باور نميكنم معذورم اگر سنك سوزكه التفات واعتقاد ايلمزسم خطاب مانع عشق
اولان ناصحه‌در حافظ جناب پير مغان جای دولتست ای حافظ مرشدك جنابی دولت يريدر من ترك
خاكبوسی اين در نميكنم بن بو قاپونك خاكبوسلكنی ترك ايتمزم مراد بو ياكه خدمتنی ترك ايدوب برغيری
يره گيتمزم ديمكدر وله ايضا ما درس سحر در سر ميخانه نهاديم بز سحر درسنی ميخانه يولنده قودق يعنی
ترك ايتدوك محصول دعا در ره جانانه نهاديم دعانك محصولنی جانانه نك يولنده قودق يعنی اگر صرف
ايلدك مراد عشق سببيله علم ظاهردن فراغت ايتدوكن بياندر در خرمن صد زاهد عاقل زند آتش بو
عاقل زاهدك خرمننه آتش اورور اين داغ كه ما بر دل ديوانه نهاديم بو داغی كه بز ديوانه گوكلمزه اوردق
قودق داغدن مراد داغ عشقدر سلطان ازل گنج غم عشق بما داد سلطان ازل عشق غمنك گنجنی
بزه ويردی تا روی درين منزل ويرانه نهاديم تا بو ويرانه منزله يوز قودق ويرانه منزلدن مراد دنيادر
مراد عشق الهی كسبی دكل ايدوكن بياندر در خرقه ازين بيش منافق نتوان بود خرقه‌ده بوندن زياده

منافق اولمق اولمز یعنی ترمنافق اولدق بنیاد ترش ازین شیوهٔ رندانه نهادیم انک بنیادینی رندانه
شیوه دن قودق مراد نفاق وریایی ترک ایدوب عشق وخلاصه سعی ایتدوک دیمکدر در دل ایندهم ره بس
ازین مهر تبان را شمدن صکره قلبم محبوبلرک محبتنه یول ویرمزم مهر لب او بر در این خانه نهادیم انک
لبی مهرینی بوخانه نک قپوسی اوزره قودق یعنی مهر اوردق مراد کلام ربانی اثریله قلبنی محابیبک محبتندن
خالی وحفظ ایتدوکن بیاندر آن بوسه که زاهد زپیش دست نهاد ادا اول بوسه یی که زاهد اندن
اوتری بزه ال ویردی از روی صفا بر لب پیمانه نهادیم صفا یوزندن پیمانه نک لبی اوزره قودق
مراد زاهد بزه الن اوپرمک استدی انک النی اوپمدکده ذوق وصفا ایله پیمانه نک لبنی اوپدک دیمکدر بونده
پس معناسنه دکلدر علت ایچوندر لاجل معناسنه در المنة لله که چو ما بیدل ودین بود منت خدایه که
بز جلیس بی دل وبی دین اولدی انرا که خرد بر روز انه نهادیم انا که عقل وعار نه قودق یعنی دیدک مراد
منکر عشق اولان طالب عشق اولدی دیمکدر چون میرود این کشتی سرکشته باید چونکه بو سرکشته کشتی عاقبت
کدر یعنی غرق اولور جان در سر آن گوهر یکدانه نهادیم جانمزی اول یکدانه کوهرک سوداسندن قودق
یعنی فدا ایتدوک مراد عشق خدا ایچون ترک سر ایتدوکن بیاندر کشتی دن مراد وجوددر قانع بخیالی
زتو بودیم چو حافظ حافظ کبی سندن بر خیاله قانع اولدق یارب چه گدا همت وبیگانه نهادیم نه
عجب گدا همتلو وبیگانه طبیعتلو ایز نهاد بونده طبیعت معناسنه در گدا همت ناکس وسفله معناسنه در
بیگانه نهادهم ناکس سفله معناسنه استعمال اولنور مراد ذات هدهٔ جانانه وصول بولمیلر تعریض در وله
ایضا خیال روی تو در کارگاه دیده کشیدم سنک یوزک خیالنی چشم کارگاهنه چکدم بصورت تو
نگاری ندیدم ونشنیدم سنک صورتکده بر نگار کورمدم واشتمدم خطاب خدایه در که صورت ونگار
ذکری تشبیه مناسبتیله در والا ذات باری صورت ونگار وصفندن منزه در امید خواجگیم بود بندگی
تو جستم باکه افندی لک امیدی اولدی سنک قوللغکی استدم هوای سلطنتم بود خدمت تو گزیدم
باکه سلطنت آرزوسی اولدی سنک خدمتکی اختیار وقبول ایلدم خطاب خدایه در اگرچه در طلب
همعنان باد شمالم اگرچه سنک طلبکده باد شمالک همعنانی ایتیم بگرد سرو خرامان قامتت نرسیدم سنک
سرو خرامانه بکزر قامتک توزنه ایرشمدم مراد کثرت فضل الهی ایله ذات باری نک حقیقتی معلوم
اولمدوغن بیاندر همعنان باد شمال کثرت سعی دن کنایت اولمق جایزدر خطاب خدایه در امید در ز

زلفت بر روز عمرم نبشتم سنک زلفنک شبنده عمر روزنه امید بغلدم جمع بد در دهانت زکام دل بریدیم
سنک دهانکده ورنده کوکل مرادندن امیدی کسدم مراد اسرار الهیه وکلام ربانی حصولنده دنیانک حیات
ومراداتندن فراغت ایلدم دیمکدر کناه چشم سیاه تو بود وکردن دلخواه کناه سنک سیاه چشمکک ولطیف
کردنکک ایدی که من چو آهوی وحشی زادمی برمیدم که بن وحشی آهو کبی آدمی دن اورکدم مراد
خلقدن انقطاع وعزلته سبب تاثیرات ذات اولدوغن بیان ایدر کناه بونده سبب معناسنه در ز شوق
چشم نوشت چه قطرها که فشاندم سنک لذیذ چشمکک شوقندن نه قطره لر که صاچدم ز لعل باده
فروشت چه عشوه ها که خریدم سنک باده فروش لبکدن نه عشوه لر که صاتون الدم چشم نوش دهان معناسنه در
که صفت تکلمدر مراد لعل لب معناسنه درکه مراد کلام ربانی در خطاب خدایه در ز غمزه بر دل ریشم چه تیرها که
کشادی هیچ کعکلمه تیرلکه اوردک ز غصه بر سر کویت چه بارها که کشیدم غصه دن سنک سر کویکده نه
یوکلر که چکدم غمزه دن مراد صفت قهر وجلالدر زکوی یار بیار ای نسیم صبح غباری ای نسیم صبح
یارک محله سنده بر غبار کتور که بوی خون دل ریش ازان تراب شنیدم زیرا مجروح کوکلک قانی نک رایحه سی
او ترابدن استشمام ایتدم مراد نفحهٔ رحمانیه دن عالم الهی نک اثرینی طلب ایلکه در یا که دل اهل اثردن ظاهر اولور
چو غنچه بر سرم از کوی او کذشت نسیمی انک کوینده بنم باشم اوزره بر نسیم کیدی که پرده بر دل مسکین
ببوی او بدریدم که مسکین کوکلم اوزره پرده یی غنچه کبی انک بوی ایله بیرتدم مراد نفحهٔ رحمانیه ایله مدهوش
اولدم دیمکدر بو هم وجه در غنچه کبی بنم باشم اوزره انک کوینده ن بر نسیم کیدی یعنی غنچه یه کذر ایتدوکی
کبی باکه دخی بر نسیم کذر ایتدی بخاک پای تو سوکند ونور دو دیده حافظ اندن سنک خاکپایکه وحافظک
کوزی نورنه درکه بی رخ تو فروغ از چراغ دیده ندیدم که سنک رخکسز چشم چراغندن نور وشعله
کورمدم خطاب خدایه درکه خاکپایدن مراد تجلی وظهورک اثری در وله ایضا ما بدین در نه پی
حشمت وجاه آمده ایم بز بو قپویه شوکت ومنصب ایچون کلمدک از بد حادثه اینجا به پناه آمده ایم
حادثه نک ضررندن بونده التجایه کلمشز بد یرنه پد اولمق جایزدرکه دست معناسنه درکه معنی
بویله اولور حادثه الندن رهرو منزل عشقیم وز سر حد عدم عشق منزلنک سالکی ایز وعدم سر حدندن
تا باقلیم وجود این همه راه آمده ایم وجود اقلیمنه دکن بو دوکلی یوله کلمشز مراد عشق الهی کندوسنه
روز الستدن احسان اولندوغن بیان ایدر سبز خط تو بدیدیم وز بستان بهشت سنک سبز خطکی کوردک

وجنت بوستانندن بطلبکاری این مهر گیاه آمده ایم بو مهر گیاهک طلبکارلغنه کلمشز سرخطدن مراد
جناب کبریادرکه انسانک حصولی ایچون خلق اولنمشدر مهر گیاه وگیاه مهر تقدیرنده درکه مهر
محبت معناسنه در مهر گیاه بر شکوفه نک اسمی در آفتاب هرنه طرفه توجه ایدرسه اوده اوطرفه
توجه ایلر بو وجه اوزره مهرگیاه ده مهر آفتاب معناسنه در حاصل معنی بو جهانه تحصیل عشق ومحبت
ایچون کلمشز دیمکدر با چنین گنج که شد خازن او روح الامین بو نجلین گنج که حضرت جبرئیل انک خزینه
داری اولدی بکدای بدر خانه شاه آمده ایم شاهک خانه سی قپوسنه گدالغه کلمشز گنج مراد معارف
واسرار وفضایل واشعار در بو بنده مذکور بیت دن مراد اهل عرفانه وفضلایه تعریضدر لنگر حلم
تو ای کشتی توفیق کجاست ای توفیق کشته سی سنک حلمک لنگری قنده درکه درین بحر کرم
غرق گناه آمده ایم زیرا بو کرم بحرنده گناهه غرق کلمشز یعنی غریقا اولمشز مراد خدادن توفیقا
طلبی در گناهدن نجات ایچون آب رومی رود ای ابر خطاشوی ببار آب روی وعرضم گیدر ای
خطا یویجی سحاب یاغدر که بدیوان عمل نامه سیاه آمده ایم زیرا عمل دیوانه گنهکار کلمشز مراد
خدادن عفو طلبیدر حافظا این خرقه پشمینه بینداز که ما ای حافظ بو پشمینه خرقه یی آت یعنی
ترک ایله زیرا بز ازپی قافله با آتش آه آمده ایم قافله نک اردنده آه آتشیله کلمشز مراد ریادن
تخویف در که موجب آتش در وله ایضا ماتگوییم بد ومیل بناحق نکنیم جزکمه نک حقنده نامعقول
سویلمز ونا حق یره میل ایلمز زنوی کسی را سیه ودلق خود ازرق نکنیم کیمسه نک یوزنی سیاه
وکندو دلقمزی کوک ایلمز یعنی کیمسه یی بهتان ایدوب گناهه کیرمز عیب درویش وتوانگر بکم وبیش
بدست درویش وغنی یی قلیل وکثیرله تعییب اتمک بزلر در کار بد مصلحت آنست که مطلق نکنیم
معقول اولدر که مطلقا نامعقول ایش اتمیلم خوش بر آییم جهان در نظر راهروان سالکلر نظرنده
قالندری خوش سوز فکر اسپ سیه وزین مغرق نکنیم سیاه آت ومغرق ایر فکری ایلمز
مراد عشق وریاضته سعی ایتکلر زخارف دنیویه دن فراغت اتمشز دیمکدر مغرق هرین معناسنه در
رقم مغلطه بر دفتر دانش نکشیم علم دفتری اوزره مغلطه رقمی چکمز سر حق با ورق شعبده
ملحق نکنیم سر حقی حقه بازلق ورقنه الحاق اتمز مراد طاعت حقه ریا خلط اتمز دیمکدر زاهد
ار منع من از باده کند ان بهتر زاهد اگر بنی عشقدن منع ایده او ایلرک کارشن زسر صدق وزرونق نکنیم

که هیچ التفاتی صدق و رونقی او چندن اتمیلم مراد اکر زاهد بزم عشقه منکر اوله بزدخی انک زهدینه التفات
و اعتبار اتمیلم دیمکدر شاه اکر جرعه رندان نه بحرمت ننوشد شاه اکر عاشقلرک جرعه سنی حرمتله نوش
اتمیه التفاتن کمی صاف مروق نکنیم انک جرعه صاف شرابنه التفات اتمزز یعنی اکر بزم درویشلکره
التفات اتمیوب بزه حقارتله نظر ایده بزدخی انک پادشاهلغنه اعتبار اتمزز اسمان کشتی ارباب
هنر می شکند اسمان ارباب هنرک کشتی سنی چرخ تکیه آن به که بدین بحر معلق نکنیم اول ایکه بو معلق بحره
اعتماد اتمیلم مراد فلکه اعتماد جایز دکل ایدوکن اشعار در بیت بیک لحظه بیک ساعت بیک دم دکرکون
کون می شود احوال عالم کر بدی کفت حسودی و رفیقی رنجید اکر بر حسود و بر نامعقول سوز سویله دیسه
و کر بر رفیق الجیدیسه کو تو خوش باش که ما کوش باحمق نکنیم اول رفیقه دی سن خوش اول که دشمن خطا
بزم جمعکه استماع اتمزز حافظ ار خصم خطا کفت نکیریم برو ای حافظ اکر دشمن خطا دیدیسه انک اوزره
طوتمزز ور بحق کفت جدل با سخن حق نکنیم اکر حق سوز سویله دیسه حق سوزله جدل و خصومت ایلمزز
بیت کر ان که دشمنت کوید بدرنج و کر نیستی کو برو بادسنج و له ایضا مرا عهدیست با جانان که تو جان
در بدن دارم نیم جانانله بر عهد وار در که مادام که جانم بدنمده در هوا داران کویش را چو جان خویش
دارم انک محله سنک عاشقلرین کندو جانم کبی طوتم مراد خدا دوستلرینه جان و دلدن محبت ایلرم دیمکدر
صفای خلوت خاطر از ان شمع چکل بینم خاطر خلوتنک صفاسنی اول چکل شمعندن کورورم فروغ چشم
و نور دل از ان ماه ختن دارم چشمک فروغنی و کوکلمک نورنی اول ختن ماهندن طوترم مراد مرشد
کامل در چکل و ختن بر ر شهرک آدی در بکام و آرزوی دل چو دارم خلوتی حاصل کوکل مرادی و آرزو سیله
چونکه بر خلوت حاصل طوترم چه فکر از خبث بدکویان میان انجمن دارم کثرت اوره تاسنده بدکویلرک
خباثتندن نه فکر طوترم مراد وصال جانان میسر اولدقدن صکره دشمنلرک طعنندن نه غم دیمکدر کرم
صد لشکر از خوبان بقصد دل کمین سازند اکر خوبلردن یوز عسکر بنم کوکلم قصدینه پوسی روزه لر و کوکلمی
المغه قصد ایده لر بحمدلله و المنه بتی لشکر شکن دارم الحمدلله والمنه لشکر صنیدرم ایدجی بر محبوب طوترم
بوندن مراد مرشد کامل اولمق روشن در خدارا ای رقیب امشب زمانی دیده برهم نه الله ایچون ای رقیب
بو کیجه بر زمان اویو که من بالعل خاموشش نهانی صد سخن دارم زیرا بن انک خاموش لبی ایله نهانی یوز سوز
طوترم مراد خدا ایله مناجات طلب در نفس و شیطان غافل اولدقده بقیله چو در کاز ار قبالش بخرامانم الحمدلله

چونکه اقبالی کلزارنده صالحی ام بحمدالله نه میل لاله و نسرین نه برگ نسترن دارم نه لاله و نسرینه میل
و نه نسترنه محبت طوترم مراد چونکه وصال صانع میسر اولدی مصنوعاتنه میل و محبتم قالمدی دیمکدر
برگ بونده محبت معناسنه در الا ای پیر فرزانه مکن عیبم ز میخانه آگاه اول ای عارف پیر بنی میخانه ده
اولمق سببیله تعییب ایلمه که من در ترک پیمانه دلی پیمان شکن دارم زیرا بن پیمانه ترکنده عهد صحی
کوکل طوترم یعنی پیمانه یی ترک اتمکه قادر دکلم حاصل معنی قلبم عشق الهیدن منع اتمکه قادر دکلم دیمکدر
بنی میخانه ایله تعییب ایلمه دیمکدر بو دخی وجه در الانک معناسی مصراع ثانیه معروفدر شراب خوشگو
ارم هست و یاری چون نگارم هست یعنی لطیف شرابم وار و نگار کبی بر محبوبم وار در نگار بونده
نقش معناسنه در ندارد هیچ کس یاری چنین یاری که من دارم هیچ کمسه بر دلبر طوتمز بو تخلیص بر دلبر که
بن طوترم یاردن مراد باری تعالی در یاری اولیرنه یاری اولمق جایزدر که معنی بو بیله اولور حاصل کلام
بنم دلبرم واردر که کمسه نک بو بیله دلبری یوقدر باری بونده حاصل کلام معناسنه در مرا در خانه سروی
هست کاندر سایهٔ قدش خانه ده بنم بر سروم واردر که انک قدی سایه سنده فراغ از سرو بستانی
و شمشاد چمن دارم بستانک سروندن و چمنک شمشادندن فراغ طوترم خانه دن مراد قلبی در سرودن
مراد تجلی ذات باری تعالی در رسد گر خاتم لعلش زنم لاف سلیمانی لایقدر که آنک لبی خاتمندن سلیمانلق
لافنی اورم چو اسم اعظم باشد چه باک از اهرمن دارم چونکه اسم اعظم اوله دیودن نه غم طوترم مراد
اسم اعظم ایله شیطاندن خلاص میسر ایدوکن بیاندر ز رندی شهره شد حافظ پس از چندین ورع
لیکن بو قدر تقوی دن صکره حافظ رندلک ایله مشهور اولدی اما چه غم دارم چو در عالم امین الدین
حسن دارم نه غم طوترم چونکه عالمده امین الدین حسنم واردر مراد بو صاحب دولتک عنایتی سایه سنده
عالمده کمسه دن خوف و باک طوتمزم دیمکدر امین الدین حسن دن مراد خاجی قوامدر که حافظ انک انعام
واحساننه غرقدر وله ایضا من که باشم که بر آن خاطر عاطر گذرم بن کیم اولم که اول عاطر و لطیف
خاطر اوزره خطور ایدم لطفها میکنی ای خاک درت تاج سرم لطفلر ایلرسن ای اول کمسه که سنک خاک
درک بنم تاج سرمدر بوندن مراد بر بزرگوار در که حافظه سلام ارسال ایدوب خاطرن صورمشدر دلبر بنده
نوازیست که آموخت بگو ای دلبر دلبری سکا بنده نوازلغی کیم اوکرتدی که من این ظن بر رقیبان تو
هرگز نبرم که بن هرگز سنک رقیبلرکه بو ظنی ایلتمزم مراد ظرافتله اول بزرگواره مصاحبت ایدوب نکاتید

اول بزرگواری دلبره ومصاحبلری رفعلره تشبیه ایتمشدر همتم بدرقهٔ راه کن ای طایر قدس همتکی
بنم یولمه قولاغوز ایله ای قدس طایری که دراز است ره مقصد ومن نوسفرم زیرا مقصد یولی اوزاق در
وبن نوسفرم مراد بودر که بز الکه وارب صاحب دولته اشعار ایلرکه بنی کندو حضورینه دعوت ایله ای نسیم
سحری بندگی من برسان ای نسیم سحری بنم عبودیتمی یرشند بویله دیو که فراموش مکن وقت دعای
سحرم که سحر دعاسی وقتی بنی فراموش ایلمه مراد بونده اول صاحب دولته کندوسنی اکدرمکدر خرم آن
روز کزین مرحله بربندم رخت خرم اول کون که بو مرحله دن اسبابمی تعلیم یعنی رحلت ایدم وز سر کوی تو پرسند
رفیقان خبرم ورفیقلرم بنم خبرمی سنک سر کویکدن صوره لر مراد اول صاحب دولتک حضور وسعادت
خانه سنه کتمکی طلبدر زره خلوتگه خاص بنما تا پس ازین باکه خاص خلوتکاهنک یولنی کوستر تا نشمدنصکره
می خورم با تو ودیگر غم دنیا نخورم سنکله شراب ایچم ودخی دنیا غمنی یمیم مراد سنکله کلمات تحقیقدن معاشرت
ایدیم دیمکدر پایهٔ نظم بلندست وجهانگیر بگوی نظمک پایه سی بلند وجهانگیر دردی تا کند پادشه بحر دهان نظم
پر گهرم تا بحر پادشاهی دهانمی پر گوهر ایده مراد شعرنی مدح درو پادشاهدن احسان طلب ایتمکدر تعلیله
حافظا در طلب گوهر وصل ای حافظ لایقدر اگر وصل گوهری طلبنده دیده دریا کنم از اشک
ودر او غوطه خورم کوزمی کوزیاشندن دریا ایدیم واونده طالم مراد وصال الهی ایچون کثرت بکا
لازم ایدوکن بیاندر **وله ایضا** درای بنی ودردم زیادت میکنی دردم بانکه نظر ایدیسن ونوری
بنم دردمی زیاده ایدرسن ترا می بینم ومیلم زیادت می شود هردم سنی کوررم ومیلم هردم زیاده اولور
اولکه دردم نوری معناسنه در ایکنجی دردم دردمرا معناسنه شرح اولندی وعکسی دخی جایزدر بعض
دیوانده مصراع اولده میکنی یرینه میشود واقع اولمشدر اول وقت مصراع اولده اولان زیادت زیاد
وتا وخطا در مرکب اولور معنی بویله اولور بنی کوررسن ونوری بنم دردم سنکله یادکدن کدرکه میشود میرود
معناسنه اولور مراد مرشدک زیاده استغناسن بیاندر بو وجه هم ممکن در مصراع ثانیده سنی کوردم
ومیلم نوری لکن زیاده اولور بو وجه اوزره هردم یرنه دردم اولور نوری معناسنه اولور بساط مانم که
پرسی نمیدانم چه سرداری بنی لطف وخوش لغله صورر سن بلمزم نه هوسک طور ترسن وفکرک نه در بعد ما نم
که کوشی نمیدانم مکر دردم بنم درمانم سعی اتمز سن مکر بنم دردمی بلمزسن خطا مرشده در نه راهست این که
بکذاری چون باد ببوارد معتقد کلدر بوکه بنی قوریه سن وباد کبی طیه سن کذاری آره وبانرم پرسن تا خاک

زحمت کردم بر او غروا ابنی کرد و صورتا که سنک خاک رهک اولم نیه مرشد مراد در ندارم دستت از
دامن مکر در خاک والدم هم سنک دامنکدن الی چکمزم مکر قبرده و اول وقت هم چه بر خاکم روان کی
بلکه در دامنت کردم چون که بنم قبرم اوزره یوریه سنی بنم غبارم سنک دامنکی طوتر خطاب نیه مرشده
در فرو رفت از غم عشقت دلم دم میدهی تا کی سنک عشقک غمندن بنم نفسم اشغنه کتدی یعنی
المغه مجالم قالمدی قچنه دکن باکه دم ویرسن دمادم از من بر آوردی نکیکو یه بر آوردم بنی هلاک
ایلمک دیلرسن که نفس یوقاری کتور یعنی امان ویرمزسن مراد مرشدک شدت ریاضتندن شکایتدر
شبی دل را بتاریکی ز زلفت باز می جستم بر کیجه قرکلقده کوکلمی سنک زلفکدن کرو استدم یعنی المغه
قصد ایتدم رخت می دیدم و جامی ز لعلت باز می خوردم سنک یوزکی کوردم و کرو سنک لبکدن
بر جام نوش ایلدم مراد محبت دنیا غلبه سنده اسرار الهیه دن فراغت ایلمک استدم تجلی جمال کرو بنی
اوالتنده ثابت قدم ایتدی دیکلر خطاب خدایه در کشیدم در برت ناکاه و شد در تاب گیسو
سنی ناکاه سینه یه چکدم و سنک کیسوک حرارتلو و مضطرب اولدی نهادم بر لبت لب را و جان
و دل فدا کردم اینجی سنک لبک اوزره قودم و جان و دل فدا ایلدم مراد اسرار الهیه نک حصولنده جان
و دل فدا ایتجه توب الهی میسر اولمدوغن بیاید رهغرم سبزه و صحرا چو می کردی روان بهر سبزه
و صحرا قصدینه چونکه بر سنر کیدرسن سرشک سرخ من کردد روان بر چهره زردم بنم صاری یوزم اوزره
قانلو کوز یاشم روان اولور تو خوش شو باش با حافظ برو کو خصم جان میده سن حافظله
خوش اول دشمنه دی جان ویر چو کرمی از تو می بینم چه باک از خصم دم سردم چونکه سندن صداقت
و دوستلق کورم صوق سوزلو دشمندن باکم نه باک و نه غم خطاب مرشده در خصمدن مراد نفس و شیطان
اولمق روشندر وله ایضا من نه آن رندم که ترک شاهد و ساغر کنم بن اول رند دکلم که محبوب و ساغری
ترک ایدم محتسب داند که من اینها کار را کمتر کنم محتسب بلور که بن بو ایشی آز ایدرم شاهددن مراد خدا
و ساغردن مراد عشق در بعض نسخه ده بو بیله واقع اولمشدر محتسب داند که من کارها چنین کمتر کنم محتسب
بلور که بن بو تجلیل براتش آز ایدرم کمتر کنم بو نکبی محللرده ترکیکنم معناسنه استعمال اولنور من که عیب توبه
کاران کرده باشم سالها بن که یللر یعنی چوق زمان ترک عشق اولنلری تعییب ایتمشم اولم توبه از می
وقت کل دیوانه باشم کر کنم گل وقتی اگر شعرده واغمت ایدم مجنونم عشق در دانه استم من غواص و دریا بیکده

عشق الهی دردانه سید روبن غواص وحاتعا دریاد ریکده دن مراد خانقاه در سر فرو بردم در
ایچی تا کجا سر برکنم بونده طالدم عجب قانده چقارم مراد بو سلوک وصال جانانه وسیله اولوری دیو
تحیرده اولدیغمن بیاندر منکه از یاقوت ودر اشک دارم گنجها بن که کوزیاشنک یاقوت ودر ریزندن گنجلر
طوترم کی نظر در فیض خورشید بلند اختر کنم بلند ستاره لو خورشیدک فیضندن نظر ایلرم معادنکه حصولی
افتاب عالم تابک تربیه سیله دریا قوتیدن مراد صافی قاندر ده دردن مراد صافی کوزیاشیدر مراد عشقده
اولان حالاتی بیاندر که انک سببیله قناعت واستغنایه وصول بولمشدر من که دارم درگدایی گنج سلطان
بدست بن که گدالقده سلطانلق گنجنی الده طوترم کی طمع در گردش گردون ودون پرور کنم شعله پرور
ملکگر دوننه تجبن طمع ایلرم مراد خشنده قناعت سببیله سلطان وقت ایدوکن بیاندر گنج پرنه گنج اولمق
جایزدر که بو جقامغنانه در لاله ساغر گیر ونرگس مست وبرمن نام فسق لاله ساغر طوتجی ونرگس مست
ونیم اوزرمده فسق نامی داوری دارم بسی یارب کراداور کنم چوق دعوی وخصومتم وار در عجب
کیمی حاکم ایدیمکه حقی اوزره حکم ایده مراد ظاهرده اولان فاسقلری منع اتمیوب کندوسنه فسقی اسناد
اتدوکلرندن شکایتدر گر تو میکویی که زاهد شو بخشم ور ولی اگر سن دیرایسک که زاهد اول دیعلی الراس
والعین لکامیروم این فتورت باشاهد وساغر کنم گیدرم بونی شاهد وساغر له مشورت ایدرم مراد عشق
الهی یی ترک اتمدوکن اشعار در عاشقانرا اگر در اتش می پسندد لطف دوست دوستک لطفی اگر عاشقلری
روزخده اولمغی بکلنه تنک چشمم گر نظر در چشمه کوثر کنم اچ کوزلویم یعنی شعله ایم اگر کوثر چشمه سنه نظر
ایدرم مراد صدانک قضاسنه جان وداردن رضا اظهار ایدر گر چه بیدی تمر ناگه چنین صافی شدم اگر میغ
سز سکوت اغاجی کبی ناگاه بویله صافی اولم یعنی بنده عشق الهی اولیه بعد ازین از شرم روی گل کجا
سر برکنم شمدن صکره گلک یوزی شرمنده قنده باش قالدررم حاصلی یعنی اگر بنده عشق الهی اولیه
صاحب کشف اولان عاشق قنده باش قالدرمغه قادر اولمزم دیمکدر چون صبا مجموعه گل را باب لطف
ست چونکه صبا گلک مجموعه سنی آب لطفله یودی مراد گل تمام آچلوب لطیف اولدی دیمکدر بیخ دلم
صدانکه نظر بر صفحه دفتر کنم هیچ داورنادان اولوم اگر کتاب یوزنه نظر ایدم مراد عشق وهی مکاشفه
وقتی علم ظاهره التفات اتمزم دیمکدر وچنین بی راه حواهد گفت با مامدعی اگر مدعی شو بویله یوسز
وادیسز دیک ایستیه خاک راه پادشاه از دستاو بر سرم انکالنده پادشاهک خاک راهنی باشمه

صاحبه بادشاهه شکایت ایدر گرچه گرد آلود فقرم شرم باد از همتم اگرچه فقیرم باکه همتدن شرم
اولسون اگر آب چشمهٔ خورشید دامن تر کنم اگر چشمهٔ خورشید آبیله دامنی تر ایدرم مراد حقدن غیری
احتیاج عوضی ایتمزم دیمکدر عهد و پیمان فلک را نیست چندان اعتبار فلکک عهد و پیمانه اول قدر
اعتبار یوقدر عهد با پیمانه بندم شرط با ساغر کنم پیمانه‌یله عهد بغلرم ساغرله شرط ایدرم مراد عشق و می شدد
غیریله معامله ایتمم دیمکدر بیا تا در باز گشت یکدم عنان ای ترک شهر آشوب من ای بنم آشوب محبوبم بر دم
عنانکی کرو چک یعنی توقف ایله تا ز اشک و چهره راهت پر زر و گوهر کنم تا اشک و چهره دن سنک یولکی زر
و گوهر ایدم زردن مراد یوزی گوهردن مراد گوز یاشیدر خطاب بر شیوهٔ رندی نه لایق
بود وضع زالکون رندلک شیوه سی بنم وضعمه لایق دکل ایدی چونکه در افتادم چرا اندیشهٔ دیگر کنم
چونکه بو حاله کدرشدم نیچون بر غیری فکر ایدیم یعنی [illegible] لیاقتم یوغ ایکن سلوک ایتدم اما ترک ایتمزم دیمکدر
دوش می گفتند لعلت قند می بخشد ولی دون کیجه دیرلر سنک لبک قند بغشلر اما تا نبینم در دهان
خود کجا باور کنم کندو آغزنده گورمیم قنده اعتقاد ایلرم مراد علم الیقین اولان حالی عین الیقین اوله
طلب در لب دن مراد کلام ربانی در گوشهٔ محراب ابروی تو میخواهم ز بخت بختدن سنک محراب ابروک
ایکرو کوشه سنی استرم تا در نماز صبح و شامی درس عشقی از بر کنم تا اوراده هر صبح و هر اخشام عشقدر
سنی ازبر ایدیم خطاب خدایه در من که امروزم بهشت نقد حاصل میشود باکه بو کون بالفعل جنت حاصل
اولور وعدهٔ فردای واعظ را چرا باور کنم واعظک فردا وعده سنه بن نیچون اعتقاد ایلرم حسن لفظنک
معناسی مصراع ثانیه قید اولندی مراد اولیاء الله دلالن آخرته مقام و رعایته دنیاده شاهده
ایدوب واعظه احتیاج اولمدوغن بیاندر من غلام شاه منصورم نباشد دور اگر بینان
منصورک غلامییم بعید و بدیع اولمز اگر از سر تمکین تفاخر بر شه خاور کنم قدرت اوجندن آفتاب
اوزره تفاخر ایدیم دوش لعلت عشوهٔ می داد حافظ را ولی دون کیجه سنک لبک حافظه بر عشوه
ویردی اما من نه آنم کز وی این افسانها باور کنم بن اول دکلم که اندن بو افسانه لره اعتقاد ایدیم
مراد پادشاه اولمق روشن در که احسان متعلق بعض نسنه اقرار ایتمش اولا ظاهر اولسون ایچون اعتقاد
ایلمزم دیو پادشاهه عرض حال ایلر بعض نسخه ده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر زاهد وقت کار چه
سود آیستا [illegible] حافظا هوشدار رکا وقتی زهد نه سود ایدر ای حافظ عقلک جمع ایله تا عودی

خوانم و اندیشهٔ دیگر کنم تا بر اعوذ او قویم و بر غیری فکر ایدم مراد لطیف زمانده عشقا و ریاضدن
فراغت فکری سلطانی فاسد فکر ایدوکن بیاندر ولہ ایضا مژده وصل تو کو کز سر جان برخیزم
سنک وصلکک مژده‌سی قنی که جان هوسنده قالقم طایر قدسم و از دام جهان برخیزم طایر قدسم و جهان
باغندن قالقم به ولای تو که گر بندهٔ خویشم خوانی سنک محبتک حقیچون اکر بنی کندو غلامک اوقیه‌سین
از سر خواجگی کون و مکان برخیزم کون و مکان افندیلکینک هوسندن قالقم بوراده قسم ایچوندر که
مصراع ثانیه مصروفدر خطاب خدایه در خیزم بو اوج مملوده قالقم یعنی فراغت ایدم معناسنه یارب از ابر
هدایت برسان بارانی یاربی هدایت سحابندن بر باران ایرشدر پیشتر زانکه چو گردی ز میان برخیزم اورته‌دن
اوکدن رک که بر غبار کبی اورتادن قالقم یعنی کدم بر سر تربت من با می و مطرب بنشین بنم مزاریمک باشی
اوزره می و مطرب ایله اوتور تا به بویت ز لحد رقص کنان برخیزم تا سنک بویکله قبرمدن رقص ایدرک
قالقم خطاب مرشده در که اندن قبری اوزره کلمکدن غرض سماع طلب ایلمکدر اولان میل و محبتی اشعار در
ایچوندر گرچه پیرم تو شبی تنگ در آغوشم کش اگرچه پیرم سن بنی بر کیجه محکم کنارکه چک تا سحرگه ز کنار
تو جوان برخیزم تا سحر وقتی سنک کناریکدن جوان قالقم خطاب مرشده در که اندن قرب زیاده فیض
طلب ایلر جوان اولمسی اکر روحانیت حاصل اولمسی در خیز و بالا بنما ای بت شیرین حرکات قالقدیغک
کوستر ای شیرین حرکات محبوب تا چو حافظ ز سر جان برخیزم تا حافظ کبی جان و جهان هوسندن قالقم
یعنی جمیعسنی ترک ایدم خطاب مرشده در که اندن رقص و سماع ایلر ولہ ایضا نماز شام غریبان چو گریه
آغازم غریبلرک اخشام نمازنده چونکه گریه‌یه باشلیم به مویه‌های غریبانه قصه پردازم غریبانه مویه‌لر له
قصه دوزم مویه نوحه و آهسته آهسته اغلمقدر به یاد یار و دیار آنچنان بگریم زار یار و دیار
یادیله ایکلین و اوفر اغلیم که از جهان ره و رسم سفر براندازم که جهاندن سفرک راه و رسمنی رفع ایدم
مراد دیار غربتده زیاده متألم اولدوغن بیاندر من از دیار حبیبم نه از بلاد غریب بن حبیبمک دیارندنم
غریب بلاددن دکلم مهیمنا به رفیقان خود رسان بازم ای مهیمن بنی کرو کندو رفیقلرمه ایرشدر
مهیمن حافظ و ناظر دیار غربتده مراد عالم ارواحه نسبت دنیا اولمق اعتبارد[ر] و کندو شهرینه نسبت
بر غیری شهر اولمق جایزدر خدای را مددی ای دلیل ره تا من الله ایچون بر مدد ایله ای یول کلاغو زی
تا به بکوی میکده دیگر علم بر افرازم تا میخانه محله‌سنده کرو علمی دیکیم یعنی تکرار خانقاهه وارم خرد زیرکی

من کی حباب بردارد عقل بنم پیرلکمدن قچن حباب طوتر که بازباشمی طفل عشق می بازم که کر و بر
طفل محبوبه عاشق اولمشم صنم طفلدن مراد نفس اولمق روشن در روز شد اولمق احتمالدر که عصیاندن
اولمق اولدوغندن اوتری طفله تشبیه اتمش اولابی صبا و شمالم نی شناسد کس صبا و شمالدن غیری بنی کمسه
اکلمز عزیز من که بجز باد نیست دمسازم ای بنم عزیزم که باد دلدن غیری مصاحب و همرازم یوقدر هوای منزل یار
زنده کانی ماست یارک منزلنک هواسی بزم آب حیاتمزدر صبا بیار نسیمی ز خاک شیرازم ای صبا شیرازم مملکتندن
باکه بر رایحه کتور سرشکم آمد و عیبم بکفت روبروی کوزم یاشی طاشره کلدی و عیبمی آشکاره سویلدی
شکایت از که کنم خانکیست غمازم کیمدن شکایت ایدیم که غمازم خانکی در یعنی خانه دندر ز چنگ زهره شنیدم که
صبحدم میکفت زهره نک چنکندن اشتدمکه صباح وقتی ایدردی یعنی زهره صباح وقتی چنکنی چالغو ایدردی
بیت مرید حافظ خوش لهجه خوش آوازم خوش اوازه خوش سخن حافظک مریدی ام مرید محب معناسنه در
و له ایضا هرچند پیر و خسته دل و ناتوان شدم هر دکلو که پیر و خسته دل و ناتوان اولدم هرگه که یاد روی
تو کردم جوان شدم هرگاه که سنک یوزکی یاد ایلدم جوان اولدم خطا. خدایه در شکر خدا که هرچه طلب کردم
از خدا خدایه شکر که هر نسنه که خدادن طلب ایلدم بر منتهای همت خود کامران شدم کندو همتمک منتهاسی
اوزره کامران اولدم مراد سلوکده مطالب علی و مقصد اقصا اولان وصال جانانه وصول بولدوغی
اظهار شکردر در شاه راه دولت سرمد بتخت بخت دولت سرمد شاه راهنده طالع مبارککی ایله باجام
می بکام دل دوستان شدم شراب جامی ایله دوستلرک کوکلی مرادیله اولدم ازل اولدرکه اولی اولمیه ابد
اولدرکه اخری اولمیه سرمد اولدرکه ایکی طرفیله جامع اوله ای گلبن جوان و دولت بخور که من ای تازه
گل فدانی دولت میوه سنی یه که یعنی دولتکدن متمتع اول در سایه تو بلبل باغ جهان شدم سنک سایکده
جهان باغنک بلبلی اولدم خطا. فرشته در بعض نسخده جهان یرینه جنان واقع اولمشدرکه جمع جنت در یعنی
اکه کورن اولور اوز حرف و صوت جهانم خبر نبود اول جهانکه حرف و صوتدن بنم خبرم یوق ایدی اندر ملکت
غم تو چنین نکته دان شدم سنک عشق و غمک ملکتنده بویله نکته دان اولدم خطا خدایه در بعض نسخده
حرف و صوت یرینه فوق و تحت واقع اولمشدرکه مراد آسمان و زمین در مراد عشق الهی سببیله معارف و اسرار
کسب ایدوب کن اشعار در از آن زمان که فتنه چشمت بمن رسید اول زماندن که سنک چشمک فتنه سی باکه
ایرشدی ایمن ز شر فتنه آخر زمان شدم آخر زمان فتنه سنک شرندن ایمن اولدم مراد محبت ذات سببیله

زمانه‌نک سر و شورندن خلاص ایلدم دیمکدر زان روز بر دلم در معنی گشاده شد یعنی قپوسی اولکوندن کوکلم اوزره
آچلمش اولدی که ساکنان درگه پیر مغان شدم که پیر مغان درگاهنک ساکنلرندن اولدم مراد بر مرشده مرید
اولالدن صوفت و حکمت چشمه‌سی قلبمدن روان اولدی دیمکدر قسمت حوالتم بخرابات میکنند قسمت ازلی یعنی میخانه‌یه
حواله ایلر یعنی اول جانبه سوق ایلر هر چند کین چنین زدم و آنچنان شدم هر نه قدر که بویله اوردم و اویله اولدم
یعنی هر نه قدر که زهدده سعی ایلدم حاصل اولمدی عشق الهی حاصل اولدی من پیر سال و ماه نیم یار بی‌وفاست
بن سال و ماه پیری دکلم یار وفاسزدر بر من چو عمر میگذرد پیر از آن شدم بنم اوزرمه عمر کبی کچر اندن پیر اولدم
مراد سلوک و ریاضته مرشدنک عدم التفاتندن شکایتدر دوشم نوید داد عنایت که حافظا دونکیجه عنایت
حق بکا مشتاق ویردی که ای حافظ باز آکه من بعفو گناهت ضمان شدم کل که بن سنک گناهک عفوینه
ضامن اولدم مراد عنایت باری قیلیجق جرم و عصیان عفو اولنور دیمکدر وله ایضا این چه شوریست
که در دور قمر می بینم بو نه شور و غوغادر که دور قمرده کورورم همه آفاق پر از فتنه و شر می بینم دو کلی عالمی
فتنه و شردن پر کورورم دختران را همه جنگست و جدل با مادر دخترلرک مادرلریله دو کلی جنگ و جدللری واردر
پسران را همه بدخواه پدر می بینم پسرلری دو کلی پدرلرینه بدخواه کورورم ابلهان را همه شربت ز گلابست و شکر
ابلهلرک دو کلی شربتی کلاب و شکردندر قوت دانا همه از خون جگر می بینم داناننک غداسنی دو کلی جکر قانندن
کورورم مراد جهله نعمتده علما محنت و المده ایدوکن بیان ایدر اسب تازی شده مجروح بزیر پالان عربی
آت سمر التنده یاغر اولمش طوق زرین همه در گردن خر می بینم آلتون طوقی دو کلی خرک بوینندە کورورم
مراد ناواقف رعایت و عزتده و دانا المده و ذلتده اولدوغین اشعاردر پند حافظ بشنو خواجه برو نیکی
کن حافظک پندینی قبول ایله یوری ای کشی ایلک ایله که من این پند به از گنج گهر می بینم بن بو پندی کوهر
خزینه‌سندن یک کورورم زیرا پند سعادت ابدیه‌یه سبب در ایلیه سعادتی اولکمسه‌یه که پند قبول ایده بیت
دریغا در چنین دور ستمکار که جهل از روی عزیزست و هنر خوار خلایق روی که دانا ز معارف
چو طفلان گشته مفتون بر زخارف اگر سحبان بود در ژنده یا دلق نسنجندش بو زن با قلی خلق وگر
باشد خری بر پشت استر کنندش حمله با عیسی برابر افاضل در مضایق گشته محزون غوانان چون جنینا
آماده از خون بیت هنر عرض ایلمک شمدی جهانه جواهر اتمغه بکزر بیابه حرف النون ای سلطان
گل پیدا شد از طرف چمن گل سلطانک تاجی چمن طرفندن پیدا اولدی مقدمش یا رب مبارک بادبر

سرو وسمن یا ربا سرو وسمن اوزره الکمعدی مبارکباد اثر خوش بجای خویشتن بود این نشست
خسروی بو پادشاهانه جلوس لطیف کند ویرنده اولدی تا نشیند هر کسی اکنون بجای خویشتن تا هر
هرکمسنه یری کندو یرنده اوتوره مراد بو پادشاه عادلک تختنه جلوس اشعار در نته که مابعدنده واقع
اولان بیتلر ده روشن ایدر خسرو دیده یا نسبت ایچون اولتی روشن در خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتمت
جم خاتمنه حسن خاتمه ایله بشارت ویر که اسم اعظم گرد از وکوتاه دست اهرمن زیرا اسم اعظم انده دیوک
الندن قصه ایلمدی مراد پادشاهی تسلیه در خاتم جمه تشبیه ایتمکله جم دن مراد بونده حضرت سلیماندر که خاتمی
هر گره صبح چنین حیله ایله برجا ربه تک الذین آلمثل بیدی لیکن حسرکمسه دن ضرر اولمدی تا ابد معمور باد این
خانه کز خاک درش تا ابدی بو خانه معمور اولسون کلانک قپوسی خاکندن تا هر نفس باد یمین رنجان می وزد با یمین
باد یمین هر نفس رحمان رایحه سیله اسر مراد بودر که پادشاهی شرع شریفی رعایت اتدوکندن و خلقه عدل
اوزره اولوب عشق لوالدوغندن ولی تشبیه اتمشدر که ولی دن مراد ویس قرنی حضرتیدر که ذکری
بگذشت در شوکت پورپشنگ و تیغ عالم گیر اوپشنگ اوغلنک شوکتی و الک عالم گیر تیغی یعنی پهلوانلغی در
در همه شهنامها شد داستان انجمن دوکلی شهنامه لرده خلقک مشهوری اولدی پورپشنگ افراسیاب
در که انی رستم زال دن غیری کمسه زبون اتمشدر عاقبت کیخسرو الندن هلاک اولدی پورپشنگ دن مراد بونده پادشاهی
در گویا بو پادشاه اول نسلدندر خنک چوگانش بحرخت رام شد در زیر دین چرخ چوگانه منسوب
خنکی سنک ایرک التنده رام اولدی شهسوار اچونکه بمیدان آمدی گوی بزن ای شهسوار چونکه میدانه
کلدک بر طوب اور مراد پادشاهی خیره دلالت در جویبار ملک را آب روان شمشیر تست ملک جویبارینک
آب روانی سنک شمشیرکدر که نظام عالم سببدر تو درخت عدل بنشان بیخ بد خواهان بکن سن عدل
درختنی دیک دشمنلرک کوکنی قاز مراد پادشاهی عدله دلالتدر که موجب ازدیاد دولت و سلطنتدر
بعد ازین نشگفت اگر با نکهت خلق خوشت شمد نشکر عجب اولمدی بعد عجب دکلدر اگر سنک لطیف
خلقک رایحه سیله خیزد از صحرای ایرج نافه مشک ختن ایرج صحراسنده مشک ختن نافه سی حاصل اولان
مراد پادشاهی اخلاق حمیده ایله مدحدر ای ایرج برصحرانک آهمیده گوشه گیران انتظار جلوه خوش
میکنند گوشه گیرلر لطیف جلوه منتظرلردر بر شکن طرف کلاه و برقع از رخ برفکن کلاهک کناری
بوشو و یوزکدن برقعی رفع ایله خطاب پادشاهه در کلاهکی پادشاهانه باشکه اوزره قویوب غرض

جمال ایله دیمکدر مشورت با عقل کردم گفت حافظ می بنوش عقل ایله مشورت ایلدم ایتدی ای حافظ شراب
ایچ ساقیا می ده بقول المستشار مؤتمن ای ساقی شراب ویر المستشار مؤتمن قولی ایله مراد عقل معاد حالا
عشق الهی اولنکه اولر جانبنه سوق ایتدوکن بیان ایدر بو حدیث شریفک معناسی بو بله در مشاوره اولنمش کمسه ضرر
و بلادن امیندر که صکره پشیمان اولمز ای صبا بر ساقی بزم اتابک عرضه دار ای صبا اتابک بزمنک ساقیسنه عرض ایله
تا از آن جام زر افشان جرعه بخشد بمن تا اول زر افشان جام دن بکا بر جرعه احسان ایده مراد ظرافتله پادشاه دن
احسان طلب ایدر **وله ایضا** ای نور چشم من سخنی هست گوش کن ای بنم گوزم نوری بر سوز وار در
استماع ایله چون ساغرت پرست بنوشان و نوش کن چونکه سنک ساغرک برد ر ایچور و ایچ مراد
صاحب دولتلر و بنده در پیران سخن بتجربه گویند گفتمت سکا دیدم پیرلر سوزلری تجربه ایله سویلرلر ای پسر توبه ایله
گوش کن اگاه اول ای پسر که پیر اولاسن پند استماع ایله **بیت** کر امروز گفتار ما نشنوی مبادا که فردا پشیمان
شوی … بر هوشمند سلسله ننهاد دست عشق خوش گفت ای عقل معاش ایله مقید اولان هوشمند اوزره زنجیر قومدی
یعنی اکه عشق نصیب اولمادی خواهی که زلف یار کشی ترک هوش کن ایسترایسک که یارک زلفنی چکه سن هوشنی
ترک ایله مراد عقل معاش طبقه سنده اولان کمسه عشق الهیه واصل اولمز اسرار الهیه یه مطلع اولمز دیمکدر
زلفدن مراد اسرار الهیه و یاردن مراد باری تعالی در تسبیح و خرقه لذت مستی نبخشد تسبیح و خرقه سکا مستلک
و لذتنی بغشلامت در همت طلب از پیر می فروش کن بو همتکه مراد مستلکه حصولیدر همتی مرشد دن طلب
ایله دیمکدر مرشد سر عشق دوست لک حصولی دیمکدر با دوستان مضایقه در عمر و مال نیست دوستلره عمر
و مالده مضایقه یوقدر صد جان فدای یار نصیحت نیوش کن نصیحتی قبول ایدیجی یاره یوز جان فدا ایله دریا؟
عشق وسوسه اهرمن ببست عشق الهی یولنده شیطانک وسوسه سی چوقدر هش دار و گوش دل به پیام سروش
کن عقلکی جمع ایله و کوکل قولاغنی سروشک خبرینه ایله مراد سالک عشق الهی اولانه وسوسه شیطاندن حذر ایتمکه تنبیه در
برگ نوا تبه شد و ساز طرب نماند نوا برگی خراب اولدی و ذوق سازی قالمدی ای چنگ ناله برکش و ای
دف خروش کن ای چنگ ناله چک و ای دف خروش ایله مراد عشق الهینک طالبی زیاده قلیل ایدوکن بیان ایدر
چنگ و دف دن مراد مرشدلردر ساز بونده فائده و درونک تدارکی معناسنه مستعملدر برگ ازق و نوا
فاهیت معناسنه در که چنگ و دف مناسبتی ایله ساز و نوا خوب واقع اولمش معنای تصنعی … سندن قطع
نظر مراد عالمده شوق و ذوق و سرور و حضور قالمدی دیمکدر ساقی که جامت از می صافی تهی مباد

ای ساقی که سنک جامکی صافی شرابدن بوش اولمشدر چشم عنایت بمن دردنوش کمن بمن دردنوشه
بو عنایت نظرینه ایله مراد مرشددن فیض و همت طلبی در سرمست در قبای زرافشان چو بگذری اللّٰه
تعالی ایله طوقنمش قفتانده چونکه سرمست واستغنا کچرسن یک بوسه نذر حافظ پشمینه پوش کن نه
پشمینه پوشی حافظ بر بوسه نذر ایله مراد قرب الهی حاصل اتمش مرشددن کندو سنه حالت وجذبه
طلبی در ولَه ایضاً بالابلند عشوه گر نقش باز من بنم نقش باز عشوه لر بلند قامت محبوبم کوتاه کرد
قصه زهد دراز من بنم دراز زهدم کا قصه سنی قصه ایله دی مراد نفسک مکر وحیله سندن ایرشن ضرری
بیان در و مراد مرشد اولمق احتمالی در که عنایت بنی زهد مرتبه سندن خلاص ایتدی دیمک اولادیدی دلا که
آخر پیری و زهد و علم کور دکمی ای کوکلم پیرلک و زهد و علم آخرنده با من چه کرد دیده معشوقه باز من بنم
معشوقه بازچشمم باکه نه ایلدی مراد بنه عشقه وصول بولدوغن اشعار در از آب دیده بر سر آتش نشسته
ام کو زمم یاشندن آتش اوزره اوتورمشم کو فاش کرد در آفاق راز من دیراد وکلی عالمه بنم رازمی
کوزمم یاشی فاش ایلدی کوکه او تعدیرنده اولوب کرد فعل ماضی اولمق اوزره شرح اولندی اماکو
کرد امر حاضر اولوب معنی بویله اولمق جایزدی بنم رازم دوکلی عالمه فاش اولسون لیکن اولی وردو نشاندر
گفتم بدلق زرق بپوشم نشان عشق ایتدیم ریا خرقه سیله عشقک نشاننی ستر ایدم غماز بود اشک و عیان
کرد راز من کوزمم یاشی غماز ایدی بنم رازمی فاش ایلدی مست است یار و یاد حریفان نمیکند یاد باد ساقی در
ومصاحبلرنی یاد ایلیز ذکرش بخیر ساقی مسکین نواز من آنک ذکری خیرله اولسون الهی بنم مسکین نواز
ساقیم بو یاهم وجه در بنم اول مسکین نواز ساقیمک ذکری خیرله اولسون مراد مرشدنک فیضندن جدا دوشدوکن
بیان ایدر می ترسم از خرابی ایمان که می برد ایمان نحرابلغندن قورقرم زیرا الیدر محراب ابروی تو
نمازمی سنک محراب ابروک بنم نمازمک خطابه نفسه در که ریشر چشمم فتاد در بر خود چو شمع خنده
زنان گریه میکنم کندومه شمع کبی خنده ایدرک کریه ایلرم تا با تو سنکدل چه کند سوز و ساز من عجب سن
سنکدله بنم سوز و سازم نه ایلر خطاب نفسه در که هرکز نصیحت پذیر دکلدر سوز و ساز یانوب یاقلمق
معناسنه در نقشی بر آب میزنم از گریه حالیا شمدیلک کریه دن آب اوزره بر نقش اورورم یعنی کریه ایلرم
تاکی شود قرین حقیقت مجاز من بنم مجازم عجب نجه حقیقته قرین اولور مراد المجاز قنطرة الحقیقة
حسبنجه بنده اولان عشق مجازی نجه عشق حقیقیه مبدل اولور دیو کریه وتفکرده ایم دیمکدر بیت

تا شیع کر زین سرو کرزان سر سنت؛ عاقبت ما را بدین سرو دهر سنت؛ یارب کی ان صبا بوزد کز نسیم او عجب
اول صبا چون اسکه انک رایحه سنده کرد شمامهٔ کرمش کارساز من انک کرمی شمامه سی بنم کارسازم
اولا مراد نفحهٔ رحمانیه دن کنده وسنه بر شمه طلب ایدوکن بیاندر شمامه بر بنده رایحه معناسنه در حواهد
جوا ز نماز تو کاری نمیرود ای زاهد چونکه سنک نماز کدن برایش حاصل اولمز دز مستی شبانه و سوز
و کدازمن و بنم کیجه لرله اولان مستلکدن و سوز و کدازمدن یعنی بونلردن ندخی نسنه حاصل اولمز ایلیه
ای زاهد مغرور اولمه مراد عبادتنک عبادتندن خدای تعالی مستغنی ایدوکن بیاندر حافظ از غصه سوخت بکو
حالش ای صبا حافظ غصه دن یاندی انک حالنی دی ای صبا یادشاه دوست پرور دشمن کداز من بنم
دشمن ایدیجی دوسته رعایت ایدیجی شاهه مراد مرشددن فیض طلبیدر دشمندن مراد نفس و دوستدن مراد
روح و شاهدن مرشد در وله ایضا چندانکه کفتم غم با طبیبان اول قدر که غمی طبیبلره دیدم درمان نکردند
مسکین غریبان مسکین غریبلر درمان ایلمدیلر درج محبت بر مهر خود نیست محبت درجی کندو مهری اوزره
دکلمدر یارب مبادکام رقیبان یا رب رقیبک مرادی حاصل اولمه مراد مرشد جانبندن بخشیده نقصان
مشاهده ایدوکن اشعاردر و مراد بر صاحب دولت و یا بر دوسته اولمق جایزدر درج حقه و صندوقجه
دیرکه ذی قیمت و خوشبوی نسنه قورلر آن کل که هردم در دست خاریست اول کلکه هردم بر خار النده در
کو شرم باد تا از عندلیبان دی سکا بلبللردن شرم اولسون کلدن مراد محبوبه اولمق وار که نامعقوللرله
مصاحبت اتدوکندن اوتری بویله دیه و صاحب دولت اولمق وار که ارذال ایله مصاحبت اتدوکیچون بویلکه دیه
و درمستی اولمق وار که اعداسیله مصاحبت اتدوکندن اوتری بویله دیه یارب امان ده تا باز بیند یارب
امان و یرتا کرو کوره چشم محبان روی حبیبان محبلرک چشمی حبیبلرک یوزنی ما در نهان با یار کفتیم بز
پنهان درمزی یاره دیدک نتوان نگفتن درد از طبیبان طبیبلردن دردی ستر ایملک اولمز یاردن مراد
مرشد و خدا اولمق ممکندر ای منعم آخر بر خوان وصلت ای منعم آخر سنک وصالک خوانی اوزره تا چند
باشیم از بی نصیبان نیجه دک نصیب سزلردن اولالم خطاب خدایه در منعم اسم فاعلدر حافظ نکشتی شیدای
کیتی حافظ جهانک دیوانه سی اولمزدی کر می شنیدی پند ادیبان اکر ادیبلرک پندنی قبول ایدیدی
بو هم وجه در ای حافظ عالمک شیداسی اولمزدک اکر ادیبلرک پندنی قبول ایدیدک وله ایضا ای روی ماه
منظر تو نوبهار حسن ای جانان که سنک آی صورتلو یوزک حسنک نوبهاریدر خال و خط تو مرکز لطف

ومدار حسن سنک خالک لطافتنک مرکزی و خط حسنک مداری در مراد حبیب اکرم حضرتیدر اول مقاره نشاندر
بیت کس نیست در جهان که ز حسنت عجب نماند ای در کمال حسن عجبتر ز هر عجب در چشم پر خمار تو پنهان
فسون سحر سنک پر خمار چشمکده سحر فسونی پنهاندر در زلف بیقرار تو پیدا قرار حسن سنک بیقرار زلفکده
حسن قراری ظاهردر بیت تا زلف تو شبست و رخت آفتاب چاشت والليل والضحى است مراورد روز
شب حسن بر چندن تجلیمی برای بلیه آمدی مراد نوبت بر چندن کا مانند عظیم الشان برنی کلمدی
دیکلدر خط آ حبیب اکرم حضرتینه در سروی کاست چون قدت از جویبار حسن حسن ارمغی انک
کناریندن سنک قدک کبی بر سرو حاصل اولمدی مراد حبیب اکرم حضرتینک علو قدرن بیاندر خرم شد از ملاحت
تو عهد دلبری کا سنک ملاحتکدن دلبرلک زمانی خرم و لطیف اولدی فرخ شد از لطافت تو روزگار حسن مبارک
اولدی سنک لطافتکدن حسن روزکاری مراد حبیب اکرم حضرتینک زمان رسالتنی بیاندر که انک ضوء جمالیله
عالم کفر ظلمتندن خلاص بولوب ایمان و اسلام نوریله روشن اولمشدر از دام زلف و دانه خال تو در جهان
سنک دام بکزر زلفکدن و دانه یه بکزر خالکدن جهانده یکمرغ دل نماند که نکشته شکار حسن حسنک شکاری
اولمامش بر کوکل مرغی قالمدی مراد وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا ونذيرا حسبنجه جمیع عالمه پیغامبر اولدی
دیکلدر زلف ذکری اسرار الهیه یه تمام وصول بولمسیدر خال ذکری مظهر ذات اولمسیدر بیت هر کس نیافت
جرعه ز جام وصل تو زین بزمگاه تشنه جگر رفت و خشک لب گر دلبت بنفشه از آن تازه و ترست سنک
لبک اطرافنده بنفشه اول سببدن تازه و تردر که آب حیات میخورد از چشمه سار حسن زیرا حسن چشمه سارندن
آب حیات ایچر مراد امور شرعیه و احوال طریقت و اسرار حقیقت قیامته دکن ثابت ایدوکن اشعاردر
دایم بلطف دایه طبع از میان جان دایم لطفله طبع دایه سی جان اورتاسندن می پرورد بناز به
در کنار حسن نازله سنی حسن قوجاغنده بسلر خطاب حبیب اکرم حضرتینه در که قوت قلبدن پاکدر
حافظ طمع برید که بیند نظیر تو حافظ امیدی ایلدی که سنک نظیرک کوره یعنی نظیرک یوقدر دیار نیست
جز رخت اندر دیار حسن حسن دیارنده سنک رخکدن غیری دیار یوقدر مراد حبیب اکرم حضرتینک
خاتم النبیین و سید المرسلین اولدوغن بیاندر وله ایضا بهار و گل طرب انگیز گشت و توبه شکن
بهار و گل طرب انگیز و توبه شکن اولدی بشادی رخ گل بیخ غم ز دل برکن گلک یوزی شوقنه غم
کوکنی کوکلدن قوپر مراد وقت مکاشفه ده مرشدک یوزی شوقنه عشقه سعی ایله دیمکدر رسید

باد صبا غنچه در هواداری باد صبا ایرشدی غنچه هوادارلغنده نه خود بیرون شد و بر خود درید
پیرامن کندوسندن طاشره کتدی وکندو اوزره پیراهنی یرتدی یعنی نیلکی ترک ایدوب جوشه کلدی
مراد سالک مبتدی نفحهٔ رحمانیه ایله عشق الهی ده کمال استعداده واصل اولدی دیمکدر طریق صدق
بیاموز از آب صافی دل صافی دلدن صدق طریقنی اوکرن زیرا ایچنده نسنه یوق هرنه وار ایسه اوسننده در
براستی طلب آزادگی چو سرو چمن چمن سروی کبی آزاده لکی راستلقده طلب ایله سروه آزاد اطلاق
جمیع وقتده تازه و لطیف اولدیغی اعتباریله در بیت کرد ز دست برآید چو گل باش کریم و گر
ز دست نیاید چو سرو باش آزاد عروس غنچه بدین زیور تبسم خوش غنچه یوز زینت و بو لطیف تبسمله
بعینه دل و دین می برد بوجه حسن عروس کبی وجه حسنله دل و دین الیلدر مراد غنچه یه عروسه تشبیه ایدوبکن
اشعار در صفیر بلبل شوریده و نفیر هزار دیوانه بلبلک صقلغی و هزارک نفیری برای وصل گل آمد
برون ز بیت حزان گلک وصالی ایچون بیت حزندن طاشره کلدی مراد قصه دن حصه اعتباریله
عشاق وصال جانان شوقنه جوشش و خروشه کلدیلر دیمکدر ز دستبرد صبا گرد گل کلاله نگر صبانک
صبانک دستبردندن گلک اطرافنده اولان پرچینه نظر ایله شکنج گیسوی سنبل ببین بروی سمن
سمنک یوزنده سنبل گیسوسنک بو کلمی کور یعنی سنبلده شکنج اولدیغی کبی سمنک یوزنده دخی وار
مراد صنع خدای استغرابدر که صبانک وسیله سیله ظهور بولمشدر دست برد بهادرلق و غلبه و هجوم
اما بعنده تروسته هلکسو استادلغدن کنایتدر حدیث قصه دوران ز جام جو حافظ دوران قصه سنک
سوزنی جامدن ایسته ای حافظ بقول مطرب و فتوی پیر صاحب فن مطربک قولی و صاحب فن
پیرک فتوی سیله مراد دنیانک احوالی عشق الهی ایله زیاده روشن اولور دیمکدر و له ایضا
چو گل هردم ببویت جامه بر تن گل بنی هردم سنک بویکله تنم اوزره جامه یی کنم چاک از گریبان تا بدامن
آتنی گریباندن دامنه دکن یرتارم خطاب خدایه در بوی دلدار مراد نفحهٔ رحمانیه در تنت را دید گل گوییا
که در باغ دیرسن گل سنک تنکی کوردی که باغده چو مستان جامه را بدرید بر تن مستلر کبی اوستنده
اولان جامه سنی یرتدی مراد اولان من شیء الا یسبح بحمده مضمونجه هر شیءده بر حالت وار ایدوکن
بیابند من از دست غمت مشکل برم جان سنک غمک الندن جانی مشکل الیدرورم یعنی جانی خلاص
ایلمک مشکلدر دلی دار از نوا ساز ببردی از من احاسنکو کلمی بندن اسان الدک خطاب خدایه در

بعولر دشمنانه برکشتی از دست دشمنلر سوزیله دوستدن دوندک نکرد هیچ کس با دوست دشمن
هیچ که دوست ایله دشمن اولمز خطاب نفسه اولمق روشندر خطاب عام اولمق احتمالی دوستدن جدا
خدا در دشمنانده واد نیا طیند ربکن کم سینه ام آه جگر سوز مخالفت ایلمه که سینه مده جگر سوز آه
برایدی همچو دود از راه روزن یوقاری کلور روزن یولنده تتوتن یوقاری کلدوکی کبی مراد علل
نفسه اجاره یه نافسر دعدن منع اتدوکی اشعار در ثنت در جامه چون درجام باده جامه ایچنده تنک جام
ایچنده شراب کبی در جام دل شراب کوبند رنک کبی جامه دن تنک کورنور که لطیف در دلت در سینه چون
در سیم آهن سنک قلبک سکده سیم ایچنده آهن کبیدر نفسه خطاب اولمق جایزدر رو خدانک تمام لطافتله ظهور
وصف استغناسنی بیان اولمق ممکن دربوا و صافه محبوبه تشبیه ولنمق اعتباریله بیار ای شمع اشک
دیده چو من ای شمع مجلس چشمکدن کوز یاشنی یاغدر که شد سوز دلت بر خلق روشن زیرا سنک
سوز دلک خلقه روشن اولدی دمل اشکن ود ریا مینداز کوکلیج صبیم و ایاغمه آتمه که دارد در سر زلف
تو مسکن زیرا سنک سر زلفکده مسکن طوتر خطاب خدایه اولمق روشندر در سر زلفدن مراد اسرار الهیه در
اکر دل بست در زلف تو حافظ اکر حافظ سنک زلفکه کوکل باغلدیسه بد نیار کار او در یا فیعلن انک
ایشنی بو وجهله ایاغه براقمه خطاب خدایه اولمق روشندر **وله ایضا** چون شدم خاک رهش
دامن بیفشاند زمن چونکه انک خاک راهی اولدم بندن دامنی سلکدی یعنی اعراض ایلدی و ربکویم دل بکردان
رو بکرداند زمن و کر مخالفت وجفادن کوکلکی دوندر دیسم بندن یوزنی دوندرر مراد نفسک عقله
ایتدوکی مخالفتی بیاندر روی رنکین را بهر کسی منماید همچو کل رنکین و زیبا یوزنی کل کبی هر کسه کوستر
و ربکویم باز پوشان باز پوشاند زمن اکر یوزکی ستر ایله دیسم بندن ستر کسب عنان ایلر مراد نفس اجاز
عقله ستر فروا تمدوکی بیاندر **بیت** نمی نازد این نفس کشتر چنانکه عقل تواند کفتن غنان
کر چو شمعش پیش میرم بر غمم خندد چو صبح اکر شمع کبی انک اوکنده اولم بنم غمه صبح کبی خنده ایدر یعنی
تمسخر ایدر ور برنجم خاطر نازک بر نجاند زمن اکر انجم نازک خاطرینی بندن انجیندر مراد عقل معاش نفس اجازه
الندده تمام زبون ایدوکی بیاندر دیده را کفتم که آخر یک نظر سیرش ببین چشمم ایدم آخر اکا بر نظر طوی
بق کفت میخواهی مکر تا جوی خون راند زمن ایتدی مکر استرسن تا بندن قان ارماغی اقیده مراد
نفسه متابعت ضرر محض ایدوکی بیاندر او بجویم تشنه و من با لبی تا چون شود او بنم قاتلم صو سز

و بن انکا لبنه صوسزم عجب نیجه اولور کام بستانم از وی یا داد بستانند زیرا اندن مرادم یا بندن داد آل

مراد یا بن نفسی اصلاحه کتورم یا نفس بنی هلاک ایده دیمکدر دوستان جان دادم از برای دهانش

بنگرید آنکه دهانی ایچون اوتری جان ویردم ای دوستلر کورک کورک نه کوچکجک مختصر چون باز می ماند یعنی

که او بر مختصر نسنه ایله بندن کرو قالور مراد نفسک املا عشقندن اوتری عقل تسلیم کلی یه رضا اظهار

ایتدوکن بیان ایدر گر چه زهادم تلخی جان بر آید باک نیست اگر زهادکه بنم جانم تلخ لعله حقه باک یوقدر

بس حکایتهای شیرینت باز می ماند یعنی بندن چوق شیرین و لطیف حکایتلر کرو قالور مراد عشق

الهیک ایله مشهور اولمغه سبب ایدوکن بیان ایدر ختم کن حافظ که زین گونه خوانی درس عشق سونکی

ختم ایله ای حافظ زیرا عشق درسنی اگر بو نکه دن اوقویه سن عشق در هر گوشه افسانه خوانید یعنی

عشق هر گوشه ده بندن براف انه اوقور مراد عشقله زیاده شهرتم اولور دیمکدر **وله ایضا** خدا را

کم نشین با خرقه پوشان الله ایچون خرقه پوشلر ایله اوتورمه رخ از رندان بی سامان مپوشان حقیر

و بی عقل و بی اعتبار رندلردن یوزنکی اورتمه یعنی انلردن اعراض ایلمه در زیر خرقه بسی آلوده که هست

بو خرقه ده چوق آلوده لک و ناپاکلک واردر زیرا عجب و ریادن خالی دکلدر خوشا وقت قبای باده

نوشان که نه خوشدر باده نوشلرک قباسنک وقتی مراد صورت صلاحده اولان مرائیلرک قدح و صوت

نغماده اولان عشاقی مدحدر تو نازک طبعی و طاقت نداری سن نازک طبعسن و طاقت طوتمزسن

گرانیهای مشتی دلق پوشان بر بلوک دلق پوشلرک ثقلتلرینه خطاب بر محبوبه یا بر صاحب دولته در

درین صوفی وشان دردی ندیدم بو صوفی کبیلرده بر درد عشق کورمدم که صافی باد عیش دردی

نوشان که عاشقلرک عیشی صافی اولسون مراد دنیا پرست عشق الهی اولمدوغن بیان ایدر بیا و مسکین

این سالوسان بین گلگون و بو مرائیلرک غمین و حیله سندن کور صراحی خون دل و بربط خروشان صراحی

خون دل و بربط فغان ایدیجیدر مراد بودرکه مرشدلر دخی مرائیلرک بی حضوری مراد بو اولمق جایزدر

شرابخانه ایدر رو ساز دکلر یعنی فاسقلردر ز جور مستم کرده مستور نشین چونکه بنی مست ایلمیشسن

سن مستور اوتورمه چو نوشم داده زهرم منوشان چونکه بکا نوش ویرمیشسن بکا زهر ایچورمه خطاب

خدایه در مراد عالم ارواحده اولان لطفی دنیاده اولان محبتی تذکردر لب میگون و چشم مست بگشا

قرمزی لبکی و مست چشمکی آچ که از شوق لعلی خاست و جوشان زیرا سنک شوقکدن ... غامده در

یعنی آتش کورمش و جوشش ایدیجی رخطاخدایه درکه شراب جوشش ده اولدوغی کبی جمیع ذرات
انک محبتیله رقص وسماعده در زدلکرمی حافظا برحذر باش حافظک حدت وتیزلکندن حذر اوزره
اول که دارد سینه چون دیگ جوشان زیرا جوشش ایدیجی چولمک کبی بر سینه سی وار در خطا منکره در
مراد قلبنده اولان حرارت عشقی بیاندر **ولە ایضا** خوشتر از فکر می و جام چه خواهد بودن شراب
و جام فکرندن خوشترک نه اوله کرک تا ببینیم که سرانجام چه خواهد بودن تا کوره لم عاقبت نه اولسه کرکدر
می و جام دن مراد عشق و مرشد در غم ایام مخور یار که ایام نخواهد ماند ای یار ایامک غمنی یمه زیرا
ایام قالمسه کرکدر باده خور خوش غم ایام چه خواهد بودن خوش و بی غم باده ایچ ایام غمی نه اولسه
کرکدر باده خور غم مخور و پند مقلد منشنو باده ایچ غم یمه و مقلدک پندینی استماع ایلمه اعتبار سخن عام
چه خواهد بودن عام سوزنک قدر و اعتباری نه اولسه کرکدر مراد عشق الهی به سعی ایلیه اصلا دنیا
غمنی یمه و عامک سوزینی استماع اتمه بوخصه عشق الهیدن بی بهره اولورسن دیمکدر مرغ کم حوصله
کو غم خود خور که بر و دلقورتق مرغه دل کنده و نمکی یه زیرا انک اوزره رحم آنکس که نهد دام
چه خواهد بودن اول کمسنه نک رحمی که طوزاق قورنه اولسه کرکدر یعنی فلک که صیاد جهاندر اصلا
کمسنه یه ترحم ایلمز مراد کند و سنک موت دن خوفی اولمدوغن اشعار در قورتق مرغه دل کنده و غمنی یسون
زیرا انک اوزره یعنی سکا اول کمسنه نک نه رحمی اولور که اول کمسنی شکار اتمک ایچون طوزاق قوردی
معنای محصله سی بویله در دست رنج تو همان به که شود صرف بکام همان اولیکه سنک کسب
اتدکک نسنه مرادکه صرف اوله دانی آخر که بنا کام چه خواهد بودن بلورسن آخر که بالضروری آو
کرکدر پیر میخانه همی خواند معمایی دوش مرشد کامل دون کیجه بر معما اوقودی از خط جام که
و جام چه خواهد بودن جامک خطندن که عاقبت نه اوله کرکدر مراد مرشد عشق سبیله جهانک فنا
بیاباید و کمن اشعار در خط جام دن مرادی رواندن مراد عشق بردم از ره دل حافظ بدف و چنک
و غزل حافظک کوکلنی دف و چنک و غزل ایله یولدن الدم تا جزای من بدنام چه خواهد بودن عجب
من بدنامک جزاسی نه اوله کرکدر مراد مرشدک ارشادیله طریق عشقه سالک اولدوغن بیاندر
ولە ایضا دانی که چیست دولت دیدار یار دیدن بلور میسن که دولت نه در یارک دیدارنی کورمکدر
در کوی او گدایی بر خسروی گزیدن انک محله سنده کدالغی پادشاهلق اوزره اختیار ایلمکدر دولت

بونلردن یاردن مراد یاری نعمه‌در چیست دولت سوالدر بانی پس جوابدر از آن طمع بریدن اسماع

بود ولیکن جاندن امید کسمک ایسالندر اما از دوستان جان مشکل در **بیت** لولا مفارقة الاحباب

ما وجدت، بها المنایا الی ارواحنا سبلا. خواهم شدن به بستان چون غنچه با دل تنک بستانه کتمک استرم

غنچه کبی تنک دل ایله وارنجا بنیک نامی پیراهنی دریدن واندی نیک نام لقبله بر پیراهن یرتمق مراد بر

زنان صلحی لباسنده عمل ایتمک استرم دیمکدر که چون نسیم با گل راز نهفته گفتن گاهی باد نسیم کبی گل ایله مخفی

راز دیمک که سرّ عشقبازی از بلبلان شنیدن گاهی عشق بازلق سرّنی بلبلردن اشتمک مراد اهل الله

ایله اسرار عشقدن مصاحبت طلب ایتدوکی اشعار در بوسیدن لب یار اول ز دست مگذار اول

یارک لبنی اوپمکی الدن قومه کآخر ملول گردی از دست و لب گزیدن زیرا عاقبت دست و لب اصرمقدن

ملول اولورسن یعنی پشیمان اولورسن دست و لبکی اصرسن یاردن مراد کلام ربانی و ذکر الهیدر فرصت

شمار صحبت کز این دوراهه منزل مصاحبتی فرصت صای زیرا بو ایکی یوللو منزلدن چون بگذریم دیگر

نتوان بهم رسیدن چونکه کچه‌یوز کروهری بریمزه ایرشمک ممکن اولماز مراد دنیانک فناسنی بیاندر گویی

برفت حافظ از یاد شاه منصور گویا شاه منصورک یادندن کتدی یا رب بیادش آور درویش پروریدن

یا رب درویش بسلمکی انک خاطرنه کتور مراد شاه منصوردن رعایت و احسان طلبیدر **وله ایضا**

ز در درآی وشبستان ما منور کن قپودن ایچرو کل و بزم شبستانمزی منور ایله هوای مجلس روحانیان

معطر کن روحانیان مجلسنک هواسنی معطر ایله خطاب خدایه اولمق روشن درکه بو بیتدن مراد تجلی

جمالی اوله در ردن مراد درد اوله به چشم و ابروی جانان سپرده‌ام دل و جان دل و جانمی جانانک

چشم و ابروسنه تسلیم ایتشم بیا بیا و تماشای طاق و منظر کن کل کل و طاق و منظر تماشا ایله طاق بونده

کمر معناسنه در که ابرو مراددر و منظر بونده پنجره معناسنه در که چشم مراددر مراد غیب هویت و تاثیر

ذاته وصول بولدوغنی بیاندر بو بیتده صنعت لف و نشر غیر مرتب واردر ز خاک مجلس ما ای نسیم باغ

بهشت بزم مجلسمز خاکندن ای جنت باغینک نسیمی بر شمامه بفردوس و بعود مجمر کن فردوسه رایحه آلت

و جنت مجمرنه عود ایله مراد عشق الهی حاصل اولان محللر جنتدن لطیف ایدوکن بیاندر **بیت** آسمان

سجده بر دوش زمینی که در او یک دو کس یکدل و دمساز خدا بنشینید بعض نسخه‌ده بو بیت دخی واقع

اولمشدر بگو بمازن جنت که خاک این مجلس جنت خازننه دی که بو مجلسک خاکنی بتحفه بسوی فردوس

دعوی مجمر کن تحفه ایله فردوس جانبنه الت و مجمره عود ایله حجاب دیده ادراک شد شعاع جمال ادراک
چشمه می باد اولدی جمالک شعاعی بیا و نظرگه خورشید را منور کن کار و خورشیدک نظرگاهی منور ایله
مراد کلی جمال طلبی در ستاره شب هجران نمی‌فشاند نور هجران شبنک ستاره‌سی نور صاچمز یعنی نور زنده
روشنالق حاصل اولمز بیام قصر برآ و چراغ مه برکن قصر کمالی اوزره کل و ماه چراغنی رفیع ایله زیرا
سنک قدر و محلک اکه احتیاج قلمز مراد عالم قبض دن خلاص الچون نور تجلی‌سنی طلب ز چون شاهدان چمن زیر
بار حسن تو اند چونکه چمن شاهدلری سنک حسنک یوکی التنده در یعنی حسنکدن بونلر مغلوب لردر
کرشمه بر سمن و ناز بر صنوبر کن سمن اوزره کرشمه و صنوبر اوزره ناز ایله مراد حسن مصنوع صانعه نسبت
نا چیز ایدوکن بیاندر فضول نفس حکایت بسی کند ساقی فضول نفس چوق حکایت ایلر ای ساقی تو کار خود
مده از دست و می ساغرکن سن کندو ایشکی الدن ویرمه و ساغری شراب ایله پر ایله مراد نفسک معوزیتم عمادن
اتمیوب عشقه سعی ایله دیمکدر طمع بنقد وصال تو حد ما نبود سنک وصالک نقدینه بزم حدمز دکلدر
حوالتم بدان لعل همچو شکر کن بزی اول شکر کبی لذیذ لبه حواله ایله که اندن متمتع اولالم مراد وصال
جانانه کندو سنه لایق کورمیوب کلامیله قناعت اتدوکن بیاندر لب پیاله ببوس انکهش بمستان ده
پیاله‌نک لبنی اوپ اندن صکره انی مستانلره ویر بدین لطیفه دماغ خرد معنبر کن بو لطیفه ایله عقلک
دماغنی معنبر و معطر ایله مراد مرشددن فیض طلبید ز تنقیح دماغ الچون اکر نغیه نصیحت کندکه
عشق مباز اکر نغیه نصیحت ایلرسه که عشقه سعی اتمه پیاله‌یی بدو فش کود دماغ ز رندکن اکه بر پیاله ویردی
دماغنکی تر و لطیف ایله مراد طالبی عشق الهی دن منع ایدن عالمه شراب عشقی ویرکه دماغنده اولان خللار
مندفع اولا دیمکدر ز زین مرقع و خرقه ننک در تنگم بو مرقع و خرقه دن زیاده مضطربم بیک کرشمه
صوفی وشم قلندر کن بر صوفیانه کرشمه ایله بنی قلندر ایله مراد مرشددن جذبه و التفات طلبی در رسوم
و عادتدن خلاص الچون کرشمه کوشه چشم انظر در سیر از ملازمت عیش و عشق مهرویان منیته
و ماه رویلرک عشقنه ملازمت دن صکره زرکارها کنی شعر حافظ از بر کن ایشلر نکه ایلرسن حافظک شعر
ازبر ایله مراد عشق الهی دن و اسماء و صفات تشغلدن صکره بنم شعری ازبر ایله دیمکدر مراد ماه رولردن
مراد اسماء و صفاتدر **وله ایضا** شراب لعل کش و روی مه جبینان بین قرمزی شراب چک و ای الیلولرک
یوزینه نظر ایله خلاف مذهب انان جمال اینان بین انلرکه مذهبنک خلافی بونلرک جمالنه نظر ایله وجبین لر

دمی آداولیاء الله در اثنادن مراد مرائی صوفیلر در انیاندن مراد دخی قلدر بزیر دلق مرقع کمرها دارند
مرقع دلقلک آلتنده کمندلر طوتارلر دراز دستی ایں کوته آستینان بین بو قصه یکلولرک اوزلغی
کور مراد صوفیانه لباس کیوب ضال ومضل اولان مرائی شیخلری در که حق تعالی حضرتندن خوف
ایتمزلر زمانه ده اولان بدبخت مرائیلر کبی بخرمن دو جهان سرفرو نمی آرند اکی جهان خرمننه باش اکمزلر
دماغ وکبر گدایان وخوشه چینیان بین گدالرک وخوشه چینلرک دماغ وکبرینه کور مراد عشق الهی خرمننده
خوشه چین اولان عاشق موحدلر که حق تعالی نک قپوسندن غیری قپویه وارمزلر بیت بنزد خوشه
چین خرمن عشق همه عالم نمی ارزد بکاهی بهای نیم کرشمه هزار جان طلبند ادنی التفات بهاسی بیک
جان طلب ایدرلر نیاز اهل دل وناز نازنینان بین اهل دلک نیازینه ونازنینلرک نازینه کور اهل دلدن مراد
طالبدر نازنینان دن مراد مرشدلردر حدیث عهد محبت زکس نمی شنوم محبت عهدینک سوزنی کیمسه دن
اشتمزم وفای صحبت یاران وهمنشینان بین یارلرک ومصاحبلرک وفاسنی کور مراد زمانه ده دستلرک
وفاسزلغندن شکایتدر بیت باوفا خود نبود در عالم یا مکر کس درین زمانه نکرد اسیر عشق شدن چاره
خلاص منست عشقه اسیر اولمق بنم خلاصمه چاره در ضمیر عاقبت اندیش بیش بینان بین پیش بینلرک
عاقبت فکر ایدیجی ضمیرینه کور مراد عشقه کرفتار اولمق نفس وهوادن ومحبت ماسوادن خلاصه سبب
ایدوکن بیان ایدر غبار خاطر حافظ بر د صیقل عشق عشق صیقلی حافظک خاطرینک غبارینی التدی
یعنی پاک ایلدی صفای اینه پاک پاکدنیان بین پاکدنلرک پاک اینه سنک صفاسنی کور که قلبلرینه
عشق خدادن غیری بر نسنه یوقدر وله ایضا نکته دلکش بکویم خال ان مهرو بین دلکش ومقبول
بر نکته دیرم اول مهرونک خالنی کور عقل وجان رابسته زنجیر ان کیسو بین عقل وجانی اول زنجیره بکزر
کیسوسنه باغلنمش کور عیب دل کردم که وحشی وضع وصحرای مباش کوکلمی تعیب ایتدم وحشی اسلو بلو
وصحرای اولمه کفت چشم شیر کیر وغنج آن اهو بین ایتدی انکه شیر کیر اولان چشمی واول اهونک
نازینه کور آن اهودن مراد چشم درکه مضمر پرنه مظهر قهر نکشن در بونده واقع اولان حالدن
ذات باری وکیسودن مراد اسرار الهیدر اداولنمق ممکن در حلقه زلفش تماشا خانه باد صباست
انک زلفنک حلقه سی باد صبانک تماشا خانه سیدر جان صد صاحب دل انجا بسته هر موی بین هر مویه
انده یوز صاحب دلک جانی باغلنمش کور زلفدن مراد اسرار الهیه در که انده هزاران جان کرفتاردر
علیه

عابدان آفتاب از دلبر ما غافلند آفتاب پرستلر بزم دلبردن غافللردر ای ملامتگو خدا را رو ببین
ای ملامتگو بنم یوزمه باقمه انک یوزنه باق یعنی انک حقیقتی بندن معلوم اولمز بو وجه دخی جایزدر ظاهر
یوزمه باقمه باطن یوزنه باق دلبردن مراد باری تعالی در وجه اوله کوره و وجه ثانیه کوره مرشد اولمق روشندر
زلف دل دزدش صبا را بند در گردن نهاد انکه دل دزد زلفی صبانک بوینه بند قودی یا هوا داران
ره رو حیله که هندو ببین ره رو عاشقلره هندونک حیله سنی کور زلفدن مراد بونده ظلمت لوندر رهزنا ران
هزاران سالکی سلوک و ترقیدن منع ایتمشدر انکه من در جست و جوی او ز خود بگسسته‌ام اول کمسه
کیم انک طلبنده کندومدن برجانبه اولدم یعنی کندومدن چیقدم کس ندیدست و نشنید مثلش از هر سو ببین
انک مثلنی کمسه کورمشدر و کوشمز هر جانبدن نظر ایله انکه دن مراد خدادر حافظ ار در گوشه محراب
می نالد رواست حافظ اگر محراب گوشه سنده ناله ایده روادر ای ملامتگو خدا را آن خم ابرو ببین
ای ملامتگو الله ایچون اول خم ابرویی کور خم ابرودن مراد غیب هویت و قرب احدیت در کیم انکله وصولنه
ناله و سعی لازمدر آن مراد شاه منصوردر ای فلک سر بر متاب ای فلک شاه منصوردن مرادندن باش چکمه
تیزی شمشیر بنگر قوت بازو ببین شمشیرینک تیزلکنه نظر ایله بازوسنک قوتنی کور وله ایضا شاه شمشاد
قدان خسرو شیرین دهنان شمشاد قدلرک شاهی شیرین دهنلرک خسروی که بمژگان شکند قلب همه
صف شکنان دوکلی صف شکنلرک قلبنی مژکانیله اصر صف شکناندن مراد سایر مرشدلردر شاه
شمشاد قدان مراد کندونک مرشدی اولمق روشندر که رموز الهیه ایله جمیع سنه غلبه ایتمشدر مژکاندن
رموز الهیه در مست بگذشت و نظر بر من درویش انداخت مست اوغرادی و بن درویشه التفات
ایلدی گفت کای چشم و چراغ همه شیرین سخنان ایتدی ای جمیع شیرین سخنلرک چشم و چراغی تا کی از
سیم و زرت کیسه تهی خواهد بود تا کی سنک کیسک سیم و زردن بوش اوله گرک بنده من شو
و بر خوری ز همه سیم تنان بنم غلامم اول و جمیع سیم تنلردن یمش یه مراد بو در که نتیجه ذکر عشق و مالدن
خالی اولورسن بنم کبی مرید اول که سنی عشق الهیدن و سماع و صفادن بهره مند ایدیم کمتر از ذره نه پست
مشو مهر بورز کمتر از ذره دن کمتر دکلسن الحق اول محبته چالش تا بخلوتگه خورشید رسی چرخ زنان
تا چرخ اوررق خورشیدک خلوتنه ایرشه سن مراد عشقه سعی ایله که زیاده عالی قدر اولاسن
دیکیه بر جهان تکیه مکن ور قدحی می داری جهانه اعتماد ایلمه اگر بر قدح شراب طوتر ایسک شادی

زهره جبینان حور وش نازک بدنان زهره جبینلر و نازک بدنلر شوقنه ایچ مراد عشقدر نصیبک و اراده اولیاء الله
وعشقلرله مصاحبت ایله دیمکدر زیر پیمانه کشی من که روانش خوش باد بنم عشقمه سعی ایدیجی مرشدم که انک
روانی خوش اوله انک گفته پرهیز کن از صحبت پیمان شکنان عهد صحبتی بوزنلر مصاحبتندن پرهیز ایله دیدی
پیمان شکنان دن مراد اهوا و هوسه مایل اولان دنیا پرستلردر با صبا در چمن لاله سحر میگفتم لاله چمنده
یعنی لاله سی چوق اولو چمنده سحر وقتی صبایه دیدم که شهیدان که اند این همه خونین کفنان که بو جمیع
خونین کفنلر کیمک شهیدلریدر گفت حافظ من و تو محرم این راز نه ایم ایتدی ای حافظ بن و سن بو
رازک محرمی دکلز از می لعل حکایت کن و شیرین دهنان نقش الهی دن و اولیاء الله دن و سیما و صفاتندن
حکایت ایله مراد قضا و قدردن مصاحبت جایز دکل ایدوکن بیان ایدر دامن دوست بدست آور و ز دشمن
بگسل دوستک دامننی الکه کتور و دشمندن کسل مرد یزدان شو و ایمن گذر از اهرمنان الله دوستی اول
شیاطیندن ایمن و بی باک کچ دوستدن مراد خدا و دشمندن مراد نفس و شیاطیندر **وله ایضا**
گلبرگ را ز سنبل مشکین نقاب کن گل یپراغنه مشکین سنبلدن نقاب ایله یعنی که رخ بپوش و جهانی خراب
کن یعنی که یوزکی اورت و جهانی خراب ایله خطاب مرشده در که انک تجلی اولمسی مریدلره و خلقه ضرر
محضدر جهان ذکری مبالغه ایچوندر بفشان عرق ز چهره و اطراف باغ را بعده زکمن عرق صاچ و باغک
اطرافنی چوره شیشه های دیده عاشقان گلاب کن بزم گوزمز شیشه لرینی گلاب ایله خطاب مرشده
درکه اثار عشق و نفحات رحمانیه ایله عالمی لطیف ایلر بکشا بشیوه نرگس پر خواب مست را
چشمکی شیوه ایله آچ و ز رشک چشم نرگس رعنا بخواب کن و رشکدن رعنا نرگسک چشمنی
خوابیده ایله یعنی نرگس بنده ایله چشمک مست اولمسی شراب عشقک کیفیتی ظاهر اولمسی در زیر خواب
اولمسی استغراقدن اولمسیدر خطاب مرشده در ایام گل چو عمر برفتن شتاب کرد گل زمانی عمر گبی گتمکه
استعجال ایلدی ساقی بدور باده گلگون شتاب کن ای ساقی باده گلگونه دورنده شتاب ایله یعنی
بنفشه شنو و زلف نگار گیر بنفشه نک رایحه سنی ایشت و نگارک زلفنی طوت بنگر برنگ لاله و عزم شراب کن
لاله نک رنگنه باق و شرابه قصد ایله مراد بو نکته لطیف زمانده اسرار الهیه یه و عشقه سعی ایتمکدر خطاب گبی
عام اولمق روشن در رهی چو حباب دیده بروی قدح گشای حباب گبی چشمکی قدحک یوزنه آچ و گیت
خانه را قیاس اساس از حباب کن بو خانه نک بقا و اساسنی حبابدن قیاس ایله مراد دنیانک بقا و بنیادی

حباب کبی یعنی تیاب بلوب عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر زیرا که رسم و عادت عاشق کشتنست انککچون دل
که سنک عاشق کشلک رسم و عادتکدر یا دیگران قدح کش و با ما عتاب کن غیرلرله قدح چکر و بزه عتاب
ایله مراد اشد الناس بلاء الانبیاء ثم الاولیاء ثم الامثل فالامثل حسبنجه اهل هوا دنیاده عناد و راحتده و اهل
دل عنا و محنتده اولدیغین بیاندر خطاب خدایه در و مرشده اولمق جایزدر که مراد بو اوله غیرلرله اسرار عشقدن
مصاحبت ایدوب بزی محروم ایدرسن حافظ وصال میطلبد از ره دعا حافظ وصال طلب ایلر دعا یولنده یعنی
دعا ایله یارب دعای خسته دلان مستجاب کن یارب خسته دللرک دعاسنی مستجاب ایله یارب العالمین وله ایضا
صبحست ساقیا قدحی پر شراب کن صباحدر ای ساقی بر قدحی پر شراب ایله دور فلک درنگ ندارد شتاب
کن فلکک دوری اکلنمک طوتماز شتاب ایله مراد فرصتی غنیمت بلوب مرشددن فیض طلب ایتدرکن اشعاردر
زان پیشتر که عالم فانی شود خراب اندن اوکدنکه که عالم فانی خراب اوله ما را بباده گلگون خراب کن
بزی باده گلگون ایله خراب ایله مراد موتدن اول بزی عشق الهی ایله مست و خراب ایله دیمکدر خورشید
ز شرق ساغر طلوع کرد می آفتاب ساغر شرقنده طلوع ایلدی گر برگ عیش میطلبی ترک خواب کن اگر عیشه
استعداد و قدرت طلب ایدر ایسک خوابی ترک ایله مراد کثرت خواب ایله عشق الهی حاصل اولمز دیمکدر برگ یونده
ازق معناسنه هم جایزدر روزی که چرخ از گل ما کوزها کند شول کون که فلک بزم کلمزدن برداقلر ایلیه زنهار.
کاسه سر ما پر شراب کن زنهار بزم باشمز کاسه سنی پر شراب ایله مراد عشقه اولان حرصنی بیاندر ما مرد زهد و توبه
و طامات نیستیم بز زهد و توبه و طامات اری دکلز ما را بجام باده و ساقی خطاب کن بزه شراب جامندن
و ساقیدن خطاب ایله مراد بزه عشق و مرشددن سویله دیمکدر کار صواب باده پرستیست حافظا قول
ایتمش عاشقلقدر ای حافظ برخیز و روی عزم بکار صواب کن قالق و صوابه ایشه قصد یوزین ایله مراد عشقه
سعی صوابه محض ایدوکن اشعاردر وله ایضا فاتحه چو آمدی بر سر خسته بخوان چونکه کلدک بر خسته نک
باشی اوزره بر فاتحه اوقی لب بکشا که میدهد لعل لبت بمرده جان لبکی آچ و خاطره صورکه سنک لب لعلک
مرده یه جان ویرر مراد بودر که خواجه حافظ بر زمان خسته اولوب بر عزیز انک عبادتنه کلمش ایدی فاتحه
طلب ایتمش اکا بیان ایلر آنکه پرسش آمد و فاتحه خواند و میرود او کمسه که عبادته کلدی و فاتحه اوقودی کیدر
کو نفسی که روح را بکنم از پیش روان دی اکه بر نفس صبر ایلیون که جانمی انک اردندن روان ایدم گو ای حاضر
ای طبیب خسته روی زبان من ببین ای کمسه که خسته نک طبیبی سن بنم زبانمک اوستنی کور کین دم و دود سینه ام

بار دلست بو زبان که بو نفس و بو شیمک دود واهی لسانی اوزره کوکل یوکی دیمراد درونه درمانه طلب در
زیاده اضطرابه و ضعفی اشعار ایتمکدر اشعار ایتمک طریقیله گرچه تب استخوان من کرد ز مهر گرم و رفت اگرچه
استم بنم استخوانیمی اما بدنی گرم ایلدی و گیتدی همچو تبم نمی رود آتش مهر از استخوان محبت آتشی حمی گبی بنم
استخوانمدن گیتمز مراد حمی گبی آتش محبت گیتمز دیمکدر مراد افتاب معناسنه اولمق روشندر مهر نامه محبت معناسنه
در حال دلم چه جای تو هست بر آتش وطن بنم کوکلمک حالی سنک حالک گبی ایکه وطنی آتش اوزره در جسمم از آن
چو چشم تو خسته شد است و ناتوان جسمم او سببدن سنک چشمک گبی خسته و ضعیف اولمشدر مراد مصاحبتدر ایدوکن
بیاندر باز نشان حرارتم ز آب دو دیده و بین زکی گوزم یاشندن حرارتمی تسکین ایله و کور نبضم اگر میدهد هیچ نشان کی
نشان بنم نبضی که هیچ حیات و صحتدن نشان ویررمی مراد مرضنک شدتدن بیاندر زانکه مدام شیشه ام از پی
عیش داده است اولکه دایم باکه شیشه یی عیشدن اوتری ویرمشدر بونده شیشه دن مراد قدحدر شیشه ام
ازچه می برد پیش طبیب هر زمان بنم شیشه می هر زمان طبیبه نه ایچون ایلدر مراد معالجه ده شدتک
معاودتن بیاندر شیشه دن مراد بونده قاروره در حافظ از آب زندگی شعر تو داد شربتم ای حافظ
سنک شعرک که آب حیاتدن شربت ویردی ترک طبیب کن بیا نسخه شربتم بخوان طبیبی ترک ایله گل بنم شربتم
نسخه سنی اوقی نسخه شربتدن مراد شعریدر ومنه ایضاً منم که شهره شهرم بعشق ورزیدن منم که شهرک
مشهوری ام عشقه سعی ایتکله منم که دیده نیالوده ام ببد دیدن بنم که چشمی آلوده ایتمشم بد نظرله مراد اغ…
پرست اولمدوغن بیاندر وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم وفا ایلرز و ملامت چکرز و خوش اولورز
که در شریعت ما کافریست رنجیدن زیرا بزم شریعتمزده کافرلکدر مراد عشقده جمیع بلایه تحمل لازم ایدوکن بیاندر
به پیر میکده گفتم که چیست راه نجات میخانه پیرینه ایتدم که نجات یولی ندر بخواست جام می و گفت عیب پوشیدن
جام می استدی و عیب ستر ایتمک دیدی مراد سبب نجات عیبه بین اولمیوب عشق الهی یه سعی ایتمک ایدوکن
بیاندر و جایزدر که بخواست بانک که یله بخواستن معناسنه در مقصد رمز اولوب معنی بویله اوله جام ستمک
و عیب ستر ایتمک دیدی یعنی عشق الهی طلب ایتمک و عیب ستر ایتمک مراد ما ز تماشای باغ عالم چیست عالم باغنک
تماشاسندن بزم مرادمز نه در بدست مردم چشم از رخ تو گل چیدن گوز بیبکنک الیله سنک یوزکدن گل دیرمک
خطا به خدا به مراد مصنوعدن جمال صانعی مشاهده ایتدوکن بیاندر بمی پرستی از ان نقش خود بر آب زدم می
پرستلکله اول سببدن کندو نقشمی آب اوزره اوردم یعنی عشقه محکم باشندم که تا خراب کنم نقش خود پرستیدن

نالک

تا که کنده به طاپمق یعنی خود پرستلک نقشنی خراب ایدم مراد خود بینلک و خود پرستلکدن خلاص عشق
الهی ایله میسر اولور دیمکدر برحمت سر زلف تو واثقم ورنه تا سنک سر زلفک رحمتنه واثقم یوخسه کشش چو
نبود ازان سو چه سود کوشیدن اول جانبدن چونکه جذبه اولیه سعی ایلمکده فائده خطابه خدایه در مراد
جذبة من جذبات الرحمن توازی عمل الثقلین حسنجه حق تعالی حضرتندن جذبه و عنایت اولمینجه کوشش و عبادت
موجب قربت و رحمت اولماز دیمکدر ز خط یار بیاموز مهر با رخ خوب خوب یوزلی ایله محبتی یارک خطندن اوکرن که
گرد عارض خوبان خوشست گردیدن زیرا خوبلرک عارضی اطرافنده طولاشمق خوشدر مراد خدایه محبت ایتمک
لطیف ایدوکن بیان ایدر عنان بمیکده خواهم تافت زین مجلس بو مجلسدن عنانی میخانه یه چویرمک استرز
که وعظ بی عملان واجبست نشنیدن زیرا عمل سزلرک وعظنی استماع ایتمک واجبدر مبوس جز لب
معشوق و جام می حافظا معشوقک و جام مینک لبندن غیری اوپمه ای حافظا که دست زهد فروشان خطاست
بوسیدن زیرا مرائیلرک النی اوپمک خطادر ولـه ایضاً می فکن بر صف رندان نظری بهتر ازین رندلر صفنه
بوندن یکرک بر نظر براق بر در میکده میکن گذری بهتر ازین میخانه قپوسنه بوندن ایو رک بر گذر ایله مراد
مرشددن عاشقلره زیاده فیض و التفات طلب ایدوکن بیان ایدر در حق من لبت این لطف که می فرماید سخت خوب
سنک لبک بو لطفیکه ایدر بس لطیفست ولیکن قدری بهتر ازین زیاده لطیفدر ولیکن بوندن ایو رک
بر مقدار دخی لطف ایله مراد مرشددن زیاده فیض طلب ایدر آنکه فکرش گره از کار جهان بگشاد گو که
آنک فکری جهانک ایشندن عقده اچر گو در ین نکته بفرما نظری بهتر ازین دی بو نکته ده بوندن ایو رک
بر نظر بیور سون مراد کندونک سلوکی خصوصنده مرشددن زیاده همت طلب ایتمکدر دل بدان رود
گرامی چه کنم گر ندهم اول معزز و محترم روده دل ویرمیم نیلیم مادر دهر ندارد پسری بهتر ازین زمانه ما دری
بوندن ایو رک بر پسر طوغرمز رود بونده محبوب پسر معناسنه روشن در که مراد مرشدی در که محبوب مرتبه
نزول ایتمشدر که حاصل معنی بو در که زمانه ده اندن ایو مرشد یوقدر که اکا مرید اولم پس بوکه مرید اولورم
ناصحم گفت که جز غم چه هنر دارد عشق ناصح بکا دیدی عشق و غمدن غیری نه هنری طوتار گفتم ای خواجه
عاقل هنری بهتر ازین ایتدم ای عاقل خواجه بوندن ایو رک بر هنری وار در یعنی یوقدر حاصل معنی بو در که
عشقدن لطیف هنر یوقدر زیرا اول وصال خدایه سبب قویدر بیت حاصل عشقم همین بس کم اسیر غم او
دل بحالی ننهد میل بشاهی نکند من چه گویم که قدح گیر و لب ساقی بوس بن چون دیم که قدح طوت و ساقی نک

لبنی اوپ بشنوای جان که نکو بیند دگری بهتر ازین استماع ایله ای جان زیرا غیری که بوندن ایورکدر
کمکله حافظا شکر به میوه نباتست بچین حافظک قلمی شکر میوه لو نباتدر دیو تشبیه یعنی انک سوزی نباتدر زیرا که درین
باغ نبیابی ثمری بهتر ازین زیرا بو باغده بوندن ایو رک بر میوه بولمازسن باغدن مراد عالم اولمق روشندر
در احتمالدر که شعری باغه تشبیه اتمش اوله ولـه ایضا میسوزم از فراقت روی از جفا بگردان سنک فراقکله
یانرم جفادن یوز دوندر هجران بلای ما شد یا رب بلا بگردان هجران بزه بلا اولدی یا رب بلای دوندر
جلوه می نماید بر سبز خنگ گردون فلکک سبز خنکی اوزره ماه جلوه کوستر تا او بسر درآید بر رخش پا بگردان
تا او باش اشغه کله رخشی اوزره ایاغکی دوندر یعنی جولان ایله مراد مرشدک علو قدرینی بیاندر خنک
بوز آت و کوک آت رخش الاجه آت و سینمک آت یغمای عقل و دین را بیرون خرام سرمست عقل و دینی یغما سنه
طاشره یه سرمست چیق بر سرکلاه بشکن در بر قبا بگردان باشکده اوزره کلاهکی قیر او زرکده قباکی
دوندر مراد کندوکی زینت ایله دیکلمدر خطاب مرشده در که محبوب منزله سنه تنزیل اولنمشدر یغمای
عقل و دین دن مراد غلبات مشتعله مریدنه وادی حیرته ارشدرکی دراسته که شیخ عطار حضرتی بوبیله
بو معنای اشعار ایلمشدر بیت کفر کافررا و دین دیندار را ذرۀ دردت دل عطار را مرغول را برافشان
یعنی برغم سنبل مرغولی پریشان ایله یعنی سنبلک رغمنه کردن بوی عنبر گرد صبا بگردان عنبر خوریی تو زنده
صبانک اطرافنه دوندر مراد کندونک مرشده خطابدر که نفحات رحمانیه ایله بر جلوه ایله که خوشبوکی اولان
صبایه سندن رایحۀ طیبه اثری ایرشه مرغول ادرلمش صاحبه ای نور چشم مستان در عین انتظارم ای
مستلرک نور چشمی عین انتظارده ایم چنگ حزین و جامی بنواز یا بگردان بر آهسته چنک چال یا بر جامی دوندر
خطاب مرشده در که تشوق و برجی سوزلردن یا عشق الهی دن سویله دیمه دوران چو می نویسد بر عارضت
خطی خوش دوران چونکه سنک عارضنک اوزره بر لطیف خط یازر یا رب نوشته بد از یار ما بگردان یا رب
یارمازدن یازو یه برمی یا کوردن دوندر مراد بلالر دفعی ایچون مرشدکی حضنده دعا اتدوکی اشعاردر
حافظ ز خوبرویان بختت جز این قدر نیست ای حافظ خوبرولردن سنک بختک بو مقداردن غیری
دکلدر گر نیستت رضای حکم قضا بگردان اگر سنک اصلا رضاک یوغ ایسه قضانک حکمنی دوندر مراد
قضایه رضا اظهاریدر بگردان امر حاضردر که بعدنده تعجیز ایچوندر ولـه ایضا کرشمه کن و بازار ساحری
بشکن برکرشمه ایله و ساحرلک بازارینی صی بغمزه رونق ناموس سامری بشکن غمزه ایله سامری نک ناموسی

رونقنی صی مراد مرشددن طلب التفاتدر کند وسندن نامعتبر فکری ازاله اتمک ایچون بباد ده سرودستار
عالمی یعنی عالم خلقنک سر و دستارینی یله ویر یعنی کلاه گوشه باین دلبری ای بشکن کلاهک گوشه سنی دلبرلک
آیینیله سی مراد مرشددن کرامت اظهارینی طلبدر خلق عالم انک مریدی ومحبی اولسون ایچون بزلف گوی
که آیین سرکشی مگذار زلفکه دیکه سرکشلک عادتنی قو سوله بغمزه کوکه سپاه ستمگری ای بشکن غمزه که دیکه
ظالملق عسکرینی صسون خطاب مرشده درکه اندن لطف وملایمت طلب ایلر مریدلر حقنده برون
حرام و برگوی خوب از همه کس طایره صالن و دوکلی دن خوبلق طوبنی الت سزای حور بده رونق
پری ای بشکن حورک لایقنی ویر پرینک رونقنی صی مراد انک کاملک قدری حور و پری دن زیاده ایدوکن
اشعار در خطاب مرشده در با هو یان نظر شیر آفتاب بگیر نظر اهولری ایله آفتابک ارسلاننی طوت یابردان
رو تا قوس مشتری ای بشکن مقوس ابرولرکله مشتری نک قوسنی صی مراد مرشد عشق الهی و غیب هویتیله
صاحب تصرف اولدوغن بیاندر آفتابک برجی اسد و مشتری نک برجی قوسدر چو عطرسای شود زلف سنبل
از دم باد چونکه سنبلک زلفی بادک نفسندن عطرسای وخوشبوی اوله تو قیمتش بسر زلف عنبری ای بشکن
عنبره منسوب سر زلفکله سن انک قیمتنی صی مراد مرشدده اولان نفحات الهیه جمیع رایحه طیبه دن اطیب ایدوکن
بیاندر خطاب مرشده در چو عندلیب فصاحت فروشد ای حافظ چونکه عندلیب فصاحت صاتنه
ای حافظ تو قدر او بسخن گفتن دری بشکن سن انک قدرینی فارسی دری سوزینی سویلکله صای فارسی
دری بو نار سیدر وله ایضا مرغ دلم طایرست قدسی و عرش آشیان گوکلم مرغی قدسه منسوب بر طیردر
و آشیانی عرش در از قفس کالبد ملول سیر شده از جهان تن قفسندن ملول اولمشدر سیر اولمش
یعنی بکرنمش از سرای خاکدان چو بپرد مرغ جان بو عالمدن چونکه جان مرغی پرواز ایده باز مسکنی
کند بر در آن آستان کرو او آستانک قپوسی اوزره مکان ایلر مراد جناب قدسه ایرشور دیمکدر
بعض نسخه ده آستان برنه درستان واقع اولور که مراد خدادر چون بپرد مرغ دل سدره بود جای
او چون که مرغ دل پرواز ایده انک یری سدرة المنتهی در تکیه که باز ما کنگره عرش دان بزم طواف میکن
تکیه کاهمزی عرش بلن بل باز دن مراد روح مراد عشاق زیاده عالی قدر ایدوکن بیاندر سایه دولت
فتد بسر عالم جمیع عالمک باشنه اوزره دولت سایه سی دوشر گر بکند مرغ ما بال و پری در جهان اکر بزم مرغمز
جهانده بر پرواز ایده مراد اولیاء اللهک وجودی عالمه دولت و سعادت ایدوکن بیاندر در دو جهانش

مکان نیست بجز فوق نه چرخ اکی جهانده که ملک اوستندن غیری مکان یوقدر جسم وی از تعدد ستا جای
وی از لامکان انلک جسمی معدنندرکه خالدندر انک جانی لامکاندندر لامکاندن مراد جنابت قدسدر
عالم علوی بود جلوه که مرغ ما بزم مرغمزک جلوه کاهی عالم علوی در انجور او بود گلشن باغ جنان
انکه سودای باغ جنان گلشنی در تا دم وحدت زدی حافظ شوریده حال تا که وحدت دمنی اوردکی ای
شوریده حال حافظ جامه توحیدکش بر ورق انس وجان انس وجان ورقه او زره توحید قلمنی چک
یعنی خدادن غیریسنی ترک **بیت** حق حرف وحدت کسی نوش کرد که دنیا وعقبی فراموش کرد **وله ایضا**
یارب آن هوای شکین بکتش باز رسان یارب اول شکین آهوینی ختنه کرو ایرشدر روان ای
سرو روان را بچمن باز رسان واول سهی سرو روانی چمنه کرو ایرشدر مراد بر یار عزیزک قدومینه
طلبدر دکت پژمرده ما را نسیم بنواز یعنی صولمش بخمزی بر نسیم ایله اوخشا یعنی اول جان زتن رفته بتن
باز رسان یعنی اول تندن گتمش جانی تنه کرو ایرشدر ماه وخورشید بمنزل چو بامر تو رسند ماه
وخورشید منزلرینه یعنی منزللرینه چونکه سنک امرکله ایرشورلر یارمدی مرا نیز بمن باز رسان بنم ای
بوزلو یاری دخی کرو بکا ایرشدر دیده ها در طلب لعل یمانی خون شد لعل یمانی طلبنده چشملر خون اولدی
یارب ان کوکب رخشان بمن باز رسان یارب اول کوکب رخشانی کرو بنا ایرشدر مراد اول یار
عزیزک کلمه وصولنی طلبدر سخن اینست که ما بی تو نخواهیم حیات سوز بودر که بز سنسز
حیات استمزز بشنوای پیک خبرگیر وسخن باز رسان ای پیک خبر طوت وسوزمی انکه
وسوزی کرو اکه ایرشدر بو وجه او زره بیک مضافدر دیدی ای طائر میمون که همای از ره نه
کوردکمی ای مبارک مرغ که همای اخترلر پیش عنقا سخن زاغ باز رسان عنقانک حضورینه زاغ
درغینک سوزنی کرو ایرشدر مراد عوامدن بعضی راولوب اول عزیزه عرض حال ایتدوکن بیاندر
آنکه بودی وطنش دیده حافظ یارب اوکمسه که انک وطنی حافظک چشمی ایدی یارب بمرادش
زغریبی بوطن باز رسان مراد یله انی غریبلقدن وطنه کرو ایرشدر **وله ایضا** در بدخشان
لعل اگر از سنگ می آید برون بدخشانده لعل اگر طاشدن چقرسه آب رکنی چون شکر تنگ می آید
برون رکنابادصوبی شکرکبی تنکدن چقر تنک بونده صعب دره معناسنه در مراد شیرازی صدر
آبنی شکره تشبیه ایتکله در درون شهر شیراز از در هر خانه شهر شیرازک ایچنده هر خانه نک قپوسندن

دلبری رعنای شوخ شنگ می آید برون مقبول شوخ رعنا دلبر چقر مراد شیرازی نه جد کثرت
محاسبیله بوندن مراد اولیاء الله وعشاق اولمق احتمالی در مبالغه طریقیله از سرای قاضی و مفتی و شیخ
و محتسب قاضی و مفتی و محتسب سرایندن بادهای بیغش گلرنگ می آید برون قرمزی صاف شرابم چقر
مراد طالب عشقک کثرتی بیاندر بر سر منبر بوقت وجد و زاری حال منبر اوستنده وجد و حالک
ریاسی وقتنده از سر دستار واعظ نیک می آید برون واعظک دستاری اوجندن بنک چقر مراد شیراز ده
اهل ریا اعتبار بولمز دیمکدر در درون باغها از مطرب صبح و شام باعلا کننده مطربک آوازی صبح و شام
وای بلبل بانوای چنگ می آید برون بلبلک نوبادی چنگ آوازیله طاشره چقر در چنین شهری بد ر دیار
واندده وای بو مجلس بر شهرده یاردر دری و وای غصه سیله حافظ از خانه از آن دلتنگ می آید برون
حافظ خانه دن اول سبب دن دلتنگ و پریشان طاشره کلور **حرف الواو** ای قبای پادشاهی راست
بر بالای تو ای پادشاهلق قفتانی سنک قامتکه راست در تاج شاهی را فروغ از گوهر والای
تو پادشاهلق تاجنک زیب و فروغی سنک بلند ذاتک دن در آفتاب فتح هر دم طلوعی میدهد فتح آفتابنه
هر دم بر طلوع ویرر از کلاه خسروی رخسار مه سیمای تو پادشاهلق کلاهندن سنک آیه بکزر رخسارک گرچه
خورشید فلک چشم و چراغ عالمست اگرچه فلکک آفتابی عالمک چشم و چراغی در که عالم انکیله روشن در
روشنائی بخش چشم اوست خاک پای تو سنک خاک پایک انک چشمنه روشنلق بغشلیجی در جلوه گاه طایر
اقبال گردد هر کجا دولت و سعادت قوشنک جلوه گاهی اولور هر قنده سایه انداز دهمای چتر گردون سای
تو سنک فلک رفعت چترک هماسی سایه اته مراد پادشاهلک چترندن سعادت جدا اولمز دیمکدر چتر هما یه
تشبیه ایتمشدر گردون سای فلکه ایتشدر جمعناسنه در لیکن استعمالی بو اختیار اولنمان مفتی در در
رسوم شرع و حکمت با هزاران اختلاف شرع و حکمت رسملرندن هزاران اختلاف ایله نکته هرگز نشد فوت
از دل دانای تو سنک دانا کلدن هرگز بر نکته فوت اولمدی آب حیوانش ز منقار بلاغت میچکد انک بلاغت
منقارندن آب حیات طامر طوطی خوش لهجه یعنی کلمک شکر خای تو لطیف سوزلو طوطی یعنی شکرخای
کلمک حیوانش ده اولان ضمیر غایب طوطی یه راجعدر اضمار قبل الذکر طریقیله در طوطیدن مراد بونده باد
هلکه تلمیحدر آنکه اسکندر طلب کرد و ندادش روزگار اول نسنه که اسکندر طلب ایلدی که مراد آب حیات
روزگار انا که ویرمیدی جرعه بود از زلال جام جان افزای تو سنک روح افزا حیات بخش جامکدن زلالندن

برجرعه ایدی یعنی الله مراد پادشاه روحانی اکه در عرض حاجت در حریم حضرتت محتاج نیست سنک حضورک
حریمنده حاجت عرضنه احتیاج یوقدر راز کس مخفی نماند بافروغ رای تو سنک رایکک فروغیله کمسه نک رازی
مخفی قالمز روشن و ظاهر اولور خسروا پیرانه سر حافظ بخشش کنه بخشای تو سنک کناه بغشلیجی جان بخش عفوک
امیدین ایدر ایدره ولـه ایضاً ای خونبهای نافهٔ چین خاک راه تو ای کمسه که سنک راهک چین نافه سنک خون
بهاسیدر خورشید سایه پرور طرف کلاه تو آفتاب سنک کلاهک کوشه سنک سایه پروری در خطاب
مرشده در نرگس کرشمه می برد از حد برون خرام نرگس کرشمه و شیوه یه حددن زیاده ایلدی جان بوجهم
وجه در نرگس ناز و شیوه حددن ایلدی طاشره جان برون لفظی زحده مصروف اولمق و اولمق جائزدر
ای جان فدای شیوهٔ چشم سیاه تو ای کمسه که جان سنک سیاه چشمک شیوه سنه فدا اولسون خطاب
مرشده درکه انک برنظری بیک جانه ارزانیدر خونم بخورد که هیچ ملک با چنین جمال قائم ارج یعنی بنی هلاک ایله
زیرا هیچ ملک بو کیلین جمله از دل بیابدش که نبود کناه تو انکه کوکلندن کلمز که سنک کناهک یازه خطا
مرشده درکه ریاضت و مشغله مریدک تیغی هلاک ایجید لیکن معنی ده احیا ایجیدر آرام و خواب خلق
جهان را تو باجهان خلقنک آرام و خوابنه سبب سن ز آن شد کنار دیده و دل تکیه گاه تو اول چشم
و دل کناری سنک تکیه کاهک اولدی خطاب مرشده در مراد اولیاء الله نظام عالمه سبب ایدوکن بیان در
با هر ستاره سر و کاریست هر شبم هر کیجه بر ستاره ایله بنم بر سر و کارم وار در از حسرت فروغ رخ تو همچو ماه
تو سنک ماه کبی رخک فروغی حسرتندن مراد مرشدک منور جمالی مشاهده سنه اظهار اشتیاق در یاران همنشین
همه از هم جدا شدند مصاحب یارلر دکلی بری برندن جدا اولدیلر ماییم و آستانهٔ دولت پناه تو بز
و سنک دولت پناه آستانک خطاب مرشده در که سایر یارلر سنک آستانکدن نفرت ایتدیلر اما بن ملا
زمتده دیو محبت و وفا اظهار ایلر حافظ طمع مبر ز عنایت که عاقبت ای حافظ عنایتدن امید کسمه زیرا
عاقبت آتش زند بخرمن غم دود آه تو سنک آهک تو تنی غم خرمنه آتش ال ور مراد عاشقک آه و انینی
وصاله وسیله اولور دیمکدر ولـه ایضاً ای آفتاب آینه دار جمال تو ای کمسه که آفتاب سنک جمالکک آینه
داری در مشک سیاه مجمره کردان خال تو مشک سیاه سنک خالکک مجمره کرداندر خطاب خدایه درکه آفتاب
اندن بر ذره و مشک بر شمه در مراد جمیع اشیا صانعک صنعندن بر اثر ایدوکن بیان در خالدن مراد
ذات در بیت ظلمت کونم عرض باشد زلف نقطهٔ ذاتم مراد آمد زخال صحن سرای دیده بشستم

ولی چه سود که چشم سرابنك صحبتنه یوددم اما نه فائده کیم کوزنه نیست در صور جلیل خیال تو زیرا بو کوزنه سنك
خیالك عکسنه لایق دکلدر خطاب خدایه در مراد نیاده چشم سر ایله مشاهدۀ جمال باری میسر اولمازدیمکدر
این نقطۀ سیاه که آمد مدار نور بو سیاه نقطه که نورك مدار و مناطی کلدی عکسیست در حدیقه بینش ز
خال تو چشم باغچه بینشده سنك خالکدن بر عکسدر خطاب خدایه در مراد هر شیئده واجب الوجودك ذات پاکنده
وجود بولدوغن بیاندر تا پیش بخت باز روم تهنیت کنان تا بخته اوکنه تهنیت ایدرك کیدهیم تهنیت
مبارکباد اولسون معناسنه استعمال اولنور کو مژدۀ ز مقدم عید وصال تو کیم سنك وصالك عیدی قدومندن
قنی بر بشارت مراد معقود عاشق ایله وصال حاصل ایدوکن بیاندر تا آسمان ز حلقه بکوشان ما شود که تا آسمانی اشعار در
بزم حلقه بکوشلرمزدن اوله کو عشوۀ ز ابروی همچون هلال تو سنك هلال کبی ابروکدن قنی بر عشوه مراد
عشق سببیله قرب الهی کسب ایدن صاحب حلم اولور دیمکدر بیت تعمم کردن از حلم داور هیچ که کردن بیجد
ز حکم تو هیچ در اوج ناز و نعمتی ای آفتاب حسن ناز و نعمتك اوج اعلاسنده سن ای حسن آفتابی یا
یارب مباد تا بقیامت زوال تو خدادن دلرکه قیامته دك سکا زوال اولمسون خطاب مرشده در که انك
دوام دولتنه دعالر در چین زلفش ای دل مسکین چکونه انك زلفی بو کلمنده ای مسکین کوکل نیجه سن
کاشفته کفت باد صبا شرح حال تو که باد صبا سنك حالك شرحنی پریشان دیدی مطبوع تر ز نقش
تو پیرایه نیست سنك خطکدن مقبولرك بر پیرایه ظهوره کتورمدی طغرانویس ابروی مشکین مثال
تو سنك مشکین مثال ابروکك طغرانویسی خطاب مرشده در طغرانویس نشانجی معناسنه در که بونده
خدا مراددر بر حالت بوی گل زدر آشتی در ای بهار ابر نو گل ایلچیسی قالدی صلح قپوسندن ایچرو
دکل ای نو بهار رخ و خنده فال تو ای کمه که بزم نو بهار در سنك خنده فال رخکدر خطاب مرشده در
در پیش خواجه عرض کدامین جفا کنم افندی اوکنده جفانك قنغیسنی عرض ایدم شرح نیازمندی خود
یا ملال تو کندو نیازمندلکمك شرحنی می یا سنك ملالتك شرحنی می خواجه دن مراد وزیر در که ظرافتله کندو نك
مرشدنك حالنی بیان ایلر حافظ در این کمند سر سرکشان بسست ای حافظ بو کمنده چوق سرکشلرك
باشی وار در سودای کج مپز که نباشد مجال تو اکری سودا پشوره که سنك مجالك اولمز مراد سلوکلتقده
نیجه قوملر نبو اولدوغن بیاندر وله ایضا ای پیر خرابات وحق نعمت آدم شدك بقا ببعچه حیچون
وانکه نعمتی که حقیقی نیست در سر من جز هوای خدمت تو که بنم باشمده انك خدمتی اهلندن غیری یوقدر

بحق نعمت او تعید بزنده در که باء قسم دخی بوکه مصروف در بهشت اگرچه نه جای گناهکارانست جنت اگرچه
گناهکار اگر بری دکلدر بیار باده که مستظهرم برحمت او شراب کتور که انک رحمتنه مستظهرم مراد کثرت گناه
سببیله رحمت حقدن مایوس اولمزم دیمکدر چراغ صاعقهٔ آن سحاب روشن باد او سحابک صاعقه سی
چراغی روشن اولسون که زد بخرمن ما آتش محبت او اول الله محبتی آتشنی بزم خرمنمزه اوردی بعض
نسخه ده مصراع اول بویله در صد آفرین خدا بربلای طوفان او اول طوفان بلاسی اوزره خدانک یوز تحسینی
اولسون مراد عجب وانانیتی ازاله ایدن جرم و بلا که قرب خدایه سبب اوله تحسینه لایق اولور دیمکدر
بیت بجرمی که رفت ما بجرم فنا کشتیم بهتر ز طاعتی که بروری و ریا کنند بیار باده که دوشم سروش عالم
غیب شراب کتور که دون کیجه با که عالم غیبک فرشته سی نوید داد که عامست فیض رحمت او بشارت
ویردی که انک رحمتی فیضی عام در بر آستانهٔ میخانه گر سری یابی میخانه نک استانه اوزره اگر بر باش کورر سک
مزن بپای که معلوم نیست او ایاغکله اوره زیرا انک نتی معلوم دکلدر مراد بودر که هر فاسق لباسنده
اولنی مرد حق ظن اتمه احتمال در که اولیاء تحت قبابی لا یعرفهم غیری حسنجه مقبول درگاه اوله
بیت کسی را که نزدیک ظنت بد اوستا چه دانی که صاحب ولایت اوست مکن بچشم حقارت نگاه در من
مست بنافه حقارت چشمیله نظر ایلمه که نیست معصیت و زهد بی مشیت او زیرا معصیت و زهد
خدانک ارادتنسز دکلدر نمیکند دل ما میل زهد و توبه ولی بزم کوکلمز زهد و توبه یه میل ایلمز اما
بنام خواجه بکوشیم و فرد دولت او خواجه نک نامنه وانک دولتی فرینه سعی ایلیم مراد ایچ بر طریقیله
سعیدن فراغت جایز دکل ایدوکن اشعار در ولا تطمع من الرالطف بی نهایت دوستان ای کوکل دوستک
نهایتسز لطفندن امید کسمه که من رسد همه را لطف بی نهایت او زیرا انک نهایتسز لطفی جمیع سنه ایرشور
دوستدن بارک تعه در مدام خرقهٔ حافظ بباده در گروست حافظک خرقه سی دایم شرابه رهندر
مگر ز خاک خرابات بود طینت او وار ایسه انک طینتی میخانه خاکنده اولدی خرقه دن مراد وجودیدر
باده دن مراد عشقدر و طینت مراد بونده خلقتدر ردیف الفا تا به بنفشه میدهد طرهٔ مشک سای تو
سنک مشک سای اولان طره کی بنفشه یه حرارت اضطراب ویرر پرده غنچه میدرد خندهٔ دلگشای تو
سنک خندهٔ دلگشاک غنچه نک پرده سنی پرتار یعنی رسوای ایلر مراد سنک طره ک بنفشه دن و خنده ک غنچه دن دن
خوبدر دیمکدر خطاب خدایه در طره دن مراد اسرار الهیه در خنده دن مراد تجلی درای

ای گل خوش نسیم من بلبل خویش را مسوز ای بنم لطیف رایحه‌لو گلم کندو بلبلکی یقمه کر بس صدق ایله دیکلند

شب همه شب دعای تو ذیرا صادق اوجنلد دوکلی کیجه سکا دعا ایلر خطاب مرشده اولمق روشندر

دولت عشق بین که چون از سر فخر و اختشام عشقک دولتنی کور که فخر و اختشام ایله چندان نیجه کوشه

تاج سلطنت می شکند برای تو سنک ایچون سلطنت تاجنی کوشه سنی مرحاصل معنی عشق الهی سلطنته

غالب ایدوکن بیان ایدر من که ملول گشتمی از نفس فرشتگان بن که فرشته لرک سوزندن ملول اولمدم

قال و مقال عالمی می کشم از برای تو سندن اوتری عالم خلقنک قال و مقالنی چکرم مراد عشق الهی طعن

و ملامت متحمل اولدوغن بیان ایدر خطاب خدایه در اولمق روشن در نفس فرشتگاندن مراد حضرت آدمه

طعن ایدوکلری در رهم عشق تو بسر نوشت من خاک در تو بهشت من سنک عشقک بنم سر نوشتم در سنک

خاک درک بنم بهشتم در مهر رخت سرشت من راحت من رضای تو سنک یوزک محبتی بنم سرشتم در

بنم راحتم سنک رضاکدر خطاب خدایه در شرح خلقت و طبیعت معنا سنه در خرقهٔ زهد و جام می گرچه

نه در خور هم‌اند زهد خرقه سی و شراب جامی اگرچه بری برینه لایق دکل در این همه نقش می زنم از جهت

وفای تو سنکا وفادن اوتری بو دکلو اوررم مراد صورت ملامیه ده عشقی ستر ایدوکن بیان ایدر

خطاب خدایه در دولتی گدای عشق را گنج بود در آستین عشق گداسی خرقه سنک یکنده و کنج وار در

زود بسلطنت رسد هر که بود گدای تو تیز سلطنته ایرشور هر کم که سنک گداک اوله خطاب خدایه در

شاه نشین چشم تکیه که خیال تست بنم چشمم شاه نشینی سنک خیالک تکیه کاهیدر جای دعاست

شاه من بی مباد جای تو دعا یری در ای بنم شاهم سنک یرک بسنز اولمیه خطاب خدایه در شور

شراب عشق تو نفسم رود ز سر سنک عشقک شرابنک کیفیتی اول نفس بنم باشمدن کیدر کین سر بره هوس

شود خاک در سرای تو که بو هوسله یر اولمش سرم سنک سرایک قپوسنک خاکی اوله هوسدن مراد بونده

عشق و محبت در خوش چمنیست عارضت خاصه که در بهار حسن سنک عارضنک بر لطیف چمندر خصوصا که

حسن بهارنده حافظ خوش کلام شد مرغ سخن سرای تو کلام لطیف سنک سحن سرای بلبلک اولدی

خطاب خدایه در وله ایضا خط عذار یار که بگرفت ماه از او یارک عذاری خطی که ماه آنده منقبض

اولدی خوش حلقه ایست لیک بدر نیست راه از او بر لطیف حلقه در اما اندن خلاصه یول یوق در

خط دن مراد جنا بکبر باد رکه عاشقه اندن خلاص میسر دکلدر که ابروی دوست گوشهٔ محراب دولت است

حاجتکی

دو شکا ابروسی دولت محرابنک کوشه سنده ای جمال چهره و حاجت بخواه ازو یوزنکی اول یره سورو

اندن استه مراد عیب هویت مفهوم ایله وصال جانان میسر اولور دیمکدر ای جرعه نوش مجلس جم سینه

پاک دار ای جام مجلسنک جرعه نوشی سینه کی پاک طوت که اینه ایست جام جهان بینکه ماه ازو زیرا او جام

جهان بر اینه در که ماه اندن مراد پادشاهک عشقله صاف و پاک اولمش قلبنی جام جهان بینه تشبیه ایتدوکی اشعار در

کردار اهل صومعه ام کرد می پرست اهل صومعه نک عملی بنی می پرست ایلدی این دود بین که نامه من شد سیه

ازو بو توتنی کور که نامه اعمالم اندن سیاه اولدی مراد اهل ریادن بحضور اولوب طالب عشق الهی اولدم

دیمکدر شیطان غم هر انچه تواند بکو بکن غم شیطانی هر نه قادر ایسه ایلسون دیمکدر من برده ام بباده فروشان

پناه ازو بن باده فروشلره اندن پناه التمشم مراد دنیا غمندن رشده التجا ایلمش دیمکدر ساقی چراغ می بره

آفتاب دار ای ساقی می چراغنی آفتابک یولنه طوت کو بر فروز مشعله صبحگاه ازو دی صباح وقتنک مشعله

اندن شعله لندرسون مراد عشق الهی شمعی شعله آفتابدن روشن رک ایدوکی اشعار در ابر فزر نامه

اعمال عاقبت ان بزم اعمالمزه و زنامه سنه بر آب صافی بتوان مگر سترد حروف گناه ازو مگر گناه حرفلرنی اندن

محو ایلمک ممکن اولا خطاب خدایه در ایا درین خیال که دارد گدای شهر عجبا بو خیالده که شهرک گداسی طوتر

روزی بود که یاد کند پادشاه ازو بر کون اولورمی که پادشاه اندن یاد ایده مراد گدای عشق خدادن رحمت

رجا ایتدوکی بیاندر ایا مصراع ثانیه حصر و قلندر حافظا که ساز مجلس عشاق راست کرد حافظا که عشاق مجلسنک

سازینی راست ایلدی خالی مباد عرصه این بزمگاه ازو بو بزمگاه عرصه سی اندن خالی اولمسون دیو کندو سنه

دعادر **و له ایضا** گلبن عیش میدهد ساقی گلعذار کو بهار میرسد خوشگوار باده تنی گلبن گل اندن

هر گل نو ز گلرخی یاد همی دهد ولی هر گل نو بر گلرخدن یاد ویرر لکن گوش سخن شنو کجا دیده اعتبار کو

سوز اشدجی قولاق قنی عبرت الور کوز قنی مراد عالم باشدن باشه پند و عبرت ایدوکن بیان ایدر **بیت**

هر قدمی حرق ملک زاده هر و رخ چهره آزاده مجلس بزم عیش را غالیه مراد نیست عیش بزمی مجلسنک

مراد غالیه سی یوقدر ای نفس خوش صبا نکهت زلف یار کو ای صبانک لطیف نفسی یعنی ای لطیف

نفسلو صبا یارک زلفنک رایحه سی قنی یاردن مراد خدادر حسن فروشی گلم نیست تحمل ای صبا گلک حسن

فروشلغنه تحملم یوقدر ای صبا دست زدم بخون دل بهر خدا نگار کو گلندن هلاکه قصد ایلدم الله ایچون

دلبر قنی صبادن مراد فیض الهی در نگاردن مراد خدادر شمع سحر کی لاف زد عارض تو ز شمع سحر خیره

لکنمدن سنک عارضکدن لاف اوردی خصم دراز شد خنجر ابدار کو خصمک زبانی دراز اولدی خنجر ابدار
قنی خیره بونده لجوج معناسنه اولمق روشندر بعض نسخه ده بجز کی در خطاب ترشده در کفته ز لعل من
بوسه نداری آرزو ایتدی مکر بنم لبمدن بوسه آرزو طوترسن مردم ازین هوس ولی قدرت واختیار کو
بو هوسدن اولدم اما قدرت واختیار قنی مراد بودر که ترشدی حافظ خطاب ایدر ایده رچند برار سنی
طوتمازسن که دریافته اهتمام اتمزسن حافظ اگرچه در سخن خازن گنج حکمت است حافظ اگرچه سعده گنج
حکمت خزینه داری در از غم روزگار دون طبع سخن گذار کو دنی روزگارک غمندن سوزه ادا ایدجی
طبع قنی وله ایضا مرا چشمیست خون افشان ز دست آن کمان ابرو اول کمان ابرو محبوبک الندن
بنم خون افشان بر چشمم وار در جهان پر فتنه خواهد شد از آن چشم و از آن ابرو جهان پر فتنه خواهد
شد ازان اولیه در اول چشمدن و اول ابرودن چشمدن مراد ذات و ابرودن مراد صفت حجاب در غلام
چشم آن ترکم که در خواب خوش مستی اول محبوبک چشمنک غلامیم که مست لطیف خوابیده نگارین
گلشنش رویست و مشکین سایبان ابرو انک یوزی نگارین گلشندر و ابروسی مشکین سایبان در
مراد ترشدر که محبوب منزله سنه تنزل ایلمشدر هلالی شد تنم زین غم که با طغرای مشکینش تنم بو غمدن
بر هلال اولدی که انک مشکین طغراسیله که مراد ابروسی در که باشده که نماید ز طاق آسمان ابرو
ماه کیم در که آسمان چرخ طاقندن ابرو کوستره مراد بنه ترشده در تو کافر دل نمی بندی نقاب زلف و می
ترسم سن ترجمه زلف نقابنی بغلمزسن وقورقرم که محرابم بگرداند خم آن دلستان ابرو که اول دلستان
ابرونک خمی بنم محرابمی دوندره خطاب بونده محبوبه اولمق روشندر روان گوشه گیران ز چشمش طرفه
گلزاریست گوشه گیرلرک جاننه انک النی بر عجب گلزاردر که بر طرف سمن زار ز شرم کی کرد چمان ابرو
که انک سمن زاری کنارنده ابروسی نازله صالنجی در جبین دن مراد نور الهی نک ظهور یدر سمن زاردن
مراد عالم کشف و استغراق در ابرودن مراد بونده رموز الهیه در بعض محلده صفت حجاب مراد اولنور
نته که حضرت جامی شیخ ابو سعید رحمه نک بو بیتنی نفحات الانسده شرح ایلمشدر که چشمدن مراد ذات ابرودن
مراد صفت حجاب نازو شیوه دن مراد صفت استغنا و کبردر بیت چشم اگر اینست و ابرو این و ناز
و شیوه این الوداع ای زهد و تقوی الفراق ای عقل و دین نه چشم مستت را کمان حسن در زه
باد شکامت چشمک کمانه دایم کرشمه یعنی غمزه اولسون که از شست تو تیر اوکند بر مه کمان ابرو

که سنك تشنه‌لکدن انك تیری ای اوزره قانش بانبی چار خطاب اولنمشدر که حکم معنوی صاحبی در رقیبا

غافل ومارا ازان چشم وجبین هر دم رقیبا غافل در رو برادر چشم وجبین دن هر دم هزاران کونه پیغامست

وحاجب درمیان ابرو هزاران کونه پیغام واردر وابرو اورتاده حاجب در چشم دن مراد ذات جبین دن

مراد نور الهی نك ظهوری در ابرو دن مراد صفت حجاب در رقیب‌لردن مراد عوام در عاشقدن مراد عشاق در

دگر حور وپری را کس نگوید با چنین حسنی بو نکا بر حسنله کرچکه حور وپری ایچون دیمز یعنی انلرك حسنده

کروکمه‌سی یوقدر بو بله دیو که انلر چنین چشمست واین را چنان ابرو که انك بوگلیین چشمی وبونك بوگلیین ابروسی

واردر کروکمه حور وپری‌ده وصف ایلمز زیرا انك بوگلیین چشمی واردر وبونك بوگلیین ابروسی واردر

یعنی بو قدر مراد صانعك حسنی تمثیل در مصنوعك حسنی لا انتهی ابدوکن بیان در اگرچه مرغ زیرك بود حافظ

در هواداری اگرچه حافظ عاشقلقده زیرك مرغ ایدی تیر غمزه صیدش کرد چشم ان کمان ابرو غمزه تیریله

او کمان ابرونك چشمی انی صید ایلدی وله ایضا ای پیکر راستان خبر سر و ما بکو ای راستلر پیکی بزم سرو

خبرنی دی تمامی حال ان حلوت السیم غم مخور بر انس حلوتنك محرملری ایله غم یمه با یار آشنا سخن آشنا بکو آشنالك سوزنی

آشنا یاره دی با این فقیر قصه اکتتم بخوان بو فقیره دل تشنه لك قصه سنی اوقو با این گدا حکایت انیان بادشاه

بکو بو کدایه اول بادشاهك حکایتنی دی مراد مرشددن جناب قدسدن هوا ان طلبیدر دلها زدام طره چو

بر خاك نت اند کوکل‌لری طره دامندن چونکه خاك اوزره صاچدی بادان غریب ما چه کذشت از هوا بکو

بزم اول غریبزه هوادن نه کچدی یعنی نه حال اولدی بیان ایله مراد اسرار الهیه دن جدا اولمش کوکلنك

حالنی استفسار در کر دیگرت بدان در دولت کذر بود اگر سکا اول دولت قپوسنه اوغرامق اولورسه بعد از ادای

خدمت وعرض دعا بکو خدمت اداسندن ودعا عرضندن صکره دی در راه عشق فرق غنی وفقیر نیست

عشق یولنده غنی وفقیرك فرقی یوقدر ای پادشاه حسن سخن با گدا بکو ای حسن پادشاهی گدا ایله سوز

سویله دعا بکوده اولان بکونك مفعول قولی بو بیت در که ذکر اولندی خطاب اولنمشدر هر کس که گفت

خاك در دوست توتیا ست هر کمسه که دوست قپوسنك خاکی توتیا در دیدی کو این سخن معاینه در چشم ما بکو

دی بو سوزی آشکاره بزم کوزمزه یعنی بو زمره سویلیوب دوستدن مراد خدا در که خاك دری چشم

عشاقه توتیا در صوفی که منع ما ز خرابات میکند صوفی که بزی خراباتدن منع ایلر کو در حضور پیر من این

ماجرا بکو دی بو ماجرایی پیرمك حضورنده سویله تا انك جوابنی اشیدوب انی که در سبو دل صوفی زدست بود

اول شرابکه دستیده ایکن صوفینک کوکلونه الدن الدیکی در رقدح کرشمه کند ساقیا بکو قدحده قچن کرشمه
وجلوه ایدر ساقیدن مراد مرشددر اولان عشق حالنی قچن آشکاره اولورکه مریدلر انک کیفیتی ایله تمام
مست وخراب اوله‌لر دیمکدر بعض نسخه‌ده کی برنه کر واقع اولورکه معنی بویله اولور اکر اول شراب قدحده
پیدا اوله ای ساقی دیکه اول وقت صوفینک حالی نیجه اولور بر هم چو میزدان سر زلفین مشکبار چه بکه
اول سیاه وخوشبوی اکی زلفنی وجهنی پریشان ایلمکی بلعاسر چه دانست بیا ای صبا بکو بزملنه نه هوس
طوتدی کار ای صبادن مرغ چمن زنالهٔ سحر دوش میکریست چمن مرغی دونکیجه نالهٔ سحر انغلدی
آخر تو واقفی که چه رفتست ای صبا بکو آخر سن واقفسن که نه واقع اولدی صبادن جان پرورست
نفحهٔ ارباب معرفتک قصه‌سی جان پرور وحیات بخشدر زمزمی برد بپرس وحدیث
بیا بکو یوری بر زمزمه رد کل پرسو نسویله مراد اسرار عشقدن مصاحبت اتمکه همصر طلب اتدوکی
اشعاردر حافظ کر ته مجلس او را میدهند ای حافظ اکر انک مجلسنه سکا یول ویره‌لر می نوش وترک
زرق زهد خوا بکو عشقه سعی ایله والله ایچون ریایی ترک ایله بکو بونده بکن معناسنه در ولهُ ایضاً
مزرع سبز فلک دیدم وداس مه نو فلکک سبز مزرعی وماه نو اوراغنی کوردم یادم از کشتهٔ خویش آمد
وهنکام درو کنده ایکنم دیجیم وقتندن بنم خاطره کلدی مراد بودر که الدنیا مزرعة الآخرة حسبنجه بو عالمده
ایدوکم عملی اول عالمده اولان جزاسی یاد ایلدم کفتم ای بخت بخسبیدی وخورشید دمید ایتدم ای
بخت اویودک وآفتاب طلوع ایلدی یعنی عملک یوقدی وعمر آخره ایرشدی کفت با اینهمه از سابقه
نومید مشو ایتدی بو دکلی ایله یعنی عمل اتمش ایکن حقک لطفندن نومید اولمه زیرا ازیادکریدر
کر روی پاک ومجرد چو مسیحا بفلک اکر حضرت عیسی کبی فلکه پاک ومجرد کیده سن از چراغ تو بخورشید
رسد صد پرتو سنک چراغکدن خورشیده یوز پرتو ایرشور مراد بودر که عشق الهی بسببیله آفتابدن
روشن وبلند اولورسن تکیه بر اختر شب دزد مکن کین عیار جاهه اعتماد ایلمه زیرا بو عیار تاج
کاوس ببرد وکمر کیخسرو کاوسک تاجنی وکیخسروک کمرنی الدی یعنی آلدی مراد دنیایه اعتماد جایز دکل
ایتدوکی اشعاردر زیرا نیجه پادشاهدن قالمشدر اختر در زوشنی مراد ماه اولمق زیاده روشن در
آفتاب اولمق احتمال بعیددر کاوس وکیخسرو بر پادشاهک اسمیدر بیت نه بر باد رفتی سحرگاه وشام
سریر سلیمان علیه السلام بآخر ندیدی که بر باد رفت خنک آنکه با دانش وداد رفت اصمعانکو مغروش

اینا عظمت کاندر عشق آسمانه دی بو عظمتی صاحبه سون زیرا عشقده خرمن چه بجوی خوشه پروین
بدو جو ماه حرمنی بر جوه در پروین خوشه سنی اکی جوه دیر مراد عشق الهی قتنده جمیع موجودات
ناچیز ایدوکن بیاندر گوش شعار زند لعل ار چه گران دارد گوشش زر و لعل گویسی اگرچه قولغی
گران طوتار یعنی نصیحت اتدیرر اولور در خوب گذرانست نصیحت بشنو خوبلق دوری گذر ایدیجی در
نصیحت قبول ایله مراد مال و جمال مغرور اولانه غافللره نصیحتدر چشم بد دور ز خال تو که در عرصه
حسن سنک خالکدن چشم بد دور اولسون حسن میدانده بیدقی راند که بر دانه و خورشید گرد بر بیدق
سوردی که ماه و خورشیددن سبقت التدی خطاب مرشده در که عشق الهی سببیله قدری ماه و آفتاب
دن رفیع در آتش زهد ریا خرمن دین خواهد سوخت ریا ایله اولان زهد اتشی دین خرمنی یاقودر
حافظ این خرقهٔ پشمینه بینداز و برو ای حافظ بو یوکدن اولمش خرقه یی آت و یوری یعنی ریایی
ترک ایله که سعادت بوله سن مراد ریا ایله اولان طاعت آتشه سبب اولور دیمکدر **وله ایضا** گفت
بروان شدی تماشات ماه نو ماه نو تماشاسنه طاشره گیتدک دیدی از طاق ابروان منت شرم بادرد
بنم طاقه بکزر ابرولریمدن سکا شرم اولسون یوری طاق بوینده محراب دکمعناسنه روشنی در بعض نسخ
ده طاق یرینه ماه واقع اولمشدر که ماه نو مراددر ابروی اکه تشبیه اتمشدر گفتا نکتهٔ عالی خدادر
خطاب سالک متعبدیه در که جمال صانعی قویوب جمال مصنوعه میل ایلمه عمریست تا دلم اسیران زلف تست
بر عمردر که کوکلم سنک زلفک اسیریدر نه در غافل ز حفظ جانب یاران خود مشو گیده دبار انکه جانب خطره
غافل اولمغه امر شمده در یاران دن مراد مریدلردر ز معروفش عطر عقل هندوی زلف یارزکی سیاه
زلفنه عقل عطری صاحبه کاه جاهز ارایه نافهٔ مشکین بیم چو زیرا انده بیک نافهٔ مشکین باردر جوه در
مراد عقل معاشی اسرار الهیه یه نسبت لاشی ایدوکن بیاندر یاردن مراد باری تعالی در بعضیده عقل
معاشی عطره تشبیه اتمشدر زلف مناسبتیله تخم وفا و مهر درین کهنه کشت زار وفا و مهر تخمی بو اسکی
مزرعه ده که مراد دنیادر آنگه شود عیان که رسد موسم درو اول وقت عیان اولور که حصاد وقتی
ایرشه مراد دنیاده اولان عشق و طاعتک ثمره سی آخرتده ظاهر اولور دیمکدر ساقیا بیار باده که رمزی
بگویمت ای ساقی شراب کتور که سکا بر رمز دییم از سر اختر کهن و سیر ماه نو اسکی یلدزک سرندن
و ماه نوک سیرندن مراد بونلرک هر بری بر فائده ایچون خلق اولندی دیمکدر اشعار در رتبه کر قران عظیم در
٥٦١

استماع

اولی

اولمشدر یسئلونك عن الاهلة قل هی مواقیت للناس والحج شکل هلال هر سر مه میدهد نشان از هلال ابروی او

هر ای باشنده ویر ازفسر سیامك و ترك کلاه زوسیامکک تاجندن و زوك کلاهی ترکنده سیامك کیومرث

نام پادشاه کلیسر یدرکه اثر یعنی هلاکی تمشدر رزوزاء فاسینك فتحه سیله پر بادشاهك اسمیدر حافظ جناب

پیر مغان ما من وفاست ای حافظ مرشد کجناب ما من وفادر درس حدیث عشق بر خوان زو شنو

عشق حدیثینك درسنی اتدوب او قودوب اندن استماع ایله **حرف الهاء** ای که با سلسلهٔ زلف دراز آمدهٔ

ای کمسه که زنجیره بکزر دراز زلفله کلمشسن فرصتت باد که دیوانه نواز آمدهٔ سکا فرصت و نوبت اولسونکه

دیوانه یی اصلاح ایدجی کلمشسن خطاب مرشده درکه محبت ماسوی سوداسیله مجنون اولنوب درکاه حقدن

دور اولمشه ریاضت ومشغله علاج ایدوب خلاص ایلر ساعتی ناز مفرمای و بگردان عادت بر ساعت

نازایله و عادتکی ترك ایله چون بپرسیدن ارباب نیاز آمدهٔ چونکه ارباب نیازی صورمغه کلمشسن خطاب

مرشده درکه اندن مریدلر ایچون رفق و ملایمت طلب ایلر پیش بالای تو میرم چه بصلح و چه بجنگ سنك

قدك اوکنده اولیم نه صلحله و نه جنکله یعنی بو ایکی حالده بلکه بهر حال برازنده ناز آمدهٔ زیرا هر حالده نازه یرایجی

کلمشسن یعنی سکا ناز یراشور مرشده خطاب ایدوب ایدر هرکز سندن فراغت اتزم هر قدرکه ناز و استغنا

ایده سن آب و آتش بهم آمیخته از لب لعل قرری لبکدن آب و آتشی پری بر یره خلط اتمشسن چشم بد

دور ای لسون که لطیف حقه باز کلمشسن مراد مرشدك کاهی جلالدن کلمات اتدوکن بیان در حقه باز

لعبتدن مراد ارشاده زیاده کامل اولمسیدر آفرین بر دل نرم تو که از بهر ثواب آفرین سنك ملایم قلبکه

که ثواب دن اوتری کشتهٔ غمزهٔ خود را بنماز آمدهٔ کند وغمزك مقتولنك نمازینه کلمشسن مراد شدت

ریاضتله مریدنك نفسنی هلاك اتدوکدن صکره رفق و ملایمتله تربیت و ارشاد اتدوکن بیاندر خطاب مرشده

در زهد من با تو چه سنجد که بیغمای دلم زهد من سکا نیجه مقابل اوله که کوکلم یغماسنه مست و آشفته

بعو تکه راز آمدهٔ راز حلوتکهه مست و آشفته کلمشسن زهددن مراد بو نده ترك مقتدرمرشده

خطاب ایدوب ایدر بن هربارکه عشقی فکلاتندن اوتری ترك اتمکه استیم سن مانع اولورسن زیرا هر وجهله

قلبمه متصرف سن ایس بن سکا نیجه مقابل اتمکه قادر اولورم ایلیه بالضروری عشقه سعی ایلر گفت حافظ

ذکرت خرقه شراب آلود است اتیدی کرو سنك خرقهك شرابه بولشمش در مکر از مذهب این طائفه باز

آمدهٔ وار ایسه بو طائفه نك مذهبندن رجوع ایلمشسن مراد صوفیوك مذهبندن فراغت ایدوب

طالب عشق اولدوغن بیان ایدر بیت شود که اهل مذهب را خبر از فتوی رندان بکر دانند مئ بهابها یا موزند
مشربها وله ایضا از خون دل نوشتم نزدیک دوست نامه خون دلدن دوستک قتنه نامه یازدم یعنی یازوب
دوستنه کوندردم انی رأیت دهرا من هجرک القیامه تحقیق بن سنک فراقکدن دهری قیامت کوردم خطاب
نفسه در که انکا عشقی جدا دشدر و اولیه بلاء عظیمدر دارم من از فراقش در دیده صد علامت بن انک
فراقنده چشمده یوز علامت طوتدم لیست دموع عینی هذا لنا العلامه بزه علامت هان بو کوزلرمز یاشی
لری دکلدر بار چندکه آزمودم ازو نیست سودم نه قدر که صنادم اندن باکه فائده اولمدی من
جرب المجرب حلت به الندامه شعل کمسه که تجربه اولنمش تجربه ایده اکه ندامت حلول ایدر یعنی اکه ندامت یر اشور
مراد نفسدر که هر کز اینک جانبه مائل اولمز حلت باب اولدن در که مصدری حلولدر دخول کبی پرسیدم
از طبیبی از حال دوست گفتا بر طبیبدن دوستک حالندن صوردم ایتدی فی قربها عذاب فی بعدها السلامه
انک قربنده عذاب وار در انک بعدنده سلامت وار در طبیبدن مراد مرشددر دوستدن مراد بو بدنده
نفس اولمق زیاده روشندر که اکه متابعت اتمک عذابدر و اکه مخالفت اتمک سلامتدر قربها و بعدها
ده اولان تانیث ضمیری نفسه راجعدر که نفس مؤنث غیر حقیقیدر در باد صبا ماهم ناگه نقاب برداشت
باد صباده ناگاه بنم ماهمدن نقابی رفع ایلدی کالشمس الضحی نطلع من الغمامه آفتاب کبی که قبه قبو شلقده
سحابدن طلوع ایلر ماهدن مراد نفسدر که فضل الهی هوا و هوس نقابنی اندن رفع ایده آفتاب
کبی رخشان اولور گفتم ملامت آرد گرد کوت گردم ایتدم ملامت کتورر اگر سنک کویک اطرافنه طولاشم
والله ما راینا حبا بلا ملامه نفس ایتدی والله بز ملامتسز محبت کورمدک خطاب نفسه در که اکه متابعت
اتمک سبب ملامتدر بو بیتلردن مراد نفسا بیدوکی استاددن مسموعدر اگرچه بر غیری تاویل دخی
ممکن و قابلدر حافظ چو طالب آمد جامی بجان شیرین حافظ چونکه طالب کلدی یعنی چونکه طالبدر جان
شیرینک حقیقیدن بر جام ویر حتی یذوق منه کاسا من الکرامه حتی اول جامدن کرامتدن بر کاس طاده خطاب
مرشده در که اندن فیض طلب ایلر سروری افندی ره مصراع اولک معناسنی بویله شرح اتمشدر
لیکن چو لفظی جوابسز قالور حافظ چونکه جان شیرینی ایله بر جامه طالب کلدی بزم عشاقه اوندره
جامی بوده تقدیرنده اولور وله ایضا از من جدا مشو که توام نور دیده بندن جدا اولمه زیراسن
بنم گوزمک نوری سن آرام جان و مونس قلب رمیده جانمک آرامی و رمیده قلبمک مونسی سن خطاب

مرشده در از چشم زخم خلق مبادت گزند ازانکه خلقک حذرلو چشمندن سکا ضرر اولمسون زیراکه
دردلبری بغایت خوب رسیدهٔ دلبرلکده خوبلغک نهایتنه ایرشمشسن خطاب مرشده درکه طریقت
وحقیقتده عشق وریاضت سببیله زیاده علو قدره واصل اولمشسن از دامن تو دست ندارند عا
شقان عاشقلر سنک دامنکدن ال چکمزلر پیراهن صبوری ایشان دریدهٔ انلرک صبری پیراهننی پرتمشسن
سن خطاب مرشده درکه جذبه ایله عشاقک صبر ایتمکدر دل بد مدار زانکه رسی هم بروز وصل قلبکی
حضوردن طوتمه اگاه اولکه هم وصال گوننه ایرشورسن شبها چو زهر فرقت جانان چشیدهٔ گیجه لر چونکه جا
جانانک فرقتی زهرینی طاتمشسن مراد عشق وریاضت مشقتنه صبر ایدنه وصال جانان میسر اولور دیمکدر
جانانندن مراد باری تعالیدر منعم کنی زعشق وی ای مفتی زمان ای مفتی زمان بنی انک عشقندن منع ایلمه
معذور دار مت که تو او را ندیدهٔ کنی معذور طوت زیرا سن آنی گورممشسن خطاب مفتییه درکه عشق
الهیدن بهره اولمق سببیله جمال جانانندن غافلدر این سرزنش که کرد ترا دوست حافظا بو طعنکه
سکا دوست ایلدی ای حافظ نیست از گلیم خویش مگر پا کشیدهٔ وار ایسه ایاغکی کندو کلیمکدن زیاده
اوزاتمشسن دوستدن مراد مرشددرکه حدلوندن تجاوز ایتدوکندن اوتری طعن ایتمشدر و باده
لره تعریض اولمق احتمالی در ای از فروغ رؤیت روشن چراغ دیدهٔ ای انکه که سنک یوزک نورندن
گوزم چراغی روشندر مانند چشم مستت چشم جهان ندیده سنک مست چشمک کبی جهان خلقنک گوزی
گورممشدر خطاب مرشده در محبوب تو نازنینی سرتاپا لطافت باشندن ایاغنه لطافتدن مخلص برنگار
نازنین گیتی نشان نداده ایزد بیافریده جهان نشان ویرممشدر الله تعالی خلق ایلممشدر بر قصد
جان عشاق ابرو وچشم مستت حک هلاکی سنک ابروک ومست چشمک تماما این کمین گشاده گاه
آن کمان کشیده گاهی بو پوسی اچمشدر گاهی او کمان چکمشدر مرشددک مریدلره اولان التفات
ونظرلری بیاندر نفسلرینی اصلاح ایچون این دن مراد چشم وآن دن مراد ابرودر تاکی کبوتر دل چون مرغ
نیم بسمل قجنه دلک کوکلک کبوتری تمام بوغازلنمش مرغ کبی باشند زیر تیر هجرت در خاک وخون طپیدهٔ
سنک هجرک تیرندن خاک وخونده طپلنمش ومضطرب اولا بغده خطاب خدایه درکه فراقی زیاده هوایم در
از سوز سینه هر دم دودم بسر برآید سینه حرارتندن هر دم توتن باشمدن چقر چون عود چند باشم
در آتش آرمیده عود کبی نیجه اتشده وکلمنده قرار ایتمش اولم گر زانکه رام گردد بخت رمیده باشد

اکر اندن اوزلمش بخت باکه رام اولاهم نشان دهان برآرم کام دل رسیده رسیده کوکاکمک مرادناهم

اول دهاندن حاصل ایدرم مراد توفیق باری یار قالورسه کلام ربانیه وصول بولورم دیمکدر میلی اکر نداره

با عارض تو ابرو اگر سنک قاتشک عارضکه بر میل طونرسه پیوسته از چه باشد چون قدمن خمیده ابروک نیدن

دایم بنم قدمم کبی بوکلمش یعنی اکلمش در مراد غیب هویت ذاتدن جدا اولماز دیمکدر رکه بر لبم نهی لب یابم

حیات باقی اکر لبکی لبم اوزره قویه سن باقی حیات بولورم آن دم که جان شیرین باشد بلب رسیده اولدیغم

جان شیرین لبه ایرشمش اوله مراد حالت نزعده اکر کلمهٔ شهادت میسر اوله حیات باقی بولورم دیمکدر نته که

حبیب اکرم حضرتلری بیورمشدر صلی الله علیه وسلم من کان اخر کلامه لا اله الا الله فقد دخل الجنة بیت اکر انسون

اجل نغلز ایسه در هنم جان دیرکن لبک ذکری اوله هر سخنم تاکی فرو گذاری چون زلف خود دلم را بخیه

دل کنند زلفک کبی بنم کوکلمی آشفته قورسن یعنی ایاغمه براغورسن کشته و پریشان ای نوبهار دیده

متحیر و پریشان ای بهار اکی کوزمک نوری خطاب خدایه در که زلف ذکری محبوبه تشبیه اعتباریله در دریای

خار هجران افتاده درکشتی کوکلم اضطراب والمده ایاغندن هجران خاری وزکلمیس وصالت هرکز

کلی کبیده وسنکه وصالک کلستنده نه هرکز بر کل دیرمیش مراد دلنک بدحال الغندن شکایت در خطاب خدایه در

مالی بضاعت انیست کر در موافقت افتد بزم قناعم یوقدر اکر سنک موافقک دوشرسه یعنی اکر ذوق ایدرسک

دریای شعر حافظ بنویس در جریدهٔ حافظک دریله بکزر شعرنه دفترده یاز خطاب عامدر موافقت افتد

دو قومه در اثیر ایهام وارد در کر دست من نگیری با خواجه بارکویم اکر بنم الیمی طوتمیه سن افندیه کره دیرم

یعنی وزیره شکایت ایدرم کز عاشقان مسکین دل برده بدیده که دیده ایله مسکین عاشقلردن کوکل التمشسن

مراد محبوبدن وزیره شکایت اظهار ایدر ردیف ایضا خنک نسیم معنبر شمامهٔ دلخواه بختلو کوکل استیجی عنبر

رایحه لو نسیم در هوای تو برخاست بامداد پگاه که سنک هواکده صباح ایرکن اسدیکی خطاب خدایه در

مراد جناب قدسیدن ایرشن نفحهٔ رحمانیه مدحدر که عشقک شوقنه وسیله در دلیل ره شو ای طائر

خجسته لقا دلیل راه اول ای مبارک صورتلو طائر که دیده آب شد از شوق خاک آن درگاه اول

درگاهک خاکی شوقندن چشمم آب اولدی مراد جناب قدس شوقندن اولان کثرت بکاسن اشعار ایدر

طائردن مراد مرشددر که اکه خطاب ایدر بیاد شخص نزارم که غرق خون دلست بنم لاغر جسمم یاد ایت که

خون دله غرق در ز هلال از کنار افق کنند نگاه افق کناردن هلاله نظر ایدرلر خون دله غرق اولمش

چشمم آماق کنارنده شفقه غرق اولمش هلاله تشبیه ایلمشدر مراد بو حاله عشق الهی سببیله گرفتار اولدوغی
بیاندر ز شوق روی تو روزی که از جهان بروم سنک یوزک شوقندن شول کونکه جهاندن کیدم ز تربتم
بدمد سرخ گل بجای گیاه بنم قبریمدن اوت یرینه قرمزی گل بتر مراد تجلی ذاتدن حاصل اولان اثر عشق بعد
الموتده هم محو اولمدوغی بیاندر خطاب خدایه در منم که بتو نفس میزنم زهی خجلت بنم که سنکله نفس اورم
زهی خجلت مگر تو عفو کنی ورنه چیست عذر گناه مگر سن عفو ایده سن یوخسه گناهمک عذری نه در خطاب
خدایه در ز دوستان تو آموخت در طریقت مهر سنک دوستلرکدن اوکرندی محبت طریقنده سپیده
دم که هرچاک زد شعار سیاه طالع پری اغردوغی وقت که هوا سیاه شعارینی چاک ایلدی شعار بدنه
ملاصق اولان ثوبه دثار اوستنده اولان ثوبه مه بخاطر نازک ملالت از من راه نازک خاطرکه بندن ملالته
یول ویرمه که حافظا تو خود این لحظه گفت بسم الله که سنک حافظک خود بو لحظه بسم الله دیدی مراد جمیع امره
مطیع دیو رضا اظهاریدر خطاب مرشده در ولە ایضا دو سرای مغان رفته بود و آب زده خانقاهک
قپوسی سپورلمش و صو سپلمشی ایدی نشسته پیر و صلا میزد بشیخ و شاب زده پیر اوتورمش و پیر جوانه صلا
اورمش مراد مرشدک شیخ و شابه حقنده اولان فیض ارشادن بیاندر سبوکشان همه در بندگیش بسته کمر
سبوکشلر انک بنده لکنه کمر باغلمش ولی ز ترک کله چتر بر سحاب زده ولی کلاهی ترکندن سحابه اوزره
چتر اورمش مراد مرشدک علو قدرن بیان و پیرولی دن مراد مرشد در سبوکشاندن مراد عشاقدر غ
جام و قدح نور ماه پوشیده جام و قدحک ذوقی ماهک نورینی ستر ایتمشدی یعنی اکه غالب اولمشدی عذار مغبچگان
راه آفتاب زده مغبچه لرک عذاری آفتابک یولینی اورمشدی یعنی اندن زیاده اولمش مغبچه لردن مراد مریدلر
درکه مقام تجریده وصول بولمشلردر زنان و عروس بده شاهدان شیرین کار شیرین کار شاهدلرک ناز
و غنج عالمندن شکر شکسته و گل ریخته ز تاب زده شکر صمتنی و گل دوکلمشی تاب اورمشدی مراد حق
عشقدر و تقصید مجلسی بزم ظاهری محو ایتمش ایدوکی دیمکدر عروس بخت در آن حجله با هزاران ناز شکفته
وسرور اولمش و عذار نه گلاب اورمش حجله گردک خانه برکی کلدن مراد عذارده گرفته سای عنبرشا
فرشته رحمت رحمت فرشته سی عنبرشا سای طوتمش ز جرعه بر رخ حور و پری گلاب زده جرعه دن حور
و پرینک یوزینه گلاب اورمش مراد عشاقی بزمنده اولان نفحات رحمانیه دن حور و پری یه ایرشن
اثری بیاندر سلام کردم و با من بروی خندان گفت مرشده سلام ویردم و بانکه کلر یوزله ایتدی

که ای حمارکش مفلس شراب زده که ای شرابه اورمش مفلس حمارکش یعنی شراب مشغله مست اولوب عالم قبضه
دوشمش کمسه که این کنده که تو کردی بضعف همت ورای بونی کیم ایلرکه سن ایلدک همت ورای ضعیف ایله
زگنج خانه شده خیمه در خراب زده گنج خانه دن گچمش خراب ده چادر اورمشسن مراد عشق الهی ایله وجودی فنا
ایلمشدر دیمکدر سلام کردم دن صکره واقع اولان بیت لر مرشدک اغزندن در حافظه خطاب طریقیله در
وصال دولت بیدار ترسمت نه دهند قویه قرم سکا دولت بیدار وصالنی ویرمیه لر که خفته تو در اغوش
بخت خواب زده زیرا سن خوابناک بختک قوجاغنده اویومشسن مراد بخت و دولت دنیایه مغرور اولانه
وصال الهی میسر اولمز دیمکدر فلک جنیبه کشی شاه نصرة الدین است فلک دینک ناصری اولان شاهک جنیبه
کشیسیدر جنیبه یدک جنیبه کشی یدکچی بیا ببین ملکش در رکاب زده کل کور ملک انک رکابنه ال اورمش
یعنی اتا آتنه بنمک دیلدن اوتری رکابنی طوتمش مراد پادشاه عادلک علو قدرین بیاندر خرد که ملهم
غیبست بهر کسب شرف عقل که غیب اعلام ایدیجی در شرف کسبندن اوتری زبام عرش صدش بوسه بر
جناب زده عرشک طامندن انک جنابنه یوز بوسه اورمش مراد پادشاهی مدحدر عقلدن مراد
عقل کامل اولمق معقولدر بیا بمیکده حافظ که بر تو عرضه کنم میخانه یه کل ای حافظ که سکا عرض ایدیم
هزار صف زدعاهای مستجاب زده مقبول اولمش دعالردن بیک صف مراد ارباب طریقت مستجاب
الدعوه ایدوکن بیاندر **وله ایضا** دوش رفتم بدر میکده خواب الوده دون گیجه میخانه قپوسنه
خواب الوده کتدم خرقه تردامن و سجاده شراب الوده خرقه تردامن و سجاده شرابه بولشمش مراد
محبت دنیا ایله آلوده ایکن عشق الهی حصولنه خانقاهه کتدم دیمکدر خرقه نک دامنی تر بو وجهدخی
جایزدر آمد افسوس کنان مغبچه باده فروش مغبچه تمسخر ایدرک کلدی گفت بیدار شو
ای ره رو خواب الوده ایتدی بیدار اول ای خدایه یول طوتمش سالک مراد خانقاهده بر صوفی کندوسنه
تمسخر طریقیله پند ایتدوکن بیاندر شست وشوی کن وانگه بخرابات خرام کندوکی پاک ایله واندن
صکره خانقاهه صالین تا نگردد ز تو این دیر خراب الوده تا بو خراب دیر سندن الوده و ناپاک اولمیه
دیردن مراد دنیادر بطهارت گذران منزل پیری و مکن پیرلک منزلنی پاکلک ایله گچور خلعت شیب
چو تشریف شباب الوده و پیرلک خلعتنی جوانلق خلعتی گبی الوده ایلمه مراد پیرلک وقتنی عشق و طاعته
سعی ایله دیمکدر و مکن کلمه لرنک معناسی مصراع ثانیه قید اولندی تشریف بونده خلعت معناسنه در

بیت اگر در جوانی زدی دست و پایی بهنگام پیری بهش باش و رأی • در هوای لب شیرین پسران

چند کنی شیرین پسرلرک لبی آرزوسنده جوهر روح بیاقوت مذاب آلوده جان جوهرینی شرابله نیچه بر

آلوده ایلرسن مراد نیچه دک بنکه تابع اولوب مجانیب ایله شراب نوش ایلرسن دیمکدر چندکی نکمعنای

مصراع ثانیه قید اولندی آشنایان ره عشق درین بحر عمیق راه عشقک آشنالری بو عمیق بحرده که

مراد دنیادر غرقه گشتند و نگشتند بآب آلوده غرق اولدیلر و ابله آلوده اولمدیلر مرادی توحیده

غرق اولدیلر و دنیایه میل ایلمدیلر دیمکدر بحره نسبت آشنا برنده در پاک و صاف شو از چاه طبیعت

بدرآی پاک و صاف اول و طبیعت قیوسندن چیق شره کالکه صفا ندهد آب تراب آلوده زیرا

خاکله آلوده اولان آب بر صفا ویرمز مراد عادتله عادت بشریتدر عشق الهی نک حصولی میسر

اولماز دیمکدر گفتم ای جان جهان دفتر گل عیبی نیست ایتدم کل دفترینه اصلا عیب دکلدر گرشود

فصل بهار ازمی ناب آلوده اگر فصل بهارده صاف شراب ایدن آلوده اولا معنای ظاهری اوزره مراد

جوانلق عالمنده شراب ایچمکلک عیب دکل دیمکدر معنای تصوفیسی اوزره مراد جوانلق زماننده

عشقه سعی ایتمک عیب دکل دیمکدر گفت حافظ لغز و نکته بیاران مفروش ایتدی ای حافظ یارانه

لغز و نکته صاتمه آه ازین لطف بانواع عتاب آلوده آه بو انواع عتابله آلوده اولمش لطفدن لطف

انواعه مضاف اولمق رخشین در مراد سالک مبتدی سالک منتهی حضورنده اسرار و معارفدن سویلمک

معقول دکلدر دیمکدر بیان در ولی ایضا دامن کش ناهی شد در شرد رکشیده زرکشیده شرابه

صالارق کیدردی صد جاه ز وز رنگش جیب قصب دریده یوز ای یوزی اتک رنگندن قصبک

یقه سنی یرتمش ایدی شربه زرکشیده شیب دیده کاری تماشا در قصب بونده انجه کتان بزی معناسنه

درکه اندن جامه ایلرلر مراد محبوبک اولمق رخشین در از تاب آتش می برگرد عارضش خوی شرآب

اتشنک حرارتندن انک عارضی اوزره عرق چو قطرهای شبنم بر برگ گل چکیده برگ گل اوزره

طاممش شبنم قطره لری کبی لفظی فصیح شیرین قدی بلند چابک شیرین فصیح بر لفظی وار بو ز ون

وبلند بر قدی وار روی لطیف دلکش چشمی خوش کشیده دلکش لطیف بر یوزی وار کشیده

خوش بر چشمی وار یعنی بو اوصافله موصوف بر دلبر در چشم کشیده اول چشم درکه تنک اولوب کاف

مطلع کبی اوله که قصدله چشمنی اچمز نازاً ایدوب کوزنه حوزوب نظر ایلر اول کاف بجوبله یا ازبلو رکم

انیس العشاق نام کتابده بویله مسطوردر یاقوت جانفزایش از آب لطف زاده انکجانفزا لبی آب حیاتدن طوغمش و حاصل اولمش شمشاد خوش خرامش در ناز پرورده انکخوش خرام قامتی نازده بسلنمش آن لعل دلکشش بین و آن خنده دلاشوب انکاول لطیف لبنی و اول قلبه اضطراب براغجی خنده سنی کور و آن رفتن خوشش بین و آن کام ارمیده و انک لطیف رفتارنی و اول ارمیده کامنی کور کام ارمیده کیدر کمنا ناز و شیوه سندن گاه گاه توقف ایدر دیکی بیاندر آن هوای سیه چشم ازدام ما بردن شد اول سیاه چشم بزم طوتوغمزدن خلاص ایتدکی یاران چاره سازم با این در رمیده اول یار ایتدی اول رکش کوکلنه چاره تدارک ایدیم زنهار تا نتوانا اهل نظر میازار ما دامکه قادرسن زنهار اهل نظری رنجیده ایتمه دنیا وفادار دگل ای یار برگزیده ای کزیده یار دنیا وفادار دگلدر تا کی کشم عتابت زاله چشم دل غریب اول دل غریب چشمکدن قچینه دکل سنک عتابک چکم روزی اگر شنیدم که این تو نهار دو دیده بر کون کو چشمله بر نظر ایله ای هر ایکی چشمک نوری خطا ایله اول محبوبه در اگر خاطر شریفت رنجیده شد ز حافظ اگر سنک شریف خاطرک حافظدن رنجیده و بیحضور اولدی ایسه باز آکه توبه کردیم از گفته و شنیده کر کلکر سویلین سوزلردن توبه ایلدک مراد اول محبوبه صلح طلب ایتدکی بیاندر بسر شکر باز کویم در بندگی خواجه افندینک بنده لکندن کروچوق شکر دیم گر اوفتد بدستم آن میوهٔ رسیده اگر اول میوه بنم الیمه دوشه خواجه دن مراده زیرده رکه طرافتله ایدن معاونت طلب ایلر بو مرادک حصولنده میوهٔ رسیده دن مراد اول محبوب در ردیف سحر کاهان که مخمور شبانه سحر دفترنده که کیجه دن قالمش خماری دفع ایچون گرفتم باده با چنک و چغانه چنک و چغانه ایله باده نوش ایلدم مرادم عالم قیضدن حاصل اولان المی دفع ایچون برم شدیا نندن فیضنک حصولنه مشغول دیکدر نهادم عقل را ره توشه از می عقله می دن یول ازغی قودم ز ملک هستیش کردم روانه و اول ملکندن انا روانه ایلدم دیکدر نکار می فروشم عشوهٔ داد و ورش نکار که با که بر عشوه ویردی که ایمن کشتم از مکر زمانه که زمانه مکرندن ایمن اولدم مرادم مرشدک فیضی ایله دنیانک یا ترک ایتدکی بیاندر ز ساقی کمان ابرو شنیدم که ای ابرو سلکی دن اشتدم که یا که بویله دیدی که ای تیر ملامت را نشانه که ای ملامت تیرنه نشانه اولمش یعنی عوام ده طعن و ملامت کورمش بندی زان میان طرف کمر وار اول میاندن قوشاق کیبی بر فایده حاصل اتمز سن اگر خود را ببینی در میانه اگر کندو کلی و زیاده کوره سن مرادک وجودکدن بکم یه سن وصال جاناندن

نسنه حاصل اتمکه قادر اولمزسن دیمکدر برو این دام بر مرغی دگر نه یعنی بو طعمه زاغی بر غیری مرغه قو که
عنقارا بلندست آشیانه زیرا عنقانک آشیانه سی بلنددر مراد عنقادن عقله ذات باری نک کنه وحقیقتی
معلوم اولماز دیمکدر شراب وشاهد وساقی همه اوست شراب وشاهد وساقی جمله او در خیال آب وگل
درره بهانه آب وگل خیالی اوره تا ده بهانه در مراد لیس فی الدار غیره دیار حسبنجه حقدن غیری نک وجودی
عدمدر بهسنده ایدوکن بیاندر آب وگلدن مراد ادم بنی ادم در بده کشتی می تا خوش برانیم شراب
کشتی سنی ویر تا خوش خلاص اولالم ازین دریای ناپیدا کرانه یعنی کناری ناپیدا دریادن مراد عشق
الهی ایله دنیادن خلاص بولوب جناب قدسه واصل اولالم دیمکدر برانیم درمانیم ده کلدر یعنی آدم ندر
یاندندن وکلدر کشتی میدن مراد شراب درکه بونده عشق الهی مراد در وکشتی میدن مراد قدح
اولمق جایزدرکه حقیقتده معنی بردر که بنده طرق وصل از پادشاهی اول پادشاهدن کیم وصل امید
لنغور که با خود عشقبازد جاودانه که دایم کندو ایله عشق اوینار مصراع تا ز پادشاهکه صغیدر مراد
در وصال خدایه حقیقتده کمسه نک لیاقتی اولمدوغن بیاندر وجود ما معماییست حافظ برم وجود در معما
ای حافظ که تحقیقش فسونست وفسانه که انک تحقیق وحقیقتی فسون وفسانه در یعنی اورده ادر در
مراد وجود باریدن غیری نک وجودی فسون وفسانه ایدوکن بیاندر **والایضا** چراغ روی ترا شمع
نیر پروانه سنک یوزک چراغنه آفتاب پروانه در مرا ز حال تو با حال خویش پروانه سنک حالکدن
باکه کنده حالمه پروا یوقدر خطاب خدایه درکه انک ذاتی انوریه آفتاب پروانه در حالدن مراد بونده
ذاتدر پروانه اول مغزده پروانه تاتار کب دربروانه دن کلم تجنیس مرکب در **بیت** ای ترا چون با من
بهر وپروانه دیوانه پیش شمع عارضت ماه فلک پروانه خود که تعیدکانین عشق همیغز مو عقل معاش
که عشق مجنونلرنه بنده بعد رد بیوی حلقه زلف تو گشت دیوانه سنک زلفک حلقه سی امیدیله
دیوانه اولدی مراد شعول عقل که معاش دایره سندن چقدی دیمکدر بوی بونده امید معناسنه
در بمرنده جان بجبادان شمع در نفسی شمع برنفده یعنی بلا تاخیر فوری بمرده ایله صبایه جان نی
دی ویردی ز شمع روی تواش چون رسانه پروانه سنک یوزک شمعندن چونکه اگر پروانه ایرشندی
پروانه بونده تذکره وخبر معناسنه در خطاب خدایه در بیوی زلف تو گر جان بباد رفت چه شد سنک
زلفک بوییله اگر جانم یله گتدیسه نه اولدی هزار جان گرامی فدای جانانه هزار مکرم ومحترم جان جانانه فدا اولسون

بو بنده امیدوارکه معناسنه بماکشد ز جانانه دن مراد خدادر بر آتش رخ زیبای او بجای سپند انکه
زیبا یوزی آتشنه اوزره یوزرلک یرنه بغیر خال سیاهش که دیده به دانه انکه سیاه خالندن بکا دانه کیم
کوردی مراد صنع خدایه استوابدر من ضعیف ز غیرت فتادم از پا دوش بن ضعیف غیرتمدن دون
کیجه ایاقدن دوشدم یعنی باصبر و بی طاقت اولدم نگار خویشتن چو دیدم بدست بیگانه گنده نگارمی
چونکه یادک الندن کوردم نگاردن مراد حضرت باری اولمق رویتی درکه غیره اولان تجلی دن رشک ایدوکه
اکه غبطه دیلر دوه رشد اولمق جایزدر چه نقشها که برانگیختیم و سود نداشت فسانه نقشلر که پیدا ایلمدوک و فایده
طوتمدی فسون ما بر او گشته است افسانه برهم افسونمز انکه قتنده افسانه اولمشدر مراد تضیع ظن اقله
وصال الهی میسر اولمازدیکلدر مرا بدور لب دوست هست پیمانی دوستک لبی دورنده بر عهدیم واردرکه
برزبان نبرم جز حدیث پیمانه که عشق سوزندن غیری سویلیم حدیث مدرسه و خانقاه مگوی باز هوس بنم
و خانقاه سوزنی سویلمه زیرا کروفتاد در سر حافظ هوای میخانه حافظک باشنه میخانه تمنیی دوشدی میخانه
دن مراد مرشد آستانه سیدر نعیم کوثر فیضی ببلوانه ی ویرم فلکه گلشن باغ جنان درن یا که بیکدر وطنم
ولد ایضا عیشم مدامست از لعل دلخواه مقبول لب دن عیشم مدامدر کارم بکامست الحمد لله ایشم
مرادلده در الحمد لله ای بخت سرکش تنکش برکش ای سرکش بخت آنی محکم سینه که چک که جام زرکش
که لعل دلخواه کاهی التوبه قدحله شراب چک کاهی مقبول و شیرین لبدن متمتع اول ظاهرده کرچه
خطاب بخته در اما حقیقتده کندو سنه در ما را بمستی افسانه کردند بزی مستلک ایله افسانه
و مشهور ایلدیلر پیران جاهل شیخان گمراه جاهل پیرلر گمراه شیخلر مراد عشق الهی یه سعی ایتدکمز ایچون
بزی تعییب ایلدیلر دیکلدر از فعل زاهد کردیم توبه زاهدک سوزندن توبه ایلدوک و ز فعل عابد
استغفر الله و عابدک عملندن استغفر الله مراد عشق الهیدن اعراض ایدنلرک قول و فعلندن اعراض
ایتدوکس بیاید رجانا چه کویم شرح فراقت ای جان سنک فراقک شرحنی نه دیم ونیجه بیان ایدم
بو چشم و جان در سکاه فراقت شرحنی نه دیم چشمی و صدهم جانی و صدداه برچشم دیوزنم برجان ده یوزاد
مراد فراق سببیله چشمی پرآب و جانی براه و تاب اولدوغنی بیاندر کار جهان و این غم که دیدست کاهی
کو مسون بو غمی که کورشدر زان قامت سرو از عارضت ماه سنک قامتکدن سرو سنک عارضکده
ماه مراد مصنوعکه صانعی قتنده وجودی اولمدوغنی بیاندر خطاب خدایه در از صبر عاشق

خوشتر نباشد عاشقک صبرندن خوشترک اولماز بوهم وجه درکه بو وجه اوز صبر معنا نه اولمز ای
عاشق صبردن لطیفرک اولماز صبر از خدا خواه صبر از خدا خواه صبری خدادن استه صبری خدا الله استه
دلق ملمع زنار راهست ملمع دلق یولک زناری در زیرا ریادن عاریدر کلمه صوفی بیند ازین
رسم و این راه ای صوفی بو عادت و بو طریقی ترک ایله دلق ملمع گوناگون پاره لر ایله اولان خرقه در
سلوکه عشقه مانع قویدر وقتی بر وینش خوش بود وقتم بر وقت انک یوزی ایله وقتم خوش اولدی
از وصل جانان صد لوحش الله جاناننک وصالندن یوز تحسین لوحش الله معناسنه استعمال اولنور
رخ بر نتابم از راه خدمت خدمت یولندن یوز چویرمزم سر بر ندارم از خاک درگاه درگاهک خاکندن
باشمی قالدرمزم مراد حق تعالی نک طاعت و عبادتندن فراغت اتمزم شوق رخت برد از یاد حافظ
سنک رخک شوقی حافظک یادندن الدی ورد شبانه درس صبحگاه شبه منسوب اولان ورد سحر
وقتنک درسی مراد تجلی ذات سبیله مرتبه استغراقه وصول بولدغین بیان ایدر ولها ایضا گر تیغ بارد
در کوی آن ماه اگر اول ماهک محله سنده تیغ یاغه گردن نهادیم الحکم لله بیوننی قودق و راضی اولدق
الحکم لله ما هده مراد خدا درکه اندن گلن قضایه رضا اظهار ایلرز آیین تقوی ما نیز دانیم تقوی
اسلوبنی بز دخی بلورز لیکن چه چاره با بخت گمراه اما گمراه نا ساعد بخته نه چاره که اگر چاره یوقدر
ما شیخ و واعظ کمتر شناسیم بز شیخ و واعظی کمتر اکثر یعنی بلمزز یا جام باده یا قصه کوتاه یا شراب
جامنی ویر یعنی عشقدن سویله یا قصه قصه ایله من رند عاشقم و آنگاه توبه بن عاشق رندم وا ندن
صکره توبه استغفر الله استغفر الله حاشا که بن بویله ایدم مراد عشق الهی دن فراغت قباحت محض
ایدوکن بیان ایدر عکسی ز رویت بر ماه افتاد سنک یوزکدن بره بر عکس دوشمدی آیینه
رویا آه از دلت آه آیینه یوزلو سنک قلبکدن رو حکایت خطا ایدر سلوک عشقده اصلا بره
متابعت اتمدک دیو خطاب خدایه اولمق احتمال درکه خدانک صفت استغناسنی بیان اوله درشده
دخی اولمق جایزدر الصبر مر والعمر فان صبر اجی در و عمر فانی در یا لیت شعری حتام الفاه اولیک
بنم شعرم اولیدی نه وقت بن اکه ملاقی اولورم حتی ما الفاه دن مخففدر که حرف جر مایه متصل
اولسه الف حذف اولنور عم تیساءلون ده اولان عم که اصلی عن ما ایدی نونی میمه قلب اولنوب میم
میم ایچنه ادغام اولنوب عما اولدی صکره الف حذف اولنوب عم اولدی مراد جانانا زلدن و عهده

وصال طلب ایتدوکی در حافظ چه نالی کر وصل خواهی ای حافظ ناله ایلرسن اکر وصال استرایسک
خون بایدت خورد در کاه و بیکاه یعنی دایم قان یتمک کرک مراد وصال جانانه مشقت سز حاصل اولمز دیمکدر
ولە ایضا عیدست و موسم کل ساقیا بیار باده بیرم دکل زمانه در ای ساقی شراب کتور هنکام کل که دیده
بی می قدح نهاده کل وقتی کیم کوره رفتی قدح شراب سز یعنی بوش قونمش زین زهد و یا رسایی بکرفت
خاطر من بو زهد و پارسالقدن بنم خاطرم منقبض و متنفر اولدی ساقی بده شرابی تا دل شود دکشاده
ای ساقی بر شراب ویر تا کوکلم کشاده اوله مراد زهاددن اعراض ایدوب عشق الهی طلب ایتدوکین اشعار در
صوفی که دی نصیحت میکرد عاشقان را صوفی کر دونکی کون عاشقلره نصیحت ایلردی بو هم وجه در نصیحت ایلدی
امروز دیدمش مست تقوی بباد داده بو کون انی تقوی سنی یله ویرمش مست کوردم مراد شدت ذوق و طعن ایچون
عشقه مبتلا اولمش کوردم دیمکدر این یک دو روزه دیگر کل را غنیمتی دان بو برایکی کون الفت ننك کلی کر غنیمت بل
گر عاشقی طرب جوی با ساقیان ساده اکر عاشق ایسک محبوب ساقیلرله ذوق و طرب ایسته ساقیا ندیده را
مرشدلر در کل رفت ای حریفان غافل چرا نشیند کل کتدی ای حریفلر نیچون غافل اوتورسز بانک رود و چنک
و بانک جام باده چنک نیلی اوازنسز و دلبرلرسز و شراب قدحسز مرادی عاشقلر نیچون مرشدسز و عشقسز
و ذکر خداسز غافل اوتورسز دیمکدر مجلس صبوحی دانی چه خوش نماید بلور میسن صبوح مجلسنده نه
خوشش کورینور عکس عذار ساقی در جام می فتاده ساقینک عذاری عکسی شراب قدحنه دوشمش مراد عشق
الهی ده تجلی ذات واقع اوله دیمکدر مطرب چو پرده سازد شاید اکر بخواند مطرب چونکه پرده دوزه
و سازه حالە لایق در اکر اوقیه از طرز شعر حافظ در بزم شاهزاده حافظک شعری طرزندن شاهزاده
بکی بزمنده پرده بوندن مقام ساز معناسنه در مطرب اکه قرینه در وله ایضا نصیب من چو خرابات کرده
است اله چونکه خدا بنم نصیبی میخانه ایلمش پس در این میانه بکو زاهدا مرا چه کناه دی ای زاهد بو اورتاده
بنم کناهم نه در مراد سرازالده اطلاعی اولمین طاعته طعنده در بیت نه من سو رحمت بدر میبرم که حکمت چنین
میرود بر سرم واعتمادر که مراد بو اوله بو شیع باکه حق تعالی حضرتی نصیب ایلدی اکر سنک مقبولک دکل ایسه
بنم کناهم نه در کسی که جام میش در ازل نصیب افتاد شول کمسه که ازلده جام می نصیب دوشدی چرا کند
کنند این ازد ود در کاه قیامتده بو کناهی اندن نیچون سؤال ایلرلر مراد قل کل من عند الله حسبنجه جمیع
خدادن ایدوکین اشعار در بو اعتباره تمام توحید دیرلر معنی باطنی اولدرکه جام می دن مراد عشق الهی درکه

قیامتده اندن سؤال یوقدر یعنی صوفی سالوس خرقه پوش دورو اکی یوزلی خرقه پوش مرائی
صوفیه دیدی که اگر دست درازی و آستین کوتاه که دست درازلق ایلمش ویکنی قصه اتمش دست در
ازلغی نامشروع ارتکاب اتدکی در مشغول اولدی بو بیت در تو خرقه را زبرای ریا می پوشی سبب خرقه
ریا ایچون کیرسن که تا بزرق بری بندگان حق از راه که تا ریا ایله حق تعالی حضرتنک بنده لرینی اضلال ایده سن
مراد مرائی صوفی ضال و مضل ایدوکن بیاندر غلام رندان بی سر و پایم که سر و پا رندلرک همتنک غلامیم
هر دو کون نیرزد به پیش شان یک گاه که هر ایکی عالم انلرک قتنده بر صمانه دکمز زیرا مقصودلری جان جنا
قدسدر در مرادم ز خرابات چو نگشت حاصل بنم مرادم چونکه میخانه دن حاصل اولمدی دلم ز مدرسه
و خانقاه گشت سیاه قلبم مدرسه و خانقاه دن سیاه اولدی یعنی منقبض و متنفر اولدی بر وگدای در هرکز
کدا اشتو بوری ای حافظ هر گدا انک قپوسنک سائل و گدای اولمه که این مرادی نیابی مگر شیء الله زیرا بو مرادی
بولمزسن مگر شیء الله ایله مراد حصول مرام خدادن میسر اولور دیمکدر بیت کسانکه سلطان و شا
هنشهند سر گدایان این درگهند و ایضا ناگهان پرده برانداخته یعنی چه ناگهان پرده رفع
ایلمش سن یعنی نیلدک مست از خانه برون تاخته یعنی چه خانه دن طاشره مست چاپمش سن یعنی
نیلدک عقلک نفسه خطابدر که کندوکی بویله رسوای ایتمکدن مرادک نه ایدی دیو زلف در دست
صبا گوش بفرمان رقیب زلفک صبانک الینده کوشک رقیبک فرماننده که انک سوزینی استماع ایدرسن
اینچنین با همه درساخته یعنی چه جمیع سنه بویله متابعت و جمعی سیله بویله اختلاط و مصاحبت
ایلمش سن یعنی نیلدک عقلک نفسه خطابدر هوا و شیطانه تابع اولدوغندن اوتری رقیب مراد شیطاندر
شاه خوبان و منظور گدایان شده خوبلرک شاهی سن و گدالرک محبوبی اولمشسن قدر این مرتبه
نشناخته یعنی چه بو مرتبه نک قدرینی اکلممش سن یعنی نیلدک مراد بودر که عقل و روح و قوای عقلیه
و روحانیه که خوابلردر ای نفسه سبب بونلرک پادشاهی سن لکن قوای نفسانیه و اهل فسق و هوانک
منظوری اولمشسن او مرتبه نک قدرینی اکلممدک خطاب ایلدک نه سر زلف خود اول تو بدست دادی
کندو زلفک اوجنی سن اول بنم الیمه ویردیکمی باز م از پای در انداخته یعنی چه کروینی ایاقدن
اتمش سن یعنی نیلدک ایومی ایلدک مراد بودر که عقل نفسه خطاب ایدر ابتدا تعلق ایتدکده عنان
اختیاری بنم الیمه ویردک طاعت و متابعت ایلدک عاقبت هوایه تابع اولوب انی بوزدک ایوا ایتمدک

زیرا حقدن دور اولدی نکهت رمز دهان گفت دگر سر میان سوز سنگ دهانک رمزی و قوشاق سنک
میانک سری دیدی و در میان تیغ بما اخته یعنی چه واورتادن بزه تیغ چکمشسن یعنی نیلدک که مراد معقول ایلدک
دیمکدر بو میانده ایهام وار در حاصل معنی سن سنی رسوای ایلدک دیمکدر بو سوز عقل جانبندن نفسه
خطاب بلکه عتاب طریقی اوزره در هر کس از دره مهر تو بنقش مشغول آه که سنک محبتک زاریندن هر بر نقشه
مشغولدر عاقبت با همه کج باخته یعنی چه عاقبت جمیعی سیله اگری اوینامشسن یعنی نیلدک اویناتدک مراد
بودرکه عقل و روح و قوای روحانیه و نفس نیه سنک محبتکدن بر عمله مشغوللردر که سن بو جمله یه موافقت
ایدوب حق تعالی حضرتنک طاعتنده اولاسن اما سن جمیعیسنه مخالفت ایدوب خوابدن محروم اولدک خطاب
نیه نفسه در حافظ در دل تنگت چو فرود آمد یار ای حافظ یار چونکه سنک تنک قلبکه نزول ایلدی خانه
از غیر نپرداخته یعنی چه خانه غیردن تخلیه اتمشسن یعنی نیلدک یاردن مراد باری تعالی در مراد خانه دل
کرو ماسوادن پاک اولمق گرک که محبت جانان انده نزول ایده دیمکدر یعنی چه ده بو معنی هم جایزدر
یعنی نه اتمشسن وله ایضا وصال او ز عمر جاودان به آنک وصالی عمر جاوداندن یکدر خداوندا مرا
آن ده که ان به ای خداوند با که انی دیرز زیرا اول یکدر وصالدن صکره واقع اولان ضمیر غایب خدایه
راجعدر ز شمشیر مزود باکش یلفتم بنی شمشیرله اوردی و کمسه دیمدم که راز دوستان از دشمن نهان به
زیرا دوستک رازی دشمندن یکدر دوستدن مراد خدادرکه انلک کلی قضایه رضا اظهار ایلر دلا دایم
گدای کوی او باش ای گوکل دایم انک محله سی گداسی اول بحکم آنکه دولت جاودان به زیرا که دولت ابدی
اولمق یکدر مراد ینه خدادر نخواهم دعوت ای زاهد معوما ای زاهد نی جنته دعوت ایتمه رم که این سیب
زنخ زان بوستان به زیرا بو سیبه بکزر ذقن اول بوستاندن یکدر مراد جمال جانانندن تلذذ آنک جنتدن
متمتع ایدوکن اشعار دربیت سیب زنخدان ترا به زبه یافت ذم متعه الله به بدایع بندوکی حردن
بدین در بو قیود ه بنلک داغیله اولمک بجان اوکه او ز ملک جهان به آنک بنده سی حقیقیدن که جهان ملکندن
یکدر دردن مراد درگاه خدادر جان بونده بتا معناسنه در که منعم اولان باقسم الجعبندر واندن صکره
واقع اولان ضمیر غائب خدایه راجعدر ملک بونده سلطنت معناسنه در که بندکی اگر بنده در گلی کان
پایمال سرو ما گشته شعر اگرچه که او بزم سرومزک پایمالی اوله ی بود خاکش ز خون ارغوان به انک خاکی
ارغوانکستاننده یکدر مراد عشق الهی ایله پایمال اولان حقیر عاشقی پادشاهدن عالی قدر اولور دیمکدر

سرودن مراد باری تعالی اولمق ایدوکی درکار اولمق کاف فارسینک ضمه سیله اولی در تمام ملایمدر زیرا
سرود وارغوان اکه قرینه در رضا ار از طبیب منا بپرسید الله ایچون بنم طبیبمدن سؤال ایله کز که آخر کی شوق
این ناتوان به که آخر بو ناتوان تحمّل ایدر اولور طبیب دن مراد مرشد در که یاران طریقته ایدر که اندن
سؤال ایله کوزکه بنم نعم محبت ماسوی دن تحمّل خلاص بولور ناتوان بو بنده خسته معناسنه در جوانا
سرمتاب از پند پیران ای جوان پیرلرک پندندن اعراض ایلمه قبول ایله که رای پیر از بخت جوان به زیرا
پیرک رایی جوان ونیک بخت دن یکدر جوان بختک صفتی اولمق ایدوکی در بخت جوان ایو وقوی بخت
معناسنه در رتبکه جوان بخت دیرلر پیرک پندی جوانک بختندن ایودر بو وجه اوزره جوان بختک صفتی
اولمز شبهی یوقدر چشم کس ندیدست بر که ایتدی کمسنه نک چشمی کورمشدر ز مروارید گوشم در جهان به
بنم جهان ده قولغمده اولان انجودن یک سخن اندر دهان دوست گوهر دوستک دهاننده سوز گوهردر
بو مصراعده تمام لطافت واردر ولیکن گفته حافظ از آن به اما حافظک سوزی اندن یکدر دیمکدر کلمه
سنک ما علی دوست درکه مخلص بیت انتهی در **حرف الیاء** ای دل بکوی عشق گذاری نمی کنی ای دل
عشق محله سنه بر کذر ایلمز سن اسباب جمع داری و کاری نمی کنی اسباب جمع طوترسن یعنی اسبابک مهیا
و برانیش ایلمز سن بعنی وجه در جمعیت خاطر اسبابنی طوترسن و بر عمل ایلمز سن وجه تأمّل اودر که اسباب
جمعه مضاف در مراد بودرکه صحت بدن و فراغ دل و قوت عمل وار ایکن غفلت اوزره اولوب عشق و طاعته
سعی ایلمز سن چوکان کام در کف و گویی نمی زنی مراد چوکان آلکده و بر طوب اورمز سن بازی چنین
بدست و شکاری نمی کنی آلکده بو کبی بر طوغان وار و بر شکار ایلمز سن مراد عبادته قوت و فرصت
وار اما سعی ایلمز سن دیمکدر بازی یا ایله طوغان معناسنه در ریحه در یاسنه فارسیدر که مراد بودر که
یا وحدة ایچوندر این خون که موج میزند اندر جگر ترا ابو خون که سنک جگرکده موج اورر در کار رنگ
روی نگاری نمی کنی بر نگارک یوزی رنگنک ایشنه صرف ایلمز سن مراد سنده استعداد عشق و طاعت
وار ایکن انک ظهوری ایچون بر مرشد طلب اتمز سن دیمکدر مشکین از آن نشد دم خلقت که چون
صبا سنک خلقتک نفسی او زسبیدن مشکین اولمدی که صبا کبی بر خاک کوی دوست گذاری نمی کنی
دوستک محله سی خاکی اوزره بر کذار ایلمز سن مراد عشق و ریاضتله مادام که جناب قدسه وصول بولمیه سن
اخلاق حمیده یه مالک اولمز سن دیمکدر دوست دن مراد خدادر تیر سهم گزین چمن ببزی کارستی کل نعره زدم که

بو جهتدن یکلکی طولدر دوت التمیه سن کر گلشنش تحمل خاری نمی کنی زیرا انک گلشنندن بر خاره تحمل ایلمزسن
چمن دن مراد دنیادر گلشن دن مراد جناب قدس در مراد عشق و ریاضت مشقته صبر ایتمکدر قورقرم که
آخرتده بر سعادت بولمزسن دیمکدر گلشنش ده اولان ضمیر غائب خدایه راجعدر بیت همنیت
پسندت اگر نشنوی که گر خار کاری سمن ندروی ساغر لطیف و بری ومی و افکنی بخاک ساغر لطیف
و بری در دوانه خاکه براغورسن اندیشه از بلای خماری نمی کنی بر خمار بلاسندن فکر ایلمزسن بو ایهام وجه در
خمار منسوب اولان بلادن خوف ایلمزسن بو وجه اوزره خماریده اولان یا نسبت ایچون اولور می افکنی ده
می کسر میمله اولمق روشنا در دفتح میمله اولوب شراب معناسنه اولمقدن مراد صفای خاطرک و عشق و طاعتک
قدرتنک وار ایکن دنیایه مغرور اولوب عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایلرسن و آخرت تدارکندن غافلسن
دیمکدر آستین جان تو صد نافه مدرجست سنک جانک یکننده یوز نافه درج اولنمش در و آنرا فدای
طره یاری نمی کنی و آنی بر یارک طره سنه فدا ایلمزسن مراد سنده وصول الی الله استعدادی و طبقات
عالیه یه واصل اولمق قدرتی وار در ذلکده مندرج اولان نفحات الهیه سبیلنه لکن سعی و اهتمام ایدوب بو در [illegible]
الکتورب آنی وجوده کتورمکه همت اتمزسن دیمکدر حافظ برو که بندگی بارگاه دوست ای حافظ یوری
که دوستنک بارگاهی بنده لکنی گر جمله میکنند تو باری نمی کنی اگر جمله ایده لر حیفسن اتمیه سن مراد نفسه توبیخ در
دوستدن مراد باری تعالی در باری بونده حیف معناسنه در وله ایضا ای دل آن دم که خراب از می
گلگون باشی ای کوکل اول دمکه قرمزی شرابدن خراب اولاسن یعنی شراب عشقله مست اولاسن بی زر و گنج
بصد حشمت قارون باشی زر و گنج سز یوز قارون عظمتیله اولورسن در مقامی که صدارت بفقیران
بخشند شول مقامده که صدارت فقیرلره بغشلر چشم دارم که بجاه از همه افزون باشی امید طوترم که عزت
و منصب ده جمیعیسندن زیاده اولاسن در ره منزل لیلی که خطرهاست در آن [illegible] بولنده که
انده خطرلر واردر شرط اول قدم آنست که مجنون باشی اول قدمک شرطی اولدر که مجنون اولاسن مراد
عشق الهی طالبنه عقل معاش و محبت ماسوی قیدندن فراغت لازم ایدوکن بیاندر نقطه عشق
نمودم بتو هان سهو مکن سکا عشق نقطه سنی کوستردم آگاه اول سهو ایلمه ورنه چون بنگری از
دائره بیرون باشی بو مصرع چون نظر ایده سن دائره دن خارج اولورسن مراد عشق الهی دائره باهر
اولان کمه قرب الهی دائره سندن خارج ایدوکن بیاندر کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش

کاروان کتدی سن خوابده سن و بیابان اوکنده ۞ در کی ره روی ره زنکه بزرک چکنی جوره باشی قجه کدرسن
یعنی کیدن صوررسن نیلرسن نیچه اولورسن مراد آخرت تدارکنده غافل اولانه نصیحتدر بیت فزوکوفت
طبل شتر ساربان بهمز ارسیده او کاروان ۞ قدحی نوش کن و جرعه بر افلاک فشان ۞ بر قدح نوش
ایله و جرعه یی افلاکه و زره صاچ ۞ چند چند از غم ایام جگر خون باشی ۞ نیچه نیچه ایام غمندن جگر خون اولسن
مراد عشق و طاعته مشغول اولوب دنیا غمنی ترک ایله دیمکدر ۞ تاج شاهی طلبی گوهر ذاتی بنمای شاه ملق
تا یعنی طلب ایدرایسک ذاته منسوب گوهر کوستر ور خود از گوهر جمشید و فریدون باشی وکر خود
جمشید و فریدون اصلندن اولاسن یعنی اعتبار هنردر عمله در حسب و نسبه دکلدر بیت هنر بنمای اگر دارکی
نه کیم ۞ گل از خار رسته و ابراهیم از آزر ۞ حافظا از فقر مکن ناله که گر شعر اینست ای حافظ فقردن ناله ایلمه
زیرا اکر شعر بوایسه که سن دیمش سن هیچ عاقل نپسندد که تو محزون باشی هیچ عاقل بکنمز که سن محزون اولاسن
بیت رضینا قسمة الجبار فینا ۞ لنا علم وللاعداء مال ۞ فان المال یفنی عن قریب ۞ وعلم الله باق لا یزال ۞
وله ایضا ۞ احمد الله علی معدلة السلطان ۞ الله تعالی حضرتنه حمد ایدرم سلطانک عدلی اوزره یعنی سلطان
عادل اولدیغندن اوتری احمد شیخ اویس حسن ایلخانی ۞ اول سلطان حسن ایلخانی اوغلی شیخ اویس
شیخ اویس اوغلی احمد در معدلت عدل معناسنه در سلطاننده اولان یار اشباع ایچوندر ایلخانی [illegible]
وسردار معناسنه در ایلخانی نیان دیرلر پادشاهلردن برنسل اوردر خان بن خان و شهنشاه شهنشاه
نژاد ۞ خان اوغلی خان در و شهنشاه اصل او شهنشاه ۞ در آنکه می زیبد اگر جان جهانش خوانی او پادشاه
که پراسعور اکر آنی جهانک جانی اوقویه سن مراد نظام عالمه سبب اولان احمد نام عملی پادشاهی حیدر
دیده نادیده باقبال تو ایمان آورد ۞ کورمشکه کورمیش سنک اقبالکه ایمان کتوردی یعنی اقرار ایدوب
قبول ایلدی بو هم وجه در کور کورمیش ایکن سنک اقبالکه ایمان کتوردی وجه اوله کوره مرد دیده
و مرد نادیده تقدیرنده در و وجه ثانیه کوره دیده ذکری ذکر جز و اراده کل قبیلندندر زیرا ایمان
کتورن دیده دکلدر دیده نک صاحبی در هم احمده نسبت ایمان خوب واقع اولمشدر ۞ مرحبا
ای بچنین لطف خدا از زل آنی ۞ مرحبا ای خدانک بوکلین لطفنه لایق اولان پادشاه ۞ ماه اگر بی تو بر آید
بدو نیمش بزنند ۞ ماه اگر سن سز طلوع ایده انی ایکی پاره ایلرلر دولت احمدی و معجزه تسبیحانی احمده منسوب
اولان دولت و سبحانه منسوب اولان معجزه مراد پادشاه صاحب حکم و قدرت ایدوکن اشعاردر

جلوهٔ بخت تو دل میبرد از شاه و گدا یعنی سنک بختک جلوه سی شاه و گدادن کوکل آلیر چشم بد دور که هم
جانی و هم جانانی چشم بد دور اولسون زیرا هم جان سن و هم جانان سن مراد پادشاهی مدحدر بر شکن کا
کل ترکانه که در طالع تست ترکانه کاکلی پریشان ایله زیرا سنک طالعکده وار در بخشش و کوشش خاقانی
و جنگ خانی خاقانه منسوب بخشش و جنگ خانه منسوب کوشش کاکل ترکانه ترکلره منسوب کاکل معناسنه در
سیاهیانه کاکل معناسنه در کل در خاقان چین پادشاهیدر جنگز خان بر بت پرست پادشاهک اسمیدر که
زیاده مشهوردر بو بیتدن مراد عالم کندوکه مطیع اتمکه سعی و اقدام ایله دیمکدر گرچه دوریم بیاد تو
قدح میگیریم اگرچه ایراغز اما سنک یادک شوقکله شراب نوش ایدرز بعد منزل نبود در سفر روحانی سفرده
منزل ایراقلغی اولماز مذکور پادشاهه ارادتن محبت عرض ایدوکن بیان ایدر از گل پارسیم غنچهٔ عیشی نشکفت
پارسه منسوب اولان گلدن یا که بر عیش غنچه سی اچلمدی مراد پارس مملکتیدر یا که بر ذوق و سرور میسر اولمدی
حبذا دجلهٔ بغداد و می ریحانی یعنی لطیف بغدادک دجله سی و انک ریحانی شرابی مراد کندو شهریندن
نفرت ایدوکن اشعاردر می ریحانی بر نوع شرابک اسمیدر سر عاشق که نه خاک در معشوق بود عاشقک
باشی که معشوقک قپوسی خاکی ولمیه خلاصش بعد از محنت سرگردانی سرگردانلقدن خلاص بولسی اولور
ای نسیم سحری خاک در یار بیار ای سحره منسوب اولان نسیم یارک قپوسی خاکنی کتور تا کند حافظ از و دیدهٔ
دل نورانی تا حافظ اندن کوزنی نورانی ایده مراد سحره منسوب اولان فضل الهیدن اثر قرب طلب
ایدوکن بیان ایدر وله ایضا ای پادشه خوبان داد از غم تنهایی ای خوبلرک پادشاهی تنهالق
غمندن داد دل بی تو بجان آمد وقتست که باز آیی کوکل سنسز مضطر اولدی وقتیدر که گری کلهسن
سن خطاب خدایه در که اندن مشاهدهٔ تجلی جمال طلب ایدر مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم کرد
مشتاقلق و مهجورلق سندن ایراق بنی انجلیس ایلدی گر دست بخواهد شد یا پای شکیبایی که الدن
کیته کرکیدر صبر طاقتی ای درد تو ام درمان در بستر ناکامی ای جانان که مراد سنسزلک بستری ده بنم درمانم
سنک دردکدر و ای یاد تو ام مونس در گوشهٔ تنهایی و ای جانانکه تنهالق گوشه سنده بنم مونسم
سنک یادکدر خطاب خدایه در در دائرهٔ قسمت ما نقطهٔ تسلیمیم فرمان دایره سنده بز تسلیم نقطه
سی ایز لطف آنچه تو اندیشی حکم آنچه تو فرمایی لطف اولدر که سن فکر ایدرسن حکم اولدر که سن بیورهسن
خطاب خدایه در فکر خود و رای خود در عالم رندی نیست عاشقلق عالمنده کندو فکری و کندو رایی

بو قدر گورست درین مذهب خودبینی وخودرایی یعنی بو مذهبده خودبینلک وخودرایلق گوزدر
بیت دلا عنان ارادت بدست دوست سپار ٭ درین مقام که کاری باختیار تو نیست ٭ یارب بکه شاید
گفت این نکته که در عالم ٭ عجب بو نکته یی کیمه دیمک ممکندر که عالمده رخساره بکس ننمود آن شاهد هر
جایی اول هرجایی محبوب کمسه یه یوز گوسترمدی شاهد هرجاییدن مراد باری تعالی حضرتیدرکه
والله معکم اینما کنتم حسبنجه هر پرده ده حاضردر لیکن آشکاره کمسه یه جمال شریفن عرض ایتمشدر دی شب
گله زلفت با باد صبا گفتم ٭ دون گیجه سنک زلفک شکایتنی باد صبایه دیدم گفتا غلطی بگذر زین فکرت
سودایی ٭ باد صبا ایتدی خطا وغلط ایدرسن بو سودایی یعنی حاصل اولمز فکردن فراغت ایله صد
صبا اینجا با سلسله می رقصند ٭ یوز باد صبا بونده زنجیرله رقص ایدرلر اینست حریف ای دل تا باد
نپیمایی ٭ حریف بودر ای گوکل زنهار یلی اوچمیه سن یعنی طالب محال اولمیه سن صد باد صبادن مراد بونده سلوک
عشقده قوی وجری وچابک اولانلردر که انلر دخی اسرار الهیه نک تحصیلنده مقید ومتحیرلردر ساقی
چمن گل را بی روی تو رنگی نیست ٭ ای ساقی سنک یوزک سز چمن وگلک اصلا رنگی یوق قد شمشاد خرامان کن
تا باغ بیارایی ٭ شمشاد دکی خرامان ایله یعنی بالا کی گل تا باغی زینت ایدسن ساقیدن مراد مرشددر شمشاددن
مراد قامتیدر دایم گل این بستان شاداب نمی ماند ٭ بو بستانک گلی دایم تازه ولطیف قلمز دریاب ضعیفان
را در وقت توانایی ٭ قدرت وتوانالق وقتنده ضعیفلره ایرش بستاندن مراد دنیادر زین دایره
مینا خونین جگرم می ده ٭ بو فلکدن خونین جگرم یعنی جگرم خون اولمش در شراب ویر تا حل کنم این مشکل
در ساغر مینایی ٭ تا صراحی ساغرده بو مشکلی حل ایدیم مراد عشق الهی ایله الام فلکدن خلاص طلب ایتدوکیدر
بیاندر حافظ شب هجران شد بوی خوش یار آمد ٭ ای حافظ هجران گیجه سی گیتدی یارک لطیف رایحه
کلدی شادیت مبارک باد ای عاشق شیدایی ٭ سرورک سکا مبارک اولسون ای شیدا ایا عاشق مراد
ظلمت قبض واستتار گیدوب نفحه رحمانیه ایرشدوکن بیاندر وله ایضا اتت روایح رند الحمی وزاد غرامی
قورینک وقتی وعودی اغاجنک رایحه لری کلدی وبنم عشق ومحبتم زیاده اولدی فدی لمن المبلغ عنی الی سعاد
سلامی ٭ بندن بنم سلامی سعاده یه کیم ایرشدره جوی روایح جمع رایحه در رند فتح رایله قرنفل وعود اغاجی جیددر
حمی قوری درکه انده اغاج کسمک وشکار اتمک قومزلر عربک عادتیدرکه کندو محبوبه سنک منزلینه حمی
تشبیه ایلر وبو تشبیه نکته دن خالی دکلدر خواجه حافظ دخی اول سمته سلوک ایتمشدرکه مرشدلکلرینی

حمّی به تشبیه ایتمشدر غرام محبت معناسنه در بو بنده استفهام در تحیر ایچون اولمق روشن دریانکاری
اولمقدن روا ایلمکدن مراد نعمات رحمانیه در مرشددن مراد بو بنده مریدی تشبیه طریقیله اوزره که فارسیده
تذکیر و تانیث برابردر پیام دوست شنیدن سعادتست و سلامت دوستک خبرینی ایشتمک سعادت و سلامتدر
فدای خاک در دوست باد جان گرامی محترم جان دوستک قپوسی خاکنه فدا اولسون دوستدن مراد مرشددر
بیا بشام غریبان و آب دیدهٔ ما بین نگار غریبلرک شامنه دبزم گوزمز یاشنی گور بسان بادهٔ صافی در کنده [?]
ساقی شامی صرچه ده و صافی شراب کبی و ان رایت بجلد و صرت ناقص عهد وگر بن جنته میل ایدم دیجهد
صبحی اولم تا تطیب نفسی وما التفات تمام بس بنم نوحم لطیفدر والشو وبنم اویوبجایرم لطیف اولسون
مراد طالب دیدارم دیمکدر بیز اواقع اولان فعللرک اونده اولان ما نافیه اولوب اول فعللر موقع
دعاده واقع اولمق ارتش در اذا تغرد عن ذی الاراک طایر خیر فچین سواک اغاجی اولان بر کچیز قوشی
اوتسه فلا تغرد عن روضها اینن حمامی سعادتک باغچه لرنده گوگرچینلرک ناله سی ظاهر او لمز مرادکندر
قصور حالندن تحزن و تحسر اظهار ایدر زمان جاهلیتده عربک عادتی ایدی که طیورک بعضسندن تطیر
وبعضسندن تفأل ایدرلردی تطیر ایدوکلری قوزغون و قرغه ایدی فلا تغرد اصلنده فلا تتغرد
ایدی یعنی تنفعل بابندن در تفعیل بابندن دکلدر بسی نماند که روز فراق ما بسر آید چوق قالمدی که بنم .
فراقم گونی باشه کله رایت عن هضبات الحمی قبابم خیام حمی نک دپه لرندن چادرلرک قبابنی گوردم
هضبات جمع هضبه در خیام جمع خیمه در انلرکه اخرنده اولان یا یای اشباع عدد مراد مرشدک قدومنک
علامتلرندن حالک امید طوتدم غرض بیان در خوشا دمی که درآیی و گویمت بسلامت به
نه خوش شول دم که کله سن وسکا سلامتکله دیم قدمت خیر قیدم نزلت خیر مقام کلدک خیر قدومله
مقام کا ایوسنه قونمک خطاب مرشده در رعایی ده یا اشباع ایچوندر امیدست که روی بیات بینیک قونک [?]
ببینم امیدوارم که سنک یوزکی یو طالع سبیله گورم توشاد گشته بفرمان دهی و من بغلامی تو بسر بنده
لکه یعنی افندیلک شاد اولاسن و بن غلاملغله شاد اولم خطاب مرشده در من ارچه هیچ ندارم سزای
صحبت شاهان بن اگرچه شاه لر صحبتنه لایق هیچ نسنه طوتمزم ز بهر کار تو ام قبول کن بغلامی تو ابه
ایشدن او تری بنی غلاملغه قبول ایله خطاب مرشده در بعدت منک وقد صرت ذا انسیا که هلال اسغدیه
اراق اولدم و تحقیق هلال کبی اریجی اولدم اگرچه روی چو ماهست ندیدم بتمامی اگرچه سنک ماه
ست

کبی بونکی بالتمام کوهر نظمم خطابه رشته‌ده در چو سلک درخوشاب ست نظم پاک تو حافظ نازک و لطیف
درسلکی کبی درسنک پاک نظمک ای حافظ بو جهدن که در چونکه سنک پاک نظمک درخوشاب سلکی در
ای حافظ از روی لطف سبق می برد ز نظم نظامی لطافت یوزندن نظامی‌نک نظمندن سبقت ایلر
وله ایضا ای دل گر از ان چاه زنخدان بدرآیی ای کوکل اگر اول چاه زنخداندن چقه‌سن هر جا که ی
روی زود پشیمان بدرآیی هر یره که کیدرسن تیز پشیمان چقرسن مراد اگر قرب الهی دن فراغت ایدرسن باخبر ول
پشیمان اولورسن دیمکدر شاید که بآبی فلکت دست نگیرد تا بقدر که فلک سکا بر ایچیم آب ویرمیه کر تشنه
لب از چشمه حیوان بدرآیی اگر آب حیات چشمه‌سندن صوسز چقه‌سن مراد عمر عزیزی هوا و هوسه صرف ایدوب
عشق الهی یه ساعی اولمیه ترحم اتمکسز ایدوکی اشعار در هش دار که گر وسوسه عقل کنی گوش
تعقل و فهم ایله که اگر عقلک وسوسه‌سنی استماع ایدرسن آدم صفت از روضه رضوان بدرآیی دام
کبی جنت باغچه‌سندن چقرسن مراد عقل معاشه‌نک مغلوبی اولورایسک جناب کبریادن دور اولورسن
دیمکدر جان میدهم از حسرت دیدار تو چون صبح سنک دیدارک حسرتندن صبح کبی جان ویررم باشد که
چو خورشید درخشان بدرآیی اوله که خورشید درخشان کبی طاشره چقه‌سن مراد حق تعالی حضرتندن
مشاهده جمال طلبیدر چندان چو صبا بر تو گمارم دم همت سنک اوزرکه صبا کبی اول قدر همت نفسی
حواله ایدرم کز غنچه چو گل خرم و خندان بدرآیی که غنچه‌دن گل خرم و خندان چقدوغی کبی خرم و خندان
طاشره کله‌سن مراد کثرت دعا سببیله تجلی جمال طلب ایدوکن بیان ایدر غنچه کله مصروفدر در تیره شب
هجر تو جانم بلب آمد سنک هجرانک تیره شبنده جانم لبه کلدی وقتست که همچو مه تابان بدرآیی و
وقتدر که ماه تابان کبی طلوع ایده‌سن خطاب خدایه‌در که اندن مشاهده جمال ایلر بر رهگذرت
بسته‌ام از دیده دو صد جوی سنک خاک درک اوزره چشمم دن ایکی یوز ارماق جمع ایلدم
تا بو که تو چون سرو خرامان بدرآیی تا اوله که سن سرو خرامان کبی چقه‌سن دانه اسیر ایده‌سن مراد
کثرت بکا سببیله مشاهده رجا ایدوکن بیان ایدر در خانه غم چند نشینی و ملامت غم و ملامت خانه‌سنده
نیچه براوتورسن وقتست که از دولت سلطان بدرآیی وقتیدر که سلطانک دولتندن طاشره
کله‌سن یعنی انک دولتنک سببی و معاونتیله غم و ملامتدن خلاص بوله‌سن بعض نسخه‌ده ملامت
یرنه ملالت واقع اولور بو بنده خطا کنور سنه در حافظ مکن اندیشه که آن یوسف مه روی ای حافظ

غصه‌لنمه زیرا اول انه بوزلو یوسف بازه ایدوب ازکلبهٔ هجران بدآیدکه کلورو کلبهٔ احزاندن طاشره کلور
سن مراد عاقبت وصال میسر اولور دیمکدر یوسف دن مراد خدادر تشبیه طریقیله ولهُ ایضاً آن غالیه خط
کرسوی ما نامه بنوشتی اکر اول غالیه خط اکر بزم جانبمزه نامه ارسال ایدیدی کردون ورق هستی ما نامه نوشتی
ملک بزم وجودمز ورقنی طی ایلردی مراد بر یار حسادتدر افندن زیاده متألم اولدیغین بیاندر هر چند که
هجران ثمر وصل برآورد هر ندکلو که هجران وصال ثمرین کتورر یعنی اکرچه که بعد الفراق وصال میسر اولور
دهقان جهان کاجکه این تخم نکشتی جهانک دهقانی کاشکی بو تخمی زراعت اتمییدی دهقان جهان دن
د مراد خدادر جهانک دهقانی کاشکی بو تخمی زراعت اتمییدی یعنی جهان ده فراق اولمییدی کلکلت که در بدا
زبان شکرینش سنک کلکک که انک شکری لذیذ زبانی دوکلمشدر یعنی چو قسوره مهر از تغ ندیدارنه جوابی
بنوشتی سندن محبت کورمدی یوقسه بر جواب یازردی دستنه خطاب ایدوب ایدرکه یا که بر مکتوب
ارسال اتمدک معمار وجود ار نزدی نقش تو بر عشق وجود معماری اکر سنک نقشکی عشق اوزره اوریمیدی
یعنی سنده عشق قومییدی دستان محبت کل ادم اشترکی محبت الرک ادم علیه السلام کلینی یوغرمزدی معمار
وجوددن مراد باری تعالیدر که کنت کنزاً مخفیاً حسبنجه ایجاد عالمه عشق سبب اولمشدر زاهد مکن ارسیه حکایت
که بنقدم ای زاهد نسیه دن حکایت ایلمه زیرا الان بنم یار دستیمده حوری و سرای جهانیمده حوری
کبی بر محبوبم و بر جنت کبی بر سرایم وار دریار دن مراد خدا و سرای دن مراد قلبیدر که عرش رحمان در
و عشق الهی سببیله بهشت کبی لطیف اولمشدر بعض نسخه ده بو بیتک مصراع اولی بو یله واقع اولمشدر
امروز نشی نقدست کسی که در پی آبالفعل مغفور ته وار درشول کمسنه‌نک که بو کون یعنی دنیاده مغفوردر
مغرورش بباغ ارم و نخوت شداد ارم باغنه و شدادک کبرینه حسابلمه یکی شیشه می و نوش لبی و لب
کشتی بر شیشه شرابله و بر شیرین لبلی و براکن کنارنده باغ ارم شداد جنت نامنه بنا ایتدوکی باغچه در معرا عنه
مراد عشق و مرشد و مقام کشف و طاعت در جهل من و علم تو فلک را چه تفاوت بنم جاهلمک و سنک عالملک
فلکه نه تفاوتی واردر انرا که بصر نیست چه خوب و چه زشتی اول کمسنه‌نک که چشمی یوقدر خوبلق و زشتلق
لقانه فرقی یعنی انک قتنده برابر در مراد بی بصیرت شرلرکی تنها نه منم کعبه دل تبکده کرده در الکعبه
تبحانه ایلمشدر یالکوز بن دکلم در هر قدمی صومعه هست و کنشتی هر قدمده بر صومعه و بر کنشت
واردر یعنی روی زمین باشدن باشه عبادتخانه در نهایتی بعضیسی مظهر جمال و بعضیسی مظهر جلال در

مصطبهٔ عشق تنعم نتوان کرد عشق میخانه سنده ذوق و تنعم ایلمک ممکن دکلدر چون بالش زر نیست
بسازیم بخشتی چونکه التون یصدق یوقدر بر کرپیچله قناعت ایلرز مراد مستغنی ذوق و تنعم اولمز دیمکدر
تا کی غم دنیای دنی ای دل دانا قچنه دک دنی دنیانک غمی ای دانا کوکل حیفست ز خوبی که شود مائل زشتی حیف
در بر خوبدرکه بر زشته مائل اوله خوبدن مراد انسان و زشتدن مراد دنیادر آلوده کی خرقه
خراب جهانست خرقه نک آلوده لکی جهانک خرابلغی در کعبه رو اهل دلی پاک سرشتی قنی بر پاک سرشت
بر اهل دل سالک اشعار ایلرکه خرقه پوشلرک اکثری حب دنیا ایله تلویله آلوده در از دست چرا هست
سر زلف تو حافظ حافظ نیچون زلفک اوجندن فودی تقدیر چنین بود چه کرد آنکه نهشتی تقدیر الهی
بویله ایدی نه ایلیه یدی که قو ویره یدی مراد عشاق عالم قبضه کندو اختیارلری دوشمدوکن اشعار در

وله ایضا ای که مهجوری عشاق روا میداری کیا که عشاقک مهجورلغنی روا طوترسن بندکان را ز
خویشتن جدا میداری بنده لرک کندوکندکدن جدا طوترسن خطاب مرشده در تشنهٔ بادیه را هم بزلالی
دریاب بادیه صوسزنه هم بر زلال ایرش بامیدی که درین ره بخدا میداری شول امید حقیچون که
بو یولده خدایه طوترسن خطاب مرشده در دل ربودی و بحل کردمت ای جان لیکن کوکلمی قپدک
سکا حلال ایلدم ای جان اما به ازین دار نگاهش که مرا میداری کوکلمی بوندن یک رعایت ایله
که بکا ایلرسن خطاب مرشده در که اندن زیاده التفات طلب ایلر ساغر ما که حریفان دکری نوشند بریم
ساغرمزی که غیری حریفلر نوش ایلرلر ما تحمل بکنیم ار تو روا میداری بز تحمل ایلرز اکر سن روا طوترسن
ایسک خطاب مرشده در که کندو سنه لازم اولان رعایتی غیرلره ایدوکندن اوتری بر رنجیده خاطر
اولمشدر ای مگس حضرت سیمرغ نه جولانگه تست ای مکس سیمرغک حضوری سنک جولانک یری دکلدر
عرض خود میبری و زحمت ما میداری کندو عرضکی کدررسن و بزه زحمت ویررسن مراد حددن
تجاوز ایدنلره نصیحت در کندو سنه خطاب طریقیله سیمرغدن مراد باری تعالی مکسدن مراد کندو کلیدر
تو بتقصیر خود افتادی ازین در محروم سن کندو تقصیرکله بو قپودن محروم دوشدک از که می
نالی و فریاد چرا میداری کیمدن اغلرسن و نیچون فریاد طوترسن خطاب کندو سنه و غیره اولمق جایزدر
حافظ از پادشهان پایه بخدمت طلبند ای حافظ پادشاهلردن مرتبه یی خدمتله طلب ایلرلر کار نا
کرده چه امید عطا میداری ایش ایلمدکن نه عطا امیدی طوترسن **وله ایضا** ای که دایم بخویشتن مغروری

ای که دایم کنند که مغرورسن که ترا عشق نیست معذوری اگر سنک عشقک یوق ایسه معذورسن

زیرا غرورله عشق الهی جمع اولمز گرد دیوانگان عشق مگرد عشق دیوانه لرینک اطرافنه طولنمه که بعقل

عقیله مشهوری زیرا که بو عقل ایله مشهورسن مراد عقل معاشدن قالن که عشق الهی دن محروم

اولورسن مکدر مستی عشق نیست در سر تو سنک باشکده عشق مستلکی یوقدر و که مست شراب انکور

بوری که اوزوم شرابنه مستسن روی زردست و آه دردآلوده صاروینه و دردلو آه در عاشقلرا

دوای رنجوری عاشقلرک رنجورلقی دواسی زیرا عاشق بو ایکی نسنه ایله وصول الی الله حاصل ایلرلر

نبود باغ خلد را ورنه جنت باغنک لطافتی اولمزدی بی می رواق و لب حوری صلای شراب سر و حوری

تنک لبنسز قوم آن ماه بایدت و در زندیکا اول ماهک محبتنه سعی ایتمک کرکدر کرچه چون افتاب مشهوری

اکرچه افتاب کبی مشهورسن ماه دن مراد خدادر عشق الهی دن استغنا میسر دکل ایدوکن بیان ایدر

بکذر از نام و ننک خود حافظ کندو نام و ننکلدن کچ ای حافظ ساغر طلب که مخموری شراب ساغر

طلب ایله زیرا مخمورسن مراد عالم قبضدن خلاص عشق الهی سبب اولور دیمکدر وله ایضا ای که در کوی

خرابات مقامی داری ای کمسه که خرابات محله سنده بر مقام طوترسن جم وقت خودی ار دست بجامی

داری کندو وقتنک جمی سن اگر بر جام قدرت طوترایسک کوی خراباتدن مراد خانقاهدر در جامدن

مراد عشقدر ای که با زلف و رخ یار گذاری شب و روز ای کمسه که شب و روزلی یارک زلف

و رخیله کچورسن فرصتت باد که خوش صبحی و شامی داری سکا فرصت و قوت اولسون که لطیف بر صبح

و بر شام طوترسن زلفدن مراد اسرار الهیه در رخدن مراد تجلی ذات در یاردن مراد باری

تعالی در ای که با وصل دلارام گزیدی خلوت ای کمسه که دلارامک وصالی ایله خلوت اختیار ایلدک

بغنیمت شمر این لحظه که کامی داری بو لحظه یی که مراد طوترسن دلارامدن مراد محبوب حقیقیدر

ای صبا سوختگان بر سر ره منتظرند ای صبا آتش عشقله یانمشلر یول اوزرنده منتظرلردر اگر

از ان یار سفر کرده پیامی داری اگر اول سفر ایلمش یاردن بر خبر طوترایسک گر بهنگام وفا گرچه

ثباتت نبود دی وفا وقتنده اگرچه سنک ثباتک اولمز میکنم شکر که بر جور دوامی داری شکر ایدرم که

جورده بر دوام طوترسن مراد جانانک جفاسی و قاعده اندوکن بیان در خال سرسبز تو خوش دانه

عیشت ولی سنک سرسبز خالک لطیف عیش دانه سیدر لکن بر کنار چمنش وه که چه دامی داری انک

حجی کنارنده واه که نه عجب بر دام طوترسن خالدن مراد ذات در سنبر اولمسی دایم اندن آثار
ظهوره کلمسی در حجبدن مراد بونده روی در دامدن مراد زلف در که بونده ظلمت کوندن مراد در که
عجب دام در که عقلا دخی اندن خلاص بولمازلر بوی جان از لب جانکش قدح می شنوم قدحک جان بخش
لبندن جان رایحه سنی اشتدرم بشنوای خواجه اگر زانکه فتی داری انت ای کشی اگر اندن که بر شام ایتدم
طوتر ایسک یعنی عشق الهی دن لهوک وار ایسه مراد عشق الهی دن رایحه صبا نه ظاهر اولوردیکلدر
لطف ار می طلبد از تو غریب چه شود بر غریب اگر سندن بر لطف طلب ایده نه اولور تویا امروز در این
شهر که نامی داری سن سنا بو کون بو شهرده که بر نام طوترسن غریبدن مراد مرید اولمق خطاب
مرشده اولمق روشن در بس دعای سحر تو مونس جان خواهد شد چوق سحر دعاسی سنک جانکه مونس
اولیسر در نوکه چون حافظ شبخیز غلامی داری سن که شبخیز حافظ کبی بر غلام طوترسن وله ایضا
ای که بر ماه از خط مشکین نقاب انداختی ای کمسه که ماه او زره مشکین خطدن نقاب اندک لطف
کردی سایه بر آفتاب انداختی لطف ایلدک آفتاب او زره بر سایه اندک مراد ستر جمال در خطاب
خدایه در تا چه خواهد کرد با ما آب در رنگ عارضت سنک عارضنگک آب و رنگی عجب بر رنگ کرکدر
خالیا نیرنگ نقش خود بر آب انداختی خالیا کندو نقشنک نیرنگنی آب او زره اندک مراد ممنوع
پرده سندن تجلی اتمکله بزی بویله اشفته و رسوا ایلدک اگر بالذات عرض جمال ایدر ایسک حالمز
نیجه اولوردی بیلمدر گوی خوبی بردی از خوبان عالم شاد باش عالم خوبلرندن خوبلق طوپنی
آلدک شاد اول جام کیخسرو طلب کار و افراسیاب انداختی کیخسرو جامنی طلب ایله که افراسیابی هلاک
ایلدک جام کیخسرودن مراد عشق الهی در افراسیابدن مراد نفس اماره در که بونک هلاکنه عشق الهی
نک حصولی میسر اولور بونده خطاب عام اولمق روشن در گنج عشق خود نهادی در دل ویران ما
کندو عشقنک گنجنی بزم ویران کوکلمزده قودک سایه رحمت بر این گنج خراب انداختی بو خراب بوجغا
او زره رحمت سایه سنی اندک خطاب خدایه در که روز ازلده لطفندن کندونک عشقی گنجنی طلسم
پنهان ایلدی اول سببدن کنت کنزا مخفیا سنه اشارت ایلدی هر کسی با شمع رخسارت بوجهی عشق
باخت هر برکسه سنک شمع رخسارکه بر وجهله عشق اوینادی ز آن میان پروانه را در اضطراب انداختی
اول اورتادن پروانه یه اندک خطاب باری تعالی یه در طاعت من گرچه از مستی خرابم زد ملک

اکرچه مست الکدن خرابم بنم طاعتمی رد ایلمه که اندرین شغلم بامید ثواب انداختی زیرا بو شغله بنی ثواب امیدیله
اندک مراد طاعتی کناه مثابه سنده طوتدوغن بیان در پرده از رخ بر فکندی یک نظر در جلوه گاه جلوه کاهده
بر نظر یوزکدن پرده یی رفع ایلدک ور حیا حور و پری را در حجاب انداختی و حیادن حور و پری حجابه اتدک
مرادی تجلی جمالدن حور و پری خجل اولوب مختفی اولدیلر دیمکدر خواب بیداران بستی و انکهی بر زلف و خال ایدلر
خوابنی بغلدک و اندن صکره زلف و خالله تهمتی بر شب روان خیل خواب انداختی خواب عشاقی باغلادک شب
رولری اوزره بر تهمت اتدک یعنی بو حالی انلره اسناد ایلدک خطاب خدایه در زلفدن مراد اسرار الهیه
و خالدن مراد ذات در از فریب نرگس مخمور و لعل می پرست مخمور چشمک و می پرست لبکک فریبندن حافظ خلوت
نشین را در شراب انداختی خلوت نشین حافظی شرابه اتدک مرادی تاثیرات ذات و کلام ربانیله عاشق ایلدک دیمکدر
وز برای صید دلها در کردنم زنجیر زلف دکوکلی صید ایتمک ایچون بو بنم زنجیره بکزر زلفکی چون کمند خسرو مالک رقاب
انداختی مالک رقاب خسروک کمندی کبی اتدک خطاب خدایه در نصرة الدین شاه یحیی انکه خصم ملک را او
خسرو دینک ناصری شاه یحیی در اول که ملک دشمنی از تف شمشیر چون آتش در آب انداختی شمشیر تکلو حرارتندن
آتش کبی آبه اتدی مراد آتش آب ایچنده دوشوب هلاک اولدوغی کبی انک دشمنی دخی انک شمشیر ابدارندن هلاک
اولوری دیمکدر نصرة بونده ناصر معناسنه در داور دارا شکوه ای انکه تاج آفتاب دار اشعه کنلو یانه
در اول پادشاه که آفتاب تاجنی ازبر تعظیم بر خاک جناب انداختی تعظیم اوجندن جنابک خاکی اوزره اتدی
مراد پادشاهی مدحدر بو ایکی ابیاتی خطابه ایچون دیکلدر باده نوش از جام کیخسرو که بر اورنگ جم
جامیدن شراب ایچ زیرا جم تختی اوزره شاهد مقصود را از رخ نقاب انداختی مقصود شاهدینک یوزندن
نقابی رفع ایلدک بو خطاب پادشاهه در او زنکه تخت زینهار از آب شمشیرت که شیران را ازان امان
سنک شمشیرک ابندن که شیرلری اندن تشنه لب کشتی نهنکان را در آب انداختی صوسز هلاک ایلدک نهنک
لری آبه اتدک مراد پادشاه ظاهری مدحدر که نامی یحیی در ولم ایضا ای در رخ تو پیدا انوار پادشاهی
ای پادشاه که سنک یوزکده پادشاهلق نورلری ظاهر در در فکرت تو پنهان صد حکمت الهی سنک فکرکده
یوز حکمت الهی پنهان در مراد پادشاهی علم و حکمتله مدحدر کلک تو بارک الله بر ملک و دین کشاده تحسین
سنک قلمک که ملک و دین اوزره اقتمشدر صد چشمه آب حیوان از قطره سیاهی بر قطره سیاهیدن یوز
آب حیات چشمه سنی مراد بو پادشاهک قلمندن اولان علم و حکمت سببیله ملک و دینه نفع کثیر حاصل اولدغی

اشعار در برابر من نتابد انوار اسم اعظم اسم اعظمک نورلری دیو اوزره یلدرامز اگر نفع ایرشمز ملک آن نشست

وخاتم زهای هرچه خواهی ملک وخاتم سنکدر وسکا مسلمدر بعیه بهره استر ایسک در حشمت سلیمان هرکس که شک

نماید سلیمان پیغمبر عم شوکت وعظمتنه هرکمسه که شک کوستره یعنی شک وعناد ایده بر عقل ودانش او خندد نه

مرغ وماهی آنک عقل ودانشی علی اوزره مرغ وماهی کلرلر یعنی انی تمسخر ایلرلر زیرا انکاره حقه انکار اتمش اولور

بازار چه گاه گاهی برسر نهد کلاهی طغان اگرچه گاه گاهی باشنی اوزره برکلاه قور مرغان قاف داند آیین

پادشاهی قافک مرغلری بلورلر پادشاهلق آیینی مراد پادشاه پادشاهلق عادتنی بلمز وحقندن کلمز دیمکدر

تیغی که آسمانش از فیض خود دهد آب شول تیغ که آسمان اکه کندو فیضندن آب ویره یعنی سول کمسه نه که حق

تعالی حضرتی معین اوله تنها جهان بگیرد بی منت سپاهی بر عسکر منتسز یالکز جهانی طوتار آسمانه اسناد مجاز در

کلک تو خوش نویسد در شان یار واغیار یار واغیار حقنده سنک قلمک لطیف یازر تعویذ جان فزایی

افسون عمر کاهی حیات زیاده ایدجی لک حمایلی عمر نقصان ایدجی لک افسونی بری لطف ورعایت جانبیدر که یار در

بری قهر سیاست جانبیدر که اغیار در خطاب پادشاهه در ای عنصر تو مخلوق از کبریای عزت ای پادشاه

که سنک ذاتک عزت کبریاسندن خلق اولنمش وی دولت تو ایمن از صدمت تباهی وای پادشاه که سنک

دولتک ایمن در زوال ملحق شدندن یعنی دولتکه زوال یوقدر کبریا وعزتدن مخلوق اولمسی ظل الله اولمسی در حقنده

پادشاهه در گر پرتوی زتیغت بر کان ومعدن افتد اگر سنک تیغکدن کان ومعدن اوزره بر پرتو دوشه

یاقوت سرخ روی بافقره صمان رنکنی بغشلر یعنی خوفدن یاقوتک بکزی صمان کبی صاری اولور

بخشد کاهی کان ومعدن در مراد پادشاهک شوکت وعظمتنی بیاندر عمریست پادشاها کز می تهیست

جامم بر عمردر ای پادشاه که جامم شرابدن بوشدر اینک ز بنده دعوی

وز محتسب گواهی اشته بنده دن دعوی ومحتسبدن شهادت مراد پادشاهدن ظرافتله احسان

احسان طلبیدر دانم دلت ببخشد برعجز شب نشینان بلوردم عاشقلک عجزینه سنک قلبک ترحم ایلر گر حال من پرسی

از باد صبحگاهی اگر بر صباح وقتنک یلندن بنم حالمی صوره سن مراد پادشاهه حالنی عرض ایتمکدر ساقیا بیار آبی از چشمه

خرابات ای ساقی خرابات چشمه سندن بر آب کتور تا خرقها بشوییم از عجب خانقاهی تا خانقاهه منسوب اولان عجبدن

خرقه لری یوالم مراد عشق سببیله عجب وریادن خلاص طلبیدر در دودمان آدم تا وضع سلطنت هست

آدم نسلنده مادام که پادشاهلق وضعی واردر مثل تو کس ندانست این علم پادشاهی بو علم حقیقتنی ایله تحصیل بلمدی

مراد پادشاهی موحددر مبالغه طریقیله جور از فلک نیاید با تو ملک صفاتسن ملک صفاته فلکدن جور کلمز
ظلم از جهان بر من شد تو جهان پناهی جهاندن باکه ظلم اولدی حال بوکه سن پادشاهسن مراد پادشاه جهاندن
اظهار شکایت جایی که برق عصیان بر آدم صفی زد شعر یده که عصیان برقی آدم اوزره اوردی یعنی حضرت
آدمدن عصیان ظاهر اولدی ما را چه کونه زیبد دعوی بی گناهی بزه گناهسزلق دعوسی نیجه یراشور یعنی
جهله لایق اولور حافظ چو پادشاهست که گاه میبرد نامم ای حافظ چونکه پادشاه گاه گاه سنک نامکی یاد ایلر
رنجش ز بخت منما باز آ بعذر خواهی بختکدن رنجمکی کوسترمه عذر خواهلق ایلکه کل یا ملجأ البرایا یا واهب
العطایا ای مخلوقاتک پناهی ای احسانلر عطا ایدجی عطفا علی فعل حلت به الدواهی ترحم ایله ترحم اتکلر بغیره
که اکا عظیم بلالر حلول ونزول ایلدی عطفا مصدردر که فعلی اعطفدر اعلم وزنی اوزره میل وترحم معناسنه تعقیدده
اعطف تقدیرنده در ضربت ضربا ضربت ضربت تقدیرنده اولدوغی کبی دواهی جمع داهیه در که عظیم
بلا وعقوبت وشدت معناسنه در فعل تغیر معناسنه در **وله ایضا** ای قصهٔ بهشت ز کویت حکایتی ای
خدا که جنت قصه سی سنک کویکدن بر حکایتدر در شرح جمال حور ز رویت روایتی حورک جمالی شرحی سنک
یوزکدن بر روایتدر انفاس عیسی از لب لعلت لطیفهٔ عیسی نک انفاسی که مرده احیا ایدر سنک قرمزی لبکدن
بر لطیفه در آب خضر ز نوش دهانت کنایتی و آب حیات سنک قرمزی دهانک نوشندن بر کنایتدر نوش
معناسی اعتبار اولنمسه یعنی بویله اولور و آب حیات سنک دهانک نوشندن بر کنایتدر خطاب خدایه در
مراد جمیع اشیا ذات باریدن ظهور بولدوغن اشعاردر هر پاره از دل من واز غصه قصهٔ هر نیم قلمدن هر پاره
و غصه دن بر قصه هر سطری از مثال تو وز رحمت آیتی سنک خوبلرکدن هر بر سطر ورحمت بر آیتدر مراد بودر که
قلبمدن هر پاره غصه دن بر قصه در وسنک خصالکلدن هر بر سطر رحمتدن بر آیتدر مراد مصراع اولدن مراد
غصه نک کثرتین بیاندر مصراع ثانیدن مراد خدانک بی پایان لطف وکرم ورحمتنی بیاندر خطاب خدایه در کی عطر
سای مجلس روحانیان شدی گل چون روحانیلر مجلسنک عطر سایی اولوردی یعنی انلرک مجلسنی کل کبی معطر ایلردی
گل را اگر نه بوی تو کردی رعایتی کله اگر سنک بوییک بر رعایت اتمیدی خطاب خدایه در که مراد اولان
رائحهٔ طیبه لرندن بر شمه در تشنه دینک فایحه کلردر در آرزوی خاک در یار سوختیم یارک خاک راهی ارزو
سنده یاندق یاد آور ای صبا که نکردی حمایتی تذکر ایله ای صبا که بر حمایت ایلدک یاردن مراد خدادر صبادن
مراد فضل الهی در که بوندن شکایت عدم وصولدن کنایتدر خاکدردن مراد اثر قدر در آتش انتظار

عیبی

رخش دست میدهد آتش ده اگر یارک رخی خیالی میسر اولسه ساقی بیا که نیست ز دوزخ شکایتی ای ساقی
گل که دوزخ دن اصلا شکایت یوقدر مراد بودر که دوزخده اگرچه جمال باری میسر اولورسه کرز دوزخدن
شکایت دائم یوقدر بوی دل کباب من آفاق را گرفت بنم آتش عشقله کباب اولمش کوکلمک رایحه سی عالمی
طوتدی این سوز اندرون بکند هم سرایت بو سوز اندرونم هم بر سرایت ایلر مراد آثار عشق مستور
اولمازدیمکدر ای دل بهرزه دانش و عمرت ز دست شد ای کوکل سنک علم و عمرک عبث یره الدن گیتدی
صد مایه داشتی و نکردی کفایتی یوز سرمایه کک طوتدک و بر کفایت ایلمدک مراد عشق و طاعته وافر
قدرتک وار ایدی اما کفایت ایلر نسنه یه سعی و اهتمام اتمدک دیمکدر اما مراد حافظ این درسی
غصه چیست بو غصه درسندن حافظک مرادی نه در بلورمیسین از نکر تشمه و زهره و غایتی سندن بر
کرشمه و پادشاه دن بر عنایت خطاب مرشده در **وله ایضا** این خرقه که من دارم در رهن شراب اولی
بو خرقه که بن طوترم شراب رهنده اولی در وین دفتر بی معنی غرق می ناب اولی بو بی معنی دفتر صلاة شرابه
غرق اولی در مراد وجود و علم ظاهردن فراغت ایدوب عشق الهی یه سعی اتمک اولی ایدوکن بیان در چون
عمر تبه کردم چندانکه نگه کردم چونکه عمری تباه و تلف ایلدم اول قدر که نظر و فکر ایلدم در کنج خرابات
افتاده خراب اولی بر خرابات بوجاغنده خراب دوشمش اولی در مراد جمیع خصوصده عشق الهی یه
سعی اولی ایدوکن بیان در چون مصلحت اندیشی دور است ز درویشی چونکه مصلحت فکر ایدیجی لک درویشلکدن
دور در هم سینه پر آتش به هم دیده پر آب اولی هم سینه پر آتش یک در هم چشم پر آب اولی در مراد
حالات عشق مال و جاه دن مقبول ایدوکن بیان در من حال دل زاهد با خلق نخواهم گفت بن زاهدک
کوکلی حالنی خلقه دیمک استمم این قصه اگر گویم با چنگ و رباب اولی اگر بو قصه یی دیرم چنگ و ربابله
اولی در مراد زهدده اولان ریایی خلقه دیمزم اگر دیمک استیم اناء مرشدیله سویلشورم دیمکدر
تا بی سر و پا باشد اوضاع فلک زین دست ماه را که اوضاع فلک بو نکبی دن بی سر و پا اولا یعنی
انک گردشی بویله در پریشان و مخالف و ناهموار اوله در سر هوس ساقی در دست شراب اولی باشده
ساقینک هوسی الده شراب اولی در مراد مرشد و عشق در از نیجو تو دلداری دل بر نکنم اری سنک کبی
بر دلداردن فراغت اتمزم بلی گر تاب کشم باری زان زلف بتاب اولی اگر حرارت و اضطراب والم دیللا
حکم بای اول بو کلم لوز لفدن اولی در مراد دنیا خصوصی ایچون بدر دوالم چکمکدن اسرار الهیه

حصولی ایچون نه رحمت چالمه اولی ایدوکن اشعار در بیت جام چه نیست کار تو از جفا کشی باری جفای
انکه کشیدن کری کند • چون پیر شدی حافظ از میکده بیرون آی چونکه پیر اولدک ای حافظ میخانه دن
طاشره چیق رندی و هوسناکی در عهد شباب اولی رندلک و هوسناکلک یکیتلک زماننده اولی در مراد عشق
و طاعته سعی ایتمکدر زمان شباب ده زیاده خوب و لطیف ایدوکن بیان در وله ایضا ای که در کشتن ما
هیچ مدارا نکنی ای کمسنه که بزی هلاک ایتمکده هیچ مدارا ایلمزسن سود و سرمایه بسوزی و مدارا نکنی سود
و سرمایه یی یقرسن و میل و ترحم ایلمزسن خطاب عام اولمق روشندر درد مندان بلا زهر هلاهل دارند
بلا دردلولری زهر هلاهل طوترلر قصد این قوم خطر باشد هان تا نکنی بو قومه قصد خطردر آگاه اول
زنهار قصد ایتمیه سن مراد لحوم العلماء مسمومة حسنچه بونلرک ضررینه قصد ایدن کندویه ضرر ایتمکدر
بو حدیث شریف اولیایه و علمایه شاملدر رنج ما را که توان برد بیک گوشه چشم بزم رنج و المزی که
بر گوشه چشمله ازاله ایلمک ممکندر شرط انصاف نباشد که مداوا نکنی انصاف شرطی دکلدر که علاج ایلمیه سن
خطاب مرشده یا بر صاحب دولته اولمق روشندر در دیده ما چو بامید تو دریاست چرا بزم چشممز چون
که سنک امیدکله دریادر نیچون بتفرج گذری بر لب دریا نکنی تفرجله دریا کنارینه بر کذار ایلمزسن خطاب
مرشده در که کثرت بکا سبیله اندن فیض امید طوتر یا بر صاحب دولت در که اندن احسان رجا ایلر
نقل هر جور که از خلق کریمت کردند سنک کریم خلقکدن هر جور که نقل ایلدیلر قول صاحب غرضانست
تو انها نکنی صاحب غرضلرک سوزی در سن انکار ایلمزسن خطاب مرشده در که اخلاق حمیده صاحبی در
یا بر صاحب دولته ظرافتله اکا اخلاق حمیده اسناد ایدوب اندن بر احسان امید ایلر بو که جلوه کند
شاهد ما ای زاهد بزم محبوبمز اگر سکا تجلی ایده ای زاهد از خدا جز می و معشوق تمنا نکنی زیرا اندن
غیری پرده صدق اوچندن بر دعا ایدرمسن مراد وصال جانانه غیب هویت حصولنده طلب ایلمکه سبب
اوله دیمکدر وله ایضا ای بیخبر بکوش که صاحب خبر شوی ای بیخبر سعی ایله که صاحب خبر اولاسن
تا راهرو نباشی کی راهبر شوی مادام که سالک اولمیه سن نیجه مرشد اولورسن در مکتب حقایق پیش ادیب
عشق حقایق مکتبنده عشق ادیبنه اوکنده هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی آگاه اول ای پسر سعی
ایله که بر کون بابا اولورسن مکتب حقایقدن مراد خانقاه در ادیب عشقدن مراد مرشد در بعض نسخه ده
حقایقدن صکره واو عاطفه واقع اولور خواب و خورت ز مرتبه عشق دور کرد نوم و اکل و شرب سنی

عشق مرتبه سنده دور ایلدی انکه رسی عشق که با خواب وخور شوی عشقه اول وقت ایرشورسن
نوم واکل وشربه. بس اولماسن مراد احوال طبیعت بمو اولمینجه حالات عشق ظهور بولماز دیمکدر
بیت فرشته خوی شود ادمی بکم خوردن ، وگر خورد چو بهایم بیوفتد چو جماد ، گر نور عشق حق بدل
وجانت اوفتد ، اگر حق تعالی نک عشقی نوری سنک دل وجانکه دوشه بالله کز افتاب فلک خوبتر شوی الله حقیچون
که فلک افتابندن خوبترک اولورسن دست ازمس وجود چو مردان ره شوی راه عشقه مردلرکبی وجود
مس ندن الیوی تا کیمیای عشق بیابی وزر شوی تا عشق کیمیاسنی بوله سن وزر اوله سن مراد کبر وانانیتی
ترک ایله که عشق الهی یه وصول بوله سن دیمکدر از پای تا سرت همه نور خدا شود سنک جمیع وجودک نور
خدا اولور در راه ذو الجلال چو بی پا وسر شوی الله یولنده چونکه بی پا وسر اولاسن مراد عشقام
وریاضله وجود فانی کی افنا ایلر ایسک وجود باقی بولورسن دیمکدر از پای تا سرت همه نور خدا شوی
سنک جمیع وجودک نور خدا اولور یکدم غریق بحر خدا شو گمان مبر که دم بحر خدایه غریق اول اگر آب هفت بحر
بیکموی تر شوی ظن اتمه که هفت دریا ابندن بر موی تر اولاسن یعنی بر مویک تر اولماز گمان مبر که
معناسی مصراع ثانیه قید اولندی بحر خدادن مراد عشق وتوحید بحریدر وجه خدا اگر شودت منظر نظر
وجه خدا اگر سنک نظرگک منظری اولا که انا هر پرده مشاهده ایده سن زین پس شکی نماند که صاحب نظر
شوی بوندن صکره بر شک قالمدی که صاحب نظر اولورسن مراد حقیقتده صاحب نظر ناظر خدا ایدوکی
بیان ایدر بنیاد هستی تو چو زیر و زبر شود سنک وجودک بنیادی چونکه خراب اولا یعنی عشق وریاضله
اخلاق ذمیمه یی اخلاق حمیدیه تبدیل ایده سن در دل گمان مدار که زیر و زبر شوی قلبکدن شک طوتمه
که زیر و زبر اولاسن مراد وجودک ایدی نقصان ایرشمز دیمکدر گر در سرت هوای وصالست حافظا
اگر سنک وصال هوسی وار ایسه ای حافظا باید که خاک در اهل نظر شوی گرک که اهل نظرک درگاهی
خاکی اولاسن وله ایضا با مدعی مگوئید اسرار عشق ومستی مدعیه دیمکز عشقا و مستلک سرلارینی تا بیخبر
بمیرد در درد خود پرستی تا خودپرستلک دردندن بیخبر اوله بوهم تا بیخبر خود پرستلک دردنده اوله با ضعف
وناتوانی همچون نسیم خوش باش باد نسیم کبی ضعف وناتوانلق ایله خوش اول بیماری اندرین ره
خوشتر زتن درستی بو یولده بیمارلق تن درستلکدن خوشترکدر بیت کی خود شکر این نعمت گذارم
که زور مردم ازاری ندارم ، در گوشه سلامت مستور چون توان بود ، سلامت گوشه سنده مستور

اولمق نیجه ممکن در تا نرگس تو با ما کوید رموز مستی مادامکه سنک چشمک بزه مستلک رمزلرین سویلیه
مراد تأثیردر انک ظهوری البته عاشقه مست ایلر دیمکدر نه عاشق شوار نه روزی کار جهان سر آید
عاشق اولیوجه بر کون جهانک ایشی بانه کلور یا خواننده نقش مقصود از کارگاه هستی وارلق
کارخانه سندن مقصود نقشنی اوقومش ایکن مراد قبل الموت عشق وطاعته سعی ایلیه یوخسه
ناگاه بر کون اجل ایرشوب فرصت فوت اولور دیمکدر در آستان جانان از آسمان میندیشی جانانک آستا نده
آسمانندن خار ایلیه کز اوج سربلندی افتی بخاک پستی زیرا سربلندلک اوجیندن الچقلق خاکنه دوشرسن
مراد جناب قدسه وصول بولانه ماسوی فکرندن فراغت لازم ایدوکن بیان ایدر خار ارچه جان بکاهد
گل عذران نخواهد خار اگرچه جانه الم ویرر گل النک عذری دیلر سهلست تلخی می در جنب ذوق مستی
مستلک ذوقی یاننده شرابک اجیلغی سهلدر مراد بودر که وصال جانان امیدیله عشق و ریاضت
مشقتلری آساندر صوفی پیاله پیمان حافظ قرابه پرواز صوفی پیاله ایله شراب نوش ایتدی حافظ دستی
ایله شراب نوش ایدیجی ای کوته آستینان تاکی دراز دستی ای قصه یکلو دراز مستلک تجنبه دک مراد
عشق الهیدن بی بهره اولان صوفی کسوتلو مدعیلره طعندر **وله ایضا** ای دل مباش خالی
یکدم ز عشق و مستی ای دل عشق و مستلکدن بردم خالی اولمه زانکه برو که رستی از هستی و هستی اندن
صکره یوری که یوقلقدن و وارلقدن قورتلدک گر خرقه پوشی بینی مشغول کار خویشی باش اگر خرقه
پوش کوره سن کندو ایشکه مشغول اول یعنی خودبینلکدن اکه حقارتله نظر ایلیه هر قبله که باشند
بهتر از خود پرستی هر قبله که وار در خود پرستلکدن یکدر یعنی خود پرستلکدن قبیح پرستش یوقدر در
مذهب طریقت خامی نشان کفرست طریقت مذهبنده خام اولمق کفر نشانه‌سیدر آری طریق رندی چالاکیست
و چستی یعنی عاشقلک طریقی چالاکلک و چستلکدر تا فضل و عقل بینی بی معرفت نشینی مادام که
فضل و عقله نظر و اعتبار ایدرسن معرفت و عشقدن اوتورورسن یک نکته‌ات بگویم خود را مبین که رستی
سکا بر نکته دییم کندوکی کورمه که قورتلدک آن روز دیده بودم این فتنه‌ها که برخاست اول کون
کورمش ایدم بو فتنه‌لری که ظاهر اولدی کز سرکشی زمانی با ما نمی‌نشستی که سرکشلکدن بر زمان بزمله
بر زمان اوتورمدک خطاب خدایه در که کمال استغناسنی بیان ایدر سرکشیدن مراد صفت کبریادر
سلطان من خدارا زلف شکسته مارا ای بنم سلطانم الله ایچون صنکر زلفک بزی صیدی

صدی بوده وجه دراز ای بنم سلطانم سنک زلفک بزی پریشان ایلدی تا کی کند سیاهی چندین دراز
دستی بر سیاه قیجه درک بو قدر دراز دستلک ایده خطاب خدایه در که ظلمتی کون شکایت ایلر جدا ابود
وجه اولکه کوره ذاتک ایچوره معناسنه مأول در دوش از آن صنم چه خوش گفت در مجلس مغانم دون گیجه اول
صنم مغان مجلسنده باکه نه لطیف دیدی با کافران چه کارت گر بت نمی پرستی کافرلرله سنک نک وار در اگر تبه طبع
ایسک مرشد کبندو سنه اولان عنایتنه بیان ندر اخلاق ذمیمه سندن او تری صنم دن مراد مرشد در کافر دن
مراد اخلاق ذمیمه در که وصال جانانه هر برسی مانع قوی در کنج کبی از راه دیده حافظ تا دید زلف پستت
چشم بولیندن تا که حافظ سنک پلست زلفکی کوردی باجمله سر بلندک شد پایمال پستی جمله علو قدری و سر بلند
لکی ایله پست لکک پایمالی اولدی زلفدن مراد ظلمت کون در که اگه محبت ایدن پست اولور وله ایضا
بشنو این نکته که خود را ز غم آزاده کنی بو نکته یه استماع ایله که کندوکی غمدن خلاص ایده سن خون
خوری گر طلب روزی ننهاده کنی اگر قسمت اولنمش رزق ایدر ایسک قان یرسن یعنی بلا چکرسن واندن
نسنه حاصل ایتمزسن آخر الامر گل کوزه گران خواهی شد عاقبت بردقچی لرک بالچقی اولسک کرک حالیا فکر
سبو کن که پر از باده کنی شمدی دستی فکرنه ایله که شراب دن پر ایده سن یعنی شمدی دستی یه باده ایله
پر ایلمک فکرن ایله مراد هنوز اجل ایرشمدن عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر گر از آن آدمیانی که بهشت
هوستت اگر اول آدمی لردن ایسک که سنک هوسنک جنت در عیش با آدمی چند پری زاده کنی بر قج
پری زاده آدمی ایله عیش ایده سن مراد طالب جنت اولنه عشاقله ملامت لازم ایدوکن اشعار در
تکیه بر جای بزرگان نتوان زد بگزاف گزاف ولافله اولولرک یرینه اوتورمق ممکن دکلدر مگر اسباب
بزرگی همه آماده کنی مگر جمیع اولولق اسبابنی مهیا ایده سن خاطرت کی رقم فیض پذیرد هیهات هیهات سنک
خاطرکی فیض رقمنی قبول ایلر مگر از نقش پراگنده ورق ساده کنی مگر پراکنده نقش دن ورقنی ساده ایده سن
مراد دل نجبت ما سوی نقشندن پاک ایلمیجه فیض الهی اثری انده منتقش اولماز دیمکدر اجرها باید تا
ای خسرو شیرین دهنان ای شیرین دهنلرک خسروی نکاه اجرلر اولور که نگاهی سوی فرهاد دل افتاده
کنی اگر دل افتاده فرهاد و جانبنه بر نظر ایده سن خسرودن مراد مرشد و فرهاددن مراد طالب عشق الهی در
کار خود گر بکرم باز گذاری حافظ کندو ایشکی اگر حق تعالینک کرمنه تفویض ایده سن ای حافظ
ای بسا عیش که با بخت خداداده کنی ای چوق عیش که بخت خداداده ایله ایلرسن مراد اعتماد کرم حقه کرک

طاعته کیکز دیکلدر بخت خداداده اول بخت درکه انک حصولنه که سبب و وسیله اولیه ای صبا بندگی خواجه
جلال الدین کن ای صبا خواجه جلال الدینک بنده لکن ایله تا جهان پر سمن و سوسن آزاده کنی تا جهانی
سمن و سوسن آزاده ایله پر ایلیه‌سن مراد بزرگی مدحدر ولـه ایضا بصوت بلبل و قمری اگر ننوشی می
اگر بلبل و قمری صوتیله شراب ایچمیه‌سن علاج کی کنمت آخر الدوا الکی سکا داغ علاجی ایلرم زیرا آخر الدواء
الکی که دوانک آخری داغدر دیشلر مراد مرشدلر سوزیله کر عشق وطاعته سعی اتمیه‌سن سکا علاج ایچون
دوزخ اولور دیکلدرکی لفظاء بر درد اغ معناسنه علاج مضافدر مضاف الیه علاج یوقدر چونکه
نقاب برافکند و مرغ زد هو هو چونکه گل اچلدی و مرغ ترنم اتمکه باشلدی منه ز دست پیاله چه میکنی
هاهای پیاله‌ی الدن قومه نیلرسن ایلم ایلم مراد عشقه تحریض در هاهای ایلم ایلم معناسنه شرح اولندی
وتحسر ایچون کلورکه بعضی بعیله اولور پیاله‌یی الدن قومه تحسر ایلرسن مراد عشق وطاعته سعی ایله عمر گذشته
ایچون غم وتحسر یمه دیکلدر چه هست آب حیاتت بدوست تشنه ممیر چونکه الکده آب حیات وار در حسرتو
اولمه فلا تمت ومن الماء کل شیء حی اولمه حال بوکه هر شیء ابدن دیریدر آب حیاتدن مراد عشق
وطاعتدر حیات ابدیه سبب در ز ذخیره نه از رنگ و بوی فصل بهار فصل بهارک رنگ و بوی
بر ذخیره قو یعنی حفظ ایله که می رسند زپی رهزنان بهمن و دی زیرا فصل بهارک ارندن بهمن
ودی رهزنلری ایرشورلر مراد صحت بدن و قدرت عشق وطاعت موجود ایکن آخرت و تدارکن
ایله دیمکدر دی تیشتر آید بهمن اورته قش ایی زمانه هیچ نبخشد که باز نستاند زمانه هیچ نسنه احسان
ایلمزکه کرو المیه یعنی الور بخوز سفله مروت که شیمه لا شیء سفله دن مروت استمه زیرا انکشی لا شیء در
شکوه سلطنت و حکم کی ثباتی داشت سلطنت و حکم عظمتی قچن بر ثبات طوتدی زکت جم سخن ماند
وافسر کی حکایه تندرن و کیک تاجندن بر سوز قالمشدر کی بر پادشاهک اسمی در خزینه داری میراث خوارانه
کان کورستا میراث یبمیلرک خزینه دارلغی کوزدر بتعول مطرب وساقی بنغتوی دف و نی مطرب و ساقی
نک قولیله دف و نیک فتوی سیله نوشته اند بر ایوان جنت الماوی جنت الماوی نک ایوانی اوزره یازمشلر
لردرکه هر که عشوه دینی خرید و ای بوی که هر کیمکه دنیانک عشوه‌سنی صاتون الدی یعنی مکر و حیله‌سنه
فریفته اولوب اگر محبت ایلدی وای اگه سخنی نماند سخن طی کنم شراب کجاست سخن قالمدی سوزی طی ایدهلم
شراب قنده در بده بشادی روح روان حاتم طی خاتم طیک روح روانی شادلغنه یعنی شعرقنده دیر

بیت نماند حاتم طایی ولیک تا باید بماند نام بلندش بنیکویی مشهور ٭ بخیل بوی خدا نشنود بیا حافظ
بخیل خدانک رایحه سنی اشتمز کل ای حافظ مراد رحمت حقدن نصیب المازدیمکدر پیاله گیر وکرم ورز والضمان
علی پیاله طوت وکرم ایله جالش وضمان بنم اوزرمه یعنی غنیمته سعی ایله وکریم اول ابن ضامن که سن رحمت حقه
واصل اولورسن ومراد بو اولمق ممکندر که بووجه اوزره پیاله دن مراد عشق اولماز شراب نوش ایده
شوق وذوق ایله وکریم اول ابن ضامن که سن کرمک سببیله رحمت حقه واصل اولوب جنته کیررسن مراد خلقی
کرمه ترغیب وتحریضدر ٭ بیت جوانمرد اگر راست خواهی ولیست ٭ کرم پیشه شاه مردان علیست ٭
سلطان السلاطین سلطان مرادخان زمانده ابد الله عمره ودولته وخلافته الی انقراض الدهور والاعوام
تعیین تاریخی فریدون بیگه که کرم فراوان ولطف بی پایان ایله جهانده نام نیک قوشندر ٭ وله ایضا ٭ بگرفت
کار حسنت چون عشق من کمالی ٭ خوش باش زانکه نبود این
حسن را زوالی ٭ خوش اول زیرا که بو حسنه بر زوال اولمز خطاب مرشده در که حسن معنوی سی ثبات وکمال
اوزره در ٭ در وهم می نگنجد کاندر تصور عقل ٭ آید بهیچ معنی زین خوبتر
مثالی ٭ هیچ معنی ایله بوندن خوبترک بر مثال کلمه مراد خدانک تجلی اولمدوغی اشعاردر ٭ آن دم که با تو باشم
یکساله هست روزی ٭ اول دم که سنکله اولورم بر ییل بر کون کبی در وان دم که بی تو باشم یک لحظه هست
سالی ٭ اول دم که سنسز اولورم بر لحظه بر ییلدر مراد زمان کثیرده اولان تجلی وفیض زمان قلیل کلور
وزمان قلیلده اولان فراق وقبض زمان کثیر کلور دیمکدر خطاب خدایه در ٭ شد حظ عمر حاصل گر زانکه
با تو مارا ٭ عمرک حظی حاصل اولوردی اگر اندنکه سنکله بزه ٭ هرگز بعمر روزی شود وصالی ٭ شویله که بر کون بر
وصال نصیب اوله خطاب خدایه در که انکبر دم وصالی حاصل عمر عزیزدر ٭ بیت یک روزه دیدار دوست ٭
هر دو جهانش بهاست ٭ خیال رویت جانا بخواب بینم ای جان ٭ بن سنک یوزک خیالنی دوشده نیجه کوررم
کز خواب بیند چشم بی خیالی ٭ که بنم چشمم خوابدن بر خیالدن غیری کورمز خطاب خدایه در ٭ رحم ار بردل من
کر مهر روی خوبت ٭ بنم قلبمه ترحم ایده زیرا سنک خوب یوزک محبتندن ٭ شد شخص ناتوانم باریک چون هلالی ٭
بنم ضعیف جسمم بر هلال کبی انجه اولدی مراد خدادن کندوسنه ترحم طلبیدر ٭ حافظ مکن شکایت گر
وصل یار خواهی ٭ ای حافظ شکایت ایلمه اگر یارک وصالنی استر ایسک ٭ زین بیشتر بباید بردن جفای
سکا فراقه بوندن زیاده رک تحمل گرک یاردن مراد خدادر ٭ وله ایضا ٭ بلبل ز شاخ سرو بگلبانگ پهلوی

بلبل سرو بوداغنده پهلوی صدا ایله می خواند دوش درس مقامات معنوی دون کیجه مقامات معنوی
درسنی اوقودی مراد علو قدر صاحبدلان مرشدلر اصطلاحات طریقت اوزره عشق الهی دن نکته لر بیان ایلدیکی
دیمکدر یعنی بیا که آتش موسی نمود گل یعنی گل که گل کبی آتش موسی یی کوستردی تا از درخت نکته توحید بشنوی تا
درختدن توحید نکته سنی ایشیده سن نته که طور طاغنده بر درختدن حضرت موسی یه انی انا الله صداسی
کلمشدر مراد هر شیئک ظهوری واجب الوجودک وجودنه و وحدانیتنه بر شاهد اولدوغنی بیاندر بیت
برگ درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقی دفتریست معرفت کردگار مرغان باغ قافیه سنجند و بذله
گو باغک قوشلری قافیه پیدا ایدیجیلر و لطیفه سویلیجیلردر تا خواجه می خورد بغزلهای پهلوی تا خواجه پهلوی
غزللر ایله شراب ایچه زبان پهلوی صعوبت اوزره اولدوغندن اصطلاحاتنده [illegible] اکه تشبیه ایتمش [illegible]
عشقدر خوش وقت بوریا و گدایی و خواب امن بود پادشاهلک و کدالق و امن و حضور ایله اولان خوابک وقتی
لطیفدر کین عیش نیست در خور اورنگ خسروی که بو عیش و حضور پادشاه تختنه لایق دکلدر زیرا
پادشاهه بو ذوق و حضور یوقدر بیت بخسبند خوش روستایی و جفت بدانسان که سلطان در ایوان نخفت
جمشید جز حکایت جام از جهان نبرد جمشید جهاندن جام حکایتندن غیری التمدی ز نهار دل مبند بر اسباب
دنیوی زنهار دنیوی اسبابه محبت ایلمه دهقان سالخورده چه خوش گفت با پسر یاشلو دهقان اوغلنه
نه لطیف دیدی کای نور چشم من بجز از کشته ندروی یاشلو دهقان پسرینه نه لطیف دیدی ای بنم کوزم
نوری زراعت اتدیکلرندن غیری بچمزسن مراد وان لیس للانسان الا ما سعی حسنجه زیاده هر کس نه عمل ایدرسه
آخرتده انک بجز اسنی کورر دیمکدر چشمت بغمزه خانه مردم سیاه کرد چشمک غمزه ایله خلقک خانه سنی
سیاه ایلدی مخموریت مباد که خوش مست میروی سنک مخمورلغک اولمسون که لطیف مست کیدرسن خطاب
مرشده در این قصه عجب شنو از بخت واژگون ما منعکس بریر بختدن بو عجب قصه ایشیت مراد برامر
بختم بسبیله باکه واقع اولان غریب حکایتی استماع ایله دیمکدر ما را بکشت یار بانفاس عیسوی عیسی یه
منسوب نفس ایکین [illegible] مریدلرک نفسنی هلاک ایلر اما حقیقتده احیا ایلر ساقی مگر وظیفه حافظ
زیاده داد ساقی حافظک وظیفه سنی مکر زیاده ویردی کاشفته گشت طره دستار مولوی که مولوی دستارنک
طره سی پریشان اولدی مراد غلبات عشقله مرتبه استغراقه وصول بولدوغنی اشعاردر و له ایضا
بیا با ما مورز این کینه داری گل بزمله بو کینه دارلغی جانشمه که حق صحبت دیرینه داری زیرا قدیمی

صحبت حقنی طوترسن بعض نسخه ده بیا پر نه بتا واقع اولمشدر ای محبوب معناسنه نصیحت گوش کن
کین دریسی به نصیحت استماع ایله زیرا بو درجوق یکدر از آن گوهر که در گنجینه داری او گوهر دیگر
خزینکده طوترسن دردن مراد نصیحتدر بزباد خمار معلق ان رسن مغلق کی خماری ز باده ابر شما
خدارا کرمی دوشینه داری الله ایچون اگر دون کیجه لکی شراب طوتر ایسک خطاب بر صاحب دولته در
ولیکن کی نمای رخ بر ندان امارندمره تجن یوز گوستررسن تو کز خورشید و مه اینه داری ستی
خورشید و ماه دن اینه طوترسن مراد اول صاحب دولتک قدر رفعتن بیاندر به رندان مگو
ای شیخ و قسمت از رندلرک عیبنی سویله ای شیخ والله که باهر خدایی کینه داری که خدایه منسوب
محبته یعنی خدانک دوستلرینه کین و عداوت طوترسن مرادینک عشاق اولانه نصیحتدر نمی ترسی
زاه الشنیم بنم التین اهدن خوف ایمزمیسن تو دارای خرقهٔ پشمینه داری سن بلورسن بو کدن
اولمشن خرقه طوترسن که آتش اصلا تحملی یوقدر مراد عشاقک آه و بددعاسندن حذر ایمکه تنبیه در
نمی ترسی قورقمزمیسن معناسنه دخی جایزدر ندیدیم خوشتر از شعر تو حافظ سنک شعرکدن
لطیفرک گورمدم ای حافظ بقرآن که اندر سینه داری شو قرآن حقیچون که سینکده طوترسن وله
ایضا بخشم کرده ام ابروی ماه سیمایی برای گوزکونک ابروسنه نظر و محبت ایلمشم خیال سبز خطی
نقشن بسته ام جایی بر پرده بر سبز خطک خیالنی نقش ایلمشم مراد قرب الهی به وارشاده وصول بولمش
بر مرشده مرید اولمشم دیکلدر امید هست که منشور عشقبازی من امیددارم که بنم تشقابازلغم
براتی از آن کمانچهٔ ابرو رسد بطغرایی اول کمانچه یه بکزر ابرودن بر طغرایه ایرشه مرادم شددن
کبند وسنی دخی صاحب ارشاد اولمسن توقعدر شرم زد ستاشد و چشم از انتظار سبود حتا با تنم الدی
کتدی دو چشم انتظار دیاندی در از روی سرو چشم مجلس ارایی بر مجلس ارانک سرو جسمی ارزوسنده
مرادینه مرشدکدر رمکدرست در اتش بخرقه خواهم زد کوکل ایکدر رو پریشان در خرقه یه اتش اورمق
استرم بیا بیا که گیریم میکند تماشایی کل کل که بر تماشایه دکر گیری بونده دیمکه معناسنه در نته که حضرت
جامی بیورمشدر بیت جامی چو نیست کار تو الا غم از جفا کشتی باری جفای انکه کشیدن گرگی
کنند دران مقام که خوبان بغمزه تیغ زنند اول مقام ده که خوبلر غمزه ایله تیغ اوررلر عجب مدار سری
او فتاده در پایی بر اباغه بر باش دوشمش اولسه عجب طوتمه مراکه از رخ او ماه در شبستان است

انك رخندن كه ماه بنم شبستانمده در كجا بود بزوغ ستاره بروا يا ستاره نك فروغنه قنده بربر واولور
يعنى خلوتمده كه ماه كبى دلبر اولا ستاره يه وستاره يه بكزر محبوبه نيچون ميل ايدرم مراد خدادر خلوتدن
مراد قلبيدر بو وجه دخى جايزدر انك رخندن كه بنم شبستانمده ماه واردر باكه ستاره نك فروغنه نيچون
بربر واولور بو وجه اوزره مرانك معناسى يعنى جهتندن بروايه مصروفدر زمام دل بكسى داده ام
من درويش تن بدرويش زمام دلى بركسه ويرمشم كه نيستش بكسى از تاج وتخت پروا ايكه كمسه ايله
انك تاج وتخت دن بر پرواسى يوقدر كسى دن مراد خدا اولمق زياده در وشها بهوا طاقت وفراغت وقيود معنا
واسان وهوس وميل معناسنه دراما بونده معناى اخير مراددر فراق ووصل چه باشد رضاى دوست
طلب فراق ووصلنه اولور دوستك رضاسنى طلب ايله كه حيف باشد از وغير او تمنايى زيرا حيف دراندن
غيرى بر تمنى يعنى بر نسنه استمك دوستدن مراد بارى تعالى در بيت خلاف طريقت بود كاوليا تمنا كنند از
خدا بجز خدا بروز واقعه تابوت ما ز سرو كنيد واقعه وموت كوننده بزم تابوتمزى سرودن ايليه كوركه مى
سروم بداغ بلند بالايى زيرا دنيادن بر بلند قامتك داغيله كيدرز مراد شهيد عشق اولانك رعايته استحقاقى
وار ايدوكن بياندر بيت كه كرد قامتش هلاك مرانه زير سرو كنيد خاك مرانه در زشوق برارند ماهيان آب
به نثار ماهيلر شوقلريندن نثاره ايكوكتوررلر اكر سفينه حافظ رسد بدريايه اكر حافظك سفينه سى بر دريايه
ايرشه سفينه بونده دفتر معناسنه دركه مراد كندونك ديوانيدر وله ايضا كجان اوكه كرم دستار كس
بجان تو بودى انك بقاسى جيچون اكر جانمه ال ايرشمك اولايدى كمينه پيشكش بندكانش ان بودى
انك بنده لرنه كمينه پيشكشم اول اولوردى مراد مرشددر اكر دلم شدى پاى بند طره او اكر كوكلم انك
طره سنه بغلنمش اولميدى كيم قرار درين تيره خاكدان بودى بو تيره خاكدانده باكه نيچون قرار اولوردى
ضمير غايب مرشده راجعدر در آمدى زدرم كاشكى چو لمعه نور كاشكى قپودن ايچرو كلسيدى نور لمعه سى
كبى كه بر دو ديده من حكم او روان بودى كه انك حكمى بنم ايكى چشمم روان اوليدى بو وجه دخى روان
ايدى مراد ينه مرشددر زبرخ چو مهر فلك بى نظير آفاق است زغلط فلكك آفتابى كبى عالمك بى نظيرى در بو وجهم
وجه در رغ ذره بدل دريغ كه يك ذره مهربان بودى حيفكه كوكل ايله بر ذره مهربان اوليدى مراد اول
مرشدك كمال استغناسنى بياندر كه انى محبوبه تشبيه اتمش در نخواب نيز نمى بينمش چه جاى وصال اناده شمدى
دخى كورمزم نه وصال بريد رجوكى نبود وند يدم بارى ان بودى چونكه بو اولمدى وكورمدك بارى اول

اولیدی مراد چونکه وصال اولمدی باری خوابده کورمک اولیدی دیمکدر به بندگی قدش سرو معترف

کشتی انک قدینک بندلکنه سرو معترف اولوردی اگر چو سوسن آزاده اش زبان بودی اگر سوسن آزاده کبی

انک زبانکاه بودی اولیدی مراد مرشدک علو قدرین بیاندر زیر پردهٔ نالهٔ حافظ برون کی افتادی حا غلط

چون پردهدن طاشره دوشردی اگر نه همدم مرغان صبح خوان بودی اگر صبح خوان مرغلره همدم اولمیدی

مرادی سحرخیزلقله مصاحب اولدوغندن ناله ایلر دیمکدر وله ایضا چه بودی اردلران یار مهربان

بودی نه اولیدی اگر اول یارک کوکلی مهربان اولیدی که حال مانه چنین بودی اره چنان بودی زیرا بزم

حالمز بویله اولمزدی اگر اکلین اولیدی مراد اگر مرشدک بزه بر نظری اولیدی حالمز بویله مکدر اولمزدی

دیمکدر گرم زمانه سرافراز داشتی وعزیز اگر زمانه بنی عالی قدر وعزیز طوتیدی سریر عزتم ان حال آستان

بودی بنم عزتم سریری اول آستانک خاکی اولوردی مراد مرشدک آستانه خاکنده اولمغی سریر عزت بلدوکی

بیاندر بلکه بها چلیت خاک پایش را دیرایدیم که انک خاک پاینک بهاسی بندر اگر حیات گرانمایه

جاودان بودی اگر زیاده بهالو حیات جاودان اولیدی مراد انک خاک پاینک بهاسی حیات باقی ابدی کبی

اشعاردر بلکه مچه از دنسیم طرهٔ دوست دیرایدیم که دوستک طرهسی رایحهسی نه دکر کرم بهار سر موئی

هزار جان بودی اگر هر بر موی باشنده بیک جانم اولیدی یعنی بیک جانه دکر اول عیب هو بیته وتغیره رجا بنه

بها میسر دکل ایدوکن بیاندر برات خوشدلی چه کم شدی یارب گرش نشان امان از بد زمان بودی اگر

بزم خوشدلک براتنک زمانهنک ضرریندن امان نشانی اولیدی عجبا اکسیلیردی مراد جناب قدسده

جمعیت خاطر طلبیدر بو بیتک معناسنده صعوبت واولدوغندن اوتری بو وجهله شرح اولندی اگر نه دایرهٔ

عشق راه بربستی اگر عشق دایرهسی یول بغلمییدی چو نقطه حافظ مسکین درآن میان بودی نقطه

مسکین کبی حافظ اورا اورتاده اولوردی مراد بو اولمق جایزدر که هر کسه دایر عشقده ایکن وکرمکه ونقطهٔ

عشقه وصول بولمغه قادر اولمزلر امانع قوی واردر مراد بو اولمق جایزدر که عشق الهی محبت ماسویدن

خلاصه سبب اولوره معنی استفهام اعتبار اولنور معنی بویله اولمق جایزدر نقطه کبی مسکین حافظ اول

اورتاده اولورمی ایدی یعنی اولمزدی بلکه محبت ماسویدن خلاص بولمزدی اما عشق الهی لطف ایدوب

ان محبت ماسویدن خلاص ایلدی وله ایضا تو مگر برلب آبی بهوس ننشینی سن مگر هوسله برآب

کنارنده اوتورمیه سن ورنه هر فتنه که بینی همه از خود بینی یوخسه هر فتنه که کورسن جمیعسنی کندوکدن

کورسن یعنی بو مقدار ره‌رو سن که آب کنارنده اوتورمشدر فتنه یه سبب در یعنی هم وجه درستدر مکر دنیادن
فراغت ایده‌سن هوسله بر کنارنده اوتوره سن که جهانک فتنه سندن خلاص یوغیدر والا عالمده هر فتنه که کورسن
بجمیع سنی کندکده کورسن بو وجه اوزره لب آب دن مراد توحید اولور و وجه اوله نسبت نسختی در تفعیله و وجه
ثانیه نسختی در انشا ثانیه کندایی که تو به بنده بکزیده او اول حد اصیغیدر که سن انک مقبول و مختار بنده سی سن
که بریان چاکر دیرینه کسنی بکزینه بو اسکی چاکر اوزره برکمسه یی اختیار و تقدم اتمیه سن خطاب مرشده در
بعد ازین ما و کدایی که بسر منزل عشق بودندن صکره بزد کدالق زیرا عشق سر منزلنده رهروان را نبود
بجز مسکینی سالکلره تواضع و مسکین لکده غیری چاره اولماز ادب و شرمم ترا خسرو مهرویان کرد ادب
و شرمم سنی مهرویلرک پادشاهی ایلدی آفرین بر تو که شایسته صد چندینی تحسین سکا که بو زنبو قدر لایق
سن خطاب مرشده در گر امانت بسلامت ببرم باکی نیست اگر امانتی سلامتله ایلدم اصلا باک یوق در بدل
سهل بود گر نبود دینی بی دل الک سهل در اگر دین لک اولمیه مراد بو در که ره عشقده سلوک اسان در
اما سلوکی نهایتنه ایرشدرمک مشکل در صبر بر جور رقیبت چکنم گر نکنم سنک رقیبکک جورینه اگر صبر اتمیم نیلیم
عاشقان را نبود چاره بجز مسکینی عاشقلره مسکین لکدن غیری چاره اولماز سخنی بی غرض از بنده مخلص بشنو
مخلص و صادق بنده دن غرض سز سوزی استماع ایله ای که منظور بزرکان حقیقت بینی ای کمسه که حقیقت
بین اولولرک منظور و محبوبی سن خطاب مرشده در سخن دن مراد بو بیت در نازنینی چو تو پاکیزه
دل و پاک نهاد مستجلیین پاک دل و پاک خلقت بر نازنین بهتر آنست که با مردم بد ننشینی یکلی اولدر کیراهن
کمسه لرله اوتورمیه سن مردم جمع و مفرد استعمال اولنور خطاب مرشده در مردم بددن مراد دنیا پرستلردر
حیفم اید که خرامی بتماشای چمن با که حیف کلور که چمن تماشاسنه صالنه سن یعنی کیده سن که تو خوشتر ز گل
و تازه‌تر از نسرینی زیرا سن کلدن لطیف رک و نسریندن تازه و زیبا رک سن خطاب مرشده درکه
ای محبوب منزلنده نزول ایتمشدر عجب از لطف تو ای گل که نشینی با خار عجب در سنک لطفکدن ای کل که
خارله اوتورسن ظاهرا مصلحت وقت درین می بینی ظاهرا وقت مصلحتی بونده کورسن خطاب مرشده
درکه عواملله مصاحبت اتمه‌کندن تعجب ایلر شیشه بازی سرشکم نگری از چپ و راست کوزم یاشنک شیشه
بازلغنی کورسن چپ و راستدن گر بدین منظر بینش نفسی بنشینی اگر بو چشمم قصرنده بر نفس و بعده سن خطاب
مرشده درکه اکر گریه سنی عرض ایلر سیل این اشک روان صبر دل حافظ برد بو اشک روان سیلی حافظک کوکلی

صبر ز التذکی بلغ الطاقة یا مغلة عینی بینی طاقت و صبر نهایت بولدی ای بنم کوزمک مغلة سی بندن
اراق بلغ فعل ماضی در الطاقة انک فاعلی در مغلة بوینده کوزک تره سی وچقوری معناسنه در که منصوبدر
منادی مضاف اولدوغندن بنی ببیع کبی امر حاضر در مفرد مؤنث در بان ببین دن که مصدری بین در که بونده
اراق اولمق معناسنه در بین وقف معناسنه در که بعد اندن لازم کلور یا ب تا بیندن در رباع ببیع کبی
بین وصلت معناسنه دخی کلور محلنه کوره تو بدین نازکی و خوشدلی ای شمع چکل سن بو نازکلک و بو خوش
دلک ایله ای شمع چکل لایق بزمک خواجه جلال الدینی خواجه جلال الدینک بزمکاهنه لایق سن شمع چکل بونده
محبوب چکل معناسنه در چکل بر یرک آدیدر دینیده یا خطاب ایچوندر **وله ایضا** خوش کرد یاوری فلکت
روز داوری فلک سکا خوش ایتدی و جنک کونده لطیف معاونت ایلدی که دشمنکه غالب اولدک تا شکر چون
کنی وچه شکرانه اوری عجب بنیه شکر ایدرسن و نه شکرانه نه کتورسن خطاب پادشاهه در که عدوسنه غالب اولمش در
وله ایضا درکوی عشق شوکت شاهی نمی خرند عشق محله سنده پادشاهلق شوکتنی صاتون المازلر و اعتبار
ایلمزلر اقرار بندگی کن و دعوی چاکری بنده لک اقراره و چاکرلک دعوسن ایله خطاب پادشاهه در که
خدایه طاعت ایله دیو نصیحت ایلر انکسکه او فتاد و خدایش کرفت دست اولکمسه که دوشدی و خدا انک
النی طوندی کو بر تو باز غم افتادکان خوری دی سنک اوزرکه اولسون تا دشمنک غمنی یه سن ساقی بزم
کاه عیش از در در آی ای ساقی عیشن بزمی رتبیله قپودن ایچرو کل تا یکدم از دلم غم دینی بدر بری
تا بردم قلندر دنیا نخیز از آنکه ایده سن ساقی دن مراد مرشد در رد رشاه راه و بزرکی خطر نیست منصب
داد اولوق شاها هنده خطر چوق در آنکه کزین کرینو سبکبار بکذری اول یکه بو بلکدن سبکبار کچ
اصلا منصب و دنیایه مقید و مقیدن اولمیه سن سلطان و فکر لشکر وسودای کنج و باج سلطان و لشکر
فکری وکنج و باج سوداسی درویش و امن خاطر وکنج قلندری درویش و امن خاطر و قلندرلک بوجا غی
نیل مراد بر حسب و فکر و همتست مراده ایرشمک فکر و همت حسبی اوزره یعنی فکر همته کوره در از شاه نذر
خیر و ز توفیق یاروی شاه دن خیر نذر و توفیقدن یعنی خدادن معاونت مراد پادشاهی خیره دلالت
ایتدوکن بیان در یک حرف صوفیانه بکویم اجازت نیست صوفیانه برسوز دیم اجازت وار میدر
یعنی اجازت وار ایسه اول سوز بودر ای نور دیده صلح به از جنک و داوری ای کوزم نوری صلح
جنکدن و خصومتدن ایکدر مراد پادشاهی صلحه تحریض در حافظا غبار زمتو و قناعت ز رخ مشوی

ای حافظ فقر و قناعت غبارندن یوز گوندرمه یعنی خاک بهتر از عمل کیمیاگری زیرا بو خاک کیمیاجی لکا عملندن
یگرکدر زیرا کیمیاگرلک دنیانک غناسنه سبب در فقر و قناعت آخرتک غناسنه سبب در **وله ایضا** دو یار
زیرک و از باده کهن دو منی ایکی زیرک یار و اسکی شرابدن ایکی من فراغتی و کتابی و گوشه چمنی فراغت
و بر کتاب و بر چمن گوشه سی کتابدن مراد قرآن عظیم الشان اولمق روشندر گوشه چمندن مراد فیض و طاعت
پریدر من این مقام بدنیی و آخرت ندهم بن بو مقامی دنیا و آخرته ویرمزم اگر در پیم افتند هر دم انجمنی اگر چه
هر دم بر واق خلق بنم اردمه دوشه لر یعنی طالب اولالر هرانکه کنج قناعت بگنج دنیی داد هر اول کمسه که قناعت
بوجاغنی دنیا کنجنه ویردی فروخت یوسف مصری بکمترین ثمنی گویا یوسف مصری بی بر ازرک بهایه صاتدی ی
و کنج دخی اولمق جایزدر کاف فارسینک فتحه سیله کنج برنه که بو حیثی معناسنه شرح اولندی معنی بو یله اولور
هر اول کمسه که قناعت کنزینی دنیایه صاتدی بیاکه فسحت این کارخانه کم نشود که بو کارخانه نک وسعتی
ناقص اولمز بز اهله همچو تویی یا بفسق همچو منی بر سنکلیین زهد یله یا بر بنکلینک فسقیله مراد آدمک افعال ارادات
الله تعلق ایتمیه طاعت و فسق سببیله بو عالم متغیر و منعدم اولماز دیمکدر بگوشه بنشین خوش دل اوقات
کن بر گوشه ده خوش دل اول و تور و تماشا ایله که کس بیاد ندارد چنین عجب زمنی که کمسه بو بکلیین بر عجب زمان
یاد ایده طوتمز مراد احوال عالمک بو وجهله تغیر بیدیرندن تعجب ایتدوکن بیاندر ببر ز واقعه غم با شراب باید گفت
واقعه گوشنده غمی شرابه دیمک گرک که اعتماد نیست در چنین زمنی زیرا بونک کبی بر زمانده کمسه یه اعتماد
یوقدر مراد عشقدن غیری دنیا غمنی دفع ایتمز دیمکدر نگار خویش بدست خسان همی بینم کندو نگارمی
کمسه لر النده گورورم چنین شناخت فلک حق خدمت چو منی بز بنکلینک خدمتی حقنی فلک بو یله اکلدی مراد فلک
دن شکایت ایتدوکن بیاندر بصبر کوش تو ای دل که حق رها نکند صبره چالش ای گوکل که حق تعالی قومز
چنان عزیز نگینی بدست اهرمنی اکلیین بر عزیز نگینی بر اهرمنک النده مراد بودر که حق تعالی حضرت سلطنته
خاتمنی انکلیین بر دیو صفت دشمنک النده قومز دیو کندو گوکلنه تسلیه ویرر ز تندباد حوادث نمی توان
دیدن حوادثک محکم یلیندن گورمک ممکن دکلدر که درین چمن که گلی بوده است یا سمنی بو چمنده بر گل یا بر سمن
اولمشدر **بیت** درین باغ سروی نیامد بلند ۰ که باد اجل بیخش از بن نکند ۰ ازین سموم که بر طرف
بوستان بگذشت بو سمومدن که بوستان طرفنه اوغرادی تعجب که رنگ گلی ماند است و بای سمنی عجب که
بر گلک و بر یاسمنک رنگی قالمشدر مراد بو پادشاه اولان مصیبتدن عالمده سرور قالمدی دیمکدر

تیمور خان شاه منصوری هلاک ایتمشلر ایدی اکثر اهتمام معیبت دن مراد اول معیبت در و اضمار
دنگلدر که مراد بر کریم صاحب دولت اوله که انک بری بزه معقولدر که یه دیرلمش اولا سمن و یاسمن
بر شکوفه نک اسمی در مزاج دهر تبه شد درین بلا حافظ بو بلاده دهرک مزاجی قراب و فاسد اولدی
ای حافظ کجاست فکر حکیمی و رای برهمنی فنده در بر حکیمک فکری و بر برهمنک رایی مراد نظام عالمه خلل
ایرشدردی دیو مبالغه ایلر برهمن هند حکیمنه درلر وله ایضا در همه دیر مغان نیست چو من شیدایی
دو کلی دیر مغان ده بنجلین بر شیدا یوقدر خرقه جایی گرو باده و دفتر جایی خرقه بر برده و کباب بر یرده
شرابه رهن بونده شیدالق مراد عشق معاش طبقه سنده دور اولمسی ردیر مغان دن مراد بونده مرتبه
حقیقت اولمق ارشسی در مصراع ثالث دن مراد مراتب سلوکدر که بعضی سنده وجوددن بکمش و بعضی سنده
علم ظاهر قیدینده خلاص بولمش در خرقه دن مراد وجودی در دل که آیینه شاهیست غباری دارد کوکل که
شاهه منسوب بر آیینه در بر غباری طوترار خدای طلبم صحبت روشن رایی خدادن بر روشن رایک مصاحبتنی
طلب ایدرم شاهدن مراد خدادر که متصل اولان یا نسبت ایچوندر غباردن مراد محبت ماسوی دن پیدا
اولان کدورت تجلی جانانه مانع در روشن رایدن مراد مرشددر که اول غبارک مصاحبتی نسنزایل
اولمز آیینه ده همزه وحدت ایچوندر اضافت ایچون دکلدر چو بها بسته ام از دیده بدامن که مگر
چشم دن دامنمه جویلر بند و جمع ایتمشم که مگر در کنارم بنشانند سهی بالایی بنم کنارمه دیکه لر سرو
تا یتیشی جویهادن مراد اکی عینندن جریان ایدن اشکدر که قرب الهی و وصال پادشاهی نک حصولنه
انه وسیله و سبب ایلمش در بسته ام دن مراد دایما اشندن جریان آلمیدر بنشانند کی فاعلی بونده
مرشدلر اولمق زیاده روشن در سهی بالادن مراد باری تعالی در در کنارم بنشانندن مراد ذات همه
جمال در حاصل معنی لقای جانانه شوقدن حددن زیاده اولان کریه سنی اشعار در و ممکن در که
سهی بالادن مراد مرشد اوله بنشانند نک فاعلی باری تعالی اوله و صیغه جمع تعظیم ایچوندر و حاصل معنی
بویله اولور و اوکریه ایلدیم اول امید له که حق تعالی حضرتی باکه بر مرشد نصیب ایده کشتی باده بیاور که
مرا بی رخ دوست شراب کشتی سنی کتور که دوستک یوزی بیز بنم گشته هر گوشه چشم از غم دل دریایی
چشمکم هر کوشه سی کوکل غمندن بر دریا اولمش در کشتی باده دن مراد عشق الهی در دوستدن مراد
خدادر رخ دن مراد ذات باری در که بونده ذات همه جمال مراددر غم دلدن مراد عالم قبض و استتار در

دریا ذکری مبالغه ایچوندر ذبر گریه‌یه سبب مشاهده‌دن دور اولمسیدر کشتی نکه اضافه‌سی اضافت بیانیه‌در معنی
روشن دروکشتی‌دن مراد قدحدر اولمق جایزدر گردام سوبه بدست صنمی باده فروش بر باده فروش محبوبک الینده توکه
ایلمشم که ذکری بخورم که رخ بزم آرای که بر بزم آرانک یوزنسز کرد شراب ایچیم صنم‌دن مراد مرشدک خلیفه‌سی
اولمق روشن در بزم آرادن مراد مرشددر اگرچه محبوبه معناسنه درمی دن مراد عشق الهیدر که مرشد سزانک حصولی
میسر دکلدر و بونده اشارت واردر که عشق الهی تقلیدله حاصل اولمز زیرا تقلید سبب ضلالتدر سر این نکته
مگر شمع برآرد بزبان بو نکته‌نک سرینی مگر شمع سویلیه ورنه پروانه ندارد سخن پروای یعنی پروانه سوزه
اصلا طاقت طوتمز سر این نکته‌دن مراد عشق الهی سریدر شمع‌دن مراد مرشددر که آتش مشتعل تمام یا معده
درکه مشاهده‌دن خالی دکلدر پروانه‌دن مراد شول عاشقدر که هنوز عشق الهی سرندن بیخبردر سخن غیر نکویم با
من معشوقه پرست بن معشوقه پرستم غیر سوزن سویلمم گزدی و جام میم نیست یکمس پروای زیرا اندن و جام می دن
باکم ایله بر قیل و مبالات یوقدر معشوقه‌دن مراد معشوق حقیقیدر انانیت ایچون دکلدر غیردن مراد خدا
دن غیریدر معشوقه پرستلکی عشق الهی سبیله مجذوب اولوب قلبنده کمسه‌یه میل و محبت قالمدوغیدر جام‌دن
مراد عشق الهیدر که وصال جانانه وسیله‌در نرگس ار لاف زد از شیوه چشم تو مرنج نرگس اگر سنک چشمک
شیوه‌سندن لاف اوردیسه انجنمه نرود اهل نظر از پی نابینایی اهل نظر اولانلر بر اعمی نک سوزنه تقیید اولنور
بحضور اولمز نرگس ذکری چشم مناسبتیله در یوخسه مراد مصنوع صانعدر اولان حالت بنده دخی واردر
دیوب لاف ایدرسه سوزی مقبول اولمز دیمکدر زیرا نرگس که اعمیدر داوای دخی اعمیدر انک ایچون بو یکادر
نک ایلر اهل حود بونک کبی سوزی استماع اتمزلر خطاب خدایه اولوب چشم‌دن مراد ذات اولمق روشندر درخ
دن مراد بوندن انک خطاسنه التفات ایلمه یلمه ادبسزلکندن کچ دیمکدر این حدیثم چه خوش آمد که سحرگه میگفت
بو سوز بکا نه خوش کلدی که سحر وقتی ایتدی بو حرفی در ایدردی برده رمیکده با دف و نی ترسایی بو معنی نه
قپوسی اوزره دف و نی ایله بر ترسا میکده دن مراد مرشد آستانه‌سیدر دف و نی‌دن مراد اعلان و اظهاردر
سحرگه‌دن مراد زمان کشف اولمق روشندر کهنه و معناسنه دخی اولمق جایزدر ترسادن مراد عالم تجریده وصول
بولمش عاشقدر رتبه که کلشن رازده واردر **قطعه** ز ترسایی غرض تجرید دیدم خلاص از ربقه تقلید دیدم
هر آنکس کو مجرد چون ملک شد چو روح الله بر چارم فلک شد مغول قول ابو ذکر اونجق بیتدر گر مسلمانی از این است
که حافظ دارد اگر مسلمانلق اول ایسه که حافظده واردر وای اگر از پی امروز بود فردایی آه اگر بو کونک ایچون بر فردا

نظر

اوله بونده پس معناسنه هم جایزدر حکره معناسنه اولور امروزدن مراد دنیاده روزدادن مراد قیامتدر
مراد بودر که بر صاحب تاج بمحافظه تنبیه و طعن طریقیله اتمش اکر سلمان لقب بوایسه که سنده وارد ر قیامتده
حالک نیجه اولور دتعریض اولمق احتمالی در **وله ایضا** دیدم بخواب دوشش که ماهی امدی درون کیجه دوشنده
کوردم که برآی طوغدی کر عکس روی او شب ایجران سرامدی که انک یوزنک عکسندن فراق کیجه سنی باشه
کلدی تعبیر چیست یا د سنو کرده میرسد تعبیر نه در سغر ایلمش یار اپرشعر رای کاجه هر چه زو تر از در درامدی
ای کاشکه هر نه دکلو تیزرک ایسه قیبودن ایچرو کلیدی مراد بریار عزیزنک سفردن قدومنی اشعار در که اول
یار عزیز تبیح ایلمش و زیاده اشتیاقندن انک زیاده تیز کلمه سنی طلب ایلر ذکر تش بخیر ساقی فرخنده فال من
ای بنم ساقئ فرخنده فالم انک ذکری خیرله اولسون کزدرمدام با قدح و ساغر امدی که قپودن دایم قدح و ساغر
له کلوردی ذکرش بخیر باد تعدیرنده در ذکر شده اولان ضمیر غایب اول سغر عزیزه راجعدر خوش بودی
ارکواب بدیدی د باد خویش لطیف اولوردی اکر کندو دیاری دوشنده کوریدی تا یا د صحبتش سوی
ما رهبر آمدی تا اکه مصاحبت یادی بزم جانبمزه رهبر کلیدی یعنی بوجانبه کلمکه سبب اولیدی انکوتر السند
دلی کر در همون آوارکه او سکا سنکدر الکه دلیل اولدی یعنی انا سکا تعلیم ایلدی ای کاشکی که باش
بسنکی درامدی ای کاشکی که انکا باغی برطاشله طوقندی یعنی دیه سی اوزره کلیدی مراد اول یار عزیز
کلمه سبب اولایه بد عادر فیض ازل بزدر رو زرارامدی بدست فیض ازل اکر قوت والتوبله الکلیدی
اب حضر نصیبه اسکندر آمدی اب حیات اسکندرک نصیبی اولوردی یعنی اکه نصیب اولوردی زیرا
انک نور و زری واردر **بیت** شنیده که سکندر برفت تا ظلمات بچند محنت و خورد انکه خورد اب حیات
جانش نثار کردمی آن دلنواز اکر جانمی اکه نثار ایدردم اول النواز اکر چون روح محض جلوه کنان در برامدی
روح محض کبی جلوه ایدرک سینه یه کلیدی آن عهد یاد باد که از جام و در ما را اول عهد یاد اولسون
که طامدن و قپودن باکه دایم بیام یار و خط دلبر امدی دایم یارک خبری و دلبرک خطی کلوردی کی یا فتی
رقیب تو چندین مجال ظلم سنک رقیبک بو قدر ظلمه مجال بولوردی مظلومی ارشپی بدر داورامدی
بر مظلوم برکیجه اکر حاکمه یعنی خدانک قپوسنه کلیدی و دعا ایدیدی مراد مظلومک دعاسی جناب کبریاده
مقبول ایدوکیدر بیاند رضا کاره نرفته چه دانند قدر عشق طریق عشقه سلوک ایتمش عشقک قدرینه بلورلر
دریا دلی بجوی و دلیری سرآمدی بر دریا دل و بر دلیر سرامد استه که قابل ارشاد در خطاب اول عزیزه درکه

خامه‌ك تربیتنه استغنا كوسترمش در و دیگری بشیوهٔ حافظ زدی رقم وكر بو غیری شاعر حافظ شیوه‌سیله
رقم اوریدی مقبول طبع شاه هنرپرور آمدی هنرمند شاهك طبعنه مقبول اولوردی مراد اكر بر شاعر حافظ
كبی لطیف و زیبا شعر دییدی شاهك مقبولی اولوب رعایت كوروردی دیمكدر ولة ایضاً روزگاریستكه
مارا نگران میداری بر روزگاردر كه منتظر طوترسن بندگان را نه بوضع دگران میداری بنده‌لركی غیرلر
اسلوبیله طوترسن خطاب خدایه در گوشهٔ چشم رضایی بمنت باز نشد سنك باكه بر رضا چشمك بوشه‌سی
اچلدی اینچنین عزت صاحب نظران میداری صاحب نظرلره عزت بویله‌می طوترسن بوهم وجه در صاحب
نظرلره عزتی بویله طوترسن خطاب خدایه در مراد عاشقه زیاده رعایت اولنز دیمكدر زیرا دنیا نكبتگاه مالك الله
بی بهره در نه گل از دو رخ غنچه رست نه بلبل در باغ سنك داغك غنچه‌دن باغده نه گل نه بلبل قعد تلدی همه را
جامه دران نعره زنان میداری جمیعیسنی جامه یرتیجی نعره اوریجی طوترسن جامه دران گل نعره زنان بلبل در تقسیم
الاحاد الی الاحاد قاعده‌سی اوزره مراد جمیعی سنده عشق الهیدن بر حالت وار ایدوكن بیان در ساعد آن
به كه بپوشی چو تو از بهر نگارا اول ایلك كیم عدكی اورتمیه‌سن چونكه خضاب اوتری دست در خون دل پرهنران
میداری پرهنرلرك كوكلی قاننه ال طوترسن بوهم وجه در الكی پرهنرلرك كوكلی قاننده طوترسن نگار بونده
احنا معناسنه اولمق روشن در پدر تجربه آخر تو ای دل زچه رو آخر سن تجربه بابا سن ای كوكل نه سببدن
طمع مهر و وفا زین پسران میداری بو پسرلردن مهر و وفا امیدن طوترسن چوق تجربه‌سی اولنه پدر
بد تجربه دیرلر كیسهٔ سیم و زرت پاك بیا باید پرداخت سیم و زر كیسه‌كی تمام خالی ایلمك گرك زین طمعها
كه تو از سیمبران میداری بو امیدلردن كه سن محبوبلردن طوترسن سیمبران سیم سینه‌لولر معناسنه در كه
محبوبلر مراددر ز دل و دین رفت ولی راست نیارم گفت دل و دین كتدی اما طوغریسی سویلمكه قادر دكلم
كه من سوخته دل از تو بران میداری كه بن كوكلی یانمش سن انكا اوزره طوترسن خطاب خدایه در گرچه رندی
و خرابی گنه ماست همه اگرچه جمیع رندلك و خرابلق بزم گناهمزدر بوهم وجه در اگرچه رندلك و خرابلق
جمیعیسی بزم گناهمزدر عاشقی گفت كه تو بنده بران میداری بر عاشق دیدی كه بنده‌یی سن انكا اوزره
طوترسن بوهم وجه در انك اوزره سن طوترسن عاشقدن مراد حضرت موسی علیه السلام اولمق روشن در كه ارنی
ای الاقتشك ویشدر بعض نسخه‌ده عاشقی پرتر عارفی واقع اولمشدر ای كه در دلق مرقع طلبی ذوق حضور
ای كمسه كه مرقع دلقده حضور و عشق ذوقنی طلب ایدرسك چشم سیری عجب از بیخبران میداری بیخبرلردن

عجب بر سوا امیدن طوترسن مراد دلق مرقع ده عشق الهی اولمز دیمکدر زیرا اکثری مرایی در خصوصا
بو زمانده اولان شیخلر بیت کسی که پا به لعن و طرد و تفتیش ببین نیکوکه اکنون شیخ وقتست نرگس
باغ نظر چون تویی ای چشم و چراغ چونکه نظر باغنک نرگسی سن ای چشم و چراغ سر چرا بر من دلخسته
گران میداری بن دلخسته یه نیچون کبر ایدرسن التفات اتمزسن خطاب مرشده در که جهانک قطبی در نرگس زرین
قدحدر تا صبا بر گل و بلبل ورق حسن تو خواند تا که صبا گل و بلبله سنک حسنک ورقنی اوقودی همه را آشفته
حال و نگران میداری جمیعسنی پریشان حال و منتظر طوترسن خطاب خدایه در مراد جمیع اشیاده اثر عشق
ثابت ایدوکن بیاندر گوهر جام جم از کان جهانی دگرست جام جمک جوهری بر غیری جهان معدننده در
تو تمنا ز گل کوزه گران میداری سن براق چیاک کلمدن امید طوترسن مراد رباب زیاده عشق اولماز
دیمکدر ملک ذان روز سلامت بملامت حافظ سلامت کونی ملامت ایله گچوردی ای حافظ چه توقع ز جهان
گذران میداری فانی جهاندن نه امید طوترسن ولە ایضا رفتم بباغ صبحدمی تا چنم گلی بر صباحدم وقتی
باغه گتدم تا بر گل دیرم یعنی قوپارم آمد بگوش ناگهم آواز بلبلی ناگاه بنم قولغمه بر بلبل آوازی کلدی چنم اصلنده
چینم درکه وزن ایچون یا حذف اولنمشدر بو نکبی چون دل مسکین چو من بعشق گلی گشته مبتلا مسکین
بلبل بیچاره یعنی بن بر دلبرک عشقنه مبتلا اولدوغم گبی او بر گلک عشقنه مبتلا اولمش و اندر چمن فکنده ز فریاد
غلغلی و چمن ده فریاددن غلغل و صدا براقمش میگشتم اندران چمن و باغ دمبدم او چمن و باغده متعصر
دوام سیر ایلیوردم میکردم اندر آن گل و بلبل تاملی او گل و بلبله بر تامل ایلدم یعنی انلرک احوالنه نظر ایلدم گل یار
خار گشته و بلبل قرین عشق گل خاره یار اولمش و بلبل عشقه قرین اولمش این را تغیری نه وان را تبدلی
بوکه بر تغیر یوق واکه بر تبدل یوق یعنی بو حالت قیامته دک ثابتدر بیت بلبل ز شوق نعره زنان در
حریم باغ گل هر زمان بصحبت باری دگر چون کرد در دلم اثر آواز عندلیب چونکه عندلیبک آوازی
قلبمه اثر ایلدی گشتم چنانکه هیچ نماندم تحملی اول گبی اولدم که هیچ بر تحمل قومدی بو وجه اوزره نماند بنهان
معناسنه اولور پس گل شکفته می شود این باغ را ولی بو باغک چوق گلی آچلمشدر اولور اما گلشن بلای
خار نچیند ست از و گلی که بلا خار سز اندن بر گل درمامشدر مراد ذوق دنیا بلاسز اولماز دیمکدر باغدن
مراد دنیادر بیت جور ز دشمن چه کند گر نکشد طالب دوست گنج و مار و گل و خار و غم و شادی بهمند
حافظ مدار امید فرج زین مدار کون ای حافظ بو چرخ دوارندن سرور امید طوتمه دارد هزار عیب و ندارد تفضلی

صبحدم

هزار عیب طوتر و بر عفو و تفضل طوتر **ده بیت** زین خوش رقم که بر گل رخسار میکشی بو لطیف رقمدن که
گل کبی زیبا رخسار اوزره چکرسن خط بر صحیفه گل و گلزار میکشی گل و گلزار صحیفه سی اوزره خط چکرسن یعنی
بو زارسن خطاب خدایه در که خوبلرک گل کبی لطیف رنکین عذاری اوزره غبار خطایی زر صنع خدایی اشعار ایدر
اشک حرم نشین نهانخانه مرا یعنی نهان خانمک حرم نشین اشکنی زان سوی هفت پرده به بازار میکشی اول ایکی
پرده جابندن بازاره چکرسن مراد اشکی روان ایتمکله بنم سرمی فاش ایلرسن دیمکدر خطاب خدایه در
هفت پرده دن مراد چشمده اولان یدی طبقه در کاهل روی چو باد صبا را ببوی زلف باد صبا کبی بر چابکی
زلفک رایحه سیله هر دم بقید سلسله در کار میکشی هر دم زنجیر قیدیله ایشه چکرسن یعنی باد صبا کبی چابک بری
اسرارک اثریله بند ایدوب خدمته طوترسن کاهل رو وصف ترکیبی در که تعبیر بالنقیض در بو قول سروری افندینک
در رحمه الله اما حق بودر که کاهل رو کند رو معناسنده اولوب مراد بو اوله باد صبا کبی بر کاهل روی اسرارک
اثریله بند ایدوب هر دم ایشه چکرسن یعنی ایشده اکه شوق ویررسنکه انک سببیله چابک اولور زیرا صبانک
آهسته اسمی واردر که بونده مراد اودر نته که بو دیوانک بو بیتنده واقع اولمشدر **بیت** دل ضعیفم
ازان میکشد بطرف چمن که جان ز مرگ به بیماری صبا ببرد به بیماری صبا یا آهستکی صبا معناسنه در
بونده حاصل یعنی بودر که طاعت و عبادته شوق سرعتی اولمینه اسرارکله شوق و سرعت ویررسن
که طاعته جان و دلدن سعی ایلر هر دم بیاد آن لب میگون و چشم مست هر دم اول قرمزی لبک و اول
مست چشمک یادیله از خلوتم بخانه خمار میکشی خلوتدن بنی می فروشک خانه سنه چکرسن خطاب باری تعالی یه در
خماردن مراد مرشد در لبدن مراد کلام الهی و چشم مستدن مراد ذات باری صفت استغنا ایله گفتی سر تو
بسته فتراک ما شود یعنی دیدک سنک باشک بزم فتراکمزه بغلنمش اولملو لایقدر سهلست اگر زحمت این بار
میکشی بو حالت آساندر اگر سن بو یوکک زحمتنی چکرایسک خطاب خدایه در بو سوز تشبیه طریقی اوزره در
بونک کبی چوق واقع اولور **بیت** ز شوق فتراک توام گشت ولی رخش ترا بی سر ما زینی حلقه
فتراکی نیست بعض نسخه ده با سری به واقع اولمش در با وحدت ایله با چشم و ابروی تو چه تدبیر
دل کنم سنک چشم و ابروکله کوکلمه نه تدبیر ایدیم وه زین کمان که بر دل بیمار میکشی وه بو کماندن که بیمار
کوکل اوزره چکرسن چشمدن مراد ذات و ابرودن مراد غیب هویتدر که بونلرک هجومی بالضروره
قلبک الندن عنان اختیاری آلور یا زاله چشم بذر رخت دمع میکنم گر دوکلکه سنک یوزکدن چشم

بدی دفع ایدم ای تازه گل که دامن ازین خار میکشی ای تازه گل که سنگ یورکدن چشم بدی دفع
ایچون خاردن اعراض ایدرسن خطاب مرشده در حافظا دگرچه میطلبی از نعیم دهر ای حافظا نعیم دهردن گرو نه طلب
ایدرسن می بیغش و طرهٔ دلدار میکشی شراب بیغش ایچرسن و دلدارک طره سنی چکرسن می دن مراد عشق و طره
دلداردن مراد اسرار الهیه در وله ایضا نه دلبرم که رساند نوازش قلمی در بر مدینه با که کیم بر مکتوب
ایرشدره کجاست پیک صبا گرهمی کند کرمی پیک صبا قنده در اگر کرم ایدرسه دلبردن مراد باری تعالی در صبادن
مراد فضل الهیدر که نوازش قلم دن مراد مکتوبدر که اندن اشتیاق مراد در نمی کنم گلمه لیکن ابر رحمت دوست
بر شکایت ایلزم لیکن دوستک رحمتی سحابی بکشت زار جگر تشنگان نداد نمی جگر تشنه لرک زرعنه برنم ویرمدی
مراد عالم فیضدن شکایت در قیاس کردم و تدبیر عقل در ره عشق قیاس ایلدم و عقلک تدبیری یولنده چو
شبنمیست که بر بحر میکشد رقمی بر شبنم در که دریا اوزره بر رقم چکر یعنی عقلک اصلاحاتی یوقدر بیا که خرقهٔ من
گرچه وقف میکده هاست گل که بنم خرقه م اگرچه میخانه لره وقف در زمان وقف بنم نامم من درمی وقف ایلندی
بنم نامه بردرم کوری سنا مراد مال وقف قباحتنی بیان در ز بیک نه قند بش نمی ندانکس انیچون بر شکر فشانه
صاتون المازلر یعنی هیچ بر خرلی رعایت ایمزلر که گرد صد شکرافشانه ازنی قلمی اوانکسه بر قلم قند نا یورر شکر
آفت تلق ایلدی مراد رعایته مظهر دوشمد و کیندن اظهار شکایت در انکس لفظنک معناسی مصراع
ثانیه قید اولندی دلم گرفت ز سالوس و طبل زیر گلیم گوکلم منقبض و ممنوع اولدی سالوسدن و گلیم التنده
اولان طبلدن یعنی مخفی اولان عشقباز لغندن بیا که بر در میخانه بر کنم علمی گل که میخانه قپوسی اوزره بر علم
قالدرم یعنی عشقمی فاش ایدم طبیب راه نشین درد عشق نشناسد راه نشین طبیب عشقک سرینی فهم ایلمز برو
بدست کن ای مرده دل مسیح دمی یوری ای مرده دل بر عیسی نفس یعنی بر مرشد الله کتور مرده دلدن مراد
قلبنده عشق اولمیان کمسنه در حدیث چون و چرا دردسر دهد ای دل چون و چرا سوزی صداع ویرر ای
گوگل بیاله گیر و بیاساز عمر خویش دمی عشقه سعی ایله و بر دم کندو عمر کدن آسوده اول بیا که وقت شناسان
دو کون بفروشند گل که وقت شناسلرک عالمی صاتارلر بیک پیاله می صاف و صحبت صنمی بر قدح صافی شرابه و بر
صنمک صحبتنه پیاله دن مراد عشق در صنم دن مراد مرشد در که وصال جانانه انک صحبتی وسیله در دوام عیش
و تنعم نه شیوهٔ عشقست دایم عیش و تنعم عشق شیوه سی دگلدر اگر معاشر مایی بنوش نیش غمی اگر بزم
مصاحبمز ایسک و بزله عشرت ایدیجی ایسک بر غم زهرنی نوش ایله مراد عشق الهی ناز و تنعمله میسر اولماز دیمکدر

سزای قدر تو شاها بدست حافظ نیست ای شاه حافظک الندہ سنک قدرکه لایقدر اننه یوقدر جز از نیاز
نیم شبی ودعای صبحگاهی شبه منسوب نیاز زدن وصباح وقتنه منسوبدر دعادن غیری **وله ایضا** زکوی یار ب
آید نسیم باد نوروزی یارک محله سندن نوروزه منسوب اولان بادک رایحه سی کلور نسیم بو بنده رایحه معناسنه
در ازین باد ار مدد خواهی چراغ دل برافروزی بو بادن اکر مدد استر ایسک کوکلک چراغنی شعله لندررسن
یاردن مراد خدادر نسیمدن مراد نفحهٔ رحمانیه در چو گل گر خرده داری خدارا صرف عشرت کن کل کبی اکر التون
خرده سنه مالک ایسک اللهیچون عشرته صرف ایله که قارون را غلطها داد سودای زر اندوزی زیرا
قارونه غلطلر ویردی وضررلر ایلدی زر جمع ایلمجیلک سوداسی ومشهوردرکه عاقبتی نیجه اولدیغی معلوم
چو جان صافی وصوفی میکند عیبش جانانکه صافی برشرابم وار دردوصوفی انی تعییب ایلر خدایا هیچ عاقل را
مبادا بخت بد روزی ای خدا هیچ عاقله بدحال بدبختی اولمسون بهیچ وجه درای خدا هیچ عاقله یاریز
بخت نصیب اولمسون بو وجه اوزره روزی نصیب معناسنه اولور طریق کام جستن چیست ترک کام خود
کردن مراد طلب ایتمک طریقی نه درکنه مرادی ترک ایتمکدر کلاه سروری انست کزین ترک بردوزی
سرورلک کلاهی اولدر بو ترکدن دیکه سن مراد وصول الی الله حصولی ایچون مرادانکی ترک ایده سن دیکه
کلاهه نسبت ترک تمام ایرنده در ندانم نوحهٔ قمری بطرف جویبار از چیست چو جویبار طرفنده قمرینک نوحه سی
بلمزم نه دندر مکر او نیز همچو من غمی دارد شبانروزی واربسه اودخی بنم کبی شبانروزی غم دوام
اوزره بر غم طوتر مراد ظرافتله کنده ده اولان غمی اشعاردر جدا شد یار شیرین کنون تنها نشین ای
شمع سنک شیرین یارک سندن جدا اولدی شمدی تنها اوتور ای شمع یار شیریندن مراد عسلدر که حکم آسمان
اینست اگر سازی وگر سوزی آسمانک یعنی خالق آسمانک حکمی بودر اکر صبر ایدرسک وکر یانه سن آسمان دکرکی
مجازدر زیرا حقیقتده حکم خدادر دیکدر سخن در پرده میکویم ز خود چون غنچه بیرون ای شوزی جستور
سعیلرم غنچه کبی کندوکدن طاشره کل یعنی کبر وعجبی ترک ایله که بیش از پنج روزی نیست حکم میر نوروزی
زیرا نوروز سلطاننک حکمی بش کوندن زیاده دکلدر رایلیه غفلتی ترک ایدوب عشق وطاعته مشغول اول
بعجب ومفضل نتوان شد ز اسباب طرب محروم مفضل وعجبیله ذوق وطرب اسبابندن محروم اولمق اولماز
بیا ساقی که جاهل را بهینی ترنیشود روزی کل ای ساقی که جاهله نصیب ورزق ایو رک ایرشور خلاصهٔ کلام
مفضل غرور ایله عشق الهیدن محروم اولمق معقول دکلدر ایدوکین اشعاردر بر دمی نوش ورندی وزروترکی ایدرف

کن ای دل بوری شراب ایچ ورندلکه چالشس ورياي ترك ايله ای کوکل کزین بهتر عجب دارم طریقی کر بیاموزی
عجب طوتارم اگر بو بنده ایورك بر طریق اوکرنه سن مراد طریق عشقدر نه مقبولدرك طریق بودر ایدوکن بیا اندر
بستان ای کز بلبل نوای عشق کری یاد بستانه کلکه بلبلدن عشق نواسنی ازبر ایله سن مجلس بودر که از حافظ غزل
گفتن بیاموزی مجلسه بو یرکه حافظدن غزل دیکمی اوکرنه سن **وله ایضا** زان می عشق کز و پخته شود هر
خامی اول عشق شرابندن که اندن هر بر خام پخته اولور گرچه ماه رمضانست بیاور جامی اگرچه ماه رمضاندر
بر جام کتور رمضان اعتکاف زمانیدر که مریدلر شیخلرینک اعتکافی سببیله اول وقت فیضدن محروملردر خطاب مرشده
در روزها رفت که دست من مسکین نگرفت کونلر کچدیکه بن مسکینک الی طوتمدی ساق شمشاد قدی
ساعد سیم اندامی بر شمشاد قدلی ساقینک بر سیم اندامک ساعدی مراد بر زمان مرشدک فیضندن دور اولدوغی
اشعاردر روزه هرچندکه مهمان عزیزست ای دل صوم اگرچه که عزیز مهماندر ای کوکل رفتنش موهبتی دان
و شدن انعامی آنک کتمسنی بر بخشش و اولمسنی بر انعام بل صومک موهبت اولمسی مرشدک اعتکافدن چیقوب
کلدوکنه اندن فیض ایرمشدوکی اعتبارله در هم اکی وجه ای اول چوق دیمکه طاقت کتورمزدی صومک انعام
اولمسی اندن توان و منافع قلب حاصل اولدوغی اعتبارله در مرغ زیرک بدر خانقه اکنون نپرد زیرک مرغ
شمدی خانقاه قبوسنده اوچمز یعنی عاقل اولان کمسه شمدی خانقاهه وارمز که نهادست بهر مجلس وعظ
دامی زیرا هر بر وعظ مجلسنده بر طوزاق قونمشدر مراد نحسندوکی سالک مرائی واعظنک مجلسنه اوغرامز
دیگدر گله از زاهد بدخو نکنم رسم اینست بدخوی زاهددن شکایت ایلمزم عادت بودر که چو صبحی بدمد
در پیش افتد شامی زیرا چونکه بر صبح ظاهر اولسه آنک عقبنجه بر شام واقع اولور کندوسنی صبحه و زاهدی که مانع
عشقدر شامه تشبیه ایتمشدر یار من چون بخرامد بتماشای چمن یارم محبوبم چونکه چمن تماشاسنه صالنه برسانش
زمن ای پیک صبا پیغامی ای پیک صبا بندن اکا بر خبر ایرشدر یاردن مراد مرشددر چمندن مراد عالم
مکاشفه در صبادن مراد فضل الهیدر کو حریفی که شب و روز می صاف کشد ذمی شول حریفه که شب و روز
صاف شراب نوش ایلر بود ایا که کند یاد ز دردی کشان ای اولورمی ای عجبا بر دردی آشامدن یاد ایده
حریف مراد مرشددرکه دایم فیض و عشق ایله متفیضدر درده آشامدن مراد مریددرکه بو بنده کندوسی مراد
در کوکاف عربیه قتی معناسنه اولور یعنی بو بیله اولمق ممکندر که بونک معناسی مصراع ثانیه مصروف اولور
بر حریفه که شب و روز صاف شراب نوش ایلر قتی اولورمی ای عجب بر دردی آشامدن یاد ایده حافظا کر ندهد

داد دلت آصف عهدی آخلی مظا آصف زمان اگر سنک کوملک دادن و برمیه کام دشوار بدست آوری

از خود کامی خود کاملق دن مرادکی صعوبتله الہ کتور رسن مراد مرامنک حصولنہ زمانہ تنک و زیریدن معا و نت

طلبی در ولہ ایضا سحر که رهوی در سر زمینش سحر وقتی بر ساالکہ بر کوشه ده کمی کفت این معما باو ذہنی بو

معمایہ بر مصاحبنہ ایتدی که ای صوفی شراب انکہ شود صاف ای صوفی شراب اول وقت صاف اولور

که در شیشه برار دار بعینی کہ شیشه ده بر اربعین چاره مراد عشق الهینک قلب ده صاف و ثابت اولمسی ریاضت

و ملوبله اولور دیمکدر نتہ حضرت اکرم حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم من اخلص لله اربعین صباحا ظهر ینابیع

الحکمة من قلبه علی لسانه گر انگشت سلیمانی نباشد اگر سلیمان پیغمبرک بر مغی اولمیه چه خاصیت دهد نقش

نکینی جهان بر نکین نقشنی خاصیت و یر ر مراد اهل طریقت اولان ده عشق و کرامت اولماز دیمکدر خدا زان

خرقه بیزار است صد بار خدا اول خرقه دن یوز کره بیزار در که صد بت باشدش در آستینی که انک بر یکنده

یوز بت اوله مراد ریا ایله اولان طاعتدن خدا اعراض ایدر دیمکدر در و نها تیره شد باشد که از غیب در و ن

لر تیره و مکدر اولدی اوله که غیب دن چراغی بر کند خلوت نشینی بر خلوت نشین بر چراغ اویاره مراد

برمرشد پیدا اوله دیمکدر مروت گرچه نامی بی نشانست مروت اگرچه وجود و نشانسز بر نام در نیازی عرضه

کن بر نازنینی بر نازنینه بر نیاز عرض ایله ثواب باشد ای دارای خرمن سکا ثواب اولور ای خرمن حاکمی

اگر رحمی کنی بر خوشه چینی اگر بر خوشه چینه بر رحم ایده سن معنای ظاهری غنی یه درویشک رعایتنه تحریض

در که دارای خرمن دن مراد غنی در خوشه چینی باشقه در بری معناسنه در که مراد درویش در معنای

تصوفیسی اوزره دارای خرمن دن مراد مرشد و خوشه چین دن مراد مرید در نمی بینم نشاط و عیش

در کس نکه ده نشاط و عیش کوره مزم نه درمان دلی نه درد دینی نه بر دل درمانی نه بر دین دردی مراد

ارشاده قادر کمسه وصوله مدد ایله وعن بیاندر بعض نسخ ده بو بیتک مصراع اولی بو بیله در نه همت را امیدی

سربلندی نه همته سربلندلک امیدی وار در بو هم وجه در نه همت ایچون بر سربلند امیدی وار در یعنی

بر بلند همت یوقدر که حصول مراده وسیله اوله در میخانه بنما تا بپرسم حال خویش را میخانه قپوسنی کوستر تا صورم

از پیش بینی کنند و عاقبتی بر نظر دن مراد نفسی اصلاح ایچون مرشد طلب ایدمکدر گرچه رسم خوبرویان تند

خویست اگرچه خوبانک عادتی بدخو ایلقدر زیرا نازو شیوه دن خالی دکلدر چه باشد گر بسازد با غمینی

نه اولور اگر بر غمکین ایله مصاحبت ایده نه حافظ را حضور درس خلوت نه حافظ خلوت درسنک حضوری

بار حیب

اهل

واردر نه دانشمندرا علم الیقینی نه دانشمنده بر علم یقین وارد ر زیرا هر نسنه نک حقیقتنی الله تعالی دن غیری کمسنه بلمز بیت کس نداند که یک ذره تمام * چند گویی چند پرسی والسلام وله ایضا سلیمی منذ حلت بالعراق سیع جلکه عراقه حلول و نزول ایدلدن بری ألاقی من هواها مالاقی بلاغ اولورم انک محبتندن نه شول نسنه یه که ملاقی اولورم سلیمی سلمی نک مصغری در عربده برمحبوبه نک اسمی در صفاهانه کلمن دوستی اگه قشبیه ایتمکدر عراقدن مراد بو نده صفاهاندر که شیراز ده وبعد عراق ده یا اشباع ایچوندر الاقی فعل مضارع نفس متکلم وحده در مفاعله بابندن هوا بو نده محبت معناسنه در بعض نسخ ده هوا یرینه نوا واقع اولور که نوا آن معناسنه در اما بو نده اول اولی در و رفتن در حلت فعل ماضی مفرد مؤنث غایبه در فاعلی تحتنده مستتر هی در که سلیمی یه راجعدر مصراع اول مبتدا مصراع ثانی خبردر الالای ساربان محل دوست ای دوست محلنک ساربانی اگاه اول الی رکبانکم طال اشتیاقی سنز رکبلکز و کوزه بنم اشتیاقم اوزادی یعنی زیاده اولدی رکبان جمع راکب در محمل شتر سغری معناسنه در طال فعل ماضیدر اشتیاقی انک فاعلی در ذروتم خون شد از نادیدن دوست دوستی کورمکدن ذروتم خون اولدی الا تعسا لایام الفراق آگاه اول فراق ایامی ایچون نغس اولسون یعنی فراق ایامی هلاک و خراب اولسون نغس مفعول مطلقدر هلاک معناسنه در واه دهیا اشباع ایچوندر خرد در زنده رود انداز و می نوش عقلکی زنده رود ده آت و شراب ایچ بکلیانک جونان عراقی اصفهانلو جوانلرک صدا سیله زنده رود نهر اصفهان در جوانلردن مراد عاقلردر حاصل معنی عقل معاشنی ترک ایدوب عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر بسار ای مطرب خوش خوان و خوش گوی دو ای خوش خوان و خوش گو مطرب شعر پارسی صوت عراقی عراقه منسوب صوتنا فارسی شعرلر یعنی مقام عراقده فارسی غزل اوقی مطربدن مرادم شددر عراق بو نده مقاماتدن بر مقامک اسمیدر جوانی بازی آرد بیادم جوانلیغی کرو بنم یادمه کتور رسماع چنگ و دست افشان ساقی چنگک سماعی و ساقینک رقص ایتسی می باقی بده تا مست و خوش دل باقی شراب و یر تا مست و خوشدل اولیاران برقتام عمر باقی باقی عمری یارانه نثار ایدم بیا ساقی بده رطل گرانم کل ای ساقی باکه رطل گران و یر سقاک الله من کاس الدهاق الله تعالی سنی طلو قدحده یعنی جنت شرابندن صو رسون مرادم شددن فیض عشق طلبی درکه انک ایچون خدای تعالی اکه شراب طهور و یرسون دیو دعا ایلر دمی با نیک خواهان متفق باش بر دم دوستلرله متفق اول غنیمت دان امور اتفاقی اتفاقلق امرلرنی غنیمت بل بعد هم و جه در اتفاق فیستو ربیع الحم

غ. دلی بس خوشست ای دختر رز ای دختر رز باده لطیف نشکستی

نے عجی جمالکم عمرمک بهار ولطافتی سزک قور وکوزلو تلاغنده در یعنی بزه ذوق وحضور سزک وصالکزده در

جمال الله یا عهد التلاق الله نعمه سنی حفظ ایلسون وصالکزه غانم مضت وصل الوصال وما شو یا وصال

فرقتی نیجه کجدی و بز بلمدک واین الان نه عین الوافی وتحقیق بن شمدی عین فراقده ایم مراد وصول الی

الله میسر ایکن سعی ایتملکنه تحسر و تحسر اظهاریدر دیدیلکه که سزاوار ای طلاقی اما نکاح طلاقه لایق بس دختر

رز باده لطیف بر کلی بس زشراب درکه اندن مراد عشق الهی درکه ریا حاصل اولسون کاهی قسری لاٹ عدد

مسیحای مجرد ابراز دیجر دیمیشی پر انشورولایق درکه با خورشید ساز دهم وثالثی خورشیدله هم حجره اوله

مراد محبت ماسوی دن پاک اولمین عالی قدره وصول بولمز دیمکدر حضرت عیسی واقعا فلک رابعده در

وثاق حجره تنهاغ انشیب من وصل العذار بر لکنی بکر فرلرک وصالندن نهی ایلدی یعنی باکه مانع اوله

سوی تقبیل وجه واعتناق ایوزاو پکدن ومعانقه دن غیری مراد بیر لکده اولان سلوک وریاضت قعنده

خالی اولماز دیمکدر دعوی بعدکم لا تحقرو ها بنم کوزم یاشلریکه سزدن صکره در یعنی سزک فراقکزده

جریان ایتمشدر انخوار بودماکوزگم بحر جمعن من الوسواقی زیرا ساقیه لردن بجوقلری جمع اولندیلر

سواقی جمع ساقیه درکه نهر صغیر معناسنه در لا تحقروا با تنا دن نهی حاضر مع جمع مذکر ده روصال دوستان

روزی ما نیست دوستلرک وصالی بزم نصیبمز دکلدر بکو حافظ غ. لها ی فراقی ای حافظ فراقه منسوب

غزللر دی یعنی فراقه منسوب غزللر دی زیرا سنک حالکه مناسب در **وله ایضا** سحر با باد میکفتم حدیث آرزو

مندی سحر وقتی باده اشتیاق سوزن دیدم خطاب امدکه وا ثق شو بالطاف خداوندی خطاب کلدیکه

خداوندک لطفنه اعتماد ایدجی اول قلم را ان زبان نبودکه سر عشق کوید باز قلمک اول دلی اولمازکه

عشق سرینی اشکاره دیه ای حد تقریر ست شرح آرزومندی تقریر حدندن او ته در اشتیاق شرحی

یعنی تقریر له شرح اولنماز **بیت** اشتیاقم شمدی قلمی وفا تاکیم یازم هم زمانه هم بوعمرم هم کتابم قلم

دل ایندر زلف لیلی بند و کار از عقل مجنون کن کو کلکی لیلی نک زلفنه بغله و ایشی مجنونک عقلندن ایله

که عاشقرا زجان دارد مقالات خردمندی زیرا عاشقه خردمندلک سوزلری زیان طوقنور مراد عشق الهی

سعی ایله و عقل معاش لوازمندن فراغت ایله دیمکدر الا ای یوسف مصری که کردت سلطنت مغرور

اکا اولدای یوسف مصری که سلطنتی سنی مغرور ایلدی پدررا باز پرس آخر کجا شد مهر فرزندی پدرکی

کرد صورا خر فرزندلک محبتی قنده کتدی یوسف دن مراد بونده منصب دنیا یه مغرور اولوب وطن اصلیسی

اولار

اولان عالم ارواحی فراموش ایدرمکه در رشح غمزهٔ فتان دوا اکثی و درد انکیز فتان غمزه سحر ایله دوا
بخشلیجی سن و درد پیدا ایدیجی سن بچین زلف شکافتان دلارامی و دلبندی شکافتان زلف بو
کلمیله دلارا سن و دلبند سن خطاب خدایه در رسمی ذکری زیاده قدرتدن کنایتدر در جهان الهبیر رعنا
ترحم در جبلت نیست نجم عجوز جهانک ذاتنده ترحم یوقدر زنهار اوچه مجوبیی درد و همت چه می بندی
آنک محبتندن نه استرسن اکه نه همت و کوکل بغلرسن درین بازار اکر سودیست درویش خرسند
بو بازارده اکر فائده وار ایسه قانع درویشله در خدایا منعم کردان بدرویشی وخرسندی
ای خدا بنی درویشلک و قناعتله غنی ایله منعم اسم مفعول درکه منعم علیه تعبیر اینده درکه جار مع مجروری ک
حذف ایسماعیدر دعای صبح واه شب کلید کنج مقصود ست صباح دعاسی و شب اهی مقصودک
کنجنک مفتاحیدر بدین راه و روش می رو که با دلدار پیوندی بو راه و روشله سلوک ایله که دلداره واصل
اولاسن دلداردن مراد باری تعالیدر همای چو تو عالی قدر حرص استخوان تاکی سنکبلین عالی قدر بر همایه
استخوان حرصی نجهدک دریغ ان سایهٔ دولت که بر نااهل افکندی حیف اول دولته که سایه سنی که نااهل
اوزره براقدک خطاب دنیا پرسته درکه حق تعالی حضرتی احسان ایتدوکی سعادتی وقدرتک قدرینی بلمیو
عمری هوا و هوسه صرف ایلمش درکه بیابان دارمده حافظ ببین این بی وفاییها خوبلره کوکل ویرمه ای حافظ
اول وفاسزلقلری کور که باخوارزمیان کردند ترکان سمرقندی اکر سمرقندک ترکلری خوارزملولره
ایلدیلر که بوکی حائنه اوزرا سنده بر زمان خصومت واقع اولمشدر که خوارزم خلقی سمرقندلو مندن ضرر
کورمشدر بعض نسخده مخلص بیتی بویله واقع اولمشدر بشعر حافظ شیرازی رقصند و می غلطند شیرازی
حافظک شعریله رقص ایدرلر و بیالنورلر سیه چشمان کشمیری و ترکان سمرقندی کشمیرک سیاه چشملولری
و سمرقندک محبوبلری مراد کشمیر و شهری مدحدر **وله ایضا** ساقیا سایهٔ ابرست و بهار و لب جوی ای
ساقی ابر سایه سیدر و بهار و لب جوی در من نکویم چه کن ار اهل دلی خود تو بکوی بن دیمزم نه ایله اکر اهل
دل ایسک سن کندک دی خطاب مرشده درکه اندن فیض طلب ایلر بوی یکرنکی ازین نقش نمی اید خیز بو نقش دن
یکرنکلک رایحه سی کلمز قالق دلق آلوده صوفی بآب بشوی صوفینک ریا ایله آلوده اولمش دلقنی صافی شراب ایله
یو مراد ریاء عشق الهی ایله ازاله ایلیه دیمکدر ازین نقش دن مراد ریا ایله اولان صوفیلکدر سفله طبیعت
جهان برکرفتش بلیکن جهان سفله طبع در انک کرمنه اعتماد ایلمه ای جهان دیده ثبات قدم از سفله مجوی

ای جان دیده بسفله دون قدم صفاتنی استم زیر اسفله کرمده ثابت قدم اولماز گوش بگشای که بلبل بفغان میگوید
کوشکی آچ واستماع ایله که بلبل فغانله دیر خواجه تقصیر مفرما گل توفیق ببوی ای کشی تقصیر ایتمه رسم توفیق
کلنی قوقه یعنی عشق وطاعته سعی ایله عمر عزیزی مشغله هوا وهوسه صرف ایلمه بلبلدن مراد مرشد اولمق روشن در
وکندو معناسنه اولمق جایزدر که گویا ان حال الله بو بلبل نصیحت ایده دو نصیحت گویمت بشنو وصد گنج ببر سکا
اکی نصیحت ایدرم استماع ایله ویوز گنج الت نصیحت مصراع ثانیدر از در عیش درای وبره عیب مپوی
عیش قپوسنه ایچرو گل وعیب یولنه یلمه مراد عشقه سعی ایله وعیب بین اولمه دیمکدر روی جانان طلبی آینه را
قابل ساز جانانک یوزنی یعنی قاتنده سنی طلب ایدرایسک آینه یی قابل ایله آینه مراد قلب درکه پاک وروشن
اولیجق عکس قبول ایتمکه قابل اولور جانان مراد باری تعالی در ورنه هرگز گل ونسرین ندمد ز آهن وروی یوخسه
آهن وروی دن هرگز گل ونسرین بتمز مراد جمال جانانک قاتنده سنه طالب اولنه تصفیه قلب لازم ایدوکی اشعار در
روی امال ایله توجه معناسنه در گفتی از حافظ بوی ریا می آید بزم حافظه ریا رایحه سی کلور دیدک
آفرین بر نفست باد که خوش بردی بوی سنک نفسکه تحسین اولسون که لطیف بوی الندک خطاب رشیده اولمق
روشن درکه لطیفه ایله سنده ریا وار دیمش اوله احتمال درکه خطاب کندو شهرلیسی طعن ایدنه اوله بو وجه
اوزره آفرین استهزا ایچون اولور زیرا آفرین قبیل الاضداددن درکه تحسین واستهزا معناسنه استعمال اولنور.
وله ایضا سلام الله ما کر اللیالی الله حک سلامی مادامکه کیجه لر دور رجوع ایلر وجاوبت المثانی والمثالی
مادامکه مثانی ومثالث جوابلشور یعنی قیامته دیکین علی وادی الاراک ومن علیها وادی اراک اوزره
وانده اولنلر اوزره اولسون ودار باللوی فوق الرمالی ولوی ده قملر اوزره اولان خانه اوزره اولسون
مراد بو درکه خواجه حافظک بر یار عزیزی بیت الله طوافنه وحبیب اکرم حضرتنک زیارتنه کتمش ایمش اکا
دعا ایتمک مناسبتیله اول حبیب اکرم حضرتنک دیارینه وکندوسنه وخانه سنه سلام ایدوب بعده اول یار عزیزک
دعاسنه شروع ایتمکدر سلام مبتدا علی وادی الاراک علاوه نوع انک خبری در ما توقیت ومدت ایچوندر
کر فعل ماضی اللیالی انک فاعلی در کذا اعرابی تقدیری در مثانی بونده اکی قیللو ساز معناسنه در مثالی اوچ
قیللو ساز معناسنه در اصلی مثالث درکه تا یایه قلب اولندی اراک مسواک اغاجی رمال جمع رمل درکه قم دینور
اولان یا اشباع ایچوندر دار خانه معناسنه در دورایدجی معناسنه دکلدر لوی بونده بر مکان معینک
اسمیدر اگرچه لغتده رمال اوزره یوک یر معناسنه در دعاگوی غریبان جهانم جهان غریبلرینک دعاجیسی ایم

وادعو بالتواتر والتوالی ودایم دعا ایلرم یا عزیزی غربته کتمکله عزیبلره دعا دیمش درکه انا عموم کشند

درج اتمش در بهر منزل که روی ار خدایا اول یار بهر منزله توجه ایده ای خدا انکه دارش بلطف لایزالی

انی ایدی لطفله حفظ ایله منال ای دل که در زنجیر زلفش ناله ایلمه ای دل زیرا انک زنجیره بکزر زلفنده هم جمعیت

اشفته حالی اشفته حاللق دوکلی جمعیت دراموت صبابه باليت شعری بم اولورم ای نیم حبیبم نه اوله لیدی

بنم علم اولیدی یا حبیبی لیت شعری تقدیرنده در رتته نطق البشیر عن الوصالی بشیر نه حالنده وصالدن سوایلر

یعنی انکه وصالی مژده سنی کتور بشیر قشنجی محبک را کیته مکل حسن سنک محبتک بنم راحتم در بهر چند و ذاکر نوسی

ع کل حالی و سنک ذاکر کی بنم مونسم در بهر حالده سویدای دل من تا قیامت بنم قلبمک سویداسی قیامته دک عباد

انی سر سودای تو حالی سنک سوداک سرندن خالی اولمیه سوید اقلبده اولان نقره قان در مراد محبتک میا منته

دک قلبمدن کیتمیه سون دیمکدر خطاب اول عزیزیاره در که زیاده اشتیاق قندل ای مخاطبه منزلته سنتز بالتشادد

کجا یابم وصال چون تو شاهی منجلیس بر شاهک وصالنی قنده بولم من بدنام ورند لا ابالی بن بر بدنام ولاابالی کی

لوند حضرت صد جالی دیکر از فروز سکا خطادن یوز حسن دخی زیاده اولدی که عمرت باده صد سال جلالی ایسنک

یوز جلالی بیل اولسون جلالی ده اولان یا نسبت ایچوندر جلالدن مراد جلال الدین ملکشاه سلجوقدر که

اندن دخی برتاریخ اعتبار اتمشلردر مراد اول یار عزیزک امتداد حیاتنه دعادر بران نقاشش قدرت

افرین باد اول قدرت اول نقاشنه تحسین اولسون که کرچه کشد خط هلالی که ماهک اطرافنه هلاله شبیه

خط چکر ماه دن مراد عذاردر که اطرافنده اولان خطی هلاله تشبیه ایلر مراد صنع خدایی استغراب در بعض

بیت لردن روشن وظاهر اولور که اول یار عزیز حج شریفه کتدکده یوزنده اصلا خط دن اثر اولمیه کعبه

شریفدن رجوع اتدوکده خطلکی کلمش اوله توی بایدکه باشی ور نه سهلست کرکه سن اوله سن یعنی سنک

حیاتک کرکدر یوخسه سهلدر زبان مایه جاهی و مالی جاه و ماله منسوب اولان سرمایه نک زیانی مراد اول

یار عزیزک حیاتی منصب و مالدن مقبولدر دیدوکی اشعار در خداداند که حافظ را غرض چیست خدا بلور که

حافظک غرضی نه در و علم الله حسبی من سوالی واله تعالینک بنم سوالمدن بلمکی کافی در یعنی حصولی مراده

علم حق کافی در سوال ه احتیاج یوقدر وله ایضا سحرگاهی چو بوی خوش اشنایی از اشنا لطف لطیف رایحه سی

کبی بر سلام بدان مردم دیده روشنایی اول ارود شنالغک لطیف رایحه سی کبی بر سلام بوله چشمکدر دیده

مردم بویده کوزنک معناسنه در در ودی چو نور دل پارسایان پارسالرک کوکلی نوری کبی بر درود

بدان شمع خلوتکه پارسای اول پارسالق خلوتکاهنک شمعنه شمع دن مراد مرشد در یعنی نییم ازاهلدر ما
هیچ بر جای مصاحبلردن هیچ برسنی پرنده کورمم دلم خون شد از غصه ساقی کجایه کوکلم غصه دن خون
اولدی ای ساقی قنده سن و اراد ارباب طریقت مرشد در که پیدا کنده اولدقلرین بیان در رخ تو نکهه طرفیله
ساقی دن مراد مرشد در می صوفی افکن کجا می فروشند صوفی یی ییقیجی شرابی قنده صاتارلر که در تابم از دست
زهد ریایی که ریایه منسوب اولان زهدک الندن حرارت و اضطرابده ایم مراد ریادن خلاص اولمغه عشق
الهی طلبیدر رفیقان چنان عهد صحبت شکستند رفیقلر مصاحبت عهدینی اویله صدیلر که کویی نبود ست
خود آشنایی که دیرسن خود آشنالق اولمامش در مراد صوفیلک و ناسزالغندن شکایتدر زکوی مغان
رخ مکردان اینجا مغلر محله سنده یوز چویرمه زیرا انده فروشند مفتاح مشکلات یعنی مشکلات آچان مفتاحی
صاتارلر عروس جهان کرچه در حد حسنست جهان کلنی اکرچه حد حسنده در ولیکن تعدی برد شیوه
بی وفایی اماده ناسزالق شیوه سنی حدّدن الور یعنی زیاده بی وفادر دل خسته من کرش همتی هست اگر اول
بنم خسته کوکلمک برهمتی وار ایسه نخواهد ز سنگین دلان مومیایی سنکین دللردن بر مومیا استمز مراد صاحب
همت اولانلر ادانی دن برنسنه طلب ایلمز دیمکدر بیاموز کیمیای سعادت سکا سعادت کیمیاسنی
تعلیم ایدیم زهمصحبت بد جدایی جدایی یرامصاحب دن ایرلق در از تعلق در مرا کر تو بکذاری ای
نفس طامع ای طامع نفس اکر بنی قویه سن بسی پادشاهی کنم در گدایی کدالقده چوق پادشاهلق ایلرم
قطعه هر بر خود ز رکت د تا بمیرد نیاز مند بود از بکذار و پادشاهی کن کردن بی طمع بلند بود شعار
مکن حافظ از جور دوران شکایت ای حافظ دورانک جورندن شکایت ایلمه چه دانی تو ای بنده
کار خدایی ای بنده خدالق ایشنی نه بیلورسن مراد جمیع خصوصده قضایه رضا لازم ایدوکن بیان در
ایضا سحر هاتف میخانه بدولت خواهی سحر وقتی میخانه نک هاتفی ناکه دولتخواهلق ایله کفت باز آی که
دیرینه این درکاهی آیندی کروکه بو درکاهک قدیمی سن که بو بنده زیرا معناسنه در خی جا بزد که جم
جرعه تا بکشی که ز سر ملکوت جم کبی بزم جرعه سی ملکوت سرندن پر تو جام جهان بین دهدت آگاهی جهان
بین جامک پرتوی سکا آکاهلق ویره مراد شراب عشق نوش ایلدن اسرار ملکوته مطلع اولور دیمکدر
بر در میکده رندان قلندر باشند میخانه قپوسنده قلندر رندلر اولورلر که ستانند و دهند افسر شاهنشاهی
که پادشاهلق تاجنی اولورلر و ویررلر رندان قلندردن مراد اولیاء الله در که تصرف عالمه قادرلردر

حسن

تخته زیر سر و بر تارک هفت اختر پای باشلری آلتنده کرپیچ و ایاقلری یدی یلدزک دپه سی اوزره
یعنی یدی فلکدن عالیلردر دست قدرت نگر و صاحب منصب جاهی قدرت و تصرف الینی و صاحب جاهلق
منصبنی کور مراد اولیاء اللهک جناب کبریاده اولان عز و جاهن بیاندر جاه بونده عزت معناسنه در سر و
پا در میخانه که طرف بام فرش برزم پاشم و میخانه نک قپوسی که انک طامنک کناری فلکه برشده دیوار بدین کو
تاهی فلک اوزره کتمش دیواری بو الچقلقده مراد خانقاهک عشق الهی سبیله اولان رفعت معنویسی بیاندر
با گدایان در میکده ای سالک راه منی نه قپوسنک گدالری ایله سالک راه توهم وجه در میخانه قپوسی نک گدالری
ای سالک راه مینی نه قپوسنک گدالری نه ای سالک راه بارب نباشی اگر زسر خدا آگاهی اولیه اگر سر خدادن
آگاه ایسک زیرا اهل مقبولاندرگاه کبریادر ز اگرت سلطنت فقر ببخشند ای دل اگر سکا فقر سلطنتنی
احسان ایدرلرسه کمترین ملک تو از ماه بود تا ماهی سنک کمترین ملکک ماه دن ماهی یه دک اولور قطع این
مرحله بی همرهی خضر مکن خضر یولداشلغسز بو مرحله یی قطع ایلمه ظلماتست بترس از خطر گمراهی ظلمات
در گمراهلق خطرندن قورق مراد مرشدسز طریق عشقه سلوک ایتمه دیمکدر زیرا سبب ضلالتدر تو در
فقر نداغ زدن از دست مده مسند فقر قپوسنی قیمغی الدن برمه یعنی فقرک حقنی ادا ایتمکه قادر اولمزسک ترکی ایله
مسند خواجگی و مجلس تورانشاهی اقرانک الکسنده و تورانشاه حافظه منسوب اولان مجلس خطاء وزیره در
حافظ خام طمع شرمی از این قصه بدار ای خام طمع حافظ بو قصه دن برشرم طوت عملت چیست که فردوس
دو جهان میخواهی سنک عملک نه درکه اگر مرادک جهان استرسن مراد الفقر فخری حسنیجه فقر معنوی یه ایرشمک
اکی عالمک سلطنتی و صوابی بولمق کبی ایدوکین بیایدر **ولد ایضا** سینه مالامال درد است ای دریغا مرهمی
سینه درد ایله مالامالدر ای دریغا برمرهم دلز تنهایی بجان آمد خدایا همدمی دل تنهالقدن زیاده متضجر
اولدی ای خدا بر همدم و بر همدمدن مراد مرشد اولمق روشندر چشم آسایش که دارد از سپهر تیزگرد ساقیا
دورایدیجی فلکدن آسایش امیدنی کیم طوتار ساقیا جامی بیاور تا بیاسایم دمی ای ساقی بر جام کتور
تا بر جام دم دکلنم خیز تا خاطر بدان ترک سمرقندی دهیم قالق تا اول سمرقندی محبوبه عاشق اولالم کر
نسیمش بوی جوی مولیان آید همی که انک بادنسیمندن مولیان ارماغنک رایحه سی کلور جوی مولیان
برارماغک آدی در ترک محبوب معناسنه در که مراد مرشد در که انی محبوبه تشبیه ایتمش در که اندن عشق
و توحید رایحه سی کلور زیرکی را گفتم این احوال بین خندید و گفت بر زیرکه ایتدم بو احوالی کور کلدی

دالیدی صعب روزی بو التجا کاری پریشان عالمی برنگار کوندن دن زیاده عجیب ایش در بر پریشان عالم
در مراد احوال عشق زیاده صعب ومشکل ایدوکن بیان ایدر سوختم در رجاه صبر از بهر آن شمع چکل صبر چاه بند
اول شمع چکلدن اوتری یاندم شاه ترکان غافلست از حال ما کو رستمی شاه ترکان بزم حالمزدن غافلدر قنی
بر رستم که بزی خلاص ایده شمع چکلدن مراد نفس اولمق روشنی در شاه ترکاندن مراد افراسیاب در که بوندن
عقل معاش مراد در رستمدن مراد مرشد کامل در که نفسنک صلاحی ایچون انی طلب ایلر بر سوز بر حکایه مبنی در که
شهنامه ده مفصل ذکر اولنمشدر بو مجلده اجمال طریقیله بیان ایدم رستمک فرزندی اولغی بیژن نام بر پهلوان
افراسیابک دخترینه محبت ایدوب اله کتورمش ایدی افراسیاب دخی بو حالی بلوب ظرافتله بیژنه و دخترینی کرفتار
ایدوب اکینی بله بر چاره ایچنده حبس ایلدی عاقبت رستم کلوب اکینی بله خلاص ایلدی حافظ کندوسنی اول
محبوس پهلوانه و نفسنی اول دختره تشبیه ایتمشدر در طریق عشقبازی امن و آسایش بلاست عشقبازلق
طریقنده امن و آسایش بلادر ریش باد آن دل که با درد تو خواهد مرهمی مجروح اولسون اول کوکل که سنک دردکله
بر مرهم استیه خطاب خدایه در بیت نیافت لذت ارباب ذوق بیخبری که قدر ریو رندانست و فکر رمان
کرده اهل کام و ناز نام نزاد در کوی رندی کام و ناز نیست مراد و ناز اهلنه عاشقلق محله سنه یول یوقدر رهروی
باید جهان سوزی نه خامی بیغمی سالکه جهان ترک ایدیجیلک کرک خام ملق و غمسزلق کرکمز مراد عاشق
مراد سندلعه و دردو غمه تحمل لازم ایدوکن بیان در بو وجه رهروی رانعتدبرنده اولمق اعتباریله اوزره در
رانغظ اعتبار اولنمسه معنی بویله اولور سالکه جهان ترک ایدیجیلک کرک خام ملق و غمسزلک کرکمز عالمی در عالم
خاک نمی آید بدست عالم خاکی ده آدمی یعنی لطف و کرم و مروت صاحبی کمسه اله کیرمز عالمی دیگر بباید ساخت
وز نو آدمی بر غیر عالم و یکی ده بر آدم خلق ایلمک کرک مراد ایو ایرکم یا بلغندن شکایتدر گریهٔ حافظ
چه سنجد پیش استغنای عشق حافظک کریه سی عشقک استغناسی قتنده نه مقدار در یعنی کریه سنک نه تأثیری اولور
کاندرین طوفان نماید هفت دریا شبنمی که بو طوفانده یدی دریا شبنم کورینور مراد حق تعالی حضرتنک علو
استغناسن بیان ایدر وله ایضا ساقی بیا که شد قدح لاله پر زمی ای ساقی کل که لالهنک قدحی شراب ایله
پر اولدی طامات تا بچند و خرافات تا بکی طامات نیچه یه دک و خرافات نیچه یه دک مراد مرشدلن شراب عشق طلب ایدر
قواعد و رسوم و نامعقول کلامدن اعراض طریقیله بگذر ز کبر و ناز که دیدست روزگار گر و نا زد ناج زیر
روزگار کورنسه ز چین قبای قیصر و ترک کلاه کی قیصرک قیصرت بو کلمه که چند ره ایله ترتیب ایلرلر

سخن

دیک

دکلیک کلاهی ترکی یعنی روزکار هزاران بونکبی لرده قالمشدر کی بر پادشاهک اسمی دخی نشیاردر شوکه
مرغ چمن مست کشت هان نه غافل اولمه هشیار اول که مرغ چمن مست اولدی بیدار اول شوکه خواب عدم در پیست
هی خواب عدم اردچه در غافل اولمه مراد عالم بقا ایدوکن بیان ایدر هی غافل اولمه معناسنه در خوش نازکانه
می چمی ای سرو نوبهار لطیف نازکانه صالنورسن ای نوبهار سروی کاشکی مباد از اسیب باد دی
که سکا قیش یلنک ضررندن برشی طوقنمیه خطاب مرشده در بر دهر چرخ و شیوه او اعتماد نیست بر خلق
مجتنب و انک شیوه سنه اوزره اعتماد یوقدر رای وای برکسی که شد ایمن زمکر کردش ای وای شول کیمسه یه که انک
مکرندن امین اولدی فردا شراب کوثر و حور از برای ماست یارن کوثر شرابی و حور بزم ایچوندر امروز
نیز ساقی مهروی و جام می بوکون دخی مهروی ساقی و شراب جامی ساقیدن مراد مرشددر ومیدن مراد عشق در
ساقیدن مراد خدا اولمق ممکن در باد صبا زعهد صبا یاد میدهد باد صبا صباوت زمانندن یاد ویرر جان
دارویی که غم ببرد درده ای صبی شول جان علاجی که غم کیدرر ویر ای صبی مراد مرشددر که ان لطافت
و پاک لکده و کناهدن معصوم اولمقده صبی یه تشبیه ایلر صبی نک مصغر بدر او غلانجق معناسنه جان داروسی
دن مراد شراب واندن مراد عشق در که داروی جان تقدیرنده در بعض نسخ ان دارویی در که معناسی
زیاده روشندر حشمت مبین و سلطنت کل که می برد کلک عظمت و سلطنتنه بقمه زیرا ایلدر فراشی باد
هر ورقش ره بزن بری یلفراشی انلری جمیع و رفعی ایز یعنی ایاق التنه مراد دنیانک سلطنتی کلکبی سریع
الزوال ایدوکن اشعار در زرده بیاد خاتم طی جام یکمنی خاتم طی یک شوقنه بر قمن جام ویر جام یکمینی دن
مراد بیوک قدحدر تا نامه سیاه بخیلان کنیم طی تا بخیل لرک سیاه نامه سنی طی ایدیم اصلا انلری یاد اتمیلم
آن می که داد حسن و لطافت بارغوان اول شرابی که ارغوانه حسن و لطافت ویردی بیرون فکند لطف مزاج
از رخش بخوی مزاجنک لطافتی یوزندن انی عرقله طاشره براقدی مراد لطافت طبعندن اثار عشق یوزنده
ظاهر ایدوکن بیان در مسند بباغ بر که بخدمت چو بندگان تختنی باغه الت که خدمتنه بنده لرکبی استاده
است سرو در کمر بسته است نه سرو ایاغ اوزره طوروش در و نته قوشانوب علمتی در کویا سکا منتظر لردر
بشنو که مطربان چمن راست کرده اند استه که چمن مطربلری راست ایلمشلر در آواز چنک و بربط و طنبور
و نای یعنی چنک و قبوز و طنبور و دودک و نی اوازنی مطربان چمن دن مراد مرغ لر در که کونا کون صوتله
ترنم ایلرلر که سن استماع ایده سن دیو و حقیقتده مراد وان من شیء الا یسبح بحمده حسبنجه جمیع اشیا ذکر

تسمیه ایدوکن اشعار در حافظ حدیث سحر فریب خوشت رسید ای حافظ سنک لطیف سخن و ب شوکه ایرشدی

سحر فریب سحره غلبه ایدجی معناسنه در تا حد بصر و چین و باطراف روم و ری مصر و چین حدنه دک و روم

وری اطرافنه دک ری شهر معروفدر **وله ایضا** شهریست پر ظریفان وز هر طرف نکاری ظریفلرله بر شهر در

وهر طرفدن بر نکار وار در شهر دن مراد شیراز در یاران صلای عشقست کر میکنند کاری ای یاران

عشق صلا سیدر اکر برایش ایدرسکز یعنی عشق الهی طلب ایلرسکز ظریفاندن مراد عشاق و رو نکاردن

مراد مرشددر چشم جهان نبیند زین تازه تر جوانی جهانک یعنی جهان خلقنک کوزی بوندن لطیف

و تازه رک بر جوان کورمز در دست کس نیفتد زین خوبتر نکاری کمسنک الینه بوندن خوب رک بر نکار دوشمز

جوان و نکاردن مراد مرشددر جسمی که دیده باشد از روح آفریده روح خلق اولنمش بر جسم کیم کورمشا — در

زین خاکیان مباد ابر دامنش غباری بو خاکیلردن انک دامنی اوزره بر غبار اولمسون مراد مرشددر که

خام صوفیلردن اکا انقباض و کدورت ایرشمسون دیو دعا ایلر بعض نسخه ده بو بیت بویله در ای روی خوبت

از کل صد بار نازنین تر ای کمسه که سنک خوب یوزک کلدن یوز مرتبه لطیف و نازنین رک در زین رهکذر

مباد ابر دامن تو خاری بو رهکذردن سنک دامنکه بر خار اولمسون رهکذردن مراد طریقت اولمق در — شرعدر

چون من شکسته را از پیش خود چه رانی بنجلین بر بر شکسته یی کندو حضورکدن نه سودر سلکم غایت

توقع بوسیست یا کنار دین نیز رانیم امید مکه غایتی بر بوس یا بر کنار در حاصل یعنی مرادم بر فیض دو توقع

حاصل اتمکدر منتهی اولمق دکلدر سنده بو استعداد بو قدر دیو بنی روا ایده سن غایت توقع تعذر کر — نده در

می بار غنیمت شباب و قتی خوشست در باب شراب صافی در ایوه بر لطیف وقت در فهم و تدارک ایکه

ساقی ذکر که دارد امید نو بهاری بر غیری بیله کیم بر نو بهار امید طوتار مراد عشق و طاعته سعی ایله

فرصتی فوت ایلمه دیمکدر در بوستان حریفان مانند لاله و کل هر یک کرفته

جامی بر یاد روی یاری هر بری سی بر یارک یوزی شوقنه بر جام طوتمش حریفاندن مراد دنیا اولمق

روشن در کی این کره کشایم وین راز چون نمایم بو عقده یی قچن حل ایدم و بو رازی نیجه فاش ایدم

دردی و سخت دردی کاری و صعب کاری بر درد در و مشکل بر درد در برایش در مراد عشق الهینک

حصولی زیاده امر عسیر ایدوکن بیاندر هر تار موی حافظ در دست زلف شوخی حافظک هر بر موی

بر شوخک زلفی النده در مشکل بود نشستن در اینچنین دیاری بو نک کبی بر دیار ده اوتورمق مشکل در

مراد

مراد محبوبه زیاده چوق اولان مملکتده سلوک صعوبتی اوزره اولور دیمکدر وله ایضا صبا تو نکهت
آن زلف مشکبو داری ای صبا سن اول مشکبوی زلفک رایحه سنی طوتارسن بیادگار بمانی که بوی او
داری یادگار ایله قاله سن زیرا انک بوینی طوترسن بیادگار بمانی چوق زمان قاله سن معناسنه در تغیر بکرز
سن معناسنه دکلدر اودن مراد باری تعه در دلم که گوهر اسرار حسن و عشق در اوست قلبم که حسن و عشق اسرارینک
گوهری انده در توان بدست تو دادن گرش نکو داری انی سکا تسلیم ایلمک ممکندر اکر انی ایو طوتر ایسک
خطاب مرشده در قبای حسن فروشی ترا برازد و بس حسن فروشلق قفتانی انجق سکا یراشور که
همچو گل همه آیین رنگ و بو داری زیرا گل کبی دوکلی رنگ و بوی زینتی و آیینی طوترسن خطاب مرشده در که
اخلاق حمیده ایله مزین در دم از ممالک خوبی چو آفتاب زدن خوبلق مملکتلرندن آفتاب کبی دم اورمق
ترا رسد که غلامان ماه رو داری سکا لایق در زیرا ماه روی غلاملر طوترسن خطاب مرشده در که نعتی
و کامل مریدلری وار در آن شمایل مطبوع هیچ نتوان گفت اول مقبول شمایلده عیب و نقصاندن
هیچ سوز سویلمک ممکن دکلدر بجز این قدر که رقیبان تندخو داری بو قدردن غیری که بدخوی رقیبلر
طوترسن خطاب مرشده در رقیبلردن مراد خانقاهه کلن طالبی منع ایدن خام و بدخوی مریدلردر که
استعداد کورز بو قدر که دیو طعن و جفا ایدرلر نوای بلبلت ای گل کجا پسند افتد بلبلک نواسی سکا
ای گل قنده مقبول دوشر که گوش هوش بمرغان هرزه گو داری که عقل قولاغنی هرزه گوی مرغلره
طوترسن مراد نامعقوللر ایله مصاحبت ایدن سعادت بولماز دیمکدر خطاب عام در اکرچه ظاهرا خطاب
گله در بجرعهٔ تو سرم مست گشت نوشت باد سنک بر یودمکله بنم باشم مست اولدی سکا نوش اولسون از
خود از کدام خم است این که در سبو داری بو شرابی که دستیده طوترسن عجب قنغی کوپدندر خطاب
مرشده در که انده اولان حالات عشقی تعجب ایلر که کندوسی انده بر حالت ایله مست اولدی بسرکشی خود
ای سرو جویبار مناز ای جویبار سروی کندو سرکشلکک ایله نازلانمه که گر باو رسی از شرم سر
فرو داری زیرا اکر اکا ایرشه سن شرمکدن باشکی آشغه کتوررسن بو وجه اوزره دال مفتوح اولور
معنی بو ایله اولور باشکی اشغه طوترسن مراد مرشد در که انی سرودن ترجیح ایلر دعاش کردم و خندان
بزیر لب میگفت اکا دعا ایلدم و نهانی خنده ایدرک ایتدی که کیستی تو و با من چه گفت و گو داری که سن
کیمسن و بنمله نه مصاحبت طوترسن مراد مرشد در که لطیفه ایله بن سنی بلمزم دیمکدر بکنج صومعه حافظ

بجوی گوهر عشق ای حافظ صومعه بوجاغنده عشق گوهرنی استمه قدم بیرون نه اگر میل جست وجود ارکی
ای عشق ایچون جست وجو میلنی طوترایسک صومعه بوجاغنده طاتسره گل زیرا مرائی شیخلرده وصوفیلرده
عشق الهی اولمز **وله ایضا** طفیل هستی عشقند ادمی وپری عشق وارلغنک طفیلیدر ادمی وپری ارادتی
بنما تا سعادتی ببری برارادت گوستر تا بر سعادت ایلدسن مصراع اولدن مراد ایجاد عالم عشق سبب اولدوغنی
بیان در مصراع ثانیدن مراد بر مرشده مرید اولمغه عشق الهی نک حصولی میسر اولمه ومن اشعاره در طفیل اوقو بعض ندی
وتابع معناسنه در وگاهی سبب معناسنه استعمال اولنور چوقسنقد نظر نیستی وصال بجوی چونکه صاحب
نظر دگلسن وصال ایستمه که جام جم نکند سود وقت بی بصری زیرا بصرسزلق وقتنده جام جم فائده ایلمز زیرا
انده بصر اولمنجه جام جمده ظاهر اولانلره نسنه یه مشاهده اتمکه قادر اولمز مراد استعداد سزه عشق الهی
میسر اولمز دیمکدر می صبوح وشکر خواب صبحدم تا چند صبوح شرابی وصباح وقتنک لذیذ خوابی نیچه یه دک
بعذر نیم شبی کوش وگریه سحری برهم شب عذرنه ور سحر گریه سنه چالش زیرا وصاله وسیله اولان
بونلردر مراد نصف اللیل بیداری واعتذار وسحر وقتی گریه واستغفار ایله دیمکدر بیا وسلطنت ازما بخر بمایه
حسن گل وبزدن حسن سرمایه سیله سلطنت صاتون آل وزین معامله غافل مشو که حیف خوری وبو معامله
دن غافل اولمه که حیف یرسن بکوش خواجه واز عشق بی نصیب مباش سعی ایله ای کشی وعشق الهی دن
نصیبسز اولمه که بنده را نخرد کس بعیب بی هنری زیرا هنرسزلک عیبی ایله کمسنه بنده صاتون المز مراد عشق
الهی دن بی بهره اولان مقبول حق اولماز دیمکدر چه عذرکه خود داری دری بخیرت داشت چه عذرلرکه
سن طوترسن خیرته برقیه طوتدی وصاله وسیله اولمادی ازین سپس من وهستی ووضع بیخبری بودن
صکره بن وستلک وبیخبرلک وضعی یعنی بونلره سعی ایلرم مراد هنر عشقدن غیری جمیع هنرلر سبب حرمان
ایدوگن بیان در زیرا وصاله وسیله اولان هنر عشق در بیوده دیوانده بو بیت بو معنی شعر در **بیت** عشق می
ورزم وامید که این فن شریف • چون هنرهای دگر موجب حرمان نشود • تو خود چه لعبتی ای نازنین سعید
بازسن خود نه لعبتی سن ای حقه باز نازنین نه در برابر چشمی نه غایب از نظری نه چشم برابرنده سن
نه نظردن غایبسن مراد یاری نعمه در که ظاهرا چشم برابرنه دکلدر وحقیقتده نظردن غایب دگلدر
لعبتی صورت باز معناسنه در یاء نسبتله ویا خطاب ایله اولمق جایزدر که لعبت محبوب معناسنه استعمال اولنور که
بونده حق تعالی حضرتی مراد در تشبیه طریقیله بعض نسخده مصراع اول بویله در نه وصل دیمی نه در حیرم چه چاره

کرم سنک وصال ورد افکنده خبر تیدائیم نه چاره ایدم خطاب بنه خدایه در هزار جان مقدس بسوخت زین غیرت

بو غیرتدن هزار جان مقدس یاندی که هر صباح و مسا شمع خلوت دگری که هر صباح و هر اخشام غیری

خلوتک شمعی سن خطاب خدایه در که گاهی اگر گاهی تجلی ده در دعای گوشه نشینان بلا بگرداند گوشه نشین

لرک دعاسی بلایی رد ایلر چرا بگوشه چشمی بجانبی نگری نیچون بیزه برگوشه چشمله نظر ایلرسن خطاب آصف زمانه در

زمانه بحضرت آصف که می برد پیغام بندن آصف حضرتنه کیم خبر الدر بوبیله دیوکه یاد گیر دو مصراع زمن

بلفظ دری که لفظ دری ایله بندن اکی مصراعی یاد طوت فارسی دری بو فارسی در که بهرام گور تنبیه اتمشدر که

جمیع احکام بو فارسیه یازلسون دیو اول سببدن بو فارسیه فارسی دری دیدیلر که اول دره منسوب فارسیه

دیمکلر در قپو معناسنه در اول مصراع بو بیت در بیا که وضع جهان را چنانکه می بینم کلکه جهانک وضع و اسلوبنی بینی

انجلیس که کوردم که غایت در اگر امتحان بکنی می خوری و غم نخوری اگر جهانک تجربه ایده سن و فناسنی مشاهده

ایلیه سن شراب ایچرسن و غم یمزسن کلاه سروریت کج مباد بر سر حسن باشی اوزره سرورلک کلاهی اگری

اولمسون که زیب بخت و سزاوار تخت و تاج زری زیرا بخت و اقبالک زینتی و تختک و التونه تاجک لایقی سن

خطاب وزیره در که تاج و تختک زیب و زینتی در طریق عشق طریق عجب خطرناکست عشق طریقی عجب خطرناک

طریقدر نعوذ بالله اگر ره منزلی نبری نعوذ بالله اگر بو مسافه یول التمزسن یعنی بر مرشده وصول بولمیه سن بوکی

زلف و رخت می روندی آینه سنک زلف و رخک امید ایله کیدرلر و کلورلر صبا بغالیه سایی و گل بجلوه گری

صبا غالیه سایی لغه و گل جلوه گرلکه خطاب دن مراد محبوب حقیقی در که صباده اولان رایحهٔ طیبه انک اسرار زلفندن

اثر در وگلده اولان نمایش انک ذاتندن بر اثردر بیری بونده امید معناسنه ایدوکی رخ لفظی نعوتسی

ایلر بیمن همت حافظ امیدهاست که باز حافظک همتی یمنندا امیدوار در که کره بو هم وجه در حافظک همتی

یمنیله بوری اسامر لیلای لیلة القدری معشوقله ای ایدوکن کیجه سی مصاحبت ایدم کورم بو هم وجه ای ایدوکی کنی

کیجه ده لیلی دن مراد معشوق حقیقی در که مرشد در وصالنی طلب ایلر محبت ماسوی دن قلبنی روشن اتمک

سببیله لیلة القدر دن مراد شب خاص در اسامر فعل مضارع نفس متکلم وحده در مفاعله بابندن که شارکت بین

الاثنین ایچوندر رت مراد اهر اد رکه ثلاثه سی سمر در که مهتاب ده بعض اشباح دن حاصل اولان سایه یه در لر

عرب اول وقت چوق مصاحبت معناسنه استعمال ایلدیلر **وله ایضا** ای غم تو مارا بیعرید لاتبرا لی خلکه

سنک غمکله بزدایدی اتصال وارد رقد ضایع هوا ک عمرو لا ابالی تحقیق ضایع اولدی بنم عمرم سنکله

محبتکده یعنی محبتکه صرف ایلدم وقبوه رزم زیرا حقیقتده اضاعت دکلدر عیش سکان کویت هر بچه داند
سنک کویک سکلرنک عیشن فرد وقتی هر بچه بلور یا لیت لی بجلالغ ذلک الحوالی یا رب نولیدی اول حوالی ده
باکه مجال اولیدی کربن دخی انلره وصول بولیدم یا رب لیت تقدیرنده درکه منادی کذوفدر سکان کویدن
مراد عشاق درسکذکری کندولرینه شکدن عالی طوتمیوب هردم تواضع اندوکلری اعتبارلهدر بیت
از اله بر ملایک شرف داشتند • که خورد آبه از سک ببند اشتند • از آب دیده یاران ننند راز م اشکارا
ای یاران کوزم یاشندن رازم اشکار اولدی ارحم علی دموعی یا من علمت حالی بنم کوزم یاشلرینه ترحم
ایله ای شعر الکسه بنم حالمی بلدک یعنی بلورسن من دن مراد باری تعه در در شهر خوبان نه وفا بیند اری جمیع
پاکبازان ای پاکبازلر جماعتی خوبلرده فا طوتمه برلر اثر قبوه وفا عن صاحب جمالی حسن صاحبیندن وفا
اومکوز زیرا انجیوبلرده وفا یوقدر جمالی ده یا اشباع ایچوندر ما تشنه لب کذ شتیم بر آب زندکانی بر آب
حیات اوزره صوسزکچدک یا ساقیا اغثنی من شربة الزلالی ای ساقی زلال شربتندن باکه مدد ایله ساقیا
منادی منکر اولدوغندن منصوبدر اغثنی امر حاضردر شربة لذیذ معناسنه درانده اولان یا اشباع
ایچوندر من ترک دین ودنیا کردم ز ار زویت بن سنک ارزوکدن دین ودنیایی ترک ایلدم جاه وثروت
نه هوا کم عن حب جاه ومالی سزک محبتکزده جاه ومال محبتندن کچدم ودور اولدم خطاب خدایه درکه انک
عشقی سببیله دنیانک مال ومنصبندن فراغت اتدوکمی بیان ایدر هوا محبت معناسنه در کم صیغه جمع تعظیم ایچوندر
مالی ده اشباع ایچوندر حافظا اکر بمیرد در خاک آستانت حافظا اکر سنک آستانک خاکنده اولا قد
صار ذا حیات کانت بلا زوالی تحقیق زوالی یوق حیات صاحبی اولور جز اوقع اولدوغندن مضارع
معناسیله شرح اولنمشدر خطاب خدایه در زوالی ده یا اشباع ایچوندر وله ایضا ای از شرم عارضت
کل غرق خوی ای جانان سنک عارضنک شرمندن کل عرقه غرق قدر بر عرق پیش حقیقت جام می سنک لبک
اوکنده شراب جامی پر عرق در خطاب خدایه در مراد کل حسن ده جمال باری دن جمل وشراب کیفیتده کلام
ربانی دن منفعل ایدوکن بیان ایدر ژاله بر لاله ست یا بر کل کلاب لاله اوزره ژاله میدر یا کل اوزره کلاب
میدر یا بر آتش آب یا بر روت خوی یا آتش اوزره آب میدر یا سنک یوزک اوزره عرق میدر روت
رویت تقدیرنده در خوی واو ایله عرق معناسنه در بوکه صنعت تجاهل العارف دیرلر مراد صنع
خدایه استوا ابرومی نساز چشم کما ابرو دل آواره کان ابرو چشمدن غایب اولدی مراد صنع الهی

استوا

استوا ایدرمی شد از چشم آن کمان ابرو ودل او کمان ابرو چشمدن غایب اولدی و کوکل از بیش
میرفت وکم میکرد یعنی اکا اردندن کتدی و ایزینی ضایع ایلدی مراد مشاهدهٔ جانان دن دور اولمق
سببیله حیرت ایدوکن بیان ایدر امشب از زلفش نخواهم داشت دست بو کیجه انک زلفندن ال چکمیسرم
زه موذن بانگ می زن کوی حی یوری ای موذن بانک اور حی دیو یعنی اذان اوقو که انکله غفلت ده اویو
اولنلری بیدار ایلیه که بزم اکا احتیاجمز یوقدر مراد اسرار الهیه ایله احیا ولیل ایدوکن اشعار ایدر
چنگ را در دست مطرب ده دمی چنگی بر نفس مطربک النه ویر کورکشش اتش دیگ و نشنش زبانه مطرب
دی انی چالوب انک اردینجه ترنم ایله عود بر اتش نه ومنقل بسوزه عودی اتشه اوزره قو و منقلی یاق غم
مرا از شدت سرمای دی قتش برو درتنگ شد شد ناعم گلوتم باتو زین پس که گر فلک خواری کند
بوندن صکره اگر فلک سکا حقارت واهانت ایده باز گو در حضرت دارای ری ری پادشاهکه عرض ایده
دی یعنی فلکدن اکا شکایت ایله مراد ظرافتله ری پادشاهندن احسان طلبی در خسرو افاق بخش ان کز سخا
عالم احسان ایدیجی پادشاه در او پادشاه که سخادن بو هم وجه در حالی احسان ایدیجی پادشاهدر
بو سوز مبالغه طریقی اوزره اولور نافهٔ خاتم و نافش کرد کی خاتمک نامه سنی وانک نامنی طی ایلدی مراد
بو پادشاه جود وکرمده اکا غالب اولدی دیمکدر انکه بهر جرعه جان می دهد او کیمسه که بر جرعه دن
اوتری جان ویرر جان اوستان وجامی ده بوی انک جانی ال او اکه بر جامی ویر مراد بر شوق وحالت
دن اوتری ارادت کلیه کتورنی قبول ایله دیمکدر جام بیش ار و چون حافظ مخور شراب جانی اوکله
کتور و حافظ کبی غم یمه کیکی بوده و کاوس کی کجا اولمش ده روکاوس قنی اولمش در مراد نغمه سعی ایله
واحوال عالمی فراموش ایله دیمکدر غمک معناسی مصراع اولده قید اولندی وله ایضا بهار باده و باغ م
رهاز نگوری شراب کتور و کرد سی مخمور لقدن خلاص ایله که هم بباده توان کرد دفع رنجوری که هم شرابله
ممکن رنجوری دفع ایلمک مخمورلقدن مراد عالم قبض در که اکه علاج قبض عشق در بهیچ وجه نشاید چراغ
مجلس انس هیچ بر وجهله بیلدرامز ورنوشن اولماز انس مجلسنک چراغی مگر بروی نگار و شراب انگوری
مگر نگارک یوزیله و شراب انکوریله یعنی مرشد عشقله قرب الهی نک حصولی میسر ومقرر در بسی غمزهٔ فتان هیچ
غره مباش فتان غمزهٔ نکه سی نه هیچ مغرور اولمه که اموزدم و سودی نداشت مغروریک زیرا تجربه ایلدم
و مغرورلق بر فایده طوتمدی مراد غروری شامتنی بیان ایدر بیت ز مغروری ره دین مجوی

کی

خدا بینی از خویشتن بین مجوی ای ادیب چند نصیحت کنی که عشق مباز ای ادیب نیچه بر نصیحت ایدرسن که
عشقه سعی ایلیه که هیچ نیست ادب این کمین بد ستوری زیرا بو سوزه هیچ بر قانونده ادب و معقول دکلدر
مراد مناع عشقدر قباحتنی اشعاردر دستور بونده قانون و قاعده معناسنه روشن در دفتر معاشه
اولمقدن بعشق زنده بود جان جان در صاحب دل صاحب دل مردک جانی عشقله دیری اولور اگر تو
عشق نداری برو که معذوری اگر سن عشق طوتمز ایسک یوری که معذورسن یعنی و بیدم صلاح
خویش را ز دست بر زیلیه کندو صلاحمی الدن ویردم دریغ آن هم زهد و صلاح مستوری حیف اول
دوکلی زهد و صلاح و مستورلغه مراد بر جذبه ایله مجذوب اولمدوغمی بیاید رسید دولت وصل و گذشت
محنت هجر وصال دولتی ایرشدی و فراق محنتی گیدی نهاد گشود دل بار زر و تیموری دل کشوری کرم معمورلغه
توجه ایلدی بهر کس نتوان گفت درد او حافظ هر کسه یه انک دردنی دیمک ممکن و معقول دکلدر ای حافظ
بگو بید انکه کشیدست محنت دردی دی اول کسه یه که فراق محنتنی چکمش دردین مراد باری تعه در دوالیف
ای باد نسیم یار داری ای باد یار رایحه سن طوترسن زان نفحه مشکبار داری اول سببدن مشکبار دنبلبو
نفحه طوترسن یاردن مراد خدادر زنهار مکن دراز دستی زنهار دراز دستلک ایلمه با طره او چه کار
داری انک طره سیله اتیش طوترسن خطاب باده در که مراد اشارات رازایدن کمسه در ای گل تو کجا
و روی زیبایش ای گل سن قنده وانک زیبا یوزی قنده یعنی اصلا مناسبت یوقدر او مشک و تو
بار خار داری او مشک طوتار و سن خار یوکی طوترسن مراد خدانک نظیری اولمدوغنی اشعاردر
ریحان تو کجا و خط سبزش ای ریحان سن قنده وانک سبز خطی قنده او تازه و تو غبار داری
او تازه در و سن غبار طوترسن خط سبزدن مراد اثر ذاتک ظهوری در دایم او زره که بر آن منقطع
اولماز نرگس تو کجا و چشم مستش ای نرگس سن قنده وانک مست چشمی قنده او سرخوش و تو خمار داری
او سرخوش در و سن خمار طوترسن مراد اشیادن هیچ بر شینک اکا قطعا بهتی اولمدوغنی اشعاردر ای
سرو تو با قد بلندش ای سرو سن انک بلند قدیله در باغ چه اعتبار داری باغ ده نه قدر و اعتبار
طوترسن قد بلنددن مراد ذاتک علوی در ای عقل تو با وجود عشقش ای عقل سن انک عشقی وجودیله
در دست چه اختیار داری الده نه اختیار طوترسن مراد عشق اللهی قنده قدر و اعتبار و اختیار اولمز
معوغزلره اولان ضمیر غایب خدایه راجع در روزی برسی بوصل حافظ بر کون وصاله ایرشورسن ای

حافظ

ای حافظ اگر طاقت انتظار داری اگر انتظاره طاقتک وار ایسه ولە ایضا بدید آمد رسوم بی وفایی
وفاسزلق رسمی ظاهر اولدی نماند با کسی نشان آشنایی کمسه ایله آشنالق نشانی قالمدی برندان فاقه نزد
هر خسیسی بتن واحتیاج چون دن بر خسیسک قتنه ایلدر گتورن اهل هنر دست گدایی شمدی اهل هنر گدالق دستن احتیاج
النی مراد اهل هنر فقر اولدقلرندن اوتری ادانی یه احتیاج عرض ایدب سؤال ایلرلر دیمکدر کیسی کو فاضلت
در دهر امروز شول کسنه او بوگون زمانه ده فاضل دیمی چند زغم بگیدم رهایی غم دم بر دم خلاصلق گورز
ولیکن جاهلست اندر تنعم ولیکن جاهل ذوق وتنعم ده در متاع او چه هست این دم بهایی آنک متاعی چونکه بو
دم قیمتلو ومقبول در اگر شاعر بگوید شعر چون آب اگر شاعر آب کبی لطیف شعر سویله که دارای زلال و ایدر روشنایی
اگر تلمبه اندن روشنالق وسرور زیاده اولا نبخشید یک جو ش از بخل و امساک بخل و امساک ایدن الکسنه بر جو اجیع
ایلمز اگر خود دغل النمل باشد سنایی وضا اگر خود اول شاعر سنایی اوله سنایی بر مشهور شاعر در خرد در گوش
هوشم دی ای بامی گفت خرد دون بنم هوشم قولغنه دیدی بر وصبری بکن در بینوایی یوری فقیرلقده بر صبر ایله
خرد عقل وهوش اوص معناسنه اولمق روشن در خرد بصیرت وجه وعقل معناسنه اولمقدر قناعت را
بضاعت ساز وی سوز قناعتی بضاعت ایله ویان درین درد و عنا چون بینوایی بود در د عنا ده چو
که قدره سرکنا بو هم وجه در چون بینوایی بر فقیر کبی بو وجه اوزره نوایی ده یا وحدت ایجونده بیا حافظ
بجان این پند بشنو گر ای حافظ بو پندی جانله استماع ایله که گر از پا در افتی با سرایی وضا اگر با شکه
بر عظیم بلا کلا اندن خلاص بولور وله ایضا برو زاهد با میدی که داری یوری ای زاهد شول امید
حقیقیون که طوترسن با که طمع اتمه کمر دارم همچو تو امیدواری که سنجلین امیدوارلق طوترم یعنی سنک
امید گچجنان بنم امیدم جانان در یوری زاهد شول امیده که طوترسن یعنی امید که حقوقنه سعی ایله
بنی قوکه بنم دخی بر امیدم وار دیرسن امید کده اول و بر امید مده اولالیم بو وجه اوزره با میدی ده با
قسم ایجون اولماز بیت زاهدک فکرنده جنت عاشقک دیدار یارده هرکسک لاجرم باشنده بر سودای وار
بجز ساغر چه دارد لاله در دست لاله النده ساغردن غیری نه طوتار بیا ساقی بیاور تا چه داری گل ای ساقی
نه که وار ایسه گتور مراد در رشته دیوانگان کش بنی دیوانه لر صنفنه چک که مستی خوشترست از هوشیاری
زیرا مستلک هوشیارلقدن خوشترکدر زیرا مستلک سبب قرب الهی در رشته قنج را ایله صنف معناسنه
در بپرهیز ازمن ای صوفی بپرهیز فراغت ایله ای صوفی بندن فراغت ایله که کردم توبه از پرهیزکاری

زیرا بر بیرکاردن توبه ایلدم صوفیدن مراد مانع و منکر عشق اولانلردر بیاد از خم گیسوی او بند گل
دلکی انک گیسوسی بوکلنه بغله اگر خواهی خلاص و رستگاری اگر خلاص و رستگارلق استرایسک رستگاری
خلاص معناسنه در مراد علایق دنیویه دن خلاص اسرار الهیه یه و غیب هویته تقیید میسر اولدوغی بیان در
نبد و رکل خدارا توبه بشکن کل دورنده بر پرهیز و زهدن الله ایچون توبه یی صی که عهد گل ندارد استواری زیرا
گلک زمانی استحکام و ثبات طوتمز مراد فرصتی فوت ایلمه غنیمته سعی ایله دیمکدر عزیزان نوبهار بگذشت ای عزیزلر عمرک
نوبهاری کیتدی چو از چمن باد بهاری چمن طرفندن باد بهاری کذر ایتدکی کبی بیا حافظ شراب لعلگون نوش کن
ای حافظ گل قرمزی شراب نوش ایله چرا عمرت بغفلت میگذاری تا چون عمرکی عشق و طاعتسز غفلتله کچورسن
مراد غیره تنبیه در کندوسنه خطاب طریقیله **وله ایضا** ترا که هرچه مرادست در جهان داری سنکه جهانده
هر نه مرادک وار ایسه طوترسن یعنی جمیع مرادکه وصول بولمشسن چه غم ز حال ضعیفان ناتوان داری نه قدر
سن ضعیفلرک حالندن نه غم طوترسن بخواه جان و دل از بنده و روان بستان بنده دن جان و دلی استه و فوری
الکه حکم بر سر آزادگان روان داری زیرا آزاده لرک باشی اوزره حکمک روان طوترسن یعنی حکمک یورور خطاب خدایه در
میان ندارم و دارم عجب که هر ساعت میان طوترسن و تعجب ایلرم که هر ساعت میان مجمع خوبان کنی میانه ندارکی
خوبلر مجمعی اورتاسنده میان ندارلق ایلرسن خطاب خدایه در که میان دن مراد اکلن جمیع خوبلردن اعلا در
بیاض روی ترا نیست نقش در خور از آنک سنک یوزک بیاضنه نقش لایق دکلدر اول سببدن که سوادی
از خط مشکین بر ارغوان داری ارغوان اوزره خط مشکیندن نیت تیر دیمکدر بنوش می که سبکباری روحی
ای ظریف مدام شراب ایچ که مدام سبک روحسن ای ظریف علی الخصوص در آن دم که سرگران داری خصوصا
او آدمده که مست اوله سن که قلبکده محبت حقدن غیری قالمیه اول زمان زیاده سبک روح اولورسن بو هم ودر
خصوصا اول دمده که عالم قبض ده اوله سن که طاعت اتمکه تقلب و انقباض عارض اوله مکین عتاب از این
بیش دعوی مکن دل من بوندن زیاده عتاب ایتمه و بنم کوکلم دعوی ایلمه بکن هر آنچه توانی که جای آن داری
ایله هر او انسنه یه که قادرسن زیرا که لایقسن مراد حکم خدایه رضا اظهاری در باختیارت اگر صد هزار
تیر جفاست سنک اختیارکده اگر یوز بیک جفا تیری وار ایسه قصد جان من خسته در کمان داری سنک اختیارکده
اگر یوز بیک جفا تیری وار ایسه بن خسته نک جان و هلاکی قصدینه کمانکده طوترسن خطاب خدایه اولمق اولدر
بکش جفای رقیبان و خوش دل باش رقیبک جفاسنی چک و خوش دل اول که سهل باشد اگر یار مهربان داری

بو حاله اساندر اکر شفقتلو یار طوترایسک بو وصال دوست کر دست میرسد یکدم دوستک وصالنه اکر
بر دم سنک الکه ایرشه بر وکه هر چه مرادست در جهان داری بو رکی که جهانده هر نه مرادک وار ایسه طوترسن
دوستدن مراد خدادر بیت یکدم دیدار دوست هر دو جهانش بهاست اول صحبت خیر کاخر دنیا فناست
چو ذکر لعل لبش میکنی و میشنوی چونکه قوزی لبنی ذکر ایدرسن واکا سوزنی استماع ایلرسن حدیث با شکر لب
اکر چه در دهان داری شکر لو سوز در اکه اغزکده طوترسن مراد کلام ربانی دن مصاحبت وانی استماع
اتمک شکر کبی لذیذ ایدوکن بیاندر چو گل بدامن ازین باغ میبری حافظ چونکه بو باغده دامنکه کل ایلدرسن
چه غم ز ناله و فریاد باغبان داری باغبانک ناله و فریادندن نه غم طوترسن مراد چونکه کشف و مشاهده حاصل
اولدی ایلیسک غوا سندن نه غم چکرسن دیکدر بوله ایضا چو سرو اگر بخرامی دمی بگلزاری سرو کبی اکر بر دم
بر کلزاره صالنه سن خورد ز غیرت روی تو هر گلی خاری سنک یوزک غیرتندن هر بر کل بر خار ییر یعنی حسدکدن منفعل
اولدی غندن تمام مضطرب و منکسر اولور خطا ... خدایه ز زلف تو هر حلقه و آشوبی سنک سیاه زلفکدن هر بر حلقه
دیر فتنه و غوغا یعنی سنک زلفک فتنه و غوغا ایله بردر ز رشک چشم تو هر گوشه و بیماری سنک چشمک رشکندن
هر بر کوشه و بر خسته یعنی هر کوشه ده بر خسته واردر زلفدن مراد بونده ظلمتکدر که فتنه و غوغا ایله
بردر چشمدن مراد ذاتدر رشکدن مراد ذاتک تاثیری درکه اندن نیجه عاشق آشفته و خسته اولمشدر ز رو
چو گفت من ای چشم مست یار بخواب ای یار کر مست چشم بخت کبی صوابه کتمکم در بیت ز هر گوشه آه
بیداری زیرا هر کوشه دن بر بیدارک آهی اردیکه در خطا بر شده در نثار خاک رهت نقد جان من هر چند
نیم جانم نقدی سنک خاک رهکه نثار اولسه هر چند کلو یعنی اگر چه که نیست نقد روان بر تو مقداری که سنک
قتکده جان نقدینک بر قدر و اعتباری یوقدر خطا بر شده در دلا همیشه مزن لاف ز دلبندان ای دارا یا
بجمع بلکه زلفنی لاف اورمه چو تیره رای شدی کی گشاید کاری چونکه تیره رای اولدک سکا فتح
اولور مراد محبوبه کره محبت اتمک قباحت و ضرر محض ایدوکن بیاندر بیت ندانند صاحب دلان دل بسوست
وکر ابلای داد بی متراوست. سرم برفت و زبانم برفت این کار یا شم کتدی و بر زمانه بو ایشه بایشه
کتمدی دلم برفت و ندید است غم گرفتاری کوکلم کتدی و سکا کرفتار غمی اولدی عجبا انک کمال استغناسی بیاندر
چو نقطه گفتمش اندر میان دایره آی اکه ایتدم نقطه کبی دایره اورتاسنه کل بخنده گفت که حافظ این چه
کاری خنده ایله ایتدی که ای حافظ بو نه سرکردانلق و نه سرسمه لک دخطا خدایه درکه اندن دبطلب ایلر

حالا که بران اندن جدا اولمزدر الله معکم اینما کنتم ونحن اقرب الیه من حبل الورید **قطعه** دوست نزدیکتر از من
بمنست وین عجبتر که من ازوی دورم • چه کنم با که توان گفت که او • در کنار من ومن مهجورم • بر کاری بونده
تحیر وسرگردان معناسنه در **وله ایضا** جان فدای تو که جانانه وهم جانانه جان رکا فدا اولسون یوخسه وسر
گردانلق مراد مادام که عاشق باشی معشوقه یولنه فدا ایتمیه اگر سرگردانلقدن خلاص میسر اولمز دیمکدر
خطاب خدایه در سر سری از کوی تو میخواهم بر خاست سنک سر کویکدن مولایه فالعمق ولکنک استمیم کار دشوار
نکیر بند بدیع اسان مشکل ایشی بو اسان ایلمه طوتیمز خطاب خدایه اولمق روشن در رشده اولمق دن مراد جناب
قدسی ترک ایتمزم دیمکدر خام را طاقت پروانه پر سوخته نیست خامه قنادی یانمش پروانه نک طاقتی یوقدر
نازکانرا نرسد شیوه جان افشانی نازو نعمتله پرورده اولمش نازکلره جان نثار ایدیجیلک ایشی ایرشمز
یعنی یرانشمز مراد ناز ونعم معتاد اولمش کمسه لر عشق وریاضت مشقتنه طاقت کتورمزلر دیمکدر **وله ایضا**
نازپرورد تنعم نبرد راه بدوست عاشقی شیوه رندان بلاکش باشد • تو ارام گرفت بود از ناکامی نشنو
ارام طوتمق حضوری در با تو گستاخ نشستن بود از خیرگی سنکله گستاخ اوتورمق خیرهلقدر مجذوبلکدر که
انلردن نامعقول ونامشروع کلمات صادر اولور که انلردن غیریسنه کولازم کلور اما انلردن لابأس در زیرا انلر
گرد ندر رقیبان تو سر دارند سنک رقیبلرک بنم کوکلمک سرینی فاش ایلدیلر چند پوشیده بماند سخن پنهانی مخفی
سوز نیجه بر مستور قالور خطاب خدایه در که در رقیبان دن مراد عوام در تا بماند تر وشاداب نهال قد تو
سنک نهالک بلکه تر وتازه قاله یعنی قائمین ایلیونه واجب انست که زچشم منش اب رسانی واجب اولدر که
انی بنم چشمیم اوزره دیکه سن مراد کثرت بکا بسبیله تجلی ذات طلبی در در خم زلف تو دیدم دل خود را روزی
بر کوره گفتندو کوکلمی سنک زلفک بوکلمنده کوردم گفتم چونی و چونی ای زندانی اگر ایتدم نیجه سن و نیجه
دیرلوسن ای محبوس گفت اری چه کنی گر نبری رشک بمن کوکلم ایتدی رشک کتورسن نیلرسن اگر بکا رشک
کتورمیه سن یعنی بنم بو حالمه البته رشک ایدرسن هر گدا را نبود مرتبه سلطانی هر گدایه سلطانلق مرتبهسی اولماز
مراد اسرار الهیه یه واصل اولنلر حقیقتده سلطان ایدوکن اشعار در زاری فعل مضارع مخاطبدر ربلی معناسنه
دکلدر اسی حد تو حافظ نبود صحبت ما صحیح بزم صحبتیم سنک حدک دکلدر ای حافظ زیرا مصاحبتیمه لایق
دکلسن بس اگر بر سر کوی کنی سگبانی کفایت ایدر اگر بر سر کوینده سگبانلق ایلیه سن مراد وصال جانان ازل
هر کسک حدی دکل ایدوکن بیاندر **وله ایضا** چون در جهان خوبی امروز کامکاری چون که خوبلق جهانینده

بولر

بو کون کامکار و کامران سن شاید که عاشقلری کام ز لب برآری لایقدر که لبکدن عاشقلرک بر
مرادی حاصل ایده سن خطاب مرشده در یا عاشقانه باری تا چند ناز و عشوه با دل عاشقلره نیچه دک ناز
و عشوه بد بیدلان مسکین تا کی جفا خواری مسکین عاشقلره قچنه دک جفا و خورلق خطاب مرشده در
تا چند همچو چشمت در عین ناتوانی نیچه دک سنک چشمک کبی تمام ناتوانلق ده تا چند همچو زلفت در تاب
بیقراری نیچه دک سنک زلفک کبی قرارسزلق تابنده تاب بونده حرارت و اضطراب معناسنه در روشندر
خطاب مرشده در دردی که از تو دارم جوری که از تو بینم شول دردی که سندن طوترم شول جوری که
سندن کورورم کرشمه دارانکه رحمت آری اکر برشمه سنی بیله سن بلورم که ترحم ایتورسن خطاب مرشده در السباب
عاشقی را بسیار مایه باید عاشقلق اسبابنه چوق سرمایه کرک دلهای همچو آتش چشمان رود باری آتش
کبی کوکللر زیاده کریه ایدیجی چشملر رودبار رها ق یاغدرجی معناسنه در بکیز مراد کثرت بکادر در جمله
بو دم باد صبا رسانیدم اقده تا ملتمس ایدم باد صبا ایرشدردی ز بوستان وصلت بوی امیدواری
سنک وصالک بوستانندن امیدوارلق رایحه سنی کرچه بوی وصلت در خبر زنده کردم اکر سنک وصالک
امیدیله قیامتده دیری اولورم سر بر نیارم از خاک ز روی شرمساری شرمسارلقیله یوزمدن قبردن
باش قالدیرمم خطاب خدایه در از باده وصالت کر جرعه بنوشم سنک وصالک باده سندن اکر بر جرعه
نوش ایدم تا زنده ام نبوزرم ایین هوشیاری مادام که دیری ام هوشیارلق عادتنه سعی ایلرم
خطاب خدایه در ما بنده ایم و عاجز تو حاکمی و قادر بز بنده ایز و عاجز سن حاکمسن و قادر سن اکر بیلکنسه
برورم و ریکنسه بزاری اکرینه زورله کندو که حکم سنک و کر زارلغله دیلیه سن خطاب خدایه در آخر ترحمی کن
بر حال زار حافظا آخر حافظک زار و خراب حالی اوزره بر ترحم ایله تا چند نا امیدی تا چند خاک ری نیچه
دک محروملق نیچه دک خوارلق مراد خدادن ترحم طلبیدر **وله ایضا** سلخ اکرت هواست بای ای ساقی
اکر سنک شرابه هوسک وار ایسه جز باده میار پیش ما هی ز بهار بزم اوکومزه شرابدن غیری کتورمه
سجاده و خرقه در خرابات سجاده و خرقه یی میخانه ده بز فروش و بیار جرعه می حیات و شراب جرعه سنی کتور مراد
رسوم زهدی و وجودی غمه تبدیل ایلیه دیمکدر بعهم وجه در بر جرعه می کتور کر زنده دلی شنو ز ستاق
اکر زنده دل ایسک فست لردن ایشت در کلشن جان ندای یا حی جان کلشننده یا حی نداسنی مراد
عشاق یا حی اسمنه مشغول ایدوکی بیاندر اوحدی جام جم نام کتابنده اولیاء قتنده اسم اعظم یا حی یا قیوم در دیو بیان ایلمش در

بادرد درای سوی درمان دردله درمان جانبنه گل گوزینی نک یعنی تاتشی عشق الهی ایله اکی عالمی اتشی
کور مراد عشق الهی به تا نسبت ماسوی ناچیز اید وکن اشعار در اسرار دلست دره عشق عشقا یوللنده
دل اسرای درآواز سماع ونالهٔ سماع اوازی ونی ناله سی سماع دن مراد حق در یکی معلس پاک کدر
ره عشق عشق یولنده بر پاک مفلس بهتر زهزار حاتم طی هزار حاتم طیدن یک کدر سلطان صفت
ان بتو پری رو سلطان کبی اول پری یوزلو محبوب می اید خلق شهر در پی گلور و شهر خلقی اردنجه مراد
مرشدک بو حالله اولان جلوه سی بیان در هر دم نگران بروی خویش خلق الکی جوب یوزنه نظر ایدجی
ورنه دم گرفته عارضش خوی و نشرم دن انک عارضی ترلمش مرادینه مرشده در حافظ زغمت تو چند ناله
حافظ سنک غمکدن نیچه بر ناله ایلر بوهم وجه در نیچه بر ناله اید آخر دل من شکسته تاکی آخر بنم قلبم قنچه دک شکسته
اولور بوهم وجه در قنچه دک شکسته اوله مرادینه مرشد در **وله ایضا** خوشتر از کوی خرابات نباشد
جای میخانه محله سنده لطیف رک بر یر اولمز گر به پیرانه سرم دست دهد تا واهی اگر بر لک وقتنده باکه اندن
بر مکان میسر اوله هرگز اندن غیری یره اولیم مراد تحصیل عشق ایچون خانقاه ده قرار ومقام طلب ایدوکن
بیا بندر از روی بگنم از تو چه پنهان دارم بجار زد ایلرم سندن نه پنهان طوتیم نشسته باده وجای
تره وزیبا یه برنشسته شراب و برخرم یر و بر زیبا خطاب خدایه در که اندن عشق ولطیف مقام ومرشد طلب
ایلر زیبادن مراد مرشد در بو وجه در سندن برار زد ایلرم نه پنهان طوتیم تره های ملفوظه ایله خرم ولطیف
معناسنه در جای من دیر مغانست روح وطنی بنم یریم دیر مغانست که محبت وبرجی بر وطن در رای
من رای تنهاست مبارک رای هی بنم رای فکرم مبارک براری و فکر در که حوبانک رای وفکری در یعنی فکرم
انلر در تیان دن مراد اولیاء الله و اسما وصفات اولمق ممکن در هیچ کنی نوشن که در دیر چو من شیدا ایست
نه لاف اورزن که دیر ده بنچلین شیدا یوقدر نیست این جز سخن بوالهوسی رعنایی بوسوز بوالهوسک
بر رعنانک سوزندر اندن غیری دکلدر رعنا قحبه معناسنه در مراد در دیرشلک لاف و دعوی ایله میسر اولمز
دیمکدر زباد ادب باش که هر کس نتواند گفتن ادب له اول زیرا هر کیمسه دیکه قادر اولماز سخن پیر مکر ا
همنی یا رای مرشد سوزی مگر بر برهمن یا برای برهمن هند حاکم در که بونده مرید مراد در رای هند
پادشاهی در که بونده سالک منتهی مراد در هر کس احوال شعرن خبردار دکل اید وکن اشعار در ضمنا
غیر تو در خاطر ماکی گنجد ای محبوب بزم خاطرمزه سندن غیری قچن صغمز انیست بغیر از تو بگنی کروایی

زیرا سنده غیری کمسه ایله بر بر دایتدوک یعنی اصلا قبول ایتمزم خطاب خدایه در که انک عاشقی نک قلبنده بر
بر غیری نسنه اولماز رحم کن بر دل مجروح وخراب حافظ حافظک مجروح وخراب کوکلنه رحم ایله زانکه هست
از پی امروز یقین فردا ای زیرا بو کونک دخی صکره شکرسز بر یارن وار در مراد حصول ثواب ایچون طاعته ترحم
ترغیب در یقین قیامت معناسنه در دخی کلور که بو بیت ده ظاهر در بیت یقین شنیده از من که روز یقین
ننبیند بد مردم نیک بین وله ایضا صحبت وزاله بیکلدار ابر بهمنی صباح در وبهمنه منسوب اولان ابر دان
چه طامار برک صبوح ساز وبده جام یمنی صباح شرابنک تدارکن ایله وبر بیوک طولو قدح ویر خون پیاله
خور که حلالست خون آن پیاله نک قانی ایچ زیرا انک قانی حلال در درکار باده باش که کار بیست کرده
شراب ایشنده اول زیرا ایله للاحم برایش در مراد عشق در که اندن مهم بر نسنه یوقدر کر صبحدم خمار نرا
درد سر دهد اگر صباح وقتی خمار سکا صداع ویره پشیبانی خمار همان به که بشکنی همان اولیکه که خمارک
النی جبسه سن مراد عالم قبض دن حاصل اولان انقباض شراب عشقله دفع ایده سن دیمکدر ساغر بدست
باش که غم در کمین ماست ای ساقی تیز اول که غم بزم کمینده در مطرب نگاه دار همین ره که میزنی ای مطرب
حفظ ایله بو معای چالرسن یعنی بو پرده دن فراغت ایله مراد مرشده تنبیه در که فیض دن فراغت ایله دیو می
ده که سر باکوش ملن اوردجنک ونغمت شراب ویر نوش ایدیم که چنک باشنی ... نغمه کتوردی وایتدی خوش
بکذران وبشنو از این پیر منحنی خوش کچن دنیا ایچون غم یمه وبو بوکلمش پیردن ایشت مراد مرشددن کلمات
عشقی استماع ایله و بر نسنه دن اوتری غم یمه دیمکدر بکذران کچور معناسنه دخی ممکن در حافظ به بیازی
مردان که تکبعه زای حافظ تملک استغنای حقیقی کر شراب ایچ تا بشنوی ز صوت مغنی هو الغنی تا مغنینک
صوتندن هو الغنی اشیده سن مراد عشق الهیه واصل اولوا یسک هر شیدن توحید حقی استماع ایلرسن
دیمکدر وله ایضا عمر بگذشت به بی حاصلی وبو الهوسی عمر حاصلسزلق وبو الهوسلک ایله کچدی ای پسر جام
میم ده که به پیری برسی ای پسر باکه شراب جامنی ویر که پیرلکه ایرشه سن مراد عشق طلبی در لمع البرق من
الطور وانست به طوردن برق یلدرادی وبن انی کوردم فعلی لکات بشهاب قبسی اوله که بن سکا
کتورجی اولام بر شعله لو قبسی مراد تجلی جانان دن بهار منداولدوغن اشعار در لمع فعل ماضی البرق
انک فاعلی در انست افعال بابندن فعل ماضی نفس متکلم وحده در که بونده ابصرت معناسنه در که اصلی
انست در ات اسم فاعل در بانک دن که باایله تعدیه ایتمش در که اصلی اتی در شهاب بونده شعله

قبسی

معناسنده در قبلش اشلو اکلسی اینده اولان یا اتباع ایکوبندر لعل جونه شبهه یا ملامنصوب اسم درات
تقدیرام مرفوع فاعلی خبری درلکجار مع المی درات کلمه سنه متعلق در جه شکرها ست درین شهر که فائع
شده اند نه عجب شکرلر وار در بو شهرده که قانع اولمشلردر شاهباز ان طریقت بمقام مکسی طریقت
شاهبازلری مکس لکی مقامنه راد بودر که مدت مدیده عشقه اقدام و ریاضته اهتمام اتمش کسل لذات
جسمانیه یه معتون اولوب عوام طبقه سنده قالمشلردر شکرها دن مراد لذات دنیویه در شهر دن مراد
شیراز اولمق روشن در مکسی ده یا مصدر یا اولمق روشن در رد حدت ایکون اولمقدن دوش درخیل
غلامان درش میرفتم دون کیجه انک تقبوسی غلامارنک بلوکنه کتدم یعنی اثرده قوشدم گفت کاری بکسی بیچاره نو
باری چه کسی ایتدی ای بیچاره کسسن باری نه کمسن مراد جناب کبریا نک تمام علو واستغناسنی بیان در
غلامان دن مراد اولیاء الله در تا بجر نفس دامن جانان کیرم تا مجرکه بر نفس جانانک دامننی طوتدم دانهادم
بر اتش زره خوش نفس خوش نفسلکدن اوتری اتش اوزره کوکل قودق یعنی بالمعه راضی اولدق مراد
قرب الهی حصول ایچون بلالره صبر اتدوکن بیان در بجمر بخوردان باد اچون شده چون نافه خوش باید بود
اول کیسه چون اولمش کوکلی ایله نافه کبی خون اولمق کرکدر هر که مشهور جهان گشت بمشکین نفسی هرکیمکه مشکین
نفسلک ایله جهانک مشهوری اولدی مراد مشهوردرکاه اولمغه طالب اولانه چوق زحمته تحمل لازم ایدوکن
بیان در کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش کاروان کتدی و سن خواب ده سن و بیابان
اوکلوه در ده که سن بیخبر از بن همه بانک جرسی واه که بو دکلو جرس بانکندن زیاده بیخبرسن یعنی تمام
غفلتده سن بال بکشای و صفیر از شجر طوبی زن بر وار ایله وطوبی اغاجندن صفیر اورحیف باشد
چو تو مرغی که اسیر قفسی حیف اوله سنجلیین بر مرغ که قفس اسیری سن قفسی یا خطاب ایکون اولمق روشندر
وحدت ایکون اولور معنی بویله اولور حیف در سنجلیین بر مرغ که قفس اسیری اوله خطاب دنیا پرسته در
چند پوید بهوای تو بهر سو حافظ نیجه پویلر سنک محبتکله هر جانبه حافظ یسر الله طریقا بکه یا تیسر الله تعالی
سکا بر طریقی میسر ایله سون ای بنم مطلوبم یعنی بنی سکا ایرشدرسون ولـه ایضا کنبت قصه شوقی و مد
معی باکی شعتم قصه سنی یازدم حال بوکه بنم چشم کریه ایدجی یدی بیا که بی تو بجان امدم ز غمناکی کل که
سن سز غمناکلکدن زیاده مضطرب اولدم مراد شدت هدده جمال جانانه ایکون کمال اشتیاق اظهاریدر
مدمعی فتح میلک چشم معناسنده در باکی اسم فاعلدر باب تا ندن بس که گفته ام از شوق با دو دیده خونشان

ای چوق که بتو تمنی کنند والی چشم دیده‌ایم ایا منازل سلمی فاین سلماک ای سلمی منزللری سلمی قنده‌در
مراد جمال جانان مشاهده سنده‌یدوم اولدوغندن اوتری تجربه و تحسر اظهار ایدر سلمی‌دن مراد بو بنده باری تعالیدر
تشبیه اعتبار یله فارسیده منکر و مؤنث برابردر اول سببدن سلمی و لیلی‌یی محبوبه اطلاق ایدرلر و کاهی یای
زائده ایله ایرلر نته که بو بیتده بیت معشوقه عیان میکذرد بر تو ولیکن · اغیار همی بیند ازان بسته نقابست
معشوقه‌دن مراد باری تعالیدر که هنا ذنبت ایچون دکلدر عجیب واقعه و غریب حادثه ایستر عجیب
واقعه و بر غریب حادثه‌در بو مصراع تازی‌نک مضمونی انا اصطبرت قتیلا و قاتلی شاکی بن صبر ایلدم مقتول
اولدوغم حالده حال بو که بنی قتل ایدیجی شکایت ایدیجیدر مراد مرشددر ریاضت و مشغله نفسی قتل و هلاک
ایتمکده تمام حق اثبات ایتمشدر که اتمنانه التلاسیه قدر زیرا حقیقتده احیا ایتمشدر که مقبول درکاه اولمشدر
قتیلا حالدر که بونده مقتول معناسنه‌در و قاتلی ده واو حالیه‌در قاتل اسم فاعل تقدیرا مرفوع مبتدای
و مضاف‌در یا متکلمه و مضاف الیه‌در شاکی اسم فاعل تقدیرا مرفوع خبریدر کر ارسد که کند عیب پاکت
کیمک حدیدر که سنک پاک دامنکی تعییب ایده که همچو قطره که بر برک کل چکد پاکی زیرا کل و رنه اوزره
اولان قطره کبی پاکسن خطاب مرشده‌در در رخ خاکپای تو داد آب روی لاله و گل · لاله و گله لطافت
سنک خاکپایکدن ویردی بعهم وجه در لاله و گل یوزینه لطافت سنک خاکپایکدن ویردی چو کلک صنع
رقم زد برابی و خاکی چونکه صنع قلمی آب و خاکه منسوب اولان اوزره رقم اوردی یعنی چونکه حق تعالی
حضرتی بونلری خلق ایلدی خطاب مرشده‌در که اسن کامل در صبا عنبر فشان گشت ساقیا برخیز صبا
عنبر فشان اولدی ای ساقی قالق و هات شمهٔ کرم مطیب زاکی و پاک مطیب کرمک شمه‌سنی کتور که
مراد شرابدر که بونده عشق الهی مراددر هات اسماء الافعالدندر که شمه لفظی نصب ایلمشدر
مطیب اسم مفعولدر زاکی اسم فاعلدر کرم دکل واصم دع التکاسل تغنم فقد جری مثل تکاسلی
ترک ایله غنیمت بولاسن تحقیق مثل جاری اولدی یعنی بو مصراع نا ضرب مثلدر که زاد راهروان
چستیست و چالاکی که سلوک ایدیجیلرک زادی چستلک و چالاکلکدر زیرا حصول عشقه زیاده سعی
و اهتمام لازمدر اثر نماند ز من بی شمایلت اری · سنک شمائلکسز بنده اثر قالمدی بلی اری مانری محیا
منا کمیای حیاتک اثرلرینی سنک یوزکدن کورم خطاب مرشده‌در که عشق الهی سببیله اندن حیات
دل طلب ایلر و خطاب خدایه اولمق جایزدر آری فعل مضارع نفس متکلم وحده‌در مانری بونده مطلق

دامن

کل

اثر معناسنه در می حیات ومحیا یوز معناسنه در داخرنده اولان کاف خطاب یاء اشباعدن اوتری مکسوردر
ز وصف حسن تو حافظ چه گونه نطق زند حافظ سنک حسنک وصفندن نیجه سویلیه که چون صفات الهیه در رائی
ادراکی که صفات الهیه کبی ادراکک اوته سنده سن مراد ادراک سنک وصفکی احاطه اتمکه قادر اولمزدیمکدر وله
ایضا که برد بنزد شاهان زمن گدا پیامی بن کدادن شاهلر قتنه کیم برخبر ایلدر اولی خبر بو درکه بکوی می فروشان
دوهزار جم بجامی که می فروشلر محله سنده ایکی بیک جم بر جامه در بیت بزد خوشه چین خرمن عشقدن همه عالمی
ارزد بکاهی. شده ام خراب و بدنام و هنوز امیدوارم خراب و بدنام اولدم وهنوز امیدلویم که بهمت
عزیزان برسم بنیک نامی که عزیزلرک همتلرینک نا ملغا یرشم تعکه کیمیا فروشی نظری بطلب ما کن سنکه
کیمیا فروشسن بزم قلبمزه بر نظر ایله که بضاعتی نداریم و فکنده ایم دامی که بر بضاعت طوتمازز و بر دلمزی ازا
براقمشز یعنی قونشر خطاب مرشده در مراد سلوکده بشقده اولان قصورلرندن خلاصلرلیچون مرشددن
فیض والتفات طلب اتدوکی اشعار در زره هم منعکس ای شیخ بدانهای تسبیح ای شیخ بنی تسبیح دانه لریله
یولدن چقارمه یعنی اضلال اتمکه قصد ایلمه که چون مرغ زیرک افتد نفتد به هیچ دامی زیرا چونکه مرغ زیرک
واقع اولمز هیچ بر دامه دوشمز مراد شیخه درکه ظاهری تسبیح وطاعتله آراسته وباطنی خبث وتباهتله
پیراسته در بروید پارسایان که برفت پارسایی یوری کوزای پارسالرکه پارسالق کتدی یعنی
اندن فراغت ایلدم بنی ترک ایله کوز می ناب درکشیدیم وبرفت نیکنامی صاف شراب نوش ایلدک
ونیک نامی کتدی مراد تحفه وصول سبیله زهد مرتبه سندن خلاص بولدم دیمکدر عجب از وفای
جانان که تفقد نمود عجبه جانانک وفاسندن که بر تفقد بیورمدی تفقد تفحص معناسنه در جانان دان
مرادم شده در نه بکاغذ سلامی نه بنامه پیامی نه برخامه ایله بر سلام نه برنامه ایله بر پیام سر خدمت
تو دارم بخرم بلطف ومفروش سنک خدمتک هوسنی طوترم بنی لطفله صاتون آل وصاتمه که چو بنده
کمتر افتد بمبارکی غلامی زیرا بنده کبی مبارک کلکده بر غلام ازرک دوشر خطاب مرشده درکه اکه زیاده
عبودیت اظهار ایلدیکی بر مشکایت بکه کویم این حکایت سکاتی قنده ایلدم بو حکایتی کیمه دیم که
لب حیات ما بود و نداشتی دوامی سنک لبک بزم حیاتمز ایدی وبردوام طوتمدی خطاب مرشده
درکه فیض تعلیل اتدوکندن اوتری شکایت ایلر اکر این شراب خامست واکر این حریف پخته واکر بوهزار
خام دردکر بو حریف پخته در بعه هم وجه در اکر بو شراب خام ایسه وکر بو حریف پخته ایسه هزار بار

بر خام یکبد خام دڅ زاد بونده آتش کورمش
شراب در که حه

بهتر ز هزار بخته خامی بیک کوره بیک بخته دن حریف بخته دن مراد سالک منتهی در یعنی عشق الهی مراد در
حریف بخته دن مراد سالک منتهی در یعنی عشق الهی عشاقدن بیکیدر **وله ایضا** ذره درد از همه آفاق به
شمهٔ عشق از همه عشاق به بکشای تیر مژگان و بریز خون حافظ مژگان تیری اتوب حافظک خوننی دوک
که چنان کشنده را نکند کس انتقامی زیرا انجلین بر قاتله کمسه بر انتقام اتمز مراد مرشددن نفسنک
هلاکنی طلب در ریاضت و عشق سببیله که حقیقت ده احیادر که بونلک قاتله قصاص اولمز **وله ایضا**
گفتند خلایق که تویی یوسف ثانی خلایق دیدیلر که یوسف ثانی سن سن چون نیک بدیدم بحقیقت به ازانی
چون امعان نظر ایلدم شک قالمدی که حقیقتده اندن یکسن شیرین تر از آنی بشکر خنده که گوید شکر
خنده ایله اندن شیرین ترکسن دیرلر ای خسرو خوبان که تو شیرین زمانی ای خوبلرک خسروی که سن
زمانه نک شیرینی سن مراد حبیب اکرم حضرتیدر در خوبان دن مراد انبیادر تشبیه دهانت نتوان کرد بغنچه
سنک دهانکی غنچه یه تشبیه ایلمک اولمز هرگز نبود غنچه بدین تنگ دهانی هرگز بو تنک دهانلق ایله اولمازمراد
حبیب اکرم حضرتیدر **بیت** لعل لبت چون شکر افشان کند کشور جان را شکرستان کند گر سرو بماند
از قد و رفتار تو بر جای سرو اگر سنک قد و رفتارکدن رفتاره قادر اولیوب یرنده قالدیسه عجب اولم
که سرو کند نشو برونق حالان که رفتار و نکهت ده سرودن سبقت ایلدک مراد حبیب اکرم حضرتیدر
بیت طوبی ز قامت تو نیارد که دم زند زین قصه بگذرم که سخن میشود بلند صد بار بگفتی که دهم
زین دهنت کام بو ذکر دیدک که بود هندن سنک مرادکی ویریم چون سوسن آزاده چرا جمله زبانی
سوسن آزاده کبی نیچون جمله دل سن گفتی بدهت کامت و جانت بستان ایتدک که سنک مرادکی و
ویریم و جانکی الورم ترسم ندهی کامم و جانم بستانی قورقرم مرادمی ویرمیه سن و بنم جانمی الهسن
مراد عند الکمال استغناسنی بیان در چشم تو خدنگ از سپر جان گذراند سنک چشمک خدنگنی جان سپرندن
کچورر بیمار که دیدست بدین سخت کمانی بو یله محکم یای چکر خسته کیم کوردی در چشم دن مراد ذات
باری در که تاثیری حددن زیاده در بیمار ذکری چشم مناسبتیله در چون اشک بیندازش
از دیدهٔ مردم اشک کبی انی خلقک چشمندن آتر سن یعنی رد و دور ایلرسن انرا که دمی از نظر خود انی
برای اول کمسه یه که بردم کند ونظرکدن سوره سن خطاب خدایه در زد ره تو حافظ چو قلم کرد
ز سر پای سنک یولکده حافظ قلم کبی باشندن ایاق ایلدی یعنی جان و دلدن سنک خدمتکه سعی ایتدی

چون نامه چرا یک دم تسلی ز لطف گوانی نامه کبی بنیوب انی بردم او قودم بسن خطاب خدایه در بعض نسخ ده
بو بیت بو یله در از بینش مراان حافظ غمدیده خود را کند و غمگین حافظلکی حضور کیدن سوزمه در
عشق زحمت زاد دل از دین و جوانی دل و دین و جوان لغتی سنک یورکی عشقنده ویردی خطاب خدایه در
وله ایضا لبش می بوسم و در میکشم می انک لبنی اوپرم و شراب چکرم بابه زندگانی بردام به آب حیاته ایرشمش
و واصل اولمشم مراد عشق الهی نک و کام ربانی نک حصولی میسر اولدوغن بیاندر لبش ده ضمیر غایب خدایه راجعدر
نه رازش می توانم گفت با کس نه انک رازینی کمسه یه دیمکه قادرم نه کس را می توانم دید باوی نه کمسه یی انک
ایله کورمکه قادرم مراد خدایه کمال محبت اظهاریدر غبطه طریقیله لبش می بوسه و دخون میخورد جام انک لبنی
اوپرم و قان یوترم رخش می بیند و گل میکند خوی گل انک رخنی کورر و خجالتدن ترلر مراد حسن مصنوع حسن صانعه
حسن صانعه نسبت محو و نا یاب اید وکن بیاندر گل از خلوت بباغ آورد مسند گل تختنی خلوتدن باغه کتوردی
یعنی اچلدی بساط زهد را چون غنچه گل طی کن زهد بساطنی غنچه گبی طی و ترک ایله مدر جام می و از جم یاد شراب
جامنی ویر و جمدن یاد ایلمه کیمی داند که جم کی بود کی کی بیلور که جم نجن و کی نجن ایدی مراد عشق و ریاضته
سعی ایده سن احوال عالمی فراموش ایله دیگر مزن در چنگ چنگ ای ماه مطرب چنگه ال اور ای ماه مطرب
رگش بخراشم تا نجوشم از وی ان چالار که اندن جوشش و خروش ایدم سماعده اولان مطربه خطاب ایدوب ایدر که
مرشده بر حالت ویر که اندن بر شوق حاصل اوله چو چشمت مست را مخمور مگذار مستی چشمک گبی مخمور قومه
بیا دلعلش ای ساقی بده می ای ساقی انک لبی یادنه شراب ویر خطاب مرشده در که عالم قبضده اولانه ویری
فیض عشقله اندن خلاص ایله دیر گوید جان از ان قالب جدایی جان اول جسددن جدالق ایستر که باشد خون جانش
در رگ وپی که انک طمرنده و سکرنده جانک قانی اوله مراد عشق الهی ایله حیات بولان کمسه حقیقتده موت
ایرشمز دیگر چو مرغ صبح می گوید که هو هو چونکه صبح مرغی هو هو دیو منه از دست جام باده هی هی زنهار
زنهار شراب جامنی الدن قومه مراد چونکه مرغ لسان حال ایله تسبیح و توحیده باشلدی سن دخی شراب عشقله
جوش و خروش ایله دیگر زبانت درکش ای حافظ زمانی ای حافظ بر زمان سکوت ایله زبان بی زبانان بشنو از نی
نی دن بی زبانلر سوزنی استماع ایله بیت بشنو از نی چون حکایت میکند از جداییها شکایت می کند وله
ایضا مخمور جام عشقم ساقی بده شرابی جام عشقک مخموری ام ای ساقی بر شراب ویر پر کن قدح که بی می مجلس
ندارد آبی قدحی پر ایله زیرا شرابسز مجلس بر لطافت طوتمز آب بونده لطافت معناسنه در عشق رخ چو ماهش

در پرده راست نایدانک ماه کبی رخنک عشقی پرده ده راستدر یعنی مستور اولمز مطرب بزن نوای ساقی
بده شرابای مطرب بر ترنم ایله و ساز چال ای ساقی بر شراب ویر مراد بشر عشق میسر دکل ایدوکن بیاندر
شد حلقه قامت من تا بعد ازین رقیب بنم قامتم حلقه اولدی تا شمدن صکره سنک رقیبک زین درد
کریزانده مار بهیچ بابا بو قپودن کرو بزی هیچ بر وجهله سورمیه خطاب خدایه در رقیب دن مراد شیطاندر
در انتظار مارا امیدواری سنک یوزک انتظارنده بزه امیدلق واردر در عشوه وصالت ما و خیال
خواب سنک وصالک عشوه سنده بز و بو خواب مراد خوابده مشاهده جمال طلبیدر خطاب خدایه در مخموران
دو چشم اخر کم از سوالی اولکی چشمک مخموری ام اخر بر سوال دن کم میم بیماران دو لعل اخر کم از جوابی اول
ایکی لبک حسته سیم اخر بر جواب دن کم میم مراد بر سوال و جوابه دکم میم دیمکدر حافظ چه مینهی تعدی در وفای
خوبان ای حافظ خوبلرک وفاسنه کوکل قومه سن کی تشنه سیر کردد از لمعه سراب خوبلر سرابک لمعه سنده
نجه قانیر یعنی قنمز مراد محبوبلره محبت ایدوب انلردن وفا امید طوتمق تشنه سراب دن قنمق کبی ایدوکن بیاندر
اول خود مخمار در ردیف می خواه و کل افشان کن از دهر چه میجوئی شراب نوش ایله و کل صاچ و دهردن نه
استرسن این کفت سحرکه کل بلبل تو چه میکوئی سحر وقتی کل بو نی دیدی ای بلبل سن نه دیرسن مسند بکلستان
بر تا شاهد و ساقی را کیخ کلستانه ایلت تا شاهد و ساقینک لب کیری و رخ بوسی می نوشی و کل بوئیلی
ایده سن و بیوز غاو بیسن شراب ایچه سن و کل قوقه سن شاهد دن مراد خدا و ساقی دن مراد مرشددر
وارد مشاهده و فیض سببیله بلدن متمتع اولاسن دیمکدر تا غنچه خندانت دولت بکه خواهد داد سنک غنچه
خندانک عجب دولتی کیمه ویره کرکدر ای شاخ کل رعنا از بهر که می رویه ای رعنا کل بوداغی کیمدن
اوتری بترسن خطاب مرشده در که ارشادلر بر و کیمی خلیفه ایدرسن دیو شمشاد خرامان کن
و اهنک کلستان کن شمشاد کبی خرامان ایله کلستان قصدن ایله تا سرو بیاموزد از قد تو دلجویی تا کم
سنک قدکدن موزونلق اوکرنه شمشاددن مراد قدی در خطاب مرشده در امروز که بازارت پر جوش
خریدار است بو کون که سنک بازارک مشتریلرینک جوشش و کثرتیله پردر دریاب و بنه زادی از مایه نیکویی فهم
و تدارک ایله و خوبلق سرمایه سنده بر ازق حفظ ایله مراد جوانلق زماننده عمرکی عشق و طاعته صرف ایدوب
اخرت تدارکن ایله دیمکدر بعض نسخ ده بو بیت بویله در چون شمع نکورویی در ره کذر باد است چونکه خوبلق
شمعی بال او غراغنده در یعنی سوز طریقه هنری بر بند از مایه نیکویی خوبلق سرمایه سنده بر مقدار بر هنر کسب ایله

چین

آن طره که هر جعدش صد نافهٔ چین ارزد اول طره که انک قوقوسی بوز چین نافه سنه دکر خوش بودی
اگر بودی بوییش ز خوش خویی لطیف اولوردی اگر خوش خو بلقدن انک بر رایحه‌سی اولسیدی مراد
صورتی خوب اولانک سیرتی دخی خوب اولسیدی غایتله لطیف اولوردی دیمکدر هر مرغ بدستانی در گلشن
شاه آید هر مرغ بر ترنمله شاهک گلشننه گلور بلبل بغزلخوانی حافظ بدعاگویی بلبل غزلخوانلغله حافظ دعاگو
لکله پادشاهه محبت و خدمت عرض ایدرلر دیمکدر بیاندر شاهدن مراد خدا اولورسه معنی بویله اولور هرکس جناب
کبریایه استعدادینه لایق عمل ایله گلور **وله ایضا** نو بهارست در آن کوش که خوشدل باشی نوبهار در که
اکه سعی ایله که خوشدل و مسرور اوله‌سن که بسی گل بدمد باز و تو در گل باشی زیرا اگر چوق گل تر و سن گل
ایچنده اولورسن مراد قبل الموت عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر **بیت** بسی بروردی جاه و راه بهشت بیا که
ما خاک با نسیم و خشت چنگ در پرده همین میدهدت پند ولی چنگ پرده‌ده سکا همین بو پندی ویرر اما
وعظت آنگاه کند سود که قابل باشی وعظ و پند سکا اول وقت فائده و تأثیر ایدر که قابل و طالب اوله‌سن
چنگه نسبت پرده غایت خوب واقع اولمش در معنای ایهامی اعتبار ایله حاصل معنی بودر که چنک سکا مجمع
دار محندن لسان حال ایله همین بو پندی ویرر اما وعظ سکا اول وقت فائده ویرر که قابل و مقبول ایدجی اوله‌سن
من نگویم که کنون با که نشین و چه بنوش که بن دیمزم که شمدی کیمک ایله اوتور و نه نوش ایله که خود دانی اگر زیرک
و عاقل باشی زیرا سن کندوک بلورسن اگر زیرک و عاقل اولاسن مراد ارباب طریقت و اصحاب حقیقتله مختلط
اولوب عشق و طاعته سعی ایله دیمکدر در چمن هر ورقی دفتر حالی دگرست چمنده هر برگ و ورق بر غیری حالک دفتریدر
حیف باشد که ز حال همه غافل باشی حیف اوله که جمیع حالدن غافل اولاسن مراد فاعتبروا یا اولی الابصار نتیجه
هر شیئه عبرتله نظر ایلمک لازم ایدوکن بیاندر **بیت** برگ درختان سبز در نظر هوشیار هر ورقی دفتریست
معرفت کردگار گرچه راهیست پر از بیم ز ما بر دوست اگرچه بزدن دوسته قدک یول خوف و خطردن پر
رفتن آسان بود ار واقف منزل باشی گتمک آسان اولور اگر منزله واقف اوله‌سن مراد طریق عشق و شدت
زیاده مشکل و خطرناک ایدوکن بیاندر نقد عمرت ببرد غصهٔ دنیی بگزاف دنیا غصه‌سی سنک عمرک نقدینی عبث
یره ضایع ایلدر گر شب و روز درین قصهٔ مشکل باشی اگر شب و روز بو مشکل قصه‌ده اوله‌سن حافظا گر مدد
از بخت بلندت باشد ای حافظ اگر بلند بختدن سکا مدد و معاونت ایله صید آن شاهد مطبوع شمایل باشی
اول اخلاقی مقبول شاهک صیدی اولورسن شاهددن مراد محبوب حقیقیدر که اگر گرفتار اولمق جمیع عمده خلاصه

سبب درصید اولمقدن مراد ماسوی دن مراد فراغت ایده‌سی اگر عاشق اولمقلقدر بیت امیرش نخواهم رهائی
زبنده نگارش بگو بید خلاص از کمند والا ایضا نسیم صباح سعادت بدان نشان که تو دانی ای سعادت صبحنک
نسیمی اول نشانله که سن بلورسن بو اهم وجه در زمان محله یعنی ده بردر نسیم صبح سعادتدن مراد فضل الهی در که
فضل کند و ما بنده اولان معامله و مواصله یه انی وسیله و واسطه اتخاذ ایده‌سی اگر خطاب ایلمش در تو پیک خلوت
رازی و دیده در راهست سن راز خلوتنک پیکی سن و گوزم یولدده در یعنی سکا منتظرم بمردمی نه بفرمان چنان
بران که تو دانی مردملک و لطف و کرمله فرمان و حکمله دکل الجلین سورکه سن بیلورسن خطاب ینه نسیمه در که انا پیک
منزلسنه تنزیل ایتمش در بگو که جان ضعیفم از دست رفت خدا را دی که ضعیف جانم الدن کیتدی الله ایچون
زلعل روح فزایش ببخش از آن که تو دانی حیاتی زیاده ایدیجی لب دن حافظه احسان ایله اندن که سن بلورسن
خطاب ینه نسیمه در که جمیع اسرارنی اکا تسلیم ایلمش در نسیم خطابی بکوا اعتبار ایله در یوخسه بو بنده واقع اولان تو دانی
خدایه کوره در نسیمه کوره دکلدر خدا را بونک کبی محللرده ذاتک ایچون معناسنه استعمال اولنور من این حروف
نوشتم چنانکه غیر ندانست بن بو کلماتی یازدم الجلین که غیری کمسه بلمدی تو هم ز روی کرامت چنان بخوان که تو
دانی سن دخی کرامت و لطف یوزندن الجلین اوقو که سن بلورسن یعنی کمسه یه فاش ایتمه مراد خدادن سرنک
مستور اولمسن طلب ایلمکدر حق بودر که بو غزلدن مراد مرشد و بر صاحب دولت و بر یار صادق اولمق ممکندر
تأویلات و اعتبارات ایله امید در کمر زر کشت چگونه ببندم سنک زرکشنکرکه نیجه امید ایدرم دقیقه ایست
نگارا در آن میان که تو دانی ای نگار اول میانده بر دقیقه وار در که سن بلورسن مراد کمرانک میانه وصولی
بولمدر و غندن کندوسی دخی وصوله امید طوتدوغن بیاندر خطاب خدایه در که واصلینه وصال میسر اولدوغندن
کندوسی دخی امیدوار اولور وصال ارزو ایدر بیان و کمر ذکری و بونک امثالی نه وار ایسه محبوبه تشبیه اعتباریله در
یوخسه ذات باری جمیعی سندن عاریدر خیال تیغ تو با ما حدیث تشنه و آبست سنک تیغنک خیالی بزه تشنه
ایله صو ایلمیوب بلکه مشتاق اولدوغی کبی بزدخی سنک تیغکدن ابد دکار جان و دلدن تشنه‌یز اسیر
خویش گرفتی بکش چنانکه تو دانی کندو اسیروکی طوتدک دیله الجلین که سن بلورسن مراد تمام سرورله
قضایه رضا اتدوکن بیاندر خطاب خدایه در بیت قد ملکت بالتغلب ملکا دائما خواهی اگر کنون
عذر کن خواهی ستم یکیست ترکی و تازی درین معامله حافظ بو معامله ده ترکی و عرب بردر ای حافظ
حدیث عشق بیان کن بهر زبان که تو دانی عشق سوزنی بیان ایله هر زبانکه سن بلورسن مراد بودر که عشق

الهی نك احوالنی و دقایق اسرارنی عیان و بیان ایله هر نه لسان ایله اولور سه اولسون زیرا اعتبار حاله در
قاله دکلدر روح آوازلکی نغمه‌دار نسیمه کوره در و مطلع ده اولان نغمه‌دار شعر صاحبنه کوره در و با تچ سبب
خدایه کوره در که بعضیلر اکا اولمق اعتبار ایله تأویل اولنمشدر **وله ایضا** نوش کن جام شراب یکمنی
برثمن مقداری شراب آلور قدح یعنی بیوک قدح ایله شراب نوش ایله تا بدان بیخ غم از دل برکنی تا انك
ایله کوکلکدن غمك کوکنی قوپاره سن مراد عشق و ریاضته سعی ایله که محبت ما سوی دن تشویشلردن خلاص
بولاسن دیمکدر دل کشاده دار چون جام شراب جامی کبی یلیکی کشاده طوت سرگرفته چند چون
خم دنّ دنّ کوپه کبی نیچه بر سرگرفته یعنی منقبض سن مراد عشق الهی ایله نشاط اوزره اول غم دنیا ایله منقبض
اولمه دیمکدر خمه نسبت دن و سرگرفته زیاده خوب واقع اولنمشدر لیکن هر دن و هر سرگرفته بوینه ادراك
ایتمکه قادر دکلدر چون ز خم بیخودی رطلی کشی چونکه بیخودلق و ترك وجود کوپندن بر رطل چکه سن کم زنی
از خویشتن لاف منی چند کنی بلکه کبر لاف منی انا و ارسن یعنی اوده سن رطل نصف من در من بمعنی انادر
سنگ‌آسان شود در قدم نی همچو آب آیاقده طاش کبی اول آب کبی اولمه جمله رنگ آمیزی و تر دامنی جمله رنگ
آمیزلك و تر دامنلك بو ایکی حالت آب ده واردر سنگ ده یوقدر مراد جور و جفایه تحمل ایتمکده سنگ کبی
ثابت قدم اول حیله کار و سفله دنیا پاك اولمه دیمکدر دل بهی در ره نامردانه و از شراب محبت ایکمه نامردلر
کبی کر دون سالوسی و تقوی بشکنی سالوس و تقوی نك بوینینی صیه سن مراد عشق الهی ایله ریادن خلاص
میسر اولور دیمکدر خیز و جهدی کن چو حافظ تا مگر قالق و حافظ کبی بر جهد ایله تا مگر خویشتن را در پای
معشوق افکنی کندکی معشوقك ایاغنه براقه سن مراد باری تعالی به وصول عشق و طاعته زیاده اقدام
و تمام اهتمام ایله حاصل اولور دیمکدر **وله ایضا** وقت را غنیمت دان آن قدر که بتوانی وقتی غنیمت
بل اول قدر که قادرسن حاصل از حیات ای جان این دمست تا دانی حیاتدن حاصل ای جان بو دمدر تا
بله سن **بیت** جان در حمایت یکدمست و دنیا وجودی میان دو عدم کام بخشی گردون عمر در عوض
دارد فلکك مراد بخشلکی عمری عوض ده طوتر یعنی بر مراد حاصل ایتسه عوضنده عمر آلور جهد کن از دولت
کام عیش بستانی جهد ایله که دولتدن عیشك مرادنی آله سن مراد چونکه عمرك بقاسی یوق قدر باری عشق
الهی یه صرف ایله دیمکدر پند عاشقان بشنو و ز در طرب باز آی عاشقلرك پندنی استماع ایله و شوق
قپوسندن کرو کل کین همه نمی ارزد شغل عالم فانی زیرا بو دو کلی دولت و عزت عالم فانینك شغل والمنه دکمز

مراد دنیانک دولتنه و عزتنه ذلتنه و راحتنه محنتنه دکمز دیمکدر بیت بفراغ دل زمانی نظری بماه رویی
به از آنکه چتر شاهی همه عمر های و هویی ماه رویدن مراد مرشد کامل در ریشتن زاهد اندی دم مرشد
که نتوان گفت زاهد وکنده عاشقلقدن سویلمه زیرا دیمک اولمز با طبیبان نامحرم حال درد پنهانی نتوان
طبیبلره دردک حالنی مراد اسرار عشق عوامه سویلمه دیمکدر باغبان چو من زینجا بگذرم حرامت بادا بی یاران
چونکه بن عالمدن کیدر ایدم سکا حرام اوله کرکدر که بن سروی بغیر دوست نشانی اگر بهم قبر دوست دن غیری
نسنه طلب ایتمدکمی اشعار در خم شکن نمی داند این قدر که صوفی را گویی شکست ایدجی بو قدر بلمز که صوفی
نک جنس خانگی باشد همچو لعل رمانی خانه ده پیدا ایلمش لعل رمانی کبی شرابا وارد ریعنی اهل شرع ظاهر ارقص
و سماع و توحیدی منع ایتمکه قادر اولورلر لیکن قلبده اولان عشقی ازاله ایتمکه قادر اولمز بعضم وجه در
محتسب شراب انکوری یی منع ایتمکه قادر اولمز خم شکن کویی صبحی معناسنه در که محتسب مراد در که روم ده
اولی خدمتی ایدنه سوباشی دیرلر میروی و مژگانت خون خلق میریزد کیدرسن و سنک مژکانک خلقک قانینی
دوکر تیز میروی جانا بترسم وا نمانی تیز گیدرسن ای جان قورقرم سنی یورلورسن مراد مغرور حسن اولنه
خطاب در مغرور اولمه که حسن تیز جدا اولورسن باد عای شبخیزان ای شکر دهانت تیز شبخیز برکی دعاسیله
عنادلتم ای شکر دهن انلرک دعاسی ایله در پناه یک اسم است خاتم سلیمانی سلیمانه منسوب اولان خاتم و سلطنت
بر اسمک حفظ و پناهنده در بو هم وجه در سلیمانک خاتم و سلطنتی وجه اول نسبت سلیمانی اولان نسبت
ایچوندر وجه ثانیه نسبت مصدریه در مراد سعادت اخرویه طلب ایلر ایسک خدا دوستلره رعایت ایله
دیمکدر دل زناوک چشمت کوش داشتم لیکن کوکلمی سنک ناوکندن حفظ ایلدم اما ابروی کماندار می
برد به پیشانی سنک کماندار وکمانه بکزر ابروک الندی پیشانی ایله الور کوتورر بو نوده حفظ معناسنه در پیشانی
بش معناسیه استعمال اولنور الن و پهلوانلق و مقابله و عیارلق و حیله بونده ثانی و اکی خبر ممکندر
مهر و فتری ده بوا کی معنایه واقع اولمشدر بیت بپیشانی سر آمد همچو ابرو در گری پیوسته او داعاد
و خوی و سلمانک بو بیتنده واقع اولمشدر بیت غمزه و چشم تو شوخند ولی امروز اند ابروان تو به
پیشانی از ایشان برترند حافظک بیتنده خطاب محبوبه و نغمه اولمق ژوشن در در در شده اولمق ممکن در که
عیارلق و حیله ظرافت و زیرکت معناسنه و پهلوانلق قوت معناسنه تأویل اولنور خدایه اولمق
جایز در پهلوانلق قوت معناسنه تأویل اولنور یوسف عزیزم رفت ای برادران رحمی بهم عزیز یوسفم

کندی ای برادرلر بر رحیم ایلیکدر کز غمش عجب دیدم حال بر کنعانی زیرا کنعانه منسوب پیرک حالینه انکه
غمندن عجب کوردم مراد بر یار عزیزک فراقندن زیاده متألم اولدوغنی بیاندر زاهد پشیمان را ذوق باده
خواهد کشت پشیمان زاهدی شرابک ذوقی دیلیسر در عاقلا مکن کاری که آورد پشیمانی ای عاقل بر
ایش ایلمکه پشیمانلق کتوره تارک عشق الهی البته پشیمان اولور دیمکدر از در در ارزوی تا ز
شادی زنم دست بر کون قبومدن ایرکل تا سرور رمدن الوردم یعنی الفاخم رصیم روشنی بمن نبید
راستی بمهای یاکه استقامت حصولی ایله روشنلک متصل اولدی زیرا راستلق سبب نجات وسرور در
مصراع اولدن مراد اول یار عزیزک وصالنی طلبدر مصراع ثانیدن مراد استقامت سبب وصال وروشن
دللک ایدوکن بیاندر جمع کن باحسان حافظ پریشان را زیرا پریشان حافظی براحسانله جمع ایله ای شکنج
کیسویت مجمع پریشانی ای جانان که سنک کیسوک بو کلمی پریشان لغک مجمعی در روز بره نظام صورتیله عرض
حال ایدوب براحسان طلبی ایکوره ظرافتله کندوسندن بر مخاطب ایلمش در بو اسلوب شوانکه عادتیدر
کر تو فارغی ازمن ای نکار سنکین دل ای مستغنی ده رحم نکار اکر سن بندن فارغ ایسک یعنی باکه التفات
اتمیه سن حال خود بخواهم کفت پیش آصف ثانی آصف ثانی نک حضورینده کندو حالمی دیسم کرک یعنی سندن
وزیره شکایت ایدرم ولة ایضا هوا خواه توام جانا و میدانم که میدانی سنک محبکم ای جان و بلورم
که بلورسن که هم نادیده می بینی و هم ننوشته میخوانی که هم کورلمش کورورسن و هم یازلمشی اوقورسن خطاب
خدایه درکه بو حال الکه مخصوص در ملک در سجده آدم زمین بوس تو نیت کرد ملک آدمه سجده اتدوکده سنک
زمین بوسکی نیت ایلدی که از حسن تو چیزی یافت بیش از حد انسانی زیرا انه منسوب اولان
حددن یعنی حقیقت انسانیدن سنک حسنکدن آدمده بر نسنه بولدی یعنی فهم ومشاهده ایلدی زیاده ح
خطاب خدایه درکه نورک آدمده پنهان ایدوب ملکلره اکه سجده اتمکله امر ایلدی شیطان کبرو غرور سبیله
ملکلرله سجده اتمدی ملائکه دن برسی اول سری مشاهده ایلمدی که ابلیس مشاهده ایلدی زیرا سجده ده
دکل ایدی منطق الطیرده مفصل مسطوردر زمین بوس بوراده تعظیم معناسنه در که بوستانک بو بیتیده
روشندر بیت خدایت ثنا کفت وتبجیل کرد زمین بوس قدر تو جبریل کرد سجده وتواضع وقصور نفس
اعتراف ایلمک معناسنه کلور بحالنه کورره خم جعدت بنا میروکنون مجموعه طهارت سنک زلفکک
خمنه تحسین که شمدی کوکل مجموعه سیدر از ان بادا یمنی بادت که انکیز دپریشان اول باددن سکا ایمن لك

اولنشو پریشانلق قوپر یعنی سکا پریشان والم ویر خطاب مرشده درکه انک طریقت و حقیقت جهتندن اولان
انتظام و جمعیته احسان درکه مریدلره دایم اندن فیض ایرشور امیدا زبخت میدارم که بگشایم گره بند سر
بخمدن امید طوتارم که انکله قوشاغمی چوزم خدارا ای فلک من گره بگشا رسنانز الدیکونه ای فلک عداوت و تعصبی
ترک ایدوب بکا بشارتله گوستر و معاونت ایله ترکیب معناسی الکدن بوشنغی گیدر دیمکدر مراد ذوب الهی حصولندن
اوتری فلکدن مساعده و معاونت طلب اتدوکن بیاندر بیغتان زلف و صوفی را ببازی و برقص آورد رنگا
سلک و صوفییه بازی و رقصه گتورر که از هر رقعه دلقش هزاران بت بیفتانزکه انک دلقنکن هر رقعه سندن هزاران
بت سلکه سن خطاب خدایه در زلفدن مراد اسرار الهیه در مراد بو درکه مرایی یه اسرار کدن بر حالت ویرکه ریا
ایلدوکی ولان قباحتلری اندن زایل اولا چراغ افروز چشم ما نسیم زلف خوبانست بزم چشمم چراغنی نور رسندرجی
درونش ایدجی خوبلرک زلفی نسیمیدر مباد این جمع را یارب غم از باد پریشانی یارب بو جمعه پریشانلق بادندن
غم اولمسون خوبا ندن مراد اولیاء الله اولمق روشندر که گوکلک گوزنه انلرک جمالندن عشق الهی نوری ایرشور
و جهاندن اسماء و صفات اولمق ممکندر که مراد بویله اولورکه انلر نفعی بزدن دور اولمسون ملامت کوچه در
یا بدرازز عشق و معشوق عاشق و معشوقک رازندن ملامت کوی نه فهم ایلر نهبیند چشم نابینا مصور
اسرار پنهانی اعمی نک چشمی گورمز خصوصا گیزلو سرلری که حالات عشقدر مراد حق تعالی حضرتیله عاشق اولرینه سینده
اولان اسراری عوام فهم اتمکه قادر اولمز دیمکدر رهلو از همراهان بودن طریق کاردانی نیست یولداشلردن
هلو اولمق کاردانلق طریقی دگلدر بکش دشواری منزل بیاد عهد آسانی آسانلق و حضور زمانی
شوقنه منزلک زحمت و صعوبتنی چک مراد ذوب و وصال رحمان شوقنه عشق و ریاضت مشقتلرنه تحمل ایله
دیمکدر دریغ ان عشق شبگیری که درخواب سحر بگذشت حیف اول صباحه دک اولیق عشق و طاعت سحر
اویقوسندن گیدی یعنی عشق و طاعتله احیا و لیل اولمدی بدانی قدر وقت ای دل دلی وقتی که در زمانی وفنک
قدرینی بلورسن ای دل اما شول وقت بلورسن که عاجز قاله سن مراد هوا و هوس صرف اتدوکک وقتک قدرینی
قیامتده بلورسن دیمکدر خیال چنبر زلفش فریبت میدهد حافظا انک زلفی چنبرنک خیالی سکا فریب ویرر ایدی
ای حافظ یعنی سنی الدر نگر تا حلقه اقبال ناممکن نجنبانی نظر و فکر ایله تا حاصل اولمز دولت حلقه سنی دپرتمه سن
یعنی محاله سعی اتمیه سن مراد نفسک صورت ضلالتنده اولدوغنه فریفته اولوب مغرور اولکه هرکز نفسک سیره رکم
اولمز دیمکدر زلفدن مراد ظلمت کون اولمقدر بو مصراع ثانی انوری نک تضمین ایلمشدر وله ایضا

بدن

هزار جهد بکردم که یار من باشی یعنی بیک جهد ایلدم که بنم یارم اولهسن مراد بخش دل بی قرار من باشی بنم قرارسز
کوکلمه مراد تعشقیله اولاسن دمی بکلبهٔ احزان عاشقان آی بردم یعنی عاشقلرک کلبهٔ احزانینه کلهسن شبی انیس
دل مهجور من باشی برکیجه بنم باسلو کوکلمک انیسی اولاسن مراد تجلی ذات طلب ایتدوکن بیاندر چراغ دیده
شب زنده دار من کردی بنم کیجه ایله اویوقجی چشمک چراغی اولاسن انیس خاطر امیدوار من باشی بنم امیدلو
خاطرمک انیسی اولاسن مراد استیناس حب الهی طلب ایتدوکن اشعاردر من این مراد ببینم بخواب یخشسی
بن بو مرادی بر نمیتیب خواهنده کوز رمی کجای اشک روان درکنار من باشی اشک روان بر نه بنم کنارمده
اولاسن مراد بودر که مشاهدهٔ جمال چوندر که اشکار امیسر اولمدی باری دوشمده اولیدی دیو تمنی اظهار
ایلر از آن عقیق که خونین دلم زعشوهٔ او اول عقیقدن که انک عشوه سندن خونین دلم اکر بنم کلمه راز دار
من باشی اکر بر شکایت ایدم بنم رازدارم اولاسن یعنی شکایت ایدم غیره اتمیم بو محلده کلنجه خطاب خدایه در
ور مرشده مراد اولمق جایزدر چو خسروان ملاحت به بندگان نازند چونکه ملاحت خسرولری بندهلریله
تغنج ایدهلر تو در میانه خداوندگار من باشی سن اورتادهده بنم سیدم اولا که بنی بندهلکه قبول ایدهسن
خسروانده مراد اولیاء الله در شود غزالهٔ خورشید صید لاغر من غزالهٔ خورشید بنم لاغر واحقر
صیدم اولور که هوای چو تو یکدم شکار من باشی اکر سنجلین بر آهو یعنی سن آهو بردم بنم شکارم اولاسن
بو اکی محلده و بو محلده خطاب مرشده در مرشدی محبوب منزلهسنه تنزیل ایتکله آهو یه تشبیه ایتمشدر غزالهٔ شیکی
دلیک خورشیدی غزاله یه تشبیه ایتمشدر زیرا خورشید مؤنث غیر حقیقیدر تانیثه اعتبار ایله غزاله مؤنث حقیقیدر
مراد مرشدک فضیلهٔ عالی قدرلیدوکن بیاندر غزاله دیشی کیک و افتابک ارتفاعی اما اولدوغی
سه بوسه کز دولت کرده وظیفه من آکی لبکدن باکه اوچ بوسه وظیفه ایلمشسن اکر ادا ایلمزسک قرض دار من
باشی اکر ادا ایلمیهسن بنم مدیونم اولورسن خطاب مرشده در که کندوسنه فیض و ارشاد وعده ایلمش ایدی در آن
چمن که بتان دست عاشقان کیرند اول چمنده که محبوبلر عاشقلرک النی طورلر لطف و احسان ایلرلر که
ز دست بر آید نکار من باشی اکر الکدن کلورسه بنم نکارم اولهسن و باکه رعایت ایلیهسن خطاب مرشده در
بتان بوندن مراد مرشدلردر مراد مرشد کندوسنی مریدلکه قبول ایدوب ارشاد ایتمه سونه طلبدر من ار چه
حافظ شهرم جوی نمی ارزم بن اکرچه شهرک حافظی ام بر جوه دکرم مکر تو از کرم خویش یار من باشی مکر
سن کندو کرمکدن بنم یارم اولاسن خطاب مرشده در که اعتذار ایدوب ایدر اکرچه بکا مریدلغم تحققدر مقدر

اماسن کرمکدن قبول ایلیه **وله ایضا** یا بسما تکاکی درج من اللالی ای لؤلؤلرکه یعنی ای لؤلؤلره
پر اولمش حقه یه مشابه اولان دهان یارب چه درخوار امد کردت خطهالهای سنک اطرافکه هلاله مشبه
خطانه عجب خوب ولایق ویراشق کلدی مبسم فتح میم وکسر سینله مجلس وزن اوزره بوینده دهان معناسنه
در ومحلنه کوره اوکی دیش معناسنه دخی کلور منصوب در زیرا اولدیغی ایچون یارجلایچی تکاکی مفاعله
بابندن فعل مضارع مفرد مذکر غایب درینه معناسنه درجا لفظا منصوب انک مفعولیدر انک فاعلی
مبسم راجع اولان ضمیر درکه تحتنده مستتر در من بیانیه در یارب عجب معناسنه در چه استفهام در رود در خور
لایق معناسنه در هالی دهانه یانسبت ایچوندر حالی خیال وصلت خوش امید هم شد سنک وصال
خیالی باکه لطیف وزیب دیرد مفرد رایار تا خود چه نقش باز داین صورت خیالی اوز خیاله منسوب اولان
صورت خود عجب نه نقش ظهوره کتوره اندن نه فایده حاصل اولور مراد وصال جانانک خیالی تصوردر
اولدیغی اشعار در دل رفت و دیده خون شد تن خست وجان زبون شد کو کلم کتدی و چشم خون
اولدی وتنم پاره لندی وجانم زبون اولدی فی العشق عجبا یاتین بالتوالی متعدده کثیره عجیبه کلور جمع
یعنی عجب نسنه لر وار در ایلد عجب نسنه لرکه بری بری ارد نجه کلور مراد عشق الهی ده اولان صعوبتلری
بیاندر که نهایتی یوقدر فی العشق جار مع المجرور محلا مرفوع متعدد خبر در عجبات لفظا مرفوع مبتدا در
متعجب اسم فاعل در یاتین فعل مضارع جمع مؤنث غایبه در فاعلی ضمیر بارز در که معجباته راجعدر بو جمله
محلا مرفوع خبر بعد خبر در عجباتک بالتوالی جار مع المجرور محلا منصوب مفعولیدر فعل مذکورک دل خونابه شدم صنعتیلر
ز دست شن و زناز چشم مستش انک اللندن وانک مست چشمنک نازندن کوکلم اولدی اذیت با
بالزرایا بالهوی و مالی بر معیبت لرنه ایذا اولندم نه دره محبت ایچون و نیم ایچون مراد محبتدن نه
عجب حاله کرفتار اولدم دیمکدر اوذیت فعل ماضی مجهول نفس متکلم وحده در افعال بابندن که مصدری
ایذا در رزایا مصیبتلر معناسنه در ما استفهامیه در تعجب ایچون هوا محبت معناسنه در مراد عشق
الهی در غریب حالات خت هده اتدوکی اشعار در خوی تو کر نکردد هرکز دکر نکردد سنک خوبک اکر
دونمیه یعنی اکر ترحم اتمیه سن هرکز کر وطولنمیه عاشق درین جوانب عارف درین خیالی عاشقلر بوجانباره
عارف بوطرفاره خطاب خدایه درکه کمال استغناسنی بیاندر نگار اکیابتری عنا موتیغی و هادی ای را کب
که بنم عهد مدن و مرشد مدن بری اولورسین ان تلق اهل نجد کلم تجب حالی اکر خلقنه ملاقی اولورسیک

بنم حسب حالمی آنلره سویلیه بشر فعل مضارع متکلم مذکر مخاطبدر تنفعل بابندن اصلی تبشری ایدی بر تا حذف
اولنوب یا الفه قلب اولندی موثق مجلس ورنگین وزره عهد معناسنه در هادی اسم فاعلدر که مراد مرشددر
حرف شرط و تعلیق فعل شرطدر که ان ایله مجزومدر فاعلی کتنده انت مستتردر اهل لفظا منصوب مفعولیدر ما
قبلنده اولان فعلک مضاف در نجد لفظا مجرور مضاف الیهیدر کلم امر حاضردر تفعیل بابندن فاعلی کتنده
مستتر انت در بسب حالی انک مفعولیدر مراد بودر که ای اهل طریقت دن ایکن ناقص عهد اولوب مرشددن
اعراض ایدجی بزم دیاریز اهلنه ملاقی اولور ایسک بنم حسب حالمی و سلوکده اولان تتبعاتمی آنلره بیان ایله نجد
دریاء یده بر قبیله نک شهریدر که تشبیه تمثیلی در احتمال در که نجددن مراد مدینه منوره اوله یار اکیادن مراد
اول جانبه کتمش کمسه اوله که انک سببیله اول جانبه اشتیاق عرض ایده نته که حضرت جامی نجد ذکریندن یثرب
مراد ایدنمش اولا یثرب مدینه منوره در **بیت** بنجد میکویم وزان قصدم زمین یثربست * کافتاب حور
وحورشید کرم را مغربست * دلبر عشقبازی خونم حلال دانست دلبر عشقباز لقده بنم قانمی حلال ایلدی
فتوی شرع چونست ای زمره موالی ای موالی بلوک شرعی فتوی سی نیجه در دلبردن مراد محبوب حقیقی در
که عاشقلرن هلاک ایدوب فی هده جمالنی دیت و ریر العین ماتنامت شوقا لاهل نجد اهل نجده اولان
شوقدن ایچون چشمم اویومدی والقلب ذات وجد دا انها العضالی و قلب وجد صاحبی در رجال بوکه
انک ذاتندان شدت درد والم وار در العین مبتدادر ما تنامت جمله سی انک خبریدر ما نافیه در تنامت فعل
ماضی مفرد مؤنث غایبه در فاعلی کتنده مستتر هی راجعدر عینه عین مؤنث سماعی در شوقا مفعول در
القلب مبتدادر ذات انک خبریدر که وجده مضاف در وجد بونده غصه معناسنه در عضالی خم عضله
شدت معناسنه در اولکی نجد ده ذکر اولنان اکی وجه جایزدر بعد نده حی لله ذات رمل کان الحبیب فیها
السه ایچوندر رمل ایله ذات رمل که حبیب انده در طار العقول طرا من نظرة الغزالی عزالک بر نظرندن
عقللر جمیعا او چدی یعنی عاشقا اولوب عقل اولدیلر انک بر نظرنده طرا جمیعا معناسنه در غزالیک
یعه رسی در که محبوبیمی اکا تشبیه انمش در اخرنده یا اشباع ایچوندر ذات رمل بر موضعک اسمی در لله جار
مع المجرور مقدم خبردر ذات مبتدادر که رمله مضاف اولمشدر کان افعال ناقصه دن بر فعلدر الحبیب لفظا
مرفوع اسمیدر فیها جار مع المجرور محلا منصوب خبریدر کان جمله سی محلا مرفوع صفتی در ذات کلمه سینک طار
فعل ماضی العقول لفظا مرفوع فاعلی در طرا لفظا منصوب تمیزدر من بیانیه در نظرة بناء مره در کرعایلی

وزیرک از چار چیز دوست بنسنه دن فراغت ایتمه اکر عاقل و زیرک ایسک امن و شراب بی غش معشوق
وجای خالی امن وصافی شراب معشوق وحالی بر معشوقدن مراد باری تعالی در جای خالی دن مراد خلوت
وغلبه دن شراب دن مراد عشق الهیدر می دهکه کرچه کشتم نامه سیاه عالم شراب و بر که اکرچه عالمک نامه
سیاهی اولدم نومیدکی توان بود از فضل لایزالی الله تعالینک فضلندن نچون نومید اولمق اولور یعنی
امیدی قطع ایلزم نامه سیاه زیاده کنهکار معناسنه در بیت الهی الهی خطا کرده ایم توبه برما مکیر انچه
ما کرده ایم ، ساقی بیار جامی و ز خلوتم برون کش ای ساقی بر جام کتور و بنی خلوتدن طاشره ایله تا در
بدر بکردم قلاش و لاابالی تا رند و لاابالی در بدر کردم مراد عشق الهی ایله کسوت ملامیه ده اولمش طلب در
ریادن خلاص بولمغدن او تری ساقیدن مراد مرشددر چون نیست نقش دوران بر هیچ حال ثابت چونکه
دوران نقشی هیچ بر حال اوزره ثابت دکلدر حافظا مکن شکایت تا میخوریم حالی ای حافظ شکایت ایلمه
شمدی شراب نوش ایدلم صافیست جام خاطر در دور آصف عهد خاطر جامی صافدر آصف زمانکه دورنده
قم فاسقنی رحیقا اصفی من الزلالی قالق باکه زلالدن صافیرک رحیق ایچور رحیق جنت شرابی در زلالی ده
یا اشباع ایچوندر مراد مرشددن شراب عشق طلب اتدوکن اشعار در که رحیق دن صافیرک و لذیذ
رکدر قم امر حاضر در قائم بیتوم دن فاعل مخفیده مستتر انت در فاسقنی امر حاضر در نون وقایه دریاء
متکلم محلا منصوب مفعول به در رحیقا لفظا منصوب مفعول در اصفی اسم تفضیل در که بو بنده استعمال من ایله در
بوذکر اولنجق اکی بیت آصفک صفتیدر الملک قد یباهی من وجده وجده ملک آنک شوق و حالندن
و بخت و اقبالندن تحقیق تفاخر ایله یارب که جاودان باد این قدر و این معالی ای بنم ربم سنده راسنه
استرم که بو قدر و بو معالی ابدی اولسون ملک سلطنت و مملکت معناسنه اولمق جایزدر و مملکت معنا
اولوب ذکر محل و اراده حال قبیلندن اولمق جایزدر که مملکت معناسنه خلق مراد اولنه یباهی مفاعله
بابندن فعل مضارع غایب در تفاخر ایلر معناسنه فاعلی هو در مستتر ملکه راجعدر وجد بونده
شوق وحال معناسنه در جد بونده جد بونده بخت معناسنه در معالی شرفلر و رفعتلر معناسنه در که
علودن علا و معلا اولمق جایزدر که اکیسنک بله معناسی جمع معالی کلور سنذر ز دولت کانه شکوه و هیبت
عدل و لطف و کرمله دولت و سلطنت تختنی روشن و لطیف ایدیجی شکوه و هیبت معدنی برهان
ملک و ملت بو نصر المعالی ملکه و ملتک برهانی یعنی مصطفی بو المعالی اوعلی بو نصر در برهان دلیل قاطعدرکه

اکی قسمدر بری لمی برانی درکه بری اثردن مؤثره و بری مؤثردن اثره استدلالدر **ولها ایضا** سبت
سلمى بصدغيها فؤادى سلمى اكى زلفيله بنم قلبمى اسير ايلدى وروحى كل يوم لى ينادى و بنم روحم هر كون
باكه ندا ايلر يعنى قلبمك غوغاسندن ناله وفرياد ايلر سبت فعل ماضى مفرد مؤنث غايبه در سبى دن كه اسير ايتمك معناسنه در
سلمى نك فاعليدر صدغ زلف صدغين اكى زلف معناسنه در ياء مضاف اولمغله نون ساقط اولوب صدغيها
اولمشدر فؤاد قلب معناسنه دركه ياء متكلمه مضافدر مراد بودركه معشوقك جميع اسرار الهيه وغيب
هويتله كوكلمى اسير ايلدى روحى تحيرنده ايلركه عجب قلبمك حالى نيجه اولدى سلمى دن مراد بونده محبوب حقيقى
دركه تأنيث جانبى ملحوظ دكلدر زيرا كه محبوبه تشبيه ايتدكلرى وقت تذكير جانبى ملحوظ دكلدر بو حالات
تشبيه اعتباريله در والا تعالى شانه عما يقولون خدايا برمن ببخشاى اى خدا بن عاشقه ترحم ايله
وواصلنى على رغم الاعادى و بنى كندوكه واصل ايله دشمنلرك رغمنه مراد خدادن ترحم ووصال طلبيدر
اعاديدن مراد شياطيندر اعادى جمع اعدادر واعدا جمع عدودر واعدا اصلنده اعداى در افعال
وزنى اوزره واصل بونده امر حاضردر مفاعله بابندن رغم بورنى اوزره دمكدر كه تركيده كورلك
ديرلر بعض نسخده خدايا واقع اولمش در خطاب نيه خدايه در خدايا ذاتك ايچون معناسنه اولور امن
انكرتنى عن عشق ليلى اى شعر كمسه كه ليلى نك عشقندن باكه انكار ايلدك تز اول رو يكى لولى بوادى
سن اول دن بر محبوبك يوزنى كورمك كرك ايدوك يعنى عاشق اولوب احوال عشقدن خبردار اولسيدك
باكه منكر اولمزدك تز اول تيز اول معناسنه در رو يكى لولى يوزى يكى لولى معناسنه در لولى محبوب در تراى
ببايد معناسنه دردى ديدى معناسنه در همزه حرف ندادر كه آوب ايچوندر من منادى موصولدر انكرتنى
فعل ماضى معلوم مفرد مذكر مخاطب در تا محلا مرفوع فاعلدر يا محلا منصوب مفعولدر نون نون وقايه در
كه اعرابدن حفظ ايدر عن حرف جر عشق لفظا مجرور مضاف در ليلى تقديرا مجرور مضاف اليه در كه همچو مست
بيهوش دل دايره محبت درياسنده غريق عشق كبى كه بغلبين سنك كوكلك كيدوى و تحير اوليدك همچو من
مست بيهوش دل دايره كه بغلبين سنك كوكلك كويبيى غريق الفتى في بحر الوداد اى محبت درياسنده غريق
عشق كبى كه همچو مست كه همچو من ترا معناسنه در بيهوش دل برفتى دل معناسنه در دايره متحير شدى معناسنه در
بيهوش دل برفتى دل معناسنه در دايره متحير شدى معناسنه در دايره لفظنك معناسى مصراع ثانيه مصدر در
غريق كوبيك تقديرنده در مراد اى باكه منكر اولان كمسه جمال جانان فتنه سيله اكر متحير اوليدك بنم

حالی بلوریدک دیکدر بهر ماجان غرامت بسپریم ایا نکه جانی بر عوض تسلیم و نثار ایلرز غزه
یکدوی دوشتی از اعادی اگر بزد ن برادب سزلک کوردک ایشه بای معناسنه در جان معلومک
جایزه معناسنه در غرامت عوض وجرامعناسنه در سپریم بسپریم معناسنه در غزه اگر تو معناسنه در
یک معلوم در روی زرشتی بادب معناسنه در از اما ارزها معناسنه در مراد عتقده ترک ادبه زیاده
قباحت ایدوکن بیان ایدر غم یار رت بوانس خوردنا چار البته سکا یارک غمینی چکمک کرک وغزه واپی اکیت.
نشادی و کرنه کبروکورسن اولسنه بیه که سن اگر قادر اولمزسن غم یار رت معلوم در بوانن بیان ایدر معناسنه در
خوردخوردن معناسنه در ناچار بالضرور لکا معناسنه در وغزه وکرنه معناسنه در و اگر و معناسنه در
شادی کسر نونله نتوان معناسنه در مراد حق تعالی حضرتندن کلن بلالره صبر و تحمل لازم ایدوکن بیان ایدر
زیرا صبر اتمزسه درکاه عالیدن دور اولمق لازم کلور نگارا در غم سودای عشقت ای نگار سنک عشقک
سوادی غمنده توکلنا علی رب العبادی رب العباده توکل ایلدک انگار دن مراد بونده نفس
اماره اولمق زیاده روشن در مراد بودر که ای نفس سنک اصلاحکی خدایه تفویض ایلدک دل حافظ
شد اندر چین زلفت حافظک کوکلی سنک زلفک بو کلمه گیتدی بلیل مظلم والله هادی لیل مظلمده
والله هادی در حفظ ب نسخه چین زلف دن مراد نفسک هوا و هوسی در لیل مظلم دن مراد دنیادر
بلیلده با فی معناسنه در که شد لفظنه ظرف تانی واقع اولمشدر والله هادی دیدر دیمکدن مراد شو حالده
الله دن قلبمه هدایت امید طوترم دیمکدر رخش حافظ که دست غیب با گاه خاموش اوالی
حافظ که غیب الی ناگاه چنان سازد که خواهی روز شادی الحمدلله ایلرکه سرور کوننی استرسن
مراد حق تعالی حضرتندن کلن درد و بلادن شکایت ایلمه که خدای تعالی سنی بر درده ایرشدره
که اندن حصکره برحاله کرفتار اوله سن که اول حالکه متحیر اولاسن دیمکدر اکثر نسخه ده مملص دل حافظ
شد بتیند واقع اولمشدر **المقطعات** دل منه بر دینی و اسباب او دنیا یه و انکه اسبابنه
محبت اتمز انکه از وی کس وفاداری ندید زیرا که اندن وفادارلق کورمدی کس عسل با نیش ارینه
دکانه نخورد گمنه بود کان دن نیش بتر عسل یمدی کس رطب با خار ازین بستان نچید کمسه بو
بوستاندن خارسز بازه خرما دیرمدی مراد دنیانک ذوق وصفاسی محنت و بلاسز اولمز دیمکدر

هر بابامی چراغی بر فروخت هر برایام ده بر چراغ شعله لندردی چون تمام از وحت باد شش دردمید چون تمام
شعله لندی ای سوندردی بی تکلف هر که بردی نهاد حقیقت و عاقبتنی نظر ایتمدن هر کم کراکه محبت ایلدی
چون بدیدی خصم خودی بر وزید اول که چونکه معان نظر ایلدی معلوم ایلدی که کینه و دشمنی بسلردی
شاه غازی خسرو گیتی ستان غازی شاه جهان ایلجی بادشاه انکه از شمشیر او خون میچکید اول پادشاه که
انک تیغندن قان تام طمردی که بیک حمله سپاهی می شکست کا بر حمله ایله بر عسکری منهزم ایلردی که
بهوشی قلب کاهی می درید کاه بر صو یله بر قلب کاهی یرتردی سروران را به سبب میکردی سروردر
لری سیبسز حبس ایلردی گردنان را بگفه سرمی بریده متکبرلر و عالی قدرلرک گناه سز باشن کسردی از
نهیبش پنجه می افگند شیر انک خوف و هیبتندن ارسلان پنجه سن براغوردی دریا بان نام او چون
می شنید چون بیا بانده انک نامنی اشیدیدی عاقبت شیراز و تبریز و عراق عاقبت بولوجی چون سخ
کرد و دو قتش در رسید چونکه مسخ ایلدی و انک وقتی ایرشدی انکه روشن بد جهان بینش بدو اول که پادشاهک
جهان کورجی چشمی انک ایله روشن ایدی میل در چشم جهان بینش بدو اول که پادشاهک کشید انک جهان
کورجی چشمنه میل چکلدی دیمکدر بو سوزدن معلوم اولورکه بو وصفلو لنان پادشاه زیاده بی رحم
و خونریز ایمش بو سبب دن من لا یرحم لا یرحم حسبنجه کیندوسنه دخی شفقت و ترحم اولمش قطعه ساقیا
باده که اکسیر حیاتست بیار ای ساقی شرابکه حیات کیمیاسی درکتور تا تن خاکی من عین بقا گردانم تا نیم
خاکه منسوب جسمی عین بقا ایدهیم که هر گز فنا پذیر اولمیه مراد مرشددن عشق الهی که حصولی ایله حیات
ابدیه طلب اندوکی اشعار در چشم بردور قدح دارم و جان بر کف دست چشمی قدح دورینه اویمش
و جانمی کف دست اوزره طوترم بسر خواجه که تا ان نه هی ایتی ستانه خواجه نک باشی حقیچون تا دامکه
اناو یرمیه سن الماز سن خواجه دنمرادم پیرم اولمق تو شن در وزیر اولمق احتمال در مراد مرشد کامل در
غیر یه ارادت کتورمزم دیمکدر همچو گل در چمن از باد میفشان دامن گل چمن ده باد دن دامنی سلکو کی
کبی بندن دامنکی سلکمه یعنی بندن اعراض ایلمه زانکه در پای تو دارم سر جان افشانی زیرا سنک ایاغکه
جان ایلمک هوسنی طوترم مرشده خطاب ایدوب ایدر که بندن اعراض ایتمه که عمری سنک خدمتکده
کچورمکه استرم بر نشانه و شمالت نیو ازای مطرب اکی قبیل لو و اوج قبیل لو ساز اوزره چالوب ترنم ایله

ای مها

ای مطرب وصف آن ماه که در حسن ندارد تا نا اول ماهک وصفنی که حسنده تا نا طوتمز یعنی نظیری
یوقدر مراد رقص وسماعده مطربدن اوصاف حقی ترنم وصدا ایله طلب ایتدوکن بیاندر قطعه بلند
هوشش رهی فنهی ندا درداد بنده نکی عقل کوشته بر منوی یعنی بر هاتف ندا ویردی که حضرت احد لا اله
الا الله احد لا اله الا الله صفتیله اولان حضرتدن بو هم وجه در لا اله الا الله صفتیله متصف اولان احد حضرتندن
بو وجه اوزره احد مضاف اولور رفع تنوینیله اولمازمنیدن ایرشه ندا بو ایکی بیت در که ای عزیز
کسی راکه خوار است نصیب که ای عزیز شول کمسنه که نصیبی خوارلقدر حقیقت انکه نیاید بزور منصب
وجاه محقق در اول کیمسه قوتیله منصب وعزت بولماز باب زمزم وکوثر سفید نتوان کرد آب زمزم وکوثر ایله بیاض
ایلمک ممکن اولماز گلیم بخت کسی راکه بافتند سیاه شول کمسنه‌نک بخت کلیمنی که سیاه طوقودیلر مراد روز ازلده
اگر سعادت وگر شقاوت هرنه قسمت اولندیسه اندن غیری اولماز دیمکدر قطعه دل بسته سر نا مردی در سخاوت
عمرو زید ای غافل کمسه عمرو وزیدک سنی سنه کوکل بغلمه کس نمیداند که کارش از کجا خواهد گذشت زیرا
کمسه بلمز که انک کار و مرادی قنده فتح اوله گرکدر بیت ملکی سعد یا دیده بر دست کسی که بخشنده
پروردگار است وبس ز و تو کل کسی نمیاید که توکل منی یوریک ای توکل ایله بلمز میسن که ینم قلمیلا اوجی
نقش هر صورت که زد رنگی دگر بیرون فتاد هر صورت نقشنی که اوردی بر غیر رنگ طاشره دوشدی یعنی
عکسی اولدی بو بیت اک بیان ایلر شاه هر موزم ندیده بآن همه صد لطف کرد هر زر شهر نکتنهای بونی
کورمدی و مدح وسوالسز یوز لطف ایلدی هرز دعا اوله وزن ایچون در شاه یزدم دیدند حشمتش
گفتم و هیچ نداد یزد شهر نکتهای بنی گوردی والمدح دیدم وباکه هیچ نسنه ویرمدی کار شاهان اینچنین
چنین باشد تو ای حافظ مرنج شاهلرک کاری حالی بو کبی اولور سن ای حافظ انجنمه داور روزی
رسان توفیق ونصرتشان دهاد رزق ایرشدرجی حاکم که مراد الله تعالی در انلره توفیق ونصرت
ویرسون قطعه روح القدس آن سروش فرخ جبرئیل اول مبارک ملک بر قبهٔ طارم زبرجد
زبرجد رنگ فلکک قبه‌سی اوزره میگفت سحرگهان که یا رب سحر وقتلرنده ایتدی که یا رب در دولت
وحشمت مخلد ابدی دولت وعظمتده بر مسند خسروی بماناد پادشاهلق تختی اوزره قالسون منصور
مظفر محمد محمد ابوعلی مظفر مظفر ابوعلی منصور مضاف اعتبار اولنمز پس معنی بو بیله اولور محمد ابوعلی مظفر منصور
قالسون حافظ بو ایکی پادشاهی ذم مدح ایلمشدر قطعه بعهد سلطنت شاه شیخ ابو اسحق شیخ ابو اسحق

شاهك سلطنتی زماننده به پنج شخص عجب ملك فارس بود آباد بش كمسه ایله فارس ملكی عجب معمور
ایدی نخست پادشاهی همچو او ولایت بخش اول شیخ ابو اسحاق كبی ولایت بخش بر پادشاه ایدی كه جان
خویش بپرورد و داد عیش بداد كه كند و جانی بسلدی و عیشك ذوق دادینی ویردی یعنی اهل ذوق
و عادل ایدی دگر مربی اسلام شیخ مجد الدین برزخی اسلامی ترتیب ایدجی شیخ مجد الدین در كه قاضی به
از و آسمان ندارد یاد كه اندن یك بر قاضی آسمان یاد طوتمز یعنی كلمش در دگر بقیه ابدال شیخ امین
الدین بری دخی بقیه ابدال الولان شیخ امین الدین در كه بیمن همت او كارهای بسته گشت دگه انكه همتی
نك یمنی بغلنمش ایشاری اچدی یعنی مستجاب الدعوه ایدی دگر شهنشه دانش عضد كه در تصنیف ای
دخی عالمك شاهنشاهی عضد در كه تصنیفده بنای كار مواقف بنام شاه نهاد مواقف اثرینك
بناسنی شاهك نامنه قودی یعنی متن مواقفی شاه نامنه تالیف ایلدی كه دیباجه سنده بو یله مسطوردر
مجیز ممالك الاكاسرة بالارث والاستحقاق جمال الدنیا والدین ابو اسحاق دگر كریم چو حاجی قوام دریا دل
دل بری دخی دریا دل حاجی قوام كه كریم ایدی كه نام نیك ببرد از جهان به بخشش و داد كه بخشش و داد ایله
جهاندن ایو نام الندی حاجی قوامك وزیر اولمسی بخشش و دادی معلوم در و بر مجلده صاحب
قران دیمشی در نظیر خویش بنگذاشتند و بگذشتند كند و نظیرلرین قومه دیلر و عالمدن كندیلر و سعی ایلدیلر
خدای عز و جل جمله را بیامرزاد خدای عز و جل جمیعنی یارلغه سون مراد ایولكرین ذكر اولنورلر بعد
الوفات خیر دعا الورلر یوب خیر و احسان اتمكه خلق ترغیب درر یعنی قطعه گدا اگر گهر پاك داشتی
در اصل گدا اگر اصلنده پاك ذات طوتسیدی بر آب نقطه شرفش مدار بایستی حیا نقطه سی نك عرضی
اونده اكه قرار و مدار گرك ایدی هرگز خلقدن دلنمك گرك ایدی ز آفتاب نكردی فسوس جام زرش
اگر آفتاب تمسخر اتمیدی انك آلتون قدحی چرا تهی می خوشگوار بایستی نیچون مضمنی لطیفه شرابدن
نوشش گرك ایدی پس معلوم اولدی كه آفتاب خلقی تمسخر ایلر انك ایچون بوشش قدح گوستر اگر
سرای جهان را سر خرابی نیست اگر جهان سراینه خراب اولمق هوسی یوق ایسه بنای او به از این
استوار بایستی انك بناسی بوندن یك محكم گرك ایدی بو قدر تبدیلات و تغیرات گركز ایدی
زمانه گر نه سر قلب داشتی كارش زمانه اگر قلب و قلابلق هوسی طوتمیدی بدست آصف
صاحب عیار بایستی انك كار و احوالی صاحب عیار وزیرك الندە گرك ایدی پس زمانه نك

اموری

امورى صاحب تدبير اللنده اولمق جهانك خراب اولماسنه نشانه در كار زنك معناسى مصراع
ثانيه قيد اولندى سهولت معنى ايچون چو روزكار جز اين يك كريم بيش نداشت چونكه روزكار
بو بر كريمدن غيرى اردوق طوتمدى بعمر مهلتى از روزكار بايستى روزكاردن عمرنه بر مهلت كرك ايدى
مراد عمرى بوندن زياده كرك ايدى ديمكدر قطعه سمع خواجه رسان اى نديم وقت شناس خواجه
نك سمعنه ايرشدر اى وقت شناس نديم بخلوتى كه در و اجنبى صبا باشد بر خلوت ده كه صبا انده اجنبى
اولا مراد صبادخى اولميه ديمكدر تقديريوبليه در صبا در و اجنبى باشد سرورى افندى ره انده صبا او
صبادن غيرى اولميه ديمش در تركيب لكى وجه بله ظاهر اولور اما وجه اول محله ملايم دور زيرا انده
مبالغه وار در تنبيه و تاكيده مناسب در لطيفه بميان آر و خوش بخندانش او ترايه بر لطيفه كتور
وانى خوش كلدر به نكته كه در ان باد ران رضا باشد بر نكته ايله كه انك كولمنك انده رضاسى اولا بس
انكهش بكرم اين قدر بلطف بپرس صكره اول وقت اكه كرمكدن لطفله بو قدر صعدر كه كرو ظيفه تقا
كنم روا باشد اكر وظيفه تقاضا ايدم روا اولورمى مراد ظرافتله و بردن وظيفه طلب ايدر خواجه
مراد و زيرا اولمق روشن در قطعه تو نيك و بد خود هم از خود بپرس كه نيك و بدى يعنى ايو
عملكى و بيرامز عملكى بنه كيدركدن صور چرا بايدت ديكرى محتسب نيچون بر غيرى كلمسكا محتسب كرك و من
يتق الله يجعل له شغل كمسه كه الله تعالى حضرتندن خوف ايده الله تعالى انكه كه مخرج قلور و يرزقه من
حيث لايحتسب واكه بعدق و يرر ظن اتمدكى يردن قطعه بر شو خوانم زدفتر اخلاق اخلاق دفتر ندن
سكا او قورم آيتى در وفا و در بخشش وفاو احسان ده بر ايت هر كه بتر اشدت جكر بجفا هر كيمكه جفا
ايله سنك جكركى طرملمه يعنى سكا جفا ايدوب ام ديره همچون كان كريم زر بخشش كريم معدن كبى اكه
التون بغشله كم مباش از درخت سايه فكن سايه صالحى درخت دن كم اولمه هر كه سنكت
زند ثمر بخشش هر كيمكه سكا طاش اوره اكه يمش بغشله از صدف يادكير نكته حلم حلم نكته سنى
صدفدن ياد طوت انكه برد سرت كهر بخشش اول كمسه كه سنك باشكى كسر اكه كوهر بغشله بو اوج
مصراعده بخشش كيما تقديرنده در قطعه سراى و مدرسه و بحث حلم و طاق و رواق سراى و مدرسه
و علم بحثى و كمر و چار طاق چه سود چون دل دانا و چشم بينا نيست نه فائده چون بليچى كوكل و كوز بكى
كوز يو قدر سراى قاضى يزد ارچه منبع فضلست يزد قاضى سنك سراى اكرچه فضل منبعى در

سنك
خلاف نیست که علم نظر درای نیست خلاف یوقدر که انده علم نظر یوق در مراد ظرافتله یزد قاضی
چشمنه دخل ایدوکن بیانه در علم ایکی قسم ضروری ونظری در ضروری نظره محتاج اولمیان علم نظری
نظره محتاج اولان علم در نظر ملاحظهٔ معقول در تحصیل مجهول ایچون ومصراع اخیردن مراد علمنه
داخل اولمق احتمال بعیدر زیرا ارچه منبع فضلست دیشدر قطعه حسود خواجه ما را بگو که بد
پسند بزم خواجه مزک حسودنه دیکه ضرر بکنمه ونا معقول سویلمه وگرنه دور زمان چه بدست چرخ
اندهد یو خصم دور زمان سکا یرامزدن غیری جزا ویرمز ملکی شبیر کیم هرگز بعقل وفکر فضول خصومت
وعناد ایتمه زیرا هرگز فضول عقل وفکر له فلک زمام تصرفه بدست مانده هد فلک تصرف یوللرینه
بزم المره ویرمز فلک ذکری مجاز در زیرا که در نظر جم جهان بیارایند شونک برله که جلک نظر ننده جهانی
زینت ایلرلر برک گوهر جام جهان نما نمانده هد جام جهان نمانک گوهرلری ترکنه ویرمز جم دن مراد سلطان
پیغمبر عم درکه دنیا ایچون عشق وطامع ترک ایتمشدر نعوذ بالله اگر تیر ز آسمان بارد نعوذ بالله
اگر آسمان تیر یاغمه که بارد در حرم کبریای ماند هد که او تیر بنده حرم کبریایه یتیشور وجارت دیرمیه
یعنی جنابه قدسک وصولنه مانع اوله کیم ثمت حاجی قوام ماکر قدر بزم حاجی قوام کی نعمی یعنی تحو
که قدر دان زبهر مصلحت خود بدین رضا نه دهد کندونک مصلحتندن اوترو که رضا ویرمز مراد
منع کندر ایچون اولمز دیمکدر نه دهد کا فاعلی خواجه یه راجع اولان ضمیردر قطعه شاها مبشری
ز بهشتم رسیده است ای شاه جنت دن باکه بر بشارت ویرجی یتیشدی رضوان سریر قصور وسن
وسلسبیل گوی رضوان سلطنت لو حور کبی وسلسبیل موی لو رضوان سریر رضوان سلطنت لو
معناسنه درکه سریر تخت معناسنه درکه بونک کبی محلده سلطنت دن عبارتدر خوش لفظ و پاک معنی
وموزون و دلپذیر خوش لفظ لو و پاک معنی لو و موزون و دلپذیر در صاحب جمال و نازک و بکر
ولطیفه گوی صاحب حسن و نازک و بکر ولطیفه گوی صاحب حسن و نازک و بکر ولطیفه گوی در بو
اوچ مصراع مبشرک صفتیدر گفتم بدین سراچه زبهر چه آمدی اول مبشره ایتدم بو سرایه نه کزه
ندن اوتری کلدی سراچه دن مراد دنیادر گفت زبهر مجلس شاه فرشته خوی فرشته خویلو شاهک
مجلسنه اوتری کلدم دیدی آنکون زصحبت من مفلس بجان رسید شمدی بن مفلسک مجلسندن
مصاحبتندن زیاده مضطرب اولدی نزد یک خویش خوانش وکام دلش بگوی آنی کندو حضورکه اوقی

وانک مراد دلنی استه یعنی مرادنی نه ایدکین صورتده حاصل ایلیه بو اوصاف ایله موصوف اولان کشنه ونک طلبیدر
ومرشددن مرادده هم طلبیدر حاصل معنی کنده وشی زیاده پریشان و پراکنده خاطر اولدی عملده پادشاهدن
رعایت واحسان طلبیدر قطعه بدین ظلمت سرا تاکی ببوی دوست بنشینم بو ظلمت سرای ده نچنه دکین دوست
امیدیله اوتوریم گهی انگشت در دندان گهی سر بر سر زانو گاهی تحیرده پرمنعم دیشنده گاهی غمدن باشم
دیز باشی اوزره مراد بو عالم ظلمات ده وصال جاناندن محروم عالم قبض لمنده منقبض ومتحیر اولدی غم اشعاردر
دوستاندن مراد باری نعمدر بیا ای طائر فرخ بیاور مژده دولت گلای مبارک طائر دولت مژده سنی
کتور عسی الایام ان یرجعن قوما کالذی کانوا قریب اولدی که ایام رجوع ایدلر قومه شول قوم کبی که اولدیلر
یعنی امیدوارم که قومه اوله کمی بری بر بریله صلا ایده وبعده ستلق ایده لر بو مصراع رابع کنده ونک دکلدر
مراد قرب الهی نک حصولنه طلبیدر بونده تشبیل اتمک قطعه ساقیا پیمانه پرکن زانکه صاحب مجلست ای ساقی تمام
پر ایله زیرا صاحب مجلس آرزوی بخشد واسراری دارد نگاه سنک آرزوکی بخشلر واسرارکی حفظ ایلر مراد
مرشددن فیض طلبیدر واهل مجلسک موافقت وکتم سرا تد دکران بیاند مجلست ده اولان تاء خطابک معناسیچ
مصراع ثانیه مقید اولندیکی جنت نقد ست اینجا عیش و عشرت تازه کن بو راحاضر جنت در عیش و عشرتکی تازه
ایله زانکه در جنت در عیش و عشرت خدا بر بنده ننویسد گناه زیرا جنت ده خدا بنده اوزره یازمز مراد
لطیف وقتی فرصت بلوب عشق وطاعته سعی ایلیه دیمکدر ساز چنگ آهنگ عشرت صحن مجلس جای من
چنگ سازی عشرت آهنکی مجلس صحنی امن یری خال جانان دانه دل زلف ساقی دام ره جانانک خالی کوکل
دانه سی ساقی نک زلفی بول طوزاغی یعنی دلی صید اتمک ایچون خال دانه و زلف دام درجال جاماندن
مراد بونده تجلی ذاتیه در ساقیدن مراد مرشددر بو هم وجه در چنگل سازی عشرت آهنکی در مجلسک
صحنی امن یریدر دوره ازین خوشتر نگردد ساقیا عشرت گزین دور بوندن لطیف رک دوریلمز ای ساقی
عشرت اختیار ایله حال ازین خوشتر نباشد حافظا ساغر بخواه حال بوندن لطیف رک اولماز ای حافظ ساغر
استه قطعه پادشاها لشکر توفیق همراه تو اند ای پادشاه توفیق لشکری سنکله همراهلردر خیز اگر بر عزم
تسخیر جهان ره میکنی قالق اگر جهانی تسخیر نه کیدرایسک با چنین اوج جلال از تنگنای مسکنت بو قدر علو
جلال و عظمت ایله الهی وحدت دلهای اکه شکلی مسکنت وتواضع صدرندن اکاهسن واکاه قلوبک خدمتنه الم
سن مراد پادشاهک ارباب طریقته اولان رعایت واحساننه اشعاردر از پنجگاه مسلکنک معناسی بو مصراع

ثابته قید اولندی سهولت معنی ایچون در بازیب رنگ این نیلی خم زنگار فام بو زنکار رنکلو نیلی خمک زیبی
ایله کار بردنش مراد صبغة الله میکنی کار و عملک صبغة الله مراده موافق ایلرسن مراد فلکک حیله و مکر و خدعه
اولوب زنکار نقوش دنیویه یه تقیید اولمیسن بلکه عمل و عباده توفیق باری یه موافق ایلرسن دیمکدر
زنکار بونده حیله معناسنه در نیلی ده یا نسبت ایچون نیل جمع بت معناسنه در خم کوپ معناسنه در که بونده
فلک مراد در خطاب بادشاهه در آنکه ده با هفت و نیم اورد بس سود نکرد اول کسه که اون بیدی بوچقله
کتوردی برچوق فائده ایلمدی یعنی اون اقچه سی بیدی بوچق فائده ایلدی فرصت باداکه هفت و نیم
باده میکنی سکا فرصت اولسون که بیدی بوچقی اونه فائده ایلرسن بونده هفت و نیم دن مراد هفته لردر
یعنی سن جمیع عمرکی توفیق باری ایله باری نک طاعتنه صرف ایلرسن ده دن مراد من جاء بالحسنة فله عشر
امثالها حسنه اون ثواب در تیرازدن هند سفر ایدن بازرکانک اکثر زمانده اون اقچه سی بیدی بوچق
اقچه فائده ایدر ایمش آنکه ده با هفت و نیم اورد بیتی بوکا کوره در قطعه ای متواصل عالی جوهرت از
حقد و حرص ای بادشاه که سنک عالی ذاتک اصلا حقد و حرص دن [illegible] مراد برادر ردی مبرا ذات میمون اخضر
زرق و ریو وای بادشاهکه سنک مبارک ستاره لو ذاتک ریا و حیله دن مبرا و پاکدر از بندکی کی روا
باشدکه تشریفات زا اولو نعکدن قچن روا اولور که تشریفات از فرشته بازکیری داتکهی بخشی بدیو فرشته
دن الهسن داندن صکره شیطانه بغشلیه سن بو قطعه دن معلوم اولور که بادشاه بر نیک خوی دن تشریفاتی
الوب بر بدخویه ویرمشدر قطعه حسن این نظم از بیان مستغنیست بو نظمک لطافت و حسنی بیاندن
مستغنی در بر فروغ صور کسی چو به دلیل آفتاب بغیر وضیاسنه عالمده بر کمسه دلیل استرمی مراد کنند و نظمنک
مدحدر آفرین کلک نقاشی که داد تحسین او نقاش سکا قلمنه که ویردی بکر معنی رنجین جمیل معنی بکر نه بو
تحلین حسن جمیل عقل در حسنش نمیابد بدیل عقل حسن ده انک بدلنی بولماز طبع در لطفش نمی بیند بدیل
طبع لطافتده انک نظرینی کورمز معجزست این نظم یا سحر حلال بو نظم معجزی در یا سحر حلالمی در هاتف اورد و این
سحر تا جبریل بو سوزی هاتف می یا جبریلمی کتوردی کس نداند گفت رمزی زین نمط کمسه بو اسلوبدن بر
رمز دیمکی بلمز یعنی دیمکه قادر اولمز کس نیارد سفت دری زین قبیل کمسه بونکبی دن بر در دلمکه یعنی
بویله لطیف شعر دیمکه قادر اولمز قطعه خسروا داد کرا اکنفا تیر دلا ای بادشاهکه سنک جلالک انواع
هنرده لا یتعدد مراد بادشاهاده فاضله بادشاهی مدحدر آفاق کرفت و همه اطراف کشاد دوکلی آفاقی طوتدی

دردوکلی اطرافه ایچدی حسب سعودی و آوازه سه شیطانه سعودلق صداسی و سه شیطانلق
آوازه سی مراد پادشاه مذکورک کمال شهرتنه بیاینده گفته باشد مگر ت ملهم غیب احوالم غیب ملاهی
مگر بنم احوالمی سکادیمش اوله این شد روز بزم چو شب ظلمانه بوبکه بنم روشن کونم شب ظلمانه کبی اولدی
در سه سال اینچه نشنید و ختم از شاه و وزیر او چه بیلیده انکه شاه و وزیردن کسب و جمع ایلدم همه بربود
بیلدم فلک چو کانه چوکان باز فلک جمیعنی بردم مدة قایدی مگر مال و اسبابه نهب و غارت اولنمش ایمش
اتفاقا قوزی پادشاهک اخورنه وارمش طرافتلرنه طلب ایچون بونه دیمش در دوش در خواب چنان
دیدم خیالم که بنی دوربیچه دو شده بنم خیالم ایلین کوردیکه بنی کوز افتاد بر اصطبل شهم بها نه شاهک
اخورنه باکه بهانه کوز دو شدی بسته در آخر و استرمن چو مینجوردم بن استرم انک آخرنده بغلنمش چو یردی
واقع اولان واقعه ده کوردم دیو رمزله پادشاهه بیان ایلر اصطبل عربی آخر فارسی اخور ترکی در استر
قوز یره افت ندیمن گفت مرامیدنه باکه تعبیره سنی سلکدی بنه بلورمی سن دیدی یعنی باکه اشتغال قلیلدی
تیره تعبیره دن مخففدر هیچ تعبیرمی دانمش این خواب که چیست هیچ بودونک تعبیرنه بلمزم که ندر
تو بزمای که در فهم نداری تانه سن بیورکه فهم ده تانه طوتم سن مراد بود رکه استرم باکه اشتغال
ایلدوکه بنم ایدوکن اعلام ایلدی بونک تعبیرنه بن بلمزم سنک فهم و ادراکوه نظیرک یوقدرکه استریمی
باکه ویره سن زیرا بنه استر و حمقدر **قطعه** قوت شاعره من زسر وظ ملال بنده اولان قوت شاعره
کذشت ملال او جندن متنفر شده از بنده کیران می رفت بنده دن نفرت ایدجی اولمش کنز یرانه کتدی
چونکه همی گفتمی ای مونس دیرینه من چونکه الکه ایتدم ای بنم ندیم مونسم سخت میکفت و دل از رده و کریان
می رفت قتی سویلدی و ملیح بحضور و کریان کتدی نقش چو از دم و خیال ب جیحون می بست خوارزم
نقشنی جیحون کناری خیالنه بغلدی با هزاران گله زملک سلیمان می رفت هزاران شکایت ایله
ملک سلیماندن کتدی که مراد شیراز در می شد انکس که بجز او جان سخن شناخت کتدی اول کمسه که سوزدن غیری
روحنی اندن غیری کمسه که سوزک روحنی اندن غیری کمسه کلمدی من همی دیدم و از کلبدم جان می رفت
بن کوردم جسمم دن جانم کتدی و از ده اولان واو عاطفه زایددر گفتم الکنون سخن خوش که بکویم
بانن ایتدم شمدی لطیف سوزی باکه سویلکانه شکر طبعه خوش کوی سخن دان می رفت که اول
سوز ایچی لطیف سویلیچی شکر سوزلو کتدی لابه بسیار نمودم که و سود نداشت چون پالو اردم کتم

فائده اتمدی زانکه کار از نظر رحمت سلطان میرفت زیرا سلطانک رحمتی نظریندن ایش کیتدی مراد سلطان

دن رعایت واحسانی کورمزانکله ایچون غزا ایلردیمکدر پادشاها ز سر لطف وکرم بازش خوان ای پادشاه

لطف وکرم اوچیندن انی کرو دعوت ایله چه کند سوخته کز عاطفت حرمان می رفت کشته و عنا اتشندن یا

یانمش نیلسون که عاطفتی دم لنقدن کیتدی مراد کندو نک کمال رغبت اولنمیوب ترک دیار اتمکه سبب اولدوکن

حکایت ایدوب و پادشاهه قدرشناسلغی تلقین ایتدوکن اشعاردر قطعه [illegible] بنید و نشنوند

اهل هنر خلاف دنی کور مردم انشتم لرکه چشمها همه کورست وکوشها همه کر زیرا جمیع چشملر کور در و جمیع

کوشلر صاغر در مراد عالم کون وفوک بقا ایدوکن تمام فهم اتمیوب اکه محبت ایلرسن واکه محبتلک کیندر

لر نه زیاده ضرری وار اکن تعمل اتمیوب غفلت اوزره اولورلر دیمکدر باک که مه دهر باشدش با

لیس ای چوق که ماه وافتاب انک بالینی دریغی ماه وافتاب بکنر سرمه التون بصدق بصد نور رعایت

زنکل وقت کردش بستر عاقبت انک بستری بالچق و کرپچ دن اولور چه فایده زر زره باشد در زیر قضا

قضا تیرنک کشادو رحمنه زره دن نه فائده چه منفعت زیر با نفاد حکم قدر حکم قدرک نفاذنه سپر دن نه

نفع وار در مراد قضا و قدری انکر برنسنه نفع اتمکه قادر اولمز دیمکدر بیت چو بر زد می نکرد حذنک

قضا سپر نیست ما بنده را جز رضا اکر زاهن و پولاد نغته حصن کنی اکر وفش اهن و پولاددن قلعه

بنا ایلیه سن حواله چون برسد ز در اجل بکوبید در چونکه حکم الهی یرینه اجل فوری قپو دری که برود

کت بند در هوا املک ای شو اقیمه یه که سنک اوزرکه اجرلوهوا ایله اجمه زهی که با تو نماید در هوس سپر

شو اربولی که بکا کوسترلر بوسه کتمه مراد عمر ودولتلی و مال و قدرتلی هوا و هوسه صرف ایلمه دیمکدر

غبار چرخ ببین و نهاد دور زنکو چرخ خاک غبارنه کورود دورک خلقت و طبعنه نظر ایله ت ماوجی نورد

ولباس از بورحی خلکلباطی طی ایله وطمعک لباسنی یرت مراد بونلری ترک ایله دیمکدر غبار بونده

ضرر معناسنه در بعض نسخه ده غبار یرینه عناد واقع اولور قطعه بمن پیام فرستاد دوستی دی روز

دونکی کون بر دوست باکه خبر کوندردی بو یله دیو که ای نتیجه کلکت سواد بینایی که ای قلمه که سنک

قلمنک نتیجه سی چشمک نور دیده رسل زدد سالکه بکنت یکانه باز اوردای بیلدن چکره که بخت سنی

خانه که کتور دی حز از خانهٔ خواجه بدر رمی ایی نتیجون وییرک خانه سندن طاشره چیقمسنا بوندن

معلوم اولور که اکی بیل شیراز ده اولمش جواب دادم وگفتم بدار معذورم اولی [illegible] دوستم جو [illegible]

یلیق

وبردم وایتدم بنی معذور طوت که این طرفه نه خود کلاهیست وخوردایا زیرا بو طریقه خود کامق خود در
دکلدر یعنی بو ایش اختیاری دکلدر اضطراریدر وکیل قاضیم اند رکند کمین کردست قاضی نک وکیلی غچ لده
باکه سیوانمش دربلیف قبالهٔ دعوی چو یار شیدای دعوی حجتی شیدای یار کبی که اصلا میل و ترحم بلمز
وکیل قاضیدن مراد بونده محضردر که بر برون نهم از استان خوجه قدم آکوز یرک استانندن ایاغمی طشره
قویم یکبیردم سوی زندان برد رسوای طوتر بنی رسوای لغله زندان جانبنه ایلیدر و حبس ایلر بونده
معلوم اولور که برکمسه دینی وار ایمش جناب خواجه خصار نشست اگر انجا وزیرک درکاه وجنابنه خصام
در اکرانده کیعنی زنند زرحمت تقاضای برکمسه تقضا ایلکارحمتندن نغلور یعنی تقاضی ایدو. باکه
رحمت والم ویره بعون قوت بازوی بندکان وزیر وزیرک بنده لرنک بازوسی قوتینک معاونتیله
تسیلیش تکافم دماغ سودای انک سودای و محتمل اولمش دماغنی سله ایلیه چقارم یعنی دوکه دوکه بنی
سنی چقارم چه جای این پیوند کاف ونون مارانه بو نکیری که کاف ونونک اتصالندن که مراد کن در
یعنی وزیرک سعادتخانه سنه التی اهان بو خصوصی ایچون دکلدر بلکه عالم وجوده کلدکلری بری بزه بی ملاقات
متش نیست علت عایی انک ملازمتندن غیری علت غائیه یوقدر یعنی اصل وبالذات مقصود انک ملاقا
متیدر مراد وزیره اظهار محبت در راهت باد کشاده درش بکارم وز مهر دایم انک قپوسی مرادله اچلمش
اولسون تا کم به بند کیش بسته چرخ مینایی ومحبتدن چرخ مینایی انک کمر بغلمش اولسون وزمهرکه معناسی
بو مصراع ثانیه قید اولندی سهولت معنی ایچون **قطعه** کلفند شعر من زبنفشه شکرزاست نیم شعرم
کمانکی بنفشه دن شکر قاچی در یعنی اکه غالب درزان غیرت طبرزد وکعب الغزال شده ادر سبب دیکا
طبرزد وکعب الغزالدن یک اولدی طبرزد بر نوع شکرکه محکم لکندن بالته ایله کسر کعب الغزال شکر
پنیری باد ادهانش تلخ که عیب نبات کرد انک اغزی اجی اولسون که نباتی تعییب ایلدی خاکش بسر که
شکر اب زلال شد خاک انک باشنه که آب زلاله شکر اولدی مراد کندو شعرنه دخل ایدنه طعن و توبیخدر
دهانش ده نون ساکن او قنمق کرکدر وزن ایچون بو هم وجه درانک باشنه خاک اولسون هر کس که کور
زار زماد ربعم خویشتن هرکه که مادر زنده نه کور طوغدی کی قترکی شاهد صاحب جمال شد کنده
عمرنده صاحب جمال محبوبه مشتری اولدی بعم خویش ترکیبنک معناسی مصراع ثانیه قید اولندی
قطعه بکذشتن ز صدای برادر فرصتک کذرانمی ای برادر درکرم روی چو صبح باشد سر عمده

سحاب کبی دردریابه که عمر بس گرزست فهم ایله وتدارک اوزره اول زیرا عمر زیاده عزیز در گر فوت

شود دریغ باشد اگر فوت اوله حیف دریا بشد بو الکی محاوره است معناسنه ادات زمانیه اولمق

روشن در قطعه صباح جمعه بدو سادس ربیع گشت جمعه نکه صباحی و ربیع الاولک سادسی ایدی

که از دلم غم ان ماه روی شد زایل که قلبمده اول ماه رویک غمی زایل اولدی ز سال هفتصد و شصت

و چار ز هجرت ابجد تدن یدی یوز التمش درت یلنده جواب گشت بمن حل حکایت فشکل حکایت

ابجد کبی حل و روشن اولدی دریغ و درد و تأسف که داده سودی دریغ و درد و تأسف قیلنده بر

فائده ویرر گنونه که عمر بیا بریه رفت وبی حاصل شمدیکه عمر لعبله و حاصل سز گتدی بو قطعه دن روشن در که

حافظک بر فرزندی وفات اتمش که انک وفاتندن زیاده تألم اولمش قطعه دلا دیدی که ان فرزا

فرزندای کوکلی گوردگمی که اول عاقل فرزندیمه دید اندر حم این طاق زنگین بو زنکین طاقتده نه گوردی

طاق چا طاق معناسنه درکه مراد فلکدر بجای لوح سیمین در کنارش انک کنارنده اولان سیمین لوح بر نه

فلک بر سر نهادش لوح سنگین فلک انک باشی اوزره سنگین لوح قودی مراد حال حیاتنده اوقودیغی

یازدیغی ایچون کنارنه لوح سیمین ایلمش ایدی شمدی که وفات ایلدی فلک انک باشی اوزره لوح سنگین

قودی دیمکدر لوح سنگیندن مراد باشیه اوجنده اولان طاشدر که انک اوزرنده بعض نسنه یازلمغه

لوح سنگین اولمشدر حاصل معنی فرزندنه بو حال اولدوغندن شکایتدر قطعه آن میوهٔ بهشتی

کامد بدستت ای جان اول بهشته منسوب میوه که سنکه الکه گلدی ای جان در دل چرا نکشتی از کف

چرا بهشتی کوکلده نیچون اکمدک یعنی نیچون قلبکده پنهان اکمدک نیچون الدن قودک تاریخ این حکایه

گر از تو باز پرسند بو تاریخ حکایتی اگر سندن صوره لر سرجمله اینش فروخوان از میوهٔ بهشتی

اول تاریخی جمله سنی میوه بهشتی دن اوقی مراد بودرکه میوهٔ بهشتی نک حروفاری جمل صغیر اعتباریله اوز

یدی یوز یتمش درت در قطعه برادر خواجه عادل طاب مثواه خواجه عادلک برادری که انک مکا

لطیف یعنی جنت اولسون پس از پنجاه و نه سال از حیاتش انک حیاتندن اللی طقوز ییلدن صکره بسوی

روضهٔ رضوان روان شد جنت باغچه سی جانبنه روان اولدی خدا راضی ز افعال و صفاتش خدا راضی

اولسون انک افعال و صفاتندن خلیل عادلش پیوسته برخوان اگه سن خلیل عادلی متصل اوقی ودرا بی

فهم کن سال وفاتش وا او رادن انک وفاتی ییلنی فهم ایله مراد انک وفاتی تاریخی خلیل عادلدن

حاصل اولور که دیکلمر که بیدی یوز تیمش بش در قطعه رحمن لایموت چوان پادشاه را باغ الله
ایچون که اول پادشاهی دیدا ایلمان کنز و علم حیر لایموت کوردی ایلین که اندن خبر علی فوت اولمائ
جانش قرین رحمت خود کرد تا نشود آنک جا نبی کند و رحمته قرین ایلدی تا اوله تاریخ ایله معامله
رحمن لایموت بو معامله نک تاریخی رحمان لایموت حرف لر بیدر بیدی یوز سکسن بش در قطعه اصف
دور زمان جان جهان توران شاه دور زمانک اصفی جهانک جانی توران شاه که در مزرع جی
دانه خیرات نکشت که بو مزرعه ده خیرات دانه سن تخمی اکمدی مزرعه دن مراد دنیادر تاف
هفته بد و از ماه صفر کاف والف هفته نک اوزتاسی ایدی و صفر ایدن یکرمی بر ایدی که بکلش
شد و این کلخن پرد و د بهشت که جنت کاشنه گتدی و بو تو بله پر اولنش کلخن ترک ایلدی کاف
یکرمی الف بر در تاف هفته سه شنبه در کلخن دن مراد دنیادر انکه میلش سوی حق بینی و حق کویا بود
اولمه که انک میلی حق بین لک و حق کوی لک جا نبنه ایدی سال تاریخ وفاتش طلب از بهشت
انک وفات تاریخی بهشت حر فلرندن طلب ایله که بیدی یوز سکسن بیدر قطعه بهاء الحق ولد
طاب مثواه بهاء الحق والدین واهل جماعتک شیخی در چو که انک لطیف یعنی جنت اولسو امام سنت
و شیخ جماعت که اهل سنتک امامی واهل جماعتک شیخیدر چو می رفت از جهان این بیت بر خواند
چونکه جهاندن گتدی یعنی چونکه متردد اولدی بو بیتی اوقودی بر اهل فضل دار باب براعت اهل فضله
بر براعت صاحبلرینه براعت اولونک در ارباب براعت اولولر بعضاسنه در بطاعت قرب ایزدی تعا ن
یافت طاعتله حق تعالی حضرتنک قربنی بولمق ممکنمی در قدم درنه کرت هست استطاعت طاعته سعی و اقدام
ایله اکرقدر تک وار ایسه تدبیر دستور تاریخ وفاتش بو اسلوب و بو مناسبتله انک وفاتی تاریخیدر
بر درنما راز حرد نشد به طاعت قرب طاعت حر فلرندن چقار که بیدی یوز سکسن ایکی در قطعه مجد الدین
رودده سردر سالار قضات اسمعیل قاضی لرک سرور و سالاری مجد الدین که اسمعیل در مجد الدین بر کره دخی بوقا
ذکر اولنمشدر که زدی کلک زبان او رخش از شرع نطق که انک زبان او ردوشن وان قلم شرع عدن نطق
اوردی یعنی قاضی عاد ایدی تاف هفته بد و زماه رجب رفته دور و ز هفته وسطی ایدی و رجب
اینده ن ایکی کون کتمش ایدی که بروقت رفت ازین منزل ضبط و تشق که بو ضبط سزوا سلوت سز
منزلدن طاشره گتدی منزلدن مراد دنیادر کنف رحمت حق منزل وی دیدان و انکه حق تعالی انکدر حمته

حولی سنی انکه منزلتی بار اولدن حکره سی آن تاریخ وفاتش طلب از رحمت حق انکه وفاتی تاریخینک رسالنی

رحمت حقدن طلب ایله که بیدی یوز اللی التی در قطعه اعظم قوام دولت ودین انکه بر در رش دولت دیدی

اعظم قوامی اوکه انک قپوسی اوزره ازبهر خاکبوس نمودی فلک سجود خاکبوسندن اوتری فلک سجود ایلدی

یعنی زیاده عالی قدر ایدی خاکبوس حاک اپمک معناسنه در بان جلال او ان عظمت زیر خاک شد اول

جلال واول عظمتله قبره کردی در نصف ماه ذی القعده از عرصه وجود ذی القعده آینک نصفنده

وجود میداننده تاکس امید جود ندارد دگر از کس تا کمه کرد کم درین جود امیدی طوتمیه ایدی وفات سال

وفاتش امید جود انک وفاتی سالنکی حرفلری امید جود کلدی جودن مراد بونده سخادر که حساب انکا ایله

راست اولور امید سخا حرفلری بیدی یوز اللی التی اولور قطعه ایام بهارست وگل ولاله ونسرین بهار

زمانی در وگل ولاله ونسرین ازخاک برآیند تو در خاک چرایی خاکدن چقارلر سن نیچون خاک ایچنده سن چون

ابر بهاران بردم زار بگریم کده یم بهارلر بلوط کبی وار زعلیم بر خاک تو چندانکه تو از خاک برآیی سنک قبرک

اوزره اول قدر که سن خاکدن چقه سن مراد بر صدیق صادقنک وفاتندن تحسر اظهاری در قطعه تا کیست

تا بحضرت سلطان اوکیمدر اول کیمدرکه سلطان حضرتنه سویلیه کز جور دور گشت تشر کر بهابد بدیکه دور

جور ندن تشترگر به لر بید ا ادلدی تشترگر به نا هموار معناسنه در اما بونده مراد نه ایدوکی بو یشلردن معلوم در

رندی نشسته بر سر سجاده قضا بر رند قضا سجاده سی اوزره اوتورمش یعنی بر لوند قاضی اولمش چونکه

دگر بمرتبه سروری رسید بر چیز دیجی سرورلک مرتبه سنه ایرشدی آن رند گفت چشم و چراغ جهان منم

اول رند ایتدی جهانک چشم و چراغی منم وان خیر گفت نقطه دارایم و و زیر واول خر ایتدی دارانک نقطه

سی ام دلا نظر یم دارا بر پادشاهک اسمی در خیر اصلنده تمیز ایدی کثرت استعمال له خیز اولدی ای آصف

زمانه زبهر خدا بگو ای زمانک آصفی الله ایچون دی با خسروی که دولت او باد بر مزید اول پادشاهه که

انک دولتی زیاده اولسون شاه جا روا مدار که منعول من اراذ ای شاه روا طوتمه که منعول من اراد

گردد بروزگار تو فعال ما یرید سنک زمانکده فعال ما یرید اوله مراد کتابیله نوی منکر اتدوکن اشعار در

قطعه زان حبه حضر حور کنزوی سبکا هضمی اولی باشل حبه دن که سبکه هضم لک یوزندن هرگز نیدیک

جعبه رسیح زندسیم نیه هر کیمکه پر حبوقد ربیه اوتوز طادعی شیشه اور یعنی انکه که وار طعام بیدور

زان نعم که صوفی رادر معرفت انداز د اول نعمدن صوفی یا معرفته اتریک ذره وحدستی یکدانه

وصد سیمرغ بر ذره ویوز قشلاک بر دانه ویوز سیمرغ یعنی بر ذره سی یوز قشلک واردر و بر دانه سی
یوز سیمرغه دانه اولور حبه حقر ادن مراد اسرار دن اولان حب دانه سی در که زیاده اشتها کنوز
تمام کثرت اکله باعث اولور واندن بر مقدار رسین حیالاته دوشوب لاف وکذاف اوررسیمرغ اولی دیرغ
دن مرکب در سی او توز معناسنه در و سیمرغ تابع سؤدر **قطعه** سال و فال و حال و مال واصل و نسل و کنت
دیکنت یادت اندر شهریاری برقرار و بر دوام بو سکز نسنه یادشاهلقده سکا قرار اوزره و دوام
اوزره اولسون سال حرام فال نیکو حال سال مال یه بو درت بو درت و صنعله ولسون اصل باقی
نسل باقی کنت عالی کنت رام بو درت دخی بو درت و صنعله ولسون **رباعیات** سرور اهل عمایم جمع
بزم انجمن اهل عمایمک سروری کثرت و خلق نرمنک شمعی صاحب صاحب قران جاجی قوام الدین حسن
صاحب قرانک صاحبی جاجی قوام الدین حسن عمایم عمانک جمیعی دن مراد اهل فضل و اهل طریقتکلاو کی
دیکلدر بو بیت دن مراد معلوم اولور که بر پادشاهک وزیری ایدی حسن اولاه مقصد و پنجاه و چار
از هجرت خیر البشر خیر البشرک هجرتندن یدی یوز اللی درت ایدی مهر ز جوزا مکان و ماه ز خوشه
وطن افتادک مکانی جوزا برجی ایدی سادس ماه ربیع الاخر انده زنیم روز ربیع الاخرایک التنجی کونی
اوبله زمانندو روز ادینه حاکم کردکار ذوالمنن جمعه کونی نیتها صاحبی یعنی انعام و احسان ایدجی اللهک
حکمیله مرغ روحش که همای آسمان قدس بود انک روحی مرغی که او قدس آسمانک هماسی ایدی
شد بسوی باغ بهشت از دام این دار المحن بو دار المحن طوزاغندن باغ جانبنه کتدی یعنی کنک
جمیع دردار محندن مراد دنیا در **قطعه** کو فرصتی که خدمت پیر مغان کنم تیغ بر فرصت که مرشده خدمت
ایدم وز بنبه پیر دولت خود را جوان کنم و مرشدک بنده لرن کنده و دولتیم جوان و قوی ایدم من
سالها مجاور میخانه بوده ام بن نیجه ییللر میخانه نک مجاوری اولمشم باقی عمر خدمت آن استان کنم
عمرم اولدوقچه اول استانک خدمتن ایلرم دی نیشه دیده باهن و شکست محتسب دون
بمله شیشه کوردی و اصدی می بعد ازین بزیر مرقع نهان کنم شمدن صکره شرابی یه لو مقعانک التنده
پنهان ایلیم مراد شمدن صکره هرکز عوام ایله کلمات عشقدن مصاحبت اتمیم دیمکدر **قطعه** من حاصل عمر
خود ندارم بجز غم بن کندو عمرم حاصلی غم دن غیری طوتمزم یکه همدم دمساز ندارم بعسی بزنفس
بر موافق مصاحب طوتمزم یکه مونسی و نا زد ندارم جز غم غمدن غیری بر مونس و بر معین طوتمازم

قطعه مردی ز کننده در خیبر پرس از کلی خیبرک قپوسنی قوپارجی دن صورکه مراد حضرت علی در کرم
الله وجهه و اسرار کرم ز خواجه قنبر پرس وکرمک سرلرنی قنبر افندیسندن صور گر تشنه فیض حق بصدقی
حافظا اگر صدقله فیض حقه تشنه ایسک ای حافظ سرچشمه آن ز ساقی کوثر پرس انک سرچشمه سنی کوثر ساقی
سندن صور یعنی دلالت مراد حضرت علی در رضی الله عنه قطعه گر همچو من افتاده این دام شوی اگر
بنم کبی بو دامه دوشمش اولاسن ای بس که خراب باده و جام شوی ای چوقکه باده و جامک خرابی اولورسن
ما مست و خراب و رند عالم سوزیم بر مست و خراب و عالمی ترک ایدیجی رندز با ما منشین وگرنه بدنام شوی
بزمله اوتورمه یوخسه بدنام اولورسن قطعه در سنبلش آویختم از روی نیاز نیاز یوزندن انک
زلفنه اصلدم گفتم من سودا زده را چاره بساز ایتدم کیم سودالو یه چاره ایله گفتا که لبم بگیر و زلفم
بگذار ایتدی لبمی طوت و زلفمی قو در عیش خوش آویز نه در عمر دراز لطیف عیشه تعلق ایله عمر درازه
تعلق ایلمه قطعه چون غنچه گل قرابه پرداز شود چونکه گل غنچه سی قرابه تهی ایدیجی اوله یعنی شراب ایدیجی
اوله نرگس بهوای می قدح ساز شود نرگس شراب محبتیله قدح دوزیجی نرگسدن مراد زرین قدحدرکه
اوزرنده بر زرین قدحی وار در فارغ دل آنکسی که مانند حباب فارغدر اول کسنه نک کوکلی که
حباب کبی بو وجه اوزره دل مضاف اولمز فارغ دلدر اول کسه که هم بر سر خم خانه بر انداز شود
هم شراب هوسی اوزره خانه سنی خراب ایدیجی اوله مراد عشق الهی وسیله وجودی افنا ایده دیمکدر
قرافیه قولتقده یوکلر دستی در قطعه زان باده که در میکده ها پرورد او در میخانه لرده پرورده سی
اولان اسکی شرابدن ده که طراز عمر نو خواهم کرد و بر که عمرک طرازنی کمی ایلمک استرم طراز شان
و تمناسنه در بستم کن و بیخبر ز احوال جهان بنی مست و احوال جهاندن بیخبر ایله تا سر جهان بگویم
ای سره مردنا تاسکا جهانک سرنی دیم ای ایوکستی مراد اسراره اطلاع عشق الهی ایله حاصل اولور دیمکدر
قطعه ای آنکه نهند مهر و ماه از تمکین ای اول کسه که آفتاب و ماه تعظیمدن قورلر بر خاک جناب
تو شب و روز جبین آلنلرنی شب و روز سنک جنابک خاکی اوزره باد دست و زبان و دل تنگم نشان
بنی طارالدقلر کوکل ایله قوجه و طوتمه بر آتش انتظار و فارغ منشین آتش انتظار اوزره فارغ
اوتورمه بر آتش انتظار مصراع اوله مصدر و مفرد خطاب خدایه در که بنی قیزدرن و کلکت دن و قوتملیدن
دور ایدوب حضور شریفکدن جدا ایلمه دیو تضرع ایلر قطعه با دوستان نشین و باده جام طلب کن

اوله

او تو رو بادهٔ جام طلب ایله بوسه ل زلب ان سرو کلندام طلب او کل اندام سروک لبندن بوسه سته
مجروح چو راحت جراحت طلبد مجروح چونکه جراحتنه راحت طلب ایده کوارنیش این حجام طلب دی
این حجامکه نیشتری او چیندن طلب ایلسون حجام حجامت ایدجی دوست دن مراد مرشد و بادهٔ جام دن
مراد عشق و مجروح دن مراد روح و قلب اولمق ممکن در که نفس و شیطان الندن یاره جراحت ایرشمش
در که مرشدک این حجامه تشبیه ایتمش اوله جراح زاده بر زیبا دلبر اولمق احتمالی در قطعه تا حاکم قضای آسمان
باشند باد املک قضای آسمان نک حکمی اوله کار تو همیشه کامرانه باشد سنک ابتکدا ایم کامران اولسون
باشد بونده صورت مضارع ده امر حاضر دعا یبدر جامی که ز دست دولت نوشش کنی شوار جانی که دست
الندن نوش ایدرسن سرمایهٔ عیش جاودانه باشد ابدی عیش سرمایه سی اولسون باشد بونده دخی
صورت مضارع ده امر غایب اولمق روشن در بعض نسخ ده دوست برنه تغمو روا قیع اولمش در که
زیبا دلبر اسمی در که خطاب اولان محبوبه صاحبیه اولور قطعه ای دولت دینی بستم می ارزد نه دنیا دو
ظلمه ذکر نه هفت هزار ساله شادی جهان نه بیدی بیک یللق جهان سروری این محنت هفت روزه غم
می ارزد بو یدی کونلک غم محنته دگر قطعه انشب ز غمت میان خون خواهم خفت بو کیجه سنک غمکدن قا
الحینده یاتسم گرک و ز بستر عافیت برون خواهم خفت و عافیت و حضور دوشکندن طاشره یاتسم گرک باور
نکنی خیال خود را بفرست اعتقاد ایتمز ایسک کند خیالکی کوندر تا در نگرد که بی تو چون خواهم خفت تا نظر ایده که
سنسز نیجه یاتسم گرک خطاب مرشده در قطعه در آرزوی بوس و کنارت مردم سنک بوس و کنارک آرزو سنده
اولدم قد حسرت لعل ابدارت مردم و سنک لب ابدار لبک حسرتندن اولدم قصه چه کنم دراز کوتاه کنم قصه نه دراز
ایدیم بازای که از انتظارت مردم کل که سنک انتظارکدن اولدم خطاب مرشده در قطعه جانا چونکی
با تو بروز آوردم ای جان چونکه بر کیجه سنک ایله روزه کتوردم گر بی تو دمی بر آوردم نا مردم اگر سن سز بر
نفس بوقاری کتوررسم نامردم از ترک تو رستم بسان زنبگان حیات شمدی سن سکره موت دن خوف ایتمم زیرا
آب حیات از چشمهٔ نوش لب لعل تو خوردم ایچدم سنک قرمزی لبک لذیذ چشمه سندن خطاب بونده خدایه
اولمق روشن در قطعه تا کی بود این جور و جفا کردن تو کجینه دک اولور بو سنک جور و جفا ایلمک پیوسته دل
خلایق ازردن تو دایم خلایقک کوکلنی انجتمک تیغیست بدست اهل دل خوردن الود اهل دلک الندن خون الود بر تیغ وار در

نه لذت دستی بالمی ارزدنه دستنک لذتنک کرچه

کر بر تو رسد خون تو در کردن تو اکر سکا ایرشه سنک قانک سنک بوینکه خطا اهل جوره در قطعه لب باز مکیرید

زمانه از لب جام جام مکلبنده لیکی بر زمان کرد طوتمه تا بر داری کام جهان از لب جام تا جهانکدر ادنی جامک

لبندن حاصل ایده سن در جام جهان چه تلخ و شیرین بهمیت جان جانمده چونکه تلخ و شیرین بله در از بن لب

یا خواه و ان از لب جام بعنی یار لبندن و انی جامک لبندن استه این ور مراد شیرینی و ان ور مراد تلخ در

قطعه لعلی که تراشوم مدار اندیشه ایتدی که سنک اولورم غصه طوتمه دل خویش کن و بر صبر کار اندیشه کوکلکی

خوش ایله و بر صبر ایله کو صبر وچه دار کانچه دلش میخواهند قنی صبر ور دار نه در که اول سنه که اکه دل اوقور لریکه

قطره خونست و هزار رنک اندیشه بوننده غم معناسنه دخی جایزدر کنیتی ایتدک معناسنه دخی جایزدر قطعه

عشق رخ یار بر من زار مکیر یارک یوزی عشقنی بن زار و ضعیف اوزره طوتمه بر خسته دلان نو ذره بسیار

مکیر خسته دل اوزره چوق طعن و عیب طوتمه صوفی چه تو رسم رهروان میدانی ای صوفی چونکه سن سالک

لرک روشنی و عادتنی بیلورسن بر ودم رندیکنه دشوار مکیر رندلکه اوزره دشوار نکته طوتمه نکته بوننده عیب

معناسنه در مراد کمسه به طعن ایلمه دیمکدر قطعه نی قصه آن شمع چکل بشنو ان کفته نی او شمع چکلک قصه سنی دیکلمه

تمکلمه حالدر سوخته دل بشنوان کفت نی سوخته دلدن حالنی دیکلمکی ذرکه بوق ور زنکه دوستکه بادی

غم دل بشنوان کفت بردوستکه اکه کوکل غمنی دیکلمکی اوله قطعه خوبان جهان صید توان کرد بزر چونکه خوبلری

التون ایله صید ایلمک ممکندر خوش خوش بر آنان بشنوان خورد بزر التون ایله انلرک میوه سنی طاتلو طاتلو یمک ممکندر

نرکس که کله دار یعنی جهانست در کور که نیز چه کونه سر براورد بزرکه اول دخی التونه نیجه التفات ایلدی

مراد زرله امر عسیر اولور دیمکدر قطعه ماهی که قدش بسروی ماند راست برماه که انک قدی راست

و شکل سرو به بکزر آینه بدست روی خود می آراست النده اینیه کند و یوزنی زینت ایلدی

دستارچه پیش کش کردم کفت اکه بر یاغلق پیشکش ایلدم ایتدی وصلم طلب زهی خیالی که تراست

بنم وصالمی استرسن زهی بر خیال که سنکلیکوند مراد محبوبه بشئ قلیل ایله وصول میسر اولماز محبوب حقیقی

قنده میسر اولور مکر لطفندن کرم ایده دیمکدر قطعه قسام ازلست ور ورخ ان عقده کشای ایهنته

و دوز رخک قسای اول عقده مشکل حل ایدجی مار زلفدارد که درایم زبانی بزی قوم که ایا قدن

کله ایز یعنی منزل الوبه ایچو کر مکله قوم تا که رود این کرکی رنبای بنما قچنه دک کدر بو کرکی ربا یلیق بیعنی

غم و درد انیکله بی عدد ارسنه که ایسته بنم بیتیک علیه و غم اولسون اوارسب ولان دارده

فورد قوپیون قاپدوغی کبی بو پولدن آدمی قاپتق نه زمانه دکّ اوله کرک سر پنجهٔ شیر افکن ای مرد
خدای ارسلانی سر پنجه یه کوستر ای الله دوستی مراد بودر که شیطانک مکر وحیله ایدوب طریق حقه سلوک
ایدنی راه منع ایلر ای خدا دوستی بر جذبه ایله نفس و شیطانی زبون ایتمکه همت ایله بونلرک معناسی مصرع
ثانیه قید اولندی سهولت معنی ایچون قطعه جز نقش تو در نظر نیاید مارا سنک نقشکدن غیری بزم
نظرمزه کلمز جز کوی تو رهکذر نیاید مارا سنک کویکدن غیری رهکذر کلمز یعنی غیری محلیه وارمز خواب ارچه
خوش آید همه را در عهدت اکرچه سنک زمانکده جمیع کسنه خواب خوش ولذیذ کلور حقا که بچشم در نیاید
مارا الله حقیچون که بزم چشممزه کلمز یعنی اکر او یومز خطاب خدایه در خصمت که فسون و رنگ می بارد از
سنک خصمک که اندن فسون ورنک یاغر زنهار که تیغ جنگ می بارد از و زنهار که اندن جنک تیغی یاغر بس زود
ملول کشتی از همنفسان مصاحبلرکدن زیاده تیز ملول اولدک آه از دل تو که سنگ می بارد از واه سنک
قلبکدن که اندن طاش یاغر خطاب نفسه در که منبع فساددر قطعه هر دوست که دم زد از وفا دشمن شد
هر دوست که وفادن دم اوردی دشمن اولدی هر پاک روی که بود دیدم دامن شد هر پاک رو که وار ایدی
تردامن اولدی کویند شب آبستن روزست عجب شب روزه حامله در دیرلر عجب چون نمی دیده
ازکه آبستن شد چونکه مرد کورمدی کیجه نه حامله اولدی عجب لفظی مصراع ثانیه مصروفدر قطعه
ای باد حدیث من نهانش میکو ای باد بنم سوزمی اکه مخفی دی سوز دل من بصد زبانش می کو بنم کوکلمک
سوزی حرارتنی اکه یوز زبانله دی می کو نه بدان سان که ملالت کیرد دی اما انک کبی دیمه که ای ملال طوته می
کو سخنی و در میانش می کو اکه بر سوزی وحد وسطده دی افراط و تفریط ایله قطعه کفتم که لبت
کفت لبم آب حیات است ایتدم که سنک لبکک ایتدی بنم لبم آب حیاتدر کفتم دهنت کفت زهی حب نبات
ایتدم سنک دهنک ایتدی زهی یعنی نه لطیف حب نباتدر کفتم سخن تو کفت حافظ کفتا ایتدم سنک
سوزک حافظک سوزیدر ایتدی در شادی همه لطیفه کویان صلوات جمیع لطیفه کویلرک شادلغنه
صلوات مراد خواجه حافظک مرشدیله واقع اولان لطیفه سیدر بیاندر قطعه ماهم که رخش روشنی خور
بکرفت بنم ماهم که انک یوزی آفتاب روشنلکنی طوتدی یعنی آفتابک روشنلیکنی بوجهم وجه در آفتابه
غلبه ایلدی کرد لب او بنفشه تر بکرفت انک اطرافنی تازه بنفشه طوتدی دلها همه در چاره زنخدان
انداخت جمیع کوکللری ذقن چاهنه آتدی وانکاه سر چاه بعنبر بکرفت واندن صکره قیونک باشنی

یعنی اغزنه عنبرله صوادی مراد محبوب مجازی نك حسننه زوال مقرر ایدوکن اشعار در قطعه ماهی که نظیر
خود ندارد بجمال بر ماه که حسن ده کند و نظیرنه طوتماز یعنی نظیری یوق قدر چون جامه زتن بر کشد ان
مشکین خال چونکه اول مشکین خالی بیان اوله در سینه دلش نمازکی بتوان دید سینه سنده نازك کلکندن
کرکولنی کورمك ممکنده مانند سنك خاره در آب زلال آب زلالده سنك خاره کبی مراد محبوب مجازی زیاده بی
وفا و بی رحم ایدوکن بیان ایدر قطعه سیلاب گرفت گرد ویرانه عمر عمر ویرانه سنك اطرافنی سیلاب طوتدی
واغاز پری نهاد پیمانه عمر و عمر پیمانه سی پر اولمغه باشلدی هشیار شو ای خواجه که خوش خوش بکشند
هشیار اول ای کشی که ظرافتله آهسته آهسته چکر حمال زمانه رخت از خانه عمر زمانه حمالی عمر خانه سندن اسبابی
مراد عمر زیاده سریع الزوال ایدوکن بیان ایدر قطعه از چرخ بهر گونه همی دار امید فلکدن هر نوعله و هر نسنه یه امید
طوت وز گردش روزگار می لرز چو بید و روزگارك دونمسندن سکود کبی دتره یعنی چوق نسنه یه امید طوتمق
سبب غم در زیرا دنیاده جمیع ارزویه ایرشمك محالدر پس هر زیرسی ایچون غم چکمك لازم کلور قطعه اگر جز به
باشد مراد تو خوری ز دوران بسی نامرادی بری کلعی که پس از سیاه رنگی نبود دیدك که سیاهدن هیچ بر رنك
اولماز بالاتر از سیاهی رنکی دگر نباشد پس موی سیاه من چرا گشت سفید پس نیم سیاه مویم نیچون بیاض اولدی
قطعه چشم تو که سحر بابلست استادش سنك چشمك که انك استادی بابلك سحری در یعنی سحری بابلده هند
محبوس اولان هاروت و ماروتدن اوکرندی یا رب که فسونها بروا داد یادش یا رب که فسونلرانك یادندن
کتسون بعض نسخه ده مرواد واقع اولمشدر گیتسه معناسنه وان گوش که حلقه کرد در گوش جمال و اول
کوش که حسننك کوشنه حلقه ایلدی یعنی حسن انك حلقه بکوشی اولدی اویزه در نظم حافظ یادش حا فلك
نظلمدن اکه انکو کوسیسی اولسون مراد بودر که صاحب حسن اولانلر غروری ترك ایدوب نصیحت پذیر
اولسه لر اولی در قطعه یا می بکنار جوی می باید بود شرابله ارمانی کنارنده اولمق کرك و زغصه کناره
جوی می باید بود و غصه دن کناره ایچی اولمق کرك این قدرت عمر ما چو گل ده روز است بو بزم عمرمز گل مدتی
کبی اون کوندر یعنی زمان قلیل در خندان لب و تازه روی می باید بود خندان لب و تازه روی اولمق کرك
یعنی چونکه زمان عمر از در عشق الهی یه سعی ایدوب شاد سرور له اولمق کرك قطعه ای نشم زده غنچه ازنو
ازنو ای کلمه که مستور یعنی هنوز اچلمش غنچه سندن او تابانش در خیران و خجل نرگس مخمور از تو مخمور نرگس سندن
خیران و شرمسار و نکار با تو برابری کی یارد کرد سنك گل ایله برابرلکه قنده قادر اولور گو نو ز نه دار دوم تو

از تو زیرا کل نوری ماه دن و ماه نوری سندن طلوع تا رخطاطه باری تعبیه در **قطعه** اول بوفائی وصالم
در داد اول وفا ایله باکه وفا شرابنی ویردی چون مست شدم جام جفا بر سر داد چونکه مست اولدم نوری
جفا قدحنی ویردی با آب دو دیده رفتم و اتش دل اکی کوز یاشیله و اتش دل ایله کتدم خاک ره او شدم
بیادم برداد انک خاک راهی اولدم یل ایله ویردی یعنی اصلا التفات ایلمدی چار عنصری بونده جمع ایلمشدر
باردم نیک و بدنی باید بود ایو ویراو لمه ایله اولمق کرکمز در بایه دیو و ددنی باید بود دیو ویرتجی
جانور بایه سنده اولمق کرکمز مفتون معاشی خورنی باید بود کنند و معاشنه مفتون اولمق کرکمز مراد
خلقک کذرش اختلاطندن حاصل اولان نتیجه و بدخویلغک قباحتی ضرر مخفی ایدوکن بیان ایدر **قطعه**
ای سایه سنبلت سیمن پرورده ای دلبر که سنک سنبلک سایه سی سیمن بسلمش یاقوت لبت در عدن پرورده
سنک یاقوت احمر کبی لبکه در عدن بسلمش سنبلدن مراد زلفدر سیمن دن مراد عذاریدر در عدن دن مراد دیشیدر
همچو لب خود مدام جان می پرور کند و لبک کبی دایم جان بسله زان راح که روحیست بدن پرورده اول
شرابدن که کویده بسلنمش بر روحدر دن کویه اکه داخل اولان بانی معناسنه در راح بونده شراب معناسنه در
قطعه هر روز دلم بزیر باری دکرست هر کون بنم کوکلم بر غیری یوک التنده در در دیده من زهی خاری
دکرست بنم کوزمده هجران بر غیری خار واردر من سعی همیکنم قضا میکوید بن سعی ایلرم قضا ایدر
بیرون ز سعایت تو کاری دکرست سنک سعیکدن خارج بر غیری ایش واردر مراد قضا سعی و تدبیر ایله مندفع
اولماز دیمکدر **قطعه** چون باده زغم چه بایدت جوشیدن غمدن باده کبی نه جوشش ایلمک کرک با لشکر
غم نتوان نوشیدن غم لشکریله مقابله ایلمک ممکن اولماز سبزست لبت ساقیا ازو دور مدار سنک
لبک سبزه زاره خط سبیله ساقی اندن ایراق طوتمه می لب بر لب سبزه چون خوش بود نوشیدن
سبزه کنارنده شراب ایچمک خوشدر حاصلی یعنی روزکاردن غمناک اولمه عشق الهی سعی ایله دیمکدر
قطعه ایام شبابست شراب اولیتر ایکیتلک زمانیدر شراب اولیترکدر هم عمزه راست و خراب اولیتر
هم غمکینه مست و خراب اولمق اولیترکدر عالم همه سر بسر خرابست و بیاب عالم دوکیلی باشدن باشه خراب
و بیابدر در جای خراب هم خراب اولیتر خراب یرده هم خراب اولمق اولیترکدر مراد دنیا غمندن خلاص
عشق الهی ایله میسر اولور دیمکدر بازای که جانم بجمالت نگرانست کل کیم جانم سنک جمالکه منتظردر
بازای که دل درغم هجرت بفغانست کل که کوکل سنک غمکده فغانده در بازای که بازوی تو ای یار عزیز

وصالم

کردکلر سنک یوزنک سزای یار عزیز سیلاب ز چشم من سرکشته روانست بن متحیر کی چشمندن سیلاب روان
درخطاب بر بایه عزیزه در ولہ ایضا برکیر شراب طرب انکیز و بیا شوق ظهوره کتور رجی شراب طوت
وکل نهان ز رقیب سفله ستیز و بیا ذخی رقیب دن نهاد عنادا ته وکل شنو سخن خصم که بنشین و درد
دشمنک ستمه که ادنعوذ کیتمه دیر بشنو ز من ای نکار که برخیز و بیا اینست بنده ای نکار که قالق مثل عقل نغمه
خطاب ایدوب ایدر که شیطانک اغواسنی استماع ایلمه تم عشق و طاعته سعی ایله نکاردن مراد نفس در
خصم دن مراد شیطان در بیت که جان من درویش آمد سنکه زانکه که بن درویشکه جانمه کلدی کویه
سنکه بر جکر ریش آمد کو بیا مجروح جکراوزره بر طوز کلدی که زیاده الم ویردی ترسیدمی کر نشنودم
روزی دور خوف ایلرم که برکون سندن دور اولام دیدکه همان روز دیدم بیشترک مد کوردکمی که همان اول
براه کوین اوکومه کلدی خطاب خدایه در بیت بیا دهنان عهد بیا پایان نبرند دلبرلر عهدی بایانه التمزلر
صاحب نظران ز عاشق جان نبرند صاحب نظرلر عاشقلقدن جان خلاص ایلمزلر معشوقه جو بر مراد
داری تو بود ز معشوق چونکه سنک مراد و رایک او زره لوله نام تو میان عشقبازان نبرند سنکا عاشق
عشقبازلر اوزره سنده ذکر ایلمزلر زیرا شهوت پرست سن ولہ ایضا زلفین تو پیچ و خم و تاب از چه
کرفت سنک ای زلفنک پیچ و خم و تاب ندن طوتدی وان چشم خمارین تو خواب از چه کرفت و سنک او نحوله
چشمک خواب ندن طوتدی چون هیچ کس برکلی بر تو نزد چونکه هیچ برکسه سکا برکل براغنی اورمدی و کلاب
سوزندکه سر تا قیامت بوی کلاب از چه کرفت سنک جمیع اندامنک کلاب رایحه سنی ندن طوتدی بو
هم وجه دربا شندن ایاغه دک کلاب رایحه سنی طوتدی خطاب محبوبه در ولہ ایضا راه طلب تو خار
غم دارد سنک طلب یولک غملر خاری طوتر کو راهروی که ازین قدم دارد یعنی بر سالک بو قدم ماری
طوتر یعنی بو بلره تحمل ایلر دانا که که روشناس عشقت انکو بلور رییس که عشقک مشهوری کیمدر اول کمسه در که
او بر چهره جان چراغ و مه دارد جان یوزی او زره مشعل چراغی طوتار مراد بودر که طریق عشق
الاهی چو قدم قدمی بر سالک بر شوق که بو الاهه رضا قدمنی قویه و عیسی نفسلردن دعالر المغه هدایت چراغی
مشعله لندوره بردار دل از مادر دهر ای فرزند دهر مادرندن فراغت ایله ای ما فرزند با نصف اجیر
شوهر شد در پیوند انک شوهرنک نصف اخیرنه اولاش به قلب نداند این چنین شخص که بونکله بر تنجه
قلبه بلمز بسن چو حافظا اکر شوی بر رویش بر سند حافظ که اکر انک یوزنه قانع اولور ایسه شوهر

لفظنك نصف اخيرى هر دو بيوزى يعنى نصف اولى شود در نصف اخيرى قلب اولنجق رده اولور بس
طالب اولنمقدن سالكده اولمق اولى در ولـه ايضا من با كمر تو در ميان كردم دست بن سنك ميانكده
اولان كمره ال ايليدم پنداشتمت كه در ميان چيزى هست صاندم كه سنك ميانكده بر نسنه وار در پيدا شد
كزان ميان چه بربست كمر ظاهر در كه اول ميانده قوت و نه حاصل ايلدك تا من ز كمر چه طرف خواهم بربست
تا بن كمردن نه اميد و نه فايده حاصل ايدم كرك قطعه مقبول دل خواص و مشهور عوام خواص كوكلنك
مقبولى و عوامك مشهورى خوش اينجه موزون حركت بدر تمام خوش سوزلر موزون حركتلو تمام اما در
حظ شيراز نيافت و نشان شير ز سر خنده نام و نشانله يعنى مشهور در رود اورى حافظ حاجى محمد نام
زياده ترنم ايدجى حافظ نام محمد در مراد حاجى محمد نام خوش اواز بر حافظى مدحدر بدر تمام دن روشن
در كه خوب روى اوله حافظ بونده مخلص دكلدر قطعه اواز پر مرغ بشنوم طرب زنكه قنادى
اوازى استماع ايلر يا نغمه كلزار ربابه مى شنوم يا مراد كلزارنك لطيف رايحه سنى استماع ايلر يا لحن
باد حديثى ز لبت مى كويد يا باد انك لبندن بر سوز سويلر القصه روايتى عجبه مى شنوم محصل كلام
بر عجب روايت ايلر مراد جنابه قدسدن اشتالق رايحه سنى مشام جانه ايرشدوكندن بشارت اظهار
ايدوكى اشعار در قطعه با شاهد شوخ و شنك و با مطرب و مى شوخ و شنك محبوبله و مطرب
و مى ايله كنجى و فراغت ديكل نشسته مى بر بوجاق و بر فراغت و بر شيشه مى چون كرم شود ز باده مارا رك
و مى چونكه شرابدن بزم مى رك و سكرلر كرم اوله مراد تمام شوق ايرشه ديمكدر منت ننهم بيك جو از
حاتم طى حاتم طى دن بر جو التزم در بحر تو من ز شمع افروخته كريم سنك و افكدن بر شمع دن زياده
اغلاردم دايم چو صراحى اتشك كلكون كريم دايم صراحى كبى قانلو ياشن اغلارم چون ساغر باده ام
از دل تنكى كوكلمار لغندن شراب ساغرى كبى ام چون نالهٔ چنك بشنوم خون كريم چونكه چنك ناله سنى
استماع ايدم قانه اغلارم قطعه عيبست عظيم بركشيدن خود را عظيم عيب در كبر و تعظيم ايدوب كندوسنى
عالى طوتمق ور جملهٔ خلق بركزيدن خود را و خلقك جميعى سنى كندوسنى كزيده و مختار طوتمق از مردمك ديده
بايد اموخت كوز بيكندن اوكرنمك كرك ديدن همه كس را و نديدن خود را و كلى كوزلمكى كندوسنى
كورمكى قطعه بعلمست ادمى انسان نطق ادمى علمله انسان منطقدر منطق نطقلمش معناسنه در جهو
علمش نيست شد حيوان مطلق ادچونكه انكا علمى يوقدر حيوان مطلق اولدى عمل علم باشد جهل مطلق

اوچی علمدن الا ملتقدر علم سز عمل جهل مطلقدر بجهل ای جاهل تا شاید یابقش حق جهل ایله ای جاهل
حقی بولمق ممکن دکلدر قطعه جانم بعدای آنکه او اهل بود جانم اگر فدا اولسون که او اهل اوله سرور قدمش
اگرنهی سهل بود اگر آنکه مدینه باشش فدیه سن اساندر بود بونده است معناسنده روشن در کلیم بتعین
ترا که دوزخ چیست دیم شکسز نزاع سزسکا که دوزخ نه در دوزخ جهان صحبت نا اهل بود بو دوزخ جهان
ده نا اهلک مصاحبتی در قطعه سرتا سر آفاق بهادر سودن باشندن باشه عالی هادن ده ازمک از طاق فلک
بکون دل اندوده فلکک طاق قصرنی خوله دل ایله صوامق حیدر سال وکر اسیر زندان بودن یوز بیل دخی
زندانه اسیر اولمق زنالکه دمی همدم نادان بهدن بکدر بر دم جاهلک مصاحبی اولمقدن قطعه دریغا خلعت
روز جوانی جیغا جوانلق کونلک خلقنه کرتش بودی طراز جاودانی اگرا که بطراز اولیدی دریغا
حسرتا دردا کرین جوکی دریغا حسرتا دردا که بوار ما قدری بخواهد رفت آب زندکانی حیات اباجریان اتسه گرکدر
همی باید بریده از خویش و بیوند خصم واتو بادن منقطع اولسه گرکدر چنین افتسی حکم اگانی حکم بسمانی
بو بله واقع اولمشدر دکل اخ بغاره اخوه و هر براد ربراد رندن مفارقت ایلر نعم ایک الا الفرقدانکه
بودرکه کل بقاسی چیچون الاوقدان بری برندن مفارقت ایلمز وقدان ایکی یلیدزدرکه بری بریندن جدا اولمز
اغرنده اولان یا اتباع ایچوندر حالت رفعی زندان حالته نصیب وجهی نوقد بیاد ر قطعه ای باد صبا
اگر تو انی ای باد صبا اگرقادر ایسک از راه وفا و مهربانی وفا و مهربانلق یولندن از من بری
خبر بیارم بندن یاره خبر ایلیدرسن بو بله دیوکه سوخته تود رنهانی که سنک اوزراکه اتشنه یانمش
تنهاده می مرد و ز اشتیاق می گفت اولدی و اشتیاقندن ایتدی بو هم وجهدرا اولوردی و اشتیاقند
ایدردی بعض نسخه ده واو عاطفه اشتیاقدن صکره واقع اولمور که معنی اگر ده اولو کا ی یا تعجب اراهم
زندکانی که ای جانان که سنسز دیرلکدر ایدر قطعه تا کار بکام دل بکوح بود مادام که کار بروج کوک
مراد یله اولتا ملکتم بی ملک روح بود مادام که بدنم ملکی روح پادشاهنسز اولسه مراد حیاتمیسر اولدیغه
دیکلر امیدمن آنست ز درکاه خدا انکه درکاهندن بنم امیدم اولدرکا بواب سعادت همه مفتوح
بود که جمیع ابواب سعادت مفتوح اوله قطعه ای دولت دل از جفای دشمن در کش ای دوست دشمنک
جفاسندن کوکلک ی یعنی دشمنه جفا اتمکه قصد اتم وروی نکو شراب روشنه در کش خوب و لطیف یوز
روشن شراب چک با اهل هنر کوی کریبان نک ی اهل هنر کریبان طعنی اچ یعنی اهل هنرله مصاحبت

واختلاط ایله و زنا اهلدن تمام دامن درکش و نااهلدن تمام اعراض ایله هرگز انلرله مصاحبت دخی لطف
ایلمه قطعه اگر کار بخت سازگاری کردی ای کاش که بخت موافقت ایدیدی یا دور زمانه یاری
کردی یا دور زمانه کرو معاونت ایدیدی از دست جوانیم چو بر بود عنان جوانلق چونکه عنان الدن
قاپدی پیری چو رکاب پایداری کردی باری پیرلک رکاب گبی پایدارلق ایدیدی یعنی پیرلک ثبات ایتدی
اولیدی قطعه عمری ز بهر مراد ضایع دارم بر عمر مراددن ادتری ضایع طوترم و ز دور فلک بجست که
نافع دارم و دور فلکدن نه درکه نافع طوترم یعنی نه نفع کوررم با هر که بگفتم که ترا دوست شدم هرکیمه ایتدم
که سکا دوست اولدم شد دشمن من وه که چه طالع دارم بنم دشمنم اولدی واه که نه عجب طالع طوترم یعنی
زیاده بربر بختم وار در قطعه یاران چو بهم دست در آغوش کنند ای یارلر چونکه برکا بر بلکورله قوجشالر
آیین گردش چرخ را فراموش کنند شوق و ذوقدن بو چرخک گردشنی فراموش ایده لر چون دور بمن رسد
تمام بر جای چونکه دور بکا ایرشه یرمده قالیم که اولمش اولام برباد من آن دور بقا نوش کنند بنم یادمن
اول باقی دوری نوش ایده لر بو کنیداز حاضر جمع اولمغه جایز در نوش ایلکوز معناسنه مراد یاران صفادن
دعای خیر طلبی در قطعه امروز درین زمانه عهد شکن بو کون بو عهد شکن زمانه ده کو دوست که عاقبت
نکردد دشمن قنی دوست که عاقبت دشمن اولمیه تنهائی را ازان گرفتم دامن عزلت و تنهالغک دامنی اول
سببدن طوتدم تا دوست نبینم بکام دشمن تا دوست بنی دشمن مرادیله کورمیه دوستدن مراد خدا در
دشمندن مراد اهل دنیا و شیطان جایز در قطعه ای دولت بکام دشمنانم کردی ای دولت بنی دشمنانلر مک
مرادیله ایلدک بودم چو بهار چون خزانم کردی بهار گبی ایدم بنی خزان گبی ایلدک در کیش تو مرا راست بدم
همچو تیر سنک کشکدن بن تیر گبی راست ایدم قربان شوکت چو کمانم کردی سکا قربان اولایم نیچون بنی کمان
ایلدک کیش بونده دین و مذهب معناسنه در ترکش معناسنه ایهامی بسید رکیشه نسبت تیر و قربانه
خوب واقع اولمشدر قطعه از عاجزی و بیکسی و مسکینی عاجزلقدن و بیوه لکدن و مسکینلکدن و ز کبر
و بزرگواری و خودبینی و کبردن و عظمتدن و خودبینلکدن بر آتش اگر نشانیم بنشینیم بنی اگر آتش
اوزره نصیب ایلر ایسه اوتوررم بر دیده اگر نشانیمت بنشینی اگر سنی چشمم اوزره نصیب ایلرسم
اوتورمزسن مصراع اول مصراع ثالث عاشق ساده دلک وضعی در مصراع ثانی و مصراع رابع محبوب
سرکشک وضعی در و مصراع ثالث مصراع اوله و مصراع رابع مصراع ثانیه جواب واقع اولمشدر

وتقدیر بویله در از عاجزی و سلیمی و مسکینی برانش اگرچه بنم بنشینیم و زکبر و بزرگواری وجود بینی
بردیده اگرچه نمت نشنی قطعه عاقل منشین از تیزی آه اهمک حدت و تأثیریندن غافل اوتوره کاتش
رست زاتش انگیزی آه زیرا اهمک اتش قوبرجی لکندن بکا اتشی ایرشور تا در سر کوی خود نبیند ازی
سهل زنهار کند و سر کویکده سهل اولسان حمالینه سن شب گردی کویه و هیچ خیزی آه کربه مکاشب گردلگنی
واهمک هیچ خیز لکنی زیرا بونلرک تمام تأثیری وارد در قطعه ترسی که پاک اندرونا شبی برارد ز سوز جگر
یارب بردار غم روزگار زنالی داری مجنون دک کو کلمک اوزره روزگارک غمینی طوترسن بکذار جهان
و هرچه دروی داری جهان و هرنه که جهانک ایچنده طوترسن ترک ایله یاری و شراب طلب و پای نگلی
بر دلبر و بر شراب و بر کل اغاجی و بنی استه در دست کنون که جز غم می داری الکده شمدی که شراب بی غم
سنی طوترسن مراد هنوز که قدرت و قوتک وارد ره مرشد و عشق و تمام کنعه و طاعتدن غیر سنی ترک ایله
دیمکدر قطعه نور خدانمایدت آئینه مجردی مجردلک آیینه سی بکا خدانک نورینی کوسترر از در ما در آ اگر طالب
عشق سرمدی بزم قیوم زدن ایچ و کلاکر عشق سرمده طالب ایسک مراد اگر طالب عشق الهی ایسک عشقه
قرین و مصاحب اول دیمکدر باده بده که دوزخ از نام گناه ما برد شراب ویر که اگر دوزخ بزم کناهمزی انیسه
یاد ایده اب زند بر اتشن معجزی محمدی معجز محمدی انگ اتشی اوزره اب اور رجان و دل تو حافظا بسته
دام ار زدست ای حافظ سنک جان و دلک ارزو دامنه مقید درای متعلق مجل دم مزن از مجردی
ای مجل متعلق مجردلکدن دم اورمه یعنی محبت ما سوی دن عاری و بری اولانه کمسه در قطعه من جاک
غم تو در قلب خویشتن کنم بن کند و قلبیده سنک غمکه یرایلرم درد تو دوای جگر ریش کنم اول قدر که سن
کو کلم جفایه زیاده ایلرسن من بر سر انم که وفا بیش کنم بن اول هوس اوزره ایم که وفایه زیاده
ایدم جفادن وارالم و بلادر خطا . خدایه در قطعه گفتم که چه حالست بدین شیرین ایتدم که نه حالدر
بو شیرین لقلا ایله گفتا تو سلیم و ساده و مسکنی ایتدی سن سلیم و ساده و مسکین سن در اینه جمال
ما خالی نیست بزم اینه یه بکزر جمالمزده برخال یوقدر تو هر دم چشم خود در ان می بینی سن کند و کوزک
بکنی انده کورسن قطعه گفتم چو رخ نگار من گلگون شد بنم کوزم یاشی بنم نکارمک رخی کبی قرمزی اولدی
در خون دلم خانه چشم خون شد و خون دلمدن چشم خانه سی خون اولدی محبوب من از ناز چنین
گفت مرا بنم محبوبم نازندن بکا بویله دیدی گای یار عزیز حال چشمت چون شد که ای عزیز یار سنک

چشمنڭ حالی بچه اولدی مراد بود رکه بر کره کوزی اغرتش اول حسب حالی حکایت ایلر **قطعه** بلبل اندر
ناله و گل خنده خویش می زند بلبل ناله ده و گل لطیف خنده اورر چون نسوزد اگه دلبر در بغل آتش
می زند دارینچه یا نمونکه دلبرا گه آتش اورر نا خوشیها دیده ام زان زاهد پشمینه پوش اول پشمینه
پوشش زاهددن قباحتلر گوردم شیم من غلام مطربم کابرشیم خویش می زند بن مطربك غلامیم که لطیف
ساز چالر ظاهرا از تیر مژگانش حذر گردن چه سود ظاهرا انگ مژگانی تیرندن حذر ایلمک نه فایده زخم
پنهانم با بروی کمانکش می زند کمانکش ابرو وسیله یا که پنهان زخم اورر قصد ردن حذر میسر دگلدر
بیابانده **قطعه** در غربت اگر کسی بماند ماهی بر گرمی اگر غریبده برای قالور کوه بود اندر نماند کاهی غذا
اگر طالع اوله اندن اندن برصحان تعالم یعنی غایت ضعیف اولور بیچاره غریب چو ساکن باشد بیچاره
غریب اگرچه ساکن و حضور ده اوله چون یاد وطن کند بر آرد آهی چونکه وطنی یاد ایده بر آه چکور در
رباعی غریبده غریب شادمان بولماس امیش هیچ کیمسه غریبده چو یار بولماس ایمش النون قفسه صحه
گر قزیل گل بنکای بلبلگا دیکاندیک انسان بولماس ایمش **رباعی** یارب چو برارند حاجتو یی
یاربا چونکه حاجتلر حاصل ایدجی سن که هم قاضی و کافی مهمات تو یی بر مهمات تکه قاضی و کافی سن من
سر دل خویش با تو گویم نی کنند و کوکلمک سری نکا دیرم چون عالم اسرار خفیات تو یی چونکه
اسرار خفیات عالم سن سن خطاب خدا یه درکه قاضی حاجات در **مثنویات** الا ای آهوی وحشی
کجایی اگاه اول ای وحشی آهو قنده سن مرا با تست بسیار آشنایی بنم سنك ایله چوق آشناغم
وار دو تنها رو دو سرگردان دو بی کس اکی تنها کدیجی اکی حیران اکی بی کس و دو دام در
کمین از پیش و از پس اوج گرد دن وار ردن یرکیده یوسیده بیا تا حال یکدیگر بدانیم کل تا برگ
بربرمزك حالنی بلهلم مراد هم بجوییم از توانیم بری بربرمزك مرادنی حاصل ایدلم اگر قادر اولورسك
که می بینیم که این دشت مشوش نمی آگوررم که بو مشوش صحرا گه مراد دنیا در هیچ آگاهی ندارد خرم و خو
خرم و لطیف بر صحرا آگاه طوتم مراد دنیا جایی حضور دگل ایدوکن بیاید رکه خواهد شد بگوید
ای رفیقان دیگو ز ای رفیقلرم اوله کرکدر رفیق بی کسان یار غریبان بی کسلرك رفیقی غریب
لرك یاری مگر خضر مبارک پی درآید مگر مبارك ایزلو حا خضر کلمه زمین همتش کاری بر آید انک
همتی یمننده برآیش حاصل اوله مگر وقت وفا پروردن آمد مگر وفا بسلمکك وقتی کلدی

که عالم لاتندر نه نود آمد که نیم عالم لاتنده نود اکلدی یعنی یالکوز قوسه مراد بر مرشدک ظهورن طلب درکه انک
سببیله وصال جانان حاصل اولور که روزی رهروی در سرزمینی که برگون بر سالک بر گوشه ده سرزمین
گوشه و مملکت معناسنه استعمال اولنور بونده اکی سی بیله ممکندر بلطفش گفت رند خوشه چینی بر خوشه
چین رند لطفله اکه دیدیکه ای سالک چه در انبانه داری که ای سالک ظرفکده نه طوترسن یعنی قلبکده
مستور اولان فکرک نه در بیا دامی بنه کر دانه داری آر دانه طوترایسک گل بدام قوه مراد وصول الی الله یه
وسیله نکدارانایان ایله دیکدر جوابش داد گفتا دانه دارم سالک رنده جواب ویردک دایتدیکه دانه
طوترم یعنی واردر ولی سیمرغ می باید شکارم اما بنم شکارم سیمرغ کرکدر سیمرغدن مراد باری تعالی در تشبیه طریقیله
بگفتا چون بدست اری نشانش اول عاشق رنده اول سالکه ایتدی انک نشانی الکتوررسن که از ما بی نشانست
انشانیش که انک انشیانی بزدن نشانسزدر یعنی لامکاندر اشیان ذکری سیمرغ مناسبتیله در مراد وصول
الی الله زیاده صعب ومشکل ایدوکن بیاندر چو ان سرو سهی شد کاروان چونکه اول سرو سهی کاروانه
دوستی اولدی ز شاخ سرو می کس ندید بار غم سرو بوداغندن اکه دیده بار لق ایله یعنی بر یوکسک
یره چقوب انک قدومنه منتظر اول سرو سهی دن مراد مرشددر که انک مفارقتندن تمام مضطرب اولمشدر
برفت وطبع خویش با بشم قرین کرد کتدی و بنم نسر در طبیعی دن ایلدی برادر با برادری چنین کرد
برادر برادرنه چنین بویله ایلدی انما المؤمنون اخوة حسبنجه مرشدنه برادر دیمش مده جام می و پای گل
از دست شراب جانفزا و گل ازاغاجی دیبی الدن دیرمه ولی غافل مباش از دمار بدبست اما بدبست دمار دن
غافل اولمه جام میدن مراد عشق در پای گل دن مراد مقام کشف وطاعت در لب سرچشمه و طرف جوی بر سر
چشمه کناری ونهار ماقی طرفنه اتکلی و با خود گفت وگوی و بر گوز یاشی بمی و کنده وکله بر گفت وگودن مراد
توحید وطاعتدر و گریه و زاری و درد و از کاری ترک اتمه دیکدر بیا از من چه وزن ادر در بدین ساز بم
بیا زمن بو اسلوب و بو تدارکله نه وزن کتورور و نه عمل ایرار که خورشید غنی شد کیسه پرداز که غنی خورشید کیسه
تهی ایدیجی اولدی ونسنه حاصل ایلمدی مراد حق تعالی حضرتنک کمال استغناسی بیاندر زیاده زمنکان دو شدار اره
عالمدن کتمش ددوست یادنه موافق گرد با ابر بهاران بهار ابریلو دیده موافق اول یعنی واو اغله کردکافه
عجمی نکته سیله امر حاضردر بونده شود معناسنه در چو نالان اید شد آب روان پیش چونکه آب روان
سنک اوکوکه نالان کلمه مدد بخش ز آب دیده خویش کنه و گوزک یاشندن اکه مدد بغشله بخش امر حاضردر

نکو

نکردان حدیم دیرین امداد اوقدیم معاحبم مدارا ایلمدی مسلمانان مسلمانان خدارا ای مسلمانلر ای
مسلمانلر الله ایچون بر مدد و معاونت ایلکوز چنانکه بهرصم زدرنم جدا یا جدا لقا رحمنی ایلمین ترحم اوردی
که کوی خود نبود دست آشنای که دیرسکه هرکیز آشنالق اولمش در زیرا بلدک آب وقت ازسر وقت ای
بنم باشمدن اشدی برین حالم مدارا نیست در حضور بو حالمه مدارا لایق دکلدر یعنی نشمدن صکره مدارا انکه
فائده سی یوقدر بو هم وجه دربن بو حالیله طونمه بو لایق میدر یعنی لایق دکلدر بو وجهله وزره مدار نهی
حاضردر مراد یاز عزیزلرندن شکایت اظهاریدر مگر صفر مبارک به تواند مگر مبارک ایزلو صفر قادر اولور
که این تنها بدان تنها رساند که بو تنهای اول تنهایه ایرشدره چرا کت چندین ستیزم کند ولکتمله بحوب بو قدر
عناد وخصومت ایدر چرا از طالع خود می گریزیم نیجون کندو طالعمدن نفرت ایدیم هم اکنون راه کوی دوست
گیریم هم شمدی دوست محله سنک یولنی طوتیم اگر میریم هم اندر راه میریم اگر اولورسم هم یولده اولیم غریبانکه
که حال ما نبیند شول غریبلر که بنم حالمی دررز ماند برسر خاکم نشینند ترحم ایدنلر بر زمان قبرم اوزره اوترر
غریبانرا غریبان یاد دارند غریبلری غریبلر یاد ایدرلر که اینترا ایلدیلر بیادکارند زیرا انلر بربنی یاد ایدیجیلردر
بیت مالِلغریب سوی الغریب انیس خدایا چاره بیچارگانی ای خدا چاره سزلرک چاره سی سن مراد جز
مرا چاره تو دانی با که و بندن غیریه چاره سن بیلورسن بیت تو دانی ضمیر زبان بستگان تو مرهم نهی بر دل خستگان
چنان کز شب براری روز روشن الهین که شب دن روشن کونی کوزرسین از بین انده بر آور شادی بن بو غصه
دن با که سرور حاصل ایله زبیح آتش سنی دارم شکایت ایلک واقندن چوق شکایت طوترم نمی گنجد در
اینجا این حکایت بو حکایت بوراده صغماز نوگوهر بین واز خرمهر بگذر سن کوهری کور و خرمهردن
کچ نظرزی کان نکرد شهره بگذر بر طرزدن دکه اول شهره اولمیه کچ مراد طالب عشق الهی اولوب
وحشی و بسته سی ایله و بدعت و محبت ما سوی دن فراغت ایله دیمکدر چو من ماهی کلک ارم تحریر چو نکه
بن کلک ماهی سنی تحریره کتورم تو ازنون والقلمی برس تفسیر سن نون والقلم دن صور تفسیری مراد
کندونک تحریری حقیقت ده قرآن عظیمه موافق ایدوکن اشعار در رفیقان قدر یکدیگر بدانید ای
رفیقلر بربیرکوزک قدرنی بلکوز چو معلوم ست شرح از بخوانید چونکه معلوم در شرح ایجلی زبراو قویکز
مراد دنیایه مغرور اولماکوز عشق وطاعته سعی ایلکوز دیمکدر مقالات نصیحت کو همینست نصیحت
کو یکی سوزلری انجق بودر که حکم انداز هجران در کمینست که هجران حکم اندازی بو سوده در حکم انداز

زیاده استاد تیز انداز معناسنه درکه قصد ایتدوکی یری اوده بجا انا اکه تشبیه اتمش در مقرر اولدوغیچون زیرا
البته هجران دن خلاص سز دکلدر روان را با خرد در هم سرشتم روحی عقل ایله خلط وتخمیر ایلدم وزان تخمی که حاصل
کشته گشتم واندن برتخم که حاصل اولدی الدم بیا وزنکهت این طیب امید بو طیب امید رایحه سنی کتور
مشام جان معطر ساز جاوید جان مشامنی ابدی معطر ایله طیب امیددن مراد وصال جانان امیدی در که
انک حصولی مشتاقلر اولور مصراع اولده بو وجه ده جایزدر دکل وبو طیب امید رایحه سندن بو وجه اوزره
بیا امر حاضردر وه واو عاطفه ولفظ زین معناسنه اولور که این نافه رحسن جیب حورستکه بو نافه حورک
ترکی سی بو کلمندن دزنه ازان اهوکه از مردم نفورست اول اهودن دکلدرکه ادمی دن زیاده نفرت ایدیجی در
مراد کندونک عشق امید بیدلرینه سایر شاعرلرک غرض امیز سوزلرندن ترجیح اتدوکی بیاندر فرح بخشی
درین ترکیب پیداست بو ترکیب ده روح بخش لقا ظاهر درکه نغز شود مغز جان واجزاست زیرا انسوک لطیف
وجاله واعضا لک قوی وزبده سی در ترکیب دن مراد کندونک بو سوزلری درکه مزج ترکیبه تشبیه اتمش در
اجزادن مراد بو بنده اعضادر ترکیبه نسبت خوب واقع اولمش در مراد کندو شعرینه مدحدر درین وادی
بیانک سیل بشنو بود او بده سیلاو ازیله انست که صد من خون معصومان بیکجو که معصوملرک
یوز بطمن قانی برا ربیه مراد حق تعالی حضرتلرینک کمال استغناسنی بیاندر بر جبریل را اینجا بسوزند بوز ذره
جبریلک قانادینی تیزلریدان تا کودکان اتش فروزند انکله طفللر اتش شعله لندره لر مراد اولیاء
الله ایچون کله مصنوع اولور دیکدر کودکان دن مراد اولیاء الله درنته که مثنویده بوکه دلالت ایلر
بربیت واقع اولمش در بیت اولیا اطفال حقند ای پسر غایبی و حاضری بس با خبر سخن گفتن
کرا یارا است اینجا بوده سوز سویلکه و اعتراض انمکه کیمک قدرتی واردر تعالی الله چه استغنااست اینجا
تعالی الله بو بنده نه عجب استغنا واردر بروحافظ درین معرض مزن دم بیوری ای حافظ بو معرضده
سوز سویلمه سخن کوتاه کن والله علم سوزی قصه ایله والله اعلم مراد قضا و قدر سرینه و اسرار الهیه
نهایت یوق قدر رغبت یره بو بنده سوز سویلمه دیکدر ساقی نامه بیا ساقی ان می که حال اورد کمال
ای ساقی اول شرابکه حال کتورر کرامت فزاید کمال اورد کرامت زیاده ایلر کمال کتورر بمن ده که
بس بی دل افتاده ام باکه ویرکه زیاده بی دل شکسته ام و زین هر دو بیحاصل افتاده ام وبو اکی
سندن بلکه بیحاصل دوشمشم هر دودن مراد کرامت وکمالدر بده ساقی ان کیمیای فتوح ای ساقی

اول فتوح کیمیاسنی ویر که باکنج قارون دهد عمر نوح که کنج قارون ایله عمر نوح ویرر بده ساقی آن می کز و جام
جم ای ساقی ویر اول شرابی که اندن جم جامی زند لاف بینایی اندر عدم عدمده بینالق لافنی اورر یعنی بنده
جام جمدن مراد قلبدر بده تا بروی کشت بینا باز ویر تا سنک یوزوکه کروا چه لرد رکامرانه و عمر دراز
کامرانلق و عمر دراز قپوسنی بیا ساقی آن آتش تابناک گل ای ساقی اول تابناک آتشی که زردشت میجویدش
زیر خاک که زردشت انی خاک التنده استر زردشت ابراهیم پیغمبر عم در که ملتندن براولو امامک اسمیدر بعض دیکه
درکیش رندان مست باکه ویر که مست عاشقلرک مذهبنده چه آتش پرست و چه دنیا پرست آتش پرست ده دنیا
پرست نه یعنی اکیسی برابردر بیا ساقی آن جام جم ده مرا گل ای ساقی باکه اول جم جامنی ویر تعلل مکن دم
بدم ده مرا بهانه ایلمه باکه متصل ویر خطاب مرشده در بیا ساقی آن جام چون سلسبیل گل ای ساقی اول
سلسبیل جامی که دلم را بخرد و س باشد دلیل که او کلید فردوسه دلیل اولور بعض ده واین نکته بشنو
زنی باکه ویردکدن بو نکته یی اشت زدن مراد مرشددر که یک جرعه می به زد یهیم کی که بر جرعه شراب
کیک تاجندن یکدر زیرا انک پادشاهلغی فانیدر و جرعه که اثر عشقدر باقیدر بیا ساقی آن بکر مستور مست
گل ای ساقی اول مستور مست بکری کتور که اندر خرابات دارد نشست کر میخانه ده اوتورر قعطو تر یعنی
میخانه ده اوتورر بعض ده که بدنام خواهم شدن باکه ویر که بدنام اولمق استرم خراب می و جام خواهم شدن
می و جامک خرابی اولمق استرم بیا ساقی آن آب اندیشه سوز گل ای ساقی اول فکر و غمی ازاله ایدیجی آبی
که کر شیر نوشد شود بیشه سوز که اگر ارسلان نوش ایده بیشه یاقیجی اولور یعنی اکه دخی تاثیر ایلر بده
روم بر فلک شیر گیر ویر تا ارسلان طوتیجی فلک اوزره کدم فلکک شیر گیر اولمسی اسد برجی اعتباریله در بجا بر
در که شیر گیر ترکیبی روم کلمه سنه مصروف اولوب یعنی بو بیله اوله ویرتا فلک اوزره شیرگیر کدم بهم بر
زنم دام این گرگ پیر بو پیر قوردک طوزاغنی بوزم مراد بودرکه بنی شراب مشتغله مست ایله تا که انک سببیله
ایله درجات عالیه یه وصول بولوب حوادث عالمدن خلاص بولم بده تا بخوری در آتش کنم تا آتشه بخور
ایلیم یعنی قویم دماغ خرد تا ابد خوش کنم عقلک دماغنی تا ابدی معطر ایدم بیا ساقی آن می که حور بهشت
گل ای ساقی اول شرابه که جنت حوریسی عبیر ملائک در آن می سرشت ملائکک عبیرنی انده خلط ایلدی
مراد عشق الهیدر اخلاق حمیده متغیر ایدوکسن بیاینددر که رذائل اخلاق ذمیمه ایله متصف برکمسنه عشق
میسر اوله عشق سببیله ملک خصال اولور بیا ساقی آن می که عکسش ز جام گل ای ساقی اول شرابه که انک

انگا ملکسی قد عمر بکلیخی ودو جم فرستد پیام کبخسرو وجمه خبر کوندر بده تا بکویم بوازنه ویرتانه او ازیله دیم
که جمشیدکی بود و کاوس کی که جمشید کیبی و کاوس کیبی ایدی مراد عشق الهی الیه اسراره اطلاع میسر
اولور دیگلدر دم از سر این دیر دیرینه زنه بو اسکی دیرک سرندن سویلیم صلا یابتهای شنیده زن
بکمش بابه دشاهاره برصلا اورد بیانگ بقا ایدوکن بیان ایدر بیا ساقی آن می که شاهی دهد کلای
ساقی اول می که شاهلق ویرر بیاکی اودر گواهی دهد کوکل انکه پاک الکه طانق ویربیاکی اود دل
گواهی دهد کوکل انک ملکنه طالق ویرر بمن ده که سلطان دل بوده ام باکه ویرکه دلک سلطانی اولشم
کنون دور دم از وی که آلوده ام شمدی اندن دورم زیرا آلوده ام بمن ده مگر گردم از عیب پاک
باکه ویر اوله که عیب دن پاک اولام شوم ایمن از فکرت هولناک ونامعقول فکردن ایمن اولام
شرابم ده ووردی ده دولت ببین باکه شراب ویرده دولت یوزنی کور خرابم کن وگنج حکمت ببین بنی خراب ایله
وحکمت گنجنی کور مراد عشق الهی سبب دولت وحکمت ایدوکن بیان ایدر چه [illegible] باغ روحانیان مکنم چونکه
روحانیلرک باغی بنم مسکنم اولدی در اینجا چرا گشته بند تنم بن بوراده تخته بندی ایم مرادی بویره احوال
تنله تقید اولوب عالم ملکوت تدارکن اتمیم دیگلدر [illegible] ام که چون جام گیرم بدست بن اول یم که چون
الده جام طوتم ببینم دران اینه هرچه هست موجود هرنه که وار در اول اینه ده کوررم بمستی دم پادشاهی
زنم مستلکده پادشاهلق قپوسنی تقرر دم خسروی در گدای زنم گدا القدره پادشاهلق دمنی اورورم
که حافظ چو مستانه ساز دسرود که حافظ چونکه مستانه سرود سازایده زچرخش دهد زهره در رود
در رود ملکده زهره نک سازی قیلی الله درود ویرر یعنی مقبول اولور مراد حافظ چونکه شراب
عشقله مست اولوب اسرار الهیه دن سوز سویلیه زهره که سازنده فلکدر اکه تعظیم وتکریم ایلر
دیگلدر بیا ساقی از بی وفائی عمر کلای ساقی عمرک وفاسزلغندن تربس وزمی کن گدائی عمر
تمور زن وشرابدن عمر دله یعنی عشق الهی دن حیات و عمر دراز طلب ایله حاصل معنی بودر که چون
عمر بی بقا و سریع الزوال در عشق وطاعته سعی ایله تاکه اندن حیات ابد و عمر سرمده وصول
بوله سن که عمر رامی بیفز ایدت زیرا شراب که مراد عشقدر عمری زیاده ایلر دریکهاردم از غیب
بکشاید ت هر دم غیب دن سکا بر قپو اچه بیا ساقی از می بنه مجلسی کل ای ساقی شرابدن مجلس
ترتیب ایله که دنیا ندارد وفا باکسی زیرا دنیاده برکسیه وفا طوتمز جا ببیت داد از ین نکته یاد

شرار

شراب حبابه بو نکته دن کنایه در که چون برد باد افسر کیقباد که باد کیقباد ک تاجینه بنزه ندی مراد
بو درکه حباب که تاج کبی در باد اته قابوب کوتوریه بیدا ایلر کورسلاطینک دخی تاجنی بو بیله قپمش در بیا
ساقی ازمی طلب کام دل کلرای ساقی کوکلم مرادنه شراب دن استمه که می ندیدیم من آرام دل زیرا شراب
سز بن کوکلم قرارنه کورمدم که از وصل جان تن صبوری کند اکرچه تنک وصالندن تن صبور لکله ایدر
دل از می تواند که دوری کند کوکل قادر اولورکه شرابدن ایراق ایده بو خود محالدر بیا ساقی آن
جام پر کن زمی ای ساقی اول جامی شرابدن پر ایله که کویم ترا خاک کسری وکی که نکا کسری نک کیک
حالنی دیم که بر باد شاهلک اسمی در کسری دن مراد بونده نوشیروان در بیا ساقی ایمن چه باشی زدم
کل ای ساقی دهردن نه ایمن اولورسن بر آستان کت خون بریزد بنهر اول فکر او ذره درکه دهر که سنک خونکی
دوکه مراد تحقیق وطاعته سعی ایله زمانه دن غافل اولمه دیمکدر بیا ساقی با ما مکن سرکشی کل ای ساقی
بزه سرکشلک ایلمه که از خاکی آخر نه از آتشی که آخر خاکدن سن آتشدن کلمشسن قدح پر کن ازمی که خوش
بود قدحی شراب دن پر ایله زیرا شراب لطیفدر خصوصا که صاف وبی غش بود خصوصا که صاف وبی
سز اوله بیا ساقی آن راح ریحان نسیم کل ای ساقی اول ریحان رایحه لو شرابی بکن ده که نه زر بماند
نه سیم باکه و پر که اول شراب نه زر ونه سیم بکا زر ماند بونده مانستن اولمق روشن در بیا ساقی آن
باده لعل صاف کل ای ساقی اول صاف قرمزی شراب بده پاکی از شید و تزویر ولاف دیر قینه دلکیند
و تزویر ولاف زتسبیح وخرقه ملولم تمام تسبیح وخرقه دن تمام ملولم بکن رهن کن هر دو را والسلام
اکسنی بله شرابه رهن ایله والسلام بیا ساقی از کنج دیر مغان کل ای ساقی منع لر دیر نک بوجاغندن آر
شود دور کاینی کنج روان اراق اولمه زیرا کنج روان بو راده در کدورت کسی بلو بیدرد سوی دیر
دکوکسه نکا دیر جانبنه کتمه دیه جوابش چه کویی بکو شب بخیر اکه جواب نه دیرسن شب بخیردی یعنی لنا
وداع ایدوب اندان اعراض ایله شب بخیر شبک خیرله اولسون معناسنه درکه وداع وقتی سویلینور
بیا ساقی آن ارغوانی قدح کل ای ساقی اول ارغوانی قدحی که دل از وطرب یا بد وجان فرح که کوکل
اندان شوق وجان سرور بولور بکن ده که از غم خلاصم دهد باکه ویر که غم دن باکه خلاص ویره تا ن
به بزم خاصم دهد باکه خاص یولنک تا تنه دیره بزم خاصدن مراد مجلس اولیادر بیا ساقی آن می که
جان پرورست کل ای ساقی اول می که جان بسلیجی در دل راحته رنجور جان در ضرورت حسته کوکله جان ایچ

لابعد زبده کز جهان خیمه بیرون زنم و بر که خیمه جهاندن طاشره اورم یعنی قورم بیا ساقی آن جام چون
مهر و ماه کل ای ساقی اول مهر و ماه کبی جامی بده تا زنم بر فلک بارگاه و یرتا بارگاهی فلک اوزره اورم
بو بیتلردن مراد عشق الهی یه مدحدر واکثری بری بر بینه قت به اولدوغندن اوتری ایر بیتک
حقیقت معناسنه تعرض اولنمدی بیا ساقی از بادهای کهن کل ای ساقی اسکی شرابلردن بکا جام
بیایی مرا مست کن بری بری اردنجه اولان جاملر ایله بنی مست ایله چو مستم کنی از می یا نخست چونکه بنی
صاف شرابکدن مست ایده سن بسستی بلکوم سرود خوش خوشست قست لکده سکا لطیف سرود دیم خطاب مرشده . در
بیا ساقی اکنون که شد چون بهشت کل ای ساقی شمدی که جنت کبی اولدی زروی تو این بزم عنبر سرشت
سنک یوزکدن عنبر سرشت بزم حذ الجام لا فتس فیه الجناح شراب نوش ایله انده کناهدن خوف اتمه
که در باغ جنت بود می مباح زیرا جنت باغنده شراب مباحدر بیا ساقی از می ندارم گریز کل ای ساقی
شرابدن استغنا و چاره طوترم بیکجام بافی مراد ستکیز بر باقی جامله بنم المی طوت کریز یعنی ندارم
ایله لازم اولان نسنه معناسنه درکه گریز بلکوز اولماین نسنه معناسنه درنا گریز لازم اولان نسنه معناسنه . در
گریز بدنا گریز لا بد معناسنه درکه از دور گردون بکجان آمدم که فلک دورندن جانه کلدم یعنی زیاده
مضطرب اولدم روان سوی دیر مغان آمدم فوری دیر مغان جانبنه کلدم دیر مغاندن مراد خانقاه . ده
بیا ساقی آن باده ذوق بخش کل ای ساقی اول ذوق بخش باده یی که مراد عشقی در زبده تا شنیم بر پشت
رخش و یرتا رخشه سوار اولالم رخش رستمکاتدر و مطلق اسب معناسنه استعمال اولنور
مراد عشق الهی ایله شهسوار طریقت اولالم دیمکدر تهمتن صفت رو میدان کنم رستم کبی میدانه کیرم
بکام دل آهنگ جولان کنم کوکل مرادی ایله جولانه قصد ایدم بیا ساقی آن جام یاقوت رنگ
کل ای ساقی اول یاقوت کبی جامی که بر داکت ید در وقت خوش که کوکل اوزره خوشی وقت
و سرور قیبوسنی اچر بده تا خود را قلم در کشم و یرتا عقله قلم چکیم یعنی التفات اتمیم ز مستی بعالم
علم بر کشم و یرتا عقله قست لکدن عالمه علم چکیم یعنی مستلک ایله مشهور اولالم ز جام دمادم دمی دم
زنیم دمادم جامدن بر نفس اوره لم زمی آب بر آتش غم زنیم غم آتشی اوزره میدن آب اوره لم
که امروز باید یکی خوریم که بو کون بری برمزله شراب ایچلم چو فرصت نباشد دگر کی خوریم چونکه
فرصت اولمیه کرو قچن ایچلم که آنان که بزم طرب ساختند که انلرکه طرب بزمنی دوزدیلر و هوا و هوسه

سعی ایلدیلر بزم طرب هم بر داشتند هم طرب بزمنی زینت و تمام ایلدیلر لکن عشق الهی دن محروم اولدیلر
آنلر دامکه دیو لاخ مغاک بو چقور اولان شیطانلق زمکاهندن که مراد دنیادر برفتند و بردند حسرت
خاک گیتدیلر و خاکه حسرت الندیلر مراد عشق و طاعته سعی ایتمدیلر بر پشیمان اولدیلر دیمکدر برین تخت فیروزه
بیروزکیست بو فیروزه تخت اوزره منظر کیم در درین کاه ده روزه بهروزکیست یعنی اون کونلک کونکلک
سعادتلو کیم در یعنی کیمسه نک که غالب اولمش مرادی اوزره دنیاده طوغرمش در دریا جوانانکه بر
باد رفت چینا جو انلمغه که باده گیتدی و ضایع اولدی خنک آنکه باد انش و داد در رفت سعادتلو اول
کمسه که علم عدالله گیتدی بو مصراع تا ز بوستان دنند بده ساقی الناهی که تا دم زنیم و برای بساقی اول
شرابه که مادام کرچیانده ایز قدم بر سر دو عالم زنیم هر ایکی عالمک باشی اوزره قدم اوره لم یعنی عشق
سببی ایله ایکی عالمدن فراغت ایده لم سبک باش و رطل گرانم بده تیز اول و باکه رطل گران یعنی بیوک
قدح ویرو گر خاش نتوان نهانم بده و گر اشکارا ویرمکه ممکن اولمیه باکه نهان ویر خطاب مرشده در
کسی کو زدی کوس بر پشت پیل شتر کمسه که او فیلک ارقه سی اوزره کوسلر وردی زدندش بها کام
کوس رحیل چار و ناچار اکه کوچ کوسنی اوردیلر بو بندن مراد سلطان محمود در که انک کوسی فیل اوزنده
بو کلنمه جالنوردی که ای خوش نوا مرغ شیرین نفس که ای شیرین نفسلو خوش نوا مرغ بکنیان
پر و بال در بشکن قفس پر و بالک دیبرت و هرکنه کتور و قفصی مراد عشق و طاعته سعی ایدوب کندوکی
بو جسد ظلمانی نک قیدیندن خلاص ایلیه دیمکدر زما بشنو این پند و امروز کام بزدن بو بندی استماع
وایش اوکرن یکی نکته برگردش روزگار ز روزگارک کردشی اوزره بر نکته که این منزل در دو جای
غمست که بود دنیادر دد منزلی و غم پریدر دیندرکه شادمانی کست بو طوزاق پرنده سرور
از بهر بدین شادمانیم کز درد و غم بوکه سرورزکه درد و غمدن نداریم غم گرنداریم هم طوتمزز
اگر مال و سرور هم یوق ایسه یعنی درد و غمدن غمناک اولمادوغمز شادمانز کدا است جام جم و جم
کجاست جام جم قنغی در و جم قنده در سلیمان کجا رفت و خاتمش کجاست سلیمان پیغمبر قنده گیتدی و
خاتمی قنده در که بدانهاز فیلسوفان حی قبیله فیلسوف لرندن کیم بلور که جمشید کی بود و کاووس کی
کی که جمشید محیی و کاووس نحیب ایدی چو سوی عدم گام برداشتند چونکه عدم جانبنه ادم قلدیلر
دیار در بن بقعه جز نام نکذاشتند بو بقعه ده که مراد دنیادر نامدن غیری قومدیلر چه بندی دل

اندرین سپنجی سرای بو عاریت سرایه که مراد دنیادر نه محبت ایلرسن که چونکه بکذری بازنایق بجای که چون
بو عالمدن کچه سن کرد ویرد که کلمزسن درویش دل زد دیوانگیست اکر محبت ایلمک دیوانه لکدن در بو
آشنای نه بیکانگیست انکله آشنالق بیکانه لکدن در زیرا دنیایه محبت ایدن حقتعالیه بیکانه اولور در بین دو
اولور دربن دارنیش درنیای بکام بوالتی قپولی خانه ده مراد له بولمازسن محل سرور ومکان مرام
سرور محل ومقصود مکان ده دنیانک التی در اولمسی جهات ست اعتباریله در بده ساقیا آن آب آتش
خواص ای ساقی اول آتش خواص بوا ویرکه آن آب یا هم زاتش خلاص که اول آب دن آتش دن خلاص
بولام آب دن مراد شراب وآتشدن مراد عشق الهی در انک سببیله آتشدن خلاص بولم در که در آتش
این دار وتنم که بو دنیانک عکسی آتشده در که شاید که آب بر آتش زنم که شاید که آتش اوزره
براب اورم آتشدن مراد محبت دنیا وهوادر بده ساقی آن آب یاقوت رنکی ای ساقی اول یاقوت رنک
لو ابا ویر که برد از رخ لعل ویاقوت رنک که لعل ویاقوتک یوزندن رنکی الدی یعنی رنکده انلره غلبه
ایلدی مصراع اولده قافیه یاقوت رنکدرکه وصف ترکیبیدر مصراع ثانیده قافیه جان رنک لفظیدر
نته که بو بیتده ایله در بیت ازین سوهزار واز آن سوهزار بهم بر زند کشته شش صد هزار
مصراع اولده قافیه هزار در ومصراع ثانیده صدهزار در خواجه جهان مناظراتنده بو بیته
بر قاچ وجهله معنی یازمشدر ظرفای زمانه دن بریسی بو بیته ترزیق دیمشدر بده خوش دوستی تک
در روان ده ده آن آب عین روان غوری ویر اول جان چشمه سنک ابنه اب روان که آفتاب روان
آب روان دکل که آفتاب روان در بر بین سقف نه پایه پنج طاق بو پنج طاق بو لشکر طقوز پایه لو سقف
اوزره توان زد بیک جام می چار طاق بر قدح شرابله چار طاق او رمق ممکندر مراد فلکدر که نه
پایه در که عشق الهی واسطه سیله اندن بو قاری پایه یه کیدر انتمکه قادرسن که بر نام نه قبه بی ستون
که ستونسز نه قبه نک طامی اوزره توان شد کر از خود توان شد برون کتمک ممکندر اکر کندو دن طشره
کتمک ممکن اوله مراد کبر وعجبی ترک ایدوب عشق وطاعته سعی ایدن اقرب الهی یه وصول بولور دیمکدر
نه کر عاقلی خیز ودیوانه شو سن اکر عاقل ایسک قالق ودیوانه اول مرزاب خود خاک میخانه شو
کندو عرض وحرمتک ضایع ایلمه منی نه تک خاک اول مراد عشق الهی حصولی ایچون بر خانقاهده
مرشد که خدمتنده خاک کبی پست اول دیمکدر شعر فیدا این دیر خاک مباد بو خاکی دیره بسته وفید

اولمه که ناگه دهد همچو خاکت بباد اولمیه که ناگاه خاک کبی یله ویره دیر خاکی دن مراد دنیادر که اکه
محبت ایدن خاک کبی پایمال اولور دیمکدر مباد لفظنک معناسنه مصراع ثانیه قید اولندی سهولت
معنا ایچون بده ساقی آن خمر وان قدح ای ساقی اول خمر وا قدحی ویر که دل ازین اید وجان فرح
که دل وجانه سرور زیاده ایلر مراد از قدح باده کسر بدیتا قدحدن مراد باده سرمدی یعنی عشق
ابدی در وزین باده مقصود ما بیخودیست وبو باده دن بزم مقصودمز بیخودلقدر یعنی کبر
وعجب ووجوددن خلاصدر بیت که تا با خودی در خودت راه نیست وزین نکته جز بیخود آگاه
نیست جوانی چو برق یمانی گذشت دیر لک باد صبا ایچون یمانی یعنی معناسنه در که الف زایددر برقک
اکه اضافتی ادنی ملابسه ایچوندر که برق انده زیاده سرعتله کورنور برو ترک این دار شش در
یکوک یوری بو آلتی قبولی خانه یی ترک ایله بیاد ست ازین مار نه سر شوری کل بو طقوز باشلو یلاندن
الی یو یعنی فراغت ایله این دار دن مراد دنیادر ششدر لکی جهات ست اعتباریله در مار نه سردن
مراد نه فلکدر سرو زر در ین روان بر فشان سرو زرکی بو یولده فورک نثار ایله ورازره وفا
روان بر فشان اگر راه عشقک سالکلرندن ایسک جانکی نثار ایله روان شو روان سوی دار
البقا آخرت جانبنه روان اول روان اول بو هم وجه در آخرت جانبنه فورک روان اول بر وجه
اوزده روان اول فوری معناسنه اولور نثاردان هر شئ بغیر حدا حق تعالی حضرتندن غیری
جمیعسنه یعنی ما سوا کل من علیها فان ویبقی وجه ربک ذی الجلال والاکرام بده ساقی آن گوهر روح بخش
ویرای ساقی اول روح بخش گوهری دوای دل ریش ومجروح بخشا ریش ومجروح قلبه دوا بخشله
که دوران چو جام ازکف جم ربود که دوران چونکه جامی جمک الندن قپدی اگر عالم باشندن
زلال چه سود فرضا اگر تمام عالم انک اولسه اندن نه فایده بده ساقی آن آب افسرده را وبرای
ساقی اول منجمد آبکه مراد قدحدر که صحبتدن اوله بری زنده ساز این دل مرده را بعد مرده دلی
شراب ایله دیری ایلیه که هر پاره خشتی که بر منظریست که هر کریچ پاره سی که بر چارداقده در
سر کیقبادی واسکندریست بر کیقبادک وبر اسکندرک باشی در یعنی بو دنیایه چوق کیقباد واسکندر
کبی پادشاه گلمشدر بیت ز قدمی زقی ملک زاده نی روم و زنگ جهره ز آزاده نی جنون شاهان
درین طشت نیست بو طشت ده پادشاهلرک قانندن غیری یوق قدر نی خاک خوبان دریغ دشت نیستا

بو صحراده خوبلرک خاکندن غیری یوق درخت دن مراد فلک اولمق روشندر که انده اولان حمرتی
تشبیه ایتمش در دشت دن مراد زمین در بو بیتک مضمونی ادعاییدر شنیدم که شوریده می پرستان
ایتدم که ای پرست بر شوریده یعنی ای نه می گفت جامی بدستم بنی نه ده ایتدی الندده بر قدح وار ایدی
که گردون که دوران پرورست که دوران ایدیجی فلک که شغلی پرورد ریعنی تربیت و رعایتی اکه در ازد
شاد نرم هرکه نادان ترستهرکم که نادان درک در اندن مسرور در که ربده ساقی آن تلخ شیرین گوار
ای ساقی او آجی شیرین هضم اولنجی یعنی هضمی و یرکه شیرین بود باده از دست یار زیرا ساقیک الندن شراب
شیرین اولور مراد یعنی مدحدر که دارا که دارای آفاق بود که داراکه عالمک پادشاهی ایدی بدار بذلی
در جهان طاق بود پادشاهلغله جهانده طاق ولا نظیر ایدی بدست اجل این فلک در ربود یعنی فلک
اجل الیله انی قبدی که پنداری هرگز در اینجا نبود که صانرسن که هرگز بو جهانده اولمادی بیا ساقی
از من برو پیش شاه کلاه ای ساقی بندن شاهک حضورینه کت بگو این سخن کای شه جم کلاه دی بو سوزی
که ای جم کلاهلو پادشاه دلی با بینوایان مسکین بجوی مسکین بینوالرک کوکلنی استه و مراد
لرین حاصل ایله پس انگاه جام جهان بین بجوی اندن صکره جام جهان بینی استه مراد اول مسکین
و بیچاره لره رعایت ایله بعد ذلک عیش و نوش ایده اول دیمکدر غم این جهان را گزو نیست نفع
بو جهانک غمینه که اندن نفع یوقدر یعنی می توان کردن از خویشتن دفع شر ایله کندوکدن دفع ایله
تمکندر با قبال دارای درهم نشینم و تخت تاج و تخت حافظک اقبالی حقیچون بهی میوه خسروان
درخت ایله داراکه خسروانه درختنک ایو میوه سی در یعنی سلاطین نسلینک گزیده سی در خدیو
پادشاه زمان بیرک خدیوی زمانک شاهی در شه برج دولت شه کامران دولت برجنک ماهی کامران
شاه در که تمکین اوزنگ شاهی از دست که شاهلق تختنده قدرتی اندندر تمکین اسانم مرغ و ماهی
از و هست مرغ و ماهی نک اسایش و حضوری اندندر که نظام عالمه سبب در زدیع دل و دیده مقبلان
مقبلرک کوکلی و کوزی در ولی نعمت جمله صاحب دلان جمیع صاحب دللرک ولی نعمتی در جهان دا
و دین برفرو تاجور جهان طعمه چی و دین ساییچی دنیا جلو در گزو تخت کی گشت با زیب و فر که لیک
تختی اندن زیب و فرله اولدی زیب و زینت و فر قوت و شوکت معناسنه در چگویم وهم شرح آثار او
نه دیم که انک اثرلرینک شرحنی دیرم که عقلست حیران در اطوار او که عقل انک طورلرنده حیراندر

چو قدر وی از حد و قیمت بیش چونکه انک قدری وصف حدندن زیاده در که وسعه امکان
بو قدر سر انداختم ز عجز و تشویر بوینن عجز و خجالتدن باشمی اوکوبه اتسم برارم با خلاص دست دعا
اخلاص ایله دعایه ال قالدررم کنم سوی در حضرت کبریا حضرت کبریایه توجه ایلرم بو یله دیو که یا رب بالای
دنعمای تو که یا رب سنک نعم ظاهره کک و نعم باطنه کک حقیچون باسرار اسماء حسنای تو سنک اسماء
حسنی کک سرلرینه حقیچون بحق کلامت که امد قدیم سنک کلامنک حقیچون که قدیم کلدکی یعنی قدیمدر
بحق رسول و خلق عظیم رسولک حقیچون و انک خلق عظیمی حقیچون رسولدن مراد حبیب حضرتیدر
جمله قسملر بو بیته لره محرودندر که شاه جهان فیروز بخت اولسون فیروز بر و زغالب و مظفر معناسنه در
باقبالش آراسته تاج و تخت انک دولت و سعادتیله زین اولسون زمین تا بود مظهر
عدل و جور زمین مادامکه عدل و جورک مظهری اوله فلک تا بود مربع جدی و ثور فلک مادام که جدی و ثور
مربع و چرگاهی اوله یعنی قیامته جدی اوغلاقی ثور کاو مربع اوتلاق جدی و ثور اکی برجدر فلکده
خدیو جهان شاه منصور پادشاه منصور جهانک خدیوی اولسون غبار غم از خاطرش دور باد غم غباری
انک خاطرندن دور اولسون خدیو لانظیر پادشاه بزرک معناسنه در بحمد الله ای خسرو جم نکین بحمد
الله جم سلطنتلو پادشاه شجاعی بمیدان دنیا و دین دنیا و دین میداننده بهادرسن مراد منصور
نام پادشاهی مدحدر بمنصوریت شد در افاق نام سنک نامک عالمده منصورلغله اولدی شد بو
رفت معناسنه اولمق جایزدر که منصور بودی بر اعدام دایم زیرا دایم اعداک اوزره منصور اولدک
مراد بود که اسمک مسمی سنده تاثیر اولور دیرلر بو یعنی سنده ظاهر اولمشدر فریدون شکوهی در ایوان بزم
بزم ایوانندە فریدون عظمتلوسن تهمتن نبردی بمیدان رزم جنک میداننده رستم جنکلوسن فلک را
گهر در صدف چون تو نیست فلکک صدفنده سنک کبی کهر یوقدر فریدون و جم را خلف چون تو نیست
فریدون و جمک سنک کبی قایم مقامی یوقدر نه تنها خراجت دهند از فرنک سکا هاندو فرنکدن خراج ویررلر که
مهی باجت فرستد ز زنک که مهراج سکا زنکدن باج کوندررلر زنکستان معناسنه در اکر زنک
و هندت دکرکسی بر یوزنده جمله سی طوترسن بعض نسخه ده بروی زمین پرنه بزیرنکین واقع اولمشدر مکر معنی
بو یله اولور حکم که جمیع سنی حکمک التنده طوترسن زحل کترین هندویت در رواق زحل سنک کترین هندوک
در رواقده یعنی فلک سابعده سپهرت غلامی مرصع نطاق فلکک سنک مرصع قوشاقلو غلامکدر نطاق

نوشتن مراد پادشاهی مدد صدر حمایتیست حضرتیا همایون نظر سنکچه کیمیا که نظرلو بر جادرکه دارد بسیط
زمین زیر پر که بریوزنه قنادی التنده طوتر سکندر صفت روم تا چین تراست اسکندر کبی روم چینه دک
سنکدر دگر او دارشت آینه این تراست اگر او آینه طوتدیسه سنک اینکوار در یعنی اول صاحب آینه در سن
صاحب این سن کجای سکندر رهان سالها نیچه ییللر اسکندر نرده قال بدانا دلی کشف کن حالها دانادل
لکلا ایله احوالی کشف ایله چو دریای وصفت ندارد کنار چونکه وصفک دریاسی کنار طوتمز. نثار کنم بر دعا اختصار
ثنای دعا اوزره اختصار ایدم یعنی ثنادن فراغت ایدوب دعایه شروع ایدیم ز نظم نظامی که چرخ کهن :
نظامی نک نظمندن که اسکی فلک ندارد چو او هیچ زیبا سخن هیچ الکلین زیبا سوزلو طوتمز یعنی عالمه کلمز
بیارم بتضمین سه بیت متین تضمینیله اوچ متین و زیبا بیت کتوره ایم که نزد خرد به ز در ثمین که عقل
یعنی عاقل قتنده بهالو انجودن یک در شیخ نظامی نک اول اوچ بیتی بونلردرکه ذکر اولنور که کدر تضمین برشاعر
برشاعرک شعرندن کتوره شعرینه روح آنکه دیرلر از آن بیشتر کاوری در ضمیر اندن زیاده رک که خاطرکه
کتوره سن ولایت ستان باش و آفاق گیر ولایت الیجی و آفاق طوتجی اول مراد کند و تصور کدن زیاده ملکا
فتح ایلیجی اولسون دیو دعادر زمان تا زمان از سپهر بلند دایم بلند فلکدن فتح ذکر یاسی فیروزمند
غیری فتحله مظفر اول ازان می که جان دارد ازو هوش باد اول می دنکه انکجان داری عقل اولسون :
مراد شربت و شاه ز نوشش باد یا که شربت و شاه نوش اولسون بوی دن مراد جنت شرابیدرکه
عقلی کیدرمز بلکه عقله تمام قوت و برجی در رجا ندارد جانلو جلاد و سلحدار یعنی قسنه درکه پادشاهک قنا
داری در بو بنده معنای ثالث روشن در یعنی اول الکلین می درکه ملکک عقلکه فنادار روتابع در هم
بوستانه وجه ثالث مشعر بر بیت واقع اولمشدر بیت دگر گنه را است در بندکی ز جاندار می افتد بند کی
مغنی نامه مغنی کجایی بکلبانگ رود ای مغنی قنده سن او از یله بیاد آور آن خسروانه سرود اول پادشاهانه
سرودی خاطره کتور و ترنم ایله بستان نوید سرودی فرست لره بر سرود مژده سنی کوندر
بیاران رفته درودی فرست بو عالمدن کتمش یارانه بر سلام کوندر که باهم نشینیم و عیش کنیم که بری برابر
اوتوره لم و بر عیش ایده لم دمی جوش برآریم و طیش کنیم بر لطیف دم کتوره لم و بر طیش ایده لم طیش
بوینده جوش و خروش معناسنه درکه تا وجد را کارسازی کنم که تا وجد ایچون کارسازلق ایدم بر رقص
ایم و خرقه بازی کنم رقصه کلم و خرقه بازلق ایدم مراد ترک یار اولوب جوش و سماع ایدم دیمکدر یعنی

زاشعار من یک غزلی ای مغنی بنم اشعارمدن بر غزل با آهنک اوار اندر عمل چنک اوازیله عمله کتور
مغنیدن مراد سماع مجلسنده اولان مطرب در چنکدن مراد مرشددر مستی نتوان در اسرار سفت اسرار
درنه دلک یعنی اسرار سویلمک مستلکده ممکن در که در بیخودی راز نتوان نهفت زیرا بیخودلقده راز ستر
اتمک ممکن دکلدر زیرا بو شراب عشقله مست اولوب عقل معاش دایره سنده دور اولوب لسانه کلن
اسراری سویلر اصلا قید ایتمز درای هاهای هایوی نظر ای مبارک نظرلو های خجسته سیر روشنا مبارک
ضر مبارک خبرلو قوتلو فرشته یعنی ملوملم دوتای بزن ای مغنی ملوملم اکی تللو ساز چال بیکتای اوسه
تا بزن انکه هر کلی و بقتلک حقیچون اوچ تیللو ساز چال مراد احوال عشقی دره مرتبه مرتبه سویله دیمکدر
یعنی بزن چنک در ارغنون ای مغنی ارغنونه الی ور چال بر از دلم فکر دنیای دون دنی دنیانک فکری قلبم
دن کیدر مکر خاطرم یابد اسایشی مکر خاطرم بر اسایش اوله چونکه غمم زابود بادی الاسینی چونکه غمک انک
ایله برلوتی اوله مراد مرشددن اسرار عشقی استماع اتمکله خاطرندن غمک دفعنی طلب ایدر که از اسمان
مژده رحمتست که اسماندن رحمت مژده سی واردر برابر عدو عاقبت فرصت عاقبت دشمنم اوزه
باکه فرصت واردر مراد نفس و شیطاندر مغنی نوای طرب ساز کن ای مغنی طرب نواسنی ساز ایله تغور
و غز القصه اغاز کن قول و غزل ایله قصه یه اغاز ایله مراد اسرار حقیقتی بیان ایله دیمکدر که باد و غم
بر زمین روخت بای که اول عدو سببی ایله غم بنم ایاغمی یره دکدی اصلاح کته مجال قومدی بخت
اصولم بر اوزر جای اصول ضربیله بنی یرمدن یوقاری کتور مراد توحید و سماعله بنی جوشه کتور خروش
کتور دیمکدر یعنی ساز این نوا این سرود ای مغنی بو یکی اسلوبلو سرودی دوزو ترتیب ایله که بو
بار چغانه باواز رود اول سرودی چغانه سازله ترنم ایله روان بزرکان زخود شاد کن اولولر
جانن کندو کدن شاد ایله زیر و بر و از باربد یاد کن پرویزدن و باربددن یاد ایله باربد فتح با ایله پرویز
مطرب بنک اسمیدر پرویزدن مراد شیرینک عاشقی اولان خسرودر بزرکاندن مراد عشاق و مرشدلردر
مراد زمان ماضیده کلن عشاق و مرشدلری یاد ایله دیمکدر یعنی ازان پرده نقشی بساز ای مغنی اول
اول پرده دن بر نقش کتور ببین تا چه کفت از حرم پرده دار کور تا پرده دار حرمدن نه دیدی مراد
اسرار الهیه دن و رسول اکرم حضرتلری عم دیدوکی اخباردن خبر ویر دیمکدر چنان بر کش اواز خنیاکری
خنیاکرلک اوازنی انکلیون بلند ایله که ناهید چنکی برقص اوری که چنکی زهره یه رقصه کتوره سن مراد عشق

عشق الهی سوزلری تنک ذوقندن سکان فلک دخی وجد وحالت کسب ایده‌لر دیمکدر خنیاگری ایریجیلکه

خنیا سرود معناسنه در خنیاگر سرودگوی معناسنه در مغنی دف وچنگ را ساز ده ای مغنی دف وچنگه

روزن ویر بیاران خوش نغمه آوازده خوش نغمه‌لو یارانه آواز ویر یعنی صلا ایله ساز بونده دوزن

معناسنه در زهی زن که صوفی بحالت رود بر برده چال که صوفی حالته کده وصالش مستی حوالت

رود انک وصالی مستلکه حواله کده یعنی مست اولمغله وصال جانانه وصول بوله مغنی کجایه که وقت

گلست ای مغنی قنده‌سن که گل وقتیدر زیرا بلبل جهانی براز غلغلست بلبل دن تمام جهان غلغل دن پر در

جهان به که خوانم بگوش او دری جهان اولیکه بنم خودی جودت کتوره سن دمی چنگ را در خروش آور که

بردم چنگی خروشه کتوره سن مغنی بیار عود بر ساز کن ای مغنی گل عوده دوزن ویر نوا ابیین نوای

نوا آغاز کن یعنی اسلوبلو نوا ایچی تکرار آغاز ایله بیک نغمه در دم راچاره ساز بر نغمه ایله بنم دردمه چاره

دوز دلم نیز چون خرقه صد پاره ساز گوکلمی دخی خرقه کبی یوز پاره ایله مراد حالات عشقله قلبنک شرحه

شرحه اولمسی طلبدر بیت سینه خواهم شرحه شرحه از فراق • تا بگویم شرح درد اشتیاق • مغنی

چه باشد که لطفی کنی ای مغنی نوله که بر لطف ایده سن زنی آتشی در دلم افگنی ای [illegible] نه دن گوکلمه بر آتش

براقه‌سن بردن آری از فکر خود یکدم بر دم بی کند ونکر بدن خلاص ایده سن بهم بر زنی خانمان

غم یغم خانمانینی بری بر بینه اوره سن مراد عشق الهی سببیله غم ماسوادن خلاص طلبیدر چو خواهد

شدن عالم جسمی از جا تهی چونکه عالم بردن تهی اوله کرکدر گدایی بسی به زشاهنشهی گدالق

دن یکدر چو غم لشکر آرد بیار آ مغنی چونکه غم لشکر کتوره بر صف بزه بچنگ و رباب و بنای و دفی

چنگ ورباب له و نای و دف ایله مراد عشقله مصاحب حریف غم ایدوکن اشعاردر مغنی بیا ور زمه

کار بند ای مغنی گل و بندن آتش اوکرن زقول من ابیین وانا پسند بنم سوزمدن دانانک عادتی قبول

ایلمکدر و در کس در دولت کو غمیست اگر سنگ خلبکده بر غم وار ایسه ایله در دولت الکر ایله دخی در بینی زن

که عالم دهیست بر بنیه بر نفس اوره که عالم بر دم بر نه ده اوره که عالم بر دم در یعنی نه اکینده دی که عالم

دهیست مراد فرصتی فوت اتمیوب عشق وطاعته سعی ایله دیمکدر مغنی نو سرا ایچی ای مغنی سن بنم

سر همدم سن زمانی بنزه نه بکن همدمی بر زمان نه چال همدم اک ایله مغنی کجایه بزن بر بطی ای مغنی

قنده سن بر قپوز چال بیا ساقی از باده بر کن بطی گلا ای ساقی شراب دن بر باتغی پر ایله مراد مرشد دن

گذشت فیض لطف بید ربط بونده یاتق معناسنه‌در که شراب قور لربطه مخففدر سر فتنه دارد دگر روزگار
روزگار کرو فتنه هوسنی طوتر من و مستی و فتنهٔ چشم یار بن و مستلک و یارک چشمنه مفتون اولمق
که بونلر روزگارک فتنه‌سندن خلاص میسر درستلکدن مراد شراب عشقله عقل معاشک قیدندن
خلاص بولمقدر یاردن مراد باری تعالی در فتنهٔ چشمدن مراد تأثیرات ذاتدر که اکا مفتون اولان جمیع
غمدن آزاد اولور در این صوفی نشان عرصهٔ رستخیز بو خوش فشان قیامت میداننده که مراد دنیادر
بنوشم صراحی و ساغر بریز سن صراحی و ساغرک قاننی دوک مراد عشقه سعی ایله دیمکدر شاهی بسیم از دور
گردون شگفت فلکک دورندن عجب کورورم ندانم کرا خاک خواهد گرفت بلمزم کیمی خاک هلاک ایلمک
استر مراد بودر که ایامک فتنه‌سندن نیجه‌لر هلاک اوله کبرک زیبه جهان حیله کار ایدوکی هر
کسنه معلومدر ببین تا چه زاید شب آبستنی شب حاملدر گور تا نه متولد اولور مراد عالم حوادثله
پر ایدوکین اشعاردر بیا دل درین جهان دل منه زینهار کلار زینهار جهانه محبت اتمه که کس بر سر پل نگیرد
قرار زیرا که کوپری باشنده قرار طوتمز یعنی دنیا ممردر مقر دکلدر جهان مقر لست این جهان
خراب بو خراب جهان جهان اول منزلدر که دیدست ایوان افراسیاب که افراسیابک ایوانی کوردی
جهان رحلتست این بیابان دور جهان اول مرحله‌در بو دور در بعید بیابان که گم شد در او لشکر
سلم و تور که انده سلم و تورک لشکری ناپید اولدی سلم و تور فریدونک فرزندلریدر که ایرج
نام برادرلرینی هلاک اتمشلر در عاقبت ایرجک دخترندن منوچهر نام بر کمسه طوغدی که انی هلاک
ایدوب فریدونک یرینه پادشاه اولدی شهنامه‌ده بو قصه مسطوردر کجا رای پیران لشکر کشش
قنده‌در افراسیابک لشکرکش پیرانک رائی کجا شیده ترک خنجر کشش قنده دار افراسیابک پهلوان
ترک شیده‌سی درکه جمیعسی هلاک اولدیلر پیران افراسیابک سرعسکرینک نامیدر شیده افراسیابک
پیوندینک نامیدر که شهنامه‌ده بویله مسطوردر نه تنها شد ایوان و قصرش بباد یالکز جهان انک
ایوان و قصری باده کتمدی و خراب اولمدی که کس دخمه اش هم ندارد بیاد که کمسه انک قبرینی
هم یاده طوتمز زیرا انکیچون نیجه اوزره اله کتدوب هلاک اتمشدر چه خوش گفت جمشید با
تاج و گنج نه لطیف دیدی تاج و گنج ایله اولان جمشید یعنی بو قدر سلطنتده ایکن جمشید مضاف
اعتبار اولنمزسه معنی بویله اولور جمشید نه لطیف دیدی تاج و گنجله که دنیا بر آریه یه دکمز بو جهه

اوزره

تاج وگنج مصراع ثانیه معروف اولورکه یک جو بزد سرای سپنج که عاریتی سرای که وراده نیاد در
برار بیه دکمز سپنج سه پنج دن مرکب درکه اون بش معناسنه درکه کویا دنیاده موت آفاتی اون
بش کون در زیاده مقیم دکلدر اگرچه سرای سپنج عاریتی سرای معناسنه در لکن قلم زن کند روزکار
زمانه برنه برنه کاتب ایلرکیی زاده هیچ تیغ درکار نادر برینه جنکده تیغ ویرر بعض نسخه ده مصراع ثانی
بویله در لکن قلم تیغ زن روزکار برنه کار وجنک کونی تیغ زن یعنی بها در ایلر تیغ دهد بها در
ایلر معناسنه در مراد احوال عالم بری برینه اویماز دیمکدر **مثنوی** سگ بران آدمی شرف دارد
سگ اول آدمی اوزره شرف وفضیلت طوتر که دل دوستان بیازارد که دوستلرنک کوکلنی انجیده
این سخن از حقیقتی باید بو سوز بر حقیقت یعنی بر دلیل گرک تا معانی بدل فرو داید تا معانی قلبه مقبول
کله یعنی بو سوزک صدقی ظاهر اوله که آدمی با تو دست در معطوم زیرا آدمی سنک ایله طعام قده هم
دست وهم سفره اولمش سگ زیر دون بر استان مجرم سگ طاشره دن استان اوزره مجرم براکی استخوانه
منتظر حیف باشد که سگ وفادار [illegible] طلوته وآدمی دشمنی روا دارد وآدمی احسان
ولطف کورمش دشمنلکی روا طوته بلکه هلاکنه قصد ایده **مثنوی** ایا ریح الصبا قلبی کئیب ای
باد صبا بنم قلبم غصه لو ملکدر در رهنمای چمن بخور کل سه تطیب بنم مشامم سنک رایحه وبخورکدن معطر اولور
مراد فضل الهی دن تلقیده اولان انقباض واضطرابنکده قیعنی طلبدر بخور بانک متخیله دریمی ایدی غلط در
گواری کف سبی بر طرف کلزار سبی وقتی کلزار طرفنه برکند ایله سبزه وکل زجا پیغام بکذار سرو وکله
بزدن خبر ایرشدر که یار ونیس ز حسن ای کل مزن لاف ای کل سنک انکک یوزی ایله حسن دن لاف
اورمه که زر دوزی نداند بوریا باف زیرا حصیرجی زر دوزلق ایلمز مراد باری تعالی نک جمالی باکمالنه
کلک اصلاف باقی اولمدوغن اشعاردر حمار ای سرو بابالانش انه قدی ای سرو انک قامتی ایله
قدکدن تفاخر اتمه که با قدش یکسین نی افتی از حد زیرا انک قدی ایله مقرر حد دن دوشرسن یعنی با قدی
اولورسن بو ابیات ده اولان ضمیر غایب خدایه راجعدر بیا ساقی که ایام بهار ست کل ای ساقی که بهار
زمانی در بر عیم اول که او پرهیزکار ست انک زعمنه که او پرهیزکار در یعنی عشقدن اعراض ایدیجی در
شراب ارغوانی با غوانی ارغوانی شرابی غنا وترنم ایدیجی لرله آهی خور زنا توانی بی توانی
ایچ مادامکه تا درسن ما درس مراد تسعتی ویرجی لرله غنته کونشلر ایله دیمکدر غوانی جمع غانیه

درکه

درکه ایرلچی عورتلر مغناسنه در مده درگوش نه پند ادیبان ادیبه لرک پندینه استماع ایله چه از پند
وجه او از خطیبان پند دن نه و خطیبک اواز ندن نه یعنی نته که بونه استماع استمسن اناکدخی استماع ایتم
ادیبان مراد طالبنی عشقدن منع ایدنلر در همین می گوید در باغ بلبل بلبل باغده سکا همین بو پندی
دیرکه جام ازکف منه در موسم گل که گلر زمانلرده جامی الدن قومه یعنی غنیمتی ایله غنیمت دان وصال
گل غنیمت بلکه وصالنی غنیمت بل غنیمت می خوردن مغتنم کن عزیمت شراب ایچمکه قصدیکی مقرر ایله
مشو غافل که فرصت میشود فوت غافل اولمه که فرصت فوت اولور دمادم وقت عشرت میشود فوت د
دمبدم عشرت وطاعت وقتی فوت اولور ز حافظا گوش کن این پند یک دم حافظ دان بر دم بو پندی
استماع ایله همی زن جام می والله اعلم جام می اور والله اعلم یعنی غنیمتی ایله فرصتی فوت و
تاخیر ایلمه **مثنوی** هرکه آمد در جهان پر زشور هر کم که فتنه و غوغه دن پر اولمش جهانه کلدی
عاقبت می بایدش رفتن بگور عاقبت اکا قبره کتمک کرکدر یعنی عاقبت اولور در ره عقباست دنیا
چه بقایی آخرت یولنده دنیا بر کوپریکبی در نه بقا جای و ویران منزل بقا نیز بر جای و ویران بر منز
لدر دل منه بر پل پر ترس و بیم بو خوف و بیمله پر اولمش کوپریه محبت ایلمه برکذره تا رو شود
اینجا مقیم بو ایراغه دوز و بو یوره مقیم اولمه یعنی طاعت و عبادتده اول دنیایه مشغول اولمه
بنه داهل معنی این کاخ سپنج اهل معنی گفته اند بو عاریتی چار طاق هست چون ویرانه خالی ز گنج
گنج خالی بر ویرانه گبی در راستی در حقیقت سفته اند طوغریسی حقیقت دری دلمشلر در عارفان
این خانه را خان گفته اند عارفلر بو خانه یه خان دیمشلر در خان اقامت را نشاید در گذر کاروان
سرای اقامته لایق دکل در رنج این جهان ناکس نباید در گذر بو جهان کسیه باقی قالمز گنج دور
باش از دوستی مال و جاه مال و منصب محبتندن دور اول زانکه مالست مار و جاهست چاه زیرا
سنک مالک یلاندر و سنک منصبک قیوددر بو هم وجه در مال سکا ماردر و جاه سکا چاه در یعنی
عاقبت بونلردن سکا ضرر و الم ایرشور من گرفتم خود تویی برام گور بن فرض اتدم که بالذات سن
بهرام گورسن بو هم وجه در بن فرض اتدم که بهرام گورسن سن خواهی افتاد آخر اندر دام گور
آخر قبر طوزاغنه دوشسک کرک گر نه گوری گور می بین گفتمت اگر گور دکل ایسه سکا قبری گور دیدم
یکزمان بکار و نشین گفتمت سکا بر زمان کار و طاعت سز اوتورمه دیدم هیچ کس را نیست

زین منزل کربزه هیچ کسیه بو منزلدن چاره وخلاص یوق در از کدا وشاه واز برنا و پیر کدا وشاه
دن وجوان و پیردن ای که برما بکذری دامن فشان ای کمسه که بزم او زرمزه خرامان و دامن فشان
کچرسن حافظ الحمد کاهی خدا اهد بخوان حافظ بر لفاتحه استر اوق مراد قبرنه عبور ایدنلرکه دن فاتحه طلب
ایدوکدر اشعار در بو قصیده که ذکر اولنسه کرکدر شاه شجاع مدحنده در **قصیده** شد عرصه زمین
چو بساط ارم جوان بر میدانه یعنی روی زمین باغ ارم بساطی کبی تازه وسبز اولدی از پرتو سعادت
شاه جهان ستان جهان ستان شاهک سعادتی پرتوندن خاقان شرق وغرب که در شرق وغرب او
شرق وغربک پادشاهی که شرق وغربده اودر صاحب قران وخسرو خدایکان صاحب قران
وپادشاه وخدایکان شاه خدایکان بزرک ودولت معناسنه در خورشید ملک پرور وسلطان
دادکر ملکی تربیه واصلاح ایدجی افتاب وعادل سلطان در دارای سلطان دادکستر وکسری
کی نشان عالمه عدل ایدجی دارا وکی نشان نوکسری درکی ودارا بر پادشاهدر عجم پادشاهلک
لقبی کسری در اکرچه اکثر محلده بونده مراد نوشیرواندر سلطان نشان عرصه اقلیم سلطنت سلطنت
اقلیم میدانک سلطان نصب ایدجی سیدر بالانشین مسند ایوان لامکان لامکان ایوانک کشنک
بالانشینی در مراد سلطنت دنیایه مالک اولدوغی کبی جناب قدسه دخی انتساب اتمش در علیه اعظم
جلال دنیا ودین انکه ز رفعتش دنیا ودینک جلال اعظمی اودر که انک رفعتی دارد همیشه توسن ایام زیر
ران دایم ایام توسنی رانی آلتنده طوتر مراد انک علو قدری بیاندر رانه بوندن او یولده معنانه در
دارای دهر شجاع افتاب ملک دهرک داراسی ملکک افتابی شاه شجاع خاقان کامکار وشهنشاه
نوجوان کامکار وکامران خاقان ونوجوان شهنشاه در ماهی که شد بطلعتش افروخته زمین
بر ماه درکه زمین انک جمالی ایله افروخته ومنور اولدی شاهی که شد بهمتش افراخته زمان بر شاه
درکه زمان انک همتی ایله افراخته وعالی اولدی نسیم نخ دم ز نبوت قدرت غروجه دهم سیم غنچه غروجه
قوتی اولماز انی که با زهمت اوشا زد اشیانه اولی پرده که انک همتی طوغانی اشیان دوزه مراد پادشاهلک
زیاده علو همتی بیاندر رخش تو روان چون باد باطراف بر وبحر انک حکمی بادکبی بر وبحرک اطرافنه
رواندر مهر تش نهان چو روح در اعضا آتش وجان انک محبتی نهان در روح کبی انس وجنک اعضا
سنده ای صورت تو ملک جان وجان ملک ای پادشاه سنک صورتک ملکی وملکک جسمی در ملک بونده

ملک

مملکت و سلطنت معناسنه جایزدر روی طلعت تو جان جهان وجهان جان وای پادشاه سنک طلعتک
جهانک جانی و جانک جهانیدر کنت تو رشک سند جمشید و کیقباد سنک تختک جمشید و کیقباد تختنک رشکیدر
یعنی سلطنتده سن انلردن زیاده سن تاج تو عین افسر دارا و اردوان سنک تاجک دارا و اردوانک
تاجنک عینیدر یعنی سنک تاجک انلرک افسرندن یکدر عین درعین معجمه ایله تخییله در اردوان بر پادشاهک
اسمیدر گرد در خیال چرخ فتد عکس تیغ تو اگر سنک تیغنک عکسی چرخک خیالنه دوشه ازیکدیگر جدا
شود اجزای تو امان چو ازنک اجزاسی برکا بربرندن جدا اولور خوفندن تو ایمان خوردادرکه بربرلرجک اکیدر
مراد پادشاهک شوکت و عظمتن بیاندر تو افتاب ملکی و هرجا که میروی سن ملکک افتابی سن و هر یره که
کیدرسن چون سایه از قفای تو دولت بود دوان سایه کبی دولت سنک عقبکده یلیجیدر مراد دولت
سندن جدا اولمز دیمکدر بود بونده است معناسنه اولمق روشن در ارکان نیر و وجود تو گوهر
هیچ قرن عناصر هیچ برقرنده سنجلین گوهر سلمز یعنی ذاتکه مانند بر ذات کتورمز گردون نیاورد چو
تو اختر بصد قران یوز قرانده فلک سنجلین کوکب کتورمز بی طلعت تو جان نگراید بکالبد سنک طلعتک
سز جان بدنه میل ایلمز بی نعمت تو مغز نبندد در استخوان سنک نعمتک سز استخوانده ایلک حاصل اولمز
هر دانشی که در دل دفتر نهاده است هر علم که کتاب ایچنده واقع اولمشدر دارد جواب جامه تو
هر سر زبان سنک قلمک انک جوابنه دلی اوجنده حاضردر دست ترا بابرکه یارد تشبیه کرد سنک دستکی
ابره تشبیه ایلمکه کیم قادر اولور چون قطره قطره ابر دهد و بدره بدره ان چونکه بو قطره قطره
ویرر بدره بدره ویرران ده مراد دست پادشاهدر این دن مراد بردر بدره اون بیک اکره دینار
ودرهم در همیان لیه ده [illegible] پایه جلال تو افلاک پایمال سنک جلالک پایه سیله افلاک پایمال اولدی قدر در
و زیردست جود تو دریا [illegible] و سنک جودک الی [illegible] دریادن فتور در مراد بودرکه
سنک قدر رفعتک افلاکدن بلنددر و جودک دریادن زیاده در بر برج علم مهری و برفرق عقل تاج
علمک اوزره افتاب سن و عقل باشی اوزره تاج سن در چشم فضل نوری و در چشم ملک جان فضل
چشمنده نورسن و ملک چشمنده جانسن مراد اهل فضلک زبده سی سن و نظام عالم سببی سن دیمکدر
علم از تو با کرامت و عقل از تو با فروغ علم سندن کرامتلو و عقل سندن فروغلو در شرع از تو در حمایت
و دین از تو در امان شرع و اهل شرع سنک حفظکده و دین اهل دین سندن اماندهدر

ای خسرو منیع جناب رفیع قدر ای قدری رفیع جناب منیع پادشاه منیع بلند و محکم معناسنه استعمال اولنور
ذی داد و عدیم مثال عظیم شان وای شاه عظیم شانی عدیم حاکم ای آفتاب ملک که در جنب همت ای ملک
آفتابه که سنگ همتک یاننده چون ذره حقیر بود گنج شایگان حقیر ذره کبی در گنج شایگان پادشاهلره لایق
اولان گنجه یعنی واز خزینه یه گنج شایگان دیرلر در جنب بحر جود تو آر قطره کمترست سنگ جودک دریاسی
یاننده قطره دن کمتر در صد گنج شایگان که بخشی برایگان یوز گنج شایگانکه رایگان احسان ایلرسن
عصمت نهفته رخ بسراپرده ات مقیم عصمت سنگ سراپردکدن مقیم اولوب یوزن ستر ایلمش یعنی عصمت
هرگز سندن جدا اولمز دولت نهاده رخت بتاز بر کندلان دولت تمام اسبابنی کندولان الندره قوش
در یعنی دولت ابدی سنده منک اولماز گردون برای خیمه خورشید ملکه ات فلک سنگ خورشید ملکه لو خیمک
ایچون از کوه وابر ساخته تازیر وسایبان کوه وابردن تازیر وسایبان یوز فرش در فلکه بونده
چادرک یاننده اولان مدور کتنه معناسنه در واین اطلس منقش نه توی زرنگار بوز نقشلو طقوز تخته
تا اطلسی چتر بلند بر سر خرگاه خویش زان کند خرکاهک باشته او زره بلند چتر بار مراد انه فلک در
بعد از کیان بملک سلیمان نیافت کس کی لردن صکره سلیمان ملکنده کمسه بولمدی این ساز واین
خزینه واین لشکر گران بویراغی و بوخزینه یه و بو گران و وافر لشکری تبوردی در رون کلتن واز بر
دلان توکلتن واز بر دلان اکینده ایدک که اصلا جنک تدارکی یوغ ایدی و سنگ نثار کردن در هند
بود غلغل و در زنگ بد فغان هندده غلغل و زنکده فغان واریدی یعنی سندن زیاده خوف ایدرلر
و مراد بو اولمق احتمالدر ست ذوق و شوکتکده بها درلک عسکر له مملکت فتح ایلکده در دشت روم خیمه زدی
دغ بو کوس روم صحراسنده چادر قورک وکوسک غ بوری تا دشت هند رفت و بیابان سیستان
هند صحراسنه دک و سیستان بیابانه دک کتدی مراد شوکتنک شهرتی بیاند زبا شهر روم تاخته لرزه
او فتاد تا که روم شهرینه چاپشن و کتدکسن لرزه دوشدی در قصرهای قیصر و در جاهای خان قیصر
قصرلرنه و خانکخانه لرنه تاختن بونده چاپمق معناسنه در آن کیست تا بملک کند با تو همسری اول
کیمدر که ملکده سنگ ایله همسرلک و برابرلک ایده آز مصر تا بروم و رفتن تا بقیروان مصردن
رومه دک و چین دن قیروانه دک قیروانه دن مراد بونده مغرب در رسال دیکر قیصرت آرند تاج
سر کالجک ییل سکا قیصر دن باشک باج کتورلر و زخیت اورند بدر که خراج جان و چین دن

سنک درکاهکه خانک خراجنی کشورلر بوندن روشن درکه خان دن مراد چین پادشاهی در
اکرچه خاندن مراد اکثر محلده تاتار خاند ر توشاکری ز خالق وخلق از تو شاکرند سن خالقدن شاکر
سن وخلق سندن شاکرلر در تو شادمان بدولت وملک از تو شادمان سن دولتله شادمانسن
وملک سندن شادمان در یعنی معمور وخرم در اینک بطرف کلشن وبستان همی روی اشته شمدی کلشن و
بستان طرفنه کیدرسن پاینده کان سمند سعادت بر یزدان بنده لرکله سعادت سمندی اویلغک التنده در
ای علمی که از وصف کو بیان قدسن ای پادشاه بر علم سن که عالم قدس کروبیلرینک صفندن یعنی
رسیدی خاطر پاکت زمان زمان سنک پاک خاطرکه دایم بر فیض ایرشور کروملائکه دن بر نوع درای
شکار بیش دولت هرچه کرد شکار ای پادشاه سنک قلبک اوکنده اشکار در هرنه که الله تعالی حضرتی دارد
همی بپرده غیب اندرون نهان غیب پرده سی ایچنده نهان طوتر مراد پادشاهی مصدر صاحب
کشف والهام سن دیمکدر زیرا ارباب دول ملهم در داده فلک عنان ارادت بدست تو فلک ارادت
عنانینی سنک دستنکه ویرمش در یعنی که من کیم مراد خود دم بران یعنی بن کیمیم که کندو مرادم که سور
مراد صاحب ایدوکن بیاندر کر نشست افتد بر داده ام بتیر اکر دشمنک سکا بر سعی وخصومت
اولورایسه انک تیرنه سیمی ویرمشم ور نشستیت بابد زر داده ام لکان وکر سکا برکنش
کرک ایسه معدندن التونی ویرمشم بو بیت دخی فلک اغزندن ایدوکنه بو ذکر اولنان مصراع تاز
دل روشن در حضرت کی ست در کف پای خود نش فکن سنک دشمنک قنده در ایکندو ایاغک
التنه براق تا هلاک وزیر و زیر ابدیم یار توکیست بر سر وچشم حضرتان سنک یادکیم در ایا بباشم
وکوزم اوزره اوتورت که اکه عزت ورعایت ایدیم هم کام من بخدمت تو کشته منتظم هم بنیم مرادم
سنک خدمتکله منتظم اولدی بعض نسخه ده کام یرنه کار واقع اولمشدر هم نام من بمدحت توکشته جاو دان
هم بنیم نامم سنک مدحک ایله جاودان اولدی بو ایکی بیت حافظک کندو جانبندن در فلک اغزندن دکل در
بو قصیده که ذکر اولنه کرکدر علاء الدین محمد نام وزیرک مدحنده در شعرانک عادتیدر که اکثریا محبوب
وصفیله مطلع قصیده یه شروع ایدرلر محمد وصف محبوب منزله سنه تنزیل انمکله ممدوحی کرکسه صاحب دولت
کرکسه صاحب طریق اولسون **قصیده** ز دلبری نتوان لاف زد بآسانی اسانلقله دلبرلکدن لاف اورمق
ممکن دکلدر هزار نکته درین کارهست تا دانی بو دلبرلک کارنده هزار نکته وار در تا بله سن

بی شكر دهنی ما بها ستخوبه را خوبلغك شكر دهنلكده غیر سرمایه لری واردر بجائمی نتوان زدد دم
سلیمانه همان برخاتمله سلیمانلق دعوی ایدرمق ممكن دكلدر مراد بو دركه دلبرلكه نه كه همان حسن كفایت
ایلمز بلكه نیچه نسنه دخی كركدر مرشدلكه دخی همان وعظ و معرفت واحوال طریقت و حقیقت دن سویلمك
كفایت ایلمز بلكه ارشاد دنیچه حالات دخی لازم در دبونك ضمننده اشارت واردر كه هركسه وزارتك
حقندن كلمز اما سن تمام عهده سندن كلورسن زیرا انك لوازمنی جمیعا تحصیل ایلمشسن نته كه بو بیتله كه
اشارت ایدر هزار سلطنت دلبری بدان نرسد بیك دلبرلك سلطنتی اكه ایرشمز كه در دلی بهنر خویشتن را
بكشائی كه هنر و احسان و خلق حسن ایله كندوكی بر كوكله صغدره سن یعنی سكا محبت ایده مراد اخلاق
حمیده تحصیل ایله محبوب القلوب و مقبول عالم اولمقدر بلند و لطیف مرتبه یوق ایدوكن بیان ایدر بیت
ازین ناموزترحلی نبوی: كه خواند خلعت پسندیده خوی: چه كرد ها كه برانگیختی رستی من نه غبار
لر كه نیم وجود مدن تو بردی بیادرخشنه سمندت كه تیز میرانه منك سمندك جسته و زیبا اوله سن كه تیز
سورسن و زیره خطاب ایدوب ایدر كه سنك ذاتكدن باكه چوق الم ایرشدی اما حق تعالی حضرتندن آنی مكه
سكا ضرر اولمسون همنشین زندان سری زود دادر دعشاق وفقرا ایله مصاحبت انكا بر سر زود در و تنزل انكه
ایله كه گنجهاست درین بی سری و سامان زیرا بونلر بی سر و بی سامانلقده گنجلر واردر مراد عشاق و فقرا
نك ظاهرده اولان فقر و حقیرلكلرینه و بی قدر و بی وجود و بی اعتبارلكلرینه نظر ایلمیه كه انلره التفات
و رعایت ایدوب مصاحبتلرینه رجحان ویرلر زیرا انلر عشق الهی و اسرار الهیه گنجلرینه وصول بولمشلردر
دیمكدر خطاب وزیره در بیا باده رنگین كه صد حكایت خاص ز رنگین شرابا كتعود كه بو نزخاص
ولطیف حكایت بكا دیم ونكنم رخنه در مسلمانی دیم و مسلمانلغه رخنه و ضرر اتمیم غیبت و بن
انمكله بخاك پای صبوحی كنانكه تا من مست صبوحی ایدیجی لرك پایلری خاكیچون كه تا بن مست اولیوی
میكده استاده ام بدر بانی منجانه محلمه سنده دربانلغله طورمشم نه هیچ زاهد ظاهر پرست نكیدشتم
هیچ ظاهر پرست زاهده اویمدم كه زیر خرقه نه زنار داشت پنهان كه خرقه سی التنده نهانی
زناری اولمیه مراد بودر كه عشقه سلوك ایدلدن بری ظاهرپرست زاهده ریا واراید وكنه مطلع
اولدم بنام طره دلبند خویش خیری كن كه نذر دلبند طره كك نامی حقیچون بر خیر ایله كه تا خدات
نكه دارد از بد بیشنه كه تا خداسنی بد بینلقدن حفظ ایده خطاب مرشده در مكیر حشم عمارت

رفا

ز حال حافظ باز حافظک حالندن عنایت چشمنی کرد طرفه وگرنه حال بگویم با صف ثانی یوخسه
آصف ثانی یه حالمی دیرم وزیر شاه نشان لو وزیر زمین وزمانک خواجه سید که خوبست بدو حال
انسی و جان که ازنه منسوب اولانک یعنی انس و جنک حالی انک ایله محمد قوام دولت و دینی محمد بن علی
آصف ثانی دولت و دنیانک معین و قوامی محمد بن علی درکه می درخشد شش از چهره فر یزدانی که انک
چهره سندن فر یزدانی یلدرار و بونده رونق و قوت معناسنه روشن در زهی حمیده خصالی که گاه
فکر صواب زهی حمیده خصال سنکه که صواب فکر وقتیه قرار سدکه کنی دعوی جهانبانی سکا لایق درکه
جهانبانلق دعوه سنی ایده سن طراز دولت باقی ترا هی زیبد دولت باقی طرازی سکا یرشور که
همت برد نام عالم فانی زیرا سنک همتک عالم فانی نک نامنی ایلتم یعنی قنکده لا شیء در اگر نه کنج عطای
تو دستگیر شود اگر سنک عطاک کنجی دستگیر اولمیه هم بسیط زمین رو نهد بویرانی دوکلی یر یوزی خرابه
و ویرانلغه متوجه اولور شوده که صورت جسم ترا هیولی نیست سن سن که سنک جسمک صورتنه هیولی یوقدر
چو جوهر ملکی در لباس انسانی ان نه شو لباسده ملک ذاتی کبی سن مراد بودر که جسمانیانک صورت
جسمیه سنه هیولی کرک زیرا صورت جسمیه اکه عارض اولور اما سنک صورت جسمیک هیولی یه عارض اولمز
بلکه سن ماده ملکیه دن مخلوق سن که اکه صورۀ جسمانیه عارض اولمش در خلاصه مراد ممدوحنی مدحدر
اخلاق ملکیه ایله مراد وزیردر کدام پایه تعظیم نصب شاید کرد قنغی تعظیم پایه سنی نصب و بیدا
اتمک ممکن ولایقدر که درک الک فکرت نه برتر ازان که فکر طیر بعلرنده اندن برتر دکلسن یعنی اندن
بلندرکسن درون خلوت کروبیان عالم قدس عالم قدس کروبیلرنک خلوتی ایچنده صریر کلک تو باشد
سماع روحانی سنک قلمک صداسی سماع روحانی اولور ترانسز و شکر اویز خواجگی خود سکا لایقدر
خواجه لق شکر اویزی زیرا سنی درکه آستین بکبریا بر عالم افشانی که عالم کبریایه بک سلکرسن یعنی
کرمه جمیع سنه غالب سن مراد بودر که مجموع برکه برهیزاتسه و بر پهلوانلق کوسترسه شکرا صدی دیرلر
مراد ممدوحنه وزارت لایق ایدوکن اشعاردر بعض نسخه ده بیک اویز خواجگی درکه یعنی بویله
اولور خواجه لق تغردی یعنی وزارتده تو دعوه سی سکا لایق و مسلم در سوابق کرمت را
چه کونه شرح کنم سنک سوابق کرمکی نیجه شرح ایدیم تبارک الله ازین کارساز رحمانی تحسین اول
رحمانه منسوب اولان کارسازدن یعنی تحسین سندن صادر اولان کرم ولطف واحسانه که جد نشود کار در

بن انا نیجه وصف ایدم صواعق سخطت را بیان چگونه کنم سنک صواعقه بکز سخطک نیجه بیان ایدم بو جهم وجه در
سنک سخطک صاعقه لرینه بیان ایدم نعوذ بالله از آن فتنهای طوفانی نعوذ بالله اول طوفانه منسوب اولان فتنه
لاردن سخط غضب صواعق جمع صاعقه درکه یلدرم معناسنه در مراد ممدوحک کمال غضبله وصف درکه کلمشدر
حلم دن متبوادر گنون که شاه کل شد بجلگاه چمن شنمدی که کل محبوبه سی چمن کردک خانه سنه کتدی قبح از
نسیم صبا بیست اهدم جاپایس صبادن غیری جانه منسوب مناسب مصاحب یوقدر شاهدن مراد بو بنده محبوب
درکه مجله اکه قرینه در شقایق ادی با سلطان کل باز دباد کل سلطاننده لاوتری شقایق کرد دوزر بدستان
باد صبا کلهای نعمانی باد صبالری ایله نعمانه منسوب برده لر شقایقه لالهٔ نعمان دیرلر نعمان بن منذرک قورقوسنده
حاصل اولدیغندن اوتری و نعمان فتح نونله بر وادی نکاسمی درکه انده شقایق تبرقش بعد اولدر ز میرا بوالندن
مقدم در اکرچه مشهور لالهٔ نعمان ضم نونله ترجمان اللغه ده بویله مسطور در بدان رسید ز سعی باد بهار
بهارک بادی سعیندن اکه یعنی اول حالته ایرشدی که لاف میزند از لطف روح حیوانی که بر حیوان روح
لطافتندن لاف اوره مراد بهارک حددن زیاده اولان لطافتن بیان در سحرکهم چه خوش آمد که بلبل
کلبانک باکه نه خوش کلدی که بو وقتده بر بلبل بغنچه می زد دوش گفت در سخن زان غنچه یه کلبانک اوردی دوش
کلام ایدیجی لکده ایتدی کلبانک لفظنک مناسبی مصراع ثانیه قید اولندیکه تنکدل چه نشینی ز پرده بیرون آی
که نه بخفوز تنکدل اوتور سن پرده دن طاشره کل بو هم وجه در تنکدل انه اوتورر سن که در خمست شراب چون لعل
رمانی که کوب لعله رمانی که بر شراب وار در ظاهر معنی دن قطع نظر بلبلدن مراد عشق و طریقته دعوت
ایدن کمسه در غنچه دن مراد اهل دنیا در خم دن مراد مرشد در مکن که می نخوری بر جمال کل یک ماه ایلمه که کلک
جمالی اوزره برای شراب ایچمیه سن مراد بو درکه کلنک شوقنه برای شراب ایچ که اکر ایچمیه سن که باز ماه
دکر بخوری پشیمانی زیرا بر عمری آی پشیمانلق پرسن زیرا عشق و طاعته سعی ایتمیوب ضیع فوت ایدن
البته پشیمان اولور بشکر همت تکفیر کز میان برخاست تکفیر تهمتی اورتادن مرتفع اولدوغی شکرینه اکفار
و تکفیر جایز در بکوش کز کل و مل داد عیش بستانی سعی ایله که کل و شراب دن عیش دادینی الهسن
کل دن مراد کشف و مل دن مراد عشق الهی در مراد ظاهری شراب نوش ایدنی تکفیر ایتمکلری شکرانه شراب
نوش ایله دیمکدر معنای تصوفیسی اوزره مراد عشق و ریاضته سعی و کوشش ایدنی اکفار ایتمکلری شکرانه
عشق و ریاضته سعی ایله دیمکدر جفانه شیوهٔ دین پروران بود حاشا جفا دین پرورلرک و دیندارلرک

کاری و شیوه‌سی دکلدر حاشا که کرامت و لطفست شرع یزدانی شرع یزدانک جمیع لطف و کرامت در مراد
بودر که شریعت‌ده اهل تاویل اولنلری و توجیه وجه ایدنلری تکفیر ایلمزلر بلکه تکریم تعظیم ایلرلر پس دین
پرورلر احوالندن خبردار اولنلر اهل تصوفه جفا ایلمزلر رموز سر انا الحق داندان غافل اولر غافل
انا الحق سرنک رموزلرینه نه بلورکه منجذب گشته از جذبهای سبحانی کیسنی به منسوب جذبه‌لردن منجذب اولدی
مراد عشق الهی دنلره بهره اولانلر بو سرک حقیقتنی ادراک اتمکه قادر اولمزلر دیمکدر بیت منصوره بر سر دار
این نکته خوش سراید از شافعی نپرسند امثال این مسائل درون پرده گل غنچه ببین که می‌سازد گل پرده
سی ایچنده غنچه‌یه کور که دو زر زر بار دیده خصم تو لعل بیکانه سنگ دشمنلک چشمندن اوتری لعل بیکانه خطا
وزیره در طرب سرای وزیرت ساقیا مگذار و زیرک شوق و طرب سرای درای ساقی قومه که غیر جام
می ایچلنه گران جانی که شراب جامندن غیری اند گران جانلق ایده تو بودی ای دم صبح امید که سر حجر
ستان ایده‌ک دل امیدم صبحی یعنی رمز صبحدمی که محبت او جنده براعدی و سرامد شبان ظلمانی ظاهر اولدی
و ظلمانی شبلر نهایت بولدی وزیره خطاب ایدوب ایدر سنک عدل و محبتک سببی ایله خلق عالم ظلمت ظلمدن
خلاص اولدی شنیده ام که زمن یاد میکنی گه گاه اشتدم که بندن گاه گاه یاد ایلرسن ولی بمجلس خاص خودم
نمی خوانی اما کندی خاص مجلسکه اوقومزسن که بندن معارف اتنده‌سن مراد وزیرله مصاحبت اتدوکنی
بیاندر طلب نمی‌کنی از من سخن جفا اینست بندن سوز طلب ایلمزسن جفا بودر و گرنه با تو چه بحثست در سخن
دانی بو خسته سخن دانلقده سنکله نه بحث وار در یعنی اگر بندن سوز طلب ایلمک سخن دانلق نیچه اولور سکا
کو بستر ادم ز حافظان جهان کس چو بنده جمع نکرد جهان حافظلرندن کیسی بنده کبی جمع ایلمدی لطایف
حکمی ز نکات قرآن عظیم منسوب اولان نکاتله حکمت‌لره منسوب اولان لطایفی مراد کندونک فضل
و کمالن بیاندر حافظاندن مراد حافظ تخلص ایدن شاعرلر اولمق اولی و روشندر حفاظ قرآن عظیم اولمق
زیرا قلیچ حافظ در بش یوز آردری حافظ شیرین در صاحب دیوان حافظ شیرازی دن مشهور دکلدر
هزار سال بقا بخشدت مدایح من تنم مدایحم سکا بیک بیل بقا بخشلر چنین متاع نفیسی کوردن تو ارزانی
بو کبی بر نفیس متاع سنجلیه لایقدر یعنی بن هر کیسه‌یه مدح ایلرم مدایح مدحلر معناسنه در که جواهر
ده بولیلور خطاب وزیره در سخن اگر کشیدم ولی امیدم هست سوزی اوزاتدم اما امیدم واردر که
جمیل عفو برین ماجری بپوشانی بو ماجری اوزره عفو دامنی اورته‌سن یعنی تطویل کلام ایدوب

تصدیع ایتدوکم گناهی عفو ایده سن دیر خطا واقع اولدیسه لطفکدن ستر ایلیه سن همیشه تا بهاران صفا
بصنعیله باغ همیشه مادام که صبا بهارلرده باغک یوزنه هزار نقش نگار در خطاریحانه بیک نقش نقشو
ایده خطاریحانه دن بیاع ملک ز شاخ امل بعمر دراز سلطنت بانمنده امیدت خندان دراز عمر له
شکفته بادکل دولتت باسا شکفته سنک دولتک گلی اسانلغله اچلمش اولسون مراد ممدوحی اولان وزیرك
دعاء خیردر امتداد حیاتله ملک بونده سلطنت معناسنه در زیرا وزیره نسبت در مخمس دوازده گانه
بنده در عشق تو ای صنم چنانم ای صنم سنک عشقکده الجلینم کز هستی خویش در گمانم کند و وجودمدن گمان
ایم یعنی اصلا کندو مدن خبرم یوقدر هرچند که زار وناتوانم هر بندکلوکه زار وضعیفم گر دست دهد
هزار جانم اگر یاکه هزار جان میسر اوله در پای مبارکت فشانم سنک مبارک ایاغکه نثار ایلیم گو کنت
از سر نیاز نی قدم کنت که بر نیاز او چندان یعنی بر نیاز له در حضرت چون تو دلنوازی سنک کبی بر دلنواز
حضورنده معروض کیم نهفته رازی بو مستور رازمی عرض ایدم هیهات که چون تو شهبازی هیهات
که سنک کبی بر شاهباز تشریف دهد باشیانم بنم اشیانمه تشریف ویره یعنی مکانمه کله اشیان ذکری
شاهباز مناسبتی ایله در بیت در منزل ما چو مه نیایی خود طالع ان کجاست ما را هرچند ستمگری ترا
خوی است هرنه دکلوکه ظالم لق سکا خوی در رحم کن تو بیدلی که ان نه نیکوست ترا مرتبه اک سکا ایله یعنی
پیامرلق ایلمه زیرا او ایو دکلدر که زانکه دلت نه زاهن در روست اگر انددن که سنک قلبک دمور دن
وتوجدن دکلدر ایسه اخر مرحم کند کن ای دوست اخر بنم بانتمه کندر ایه ای دوست سر بونده طرف
معناسنه دخی ممکن در انکار که خاک استانم ظن وفرض ایله که خاک ایم دوستدن مراد بونده نفس ناطق
روشن در که عقل انا کند ونه تابع اولمغه دعوت ایلر لعنم که چون نسیم بزاری ایتدم که چون نازله
بنده بلیدک زین پس ره مرحمت سپاری شمدن صکره مرحمت یولنه کدرسن تو برد از غم وفا نگاری قلبک او
دفار قمنی نقش ایلرسک وفادار اولورسن تا خود سرو صلی ماند اری سن خود بزم وصالمز خوشنی
طوتمزسن من طالع وبخت خویش را هم بینا کند و طالع وکندو بختمی بلورم بعض نسخده بخت طالع
واقع اولمش در اضافتله که معنی بوبلیه اولور ببینا کند وبختمک طالعنی بلورم خطاب یینه نفس ناطقه در که
اندن ترحم وتبعیت طلب ایلرسن خاتمه حصول ایلدوکی ای بسته کمر زدوز ونزه دریک ای بعید
و قریبدن کمر بغلمش نه هیچ بگون وترک ونا جنک بسبب ترک ولایتی وفارسی ولایتی خلقینک خوی

دهانکه هیچ ده ایهام وار در میان مناسبتیله اکرچه بونده بسبب معناسنه در موی میان محبوبک
میانی هیچ و خیاله تشبیه ایلرنته که دهانی عدمه تشبیه ایلرلر بیت خلقی زده‌هان تنکش در ره کوی عدم
نشسته در سکی اخلص الممالیک اخلص الممالیکه کسکننده اخلص اسم تفضیل درکه مخلص‌لرک معناسنه
ممالیک جمع مملوکدر بنده معناسنه کر خانه محقرست و تاریک اکرچه خانه محقر و مظلم در بو هم وجه در
اکر خانه حقیر و قره کوراسه فرق نه چه وور لعطالرنده در بر دیده روشنت نشانم سنی بو روشن چشم
او زره نور م خطاب بنیه نغه در من از تو بجرد فا کجویم بن سندن و فادن غیری استرم بیرون
زکل و فا نیعونم و فا کلندن غیری قوقرم بیرون لفظی بونک کبی محلرده غیر معناسنه استعمال اولنور
الا ده بندکی بنویم الا فعلی لق یولنه یلرزم اسرار تو پیش کس نکویم سنک اسرارکی کمسنه یه حضوره نه
سویلرم و اوصاف تو پیش نخواهم و سنک اوصافکی کمسنک اوکنده اوقمم خطاب بنیه نغه در که
عقل بن سنکا تابع اولمزم دیملدیر کیرم نه در وفا کشودیم فرض ایدم که وفا قپوسنی اچمدق نه
مهر بهر بر زودیم محبت او زره محبت زیاده ایلمدک نه بود بهر انچه می نمودیم اولمدی هرنه که کوستر دکل
یعنی هرنه که سعی ایلدک حاصل و میسر اولمدی آخر نه من و تو یار بودیم آخر نه بن و سن یار دکلمی
ایدک عهد تو شکست و من همانم سنک عهدک صندی و بن همانم که بنم عهدم صنمدی خطاب
بنیه نغه ده کر سر ببری به تیغ تیزم اکر کسکن تیغله بنم باشمی کسرسن از کوی وفات برنخیزم سنک
محله سندن قالقمم و کتمم و ز انکه کنند ریزه ریزم و کر ایدنلر که بنی ریزه ریزه ایده‌لر من مهره
مهر تو بر نریزم بن سنک محبتنک مهره سنی دوکمزم مهر بونده زار معناسنه درکه نرد ده اولور که
انکله اویناریلر مراد سنک محبتک نردن اوینمقدن فراغت ایلمز دیمکدر الا که نیز استغنا کنم
مکرکه استغنا کنم چو دیو بد دوم کیله یعنی اولم بونده مراد باری تعالی اولمق زیاده روشن در انها که
نشان عشق جو بینید اندکه عشق الهی نک نشانی استرلر هر راه مزارمی بنوبینید بنم مزارم یولندن
کیدیلر یعنی اول طرفه کدرلر خاک من زار جون ببوبینید بن زارک خاکنی چونکه قوقه لر تمام
شو بر سرم بکوبینید اکر سنک تلکی بنم باشمی اوزره دیه‌لر ز باد برآید از روانم بنم جانمدن و یاد
کلور کبی بلبزره دم زنیش خیلی اکر او کمدن بر جماعت کیه زینیشم تقدیرنده در رهایی بعفای به
از سهیلی یار بری صفا و لطافت ده سهیل یلدزندن یکاوله از تو یکنم بغیر میلی سندن غیریه بر میل ایلزم

مجنونم اگر بهای لیلی مجنونم اگر لیلینک بهاسنه ملک عرب و عجم سغانم عرب و عجم ملکنی آلم مراد حق تعه
حضرتندن غیری به میل ایلزم وانه عالمه ویرزم دیمکدر گشتم صنما در ارزویت ای صنم سنک
ارزوکده آشفته و تیره دل چو مویت سنک مویک گبی آشفته و تیره دل اولدم گشتم لفظنک معناسی
مصراع ثانیه قید اولندی هرچند نمی رسم بکویت هرچند کلوکه سنک محله که ایرشمیم بو جهه در اگرچه
سنک محله که ایرشمزم شب نیست که از فراق رویت گیجه یوقدر که سنک یوزک فراقندن زاری
بفلک نمی رسانم فغانم فلکه ایرشدرمیم مراد خدانک فراقندن زیاده تألم اولدوغن اشعاردر
ای وصل تو اصل شادمانی ای کمسه که سنک وصالک شادمانلغک اصلیدر زمانی به خط جاودانی
ابدی خط و سرور له قالین بو جهه در خط و سرور له ابدی قالسن بر حافظ خود چه می
فتانی کند و حافظک اوزره نه حاجتدر یعنی هرنه ایده سن هر حکم که بر سرم برانی هر حکمی که باشم
اوزره سوره سن سهلست زخویشتن مرانی سهلدر اما ان درجهان نیه کند وکودن سوره مه
خطاب مرشده اولمق روشن در مرانم بران مرا تقدیرنده درکه مران نهی حاضر در خواجه
حافظک رحمه الله علیه رحمة واسعة تاریخی بو قطعه دن روشندر

قطعه چراغ اهل معنی خواجه حافظ که شمعی بود از نور تجلی
چو در خاک مصلا گشت مدفون بجو تاریخش از خاک مصلی

قد وقع الفراغ من تسطیر هذا الشرح المعجز
بعون الله الملک القدیر م

